INSTITUTUL
DE ISTORIE
„A. D. XENOPOL"

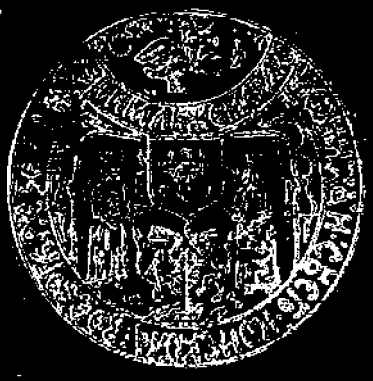

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A. MOLDOVA
VOLUMUL XXIII

EDITURA
ACADEMIEI
ROMÂNE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A

MOLDAVA

VOL. XXIII

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA ROMÂNĂ
SECŢIA DE ŞTIINŢE ISTORICE ŞI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE COORDONARE

acad. ŞTEFAN PASCU, acad. ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU,
acad. ALEXANDRU ELIAN, dr. DAMASCHIN MIOC,
prof. univ. IOAN CAPROŞU, prof. univ. CONSTANTIN CIHODARU,
AUREL RĂDUŢIU, LEON ŞIMANSCHI

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL DE ISTORIE "A. D. XENOPOL" - IAŞI

A. MOLDOVA

VOLUMUL XXIII

(1635 - 1636)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE
LEON ŞIMANSCHI, NISTOR CIOCAN
GEORGETA IGNAT şi DUMITRU AGACHE

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
Bucureşti, 1996

www.dacoromanica.ro

ISBN 973-27-0437-3
ISBN 973-27-0436-5

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
76117, Calea 13 Septembrie, nr. 13, Sect. 5, Bucureşti

www.dacoromanica.ro

În memoria
lui Gh. Ghibănescu

www.dacoromanica.ro

PREFAŢĂ

După o întrerupere de peste un deceniu[1], *seria A. Moldova a colecţiei naţionale de izvoare* **Documenta Romaniae Historica** *îşi reia, cu acest volum, apariţia. În afara cauzelor generale, care au provocat, în deceniul trecut, sistarea succesivă a editării principalelor colecţii de izvoare, cazul seriei A, DRH, comportă şi o motivaţie specială, asupra căreia vom insista în continuare. Astfel, după publicarea vol. XIX (1626-1629), XXI (1632-1633) şi XXII (1634) — vol. XX (1630-1631), aflîndu-se încă în manuscris*[2] *— colectivul ieşean al corpusului a fost pus în faţa unei complexităţi informative referitoare la domnia lui Vasile Lupu, mai ales sub aspectul datării, care făcea imposibilă continuarea editării documentelor pe intervale cronologice scurte. Paralel cu publicarea vol. I, II şi III ale seriei, pentru care exista o bază informativă cu mult mai solidă, s-a procedat, de aceea, la întocmirea unui* **Repertoriu al documentelor interne din domnia lui Vasile Lupu (1634-1653)**, *de către N. Ciocan, G. Ignat şi D. Agache, în măsură să îngăduie o estimare globală cît mai exactă a tezaurului documentar păstrat din acest răstimp. Şi într-adevăr, materialul provenit din arhiva fostului colectiv al colecţiei* **Documente privind Istoria României** *(însumînd cca 3000 de doc.) şi-a dublat proporţiile, datorită depistării unor piese noi nu numai în publicaţiile de specialitate, ci şi în fondurile arhivistice din ţară şi din străinătate. Cele aproape 6000 de documente au putut forma astfel nouă volume, aproximativ egale şi acoperind, fiecare, cîte doi ani calendaristici, urmate de un al zecelea, de supliment, înglobînd toate actele databile în domnia lui Vasile Lupu, dar lipsite de elemente care să le permită o încadrare cronologică mai strictă.*

Investigarea, cu intenţii exhaustive, a producţiei diplomatice nu s-a dovedit totuşi suficientă pentru stabilirea cu exactitate a cuprinsului unui singur volum, astfel încît abia după prelucrarea majorităţii documentelor şi, mai ales, după trierea acelora cu dată incertă, a devenit posibilă şi o astfel de operaţiune. A impietat, în special, asupra încheierii acesteia, apariţia numeroaselor zapise nedatate, consemnînd vînzarea părţilor rezultate din descompunerea devălmăşiilor răzeşeşti. Volumul de faţă se prezintă, astfel, ca rezultat al unui demers care, pe de o parte, i-au depăşit proporţiile, dar care, pe de altă parte, va face posibilă susţinerea unui ritm sporit de apariţie a viitoarelor tomuri. Firească, acestea nu va însemna şi epuizarea informaţiei documentare a epocii. Cele peste 50 de acte provenind din cancelaria domnească a lui Vasile Lupu, existenţa

---

[1] Situaţie analizată cu prilejul consfătuirii organizată de Secţia de Ştiinţe Istorice şi Arheologie a Academiei Române, la 30-X-1992, privind stadiul *Editării izvoarelor istorice* — raportor Paul Cernovodeanu — şi ale cărei rezultate urmează să fie publicate în "Revista de istorie".

[2] El a fost elaborat, cu mulţi ani în urmă, de D-na Maria Bălan, membră a colectivului de editare a colecţiei de la Institutul de istorie "N.Iorga" din Bucureşti.

www.dacoromanica.ro

la Muntele Athos şi în Grecia[3], *sau cele care se află în Arhiva Patriarhiei din Ierusalim şi în lăcaşurile de cult ale Orientului Apropiat, despre care colectivul ieşean are cunoştinţă*[4], *nu au putut fi încă nici măcar regestate. Nu este exclusă, de asemenea, nici completarea acestui patrimoniu cu piesele originale ale arhivei Mitropoliei Moldovei, evacuată în Polonia, în vremea mitropolitului Dosoftei, sau, cel puţin, cu un inventar mai consistent al lor decît cel alcătuit de A. Manovarda, şi nici adaosuri cu totul întîmplătoare, din ţară*[5] *sau din străinătate*[6].

Efortul ştiinţific al colectivului ieşean nu s-a limitat însă numai la aspectul cantitativ al operei de editare. Contactarea unei realităţi lingvistice mult mai complexe decît cea înfăţişată de textele volumelor anterioare, a fost de natură să releve limitele regulilor de transliterare a actelor chirilice româneşti şi, uneori, chiar slave, statuate încă la începutul celui de al şaptelea deceniu al secolului nostru[7]. *Luînd, de aceea, în considerare părerile exprimate în literatura de specialitate*[8] *sau în discuţiile purtate cu prilejul consfătuirii tuturor celor implicaţi în realizarea corpusului — consfătuire organizată în Iaşi, pe 23 mai 1978 —, autorii actualului volum au adoptat o modalitate de transliteraţie care, fără să afecteze principiile generale deja consacrate, a urmărit optimizarea acestora pînă la gradul în care ele să permită chiar şi redarea situaţiilor particulare.*

De altfel, consemnarea în paranteze rotunde a tuturor întregirilor — cerută de practica prescurtărilor sau suprascrierilor din scrisul slavon —, procedeu introdus încă de la editarea vol. I, în 1975[9], *şi extins acum şi asupra africatelor finale suprascrise, redate în vol. prin "c(i)" şi "g(i)", înlocuise deja parţial principiul completării tacite sau, în anumite cazuri, în paranteze unghiulare*[10] *a vocalelor şi silabelor elidate. De această dată, sistemul de "transcriere a literelor chirilice cu valoare fonetică interpretativă*[11] *a fost astfel emendat, încît el să permită reconstituirea realităţii grafice şi, implicit, fonetice de către orice specialist. În consecinţă, pornindu-se nu de la încărcătura fonetică a grafemelor chirilice, ci de la posibilităţiic de redare a acestora în alfabetul*

---

[3] Vezi Fl. Marinescu, *Valorificarea documentelor româneşti de la Muntele Athos la Centrul de cercetări neogreceşti din Atena*, în "Anuar. Inst. de ist. şi arh. «A. D. Xenopol»" - Iaşi, I/XXVI, 1989, p.499-508; Fl. Marinescu, G. Penelea-Filitti, Anna Tabaki, Documents gréco-roumains. Le fonds Mourouzi d'Athènes, Athènes-Bucarest, 1991, p.81 şi urm.

[4] Vezi Bălan, ieromonah Ioanichie, *Mărturii româneşti la Locurile Sfinte*, Ed. Episc. Romanului şi Huşilor, 1986, p.68 (Sf. Mormînt) şi 183 (M-rea Sf. Sava); vezi şi Virgil Cîndea, *Mărturii româneşti peste hotare. Mică enciclopedie*, vol. I, Ed. Enciclopedică, Bucureşti 1991, p.417 şi urm. v. arh. Moruzi. Conform informaţiei pe care ne-a furnizat-o colegul nostru Dumitru Ivănescu, în Arhiva Patriarhiei se află cîteva mii de documente româneşti încă neexplorate, multe din ele aparţinînd secolului al XVII - lea şi, nu este exclus, chiar domniei lui Vasile Lupu.

[5] Vezi, mai jos, constatările privind numărul documentelor din acest volum.

[6] Vezi, de exemplu, I. Caproşu, *Cîteva documente de la Vasile Lupu*, în "Anal. Şt. ale Univ. «Al.I Cuza» din Iaşi" (serie nouă), secţ. III, a. Istorie, t. XXX/1984, p. 51-58: doc. din Arh. Ist. Centr. de Stat a Actelor vechi din Moscova; *idem Documente româneşti din secolul al XVII-lea*, în "Anal. Şt. ale Univ. «Al. I. Cuza» din Iaşi" (serie nouă), Istorie, t. XXXIV/1988, p.79-90: doc. din Bibl. Publică de Stat "M. E. Saltîcov-Scedrin" - Sankt Petersburg.

[7] Vezi *Introducere la colecţie*, în *D.R.H., B*, vol I, Bucureşti, 1966, p V-XXI.

[8] Vezi, de exemplu, Emil Vîrtosu, *Paleografia româno-chirilică*, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti, 1968, p.251-288; N. A. Ursu, *Din nou despre interpretarea grafiei chirilice româneşti*, în "Limba română", An. XXV/1976, nr.5, p. 475-489.

[9] *DRH., A*, vol. I, Bucureşti, 1975, *Prefaţă*, p. XVIII-IX

[10] *Ibidem, B*, vol. I, p. XIII-XIV.

[11] *Ibidem*, p. XVI.

www.dacoromanica.ro

latin, echivalențele prezentate în primul volum de la seria B a colecției suportă, în notele textelor editate, toate acele precizări care să diferențieze regula de excepție sau de particular; mai mult chiar, s-a pus la dispoziția cititorului, în situații neclare, întregul cuvînt în transcriere chirilică.

În mod deosebit au format obiectul atenției editorilor cele două iusuri: ѫ și ѧ, alternarea celui mare cu ierurile, pentru redarea lui "ă" sau "î", fiind consemnată în note, ca și valoarea fluctuantă a celui mic, căruia i s-a atribuit tacit doar echivalența "ia", în poziție mediană sau finală, toate celelalte: "e", "é", "ea" sau "ie", fiind consemnate în subtext. Același tratament a fost aplicat și grafemului iat': ѣ (redat obișnuit prin "ea" sau "é"), pentru valorile "e" sau "ia", ori ierului mic: ь, atunci cînd acesta îl reprezintă pe "i". Evident, de fiecare dată, au fost luate în considerație înseși opțiunile diacului, dacă acestea au fost identificate în același act sau în celelalte care ne-au parvenit de la el, după cum grupajele finale de facsimile și transcrieri chirilice — ultimul conceput, intenționat, mai consistent — vor îmbogăți, fără îndoială, posibilitățile estimative ale specialiștilor.

În sfîrșit, atragem atenția, în această ordine de idei, asupra tratării numelor proprii din documentele slavone conform corespondentelor lor din textele românești (ca, de exemplu, marcarea lui iat': ѣ prin "é" sau redarea numelor ținuturilor și al hidronimelor sau a antroponimelor cu aspect feminin în flexiune genitivală), precum și asupra transpunerii unor cuvinte și expresii slavone nu într-o traducere modernizantă, ci în formularea specifică a celor de epocă (ca, de pildă, folosirea formei "vistiernic", și nu a celei de "vistier", echivalarea adverbului wжє cu "adică" și nu cu "iată", sau a pronumelui demonstrativ de depărtare, în timp sau spațiu: тѣ, то та cu "acel, aceea", și nu cu "acest, aceasta", pentru care se întrebuința, de regulă, pronumele сь, сє сн).

A devenit, de asemenea, necesară aplicarea unei norme ortografice absolut firești, dar ignorate anterior, și anume a celei referitoare la majuscule, utilizate nu numai ca inițiale ale cuvintelor de la începutul propozițiilor sau ale numelor proprii, ci și la enunțurile directe ale majestății (de exemplu: Domnia Mea, Noi etc.) sau în cazul instituțiilor specifice realității medievale moldovenești: Sfat/Divan, Curte etc. — acestea din urmă apărînd, de aceea, și în cadrul Indicelui de nume proprii. Desigur, celelalte reguli de ortografie ale limbii române actuale au fost respectate cu strictețe[12]*, ca și cele de punctuație, urmărindu-se totuși ca ultimele să slujească, cu prioritate, la relevarea mesajului informațional al actelor, și nu a construcției lor formale, deseori deficitară. Semnificația parantezelor a rămas și ea neschimbată, cu observația că parantezele pătrate: [], au fost folosite, din motive tehnice, la indicarea suprascrierilor din lista prescurtărilor slavone. Totodată, în cazul documentelor grav deteriorate și care au suportat întregiri substanțiale, precum și al transcrierilor chirilice s-a recurs la dubla bară oblică: //, pentru marcarea rîndurilor, iar în redarea inscripțiilor sigilografice, la o liniuță orizontală suprascrisă: ¯, pentru consemnarea minusculelor gravate în interiorul sau în spațiul dintre alte litere.*

Sporirea rigorii editoriale față de materialul recoltat a condus, pe de altă parte, la îmbogățirea unor aspecte diplomatice mai puțin tratate anterior. Autorii volumului au considerat astfel insuficient de explicită secțiunea sigilografică a descrierii

---

[12] **Cu excepția întrebuințării lui "â" (vezi *Raportul domnului acad. Mihai Drăgănescu, președintele Academiei Române, asupra unor îndreptări ale ortografiei române, prezentat în Adunarea Generală a Academiei Române, din data de 31 ianuarie 1991,* publicat în "Academica", I, nr. 4/1991), care ar fi produs în volum disonanțe greu de rezolvat, într-un termen scurt, între transliterarea textelor românești și traducerea celor slavone. În plus, operațiunea ar fi impus redactilografierea întregului tom elaborat, așa cum am menționat deja, cu mai bine de un deceniu în urmă.**

www.dacoromanica.ro

arheografice, pe care, în consecință, au extins-o, cu observații și precizări, privind nu numai pecețile domnești, a căror descriere este semnalată în lista rezumatelor, ci și pe cele boierești și mănăstirești. Facsimilele anexe, în selectarea cărora s-a ținut cont și de acest criteriu, vor facilita, la rîndul lor, formarea unei imagini mai adecvate asupra acestei realități informative, după cum aceeași secțiune a volumului a fost concepută pentru a pune într-un contact mai amplu pe cititor cu diversitatea iscăliturilor particulare. Informațiile arhivistice și bibliografice au fost extinse, la rîndul lor, ca și în volumele precedente, pînă la semnalarea simplelor mențiuni, pornindu-se de la considerentul că istoria fiecărui act și a fiecărei arhive constituie elemente absolut necesare pentru înțelegerea deplină a conținutului diplomatic propriu-zis. Notificarea, la sfîrșitul textelor documentare, a însemnărilor de pe verso, *oferă, în acest sens, indicii suplimentare. Autorii volumului au optat, totodată, pentru o detaliere a observațiilor de natură editorială, fie în note, fie la sfîrșitul textelor, pentru a fi clarificate diversele probleme de ordin cronologic, grafologic, semantic, geografic etc. ; mai mult, pentru a justifica anumite identificări s-a aplicat, și în cadrul indicilor, sistemul trimiterilor bibliografice. În privința regulilor tehnice urmărite la elaborarea rubricilor finale ale fiecărui act, ele au fost cele folosite deja la volumele precedente, cu remarca inversării ordinei de consemnare a piesei arhivistice și a fondului în care se află aceasta — pentru o mai sugestivă sistematizare a datelor —, precum și a renunțării la menționarea expresă a raportului față de piesa editată, considerîndu-se că, în cazul în care acesta lipsește, el nu poate fi decît presupus în mod tacit.*

La rîndul lor, celelalte secțiuni ale volumului prezintă completări a căror introducere a fost apreciată de editori ca fiind benefică. Astfel lista de **Prescurtări bibliografice** *include nu numai lucrările citate în volum, ci și pe cele curent folosite, în diverse situații, pentru o informare globală. Lista de* **Rezumate** *a fost și ea îmbogățită, ca urmare a raportării la indicii volumului, cu elementele de identificare (numele de familie, dregătoria etc.) absente din documentele de referință dar extrem de utile mai ales pentru cititorul străin, după cum corelația dintre cei doi indici a fost amplificată pînă la semnalarea, în cadrul celui de materii, a numelor proprii formate de la apelative — atenționîndu-se, în acest fel, asupra unei posibile legături, directe sau mijlocite, de ordin semantic, între cei doi termeni. În sfîrșit, numărul listelor finale a fost sporit cu încă una, cea a cuvintelor rare și a arhaismelor, ușurîndu-se, și în acest mod, studierea limbii vechi românești.*

Firește, în ciuda acestor adaosuri și îmbunătățiri, normele de editare a documentelor medievale comportă încă anumite insuficiențe, a căror remediere, deși posibilă, ar complica însă prea mult operațiunile de transcriere și imprimare a volumelor. În acest sens sînt de menționat: marcarea consecventă a suprascrierilor (nu numai a celor uzuale, în lista finală) și a rîndurilor (în secțiunea consacrată transcrierilor chirilice), notificarea mărimii spațiilor rupte sau albe (necesară mai ales în cazul documentelor deteriorate și întregite de editori), precizarea culorii cernelii, indicarea permanentă a ligaturilor, a majusculelor interioare și a semnelor care marchează expresiile sau perioadele unitare concepute de diac conform formularisticii diplomatice. Extrem de utilă s-ar dovedi, pe de altă parte, pentru studiile de specialitate, descrierea filigranelor, după cum rezumatele, în special cele ce se adresează străinătății, s-ar cuveni îmbogățite cu elemente suplimentare (ca, de exemplu, numele logofătului și al diacului). În volumele ulterioare, situațiile speciale, care vor impune un astfel de tratament al originalelor, vor fi totuși rezolvate în acest mod (așa cum s-a procedat, de exemplu, la doc. nr. 86 din volum). Se va încerca, totodată, pe baza unui examen grafologic cît mai exact, identificarea scriitorilor de acte domnești care au omis să-și consemneze numele la sfîrșitul documentelor - operațiune ce incumbă unei ediții

www.dacoromanica.ro

ştiinţifice de documente şi cu şanse de eficienţă sporită doar într-un astfel de context. De altfel, nevoia de separare a unor dieci omonimi în cadrul indicilor de nume proprii a marcat deja debutul acestei acţiuni (vezi, de exemplu cazurile lui **Dumitraşco, Gligorcea, Grigore,** *ş. a.) — numerele documentelor atribuite în acest mod fiind redate în paranteze unghiulare.*

*
* *

Volumul de faţă însumează 572 de documente autentice, un document îndoielnic şi 2 false, fiind deci cel mai consistent din cele apărute pînă acum în cadrul seriei A. Moldova. Fără a putea oferi, în acest moment, evaluări exacte asupra celorlalte tomuri, se poate totuşi aprecia că şi ele vor îngloba între 500 şi 600 de piese, în funcţie de stabilitatea politică a perioadelor respective, reflectată direct în amploarea activităţii cancelariale. Dintre cele 572 de acte autentice, cîteva comportă totuşi o situaţie specială, de natură să relativizeze proporţiile volumului. Este vorba de doc. nr. 22 şi 501 — care vor fi republicate după original şi, firesc, sub o altă datare, primul în volumul de supliment, iar al doilea în tomul următor — ambele situaţii survenind după încheierea elaborării volumului —, precum şi nr. 27 şi 222 — care ar putea să aparţină altor intervale cronologice. De asemenea, este de reţinut, în aceeaşi ordine de idei, că doc. nr. 184 reprezintă o republicare, după original, a celui apărut deja în vol. XXII, nr. H, p. 354-355, dar numai cu văleatul: 7143 <1634-1635> şi după o copie a unei traduceri defectuoase, după cum nr. 453, datat 1636 (7144) iulie 10, ar putea să aparţină lunii "iunie" a aceluiaşi an. În sfîrşit, semnalăm şi cazul actului cu nr. 459, care pare să fi fost, de la origine, nevalidat, reprezentînd, probabil, un "rebut" al cancelariei domneşti, ca şi dubletul doc. 419. Investigaţiile ulterioare ar putea să conducă, firesc, şi la alte precizări sau rectificări cronologice, care, global, vor fi repertoriate şi redate în volumul de "supliment", deja menţionat, al domniei lui Vasile Lupu; este, în special, cazul pieselor arhivistice depistate anterior în Arh. M-rii Agapia (v. doc. nr. 356 şi 497), care nu au mai putut fi regăsite în depozitele Arh. St. Neamţ, beneficiara concentrării fodurilor existente în perimetrul judeţului. Dar, consistenţa volumului nu se reflectă numai în stricta evaluare numerică a acestuia. Majoritatea traducerilor, copiilor, rezumatelor şi menţiunilor care au suportat elaborări multiple şi chiar unele originale prost conservate au impus un examen comparativ, atît pentru selectarea celei mai bune forme, cît şi pentru consemnarea diferenţelor. Judecînd astfel, se poate aprecia că volumul redă, de fapt, informaţia a peste 700 de piese. Diminuarea cantitativă menţionată în rîndurile de mai sus este compensată însă de publicarea unor documente, atît după forma primară, cît şi după cea oficială (v. nr. 34, 233, 535 şi 556), editorii fiind nevoiţi, alteori, să apeleze la variante (v. nr. 250, 386 şi 416) sau fragmente complementare (v. nr. 345 şi 386) ale actelor originale pierdute.

Comparativ cu tomurile anterioare, diversitatea actelor incluse în acest volum este, la rîndul ei, impresionantă. Nici unul din tipurile înscrisurilor oficiale sau private, practicate în epocă, nu lipseşte. De la privilegiul domnesc — remarcabil fiind, ca proporţii, cel acordat lui Gheorghe Roşca vistiernic (nr. 389) — la simplul zapis de vînzare-cumpărare sau la "izvodul" de stăpîniri, toate sînt ilustrate, mai mult sau mai puţin consistent, în cuprinsul volumului. Indicele de materii, sub termenul "acte" detaliază, de fapt, din punct de vedere tipologic, întreaga încărcătură informaţională de această natură, diferenţiind, în plus, piesele editate în funcţie de emitenţi şi beneficiari sau după conţinutul propriu-zis al textelor. Creşterea producţiei scriptice în epocă este, de asemenea, ilustrată prin vocile Indicelui de materii care tratează activitatea "scriitorilor de acte", fie de profesie, dieci şi uricari, fie ştiutori de carte, cum erau marii boieri, dregătorii şi slujitorii domneşti, clericii ş. a.

www.dacoromanica.ro

Evident, aspectul predominant al desfăşurărilor istorice ale domniei lui Vasile Lupu, pe care îl reflectă volumul, rămîne cel al raporturilor de proprietate, fie că acestea aveau ca obiect pămîntul, vecinii sau elementele componente ale patrimoniului sătesc, fie că ele priveau stăpînirile domneşti, boiereşti şi mănăstireşti deja constituite. Viaţa orăşenească ocupă, la rîndul ei, un spaţiu sporit în dimensiunea volumului, trădînd elemente ale procesului productiv sau ale raporturilor comerciale care vor contribui la debutul unei perioade prospere şi relativ stabile în istoria Moldovei. Reglementarea juridică a faptelor de această natură oferă, totodată, studierii normelor de drept aplicate în epocă, un bogat material informativ — şi este suficient să amintim, în acest sens, seria documentelor referitoare la moştenirea averii lui Isac Balica hatman —, după cum implicaţiile financiare ale tranzacţiilor survenite se constituie într-un domeniu de maximă consistenţă; în ambele privinţe, indicele de materii a şi încercat deja să surprindă specificităţile, sugerînd analizei viitoare piste utile de investigat. De fapt, nici una din activităţile fundamentale ale societăţii şi statului feudal nu este lipsită de probele necesare unei reconstituiri parţiale, la fel cum existenţa individuală, de la cea a vecinilor şi robilor ţigani, pînă la cea a domnilor Moldovei şi a familiilor lor — cum este cazul refugiului lui Miron Barnovschi, în 1629, în Polonia (v. doc. nr. 34, 304 şi 305) —, apare în ipostaze neaşteptate. Evenimente şi împrejurări particulare nuanţează, în sfîrşit, mozaicul informaţional al volumului, oferind ştiri complementare celor provenind din alte surse, cum ar fi, de exemplu, raporturile moldo-tătare în vremea lui Aron Vodă (v. doc. nr. 15), campania cancelarului polon Jan Zamoyski, însoţit de oastea moldoveană în Ţara Românească (v. doc. nr. 567), solia lui Miron Barnovschi, condusă de vornicul Ionaşco Cehan, la principele Transilvaniei, Gabriel Bethlen (v. doc. nr. 54) etc.

*
* *

În ceea ce priveşte repartiţia actelor volumului, în funcţie de gradul lor de apropiere faţă de formele primare, este, firesc, de reţinut prevalarea substanţială a celor publicate după original asupra textelor de altă provenienţă. Astfel, din cele 584 de piese, luînd în consideraţie şi dubletele, deja menţionate, ale unor documente, un număr de 374 reprezintă originale (151 slavone şi 223 româneşti) şi doar 209 forme ulterioare: 31 — traduceri (30 româneşti şi una germană), 80 — copii (6 slavone şi 74 româneşti), 74 — rezumate (72 româneşti şi 2 germane), 22 — menţiuni (21 româneşti şi una grecească), iar 3 — extrase (2 slave şi unul românesc). Rezultă, în acelaşi timp, din statistica prezentată, că proporţia documentelor slavone se menţine încă la cote apreciabile: 189, adăugînd la originale şi traducerile, copiile sau extrasele; numărul lor trebuie să fi fost însă mai mare, deoarece rezumatele şi menţiunile nu permit, decît rareori, presupunerea limbii în care au fost redactate actele iniţiale. De semnalat este şi prezenţa scrisului grecesc, dar numai în iscălituri, întrucît menţiunea grecească tîrzie (v. doc. nr. 436) nu implică automat şi folosirea aceluiaşi idiom în original.

Clasificînd, pe de altă parte, piesele volumului după locul lor de păstrare, prioritatea absolută aparţine, evident, Arhivelor Statului Bucureşti, cu 344 unităţi, dar 226 din acestea provin din fostul fond al Bibliotecii Academiei — situaţie înregistrată consecvent de editori, pentru a uşura identificarea vechilor trimiteri bibliografice. Pe locul secund se află Arhivele Statului Iaşi, cu 142 de piese, cîteva aparţinînd însă fostei arhive a Epitropiei Spitalelor Sf. Spiridon, iar ulterior Filialei Academiei Române din Iaşi. Celelalte 98 de documente au următoarea provenienţă: 10, de la Biblioteca Naţională, 8, de la Biblioteca Academiei, cîte 7 de la Arhivele Statului Neamţ şi de la Arhivele Statului Mehedinţi, 6, din Arhiva Institutului de Istorie "A. D. Xenopol" din Iaşi, 3, de la Muzeul Judeţean Suceava, cîte 2, de la Muzeul Naţional, de la Arhivele Statului din Suceava şi Vaslui, de la Biblioteca Centrală Universitară din Iaşi, precum şi

www.dacoromanica.ro

de la Muzeul de istorie a Moldovei, iar cîte unul de la Arhivele Statului Bacău şi Ploieşti, de la Mănăstirea Dragomirna, precum şi de la Biblioteca Centrală Universitară din Cluj; 5 acte se păstrează în Arhiva Naţională din Chişinău, iar unul la Moscova; în sfîrşit, 37 de piese au fost preluate din publicaţii, cele mai multe aparţinînd lui Gh. Ghibănescu — memoriei căruia editorii s-au decis să-i consacre rezultatul muncii lor.

O ultimă evaluare statistică, de natură să contureze, la proporţii reale, aportul informaţional al volumului are în vedere corelaţia dintre edit şi inedit sau cunoscut şi necunoscut, pînă în momentul actual. Diferenţiindu-le, în funcţie de datele aflate în portofoliul colectivului şi redate corespunzător în rubrica "EDIŢII", rezultă că din cele 575 de documente, 207 nu au fost transmise sub nici o formă reconstituirii istorice. Celelalte au putut ajunge în atenţia specialiştilor astfel: 69, doar semnalate, 18, publicate parţial (în rezumate sau, eventual, şi cu extrase), iar 271 cu textul in extenso, *dar aflat într-un grad relativ de fidelitate faţă de original, de la reproducerea în alfabet chirilic, pînă la publicarea doar, în cazul redacţiilor slavone, a unor simple traduceri.*

Volumul reprezintă opera comună a celor ce-l semnează, deşi nu numai a lor. Se cuvine, astfel, a menţiona că, la elaborarea lucrării, autorii au beneficiat de 336 de transcrieri ale fostului colectiv care a editat seria A a colecţiei Documente privind istoaia României — transcrieri efectuate de Rodica Anghel, Dalila Aramă, Haralambie Chircă, Constantin Cihodaru şi Dimitrie Ciurea (ambii implicaţi şi în operaţiunea de colaţionare), Dumitru Constantinescu, Elena Gheorghiade, Nicolae Grigoraş, P. P. Panaitescu (care a avut şi responsabilitatea colaţionării majorităţii celorlalte), Theodor Rădulescu şi Margareta Serghie. S-au adăugat acestora şi 29 de texte similare aparţinînd lui Mihai Costăchescu, pe care editorii le-au inclus în arhiva documentară a Institului unde-şi desfăşoară activitatea şi le-au menţionat în cadrul rubricii arhivistice. Fireşte, toate aceste transcrieri au fost confruntate din nou cu originalele şi au suportat prelucrarea impusă de normele colecţiei DRH. Un ajutor preţios au primit apoi autorii volumului de la Mihai Cărataşu, Dan Livezeanu, Natalia Trandafirescu, Nikos Gaidagis şi Andronikos Falangas (ultimii doi — cercetători din Atena) — cărora le aparţine transcrierea însemnărilor greceşti —, precum şi de la Mihai Ştefan Ceauşu şi Costin Feneşan — care au prelucrat textele germane. În aceeaşi ordine de idei, este de consemnat şi colaborarea fructuoasă cu colectivul omonim de la Facultatea de Istorie a Univ. "Al. I. Cuza" din Iaşi, condus de prof. dr. Ioan Caproşu şi sub a cărui coordonare va fi publicat volumul următor. Observaţii pertinente şi consultări extrem de utile pentru găsirea unor soluţii optime ale transliterării ne-au oferit, de asemenea, colegii de la Institutul de Filologie "Al. Philipide" din Iaşi: Mircea Ciubotaru şi Ion Florea, cărora le aducem, şi pe această cale, mulţumirile noastre ca şi tuturor celor care, într-o măsură mai mare sau mai mică, prin informaţii noi sau opinii pertinente au contribuit la perfecţionarea volumului. În sfîrşit, ne exprimăm întreaga noastră gratitudine faţă de creatorul fontului slavon utilizat la imprimarea volumului, Paul Andrei, cu încurajarea şi consilierea prof. univ. dr. Andrei Rugină, ca şi faţă de redactorul tehnic al volumului, Tamara Vlasov, de la "Axon International " SRL Iaşi — ceea ce va permite, desigur, continuarea publicării colecţiei.

Dat fiind specificul lucrărilor întreprinse pentru elaborarea volumului, o departajare strictă a aportului fiecărui autor este aproape imposibil de operat, atît în ceea ce priveşte prelucrarea documentelor, cît şi a materialelor complementare. Precizăm doar că, în general, coordonarea lucrărilor a aparţinut lui Leon Şimanschi, ajutat fiind de fiind Nistor Ciocan. La toate operaţiunile implicate de editarea volumului a participat Georgeta Ignat, iar la cea de a doua fază, de revizuire, recolaţionare şi completare a textelor, contribuind şi Dumitru Agache. Încheind aceste rînduri, ne exprimăm speranţa că, în ciuda inerentelor lacune sau greşeli care vor fi

www.dacoromanica.ro

observate ulterior, opera de editare întreprinsă de noi va pune la dispoziția cercetării științifice o informație benefică și va constitui un stimulent edificator pentru continua perfecționare a metodelor și tehnicilor de publicare a colecției.

www.dacoromanica.ro

SIGLE — PRESCURTĂRI BIBLIOGRAFICE — ABREVIERI SPECIFICE — SIMBOLURI*

A.A.R.M.S.I.	= "Analele Academiei Române. Memoriile secţiunii istorice"
A.B.	= "Arhivele Basarabiei"
A.I.I.A.I.	= "Anuarul Institutului de istorie şi arheologie A.D.Xenopol - Iaşi"
Arhiva	= "Arhiva. Organul Societăţii ştiinţifice şi literare din Iaşi"
A.R.M.S.I.	= "Academia Română. Memoriile secţiunii istorice"
B.C.I.R.	= Buletinu' Comisiunii istorice a României
B.C.M.I.	= "Buletinul Comisiunii monumentelor istorice"
B.I.N.	= "Ioan Neculce. Buletinul Muzeului municipal Iaşi"
C.I.	= "Cercetări istorice"
C.L.	= "Convorbiri Literare"
D.G.A.S	= Direcţia generală a Arhivelor Statului
D.I.R., A	= *Documente privind istoria României,* seria A, Moldova
D.R.H., A	= *Documenta Romaniae Historica,* seria A, Moldova
L.R.	= "Limba română"
M	= *Moldova în epoca feudalismului*
M.C.	= Mihai Costăchescu
R.A.	= "Revista arhivelor"
RdI	= "Revista de istorie"
R.I.	= "Revista istorică"
S.M.I.M.	= "Studii şi materiale de istorie medie"
	* * *
Antonovici, *Bogdana*	= Antonovici, Ioan, *Istoria comunei Bogdana,* Bîrlad, 1906.
Antonovici, *Doc. bîrlădene*	= Antonovici, preotul Ioan (episcopul Huşilor Iacov), *Documente bîrlădene*, vol. III - IV, Bîrlad, 1915, 1924.
Antonovici, *Doc. schituri*	= Antonovici, episcopul Huşilor Iacov, *Documente de ale fostelor schituri Orgoeştii, Bogdăniţa, Pîrveştii, Cîrţibaşii şi Mînzaţii, din judeţul Tutova,* Huşi, 1929.
Antonovici, *Doc. <comunicate>*	= Antonovici, economul Ioan, *Documente <comunicate de ...>,* în "Făt - Frumos", I (1904), Bîrlad.

* V. şi INDICE DE NUME PROPRII, ALTE ABREVIERI, SIMBOLURI, LĂMURIRI.

www.dacoromanica.ro

Aricescu, *Indice*, II	= Aricescu, C., *Indice de documente aflate în Ahiva Satului şi nepublicate încă*, în "Revista Istorică a Arhivelor României", Broşura II, Bucureşti, 1876.
Balan, *Doc. bucovinene*	= Balan, Teodor, *Documente bucovinene*, vol. I - IV, Cernăuţi, 1933 - 1938.
Balan, *Sate dispărute*	= Balan, Teodor, *Satele dispărute din Bucovina*, extras din *Omagiu lui Ion I. Nistor, Cernăuţi, 1937.*
Băleanu, *Doc. <comunicate>*	= Băleanu, A., *Documente <comunicate de ...>*, în *B.I.N.*, VII (1928), p. 148 - 150.
Băleanu - Stoide, *Doc. Neaniul*	= Băleanu, A. şi Stoide, C.A., *Documente moldoveneşti privitoare la familia de boieri Neaniul*, Iaşi, 1938.
Berechet, *Doc. din sec. XVI - XVII*	= Berechet, Şt. Gr., *Documente de drept public şi privat. Secolul al XVI - XVII -lea*, în "Întregiri. Buletinul Institutului de istoria vechiului drept românesc", Iaşi, 1932, p. 169 - 212, 245 - 258.
Berechet, *Doc. slave*	= Berechet, Ştefan, *Documente slave privitoare la Basarabia, în tipărituri ruseşti*, în *R.A.*, vol. I, nr. 1 - 3 (1924-1926), p. 332 - 337.
Berechet, *Procedura de judecată*	= Berechet, Ştefan Gr., *Procedura de judecată la slavi şi români*, Chişinău, 1926.
Bianu, *Cat. ms. rom.*	= *Catalogul manuscriptelor româneşti*, întocmit de Ioan Bianu, tomul I, Bucureşti, 1907.
Bianu - Nicolaiasa, *Cat. ms. rom.*	= *Catalogul manuscriptelor româneşti*, tomul III, întocmit de Ioan Bianu şi G. Nicolaiasa, Craiova, 1931.
Boga, *Doc basarabene*	= Boga, L.T., *Documente basarabene*, VII, *Hrisoave şi carţi domneşti (1604 - 1653)*; VIII, *Hrisoave şi cărţi domneşti (1636 - 1651)*, Chişinău, 1929.
Boga, *Doc sec. XVI - XVII (a)*	= Boga, L.T., *Documente din secolul al XVI - XVII*, în *A.B.*, IV, (1932), p. 143 - 157.
Boga, *Doc. sec. XVII (b)*	= Boga, L.T.,*Documente din secolul al XVII lea (1601 - 1651)*, în *A.B.*, I (1929), nr. 4, p.74 - 90.
Bulat, *Doc. m-rii Văratec*	= Bulat,T.G., *Documentele mănăstirii Văratec*, Chişinău, 1939.
Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*	= Bulat, T.G., *Din documentele mănăstirii Văratec*, în *A.B.*, V (1933), nr. 4, p. 360 - 375; VI (1934), nr. 1, p. 65 - 96; VII (1935), nr. 1, p. 89 - 98.
Bulat, *Diviziunea*	= Bulat, T.G., *Diviziunea proprietăţii rurale în ţinutul Hotinului, după desfiinţarea raialei*, în *A.B.*, II (1930), p. 381 - 412; III (1931), p. 118 - 124.
Bulat, *Hotinul*	= Bulat, T.G., *Hotinul străveche stăpînire românească*, în *A.B.*, V (1933), p. 30 - 51.
Burlacu, *Ocolul Bacăului*	= Burlacu, Gheorghe, *Ocolul domnesc al Bacăului (sec. XV - XVIII)* (I), în "Carpica" XIII, 1981, p. 29 - 63, şi (II), XIV, 1982, p. 159 - 165.
Caian, *Focşani*	= Caian, Dimitrie F., *Istoricul oraşului Focşani*, Focşani, 1906.
Caproşu, *O condică de doc.* (II)	= Caproşu, I., *O condică de documente a familiei Donici* (II), în "Analele ştiinţifice" ale Universităţii "Al.I.Cuza" din Iaşi (Serie nouă), Istorie, t. XXXVI (1990), p. 105-125 (şi extras).

www.dacoromanica.ro

Carte de hotărnicie = *Carte de hotărnicie a moşiilor unite Iveştii şi Torceştii, cu trupurile Blăjarii, Ţigănia şi Archipoaia, din judeţul Tecuci, proprietatea d-lui Michail Balş*, întocmită de Michai Vergolici, inginer hotarnic, <Tecuci>, f.a.

Catalog, II = *Catalogul documentelor moldoveneşti din Arhiva istorică centrală a statului*, vol. II, *1621 - 1652*, D.G.A.S., Bucureşti, 1959.

Catalog, III = *Catalogul documentelor moldoveneşti din Arhiva istorică centrală a statului*, vol. III, *1653 - 1675*, D.G.A.S., Bucureşti, 1968.

Catalog, V = *Catalogul documentelor moldoveneşti din Direcţia Arhivelor Centrale*, vol. V, *1701 - 1720*, D.G.A.S., Bucureşti, 1974.

Catalog, Supl. I = *Catalogul documentelor moldoveneşti din direcţia Arhivelor Centrale*, Supliment I, 1403 - 1700, D.G.A.S., Bucureşti, 1975.

Ciurea, *Organizarea administrativă* = Ciurea, D., *Organizarea administrativă a statului feudal Moldova (sec. XIV - XVIII)*, în *A.I.I.A.I.*, t. II (1965), p. 143 - 235.

Codrescu, *Uricariul* = Codrescu, Teodor, *Uricariul*, vol. III, Iaşi, 1853; VI, Iaşi, 1875; X, Iaşi, 1888; XI, Iaşi, 1889; XIV, Iaşi, 1889; XVI, XVII, Iaşi, 1891; XIX - XXIII, Iaşi, 1891 - 1895; XXV, Iaşi, 1895.

Col. doc. - Bacău(II) = *Colecţia de documente de la Filiala Arhivelor Statului, judeţul Bacău. 1400 - 1864. Catalog*, întocmit de Dumitru Zaharia, D.G.A.S., Bucureşti, 1986.

Col. "Istrati" = *Colecţia " Dr. Constantin I. Istrati" (1429 - 1945)*. Inventar arhivistic, întocmit de Nicolae Chipurici şi Tudor Răţoi, D.G.A.S.. Bucureşti, 1988.

Constantinescu, *Doc. mold.* = Constantinescu, D., *Documente moldoveneşti din secolele XV - XVII*, în *A.I.I.A.I.*, VII(1970), p. 335 - 352.

Costăchescu, *Doc. comunicate* = Costăchescu, M., *Doc. comunicate de ...*, în B.I.N., fasc. 4, 1924, p. 176 - 186.

Costăchescu, *Donaţiunea Săulescu* = Costăchescu, M., *Donaţiunea Alex. Săulescu, c.Cozia, jud. Fălciu, prin d-l Mişu Săulescu*, în *B.I.N.*, III(1923), p. 201 - 204.

Costăchescu, *Neamul lui Oană* = Costăchescu, M., *Neamul lui Oană dvornic de Suceava şi satele lui*, în *C.I.*, V - VII (1929 - 1931), p. 41 - 79 (şi extras).

Costăchescu, *Satele Ruseanii şi Găneştii* = Costăchescu, M., *Satele Ruseanii(Buzneа) şi Găneştii, cu trupurile lor, Cîcăceştii şi Moiceştii, din judeţul Iaşi(Schiţă istorică)*, în *B.I.N.*, VI(1926 - 1927), p. 85 - 111.

Costăchescu, *Satul Cristeşti* = Costăchescu, Mihai, *Satul Cristeşti, cu trupurile sale, Popişcani, Coşeşti şi Bărbeşti, din jud. Iaşi(Schiţă istorică)*, în *B.I.N.*, *VIII*(1930), p. 23 - 59.

Costăchescu, *Satul Prigoreni* = Costăchescu, Mihai, *Satul Prigoreni, cu trupurile sale, Avrămeni şi Rîtul(din jud. Iaşi) (Schiţă istorică)*, în *B.I.N.*, V (1925), p. 40 - 70.

www.dacoromanica.ro

Costăchescu, *Sîneştii* = Costăchescu, Mihai, *Sîneştii, cu trupurile sale: Onişcanii, Podobiţii, Bătărăştii, Storneştii şi Pleşeştii (din jud. Iaşi) - Schiţă istorică*, în *B.I.N.*, IV(1924), p. 1 - 45.

Costea, *Solca* = Costea, Erast, *Ctitoria voevodului Ştefan Tomşa al II - lea, de la Solca (1613 - 1785 - 1938)*, Cernăuţi, 1939.

Creşterea colecţiunilor = Academia Română, *"Creşterea colecţiunilor"*, Bucureşti, 1912 - 1942.

D.I.R., A, XVI, vol. III = *Documente privind istoria României*, A, Moldova, veacul XVI, vol. III (1571 - 1590), Editura Academiei, Bucureşti, 1951.

D.I.R., A, XVII, vol. III, IV = *Documente privind istoria României*, A, Moldova, veacul XVII, vol. III(1611 - 1615); IV(1616 - 1620), Editura Academiei, Bucureşti, 1954.

Doc. Suceava = *Suceava, file de istoric. Documente privitoare la istoria oraşului*, 1388 - 1918, vol. I, ed. de Vasile Gh. Miron, Mihai-Ştefan Ceauşu, Ioan Caproşu <şi> Gavril Irimescu, D.G.A.S., Bucureşti, 1989.

Dogaru, *Doc.excepţional validate* = Dogaru, Maria, *Documente excepţional validate*, în *R.A.*, an XLIX(1972), vol. XXXIV, nr. 2, p. 325 - 332.

Dogaru, *Sigiliile* = Dogaru, Maria, *Sigiliile, mărturii ale trecutului istoric. Album sigilografic*, Bucureşti, 1976.

Dogaru, *Sigilii Vasile Lupu* = Dogaru, Maria, *Sigiliile lui Vasile Lupu*, în "Revista muzeelor", VIII(1971), nr. 1, p. 60 - 63.

D.R.H., A, XIX = *Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XIX(1626 - 1628), volum întocmit de Haralambie Chirică, Editura Academiei, Bucureşti, 1969.

D.R.H., A, XXI = *Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXI(1632 - 1633), volum întocmit de C. Cihodaru, I. Caproşu şi L. Şimanschi, Editura Academiei, Bucureşti, 1971.

D.R.H., A, XXII = *Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXII (1634), volum întocmit de C. Cihodaru, I. Caproşu şi L. Şimanschi, Editura Academiei, Bucureşti, 1974.

D.R.H., B, I = *Documenta Romaniae Historica*, B, Ţara Românească, vol. I, Editura Academiei, Bucureşti, 1966.

Gane, *Ştiri noui* = Gane, C., *Ştiri noui despre Toader şi Gavril Găneşcul*, în "Arhiva Românească", tom. VIII (1942), p. 197 - 246, şi tom. IX, partea II (1944), p. 397 - 417.

Ghibănescu, *Arhiva* = Ghibănescu, Gh., *Arhiva Muzeului municipal Iaşi*, fasc. I, *Documente slavo -române (1400 - 1653)*, Iaşi, 1928.

Ghibănescu, *Ispisoace* = Ghibănescu, Gh., *Ispisoace şi zapise*, vol. II, 1, Iaşi, 1909; II, 2; III, 1, Iaşi, 1910; IV, 2, Iaşi, 1915.

Ghibănescu - *Ms.Surete* = Ghibănescu, Gh., *Surete şi izvoade, Manuscris*, vol. V - VIII, XXI, XXIV.

Ghibănescu, *Surete* = Ghibănescu, Gh., *Surete şi izvoade*, vol. III, Iaşi, 1907; IV, V, Iaşi, 1908; IX, Iaşi, 1914; XI, Iaşi, 1922; XIV - XVI, Iaşi, 1925 - 1926; XXI, Iaşi, 1929.

Ghibănescu, "T. Codrescu" = Ghibănescu,Gh., "T<heodor> Codrescu, Revistă istorică", Iaşi, vol. III (1934); V (1935 - 1936).

www.dacoromanica.ro

Ghibănescu, *Tîrgu-Ocna*	= Ghibănçscu, Gh., *Tîrgu-Ocna. Studiu istoric dc...*, în *Arhiva...*, II (1890 - 1891), p. 593 - 644.
Giurgia, *Trecutul Basarabiei*	= Giurga, Eugeniu N., *Din trecutul şi prezentul Basarabiei*, Bucureşti, 1928.
Gonţa, *Indice*	= Gonţa, Alexandru I., *Documente privind istoria României*, A. Moldova, veacurile XIV - XVII (1384 - 1625), *Indicele numelor de locuri*, Institutul dc istoric "N. Iorga", cd. îngrijită dc I. Caproşu, Editura Academici, Bucureşti, 1990.
Grigoraş, *Instituţii*	= Grigoraş, N., *Instituţii feudale din Moldova*, I, *Organizarea de stat pînă la mijlocul sec. al XVIII-lea*, Bucureşti, 1971.
Hăjdeu, *Arch.ist.*	= Hăjdeu, B. P., *Archiva istorică a României*, tom. I (partea 1 - 2), Bucureşti, 1865.
Holban, *Două acte mold.*	= Holban, Th., *Două acte moldoveneşti din secolul al XVII-lea*, în *S.M.I.M.*, vol. VII (1974), p. 307 - 308.
Iorga, *Anciens doc.*	= Iorga, N., *Anciens documents de droit roumain*, vol. I, Paris-Bucarest, 1930; vol. II, Paris-Bucarest, 1931.
Iorga, *Boieri şi răzeşi*	= Iorga, N., *Boieri şi răzeşi din Bucovina şi Basarabia, în cele dintîi deccnii după anexare*, Bucureşti, 1912.
Iorga, *Doc. Callimachi*	= Iorga, N., *Documente privitoare la Familia Callimachi*, vol. II, Bucureşti, 1903.
Iorga, *Lucruri nouă*	= Iorga, N., *Lucruri nouă găsite în Basarabia*, în *R.I.*, VI (1920), nr. 3 - 6, p. 69 - 95.
I<orga>, în *R.I.*	= I<orga>, N., în *R.I.*, XIV, 1928, p. 342.
Iorga, *St. şi doc.*	= Iorga, N., *Studii şi documente cu privire la istoria românilor*, vol. V - VII, Bucureşti, 1903 - 1904; XI, Bucureşti, 1906; XVI, Bucureşti, 1909; XIX, Bucureşti, 1910; XXI, Bucureşti, 1911.
Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.*	= Iorga, N., *Un mănunchi de documente româneşti*, în *C.L.*, XXXIV (1900), p. 617 - 623.
Istrati, *Vechi sate*	= Istrati, C., *Vechi sate din ţinutul Fălciului*, în *A.I.I.A.I.*, XXIII/1 (1986), p. 309 - 323.
Karadja, *Doc.*	= Karadja, Constantin şi Marcela, *Documentele moşiilor cantacuzineşti din Bucovina*, în *B.C.I.R.*, X (1931), p. 5 - 77 (şi extras).
Lăpădatu, *Noi monumente*	= Lăpădatu, Alex., *Noi monumente istoriee*, în *B.C.M.I.*, an. I (1908), p. 47 - 48.
Leonte, *O formă rară de validare*	= Leonte, Ileana, *O formă rară de validare în cancelaria domnească a Moldovei*, în *R.A.*, XI (1968), p. 245 - 252.
Ligor - *Aspecte demografiee*	= Ligor, Al., *Aspecte demografiee din principalele aşezări urbane moldovene consemnate de călătorii străini în anii domniei lui Vasile Lupu*, în *Rdl*, t. 29 (1976), nr. 1, p. 61 - 92.
Ligor, *Moldova*	= Ligor, Alexandru, *Prin Moldova în timpul lui Vasile Lupu*, Bucureşti, 1987.
Matasă, *Cîmpul lui Dragoş*	= Matasă, Preot C., *Câmpul lui Dragoş. Toponimie veche şi actuală din judeţul Neamţ*, Bucureşti, Casa şcoalelor, 1943, 68 p + 4 hărţi.
Mazerean - *Cond. Solca*	= Mazerean, Vartolomei, *Condica mănăstirii Solca*, cd<it>ată dc Sim.Fl.Marian, Suceava, 1902.

www.dacoromanica.ro

Mazerean, *Cond. Voroneț*	= Mazerean, Vartolomei, *Condica mănăstirii Voroneț*, ed<it>ată de Sim.Fl.Marian, Suceava, 1900.
Melchisedec, *Bibl. Sturza*	= Melchisedec, episcop, *Biblioteca domnului Dimitrie Sturza, de la Mielăușeni, din județul Romanului*, în "Revista pentru istorie, arheologie și filologie", an. II (1885), vol. IV, p. 700 - 713.
Melchisedek, *Chronica Hușilor*	= Melchisedek, *Chronica Hușilor și a episcopiei cu asemenea numire* și *Appendice la...*, București, 1869.
Melchisedek - *Chronica Romanului*	= Melchisedek, *Chronica Romanului și a Episcopiei de Roman*, partea I (1392 - 1714), București, 1874.
Meteș, *Familia Buhuș*	= Meteș, Ștefan, *Contribuții nouă privitoare la familia boierească Buhuș din Moldova* în *A.R.M.S.I., s. III, t. VII (1927), p. 285 - 340 (și extras).*
Mihail, *Doc. Constantinopol*	= Mihail, Paul, *Documente și zapise moldovenești de la Constantinopol (1607 - 1806)*, Iași, 1948.
Mihailovici, *Doc. Basarabia*	= Mihailovici, Paul, *Documente cu privire la Basarabia*, în *A.B.*, II (1930), p. 202 - 228.
Mihailovici, *Doc. Constantinopol*	= Mihailovici, Paul, *Documente moldovenești găsite la Constantinopol <1462 - 1755>*, în *C.I.*, VIII - IX (1932 - 1933), nr. 3, p. 3 - 63.
Mihailovici, *Regeste*	= Mihailovici, diacon Paul, *Regestele actelor moldovenești de la Constantinopol, a Sf. Mormînt, în* " "Revista Societății Istorico-Arheologice Bisericești din Chișinău", vol. XXIV, Chișinău, 1934, p. 316 - 415.
"Miron Costin"	= "Miron Costin. Revistă de cercetări și mărturii istorice", Bîrlad, an. II (1914); IV (1916).
Moisil, *Stema României*	= Moisil, C., *Stema României. Evoluția ei istorică și heraldică*, în "Boabe de grîu", II (1931), nr. 2, p. 65 - 85.
Moldova	= *Moldova în epoca feudalismului*, vol. III, *Documente slavo-moldovenești*, 1601 - 1640. Alcătuitori: D.M. Dragnev, A.N. Nichitici, L.I. Svetlicinaia <și> P.V. Sovetov. Sub redacția lui V.P. Pașuto, Chișinău, 1982.
Murzakevici, *Gramotî*	= Murzakevici, N., *Moldo-vlahiiskie gramotî, hraneașciesea v Bessarabii*, în "Zapiski Odesskago Obșcestva istorii i drevnostei", tom tretii, p. 251-263; tom cetviortii, p. 331-354, Odessa, 1853-1858.
Năsturel, *Stema României*	= Năsturel, P.V., *Stema României. Studiu critic din punct de vedere heraldic*, București, 1892.
Papadopul Calimah, *Bîrlad*	= Papadopul Calimah, Alexandru, *Notiță istorică despre Bîrlad*, Bîrlad, 1889.
Păltănea, *Observații*	= Păltănea, Paul, *Observații asupra indicilor de nume*, în *A.I.I.A.I.*, XXII_2, 1985, p. 796 - 803.
Păltănea, *Top. jud. Galați*	= Păltănea, Paul V., *Din toponimia județului Galați. Nume dispărute din bazinul Bîrladului și Siretului*, în *L.R.*, anul XXXIII, 1984, nr. 6, p. 508 - 513; an. XXXV, 1986, nr. 1, p. 59 - 65 și nr. 5, p. 427 - 438.
Popescul, *Doc. mold.*	= Popescul, Orest, *Cîteva documente moldovene*, Cernăuți, 1895 (extras din "Candela", XIII (1894)).
Popovici, *Index Zolkiwiensis*	= Popovici, Gh., *Index Zolkiewiensis*, în "Candela", III(1884) și IV(1885).

www.dacoromanica.ro

Puiu ş.a., *Doc.din Basarabia* = Puiu, Visarion; Tomescu, Const., Berechet Ştefan; Ciobanu, Ştefan, *Documente din Basarabia adunate de...*, Chişnău, 1928.

Repertoriu Vasile Lupu = *Repertoriul documentelor interne din domnia lui Vasile Lupu*, întocmit de Nistor Ciocan, Georgeta Ignat şi Dumitru Agache (în ms. la Inst. de ist. "A.D.Xenopol"-Iaşi).

Rosetti, *Arh.senatorilor* = *Arhiva senatorilor din Chişinău şi ocupaţia rusească de la 1806-1812, III. Amănunte asupra Moldovei de la 1808 la 1812*, de Radu Rosetti. Extras din A.A.R.M.S.I., Seria II, tom.XXXII, Bucureşti, 1909.

Rosetti, *Bohotin* = Rosetti, Radu, *Cronica Bohotinului*, în A.A.R.M.S.I., seria a II-a, tom. XXVIII (1905-1906), p.157-323.

Rosetti, *Vascani* = Rosetti, Radu, *Cronica Vascanilor*, în A.A.R.M.S.I., Seria a II-a, tom. XXIX (1906-1907), p.1-142 (şi extras).

Sachelarie-Stoicescu, *Instituţii* = Sachelarie, Ovidiu şi Stoicescu, Nicolae, *Instituţii feudale din Ţările Române. Dicţionar*, Bucureşti, 1988.

Sava, *Doc. Orhei* = Sava, Aurel V., *Documente privitoare la tîrgul şi ţinutul Orheiului, publicate de ...*,Bucureşti, 1944.

Solomon-Stoide, *Doc. tecuecne* = Solomon, Constantin şi Stoide, C.A., *Documente tecuecne*, vol.I., Bîrlad, 1938.

Stoica, *Observaţii: Trotuş* = Stoica, Corneliu, *Observaţii asupra indicilor de nume. Unele oiconime din bazinul hidrografic al rîului Trotuş*, în AIIAI, XXIII_2, 1986, p. 897-904

Stoicescu, *Dicţionar* = Stoicescu, N., *Dicţionar al marilor dregători din Ţara Românească şi Moldova. Sec. XIV-XVII*, Bucureşti, 1971.

Stoide, *Bisericani* = Stoide, C.A., *Contribuţii la istoricul mănăstirei Bisericani*, în *Arhiva...*, an. XLII (1935), p.146-166 (şi extras).

Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVI-XVIII)* = Stoide, C.A. şi Turcu, Constantin, *Documente şi regeste din ţinutul Neamţului. Secolele XVI, XVII, XVIII*, extras din revista "Apostolul", nr.9-11, Piatra-Neamţ, 1935.

Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)* = Stoide, C.A. şi Turcu, Constantin, *Documente şi regeste din ţinutul Neamţ (secolul XVII)*, extras din "Anuarul Liceului de băieţi din Piatra Neamţ", 1934-1935

Sturdza-Săucesti, *Heraldica* = Sturdza-Săucesti, Marcel, *Heraldica. Tratat tehnic*, Bucureşti, 1974.

Taşcă, *Şapte documenet* = Taşcă, George Felix, *Şapte documencte istorice inedite privind satul Giuleşti*, ~ "Suceava. Anuarul Muzeului Bucovinei", XVII-XVIII-XIX, 1990-1991-1992, p. 376-383.

Tezaur sueevean = *Din tezaurul documentar sueevean. Catalog de documente*, 1393-1849, întocmit de Vasile Gh. Miron, Mihai Ştefan Ceauşu, Gavril Irimescu <şi> Sevastiţa Irimescu, D.G.A.S., Bucureşti, 1983.

Tezaur vasluian = *Din tezaurul arhivistic vasluian. Catalog de documente*, 1393-1877, întocmit de Grigore Gănet <şi> Costică-Ioan Gărneţă, D.G.A.S., Bucureşti, 1986.

www.dacoromanica.ro

Tiktin, *Doc. române* = Tiktin, H., *Documente române*, în Arhiva..., I(1889), p.103-124.

Tiktin, *Zapis din 1637* = Tiktin, H., *Zapis din 1637*, în *Arhiva...*, II(1890-1891), p. 379-380.

Ungureanu, *Cronica Cotnarilor* = Ungureanu, Gh., Anghel Gh., Botez, Constantin, *Cronica Cotnarilor*, Bucureşti, 1971.

Ungureanu, *Eminescu* = Ungureanu, Gh., *Eminescu în documente de familie. Ediţie de .... Documente literare*, Bucureşti, 1977.

Vaslui 600 = *Vaslui 600 (1375-1975).* Schiţă monografieă a oraşului Vaslui, Iaşi, 1975.

Veliehi, *Doc. Constantinopol* = Veliehi, Constantin N., *Documente Moldoveneşti (1607-1673) din arhiva metohului Sf. Mormînt din Constantinopol, culese şi publicate de ...*, în "Buletinul Institului Român din Sofia", Bucureşti, anul II, nr.1(1941), p.211-258, şi nr. 2(1942), p.493-556) (şi extras).

Wiekenhauser, *Homor* = Wiekenhauser, Franz Adolf, *Geschichte der Kloster Homor, Sct. Onufri, Horodnik und Petrauz*, Czernowitz, 1881_1.

Wiekenhauser, *Moldowiza* = Wiekenhauser, Franz Adolf, *Die Urkunden des Klosters Moldowiza*, Wien, 1862_2.

Wiekenhauser, *Solka* = Wiekenhauser, F.A., *Geschichte und Urkunden des Klösters Solka*, Czernowitz, 1877.

Zotta, *Spiţa neamului Hăjdău* = Zotta, Sever, *Spiţa neamului Hăjdău*, în "Arhiva genealogieă", anul II, 1913, iulie-septembrie, p. 139-176.

*
* *

Bogdan, Damian,P., Paleografia româno-slavă. Tratat şi album, Bucureşti, 1978.

"Buletinul oficial al Republicii Socialiste România", Partea I, anul IV, Nr. 163-165, Vineri, 20 decembrie 1968, p. 1485-1743.

Caproşu, Ioan, şi Mioc, Damasehin, Documente slavo-române în arhivele din URSS, în SMIM, X, (1983), p. 115-134.

Cernovodeanu, Dan, Ştiinţa şi arta heraldieă în România, Editura Ştiinţifieă şi eneielopedieă, Bucureşti, 1977.

Dicţionarul geografie al Basarabiei, de Zamfir Arbore, Bucureşti, 1904.

Dicţionarul geografie al Bucovinei, de Em. Grigorovitza, Bucureşti, 1908.

Documente privind istoria României, (DIR) Introducere, vol. I-II, Editura Academiei, <Bucureşti>, 1956.

Ghidul drumurilor din România, luerat sub direeţiunea lui Ion Cămărăşeseu, Cultura Naţională, Bucureşti, 1928.

Instituţii feudale din Ţările Române. Dicţionar. Coordonatori Ovid Saelielarie şi Nieolae Stoieescu, Editura Aeademiei, Bucureşti, 1988.

Iordan, Ion; Gâşteseu, Petre <şi> Oaneea, D.I., Indieatorul loealităţilor din România, Editura Academiei, Bucureşti, 1974

Istoriia mist i sil Ukrainskoi P.S.P. Cerniveţka oblasti, Kiiv, 1969.

Marele Dicţionar Geografie al României, aleătuit şi preluerat după dicţionarele parţiale pe judeţe, de George Ioan Lahovari, general C.I. Brătianu şi Grigore G. Tocileseu, vol.I-V, Bucureşti, 1898-1902.

Moldova în epoca feudalismului, Volumul VII, Partea I-II, Reeensămintele populaţiei Moldovei din anii 1772-1773 şi 1774. Aleătuirea, cuvîntul introduetiv şi eomentariile de P.G.Dmitriev Sub redacţia lui P.V. Sovetov, Editura "Ştiinţa", Chişnău, 1975.

Nieu, Vladimir, Localităţile Moldovei în documente veehi, vol. I (A-L) şi II (M-Z), Editura "Universitas", Chişnău, 1991.

www.dacoromanica.ro

România. Atlas rutier, de General maior ing. Dragomir Vasile, Col. ing. Balca Victor, Col. ing. Mureşanu Gheorghe <şi> Epuran Gheorghe, Editura Sport-Turism, <Bucureşti, 1981>.
R.S.S. Moldovenească. Împărţire administrativ-teritorială, pe data de 1 octombrie 1974, Editura "Cartea Moldovenească", Chişnău, 1975.
R.S.S. Moldovenească. Orînduire administrativ-teritorială, la data de 1 aprilie 1988, Editura "Cartea Moldovenească", Chişnău, 1988.
Slava veche şi slavona românească. Coordonator Pandele Olteanu, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 1975.
Stoicescu, Nicolae, Repertoriul bibliografic al localităţilor şi monumentelor medievale din Moldova, Bucureşti, 1974.
Tezaurul Toponimic al României. Moldova, Volumul I. Repertoriul istoric al unităţilor administrativ-teritoriale. 1772-1988. Coordonatorul seriei Dragoş Moldovanu, Partea 1, A. Unităţi simple (Localităţi şi moşii), A-O, Editura Academiei, Bucureşti, 1991; Partea a 2-a, A. Unităţi simple (Localităţi şi moşii), P-30 decembrie; B. Unităţi complexe, Editura Academiei, Bucureşti, 1992.
Vîrtosu, Emil, Paleografia româno-chirilică, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1968.

* * *

Moldavskaia S.S.R. Administrativno-territorialnoe delenie Moldavskoi Ş.S.R., Mosştab 1:600.000, Moskva, 1978.
Moldavskaia S.S.R. Administrativno-territorialnoe delenie Moldovskoi S.S.R., Mosştab 1:400.000, Moskva, 1986.
Republica Moldova. Harta generală, Scara 1:500.000, Editura I.M.C.O., Chişnău, 1993.

* * *

a.d.*	= amprentă digitală	diam.	= diametru
adv.	= adverb	doc.	= documentul
A.N.	= Achiziţii Noi	dos.	= dosar
Anaf., anaf.,	= Anaforale (fond), anafora (piesă arh.).	ed.	= ediţie, -i
		edit.	= editat, editor, -i
ant.	= anterior	Episc.	= Episcopia
Arh., arh.	= Arhiva, -ele, arhivistic	ex.	= exemplu
Arh. Centr.	= Arhiva Centrală	f.	= fila
Arh. St.	= Arhivele Statului	f.d.	= fără dată
Bibl. Acad.	= Biblioteca Academiei	fasc.	= facsimil
Bibl. Centr. Univ.	= Biblioteca Centrală Universitară	fam.	= familia
		facs.	= fascicola
c.	= cadrul	fig.	= figura
cca	= circa	fond.	= fondul
cf.	= confer	foto.	= fotocopie
cm	= centimetru	germ.	= german
Col., col.	= Colecţia, colecţia	gr.	= greşit
compl.	= completarea	indescifr.	= indescifrabil
Cond., cond.	= Condica, condica	Inst. de ist.	= Institul de istorie
Cons.	= Consiliul	inv.	= inventar
cont.	= contemporan, -ă	isc.	= iscălitură
dactilo.	= dactilogramă	în.	= înainte
descr.	= descriere	înc.	= începutul
descr. arheogr.	= descriere arheografică	îns.	= însemnare
dezv.	= dezvoltat	îns. cont.	= însemnare contemporană
		într.	= întregirea
		j.	= judeţul
		jum.	= jumătate

* Nu au fost incluse în această listă abrevierile curente şi în general admise, ca, de exemplu: etc. = *etcetera.*

www.dacoromanica.ro

l. şi z.	= lună şi zi
lat.	= latin, -esc
menţ.	= menţiune
mijl.	= mijlocul
Mitrop.	= Mitropolie
mod.	= modern
mold.	= moldovenesc
Mold.	= Moldova
m.p.	= *manu propria*
m-re, m-ri	= mănăstire, -i
Ms., ms.,	= Manuscrise (fond), manuscris, -e (piesă arh.)
Muz. Jud.	= Muzeul Judeţean
Muz. Lit. Rom.	= Muzeul Literaturii Române
Muz. Naţ. de Ist.	= Muzeul Naţional de Istorie
n.	= nota
nr.	= numărul
ns.	= noastră-e
op.	= opis
orig.	= original, -ul
p.	= pagina, paginile
perg.	= pergament
pl.	= plural
pl.	= planşa (înainte de cifre romane).
pt.	= pentru.
prof.	= profesor
r.	= recto
rez.	= rezumat
rom.	= românesc
rus.	= rusă, rus, -cască, -eşti,
s.	= sat, -e
sec.	= secolul
sf.	= sfîrşitul
Sf.	= Sfînta, -ul
sig.	= sigiliu
sing.	= singular
slv.	= slav, slavonism
St.	= v. Arh. St.
subl. ns.	= sublinierea noastră
supl.	= supliment
text.	= textul
Tr., tr.	= Transport, transport
trad.	= traducător, traducere
transer.	= transcriere
ţ.	= ţinut
ult.	= ulterior
Univ.	= v. Bibl. Centr. Univ.
urm.	= următor, următoare
v.	= vezi
v. /	= verso (după numere)
veac.	= veacul
vol.	= volumul
xero.	= xerocopie
Xerogr.	= Xerografii (fond)
z.	= zi

*
* *

( ) = marchează intervenţiile editorilor în spiritul scrisului chirilic/slavon şi echivalarea cronologică în stilul bizantin; în descrierile arhivistice şi bibliografice sau în note, parantezele semirotunde au fost folosite cu semnificaţia obişnuită.

< > = delimitează completările editorilor în cazul rupturilor, ştersăturilor sau omisiunilor, precum şi echivalarea cronologică în anii erei de la Hristos.

... = corespund locurilor rupte sau şterse, care nu au putut fi întregite.

[ ] = indică repetiţiile şi superfluităţile, sau, introducerile şi copiile tîrzii, precizările diecilor.

/ = notează alternanţa terminologică.

// = semnalează sfîrşitul/începutul unui rînd.

= = indică echivalenţa.

— = arată, în inscripţiile sigilografice, că literele subscrise sînt minusculc gravate în spaţiile de deasupra sau dintre celelalte grafeme

www.dacoromanica.ro

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1635 (7143) i a n u a r i e 4, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Miron Ciogolea două fălci de vie la Cotnari, în Dealul Voievodului, cu o jumătate de pivniţă de piatră, cumpărate de la Andronic Bogdan căpitan şi de la soţia sa, Irina.

2. A-B. <Î n. d e 1635 i a n u a r i e 5>. Ionaşco Cujbă fost <mare> vornic, Duca fost comis ş.a. înştiinţează pe domn despre hotărnicirea satelor Stănileşti, cu cutul Rusi, al lui <Ionaşco> Cehan fost mare vornic, şi Sterpeni, cu cutul Munteni, al lui Gheorghe Roşca vistiernic, ambele având bălţi pe malurile Prutului.

3. 1635 (7143) i a n u a r i e 5, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca vistiernic satul Sterpeni, cu cuturile Munteni şi Măicani, precum şi bălţile de pe hotarul lor, pentru care fusese pîrît de <Ionaşco> Cehan <fost mare> vornic, stăpînul satului vecin, Stănileşti.

4. <1635> i a n u a r i e 9, I a ş i. Simion Gheuca mare medelnicer şi soţia sa, Maria, dăruiesc mănăstirii Pîngăraţi 4 fălci de vie la Cotnari, pe Uliţa Înfundată, cu cramă şi cu pivniţă de piatră în tîrg. (Cu foto. isc. şi sig. în anexă, pl. XXXIII.)

5. 1635 (7143) i a n u a r i e 9, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei de Suceava o casă <din Suceava>, fostă a lui Iurco logofăt.

6. 1635 (7143) i a n u a r i e 9. Vasile Lupu voievod întăreşte fiului lui Tiron Cucoranul o optime din satul Platoneşti, luată de la Ionaşcu Buchilă pentru că i-a omorît tatăl, precum şi alte părţi din acelaşi sat, care i-au rămas moştenire.

7. 1635 (7143) i a n u a r i e 11, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Pîngăraţi patru fălci de vie la Cotnari, pe Uliţa Înfundată, cu crame şi cu pivniţă de piatră, dăruite, pentru pomenire, de Simion Gheuca mare medelnicer şi de soţia sa, Maria.

8. 1635 (7143) i a n u a r i e 11, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Simion Gheuca mare medelnicer părţi din satul Băcani, cu mori pe Smila, ţinutul Tutova, cumpărate de la Ihnat şi de la soţia sa, Draga.

9. 1635 (7143) i a n u a r i e 13, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani a treia parte din satul Feţinghesti, ţinutul Putna, cu vad de moară şi cu vii, dăruită, pentru pomenire, de Evstratie fost logofăt, precum şi două vaduri de moară pe Gîrla Mare a Putnei, cumpărate de la fiii lui Nădăbaico fost vornic.

10. 1635 (7143) i a n u a r i e 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Isac Stîrcea mai mulţi robi ţigani, cumpăraţi, în vremea lui Gaşpar <Graţiani> voievod, de la Dumitra, soţia lui Gheorghie comis.

11. <Î n. d e 1635 i a n u a r i e 15>. Egumenul Ghelasie şi soborul mănăstirii Agapia dau mărturie privind împărţirea averii rămase de la Maxin Popovici şi de la soţia acestuia, Sofiana, din care jumătate a revenit mănăstirii. (Cu foto. în anexă, pl. I.)

12. 1635 (7143) i a n u a r i e 15, I a ş i. Egumenul Ghelasie, împreună cu soborul mănăstirii Agapia ş.a. dau mărturie că au împărţit în jumătate averea rămasă de la <Maxin> Popovici cu cumnatul acestuia, Nacul Brut, restituindu-i o casă din satul Năvrăpeşti, care reprezenta partea surorii sale, Sofiana. (Cu foto. în anexă, pl. II.)

13. 1635 (7143) i a n u a r i e 15, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul <mare> clucer o optime dintr-o casă din Săoani, cu parte din vadul de moară de pe Siret, cu bălţi de peşte şi cu fineţe, cumpărată de la Ionaşco din Săoani.

www.dacoromanica.ro

14. 1635 (7143) ianuarie 15, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul <mare> clucer două fălci de vie din satul Băiceni, cumpărate de la Paşco şi fratele lui, Căzacul, fiii lui Ştefan Blendea.

15. 1635 (7143) ianuarie 15, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte călugărului <Visarion> Bogza satele Lăleşti şi Căcăceni, pe Cracău, ţinutul Neamţ, foste domneşti şi date la o "nevoie a ţării", de Aron voievod, lui <Drăghici> Bogza clucer, indicîndu-li-se hotarul.

16. <1635-1637> ianuarie 15, Iaşi. Gherasim egumenul şi soborul mănăstirii Pobrata dau mărturie că au dat lui <Vasile> Banul vistiernic şi cumnatului său, Simion Mihăilescul, seliştea Coşeşti, ţinutul Cîrligătura, dăruită mănăstirii de Mihul şetrar, pentru cai şi oi.

17. 1635 (7143) ianuarie 18. Menţiune privind împărţeala ocinilor din Costineşti, stăpînite de Isac şi soţia sa, Mărica.

18. <1635-1651> ianuarie 23, <Iaşi>. Gavril <Coci> hatman şi pîrcălab de Suceava judecă pricina dintre mănăstirile Aron Vodă şi Hlincea pentru un ţigan, hotărînd ca acesta să rămînă celei dintîi.

19. 1635 (7143) ianuarie 24, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Racoviţă Cehan logofăt al doilea şi fratelui său, Apostol, o parte din satul Prigoreeni, cumpărată de la Toader diac din Portari.

20. 1635 (7143) ianuarie 24, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte dregătorilor din ţinutul Vaslui să nu oblige la dări şi slujbe trei poslușnici, un grădinar şi un prisăcar ai schitului Racoviţa, fiind scutiţi de Domnie. (Cu foto. în anexă, pl. III.)

21. 1635 (7143) ianuarie 24. Ghervasia, soacra lui Istratie şi a lui Nicoară, vinde preotului Căldare a treia parte din satul Părtănoşi, pentru două vaci cu viţei, un "caş" de ceară şi cinci zloţi.

22. <După 1635 ianuarie 24>. Gheorghe şi Măria, copiii lui Lupul <Hăbăşescul> vornic, împart cu mama lor o parte din averea moştenită: viile de la Iaşi, Hîrlău şi Cîrjeşti, "bucatele" şi "uneltele".

23. 1635 (7143) ianuarie 25, Iaşi. Vasile Lupu voievod hotărăşte ca Hilimon Zahul să stăpînească seliştea Păltiniş, după ce va întoarce lui Tudori fost pîrcălab de Hotin cei 72 de galbeni cu care aceasta o cumpărase de la <Cristina>, soţia lui Gheorghe <Lozonschi> fost pîrcălab de Hotin.

24. 1635 (7143) ianuarie 26, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Vasilie Murguleţ să stăpînească şi să ia zeciuiala de pe partea sa din satul Mereşti.

25. 1635 (7143) ianuarie 27, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Ion Dobre fost postelnic să stăpînească satul Lucoviţi, şi o parte din satul Mamurinţi, ambele în ţinutul Cernăuţi.

26. 1635 (7143) ianuarie 29. Vasile Lupu voievod, pentru satul Platoneşti, cu vad de moară pe Şomuz, <ţinutul Suceava>.

27. <1635> ianuarie 30. Soţia lui Strătulat vinde ginerelui ei, Iordachi, jumătate din satul Futileştii de Sus, pe Elan, ţinutul Fălciu.

28. 1635 (7143) februarie 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Vasilie Corlătescul şi fraţilor săi satele Tămăşeni, pe Jigălia, Fîntînele, Horeşti şi Urdeşti, precum şi două selişti, una mai jos de Găgeşti, iar cealaltă la capătul Piscului, numită Busteşti, toate în ţinutul Fălciu. De asemenea, întăreşte aceluiaşi şi soţiei sale, Anasia, părţi din satul Turbăteşti, ţinutul Cîrligătura, şi un loc de prisacă în hotarul Budeştilor, cu loc de hrană pentru porci.

29. 1635 (7143) februarie 8. Vasile Lupu voievod, către vătaful de vieri Săndel Tofilovici.

30. 1635 (7143) februarie 9, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Tăutul fost logofăt şi lui Oneiul Iurașcovici să aleagă şi să stîlpească părţile din satul Onut, pentru care s-au pîrît Isac Stîrcea şi Gheorghie din Carapciu, împărţindu-le, totodată, şi veciniі veniţi de peste hotare. (Cu foto. în anexă, pl. IV.).

31. 1635 (7143) februarie 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader Petricecico mare armaş mai multe părţi din satul Corlăteni, ţinutul Dorohoi, cu loc de iaz în ţarină şi cu loc de moară în Jijia, cumpărate de la Măricuţa şi Agafiţa, fiicele lui Gheorghe Albotă, şi de la nepoata acestuia, Nastasia. (Cu foto. în anexă, pl. V.)

www.dacoromanica.ro

32. 1635 (7143) f e b r u a r i e 12, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader Petriceaico <mare> armaş părţi din satul Şileşeul de Sus, ţinutul Dorohoi, primite de la Dumitraşco <Mihul> din Turcatca, şi de la soţia sa, Antemia Turetcoae, şi pentru că i-a dat acesteia, după moartea soţului, 120 de taleri, pentru a o scăpa dintr-o "năpastă".

33. 1635 (7143) f e b r u a r i e 12, I a ş i. Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Neculae sălitrar satul Balasineşti, ţinutul Hotin.

34 A-B. 1635 (7143) f e b r u a r i e 15, I a ş i. Vasile Lupu voievod hotărăşte ca Isac Stîrcea să-i plătească lui Gavrilaş <Măteiaş> mare vornic toată paguba pe care i-a făcut-o la Hîrlău, în bani, veşminte şi argintărie, cînd <Miron> Barnovschi voievod s-a refugiat în Polonia.

35. 1635 (7143) f e b r u a r i e 15. Ursul, fiul lui Miron, mărturiseşte că a vîndut partea sa din satul Băloşeni, pe Jijia, ţinutul Iaşi, lui Mihai Ungurul, Paradis <Saula> şi Toader <Ştefan>.

36. 1635 (7143) f e b r u a r i e 17, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul mare clucer şase "fîrtaie" de vie la Cotnari, în Dealul lui Laslău, cumpărate de la Grozava, soţia lui Stratul Bolea fost mare şetrar, şi de la copiii lor.

37. 1635 (7143) f e b r u a r i e 18, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Alecsandru diac o parte din satul Vereşeni, cu vad de moară pe Moldova, ţinutul Sucecava, cumpărată de la Gavril, fiul Lelei din Mihăeşti.

38. 1635 (7143) f e b r u a r i e 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Ghenghea fost mare logofăt şi copiilor săi hotarul satului Negreşti, pe Bîrlăzel, stîlpit de Teeman vornic de gloată.

39. 1635 (7143) f e b r u a r i e 25, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco diac o pătrime din satul Epoteşti, cu loc de moară în Sitna, pe care tatăl său, Costin, a răscumpărat-o de la Roman Cocoranul, precum şi o altă parte cumpărată de acelaşi de la Suilă.

40. 1635 (7143) f e b r u a r i e 25. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Şoldan <mare> vornic <de Ţara de Sus> satul Platoneşti, <pe Şomuz, ţinutul Sucecava>.

41. <1635> f e b r u a r i e 26, B î r l a d. Iorga şoltuz şi cei 12 pîrgari din tîrgul Bîrlad dau mărturie că Ştefan, fiul lui Maftei din Pogăneşti, a vîndut lui Arion Talger partea sa de ocină din satele Pogăneşti şi Polocineşti.

42. 1635 (7143) f e b r u a r i e 27, I a ş i. Vasile Banul vistiernic dăruieşte mănăstirii Bisericani jumătate din satul Hăsnăşeni, ţinutul Cîrligătura, cu loc de prisacă şi cu "ţelini de vie", după ce a dat fratelui său, Maximian, şi surorilor sale, Anuşca, Irina ş.a., pentru părţile lor din acest sat, părţile sale din Bărboşi, Melintieşti şi Căcărădzeni.

43. <D u p ă 1635 f e b r u a r i e 27>. Vasile Banul vistiernic scrie egumenului şi călugărilor de la mănăstirea Bisericani că a reînnoit zapisul de danie pentru jumătate din satul Hăsnăşeni, ţinutul Cîrligătura, şi că le trimite 15 taleri pentru a-i face trei sute de liturghii.

44. 1635 (7143) f e b r u a r i e 28. Vasile Lupu voievod întăreşte lui <Strătulat> Borăleanul uricar o parte din satul Pituluşeni, pe Dolina, ţinutul Hîrlău, cumpărată de la Stanca, soţia lui Isac Mătieşescul, şi de la fiii ei, indicîndu-i-se hotarul.

45. 1635 (7143) m a r t i e. Ileana, fiica lui Coste din Oşeşti, nepoata Doleăi, vinde lui Poree şi lui Postolache o parte din satul Oşeşti, pe <Stebnic>.

46. 1635 (7143) m a r t i e 1, I a ş i. Pătraşco Başotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos şi alţi mari dregători şi boieri de la Curtea domnească dau mărturie că Neaniul vornic de gloată a cumpărat de la Procopie, Ionaşco, Gligorie şi Erina, copiii lui Dumitraşco Grama, strănepoţii lui Oprea fost mare armaş, două roabe ţigănci. (Cu foto. ise. şi sig. în anexă).

47. 1635 (7143) m a r t i e 2, I a ş i. Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos dăruieşte nepotului său, Pătraşco Ciogolea fost logofăt, şi soţiei sale, Maria, un loc de casă, cu pivniţă de piatră, pe Ulita Mare, din Iaşi, pe care i-l dăruise Vasile Lupu voievod.

48. 1635 (7143) m a r t i e 3, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neaniul vornic de gloată două roabe ţigănci, cumpărate de la Procopie, Ionaşco, Gligorie şi Erina, copiii lui Dumitraşco Grama, stănepoţii lui Oprea fost mare armaş.

49. <1635> m a r t i e 3, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Poniei, fiul lui Simion Ungurăşanul, lui <Ghenea şi lui Avăr>, precum şi preotului Gheorghe Găinaş, cîte o treime din satul Bungeşti, pe Pîrîul Negru, cărora li se indică hotarele.

www.dacoromanica.ro

50. 1635 (7143) martie 4, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan diacon de la Biserica domnească <din Iaşi> a patra parte din satul Horileşti şi dintr-un loc de la obîrşia Volocei, cu loc de fînaţ, precum şi poiana Caşuţile, cu loc de fînaţ, ţinutul Cîrligătura, cumpărate de la Nicon, Nechifor ş.a., nepoţii lui Fratei.

51. 1635 (7143) martie 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Galata locul şi braniştea din jur, indicîndu-le hotarele, precum şi Heleşteul lui Mihail din ţarina tîrgului Iaşi, împuternicind-o, totodată, să ia desetina din viile făcute de tîrgoveţi în hotarul ei.

52. 1635 (7143) martie 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod îl înştiinţează pe Niţul fost vornic că Pantiul din Peresecina a primit de la Guroae şi de la Negrescul, pentru furtul a nouă iepe săvîrşit de Poiană, fiul Guroaei, părţile lor din satul Epureni.

53. 1635 (7143) martie 9. Trifan, cu voia soţiei sale, Odochia, dăruieşte Schitului lui Partenie de la Babe o vie părăsită din satul Scorţeşti, pentru pomenire. (Cu transcr. în anexă.)

54. 1635 (7143) martie 10, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Cehan fost mare vornic <de Ţara de Jos> şi lui Duca fost comis satul Novaci, ţinutul Fălciu, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Huşi, dat lor de Ştefan Tomşa voievod pentru bani folosiţi de Enachi Catargi ban, la Ţarigrad, "pentru nevoia ţării". De asemenea, întăreşte, numai lui Ionaşco Cehan, seliştea Stănileşti, pe Prut, "unde au fost şase mori domneşti într-o casă", acelaşi ţinut, - selişte fostă domnească, cu ocol de sate, dată lui de <Miron> Barnovschi voievod pentru un cal bun trimis la "craiul unguresc" - şi satele Vologeni, Măicani şi Cerbicani, din acest ocol, date lui de Ştefan Tomşa voievod şi de Radul <Mihnea> voievod, pentru bani folosiţi "în treaba ţării", precum şi părţi cumpărate din satul Dolheşti, acelaşi ţinut, şi o jumătate din satul Codăeşti, ţinutul Vaslui, cu vad de moară şi cu loc de piuă pe Dobrovăţ; în sfîrşit, îi întăreşte mai mulţi robi ţigani, primiţi de la <Miron> Barnovschi voievod pentru un cal bun, dat "în treaba ţării". (Cu foto. sig. în anexă).

55. 1635 (7143) martie 10, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Bălan Haţimirschi al doilea postelnic satul Stăuceni, cu iaz şi vad de moară, ţinutul Hotin, cumpărate de la Condre fost mare vameş.

56. 1635 (7143) martie 11, Bîrzeşti. Neaniul vornic de gloată dă mărturie referitoare la alegerea părţii lui Costandin din satul Bîrzeşti, cumpărată de la Manolache fost vameş.

57. 1635 (7143) martie <în. de 14>. Tudori fost pîrcălab <de Hotin> vinde satul Solominca, pe Cotela, ţinutul Hotin, lui Avram din Lucăceni.

58. 1635 (7143) martie 14. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Avram din Lucăceni satul Solominca, pe Cotela, ţinutul Hotin, cumpărat de la Tudori fost pîrcălab <de Hotin>.

59. <1635 - 1636> martie 17, Iaşi. Antimia, fiica lui Simionel, vinde fraţilor ei, Costantin, Dociul ş.a., partea sa de ocină din Soloneţ (sau din Comăneşti ori Dărmăneşti), precum şi nişte vecini.

60. 1635 (7143) martie 19, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Grama mare stolnic un loc din hotarul Tîrgului Frumos, dăruit de Moise Movilă voievod, pentru bani daţi "în treaba ţării", indicîndu-i hotarul.

61. 1635 (7143) martie 22, Durneşti. Ionaşco Mironescul din Sinehău şi soţia sa, Agafiţa, vînd partea acesteia din satul Corlăteni lui Toader Petriceaico mare armaş, pentru vite şi stupi.

62. 1635 (7143) martie 23, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani jumătate din satul Hăsnăşeni, ţinutul Cîrligătura, cu loc de prisacă şi de vii, pe care i-a dăruit-o, pentru pomenire, Vasile Banul vistiernic, cu învoiala fratelui şi a surorilor sale. (Cu foto. în anexă, pl. VI.)

63. 1635 (7143) martie 23, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neaniul vornic <de gloată> partea lui Isaico, din satul Tomeşti, în urma judecăţii cu Vasilie şi Cozma, fiii Odochiei Iachimoae.

64. 1635 (7143) martie 24, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul mare clucer mai multe "case" din satul Săoani, ţinutul Roman, părţi cumpărate din satele Onceşti, Văscani şi Dănceni, un loc din hotarul tîrgului Şcheia, pe Siret, moştenit de la unchiul său, Simion Stroici vistiernic, şi seliştea Dădeşti, pe Sîrca, precizîndu-se hotarul ultimelor două stăpîniri.

www.dacoromanica.ro

65. 1635 (7143) martie 24, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader aprod două părţi cumpărate din satul Stînceşti, ţinutul Hîrlău, cu iazuri, moară şi grădini, precum şi un loc din hotarul aceluiaşi sat, pentru care se judecase cu satele Ruşi şi Popouţi.

66. 1635 (7143) martie 24, <Iaşi>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Irimia stăpînirea unei părţi din satul Tîmpeşti, ţinutul Roman, în urma judecăţii cu Iacov Moţoc.

67. 1635 (7143) martie 24, Codăeşti. Istratie, Lazor din Glodeni ş. a. dau mărturie că Ionaşco Cehan <fost mare> vornic <de Ţara de Jos> şi soţia sa, Nastasiia, au cumpărat de la Ileana, Aesinia ş. a., nepoatele lui Purcel postelnic, părţi din satul Duşeşti.

68. 1635 (7143) martie 25, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani locul din jur, hotărnicit de Dumitraşco Ştefan <fost> mare logofăt ş. a., satul Vînători, cu mori pe Bistriţa, ţinutul Neamţ, danie de la Maria, soţia lui <Dumitrache> Chiriţă postelnic, jumătate din satul Şendreşti, pe Bistriţa, ţinutul Bacău, cu loc de prisacă, cumpărată de la Candachia, soţia lui <Dumitru> Goia fost mare vornic, a treia parte din satul Feţinghesti, ţinutul Putna, cu vad de moară pe Gîrla Putnei şi cu vii, danie de la Eustratie logofăt, părţi cumpărate din satul Cîndeşti, în Cîmpul lui Dragoş, precum şi două vaduri de moară pe Gîrla cea Mare a Putnei, cumpărate de la fiii lui <Drăghici> Nădăbaico fost mare vornic.

69. 1635 (7143) martie 25, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neaniul vornic de gloată părţi cumpărate din satul Tomeşti, ţinutul Cîrligătura, precum şi satele Şirăuţi, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Hotin, dăruit de Alexandru Iliaş voievod, şi Rediul, de asemenea fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Trotuş, dăruit de Moise Movilă voievod, pentru patru cai buni daţi "în treaba ţării".

70. 1635 (7143) martie 25. Fortuna pîrcălab de Neamţ dă mărturie că Gligorie, fiul lui Vasilie şi al Anghelinei din Muşeteşti, a plătit stupii pe care-i furase de la oameni din Prăjeşti şi Ruşciori, iar pentru gloaba domnească, pe care i-a plătit-o <Ştefan> Bechea pîrcălab, părinţii săi i-au dat acestuia partea lor de ocină din Bogdăneşti.

71. <1635 - 1653> (71..) martie 25. Gligorie Căpăţînă, Iftodie ş. a. dau mărturie că Ursul, fost rob la Nădilă, a vîndut a patra parte din satul Grădinari lui Bosaneiu, Niehita ş. a. (Cu foto. în anexă, pl. VII.)

72. 1635 (7143) martie 26, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ieremia Murguleţ şi soţiei sale, Candachiia, părţi moştenite şi cumpărate din satele Păuşeşti, cu mori pe pîrîul Carul, ţinutul Cîrligătura, Dărmăneşti, pe Succava, şi Liteni, pe Şomuz, ţinutul Succava, precum şi două fălci de vie la Cotnari, pe Dealul Piscop.

73. <1635> martie 26, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan din Mărgineni, după judecata cu ginerele său, Costantin, un loc numit Trebeşul de Sus Românesc.

74. 1635 (7143) martie 26. Vasile Lupu voievod dă în stăpînire lui Zbera balta Huţiului.

75. 1635 (7143) martie 26. Vasile Lupu voievod, pentru desprinderea satului Văcoteşti din hotarul satului Mînjăşti.

76. 1635 (7143) martie 27, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sfintul Sava din Iaşi satele dăruite ei de Enache postelnic: Gurbăneşti "unde a fost Tîrgul Sărăţii", cu un loc din hotarul Alboteştilor, Drujeni, Buteşti, Furteşti şi Vlăsineşti, ţinutul Chigheci, Stolnicem, cu cătunele Stroiceni, Vlăşincasa şi Scumpia, Şetrăreni, ţinutul Iaşi, şi Gligeni, ţinutul Soroca.

77. 1635 (7143) martie 27, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Arapul fost sulger satele Sacalîşăşti şi Căcăceni, foste domneşti, ascultătoare de ocoalele tîrgurilor Neamţ şi, respectiv, Piatra, jumătate din satul Petreşti, părţi din satele Mărăşăşti, Durneşti, Mănăileşti, Costeni, Mogoşăşti, şi Sîrbi, toate în ţinutul Neamţ, precum şi patru fălci de vie la Cotnari, pe Dealul Mîndru şi pe Dealul Pescop.

78. 1635 (7143) martie 27, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt, pîrcălab de Hotin, satele Hudeştii Mari, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, şi Măteuţi, pe Nistru, ţinutul Soroca, precum şi jumătate din satul ce se află pe Dealul Domnese <de la Cotnari>, cu şase fălci de vie La Şură - danie de la Moise Movilă voievod, iar lui şi cumnatului său, Simion Ţîra, satul Scubenţi, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Hîrlău; de asemenea, dăruieşte aceluiaşi şi soţiei sale Maria, "finii" domnului, satul Costeşti, sub Cozanec, cu loc de moară pe Jijia, ţinutul Hîrlău, care fusese domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Botoşani, mai multe vii la Cotnari, precum şi două sălaşe de ţigani.

www.dacoromanica.ro

79. 1635 (7143) aprilie 1. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Strătulat sulger o jumătate cumpărată din satul Futileşti, ţinutul Fălciu.

80. <1635 - 1641> (714..) aprilie 1. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Vasîli şi pe Gligoraşco să stăpînească o moară din satul Oteşti.

81. 1635 (7143) aprilie 4, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Voroneţ să-şi caute ţiganii fugiţi. (Cu foto. în anexă, pl. VIII.)

82. 1635 (7143) aprilie 4. Vasile Lupu voievod întăreşte lui <Visarion> Bogza călugăr şi lui Gheorghe Arapul sulger satul Căcăceni.

83. 1635 (7143) aprilie 4, Glodeni. Zaharia, fiul lui Bilţă, nepotul lui Păşcan, vinde partea sa din satul Păşcani, <pe Cuţitna, ţinutul Vaslui>, cu loc de prisacă şi cu vad de moară, lui Istratie din Glodeni.

84. 1635 (7143) aprilie 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bîrnova satul Scînteia, cu poieni, şi seliştea Petreşti, pe Rebricea, ţinutul Vaslui.

85. 163<5> - 163<6> (714<3> - 714<4>) aprilie 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bîrnova părţi din satul Căpoteşti, cu vad de moară pe Stavnic, ţinutul Vaslui, cumpărate de la Ionaşco Capotă şi de la nepoţii acestuia, strănepoţii lui Marco Capotă, precum şi părţi din seliştea Ostăpşeşti, cu moară pe Rebricea, din acelaşi ţinut, cumpărate de la Ana, de la fratele ei, Procopie, şi de la rudele lor.

86. 1635 (7143) aprilie 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod scuteşte de dări şi slujbe posluşnicii mănăstirii Pîngăraţi şi-i pune sub jurisdicţia egumenului.

87. 1635 (7143) <aprilie 5 - 7>. Vasile Lupu voievod scuteşte de dări patru posluşnici ai mănăstirii <Văleni>.

88. 1635 (7143) aprilie 7, Iaşi. Vasile Lupu voievod scuteşte de dări şi slujbe opt posluşnici ai mănăstirii Solca şi-i pune sub jurisdicţia egumenului.

89. 1635 (7143) aprilie 7, Iaşi. Vasile Lupu voievod scuteşte de dări şi slujbe opt posluşnici ai mănăstirii Moldoviţa şi-i pune sub jurisdicţia egumenului.

90. 1635 (7143) aprilie 7, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Neamţ satul Piscul, ţinutul Tecuci, şi mănăstirii Bistriţa satul Mogeşti, ţinutul Covurlui, ambele pe Siret, la gura Sohuluiului, indicînd hotarul dintre ele, cum a fost stabilit de Stan spătar. (Cu foto. în anexă, pl. IX.)

91. 1635 (7143) aprilie 8, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Agapia un loc de moară şi de prisacă din hotarul satului Piperesti/Chipereşti, pe Jijia, la gura Bahluiului, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Iaşi, pentru care s-a judecat cu mănăstirea Golia.

92. 1635 (7143) aprilie 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Hangu mori şi un iaz pe Bahlueţ, în hotarul Tîrgului Frumos, ţinutul Cîrligătura. (Cu foto. în anexă, pl. X.)

93. 1635 (7143) aprilie 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Fulger diac şi soţiei sale, Mărica, nepoata lui Griga Hrincovici, părţi moştenite şi cumpărate din satul Voroncouţi şi părţi cumpărate din seliştea Lupşeni, ţinutul Soroca, şi din satul Todereşti, ţinutul Cîrligătura, precum şi prisaca unde a fost chilia lui Drăgan Şepteş călugăr, din hotarul satului Şepteşeni, acelaşi ţinut, primită, pentru pomenire, de la Chelsia, cu acordul soţului ei, Condrea Malici, şi al fiilor ei, Lupul şi Iliaş.

94. 1635 (7143) aprilie 14, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Albotă, fiului său, Gheorghiţă, şi lui Prodan, ginerele aceluiaşi, jumătate din satul Vlădeni, pe Jijia, cu un pricut, ţinutul Dorohoi, în urma judecăţii cu Savin Prăjescul, mare vornic de Ţara de Jos, Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus ş. a., toţi nepoţii lui <Isac> Balica hatman, şi a jurămîntului Alboteştilor în biserică, pe Evanghelie şi pe cruce.

95. 1635 (7143) aprilie 16. Dumitraşcu din Ilişăşti, Pintelei Barboţchi din Beceşti ş. a. dau mărturie privind împărţirea ocinelor din satele Godineşti, Lihăceni şi Tîrnauca, ţinutul Cernăuţi, Borăuţi şi Giuneşti, ţinutul Hotin, şi din Corlăteni, ţinutul Dorohoi, între Dumitru, Vasile ş. a., copiii lui Tiron, şi rudele lor, toţi strănepoţi ai lui Drăcşan cel bătrîn şi ai lui Magoş.

96. 1635 (7143) aprilie 16, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Mitrofan episcop de Roman, după judecata cu rudele lui Isac Balica hatman, satul Brătuleţi, ţinutul Neamţ, pe care-l cumpărase de la Aronescul.

97. <1635> aprilie 17, Iaşi. Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus şi rudele lor mărturisesc că nu au drept de

www.dacoromanica.ro

stăpînire asupra satului Brătuleţi, ţinutul Neamţ, deoarece el nu provine din ocinile lui <Isac> Balica hatman şi convin să-l lase lui Mitrofan, episcopul de Roman, care-l cumpărase de la Aronescul.

98. 1635 (7143) a p r i l i e 19, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Isac şi lui Nicoară satul Plopeni, pentru care aceştia s-au judecat cu rudele lui Isac Balica hatman.

99. 1635 (7143) a p r i l i e 22, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşcu Covrig un loc de prisacă din satul Toporăşti pentru care se judecase cu Andonie, şi o parte din acelaşi sat dăruită lui şi cumnatei sale, Tudosia, de către Covrig, fiul lui Trifan.

100. 1635 (7143) a p r i l i e 23, <B î r l a d>. Martin şoltuzul şi cei 12 pîrgari din tîrgul Bîrlad dau mărturie că Tuda, Ion Bujeniţă vătăman şi alţi răzeşi ai acestora au vîndut lui Gligorie Ma[h]ftei Roşca partea lor din satul Dieneşeşti, pe Tutova.

101. 1635 (7143) a p r i l i e 25, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic satul Tămăduiani, pe Siret, ţinutul Suceava, fost al lui Isac Balica.

102. 1635 (7143) a p r i l i e 26. Brohniciu şi sora lui vînd lui Ştefan al doilea armaş satul Ciuteşti.

103. 1635 (7143) a p r i l i e 29, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Popăscul pîrcălab de Ştefăneşti satul Murgueeni, ţinutul Iaşi, în urma judecăţii cu rudele lui Isac Balica hatman.

104. 1635 (7143) a p r i l i e 29, I a ş i. Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, Dumitru Şoldan mare vornic de Ţara de Sus şi alte rude ale lui Isac Balica hatman mărturisesc că au dăruit lui Toderaşco logofăt al treilea seliştea Gîrbeni, ţinutul Dorohoi, cu loc de heleşteu şi de moară pe Başeu. (Cu foto. isc. şi sig. în anexă).

105. 1635 (7143) a p r i l i e 30, .I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui <Dumitraşco> Ponici diac din Rugăşeşti şi rudelor sale satele Socrujeni, Bisericani, Sfetcouţi si Vlădeni, precum şi cîte o jumătate din Zaluceni, şi din Hriţeni. De asemenea, întăreşte Milintienii <Şaidiroaia>, fiica lui Tudoran, nepoata lui Ponici şi rudelor sale satul Hilişău, ţinutul Dorohoi.

106. 1635 (7143) m a i 2, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte Antemici, soţia lui Cîrstian logofăt, şi fiilor săi, Ionaşco şi Gheorghiţă, satul Lămăşeni, ţinutul Suceava, pentru care s-au judecat cu Tofana, soţia lui Costantin uricar, cu fiul şi cu ginerii acesteia.

107. 1635 (7143) m a i 2, I a ş i. Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus şi alte rude ale lui Isac Balica hatman mărturisesc că au lăsat satul Tămăduiani, pe Siret, fost al lui Isac Balica, lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic, deoarece acesta l-a cumpărat mai întîi de la Miron Barnovschi voievod, iar apoi şi de la Moise Movilă voievod, construindu-şi, totodată, acolo curţi şi mori. (Cu transcr. în anexă).

108. 1635 (7143) m a i 5, I a ş i. Marii boieri dau mărturie că Mărica Todereasă, fiica lui Zubco, cu fiul ei, Vasilie, ş. a., au vîndut lui Gavril <Coci> hatman jumătate din satul Todireni, ţinutul Hîrlău. (Cu foto. isc. şi sig. în anexă.)

109. 1635 (7143) m a i 6, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui <Eustratie> Dabija staroste <de Putna> două ogoare din satul Domneşti, ţinutul <Adjud>, cumpărate de la Vasile Bobul.

110. 1635 (7143) m a i 7, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui <Eustratie> Dabija staroste <de Putna> un vad de moară, numit Vadul lui Puşcă, mai sus de satul Stoeşti, cumpărat de la Tudora şi de la Avrămia, nepoatele lui Oţel.

111. 1635 (7143) m a i 8, Z m i i a n i. Ştefan, fiul Buciumoaiei, vinde călugăriţei Dochia ocina sa din satul Strîmba. (Cu transcr. în anexă.)

112. 1635 (7143) m a i 9, I a ş i. Vasile Lupu voievod o cheamă pe soţia lui <Dumitru> Goia la Suceava, ca să-i achite suma de bani pe care i-o mai datora pentru un sat cumpărat de la ea. (Cu transcr. în anexă.)

113. 1635 (7143) m a i 9. Todosia, fiica lui Avram, vinde lui Gherghel fost pîrcălab de Bacău şi soţiei acestuia, Dragonea, partea bunicului ei, Ştefan, din satul Lăzeşti, pe Siret, ţinutul Neamţ. (Cu transcr. în anexă.)

114. 1635 (7143) m a i 10. Preotul Chicoş dăruieşte mănăstirii <Aron Vodă>, pentru pomenire, o vie, iar pentru o alta primeşte, drept plată, o "crateţă". (Cu foto. în anexă, pl. XI.)

www.dacoromanica.ro

115. 1635 (7143) m a i 13. Zaharia, fiul lui Bilţu, sora lui, Doroftiia, şi nepoata sa, Măriea, vînd o parte din satul Păşcani, <pe Cuţitna, ţinutul Vaslui>, lui Istratie din Glodeni. (Cu transcr. în anexă.)

116. 1635 (7143) m a i 13, C o d ă e ş t i. Nastasia şi Ana, fiicele lui Dumitru Purcel, vînd o parte din satul Codăeşti lui <Ionaşco> Cehan fost mare vornic.

117. 1635 (7143) m a i 15. Gligorie şi fratele său, Dumitru Şandru, vînd lui Ionaşcu Căpăţînă, birău de Ocnă, partea lor din seliştea Mănesti şi din Groapa cea Mare.

118. <1635-1651> m a i 16, I a ş i. Gavril <Coci> hatman şi pîrcălab de Suceava porunceşte slujitorilor hătmăneşti din ţinutul Orhei să-l "lase în pace" pe ţiganul Neanul al fiului lui Lupul <Hăbăşescul> fost mare vornic. (Cu foto. în anexă, pl. XII.)

119. 1635 (7143) m a i 20. Menţiune referitoare la cumpărarea unei jumătăţi din satul Burueneşti, <ţinutul Roman>.

120. 1635 (7143) m a i 21, I a ş i. Gavril, Pană, şi sora lor, Nastasia, copiii Irinei, vînd lui Toader Ştefan, Parades Saula şi Mihai Ungurul partea lor din satul Băloşeni, pe Jijia.

121. 1635 (7143) m a i 24. Dumitraşcu Şăpteliei, cu soţia sa, Gaftona, şi ginerele lor, Ştefan <Murguleţ>, cu soţia sa, Zlata, îşi împart stăpînirea din satul <Văscăuţi, ţinutul Suceava>.

122. 1635 (7143) m a i 25, Suceava. Evloghie episcop de Rădăuţi, împreună cu egumenul şi soborul de la mănăstirea Solca, mărturisesc că au restituit rudelor lui Isac Balica hatman satele acestuia Lujeni şi <Şi>peniţi, ţinutul Cernăuţi, Dumeni, ţinutul Dorohoi, şi Podoleni, ţinutul Fălciu, precum şi cinci fălci de vie la Cotnari, în dealul Ţombric, dăruite mănăstirii de Ştefan Tomşa voievod, reţinînd din rîndul acestora doar satul Iubăneşti, ţinutul Dorohoi, primit de la mănăstirea Sucevita în schimbul satului Hrinţeşti, precum şi o parte din satul Licina, acelaşi ţinut, pentru care mănăstirea dăduse vînzătorului, Petrea Grosul, o parte din bani.

123. <1635-1637> m a i 25, I a ş i. Gligorie Geapa, fiul lui Ionaşco, şi nepoţii săi vînd lui Mihai <Ungurul>, neguţător din Iaşi, partea lor din satul Băloşeni, <pe Jijia>.

124. 1635 (7143) m a i 28, Suceava. Însemnare a lui Dumitru Buhuş vistiernic privind suma de 40 de galbeni, pentru care s-a pus chezaş împreună cu Grama stolnic. (Cu foto. în anexă, pl. XIII.)

125. 1635 (7143) m a i 31, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Dumitru uricar, fost vornic, să aleagă părţile mănăstirii Sfîntul Sava din satele Gurbăneşti şi Budeşti, pe care i le dăruise Enachi postelnic.

126. 1635 (7143) <i u n i e> 1, <T r o t u ş>. Nicolai Bejan fost paharnic, Petraşco Solomon şi Condrea şoltuzul cu pîrgarii din Tîrgul Trotuş scriu domnului că seliştea Pleşăşti, pentru care satul Bîrsăneşti s-a pîrît cu Neaniul vornic <de gloată>, se află pe hotarul satului Rediu, stăpînit de acesta din urmă.

127. 1635 (7143) i u n i e 3, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Costantin Udrea Gînscă diac un loc din hotarul tîrgului Baia, fost domnesc, dăruit lui de Moise Movilă voievod, pentru a-şi face moară, piuă şi prisacă, şi o bucată de făget pentru creşterea porcilor.

128. 1635 (7143) i u n i e 5, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ghiorghie Roşca fost vistiernic o jumătate din seliştea Petrosul, pe care i-au dat-o rudele sale, Dumitru, Ionaşcu ş.a., nepoţii Chirenei Zberoaia vornicească, pentru cheltuiala făcută de el cînd le-au fost "cotropite" ocinile.

129. 1636 (7143) i u n i e 5, I a ş i. Vasile Lupu voievod scrie lui Gligorie Galbanul din Cozneşti să oprească ocina din Oşeşti a lui Ciudin şi a lui Ioniţă, fiii Albei, şi a lui Vartic, pentru Apostolache şi Porcea de acolo, deoarece aceştia le-au plătit cisla şi dabilele.

130. 1635 (7143) i u n i e 6, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Borălcanul uricar şi lui Isac Stîrcea să aleagă partea lui Onciul <Iuraşcovici> fost staroste din satul Şendricani şi să cerceteze pricina dintre acesta şi Lupul Talpă fost comis pentru nişte fîn.

131. 1635 (7143) i u n i e 7, J o l d e ş t i. Lupul Ghianghia se obligă să răscumpere uneltele nepotului său, Ion <Ciolpan>, zălogite de tatăl său, <Ionaşco Ghianghia> mare logofăt, urmînd să ia în stăpînire jumătate din satele Parcova şi Sireţel, dată de acesta drept garanţie lui Ion. (Cu transcr. în anexă).

132. 1635 (7143) i u n i e 8, I a ş i. Piatra, fiica lui Gavril şi a Măricăi, cu soţul ei, Nuor, dăruiesc lui Pană fost paharnic, pentru pomenire, a patra parte din satul Zărneşti, ţinutul Cuvurlui.

www.dacoromanica.ro

133. 163<5> (714<3>) i u n i e 10, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino> mare sulger Poiana Costei, din hotarul satului Bîrleşti, pe care o cumpărase de la Vasilie Cenuşe şi de la rudele sale.

134. 1635 (7143) i u n i e 12. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neaniul vornic de gloată seliştea Oleşeşti, în urma judecăţii cu satul Bîrsăneşti.

135. 1635 (7143) i u n i e 12. Vasilie Roşca fost <mare> jitnicer şi Eremia Murguleţ mărturisesc că Pătraşco Dragotă fost spătar, împreună cu fratele său, Dumitru Dragotă, ş.a., le-au ales, începînd de la satul Oneşti, hotarele părţilor lor din satul Păuşeşti. (Cu transcr. în anexă).

136. 1635 (7143) i u n i e 12, H ă l ă ş t i i a n i. Iasc, Dumitraşco şi Precopie, nepoţii lui Toflea, mărturisesc că au vîndut lui Lupul Prăjescul mare clucer un rob ţigan cu copiii acestuia. (Cu transcr. în anexă).

137. 1635 (7143) i u n i e 15, I a ş i. Bercea, fiul lui Frate, dăruieşte, pentru pomenirea tatălui şi a fraţilor săi, partea lui din satul Brădeni vărului său, Costantin iuzbaşa din Mirceşti.

138. 1635 (7143) i u n i e 19, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa o moară la Găgeşti, pe Gîrla Putnei, făcută de Ştefan logofăt şi dăruită mănăstirii de fiul acestuia, Dumitraşco <Ştefan fost mare> logofăt.

139. 1635 (7143) i u n i e 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui <Eustratie> Dabija staroste <de Putna> mai multe părţi din satul Oleşeşti, pe Gîrla Putnei, cu vaduri de mori, grădini şi cu vie, cumpărate de la Pavel fost logofăt.

140. 1635 (7143) i u n i e 20, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod scrie lui Varlaam, arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, să-l treacă pe Iurco logofăt în pomelnicul Mitropoliei, deoarece surorile acestuia au renunţat la drepturile pe care le aveau asupra caselor sale din Suceava, vîndute Mitropoliei.

141. 1635 (7143) i u n i e 21, I a ş i. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe oamenii Episcopiei de Huşi să pescuiască în apa Prutului, la satul Vîrîţi.

142. 1635 (7143) i u n i e 23, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco fost cămăraş a patra parte din satul Neşcani, pe Bîc, ţinutul Orhei, cu poiana numită Răcila.

143. 1635 (7143) i u n i e 25. Simion Pilipovschi şi soţia sa, Mărica, dau jumătate din satul Şerbiceni, pe pîrîul Drabişte, ţinutul Hotin, lui Isar cămăraş, pentru a-i răscumpăra de la moarte pe fiii lor, Vasilie şi Ionaşco, vinovaţi de prădarea lui Isar şi de uciderea unor negustori.

144. 1635 (7143) i u n i e 28, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Hangul iazul din Tîrgul Frumos, făcut şi dăruit de Miron Barnovschi voievod, în urma judecăţii cu Tănasie vornic de gloată, care stăpînea două selişti învecinate, Ruscani şi Avrămeşti.

145. 1635 (7143) <I n d e i u n i e 29>. Armanca, fiica Vasilcăi, nepoata lui Sion <Coşescul>, vinde a şasea parte din satul Coşăşti unchiului ei, Ionaşco Coşăscul <fost pîrcălab>.

146. 1635 (7143) i u n i e 29, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Coşescul fost pîrcălab a şasea parte din satul Coşeşti, pe Racova, cu o săpătură, loc de prisacă, grădini ş.a., cumpărate de la Armanca, nepoata lui Sion Coşescul.

147. 1635 (7143) i u n i e 29, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Zaharia diac o parte din satul Orbic, cumpărată de la fiica lui Mihăilă Moinescul, iar lui Penteleiu, jumătate din partea lui Bucur armaşul din acelaşi sat, primită de la Agafia pentru plata capului fiului ei, Toader. (Cu transcr. în anexă).

148. 1635 (7143) i u l i e, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic satul Popricani, la Tivova, între Posadnici şi Cîmiceni, cumpărat de la Conde vameş, indicîndu-i hotarul.

149. 1635 (7143) i u l i e, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Onciul Iuraşcovici fost pîrcălab, lui Borăleanul uricar ş.a. să aleagă hotarul satului Dumeni, pe Iubăneasa, al lui Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin, dinspre satele Miclăuşeni, Cordăreni,Popeni şi Săpoteni.

150. 1635 (7143) i u l i e. Vasile Lupu porunceşte lui Onciul Iuraşcovici fost pîrcălab, lui Borăleanul uricar,ş.a. să aleagă hotarul satului Hudeştii Mari, cu poienile de pe Baranca şi cu Novăsăliţa Hudeştilor, precum şi al unor părţi de ocină din satul Bodeştii din Deal, ale lui Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin, dinspre Bodeştii din Vale.

151. 1635 (7143) i u l i e. Menţiunea privind vînzarea unei jumătăţi din satul Burueneşti, <ţinutul Roman>.

www.dacoromanica.ro

152. 1635 (7143) iulie 1, Iaşi.Pătraşco Başotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic <de Ţara de Jos>, Gavril <Coci> hatman <şi pîrcălab de Suceava> şi Dumitraşco Şoldan mare vornic <de Ţara de Sus> dau mărturie privind împărţirea unor ţigani între Lupul Prăjescul clucer şi Dumitru Cărabăţ.

153. 1635 (7143) iulie 1, Iaşi. Pătraşco Başotă mare logofăt dă mărturie că Toma <Cantacuzino> mare sulger a cumpărat de la Pătraşco Stănilă a patra parte din satul Drislive. (Cu foto. în anexă, pl. XIV).

154. 1635 (7143) iulie 1. Maria, fiica Aftimiei, vinde lui Margine şi lui Irimia pîrcălab o parte din satul Ştiuborăni.

155. <1635 - 1638> iulie 2. Ichimaşco, împreună cu fraţii săi, Ursu, Andrei ş.a., mărturisesc că au vîndut părţi din satul Băloşeni, pe Jijia, ţinutul Iaşi, lui Toader Ştefan, lui Mihai Ungurul şi lui Paradis Saula.

156. 1635 (7143) iulie 2, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Avram din Lucăceni şi lui Neculai din Ghereni, în urma jalbei lui Bălaci, fiul lui Udrea, a lui Ionaşco Robul şi a răzeşilor lor din Prererîta, să aleagă hotarul satului acestora dinspre satul Balasineşti.

157. 1635 (7143) iulie 3. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru fost vornic de Botoşani, în urma judecăţii cu mănăstirea Galata, un heleşteu făcut de tatăl său pe Teişoara, în hotarul tîrgului Botoşani.

158. 1635 (7143) iulie 6, <Iaşi>.Vasile Lupu voievod întăreşte lui Anton din Paşcani un loc de prisacă din satul Cîrsteşti, ţinutul Cîrligătura, cumpărat de la Nastasia şi de la fiicele acesteia.

159. 1635 (7143) iulie 6, Iaşi. Simion Gheuca mare medelnicer lasă soţiei sale, Mărica, jumătate din avere, pentru a-i plăti datoriile, a-i face pomenire şi a milui mănăstirile, precum şi venitul satului Băcani, cumpărat împreună.(Cu transcr. şi foto.isc.şi sig. în anexă).

160. <C c a 1635 iulie 7>. Isac Drujina din Piciorogani vinde lui Toader Balici din Uriceni şi fiului său, Simion, partea sa din satul Piciorogani, <ţinutul Hîrlău>.

161. 1635 (7143) iulie 7, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte popii Nicolai din Cerneşti o parte din satul Piciorogani, un loc de moară pe Miletin, ţinutul Hîrlău, cumpărată de la Mărica, fiica lui Drujine, şi de la copiii ei.

162. 1635 (7143) iulie 8, Iaşi. Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Dumitru Buhuş vistiernic un loc de sat în partea de jos a braniştei <Bohotin>, scutind de toate dările şi slujbele pe oamenii pe care-i va aduce din "altă ţară" sau "de prin satele sale", urmînd ca aceştia să lucreze la morile de pe Jijia şi Prut, făcute de el pe loc primit de la domnie, pentru "treaba" acesteia "şi a ţării".

163. 1635 (7143) iulie 8, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Marcu Blaga din Rusciori să aleagă Loghinei, fiica lui Ion din Bogdăneşti, partea tatălui ei din satul Bogdăneşti.

164. 1635 (7143) iulie 9, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco, strănepotul lui Ivanco sulger, trei părţi din satul Căbiceni, ţinutul Dorohoi, moştenite de la străbunicul său, dar confiscate de <Miron> Barnovschi voievod şi restituite apoi de Moise <Movilă> voievod.

165. 1635 (7143) iulie 12, Meleşcani. Iuraşco diac de vistierie, Petrea Gînscă şi Vasile Căpracea eprod scriu lui Pătraşco Başotă mare logofăt despre alegerea părţilor din satul Borăşti, pe Bîrlăzel, moştenite de Dumitraşco diac, nepotul lui Timpea pîrcălab.(Cu transcr. şi foto.isc.şi sig. în anexă).

166. <În. d e 1635 iulie 14>. Ionaşco Hrincovici, fiul Nastasiei, strănepotul lui Franţian şi al lui <Toader> Bucotco clucer, vinde surori sale, Mărica, şi cumnatului său, Dumitraşco Fulger pîrcălab de Putna, partea lui din satul Voroncăuţi, <ţinutul Soroca>.

167. 1635 (7143) iulie 14. Vasile Lupu voievod, întăreşte Maricăi şi soţului ei, Dumitraşco Fulger <pirca b de Putna>, o parte din satul Voroncăuţi, <ţinutul Soroca>, cumpărată de la frat le ei, on şco Hrincovici, fiul Anastasiei.

168. 1635 (7143) iulie 15, Iaşi. Petrea Buguleţea, fiul Cîrstinei, vinde lui Ionaşco Prăjescul postelnic o şesime din satul Petreşti, pe Jijia, ţinutul Dorohoi (Cu foto. isc. şi sig. în anexă).

169. A B 1635 (7 43) iulie 15, Iaşi. Vasilie, fiul popii Pănăş din Crăsnăceni, vinde lui Ostafi , fiul lui Pătraşcan, partea sa dintr-un "bătrîn" din satul Văsiani, pentru patru zloţi şi "un bou de negoţ".

www.dacoromanica.ro

170. <Î n. d e 1635 i u l i e 16>. Costantin Hăugul mărturiseşte, în urma poruncii domneşti, că a ales hotarele satului Mihăileşti, <al mănăstirii Homor>, dinspre satele Brătuleni şi Tăuteşti.

171. 1635 (7143) i u l i e 16, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Homor satul Mihăileşti, indicîndu-i hotarele, după alegerea acestora de către Costantin Hăugul dinspre satele Brătuleni, Tăuteşti şi Cogeşti.

172. 1635 (7143) i u l i e 16, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru aprod o pătrime din satul Bulbuceni, cumpărată de la Istrati, fiul lui Ion spătărel.

173. 1635 (7143) i u l i e 18, I a ş i. Neaniul şi Dumitru, vornici de gloată, ş.a. dau mărturie, în urma cercetării făcute,că părţile din satul Prigorceni, cumpărate de Bolea fost vornic, n-au fost răscumpărate de Moisea din Olăneşti şi de rudele lui; ca urmare, Apostol Cehan, ginerele lui Bolea, şi fratele său, Racoviţă Cehan, stăpînesc de drept aceste părţi, iar Moisea a renunţat la pretenţiile iniţiale, mulţumindu-se cu stăpînirea părţii lui Berdilă, din acelaşi sat.

174. <C c a 1635 i u l i e 20>. Drăgan şi sora lui, Agafia, vînd patru pămînturi din Onceni, pînă în apa Siretului, lui Grama de acolo şi o parte din pădure fraţilor Grama, Irimia şi Ion.

175. 1635 (7143) i u l i e 20. Felegos vinde trei răzoare din satul Onceni lui Vasilie Croitorul.

176. 1635 (7143) i u l i e 20. Simion, Bejan ş.a., nepoţii lui Paholcea, şi Ioana, fiica acestuia, vînd părţi din satul Părtănoşi preotului Andronic.

177. 1635 (7143) i u l i e 21, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Apostol Cehan şi fratelui său, Racoviţă logofăt, părţile din satul Prigorceni, cumpărate de Bolea fost vornic, socrul lui Apostol, în urma judecăţii cu Moisea din Olăneşti şi cu rudele sale, urmînd ca aceştia să stăpînească doar partea lui Berdilă din acelaşi sat.

178. 1635 (7143) i u l i e 21, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte unei slugi domneşti să scoată pe Ionaşco şi pe fratele său, Căzan, din stăpînirea unei părţi a satului Nisporeşti, pe care ei au vîndut-o lui Toader Boul vistiernic şi ginerelui său, Neculachie.

179. 1635 (7143) i u l i e 21, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte slugilor sale, Necula <Maroş>a, Gligorie ş.a., să aleagă părţile din satele Hilipeşti şi Balmă, ale lui Ionaşco din Bogdăneşti, împresurate de Costantin Puia, Dumitru şi Drăgan.

180. 1635 (7143) i u l i e 23, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Borşa părţi din satul Dobruleşti, pe Moldova, ţinutul Suceava, cumpărate de la Ignat, Simion ş.a.

181. 1635 (7143) i u l i e 23, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte slugilor sale, Dodon şi Grecul, să împartă în trei părţi vecinii din satele lui <Toader> Petriceaico mare armaş, ale lui Costantin Nebojatco şi ale jupînesei Nebojatcoaia, pentru care aceştia au avut pîră.

182. <1635> i u l i e 25. Ionaşco, fiul lui Coste, mărturiseşte că a dăruit mănăstirii Pîngăraţi, partea sa de ocină din satul Buciumi, cu vad de moară şi loc de iaz pe pîrîul Galbena, pentru pomenirea sa şi a părinţilor săi.

183. 1635 (7143) i u l i e 25, I a ş i. Lupul Ghianghea şi fratele său, Dumitraşco, fiii lui <Ionaşco> Ghianghea fost <mare> logofăt, şi nepotul acestuia, Ion Ciolpan, dau lui Lupul Prăjescul clucer, ginerele acestuia, părţile lor din satele Siriţel, Stolniceni şi Buteşti, precum şi o falce de vie de la Iaşi, pentru răscumpărarea unor obiecte zălogite de răposatul logofăt.

184. 1635 (7143) i u l i e 28, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Avram fost vornic şi fraţilor săi, Ştefan şi Vasilie, două treimi din satul Mesehenești, ţinutul Roman, jumătate din satul Giurcani, pe Tutova, şi mai mulţi robi ţigani. De asemenea, întăreşte, numai lui Ionaşco Avram, satul Nămăcşti, la gura Idriciului, ţinutul Fălciu, şi o parte dintr-un vad de moară de pe Gîrla de Jos a Putnei, din satul Căpoteşti.

185. 1635 (7143) i u l i e 28, I a ş i. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Apostol mare medelnicer să stăpînească o parte din satul Băloşeşti, cumpărată de la Grosul.

186. 1635 (7143) i u l i e 28, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte slugii sale, Scînteie, să facă dreptate lui Toader din Cruce şi lui Isarie din Găgeşti, pentru un sfert de moară din satul Gageşti, stăpînită fără drept de călugării <de la mănăstirea Sf.Sava din Iaşi>.

187. 1635 (7143) i u l i e 31, I a ş i. Vasile Lupu voievod dă carte de apărare mănăstirii Pîngăraţi pentru a treia parte din satul Buciumi, dăruită ei de Ionaşco, fiul lui Coste.

www.dacoromanica.ro

188. 1635 (7143) a u g u s t 2. Lupul Prăjescul elucer, Lupul Ghianghea, Dumitraşco Ghianghea şi Ion Ciolpan, urmaşii lui <Ionaşco> Ghianghea <fost> mare logofăt, îşi împart ocinile moştenite, menţionîndu-se satele care i-au revenit ultimului: Frăteşti, ţinutul Suceava, cîte o jumătate din Bilăuţi, Dobrinăuţi şi Lucovet, ţinutul Cernăuţi, Ternauca, acelaşi ţinut, Costeşti şi seliştea Ruptura, ţinutul Tutova.

189. 1635 (7143) a u g u s t 4, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Toma <Cantacuzino> mare sulger să aleagă lui Ursul o parte din poiana Munceei, pentru care se judecase cu Gherghiţă.

190. 1635 (7143) a u g u s t 4, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ursu, fiul preotului Neehita din Vîrtop, o parte din poiana Munceei, în urma judecăţii cu Gherghiţă, fiul Anuşcăi, nepotul lui Ciolpan din Bîrleşti.

191. 1635 (7143) a u g u s t 4.Borălcanul uricar, Isac Stîrcea ş.a. scriu domnului că nu au putut stabili hotarul părţii din satul Şendriceni, a lui Onciul <Iuraşcovici> pîrcălab, împresurată dinspre satul Şcleşcu de Lupul Talpă comis, deoarece acesta, avînd un ispisoc de la Simion <Movilă> voievod pentru un loc din hotarul Buhaiciului, dinspre cel al Şendricenilor, se va prezenta la judecată în faţa Sfatului domnesc.

192. 16<3>5 (71<4>3) a u g u s t 4, <C e r n ă u ţ i>. Isac, fiul lui Gavril, unchiul lui Toader din Valcva, nepotul său, Roman, şi fiul acestuia, Costin, vînd lui Gavrilaş <Mateiaş mare> vornic a treia parte din satul Valcva.

193. 1635 (7143) a u g u s t 5, I a ş i. Isac şi fiul său, Crăciunaş, dau mărturie cu privire la urmaşii lor şi la stăpînirea unor părţi din satul Maeicăuţi, "cutul" de jos, oprindu-şi rudele să ia în stăpînire partea lui Bogdan, deoarece ei l-au adus pe acesta de peste Dunăre, din satul Mecin (Cu transcr.în anexă.)

194. 1635 (7143) a u g u s t 6, I a ş i. Vasile Lupu voievod scrie lui Racoviţă Cehan logofăt al doilea că este de acord cu alegerea locului numit La Corbul, din hotarul tîrgului Vaslui, pentru ridicarea unei mănăstiri, şi îl desemnează "pristav" al lucrărilor de construcţie, oprindu-l, totodată, să ia piatră de la Curtea domnească.

195. 1635 (7143) a u g u s t 7. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Eremia Dabija şi fratelui său, Costantin, fiii preotului Sava, mai mulţi robi ţigani, în urma judecăţii cu Todosia, fiica lui Nădăbaico vornic.

196. <1635> a u g u s t 7. Costantin fost pîrcălab, Hăugul, Soltan din Mălăeşti ş.a. mărturisesc că, în urma poruncii domneşti, au ales lui Vasile Balş jumătatea de sus a satului Forăşti, cumpărată de "moşul" său, Bîrlădeanul logofăt, urmînd ca jumătatea de jos să o stăpînească Nastasia, fiica lui Gligoreea.

197. 1635 (7143) a u g u s t 9, S u c e a v a. Dionisie fost episcop de Roman, Ghedeon egumen şi întreg soborul mănăstirii Dragomirna mărturisesc că au vîndut lui Ionaşco cupar satul Bîrsăneşti, aproape de Cărpeniş, ţinutul Dorohoi, dania lui <Lupul> Stroici <fost> mare logofăt, cu 350 lei "întregi", pentru a se putea termina de construit mănăstirea.(Cu foto.în anexă, pl.XV).

198. 1635 (7143) a u g u s t 10, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Vasile Muste să urmărească achitarea preţului unei iepe ucise de vecinii lui Beehea pîrcălab către Furtună postelnic.

199. 1635 (7143) a u g u s t 12, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte <Nastasiei>, soţia lui Dumitraşco Solomon, satul Hămeiani, în urma judecăţii pe care ea a avut-o cu Toderaşco diac.

200. 1635 (7143) a u g u s t 12, P r ă j e ş t i. Mihăilă, fiul lui Blagul, şi nepoata sa, Măriea, mărturisesc că au vîndut lui Dumitraşco Seehil partea lor din satul Bîrjoveni, după ce i-a obligat fiul acestuia, Neculai Seehil cupar.(Cu foto. în anexă,pl.XVI).

201. <Î n. d e 1635 a u g u s t 13, P r i g o r e n i>. <Grigore> Urechc mare spătar, <Ghcorghe> Roşca vistiernic ş.a. scriu domnului despre alegerea hotarului seliştii Prigoreni, pe Plotoniţă, la Rediu, lîngă Tîrgul Frumos, a lui Neaniul vornic <de gloată>, pentru care acesta se pîrîse cu Tănasie vornic <de gloată> (Cu autograful şi sig. lui Grigore Urechc în anexă).

202. <1635> a u g u s t 13, P r i g o r e n i. Neaniul vornic de gloată mărturiseşte că s-a înţeles cu Tănasie vornic <de gloată> să stăpînească seliştea Prigoreni, pe Plotoniţa, sub Rediu, <lîngă Tîrgul Frumos>, după cum i-a fost hotărnicită de Gligoric Urechc mare spătar, Ghiorghe Roşca vistiernic ş.a.(Cu transcs. în anexă).

www.dacoromanica.ro

203. 1635 (7143) a u g u s t 13, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod întăreşte, după judecată, lui Vasile Roşca vornic de gloată jumătate din satul Blăjeri, pe Bîrlad, ţinutul Tecuci, cu jumătate din venitul iazului şi al morilor făcute de el, cealaltă jumătate rămînînd în stăpînirea mănăstirii Floreşti.

204. 1635 (7143) a u g u s t 13, I a ş i. Pătraşco Başotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos şi alţi mari dregători de la Curtea domnească dau mărturie că Dionisie fost episcop de Roman şi Ghedeon egumen de la Dragomirna, împreună cu tot soborul mănăstirii, au vîndut lui Ionaşco cupar, pentru a se putea construi mănăstirea, satul Bîrsăneşti, aproape de Cărpeniş, ţinutul Dorohoi, cu iaz de moară şi loc de prisacă, dăruit acesteia de către <Lupul> Stroici fost mare logofăt.(Cu foto.isc.şi sig.în anexă).

205. 1635 (7143) a u g u s t <14 - 31>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco cupar satul Bîrsăneşti, ţinutul Dorohoi, cumpărat de la mănăstirea Dragomirna, care-l avusese danie de la <Lupul> Stroici <fost> mare logofăt.

206. 1635 (7143) a u g u s t 14, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Efrim Hăjdău părţi din satul Cetnicăuţi şi din seliştile acestuia, cumpărate de la Tertic, Iuraşcu ş.a.

207. 1635 (7143) a u g u s t 14, <I a ş i>. <Vasile Lupu voievod> întăreşte lui Avram din Lucăceni satul Soloniuca, pe Cotela, cumpărat de la Tudori <fost> pîrcălab <de Hotin>, stabilindu-i hotarul.

208. 1635 (7143) a u g u s t 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Ştefan din Mărgineni să aleagă a treia parte din satul Plopoasa, cumpărată de Pătraşco Boldescul pîrcălab de Roman.

209. <1635 - 1639> a u g u s t 15, I a ş i. Pătraşco Ciogolea fost logofăt, pîrcălab de Hotin, mărturiseşte că a împrumutat de la Uzun Mustafa suma de 500 de lei, pe care se obligă s-o achite în termen de 5 luni.(Cu foto. în anexă, pl.XVII).

210. 1635 (7143) a u g u s t 18, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco diac o parte din satul Borăşti, pe Bîrlăzel, ţinutul Vaslui, în urma judecăţii cu Musca şi cu rudele ei, deoarece aceştia nu s-au prezentat la "zi" (Cu foto. în anexă,pl.XVIII.)

211. 1635 (7143) a u g u s t 19, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Avram din Lucăceni a patra parte din satul Sencheuţi, pe Vilia, ţinutul Hotin, cumpărată de la Odochia, soţia lui Toma fost vornic de Botoşani, de la fiul ei, Mardaric, ş.a., toţi nepoţii lui Bilava.

212. 1635 (7143) a u g u s t 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Başotă mare logofăt seliştea Turtureşti, fostă domnească, ascultătoare de ocolul tîrgului Piatra, dăruită acestuia de Moise Movilă voievod.

213. 1635 (7143) a u g u s t 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan Boul fost clucer satul Davideni, pe Moldova, ţinutul Neamţ, pe care tatăl său <Toader> Boul vistiernic, l-a răscumpărat de la Talpă postelnic, dîndu-i 1000 de unghi galbeni şi o jumătate din satul Budeşti, pe Apa Neagră.

214. 1635 (7143) a u g u s t 21, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca fost vistiernic părţi din satul Ţibăneşti, pe Gîrbovăţ, ţinutul Vaslui, cumpărate de la Ionaşco şi de la sora lui, Mărica, copiii lui Cîrstea şetrar, şi de la alţii.

215. 1635 (7143) a u g u s t 21, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod, pentru jumătate din satul Şăndreni, cu loc de moară pe Stavnic, loc de prisacă şi jumătate de poiană.

216. <1635 a u g u s t 24, D u m e n i>. Tureul fost stolnic, Oneiul Iuraşcovici fost staroste ş.a. scriu domnului că au ales hotarul satului Dumeni, al lui Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin, dinspre satul Mielăuşeni, al lui Costantin Stîrcea, stabilind, totodată, că heleşteul de pe valea Bilaucăi aparţine celui dintîi.

217. 1635 (7143) a u g u s t 24, D u m e n i. Tureul fost stolnic, Borăleanul uriear, ş.a. mărturisesc că, în urma poruncii domneşti, au ales hotarul satului Dumeni dinspre Mielăuşeni şi Cordăreni, stabilind, totodată, că heleşteul de pe valea Bilauca aparţine aceluiaşi sat.

218. 1635 (7143) a u g u s t 26. Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi episcopii: Mitrofan de Roman, Evloghie de Rădăuţi şi Gheorghie de Huşi mărturisesc că Dionisie fost episcop de Roman, Ghedeon egumenul şi soborul de la mănăstirea Dragomirna au vîndut lui Ionaşco cupar satul Bîrsăneşti, ţinutul Dorohoi, pentru a termina construcţia mănăstirii.

www.dacoromanica.ro

219. 1635 (7143) a u g u s t 28, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Balan Haţimirschi postelnic al doilea satul Stăuceni, ţinutul Hotin, cumpărat de la Condre fost mare vameş, indicîndu-i-se hotarul.

220. 1635 (7143) a u g u s t 29, G o e ş t i. <Grigore> Ureche mare spătar, Gheorghie Roşca fost vistiernic ş.a. dau mărturie că Neaniul vornic de gloată a cumpărat de la Ipatie Sîrbea, de la fratele său, Toader, şi de la nepoţii acestora o şesime din satul Băloşeni, pe Jijia, ţinutul Iaşi.

221. 1635 (7143) a u g u s t 30, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gligoraşco, Iordachie ş.a., fiii lui Dumitru Goia fost vornic, 15 ogoare din satul Lăţcani, ţinutul Roman, cumpărate de la Ionaşco, fiul lui Pătraşco.

222. <1635 s e p t e m b r i e 1 - 1636 a u g u s t 31> (71<44>); <1639 s e p t e m b r i e 1 - 1640 a u g u s t 31> (71<48>), I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea <fost> logofăt satul Cobîlea, la Soroca, primit drept danie de la Moise Movilă voievod, după judecata avută cu Gheorghe Catargiul pîrcălab <de Orhei>.

223. <1635 s e p t e m b r i e 1 - 1636 a u g u s t 31> (7143). Vasile Lupu voievod întăreşte lui Grigore Ureche, fiul lui Nistor Ureche, satul Lărgeni, la Prut, în gura Largei, cumpărat de la nepoţii şi strănepoţii lui Oancea Lărgeanul şi ai fraţilor săi, din ispisoeul acestora de la Bogdan Vodă.

224. <1635 s e p t e m b r i e 1 - 1636 a u g u s t 31> (7143) .Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii <Zugrav>, de la Vaslui, o bucată de loc din hotarul tîrgului Vaslui, la Lipovăţ, arătîndu-i hotarul.

225. <1635 s e p t e m b r i e 1 - 1636 a u g u s t 31> (7143). Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Iliaş şi pe Gheorghiţă, fiii lui <Vasile> Şepteliei fost hatman, să stăpînească satul Chivărul, ţinutul Orhei, poruncind sătenilor să le dea ascultare.

226. <1635 s e p t e m b r i e 1 - 1636 a u g u s t 31> (7143). Vasile Lupu voievod porunceşte lui Grigore din Cozmeşti să cerceteze pricina lui Poree şi Postolachi din Oşeşti pentru o moşie, din Poiana cea Mare pînă în Mănăstirea lui Băisan, zălogită la Băisan de unchiul lor, Coste.

227. 1636 (7143) <s e p t e m b r i e> 1. Vasile Lupu voievod întăreşte Saftei şi soţului ei, Lupul Prăjescul clucer, fraţilor acesteia, Lupul şi Dumitraşco, copiii lui Ionaşco Ghianghea fost mare logofăt, şi nepotului lor, Ion Ciolpan, 34 de stăpîniri: sate şi selişti întregi, jumătăţi şi părţi de sate, din ţinuturile Hotin, Cernăuţi, Sucleava, Dorohoi, Hîrlău, Orhei, Iaşi, Cîrligătura, Roman, Vaslui, Tutova, Fălciu şi Covurlui, care le-au revenit în urma împărţirii ocinilor moştenite.

228. 1635 (7143) s e p t e m b r i e 2, I a ş i. Vasile Lupu voievod confirmă împărţirea satelor Cărbuneşti, ţinutul Neamţ, Blăgeşti, Fărăoani şi Movileni, ţinutul Bacău, Mesăliăneşti şi Ruşi, ţinutul Roman, Năneşti, ţinutul Tecuci, Vlădeşti şi Sîngerei, ţinutul Iaşi, Pleşeşti, ţinutul Culigătura, şi a şase fălci de vie de la Cotnari, între nepoţii şi strănepoţii lui Petrieă hatman, menţionînd ceea ce i-a revenit lui <Toader> Petricicaico mare armaş şi rudelor sale, lui Toader Moţoc şi fraţilor săi, lui Petrea Hadîmbul şi altor fii ai Goioaei, dar întărind, în mod deosebit, părţile care i s-au cuvenit lui Vasile şi fraţilor lui, fiii lui Neehita.

229. 1635 (7143) s e p t e m b r i e 3, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte să fie alese părţile cumpărate de Jorea vornic, din seliştea Bahna şi din satul Urdzici.

230. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 7, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Moisca din Olăneşti partea lui Berdilă din satul Prigoreeni, ţinutul Vaslui, în urma judecăţii cu Racoviţă <Celian> logofăt al doilea şi cu fratele său, Apostol Cehan.

231. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 12, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Vasilie Corlăteseu eămăraş, soţiei lui, Anesia, şi fraţilor acesteia, Dănăilă şi Ionaşco, părţi din satul Găngureşti, ţinutul Iaşi, pe care le-au cumpărat de la rudele lor, Gligorie Rafeiu, Simion şi Maria, copiii lui Zane.

232. 1635 (7144) s e p t e m b r i e 14, D o r o h o i. Borăleanul uriear şi Isac Stîrcea seriu lui Pătraşco Başotă mare logofăt că au însemnat, conform poruncii primite, hotarul satului Şendricenі, al lui Onciul <Iuraşcoviei> pîrcălab, împresurat, dinspre satul Seleşeu, de către Lupul Talpă comis, dar nu au putut să-l stîlpească, deoarece acesta nu s-a prezentat la ho ărnicire.

www.dacoromanica.ro

233 A-B. 1635 (7144) septembrie 14, Cupcici. Gheorghe Coropca mărturiseşte că, săpînd într-o movilă din hotarul satului Cupcici, împreună cu Ştefan şi cu Golăi din Parcova, a găsit o piatră mare şi mai multe pietre mici.

234. 1635 (7144) septembrie 14, Iaşi. Hriza, cumnatul lui Enache postelnic, cu soţia sa, Vamba, şi cu nepotul lor, Ianc, mărturisesc că au dat un loc de prisacă la Stornești, ţinutul Cîrligătura, lui Vasilie Fuglea croitor, pentru slujba sa pe lîngă postelnic, precum şi pentru o datorie a acestuia, de 17 galbeni.(Cu transcr. în anexă.)

235. 1635 (7144) septembrie 15, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Isariu vameş (cămăraş) jumătate din satul Şerbiceni, ţinutul Hotin, primită de la Simion Pilipovschi, de la soţia sa, Mărica, şi de la copiii lor, pentru plata capului a doi dintre aceştia, Vasilie şi Ionaşco, vinovaţi de jefuirea lui Isariu şi de moartea tovarăşilor lui de negoţ.

236. 1635 (7144) septembrie 15, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gligorie din Orhei un vad de moară <la Furceni>, în urma judecăţii cu cei care i-l vînduseră: Lelcoaia din Furceni şi ginerele ei, Gligorcea.

237. 1635 (7144) septembrie 15, <Iaşi>. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Gheorghe Jora fost sulger să ia zeciuiala din satele Hliniște şi Novacăuţi şi să stăpînească o moară pînă cînd va fi plătită datoria de 200 ughi, pentru care fuseseră zălogite de fiul logofătului.

238. 1635 (7144) septembrie 15, Iaşi. Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava face cunoscut că popa Bilăi din tîrgul Şchei a mărturisit, înainte de a muri, cum a falsificat, cînd a fost ucenic la mănăstirea Bistriţa, cu învăţătura lui Niculai egumenul, un act privind hotarul mănăstirii Bisericani, pe care l-a atribuit lui Petru <Rareş>.(Cu transcr. în anexă).

239. 1635 (7144) septembrie 16, Iaşi. Vasile Lupu voievod acordă clerului un aşezămînt, scutindu-l de dări către Domnie.

240. 1635 (7144) septembrie 18, Cupcici.Mihailo, fiul Odochiei, nepotul lui Groza, vinde lui Dumitru Buhuş <fost> vistiernic, pîrcălab de Hotin, părţi din satul Brătăşeni, ţinutul Iaşi.

241. 1635 (7144) septembrie 18. Andronic, Dumitraşcu şi Sturza, fiii lui Boghiul, împart cu vărul lor, Gligoraş, fiul Nastasiei, vecinii şi hotarul satului Rădăuţi.

242. 1635 (7144) septembrie 19, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Grapă spătărel din Ceretcoani să-i oblige pe Mirăuţă şi pe fratele său, Tănasie, să întoarcă lui Ştefan Bechea pîrcălab din Bogdăneşti contravaloarea "bucatelor" date de acesta pentru a le plăti dabilele, iar, în caz contrar, să le oprească ocina din Bogdăneşti.

243. 1635 (7144) septembrie 21, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui <Toader> Petriceaico mare armaş satul Băncești, pe Horaeţ, ţinutul Suceava, cu iaz, livezi şi finaţ, cumpărat de la Vidraşco şi de la soţia sa, Nastasia.

244. 1635 (7144) septembrie 21, Iaşi. Ţiganca şi fratele ei, Lupul, copiii lui Andrei, vînd lui Toader Ştefan, Paradis Saula şi Mihai Ungurul partea lor din satul Băloşeni, pe Jijia, ţinutul Iaşi.

245. 1635 (7144) septembrie 23. Vasile Lupu voievod întăreşte lui <Eremia> Vînculeţ vornic de Poartă moşia Părucenl.

246. 1635 (7144) septembrie 26, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Văsian Ordzea din Tălhăreşti şi lui Tomiţa din Şătrăreni să aleagă locul cu prisacă din Petreşti al lui Macri căpitanul de cel al lui Ionaşco din Giumătăţeni.(Cu foto. în anexă, pl. XIX.)

247. 1635 (7144) septembrie 26. Pătraşco Başotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic ş.a. dau mărturie că Iordachi şi soţia sa, Irina, au vîndut lui Dumitru fost pitar locul numit Grindul Lung, care făcuse parte din ocolul tîrgului Huşi, ţinutul Fălciu, cu două bălţi de peşte, Lăpuşna şi Lăpuşniţa.

248. 1635 (7144) septembrie 29. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Gabor pîrcălab să aleagă din hotarul tîrgului Fălciu un loc şi nişte bălţi cu peşte ale mănăstirii Agapia, pentru care aceasta s-a judecat cu tîrgoveţii.

249. 1635 (7144) octombrie 2, <Bîrlad>. Andriiaş şoltuzul cu cei 12 pîrgari din Bîrlad ş.a. dau mărturie că Petra a dat părţile ei din satele Tomineşti şi Băncești lui Scărlet, pentru plata unei duşegubini.

250. 1635 (7144) <octombrie 4, Oboroceni>. Popa Anton din Oboroceni, cu soţia şi cu copiii, împreună cu răzeşii lor, mărturisesc că au primit de la Ionaşco Prăjescul

www.dacoromanica.ro

postelnic un loc de fînaţ în apropiere de Şchei, în schimbul unui loc de la Podul Orzii,care a fost înnecat de un heleşteu amenajat de acesta.

251. 1635 (7144) octombrie 5, Cotnari. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Prăjescul postelnic o şesime din satul Petreşti, pe Jijia, ţinutul Dorohoi, cumpărată de la Petrea Bugulcţea, fiul Cîrstinei.

252. 1635 <octombrie, după 5 - în. de 23> (7144) / <iunie, după 5 - în. de 20> Botoşani. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Galata de Sus satul Măcicăteni. <pe Jijia>, care făcuse parte din ocolul tîrgului Botoşani, în urma judecăţii cu Ionaşco Dobrenchi uricar, ale cărui "drese" s-au dovedit făcute "cu vicleşug" şi "s-au rupt" înaintea domnului.

253. 1635 (7144) octombrie 11, Hălăştiani. Ion Ciolpan, fiul lui Gligorie Ciolpan fost hatman, vinde lui Lupul Prăjescul clucer o "ţelină" de vie la Cotnari, pe dealul de la Cîrjeşti.(Cu transcr. în anexă).

254. 1635 (7144) octombrie 16, Bodeşti. Toma <Cantacuzino> postelnic dă mărturie că Mărica cluceroaia i-a dăruit, înainte de moarte, nepotului ei, preotul Vasile din Şerbeşti, care i-a slujit "din pruncie", părţi din satul Vîrtop.

255. 1635 (7144) octombrie 18, Miclăuşeni. Toader, Dumitru, Irina şi Ana, copiii lui Gherman, nepoţii lui Săcuianu, vînd lui Costandin Stîrce pîrcălab <de Hotin> seliştea Hrobnea, ţinutul Hotin, cu heleşteie, mori şi pomăt.

256. 1635 (7144) octombrie 23, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Chicoş mare şetrar să aleagă părţile lui <Vasile> Roşca vornic de gloată din satele Ţigănei şi Blăjeri, ţinutul Tecuci, pentru care acesta se judecase cu oameni din cele două sate.(Cu foto. în anexă, pl.XX.)

257. 1635 (7144) octombrie 24. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Pătraşcu pîrcălab să aleagă părţile lui Ştefan Boul din satele Munteni şi Sîrbi, ţinutul Neamţ, pe care acesta le-a luat, pentru o datorie, de la Ciocîrlie.

258. 1635 (7144) noiembrie, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Sava cămăraş să stabilească jurătorii pentru pricina dintre Vasile Roşca vornic şi Hîrbor cu răzeşii săi, referitoare la satul Dimaci.

259. 1635 (7144) noiembrie 2, <Piatra>. Leontie, Toader, Hilip şi Părasca, copiii Varnavei, vînd mănăstirii Bisericani un loc de prisacă din satul Tortureşti, alegîndu-i hotarul împreună cu şoltuzul şi pîrgarii din tîrgul Piatra; de asemenea, numai Leontie, vinde mănăstirii o curătură şi două pămînturi din acelaşi sat, iar Acsintie din Furceni, un pămînt.(Cu transcr. în anexă.)

260. 1635 (7144) noiembrie 6, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Buzanovschi fost vornic şi fiului său vitreg, Bădiliţă, o parte din satul Brăteni, ţinutul Succava, cumpărată de la Elinca, soţia lui Iacob Moţoc.

261. 1635 (7144) noiembrie 6, <Iaşi>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader Beldiman, soţiei sale, Candachia, şi surorii acesteia, Drăgulina Gherghiloae, fiicele lui Pătrăşcan fost clucer, o parte din satul Ruşi, peste Bistriţa, ţinutul Bacău, în urma judecăţii cu Moglan, Toader ş.a. din satul Muşeteşti, a căror "scrisoare" de stăpînire, la cercetarea lui Tănasie vornic de Poartă, s-a dovedit "rea".

262. 1635 (7144) noiembrie 10, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Costantin Boldur să stăpînească partea lui Huhulea din satul Negreşti.

263. 1635 (7144) noiembrie 11, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Iordachi <Cantacuzino> mare vistiernic 26 de pămînturi din satul Cîrligi, pe care le-a cumpărat de la Grăjdean, fiul lui Ionaşco Verdeş şi al Măricăi.

264. 1635 (7144) noiembrie 11, Iaşi. Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic ş.a. dau mărturie că Pătraşco Başotă mare logofăt a cumpărat un rob ţigan, cu copiii săi, de la Dumitru Şchiopul, fiul Nastasiei Ciolpăneasa, nepotul Doamnei Mărica.(Cu foto. isc. şi sig. în anexă).

265. 1635 (7144) noiembrie 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul mare clucer 30 de pămînturi din satul Hăndreşti, lîngă hotarul Dăncenilor, cumpărate de la Ionaşco.

266. 1635 (7144) noiembrie 12, Iaşi. Vasile Hăugul, Sava Hăugul ş.a. mărturisesc că au vîndut o parte din cutul de sus al satului Băloşeni, cumpărată de la Tăriţă şi de la sora sa, Motrea, lui Toader Ştefan, Parades Saula şi Mihai Ungurul.

www.dacoromanica.ro

267. 1635 (7144) noiembrie 14. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Tăutu logofăt satul Dămileni, în urma judecăţii cu Neculai, fiul lui Albul.

268. <1635> noiembrie 15, <Iaşi>. Vasile Lupu voievod, pentru seliştile <Hlinişte şi Novacăuţi, ţinutul Hotin>.

269. 1635 (7144) noiembrie 15, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Neaniul vornic <de gloată> să stăpînească seliştea Pleşăşti, din hotarul satului său, Rediu, după judecata avută cu satul Bîrsăneşti.

270. 1635 (7144) noiembrie 17, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii cu hramul Sfîntul Neculai o parte din satul Mirăeşti, ţinutul Tecuci, cumpărată de la Macarie, fiul Neagolei.

271. 1635 (7144) noiembrie 18, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Başotă mare logofăt robi ţigani, cumpăraţi de la Dumitru Şchiopul, fiul Nastasiei Ciolpăneasa, şi de la Nastasia şi de la Greaca, fiicele Anghelinei Bărboaia, toţi nepoţii Doamnei Mărica.

272. 1635 (7144) noiembrie 18, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Chirilă a opta parte din satul Băseşti, pe Tazlăul Mare, ţinutul Bacău, cumpărată de tatăl său, Andreica, de la Cîrstea.

273. 1635 (7144) noiembrie 20, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Grozavei, soţia lui Stratul Bolea ceaşnic, părţi din satul Dănceni, cumpărate de la Ion, Bălan şi Varvara, copiii lui Danciul din Obîrşic, şi de la rudele lor, nepoţii lui Ionaşco.

274. 1635 (7144) noiembrie 20, <Iaşi>. Vasile Lupu voievod întăreşte Grozavei, soţia lui Stratul Bolea paharnic, părţi din satul <Năfordeşti, ţinutul Tecuci>, cumpărate de la fiica lui Casian.

275. 1635 (7144) noiembrie 20. Hotarnica părţilor din satul Blăjari, ale lui Vasile Roşca.

276. 1635 (7144) noiembrie 20. Grigore Hermeziu vinde lui Petrişor aprod un loc de prisacă, cu livadă, din satul Popeşti, ţinutul Vaslui.

277. 1635 (7144) noiembrie 22, <Iaşi>. Vasile Lupu voievod întăreşte fiilor lui Dumitru Hudici, nepoţii lui Simion Bontea, <o parte din satul Dragomireşti, ţinutul Neamţ>, în urma judecăţii cu Vasile, fiul lui Ghiorghie, ş.a., strănepoţii "Malii".

278. 1635 (7144) noiembrie 26, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neaniul vornic <de gloată> seliştea Prigoreni, pe Plotuniţă, la Biserica de Piatră, în hotarul Tîrgului Frumos, pe care i-o dăruise Alexandru Radu voievod, în urma judecăţii cu Tănasie vornic <de gloată>, care pretindea că ea se află pe hotarul seliştii sale, Avrămeşti.

279. 1635 (7144) noiembrie 28, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neaniul vornic de gloată o şesime din satul Băloşeni, pe Jijia, ţinutul Iaşi, cumpărată de la Ipatie Sîrbea, de la fratele său, Toader, şi de la rudele lor, nepoţii lui Lupul Coşciug.

280. 1635 (7144) noiembrie 28, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Costantin Stîrcea pîrcălab de Hotin seliştea Hrobnea, ţinutul Hotin, cumpărată de la Toader, Dumitru ş.a., copiii lui Gherman, strănepoţii lui Săcuianu.

281. 1635 (7144) noiembrie 28, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Cîrstian vătaf să cerceteze pricina nepoţilor lui Bilău pentru ocina lor din satul Torceşti, <pe Bîrlad>, care fusese împresurată.

282. 1635 (7144) noiembrie 30, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gligorie, fiul lui Ionuţ, nepotul lui Golăi, un loc de două case din satul Siliştea, pe Şomuzul Împuţit, pe care acesta le avea în schimb de la fratele său, Vasile Dinga diac, precum şi nişte lazuri din hotarul aceluiaşi sat, pe Pîrîul Glodului.

283. 1635 (7144) noiembrie 30, Iaşi. Pătraşco Başotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus ş.a. dau mărturie că Mihail Furtună fost mare postelnic a vîndut lui Toader Şoldan pîrcălab jumătate din satul Preuţeşti, pe Şomuz, ţinutul Suceava, cumpărată de la Gligorcea Pisoschi.

284. <1635 în. decembrie 4>. Mărica, fiica lui Ionaşcu vătaf, şi copiii săi mărturisesc că au vîndut lui Ştefan Bechea fost pîrcălab partea sa şi partea Bălaei din satul Bogdăneşti, ţinutul Roman; de asemenea, Nechita mărturiseşte că a vîndut, tot lui Ştefan Bechea, partea tatălui său, Ion Praznic, din acelaşi sat.

www.dacoromanica.ro

285. 1635 (7144) d e c e m b r i e 4, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Grapă din Cereteoani să aleagă lui <Ştefan> Beehea fost pîrcălab din satul Bogdăneşti, cumpărată de la Neehita, preeum şi partea Ghervăsoaiei, din aeelaşi sat, căreia el i-a plătit dajdea.

286. 1635 (7144) d e c e m b r i e 13. Gheorghe şi Iaeov fiii lui Mereu Hare, vînd lui Neaniul vornic <de gloată> o parte din satul Radomireşti, <ţinutul Baeău>.

287. 1635 (7144) d e c e m b r i e 14. Zaharioae, soţia lui Zaharia din Pungeşti, şi eopiii săi vînd lui Gheorghe Movilita o parte din satul Pungeşti, cumpărată de la Dronţa, nepoata lui Mihail logofăt.

288. 1635 (7144) d e c e m b r i e 17, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sf. Neculai, din ţarina tîrgului Iaşi, mai mulţi robi ţigani.

289. 1635 (7144) d e c e m b r i e 18, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Aron Vodă, din ţarina tîrgului Iaşi, eu hramul Sfîntul Nieolae, seliştea Feteoneşti, pe Jijia, ţinutul Iaşi, pe eare o primise de la Gheorghie Jorea fost pîrcălab, în sehimbul seliştei Selieieani, pe Başeu, ţinutul Dorohoi.

290. 1635 (7144) d e c e m b r i e 18, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod, pentru părţile din satul Meräeşti, eumpărate de Enaehe postelnie şi de călugării de la mănăstirea Aron Vodă.

291. 1635 (7144) d e c e m b r i e 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Savin Prăjeseul mare vornie de Ţara de Jos două fălei de vie de pe Dealul Păeurar, la Cotnari, pe eare le-a eumpărat de la călugărul Anastasie,de la mănăstirea Suceviţa.

292. 1635 (7144) d e c e m b r i e 30, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Isae Stîreea a treia parte din satul Borodieeni, ţinutul Dorohoi, eumpărată prima oară de la Gheorghe <Läseărache> fost pîrcălab de Hotin şi de la Iurşa, fiul lui Dălban. iar a doua oară de la Cîrstina, soţia celui dintîi.

293. 1636 (7144) i a n u a r i e 4. Apostol <mare> medelnieer şi Toader Stratulat diae dau mărturie eă Irina călugăriţa, fosta soţie a lui Ilie şetrar, a vîndut lui Lupul Prăjeseul <mare> elueer o parte din satul Alexeşti, ţinutul Vaslui.

294. 1636 (7144) i a n u a r i e 6, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjeseul <mare> elueer o parte din satul Alexeşti, ţinutul Vaslui, eumpărată de la Erina monahia, fosta soţie a lui Ilea şetrar.

295. 1636 (7144) i a n u a r i e 8, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Beserieani un loe de prisaeă din seliştea Turtureşti, eumpărat de la Leontie, Toader ş.a., eopiii lui Varnava, o eurătură şi trei pămînturi din aeelaşi hotar, eumpărate de la Leontie şi de la Aesintie din Furceni, indieîndu-le semnele hotarniee.

296. 1636 (7144) i a n u a r i e 9. Vasile Lupu voievod, pentru <moşia Poliţăni>.

297. 1636 (7144) i a n u a r i e 11, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte ţăranilor din ţinutul Hotin să plătească dajdea de 2 zloţi "aruneată pe toată ţara", pentru plata haraeiului eătre Poartă.

298. 1636 (7144) i a n u a r i e 13. Vasile Lupu voievod hotărăşte întoarcerea eheltuielii făcute de călugării de la mănăstirea Tazlău, pentru heleşteul Verdele, celor de la mănăstirea Rîşca.

299. 1636 (7144) <după i a n u a r i e 13 - a u g u s t 31>. Agafton, egumenul mănăstirii Rîşca, mărturiseşte eă a primit de la călugării de la mănăstirea Tazlău banii pentru heleşteul Verdele.

300. 1636 (7144) <după i a n u a r i e 13 - a u g u s t 31>. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Tazlău heleşteul Verdele, pentru eare se judeease eu mănăstirea Rîşca.

301. <Î n. d e 1636 i a n u a r i e 14>. Aesinia, fiiea lui Broştoe, eu soţul său, Andrei, mărturisese eă au dăruit mănăstirii Bistriţa, după neînţelegerea avută eu Dumitraşeo <Ştefan> mare logofăt, vadul de moară din sus, <de la Găgeşti, pe Gîrla Putnei>, pentru a fi pomeniţi împreună eu părinţii lor.

302. 1636 (7144) i a n u a r i e 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa, după judeeata eu călugărul Avram, eare nu s-a prezentat la "zi", un vad de moară pe Gîrla Putnei, la satul Găgeşti, pe eare i-l dăruise Dumitraşeo Ştefan <mare> logofăt.

303. 1636 (7144) i a n u a r i e 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa, după judeeata eu Toader Cloneiu, călugărul Tăbîltoe, Isarie ş.a., mori din satul Găgeşti, pe Gîrla Putnei, dăruite de Dumitraşeo Ştefan <fost> mare logofăt.

www.dacoromanica.ro

304. 1636 (7144) ianuarie 15, Iaşi. Pătraşco Başotă mare logofăt, <Grigore>, Urechc mare spătar şi alţi dregători domneşti dau mărturie că Isac Stîrcea i-a dat lui Gavrilaş Mateiaş fost mare vornic, ca despăgubire pentru "cocia" cu bani şi lucruri scumpe, pe care i-a jefuit-o, împreună cu Mihalcea Durac, la Hîrlău, cînd Miron Barnovschi voievod, mazilit, s a retras în Polonia, o treime din satul Boian, o jumătate din satul Onutul de Sus şi satul Lozieni, pe pîrîul Borodaci. (Cu transcr. în anexă.)

305. 1636 (7144) ianuarie 15, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavrilaş Măteiaş fost mare vornic o treime din satul Boian, o jumătate din satul Onutul de Sus şi satul Lozieni, pe pîrîul Borodaci, primite de la Isac Stîrcea ca despăgubire pentru "coc'a" cu bani şi lucruri scumpe pe care i-a jefuit-o, împreună cu Mihalcea Durac, la Hırlău, cınd Miron Barnovschi voievod, mazilit, s-a retras în Polonia.

306. 1636 (7144) ianuarie 15, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Nacul, fiul lui Ianc, negustor din Bîrlad, după judecata cu Trif Zmeurnă şi cu răzeşii lui, o parte din satul Vităneşti, cu vad de moară în Gîrla de Jos <a Putnei>, pe care o răscumpărase tatăl său de la Bălteanul fost pitar şi de la rudele acestuia.

307. 1636 (7144) ianuarie 15, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Anghelinei şi Schivei, fiicele lui Cîrstea <Ghenovici fost mare> vornic, şi rudelor lor satul Dimăceni, ţinutul Tecuci, în urma judecăţii cu Hărbor şi cu rudele sale, care nu au adus "jurători" "la zi".

308. 1636 (7144) ianuarie 16, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Scinteie vătaf să "întoarcă" lui Nacul din Bîrlad "pîinea" luată fără drept, de la o moară din satul Vităneşti, de Trif Zmiurnă şi răzeşii lui, timp de 3 săptămîni.

309. 1636 (7144) ianuarie 20, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Ionaşco Cehan fost mare vornic să trimită, în termen de trei zile, la Domnie, pe Pîntea <fost şetrar> şi pe Vasilie Purcel, cu uricul satului Codăeşti.

310. 1636 (7144) ianuarie 20. <Tănasie> vornic de gloată dă mărturie în legătură cu satul Drăgăneşti.

311. 1636 (7144) ianuarie 22, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Sfîntul Ilie să stăpînească un loc de finaţ în hotarul tîrgului Suceava, numit "La Căldare". (Cu transcr. în anexă.)

312. <În. de 1636 ianuarie 23>. Mărica, fiica lui Cîrstea şetrar, mărturiseşte că a vîndut lui Gheorghe Roşca <fost> vistiernic partea sa de ocină din satul Ţibăneşti, pe Gîrbovăţ, ţinutul Vaslui.

313. 1636 (7144) ianuarie 23, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca fost vistiernic o parte din satul Ţibăneşti, pe Gîrbovăţ, ţinutul Vaslui, cumpărată de la Mărica, fiica lui Cîrstea şetrar.

314. 1636 (7144) ianuarie 23, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca fost vistiernic o parte din satul Oneşti, ţinutul Cîrligătura, cumpărată de la Sofronie.

315. <1635 - 1636> ianuarie 24, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionăşcuţă Prăjescul postelnic al treilea părţi din satele Liesti şi Ionăşeni, şi din Războieni, <ţinutul Neamţ>, moştenite de la tatăl său, Nicoară logofăt, o parte din Băluşeşti, ţinutul Suceava, cumpărată de la Anghelina, fiica lui Toader, precum şi satul Vlădeni, ţinutul Roman, cumpărat de la mănăstirea Rîşca.

316. 1636 (7144) ianuarie 25, Iaşi. Pătraşco Başotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus şi alţi dregători şi oşteni de la Curtea domnească dau mărturie că Toderaşco <Ianovici> logofăt al treilea a cumpărat un ţigan, cu femeia şi copiii lui, de la Todosiia, fiica lui Nădăbaico mare vornic, şi de la fiii acesteia. (Cu foto.isc. şi sig. în anexă).

317. <În. de 1636 ianuarie 26>. Luchian diac ş.a. mărturisesc cum au ales părţile lui Apostol <mare> medelnicer din satele Băloşeşti, <ţinutul Roman>, Mijloceni şi Glodeni, <ţinutul Cîrligătura>. (Cu transcr. în anexă).

318. 1636 (7144) ianuarie 26, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Apostol mare medelnicer 128 de ogoare din satul Băloşeşti, ţinutul Roman, părţi din satele Glodeni, Fundeni şi Bătărăşti, ţinutul Cîrligătura, precum şi mai mulţi robi ţigani.

319. 1636 (7144) ianuarie 27. George, fiul Solomicăi, vinde "fratelui" său, Efrim Hăjdeu, o parte din satul Şăndreni, cu vad de moară în Prut, <ţinutul Hotin>.

www.dacoromanica.ro

320. 1636 (7144) i a n u a r i e 28, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toderaşco <Ianoviei> logofăt al treilea mai mulţi robi ţigani, cumpăraţi de la Todosia, fiica lui Nădăbaico fost mare vornic, şi de la fiii ei.

321. 1636 (7144) i a n u a r i e 28, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte Anghelinei, fiica lui Cîrstea <Ghenoviei> fost mare vornic, copiilor şi nepoţilor ei satele Bujoreni şi Negoeşti, ţinutul Bîrlad, părţi din satele Dumeşti şi Seîndureni, ţinutul Covurlui, satele Tomeşti, ţinutul Tutova, şi Singureni, ţinutul Chigeci, precum şi părţi din satele Cîndeşti, ţinutul Suceava, şi Dimaceni, ţinutul Teuci - stăpîniri care i-au revenit în urma împărţirii ocinilor moştenite cu sora ei, Schiva, şi cu nepoţii lor, copiii Mănculţei Cernătoaia.

322. 1636 (7144) i a n u a r i e 28, H ă l ă ş t i a n i. Dumitraşco Ghianghia, Ghiorghie Năvrăpăseul fost vornic ş.a. dau mărturie că Măriea Ionăşcoae şi copiii ei au vîndut lui Lupul Prăjeseul mare elucer o vie la Băieeni, lîngă via "vlădieăi" Pavel.

323. 1636 (7144) i a n u a r i e 30, I a ş i. Pătraşco Başotă mare logofăt, Savin Prăjeseul mare vornic de Ţara de Jos, Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus şi alţi dregători şi oşteni de la Curtea domnească dau mărturie că Foeşa, fiul lui Avram, a vîndut partea sa şi a nepotului său, Buda, din satul Gîrbeşti, pe Başcu, ţinutul Dorohoi, lui Toderaşco <Ianoviei> logofăt al treilea. (Cu foto.isc. şi sig. în anexă).

324. 1636 (7144) i a n u a r i e 30, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toderaşco <Ianoviei> logofăt al treilea jumătate din satul Gîrbeni, pe Başcu, ţinutul Dorohoi, cumpărată de la Focşa, fiul lui Avram.

325. 1636 (7144) i a n u a r i e 30, I a ş i. Liontie şi Simion, fiii lui Ion Lupe, şi rudele lor vînd lui Cîrstea din Iaşi un loc din satul Ştoboreni, în pădure, pentru a-şi "face prisacă şi pomăt".

326. 1636 (7144) f e b r u a r i e, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte Schivei, soţia lui Dabija mare ceaşnic, şi copiilor ei părţi din satele Mireni, pe Peresehiv, ţinutul Tutova, şi din Stănuieşti, cumpărate de soţul ei sau de ea împreună cu el.

327. 1636 (7144) f e b r u a r i e 3. Neaniul vornic de gloată şi megieşii mărturisesc că au ales părţile de ocină ale Nastasiei Solomoneasa şi ale călugărilor de la Schitul lui Drăguşan, din satele Băseşti şi Edumireşti, <ţinutul Bacău>.

328. 1636 (7144) f e b r u a r i e 7, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino> mare sulger a patra parte din satul Drisleve, ţinutul Dorohoi, pe care aceasta a cumpărat-o de la Pătraşco Stănilă, fiul lui Ţoţa.

329. 1636 (7144) f e b r u a r i e 9, I a ş i. Savin Prăjeseul mare vornic de Ţara de Jos schimbă robi ţigani cu Pătraşco Başotă mare logofăt.

330. 1636 (7144) f e b r u a r i e 11. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Jos părţi din satul Şuşmăneşti, ţinutul Dorohoi, cumpărate de la Ionaşeu, fiul lui Irimia, de la Ionaşeu, fiul lui Maesin, şi de la alţii.

331. 1636 (7144) f e b r u a r i e 12, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Costantin, fiul lui Sava din Ceuceani, o jumătate din satul Strînba, cumpărată de la Moisei, fiul lui Tudoran fost ceaşnic.

332. 1636 (7144) f e b r u a r i e 13. Toader Petricăicо mare armaş şi sora sa, Antimia, îşi împarte averea lăsată de părinţii lor, Petricăicо logofăt şi Măriea, primului revenindu-i satele Cîrnieeni, Hancăuţi, Căfieni, Brînzăni şi o treime din Culieeni, iar suorii sale satele Băseăieeni, părţile din Pătrăuţi, Teţeani şi Hriţăni, precum şi o treime din Culieeni; de asemenea, cei doi se înţeleg ca satul Dumeşti, unde se aflau "curţile" lui Toader Petricăicо, să-i rămînă acestuia, deoarece el a îngrijit-o pe mama lor pînă la moarte.

333. 1636 (7144) f e b r u a r i e 20, S u c e a v a. Manea din Suceava, soţia sa, Mariea, şi copiii lor mărturisesc că au primit de la mănăstirea Solca patru jumătăţi de vin şi trei poloboace de miere pentru o jumătate din satul Cîrstieneşti, ţinutul Dorohoi, vîndută de ginerele lor lui Ştefan <Tomşa> voievod, care a dăruit-o mănăstirii. (Cu foto. în anexă, pl. XXI.)

334. 1636 (7144) f e b r u a r i e 25, I a ş i. Vasilie Balşe, fiul lui Ghcorghie Balşe logofăt, vinde jumătate din seliştea Forăşti, pe Miletin, ţinutul Iaşi, lui Bălan <Haţimirschi> postelnic.

335. 1636 (7144) f e b r u a r i e 26, I a ş i. Vasile Lupu voievod, întăreşte Mierlei, soţia lui Strătulat Dobrencliu, Nastasiei, soţia lui Naeul, ş.a., copiii lui Costantin uricar şi ai

www.dacoromanica.ro

Tofanei, împărţirea ocinilor moştenite de la părinţii lor: părţi din satele Rotompăneşti, cu mori şi curţi, Hreasca şi Onceşti, o falce de vie la Cotnari, pe dealul Ţombric, şi locuri de la Nemirceani.

336. 1636 (7144) f e b r u a r i e 27. Fătul din Mărăşăni, vinde lui Hancea fost portar de Suceava două jirebii din partea din jos a satului <Mărăşăni>.

337. 1636 (7144) f e b r u a r i e 28, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Bălan <Haţimirschi> postelnic o jumătate din seliştea Forăşti, la gura Miletinului, ţinutul Iaşi, cumpărată de la Vasilie Balşe, fiul lui Gheorghie Balşe logofăt.

338. <C c a 1636 m a r t i e 1>. Cotluci, nepotul lui Dan Huru, vinde lui Eremia <Cîrstian> un ţigan, cu fiii lui, şi o roabă ţigancă.

339. <C c a 1636 m a r t i e 1>. <Eremie> Dabija vinde lui Ieremia Cîrstian un rob ţigan, cu fiii lui.

340. 1636 (7144) m a r t i e 1. Nastasia, fiica lui Erimia Nădăbaico fost vornic, vinde lui Eremia Cîrstian un rob ţigan, cu femeia şi copiii săi, precum şi o roabă ţigancă.

341. 1636 (7144) m a r t i e 1, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte sate şi părţi de sate, indicînd hotarul satului Voroncăuţi, pe Nistru, după un ispisoc de la Bogdan voievod.

342. <Î n. d e 1636 m a r t i e 6>. Ardaric şi surorile sale, copiii lui Dumitraşco Purcel, vînd lui Racoviţă Cehan logofăt al doilea partea tatălui lor din satul Vilneşti, pe Telejna, ţinutul Vaslui, pentru un cal bun.

343. 1636 (7144) m a r t i e 6, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Racoviţă Cehan logofăt al doilea partea lui Dumitru Purcel din satul Vilneşti, pe Telejna, ţinutul Vaslui, cumpărată de la copiii acestuia, Ardaric, Anesia ş.a.

344. <Î n. d e 1636 m a r t i e 7>. Fiii lui Băiseanu uricar vînd lui Vasile <Lupu> voievod un vad de moară şi mori "gata" <pe Bîrlad, mai jos de Vaslui, în hotarul tîrgului>.

345. A-B. 1636 (7144) m a r t i e 7. Vasile Lupu voievod dăruieşte mănăstirii Zugraf, ctitorită de el la Vaslui, un vad de moară şi mai multe mori din hotarul satului Munteni, pe Bîrlad, mai jos de tîrgul Vaslui.

346. 1636 (7144) m a r t i e 7, I a ş i. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la Mănăstirea lui Balica din Iaşi să stăpînească şi să-şi apere satul Vlăsineşti, ţinutul Fălciu, dăruit de Isac Balica hatman.(C:. foto. în anexă, pl. XXII).

347. 1636 (7144) m a r t i e 7, I a ş i. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la Mănăstirea lui Balica din Iaşi să stăpînească şi să-şi apere satul Mogoşeşti, ţinutul Cîrligătura, dăruit de <Isac> Bălica hatman.

348. <1636> m a r t i e 8, I a ş i. Pătraşco Başotă mare logofăt, Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos şi alţi dregători şi feciori de boieri dau mărturie că Bălan <Haţimirschi> postelnic a dat călugărilor de la mănăstirea Bîrnova jumătate din satul Forăşti, în gura Miletinului, şi 50 de galbeni, în schimbul seliştii Rădeni, ţinutul Hîrlău, care fusese dăruită mănăstirii de <Miron> Barnovschi voievod.

349. 1636 (7144) m a r t i e 8, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bîrnova "din Codrul Iaşilor" jumătate din seliştea Forăşti, ţinutul Iaşi, primită de la Bălan <Haţimirschi> postelnic, în schimbul seliştii Rădeni, ţinutul Hîrlău.

350. 1636 (7144) m a r t i e 8, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod întăreşte Schivei,soţia lui Dabija fost mare paharnic, Anghelinei Vasilioaia şi copiilor Măricuţei Cernătoaia, fiicele lui Cîrstea Ghenovici fost mare vornic, precum şi copiilor şi nepoţilor lor, împărţirea ocinilor moştenite: 22 de sate întregi sau părţi de sate din ţinuturile Cîrligătura, Neamţ, Trotuş, Tutova, Bîrlad, Fălciu, Tecuci, Cuvurlui, Tigheci şi Putna.

351. 1636 (7144) m a r t i e 8, I a ş i. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Gavrilaş <Mateiaş> fost mare vornic să-şi aducă înapoi, în satul Ocniţa, vecinii săi din satul Dîngeni, luaţi de Dobrinschi şi de Lupul, şi hotărăşte să fie despăgubit de la aceştia, de către aprodul domnesc trimis acolo, cu douăzeci de oi şi doi boi.

352. 1636 (7144) m a r t i e 9, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavrilaş Măteeş <fost mare> vornic părţi din satul Mihăilăşeni, la obîrşia Ciuhurului, ţinutul Hotin, şi o parte din satul Lopatiniţi, pe Vilia Mică, acelaşi ţinut, cumpărate de la Mardaric din Cuzlău, care le primise danie de la Mărica, soţia lui Dumitraşco Chiriţă <fost mare> postelnic.

353. <1636> m a r t i e 11.Petru Dahnovici şi sora lui, Antimia, vînd lui Ifrim Hăjdeu jumătate din satul Dumeni, pe Prut, ţinutul Hotin.

www.dacoromanica.ro

354. 1636 (7144) martie 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte eneaghinei Melintiana <Şaidiroaie> şi fiului ei, Dumitraşco Şaidir, jirebii moştenite şi cumpărate din satul Şilişăul de Sus ţinutul Dorohoi, deoarece vechile privilegii le fuseseră furate de tîlhari.

355. 1636 (7144) martie 13, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Ştefan Boul elucer să stăpînească, în satele Munteni şi Sîrbi, ţinutul Iaşi, părţile lui Cioeîrlie fost pîreălab, pentru datoriile acestuia faţă de tatăl său, Toader Boul vistiernic.

356. 1636 (7144) martie 13, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Gheorghe Moţoc să stăpînească, cu rudele sale, jumătate din satul Vlăiceni, pe Jijia.

357. 1636 (7144) martie 14, Iaşi. Vasile Lupu voievod confirmă împărţirea în jumătate a satului Jurjeşti, pe Podraga, ţinutul Dorohoi, între Dumitra cu fratele ei, Căzaeul, nepoţii lui Petriman, şi între fiii lui Dumitru Ciudinschi.

358. 1636 (7144) martie 15, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjeseul mare elucer, după judecata cu ieromonahul Heloteiu, o parte din satul Costeşti, cumpărată de socrul său <Ionaşco> Ghianghea <fost> mare logofăt.

359. 1636 (7144) martie 15, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Neaniul vornic <de gloată> să cercetcze cine a scos stîlpii hotarniei de la Costeşti, pentru care s-au judecat Dumitru Buhuş <fost> vistiernic cu Gheorghe Jorea fost pîreălab, şi să-i globească pe vinovaţi cu 50 de boi, să striee vadul morilor celui de al doilea, care "înecă" heleşteul celui dintîi, şi să striee easele veeinilor aşezaţi de Jorea pe un loc de finaţ, mutîndu-i din nou în vatra satului.

360. 1636 (7144) martie 15, <Iaşi>. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Dumitru <Leoa fost> vornic <de gloată> şi lui Lungul armaş să cercetcze pricina lui Porce şi Postolachi cu Dumitru Gheuca fost vornic, pentru nişte poieni şi un loc "unde a fost mănăstirea Rafaila", socotite de cei dintîi că fac parte din hotarul satului lor, Oşeşti, <ţinutul Vaslui>, iar de cel de al doilea, că-i aparţin, conform unui ispisoc de la Bogdan voievod.

361. <1636 martie 15 - iulie 9>. Dumitru <Leoa> fost vornic <de gloată> şi Lungul armaş înştiinţează pe domn că au cercetat pricina lui Porce şi Postolachi cu Dumitru Gheuca fost vornic pentru un loc din hotarul satului Oşeşti, <ţinutul Vaslui>, unde a fost făcută o "mănăstioară" de către Băiseanul, adunînd megieşii de pe valea Bîrlăzelului, Stemnicului şi Raeovei şi aflînd, în urma jurămîntului cu "brazda pe cap", că aeesta aparţine, într-adevăr, satului Oşeşti, iar locul lui Dumitraşco Gheuca nu a putut fi identificat.

362. 1636 (7144) martie 16, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Efrim Hăjdeu jumătate din satul Dumeni, cu mori pe Prut şi Cerlena, ţinutul Hotin, cumpărată de la Pătraşco Danoviei şi de la sora acestuia, Antemia.

363. 1636 (7144) martie 17, Iaşi. Pătraşco Boldeseul fiul <lui Toader Boldeseul>, vinde lui Gavrilaş Măteiaş <fost mare> vornic jumătate din satul Cernaeău, cu locuri de mori şi pive, ţinutul Cernăuţi, care fusese pusă zălog la soţia lui Oneiul Iuraşeoviei, pentru un inel de aur şi 60 de galbeni.

364. 1636 (7144) martie 19. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Homor părţi eu case din satul Derzsea, cumpărate de la Derzsea pitar şi de la alţii.

365. 1636 (7144) martie 20, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic satul Popricani, pe Tivova, ţinutul Iaşi, pe care aceasta l-a cumpărat de la Conde vameş, indicîndu-i hotarele alese de Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus şi de Neeula Catargiu vistiernic.

366. <1636> martie 20, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Gheuca fost vornic de gloată părţi cumpărate din satele Rotompăneşti, Grădeşti, şi Strîmba, pe Tutova, şi Costeşti, pe Horăiata, precum şi un loc de prisacă din satul Răchitoasa, pe Zeletin dăruit de Varnava şi de fiii săi.

367. 1636 (7144) martie 20, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Dumitru Buhuş vistiernic să cumpere în continuare părţi din satul Boldeşti, în urma judecăţii cu Lupul Prăjeseul <mare> elucer şi cu fratele lui, Ionaşco Prăjeseul jitnicer, deoarece tatăl acestora, Nicoară Prăjeseul, după ce l-a cumpărat, l-a dat lui Calapod, în schimbul satului Stolnicem.

368. 1636 (7144) martie 20, Iaşi. Vasile Lupu voievod poruncşte lui Chicoş mare şetrar să aleagă lui Dumitru Buhuş vistiernic un vad de moară, eu loc de sat, pe Jijia, din pămîntul domnesc, lîngă locul dăruit mănăstirii Pîngăraţi de Andrei <fost> hatman, ca "să-şi descalece oameni " pentru " treaba morilor".

www.dacoromanica.ro

369. 1636 (7144) martie 22, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Gheuca fost vornic de gloată jumătate de vad de moară din satul Bălotești, pe Gîrla Putnei, o vie din satul Ionăşeşti, ţinutul Tecuci, şi două părţi din satul Răchitiş.

370. 1636 (7144) martie 22, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Condrea Malici două părţi din satul Uricani, ţinutul Cîrligătura, din care una de moştenire şi alta de cumpărătură de la Hilip Blehan, deoarece şi-a pierdut vechile drese, cînd "a venit Costantin <Movilă> voievod cu multă oaste leşească".

371. 1636 (7144) martie 23, Iaşi. Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, Pătraşco Başotă mare logofăt şi alţi dregători şi boieri de la Curtea domnească dau mărturie că mănăstirea Pîngăraţi a dat lui Dumitru Buhuş vistiernic un loc de prisacă în braniştea de la Bohotin, în schimbul altui loc de prisacă de la Mesteacăn, pe Bistriţa, ţinutul Bacău.(Cu foto. în anexă, pl.XXIII).

372. 1636 (7144) martie 24, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Moglan şi lui Ionaşco din Muşeteşti, precum şi lui Ursul din Vereşeni, să evalueze datoria lui Ştefan diac din Mărgineni faţă de Costandin, fostul său ginere, pentru părţile din satul Mărgineni cumpărate împreună, dar pe care cel de al doilea nu le mai poate deţine.

373. 1636 (7144) martie 25, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Avram din Lucăceni şi lui Pilipovschi să stabilească hotarele satului Hrobne, al lui Costantin Stîrcea, încălcate de satele Vascăuţi, Novoseliţa, Rosoşăni şi Hrimancăuţi.

374. 1636 (7144) martie 26. Vasile Lupu voievod întăreşte preotului Gheorghie din Bacău moşia Fundeni, cu moară pe Siret, ţinutul Bacău.

375. 1636 (7144) martie 28, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Başotă mare logofăt o roabă ţigancă, cumpărată, cu copiii săi, de la Toader Moţoc.

376. 1636 (7144) martie 28, <Iaşi>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco, ginerele lui Ignat, şi rudelor sale, nepoţii lui Isac vătaf de seimeni, a treia parte din satul Simeni, dinspre Bogdăneşti, cu pod umblător pe Prut, în urma judecăţii cu Mircea, Leontie şi alţi răzeşi şi a cercetării făcute de Focea uricar cu megieşii de acolo.

377. 1636 (7144) martie 28. Izvodul pămînturilor din hotarul satului Boldeşti, dinspre Sîrbi, Todereşti şi Bîrleşti.

378. 1636 (7144) martie 29, Iaşi. Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Gheorghe Catargiul pîrcălab de Orhei, pentru slujbă dreaptă şi credincioasă, seliştea Piatra, fostă domnească, ascultătoare de ocolul tîrgului Orhei.

379. 1636 (7144) martie 29, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul mare clucer jumătate din satul Sireţel şi, în acelaşi hotar, jumătate din seliştea Stolniceni, jumătate din satul Parcova, cu o bucată de pămînt numită Boteşti, precum şi o falce de vie lîngă Iaşi, pe care le primise de la cumnaţii săi, Lupul şi Dumitraşco, Ghianghea şi de la nepotul lor, Ion Ciolpan, în schimbul răscumpărării unor lucruri zălogite de Ionaşco Ghianghea <fost mare> logofăt la un negustor, pentru 290 de ughi galbeni.

380. <După 1636 martie 29 - în. de 1637 mai 4>. Lupu Prăjescul mare clucer scrie lui Dumitru Buhuş pîrcălab de Hotin, cerîndu-i să lase pe vecinii săi din satul Parcova să are o bucată de pămînt din vecinătatea hotarului său şi să nu le ia zeciuiala "din pîine", pînă nu se vor judeca.

381. <După 1636 martie 29 - 1639>, Bescrecani. Borăleanul uricar şi Anton din Tomeşti scriu lui Gavrilaş Măteiaş mare logofăt despre hotărnicirea părţii lui Onciul Iuraşcovici şi a Măricuţei şoltuzoaie, din satul Bisericani (Cu foto. în anexă, pl.XXIV.)

382. 1636 (7144) <martie> 31 / aprilie <1>, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Gavrilaş <Măteiaş> mare logofăt şi pe dregătorul acestuia din satul Buhaci să apere hotarul şi finaţul din jurul satului.

383. 1636 (7144) aprilie 1, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Costantin Dracea două iazuri din satul Goşmani, pe Orbic, ţinutul Neamţ, în urma judecăţii cu Tofan.

384. 1636 (7144) aprilie 1, Iaşi. Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus şi alţi dregători domneşti şi boieri dau mărturie că Filcea din Nohoreni, cu copiii săi, au vîndut lui Dumitraşco Fulger cîte o şesime din satele Răchiteni, Tămăşani şi Iugani, ţinutul Suceava.

www.dacoromanica.ro

385. 1636 (7144) aprilie 2, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco cămăraş, fraţilor şi rudelor lui, jumătate din satul Şoldeşti, pe Zăbrăuţi, cu poieni şi curături,hotărnicite de Dumitraşco Gheuea vornic, cu oameni buni şi bătrîni.

386. A-B 1636 (7144) aprilie 3, <Iaşi). Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt părţi din satele Căpoteni şi Iadinţi, ţinutul Hotin, primite în urma judecăţii, de la Căzaeul, fiul lui Gheorghie Ciulei, şi de la rudele sale, deoarece aceştia vînduseră, fără drept, satele Bădiuţi şi Săbăşeni.

387. <Cea 1636 aprilie 4>. Fratele lui Frăţiman paharnic, fiul Sorei, vinde partea acesteia din satul Morozăni lui Gligoreea Durae <pîrcălab>.

388. 1636 (7144) aprilie 4, Orhei. Petre Trufaşul pîrcălab de Orhei, Chiriac vameş, şoltuzul şi cei 12 pîrgari, precum şi alţi orăşeni din tîrgul Orhei dau mărturie că Badiul, fiul lui Miron din Morozeni, a vîndut lui Gligoreea Durae pîrcălab partea sa din acest sat.

389. 1636 (7144) aprilie 4, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca fost vistiernic 22 de sate întregi şi părţi de sate, din ţinuturile: Hotin, Suceava, Hîrlău, Cîrligătura, Orhei, Lăpuşna, Vaslui şi Fălciu, care i-au revenit în urma împărţirii ocinilor moştenite cu fraţii săi, ori pe care şi le-a cumpărat el singur, indicîndu-se hotarul satelor Balomireşti şi Hoiseşti, de pe Bahlui.

390. 1636 (7144) aprilie 5, <Iaşi>. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Galata două părţi din satul Fîntîna, cu vii, ţinutul Tecuci, primite danie de la Enache postelnic.

391. 1636 (7144) aprilie 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Mariei, soţia lui Savin Prăjeseul mare vornic de Ţara de Jos, satul Negoeşti, pe Orbic, ţinutul Neamţ, cu iazuri şi mori, care i-au revenit în urma împărţirii unora din ocinile tatălui său, <Nichifor> Beldiman fost <mare> logofăt, urmînd ca fraţii ei, Toader şi Mihăilaş, să stăpînească: primul, o jumătate din satul Vălinei, acelaşi ţinut, şi părţile cumpărate din satul Sîrbii Sasului, iar al doilea, o jumătate din satul Plopeşti, acelaşi ţinut.

392. 1636 (7144) aprilie 5, Iaşi. Savin Prăjeseul mare vornic de Ţara de Jos şi Tăutul logofăt dau mărturie că Lupul Prăjeseul elucer şi cumnatul său, Dumitraşco Ghianghea, şi-au împărţit viile de la Cîrjeşti şi Cotnari, moştenite de la <Ionaşco> Ghianghea <fost mare> logofăt, şi s-au înţeles să stăpînească împreună morile de la Oaneea, pe Prut, iar zeciuiala satului rămînîndu-i celui de al doilea.

393. 1636 (7144) aprilie 6. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Balan Haţimirschi postelnic al doilea seliştea Rădeni, sub Margine, ţinutul Hîrlău, luată prin schimb de la mănăstirea Bîrnova.

394. 1636 (7144) aprilie 7, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bîrnova satele Moreni şi Chipereşti, foste domneşti, ascultătoare de ocolul tîrgului Iaşi, satul Buhăceiul şi seliştea Păscari, ascultătoare de ocolul tîrgului Dorohoi, satul Gurguiaţi, ţinutul Chigheci, dăruite ei de Miron Barnovschi voievod, şi seliştile Drăjeşti şi Greci, ţinutul Vaslui, cumpărate de la nepoţii şi strănepoţii Magdei, fiica lui Drulea spătar.

395. <Cea 1636 aprilie 8>. Egumenul Agafton şi soborul mănăstirii Rîşca mărturisesc că "vlădica" Evloghie <de Rădăuţi> şi soborul mănăstirii Solca le-au restituit suma de 170 de "galbeni roşii" pe care o împrumutase de la ei Ionaşco Stroici, punînd ca zălog satul Lozna, dăruit apoi, de Ştefan <Tomşa> voievod, ctitorici sale de la Solca.

396. <1636 aprilie 8>. Evloghie episcop de Rădăuţi mărturiseşte că satul Lozna a fost dat de Ionaşco Stroici, pentru pomenire, mănăstirii Solca, iar apoi a fost luat în stăpînire de Gavrilaş <Măteiaş> mare logofăt, care a plătit banii pentru pomenirea celui dintîi, ca şi datoria acestuia faţă de mănăstirea Rîşca.

397. 1636 (7144) aprilie 13, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Eremiia Murguleţ şi fraţilor săi, Andreiu, Ştefan şi Ipatie, satul Todereşti, pe Soloneţ, ţinutul Suceava.

398. 1636 (7144) aprilie 14, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Eremiia Murguleţ, soţiei sale, Candachia, fiica lui Toader Dragotă, şi rudelor lor satul Cetireni, ţinutul Cîrligătura, moştenit de la părinţii lor, Toader, Ilca şi Pîrvul, care-l primiseră de la Petru <Şchiopu> voievod, pentru că plătiseră o moarte de om săvîrşită pe hotarul satului.

399. 1636 (7144) aprilie 14, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Cîrstea Chiusea Brăileanul satul Ruşi, mai sus de Botoşani, cu grădină şi cu locuri de iazuri şi de mori pe pîrîul satului şi pe Sitna, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Botoşani, dăruit lui de

www.dacoromanica.ro

Alexandru Iliaş voievod, pentru slujbă dreaptă şi credincioasă şi pentru că dăduse bani "în treaba ţării".

400. 1636 (7144) a p r i l i e 14, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Petrişor aprod un loc de prisacă din satul Popeşti, ţinutul Vaslui, cumpărat de la Grigore Hermeziu.

401. <1636 a p r i l i e 14 - 1644>. Gligorie, fiul Munteancăi, mărturiseşte că a vîndut rudei sale, Pătraşco Başotă fost <mare> logofăt, partea lui din satul Ciohoreni, <ţinutul Suceava>.

402. 1636 (7144) a p r i l i e 16, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul părţi din satul Giuleşti, pe Moldova, ţinutul Suceava, pe care i le dăruise Ionaşco Mogildea fost <mare> vornic.

403. 1636 (7144) a p r i l i e 16, I a ş i. Enachi şi sora sa, Anghelina, copiii lui Mihai fost vornic de Botoşani, revînd mănăstirii Sfîntul Sava o vie de la Copou, pentru care mai înainte, sora lor, Părasca, primise o sumă de bani.(Cu foto. în anexă, pl.XXV).

404. 1636 (7144) a p r i l i e 21, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toderaşco <Ianovici> logofăt al treilea părţi din satul Unguraşi, pe Moldova, ţinutul Neamţ, şi pentru jirebii de casă din satul Boureni, pe care le cumpărase de la Pană vistiernic.

405. 1636 (7144) a p r i l i e 24. Vasile Lupu voievod, pentru satul Vicoleni, <ţinutul Dorohoi>.

406. 1636 (7144) a p r i l i e 26, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Dragomirna un loc de prisacă pe pîrîul Svedenia (Mărturia), pe care i-l dăruise Simion Movilă voievod.

407. 1636 (7144) a p r i l i e 27, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşcu Prăjescul jitnicer un loc de la Podul Ordzii, fost al popii Anton şi al răzeşilor acestuia care a fost înnecat de un heleşteu, amenajat de el, şi pentru care le-a dat un loc de finaţ în apropiere de Şchei.

408. 1636 (7144) a p r i l i e 29, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Simion şi lui Pavăl, fiii Gherghinei, jumătate din satul Lătăi, cu heleşteie şi cu mori pe Miletin şi "în Dodolea", urmînd ca fiii lui Lucoci să stăpînească cealaltă jumătate, conform"ispisocului de rămas" de la <Miron> Barnovschi voievod.

409. 1636 (7144) m a i. Ştefan Bechea pîrcălab dă ştire domnului că a hotărnicit părţile din satul Mileşti ale lui Ionaşco Paos din Zlătari, pentru care s-a judecat soţia acestuia cu Isac, cu Puiul şi cu alţi răzeşi de acolo.

410. 1636 (7144) m a i 5. Preotul Hilip şi alţii dau mărturie că Vasile, fiul Ghindei, nepotul lui Condrea din Dorneşti, a vîndut partea acestuia din satul Drăgeşti, ţinutul Roman, lui Vicol Titici şi soţiei sale, Urîta.

411. 1636 (7144) m a i 6, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Cămîrzan diac o parte din satul Orgoeşti, ţinutul Tutova, cumpărată de la Bălăban şi de la soţia acestuia, Vărvara, după judecata cu Isarie şi Cătălina, copiii Floarei, care au pretins că acea parte a fost doar zălogită de mama lor, pentru 11.000 de aspri şi 8 boi de negoţ, la popa Toader din Teişori, socrul lui Balaban.

412. 1636 (7144) m a i 8. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Pătraşcu din Hlăpeşti să-l oblige pe Ion Ciurea să-i dea socrului său, popa Ionaşco, în schimbul ocinii acestuia din satul Cîrligi, pe care el i-a înstrăinat-o, o altă bucată de pămînt.

413. 1636 (7144) m a i 8. Călugărul Selevestru, Gligorie Negrul şi alte rude ale lor mărturisesc că au dat partea lor din satul Măstacăni fratelui lor, Neanul, pentru ca acesta să aibă cu ce-şi plăti capul. (Cu transcr. în anexă.)

414. 1636 (7144) m a i 9, I a ş i. Simion Ţîrea mare vătaf de Suceava şi Borăleanul uricar dau mărturie că au hotărnicit părţile din satul Hănţeşti, pe Siret, ale lui Costea Băcioc <fost mare> vornic <de Ţara de Jos>. (Cu transcr. în anexă.)

415. 1636 (7144) m a i 11. Anesia, nepoata lui Purcel postelnic, vinde lui Ionaşco Cehan fost mare vornic partea sa din satul Părîşeni, ţinutul Vaslui. (Cu foto. isc. şi sig. în anexă).

416. A-B. <Î n. d e 1636 m a i 14>. Solonca şi Diia, fiicele lui Dumitru Purcel, nepoatele lui Purcel postelnic, mărturisesc că au vîndut lui Dumitru fost vornic toate părţile lor din satul Codăeşti, ţinutul Vaslui.

www.dacoromanica.ro

417. 1636 (7144) m a i 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru fost vornic părţi din satul Codăeşti, cu loc de moară pe Cuţitna şi Dobrovăţ, ţinutul Vaslui, cumpărate de la ginerele său, Vasile Purcel, nepotul lui Purcel postelnic.

418. 1636 (7144) m a i 14, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod întăreşte popii Strătulat, fratelui său, Ghiorghie, fiii Anghelinei Şeptelicioae, şi alţii, nepoţii lui Cozma şi ai Vărvarei, părţile din satele Tăoşti, Cibarţu şi Gănesti, ţinutul Vaslui, primite în dar de la aceştia din urmă, şi în urma judecăţii cu Ghiorghie Goga, popa Boţul şi alţii.

419. 1636 (7144) m a i 18/19, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru Sîrbul din Iaşi o parte din satul Mogoşeşti, pe Vilna, ţinutul Vaslui, pe care a cumpărat-o de la Mihalcea, Cozmiţă şi fraţii lor.

420. 1636 (7144) m a i 18. Iuraşco, fiul preotului Gavril din Gănesti, vinde a patra parte din satul Dracsini fratelui său, Eftimie, vătaful lui Iordache <Cantacuzino mare> vistiernic.

421. <Î n. d e 1636 m a i 19>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Roşca diac şi soţiei sale, Maria, a treia parte din iazul de jos de la Popeni, pe Iubăneasa, şi jumătate din cel dinspre satul Săpoteni.

422. <C c a 1636 m a i 19>. Venedict fost episcop, Meletie egumenul mănăstirii Sucevita şi întreg soborul acesteia îl înştiinţează pe Gavrilaş <Mateiaş> mare logofăt că helesteul pentru care se judecă Ionaşco <Roşca> diac cu Isac Stîrcea a fost făcut de soacrele celor doi: Solomia Posmăgoaia şi Hăcimăndoaia, malurile sale aparţinînd satelor Popeni, şi, respectiv, Săpoteni. (Cu foto. în anexă,pl. XXVI.)

423. 1636 (7144) m a i 19, I a ş i. Vasile Lupu voievod scrie lui <Pătraşco> Ciogolea pîrcălab de Hotin să cerceteze pricina dintre Ionaşco <Roşca> diac şi Isac Stîrcea pentru helesteul de la Popeni al celui dintîi, cu unul din maluri în hotarul satului Săpoteni şi asupra căruia avea pretenţii cel de al doilea.

424. 1636 (7144) m a i 19, I a ş i. Vasile Lupu voievod scrie dregătorilor săi din Dorohoi să stabilească zi de judecată la domnie lui Dumitraşco <din Ilişeşti>, cumnatul lui Rugină, şi lui Lupul <Talpă> fost comis, deoarece au fost pîrîţi de mănăstirea Bîrnova şi Onciul <Iuraşcovici> fost pîrcălab, pentru încălcarea hotarelor satelor Buhaiciu, Şendriceni şi Păscari.

425. 1636 (7144) m a i 21, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru Buhuş vistiernic un loc de prisacă în branişte, la Bohotin, primit de la mănăstirea Pîngăraţi în schimbul altui loc de prisacă, la Măstăcăni, partea lui Hricicanul, peste Bistriţa, ţinutul Bacău.

426. 1636 (7144) m a i 26, <B î r l a d>. Ilie şoltuz, cu cei 12 pîrgari din Bîrlad, ş.a. dau mărturie că Belmezoaia, fiica lui Ihnat Bulmezu, şi fiii ei au vîndut partea lor din satul Suceveni lui Costachi din Folteşti. (Cu foto. în anexă, pl.XXVII.)

427. <1636> i u n i e 5, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghie Başotă fost vistiernic, fratelui său, Iuraşco Başotă fost hatman, şi surorii lor, Marica, copiii lui Toader Başotă pivnicer şi ai Anghelinei, împărţirea ocinilor moştenite din satele Bodeşti, Dăneeşti şi Cuciulaţi, ţinutul Neamţ, Bereşti şi Boteşti, ţinutul Suceava, Mogoşeşti, pe Bistriţa, şi Şerbăneşti. (Cu foto. în anexă. pl.XXVIII.)

428. 1636 (7144) i u n i e 5. Gherghil şi soţia sa, Magda, mărturisesc că au zălogit pentru un zlot, la Pitircă Petir, un fînaţ, pe care apoi i l-au cedat în schimbul datoriei.

429. <C c a 1636> i u n i e 7, O r h e i. Petre Trufaşul pîrcălab de Orhei judecă pricina lui Rusul din Macicăuţi cu Roman, care fusese chezaş pentru un cal turcesc, cu şea, dînd cîştig de cauză celui dintîi, în urma jurămîntului la "sfînta biserică" al sătenilor din Macicăuţi.

430. 1636 (7144) i u n i e 10, S u c e a v a. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Tănasie fost vornic <de gloată> şi soacrei sale, Soltana, şapte vecini din satul Oglindeşti, care le-au revenit în urma împărţirii cu Vădeanul.

431. 1636 (7144) i u n i e 10, <S u c e a v a>. Vasile Lupu voievod întăreşte slugii sale, Isac Scorpan, o parte din satul Hudeştii Mici, cu loc de moară pe Prut, ţinutul Dorohoi, cumpărată de la Todosca şi Lupaşco, nepoţii lui Nicorici.

432. 1636 (7144) i u n i e 10, S u c e a v a. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Onul din Onceşti să "dea zi" de judecată lui Enachie din Ciofrăceşti, în pricina cu Purece şi cu Nichita pentru un helesteu, un pod "risipit" şi o moară.

433. 1636 (7144) i u n i e 11, C o t n a r i. Iorga din Suceava mărturiseşte că a vîndut o jirebie din satul Hănţeşti, pe care o cumpărase de la Lupul Pahulcea, lui Avram din Lucăceni, deoarece acesta nu l-a acceptat ca "răzeş" al său (Cu transcr. în anexă.)

www.dacoromanica.ro

434. 1636 (7144) i u n i e 13. Iehim Bandur vornic de Poartă dă mărturie că locul de prisacă pentru care s-au pîrît răzeşii din Ciumuleşti cu Gheorghe Roşca vistiernic aparţine ambelor părţi care s-au înţeles să şi-l împartă în toamnă, iar morile făcute de ultimul pe pîrîul satului să rămînă în folosinţa acestuia.

435. 1636 (7144) i u n i e 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Dărman şi soţiei sale, Mărica, două jirebii din satul Lipăeşti, pe care le-au cumpărat de la Gligorie, fratele Costandei, şi de la fiul acesteia, Lupul.

436. 1636 (7144) i u n i e 20, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod porunceşte călugărilor de la mănăstirea Tazlău şi celor care au pretenţii asupra unei jumătăţi din satul Muşeteşti, pe Siret, al acesteia, să se prezinte la Divan pentru judecată.

437. 1636 (7144) i u n i e 21. Vasile Lupu voievod, pentru satul Ghiteăuţi, ţinutul Dorohoi.

438. 1636 (7144) i u n i e 24, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino> mare sulger o parte din satul Tupilaţi, pe Moldova, ţinutul Suceava, cumpărată de la Paşco Blendea.

439. 1636 (7144) i u n i e 26, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan fost vornic satul Trebeşul de Sus, <ţinutul Bacău>, după judecata cu Zamosti episcop de Bacău.

440. 1636 (7144) i u n i e, B î r l a d. Savin Prăjeseul mare vornic de Ţara de Jos dă mărturie că, în prezenţa sa, a şoltuzului, a celor 12 pîrgari şi a altor orăşeni din Bîrlad, Salomia, nepoata lui Budul, şi soţul ei, Ihnat, au vîndut Iliasei şi fiilor ei părţi din satele Gropeni şi Sălceni.

441. 1636 (7144) i u n i e 29, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui <Gheorghe> Ghica spătar să aducă înapoi veciniii mănăstirii lui Toader <Movilă> din Dimileni, dacă va afla că aceştia au fugit după domnia lui <Miron> Barnovschi, iar, în caz contrar, să fie "lăsaţi în pace".

442. 1636 (7144) i u n i e 30, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino> mare sulger o "ţelină" de vie în Dealul Laslău, la Cotnari, cumpărată de la Gheorghe Prebiei şi de la soţia acestuia, Mariea, fiica lui Albotă (Cu foto. în anexă, pl.XXIX.)

443. 1636 (7144) i u n i e 30, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Bosiioc diac partea popii Gavril din satul Armăşeni, dăruită de aceasta fiicei lui nelegitime, Măricuţa, căsătorită cu Bosiioc, în urma judecăţii cu popa Cîrstea de acolo ş.a.

444. <Î n. d e 1636 i u l i e 3>. Simion şi soţia sa, Alexandra, fiica lui Gavril Tihul, mărturisesc că au vîndut lui Apostol Cehan partea lui Tihul din satul Prigorceni, ţinutul Vaslui.

445. 1636 (7144) i u l i e 3, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Apostol Cehan o parte din satul Prigorceni, ţinutul Vaslui, cumpărată de la Simion şi de la soţia sa, Alexandra, fiica lui Gavril Tihul.

446. 1636 (7144) i u l i e 4. Vasile Lupu voievod întăreşte Comăneştilor şi Văsieştilor, după judecata cu Bejan paharnic, poiana Buruieneşti, care fusese zălogită pentru 45 jderi şi cinci boi.

447. 1636 (7144) i u l i e 6, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Focea uricar şi soţiei sale, Marica, o parte din satul Găneşti, pe Tutova, luată în schimbul unei părţi din satul Arămeşti, ţinutul Neamţ, de la vărul său, Iuraşco, fiul popii Gavril din Găneşti.

448. 1636 (7144) i u l i e 7, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Drăgan aprod, lui Albul, Ifrim Arseni ş.a. trei părţi din satul Păuleşti, pe Simila, ţinutul Tutova, după judecata avută cu Simion Gheuca fost medelnicer, care pretindea că le-a cumpărat de la verii acestora.

449. 1636 (7144) i u l i e 7, I a ş i. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Prodan aprod să-şi apere părţile din satele Rujavinţi şi Horbineşti, pe care le stăpînea, şi să ia, de pe ele, zeciuiala.

450. <Î n. d e 1636 i u l i e 9>. Dumitru <Leoa> fost vornic şi Lungul armaş dau mărturie că la hotărnicirea locului unde a fost mănăstirea Rafaila, din satul Oşeşti, <pe Stemnic, ţinutul Vaslui>, au aflat de la martori despre o moarte săvîrşită pe acel loc, plătită de moşii şi părinţii lui Porcea şi ai fratelui său, Postolachi, care sînt îndreptăţiţi a-l stăpîni, pînă la "întoarcerea cheltuielii".

451. 1636 (7144) i u l i e 9, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Porcea, fratelui său Postolachi, fiii lui Toma, şi răzeşilor lor un loc unde a fost mănăstirea Rafaila, cu "pometi", din hotarul satului Oşeşti, pe Stemnic, ţinutul Vaslui, după cercetarea, la faţa locului, a lui

www.dacoromanica.ro

Dumitru Leoa vornic şi a lui Lungul armaş; ca urmare,uricul de la Bogdan <al III-lea> voievod şi întărirea obţinută de la însuşi Vasile Lupu voievod, pe care îşi sprijinea pretenţiile Dumitraşco Gheuca fost vornic şi rudele sale, urmaşii lui Caraghiuzel, asupra aceluiaşi loc, care nu fusese niciodată domnesc, au fost "rupte în Divan". (Cu transcr. în anexă)

452. 1636 (7144) iulie 9. Dumitraşco Şoldan <mare vornic de Ţara de Sus> şi alţi mari boieri dau mărturie că Antimia Pătrăşcoae, fiica Anghelinei, a vîndut lui Efrim Hăjdău partea ei de ocină din satele Şăndreni şi Ezerul Alb şi din seliştea Negreşti, pe Prut, <toate în ţinutul Hotin>.

453. 1636 (7144) iulie 10, <Iaşi>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Hasnaş părţi din satul Hăsnăşeni, pe Cuboltă, ţinutul Soroca, cumpărate de la Tudosca, fiica lui Nicorici Hermeziu, şi de la nepotul ei, Lupaşco, fiul lui Toader din Ocniţa.

454. 1636 (7144) iulie 10, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Toader din Drăgoteni, lui Pătraşco şi altor slugi domneşti să aleagă părţile din satul Tîmpeşti, ale lui Ionaşco şi ale lui Gheorghi din Todereşti, ale lui Căruvan şi ale lui Ştefan Borşe din Balasineşti.

455. 1636 (7144) iulie 11, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Ştefan să stăpînească şi să-şi apere partea sa de ocină din satul Lăzăşti, împreună cu livada Ochişorul şi cu poienile din gura Văii Negre.

456. 1636 (7144) iulie 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Costantin Ciogolea ureadnic de Botoşani şi lui Borăleanul uricar să aleagă, după semnele puse de Gheorghie <Lozonschi fost> pîrcălab <de Hotin>, hotarul unui loc pentru care s-au pîrît Onciul Iuraşco<vici> cu Dumitraşco <din Ilişeşti>, ginerele lui Rugină, primul susţinînd că aparţine satului Şendriceni,iar cel de al doilea, satului Şilişău.

457. 1636 (7144) iulie 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte mănăstirea Sfintul Sava să stăpînească şi să ia zeciuiala din satele Răciuleşti şi Furteşti, ţinutul Fălciu, precum şi din Becheni şi Budeşti, ţinutul Chigheci, aşa cum le va hotărnici Racoviţă Cehan logofăt <al doilea>.

458. 1636 (7144) iulie 13, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe egumenul mănăstirii Sfintul Sava <din Iaşi> să stăpînească şi să ia zeciuiala "din pîine" din satul Furdeşti, <ţinutul Fălciu>.

459. 1636 (7144) iulie 13, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Schitul Drăguşani părţi cumpărate din satele Băseşti şi Edumireşti, pe Tazlău, ţinutul Bacău, după judecata cu Nastasia Solomoneasa şi cu fiii ei.

460. 1636 (7144) iulie 13, Iaşi. Ion Ciolpan mărturiseşte că a vîndut lui Costantin Ciogolea <vornic de Botoşani> satul Tîrnauca, din Codru, ţinutul Cernăuţi, cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul satului.

461. 1636 (7144) iulie 14, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Costantin Ciogolea vornic de Botoşani satul Tîrnauca, sub Codru, ţinutul Cernăuţi, cu loc de iaz şi moară pe pîrîul satului, cumpărat de la Ion Ciolpan, fiul Antimici, nepotul lui <Ionaşco> Ghianghea <fost mare> logofăt.

462. 1636 (7144) iulie 15. Iacob, feciorul Măricăi, mărturiseşte că a vîndut partea mamei sale din satul Măstacăni, ţinutul Bacău, lui Gligoraşco Bejan. (Cu transcr. în anexă)

463. 1636 (7144) iulie 16, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sucevita satul Mîndreşti, pe Siret, ţinutul Succava.

464. <1636 - 1637> iulie 16, Iaşi. Ionaşco din Zmiiani, Costantin Bîrsan şi Moldovan <cumpără> de la Ştefan <Moimescul> mare armaş, Racoviţă <Cehan> logofăt <al doilea> şi Apostol cele trei părţi care le reveneau din desetina de stupi de la ţinuturile Tutova şi Bîrlad, fără cea de a patra parte, aparţinînd marelui cămăraş, pentru a plăti "cisla domnească". (Cu foto. în anexă,pl.XXX).

465. 1636 (7144) iulie 17. Iuraşco din Pleşeşti, Aramă, Gheorghie Mălaiu din Hreasca ş.a. dau mărturie, în urma poruncii domneşti, că au ales părţile Ioloaei şi ale fiilor ei, din satul Nemerniceni.

466. 1636 (7144) iulie 19, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui <Eustratie> Dabija fost staroste să aleagă şi să stîlpească,împreună cu Focea uricar, părţile din satul Răzimeşti, pentru care se pîrîseră la domnie Ileana, Dumitru <Sprînceană>, Gligorcea şi Hareta cu mănăstirea Bisericani, de cele dăruite acesteia de Istratie logofăt.

www.dacoromanica.ro

467. 1636 (7144) iulie 22, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Anisia, fiica Buhloaci, şi pe fiii săi să stăpînească o parte din satul Mieleşti şi să ia zeciuiala din pîine şi din fîn de la cei care au arat sau au cosit fîn pe locul lor.

468. 1636 (7144) iulie 27, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Homor jumătate din satul Băişăşti, pe Moldova, ţinutul Suceava, cu două pive făcute în hotarul lor de Cîrstieneasa şi de fiii ei, Ionaşco şi Ghiorghiţă, după judecata avută cu aceştia şi după cercetarea la faţa locului, făcută de Gligorcea diac din Ilişeşti.

469. <1636 (7144) august 1, Feţinghe şti>. Focea uricar dă ştire domnului că a ales şi a stîlpit partea Ilenei, soacra lui Ianc postelnic, din satul Feţinghești, pentru care acea a se pîrîse cu mănăstirea Bisericani, proprietara unei treimi din sat, precum şi părţile lui Dumitraşco <Sprînceană> şi a Haritei pe care aceştia le-au vîndut mănăstirii. (Cu transer. în anexă.)

470. 1636 (7144) august 1, Feţinghe şti. Focea uricar dă mărturie că a ales şi a stîlpit "cu bolovani" partea Ilenii, soacra lui Ianc postelnic, din satul Fetinghești, numit Răzimeşti, pentru care aceasta se pîrîse cu mănăstirea Bisericani, precum şi partea Haritei şi a lui Dumitru Sprînceană, pe care aceştia le-au vîndut mănăstirii.

471. 1636 (7144) august 1. Dumitru Teleagă, Preeup Urducа ş.a. mărturisesc că şi-au zălogit ocina lor din satul Glodeni la Lazor Drulea.

472. 1636 (7144) august 4. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Dragomirna satul Nieşăni, <ţinutul Hîrlău>.

473. 1636 (7144) august 10, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Mihăilă din Oişeni şi lui Leia din Citereni să cerceteze pricina dintre Malcoci pîrcălab şi Toader, fiul lui Ionaşco Burduşel, pentru condiţia juridică a acestuia, în funcţie de cea a tatălui său: de vecin sau de slugă a lui Erimicea vornic, socrul lui Malcoci.

474. 1636 (7144) august 11. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Racoviţă Celan logofăt al doilea o parte din satul Cămîrzani şi şase jirebii din acelaşi hotar, în urma judecăţii cu Avrămia Popoaia şi cu fiica ei, Tudosia.

475. 1636 (7144) august 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Neaniul vornic de gloată să cerceteze pricina dintre Dumitru Buhuş <fost> vistiernic şi satul Podoleni, din Braniştea domnească a Bohotinului, pentru o bucată de loc din hotarul acestuia, asupra căruia cel dintîi avea drese de schimb cu mănăstirea Pîngăraţi; de asemenea, îi porunceşte să aleagă şi să stîlpească locul de sat din Braniște, pe care i l-a dăruit aceluiaşi boier chiar el.

476. <1636 august după 12 - în. de 20>. Neaniul vornic de gloată, Ghiorghe Roşca fost vistiernic, Strătulat vornic de gloată ş.a. dau ştire domnului că au hotărnicit locul lui Dumitru Buhuş vistiernic din Braniştea de la Bohotin dinspre satul Podoleni, după semnele uricului înfăţişat de acesta, precum şi locul de sat dăruit aceluiaşi de domn, lîngă morile sale de pe Jijia, după cum i-a fost ales de Chicoş şetrar. (Cu transer. în anexă).

477. 1636 (7144) august 13, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sfîntul Ilie un iaz, numit Cupcea, pe teritoriul Sucevei, lîngă hotarul Tătăraşilor, cu 24 de fălci de fînaţ, pe care-l avea danie de la Ştefan Tomşa voievod.

478. 1636 (7144) august 13, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe dregătorul lui Dumitru Buhuş vistiernic să ia zeciuiala "din pîine şi din fîn" din părţile stăpînite de acesta în satele Tălhăreşti şi Iurghiceni.

479. 163<6> (714<4>) - 164<1> (714<9>) august 15, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Titiianei, soţia lui Păntelei, şi ginerelui ei, Ionaşco Botăş vornic de gloată, o parte din satul Boteşti, pentru care s-au pîrît cu Alexa şi cu Dumitru, fiii lui Buseă, şi cu rudele acestora.

480. 1636 (7144) august 15. Focşea, nepotul lui Năduşală,vinde lui Dumitraşco Neguriei fost pîrcălab un loc de prisacă din satul Hîrleşti, ţinutul Neamţ.

481. 1636 (7144) august 20, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru Buhuş vistiernic, după judecata cu satul Podoleni, un loc de sat în Braniştea domnească de la Bohotin, dăruit de domn, şi un loc alăturat primit de el, în schimb, de la mănăstirea Pîngăraţi, care fuseseră stîlpite de Neaniul vornic de gloată.

482. 1636 (7144) august 20, Iaşi. Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Dumitru Buhuş vistiernic un loc din Braniştea domnească de la Bohotin, pentru a-şi întemeia sat, împreună cu un vad de moară pe gîrla Buzova, pentru a-şi face moară, piuă şi ştează, precum şi

www.dacoromanica.ro

cu bălţi de peşte, pod umblător pe Prut, loc de prisacă şi de fineţe, indicîndu-i hotarele stabilite de Chicoş mare şetrar, Neaniul vornic de gloată ş.a.

483. 1636 (7144) a u g u s t 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod scrie lui Dumitru Buhuş fost vistiernic, cerîndu-i să nu ia zeciuiala din recolta actuală de pîine şi din fîn de la oamenii cămănarului celui mare, aşezaţi pe locul pe care i l-a dăruit în Braniştea de la Bohotin, pînă cînd acesta nu va fi ales şi stîlpit, deoarece cămănarul slujeşte domniei şi ţării la Ţarigrad. (Cu transcr. în anexă).

484. 1636 (7144) a u g u s t 20, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru Roşca ispravnic de Iaşi un helesteu din hotarul satului Brătineşti, pentru care se judecase cu Guliasa, cu Drăgostineasa şi cu fiii lor, după cercetarea făcută la faţa locului de Bălan postelnic, precum şi un alt helesteu, din hotarul tîrgului Botoşani, cumpărat de la Popăscul.

485. 1636 (7144) a u g u s t 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod scrie pîrcălabilor din ţinutul Dorohoi că cerceteze pricina lui Isac Stîrcea cu Onciul şi Dumitru, fiii lui Iurşa pentru a treia parte din satul Borodiceni, pe care cel dintîi o cumpărase de la soţia lui Gheorghe <Lozonschi fost> pîrcălab de Hotin, şi pe care acesta, o cumpărase de la Iurşa, şi să le dea zi de judecată împricinaţilor "după Sîntă Măria Mică, într-a noua zi".

486. 1636 (7144) a u g u s t 21, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte,după judecată, Măricăi Homiceneasa două părţi din satul Boldeşti şi din seliştea Sîrbi, ţinutul Suceava, vîndute de surorile sale, fără ştirea ei, lui Dumitru Buhuş vistiernic, dar căruia ea i-a întors banii. (Cu transcr. în anexă).

487. 1636 (7144) a u g u s t 22, I a ş i. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Dumitru fost vornic să păstreze zeciuiala luată din satele Mîndreşti şi Gurguiaţi, aflate sub stăpînirea sa, precum şi cea de pe locul din Mîndreşti, arat de sătenii din satul Gurbăneşti, al lui Gheorghie <Coci> mare paharnic, în urma judecăţii cu acesta. (Cu transcr. în anexă).

488. 1636 (7144) a u g u s t 22, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte dregătorului, vătămanului şi sătenilor din satul Podoleni să predea mărturia hotarnica a megieşilor pe care o aveau, ameninţîndu-i că, dacă nu se vor supune, vor fi globiţi, de către Neaniul vornic <de gloată>, cu 50 de boi.

489. 1636 (7144) a u g u s t 24, I a ş i. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Mitrofan, episcopul de Roman, să stăpînească robii ţigani primiţi de la Mărica "domnişoara", după dorinţa pe care aceasta şi-a arătat-o înainte de moarte în faţa fostului episcop de Roman, Dionisie.

490. 1636 (7144) a u g u s t 28, I a ş i. Pîntea pune zălog la Ionaşco Cehan <fost mare> vornic <de Ţara de Jos> partea sa din satul Duşeşti, pentru două poloboace de miere, în valoare de 32 de zloţi.

491. <1636> a u g u s t 30, D o r o h o i. Ion şoltuz de Dorohoi, Grozav şi alţi orăşeni dau ştire lui Gavrilaş <Măteiaş> mare logofăt că au cercetat pricina lui Onciul Iuraşcovici cu Dumitraşco <din Ilişeşti> şi cu Lupul Talpă comis, pentru o bucată de hotar din satul Şendriceni, asupra căreia cei din urmă aveau pretenţii, că ea nu fusese stîlpită de Gheorghie <Lozonschi, fost> pîrcălab, <de Hotin> în favoarea lui Rugină, cumnatul lui Dumitraşco, iar acesta nu avusese pretenţii de stăpînire asupra ei. (Cu foto. isc. şi sig. în anexă).

492. 1636 (7144) a u g u s t 31, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Grigorie Ureche mare spătar, după judecata cu Isac, fiul lui Ionaşco Avram, seliştea Vlădeşti, numită mai înainte Mănăeşti, în gura Iadriciului, ţinutul Fălciu, cumpărată de la Coste Hrană de Ionaşco Avram, cu banii lui Nistor Ureche.

493. <1636 s e p t e m b r i e 1 - 1637 a u g u s t 31> (7145). Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Rusul o parte din satul Ghitilova, ţinutul Orhei, cumpărată de la Drăguţa, în urma judecăţii cu fiii acesteia.

494. <1636 s e p t e m b r i e 1 - 1637 a u g u s t 31> (7145). Mărturie privind împărţirea unor vecini şi a unor părţi din satele Cuzlău, Horodişte, Medvidea şi Crasnaleuca, între Toader Tăutul, cu soţia sa, Nastasia, şi fratele acesteia, Turcul <fost> stolnic.

495. <1636 s e p t e m b r i e 1 - 1637 a u g u s t 31> (7145)>. Nechifor Ţănchiu, fiul Siminei, mărturiseşte că a dat lui Chicoş stolnic partea sa din satul Veştelești, în Fundul Bogdanei, pentru 60 de galbeni, bani vechi, cu care ieşise lipsă la Cămară cu strînsul desetinei din ţinutul Tutovei - sumă pe care i-o împrumutase stolnicul.

www.dacoromanica.ro

496. <1636 s e p t e m b r i e 1 - 1637 a u g u s t 31> (7145). Anghelina, fiica lui Sămion Codău din Bezăn, dă lui Apostol aprod un loc de casă, cu loc de ocol, de arie şi de grădină.

497. <1636 s e p t e m b r i e 1 - 1637 a u g u s t 31> (7145). Ciudin, Zaharia ş.a. vînd <partea lor de ocină>.

498. <1636 s e p t e m b r i e 1 - 1637 a u g u s t 31> (7145). Zapisul lui Vasile Ciomîrtan şi al surorii sale, Costanda, pentru satul Tîrzii.

499. <1636 s e p t e m b r i e 1 - 1637 a u g u s t 31> (7145). Dragomir şi soţia lui, Antonia, vînd lui Porcea din Oşăşti partea lor din satul Sacaluşa.

500. <1636 s e p t e m b r i e 1 - 1637 m a i 4> (7145). Lista satelor (Frăteşti, ţinutul Sucoava, Cernauca şi Boian, ţinutul Cernăuţi, Costeşti, ţinutul Tutova, Condrăteşti, ţinutul Orhei, şi Mălăeşti, ţinutul Fălciu), a jumătăţilor de sate (Bilăuţi şi Pareova, ţinutul Hotin, Lucoviţa şi Dobrinăuţi, ţinutul Cernăuţi, Toreeşti, ţinutul Sucoava, Negreşti, ţinutul Vaslui, şi Coposăni, ţinutul Cîrligătura) şi a unei selişti (Ruptura, ţinutul Tutova), care i-au revenit lui Ion Ciolpan, în urma împărţirii <ocinilor moştenite> cu rudele sale.

501. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 2, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Homor şase jirebii din satul Băişeşti, ţinutul Sucoava, cumpărate de la mănăstirea Slatina, căreia i le dăruise Huhuroaia călugăriţa şi Lateş.

502. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 3. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Grigori Surtă şi rudelor sale şi lui Barză şi rudelor sale, nepoţi şi strănepoţi ai lui Coste şi ai lui Băloş, o pătrime din satul Horgeşti şi o jumătate din Brăneşti, pe Bogdana, precum şi satul Mihăileşti, pe Bîrlad, la gura Tutovei, toate în ţinutul Tutova.

503. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 5. Tudora Silioia dăruieşte nepotului său, Toader, o pătrime din "bătrînul" din satul Florinteşti, care aparţinuse tatălui ei, Vasilie.

504. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 6. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader Liciul, fratelui său, Costandin fost agă, şi celorlalţi fraţi ai lor o jumătate din satul Şep[en]leuţi, ţinutul Hotin.

505. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 7. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Mihaşco Cornaci două jirebii din satul Dersca, în urma judecăţii cu Minta, cu fiul ei, Strătulat, şi cu ginerele ei, Pătraşco.

506. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 12. Nicoară, fiul lui Ignat de Florinteşti, dăruieşte lui Gavril diac o jumătate dintr-un "bătrîn" din satul Florinteşti, cumpărată de la Petrina, pe cealaltă jumătate lăsînd-o fiilor săi.

507. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 12. Listă de ţigani<ai mănăstirii Neamţ>, dintr-un hrisov de la Vasile Lupu voievod.

508. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 13. Andrei din Odobeşti, ţinutul Roman, vinde lui Dumitrache Măteeş şi cumnaţilor lui, Mălin Chiriac şi Dumitraşcu, pămînturile sale din Odobeşti, partea Bîrsăneaseă.

509. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 14. Neaniul vornic de gloată, Ionaşco vornic şi alţii dau mărturie că Grigore Mojilă a vîndut lui Lupul Prăjescul <clucer> un loc de prisacă la Drăgeşti, în marginea Bărbosului.

510. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 14. Mihai şi fraţii săi, Tudor şi Tănasie, vînd lui Ion Hoteeanul o vie de la Temerleni, primind, fieeare, plata în bani şi în animale. (Cu foto. în anexă, pl. XXXI.)

511. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 15, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru Buhuş vistiernic o jumătate şi două părţi din cealaltă jumătate din satul Boldeşti şi din seliştea Sîrbii ţinutul Sucoava, în urma judecăţii cu Măriea Homieeneasă şi cu copiii lui Ghiorghie Calapod, care au vrut "să întoarcă" primului preţul cumpărăturii.

512. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 15, T r o t u ş. Soci Mihai şoltuz şi pîrgarii din tîrgul Trotuş şi alţi orăşeni şi megieşi dau mărturie că Ion Tăzlăoanul, fiul lui Toader diacon, şi Măteiu din Provăzăşti s-au înţeles cu Arhip fost cămăraş şi cu soţia sa, Evghenia, să renunţe la răscumpărarea "bătrînului" din satul Dănăeşti, vîndut acestora de fratele lor, Ion, împreună cu alte părţi din Măneşti şi Dzeameş. (Cu foto.ise.şi sig. în anexă).

513. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 15, S u c e a v a. Dumitraşco Evloghie şi soţia lui, Antemia, mărturisesc că au dat o pătrime din satul Nemireeni lui Naeul, fiul lui Simion din

www.dacoromanica.ro

Soloneț, și soției sale, Nastasia, în schimbul unui sfert din satul Dărmănești, primind în plus 100 de lei bătuți, ca preț al iazului de acolo.

514. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 18. Gheorghe Jora pîrcălab mărturisește că s-a înțeles cu <Dumitru> Buhuș <fost> vistiernic să-și împartă tot hotarul satului Costești, <ținutul Hotin>, primului revenindu-i două părți, iar celui de al doilea o parte.

515. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 19, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește unor slugi domnești să aleagă lui Dumitru Buhuș <fost> vistiernic părțile cumpărate din satul Boldești și din selișstea Sîrbi, precum și vecinii care i se cuvin și să le stabilească acestora dajdea "pre putere".

516. <D u p ă 1636 s e p t e m b r i e 19>. Gheorghe Năvrăpăscul fost vornic <de gloată> dă știre marelui logofăt despre alegerea unei jumătăți din satul Boldești, cumpărată de <Dumitru> Buhuș <fost> vistiernic de la Ilinca Moțocoae, și a două părți cumpărate de la Vasile, fiul lui Gheorghe Calapod, și de la ginerele acestuia, Păcurar, precum și despre împărțirea celor nouă vecini aflați în sat, cumpărătorului revenindu-i, proporțional, trei.

517. 1636 <î n. de s e p t e m b r i e 20>. Tofana, fiica lui Gheorghe Calapod, vinde lui Lupul Prăjescul <mare> clucer partea sa din satul Văscani, <pe Bahlueț>.

518. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 20, I a ș i. Gavrilaș <Măteiaș> mare logofăt, Savin <Prăjescul mare vornic de Țara de Jos și alți dregători domnești dau mărturie că Tofana, fiica lui Gheorghe Calapod, a vîndut lui Lupul Prăjescul <mare> clucer partea sa din satul Văscani, pe Bahlueț.

519. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 20, I a ș i. Vasile Fugle, croitor din Iași, și soția sa, Mărica, mărturisesc că au dat lui Toderașco <Ianovici> logofăt <al treilea> un loc de prisacă cu pomăt și cu vii părăsite, din hotarul satului Stornești, ținutul Cîrligătura, în schimbul unei vii din Iași și a 60 de galbeni. (Cu transcr. în anexă).

520. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 20, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Toderașco <Ianovici> logofăt al treilea un loc de prisacă, cu livezi și cu vii, din hotarul satului Stornești, ținutul Cîrligătura, primit de la Vasile Fugle și de la soția sa, Marica, în schimbul unei vii din Iași și a șaizeci de ughi. (Cu foto.isc. și sig. în anexă).

521. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 20. Vasile Sturza, ginerele lui Mirăuță și rudele sale vînd lui Irimia Vînculeț vornic <de gloată> satul Păruceni, numit înainte Stancăuți.

522. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 21, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșca fost vistiernic o parte din satul Țibănești, pe Gîrbovăț, în urma judecății cu Țigan, cu Păcurar și cu alți răzeși de acolo, care pretindeau că le este împresurată ocina.

523. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 25, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșca <fost> vistiernic o parte din satul Țibănești, cumpărată de la Istratie și de la sora sa, Ana, în urma judecății cu fiica acesteia, soția lui Costantin.

524. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 26, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Pană fost <mare> paharnic două părți cumpărate din satul Zărnești, ținutul Covurlui, și una dăruită, pentru pomenire, de Piatra și soțul ei, Nour.

525. 1636 (7145) s e p t e m b r i e 27, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Costantin Sitariul, copiilor și rudelor sale, strănepoții lui Toader Zvîștală, după judecata cu Nechifor Țenchiu și cu rudele sale, strănepoții lui Băilă, jumătate din satul Zvîștelești, pe Bogdana, ținutul Tutova.

526. 1636 (7145) o c t o m b r i e, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Sfîntul Sava, după judecata cu Iftemie și cu Ștefan, fiii lui Dănăilă, o prisacă din hotarul satului Butunești, ținutul Cîrligătura, cu vie, curătură și livezi, pe care i-o dăruise Enache <fost mare> postelnic.

527. <C c a 1636> o c t o m b r i e 4. Dumitru uricar dă mărturie hotarnică pentru partea lui Pană <fost mare> paharnic, din satul Zărnești, <ținutul Covurlui>.

528. 1636 (7145) o c t o m b r i e 4, I a ș i. Vasile Lupu voievod scrie lui Costantin Ciogolea vornic de Botoșani și lui Borăleanul uricar să stîlpească bucata de loc din hotarul satului Șendriceni, al lui Onciul Iurașcovici, a cărei stăpînire i-o contesta Dumitrașco <din Ilișești>, ginerele lui Rugină, și Lupul Talpă comis, voind s-o alipească satului lor, Șeleșeu; de asemenea le poruncește să-l oblige pe Lupul Talpă să-i plătească lui Onciul Iurașcovici finul cosit în hotarul acestuia și să ia zeciuiala de pe locurile arate de alții în același hotar.

www.dacoromanica.ro

529. 1636 (7145) o c t o m b r i e 6. Cîrstian şi Ilea, fiii lui Cocioban, vînd mănăstirii Bisericani un pămînt din satul Romăneşti, pentru doi boi, două oi şi 12 "mierţe de pîine". (Cu transcr. în anexă).

530. <D u p ă 1636 o c t o m b r i e 6>. Cîrstiian şi fratele său, Ilea, fiii lui Cocioban, precum şi rudele lor, vînd mănăstirii Bisericani un "pămînt" din satul Romăneşti, pe Gîrla de Jos a Putnei, cu parte în vadul de moară, cu seliştе şi cu pomăt, pentru patru boi, două oi şi 12 mierţe de grîu; de asemenea, Alexandra şi Vasilie, copiii lui Ion Andreica, vînd partea lor din acest "pămînt" aceleiaşi mănăstiri, pentru o vacă şi 14 potronici.

531. 1636 (7145) o c t o m b r i e 7. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Stan Vişa, Vasilcăi ş.a., nepoţii şi strănepoţii lui Manea, Stanciul, Bratul ş.a., o jumătate din satul Brătuleşti, numită Focşani, pe Milcov, la Vadul Vechi, după judecata cu Gheorghe, Husan şi rudele lor, strănepoţii lui Oană Ureche, ai Boaghii şi ai Fătuşcăi.

532. 1636 (7145) o c t o m b r i e 10, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte unor slugi domneşti să restabilească hotarul satului Criveşti, al lui Dumitru Buhuş fost vistiernic, deoarece sătenii din (Pietriş) l-au încălcat, arînd un loc care nu le aparţinea.

533. 1636 (7145) o c t o m b r i e 10. Gheorghe, fiul lui Nistor vătav, mărturiseşte că a vîndut lui Gheorghe Jora pîrcălab de Hotin o treime din satul Miteşti.

534. 1636 (7145) o c t o m b r i e 12, I a ş i. Bîrsan vornic de gloată, Irimia Vinculeţ vornic şi alţi boieri de la Curtea domnească mărturisesc că Tănasie, Vărvara şi alţii au vîndut lui Costantin din Tărîceni un loc de prisacă din hotarul satului Munteneşti, cu pomăt, vie şi "pohrib de stupi".

535. A-B 1636 (7145) o c t o m b r i e 12, I a ş i. Ionaşco Huşan vinde unchiului său, Simion Barhon vătaf, pentru o datorie de 10 lei bătuţi, partea sa de ocină dintr-un bătrîn din satul Ciuceşti, de la vărsarea Berheciului în Bîrlad, ţinutul Tecuci. (Cu transcr. în anexă)

536. 1636 (7145) o c t o m b r i e 13, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Sfîntul Sava o casă din grădina mănăstirii, pe care o cumpăraseră de la Manolachi fost vameş, după judecata cu Anghelina Foteasa, cu sora ei, Palaga, şi cu fiicele acesteia.

537. 1636 (7145) o c t o m b r i e 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte Severincăi o parte din satul Bogdăneşti, ţinutul Roman, pe care i-a dăruit-o unchiul ei, Iuraşco, nepotul lui Ionaşco vătaf din Săuceşti.

538. 1636 (7145) o c t o m b r i e 14, I a ş i. Ion, fiul lui Danciul, mărturiseşte că a dat lui Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos un loc de prisacă din satul Obîrşie, ţinutul Tecuci, pentru o "deşugubină" pe care trebuia s-o plătească ginerele său, Roman.

539. 1636 (7145) o c t o m b r i e 15, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte, după judecată, lui <Mihail> Fortuna fost postelnic cinci vecini din satul Prăjeşti, deoarece pretenţia acestora că sînt "de moşie" în sat se întemeia pe "nişte direse menciunoase".

540. 1636 (7145) o c t o m b r i e 15, I a ş i. Ştefana, fiica lui Ionaşco Dăvidu, vinde lui Scărlet din Zorileni partea sa de ocină din satul Văleni, ţinutul Fălciu.

541. 1636 (7145) o c t o m b r i e 16. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ilie şi lui Gheorghiţă, fiii lui <Vasilie> Şeptelici fost hatman, o jumătate dintr-un heleşteu, pe Şomuz, în satul Nemericeni, ţinutul Suceava, în urma judecăţii cu Vasilie, Vasilie Roşca, şi cu alţi nepoţi ai lui Ştefan şi ai fratelui său, Coifeş, de la care moşul celor dintîi o cumpărase.

542. <Î n. d e 1636 o c t o m b r i e 18>. Obrejie, fiul lui Dănilă, Cozma, fiul lui Bărcan, şi Ilie, fiul Arvasîei, vînd lui <Mihail> Fortuna <fost> postelnic părţile lor din satul Drăgăneşti, cu vad de moară în Siret.

543. 1636 (7145) o c t o m b r i e 18. Vasile Lupu voievod întăreşte lui <Mihail> Fortuna fost postelnic o parte de ocină din satul Drăgăneşti, ţinutul Roman, pe care o cumpărase de la mai mulţi răzeşi de aici, după judecata cu Miron, Andrunichi Grosul ş.a., care nu au reuşit să-i întoarcă cheltuiala.

544. 1636 (7145) o c t o m b r i e 23. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Vasile Roşca şi lui Toader cămăraş, ginerii Măricăi Cernătoae şi, respectiv, Schivei, fiicele lui Cîrstea <Ghenovici fost mare> vornic, satul Dimăceni, ţinutul Tecuci, după judecata cu Toader, fiul lui Hîrbor, cu Răchitan, fiul Ghizălii, şi cu rudele lor, care pretindeau că satul nu fusese vîndut, dar nu aveau drese de străpînire asupra lui.

www.dacoromanica.ro

545. 1636 (7145) o c t o m b r i e 24. Dumitraşco Cîrnu stolnic mărturiseşte că a stîlpit lui Iorga cămăraş jumătate din satul Mărceşti, ţinutul Tecuci, din apa Siretului, pînă în hotarul tîrgului Tecuci şi al satului Onceni.

546. 1636 (7145) o c t o m b r i e 28, I a ş i. Ionaşco Stejeran, Bîrsan şi Neaniul, vornic de gloată, ş.a. dau mărturie că Obrejie, fiul Erenei, a vîndut lui Vasilie Roşca vornic de gloată partea sa din satul Brătuleni, din partea Urechieştilor.

547. 1636 (7145) o c t o m b r i e 29, I a ş i. Lupul Prăjescul mare clucer, Vasilie Banul vistiernic al doilea şi Vasilie Roşca vornic de Poartă, dau mărturie că Toma <Cantacuzino> mare sulger a plătit 86 de taleri şi jumătate lui Ionaşco, Bosie ş.a., nepoţii lui Capotă, pentru partea lor de ocină din satul Porceşti, vîndută de aceştia rudei sale, Iuraşco <Başotă> hatman, care murise înainte de a achita întreaga sumă. (Cu transcr. în anexă).

548. 1636 (7145) n o i e m b r i e 1, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neaniul vornic de gloată un ţigan, după judecata cu Tănasie vornic de gloată, care pretindea că îi este moştenire de la socrul său, Mihăilescu.

549. 1636 (7145) n o i e m b r i e 3, I a ş i. Vasile Lupu voievod împuterniceşte, după judecată, pe Toader diac din Portari să stăpînească ocina din satul Torceşti a Huhuloaei, a Bosiucoaei şi a Buscăi, fiicele Măndoaei, cărora le plătise dajdea de 40 de galbeni, adăugînd doi boi şi şase "ilişe".(Cu transcr. în anexă).

550. 1636 (7145) n o i e m b r i e 8, I a ş i. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Naşcu din Muşceteşti să-şi stăpînească şi să-şi apere "bucatele", fiind dator doar la plata dajdei.

551. 1636 (7145) n o i e m b r i e 9. Vasile Lupu voievod împuterniceşte,după judecată, pe Pană fost paharnic să-şi stăpînească cei 27 de vecini din satul Zărneşti.

552. 1636 (7145) n o i e m b r i e 9, I a ş i. Gavrilaş <Măteiaş> mare logofăt, Savin Prăjescul şi Dumitraşco Şoldan mari vornici de Ţara de Jos şi de Ţării de Sus, şi alţi dregători şi boieri de la Curtea domnească dau mărturie că Costantin Dracea a vîndut jumătate din satul Goşmani, pe Orbic, ţinutul Neamţ, lui Gavril <Coci> hatman şi pîrcălab de Suceava, pe care i-o dăruise răposatul Dumitraşco Ştefan <fost> mare logofăt şi fiii lui, Gheorghiţă, Vasilaşco şi Gligoraşco. (Cu foto.isc. şi sig. în anexă).

553. 1636 (7145) n o i e m b r i e 11, I a ş i. Focşea din Gîrbeni şi nepoţii săi vînd lui Toderaşco <Ianovici> logofăt <al treilea> jumătate din satul Gîrbeni. (Cu transcr. în anexă).

554. 1636 (7145) n o i e m b r i e 24. Gavrilaş <Măteiaş> mare logofăt, Grama mare stolnic şi alţi dregători dau mărturie că Lupul, fiul lui Leahul, a vîndut lui Lupul Prăjescul <mare> clucer o parte din satul Mălăeşti, pe Pîrîul Săc, ţinutul Fălciu.

555. 1636 (7145) n o i e m b r i e 28, B ă i c e n i. Neaniul vornic de gloată şi Ionaşco Avram fost vornic dau mărturie privind înţelegerea mănăstirii Sfîntul Sava cu Toader Franga, cu Oprea, fiul Lupei, precum şi cu rudele lor, pentru stăpînirea unor ocini din satul Băiceni şi din seliştea Caraulești, stabilindu-se gloabă, pentru încălcare de hotar, 5o de boi.

556. A-B.<1636> n o i e m b r i e 30, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte Mierlei Steţcoae mai mulţi robi ţigani, cu sălaşele lor, precum şi o ţigancă primită de la mănăstirea Pobrata, pentru un ţigan al ei, ucis de ţiganii mănăstirii.

557. 1636 (7145) d e c e m b r i e 2, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Gavril din Aldeşti să-i scoată pe Pătraşco şi pe Scîntee de acolo de pe locul din satul Aldeşti, pe care ei l-au vîndut lui Gheorghie fost sulger, iar dacă nu vor vrea să-l părăsească, să le "dea zi" de judecată la domnie.

558. 1636 (7145) d e c e m b r i e 4, I a ş i. Stamate diac şi soţia sa, Maria, nepoata lui Dan Bolea vornic, mărturisesc că au vîndut Grozavei partea lor din satul Costeşti, ţinutul Roman.

559. 1636 (7145) d e c e m b r i e 5, I a ş i. Vasile Lupu voievod îl împuterniceşte pe Ghiorghe Arapul fost sulger să stăpînească satul Săcălîşeşti, ţinutul Neamţ, şi să-şi ia zeciuiala cuvenită din "pîine".

560. 1636 (7145) d e c e m b r i e 5, B a c ă u. Iacob Răspop vinde lui Gligoraşco Bejan, în prezenţa şoltuzului şi a pîrgarilor din Bacău, partea mamei sale, Mărica,din satul Măstacăn,"partea nemeşească". (Cu foto. în anexă,pl.XXXII.)

561. 1636 (7145) d e c e m b r i e 5, I a ş i. Ionaşco Buciulescul vinde lui Neaniul vornic <de gloată> partea sa din satul Hălăseni, pe Bistriţa, ţinutul Neamţ, cu vad de moară în Limpedea.

www.dacoromanica.ro

562. 1636 (7145) d e c e m b r i e 8, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Biserecani două vaduri de moară pe Gîrla cea Mare a Putnei, pe care le-a cumpărat de la Eremiia, Dumitraşco şi Tudosia, copiii lui <Drăghici> Nădăbaico fost <mare> vornic.

563. 1636 (7145) d e c e m b r i e 8, I a ş i. Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, Gavrilaş <Mătiaş> mare logofăt şi alţi mari dregători dau mărturie că Mărica spătăriţa a vîndut lui Gheorghe Roşca fost vistiernic partea fratelui ei, Ionaşco, din satul Ţibăneşti, deoarece aceasta i-a vîndut partea ei din alt sat.

564. 1636 (7145) d e c e m b r i e 8. Ghiorghe Borodaei, fiul Anghelinei, vinde nepotului său, Vasilie Vartic, strănepotul lui Frăţiian, o parte din satul Voicouţi, cu vad de moară la Prut, ţinutul Dorohoi.

565. 1636 (7145) d e c e m b r i e 10, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca <fost> vistiernic partea lui Ionaşco din satul Ţibăneşti, cumpărată de la sora acestuia, Mărica spătăriţa, fiica Todosiei şetrăroaie.

566. l<6>36 (7<l>45>) d e c e m b r i e 12. Vasile Lupu voievod întăreşte, după judecată, lui Grigore Ureche mare spătar părţile cumpărate de tatăl său, <Nestor> Ureche fost mare vornic, din satul Dragomireşti, pe Pîrîul Alb, ţinutul Neamţ, de la Todosia, Sora şi Tudora, fiicele Mălineştilor, şi de la rudele lor, precum şi o parte din satul Tîmpeşti.

567. 1636 (7145) d e c e m b r i e 13, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sceu o ocină din satul Gereni, în gura Gerului, pe Siret, cumpărată de Ion Roşca vornic şi dăruită mănăstirii de fiul său, Gheorghe Roşca fost vistiernic.

568. 1636 (7145) d e c e m b r i e 15. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Naeul, fiul lui Ene negustor din Bîrlad, un loc de vad de moară pe Gîrla Putnei, părţi dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei, vii şi pămînturi din seliştile Vităneşti, Sîrbii de Sus şi Hălmezăşti, cumpărate atît de tatăl său cît şi de el.

569. <1636 - 1637> d e c e m b r i e 15. Prăjînă, fiul lui Andronic, vinde lui Pană paharnic partea sa din satul Zărneşti.

570. 1636 (7145) d e c e m b r i e 18, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod porunceşte slugii sale, Dumitraşco Puia, să-l oprească pe Arhip din Dănăeşti să ţină părţile lui Mihalcea şi a lui Cozmiţa, din Saealîşeşti şi din Dzemeşeşti, de la gura Tazlăului, şi să le fixeze zi de judecată la Domnie.

571. 1636 (7145) d e c e m b r i e 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjeseul <mare> clucer părţi din satul Văseani, cu vad de moară în Bahluet, cumpărate de la Tofana, Păscălina şi Vasilie, copiii lui Gheorghe Calapod.

572. 1636 (7145) d e c e m b r i e 24, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjeseul <mare> clucer o parte din satul Mălăeşti, pe Pîrîul Săc, ţinutul Fălciu, cumpărată de la Lupul, şi un loc de prisacă la Drăgeşti, cumpărat de la Girgore Mojîlă.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

A. 1636 (7143) a p r i l i e 3. Sîmion Codău vinde <lui Vasile Stratulat> a treia parte din moşia Grumuzoaia.

DOCUMENTE FALSE

I. 1635 (7143) i u n i e. Vasile Lupu voievod întăreşte Ioanei, fiica lui Tudor fost căpitan în Chilieni, părţi din satele Şăndreşti, Şărpeni, Mesăni, Mireni, Chilieni, şi Păcurăreni, pe Peresechiv, ţinutul Tutova, precum şi din Horjeşti, Jărdăneşti şi Seorţeni, pe Zeletin, ş.a., moştenite de la tatăl său.

II. 1636 (7145) n o i e m b r i e 20. Mărturie privind satele Ciutureşti, Băieeni şi Cărăuleşti.

www.dacoromanica.ro

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

Glossaire:

agă=dignitaire chargé du commandement des troupes pédestres.

aprod=fils de boyard remplissant des services usuels à la Cour princière, parmis lesquels la fonction de page.

armaş=boyard qui surveillait les prisons et l'exécution des peines capitales.

aspru=monnaie turque en argent.

ban=grand dignitaire chargé de l'administration de la province d'Olténie (en Valachie).

bătrîn=subdivision du patrimoine villageois.

birău=chef de l'administration de l'*Ocnă* (saline).

braniştc=terrain réservé, à l'usage exclusif du prince ou d'un monastère.

bucate=bétail, ruches et d'autres.

casă=subdivision du patrimoine villageois.

caş (de ceară)=pain de cire.

Cămară=trésorerie privée du prince.

cămănar=agent qui levait l'impôt peyable en cire.

cămăraş=chef de la *Cămară*.

ceaşnic=voir *paharnic*.

cîmp=champ.

clucer=sommelier à la Cour princière.

cluceroaie=l'épouse du *clucer*.

cneaghină=l'épouse d'un grand boyard.

comis=dignitaire chargé de la surveillance des écuries du prince.

crateţă=chaudière.

cupar=voir *paharnic*.

cut=hameau.

desetină=dîme.

diac=scribe (écrivain des actes).

diac de vistierie=scribe à la *vistierie*.

Divan=Conseil princier.

dregător=représentant des intérêtes du pouvoir princier, d'un couvent ou d'un boyard.

duşegubină=peine pour des délits graves, surtout pour meutre.

falce=unité de surface (environ 14.322 m^2).

feciori de boieri=jeunes boyards, subordonnés aux grand dignitaires.

fîrtai=le quart d'une *falce*.

gîrlă=bras d'une rivière.

gloabă=amende pour les infractions graves.

ispisoc=acte officiel (princier) de confirmation d'une propriété.

ispravnic=mandataire princière; voir aussi *ureadnic*.

iuzbaşă=chef militaire (centenier).

jirebie=subdivision du patrimoine villageois.

jitnicier=administrateur des greniers princiers.

jumătate=unité de mesure pour le vin.

jupîneasă=l'épouse d'un boyard.

jurători=témoins en nombre déterminé.

leu=monnaie en argent.

medelnicer=boyard qui remplissait la fonction d'écuyer tranchant.

movilă=amas de terre élevé pour séparer deux propriétés.

Ocnă=saline.

ogor=terrain de culture d'une étendue déterminée.

paharnic=échanson du prince.

pîmînt=subdivision du patrimoine villageois.

pitar=boyard chargé de pourvoir du pain la Cour princière.

piuă=foulerie primitive.

pîrcălab=commandant d'une forteresse et chef du district environnant.

portar=commandant de l'armée chargée de la garde de la forteresse (et de la Cour princière) de Suceava.

posluşnic=serviteur.

potronic=monnaie divisionnaire en argent.

postelnic=chambelan de la Cour princière.

răzeşi=copropriétaires.

www.dacoromanica.ro

răzor=terrain de culture d'une étendue déterminée.
schit=ermitage.
seimen=mercenaire étranger servant dans le corps d'infanterie affecté à la garde du Prince.
selişte=emplacement d'un village abandonné.
spătar=porte-épée du prince.
spătărel=petit dignitaire subordonné au *spătar*.
spătăriţă=l'épouse du *spătar*.
staroste=chef administratif d'un district.
stolnic=dignitaire chargé du service de la table princière.
sulger=intendant des viandes pour la Cour princière.
şetrar (*şătrar*)=dignitaire qui veillait sur les tentes princières.
şoltuz=bourgmestre.
şoltuzoaie=l'épouse du *şoltuz*.
ştează=auge où l'on foule les tissus de laine.
Ţara de Jos=la partie sud-est de la Moldavie.
Ţara de Sus=la partie nord-ouest de la Moldavie.
ureadnic=bailli; voir aussi *ispravnic*.
uricar=écrivain de chartes.
vătaf=intendent.
vătăman=dirigeant du village.
vistiernic=trésorier général de l'Etat.
Vistierie=trésorerie.
vornic=chef administratif du district où siégeait une cour princière.
vornicească=l'épouse du *vornic*.
vornic de gloată/Poartă=dignitaire subordonné au vornic.

*
* *

1. 4 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Miron Ciogolea le droit de propriété sur deux *fălci* de vigne à Cotnari, situées en Dealul Voievodului, avec une moitié de cave en pierre, qui lui ont été vendues par le capitaine Andronic Bogdan et son épouse, Irina.

2. A-B <Avant le 5 janvier 1635>. L'ancien <grand> *vornic* Ionaşco Cujbă, l'ancien *comis* Duca, et d'autres mettent au courant le prince au sujet de la délimitation des villages de Stănileşti, avec le *cut* de Rusi, la propriété de l'ancien grand *vornic* <Ionaşco> Cehan, et de Sterpeni, avec le *cut* de Munteni, la propriété du *vistiernic* Gheorghe Roşca, les deux ayant des étangs sur les rives de Prut.

3. 5 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur le village de Sterpeni, avec les *cuts* de Munteni et de Măicani, et les étangs se trouvant sur leur territoire, à la suite de procès qui lui avait été intenté par l'<ancien grand> *vornic* <Ionaşco Cehan>, le propriétaire du village voisin, Stănileşti.

4. 9 janvier <1635>, Iassy. Le grand *medelnicer* Simion Gheuca et son épouse, Maria, font don au monastère de Pîngăraţi de quatre *fălci* de vigne à Cotnari, sur Uliţa Înfundată, ainsi que d'un pressoir et d'une cave dans le bourg. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

5. 9 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropolie de Suceava le droit de propriété sur la maison du logothète Iureo, située dans le bourg de Suceava.

6. 9 janvier 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au fils de Tiron Cucoranul le droit de propriété sur une huitième du village de Platoneşti, perdue par Ionaşeu Buchilă, coupable d'avoir tué le père de Tiron, ainsi que sur d'autres parties du même village, qui entrent dans son patrimoine.

7. 11 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Pîngăraţi le droit de propriété sur quatre *fălci* de vigne à Cotnari, sur Uliţa Înfundată, avec pressoirs et cave, comme dons de la part du grand *medelnicer* Simion Gheuca et de son épouse, Maria.

8. 11 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *medelnicer* Simion Gheuca le droit de propriété sur certaines parties du village de Băeani, avec moulins sur Smila, district de Tutova, achetées à Ilinat et à son épouse, Draga.

9. 13 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Biserieani le droit de propriété sur un tiers du village de Feţingheşti, district de Putna, avec emplacement de moulin et vignes, comme don de la part de l'ancien logothète Evstratie, ainsi que le droit de propriété sur deux emplacements de moulin situés sur Gîrla Mare a Putnei, achetés aux fils de l'ancien *vornic* Nădăbaico.

www.dacoromanica.ro

10. 14 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Isac Stîrcea le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes, achetés à Dumitra, épouse du *comis* Gheorghe, pendant le regne de Gaşpar <Graţiani>.

11. <Avant le 15 janvier 1635>. Le prieur Ghelasie et l'assemblée du monastère d'Agapia se constituent en témoins à l'occasion du partage de la fortune de Maxin Popovici et de son épouse, Sofiana, dont une moitié est revenue au monastère. (Avec photocopie en annexe, pl. 1).

12. 15 janvier 1635 (7143), Iassy. Le prieur Ghelasie, avec l'assemblée du monastère d'Agapia, et d'autres avouent avoir partagé de moitié la fortune restée de Maxin Popovici, avec le beau-frère de celui-ci, Nacul Brut, en lui restituant une maison du village de Năvrăpeşti, qui répresentait le dû de sa soeur, Sofiana. (Avec photocopie en annexe, pl.II).

13. 15 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une huitième d'une *casă* au village de Săoani, avec une partie de l'emplacement de moulin sur Siret, avec des étangs et des prés, achetés à Ionaşco de Săoani.

14. 15 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïéode Vasile Lupu confirme au *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur deux *fălci* de vigne au village de Băiceni, achetées à Paşco et à son frère, Căzacul, les fils de Ştefan Blendea.

15. 15 janvier 1635 (7153), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au moine <Visarion> Bogza le droit de propriété sur les villages de Lăleşti et de Căcăceni, situés sur Cracău, district de Neamţ, en indiquant leurs confins; c'étaient d'anciens villages princiers, donnés au *clucer* Bogza par le prince Aron.

16. 15 janvier <1635 - 1637>, Iassy. Le prieur Gherasim et l'assemblée du monastère de Pobrata avouent avoir fait don au *vistiernic* <Vasile> Banul et à son beau-frère, Simion Mihăilescul, de la *selişte* de Coşeşti, district de Cîrligătura, donnée au monastère par le *şetrar* Mihul, en échange des chevaux et des moutons.

17. 18 janvier 1635 (7143). Mention concernant le partage des hoiries du village de Costineşti, qui avaient été en possession d'Isac et de son épouse, Mărica.

18. 23 janvier <1635-1651, Iassy>. Gavril <Coci> hetman et *pîrcălab* de Suceava juge le litige entre les monastères d'Aron Vodă et de Hlincea, au sujet d'un esclave tzigane, en prononçant le verdict en faveur du premier.

19. 24 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au deuxième logothète Racoviţă Cehan et à son frère, Apostol, le droit de propriété sur une partie du village de Prigorceni, achetée au *diac* Toader de Portari.

20. 24 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu enjoint aux *dregători* du district de Vaslui de ne pas obliger à payer des impôts et aux services trois *posluşnici*, un jardinier et un apiculteur d'ermitage de Racoviţa, ceux-ci, étant exemptés par le prince. (Avec photocopie en annexe, pl.III).

21. 24 janvier 1635 (7143). Ghervasia, la belle-mère d'Istratie et de Nicoară, vend au prêtre Căldare un tiers du village de Părtănoşi, pour deux vaches avec des veaux, un *caş* de cire et cinq ducats.

22. <Après le 24 janvier 1635>. Gheorghie et Măria, les enfants du *vornic* Lupul <Hăbăşescul>, portagent avec leur mère une partie de la fortune héritée: les vignes de Iassy, de Hîrlău et de Cîrjeşti, les *bucate* et les objets précieux.

23. 25 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu accorde à Hilimon Zahul la possession de la *selişte* Păltiniş, à condition que celui-ci restitue à l'ancien *pîrcălab* Tudori la somme de 72 ducats dont il l'avait achetée à <Cristina>, l'épouse de Gheorghe <Lozonchi>, ancien *pîrcălab* de Hotin.

24. 26 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu accorde à Vasile Murguleţ la possession d'une partie du village de Mereşti et le droit de prélever la dîme.

25. 27 janvier 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu accorde à l'ancien *postelnic* Dobre las possession du village de Lucoviţi et d'une partie du village de Mamurinţi, situés dans le district de Cernăuţi.

26. 29 janvier 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu, pour le village de Platonesti, <district de Suceava>, avec emplacement de moulin sur Şomuz.

www.dacoromanica.ro

27. 30 janvier <1635>. La femme de Stratulat vend à son gendre, Iordachi, la moitié du village de Futileştii de Sus, sur Elan, district de Fălciu.

28. 5 février 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Vasile Corlătescu et à ses frères le droit de propriété sur les villages de Jigălia, de Fîntînele, de Horeşti, et d'Urdeşti, ainsi que sur deux *sclişti*, l'une située en aval du village de Găgeşti, et l'autre, nommée Busteşti, au bout de Piscul. De plus, il confirme à celui-ci et à son épouse, Anasia, le droit de propriété sur certaines parties du village de Turbăteşti, district de Cîrligătura, et sur un emplacement de rucher dans le territoire du village de Budeşti.

29. 8 février 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu écrit au *vătaf* vignerons, Săndel Tofilovici.

30. 9 février 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien logothète Tăutul et à Onciul Iuraşcovici de délimiter et de marquer les parties du village d'Onut, qui ont constitué l'objet d'un procès entre Isac Stîrcea et Gheorghie de Carapciu, et de partager, en même temps, les serfs arrivés de l'étranger. (Avec photocopie en annexe, pl.IV).

31. 12 février 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme le droit de propriété au grand *armaş* Toader Petriceaico sur plusieurs parties du village de Corlăteni, district de Dorohoi, avec étang dans le guéret du village et pourvu d'un emplacement de moulin dans Jijia, achetées à Măricuţa et à Agafiţa, les filles de Gheorghe Albotă, et à la niièce de celui-ci, Nastasia. (Avec photocopie en annexe, pl.V).

32. 12 février 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au <grand> *armaş* Toader Petriceaico le droit de propriété sur certaines parties du village de Şileşeul de Sus, distric de Dorohoi, reçues de Dumitraşco de Tureatca, pour les 120 écus, dont avait aidé la femme de celui-ci, Antemia.

33. 12 février 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu fait don au salpêtrier Nicolae du village de Balasineşti, district de Hotin.

34. A-B 15 février 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu décide qu'Isac Stîrcea paye à l'ancien grand *vornic* Gavrilaş <Mateiaş> tout le dommage (argent, vêtements précieux et argenteries) fait à ce dernier à Hîrlău, au temps où le voïévode Miron Barnovschi s'était réfugié vers la Pologne.

35. 15 février 1635 (7143). Ursul, fils de Miron, avoue avoir vendu à Mihai Ungurul, à Paradis <Saula> et à Toader <Ştefan> sa part du village de Băloşeni, sur Jijia.

36. 17 février 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur six *fîrtaie* de vigne à Cotnari, situés dans Dealul lui Laslău, achetés à Grozava, l'epouse de l'ancien grand *şetrar* Stratul Bolea, et à leurs enfants.

37. 18 février 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Alecsandru le droit de propriété sur une partie du village de Vereşeni, avec emplacement de moulin sur Moldova, district de Suceava, achetée à Gavril, fils de Lelea de Mihăeşti.

38. 20 février 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand logothète Ionaşco Ghenghea et à ses enfants les confins du village de Negreşti, situé sur Bîrlăzel, qui avaient été marqués par le *vornic de gloată* Tecman.

39. 25 février 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Dumitraşco le droit de propriété sur un quart du village d'Epoteşti, avec emplacement de moulin dans Sitna, racheté par son père de Roman Cocoranul, ainsi que sur une autre partie, achetée, elle-aussi par son père, à Suilă.

40. 25 février 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitraşco Şoldan, <grand> *vornic* <de *Ţara de Sus*>, le droit de propriété sur le village de Platoneşti, <sur Şomuz, district de Suceava>.

41. 26 février <1635>, Bîrlad. Le bourgmestre Iorga et les 12 échevins du bourg de Bîrlad attestent que Ştefan, fils de Maftei de Pogăneşti, a vendu à Arion Talger sa part des villages de Pogăneşti et de Polocineşti.

42. 27 février 1635 (7143), Iassy. Le *visiternic* Vasile Banul fait don au monastère de Bisericani de la moitié du village de Hăsnăşeni, district de Cîrligătura, avec un emplacement de rucher et de la jachère de vigne, après avoir donné à son frère, Maximian, et à ses soeurs, Anuşca, Irina et à d'autres, en échange de leurs parts de ce village, ses parts des villages de Bărboşi, de Melintieşti et de Căcărădzeni.

www.dacoromanica.ro

43. <Après le 27 février 1635>. Le *vistiernic* Vasile Banul communique au prieur et aux moines du monastère de Bisericani qu'il a renouvelé l'acte de donnation pour la moitié du village de *Hăsnăşeni*, district de Cîrligătura, et qu'il leur envoie 15 écus pour lui officier trois cents liturgies.

44. 28 février 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'*uricar* <Strătulat> Borăleanul le droit de propriété sur une partie du village de Pituluşeni, sur Dolina, district de Hîrlău, en indiquant ses confins, achetée à Stanca, l'épouse d'Isac Mătieşescul, et à ses fils.

45. Mars 1635 (7143). Ileana, fille de Coste d'Oşeşti, nièce de Dolca, vend à Porcea et à Postolache une partie du village d'Oşeşti, sur <Stebnic>.

46. 1er mars 1635 (7143), Iassy. Le grand logothète Pătraşco Başotă, Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, et d'autres grands dignitaires et boyards de la Cour princière attestent que le *vornic de gloată* Neaniul a acheté deux esclaves tziganes à Procopie, à Ionaşco, à Gligorie et à Erina, les enfants de Dumitraşco Grama, arrière ne-petits-fils de l'ancien grand *armaş* Oprea. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

47. 2 mars 1635 (7143), Iassy. Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, fait don à son neveu, 'ancien logothète Pătraşco Ciogolea, et à son épouse, Maria, d'un emplacement, avec une cave de pierre, situé dans Uliţa Mare, au bourg de Iassy. Cet emplacement lui avait été donné par le prince Vasile Lupu.

48. 3 mars 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neaniul le droit de propriété sur deux esclaves tziganes, achetées à Procopie, à Ionaşco, à Gligorie et à Erina, les enfants de Dumitraşco Grama, arrière-petits-fils de l'ancien grand *armaş* Oprea.

49. 3 mars <1635, Iassy>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ponici, fils de Simion Ungurăşanul, à <Ghenea et à Avăr>, ainsi qu'au prêtre Gheorghe Găinaş le droit de propriété sur le village de Bungeşti, situé sur Pîrîul Negru, tout en lui indiquant les confins, chaque possesseur recevant un tiers du village.

50. 4 mars 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au prêtre Ştefan, de l'Église princière <de Iassy>, le droit de propriété sur un quart du village de Horileşti et sur un terrain situé à la source de Voloca, avec un terrain de pré, ainsi que sur la clairière de Caşuţile, avec un terrain de pré, achetés à Nicon, à Nechifor et à d'autres, les neveux de Fratei.

51. 5 mars 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Galata le droit de propriété sur le terrain avoisinant, en indiquant ses confins, ainsi que sur Heleşteul lui Mihail, situé dans le territoire du bourg de Iassy, autorisant, en même temps, le monastère de prélever la dîme des vignes plantées sur son domaine par des habitants du bourg de Iassy.

52. 5 mars 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu communique à l'ancien *vornic* Niţul que Pantiul de Peresecina a reçu de Guroae et de Negrescul leurs parts du village d'Epureni, pour récupérer le vol de neuf juments, commis par Poiană, fils de Guroae:

53. 9 mars 1635 (7143). trifan, avec l'accord de son épouse, Odochia, fait don à Schitul lui Partenie, situé à Babe, d'une vigne abandonnée, dans le village de Scorţeşti. (Avec transcription en annexe).

54. 10 mars 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionaşco Cehan, ancien grand *vornic* <de *Ţara de Jos*>, et à l'ancien *comis* Duca le droit de propriété sur le village de Novaci, district de Fălciu, ancien village princier, appartenant au territoire du bourg de Huşi, donné à ceux-ci par le voïévode Ştefan Tomşa, en échange de l'argent dépensé par le *ban* Enachi Catargi, à Ţarigrad, pour les besoins du pays. En même temps, il confirme, à Ionaşco Cehan seulement le droit de propriété sur la *selişte* de Stănileşti, "ou il y a eu six moulins princiers dans un seul édifice", dans le même district, - ancienne *selişte* princière, avec circonscription des villages, qui lui avait été donnée par le voïévode <Miron> Barnovschi, en échange d'un beau cheval envoyé au "roi hongrois",- et sur les villages de Voloseni, de Măicani et de Cerbicani, de la même circonscription, offerts par les voïévodes Ştefan Tomşa et Radul <Mihnea>, en échange de l'argent utilisé "pour les besoins du pays", ainsi que sur certaines parties achetées du village de Dolheşti, le même district, et sur la moitié du village de Codăeşti, district de Vaslui, avec emplacement de moulin et de *piuă* sur Dobrovăţ; enfin, on lui confirme la propriété sur plusieurs ésclaves tziganes, reçus du voïévode Miron Barnovschi, en échange

www.dacoromanica.ro

d'un "bon cheval", fait don "pour les besoins du pays". (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

55. 10 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au second *postelnic* Bălan Haţimirschi le droit de propriété sur le village de Săuceni, district de Hotin, avec étang et emplacement de moulin, acheté à l'ancien grand douanier Condre.

56. 11 m a r s 1635 (7143), B î r z e ş t i. Le *vornic de gloată* Neaniul se constitue en temoin lors de la délimitation de la partie du village de Bîrzeşti, due à Costantin, partie achetée à l'ancien douanier Manolache.

57. <A v a n t l e 14> m a r s 1635 (7143). Tudori, ancien *pîrcălab* <de Hotin>, vend à Avram de Lucăceni le village de Solominca, situé sur Cotela.

58. 14 m a r s 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Avram de Lucăceni le droit de propriété sur le village de Solominca, sur Cotela, acheté à Tudori, ancien *pîrcălab* <de Hotin>.

59. 17 m a r s <1635-1636>, I a s s y. Antimia, fille de Simionel, vend à ses frères, Costantin, Dociul et d'autres, sa part d'hoirie du village de Soloneţ (de Comăneşti ou de Dărmăneşti), ainsi que des serfs.

60. 19 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Grama le droit de propriété sur un terrain du territoire de Tîrgul Frumos, qui lui avait été donné par le voïévode Moise Movilă, en échange de l'argent offert pour les "besoins du pays", tout en indiquant les confins.

61. 22 m a r s 1635 (7143), D u r n e ş t i. Ionaşco Mironescul de Sinchău et son épouse, Agafiţa, vend la part appartenant à celle-ci du village de Corlăteni au grand *armaş* Toader Petriceaico, pour du bétail et des ruches.

62. 23 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur la moitié du village de Hăsnăşeni, district de Cîrligătura, avec emplacement de rucher et des vignes, donnée par le *vistiernic* Vasile Banul, avec l'accord de son frère et de ses soeurs. (Avec photocopie en annexe, pl.VI).

63. 23 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic <de gloată>* Neaniul le droit de propriété sur la part d'Isaico, du village de Tomeşti, à la suite du procès avec Vasile et Cozma, les fils d'Odochia Iachimoae.

64. 24 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur plusieurs *"case"*, du village de Săoani, district de Roman, sur certaines parties achetées, dans les villages d'Onceşti, de Văscăni et de Dănceni, sur un terrain du territoire du bourg de Şcheia, sur Siret, hérité de son oncle, le *vistiernic* Simion Stroici, et sur la *selişte* de Dădeşti, sur Sîrca, en indiquant les confins des deux dernières possessions, ci dessus mentionnées.

65. 24 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à *l'aprod* Toader le droit Toader de propriété sur deux parties achetées, au village de Stînceşti, district de Hîrlău, avec des étangs et des jardins, ainsi que sur un terrain du territoire du même village, qu'il avait gagné à la suite d'un procès avec les villages de Ruşi et de Popouţi.

66. 24 m a r s 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Irimia la possession d'une partie du village de Tîmpeşti, district de Roman, à la suite du procès avec Iacov Moţoc.

67. 24 m a r s 1635 (7143), C o d ă e ş t i. Istratie, Lazor de Glodeni et d'autres attestent qu'Ionaşco Cehan, <ancien grand> *vornic* <de *Ţara de Jos*>, et son épouse, Nastasiia, ont acheté à Ileana, à Acsinia et à d'autres, les nièces du *postelnic* Purcel, certaines parties du village de Duşeşti.

68. 25 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le terrain avoisinant, délimité par l'<ancien> grand logothète Dumitraşco Ştefan et d'autres, sur le village de Vînători, avec des moulins sur Bistriţa, district de Neamţ, donation de Maria, l'épouse du *postelnic* <Dumitrache> Chiriţă, sur la moitié du village de Şendreşti, sur Bistriţa, district de Bacău, avec emplacement de rucher, achetée à Candachia, l'épouse de l'ancien grand *vornic* <Dumitru> Goia, sur un tiers du village de Feţinghesti, district de Putna, avec emplacement de moulin sur Gîrla Putnei et avec des vignes, donation du logothète Eustratie <Dabija>, sur certaines partie achetées au village de Cîndeşti,

www.dacoromanica.ro

dans *Cîmpul lui Dragoş*, ainsi que sur deux emplacements de moulin sur *Gîrla Mare a Putnei*, achetés aux fils de l'ancien grand *vornic* <Drăghici> Nădăbaico.

69. 25 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neaniul le droit de propriété sur de parties achetées au village de Tomeşti, district de Cîrligătura, ainsi que sur les villages de Şirăuţi, ancien village princier, du territoire du bourg de Hotin, fait don par le voïévode Alexandru Iliaş, et Rediul, de même ancien village princier, de la circunscription du bourg de Trotuş, que lui a fait don le voïévode Moise Movilă, pour quatre "bons" chevaux, offerts pour couvrir "les besoins du pays".

70. 25 m a r s 1635 (7143). Fortuna, le *pîrcălab* de Neamţ, atteste que Gligorie, fils de Vasile et d'Anghelina de Muşeteşti, a payé les ruches qu'il avait volées aux habitants des villages de Prăjeşti et de Ruşciori, alors qu'en échange de *gloaba* princière, qui lui avait été payée par le *pîrcălab* <Ştefan> Bechea, ses parents ont doné à ce dernier leur hoirie du village de Bogdăneşti.

71. 25 m a r s (1635-1653> (71..). Gligorie Căpăţînă, Iftodie et d'autres attestent que Ursul, qui a été esclave de Nădilă, a vendu sa part du village de Grădinari à Bosanciu, à Nichita et à d'autres. (Avec photocopie en annexe, pl.VII).

72. 26 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ieremia Murguleţ et à son épouse, Candachia, le droit de propriété sur les parties heritées et achetées des villages de Păuşeşti, avec des moulins sur le ruisseau Carul, district de Cîrligătura, de Dărmăneşti, sur Suceava, et de Liteni, sur Şomuz, dans le district de Suceava, ainsi que sur deux *fălci* de vigne à Cotnari, sur Dealul Piscop.

73. 26 m a r s <1635>, I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ştefan de Mărgineni le droit de propriété sur un terrain denommé Trebeşul de Sus Românesc, à la suite du procès contre son gendre, Costantin.

74. 26 m a r s 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu donne en possession à Zbiera l'étang Huţiul.

75. 26 m a r s 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu, pour la séparation du village de Văcoteşti du territoire du village de Mînjăşti.

76. 27 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère Saint Sabas, du bourg de Iassy, le droit de propriété sur les villages faits don par le *postelnic* Enache: Gubăneşti, "où a été Tîrgul Sărăţii", avec un terrain du territoire du village d'Alboteşti, Drujeni, Budeşti, Furteşti et Vlăsineşti, tous du district de Chigheci, Stolniceni, avec les hameaux Stroiceni, Vlăşineasa et Scumpia, Şetrăreni, district de Iassy, et Gligeni, district de Soroca.

77. 27 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *sulger* Gheorghe Arapul le droit de propriété sur les villages de Sacalîşăşti et de Căcăceni, anciens villages princiers, soumis aux circonscriptions des bourgs de Neamţ et, respectivement, de Piatra, sur la moitié du village de Petreşti, sur des parties des villages de Mărăşăşti, de Durneşti, de Mănăileşti, de Mogoşăşti et de Sîrbi, tous dans le district de Neamţ, ainsi que sur quatre *fălci* de vigne à Cotnari, sur Dealul Mîndru et Dealul Piscop.

78. 27 m a r s 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au logotète Pătraşco Ciogolea, *pîrcălab* de Hotin, le droit de propriété sur les villages de Hudeştii Mari, sur Başeu, district de Dorohoi, et de Măteuţi, sur Dniestr, district de Soroca, ainsi que sur une moitié du village situé sur Dealul Domnesc, <à Cotnari>, avec six *fălci* de vigne, situées à La Şură, don du voïévode Moise Movilă; de même le voïévode fait don au même et à son beau-frère, Simion Ţîra, du village de Scubenţi, ancien village princier, du territoire du bourg de Hîrlău; en même temps, il fait don au même et à son épouse, Maria, du village de Costeşti, sous Cozance, avec emplacement de moulin sur Jijia, district de Hîrlău, soumis à la circonscription du bourg de Botoşani, de plusieurs vignes à Cotnari, et de deux familles d'esclaves tziganes.

79. 1er a v r i l 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *sulger* Strătulat le droit de propriété sur une moitié achetée du village de Futileşti, district de Fălciu.

80. 1er a v r i l <1635-1641> (714..). Le voïévode Vasile Lupu accorde à Vasîli et à Gligoraşco la possession d'un moulin au village d'Oteşti.

81. 4 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Voroneţ de poursuivre les tziganes qui s'étaient enfuis.

82. 4 a v r i l 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au moine <Visarion> Bogza et au *sulger* Gheorghe Arapul le droit de propriété sur le village de Căcăceni.

www.dacoromanica.ro

83. 4 a v r i l 1635 (7143), G l o d e n i. Zaharia, fils de Bilţu, petit-fils de Păşcan, vend à Istratie de Glodeni sa part du village de Păşcani, <sur Cuţîtna, district de Vaslui>, avec emplacements de rucher et de moulin.

84. 5 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bîrnova le droit de propriété sur le village de Scînteia, avec des clairières, et sur la *seliştе* de Petreşti, sur Rebricea, district de Vaslui.

85. 5 a v r i l 163<5>-163<6> (714<3> - 714<4>), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bîrnova le droit de propriété sur certaines parties du village de Căpoteşti, avec emplacement de moulin sur Stavnic, district de Vaslui, achetées à Ionaşco Capotă et à ses petits-fils, arrière-petits-fils de Marco Capotă, ainsi que sur certaines parties de *seliştе* d'Ostăpşeşti, avec moulin sur Rebricea, du même district, achetées à Ana, a son frère, Procopie, et à leurs parents.

86. 5 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu exempte d'impôts et de contributions les *posluşnici* du monastère de Pîngăraţi et les met sous la jurisdiction du prieur.

87. <5-7 a v r i l> 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu exempte d'impôts et de contributions quatre *posluşnici* du monastère <de Văleni>.

88. 7 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu exempte d'impôts et de contributions huit posluşnici du monastère de Solca et les met sous la juridisdiction du prieur.

89. 7 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu exempte d'impôts et de contributions huit *posluşnici* du monastère de Moldoviţa et les met sous la jurisdiction du prieur.

90. 7 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Neamţ le droit de propriété sur le village de Piscul, district de Tecuci, alors qu'au monastère de Bistriţa il confirme le droit de propriété sur le village de Mogeşti, district de Covurlui, tous les deux situés sur Siret, à l'embouchure de Sohului, en indiquant la délimitation faite par le *spătar* Stan. (Avec photocopié en annexe, pl.IX).

91. 8 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère d'Agapia, à la suite du procès avec le monastère de Golia, le droit de propriété sur un emplacement de moulin et de rucher sur le territoire de Pipereşti/Chipereşti, sur Jijia, à l'embouchure de Bahlui, ancien village princier, soumis à la circonscription du bourg de Iassy. (Avec photocopie en annexe, pl.X).

92. 12 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Hangu le droit de propriété sur des moulins et un étang sur Bahlueţ, dans le territoire de Tîrgul Frumos, district de Cîrligătura.

93. 12 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Dumitraşco Fulger et à son épouse, Mărica, la nièce de Griga Hrincovici, le droit de propriété sur les parties heritées et achetées au village de Voroncouţi et sur les parties achetées de *seliştе* Lupşeni, district de Soroca, et du village de Todereşti, district de Cîrligătura, ainsi que sur le rucher "où avait été emplacée la cellulle du moine Drăgan Şepteş", sur le territoire du village de Şepteşeni, le même district, reçu de Chelsia, avec l'accord de son mari, Condrea Malici, et des ses fils, Lupul et Iliaş.

94. 14 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Pătraşco Albotă, à son fils, Gheorghiţă, et à son gendre, Prodan, le droit de propriété sur la moitié du village de Vlădeni, sur Jijia, district de Dorohoi, à la suite du procès avec Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, Dumitraşco Şoldan, grand *vornic* de *Ţara de Sus*, et avec d'autres, tous neveux du hetman <Isac> Balica, et à la suite du serment des membres de la famille Albotă ("Alboteştii").

95. 16 a v r i l 1635 (7143). Dumitraşcu d'Ilişăşti, Pintelei Barboţchi de Beceşti et d'autres se constituent en témoins lors du partage des hoiries des villages de Godineşti et de Tîrnauca, district de Cernăuţi, de Borăuţi et de Giuneşti, district de Hotin, et de Corlăteni, district de Dorohoi, entre Dumitru, Vasile et d'autres, les enfants de Tiron, et entre leurs parents, tous étant les arrière-petits-fils de Drăgăşan le vieux et de Magoş.

96. 16 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Mitrofan, évêque de Roman, le droit de propriété sur le village de Brătuleţi, district de Neamţ, à la suite du procès avec les parents du hetman Isac Balica. L'évêque avait achété ce village à Aronescul.

www.dacoromanica.ro

97. 17 a v r i l 1635, I a s s y. Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos,* Dumitraşco Şoldan, grand *vornic* de *Ţara de Sus,* et leurs parents avouent qu'ils n'ont pas droit de possession sur le village de Brătuleţi, district de Neamţ, vu qu'il ne provient pas des hoiries du hetman Isac Balica, et ils sont d'accord de le céder à Mitrofan, évêque de Roman, qui l'avait acheté à Aronescul.

98. 19 a v r i l 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Isac et à Nicoară le droit de propriété sur le village de Plopeni, pour lequel ceux-ci ont intenté un procès aux parents du hetman Isac Balica.

99. 22 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionaşcu Covrig le droit de propriété sur un emplacement de rucher, situé dans le village de Toporăşti, qui a constitué l'objet d'un procès contre Andonie, de même que sur une partie du même village que Ionaşcu Covrig et sa belle-soeur, Tudosia, ont reçu comme don de la part de Covrig, fils de Trifan.

100. 23 a v r i l 1635 (7143), <B î r l a d>. Le bourgmestre Martin et les 12 échevins du bourg de Bîrlad attestent que Tuda, le *vătăman* Ion Bujeniţă et d'autres *răzeşi* de ceux-ci ont vendu à Gligorie Maftei Roşca leur part du village de Dieneşeşti, sur Tutova.

101. 25 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> le droit de propriété sur le village de Tămăduiani, sur Siret, district de Suceava, ancienne possession du hetman Isac Balica.

102. 26 a v r i l 1635 (7143). Brohniciu et sa soeur vendent au second *armaş* Ştefan le village de Ciuteşti.

103. 29 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionaşco Popescul, *pîrcălab* de Ştefăneşti, le droit de propriété sur le village de Murguceni, district de Iassy, à la suite du procès contre les parents du hetman Isac Balica.

104. 29 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos,* Dumitru Şoldan, grand *vornic* de *Ţara de Sus,* et d'autres parents du hetman Isac Balica avouent avoir fait don au troisième logothète Toderaşco <Ianovici> de la *seliştе* de Gîrbeni, district de Dorohoi, avec emplacement d'étang et de moulin sur Başeu. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

105. 30 a v r i l 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* <Dumitraşco> Ponici de Rugăşeşti et à ses parents le droit de propriété sur les villages de Socrujeni, de Bisericani, de Sfetcouţi et de Vlădeni, ainsi qu'une moitié de chacun des villages de Zaluceni et de Hriţeni. De plus, il confirme à Milintiana <Şaidiroaia>, fille de Tudoran, nièce de Ponici, et à ses parents le droit de propriété sur le village de Hilişău, district de Dorohoi.

106. 2 m a i 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Antemia, l'épouse du logothète Cîrstian, et à ses fils, Ionaşco et Gheorghiţă, le droit de propriété sur le village de Lămăşeni, district de Suceava, à la suite du procès intenté à Tofana, l'épouse de l'*uricar* Costantin, ainsi qu'à son fils et à ses gendres.

107. 2 m a i 1635 (7143), I a s s y. Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos,* Dumitraşco Şoldan, grand *vornic* de *Ţara de Sus,* et d'autres parents du hetman Isac Balica avouent avoir cédé au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> le village de Tămăduiani, sur Siret, ancienne propriété d'Isac Balica, pour la bonne raison que Iordache <Cantacuzino> avait acheté ce village d'abord au voïévode Miron Barnovschi, ensuite au voïévode Moise Movilă; il y avait bâti un manoir et des moulins. (Avec transcription en annexe).

108. 5 m a i 1635 (7143), I a s s y. Les grands boyards attestent que Mărica Todereasă, fille de Zubco, avec son fils, Vasilie, et d'autres, ont vendu au hetman Gavril <Coci> une moitié du village de Todireni, district de Hîrlău. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

109. 6 m a i 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à <Eustratie> Dabija, *staroste* de Putna, le droit de propriété sur deux *ogoare* du village de Domneşti, district d'<Adjud>, achetés à Vasile Bobul.

110. 7 m a i 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à <Eustratie> Dabija, *staroste* de Putna, le droit de propriété sur un emplacement de moulin, dénommé Vadul lui Puşcă, situé au haut part du village de Stoceşti, acheté à Tudora et à Avrămia, petites-filles d'Oţel.

111. 8 m a i 1635 (7143), Z m i i a n i. Ştefan, fils de Buciumoac, vend à religieuse Dochia son hoirie du village de Strîmba. (Avec transcription en annexe).

www.dacoromanica.ro

112. 9 m a i 1635 (7143) I a ş s y. Le voïévode Vasile Lupu invite l'épouse de <Dumitru> Goia à Suceava pour lui payer la somme due pour le village que celle-ci lui avait vendu. (Avec transcription en annexe).

113. 9 m a i 1635 (7143), I a s s y. Todosia, fille d'Avram, vend à Gherghel, ancien *pîrcălab* de Bacău, et a son épouse, Dragonca, la part de son grand-père, Ştefan, du village de Lăzeşti, sur Siret, district de Neamţ. (Avec transcription en annexe).

114. 10 m a i 1635 (7143). Le prêtre Chicoş fait don au monastère d'<Aroneanu> d'une vigne, alors que pour une autre, il reçoit une *crateţă*.(Avec photocopie en annexe, pl.XI).

115. 13 m a i 1635 (7143). Zaharia, fils de Bilţu, sa soeur, Doroftiia, et sa nièce, Mărica, vendent à Istratie de Glodeni une partie du village de Păşcani, <sur Cuţitna, district de Vaslui>. (Avec transcription en annexe).

116. 13 m a i 1635 (7143), C o d ă e ş t i. Nastasia et Ana, les filles de Dumitru Purcel, vendent à l'ancien grand *vornic* <Ionaşco> Cehan une partie du village de Codăeşti.

117. 15 m a i 1635 (7143). Gligorie et son frère, Dumitru Şandru, vendent à Ionaşco Căpăţînă, *birău* de Ocnă, leur part de la *selişte* de Măneşti et de Groapa cea Mare.

118. 16 m a i <1635-1651>, I a s s y. Gavril <Coci> hetman et *pîrcălab* de Suceava ordonne à ses serviteurs du district d'Orhei de "laisser tranquille" le serf tzigane Neanul, propriété du fils de l'ancien grand *vornic* Lupul Hăbăşescul. (Avec photocopie en annexe, pl.XII).

119. 20 m a i 1635 (7143). Mention concernant l'achat d'une moitié du village de Buruneşti, <district de Roman>.

120. 21 m a i 1635 (7143), I a s s y. Gavril, Pană et leur soeur, Nastasia, les enfants d'Irina, vendent à Toader Ştefan, à Parades Saula et à Mihai Ungurul leur part du village de Băloşeni, sur Jijia.

121. 24 m a i 1635 (7143). Dumitraşco Şăptelici, son épouse, Gaftona, ainsi que leur gendre, Ştefan <Murguleţ>, et son épouse, Zlata, partagent leur possession du village de <Văscăuţi, district de Suceava>.

122. 25 m a i 1635 (7143), S u c e a v a. Evloghie, évêque de Rădăuţi, avec le prieur et l'assemblée du monastère de Solca, avouent avoir restitué aux parents du hetman Isac Balica les villages de Lujeni et de <Şi>peniţi, district de Cernăuţi, de Dumeni, district de Dorohoi, et de <Podoleni>, district de Fălciu, ainsi que cinq *fălci* de vigne à Cotnari, sur la colline de Ţămbric, faits don au monastère par le voïévode Ştefan Tomşa, n'en rettenant que le village de Iubăneşti, district de Dorohoi, reçu de la part du monastère de Sucevita, en échange du village de Hrinţeşti, ainsi qu'une partie du village de Licina, même district, pour laquelle le monastère avait payé au vendeur, Petrea Grosul, une partie de l'argent.

123. 25 m a i <1635-1637>, I a s s y. Gligorie Geapa, fils de Ionaşco, et ses neveux vendent à Mihai <Ungurul>, marchand de Iassy, leur part du village de Băloşeni, <sur Jijia>.

124. 28 m a i 1635 (7143), S u c e a v a. Note du *vistiernic* Dumitru Buhuş concernant la somme de 40 ducats pour laquelle, lui et le *stolnic* Grama se sont portés garants. (Avec photocopie en annexe, pl.XIII).

125. 31 m a i 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'*uricar* Dumitru, ancien *vornic*, de séparer les propriétés du monastère Saint Sabas du côté des villages de Gurbăneşti et de Budeşti, faites don par le *postelnic* Enachi.

126. 1er <j u i n> 1635 (7143), <T r o t u ş>. L'ancien *paharnic* Nicolai Bejan, Pătraşco Solomon et le bourgmestre Condrea et les échevins de Tîrgul Trotuş font connaître au prince que la *selişte* de Pleşeşti, l'objet d'un procès du village de Bîrsăneşti contre le *vornic* <*de gloată*> Neaniul, se trouve dans le territoire du village de Rediu, faisant donc partie de sa possession.

127. 3 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Costantin Udrea Gînscă le droit de propriété sur un ancien terrain princier, du territoire du bourg de Baia, fait don par le voïévode Moise Movilă, et sur une portion d'hétraie pour l'élevage des porcs.

128. 5 j u i n 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Ghiorghie Roşca le droit de propriété sur la moitié de la *selişte* de Petrosul, reçue de ses parents Dumitru, Ionaşcu et d'autres, les petits-fils de la *vorniceasă* Chirena Zberoaia, en compensation de la dépense que le *vistiernic* avait faite lorsque leurs hoiries ont été empriétées.

www.dacoromanica.ro

129. 5 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Gligorie Galbanul de Cozmeşti de retenir l'hoirie du village d'Oşeşti, appartenant à Ciudin et à Ioniţă, les fils d'Alba, et à Vartic, en faveur de Postolache et Porcea des mêmes contrées, parce que ces derniers avaient payé aux premiers les impôts.

130. 6 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'*uricar* Borăleanul et à Isac Stîrcea de séparer la partie du village de Şendriceni, appartenant à l'ancien *staroste* Onciul <Iuraşcovici>, et d'enquêter le litige existant entre celui-ci et le *comis* Lupul Talpă.

131. 7 j u i n 1635 (7143), J o l d e ş t i. Lupul Ghianghea s'oblige de racheter les bijoux de son neveu, Ion <Cioplan>, mis en gage par son père, le grand logothète <Ionaşco Ghianghea>, pouvant ainsi prendre en possession la moitié des village de Parcova et de Sireţel, offerte par ce dernier à Ion, comme garantie. (Avec transcription en annexe).

132. 8 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Piatra, fille de Gavril et de Mărica, avec son époux, Nuor, font don à l'ancien *paharnic* Pană, d'un quart du village de Zărneşti, district de Covurlui.

133. 10 j u i n 163<5> (714<3>), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *sulger* Toma <Cantacuzino> le droit de propriété sur Poiana Costei, du territoire du village de Bîrleşti, achetée à Vasilie Cenuşe et à ses parents.

134. 12 j u i n 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neaniul le droit de propriété sur le *selişte* d'Oleşeşti, à la suite du procès avec le village de Bîrsăneşti.

135. 12 j u i n 1635 (7143). L'ancien <grand> *jitnicer* Vasilie Roşca et Eremia Murguleţ avouent que l'ancien *spătar* Pătraşco Dragotă, avec son frère, Dumitru Dragotă, et autres, ont fixé les limites de leurs propriétés au village de Păuşeşti. (Avec transcription en annexe).

136. 12 j u i n 1635 (7143), H ă l ă ş t i i a n i. Isac, Dumitraşco et Procopie, les petits-fils de Toflea, avouent avoir vendu au grand *clucer* Lupul Prăjescul un esclave tzigane avec ses enfants. (Avec transcription en annexe).

137. 15 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Bercea, fils de Frate, fait don à son cousin l'*iuzbaşă* Costantin de Micesti, de sa part du village de Brădeni.

138. 19 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistriţa le droit de propriété sur un moulin dans le village de Găgeşti, sur Gîrla Putnei, construit par le logothète Ştefan et fait don au monastère par le fils de celui-ci, l'<ancien grand> logothète Dumitraşco <Ştefan>.

139. 20 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à <Eustratie> Dabija, *staroste* de Putna, le droit de propriété sur plusieurs parties du village d'Oleşeşti, sur Gîrla Putnei, avec emplacements de moulin, et vignes, achetées à l'ancien logothète Pavel.

140. 20 j u i n 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu écrit à Varlaam, archevêque et métropolite de Suceava, d'inscrire dans l'obituaire de la Métropolie le logothète Iurco, vu que ses soeurs ont renoncé au droit qu'elles avaient sur maisons du bourg de Suceava, vendus à la Métropolie.

141. 21 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise les serviteurs de l'Evêché de Huşi de pêcher dans les eaux du rive de Prut, au village de Vîrîţi.

142. 23 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *cămăraş* Ionaşco le droit de propriété sur un quart du village de Neşcani, sur Bîc, district d'Orhei, avec la clairière dénommée Răcila.

143. 25 j u i n 1635 (7143). Simion Pilipovschi et son épouse, Mărica, font don au *cămăraş* Isar de la moitié du village de Şerbiceni, situé sur le ruisseau de Drabişte, district de Hotin, pour sauver la vie de leurs fils, Vasilie et Ionaşco, coupables de pillage du sus-dit *cămăraş* et de meurtre d'un certaine nombre de marchands.

144. 28 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Hangul le droit de propriété sur l'étang de Tîrgul Frumos, aménagé et fait don par le voïévode Miron Barnovschi, à la suite de procès contre le *vornic de gloată* Tănasie, qui possédait deux *selişti* voisines: Ruscani et Avrămeşti.

145. <A v a n t l e 29 j u i n > 1635 (7143). Armanca, fille de Vasilca, petite-fille de Sion <Coşescul>, vend à son oncle, <l'ancien *pîrcălab*> Ionaşco Coşăscul, une sixième du village de Coşeşti.

www.dacoromanica.ro

146. 29 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *pîrcălab* Ionaşco Coşescul le droit de propriété sur une sixième du village de Coşeşti, sur Racova, achetée à Armanca, petite-fille de Sion Coşescul.

147. 29 j u i n 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Zaharia le droit de propriété sur une partie du village d'Obric, achetée à la fille de Mihăilă Moimescul; il confirme aussi à Penteleiu la moitié de la propriété de l'*armaş* Bucur, du même village, partie reçue d'Agafia, dont elle a racheté la vie de son fils, Toader, qui avait été condamné à mort. (Avec transcription en annexe).

148. J u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> le droit de propriété sur le village de Popricani, situé sur Tivova, entre les villages de Posadnici et de Cîrniceni, acheté au douanier Conde, tout en indiquant les confins.

149. J u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *pîrcălab* Onciul Iraşcovici, à l'*uricar* Borlălcanul et à d'autres de fixer les frontieres entre le village de Dumeni, sur Iubăneasa, propriété de Pătraşco Ciogolea, *pîrcălab* de Hotin, du côté des villages de Miclăuşeni, de Cordăreni, de Popeni et de Săpoteni.

150. J u i l l e t 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *pîrcălab* Onciul Iuraşcovici, à l'*uricar* Borăleanul et à d'autres de fixer les frontières entre le village de Hudeştii Mari, sur Başeu, avec les clairières situées sur Baranca et avec Novosăliţa Hudeştilor, ainsi que de certaines parties d'hoirie tenant du village de Bobeştii din Deal, propriété de Pătraşco Ciogolea, *pîrcălab* de Hotin, du côté du village de Bobeştii din Vale.

151. J u i l l e t 1635 (7143). Mention concernant la vente de la moitié du village de Burueneşti, <district de Roman>.

152. 1er j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le grand logothète Pătraşco Başotă, Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, Gavril <Coci> hetman et *pîrcălab* de Suceava, et Dumitraşco Şoldan, grand *vornic* *<de Ţara de Sus>*, déposent en témoins sur un partage d'esclaves tziganes entre le *clucer* Lupul Prăjescul et Dumitru Cărăbaţ.

153. 1er j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le grand logothète Pătraşco Başotă atteste que le grand *sulger* Toma <Cantacuzino> a acheté à Pătraşco Stănilă un quart du village de Drislive. (Avec photocopie en annexe, pl. XIV).

154. 1er j u i l l e t 1635 (7143). Maria, fille d'Aftimia, vend à Margine et au *pîrcălab* Irimia une partie du village de Ştiuborăni.

155. 2 j u i l l e t <1635 - 1638>. Ichimaşco, avec ses frères, Ursu, Andrei et d'autres, vendent certaines parties du village de Băloşeşti, sur Jijia, district de Iassy, à Toader Ştefan, à Mihai Ungurul et à Paradis Saula.

156. 2 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Avram de Lucăceni et à Neculai de Ghereni, à la suite de la plainte de Bălaci, fils d'Udrea, d'Ionaşco Robul et de leurs *răzeşi* du village de Prererîta, de fixer les limites de leur village du côté du village de Balasineşti.

157. 3 j u i l l e t 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitru, ancien *vornic* de Botoşani, à la suite du procès avec le monastère de Galata, le droit de propriété sur un étang aménagé par son père sur le ruisseau de Teişoara, sur le territoire du bourg de Botoşani.

158. 6 j u i l l e t 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Anton de Paşcani le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans le village de Cîrsteşti, district de Cîrligătura, acheté à Nastasia et à ses filles.

159. 6 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le grand *medelnicer* Simion Gheuca laisse à son épouse, Mărica, la moitié de sa fortune, pour payer ses dettes, pour faire l'aumône et des donations aux monastères, ainsi que le revenu du village de Băcani, qu'ils ont acheté ensemble. (Avec transcription, photocopie, sign. et sceaux en annexe).

160. <E n v i r o n l e 7 j u i l l e t 1635 (7143). Isac Drujina de Piciorogani vend à Toader Balici d'Uriceni et à son fils, Simion, sa part du village de Piciorogani, district de Hîrlău.

161. 7 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au pope Nicolai de Cerneşti le droit de propriété sur une partie du village de Piciorogani, district de Hîrlău, avec emplacement de moulin sur Miletin, achetée à Mărica, fille de Drujine, et à ses enfants.

www.dacoromanica.ro

162. 8 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu fait don au *vistiernic* Dumitru Buhuş d'un emplacement de village, situé dans la partie d'en bas de la *Braniştе* <de Bohotin>, en exemptant de tous les impôts et corvées les hommes qu'il amènera de l'étranger où de ses villages. Ceux-ci travailleront aux moulins situés sur Jijia et sur Prut, construits par le susdit *vistiernic* sur un terrain princier, au profit du règne et du pays.

163. 8 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Marcu Blaga de Rusciori de délimiter à Loghina, fille de Ion de Bogdăneşti, la partie due à son père, du village de Bogdăneşti.

164. 9 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Pătraşco, arrière-petit-fils du *sulger* Ivanco, le droit de propriété sur trois parts du village de Căbiceni, district de Dorohoi, heritées de son arrière-grand-père, mais qui avaient été d'abord confisquées par le voïévode Miron Barnovschi pour être restituées ensuite par le voïévode Moise <Movilă>.

165. 12 juillet 1635 (7143), Meleşcani. Le *diac de vistierie* Petrea Nîscă et Vasile Căpracea écrivent au grand logothète Pătraşco Başotă au sujet de la délimitation des parties du village de Borăşti, sur Bîrlăzel, héritées par le *diac* Dumitraşco, petit-fils du *pîrcălab* Tîmpea. (Avec transcription, photocopie, sign. et sceaux en annexe).

166. <Avant le 14 juillet 1635>. Ionaşco Hrincovici, fils de Nastasia, arrière-petit-fils de Franţian et du *clucer* <Toader> Bucotco, vend à sa soeur, Mărica, et à son beau-frère, Dumitraşco Fulger, *pîrcălab* de Putna, sa part du village de Voroncăuţi, <district de Soroca>.

167. 14 juillet 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Marica et à son époux, Dumitraşco Fulger, *pîrcălab* de Putna, le droit de propriété sur une partie du village de Voroncăuţi, <district de Soroca>, achetée à son frère, Ionaşco Hrincovici, fils d'Anastasia.

168. 15 juillet 1635 (7143), Iassy. Petrea Buguleţea, fils de Cîrstina, vend au *postelnic* Ionaşco Prăjescu une sixième du village de Petreşti, sur Jijia, district de Dorohoi. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

169. A-B. 15 juillet 1635 (7143), Iassy. Vasile, fils du pope Panăş de Crăsnăşeni, vend à Ostafie, fils de Pătrăşcan, sa part d'un *"bătrîn"* du village de Văsiani, pour quatre ducats et un boeuf "de négoce".

170. <Avant le 16 juillet 1635>. Costantin Hăugul avoue avoir délimité à la suite de la disposition princière, le village de Mihăileşti, <la propriété du monastère de Homor>, du côté des villages de Brătuleni et de Tăuteşti.

171. 16 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Homor le droit de propriété sur le village de Mihăileşti, en indiquant ses confins, après la délimitation faite par Costantin Hăugul en venant du côté des villages de Brătuleni, de Tăuteşti et de Cogeşti.

172. 16 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'*aprod* Dumitru le droit de propriété sur un quart du village de Bulbuceni, acheté à Istrati, fils du *spătărel* Ion.

173. 18 juillet 1635 (7143), Iassy. Les *vornici de gloată* Neaniul et Dumitru et d'autres avouent, à la suite d'une enquête, que les parties du village de Prigorceni achetées par l'ancien *vornic* Bolea n'ont pas été rachetées par Moisea d'Olăneşti et par ses parents; par conséquent, Apostol Cehan, le gendre de Bolea, et son frère, Racoviţă Cehan, sont les possesseurs légitimes de ces parties, tandis que Moisea a renoncé à ses prétentions, en se contentant de la partie de Berdilă, du même village.

174. <Environ le 20 juillet 1635>. Drăgan et sa soeur, Agafia, vendent quatre *pămînturi* du village d'Onceni à Grama de ce village-là et une partie de la forêt aux frères Grama, Irimia et Ion.

175. 20 juillet 1635 (7143). Felegos vend trois *răzoare* du village d'Onceni à Vasilie Croitorul.

176. 20 juillet 1635 (7143). Simion, Bejan et d'autres, les petits-fils de Palıolcea, et Ioana, fille de celui-ci, vendent au prêtre Andronic certaines parties du village de Părtănoşi.

177. 21 juillet 1635 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Apostol Cehan et à son frère, le logothète Racoviţă, le droit de propriété sur les parties du village de Prigorceni, achetées par l'ancien *vornic* Borlea, le beau-père d'Apostol, à la suite du procès avec

www.dacoromanica.ro

Moisea d'Olăneşti et ses parents. Ainsi ceux-ci possèderont seulement la part de Berdilă, du même village.

178. 21 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à un serviteur princier de déposséder Ionaşco et son frère, Căzan, d'une partie du village de Nisporeşti, qu'ils ont vendue au *vistiernic* Toader Boul et à son gendre, Neculachie.

179. 21 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à ses serviteurs, Necula <Maroş>a, Gligorie et d'autres, de délimiter les parts d'Ionaşco de Bogdăneşti des villages de Hilipeşti et de Bahnă, empiétées par Costantin Puia, Dumitru et Drăgan.

180. 23 j u i l l e t 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gheorghe Borşa le droit de propriété sur certaines parties du village de Dobruleşti, sur Moldova, district de Suceava, achetées à Ignat, à Simion et à d'autres.

181. 23 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à ses serviteurs, Dodon et Grecul, de partager en trois les serfs des villages du grand *armaş* <Toader> Petriceaico, de Costantin Nebojatco et de la *jupîneasă* Nebojatcoaie, qui ont constitué l'objet d'un procès entre les trois parties ci-dessus mentionnées.

182. 25 j u i l l e t <1635>. Ionaşco, fils de Coste, avoue qu'il a fait don au monastère de Pîngăraţi de sa part d'hoirie du village de Buciumi, avec emplacement de moulin et emplacement d'étang sur le ruisseau de Galbena, pour qu'on fasse des prières pour lui et ses parents.

183. 25 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Lupul Ghianghea et son frère, Dumitraşco, les fils de l'ancien <grand> logothète Ionaşco Ghianghea, et Ion Ciolpan, petit-fils de celui-ci, donent au *clucer* Lupul Prăjescul, gendre du sus-dit logothète, leurs parts des villages de Siriţel, de Stolniceni et de Buteşti, ainsi qu'une *falce* de vigne de Iassy, pour le rachat de certains objets mis en gage par le défunt logothète.

184. 28 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Ionaşco Avram et à ses frères, Ştefan et Vasilie, le droit de propriété sur deux tiers du village de Mesehenești, district de Roman, sur la moitié du village de Giurcani, sur Tutova, et sur plusieurs esclaves tziganes. De même, il confirme, à Ionaşco Avram seulement, le droit de propriété sur le village de Nămăeşti, situé à l'embouchure d'Idrici, district de Fălciu, et sur une partie d'un emplacement de moulin, situé au village de Căpoteşti, sur Gîrla de Jos a Putnei.

185. 28 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise le grand *medelnicer* Apostol de posséder une partie du village de Băloşeşti, achetée à Grosul.

186. 28 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à son serviteur, Scînteie, de rendre justice à Toader de Cruce et à Isarie de Găgeşti, pour un quart de moulin du village de Găgeşti, possédé sans droit par les moines du monastère de Saint-Sabas, de Iassy.

187. 31 j u i l l e t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise le monastère de Pîngăraţi de posseder un tiers du village de Buciumi, fait don par Ionaşco, fils de Coste.

188. 2 a o û t 1635 (7143). Le *clucer* Lupul Prăjescul, Lupul Ghianghea, Dumitraşco Ghianghea et Ion Ciolpan, les héritiers de l'ancien grand logothète Ionaşco Ghianghea, partagent les hoiries heritées, en spécifiant les villages atribués au dernier: Frăteşti, district de Suceava, une moitié de Bilăuţi, de Dobrinăuţi et de Lucoveţ, district de Cernăuţi, Ternauca, le même district, Costeşti et la *seliştе* de Ruptura, district de Tutova.

189. 4 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au grand *sulger* Toma <Cantacuzino> de délimiter à Ursul une partie de la clairière de Muncei, qui a constitué l'objet d'un procès contre Gheorghiţă.

190. 4 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ursul, fils du prêtre Nichita de Vîrtop, le droit de propriété sur une partie de la clairière de Muncei, à la suite du procès avec Gheorghiţă, fils d'Anuşca, petit-fils de Ciolpan de Bîrleşti.

191. 4 a o û t 1635 (7143). L'*uricar* Borăleanul, Isac Stîrcea et d'autres font savoir au prince qu'ils n'ont pas pu établir les confins de la part du *pîrcălab* Onciul Iuraşcovici, du village de Şendriceni, empiétée du côté du village de Şeleşeu, la propriété du *comis* Lupul Talpă, parce que celui-ci allait se présenter au procès devant le Conseil princier.

192. 4 a o û t 1 6 <3> 5 (7 1 <4> 3), C e r n ă u ţ i. Isac, fils de Gavril, oncle de Toader de Valeva, son neveu, Roman, et le fils de celui-ci, Costin, vendent au grand *vornic* Gavrilaş <Mateiaş> un tiers du village de Valeva.

www.dacoromanica.ro

193. 5 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Isac et son fils, Crăciunaş se constituent en témoins au sujet de leurs héritiers et de la possession de certaines parties du village de Macicăuţi, en interdisant à leurs parents de prendre en possession la part de Bogdan, vue qu'ils ont amené ce dernier de l'autre côté de Danube, du village de Mecin.

194. 6 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu fait connaître au deuxième logothète Racoviţă Cehan qu'il est d'accord avec le choix de l'endroit dénommé La Corbul, dans le territoire du bourg de Vaslui, pour l'édification d'un monastère, et il le désigne comme intendent des travaux de construction, lui interdisant, en même temps, d'utiliser de la pierre de taille des décombres de l'ancienne cour princière.

195. 7 a o û t 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Eremia Dabija et à son frère, Costantin, les fils du prêtre Sava, le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes, à la suite du procès avec Todosia, fille du *vornic* Nădăbaico.

196. 7 a o û t 1635 (7143). L'ancien *pîrcălab* Costantin, Hăugul, Soltan de Mălăeşti et d'autres avouent avoir délimité, à la suite de la disposition princière, la moitié du village de Forăşti, la propriété de Vasile Balş, achetée par son grand-père, le logothète Bîrlădeanul. L'autre moitié devait entrer en possession de Nastasia, fille de Gligorcea.

197. 9 a o û t 1635 (7143), S u c c e a v a. Dionisie, ancien évêque de Roman, le prieur Ghedeon et toute l'assemblée du monastère de Dragomirna, avouent avoir vendu au *cupar* Ionaşco le village de Bîrsăneşti, près de Cărpeniş, district de Dorohoi, don de l'ancien grand logothète <Lupul> Stroici, pour 350 *lei,* pour terminer l'edification du monastère. (Avec photocopie en annexe, pl.XV).

198. 10 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Vasile Muste de surveiller que l'on acquitte au *postelnic* Furtună le prix d'une jument tuée par les serfs du *pîrcălab* Bechea.

199. 12 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à <Nastasia>, l'épouse de Dumitraşco Solomon, le droit de propriété sur le village de Hămciani, à la suite du procès avec le *diac* Toderaşco.

200. 12 a o û t 1635 (7143), P r ă j e ş t i. Mihăilă, le fils de Blagul, et sa nièce, Mărica, avouent avoir vendu à Dumitraşco Sechil leur part du village de Bîrjoveni, étant obligés par le fils de celui-ci, le *cupar* Neculai Sechil. (Avec photocopie en annexe, pl.XVI).

201. <A v a n t l e 1 3 a o û t 1635, P r i g o r e n i>. Le grand *spătar* <Grigore> Ureche, le *vistiernic* Gheorghe Roşca et d'autres communiquent au prince qu'ils ont délimité la *seliştе* de Prigoreni, sur Plotonița, à Rediu, près de Tîrgul Frumos, la propriété du *vornic <de gloată>* Neaniul, à la suite du procès avec le *vornic <de gloată>* Tănasie (avec l'autographe et sceau de Grigore Ureche en anexe).

202. 13 a o û t <1635>, P r i g o r e n i. Le *vornic de gloată* Neaniul avoue qu'il s'est mis d'accord avec le *vornic <de gloată>* Tănasie d'entrer en possession de la *seliştе* de Prigoreni, sur Plotoniţa, au dessous de Rediu, près de Tîrgul Frumos, selon la délimitation faite par le grand *spătar* Grigorie Ureche, le *vistiernic* Gheorghe Roşca et d'autres. (Avec transcription en annexe).

203. 13 a o û t 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme, à la suite d'un procès, au *vornic de gloată* Vasile Roşca le droit de propriété sur la moitié du village de Blăjeri, sur Bîrlad, district de Tecuci, avec la moitié du revenu de l'étang et des moulins faits par lui-même, l'autre moitié restant en la possession du monastère de Floreşti.

204. 13 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le grand logothète Pătraşco Başotă, Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos,* et d'autres hauts dignitaires de la Cour princière attestent que l'ancien évêque de Roman, Dionisie, et le prieur du monastère de Dragomirna, Ghedeon, d'acord avec toute l'assemblée du monastère, ont vendu au *cupar* Ionaşco le village de Bîrsăneşti, près de Cărpeniş, district de Dorohoi, avec étang et emplacement de rucher, qui avait été fait don au monastère par l'ancien grand logothète <Lupul> Stroici, pour achever l'édification du monastère. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

205. <14 - 31> a o û t 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cupar* Ionaşco le droit de propriété sur le village de Bîrsăneşti, district de Dorohoi, acheté au monastère de Dragomirna, qui l'avait reçu comme don de la part de <l'ancien> grande logothète <Lupul> Stroici.

www.dacoromanica.ro

206. 14 a o û t 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Efrim Hăjdău le droit de propriété sur certaines parties et *selişti* du village de Cetnieăuţi, achetées à Tertie, à Iurașcu et à d'autres.

207. 14 a o û t 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Avram de Lueăceni le droit de propriété sur le village de Soloniuca, sur Cotela, acheté à Tudori, ancien *pîrcălab* de Hotin, tout en indiquant ses confins.

208. 14 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Ştefan de Mărgineni de délimiter un tiers du village de Plopoasa, acheté par Pătrașco Boldescul, *pîrcălab* de Roman.

209. 15 a o û t <1635 - 1639>, I a s s y. L'ancien logothète Pătrașco Ciogolea, *pîrcălab* de Hotin, avoue qu'il a emprunté à Uzun Mustafa 500 *lei*, s'obligeant de restituer la somme dans un délai de cinq mois. (Avec photocopie en annexe, pl. XVII).

210. 18 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Dumitrașco le droit de propriété sur une partie du village de Borăşti, sur Bîrlăzel, district de Vaslui, à la suite du procès avec Muşa et ses parents, vue que ceux-ci ne se sont pas présentés au terme. (Avec photocopie en annexe, pl. XVIII).

211. 19 a o û t 1 5 3 5 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Avram de Lueăceni le droit de propriété sur un quart du village de Sencheuţi, sur Vilia, district de Hotin, acheté à Odochia, l'épouse de Toma, ancien *vornic* de Botoşani, à son fils, Mardarie, et à d'autres, tous étant les petits-fils de Bilava.

212. 20 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Pătrașco Başotă le droit de propriété sur la *selişte* de Turtureşti, qui a été princière, soumise au teritoire du bourg de Piatra, don de la part du voïévode Moise Movilă.

213. 20 a o u t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *clucer* Ştefan Boul le droit de propriété sur le village de Davideni, sur Moldova, district de Neamţ; que son père, le *vistiernic* <Toader> Boul, a racheté au *postelnic* Talpă, en lui donnant 1000 ducats et la moitié du village de Budeşti, situé sur Apa Neagră.

214. 21 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur certaines parties du village de Ţibăneşti, district de Vaslui, achetées à Ionaşcu et à sa soeur, Mărica, les enfants du *şetrar* Cîrstca et à d'autres.

215. 21 a o û t 1635 (7143), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu, pour la moitié du village de Şăndreni, avec un emplacement de moulin sur Stavnie, un emplacement de rucher et la moitié d'une clairière.

216. <2 4 a o û t 1635 (7143), D u m e n i>. L'ancien *stolnic* Tureul, l'ancien *staroste* Oneiul Iurașcovici et d'autres rapportent au prince qu'ils ont fixé les limités du village de Dumeni, la propriété de Pătrașco Ciogolea, *pîrcălab* de Hotin, du côté du village de Mielăuşeni, la propriété de Costantin Stîrcea, en précisant, en même temps, que l'étang situé sur la vallée de Bilauca, appartient au premier.

217. 24 a o û t 1635 (7143) D u m e n i. L'ancien *stolnic* Tureul, l'*uricar* Borăleanul et d'autres avouent avoir fixé, à la suite d'une disposition princière, les limites du village de Dumeni, du côté des villages de Mielăuşeni et de Cordăreni, en établissant que l'étang situé sur la vallée de Bilauca appartient au même village.

218. 26 a o û t 1635 (7143). Varlaam, archevêque et métropolite de Sucеava, et les évêques: Mitrofan de Roman, Evloghie de Rădăuţi et Gheorghie de Huşi, attestent que Dionisie, ancien évêque de Roman, le prieur Ghedeon et l'assemblée du monastère de Dragomirna ont vendu au *cupar* Ionaşco le village de Bîrsăneşti, district de Dorohoi, pour pouvoir terminer l'édification du monastère.

219. 28 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au second *postelnic* Balan Haţimirschi le droit de propriété sur le village de Stăueeni, district de Hotin, acheté à l'ancien grand douanier Condre, tout en indiquant ses confins.

220. 29 a o û t 1635 (7143), G o c ş t i. Le grand *spătar* Grigore Ureche, l'ancien *vistiernic* Gheorghie Roşca et d'autres attestent que le *vornic de gloată* Neaniul a acheté à Ipatie Sîrbea, à son frère, Toader, et à leurs neveux une sixième du village de Băloşeni, sur Jijia, district de Iassy.

www.dacoromanica.ro

221. 30 a o û t 1635 (7143), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Iordachie et à d'autres, les fils de Dumitru Goia, le droit de propriété sur 15 *ogoare* du village de Lăţeani, district de Roman, achetés à Ionaşco, fils de Pătraşco.

222. <1er s e p t e m b r e 1635 - 31 a o û t 1636> (71<44>); <1er s e p t e m b r e 1639 - 31 a o û t 1640> (71<48>), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au logothète Pătraşco Ciogolea le droit de propriété sur le village de Cobîlea, district de Soroca, à la suite du procès contre le *pîrcălab* Gheorghe Catargiul.

223. <1er s e p t e m b r e 1635 - 3 1 a o û t 1636> (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Grigore Ureche, fils de Nistor Ureche, le droit de propriété sur le village de Lărgeni, sur Prut, à l'embouchure de Larga achetè aux petits-fils et aux arrière petits fils de Oanea Lărgenul et de ses frères.

224. <1er s e p t e m b r e 1635 - 3 1 a o û t 1636> (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère <de Zugraf>, près de Vaslui, le droit de propriété sur un terrain à Lipovăţ, dans le territoire du bourg de Vaslui, en indiquant ses confins.

225. <1er s e p t e m b r e 1635 - 3 1 a o û t 1636> (7144). Le voïévode Vasile Lupu autorise Iliaş et Gheorghiţă, les fils de l'ancien hetman Vasile Şeptilici, de posseder le village de Chivărul, district d'Orhei, en ordonnant aux villageois de leur obéir.

226. <1er s e p t e m b r e 1635 - 3 1 a o û t 1636> (7144). Le voïévode Vasile Lupu ordone à Grigore de Cozmeşti d'enquêter le litige de Porec et de Postolachi d'Oşeşti au sujet d'une terre qui s'étend de Poiana cea Mare jusqu'au Monastère de Băisan, mise en gage par leur onele, Coste.

227. <1er s e p t e m b r e> 1635 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Safta et à son mari, le *clucer* Lupul Prăjeseul, aux frères de celle-ci, Lupul et Dumitraşco, enfants de l'ancien grand logothète Ionaşco Ghianghia, et à leur neveu, Ion Ciolpan, le droit de propriété sur 34 possessions: des villages et des *selişti* entiers, des moitiés et des portions des villages, situés dans les districts: Hotin, Cernăuţi, Suceava, Dorohoi, Hîrlău, Orhei, Iassy, Cîrligătura, Roman, Vaslui, Tutova, Fălciu et Covurlui; ils sont entrés en possession de toutes ces propriétés, à la suite du partage des hoiries heritiées.

228. 2 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme le partage des villages: Cărbuneşti, district de Neamţ, Blăgeşti, Fărăoani et Movileni, district de Baceău, Mesăhăneşti et Ruşi, district de Roman, Năneşti, district de Tecuci, Vlădeşti et Sîngerei, district de Iassy, Pleşeşti, district de Cîrligătura, et de six *fălci* de vigne à Cotnari, entre les petits-fils et les arrière-petits-fils du hetman Petriceă, en précisant ce qui revient au grand *armaş* Toader Petriceaico et à ses parents, à Toader Moţoc et à ses frères, à Petrea Hadîmbul et à d'autres fils de Goioac, mais en confirmant tout particulièrement les parts revenant à Vasile et à ses frères, les fils de Neehita.

229. 3 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne de choisir les parties achetées par le *vornic* Jorea dans la *selişte* de Bahna et dans village d'Urdziei.

230. 7 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Moisea d'Olăneşti le droit de propriété sur la part de Berdilă du village de Prigoreeni, district de Vaslui, à la suite du procès avec le second logothète Racoviţă <Cehan> et le frère de celui-ci, Apostol Cehan.

231. 12 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cămăraş* Vasilie Corlăteseul, à son épouse, Anesia, et aux frères de celle-ci, Dănilă et Ionaşco, le droit de propriété sur certaines parties du village de Găngureşti, district de Iassy, achetées à leurs parents, Gligorie Rafeiu, Simion et Maria, les enfants de Zane.

232. 14 s e p t e m b r e 1635 (7144), D o r o h o i. L'*uricar* Borăleanul et Isac Stîrcea font savoir au grand logothète Pătraşco Başotă qu'ils ont marqué, conformément à la disposition reçue, les limites du village de Şendrieeni, la propriété du *pîrcălab* Oneiul <Iuraşcoviei>, empiété du côté du village de Seleşeu, par le *comis* Lupul Talpă, mais ils n'ont pas pu planter des pieux, parce que celui-ci ne s'est pas présenté à la délimitation.

233. A-B 14 s e p t e m b r e 1635 (7144), C u p c i e i. Gheorghie Corobea avoue que, creusant dans une *movilă* à la limite du village de Cupciei, avec Ştefan et Golăi de Pareova, il a trouvé une grande pierre et plusieurs pierres plus petites.

234. 14 s e p t e m b r e 1635 (7144), I a s s y. Hriza, le beau-frère du *postelnic* Enachi, avec son épouse, Vamba, et avec leur neveu, Iane, avouent avoir donné au tailleur Vasile Fulgea

www.dacoromanica.ro

un emplacement de rucher au village de Storneşti, district de Cîrligătura, pour ses services auprès le *postelnic*, et pour payer une dette de celui-ci, de 17 ducats.

235. 15 septembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au douanier (*cămăraş)* Isariu la moitié du village de Şerbiceni, district de Hotin reçue de Simion Pilipovschi, de son épouse, Mărica, et de leurs enfants, pour racheter la vie de leurs fils, Vasilaşco et Ionaşco, coupables du pillage d'Isariu et de la mort de deux de ses compagnons marchands.

236. 15 septembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gligorie d'Orhei le droit de propriété sur un gué de moulin, <au village de Furceni>, à la suite du procès avec ceux qui le lui avaient vendu: Lelcoaia de Furceni et son gendre, Gligorcea.

237. 15 septembre 1635 (7144), <Iassy>. Le voïévode Vasile Lupu autorise l'ancien *sulger* Gheorghe Jora de prélever la dîme de ses villages de Hlinişte et de Novacăuţi et de posséder un moulin jusqu'au moment où sera payée la dette de 200 ducats, la raison pour laquelle les biens ci-dessus mentionnés avaient été mis en gage par le fils du logothète.

238. 15 septmbre 1635 (7144), Iassy. Varlaam, archevêque et métropolite de Succava, fait connaître le fait que le pope Bilăi du bourg de Şchei, se confessant devant lui, avant de mourir, a avoué avoir contrefait, au temps qu'il était novice au monastère de Bistriţa, suivant l'instruction du prieur Nicolae, un document concernant les limites du domaine du monastère de Bisericani, document qu'il a attribué au voïévode Petru <Rareş>. (Avec transcription en annexe).

239. 16 septembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu établit les regles pour le clergé, en l'exemptant de tous les impôts.

240. 18 septembre 1635 (7144), Cupcici. Mihailo, fils d'Odochia, petit-fils de Groza, vend à <l'ancien> *vistiernic* Dumitru Buhuş, *pîrcălab* de Hotin, des parties du village de Brătăşeni, district de Iassy.

241. 18 septembre 1635 (7144). Andronic, Dumitraşcu et Sturza, les fils de Boghiul, partagent avec leur cousin, Gligoraş, fils de Nastasia, les serfs et le territoire du village de Rădăuţi.

242. 19 sepmbre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *spătărel* Grapă du village de Cereteoani d'obliger Mirăuţă et son frère, Tănasie, de payer au *pîrcălab* Ştefan Bechea la contre-valeur des "*bucate*" que celui-ci leur avait données pour payer leurs impôts; au cas contraire, le *spătărel* est autorisé de retenir leur hoirie du village de Bogdăneşti.

243. 21 septembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *armaş* <Toader> Petriceaico, le droit de propriété sur le village de Bănceşti, sur Horaeţ, district de Succava, avec étang, vergers et pré, achetés à Vidraşco et à son épouse, Nastasia.

244. 21 septembre 1635 (7144), Iassy. Ţiganca et son frère, Lupul, les enfants d'Andrei, vendent à Toader Ştefan, à Paradis Saula et à Mihai Ungurul leur part du village de Băloşeni, sur Jijia, district de Iassy.

245. 23 septembre 1635 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de poartă* <Eremia> Vînculeţ le droit de propriété sur le village de Păruceni.

246. 26 septembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Ordzea de Tălhăreşti et à Tomiţa de Şătrăreni de délimiter l'emplacement du rucher du village de Petreşti, la propriété du capitaine Macri, du côté de celui d'Ionaşco de Giumătăţeni. (Avec photocopie en annexe, pl. XIX).

247. 26 septembre 1635 (7144). Le grand logothète Pătraşco Başotă, le grand *vornic* Savin Prăjescul et d'autres attestent que Iordachi et son épouse, Irina, ont vendu à l'ancien *pitar* Dumitru le terrain dénommé Grindul Lung, avec deux étangs, Lăpuşna et Lăpuşniţa, qui avait fait partie du territoire du bourg de Huşi.

248. 29 septembre 1635 (7144). Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *pîrcălab* Gabor de séparer, du territoire du bourg de Huşi, un terrain et des étangs appartenant au monastère d'Agapia, biens qui ont constitué l'objet d'un procès du monastère contre les habitants du bourg.

249. 2 octobre 1635 (7144), <Bîrlad>. Le bourgmestre Andriiaş et les 12 échevins du bourg de Bîrlad attestent que Petra a donné à Scărlet ses parts des villages de Tomineşti et de Bănceşti, pour le fait que ce dernier a payé une *duşegubină*.

www.dacoromanica.ro

250. <4 octobre> 1635 (7144), <Oboroceni>. Le prêtre Anton d'Oboroceni, avec sa famille, et d'autres avouent avoir donné au *postelnic* Ionaşco Prăjeseul leur terrain situé à Podul Orzii, en échange d'un pré situé à proximité du bourg de Şeheia.

251. 5 octobre 1635 (7144), Cotnari. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *postelnic* Ionaşco Prăjeseul le droit de propriété sur une sixième du village de Petreşti, sur Jijia, district de Dorohoi, achetée à Petrea Buguleţea, fils de Cîrstina.

252. <Octobre, après le 5 - avant le 23> 1635 (7144) / <juin, après le 5 - avant le 20>, Botoşani. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Galata de Sus le droit de propriété sur le village de Măcicăteni, <sur Jijia>, qui avait appartenu au territoire du bourg de Botoşani, à la suite du procès avec l'*uricar* Ionaşco Dobrenchi, dont les documents, qui se sont avérés être falsifiés, ont été déchirés devant le prince.

253. 11 octobre 1635 (7144), Hălăştiani. Ion Ciolpan, fils de l'ancien hetman Gligorie Ciolpan, vend au *clucer* Lupul Prăjeseul une jachère de vigne à Cotnari, sur la colline de Cîrjeşti. (Avec transcription en annexe).

254. 16 octobre 1635 (7144), Bodeşti. Le *postelnic* Toma <Cantacuzino> atteste que la *cluceroaie* Măriea, avant sa mort, a fait don à son neveu, le prêtre Vasile de Şerbeşti, ses parties du village de Vîrtop, parce que celui-ci a été à son service dès son âge le plus tendre.

255. 18 octobre 1635 (7144), Mielăuşeni. Toader, Dumitru, Irina et Ana, les enfants de Gherman, les petits-fils de Săeuianu, vendent à Costandin Stîrce, *pîrcălab* de Hotin, la *seliştе* de Hrobnea, district de Hotin, avec étangs, moulins et verger.

256. 23 octobre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au grand *şetrar* Chicoş de séparer les parties du *vornic de gloată* Vasile Roşea, des villages de Ţigănei et de Blăjeri, district de Tecuci, parties qui ont constitué l'objet d'un procès du vornic avec des habitants de ces villages. (Avec photocopie en annexe, pl.XX).

257. 24 octobre 1635 (7144). Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *pîrcălab* Pătraşcu de séparer les parties de Ştefan Boul, des villages de Munteni et de Sîrbi, district de Neamţ, que celui-ci avait prises de Ciocîrlie, pour une dette.

258. Novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *cămăraş* Sava d'établir les *jurători* pour le procès entre le *vornic* Vasile Roşca et Hîrbor, avec ses *răzeşi*, ayant pour objet le village de Dimaci.

259. 2 novembre 1635 (7144), <Piatra>. Leontie, Toader, Hilip et Părasca, les enfants de Varnava, vendent au monastère de Biserieani un emplacement de rucher du village de Torturești, tout en délimitant ses confins en collaborant avec le bourgmestre et les échevins du bourg de Piatra, de même, seul Leontie vend au monastère un terrain défriché et deux *pămînturi* du même village, alors que Aesintie de Furceni vend un pămînt. (Avec transcription en annexe).

260. 6 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Buzanoschi et à son fils, Bădiliţă, le droit de propriété sur une partie du village de Brăteni, district de Suceava, achetée à Elinca, épouse de Iacob Moţoc.

261. 6 novembre 1635 (7144), <Iassy>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Toader Beldiman, à son épouse, Candachia, et à la sœur de celle-ci, Drăgulina Gherghiloae, filles de l'ancien *clucer* Pătrăşean, le droit de propriété sur une partie du village de Ruşi, situé au delà de Bistriţa, district de Baeău, à la suite du procès avec Moglan, Toader et d'autres du village de Muşeteşti, dont le document de possession, à la suite de l'examen effectué par le *vornic de poartă* Tănasie, s'est avéré être faux.

262. 10 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise Costantin Boldur de posséder la part de Huhulea, du village de Negreşti.

263. 11 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordachi <Cantacuzino> le droit de propriété sur 26 *pămînturi* du village de Cîrligi, achetés à Grăjdean, fils d'Ionaşco Verdeş et de Măriea.

264. 11 novembre 1635 (7144), Iassy. Savin Prăjeseul, le grand *vornic* de *Ţara de Jos*, le grand *vistiernic* Iordachi <Cantacuzino> et d'autres attestent que le grand logothète Pătraşco Başotă a acheté un esclave tzigane, avec ses enfants, à Dumitru Şchiopul, fils de Nastasia Ciolpăneasa, neveu de la princesse Măriea. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

www.dacoromanica.ro

265. 12 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur 30 *pământuri* du village de Hăndreşti, à côté du village de Dănceni, achetés à Ionaşco.

266. 12 novembre 1635 (7144), Iassy. Vasile Hăugul, Sava Hăugul et d'autres avouent qu'ils ont vendu à Toader Ştefan, à Parades Saula et à Mihai Ungurul une partie du *cu* supérieur du village de Băloşeni, achetée à Tărîţă et a sa soeur, Motrea.

267. 14 novembre 1635 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme au logothète Tăutul le droit de propriété sur le village de Dămileni, à la suite du procès avec Neculai, fils de Albul.

268. 15 novembre <1635, Iassy>. Le voïévode Vasile Lupu, pour les *seliști* <de Hliniște et de Novacăuți, district de Hotin>.

269. 15 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *vornic de gloată* Neniul de posseder la *selişte* de Pleşăşti, située dans le territoire de son village. Rediu, à la suite du procès avec les habitants du village de Bîrsăneşti.

270. 17 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère Saint Nicolas le droit de propriété sur une partie du village de Mirăeşti, district de Tecuci, achetée à Macarie, fils de Neagolea.

271. 18 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Pătraşco Başotă le droit de propriété sur des esclaves tziganes achetés à Dumitru Şchiopul, fils de Nastasia Ciolpăneasa, et à Nastasia et Greaca, filles d'Anghelina Bărboaia, tous étant les neveux de la princesse Mărica.

272. 18 novembre 1 63 5 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Chirilă le droit de propriété sur une huitième du village de Băseşti, sur Tazlăul Mare, district de Bacău, achetée par son père, Andreica, à Cîrstea.

273. 20 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Grozava, l'épouse du *ceaşnic* Stratul Bolea, le droit de propriété sur certaines parties du village de Dănceni, achetées à Bălan et à Varvara, les enfants de Danciul d'Obîrşie, et à leurs parents, les petits-fils d'Ionaşco.

274. 20 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Grozava, l'épouse du *paharnic* Stratul Bolea, le droit de propriété sur certaines parties du village <de Năfordeşti, district de Tecuci>, achetées à la fille de Casian.

275. 20 novembre 1635 (7144). La délimitation des parties de Vasile Roşca, du village de Blăjari.

276. 20 novembre 1635 (7144). Grigore Hermeziu vend à l'aprod Petrişor un emplacement de rucher, avec verger, dans le territoire du village de Popeşti, district de Vaslui.

277. 22 novembre 1635 (7144), <Iassy>. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux fils de Dumitru Hudici, les petits-fils de Simion Bontea, le droit de propriété <sur une partie du village de Dragomireşti, district de Neamţ>, à la suite du procès avec Vasile, fils de Gheorghie, et avec d'autres, les arrière-petits-fils de Malea.

278. 26 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic <de gloată>* Neaniul le droit de propriété sur la *selişte* de Prigoreni, sur Plotoniţă, à Biserica de Piatră, dans le territoire de Tîrgul Frumos, faite don par le voïévode Alexandru Radu. Cette confirmation a été faite à la suite du procès avec le *vornic <de gloată>* Tănasie, qui prétendait qu'elle se trouvait dans les confins de sa *selişte*, Avrămeşti.

279. 28 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neaniul le droit de propriété sur une sixième du village de Băloşeni, sur Jijia, district de Iassy, achetée à Ipatie Sîrbea, à son frère, Toader, et à leurs parents, les petits-fils de Lupul Coşciug.

280. 28 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costandin Stîrcea, *pîrcălab* de Hotin, le droit de propriété sur la *selişte* de Hrobnea, district de Hotin, achetée à Toader, à Dumitru et à d'autres, les enfants de Gherman et les arrière-petits-fils de Săcuianu.

281. 28 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *vătaf* Cîrstian d'enquêter dans le litige des petits-fils de Bilăi au sujet de leur hoirie du village de Torceşti, <sur Bîrlad>, qui a été empiétée.

www.dacoromanica.ro

282. 30 novembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gligorie, fils d'Ionuţ, petit-fils de Golăi, le droit de propriété sur un terrain pour deux maisons du village de Seliştea, sur Şomuzul Împuţit, que Gligorie tenait de son frère, le *diac* Vasile Dinga, en échange; on confirme aussi son droit de propriété sur des terrains défrichés du territoire du même village, sur Pîrîul Glodului.

283. 30 novembre 1635 (7144), Iassy. Le grand logothète Pătraşco Başotă, Savin Prăjescul, le grand *vornic* de *Ţara de Jos*, Dumitraşco Şoldan, le grand *vornic* de *Ţara de Sus* et d'autres attestent que le grand *postelnic* Mihail Furtună a vendu au *pîrcălab* Toader la moitié du village de Preuteşti, sur Şomuz, district de Suceava, qu'il avait achetée à Gligorcea Pisoschi.

284. <Avant le 4 décembre 1635>. Mărica, fille du *vătaf* Ionaşcu, et ses enfants avouent avoir vendu à l'ancien *pîrcălab* Ştefan Bechea leur part et la part de Balaia du village de Bogdăneşti, district de Roman; de même, Nechita avoue qu'il a vendu, au même Ştefan Bechea, la part de son père, Ion Praznic, du même village.

285. 4 décembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Grapă de Cereteoani de séparer à l'ancien *pîrcălab* Ştefan Bechea la part du village de Bogdăneşti, achetée à Nechita, ainsi que la part de Ghervăsoaie, du même village, à qui il a payé l'impôt.

286. 13 décembre 1635 (7144). Gheorghe et Iacov, les fils de Mercu Hare, vendent au *vornic de gloată* Neaniul une part du village de Radomireşti, <district de Bacău>.

287. 14 décembre 1636 (7144). Zaharioae, la femme de Zaharia de Pungeşti, et ses enfants vendant à Gheorghe Movilişa une partie du village de Pungeşti, achetée à Dronţa, la petite-fille du logothète Mihail.

288. 17 décembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère d'<Aroneanu>, situé près du bourg de Iassy, le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes.

289. 18 décembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère d'<Aroneanu> le droit de propriété sur la *seliştе* de Feteoneşti, sur Jijia, district de Iassy, reçu de l'ancien *pîrcălab* Gheorghie Jorea, en échange de la *seliştе* de Selicicani, sur Başeu, district de Dorohoi.

290. 18 décembre 1635 (7144), <Iassy>. Le voïévode Vasile Lupu, pour le parties du village de Merăceşti, achetées par le *postelnic* Enache et par les moines du monastère d'<Aroneanu>.

291. 20 décembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, le droit de propriété sur deux *fălci* de vigne sur Dealul Păcurar, à Cotnari, achetées au moine Anastasie du monastère de Sucevişa.

292. 30 décembre 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Isac Stîrcea un tiers du village de Borodiceni, district de Dorohoi, achetée pour la première fois au *pîrcălab* de Hotin, Gheorghie, et à Iurşa, fils de Dălban, et une seconde fois à Cîrstina, l'épouse du premier.

293. 4 janvier 1636 (7144). Le <grand> *medelnicer* Apostol et le *diac* Stratulat Toader attestent que la religieuse Irina, qui a été l'épouse du *şetrar* Ilie, a vendu au <grand> *clucer* Lupul Prăjescul une partie du village d'Alexeşti, district de Vaslui.

294. 6 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au <grand> *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une partie du village d'Alexeşti, district de Vaslui, achetée à la religieuse Erina, qui avait été l'épouse du *şetrar* Ilea.

295. 8 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère de Bisericani le droit de propriété sur un emplacement du rucher dans la *seliştе* de Turtureşti, acheté à Leontie, à Toader et à d'autres, les enfants de Varnava, sur un terrain défriché et sur trois *pămînturi*, achetés à Leontie et à Acsintie de Furceni, en leur indiquant les marques des confins.

296. 9 janvier 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu, pour <le domaine de Poliţăni>.

297. 11 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux paysans du district de Hotin de payer la contribution de deux ducats, imposée au pays entier, pour le payement du tribut annuel envers la Porte Ottomane.

www.dacoromanica.ro

298. 13 janvier 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu décide que les moines du monastère de Tazlău doivent restituer à ceux du monastère de Rîşca l'argent dépensé pour aménager le lac Verdele.

299. <Après le 13 janvier - 31 août> 1636 (7144). Agafton, le prieur du monastère de Rîşca, avoue qu'il reçu des moines du monastère de Tazlău l'argent pour le lac Verdele.

300. <Après le 13 janvier - 31 août> 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Tazlău le droit de propriété sur le lac Verdele, à la suite du procès avec le monastère de Rîşca.

301. <Avant le 14 janvier 1636>. Acsinia, fille de Broştoc, avec son mari, Andrei, avouent avoir fait don au monastère de Bistriţa, après le différend avec le grand logothète Dumitraşco <Ştefan>, d'un emplacement de moulin à Găgeşti, sur Gîrla Putnei.

302. 14 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistriţa, à la suite du procès avec le moine Avram, qui ne s'est pas présenté à terme, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur Gîrla Putnei, au village de Găgeşti, don de la part du <grand> logothète Dumitraşco Ştefan.

303. 14 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistriţa, à la suite du procès avec Toader Clonciu, le moine Tăbîltoc, Isaric et d'autres, le droit de propriété sur des moulins dans le village de Găgeşti, sur Gîrla Putnei, dons de la part du grand logothète Dumitraşco Ştefan.

304. 15 janvier 1636 (7144), Iassy. Le grand logothète Pătraşco Başotă, le grand *spătar* <Grigore> Ureche et d'autres dignitaires de la Cour princière attestent qu'Isac Stîrcea a donné à l'ancien grand *vornic* Gavrilaş Mateiaş un tiers du village de Boian, la moitié du village d'Onutul de Sus et le village de Lozieni, sur le ruisseau de Borodaci, comme dédommagement pour le pillage fait à Hîrlău, en compagnie de Mihalcea Durac, quand le voïévode Miron Barnovschi, détrôné, se réfugiait vers la Pologne. (Avec photocopie en annexe, pl. XXI).

305. 15 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand *vornic* Gavrilaş Mătiaş le droit de propriété sur un tiers du village de Boian, sur la moitié du village d'Onutul de Sus et sur le village de Lozieni, sur le ruisseau de Borodaci, reçus d'Isac Stîrcea comme dédommagement pour le pillage fait à Hîrlău, accompagné par Mihalcea Durac,quand le voïévode détrôné, Miron Barnovschi, se réfugiait vers la Pologne.

306. 15 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Nacul, fils de Iane, marchand du bourg de Bîrlad, à la suite du procès avec Trif Zmeurnă et ses *răzeşi*, le dorit de propriété sur une part du village de Vităneşti, avec emplacement de moulin sur Gîrla de Jos a Putnei, qui avait été rachetée par son père de l'ancien *pitar* Bălteanul et de ses parents.

307. 15 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile lupu confirme à Anghelina et à Schiva, les filles de <l'ancien grand> *vornic* Cîrstea <Ghenovici>, et à leurs parents le droit de propriété sur le village de Dimăceni, district de Tecuci, à la suite du procès avec Hărbor et ses parents.

308. 16 janvier 1635 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *vătaf* Scînteie d'obliger Trif Zmiurnă et ses *răzeşi* de rendre à Nacul de Bîrlad le farinage d'un moulin du village de Vităneşti, dont ils se sont emparé sans aucun droit pendant trois semaines.

309. 20 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise l'ancien grand *vornic* Ionaşco Cehan d'envoyer, dans un délai de trois jours, à la Cour princière, Pîntea et Vasilie Purcel, avec la charte du village de Codăeşti.

310. 20 janvier 1636 (7144). Le *vornic de gloată* <Tănasie> témoigne au sujet du village de Drăgăneşti.

311. 22 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Sfintul Ilie de posséder un pré du territoire du bourg de Suceava, dénommé "La Căldare. (Avec transcription en annexe).

312. <Avant le 23 janvier 1636>. Mărica, fille du *şetrar* Cîrstea, avoue qu'elle a vendu à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roşca sa part d'hoirie du village de Ţibăneşti, sur Gîrbovăţ, district de Vaslui.

313. 23 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roşca une partie du village de Ţibăneşti, sur Gîrbovăţ, district de Vaslui, achetée à Mărica, fille du *şetrar* Cîrstea.

www.dacoromanica.ro

314. 23 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roşca une partie du village d'Oneşti, district de Cîrligătura, achetée à Sofronia.

315. 24 janvier <1635 - 1636>, Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au troisième *postelnic* Ionăşcuţă Prăjescul le droit de propriété sur certaines parties des villages de Lieşti et de Ionăşeni, district de Iassy, et de Războieni, <district de Neamţ>, héritées de son père, le logothète Nicoară, sur une partie du village de Băluşeşti, district de Suceava, achetée à Anghelina, fille de Toader, ainsi que sur le village de Vlădeni, district de Roman, acheté au monastère de Rîşca.

316. 25 janvier 1636 (7144), Iassy. Le grand logothète Pătraşco Başotă, Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, Dumitraşco Şoldan, grand *vornic* de *Ţara de Sus*, et d'autres dignitaires et guerriers de la Cour princière attestent que le troisième logothète Toderaşco <Ianovici> a acheté un esclave tzigane, avec sa femme et ses enfants, à Todosiia, fille du grand *vornic* Nădăbaico, et aux enfants de celle-ci. (Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

317. <Avant le 26 janvier 1636>. Le *diac* Luchian et d'autres avouent comment ils ont séparé les parties du grand *medelnicer* Apostol, des villages de Băloşeşti, <district de Roman>, de Mijloceni et de Glodeni, <district de Cîrligătura>. (Avec transcription en annexe).

318. 26 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *medelnicer* Apostol le droit de propriété sur 128 *ogoare* du village de Băloşeşti, district de Roman, sur certaines parties des villages de Glodeni, de Fundeni et de Bătărăşti, district de Cîrligătura, ainsi que sur plusieurs esclaves tziganes.

319. 27 janvier 1636 (7144). George, fils de Solomica, vend à Efrim Hăjdeu une partie du village de Şăndreni, avec emplacement de moulin sur Prut, <district de Hotin>.

320. 28 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au troisième logothète Toderaşco <Ianovici> le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes, achetés à Todosia, fille de l'ancien grand *vornic* <Drăghici> Nădăbaico, et à ses fils.

321. 28 janvier 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Anghelina, fille de l'ancien grand *vornic* Cîrstea <Ghenovici>, à ses enfants et à ses petits-fils le droit de propriété sur les villages de Bujoreni et de Negoeşti, district de Bîrlad, sur certaines parties des villages de Dumeşti et de Scîndureni, district de Covurlui, sur les villages de Tomeşti, district de Tutova, et de Singureni, district de Chigheci, ainsi que sur certaines parties des villages de Cîndeşti, district de Suceava, et de Dimăceni, district de Tecuci — possessions qui lui sont revenues à la suite du partage des hoiries heritées, avec sa soeur, Schiva, et avec leurs neveux, les enfants de Măricuţa Cernătoaia.

322. 28 janvier 1636 (7144), Hălăştiani. Dumitraşco Ghianghea, l'ancien *vornic* Ghiorghe Năvrăpăscul et d'autres attestent que Mărica Ionăşcoae et ses enfants ont vendu au grand *clucer* Lupul Prăjescul une vigne à Băiceni, près de la vigne de l'évêque Pavel.

323. 30 janvier 1636 (7144), Iassy. Le grand logothète Pătraşco Başotă, Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, Dumitraşco Şoldan, grand *vornic* de *Ţara de Sus*, et d'autres dignitaires et guerriers de la Cour princière attestent que Focşa, fils d'Avram, a vendu au troisième logothète Toderaşco <Ianovici> sa partie et celle de son neveu, Buda, du village de Gîrbeşti, sur Başeu, district de Dorohoi.(Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

324. 30 janvier 1636 (7144), <Iassy>. Le voïévode Vasile Lupu confirme au troisième logothète Toderaşco <Ianovici> le droit de propriété sur la moitié du village de Gîrbeni, sur Başeu, district de Dorohoi, achetée à Focşa, fils d'Avram.

325. 30 janvier 1636 (7144), Iassy. Liontie et Simion, les fils de Ion Lupe, et leurs parents vendent à Cîrstea du bourg de Iassy, un terrain du village de Ştoborani, pour aménager un rucher et un verger.

326. Février 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Schiva, l'épouse du grand *ceaşnic* Dabija, et à ses enfants certaines parties des villages de Mireni, sur Pereschiv, district de Tutova, et de Stănuieşti, achetées par son mari ou ensemble avec son mari.

327. 3 février 1636 (7144). Le *vornic de gloată* Neaniul et d'autres avouent qu'ils ont séparé les parts de l'hoirie de Nastasia Solomoneasă et des moines de Schitul lui Drăguşan, des villages de Băseşti et d'Edumireşti, <district de Bacău>.

www.dacoromanica.ro

328. 7 février 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *sulger* Toma <Cantacuzino> le droit de propriété sur un quart du village de Drisleve, district de Dorohoi, acheté à Pătraşco Stănilă, fils de Ţoţa.

329. 9 février 1636 (7144), Iassy. Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, échange des esclaves tziganes avec le grand logothète Pătraşco Başotă.

330. 11 février 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitraşcu Şoldan, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, le droit de propriété sur des parties du village de Şuşmăneşti, district de Dorohoi, achetées à Ionaşcu, fils d'Irimia, à Ionaşcu, fils de Macsin, et à d'autres.

331. 331. 12 février 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costantin, fils de Sava de Ceucani, le droit de propriété sur la moitié du village de Strîmba, achetée à Moisei, fils de l'ancien *ceaşnic* Tudoran.

332. 13 février 1636 (7144). Le grand *armaş* Toader Petriceaico et sa sœur, Antimia, partagent la fortune laissée par leurs parents, le logothète Petriceaico et Mărica, revenant au premier les villages de Cîrceni, de Hancăuţi, de Căfieni et de Brînzeni, ainsi qu'un tiers de Culiceni, tandis qu'à sa sœur le village de Băscăceni et des parties de Pătrăuţi, de Teţcani et de Hriţăni, ainsi qu'un tiers de Culiceni; de plus, ils consentent à ce que le village de Durneşti, où se trouvait le manoir de Toader Petriceaico, reste en possession de celui-ci, vu qu'il a soigné leur mère jusqu'à la mort.

333. 20 février 1636 (7144), Suceava. Manea de Suceava, son épouse, Marica, et leurs enfants attestent qu'ils ont reçu du monastère de Solca deux *jumătăţi* de vin et trois fûts de miel en échange de la moitié du village de Cîrstineşti, district de Dorohoi, vendue par leur gendre au voïévode Ştefan <Tomşa>, qui l'a fait don au monastère. (Avec photocopie en annexe, pl. XXII).

334. 25 février 1636 (7144), Iassy. Vasilie Balşe, fils du logothète Gheorghie Balşe, vend au *postelnic* Bălan <Haţimirschi> la moitié de la *seliştе* de Forăşti, sur Miletin, district de Iassy.

335. 26 février 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Mierla, l'épouse de Strătulat Dobrenchi, à Nastasia, l'épouse de Nacul, et à d'autres, les enfants de l'*uricar* Costantin et de Tofana, le partage des hoiries heritées de leurs parents: des parties des villages de Rotompăneşti, avec des moulins et un manoir, de Hreasca et d'Onceşti, une *falce* de vigne à Cotnari, sur la colline de Ţombric, et des terrains au village de Nemirceani.

336. 27 février 1636 (7144). Fătul de Mărăşeni vend à l'ancien *portar* de Suceava, Hancea, deux *jirebii* situées au haut du village de <Mărăşăni>.

337. 28 février 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *postelnic* Bălan <Haţimirschi> le droit de propriété sur la moitié de la *seliştе* de Forăşti, à l'embouchure de Miletin, district de Iassy, achetée à Vasilie Balşe, fils du logothète Gheorghie Balşe.

338. <Environ le 1er mars 1636>. Coltuci, petit fils de Dan Huru, vend à Eremia <Cîrstian> un esclave tzigane, avec ses fils, et une esclave tzigane.

339. <Environ le 1er mars 1636>. Dabija vend à Ieremia Cîrstian un esclave tzigane, avec ses fils.

340. 1er mars 1636 (7144). Nastasia, fille de l'ancien *vornic* Erimia Nădăbaico, vend à Eremia Cîrstian un esclave avec sa femme et ses enfants, ainsi qu'une esclave tzigane.

341. 1er mars 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme le droit de propriété sur plusieurs villages et parties de village, en indiquant les confins du village de Voroncăuţi, sur Dniestre, partant d'un *ispisoc* du voïévode Bogdan.

342. <Avant le 1er mars 1636>. Ardarie et ses sœurs, les enfants de Dumitraşco Purcel, vendent au second logothète Racoviţă Cehan la part de leur père, du village de Vilneşti, sur Telejna, district de Vaslui, en échange d'un "bon" cheval.

343. 6 mars 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au second logothète Racoviţă Cehan le droit de propriété sur la part de Dumitru Purcel, du village de Vilneşti, sur Telejna, district de Vaslui, achetée aux enfants de celui-ci, Ardarie, Anesia et d'autres.

www.dacoromanica.ro

344. <A v a n t l e 7 m a r s 1636>. Les fils de l'*uricar* Băisceanu vendent au voïévode Vasile <Lupu> un emplacement de moulin et des moulins sur Bîrlad, en bas du bourg de Vaslui, sur le territoire du bourg.

345. A - B 7 m a r s 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu fait don au monastère de Zugraf, fondé par lui-même au bourg de Vaslui, d'un emplacement de moulin et de plusieurs moulins dans le territoire du village de Munteni, sur Bîrlad, au bas du bourg.

346. 7 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines de Mănăstirea lui Balica, du bourg de Iassy, de posséder et de protéger le village de Vlăsineşti, district de Fălciu, fait don par le hetman Isac Balica. (Avec photocopie en annexe, pl. XXIII).

347. 7 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines de Mănăstirea lui Balica, du bourg de Iassy, de posséder et de protéger le village de Mogoşeşti, district de Cîrligătura, fait don par le hetman <Isac> Balica.

348. 8 m a r s <1636>, I a s s y. Le grand logothète Pătraşco Başotă, Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, et d'autres dignitaires et *feciori* de boyards attestent que le *postelnic* Bălan Haţimirschi a donné aux moines du monastère de Bîrnova une moitié de la *selişte* de Forăşti, située à l'embouchure de Miletin, et 5 ducats, en échange de la selişte de Rădeni, district de Hîrlău, faite don au monastère par le voïévode <Miron> Barnovschi.

349. 8 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bîrnova le droit de propriété sur la moitié de la *selişte* de Forăşti, district de Iassy, reçue du *postelnic* Bălan <Haţimirschi>, en échange de la *selişte* de Rădeni, district de Hîrlău.

350. 8 m a r s 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Schiva, l'épouse de l'ancien grand *paharnic* Dabija, à Anghelina Vasilioaie et aux enfants de leur soeur, Măricuţa Cernătoaie, les filles de l'ancien grand *vornic* Cîrstea Ghenovici, ainsi qu'à leurs enfants et petits fils, le partage des hoiries hérités: 22 villages entiers ou des parties de villages, situés dans les districts: Neamţ, Trotuş, Tutova, Bîrlad, Fălciu, Tecuci, Covurlui, Tigheci et Putna.

351. 8 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise l'ancien grand *vornic* Gavrilaş <Mateiaş> de ramener ses serfs du village de Dîngeni, qui avaient été pris par Dobrinschi et Lupul, et d'être dédommagé par le huissier princier envoyé sur place, avec vingt brebis et deux boeufs.

352. 9 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à <l'ancien grand> *vornic* Gavrilaş Măteeş le droit de propriété sur des parties du village de Mihăilăşeni, situé à la source de Ciuhur, district de Hotin, et sur une partie du village de Lopatinţi, sur Vilia Mică, le même district, achetées à Mardarie de Cuzlău, qui les avait reçues comme don de la part de Mărica, l'épouse de <l'ancien grand> *postelnic* Dumitraşco Chiriţă.

353. 11 m a r s <1636>. Petru Dahnovici et sa soeur, Antimia, vendent à Ifrim Hăjdeu la moitié du village de Dumeni, sur Prut, district de Hotin.

354. 12 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la *cneaghină* Melintiana et à son fils, Dumitraşco Şaidir, le droit de propriété sur des *jirebii* héritées et achetées au village de Şilişăul de Sus, district de Dorohoi, vue qu'on leur avait volé les vieux documents.

355. 13 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *clucer* Ştefan Boul de posséder dans les villages de Munteni et de Sîrbi, district de Iassy, les parts de l'ancien *pîrcălab* Ciocîrlie, pour les dettes de celui-ci vis-à-vis de son père, le *vistiernic* Toader Boul.

356. 13 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise Gheorghe Moţoc de posséder, avec ses parents, la moitié du village de Vlăiceni, sur Jijia.

357. 14 m a r s 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme le partage par moitié du village de Jurjeşti, sur Podraga, district de Dorohoi, entre Dumitra avec son frère, Căzacul, les petits-fils de Petriman, et entre les fils de Dumitru Ciudinschi.

358. 15 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *clucer* Lupul Prăjescul, à la suite du procès avec le moine ordonné Heloteiu, le droit de propriété sur une partie du village de Costeşti, achetée à son beau-père, l'<ancien> grand logothète <Ionaşco> Ghianghea.

359. 15 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *vornic* <*de gloată*> Neaniul d'établir qui a enlevé les bornes au village de Costeşti, ce qui a constitué l'objet

www.dacoromanica.ro

d'un procès entre l'ancien *vistiernic* Dumitru Buhuş, avec l'ancien *pîrcălab* Gheorghe Jorea, et de condamner les coupables à une amende de 50 boeufs; il ordonne aussi de détruire l'emplacement des moulins de Gheorghe Jorea, (vue que ceux-ci inondent l'étang de Buhuş), et les maisons des serfs qu'il avait placé sur un pré, en les replaçant dans l'emplacement du village.

360. 15 m a r s 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *vornic* Dumitru et à l'*armaş* Lungul d'enquêter le litige de Porce et de Postolachi avec l'ancien *vornic* Dumitru Gheuca pour des clairières et un terrain où a été emplacé le monastère de Rafaila.

361. <15 m a r s - 9 j u i l l e t 1636>. L'ancien *vornic* Dumitru et l'*armaş* Lungul font connaître au prince qu'ils ont ênqueté le litige de Porce et de Postolachi avec l'ancien *vornic* Dumitru Gheuca pour un terrain du territoire du village d'Oşeşti, <district de Vaslui>, où avait été emplacé un ermitage édifié par Băiseanul, en rassemblant les voisins des valées de Bîrlăzel, de Stemnic et de Racova et apprenant, à la suite du serment "le sillon sur le tête", que ce terrain appartenait, en effet, au village d'Oşeşti et le terrain de Dumitraşco Gheuca n'a pas pu être identifié.

362. 16 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Efrim Hăjdeu la moitié du village de Dumeni, avec des moulins sur Prut et Cerlena, district de Hotin, achetée à Pătraşco Danovici et à la soeur de celui-ci, Antemia.

363. 17 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Pătraşco Boldescul, fils <de Toader Boldescul>, vend à l'ancien grand *vornic* Gavrilaş Măteiaş la moitié du village de Cernacău, avec emplacements de moulins et des moulins à foulon, district de Cernăuţi, qui avait été mise en gage chez l'épouse d'Onciul Iuraşcovici, pour un anneau d'or et 60 ducats.

364. 19 m a r s 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Homor des parties du village de Derzsca, achetées au *pitar* Derzsca et à d'autres.

365. 20 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïécode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> le droit de propriété sur le village de Popricani, sur Tivova, district de Iassy, acheté au douanier Conde, en indiquant ses confins établis par Dumitraşco Şoldan, grand *vornic* de *Ţara de Sus*, et par le *vistiernic* Necula Catargiul.

366. 20 m a r s <1636>, I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic de gloată* Dumitraşco Gheuca des parties achetées des villages de Rotompăneşti, de Grădeşti et de Strîmba, sur Tutova, et de Costeşti, sur Horăiata, ainsi que sur un emplacement de rucher du village de Răchitoasa, sur Zeletin, don de la part de Varnava et ses fils.

367. 20 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *vistiernic* Dumitru Buhuş de continuer acheter des parties du village de Boldeşti, à la suite du procès avec le *clucer* Lupul Prăjescul et le frère de celui-ci, le *jitnicer* Ionaşco Prăjescul, vu que leur père, Nicoară Prăjescul, après l'avoir achéte, l'a cédé à Calapod, en échange du village de Stolniceni.

368. 20 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au grand *şetrar* Chicoş de choisir au *vistiernic* Dumitru Buhuş les limites d'un moulin, avec emplacement de village, sur Jijia, sur le terrain princier, près du terrain qui avait été fait don au monastère de Pîngăraţi par l'ancien hetman Andrei.

369. 22 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic de gloată* Dumitraşco le droit de propriété sur la moitié d'un emplacement de moulin tenant du village de Bălotești, sur Gîrla Putnei, sur une vigne au village de Ionăşeşti, district de Tecuci ainsi que sur deux parties du village de Răchitiş.

370. 22 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Condrea Malici le droit de propriété sur deux parties du village d'Uricani, district de Cîrligătura, l'une heritée de Hilip Blehan, l'autre achetée à ce dernier vue qu'il avait perdu les vieux documents lors de "l'arrivée du voïévode Costantin<Movilă>, soutenu par une forte armée polonaise".

371. 23 m a r s 1636 (7144), I a s y. Varlaam, archevêque et métropolite de Suceava, le grand logothète Pătraşco Başotă et d'autres dignitaires et boyards de la Cour princière attestent que le monastère de Pîngăraţi a donné au *vistiernic* Dumitru Buhuş un emplacement de rucher dans la *braniştе* de Bohotin, en échange d'un autre emplacement de rucher situé au village de Mesteacăn, sur Bistriţa, district de Bacău. (Avec photocopie en annexe, pl. XXIV).

372. 24 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Moglan et à Ionaşco de Muşeteşti, ainsi qu'à Ursul de Vereşeni, d'estimer la dette du *diac* Ştefan de Mărgineni envers son ex-gendre Costantin, pour les parties du village de Mărgineni qu'ils avaient achetées ensemble, sur lesquelles le second n'a plus le droit de propriété.

www.dacoromanica.ro

373. 25 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Avram de Lucăceni et à Pilipovschi d'établir les confins du village de Hrobne, appartenant à Costantin Stîrcea, empiétés par les villages de Vascăuţi, de Novoseliţa, de Rosoşăni et de Hrimancăuţi.

374. 26 m a r s 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme au prêtre Gheorghe du bourg de Bacău le droit de propriété sur le village de Fundeni, avec un moulin sur Siret, district de Bacău.

375. 28 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Pătraşco Başotă le droit de propriété sur une esclave tzigane et ses enfants, achetée à Toader Moţoc.

376. 28 m a r s 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitraşco, gendre de Ignat, et à ses parents, les petits-fils du *vătaf* de *seimeni* Isac, le droit de propriété sur un tiers du village de Simeni, du côté du village de Bogdăneşti, avec un traille sur Prut, à la suite du procès avec Mircea, Leontie et d'autres *răzeşi* et de l'enquête faite par l'*uricar* Focea avec les voisins de l'endroit.

377. 28 m a r s 1636 (7144). L'izvod des *pămînturi* du territoire du village de Boldeşti, du côté des villages de Sîrbi, de Todereşti et de Bîrleşti.

378. 29 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu fait don à Gheorghe Catargiul, *pîrcălab* d'Orhei, de l'ancienne seliţte princière de Piatra, soumise à la circonscription du bourg d'Orhei.

379. 29 m a r s 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une moitié du village de Sireţel, et, dans les mêmes confins, sur la moitié de la seliţte de Stolniceni, sur la moitié du village de Parcova, avec un terrain dénommé Boteşti, ainsi que sur une *falce* de vigne près de Iassy, qu'il avait reçu de ses beaux-frères, Lupul et Dumitraşco Ghianghea, et de leur neveu, Ion Ciolpan, en échange du rachat de certains objets mis en gage chez un marchand pour 290 ducats, par l'<ancien grand> logothète Ionaşco Ghianghea.

380. <A p r è s l e 29 m a r s 1636 - a v a n t l e 4 m a i 1637>. Le grand *clucer* Lupul Prăjescul écrit à Dumitru Buhuş, *pîrcălab* de Hotin, en lui demandant de permettre à ses serfs du village de Parcova de labourer un terain à proximité de son domaine et de ne pas leur prélever la dîme, avant le procès prévu.

381. <A p r è s l e 29 m a r s 1636 - 1639>. L'*uricar* Borăleanul et Anton de Tomeşti écrivent au grand logothète Gavrilaş Măteiaş au sujet de la délimitation de la partie du village de Bisericani, appartenant à Onciul Iuraşcovici et à la *şoltuzoaie* Măricuţa. (Avec photocopie en annexe, pl. XXV).

382. 31 <m a r s>/ <1er> a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise le grand logothète Gavrilaş <Mateiaş> et son dregător du village de Buhaci de posséder le territoire et le pré entourant le village.

383. 1er a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costantin Dracea le droit de propriété sur deux étangs du village de Goşmani, sur Orbic, district de Neamţ, à la suite du procès avec Tofan.

384. 1er a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, Dumitraşco Şoldan, grand *vornic* de *Ţara de Sus*, et d'autres dignitaires princiers et boyards attestent que Filcea de Nohoreni, avec ses enfants, ont vendu à Dumitraşco Fulger une sixième de chacun des villages de Răchiteni, de Tămăşeni et de Iugani, district de Suceava.

385. 2 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cămăraş* Pătraşco, à ses frères et à ses parents le droit de propriété sur la moitié du village de Şoldeşti, sur le ruisseau de Zăbrăuţi, avec des clairières et des terrains défrichés, délimités par le *vornic* Dumitraşco Gheuca.

386. A-B 3 a v r i l 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien logothète Pătraşco Ciogolea le droit de propriété sur les villages de Căpoteni et de Iadinţi, district de Hotin, reçus, à la suite du procès de la part de Căzacul, fils de Gheorghe Ciulei, et de ses parents, vu que ceux-ci avaient vendu, sans avoir le droit, les villages de Bădiuţi et de Săbeşeni.

387. <E n v i r o n l e 4 a v r i l 1636>. Le frère du *paharnic* Frăţiman, fils de Sora, vend au <*pîrcălab*> Gligorcea Durac la part de sa mère, du village de Morozăni.

www.dacoromanica.ro

388. 4 a v r i l 1636 (7144), O r h e i. Petre Trufaşul, *pîrcălab* d'Orhei, le douanier Chiriac, le bourgmestre et les 12 échevins, ainsi que d'autres bourgeois d'Orhei attestent que Badiul, fils de Miron de Morozeni, a vendu sa part de ce village au *pîrcălab* Gligorcea Durac.

389. 4 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur 22 villages entiers et sur certaines parties des villages, des districts: Hotin, Suceava, Hîrlău, Cîrligătura, Orhei, Lăpuşna, Vaslui et Fălciu, qui lui étaient revenus à la suite du partage des hoiries heritées avec ses frères ou qu'il avait achetés lui-même, en indiquant les confins des villages de Balomireşti et de Hoiseşti, sur Bahlui.

390. 5 a v r i l 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Galata le droit de propriété sur deux parties du village de Fîntînă, avec vignes, district de Tecuci, faites don par le *postelnic* Enache.

391. 5 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Maria, l'épouse de Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, le droit de propriété sur le village de Negoeşti, sur Orbic, district de Neamţ, avec étangs et moulins, qui lui est revenu à la suite du partage des hoiries de son père, l'ancien <grand> logothète <Nichifor> Beldiman; à la suite du même partage, ses freres, Toader et Mihăilaş, entraient en possession: le premier, de la moitié du village de Vălinei, du même district, et des parties achetées du village de Sîrbii Sasului, le second, d'une moitié du village de Plopeşti, du même district.

392. 5 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, et le logothète Tăutul attestent que le *clucer* Lupul Prăjescul et son beau-frère, Dumitraşco Ghianghea, ont partagé leurs vignes de Cîrjeşti et de Cotnari, héritées de l<ancien grand> logothète <Ionaşco> Ghiangea, et ils sont tombés d'accord de posseder d'ensemble les moulins de Oancea, sur Prut, et la dîme du village de rester au second.

393. 6 a v r i l 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme au second *postelnic* Balan Haţimirschi le droit de propriété sur la *selişte* de Rădeni, au dessous de Margine, district de Hîrlău, reçue en échange du monastère de Bîrnova.

394. 7 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bîrnova le droit de propriété sur les villages de Moreni et de Chipereşti, anciens villages princiers, soumis à la circonscription du bourg de Iassy, sur le village de Buhăeciul et sur le *selişte* de Păscari, soumis à la circonscription du bourg de Dorohoi, sur le village de Gurguiaţi, districtde Chigheci, fait dons de la part du voïévode Miron Barnovschi, ainsi que sur les *selişti* de Drăjeşti et de Greci, district de Vaslui, achetées aux petits-fils et aux arrière-petits-fils de Magda, fille du *spătar* Drulea.

395. <E n v i r o n l e 8 a v r i l 1636>. Le prieur Agafton et l'assemblée du monastère de Rîşca avouent qu'Evloghie, évêque <de Rădăuţi>, et l'assemblée du monastère de Solca leur ont restitué la somme de 170 ducats, que les premiers avait prêtee à Ionaşco Stroici, somme pour laquelle celui-ci avait mis en gage le village de Lozna, qui, par la suite a été fait don par le voïévode Ştefan <Tomşa>, au monastère de Solca, fondée par lui.

396. <8 a v r i l 1636>. Evloghie, l'évêque de Rădăuţi, avoue que le village de Lozna, a été donné au monastère de Solca et puis a été pris en possession par le grand logothète Gavrilaş <Mateiaş>, celui-ci ayant payé l'argent nécessaire à la commemoration du premier, ainsi que sa dette envers le monastère de Rîşca.

397. 13 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Eremiia Murguleţ et à ses frères, Andreiu, Ştefan et Ipatie, le droit de propriété sur le village de Todereşti, sur Soloneţ, district de Suceava.

398. 14 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Eremiia Murguleţ, à son épouse, Candachia, fille de Toader Dragotă, et à leurs parents le droit de propriété sur le village de Cetireni, district de Cîrligătura, hérité de leurs parents, Toader, Ilea, et Pîrvul, qui à leurs tour, l'avaient reçu du voïévode Petru <Şchiopu>, vue qu'ils avaient payé un meurtre commis dans les confins du village.

399. 14 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Cîrstea Chiusea Brăileanul le droit de propriété sur le village de Ruşi, situé au haut du bourg de Botoşani, avec jardin et emplacements d'étangs et moulins sur le ruisseau du village et sur Sitna, ancienne propriété princière, soumis à la circonscription du bourg de Botoşani, qui lui avait fait don le voïévode Alexandru Iliaş pour ses services et pour l'argent qu'il a donné "pour les besoins du pays".

www.dacoromanica.ro

400. 14 a v r i l 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'*aprod* Petrişor le droit de propriété sur un emplacement de rucher au village de Popeşti, district de Vaslui, acheté à Grigore Hermeziu.

401. <14 a v r i l 1636 - 1 6 4 4>. Gligorie, fils de Muteanca, avoue qu'il a vendu à l'ancien <grand> logothète Pătraşco Başotă sa part du village de Ciohoreni, <district de Suceava>.

402. 16 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul certaines parties du village de Giuleşti, sur Moldova, district de Suceava, faites don par l'ancien *vornic* Ionaşco Mogîldea.

403. 16 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Enachi et sa soeur, Anghelina, les enfants de Mihai, ancien *vornic* de Botoşani, revendent au monastère de Saint Sabas une vigne à Copou, pour laquelle leur soeur, Părasca, avait déjà reçu une somme d'argent. (Avec photocopie en annexe, pl. XXVI).

404. 21 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au troisième logothète Toderaşco <Ianovici> le droit de propriété sur des parties du village d'Unguraşi, sur Moldova, district de Neamţ, et sur quatre *jirebii de case* du village de Boureni, qu'il avait achetées au *vistiernic* Pană.

405. 24 a v r i l 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu, pour le village de Vicoleni, <district de Dorohoi>.

406. 26 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Dragomirna le droit de propriété sur un emplacement de rucher sur le ruisseau de Svedenia (Mărturia), qu'il avait reçu comme don de la part du voïévode Simion Movilă.

407. 26 a v r i l 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *jitnicer* Ionaşco Prăjescul le droit de propriété sur un terrain reçu du pope Anton d'Oboroceni et de ses *răzeşi*, en échange de leur terrain de Podul Ordzii.

408. 29 a v r i l 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Simion et à Pavăl, les fils de Gherghina, le droit de propriété sur la moitié du village de Lătăi, avec étangs et moulins sur Miletin et "en Dodolea", les fils de Lucoci devant entrer en possesion de l'autre moitié, selon le document laissé par le voïévode <Miron> Barnovschi.

409. M a i 1636 (7144). Le *pîrcălab* Ştefan Bechea fait connaître au prince qu'il a délimité les parties du village de Mileşti, de Ionaşco Paos de Zlătari, qui a constitué l'objet d'un procès entre la femme de celui-ci et Isac, Puiul et d'autres *răzeşi* de cette contrée-là.

410. 5 m a i 1636 (7144). Le prêtre Hilip et d'autres attestent que Vasile, fils de Ghinda, petit-fils de Condrea de Domeşti, a vendu à Vicol Titici et à son épouse, Urîta, la partie de Condrea, du village de Drăgeşti, district de Roman.

411. 6 m a i 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Cămîrzan le droit de propriété sur une partie du village d'Orgoeşti, district de Tutova, achetée à Bălăban et à son épouse, Vărvara, à la suite du procès avec Isarie et Cătălina, les enfants de Floarea, qui ont soutenu que cette partie avait été seulement mise en gage par leur mère, pour 11.000 *aspri* et 8 boeufs "de négoce" chez le prêtre Toader de Teişori, beau-père de Balaban.

412. 8 m a i 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Pătraşcu de Hlăpeşti d'obliger Ion Ciurea de donner à son beau-père, le pope Ionaşco, un autre terrain, en échange de son hoirie du village de Cîrligi, qu'il avait aliénée.

413. 8 m a i 1636 (7144). Le moine Selevestru, Gligorie Negrul et d'autres parents de ceux-ci avouent qu'ils ont donné à leur frère, Neanul, leur part du village de Măstacăni, pour ne pas payer de sa vie pour un délit qu'il avait commis. (Avec transcription en annexe).

414. 9 m a i 1636 (7144), I a s s y. Simion Ţîrea, grand *vătaf* de Suceava, et l'*uricar* Borăleanul avouent qu'ils ont délimité les parts de Costea Băcioc, <ancien grand> *vornic* <de *Ţara de Jos*>, du village de Hănţeşti, sur Siret. (Avec transcription en annexe).

415. 11 m a i 1636 (7144). Anesia, petite-fille du *postelnic* Purcel, vend à l'ancien grand *vornic* Ionaşco Cehan sa part du village de Părîşeni, district de Vaslui.(Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

416. A - B <A v a n t l e 14 m a i 1636>. Solonca et Diia, les filles de Dumitru Purcel, petites-filles du *postelnic* Purcel, vendent à l'ancien *vornic* Dumitru toutes leurs parts du village de Codăeşti, district de Vaslui.

www.dacoromanica.ro

417. 14 m a i 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile lupu confirme à l'ancien *vornic* Dumitru certaines parties du village de Codăeşti, avec emplacement de moulin sur Cuţitna et sur Dobrovăţ, district de Vaslui, achetées à son gendre, Vasile Purcel, petit-fils du *postelnic* Purcel.

418. 14 m a i 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme au pope Strătulat, et à son frère, Ghiorghie, les fils d'Anghelina Şeptelicioaie, et à d'autres, les neveux de Cozma et de Vărvara, le droit de propriété sur leurs parties des villages de Tăoşti, de Cibarţu et de Gănceşti, district de Vaslui, reçues comme don de la part de Cozma et de Vărvara, et à la suite du procès avec Ghiorghie Goga, le pope Boţul et d'autres.

419. 18 m a i 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitru Sîrbul du bourg de Iassy le droit de propriété sur une partie du village de Mogoşeşti, sur Vilna, district de Vaslui, achetée à Mihalcea, à Cozmiţă et à leurs frères.

420. 18 m a i 1636 (7144). Iuraşco, fils du prêtre Gavril de Gănesti, vend un quart du village de Draesini à son frère, Eftimie, *vătaf* du <grand> *vistiernic* Iordache <Cantacuzino>.

421. <A v a n t l e 19 m a i 1636>. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Ionaşco Roşca et à son épouse, Maria, le droit de propriété sur un tiers d'étang du village de Popeni, sur Iubăneasa, et sur la moitié de celui emplacé du côté du village de Săpoteni.

422. <E n v i r o n l e 19 m a i 1636>. L'ancien évêque Venediet, le prieur Meletie et l'assemblée du monastère de Sucevita font connaître au grand logothète Gavrilaş <Mateiaş> que l'étang qui constitue l'objet du procès entre le *diac* Ionaşco <Roşca> et Isac Stîrcea a été aménagé par les belles-mères de ceux-ci, Solomia Posmăgoaia et respectivement Hăcimăndoaia. Les rives de cet étang appartiennent aux villages de Popeni, et, respectivement, de Săpoteni. (Avec photocopie en annexe, pl. XXVII).

423. 19 m a i 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à <Pătraşco> Ciogolea, *pîrcălab* de Hotin, d'enquêter le litige entre le *diac* Ionaşco <Roşca> et Isac Stîrcea, ayant pour objet l'étang du village de Popeni, la propriété du premier, étang ayant l'un des rivages sur le territoire du village de Săpoteni, et qui était revendiqué par Isac Stîrcea.

424. 19 m a i 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à ses *dregători* de Dorohoi d'établir un terme de jugement à la Cour princière à Dumitraşco, beau-frère de Rugină, et à l'ancien *comis* Lupul <Talpă>, traduits en justice par le monastère de Bîrnova et par l'ancien *pîrcălab* Onciul <Iuraşcovici>, pour avoir empiété les confins des villages de Buhaiciu, de Şendriceni et de Păscari.

425. 21 m a i 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Dumitru Buhuş le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans la Braniste de Bohotin, reçu du monastère de Pîngăraţi, en échange d'un autre emplacement de rucher, situé au village de Măstacăni, au-delà de Bistriţa, district de Bacău.

426. 26 m a i 1636 (7144), <B î r l a d>. Le bourgmestre Ilie et les 12 échevins du bourg de Bîrlad et d'autres attestent que Belmezoaia, fille d'Ihnat Bulmezu, et ses fils ont vendu à Costachi de Folteşti leur part du village de Suceveni. (Avec photocopie en annexe, pl. XXVIII).

427. 5 j u i n <1636>, I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gheorghie Başotă, à son frère, l'ancien hetman Iuraşco Başotă, et à leur sœur, Marica, les enfants du sommelier Toader Başotă et d'Anghelina, le partage des hoiries des villages de Bodeşti, de Dăneeşti et de Cuciulaţi, district de Neamţ, de Bereşti et de Boteşti, district de Suceava, de Mogoşeşti, sur Bistriţa, et de Şerbăneşti. (Avec photocopie en annexe, pl. XXIX).

428. 5 j u i n 1636 (7144). Gherghil et son épouse, Magda, avouent avoir mis en gage un pré à Pitircă Petir, pour un ducat, pré qu'ils lui ont cédé par la suite pour payer la dette.

429. 7 j u i n, <e n v i r o n 1636>, O r h e i. Petre Trufaşul, *pîrcălab* d'Orhei, juge le litige de Rusul de Maciceuţi avec Roman, qui s'est porté garant pour un cheval "ture", le premier ayant gain de cause, à la suite du serment prêté dans l'église par les vilageois de Maciceuţi.

430. 10 j u i n 1636 (7144), S u c e a v a. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic* <*de gloată*> Tănasie et à sa belle-mère, Soltana, le droit de propriété sur six serfs du village d'Oglindeşti, qui leur étaient revenus à la suite du partage avec Vădeanul.

431. 10 j u i n 1636 (7144), <S u c e a v a>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à son serviteur, Isac Scorpan, le droit de propriété sur une partie du village de Hudeştii Mici, avec

www.dacoromanica.ro

emplacement de moulin sur Prut, district de Dorohoi, achetée à Todosca et à Lupaşco, petits-fils de Nicorici.

432. 10 j'u i n 1636 (7144), S u c c e a v a. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Onul d'Onceşti de fixer terme à Enachie de Ciofrăceşti, se trouvant en litige avec Purece et Nichita ayant pour objets un étang, un pont démolé et un moulin.

433. 11 j u i n 1636 (7144), C o t n a r i. Iorga de Succava avoue avoir vendu à Avram de Lucăceni une *jirebie* du village de Hănţeşti. Cette *jirebie*, achetée à Lupul Pahulcea, a été vendue, parce que Avram n'avait pas accepté Iorga comme *răzeş*. (Avec transcription en annexe).

434. 13 j u i n 1636 (7144). Le *vornic de poartă* Ichim Bandur avoue que l'emplacement de rucher qui a constitué l'objet du procès entre les *răzeşi* du village de Ciumuleşti et le *vistiernic* Gheorghe Roşca appartien aux deux parties qui, d'ailleurs se sont mises d'accord de partager cet emplacement au cours de l'automne; les deux parties ont décidé aussi que les moulins construits par le *vistiernic* le ruisseau du village restent en sa possession.

435. 20 j u i n 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionaşco Dărman et à son épouse, Mărica, le droit de propriété sur deux *jirebii* du village de Lipăcşti, achetées à Gligorie, frère de Constanda, et au fils de celle-ci, Lupul.

436. 20 j u i n 1636 (7144), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux moines du monastère de Tazlău et à ceux qui revendiquent une moitié du village de Muşeteşti, sur Tazlău, la propriété du monastère, de se présenter devant le *Divan* en vue du procès.

437. 21 j u i n 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu, pour le village de Ghitcăuţi, district de Dorohoi.

438. 24 j u i n 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *sulger* Toma <Cantacuzino> le droit de propriété sur une partie du village de Tupilaţi, sur Moldova, district de Succava, achetée à Paşco Blendea.

439. 26 j u i n 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Ştefan le droit de propriété sur le village de Trebeşul de Sus, <district de Bacău>, à la suite du procès avec Zamosti, évêque de Bacău.

440. 26 j u i n 1636 (7144), B î r l a d. Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, atteste que Solomia, petite-fille de Budul, et son mari, Ihnat, ont vendu à Iliasă et à ses fils certaines parties des villages de Gropeni et de Sălceni.

441. 29 j u i n 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *spătar* <Gheorghe> Ghica de ramener les serfs du monastère de Toader <Movilă>, enfuis dans le village de Dimileni, s'il l'on pouvait prouver qu'ils s'étaient enfuis après le règne du voïévode <Miron> Barnovschi.

442. 30 j u i n 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *sulger* Toma <Cantacuzino> le droit de propriété sur une jachère de vigne dans Dealul Laslău, à Cotnari, achetée à Gheroghe Prebici et à son épouse, Marica, fille d'Albotă. (Avec photocopie en annexe, pl. XXX).

443. 30 j u i n 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Bosiioc, le droit de propriété sur la part du pope Gavril du village d'Armăşeni, faite don par celui-ci à sa fille illégitime, Măricuţa, l'épouse de Bosiioc, à la suite du procès avec le pope Cîrstea d'Armăşeni et d'autres.

444. <A v a n t l e 3 j u i l l e t 1636>. Simion et son épouse, Alexandra, fille de Gavril Tihul, avouent avoir vendu à Apostol Celian la part de Tihul, du village de Prigorceni, district de Vaslui.

445. 3 j u i l l e t 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Apostol Celian le droit de propriété sur une partie du village de Prigorceni, district de Vaslui, achetée à Simion et à son épouse, Alexandra, fille de Gavril Tihul.

446. 4 j u i l l e t 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme aux habitants des villages de Comăneşti et de Văsîcşti le droit de propriété sur la clairière de Buruieneşti, à la suite du procès avec le *paharnic* Bejan. Cette clairière avait été mise en gage pour 45 peaux de martre et cinq boeufs.

447. 6 j u i l l e t 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'*uricar* Foce et à son épouse, Marica, le droit de propriété sur une partie du village de Găneşti, sur Tutova, prise en possession de son cousin, Iuraşco, fils du pope Gavril de Găneşti, en échange d'une partie du village d'Avrămeşti, district de Neamţ.

www.dacoromanica.ro

448. 7 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'*aprod* Drăgan, à Albul, à Ifrim, à Arsenie et à d'autres le droit de propriété sur trois parties du village de Păuleşti, sur Simila, district de Tutova, à la suite du procès avec l'ancien *medelnicer* Simion Gheuca, qui prétendait les avoir achetées aux cousins des premiers.

449. 7 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise l'*aprod* Prodan de défendre ses parts des villages de Rujavinţi et de Horbineşti, qui il avait en possession, et d'en prélever la dîme.

450. <Avant le 9 juillet 1636>. L'ancien *vornic* Dumitru <Leoa> et l'*armaş* Lungul avouent que lors de la délimitation du terrain où avait été emplacé le monastère de Rafaila, du village d'Oşeşti, <sur Stemnic, district de Vaslui>, certains des témoins leur ont donné des informations sur un meurtre commis là-bas à, meurtre payé par les aïeux et les parents de Porcea et de son frère, Postolachi, qui ont tous les droits sur ce terrain, jusqu'à la restitution de la dépense.

451. 9 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Porcea, à son frère Postolachi, les fils de Toma, et à leurs *răzeşi* le droit de propriété sur un terrain où avait été emplacé le monastère de Rafaila, sur le territoire du village d'Oşeşti, sur Stemnic, district de Vaslui, à la suite de l'énquête effectuée par le *vornic* Dumitru Leoa et l'*armaş* Lungul. Les documents présentés par l'ancien *vornic* Dumitraşco Gheuca et ses parents ont été déchirés dans le *Divan*. (Avec transcription en annexe).

452. 9 juillet 1636 (7144). Dumitraşco Şoldan, <grand *vornic* de *Ţara de Sus*> et d'autres grands boyards attestent qu'Antimia Pătrăşcoae, fille d'Anghelina, a vendu à Efrim Hăjdău sa part d'hoirie des villages de Şăndreni et de Ezărul Alb et de la seliştе de Negreşti, sur Prut, <toutes dans le district de Hotin>.

453. 10 juillet 1636 (7144), <Iassy>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionaşco Hasnăş le droit de propriété sur certaines parties du village de Hăsnăşeni, sur Cubolta, district de Soroca, achetées à Tudosca, fille de Nicorici Hermeziu, et à son neveu, Lupaşco, fils de Toader de Ocniţa.

454. 10 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Toader de Drăgoteni, à Pătraşco et à d'autres serviteurs princiers de fixer les limites entre les parties du village de Tîmpeşti, appartenant à Ionaşco et à Gheorghi de Todereşti, et celles appartenant à Căruvan et à Ştefan Borşe de Balasineşti.

455. 11 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise Ştefan de posséder et de protéger sa part d'hoirie du village de Lăzeşti ainsi que le verger Ochişorul et les clairières de l'embouchure de Valea Neagră.

456. 12 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Costantin Ciogolea, *ureadnic* de Botoşani, et à l'*uricar* Borăleanul de délimiter un terrain qui a constitué l'objet d'un procès entre Onciul Iuraşco<vici> et Dumitraşco, gendre de Rugină, le pemier soutenant que le terrain tenait du village de Şendriceni, alors que le second prétendait que le terrain mentionné appartenait au village de Şilişău.

457. 12 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise le monastère de Saint Sabas de posséder et de prélever la dîme des villages de Răciuleşti et de Furteşti, district de Fălciu, ainsi que des villages de Becheni et de Budeşti, district de Chigheci, en respectant les délimitations faites par le second logothète Racoviţă Cehan.

458. 13 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise le prieur du monastère de Saint-Sabas de posséder et de prélever la dîme du village de Furdueşti, <district de Fălciu>.

459. 13 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère dénommé Schitul Drăguşani le droit de propriété sur les parties achetées des villages de Băseşti et d'Edumireşti, sur Tazlău, district de Bacău, à la suite du procès avec Nastasia Solomoneasa et ses fils.

460. 13 juillet 1636 (7144), Iassy. Ion Ciolpan avoue avoir vendu à Costantin Ciogolea, *vornic* de Botoşani, le village de Tîrnauca, district de Cernăuţi, avec emplacement d'étang et de moulin sur le ruisseau du village.

461. 14 juillet 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costantin Ciogolea, *vornic* de Botoşani, le droit de propriété sur le village de Tîrnauca, district

www.dacoromanica.ro

de Cernăuți, avec emplacement d'étang et de moulin sur le ruisseau du village, acheté à Ion Ciolpan, fils d'Antimia, petit-fils de l'<ancien grand> logothète <Ionașco> Ghianghea.

462. 15 j u i l l e t 1636 (7144). Iacob, fils de Mărica, avoue avoir vendu la part de sa mère, du village de Măstacăni, district de Bacău, à Gligoraşco Bejan. (Avec transcription en annexe).

463. 16 j u i l l e t 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Sucevița le droit de propriété sur le village de Mîndrești, sur Siret, district de Suceava.

464. 16 j u i l l e t 1636 (7144), I a s s y. Ionașco de Zmiiani, Costantin Bîrsan et Moldovan <acheteur> au grand *armaș* Ștefan <Moimescul>, au <second> logothète Racoviță <Cehan> et à Apostol les trois parties qui leur revenaient de *desetina* des ruches des districts de Tutova et de Bîrlad, dont la quatrième partie appartenait au grand *cămăraș*. (Avec photocopie en annexe, pl. XXXI).

465. 17 j u i l l e t 1636 (7144). Iurașco de Pleșești, Aramă, Gheroghie Mălaiu de Hreasca et d'autres avouent que, à la suite de l'ordre princier, ils ont délimité les parts de Ioloae et de ses fils, du village de Nemernieeni.

466. 19 j u i l l e t 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *staroste* <Eustratie> Dabija de délimiter et de marquer avec l'*uricar* Focea, les parties du village de Răzimești, qui ont constitué l'objet du procès entre Ileana, Dumitru, Gligoreea et Hareta et le monastère de Bisericani, de celles qui avaient été faites don au monastère par le logothète Istratie.

467. 22 j u i l l e t 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile lupu autorise Anisia, fille de Buhloae, et ses fils, de posséder une partie du village de Mielești et de prélever la dîme.

468. 27 j u i l l e t 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère de Homor le droit de propriété sur la moitié du village de Băișăști, sur Moldova, district de Suceava, avec deux moulins à foulon construits dans leur territoire par Cîrstieneasa et ses fils, Ionașco et Gheirghiță, à la suite du procès avec eeux-ei et après l'énquête faite par le *diac* Gligoreea d'Ilișești.

469. <1er a o û t 1636 (7144), F e ț i n g h e ș t i>. L'*uricar* Focea fait connaître au prince qu'il a délimité et marqué la part d'Ileana, la belle-mère du *postelnic* Iane, du village de Feținghești, qui a constitué l'objet d'un procès entre celle-ei et le monastère de Bisericani, le propriétaire d'un tiers du village, ainsi que les parts de Dumitrașco et de Harita, qu'ils avaient vendues au monastère. (Avec transcription en annexe).

470. 1er a o û t 1636 (7144), F e ț i n g h e ș t i. L'*uricar* Focea avoue qu'ila délimité et marqué la part d'Ileana, la belle-mère du *postelnic* Iane, du village de Feținghești, dénommé Răzimești, objet d'un procès entre celle-ei et le monastère de Bisericani, ainsi que les parties de Harita et de Dumitru Sprînceană, qu'ils avaient vendues au monastère.

471. 1er a o û t 1636 (7144). Dumitru Teleagă, Preeup Urduea et d'autres avouent avoir mis en gage à Lazor Drulea leur hoirie du village de Glodeni.

472. 4 a o û t 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Dragomirna le droit de propriété sur le village de Nieșăni, <district de Hîrlău>.

473. 10 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Mihăilă d'Oișeni et à Leia de Cetireni d'enquêter le litige entre le *pîrcălab* Maleoci et Toader, fils d'Ionașeo Burdușel, pour préciser la condition juridique de celui-ei, en fonction de celle de son père: serf ou serviteur du *vornic* Erimieea, beau-père de Maleoci.

474. 11 a o û t 1636 (7144). Le voïévode Vasile Lupu confirme au second logothète Racoviță Cehan le droit de propriété sur une partie du village de Cămîrzani et sur six *jirebii* entre les mêmes confins, à la suite du procès avec Avrămia Popoaia et sa fille, Tudosia.

475. 12 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile lupu ordonne au *vornic de gloată* Neaniul d'enquêter le litige de l'<ancien> *vistiernic* Dumitru Buluș avec les habitants du village de Podoleni, situé sur la Braniște princière de Bohotin, pour un terrain se trouvant sur le territoire de ce village, pour lequel Buhuș possédait des documents d'échange avec le monastère de Pîngărați; le prince ordonne au même *vornic de gloată* de délimiter et de marquer l'emplacement du village de Braniște, qu'il lui avait fait don lui-même.

476. <A p r è s l e 12 - a v a n t l e 20 a o û t 1636>. Le *vornic de gloată* Neaniul, l'ancien *vistiernic* Ghiorghe Roșea, le *vornic de gloată* Strătulat et d'autres font connaître au

www.dacoromanica.ro

prince qu'ils ont délimité le terrain du *vistiernic* Dumitru Buhuş, situé dans la *branişte* de Bohotin, du côté du village de Podoleni, respectant les marques inscrites dans la charte presentée par ce dernier, ainsi que l'emplacement de village fait don au même par le prince, près de ses moulins situés sur Jijia, selon les délimitations faites par le *şetrar* Chicoş. (Avec transcription en annexe).

477. 13 août 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Sfîntul Ilie le droit de propriété sur l'étang Cupcea, situé dans le territoire du bourg de Suceava, à côté des confins du village de Tătăraşi, avec 24 fălci de pré, fait don par le voïévode Ştefan Tomşa.

478. 13 août 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *dregător* du *vistiernic* Dumitru Buhuş de prélever la dîme des parties possedées par celui-ci dans les villages de Tălhăreşti et d'Iurghiceni.

479. 15 août 163<6> (7144) - 164<1> (7141<9>), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Titiana, l'épouse de Păntelei, et à son gendre, le *vornic de poartă* Ionaşco Botăş, le droit de propriété sur une partie du village de Boteşti, à la suite du procès avec Alexa et Dumitru, les fils de Buscă, et les parents de ces derniers.

480. 15 août 1636 (7144). Foeşea, neveau de Năduşală, vend à l'ancien *pîrcălab* Dumitraşco Neguriei un emplacement de rucher dans le village de Hîrleşti, district de Neamţ.

481. 20 août 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile lupu confirme au *vistiernic* Dumitru Buhuş, à la suite du procès avec les habitants du village de Podoleni, le droit de propriété sur un emplacement de village dans la *branişte* princière de Bohotin, fait don par le prince, et sur un terrain contigu, qu'il avait reçu, en échange, du monastère de Pîngăraţi.

482. 20 août 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu fait don au *vistiernic* Dumitru Buhuş d'un terrain de *branişte* princière de Bohotin, pour fonder un village, ainsi qu'un emplacement de moulin sur le ruisseau de Buzova, pour y construire un moulin, un moulin à foulon et une *ştează*, des étangs, un troille sur Prut, emplacement de rucher et des prés, en indiquant les confins établis par le grand *şetrar* Chicoş, par le *vornic de gloată* Neaniul et d'autres.

483. 20 août 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu écrit à l'ancien *vistiernic* Dumitru Buhuş en lui demandant de ne pas prélever la dîme aux serfs du grand *cămănar*, établis sur le terrain donné au *vistiernic* dans la Braniste de Bohotin, avant que celui-ci ne soit délimité et marqué, vu que le cămănar se trouvait à Ţarigrad, au service du règne et du pays. (Avec transcription en annexe).

484. 20 août 1636 (7144), <Iassy>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitru Roşea, *ispravnic* de Iassy, le droit de propriété sur un étang du territoire du village de Brătineşti, à la suite du procès avec Guliasa et Drăgostineasa et les fils de celles-ci, après l'enquête effectuée par le *postelnic* Bălan <Haţimirsehi>, ainsi que sur un autre étang, du territoire du bourg de Botoşani, acheté à Popăseul.

485. 20 août 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux *pîrcălabi* du district de Dorohoi d'enquêter dans le litige entre Isac Stîrcea et les fils de Iurşa, Oneiul et Dumitru, pour un tiers du village de Borodiceni, que le premier avait acheté à l'épouse de Gheorghe <Lozonschi, ancien> *pîrcălab* de Hotin, et de fixer un nouveau délai.

486. 21 août 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme, à la suite d'un procès, à Mărica Homiceneasa le droit de propriété sur deux parties du village de Boldeşti et de la *seliste* de Sîrbi, district de Suceava, vendus par ses soeurs, à son insu au *vistiernic* Dumitru Buhuş, mais auquel elle avait rendu l'argent. (Avec transcription en annexe).

487. 22 août 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise l'ancien *vornic* Dumitru de garder la dîme prélevée des villages de Mîndreşti et de Gurguiaţi, trouvés en sa possession, ainsi que celle du terrain du village de Mîndreşti, labouré par les serfs du village de Gurbăneşti, la propriété du grand *paharnic* Gheorghie <Coci>, à la suite du procès intenté à celui-ci. (Avec transcription en annexe).

488. 22 août 1636 (7144), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *dregător*, au *vătăman* et aux vilegeois de Podoleni de remettre la lettre de temoignage se trouvant en leur possession, faite par leurs voisins, en les menaçant q'au cas contraire, le *vornic <de gloată>* Neaniul allait les déposséder 50 boeufs, comme *gloabă*.

www.dacoromanica.ro

489. 24 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise Mitrofan, évêque de Roman, de posséder les esclaves tziganes reçus de la princesse Mărica, selon sa dernière volonté exprimée devant Dionisie, l'ancien évêque de Roman.

490. 28 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Pîntea met en gage à Ionaşco Cehan, <ancien grand> *vornic* <de *Ţara de Jos*, sa part du village de Duşeşti, pour deux fûts de miel, en valeur de 32 ducats.

491. 30 a o û t <1636>, D o r o h o i. Ion, le bourgmestre de Dorohoi, Grazav et d'autres habitants du bourg mettent au courant le grand logothète Gavrilaş <Mateiaş> au sujet du litige de Onciul Iuraşcovici avec Dumitraşco et le *comis* Lupul Talpă pour un terrain des confins du village de Şendriceni, que revendiquaient les derniers. Selon l'aveu des premiers, ce terrain n'avait pas été marqué par Gheorghie <Lozonschi, ancien> *pîrcălab* <de Hotin>, en faveur de Ruginã, beau-frère de Dumitraşco, et ce dernier n'avait pas prétendu d'entrer en possession de ce terrain.(Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

492. 31 a o û t 1636 (7144), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *spătar* Grigorie Ureche, à la suite du procès avec Isac, fils d'Ionaşco Avram, le droit de propriété sur la *selişte* de Vlădeşti, dénommée auparavant Mănăeşti, à l'embouchure de Iadrici, district de Fălciu, achetée à Coste Hrană par Ionaşco Avram, avec l'argent de Nistor Ureche.

493. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionaşco Rusul le droit de propriété sur une partie du village de Ghitilova, district d'Orhei, achetée à Drăguţa, à la suite du procès avec les fils de celle-ci.

494. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). Attestation concernant le partage des serfs et de certaines parties des villages de Cuzlău, de Horodişte, de Medvidca et de Crasnaleuca, entre Toader Tăutul, avec son épouse, Nastasia, et le frère de celle-ci, le *stolnic* Turcul.

495. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). Nechifor Ţănchiu, fils de Simina, avoue avoir donné au *stolnic* Chicoş sa part du village de Veşteleşti, dans Fundul Bogdanei, pour 60 ducats, empruntés au *stolnic*, somme qui lui a fait défaut à *Cămară*, après avoir ramassé la *desetina* du district de Tutova.

496. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). Anghelina, fille de Sămion Codău de Bezăn, donne à l'*aprod* Apostol un emplacement, avec terrain pour clôture, aire de battage et jardin.

497. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). Ciudin, Zaharia et d'autres vendent leur part d'hoirie.

498. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). L'inscrit de Vasile Ciomîrtan et de sa soeur, Costanda, pour le village de Tîrzii.

499. <1er s e p t e m b r e 1636 - 31 a o û t 1637> (7145). Dragomir et son épouse, Antonia, vendent à Porcea d'Oşeşti leur part du village de Sacaluşa.

500. <1er s e p t e m b r e 1636 - 4 m a i 1637>(7145). La liste des villages (Frăteşti, district de Suceava, Cernauca et Boian, district de Cernăuţi, Costeşti, district de Tutova, Condrăteşti, district d'Orhei, et Mălăeşti, district de Fălciu), des moitiés de villages (Bilăuţi et Parcova, district de Hotin, Lucoviţa et Dobrinăuţi, district de Cernăuţi, Torceşti, district de Suceava, Negreşti, district de Vaslui, et Coposăni, district de Cîrligătura) et d'une seliştе (Ruptura, district de Tutova), revenus à Ion Ciolpan, à la suite du partage <des hoiries heritées> avec ses parents.

501. 2 s e p t e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Homor le droit de propriété sur six *jirebii* du village de Băişeşti, district de Suceava, achetées au monastère de Slatina, don de la part de la religieuse Huhuroaia et Lateş.

502. 3 s e p t e m b r e 1636 (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Grigori Surtă et à ses parents ainsi qu'à Simion Barză et à ses parents, petits-fils et arrière-petits-fils de Coste et de Băloş, le droit de propriété sur un quart du village de Horgeşti et sur la moitié du village de Brăneşti, sur Bogdana, ainsi que sur le village de Mihăileşti, sur Bîrlad, à l'embouchure de Tutova, tous dans le district de Tutova.

503. 5 s e p t e m b r e 1636 (7145). Tudora Silioaia fait don à son neveu, Toader, d'un quart du *bătrîn* du village de Florineşti, qui avait appartenu à son père, Vasile.

www.dacoromanica.ro

504. 6 septembre 1636 (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Toader Liciul, à son frère, l'ancien *agă* Costantin, et aux autres frères le droit de propriété sur la moitié du village de Şepeleuţi, district de Hotin.

505. 7 septembre 1636 (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Mihaşco Cornaci le droit de propriété sur deux *jirebii* du village de Dersca, à la suite du procès avec Minta, avec son fils, Strătulat, et avec son gendre, Pătraşco.

506. 12 septembre 1636 (7145). Nicoară, fils d'Ignat de Florinteşti, fait don au *diac* Gavril de la moitié d'un *"bătrîn"* du même village, achetée à Petrina, tout en laissant l'autre moitié à ses fils.

507. 12 septembre 1636 (7145). Liste d'esclaves tziganes, <du monastère de Neamţ>, extraite d'une charte du voïévode Vasile Lupu.

508. 13 septembre 1636 (7145). Andrei d'Odobeşti, district de Roman, vend à Dumitrache Măteeş et à ses beaux-frères, Mălin, Chiriac et Dumitraşcu, ses terrains du village d'Odobeşti, de la partie Bîrsănească.

509. 14 septembre 1636 (7145). Le *vornic <de gloată>* Neaniul, le *vornic* Ionaşco et d'autres attestent que Grigore Mojilă a vendu au <*clucer*> Lupul Prăjescul un emplacement de rucher, à la limite de Bărbosul.

510. 14 septembre 1636 (7145). Mihai et ses frères, Tudor et Tănasie, vendent à Ion Hotceanul une vigne dans le village de Temerleni.

511. 15 septembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Dumitru Buhuş le droit de propriété sur la moitié et sur deux parties de l'autre moitié du village de Boldeşti et de la *seliştе* de Sîrbi, district de Suceava, à la suite du procès avec Mărica Homicencească et les enfants de Gheorghie Calapod, qui avaient voulu restituer au premier le prix de l'achat.

512. 15 septembre 1636 (7144), Trotuş. Le bourgmestre Soci Mihai et les échevins du bourg de Trotuş et d'autres bourgeois et voisins attestent que Ion Tăzlăoanul, fils du diacre Toader, et Măteiu de Provăzăşti se sont mis d'accord avec l'ancien *cămăraş* Arhip et son épouse, Evghenia, de renoncer au rachat du *"bătrîn"* du village de Dănăeşti, vendu à ceux-ci par leur frère, Ion, avec d'autres parties des villages de Mănesti et de Dzeameş.(Avec photocopie, sign. et sceaux en annexe).

513. 15 septembre 1636 (7145), Suceava. Dumitraşco Evloghie et son épouse, Antemia, avouent qu'ils ont donné à Nacul, fils de Simion de Soloneţ, et à son épouse, Nastasia, un quart du village de Nemirceni, en échange d'un quart du village de Dărmăneşti, recevant, outre cela, 100 *lei*, argent comptant, comme prix de l'étang se trouvant là-bas.

514. 18 septembre 1636 (7145). Le *pîrcălab* Gheorghe Jora avoue qu'il s'est mis d'accord avec l<ancien> *vistiernic* Dumitru Buhuş de partager tout le territoire du village de Costeşti, <district de Hotin>; à la suite du partage revenant deux parties au premier et une partie au second.

515. 19 septembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux serviteurs princiers de séparer à <l'ancien> *vistiernic* Dumitru Buhuş les parties d'hoirie achetées dans le village de Boldeşti et dans la *seliştе* de Sîrbi, ainsi que les serfs qui lui revanaient et de leur établir l'impôt selon leurs possibilités.

516. <Après le 19 septembre 1636>. L'<ancien> *vornic de gloată* Gheorghe Năvrăpăscul fait connaître au grand logothète qu'il a séparé la moitié du village de Boldeşti, achetée par l'<ancien> *vistiernic* Dumitru Buhuş à Ilinca Moţocoae, et deux parties achetées à Vasile, fils de Gheorghe Calapod, et de son gendre, Păcurar, et qu'il a partagé les neuf serfs qui se trouvaient dans le village, dont trois sont revenus, proportionnellement, à l'acheteur.

517. <Avant le 20 septembre> 1636 (7145). Tofana, fille de Gheorghe Calapod, vend au <grand> *clucer* Lupul Prăjescul sa part du village de Văscani, <sur Bahlueţ>.

518. 20 septembre 1636 (7145), Iassy. Le grand logothète Gavrilaş <Mateiaş>, Savin <Prăjescul>, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, et d'autres dignitaires princiers attestent que Tofana, fille de Gheorghe Calapod, a vendu au <grand> *clucer* Lupul Prăjescul sa part du village de Văscani, sur Bahlueţ.

519. 20 septembre 1636 (7145), Iassy. La tailleur du bourg de Iassy, Vasile Fugle, et son épouse, Mărica, avouent avoir donné au <troisième> logothète Toderaşco <Ianovici> un emplacement de rucher avec verger et vignes abandonnées, du territoire du village

www.dacoromanica.ro

de Stornești, district de Cîrligătura, en échange d'une vigne à Iassy et 60 ducats. (Avec transcription en annexe).

520. 20 septembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au troisième logothète Toderașco <Ianovici> le droit de propriété sur un emplacement de rucher, avec vergers et vignes, du territoire du village de Stornești, district de Cîrligătura, reçu de Vasile Fugle et de son épouse, Marica, en échange d'une vigne à Iassy et 60 ducats.

521. 20 septembre 1636 (7145). Vasile Sturza, gendre de Mirăuță, et ses parents vendent au *vornic <de gloată>* Irimia Vîneulet le village de Părueeni, nommé auparavant Stanceăuți.

522. 21 septembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gheroghe Roșea le droit de propriété sur une partie du village de Țibănești, sur Gîrbovăț, à la suite du procès avec Țigan, Păcurar et d'autres *răzeși*, qui prétendaient que leur hoirie était empiétée.

523. 25 septembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l<ancien> *vistiernic* Gheorghe Roșea le droit de propriété sur une partie du village de Țibănești, achetée à Istratie et à sa soeur, Ana, à la suite du procès avec la fille d'Ana, l'épouse de Costantin.

524. 26 septembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien <grand> *paharnic* Pană le droit de propriété sur deux parties, achetées, du village de Zărnești, district du Covurlui, et sur une partie faite don par Piatra et son mari, Nuor.

525. 27 septembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costantin Sitariul, à ses enfants et à ses parents, les arrière-petits-fils de Toader Zvîrștală, le droit de propriété sur la moitié du village de Zvîștelești, sur Bogdana, district de Tutova, à la suite du procès avec Neehifor Țenchiu et ses parents, les arière-petits-fils de Băilă

526. Octobre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Saint-Sabas, è la suite du procès avec Iftemie et Ștefan, les fils de Dănăilă, le droit de propriété sur un rucher du territoire du village de Butunești, district de Cîrligătura, don de la part du *postelnic* Enache.

527. 4 octobre <environ 1636>. L'*uricar* Dumitru témoigne au sujet des confins de la partie de l'<ancien grand> paharnic Pană, du village de Zărnești, <district de Covurlui>.

528. 4 octobre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Costantin Ciogolea, *vornic* de Botoșani, et à l'*uricar* Borăleanul de marquer un terrain d'Oneiul Iurașcovici, du territoire du village de Șendricani, dont le droit de propriété était contesté par Dumitrașco, gendre de Rugină, et le comis Lupul Talpă, qui voulaient attacher ce terrain au territoire de leur village, Șelești; de plus, il leur ordonne d'obliger Lupul Talpă de payer à Oneiul Iurașcovici le foin fauché sur le terrain de celui-ci et de prélever la dîme à ceux qui avaient labouré des terrains dans les mêmes confins.

529. 6 octobre 1635 (7145). Cîrstian et Ilea, les fils de Cocioban, vendent au monastère de Bisericani un *pămînt* du village de Romănești, pour deux boeufs, deux brebis et 12 *mierțe* (boisseaux) de céréales. (Avec transeription en annexe).

530. <Après le 6 octobre 1636>. Cîrstiian et son frère, Ilea, les fils de Cocioban, ainsi que leurs parents, vendent au monastère de Bisericani un *pămînt* du village de Romănești, sur Gîrla de Jos a Putnei, pour quatre boeufs, deux brebis et 12,*mierțe* de blé; de plus, Alexandra et Vasilie, les enfants de Ion Andreica, vendent au même monastère leur part de ce village, pour une vache et 14 *potronici*.

531. 7 octobre 1636 (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Stan Vișa, à Vasilca et à d'autres, les petits-fils et arrière-petits-fils de Manca, de Stanciul, de Bratul et d'autres, le droit de propriété sur la moitié du village de Brătulești, nommée Foeșani, sur Mileov, à Vadul Vechi, à la suite du proeès avee Gheorghe, Husan et leurs parents, les arrière-petits-fils de Oană Ureche, de Boaghea et de Fătușea.

532. 10 octobre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux serviteurs princiers de rétablir les confins du village de Crivești, la propriété de l'ancien *vistiernic* Dumitru Bahuș, parce que les villageois <de Pietriș> les ont empiétes en labourant un terrain qui ne leur appartenait pas.

533. 10 octobre 1636 (7145). Gheorghe, fils du *vătaf* Nistor, avoue qu'il a vendu à Gheorghe Jora, *pîrcălab* de Hotin, un tiers du village de Mitești.

www.dacoromanica.ro

534. 12 octobre 1636 (7145), Iassy. Le *vornic de gloată* Bîrsan, le *vornic* Irimia Vînculeţ et d'autres boyards de la Cour princière attestent que Tănasie, Vărvara et d'autres ont vendu à Costantin de Tărîceni un emplacement de rucher sur le territoire du village de Muntenești.

535. A-B. 12 octobre 1636 (7145), Iassy. Ionaşco Huşan vend à son oncle, le *vătaf* Simion Barhon, sa part d'hoirie d'un *bătrîn* du village de Ciucești, sur Bîrlad, à l'embouchure de Berheci, district de Tecuci, pour une dette de 10 *lei*.(Avec transcription en annexe).

536. 13 octobre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère de Saint-Sabas le droit de propriété sur une maison située dans le jardin du monastère, qui avait été achetée à l'ancien douanier Manolachi, à la suite du procès avec Anghelina Foteasa, avec sa soeur, Palaga, et les filles de celle-ci.

537. 14 octobre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Severinea le droit de propriété sur une partie du village de Bogdănești, district de Roman, faite don par son oncle, Iurașco, neveu du *vătaf* Ionaşco de Săucești.

538. 14 octobre 1636 (7145), Iassy. Ion, fils de Danciul, avoue qu'il a donné à Savin Prăjescul, grand *vornic* de *Ţara de Jos*, un emplacement de rucher du village d'Obîrşia, district de Tecuci, pour une *"deşugubină"* qui devait être payé par son gendre, Roman.

539. 15 octobre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme, à la suite d'un procès, à l'ancien *postelnic* Fortuna le droit de propriété sur cinq serfs du village de Prăjești.

540. 15 octobre 1636 (7145), Iassy. Ştefana, fille d'Ionaşco Dăvidu, vend à Seărlet de Zorleni sa part d'hoirie du village de Văleni, district de Fălciu..

541. 16 octobre 1636 (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ilie et à Gheorghiţă, les fils d'ancien hetman <Vasile> Şepteliei, le droit de propriété sur la moitié d'un étang du village de Nemmicени, district de Suceava, à la suite du procès avec Vasilie, Vasilie Roşea et d'autres neveux de Ştefan et de son frère, Coifeş, dont leur grand-père l'avait achetée.

542. <Avant le 18 octobre 1636>. Obrejie, fils de Dănilă, Cozma, fils de Bărean, et Ilie, fils d'Arvasîia, vendent à l'ancien> *postelnic* Fortuna leurs parts du village de Drăgănești, avec emplacement de moulin sur Siret.

543. 18 octobre 1636 (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *postelnic* Fortuna le droit de propriété sur une partie d'hoirie du village de Drăgănești, district de Roman, achetée à plusieurs *răzeşi*, à la suite du procès avec Mirun, Andruniehi Grosul et d'autres, qui n'avaient pas réussi à lui restituer la dépense.

544. 23 octobre 1636 (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Vasile Roşca et au *cămăraş* Toader, les gendres de Măriea Cernătoae, et, respectivement, de Schiva, les filles d'<ancien grand> *vornic* Cîrstea <Ghenoviei>, le droit de propriété sur le village de Dimăceni, district de Tecuci, à la suite du procès avec Toader, fils de Hîrbor, avec Răchitan, fils de Ghizela, et avec leurs parents, qui prétendaient ne pas avoir vendu ce village, mais qui n'avaient pas de documents de possession.

545. 24 octobre 1636 (7145). Le *stolnic* Dumitraşcu Cîrnu avoue qu'il a marqué au *cămăraş* Iorga la moitié du village de Măreeşti, district de Tecuci, sur la rive de Siret jusqu'à la frontière du bourg de Tecuci et du village d'Oneeni.

546. 28 octobre 1636 (7145), Iassy. Les *vornici de gloată* Ionaşco Stejeran, Bîrsan et Neaniul et d'autres attestent qu'Obrejie, fils d'Erena, a vendu au *vornic de gloată* Vasilie Roşca sa part du village de Brătuleni.

547. 29 octobre 1636 (7145), Iassy. Le grand *clucer* Lupul Prăjescul, le second *vistiernic* Vasilie Banul et le *vornic de poartă* Vasilie Roşca attestent que le grand *sulger* Toma <Cantacuzino> a payé 86 écus et demie à Ionaşco, à Bosie et à d'autres, les petits-fils de Capotă, pour leur part d'hoirie du village de Porcești, vendue par ceux-ci à leur parent, Iurașco <Başotă> hetman, qui était mort avant d'acquitter la somme entière. (Avec transcription en annexe).

548. 1cr novembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neaniul le droit de propriété sur un esclave tzigane, à la suite du procès avec le *vornic de gloată* Tănasie, qui prétendait l'avoir hérité de son beau-père, Mihăilescul.

549. 3 novembre 1636 (7145), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise, après jugement, le *diac* Toader de Portari de posséder l'hoirie de Huhuloae, de Busiueoae et de Busca,

www.dacoromanica.ro

les filles de Măndoae, du village de Toreeşti, auxquelles il avait payé l'impôt de 40 ducats. (Avec transcription en annexe).

550. 8 n o v e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise Naşeu de Muşeteşti de pos éder et de protéger s s *'bucate"*,n'étant obligé que de payer l'impôt.

551. 9 n o v e m b r e 1636 (7145). Le voïévode Vasile lupu autorise l'ancien *paharnic* Pană, après jugement, de posséder les 27 serfs du village de Zărneşti.

552. 9 n o v e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le grand logothète Gavrilaş <Mateiaş>, Savin Prăjeseul et Dumitraşeo Şoldan, le *grands vornici* de *Ţara de Jos* et de *Ţara de Sus* et d'autres dignitaires et boyards de la Cour princière attestent que Costantin Draeea a vendu la moitié du village de Goşmani, sur Orbie, district de Neamţ, à Gavril <Coei>, hetman et *prîcălab* de Sueeava, qui lui avait été faite don par le défunt ancien grand logothète Dumitraşeo Ştefan et ses fils, Gheorghiţă, Vasilaşeo et Gligoraşeo. (Avec photocopie, sign. et seeaux en annexe).

553. 11 n o v e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Foeşea de Gîrbeni et ses neveux vendent au troisième logothète Toderaşeo <Ianoviei> la moitié du village de Gîrbeni. (Avec transeription en annexe).

554. 24 n o v e m b r e 1636 (7145). Le grand logothète Gavrilaş <Mateiaş>, le grand *stolnic* Grama et d'autres dignitaires attestent que Lupul, fils de Lealiul, a vendu au <grand> *clucer* Lupul Prăjeseul une partie du village de Mălăeşti, sur Pîrîul See, district de Făleiu.

555. 28 n o v e m b r e 1636 (7145), B ă i e e n i. Le *vornic de gloată* Neaniul et l'ancien *vornic* Ionaşeo se constituent en témoins au sujet de l'entente du monastère de Saint-Sabas avee Toader Franga, Oprea, fils de Lupa, ainsi qu'avee leurs parents, pour la possession des hoiries du village de Băieeni et de la *selişte* de Caraulești, en établissant une *gloabă* de 50 boeufs pour empiètement des confins.

556. A-B 30 n o v e m b r e <1636>, I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Mierla Steţeoae le droit de propriété sur plusieurs éselaves tziganes et leurs familles, ainsi que sur une eselave tzigane reçue du monastère de Pobrata, pour un de ses tziganes, tué par les tziganes du monastère.

557. 2 d é e e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Gavril d'Aldeşti de ehasser Pătraşeo et Seîntee du terrain tenant du village d'Aldeşti, qu'ils avaient vendu à l'aneien *sulger* Gheorghie, et au eas où eeux-ei ne voulaient pas le quitter, d'établir un terme de jugement à la Cour princière.

558. 4 d é e e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le *diac* Stamate et son épouse, Maria, petite-fille du *vornic* Dan Bolea, avouent qu'ils ont vendu à Grozava leur part du village de Costeşti, district de Roman.

559. 5 d é e e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise l'aneien *sulger* Ghiorghe Arapul de posséder le village de Săeălîşeşti, district de Neamţ, et de prélever la dîme.

560. 5 d é e e m b r e 1636 (7145), B a c ă u. Iaeob Răspop vend, en présenee du bourgmestre et des échevins du bourg de Baeău, au Gligoraşeo Bejan la part de sa mère, du village de Măstaeăn. (Avec phiotoeopie en annexe, pl.XXXIII).

561. 5 d é e e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Ionaşeo Bueiuleseul vend au *vornic <de gloată>* Neaniul sa part du village de Hălăseni, sur Bistriţa, district de Neamţ, avec emplaeement de moulin dans Limpedea.

562. 8 d é e e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Biserieani le droit de propriété sur deux emplaeements de moulin sur Gîrla eea Mare a Putnei, aehetés aux enfants de l'aneien <grand> *vornic* <Drăgliiei> Nădăbaieo, Eremiia, Dumitraşeo et Tudosia.

563. 8 d é e e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Varlaam, arehevêque et métropolite de Sueeava, le grand logothète Gavrilaş <Măteiaş> et d'autres grands dignitaires attestent que la *spătăriţă* Măriea a vendu à l'aneien *vistiernic* Gheorghe Roşea la part de son frère, Ionaşeo, du village de Ţibăneşti, vu que ee dernier a vendu sa part à elle d'un autre village.

564. 8 d é e e m b r e 1636 (7145). Ghiorghe Borodaei, fils d'Anghelina, vend à son neveu, Vasilie Vartie, arrière-petit-fils de Frăţiian, une partie du village de Voieouţi, avee emplaeement de moulin sur Prut, district de Dorohoi.

www.dacoromanica.ro

565. 10 d é c e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'<ancien> *vistiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur la part d'Ionaşco, du village de Ţibăneşti, achetée à la soeur du celui-ci, la *spătăriţă* Mărica, fille de la *şetrăroaie* Todosia.

566. 12 d é c e m b r e 1<6>36 (7<1>45). Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *spătar*, Grigore Ureche, après jugement, le droit de propriété sur les parts achetées par son père, l'ancien grand *vornic* <Nestor> Ureche, du village de Dragomireşti, sur Pîrîul Alb, district de Neamţ, aux filles des Mălineşti, Todosia, Sora et Tudora, et de leurs parents, ainsi que sur une partie du village de Tîmpeşti.

567. 13 d é c e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secu le droit de propriété sur une hoirie du village de Gereni, sur Siret, à l'embouchure de Gerul, achetée autre fois par le *vornic* Ion Roşca et faite don au monastère par son fils, l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roşca.

568. 15 d é c e m b r e 1636 (7145). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Naeul, fils du marchand du bourg de Bîrlad, Ene, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur Gîrla Putnei, sur certaines parties d'un emplacement de moulin sur Gîrla de Jos a Putnei, sur des vignes et des terrains des *selişti* de Vităneşti, de Sîrbii de Sus et de Hălmezeşti, achetés par son père et par lui-même.

569. 15 d é c e m b r e <1636-1637>. Prăjînă, fils d'Andronic, vend au *paharnic* Pană sa part du village de Zărneşti.

570. 18 d é c e m b r e 1636 (7145), <I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu ordone à son serviteur, Dumitraşco Puia, d'empêcher Arhip de Dănăeşti de posséder les parts de Mihaleea et de Cozmiţa, des villages de Sacalîşeşti et de Dzemeşeşti, à l'embouchure de Tazlău, et de leur établir un terme pour jugement à la Cour princière.

571. 20 d é c e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au <grand> *clucer* Lupul Prăjeseul le droit de propriété sur certaines parties du village de Văseani, avec emplacement de moulin en Buhuleţ, achetées à Tofana, à Păscălina et à Vasilie, les enfants de Gheorghe Calapod.

572. 24 d é c e m b r e 1636 (7145), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au <grand> *clucer* Lupul Prăjeseul le droit de propriété sur une part du village de Mălăeşti, sur Pîrîul Săc, district de Fălciu, achetée à Lupul, et sur un emplacement de rucher au village de Drăgeşti, acheté à Grigore Mojîlă.

DOCUMENTS DOUTEUX

A. 3 a v r i l 1635 (7143). Sîmion Codău vend <à Vasile Stratulat> un tiers du domaine de Grumezoaia.

DOCUMENTS FAUX

I. J u i n 1635 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ioana, fille d'ancien capitaine de Chilieni, Tudor, le droit de propriété sur les villages de Şăndreşti, de Şărpeni, de Mesăni et de Mireni, de Chilieni et de Păcurăreni, sur Pereschiv, district de Tutova, ainsi que sur ceux de Horjeşti, de Jărdăneşti, et de Seorţeni, sur Zeletin, et d'autres, hérités de son père.

II. 28 n o v e m b r e 1636 (7145). Témaignoge concernant le village de Ciutureşti, dont ses habitants prétendaient avoir droit de possession dans les villages de Băiceni et de Cărăuleşti.

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE AUTENTICE

1 1635 (7143) ianuarie 4, Iaşi.

† Ѡ Ѳасиліѣ воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѿж(є) прїиде, прѣд Нами и прѣд въсими нашеми молдавскими болѣри, великиχ[1] и малиχ, слѹга наш, Мирон Чоголѣ, и принес(є) прѣд Нами єдин запис за свѣдѣтелство ѡт Тѣутѹл бъив вторїи логофет, и ѡт Костантин Дръгошескѹл, и ѡт Костантин Стърчѣ, и ѡт Гаврилчѣ Тѣутѹл, и ѡт Гєѡргїє Коростѣнѹл, и ѡт Ѳасиліѣ Бартик, и ѡт Пътрашко къмъраш [с]и[ци][2] ѡт нииχ[1] люди добрїи и воиніи прѣдніи, сиц(є) писаѫще и свѣдѣтелствѹѫще въ тот запис, како прїиде прѣд ними Ѧндроник Богдан къпитанѹл и жена єго, Ирина, за иχ[1] доброю волю, неким непонѹжденни, ани приселовани, и продали иχ[1] права ѡти(н)ни и викѹплєнїє, два фалче за виноградї ѡт Котнар(н), ѹ Гор Ѳоєвода, и съ пол пивниц(и) за камено, что тоа виноград и съ мѣст(о) ѵ пивниц(и) бѣше им право за викѹплєнїє ѡт Гафтона, дъщи Бърлъдѣнѹлови логофет. Тоа ѡни продали слѵзѣ нашемѹ, Мироновн Чоголи, радї сто ѵгорскиχ[1], п(и)н(ѣ)зи добрїи.

Ино Г(оспо)дств(о) Ми, ѩкож(є) ѵвидѣχом тот запис за свѣдѣтелство, Г(оспо)дств(о) Ми вѣроваχом и ѣшеж(є), и ѡт Нас, дадоχом и потвръдиχом емѵ. Тѣм радї, тоа въш(є) писанна виноград, съ пол пивниц(и) каменїи, да ест и ѡт Г(оспо)дств(а) Ми слѵзѣ нашемѵ въш(є) писанномѵ, Мирон Чоголи, права ѡти(н)нѹ, и дѣди(н)нѹ, и викѹплєнїє, и ѵрик и потвръжденїє, съ въсѣм доχодом, непорѹшено[є][3] николиж(є), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѵмишает прѣд сим листом нашим.

V Ис, л(ѣ)т(о) ×зрмг ген(арїє) а.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Кашѡт(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(є)т [и][4] с(а) искал m. p.

† Мъижѣ <писал> m. p.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Miron Cioglea, şi a adus înaintea Noastră un zapis de mărturie de la Tăutul fost logofăt al doilea, şi de la Costantin Drăgoşescul, şi de la Costantin Stîrcea, şi de la Gavrilcea Tăutul, şi de la Gheorghie Corosteanul, şi de la Vasilie Vartic, şi de la Pătraşco cămăraş şi[5] de la alţi oameni buni şi oşteni de frunte, astfel scriind şi mărturisind într-acel zapis, cum a venit înaintea lor Andronic Bogdan căpitanul şi soţia lui, Irina, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi cumpărătură, două fălci de vie de la Cotnari, în Dealul Voievodului, şi cu jumătate de pivniţă de piatră, care acea vie şi cu loc în pivniţă le-a fost lor drept de cumpărătură de

www.dacoromanica.ro

la Gaftona, fiica lui Bîrlădeanul logofăt. Aceea ei au vîndut slugii noastre, lui Miron Ciogolea, pentru o sută de ughi, bani buni.

Deci, Domnia Mea, dacă am văzut acel zapis de mărturie, Domnia Mea am crezut şi încă, şi de la Noi, i-am dat şi i-am întărit. Pentru aceea, acea mai sus-scrisă vie, cu jumătate de pivniţă de piatră, să fie şi de la Domnia Mea slugii noastre mai sus-scrise, lui Miron Ciogolea, dreaptă ocină, şi dedină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit[5] niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7143 <1635> ianuarie 4.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][4] m-am iscălit m. p.

† Mînjea <a scris> m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din sec. XVIII>: Zapisul viilor de la Bogdan; <şi>: De vie, la Cotnar(i).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXI/76.
Orig., hîrtie (41,5 x 28 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/1 (foto.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 83, nr. 25 (menţ.); "Creşterea colecţiunilor", 1919, p. 238-239 (rez.).

---

[1] După consoana finală, paieroc.

[2] Iniţial, diacul a scris сицн (astfel), cu a doua silabă suprascrisă, avînd, desigur, în vedere formula imediat următoare, dar, continuînd textul, nu şi-a mai anulat greşeala.

[3] є, superfluu, sau de la un intenţionat є<мѕ> (lui), întîlnit uneori în astfel de situaţii.

[4] и "şi" - reminiscenţă din formula completă: вчи и са искал, "a învăţat (adică: "l-a învăţat" pe scriitorul actului) şi m-am iscălit" (ca dovadă a acestei acţiuni).

[5] V. n. de la text. slav.

2 <În. de 1635 ianuarie 5>.

A

† Prea milostive Doamne, să hii Măriia Dumitali sănătos întru cinstit scaunul Mării Dumitali. Dăm ştire Mării Dumitali că au venit cinstit(ă) cartea Mării Dumitali şi[1] Cehan ce au fost vornic mari şi Roşca vistérnic, ca să alegem şi să stîlpim satul Stănileştii cu Stărpénii[2].

Milostive Doamne, strîns-am oameni buni şi bătrîni, de pre înpregiur megeiaş(i), şi am ales satul Stănileştii cu cutul[3] Rusilor, partea lui Cehan, iar satul Stărpénii[2] s-au ales cu cutul Munténilor, partea Roşcăi vistérnic, cu tot cutul[4] Prutului, din sus.

Şi s-au stîlpit din ţaren(ă) şi din vatra satului, cum am aflat cu oameni buni. Aşijderi, ce s-au aflat bălţi pre hotarul Stărpénilor[2], din capul satului din gios, giumătate de iazerul Lungul, iar giumătate iaste a Măicanilor. De-aci[ci]i, de la Lungul, în sus, iaste Balta Simei; de-acii, mai sus, iaste Balta Avraamului; de-acii, iaste Gîrla Lungului; de-acii, iaste Racela, în capul hotarului din sus, iar din gios iaste hotarul Stărpénilor[2], pînă în vadul Pruteţului. Acéste bălţi, ce mai sus scrie, sintu[5] preste Prut

www.dacoromanica.ro

despre răsărit; iar bălţi ce sintu[5] pre hotarul Stănileştilor sintu[5] de ceasta parte de Prut, despre apus, şi să înpreună cu a Volosénilor.

De aceasta scriem şi dăm ştiri Mării Dumitali; milostivul Dumnădzău să te cruţă, întru mulţi ai.

† Robul Măriei Tal(e), az Ionaşco Cujbă ce au fost vornic <a scris; sig.>.

† Robii Mării Dumitali, Cujbă vornic, şi Duca comis, şi Dumitraşco, feciorul Şetrarului, şi Iurga din Horjeşti, şi Mihalcea din Gurbăneşti, şi Păntelei din Budeşti, şi Ciorba din Cîrlegaţi, şi Pavăl din Gurbăneşti, Creţul de-acolo, şi Dieniş din Plotoneşti, şi Gligorie de-acolo, şi Gherma din Clocicar(i), Ciocan din Leoşti, Pavăl din Plăvăţéni, şi Modruz din Urlaţ(i), Colac din Vîrîţ(i), Andronic de-acolo, Ghiorghie de-acolo, Gligorie din Cioreceşti, şi Gligorcea din Bros[s]căşeni, şi Pătraşco şoltuz din Huş(i), şi Giurgea din Huş(i), Pătrăşcan din Huş(i), Ştefan Galbăn den Huş(i).

<Pe verso, o ins. cont.>: Carte de hotărît, pe Stănileşti, ot volost Lăpupşna[6]; <şi alta, din prima jum. a sec. XIX>: Mărturiie hotarnică de la Cujbă vorn(i)c şi Duca comis.

Arh. St. Bucureşti, Episc. Huşi, XIII/40.

Orig., hîrtic (31 x 21 cm), difolio, o pecetc inclară octogonală, în fum, avînd ca emblemă o acvilă bicefală, în chenar perlat, aplicată după iscălitura lui Ionaşco Cujbă, şi aparţinînd acestuia, şi altc nouă, aplicatc la sf. doc., din carc două octogonalc şi şaptc rotundc; a şaptca arc în cîmp numclc Iwpra ...[7].

Ibidem, XIII/41, nr. 9 (rcz.); ms. nr. 545 (Cond. Episc. Huşi), f. 117 v.-118 r. (copic fragmentară).

Inst. dc ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xcrogr. dc doc., I/1a, b (xcro.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 222, nr. 1052 (rcz. după orig.).

Datat după doc. dc întărirc din 1635 ianuaric 5 (v. doc., nr. 3).

---

[1] "şi", scris pestc "cu", omis antcrior după "au venit".

[2] În tcxtul chirilic: Стърпѣни (v. *D.R.H.*, A, XXI, nr. 96, p. 115 şi nr. 335, p. 429.

[3] Cuvînt corectat dc acccaşi mînă.

[4] În forma B: "unghiul".

[5] Aşa în orig.

[6] Satul Stănilcşti nu a făcut partc din ţ. Lăpuşna, ci din ţ. Fălciu. Însemnarca sc rcfcră, probabil, la bălţilc din hotarul satului Stărpeni, aflatc atunci pc partca stîngă a Prutului, dcoarcce ulterior accsta şi-a schimbat cursul mai spre răsărit (v. Istrati, *Vechi sate*, p. 310-313).

[7] Indescifrabil.

B

† Prea milostive şi luminate Doamne, să hie Măriia Dumitale sănătos. Dăm ştiri Mării Dumitali, ca domnului milostiv, cum au venit cu cinstit(ă) cartea Mării Dumitalc Cehan ce au fost dvornic şi Roşca vistérnicul ca să li alégem şi să le stîlpim satul Stănileşti cu Stărpénii[1].

Strîns-am, milostive Doamne, oameni buni şi bătrîni, dc pren pregiur megeiaş(i), şi s-au ales satul Stănileştii, cu cutul Rusilor, partea lui Cehan vornic, iar satul

www.dacoromanica.ro

Stărpénilor[1] s-au ales cu cutul Munténilor, partea Roşcăi vistérnicul, cu tot unghiul[2] Prutului, din sus.

Şi s-au stîlpit, şi din ţaren(ă), şi din vatra satului, cum am <a>[3]flat cu oameni buni şi bătrîni. Aşijder(i), ce s-au aflat bălţi pre hotarul Stărpénilor, din capul satului din gios, giumătate din iazerul Lungul, iar giumătate din gios iaste a Măicanilor. De la Lungul, în sus, iaste Balta Simei; de-acii, mai sus, iaste Bal<t>[4]a Avramului; de-acii, mai sus, iaste Gîrla Lungului; de-acii, mai sus, iaste balta Racela, în capul hotarului din sus, iar din gios hotarul Stărpénilor[1] iaste pîn(ă) în vadul Pruteţului. Şi acéste bălţi, ce sintu[5] mai sus scrisă, sintu[5] preste Prut, despre răsărit; iar bălţi ce sintu[5] pre hotarul Stănileştelor sintu[5] de ceasta parte de Prut, despre apus, pîn(ă) să înpreună cu a Volosénilor.

De aiasta dăm ştiri Mării Dumitali, iar Măriia Dumitali vei faci cum te va îndura Dumnădzău milostivul.

Dumnădzău să cruţe pre Măriia Dumitale cu paci şi cu sănătate, întru cinstit scaunul Mării Dumitali, ѡ Х(рнст)ѣ, аминь.

† Robul Măriei D(u)mn(i)tal(e), az Ionaşco Cujbă ce au fost vornic <a scris; sig.>.

† R<o>[6]bii Mării Dumitali, D<u>[4]ca ce au fost comis, şi Dumitraşco, feciorul Şătrarului, şi Iurga din Horjeşti, şi Mihalcea din Gurbăneşti, Pavăl de-acolea, Creţul de-acolea, Păntelei din Budeşti, Ciorba din Cîrlegaţ(i), Dieniş din[7] Plotoneşti, şi Gligorie de-acolea, Focşea de-acolea, Ghierma din Clocicar(i), Ciocan din Leoşti, Pavăl din Plăvăţéni, şi Modruz din Urlaţi, şi Gligorie Colac din Vîrîţi, Andronic de-acolea, şi Gligorie de-acolea, şi Ghiorghie de-acolea, şi Gligorie Lungul din Cioreceşti, Gligorcea din Bros[s]căşéni, Pătraşco şoltuz din Huş(i), şi Giurgea din Huş(i), Pătrăşcan de-acolea, şi Ştefan Galbăn de-acolea şi toţi şerbii Mării Dumitali den pren pregiur, dăm ştir(e) Mării Dumitale.

Arh. St. Bucureşti, Episc. Huşi, XIII/16.

Orig., hîrtie (30 x 21 cm), filigran, rupt la îndoituri, şase peceţi inelare, aplicate în tuş şi una în fum, dintre care una, aplicată de două ori, are ca emblemă un om în picioare, ţinînd în mîna dreaptă un paloş iar în cea stîngă o măciucă; altă peceţe are într-un scut inscripţia: Іѡ<р>[6]га.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/2 a, b (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 222, nr. 1052 (menţ. în descr. arhegr.).

Datat după doc. de întărire din 1635 ianuarie 5, pentru Ghiorghie Roşca fost visticinic (v. doc. urm.).

Deşi se referă la aceeaşi hotărnicire şi sînt scrise de aceeaşi persoană, cele două doc. se individualizează, atît din punct de vedere arhivistic, cît şi prin unele deosebiri de formulare şi conţinut (martorii). Desigur, s-a redactat cîte un exemplar pentru fiecare beneficiar.

---

[1] În textul chirilic: Стърпѣни(-лор). În alte doc.: Стерпѣни (v. *D.R.H.*, A, XXI, nr. 96, p. 115 şi nr. 335, p. 429).

[2] În forma A: "cutul".

[3] Omis prin haplologie, м ("m") fiind suprascris.

[4] Rupt.

[5] Aşa în orig.

[6] Omis.

[7] Litera "i", adăugată înghesuit în rînd.

www.dacoromanica.ro

† Иw Басилїє воєвода, в(о)жїєю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Молдавскоѭ. Ѡж(є) пріидє, прѣд Нами и прѣд нашими великими и малими болѣри, болѣриw наш, Гиwргє Рошка бив вистарник, съ єдна лист wт нашег(о) вѣрєн болѣриw, Кужѣ бив вел дворник, и wт Дука бив комис, бившїи хотарнич(н)[1], и wт многи людї добри и слѣги г(о)сп(о)д(а)рскыχ и воини прѣдни, тако wни писаѫщи, како wбрѣтошѣ мѣсто село Стърпѣним въ знамени wт къ ниших селове, wт къ Стънилещи.

Ино, тако избрал(н) им село Стерпѣним, съ кутов Мунтѣном, что єст болѣриноm наш Гиwргє Рошка вист(арник), съ вес вглю Прѣтови wт виш(є), и стлъповал(н) им въ царин(ъ) и въ ватра село, и такождиρє, болоти что wбрѣщет сѣ на мѣсто село Стерпѣним: wт глав село wт долѣ, половина wт Длъга Болот(а), а половина wт доли єст село Мъиканим, wт Лунгул виш(є), єст Болота Симови, а wт толѣ, ман[1] виш(є), єст Болота Йврамови, а wт толѣ, ман[1] виш(є), єст Гърло Лунгулови, а wт толѣ, ман[1] виш(є), єст болота Рачила; въ глав хотар wт въш(є), wт долѣ, естъ хотар село Стерпѣни, д(а)[2]ж(є) до брод Прутецулови. Тїи въсѣ б<о>[2]лоти сут wт къ въсток, а болоти Стънилещим, ч<то сут н>[2]а мѣсто тот село, сут wт къ за<п>[2]а<д>[2].

Тѣм радї, тоти болоти и мѣсто селове Стерпѣнїи, съ кутове[3] Мунтѣнов и Мъиканим, да єст болѣриw наш въш(є) писанноmу, Гїwргицъ Рошка бив вистѣрник, съ въсѣми хотарами и доχодами, како им избрал и хотарил тїи прѣд реченниχ болѣри.

И болше да не имает ман[1] тегати с(ѣ) болѣрии наш, Чехан дворник, съ Гиwргє Рошка вистѣрник, ни wни, ни дѣти иχ, нъ тако да єст съставлени на вѣкъ. И ин да с(ѣ) не ѿмишает.

V Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг ген(арїє) ѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т [н][4] с(а) искал м. р.

† Фочѣ <писал>.

<Pe verso, ins. ulterioară>: Стърпени, съ Мъикан(и).

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, boierul nostru, Ghiorghie Roşca fost vistiernic, cu o carte de la credinciosul nostru boier, Cujbă fost mare vornic şi de la Duca fost comis, foşti hotarnici[1], şi de la mulţi oameni buni şi slugi domneşti şi oşteni de frunte, astfel scriind ei, cum au aflat locul satului Stărpéni în semne dinspre alte sate, dinspre Stănileşti.

Deci, astfel le-au ales satul Sterpéni, cu cutul Munteni, care este al boierului nostru Ghiorghie Roşca vistiernic, cu tot cotul din sus al Prutului, şi le-au stîlpit în ţarină şi în vatra satului şi, de asemenea, bălţile ce se află pe locul satului Sterpéni: din capul din vale al satului, jumătate din Balta Lungă, iar jumătatea din vale este a satului Măicani, mai sus de Lungul este Balta lui Sima, iar de acolo, mai sus, este Balta lui Avram, iar de acolo, mai sus, este Gîrla Lungului, iar de acolo, mai sus, este balta Racila; din capul hotarului din sus, la vale, este hotarul satului Sterpéni, pînă în vadul Pruteţului. Toate aceste bălţi sînt dinspre răsărit, iar bălţile Stănileştilor, care <sînt>[2] pe locul acelui sat, sînt dinspre apus.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, aceste bălţi şi locul satului Sterpéni, cu cuturile Munteni şi Măicani, să fie boierului nostru mai sus scris, Ghiorghiţă Roşca fost vistiernic, cu toate hotarele şi veniturile, cum le-au ales şi le-au hotărît aceşti mai înainte spuşi boieri.

Şi mai mult să nu aibă a se mai pîrî boierul nostru, Cehan vornic, cu Gheorghe Roşca vistiernic, nici ei, nici copiii lor, ci aşa să fie alcătuit pe veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> ianuarie 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][4] m-am iscălit m. p.

† Focea <a scris>.

<Pe verso, ins. ulterioară>: Stărpeni cu Maicani.

Arh. St. Bucureşti, Episc. Huşi, XIII/11.

Orig., hîrtie (33 x 20 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată; cu o trad. din sec. XVIII.

Ibidem, XIII/41, nr. 10 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/2 a, b (xero. după orig.) şi c (după trad.).

EDIŢII: Melchisedek, *Chronica Huşilor*, p. 58-60 (orig.); Aricescu, *Indice*, II, p. 58, nr. 1868 (rez.); *Catalog*, II, p. 222, nr. 1053 (rez.)

---

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt.
[3] o, adăugat deasupra rîndului.
[4] V. doc. nr. 1, n. 4.

4 <1635> ianuarie 9, Iaşi.

† Adecă eu, Simion Gheuca medelnicérul cel mare, şi cu giupîneasa mea, Mariia, mărturisim cu cest zapis al nostru, cum noi, de bun(ă)voia noastră, am dat şi am miluit la sfînta mănăstire, la Pîngăraţ(i), unde iaste hramul С(вѣ)тїи Димитрїи, cu patru falci de vie, ce avem noi la Cotnar(i), în Uliţa Înfundată, şi cu cramă în tîrg, lîngă Iacob Dumenecă, şi cu pivniţ(ă) de piiatră.

Acélea[1] noi am dat pentru sufletul nostru şi a părinţilor noştri. Insă, dup(ă) moartea noastră să fie a mănăstirei, iară părinţii călugării de la acea svîntă mănăstire să aibă a ne scrie pre noi şi pre părinţii noştri la svîntul marele pomélnic şi să aibă a ne fac(e) pamente din anu în anu, la С(вѣ)тин Некиаае. Iar care egumen nu va fac(e) cum scriem mai sus, să fie neertat de Dumn(e)dză<u>[2].

Şi, aşijdire, din fraţii noştri, sau dintru ruda noastră, să n-aibă nic(i) o treab(ă) cu acéste vii, ce-am miluit noi s(vea)taa mănăstire.

Iar cine să va ispiti să strice a noastră dare, acela să fie treclét şi anaftemea[3] şi să fie cu Iuda într-un loc şi să fie blăstămat de тїи w(тъ)цъ[4] ce-s întru [въ] Некїа[5], şi de а̃ ев(ан)г(є)л(и)ст(и)[6], şi de toţ(i) svenţii, în véc(i) de véci. De aceasta scriem, să s(e) ştie.

Пис v Їс, ген(арїе) д̃ <9>.

Симион вел мед(елничѣр) <m. p.; sig.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, o ins. cont.>: † Запис wт виногрдд; Котнар[7], de la Gheuca: <şi una, mai recentă>: Vie.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Pîngăraţi, III/168.
Orig., hîrtie (31,5 x 19 cm), difolio, filigran, pecete inelară octogonală, în fum, avînd ca emblemă doi lei rampanţi afrontaţi, de o parte şi de alta a unei cruci, într-un cîmp circular, deasupra căruia se află literele с şi и (de la Симион).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerog de doc., I/3 a, b (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, p. 222, nr. 1054 (rez.).

Datat după doc. de întărire din 1635 (7143) ianuarie 11 (v. doc. nr. 7).

---

[1] "ea", redat prin ѧ.
[2] Omis.
[3] În textul chirilic: ѧнѧѳѧ.
[4] "318 părinţi"
[5] "[în] Nicheia".
[6] "4 evanghelişti"
[7] "† Zapis de vie de la Cotnari", ultimul cuvînt fiind scris ulterior.

5 1635 (7143) ianuarie 9, Iaşi.

Fürstliche Bestättigung für die Metropoli über das Haus des Jurko Logofeten, d(e) d(at)o Jassi, den 9-ten Jener 7143/1634.

Wasilie Woda bestättiget das Haus des Jurko Logofet für die Sotschavaer Metropolie.
Zu Jassi, den 9. Jener 7143/1634.

Anmerckung.
Dieses ist nur ein Send-Schreiben oder Antwort des Fürstens an der Metropoliten, ohne dem Umstand des Hauses recht zu beschreiben; so viel aber ist auszunehmen: dass das Haus auch in Sotschava gewesen seye.

Confirmare domnească pe seama Mitropoliei, pentru casa logofătului Jurco, din data de: Iaşi, 9 ianuarie 7143/1634.

Vasilie vodă întăreşte Mitropoliei de Suceava casa logofătului Jurco.
La Iaşi, la 9 ianuarie 7143/1634.

Notă.
Aceasta este doar o misivă sau <scrisoare de> răspuns a domnului către mitropolit, fără o descriere amănunţită a casei; atît se poate însă presupune: că această casă s-a aflat tot la Suceava.

Arh. St. Bucureşti, Cons. Aulic de Război al Bucovinei, XIV/69, nr. 36.
Rez. germ., cu vâleatul echivalat greşit: 7143/1634.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Catalog*, Supl. I, p. 181, nr. 524 (rez. edit.).

6 1635 (7143) ianuarie 9.

7143 <1635> ghenarie 9.

Ispisoc de la Vasile Vodă, arătător că un Ionaşcu, fecioru lui Buchilă, fiind tălhar, au ucis pe un Tiron Cucoranu şi l-au prădat şi, jeluind feciorul lui Tiron cu dovadă bună, i-au luat jumătate din a patra parte de Platoneşti, ce era <a>[1] acelui Buchilă, şi au dat feciorului lui Tiron, întărindu-i stăpînirea atît pe această parte, cum şi pe alte părţi ce mai avea Tiron cumpărături din Platoneştii.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCLXX/ 145, f. 257 r.
Rez. dezvoltat, într-un perilipsis din 1819 iunie 15.
Ibidem, CLIII/247 (rez., într-un perilipsis de la înc. sec. XIX); M-rea Pobrata, V/16, nr. 10/2 (rez., în copia din 1884 a aceluiaşi perilipsis) şi XX/16, nr. 3 (acelaşi rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/4 (xero. după copiile celor două rez. de la Arh. St. Bucureşti, M-rea Pobrata).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 222, nr. 1055 (rez., după copia din 1884).

---

[1] Omis, prin haplologie.

7 1635 (7143) ianuarie 11, Iaşi.

† Иw Басилїє воєводa, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мwлдавскои. Ѡж(є) прїидошѣ, прѣд Нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, наше вѣрнїи болѣринъ, Симиwн Гевка вел меделничар, и кнѣгинѣ его, Марїїа, неким непонѫжденi а ни присиловани, нж за иχ доброю волѣ, и дал(и) и м(и)л(о)вал(и) с(вѣ)таа монастир Пънгърацїи, гдеж(є) ест храм С(вѣ)т(а)го и славнаг(о) и мироточиваг(о) Димитрїи, съ четири фалчи за виноград wт Котнар(и), на Ѵлиц(и) Фундатъ, и съ краме в тръг, подли Йкоб Думенекъ, и съ пивницъ каменною. Тѣχ wни дали, въ зад(ъ)ше иχ и родителим иχ, а калѫгери wт тоа с(вѣ)таа монастире да имает написати иχ въ с(вѣ)тїи, великїи помѣлник и сътворите им памет wт год до год, в С(вѣ)ти Некѫлае.

Ино Мы, видѣвше иχ доброволною даанїє и милованїє, а Мы, такождире, и wт Нас, дали и потвръдили ес[т]ми м(о)лебником нашим, мниχим wт тоа виш(є) писаннаа монастир, Пънгърацїи, на тѣχ виш(є) писаннїи четир(и), фалче за виноград wт Котнар(и), съ краме и съ пивнице[1], да ест им, и wт Нас, права данїє и потвръжденїє, съ въсем доχодом, непорѫшенни неколиж(є), въ вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не вмишает прѣд сим листом нашим.

Пис в Йс, в(ъ) л(ѣ)то хзрмг ген(арїє) аї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

† Пътрашко Башотъ вел лwгwф(є)т [и][2] с(а) искал m. p.

† Дwмитрw <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul nostru boier, Simion Gheuca mare medelnicer, şi cneaghina lui, Mariia, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au dat şi au miluit sfînta mănăstire Pîngăraţii, unde este hramul Sfîntului şi slăvitului şi izvorîtorului de mir, Dimitrie, cu patru fălci de vie de la Cotnari, pe Uliţa Fundată[3], şi cu crame[3] în tîrg, lîngă Iacob Dumenecă[3], şi cu pivniţă[3] de piatră. Acestea le-au dat ei întru pomenirea lor şi a părinţilor lor, iar călugării de la acea sfîntă mănăstire să aibă a-i scrie în sfîntul, marele pomelnic şi să le facă pomenire din an în an, la Sfîntul Neculae.

Deci Noi, văzînd dania şi miluirea lor de bunăvoie, şi Noi, de asemenea, şi de la Noi am dat şi le-am întărit rugătorilor noştri monahi de la această mai sus-scrisă mănăstire, Pîngăraţii, aceste mai sus-scrise patru fălci de vie de la Cotnari, cu crame şi cu pivniţe[3], să le fie şi de la Noi dreaptă danie şi miluire şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635> ianuarie 11.

† Domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][2] m-am iscălit m. p.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Pîngăraţi, III/50.

Orig., hîrtie (32,2 x 25 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roşie, căzută, dar imprimată, în chinovar, prin împăturire, pe ambele laturi ale doc.; cu o trad., din 1909, de St. Nicolaescu, şi un rez., din 1901, de Ilie Bărbulescu.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/5 a, (xero., după orig.) şi b, c (după trad. şi rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 223, nr. 1056 (rez.).

---

[1] Mai sus, singularul пивницъ (pivniţă").

[2] V. doc. nr. 1, n. 4.

[3] Aşa în textul slav.

8 1635 (7143) ianuarie 11, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоu. Wж(є) Г(о)сп(о)дство Ми дали и потвръдили есми нашему вѣрному болѣрин(у), Симиwн Геука великїи медєлничар, на своего правиχ wтн(и)нни и викупленїи, на єдна част за wтн(и)ну wт село Бъкани, что у в(w)лwст Тутов(и), wт въсѣχ част(и) Станкул(а), четврътаа част, єлико сѣ изберет част его, и друга част, wт част Полицан, третаа част, част Глигорїє, съ млени готови и съ камени, wт ватра село, и wт сѣножати, и wт полѣ и wт въсѣχ[1] мѣсто, тиж(є) wт тог(о) село, что ест ему правда викупленїє wт Иχнат и wт жена его, Драга, дочка Станкул wт Бъкани, wт исписок за потвръжденїє что имает wт Радул воєвода.

Тѣм ради, да ест ему, и wт Г(о)сп(о)дства Ми, тїи прѣдреченїи части за wтн(и)ни wт село Бъкани, съ млини готови и съ камени, на потоцѣ Смила,

www.dacoromanica.ro

и съ сѣножати и съ вес приходъ, правда wтн(и)ну, и викуплєнїє, и урик, и потверъжденїє, съ въсѣм доходом, непорошен(о) николиже, на вѣки.

И ин да с(а) не умишает.

V Їс, в(ъ) л(ѣ)то хзрмг ген(арїє) аї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел(ѣ)л.

† Пътрашко Башотъ вел лwг(w)фет [и][2] с(а) искал m. p.

† Тодер <писал>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: † Ispisoc domnesc de la Băcani, sîrbăsc; <şi alta, din prima jum. a sec. XIX>: 7143 <1635> ghenari 11.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit credinciosului nostru boier, Simion Gliuca mare medelnicer, dreptele lui ocini şi cumpărături, o parte de ocină din satul Băcani, care este în ţinutul Tutova, a patra parte din toate părţile lui Stancul, cît se va alege partea lui, şi altă parte, din partea lui Poliţan, a treia parte, partea lui Gligorie, cu mori gata şi cu pietre, din vatra[3] satului, şi din fineţe, şi din cîmp şi din tot[4] locul, de asemenea din acel sat, ce este dreaptă cumpărătură de la Ihnat şi de la soţia lui, Draga, fiica lui Stancul din Băcani, din ispisoc de întărire pe care îl are de la Radul voievod.

Pentru aceea, să-i fie şi de la Domnia Mea acele mai sus zise părţi de ocină din satul Băcani, cu mori gata şi cu pietre, pe pîrîul Smila, şi cu fineţe, şi cu tot venitul, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric, şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> ianuarie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][2] m-am iscălit m. p.

† Toader <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/36.

Orig., hîrtie (43,6 x 27,6 cm), rupt la îndoituri, lipit, pecete mijlocie, în ceară roşie, căzută.

Ibidem, DXII/19 (trad., din 1849 octombrie 31, de Ioan Vladovici paharnic).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXXXIX/128 b (rez., cu datele de lună şi zi greşite: "august 31").

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 186, nr. 21 (rez., după orig., cu extrase).

---

[1] "toate", greşit, în loc de: въсего (tot).

[2] V. doc. nr. l, n. 4.

[3] Aşa în text. slav.

[4] V. n. de la text. slav.

9 1635 (7143) ianuarie 13, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода[1], в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)р Земли Молдавскои. Gж(є) прїиде, прѣд Нами и прѣд въсими нашеми молдавскими

www.dacoromanica.ro

болѣрн, великнχ[2] и малнχ[2], болѣрен Г(оспо)д(ст)в(а) Мн, Евстратїе бъв логофет, за его доброю волю, некнм непонужден а не приселован, и дал и подаровал свое права wтн(н)нг и викупленїе, трета част wт село Фецингїещи, что с(ѣ) именовал Ръзимещїн, у в(о)лост Путною, что на Гръло Путною, и съ брид за млнин и съ виноградї, част нижна, еж(е) держал Карамнз; тод wн дал и подаровал с(вѣ)тѣн монастнр гл(аголе)ма Бесереканн, гдеж(е) ест храм Бл(а)говещенїе прѣс(вѣ)тѣн, ч(н)стѣн и прѣвл(а)го словеннѣн вл(а)д(ъ)ч(н)це нашен Б(огороди)це и пр(н)снод(ѣ)вѣн, Марїа, радї сп(а)сенїе д(ѳ)ша его и родителем его, бътї нм вѣчна памет; что тод част бѣше емг права викупленїе wт Дурашко и wт сестра его, Цонца, с(ъ)н(о)ве Карамнз, внуцн Цурцн Лїескул, и тнж(е) <wт>[3] Бълош и wт сестра его, Иродїа, и Мърїа, и wт брат нχ[2], Костантнн, и Власїе, и wт Дгмнтрашко и Хър(е)та, с(ъ)н(о)ве Нистор, и wт с(ъ)н(о)ве Лукоч, внуцн Карамнз, и wт Пътръшкан и сестра его, Мърїа, а с(ъ)н(о)ве Мърїн, дъцн Карамнз, и тнж(е) внуцн Карамнз, и wт Дѳмнтрѳ, внук Ѳрсул, и wт Глнгорчѣ и Ѳремїа Костакн, с(ъ)н(о)ве Цурцн, и wт Илѣна, дъцца Ружѣ, въсн внуцн и прѣwнуцн Цурцн Лїескул, радї два сто талер сребр<ръ>[3]ннχ[2].

И нарѣденїе за викѳпленїе что нмал на тод част wт Моїсн Могнла воевода ещеж(е) wн дал до с(вѣ)тѣн монастнр.

И wт том, тнж(е) даем и потвръждаем с(вѣ)тѣн монастнр въш(е) писанна два брудове за млнин на Великое Гръло Путною, на тон страно Путною, wт нспнсок за викупленїе что нмал с(вѣ)тад монастнр wт Моїсн воевода на тнχ[2] брудї, что бѣше право за викупленїе с(вѣ)тѣн монастнр wт Ѳремїа, с(ъ)нъ Нъдъбанко бъв дворнк, и wт брат его, Дѳмнтрашко, и Костантнн и нннχ брато[в]ве нм; а нан прѣжде, тнχ[2] брудовн за млнин бѣш(е) право за викупленїе родителю нм, Нъдъбанко дворнк, радн два десѣт угорскнχ[2], п(н)н(ѣ)зн добрнχ[2].

Тѣм радї, тод трета част село Фецингїещи, съ брид за млнин и съ виноградї, и тнχ[2] два брудове за млнин да ест с(вѣ)тѣн монастнр, и wт Г(оспо)дств(а) Мн, права wтн(н)нг, и дѣдн(н)нг, и викупленїе, и даанїе, и м(н)л(о)ваанїе, и урнк и потвръжденїе, непорушенно николнж(е), на вѣкн.

И нн да с(ѣ) не умншает.

V Шс, л(ѣ)т(о) ×зрмг ген(арїе) гї.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(е)т [н][4] с(а) нскал m. p.

† Инашко <пнсал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul Domniei Mele, Evstratie fost logofăt, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a dat şi a dăruit dreapta sa ocină şi cumpărătură, a treia parte din satul Feţinghieşti, ce s-a numit Rădzimeştii, din ţinutul Putna, care este pe Gîrla Putnei, şi cu vad de moară şi cu vii, partea de jos, pe care a stăpînit-o Caramiz; aceasta el a dat-o şi a dăruit-o sfintei mănăstiri numită Beserecani, unde este hramul Bunavestirea preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre Născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară, Maria, pentru mîntuirea sufletului lui şi al părinţilor lui, să le fie veşnică pomenire; care, această parte, i-a fost dreaptă cumpărătură de la Duraşco şi de la sora lui, Tonţa, copiii lui Caramiz, nepoţii lui Giurgiu Liescul, şi, de asemenea, <de la>[3] Băloş şi de la sora lui, Irodia, şi Măria, şi de la fratele lor, Costantin, şi Vlasie, şi de la

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco şi Hăreta, copiii lui Nistor, şi de la fiii lui Lucoci, nepoţii lui Caramiz, şi de la Pătrăşcan şi sora lui, Măria, şi fiii Măriei, fiica lui Caramiz, şi, de asemenea, de la Simdzeana şi Damaschina şi Marta, fiica lui Ursul, de asemenea nepoţii lui Caramiz, şi de la Dumitru, nepotul lui Ursul, şi de la Gligorcea şi Eremiia Costachi, fiii lui Giurgiu, şi de la Ileana, fiica Rujei, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Giurgiu Liescul, pentru două sute de taleri de argint.

Şi dresele de cumpărătură pe care le-a avut pe această parte de la Moise Movilă voievod el încă le-a dat la sfînta mănăstire.

Şi întru aceasta, de asemenea dăm şi întărim sfintei mănăstiri mai sus-scrise două vaduri de moară pe Gîrla cea Mare a Putnei, pe această parte a Putnei, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut sfînta mănăstire de la Moise voievod pe acele vaduri, care au fost de cumpărătură sfintei mănăstiri de la Eremiia, fiul lui Nădăbaico fost vornic, şi de la fratele lui, Dumitraşco, şi Costantin şi alţi fraţi ai lui; iar mai înainte, acele vaduri de moară au fost drepte de cumpărătură părintelui lor, Nădăbaico vornic, pentru douăzeci de galbeni ungureşti, bani buni.

Pentru aceea, această a treia parte din satul Feţinghieşti, cu vad de moară şi cu vii, şi aceste două vaduri de moară să fie sfintei mănăstiri, şi de la Domnia Mea, dreaptă ocină, şi dedină, şi cumpărătură, şi danie, şi miluire, şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7143 <1635> ianuarie 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][4] m-am iscălit m. p.

† Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, XV/13.

Orig., hîrtie (42,5 x 28,4 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată; cu o trad., din 1820 mai 10, de Ion Stamate pitar.

Ibidem, ms. nr. 548, f. 66 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/6 a, b (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 223, nr. 1057 (rez.).

---

[1] o, făcut peste tot dublu.

[2] După consoana finală, paieroc.

[3] Omis.

[4] V. doc. nr. 1, n. 4.

10 1635 (7143) ianuarie 14, Iaşi.

† Иw Василїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Wж(е) Г(оспо)дств(о) Ми дали и потвръдили есми слъзи наш, Исак Стръчи, его правїи холопи цигани, wт исписок за викъпленїє что имал wт Кърновскїи воєвода и wт исписок за потвръжденїє wт Моисею воєвода и wт Йлєѯандрь воєвода, на имѣ: Vрсул, съ циганка его, Бъка, и съ с(ъ)нуве им, Цогое и Іwи, и дъщере их, Софронна, жена Ихнат, циган Тодерови Къпотич, и Йгафїа, жена Бъцурк цыган wт Хотин, и Настасїа и сестра ей ...[1], и въси с(ъ)и(v)ве им, что тих цигани сут емъ купежни, wт д(ь)ни

www.dacoromanica.ro

<Гашп>[2]ар воєвода, wт Думитра, кнѣгинѣ Гєwргїє комис, и wт с(ъ)нвє єн, Казакул и Пътрашко, а им бѣше даанїє и м(н)лованїє wт Єремїа Могнла воєвода.

Тѣм радї, тиχ цигани како да єст нму, и wт Г(оспо)д(ст)в(д) Ми, правїи Холопи цигани, и кѹпежни, и ѹрик и потвръжденїє, съ въсем <доходом>[3].

И нн да с(ѣ) не ѹмишлєт.

Пис v Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѕрмг ген(арїє) аї.

† Г(о)сп(о)д(н)нъ казал.

† Пътрашкѹю Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т [и][4] с(д) нскал m. p.

† Бор(ъ)лѣнѹл <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Wт Басилїє воєвода, на циган(н); <şi alta, de la sfîrşitul sec. XVIII>: S-au scris la condică.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit slugii noastre, Isac Stîrcea, drepţii lui robi ţigani, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Bărnovschi voievod şi din ispisocul de întărire de la Moiseiu voievod şi de la Alexandru voievod, anume: Ursul, cu ţiganca[5] lui, Buca, şi cu fiii lor, Ţogoe şi Ion, şi cu fiicele lor, Sofroniia, femeia lui Ihnat, ţiganul lui Toader Căpotici, şi Agafiia, femeia lui Buţurcă ţigan din Hotin, şi Nastasiia şi sora ei ...[1] şi toţi fiii lor, care, aceşti ţigani, îi sînt de cumpărătură, din zilele lui <Gaşp>[2]ar voievod, de la Dumitra, cneaghina lui Gheorghie comis, şi de la fiii ei, Cazacul şi Pătraşco, iar lor le-au fost danie şi miluire de la Eremiia Movilă voievod.

Pentru aceea, aceşti ţigani să-i fie, şi de la Domnia Mea drepţi robi ţigani şi cumpărături, şi uric şi întărire, cu tot <venitul>[3].

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635> ianuarie 14.

† Domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][4] m-am iscălit m. p.

† Borăleanul <a scris>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † De la Vasilie voievod, pe ţigani; <şi alta, de la sf. sec. XVIII>: v. text. slav.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIX/10.

Orig., hîrtie (31,7 x 19 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată, imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Arh. St. Iaşi, CDLVI/9, f. 64 v. (copie, din 1759 (7267), mai ll, într-o cond. de doc. a fam. Stîrcea).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/3 (foto.).

---

[1] Loc alb.
[2] Rupt.
[3] Omis.
[4] V. doc. nr. 1, n. 4.
[5] Aşa în text. slav.

www.dacoromanica.ro

11 <În. de 1635 ianuarie 15>.

† Adecă[1] <noi>[2], egumenul Ghelasie şi cu tot săborul de la Agapiia, mărturisim cu această scrisoare a noastră[1] şi mărturie, am pus şi pecéte a sfentei mănăstir(i)[3], cum ne-am tocmit de-naintea a omeni bun(i), pre bucatele ce au rămas de <la>[2] Maxin Popovici şi de <la>[2] feméia sa, Sofiana, de le-am[4] înpărţit în giumătate[1]. Şi am dat[5] şi casele şi cu 1 loc de casă[1], ce au fost acolea. Şi ne-au dat[5] 40 de stupi. Şi acel loc de ca<să>[2] l-am dat cu tot venitul ce are[5] în Năvrăpeşt(i).

Şi au fost egumenul Arsenie de la Hangu, şi Ionaşco[6] vornicul di în Mirăsliveşt(i), şi Gheorghie Borşea, şi Vasilie tij, şi Anfilofie tij şi alţi megiiaş(i), ca să să[1] ştie, de acmu să nu mai strice această[1] tocmală[1] nime, în véc(i).

Şi, mai pre mare mărturie, ne-am pus şi peceţile, de credinţă[1].

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: Nivrăpeşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLII/73.

Orig., hîrtie (31 x 20 cm), pecetea m-rii Hangu (3,5 cm), parţial ştearsă, avînd ca emblemă scena *Intrării în biserică*, iar în exergă legenda, din care se poate distinge doar: † Печатъ с(вѣ)таг(о) монастирь> Хангъ[7]. Й(ъ) л(ы)тw[7] хѕрлѣ <7135/1627>ф(ев)р(ѵарїе)[7] ки <28>, şi pecetea m-rii Agapia (2,8 cm), avînd ca emblemă arhanghelul Mihail, iar în exergă legenda: † Печать монастирь. Йгапию, şi o pecete inelară rotundă, din a cărei inscripţie se disting literele имwр, toate în fum;

Ibidem, ms. nr. 1535 (Cond. doc. fam. Sturza), f. 32 v., nr. 14 (rez.);

Arh. St. Iaşi, CDLVI/2, f. 19 r., nr. 537 (rez., într-un opis din 1841);

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/4 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 233, nr. 1061, (rez., după ms. 1535, datat: <Cca 1635 (7143) ian. 15>).

Datat după mărturia egumenului Ghelasie, din 1635 ianuarie 15, referitoare la împărţirea averii rămase de la Maxin Popovici (v. doc. urm.).

---

[1] "ă", redat prin ѫ.

[2] Omis.

[3] În textul chirilic: мънѫстир(и).

[4] Litera ѣ ("e-a", transformată din о ("a")

[5] Subînţeles Nacul lui Brut (v. doc. următor).

[6] "co", adăugat deasupra rîndului.

[7] Literele: нг, ат şi ф̃р, scrise în ligatură.

12 1635 (7143) ianuarie 15, Iaşi.

† Adec(ă) noi, egumenul Ghelasie şi tot săborul de la sfînta mănăstire[1] Agapiia, unde iaste hramul S(vea)ti arhanghel Mihail, anume părintele Damaschin au fostu de faţ(ă), şi Arsenie ce au fostu egumen la Hangu, cumu ne-am tocmit de bun(ă)voia noastră[2], dup(ă) moarte lui Popovic(i), cu cumnatu-său, cu Nacul. Însă deac(ă)[3] ne-am[3] pîrît[1] cu Nacul de faţ(ă), înnaintea Mării[2] Sal(e), lui Vod(ă), de dooî[1] case, ce au dat Popovic(i) sfintii mănăstiri, den sat den Năvrăpeşt(i), noi cu tot săborul am dat dentr-acéle dooî[1] case, o cas(ă), am dat Nacului, căc(i) că s-au socotit această tocmal(ă)

www.dacoromanica.ro

dennaintea a dumisal(e), lui Gheorghie păharnecul cel mare, că s(e) vine acea cas(ă) în partea surori-sa, Sofiianii,

Aşijdire, ce să vor găsi bucate rămase de <la>[4] Popovic(i): boi, vac(i), cai, iape, oi, stupi, să avem a împărţi[2] tot în giumătate acéle bucate.

Şi cîndu am făcut noi această mărturie Nacului lui Brut, s-au făcut şi dennaintea altor boiari de Curte, dennaintea lui Gheorghie Năvrăpăscul, şi Ionaşco Botăş vornecul, şi Pătraşco pîrcălabul de Suceav(a), şi Andreiu vornecul de Botăşéni ş-alţi boiari şi fecior(i) de boiar(i), anume Bejan Balşe.

Iar cine să va mai ispiti den părinţi şi de<n>[4] fraţii noştri de la sfînta mănăstire[1] să strîce a noastră tocmal(ă), să hie treclét şi proclet de trei sute[5] de ot(e)ţi[6], ce sîntu[în] въ Нєкєю[7], şi să aibă parte cu Ariia.

Pre mai mare credinţă, am pus şi pecétea[3] sfintei mănăstiri cătră acestu zapis şi au pus peceţ(i) şi au iscălit şi ceia boiari, să s(e) ştie.

† Инс в Їйс, л(ѣ)т(о) ҳзрмг <7143/1635> ген(дрїє) еї <15>.

Гиѡргиє вел п(а)ҳ(а)рн(и)к <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Năvrăpeşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLII/74.

Orig., hîrtie (32 x 19,7 cm), difolio, filigran, pecetea m-rii Agapia, în fum (2,8 cm), avînd ca emblemă arhanghelul Mihail, iar în exergă legenda: † Печать <монаст>[8]ирь. ѳгапїню.

Ibidem, ms. nr. 1535, (Cond. doc. fam. Sturza), f. 32 v., nr. 13 (rez.).

Arh. St. Iaşi, CDLVI/2, f. 19 r., nr. 536 (rez., într-un opis din 1841).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/5 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 223, nr. 1060 (rez., după ms. nr. 1535).

---

[1] În textul chirilic: сѳмнта, мънъстирє, пърѧт, дожѧ.
[2] "ă", redat prin ѧ.
[3] "ea (e-a)", redat prin ѧ.
[4] Omis.
[5] Greşit, pentru: 318.
[6] "părinţi".
[7] "în Nicheea".
[8] Şters; completat după legenda peceţii aplicate pe doc. ant.

13 1635 (7143) ianuarie 15, Iaşi.

† Иѡ Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїиде, прѣд Нами и прѣд ѳсими нашеми молдавски[ҳ]ми болѣри, великими и малими, Иѡнашко wт Съѡвани, по ег(о) доброю волю, неким непонѹжден(и) а не приселовани, и продал своег(о) правою wти(и)ну и дѣдн(и)ну, една част за wтн(и)ну, всмад част wт една дом wт Съѡвани, част его, что с(ѣ) ємѹ изберет, съ част wт бруд за млин в Сирѣт, и съ болоти рибнїи, и съ синожатї и съ все приҳод. Тод продал нашему вѣрнюму болѣрин(ѹ), Ѳѵпѵлови Пръжескѹл великому ключар, радї ...[1] талер(и) сребр<ъ>[2]ниҳ. И въстал сѣ наш болѣрин виш(є) писан, Ѳѵпѵл Пръжескѹл ключар, и запластил въси[ҳ] тиҳ виш(є) писани п(и)н(ѣ)зи, ...[1] талер(и), wт прѣд Нами и wт прѣд нас<ши>[2]ми болѣри, ѵ рѳк Іѡнашко wт Съѡвани.

www.dacoromanica.ro

Тъм радꙋ, како да ест емꙋ, и wт Нас, правою wтн(н)ıи и купежно и врнк, емꙋ, съ въсем доχодом.

И[3] нн да с(ѣ) не ѵмншает.

Пнс ѵ Ис, в(ъ) л(ѣ)то хзрмг ген(арїе) ѣї.

† Г(о)сп(о)д(н)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(е)т [н][4] с(а) нскал m. p.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ionaşco din Săoani, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta lui ocină şi dedină, o parte de ocină, a opta parte dintr-o casă din Săoani, partea lui, care i se va alege, cu parte de vad pentru moară la Siret, şi cu bălţi de peşte, şi cu fineţe şi cu tot venitul. Aceasta a vîndut-o credinciosului nostru boier, lui Lupul Prăjescul mare clucer, pentru ...[1] taleri de argint. Şi s-a sculat boierul nostru mai sus-scris, Lupul Prăjescul clucer, şi a plătit toţi aceşti bani mai sus-scrişi, ...[1] taleri, dinaintea Noastră şi dinaintea boierilor noştri, în mîinile lui Ionaşco din Săoani.

Pentru aceea, ca să-i fie, şi de la Noi, dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric, lui, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635> ianuarie 15.

† Domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][4] m-am iscălit <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLXVII/15.
Orig., hîrtie (30 x 20 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, parţial deteriorată.
Ibidem, CDLXVII/19 (trad., din prima jum. a sec. XIX) şi VIII/2126 (trad.).
Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 1535, f. 46 v., nr. 13 (rez., cu data de zi: 13).
Arh. St. Iaşi, CDLVI/2, f. 26 v., nr. 806 (rez., într-un opis din 1841); Divanul Domnesc, tr. 917, op. 1057, dos. 56, f. 218 v. (rez., din 1840); Manuscrise, nr. 1561, f. 25 v. (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/6 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 223, nr. 1058 (rez., cu data de zi: 13).

---

[1] Loc alb.
[2] Omis.
[3] дом н, acoperite parţial de pecete.
[4] V. doc. nr. 1, n. 4.

14 1635 (7143) ianuarie 15, Iaşi.

† Иw Басилїе воевода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскон. Wж(е) прїнде, прѣд Нами и прѣд нашеми болѣри, великими и малими, Пашко и брат его, Кѣзакул, с(ъ)нвее Щефан Блѣнди, по нχ доброн волн, некнм непонwждени, а не приселовани, и продали своиχ правон wтн(н)ни, една виноград до село Бънчѣни, ѳ царинu калугером, что имали wни тамѳ, ...[1] за виноградї, что <то>а[2] продали болѣрини нашему вѣриному, Лѯпѳлови Пръжескул ключар, за ...[1] талер(н) сребр<ъ>[3]нни.

www.dacoromanica.ro

И w[т] том, тиж(ε) прїиде, прѣд Нами и прѣд нашеми болѣри, Мѣрика Ръспопоае и с(ъ)нъ ей, Епифанїе, и Думитру и Ерина, с(ъ)нове Їωнашко Ръспоп, пакиж(ε) по нѫ доброи воли, неким непонѫжδени, а не приселовани, и продали тиж(ε) една фалче за виноградї, у тогож(ε) село, ѡ Бъичѣни, у царину калугером; тоа тиж(ε) продали нашему болѣрину, Лѹпѹлови Пръжескул ключар, радї една сто злотн битиχ. И въстал сѣ наше болѣрин виш(ε) писан, Лупул Пръжескул ключѣр, и заплатил въсиχ тїи виш(ε) реченнїи пинѣзи, wт прѣд Нами и wт прѣд нашеми болѣри.

Тѣм радї, како да ест ему, и wт Г(о)с(по)дстε(а) Ми, правїи wтн(и)ни и купежни, тиχ виноградї, съ въсем доχодом.

И ин да сѣ не умишает.

Пис ѡ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг ген(арїε) еї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лωг(w)ф(ε)т [и][4] с(а) искал m. p.

† Бор(ъ)лѣнѹл <писал>.

<Pe verso, o îns. de la sfîrşitul sec. XVIII>: † De la Vas(i)lie Vod(ă), pe nişte vii de la Băiceni.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Paşco şi fratele lui, Căzacul, fiii lui Ştefan Bléndea, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină, o vie la satul Băicéni, în ţarina călugărilor, pe care ei au avut-o acolo, ...[1] de vie, pe care, aceasta, au vîndut-o boierului nostru credincios, lui Lupul Prăjescul clucer, pentru ...[1] taleri de argint.

Şi întru accasta, de asemenea a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, Mărica Răspopoae şi fiul ei, Epifanie, şi Dumitru şi Erina, copiii lui Ionaşco Răspop, iarăşi de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vîndut tot o falce de vie, în acelaş sat, în Băicéni, în ţarina călugărilor; aceasta de asemenea au vîndut-o boierului nostru, lui Lupul Prăjescul clucer, pentru o sută de zloţi bătuţi. Şi s-a sculat boierul nostru mai sus-scris, Lupul Prăjescul clucer, şi a plătit toţi aceşti mai sus zişi bani, dinaintea Noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, aceste vii să-i fie, şi de la Domnia Mea, drepte ocini şi cumpărături, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635> ianuarie 15.

† Domnul a zis.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][4] m-am iscălit <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXCI/127.
Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, peceţe mijlocie, în ceară roşie, pierdută.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/7 a, b (foto.).

[1] Loc alb; trebuia, probabil, tot една фалче (o falce) şi една сто (o sută), după cum sugerează тиж (de asemenea, tot) din vînzarea următoare.

www.dacoromanica.ro

[2] În orig.: чтоа (haplologie).
[3] Omis.
[4] V. doc. nr. 1, n. 4.

15 1635 (7143) ianuarie 15, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)даръ Земле Молдавскои. Adec(ă) Domnia Mea[1] am dat şi am întărit şi am noit[2] rugătorului nostru, Bogzei călugărului, cu a sali dirépte[1] ocine şi cumpărătur(i), doao sate în ţinutul Neamţului, pre apa Cracăului, anume Lăleştii şi Căcăcénii, ce sintu amîndoao într-un hotar.

Iar hotarul Lăleştilor iaste din moar(a) Căcăcénilor[1] direptu în drum, drumul tîrgului direptu în dumbrav(ă), pen dumbrav(ă) în gios, în lacul săc; de acolea, direptu pen dumbrav(ă) în gios, pînă în drumul tîrgului, de gios, direptu pe muchea dealului Zăpodiie, muchea dealului în gios, pînă în vadul Izvoarălor; din vadul Izvoar(ă)lor direptu într-apa Cracăului, matc<a>[3] Cracăului în sus, pînă în moar(a) <Că>[3]căcénilor. Iar hotarul Căcăcénilor iaste pîn(ă) în hotarul Căuciuleştilor.

Car(e) sate sintu vîndute de răpăosatul Aron Vod(ă) tătîne-său, Bogzăi clucériul, pentru o nevoe ce au vinit asupra ţării, de au dat tată-său, Bogza clucériul, doao sute de galbeni roşii şi patru telegar(i) sur(i)-vineţ(i), de s-au dat înmei Hanului, că acéle sate ce mai sus sintu scris(e), Lăleşti şi Căcăcéni, au fostu dirépte domneşti.

Pentr-acea, şi Domnea Mea[1] şi cu tot Svatul Domn[om]<i>i[4] Méli[1], dac-am vădzut acéle adevărate zapis(e) de la răpăosatul Aron Vod(ă), Domnea Mea[1] încă am dat şi am întărit rugătorului nostru, Bogzăi călugărului, cu acéle doao sate, ce mai sus sintu scris(e), ca să-i hie derépte ocin(i) <şi>[5] cumpărătur(i).

И ин да с(а) не wмишаєт[6] прѣд сем листом Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Оу Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> ген(арїє) ѣї <15>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лw<г(w)>[3]фет [и] с(а) искал m. p.

† Йнъш <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Pre Lăleşti; <şi alta, din prima jum. a sec. XIX>: Ispisoc de la Vasîli v(oic)v(od), ară<tă>[4]tor di hotarăle săleştii Lăleştil(o)r şi a Căcăcenilor, doveditor că Lăleştii sînt lîngă Căcăceni şi Căcăcenii lîngă Căuciuleşti, din let <1635>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIV/14.

Orig., hîrtie (36,2 x 25 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată.

Ibidem, CCCXL/8 j (rez. într-un jurnal din 1842).

Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 70, f. 202 v.-203 (rez.); Ibidem, Fond Divanul Domnesc, tr. 1357, op. 1543, dos. 253, f. 1041 v. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/8 a, b (foto.).

EDIŢII: "Creşterea colecţiunilor", 1908, p. 166 (rez.).

---

[1] În textul chirilic: Домна Ма, дирапте, Кѣкѣчанилор, Домнѣ Мѣ, Мали.
[2] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

[3] Rupt.
[4] Omis.
[5] Sub pecete.
[6] În loc de вмишает.

16 <1635-1637> ianuarie 15, Iaşi.

† Смерєнїє ер(о)монах Гирасим, єгумєн, и вес събор, стари и младаї, wт с(вѣ)та монастири зовєма Побрата[1], scrie<m>[2] şi dăm ştire, cu est zapis al nostru, pentru rîndul a unii [3] silişti ce am avut dare şi miluire de la Mihul şetrariul, anume Coşeşti, se simtu în ţinutul Cîrligăturii. Dec(i), acea sili[ia]şti[4] sta un loc pustiiu şi nu era nic(i) de o trab(ă), nic(i) de o agonisit(ă) svintii mănăstiri. Într-acéia, noi cu toţi, tot săborul, ne-am scul[u]at şi am întrebat cini să va găsi să schimbăm cu dînsul acea seleşti, să ne dea oi şi cai. Într-acéia, s-au găsit dumiialui, Banul vistiiarnicul, şi cu cumnatu-său, Simion Mihăilescul, şi au schi<m>[2]bat cu noi şi ne-au dat svintii mănăstiri patrudzeci de oi cu mii şi trii cai, ca să-ş(i) hie tot pamente acelui titor[5], careli au miluit şi au întărit svînta mănăstiri.

Într-acéia, noi, cu tot săborul, am fost mai bucuroş(i) la acéle bucate, ce mai sus scrii, şi le-am luat şi le-am dat noi acea săleşti, cu voia a tot săbor(u), ca să le hie lor driiapt(ă) [o]ocin(ă) şi moşie, cu tot venitul ce-a hi acei săleşti, anume Coşeşti, şi lor şi feciorilor lor, neruşiit nic(i) dănăoar(ă), în véc(i).

Dec(i), ca să aib(ă) a-ş(i) faci ei de acmu şi drise dămneşti[5].

Şi uricili ce-am avut pre acea selişti încă le-am dat pre mîna lor. Iară de să vor şi mai <afl>[6] a la ciniva nescare dirés(e) pre acea selişti, iali ca să nu să creadză.

Şi pre <mai>[2] mare credinţă, noi am pus şi pecétea svintii mănăstiri, ca să să ştie.

V Їїс, въ а(ъ)нъ Бас(и)лїє воєвода, гєн(арїє) ѳї[7] <15>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LII/29.

Orig., hîrtie (31,5 x 19 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecetea m-rii Pobrata, în cerneala doc., slab imprimată, avînd ca emblemă Sf. Nicolae, iar în exergă se poate distinge: Печать монаст<ирь>[8] ...[9].

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/9 (foto).

Datat după Vasilie Banu vistiernic (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 343).

---

[1] "† Smerenie iererononah Ghirasim, egumen, şi tot soborul, bătrîni şi tineri, de la sfînta mănăstire numită Pobrata".
[2] Omis.
[3] Litera "u", adăugată deasupra rîndului.
[4] "sili"scris înghesuit, cu litere mărunte, peste alt cuvînt. Sub litera "l" se distinge un "e", iar după al doilea "i", a rămas superfluu un ѧ ("ia").
[5] Aşa în orig.
[6] Rupt.
[7] "La Iaşi, în zilele lui Vasilie voievod, ian(uarie) 15".
[8] Neimprimat.
[9] Impresiune neclară

www.dacoromanica.ro

Mărica[1], ce-au ţinut-o Isac[2] de Costineşti[3], după o scrisoare de împărţală a lui Isac de Costineşti, din let 7143 <1635> ghen(arie) 18[4].

Arh. St. Iaşi, CDXIX/201.
Menţ., într-o spiţă <din 1794> a neamului lui Toader Ponici.

---

[1] După cum rezultă din spiţa de neam, Mărica era descendentă din Toader Ponici şi, probabil, soră cu Dumitru Ponici.

[2] Menţionat, la 4 august 1632 (v. *D.R.H.*, A, XXI, nr. 164, p. 207), ca martor printre boierii şi oştenii de frunte ai domnici.

[3] De la început, pînă aici, text în spiţa propriu-zisă, după care urmează explicaţia autorului acesteia.

[4] Urmează, în continuare, precizarea: "ce sînt trecuţi 159 ani".

18 <1635-1651> ianuarie 23, <Iaşi>.

1 carte de giudecată, de la Gavril hat(man), ghen(arie) 23, ce s-au giudecat călugării de Aron Vodă cu călugării de Hlince, pentru un Ignat ţigan, şi au rămas să fie ţiganul a lui[1] Aron Vod(ă).

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 644 (Cond. m-rii Aron Vodă), f. 8 r.
Rez. de la sf. sec. XVIII.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 223, nr. 1062, (rez. edit.).

Datat după Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 378). Actul a fost emis, desigur, la Iaşi, în apropierea căruia se aflau cele două mănăstiri.

---

[1] Aşa în rez.

19 1635 (7143) ianuarie 24, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)лостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже тот истениї наш вѣрниї болѣрин, Ръковицъ Чеханъ фторїи логофет, и брат его, Йпостол, ѳказовали прѣд Нами един запис за свѣдѣтелство wт поп(а) Бас(и)лїє wт Ферещи, и wт Басилїє wт Злътар(и) дїак, и wт Лѣхул дїак wт Ѡлъшещ(и), и <wт>[1] Петрѣ пъх(ъричел) wт Ферещ(и), и <wт>[1] Чокърлїє wт там и wт [прѣд] мнoги люди добрих, како прїинде, прѣд ними, Тоадер дїак wт Портар(и), по его доброю волю, неким непонуждєн а не приселовал, и продал своего правою wти(и)нѣ и кѣпежно, една част за wти(и)нѣ wт село Пригорчѣни, что бил емѣ кѣпежно wт Захарїа, с(ъ)нъ Тоадер, внук Игнатоае, сестра Бердилъ стараг(о), въсѣ част его, нинко с(ѣ) емѣ изберет, wт ватрѣ село и wт полѣ и wт вес приход. Тоа продал виш(е) писаним нашем болѣрин, Ръковиц(ъ) Чеханъ логоф(е)т, и брату ег(о), Йпостол, за десѣт(и) талер(и) добрих.

www.dacoromanica.ro

Иноѫ(ε) Г(ос)п(о)дств(о) Ми, ѩко ѳвидѣхом тот запис [шт тиѫ людн добриѫ] за свѣдѣтелство шт тиѫ людн добриѫ, а Ми его [ѳ]вѣровахом. Тѣм радї, како да ест им, и шт Г(о)сп(о)дств(а) Ми, правою штн(и)ну и кѫпежино и потвръжденїе, съ въсем доходом.

И ни да с(ѣ) не ѳмишает.

Пис ѳ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг ген(арїе) кѧ.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лшг(ш)ф(ε)т [и][2] с(а) искал m. p.

† Бор(ъ)лѣнул <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Пис(а) урик; <şi trei ulterioare>: De Prigorceni, <continuată, cu alt scris>: cît să va alegi; Prigorceni; <şi> Prigorceni. Sîrbăsc.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, acest adevărat credincios boier al nostru, Racoviţă Cehan logofăt al doilea, şi fratele său, Apostol, au arătat înaintea Noastră un zapis de mărturie de la popa Vasilie din Fereşti, şi de la Vasilie diac din Zlătari, şi de la Leahul diac din Olăşeşti, şi <de la>[1] Petrea păhărnicel din Fereşti, şi <de la>[1] Ciocîrlie de acolo, şi de [înainte] la mulţi oameni buni, cum a venit, înaintea lor, Toader diac din Portari, de la bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vîndut ocina şi cumpărătura sa dreaptă, o parte de ocină din satul Prigorcéni, care i-a fost lui cumpărătură de la Zahariia, fiul lui Toader, nepotul Ignătoae[3], sora lui Berdilă cel bătrîn, toată partea lui, cîtă i se va alege, din vatra satului şi din cîmp şi din tot venitul. Aceasta a vîndut boierilor noştri mai sus scrişi, Racoviţă Cehan logofăt şi fratelui său, Apostol, pentru zece taleri buni.

Deci, Domnia Mea, dacă am văzut acel zapis [de la aceşti oameni buni] de mărturie de la aceşti oameni buni, Noi l-am crezut. Pentru aceea, să le fie lor, şi de la Domnia Mea, dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, la anul 7143 <1635> ianuarie 24.

† Domnul a arătat.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][2] m-am iscălit m. p.

† Borăleanul <a scris>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † S-a scris uricul; <şi trei ulterioare>: De Prigorceni, <continuată, cu alt scris>: cît să va alegi; Prigoriceni, <şi> Prigorceni. Sîrbăsc.

Arh. St. Mehedinţi, col. "Dr. Constantin I. Istrati", I/97.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, timbrată, cu legenda şi emblema ca la doc. nr. 25. Cu o trad., din prima jum. a scc. XIX.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, nr. LXXXV, p. 55 (trad., cu extrase slavone, după orig.); *Col. "Istrati"*, p. 68, nr. 104 (rez.).

---

[1] Omis.

[2] V. doc. nr. 1, n. 4.

[3] Aşa în textul slav.

www.dacoromanica.ro

† Иw Кασιλїε вοεвοдα, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Зεмли Мwлдавскοи. Scriem slujelor Domnii Méle, tutoror dăbilarilor, cîţi vor înbla cu toate[1] slujbele noastre la ţînutul Vasluiului[2], şi zlotarilor, şi leoaşelor, şi ilişérilor şi lucrătorilor şi altora, tutoror(a), carii veţ(i) înbla la acel ţînut. Daca veţi vedea cartea Domnii Méle, iar voi ca s(ă) aveţi a lăsa foarte în pace de toate dabilile, cîte mai sus scrie, trei poslușnic(i) şi un grădinar şi un prisecar, schitului, anume Racoviţa, unde[3] iaste hramul С(вѣ)т(а)го арχїεрарχа и чюдотвοца Νεκόлаε[4], pentru căce Domniia Mea[m] m-am milostivit şi am ertat acei trei poslușnici şi un prisecariu şi un grădi<n>[5]ariu de toate cîte[1] mai sus scrie, să fie de poslușéniia acelui svîntu schit.

Iară acii călugări să aibă a ruga milostivul Domnul Dumnedzău pentru bună sănătatea Domnii Méle şi a Doamnii Domnii Méle şi de la Dumnedzău a dăruiţi fiilor Domnii Méle, dzua şi noaptea.

Mai multu să nu învăluiţ(i) înaintea cărţii Domnii Méle! Инак не вчиниτε!

Пис в Иc, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмг <7143/1635> ген(арїε) кд <24>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вεлѣл.

Iw вασиλи вwиεвwда <m. p.>.

† Бор(ъ)лѣнуλ <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, două ins. din sec. XVIII>: За скит Паковица, wт Кασιλїа вοεвοд(а). Лѣт(о) ×зрмг <7143/1635>; <şi>: Racoviţa; <şi una, în greceşte>: Δια το Φιστιτζι[6].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXIII/41.

Orig., hîrtie (31,7 x 19,7 cm.), difolio, filigran, rupt în cîteva locuri, pecete mică, în ceară roşie, stricată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/10 a, b (foto.).

---

[1] "c", redat prin ѣ.

[2] "Vasluiului", completat cu altă cerneală.

[3] "Racoviţa un ...", scris pe loc ras.

[4] "Sfîntului arhiierarh şi făcător de minuni, Neculae".

[5] Rupt.

[6] "Pentru Fîstîci".

21 1635 (7143) ianuarie 24.

1 zapis din v(ă)let 7143 <1635> ghen(arie) 24, întru cari scrie:

Eu, Ghervasîia, socra lui Istratie şi a lui Necoară, mărturisăscu cu sufletul micu, cu acestu zapis al mieu, cum am vîndutu o ocină de la satu de la Părtănoş(i) popii, lui Căldare[1], a trie parte[1], din vatră di sat şi din ţarin(ă) şi din tot locul, dinnaintea egomănului Chiriiacu şi a tot soborul de la sfînta mănăstire[1] ci să chiam(ă) Zugrav. Şi am vîndut drept 2 vac(i) cu viţăi şi un caş di ciar(ă), drept 5 zloţ(i), şi 5 zloţ(i) ban(i)i proc(i).

Bibl. Acad., Ms. nr. 5181, f. 137 r.
Copie prescurtată, din 1767.

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/11 (foto.).

EDIŢII: Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, nr. CCLXVIII, p. 222 (aceeaşi copie).

---

[1] "e", redat prin ѣ.

22 <După 1635 ianuarie 24>.

Adecă noi, Gheorghie, feciorul Lupului vornicului, şi Măria, aşijderea fata dumisale vornicului Lupului, dăm ştire cu această scrisoare a noastră cum ne-am tocmit înşine, de bunăvoia noastră, cu maica noastră, cu vorniceasa. Den toate bucatel(e)[1] dumisal(e)[2] vornicului am luat eu, Gheorghie, feciorul Lupului vornicul, şi cu soru-mea, Măria, a treia parte den toate bucatel(e)[2] şi den vii aşijdere; şi den vii am luat eu cu soru-mea trei fălci la Iaşi (?)[3], şi au luat dumneaei la Hîrlău şi la Socrujeşti (?)[4] alte vii; şi ne-a dat dumniaei şi dintr-altă povijie un car femeescu şi dentr-alte unealte.

Ca să să ştie, aciastă tocmală a noastră s-au tocmit denaintea dumisale vistearnicului[5] Dumitraşco[5] Buhuş[5] şi Ion[5] păharnicul[5], ca să nu mai avem noi [noi][6] a mai trage pără cu dumneaei nice dănăoară, în veci; iar carele va mai scorni pără să hie de mare certare.

Această tocmală s-au făcut dinaintea noastră, printre[7] toate bucatele ce sîntu împărţitor(e)[2] şi pentru vii şi pentru unealte din casă; iar de otnina[8] se va socoti de acmu iarăşi <cum a>[9] fi cu direptul, să se ştie.

[...][10]

Az Dumitru Buhuş biv visternic[11].

Az Ion Prăjescul biv ceaşnic, iscal.

Az Gheorghie Lupul iscal.

După Ghibănescu, *Surete*, V, nr. LXXIV, p. 84.

Orig., trei peceţi în tuş, cu datarea edit.: "Cătră 7144 <1635-1636>". Doc. se afla în colecţia Docan; transcris de edit. în *Ms. Surete*, II, 188.

ALTE EDIŢII: *Ibidem*, IV, nr. LXXXIV, p. 78, (orig., datat de edit.: "după 7142 <1633-1634>".

Datat după Dumitru Buhuş fost <mare> vistiernic şi după Ion Prăjescul fost ceaşnic (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 355, şi *Catalog*, II, nr. 971).

După încheierea definitivă a volumului, a fost depistat la Arh. St. Iaşi, sub cota CDXVI/10, originalul acestui doc. în afara deosebirilor semnalate deja în note, orig. conţine şi datum-ul: V Кривєцѣ(и), ап(рилїе) ѣ̃ ("La Criveşt(i), ap(rilie) 5"). Evident, datarea noastră suportă, în acest caz, cel puţin o modificare de lună şi de zi, pe care nu am putut-o opera. Documentul va fi, ca urmare, republicat în volumul de supliment al domniei lui Vasile Lupu. Este, totuşi, necesar să atragem atenţia asupra faptului că moartea vornicului Lupul Hăbăşescul este cert atestată abia în 1642 martie 27 (v. Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 579 (Condica m-rii Trei Ierarhi), f. 146, şi Stoicescu, *Dicţionar*, p. 405), iar ultima lui atestare în viaţă datează din 1633 septembrie 15 (*D.R.H.*, A, XXI, nr. 397, p. 501). Fără a fi greşită, nici datarea noastră şi nici data documentului original nu pot fi atribuite cu siguranţă anului 1635, actul aparţinînd intervalului 1634-1641.

---

[1] Parantezele edit.

www.dacoromanica.ro

[2] Întregirea ns.
[3] Aşa în text. edit.
[4] Aşa în text. edit.; în orig. (v. comentariul): "Cîrjeşti".
[5] Cuvinte redate cursiv în text. edit.
[6] Parantezele ns.; în text. edit. urmează: "(sic)".
[7] În orig., ca şi în *Surete*, IV (v. ALTE EDIŢII): "pintru".
[8] În orig.: "ocine".
[9] Parantezele edit.; în orig.: "cum va".
[10] V. comentariul.
[11] În continuare, precizarea edit.: "3 peceţi în tuş".

23 1635 (7143) ianuarie 25, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоu. Adecă cum au venit înaintea Noastră Hilimon Zahul şi <s>[1]-au pîrît de faţ(ă), înaintea Noastră, cu Tudori, ce au fost pîrcălab de Hotin, pentru seliştea Păltinişiul, dzicîndu cum le-au fost de moşie acel satu şi l-au fost cumpărat Gheorghie pîrcălabul de Hotin. Apoi s-au dus Zavul cu fraţii lui şi au început a-ş(i) răscumpăra acea selişt(e), cum ne-au arătat doou zapis(e) de la pîrcălăboae, iar Tudori iarăş(i) au arătat uric de cumpărătură pre acea selişt(e), de la pîrcălăboae.

Deci, Domniia Mea i-am giudecat şi le-am aflat lége[2] ca să întoarcă Hilimon Zahul cu fraţii lui şéptedzăc(i) şi doi de galben(i) întru mînule lui Tudori biv[3] pîrcălab, din luna lui ghen(arie), 25 de dzile, în doou săptămîni. Iar de nu vor întoarce la aceia dzi, ca să fie ocina piitoare, să n-a[a]ibă a mai pîrî Hilimon Zahul, nici oamenii lui, pentru acea selişt(e), nice dănăoar(ă), înaintea cărţii Domnii Méle.

† Пис v Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзр҃мг <7143/1635> гєн(арїє) к҃є <25>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вєл лwг(w)ф(є)т m. p.

† Бор(ъ)лѣнѹл <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Сєлw Пълтиниш[4]; <şi alta, din prima jum. a sec. XIX>: Păltinişul. 7143/1635 ghenar(ie) 25.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXVI/8.

Orig., hîrtie (32 x 19,8 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Ibidem, ms. nr. 526 (Cond. Mitrop. Moldovei), f. 5 (copie);

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, p. 687-688, nr. 5 (copie din 1818, în Cond. Mitrop. Moldovei); ibidem, Arh. M. Costăchescu, caiet II, p. 1296-1297, nr. 561 (copie de M. Costăchescu, după copia de la Arh. St. Iaşi).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/12 (foto.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 83, nr. 26 (rez.); "Creşterea colecţiunilor", 1919, p. 239 (rez.); *Catalog*, II, p. 224, nr. 1063, (rez. după ms. 526).

---

[1] Omis.
[2] În textul chirilic: лѣцѣ.
[3] "biv", adăugat deasupra rîndului.
[4] "Satul Păltiniş".

www.dacoromanica.ro

24 1635 (7143) ianuarie 26, Iaşi.

† Иw Басиліе воєвода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскwи. Dat-am cartea Domnii Méle slugii noastre, lui Vasilie Murguleţi, ca să fie tare şi putérnic cu cartea Domnii Méle a opri şi a ţinea a sa direaptă ocină şi cum<pă>[1]rătură din sat din Mereşti, c<î>[1]t <are>[1] el acolea, într-a<ce>[1]l sat. Iar cine va hi arat pre locul lu<i sau va>[1] hi cosît, să aibă a-i lua a dzece din pîne şi din fîn[2] şi să aibă a opri şi arătura ce va hi pre locul lui.

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie să ste de faţ(ă) înnaintea Domnii Méle. Тоє пишєм Г(оспо)дстве(о) Ми.

Ꙋ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмг <7143/1635> грн(дрїє) кѕ <26>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

† Пътрашко Башотъ вел <лwг(w)>[1]ф(ε)т m. p.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CX/117.
Orig., hîrtie (21,4 x 19,5 cm), filigran, rupt, pecete mijlocie în chinovar, puţin clară.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/13 a, b (foto.).

[1] Rupt.
[2] Litera ъ ("ï"), transformată din д ("a").

25 1635 (7143) ianuarie 27, Iaşi.

† Иw Басиліе воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Dat-am cartea Domnii Méle boiarinului nostru, lui Ion ce au fostu postelnic, spre acéia ca s(ă) fie tare şi putiarnic, cu cartea Domnii Méle, a ţinea[1] şi a opri satul Locoviţi, ce iaste în ţinutul Cernăuţilor, <ş>[2]i a ...[3] parte din Mamurinţi, pentru căci iaste a lui direaptă moşie.

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie de faţ(ă) la Domniia Mea şi să-ş(i) aducă şi dirésel(e). Тоє пишєм. Инак не будет.

Оу Їс, л(ѣ)т(о) ×зрмг <7143/1635> грн(дрїє) кз <27>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел <л>[2]wг(w)ф(ε)т m. p.

<Pe verso, o îns. cont.>: Ion Dobre, pre Locoviţ(i).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XII/204.
Orig., hîrtie (27,7 x 20 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, cu legenda: † Iw Басїлиє воєвода[4], б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сп̄даръ[4] Земле Мо̄лдавскоі̄[4] şi emblema: cap de bour, cu steaua (avînd şase raze) între coarne, într-un scut francez, cu laturile şi baza uşor rotunjite (soarele şi spada *in dextra*, craiul nou şi suliţa-steagul *in senestra*), suprapus de o coroană princiară şi înconjurat de motive spiraliforme.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/14 (foto.).

[1] "ţi-", scris deasupra rîndului.
[2] Rupt.
[3] Loc alb în orig. (3-4 litere).

www.dacoromanica.ro

[4] Legenda prezintă următoarele ligaturi ѧ + ѕ următor, ѧ + ρ şi ѧ + ѥ; literele mareate reprezintă minusculele gravate în spaţiile libere dintre sau deasupra (cazul lui ѧ şi ѳ, figurate între hastele м-urilor precedente) celorlalte grafeme.

26 1635 (7143) ianuarie 29.

Ispisoc[1] de la Vasile v(oie)v(od) pe întreg satul Platoneşti, pe apa Şomuzului[2], şi cu moară în Şomuz.

Arh. St. Iaşi, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1357, op. 1543, dos. 195, f. 93 r.
Rezumat.
Arh. St. Bucureşti, Doc. istoriec (fost Bibl. Acad.), DCCCLXXI, f. 6 r., nr. 2 (menţ., într-un jurnal din 1843 februarie 9).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/22 (foto. după rez. de la Arh. St. Buc.).

[1] În rez. de la Arh. St. Bucureşti se precizează: "rupt şi, în multe locuri, şters".
[2] În textul introductiv al actului se menţionează: "ţin(u)t(ul) Sucеava".

27 <1635> ianuarie 30.

Zapis(ul) soţiei lui Strătulat[1], din ...[2]ghenari 30, că au vîndut lui Iordachi[3], giner<el>[4]u lui Strătulat, giumătate de sat Futileştii de Sus.

Arh. St. Iaşi, XXIV/26, f. 7 r., nr. 3.
Menţ. într-un opis din 1837 august 24, cuprinzînd şi "Scrisorile moşiei Futileştii de Sus, pe Elan, în ţinutul Fălciului".

Lipsa vălcatului provoacă dubii cu privire la încadrarea cronologică a acestui document. El a fost datat, iniţial, în funcţie de ispisoeul domnesc din 1635 (7143) aprilie 1 (v. doc. nr. 79), prin care se întăreşte sulgerului Strătulat o jumătate din acelaşi sat. Dacă este vorba de aceeaşi jumătate, atunci zapisul de faţă nu poate să aparţină decît unui moment ulterior întăririi domneşti, deci, cel mai devreme, anului 1636. Urmărind, pe de altă parte, actele referitoare la Strătulat şi soţia acestuia, (v. "Creşterea Colecţiunilor", 1938-1942, p. 148-150), atunci el ar putea fi corelat cu cel din 1643 (7152) septembrie 3, prin care Varvara, <văduva> lui Strătulat se judeca şi obţinea confirmarea domnească asupra unei jumătăţi din s. Futileşti. Într-adevăr, s-ar părea că sulgerul Strătulat, devenit, din 1640, agă (*ibidem*, p. 148), a decedat curînd după această dată, dar nu înainte de a obţine întărirea cumpărăturii sale din acest sat (Arh. St. Iaşi, XXIV/38, nr. 200; menţ. după un suret cu vălcatul 7150, deci: 1641 septembrie 1-1642 august 31). Să fie oare vorba de o reconfirmare domnească a actului din 1635, sau, între timp, Strătulat cumpărase şi cealaltă jumătate de sat? Oricum, înainte de moarte Strătulat, fost agă, lasă fiicei sale, Mărieuţa, printre altele, şi o jumătate din satul Futileşti (v. Ghibăneseu, *Surete*, VII, nr. C, p. 124-125), ceea ce pare să confirme faptul că soţia sa, Varvara, nu a putut proceda la vînzarea menţionată în zapisul de faţă decît după decesul soţului şi după obţinerea confirmării din 1643 septembrie 3, deci, probabil, în 1644 sau 1645, cu aproximativ zece ani mai tîrziu decît s-a presupus. Avertizînd asupra acestei posibilităţi, menţinem, totuşi, zapisul sub această datare provizorie, urmînd ca informaţii noi, referitoare la sumumul cumpărăturilor lui Strătulat din acest sat, la evoluţia sa ca dregător şi la momentul decesului său, să permită o limitare mai strictă a faptelor sub aspect temporal.

www.dacoromanica.ro

[1] După informaţiile ul erioare ea se numea Varvara (v. *comentariul*).

[2] Loc alb, desigur pentru văleatul care nu a mai putut fi lecturat.

[3] După un doc. ulterior (v. Ghib˜ne cu, *Documente*, în "Arhiva", XV/10-11, p. 502-503 acelaşi sau alt ginere se numea Enac iic. Să ne aflăm în faţa unei lecturări greşite sau Strătulat avut, într-adevăr, două fiice (v. *comentariul*) ?

[4] Omis.

28 1635 (7143) februarie 5, Iaşi

† Иw Василїѣ воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мwлдавскоѥ Wже тот истиннїи слѹга наш, Василїѣ Корлътескѹл къмъраш, и братї его Пъкѹрар и Тоадер и Йпостол, сынове Ѳринеи, въси внѹци Корлатови стараго і прѣѕнѹци Гаџѣ, виѕк Пътрѹ и Бланкѹлови, дали и потвръдили есми им, wт Нас, ѹ нашеи Земли Мwлдавскоѥ, иχ правїи wтинии и дѣдниии, wт исписоачі потвърждєнїѣ что имали wт Радѹл воєвода и wт Мирон Бариовскїѣ воєвода, єдна село, на имѣ Тъмъшѣиїи, на потоцѣ Жигълїѣ, что ѹ волост Фълчїискомѹ, что того село єст кѹпежно прѣдадове иχ, Пътрѹ, и брат его. Бланкѹл, wт Тоадер чашник, врат Стан, и wт Негрилъ чашник, wт испривилїѣ Грѹбънещим, и сило[1] Фънтънѣлеле, где бил домѹве иχ, и, на гор, Хорещии и Ѹрдещїи, єдиаа селище по ниже wт Гъџещи и дрѹга селище на кониц Пискаа, иже нънѣ зѹвет са Бѹстещїѣ, wт тогоже волостѹ Фалчїискомѹ, како да єст емѹ, и wт Господсвта Ми, съ въсѣм доχодом.

И wт том, тиже даем и потвържаем слѹзѣ нашемѹ више писаниомѹ Василїѣ Корлътескѹл, и кнѣгнии его, Йинасїѫ, ѹкроми wткъ ниих братїиχ его дрѹг<иχ ч>[2]асти за wтниниѹ, wт исписок за потвѫрждєнїѣ что имал тестѹ его. Софрон столничел, wт Мирон Барновскїѣ воєвода, <єдиа>[2] част за wтниниѹ wт село Тѹрбътещи, что ѹ волост <Кр>[2]ъ<лигътѹ>[2]р<и>[2], wт четвъртаа част, петаа част, и дрѹга част <за wтниниѹ[3] wт тогоже село>[2], пакиже wт четвъртаа част, петаа част, иже бил емѹ за викѹпленїѣ wт Ишнашко Рафею, сни Зане, и др<ѹгаа част>[2], wт четвръта част, что сѣ изберет част Мърїен, внѹци Зани, что са раздалѣет, wт петаа част, третаа част, како да єст емѹ съ въсѣм доχодом.

И тиже даем и потвържаем им единѹ масто за пасикѹ в лѣсо, ѹ χотар Бѹ<дещ>[2]им, на Потоцѣ Глодѣ, и съ мѣсто за χодованїѣ свиним оу тот лѣс, по где бъдет въ тот χотар, wт исписок за измененїѣ что имал Софрон столничел wт Радѹл воєвода, что измѣнил съ поп Василїѣ, сни Гїwргїѣ wт Бѹдещи, радї єдна част за wтниниѹ wт Тѹрбътещи, wт петаа част, шестаа част.

Тѣм радї, ти више писании части за wтниниѹ како да єст им, и wт Нас, права wтниниѹ и кѹпежно и измѣнєнїѣ слѹзѣ нашемѹ више реченіомѹ, Василїѣ Корлътескѹл къмъраш, и кнѣгинѣ его, Йинасїѫ, им и дѣтї им[4], и wнѹчатом і прѣwнѹчатом его[4], и прѣщѹратом иχ, кто сѣ изберет иаи ближиїи непорѹшенномѹ николиже, на вѣки.

И ин да сѣ ие ѹмишает прѣд сим листом нашим.

Пис оу Шс, лѣт(о) ×зрмг февроварїѣ, ѣ дьнъ.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велал.

Пътрашко Башотъ вел логофет [и][5] с(а) искаχ т. р.

† Йпостол <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, acestei adevărate slugi a noastre, Vasilie Corlătescul cămăraş, şi fraţilor lui, Păcurar şi Toader şi Apostol, fiii Erinei[1], toţi nepoţii lui Corlat cel bătrîn, şi strănepoţii lui Gagea, nepotul lui Pătru şi al lui Vlaicul, le-am dat şi le-am întărit de la Noi, în ţara noastră, Moldova, dreptele lor ocini şi moşteniri, din ispisoacele de întărire pe care le-au avut de la Radul voievod şi de la Miron Barnovschi voievod, un sat, anume Tămăşenii, pe pîrîul Jigălie, care este în ţinutul Fălciului, care, acel sat, este cumpărătura strămbunilor lor, Pătru şi fratele lui, Vlaicul, de la Toader ceaşnic, fratele lui Stan, şi de la Negrilă ceaşnic, din privilegiul Gurbăneştilor, şi satul Fîntînele, unde au fost casele lor, şi, la deal, Horeştii şi Urdeştii, o selişte la capătul Piscuului, care se numeşte acum Busteştii, din acelaşi ţinut al Fălciului, ca să-i fie lui, şi de la Domnia Mea, cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim slugii noastre mai sus scrise, Vasilie Corlătescul, şi cneaghinei lui, Annasiia, deosebit de ceilalţi fraţi ai lui, alte părţi de ocină, din ispisocul de întărire pe care l-a avut socrul lui, Sofron stolnicel, de la Miron Barnovschi voievod, <o>[2] parte de ocină din satul Turbăteşti, care este în ţinutul <Cî>[2] r <ligătu>[2] rii, a cincea parte din a patra parte, şi altă parte <de ocină[3] din acelaşi sat>[2], iarăşi a cincea parte din a patra parte, care i-a fost lui de cumpărătură de la Ionaşco Rafeiu, fiul lui Zane, şi altă <parte>[2] din a patra parte, ce se va alege partea Mariei[1], nepoata Zanei, care s-a împărţit, a treia parte din a cincea parte, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Şi de asemenea, le dăm şi le întărim lor un loc de prisacă în pădure, în hotarul Bu<deşt>I[2] ilor, pe Pîrîul Glodului, şi cu loc de hrană pentru porci în această pădure, pe unde va fi în acest hotar, din ispisocul de schimb pe care l-a avut Sofron stolnicel de la Radul voievod, pe care l-a schimbat cu popa Vasilie, fiul lui Ghiorghie din Budeşti, pentru o parte de ocină din Turbăteşti, a şasea parte din a cincea parte.

Pentru aceea, aceste mai sus scrise părţi de ocină să le fie lor, slugii noastre mai sus-scrise, Vasilie Corlătescul cămăraş, şi cneaghinei lui, Annasiia, şi de la Noi, dreaptă ocină şi cumpărătură şi schimb, lor şi copiilor lor, şi nepoţilor şi strănepoţilor lui[4] şi răstrănepoţilor lor, cine se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7143 <1635> februarie, 5 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][5] m-am iscălit m. p.

† Apostol <a scris>.

Arh. St. Vaslui, Col. A. Ursăcescu, nr. 11.

Orig., hîrtie (43,5 x 28,5 cm), rupt la îndoituri, pecete aplicată, căzută; cu o trad. veche pe verso.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXCII/10 (copie, din 1833 mai 4, după o trad. de Pavăl Dobriţchi clucer); MCDXXV/47 (menţ., într-o anaf. din 1818 iulie 24); MCDXXV/49 (copie, din 1824 ianuarie 27, după trad.); MCDXXV/52 (copie, după o trad. din 1818 martie 19, de Pavel Dobrici clucer).

Arh. St. Iaşi, DLXXIX/21 (rez., după o copie din "jurnalul" Judecătorici ţ. Fălciu pe luna lui noiembrie 1833); Cond. K, nr. 380, p. 253-254 (menţ. într-o anaf. din 1824 aprilie 15); Anaf., nr. 38, f. 7 r. (rez., din 1840 decembrie 17, după o trad.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/15 (foto. după copia din 1833).

EDIŢII: *Tezaur vasluian,* p. 40, nr. 69 (rez.) şi p. 41 (facs., greu lizibil).

---

[1] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

[2] Rupt.

[3] În trad. lui Pavel Debrici, urmează greşit: "care această parte <este> în ţ(i)n(u)t(u)l [lipsă]"; v. doc. de întărire de la Miron Barnovschi voievod, din 18 aprilie 1628, în *D.R.H.*, A, XIX, nr. 346, p. 431-432.

[4] Greşit, în loc de иҳ (lor).

[5] V. doc. nr. 1, n. 4.

29 1635 (7143) februarie 8.

O carte domnească de la Vasili v(oie)v(od), din let 7143 <1635> fevr(uarie) 8, <în>[1] cari scrii Măriia Sa cătră vătavu de vieri Săndel Tofilovici.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCCLXV/29, f. 1 v.
Menţ., într-un opis din prima jum. a sec. XIX.

[1] Omis.

30 1635 (7143) februarie 9, Iaşi.

† Иw Ласиліє воєводд, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)ръ Земли Мwлдавскоѥ. Scriem Domniia Mea la boiarinul nostru, la Tăutul ce-au fost log(o)făt, şi la Onciul Iuraşcovic(i). Dămu-v(ă) ştire că s-au pîrît de faţ(ă) înnaintea Domniei Méle Isac Stîrcea şi cu Ghiorghie den Carapciu şi cu fraţii lui pentru sat, pentru Onut, pentru giumătate de sat, ce-au cunpărat Stîrcea de la Ionaşco Stroic(i), cu loc de mori, care[1] o au dat Stîrcea lui Gavrilaş vornicul, cu tot venitul. Prentr-acéia, deaca veţi vedea cartea[2] Domniei Méle, iar voi să mérgeţi acolo şi să strîngeţi oameni buni şi să socotiţi, să cercaţi vatra satului, să o înpărţiţi în doao, satul, şi să puneţi stîlpi şi la cînpu. Şi iar prentru vecini, să socotiţi carii de unde au venit şi a cui au fost de mainte vréme, macar(ă) şi din ceia ţ(a)ră, după cine vor hi veniţi, aceluia să hie. Şi iar să socotiţi o parte de ocin(ă), ce au cunpărat Stîrcea cel bătrîn de la Romanco, din giumătate de sat, a treia parte, partea ce s-au chemat a lui Popovschii, şi cu un vecin, ce l-au chemat ...[3], să-i socotiţi pre ce loc i-au fost casa, ca să cercaţi şi să alégeţi şi acéia parte.

Şi cum veţi afla, să faceţi scrisoar(e) şi să trimiteţi la Domniia Mea. Aceasta vă scriem Domniia Mea. Инак не бъдєт.

V Ис, л(ѣ)т(о) ҳзрмг <7143/1635> ѳєв(рѵаріє) ѯ <9>.

† Пътрашко Кашwт(ъ) вєл лwг(w)ѳ(є)т m. p.

† Апостол <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Onut.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., X/3.
Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), pecete mijlocie în chinovar, identică cu cea din doc. nr. 25.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/16 (foto.).

[1] "e" redat prin ѣ.

[2] "ea", redat prin а.

[3] Loc alb în orig. (6-7 litere).

www.dacoromanica.ro

† Иw Басилїе воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(є) прїиде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, великими и малими, Мърикѹца, дочка Гєwргїе Ѩлботъ, неким непоѹждена, а ни присилована, нъ за ѥи добраа волѣ, та продал своа правда wти(и)на и дѣдиина, wт четврътаа част wт въсего сего Кор<л>[1]ътѣнїи, четврътаа част, част середиѣа. Таа продал племеннику своеи, болѣрим Г(оспо)дств(а) Ми, Петречѣико вел армаш[2]. И въстал сѣ болѣрии Г(оспо)дств(а) Ми, Петречѣико армаш[2] и запла[пла]тил ѥи исплъно, єдии кои, цѣиован радї четиср[ри][1] десѣт талер(и) и [радї] два десѣт талер(и), п(и)и(ѣ)зи готови.

И тиж(є) прїиде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, Ѩгафица, тиж(є) дочка Гєwргїе Ѩлбот(ж)[3], неким непоиждена и не присилована, и продал(а) своа правда wти(и)на и дѣди(и)на wт тогож(є) виш(є) писаное село, Корлътѣнїи, wт тоа[4] четврътаа част, четврътаа част; и продал болѣриw Г(оспо)дств(а) Ми, Петречѣико армаш, радї єдиа сто и два десѣт талер. И заплатил ѥи исплъно тии виш(є) писаїи п(и)и(ѣ)зи, р҃к талер(и), wт прѣд Нами, въ рук Ѩгафица, дочка Ѩлбот(ж)[3].

И такождере прїиде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, Настасїа, дочка Тодоски, внука Гєwргїе Ѩлботж, и продал своа правда wти(и)на и дѣди(и)на, wт тоа четврътаа част wт тогож(є) више писаное село, Корлътѣнїи, четврътаа част; и таа продал(а) болѣриw Г(оспо)дств(а) Ми, еже виш(є) пишем, Петричѣикови[5] армаш, радї четири десѣт[2] талер(и), п(и)и(ѣ)зи готови. И заплатил ѥи исплъно, wт прѣд Нами.

Тѣм радї, Г(оспо)дств(о) Ми, ѥко ѹвидѣвше иx за доброволнон токмежи и полиою заплатy, а Г(оспо)дств(о) Ми такождере, и wт Нас, дали и потвръдили есмн болѣриw Г(оспо)ств(а) Ми виш(є) писаїи, Тодереy Петречѣико армаш, на тиx части за wти(н)ниy wт село Корлътѣнїи и съ мѣсто за став y царинъ и съ мѣсто за млин на рѣцѣ Sижїю, что y волост Дорохонскомy, и съ вес приход, како да бѹдет емѹ правое wти(и)иѹ и внкупленїе, съ въсѣм[2] доходом, непорушенно емy николиж(є), на вѣки.

И нн да с(ѣ) не ymншает.

† V Ис, л(ѣ)т(о) ҳзрмг ф(є)в(рѹарїе) вї.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ веллѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т [и][6] с(а) искал m. p.

† Ионашко Добренкїи <писал>.

<Pe verso, o ins. din a doua jum. a sec. XVIII>: S-au scris <la condică>[7].

Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Măricuţa, fiica lui Gheorghie Albotă, nesilită de nimeni, nici supritä, ci de bunăvoia ei, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, a patra parte dintr-a patra parte din tot satul Cor<l>[1]ăténi, partea din mijloc; aceasta a vîndut-o vărului său, boierului Domniei Mele, Petreceaico mare armaş. Şi s-a sculat boierul Domniei Mele, Petrecéico armaş, şi i-a plătit deplin, un cal, preţuit la patruzeci de taleri, şi [pentru] douăzeci de taleri, bani gata.

Şi de asemenea a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, Agafiţa, tot o fiică lui Gheorghie Albotă, nesilită de nimeni şi nici asupritä, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină din acelaşi sat mai sus-scris, Corlăténii, a patra parte din acea[8] a patra

www.dacoromanica.ro

parte; şi a vîndut-o boierului Domniei Mele, Petreceaico armaş, pentru una sută şi douăzeci de taleri. Şi i-a plătit deplin aceşti mai sus-scrişi bani, 120 taleri, dinaintea Noastră, în mîinile Agafiţei, fiica lui Albotă.

Şi de asemenea a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, Nastasiia, fiica Todoscăi, nepoata lui Gheorghie Albotă, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, din acea a patra parte din acelaşi sat, mai sus-scris Corlăteanii, a patra parte; şi aceasta a vîndut-o boierului Domniei Mele, pe care-l scriem mai sus, lui Petriceaico[5] mare armaş, pentru patruzeci de taleri, bani gata. Şi i-a plătit deplin, dinaintea Noastră.

Pentru aceea, Domnia Mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, Domnia Mea, de asemenea, şi de la Noi, am dat şi am întărit boierului Domniei Mele mai sus-scris, Toader Petriceaico armaş, aceste părţi de ocină din satul Corlătenii, care este în ţinutul Dorohoi, şi cu loc de iaz în ţarină, şi cu loc de moară pe rîul Dzijia şi cu tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7143 <1635> februarie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][6] m-am iscălit <m. p.>.

† Ionaşco Dobrenchi <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLI/118.

Orig., hîrtie (40,5 x 20,5 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută; cu o trad. din 1766.

Ibidem, LXXXII/48 (menţ., într-un izvod din 1766 iunie 16); CLV/173, nr. 8 (menţ., din 1857); MCXXVI/5 b, nr. 7 (rez.).

Arh. St. Iaşi, Col. Litere, cond. K, nr. 346, p. 121 (rez., din 1828 martie 18, după o trad. de Gheorghe Evloghie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/17 (foto.).

---

[1] Omis.
[2] După consoana finală, paieroc.
[3] Pentru ѧ, v. mai jos.
[4] După înţeles, ar fi trebuit тогожє (aceeaşi).
[5] Mai sus: Петречѣкко (Petrecćico).
[6] V. doc. nr. 1, n. 4.
[7] Subînţeles.
[8] V. n. de la text. slav.

32 1635 (7143) februarie 12, Iaşi.

† Иw Васнлїє воєводѧ, в(о)жїю м(и)лостїю, г(о)сп(о)дѧ(а)рь Земли Молдавскои. Adecă au venit, înnaintea Domnii Méle şi înnaintea boiarilor Domnii Méle, a mar(i) şi a mici, boiarenul Domnii Méle, Toader Petriceaico armaşul, şi cu un zapis de mărturie de la Dumitraşco de Tureatca şi de la giupîneasa lui, Antemiia, fata Solomii Tudorănese, scriindu cum Dumitraşco şi cu feméia lui, Antemiia, cuconi n-au avut. Deci alte ocine ce-au avut le-au dat rudelor şi au lăsat unel(e) şi femeii sale, Antemii, iar neşte părţi de moşie şi de cumpărătur(ă) din Şileşeul de Sus, în ţînutul

www.dacoromanica.ro

Dorohoiului, şi cu loc de hălăşteu şi de moar(ă), acéle[1] părţi de ocină[2] datu-le-au boiarenului Domnii Méle ce iaste mai sus scris, lui Toader Petreceaico armaşul, ca să-i fie lui dirépte ocine şi moşii.

Cînd au fost acmu, în dzile<le>[3] Domnii [Domnii] Méle, venit-au înnaintea Domniii Méle Antemiia Turetcoae, care[1] iaste mai sus scrisă, de s-au plînsu că au căzdut într-o năpaste la giupîneasa Orăşoae. Deci, s-au rugat lui Toader Petriceaico armaşului ca să o agiutorédze, să să poată[2] plăti de acea năpaste. Datu-i-au ban(i) gata o sută şi doaodzeci de taler(i), denaintea Noastră[2]; şi decii, cătră céle zapise de dare făcutu-i-au[4] şi de la Domniia Mea, lui Petreceaico armaşul, de cumpărătură pre acéle părţi de ocină, de moşie şi de cumpărătură, ce au avut Dumitraşco Tureatcă în sat, în Şilişeu.

Derept acéia, Domniia Mea, deac-am vădzut de a lor bunăvoe tocmal(ă), şi de la Domniia Mea am dat şi am întărit boiarenului Domnii Méle, ce iaste mai sus scris, Petreceaico armaşul, pre acéle părţi di Şileşeu, ca să-i fie lui şi de la Noi, ocină şi moşie, cu tot venitul, непорушенно емѹ николиже, на вѣки.

<И>[5] ис[6] да са не умишлет.

Пис ѹ Ии<с>[3], в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмг <7143/1635> ф҃евр(ѹарїе) вї <12>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела҃л.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ѣ)т искал m. p.

† Ионашко <писал>. лосту Сѹчавскїи.

<Pe verso, o îns. cont.>: Сънъуци, wт в(о)лосту Сѹчавскїи.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XV/3.

Orig., hîrtie (40 x 27 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în ceară roşie, deslipită.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/105 (xero).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, p. 92-93, nr. 74 (orig.).

---

[1] În textul chirilic: ѧтлѣ, карѣ

[2] "ă", redat prin ѧ.

[3] Omis.

[4] Greşit, pentru "am".

[5] Rupt.

[6] Greşit, pentru ин ("altul").

33 1635(7143) februarie 12, Iaşi.

Suret de pe ispisoc vechi pe sărbie, de la Vasilie voevod, domn Ţării Moldovei, scris de Foce, în Eşi, din let 7143 <1635> fevrar(ie)[1] 12.

Iată, acest adevărat sluga Noastră, Necolae sălitrariul, ce-au slujit şi altor domni ce-au fost mai înainte de Noi, iar acum ne slujeşte şi Nouă drept şi cu credinţă. Drept aceia, Domnia Me i-am dat şi l-am miluit pe dînsul, de la Noi, în pămîntul nostru, a Moldovei, cu un sat, anume Balasăneştii, ce este în ţînutul Hotinului, cu heleşteu şi cu moară şi cu tot venitul, care acest sat ne-au fost Nouă dreaptă cumpărătură.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia, să-i fie lui, şi de la Domnia Me, dreaptă danie şi miluire pentru a lui dreaptă şi credincioasă slujbă, cu toate hotarăle sale şi veniturile.

Şi altul să nu să amestece peste aciastă carte a noastră.

Însuş(i)[1] domnul au grăit.

Noi, Vasilie voevod.

Din limba sărbească s-au tălmăcit de Ioan Stamati pitar, în Eşi, 1809 fevrar(ie)[1] 7.

După Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 16-17, nr. XV.

Traducere.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXIII/185 (menţ. într-un izvod de la sf. sec. XVIII); ibidem, XXIV/84 (menţ., numai cu văleatul, într-un perilipsis din 1772 martie 21).

---

[1] Parantezele ns.

34 1635 (7143) februarie 15, Iaşi.

A

† Ию Басилїє воєводѧ, в(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)рь Земле Мwлдавскоѧ. Adecă s-au pîrît de faţă înnaintea Dumi Méle, boiarinul nostru, Gavrilaş ce-au fost dvornic mare cu Isac Stîrcea pentru jac(u) ce l-au jecuit la Hîrlău, la eşirea lui Barnoschi voevod. Deci, Dumnea Mea am pus dzi lui Isac Stîrcea să aibă, de astădzi, în fevrari din cinsprădzéce dzile, într-alte 15 dzil(e), să-i plătească toată paguba ce i-au făcut, bani şi căftane şi argint. Iar de nu-i va plăti pînă la acea dzi, să aibă vornicul Gavrilaş a-i lua ocinele şi casele şi vecinii şi să-l scoaţă şi pre dînsul din casă.

Şi nime să n-aibă a-i ţinea şi a-i opri, preste cartea Dumi Méle.

V Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг <7143/1635> февр(ѹарїє) її <15>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Ию Басили вwиевwда <m. p.>.

† Фочѣ <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua o îns. cont.>: Jac a Stîrcei.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/13.

Orig., hîrtie (31,3 x 19,5 cm), difolio, filigran, pecete inelară, octogonală, în ceară roşie, cu legenda: † Iw Басїлїє воєводѧ Земли Молдав(скои). Cu o copie modernă, scrisă de mînă, şi una dactilo. Pe f. a doua, este acelaşi doc., nevalidat (v. varianta B).

Inst. de ist "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/18 a (foto.).

EDIŢII: Karadja, *Documente*, nr. 7, p. 28 (orig.); Balan, *Doc. bucovinene*, II, nr. 2, p. 144 (rez., după Karadja).

www.dacoromanica.ro

B

† Иw Касиліе воєвода, в(о)жіею м(н)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adecă Dumnia Mea am pus dziu(ă) lui Isac Stîrcea, de astădzi, fev(ruarie) 15 dzile, într-alte c(i)nsprădzéce dzile, să aibă a-i plăti toţ(i) banii, cu cîţ(i)[1] i-au rămas, şi căftane şi arginturi. Iar de nu-m[2] va plăti toate la această dzi, în 15 dzile, boiarinului nostru, lui Gavril ce-au fost vornic mare, iar dumnealui să aibă a-i lua moşiile şi casele, cu vecin(i) cu tot, cu ce va avea, şi să-l scoată şi din casă afară, pentru avuţiia lui, ce l-au tălhuit.

Şi nime să nu cutédze lui a-i ţinea şi a-i opri preste cartea Dumi Mél(e).

Оу Їисоу, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг <7143/1635> фев(рвареи), еї <15>д(ь)н(и).

Фочѣ <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/14.

Orig., hîrtie (31,3 x 19,5 cm), difolio, filigran, nevalidat. Cu o copie modernă, scrisă de mînă, şi una dactilo. Pe prima f. acelaşi doc. validat (v. varianta A). Doc. nu a fost validat, deoarece îi lipsea începutul naraţiei.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaţi, Fotografii, XXIII/18 b (foto.).

EDIŢII: Karadja, *Documente*, nr. 7, p. 28-29 (orig.).

---

[1] În textul chirilic: кщц(и).

[2] Greşit, pentru "i".

35 1635 (7143) februarie 15.

† Adecă eu, Orsul[1], feciorol lui Mirun, neputol lui Fîrtat însum(i)[2] mărturisăsc, cu cest zapis al miu[3], cum am vîndut, de bunăvuia me, parte me toată, den sat den Băloşen(i), în[2] vale Jejei, în[2] ţînutol Iaşolui, de vatra satoloi, şe den şeso, şe den tot locul, cu tot venetol. Şi i-am vîn[î]dut derept 60 tal(eri) bite, de bonăvue nustră, şe a me, de ne<me>[4]ne sîleţ(i), şe am vîndut lui Mihaiu Ungorul, şe lui Părades, şe lui Toder[5], denaente a mol<ţi>[4]omen(i)[5] bun(i), să să ştei.

Şe-n tucmala a fust Dumitraşcu, s(î)nă Şetrar, şe Enachii, frate-său, şe Pană de Cucorăn(i), şe Dîrlău, şe feciore Hă<u>[4]goloi, şe Custanten vurnecul, şe Vasîlei de Bolbocan(i), Nechita de acule şe al<ţi>[4] omen(i)[5] bun(i), să să ştei.

† Лѣт(о) ҳзрмг <7143/1635> фев(рвареи) еї <15> д(ь)нъ.

† Из Сава Хъвгвл искал <m. p.>.

† Из Костантин Хъвгвл искал <m. p.>.

<Pe verso, două îns. cont.>: Ѯчинил врик[6]; <şi>: Μπαλο[λο]σενη Ουρσουλουη[7]. <şi altele două, ulterioare>: Băloşénîi; <şi>: Ursul, sin Măriun[5].

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonic, III/50.

Orig., hîrtie (33,2 x 20 cm), difolio.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/106 (xero.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, nr. 75, p. 93-94, (orig., cu data de zi greşită la regest: 25).

---

[1] Aici şi, deseori, în continuare: "o" în loc de "u" şi "u" în loc de "o".
[2] În textul chirilic: жнсвм(и), жн.
[3] Aici, şi în continuare: "c" în loc de "i" şi "i" în loc de "c".
[4] Omis.
[5] Aşa în orig.
[6] "Am făcut uric".
[7] "Balo[lo]şeni, <partea>[4] Ursului".

36 1635 (7143) februarie 17, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, в(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Ѡже прїидоши, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, великими и малими, Грозава кнѣгинѣ [и] Стратул Болѣ бъв вел шетрар, и с(ъ)нъ еи, Некулчѣ, и дочци еи, Катирина и Пъскълина, по иχ доброю волю, неким непонуждени а ни присиловани, и продали иχ(ъ)[1] правїи wти(и)ни и викѹплении, шестъ фъртае за виноградї, что ѹ Котнари, въ Гwр Ласловѣ, что тоти шест(ъ) фъртае за виноградї было правда викуплениѣ Стратулови Болѣ бил[2] вел шетрар wт Давид и wт жена ег(о), Мика, и wт с(ъ)н(о)ве иχ wт Хотини, за три ста злоци сребрънихχ. Тоти продал(и) болѣрино нашему, Лѹпул Пръжескул вел клѹчар, радї три ста злоци битихχ.

Ино Ми, видѣвши иχ доброе волею токмало и пак исплъно заплато wт прад Нами и прѣд нашими болѣри, а Ми, такожде, и wт Нас дал(и) и потвръдил(и) есми болѣрии(ѹ)[r] наш, Лупул Пръжескул вел клучар, на тоти прѣд речениѣи шест(ъ) фъртае за виноградї wт Котнар(и), въ Гор Ласловѣ, како да ест болѣрии(ѹ)[1] наш, Лупул Пръжескул, съ въсем доходом, непорѹшено николиж(е), на вѣки.

И ни да с(ѣ) не ѹмишлеѣ прѣд сим листом наш.

V Иc, в(ъ) л(ѣ)то хзрмг фев(рѹарїе зї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(е)т [и][3] с(а) искал m. p.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră, şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Grozava cneaghina lui Stratul Bolea fost mare şetrar, şi fiul ei, Neculcea, şi fetele ei, Catirina şi Păscălina, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vîndut dreptele lor ocini şi cumpărături, şase fîrtaie de vie, care sînt la Cotnari, în Dealul Laslăului, care, aceste şase fîrtaie de vie, au fost dreaptă cumpărătură lui Stratul Bolea fost mare şetrar de la David şi de la soţia lui, Mica, şi de la fiii lor de la Hotin, pentru trei sute de zloţi de argint. Acestea le-au vîndut boierului nostru, Lupul Prăjescul mare clucer, pentru trei sute de zloţi bătuţi.

Deci Noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie şi, iarăşi plata deplină dinaintea Noastră şi dinaintea boierilor noştri, Noi, de asemenea, şi de la Noi am dat şi am întărit boierului nostru, Lupul Prăjescul mare clucer, aceste mai înainte spuse şase fîrtaie de

www.dacoromanica.ro

vie de la Cotnari, în Dealul Laslăului, ca să-i fie boierului nostru, Lupul Prăjescul, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7143<1635> februarie 17.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][3] m-am iscălit m. p.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. mold., XXXVIII/3.

Orig., hîrtie (30,5 x 20,5 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută dar imprimată în chinovar pe ambele laturi ale doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/7 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, Supl. I, p. 181, nr. 524 (rez.).

---

[1] După consoana finală, paieroc.

[2] În loc de ѵив.

[3] V. doc. nr. 1, n. 4.

37 1635 (7143) februarie 18, Iaşi.

† Иѡ Ѣасилїѣ ѵоєѵода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. ѠЖ(є) прїиде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, великими и малими, слѹга нашь, Ѩлександрѹ диакь, съ єдин запис за свѣдителство ѡт людии добриѫ: ѡт Ихнату ком(ишєл) ѡт Берешени, и поп Ѩндреика ѡт там, и Тоадер Харкѹл ѡт там, и Мардан ѡт там и Дѹмитрашко диакои тиж(є), и сиц(є) писаѧше и свѣдѣтелствуѧше въ том запис, како прїиде пред ними Гаврил, с(ъ)н Ѩлѣѣ ѡт Миҳъещи, неким непоимѹжден и ни присилован, и продал своа правда ѡтинив и дѣдинив, елико са изберет ѡт село Берешѣни, что сѹт на рѣца Мѡлдовѣ, ѹ в(ѡ)лѡст Сѹчавскои, въса част м(а)ти ег(о), Ѩлѣ, ѡт полѣ и ѡт лѣс, съ мѣсто за пасикѹ, и съ садове, и съ сѣножати и съ въсѣм доҳодом и съ бród за млин ѹ рѣца Мѡлдовѣ. Таа ѡтинив продал слѵсѣ и(а)шему, Ѩлександрѹ диак, ради два на десат талери сребрънии.

Ино Г(о)сп(о)дства Ми, ѡк(о) ѹвидѣҳом тот запис за свѣдѣтелство ѡт тиҳ люди[и] добриҳ, ѹвѣровахом, дадоҳом и потвръдиҳом да бѫдет емѹ, и ѡт Нас, правда ѡти(и)ив и викѹплениѣ, съ въсѣм доҳодом, непорѹшенно николиж(є), на вѣки.

И ни да са не оумѣшает пред листом Г(о)сп(о)дства Ми.

Ѹ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳѕрмг ѳев(рѹарїѣ) иї.

† Сдам Г(о)сп(о)дства[1] Ми велѣҳом.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(є)т m. p.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Alecsandru diac, cu un zapis de mărturie de la oameni buni: de la Ihnatu com(işel) din Vereşeni, şi popa Andreica de acolo, şi Toader Harcul de acolo, şi Mardan de acolo şi Dumitraşco diacon de asemenea, şi astfel scriind şi mărturisind în acel zapis, că a venit

www.dacoromanica.ro

înaintea lor Gavril, fiul Lelei din Mihăeşti, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, cît se va alege din satul Vereşéni, care sînt pe rîul Moldova, în ţinutul Sucevei, toată partea mamei lui, Lelea, din cîmp şi din pădure, cu loc de prisacă, şi cu pomăt, şi cu fînaţ, şi cu tot venitul şi cu vad de moară în rîul Moldova. Această ocină a vîndut-o slugii noastre, Alecsandru diac, pentru doisprezece taleri de argint.

Deci Domnia Mea, dacă am văzut acest zapis de mărturie de la acei oameni buni, am crezut, am dat şi am întărit să-i fie, şi de la Noi, dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea cărţii Domniei Mele.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> februarie 18.

† Însuşi Domnia Mea am poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLXXIX/31.

Orig., hîrtie (30 x 21 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată, în chinovar, pe ambele laturi.

Ibidem, Ms. nr. 1535, f. 36, nr. 23 (menţ., cu văleatul greşit: 7145 <1637>).

Arh. St. Iaşi, CDLVI/2, f. 20 v., nr. 596 (menţ., într-un opis din 1841, cu văleatul greşit: 7145 <1637>).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/19 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 252, nr. 1203 (menţ., după ms. nr. 1535, cu văleatul greşit).

---

[1] Aşa în orig.

38 1635 (7143) februarie 20, Iaşi.

† Иw Басилїе воевода, в(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Wж(е) тот[1] истиніи наши вѣриомъ и почтеномъ стар болѣрии, Ивашко Гѣнга бывше вел логоф(е)т, оуказовал прѣд Нами едни запис wт слѹга наш, Текман бивше дворник глотнїи, како хотарил им, при д(ь)ни Моисею воевода, до село Негрещи, на потока Брълъзелѹ, wт къ нишех селове, wт къ хотар Тодерещи и wт къ Динещи и wт къ Юрчѣни, и съ многи людї добри и слѹги г(о)сп(о)д(а)рьскых поставил хотари и камени стлъпове, како wбрѣщет wни съ д(ѹ)шеми ихх.

Тѣм радї, Г(ос)п(о)дств(о) Ми, съ въсими болѣри наш(и), видѣвше его истиною запис и, пакиж(е), самог(о) Текман дворник прѣд Нами *тако свѣдителствощи, како ходил wни, съ многими людї доброи и слѹги Г(ос)п(о)дст<в(а)>[2] Ми, по правдою, и поставил тотї хотари, а Ми, такождир(е), и wт Нас, дал(и) и потвръдили есми болѣрии наш, Гѣигови бывше вел лwг(w)фет, и дѣтї его на тѣх хотари, что поставил тот болѣрии, wт село Негрещ(и), wт хотар до хотар, wт къ нишиx селове, да бъдет им wжиданїе непорошен, на вѣки.

И wт и(ъ)нѣ на прѣд, волше да не имает никто съмъщати или ман[3] тѣгати, николиж(е), прѣд сию листом наш.

Ѹ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг фев(рѹарїе) к.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

† Пътрашко Кашотъ вел лог(о)ф(ѣ)т [и][4] с(а) искал m. p.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest adevărat credincios şi cinscit bătrîn boier al nostru, Ionaşco Ghénghea fost mare logofăt, a arătat înaintea Noastră un zapis de la sluga noastră, Tecman fost vornic de gloată, precum le[5]-a fost hotărnicit, în zilelel lui Moise voievod, la satul Negreşti, pe pîrîul Bîrlădzelu[3], dinspre alte sate, dinspre hotarul Todereştilor şi dinspre Lineşti şi dinspre Iurcéni, şi cu mulţi oamnei buni şi slugi domneşti a pus hoatre şi stîlpi de piatră, cum au aflat ei cu sufletele lor.

Pentru aceea, Domnia Mea, cu toţi boierii noştri, văzînd adevăratul lui zapis şi, iarăşi, pe însuşi Tecman vornic astfel mărturisind înaintea Noastră, precum a mers el, cu mulţi oameni buni şi slugi ale Domniei Mele, cu dreptate, şi a pus aceste hotare, Noi, de asemenea, şi de la Noi, am dat şi am întărit boierului nostru, Ghénghea fost mare logofăt, şi copiilor lui aceste hotare din satul Negreşti, pe care le-a pus acest boier, din hotar în hotar, dinspre alte sate, să le fie de folosinţă neclintit, în veci.

Şi de acum înainte nimeni să nu aibă mai mult a se amesteca sau a mai[3] pîrî, niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> februarie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][4] m-am iscălit m. p.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLI/7.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, pecete timbrată, parţial deteriorată, în chinovar, pe ambele laturi.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/20 (foto.).

---

[1] După consoana finală, paieroc.

[2] Omis.

[3] Aşa în orig.

[4] V. doc. nr. 1, n. 4.

[5] Adică: "lui şi copiilor lui" (v. mai jos).

39 1635 (7143) februarie 25, Iaşi.

† Иw Василїѣ воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Сѫж(е) даем и потвръждаем слѣзи нашем(у), Дѣмитрашкови дїѣк, с(ъ)нъ Костин(а) и Марики, его правою wтн(и)ну и кѫпежно, что имал w(т)цъ его, Костин, wт Єремїѣ Могила воевода, четврътаа част wт село wт Єпотещ(и), съ мѣсто за млин(и) ѕ Сътное, что тоа част за wтн(и)ну wт Єпотещи искѫпил w(т)цъ его, Костин, wт Роман Кокоранул, за двѣ ста талер(и) сребрънихъ.

И тиж(е) потвръждаем емѫ и дрѫгаа част за wтн(и)нѫ wт тогож(е) село, wт Єпотещи, и wт тогож(е) исписок wт Єремїѣ Могила воевода, что тоа част за wтн(и)нѫ кѫпил w(т)цъ его, Костин, wт Сѫил(ъ).

Тѣм ради, тиχ двѣ частї за wтн(и)ну wт село Єпотещи, четврътаа част, съ мѣсто за млини ѕ Сътнои, что искѫпил w(т)цъ его, Костин, wт

www.dacoromanica.ro

Роман Кокоран, и тоа част что кѹпил wт Сѹин(ъ), wт тогож(е) село Ѳпотещи, тако да бѹдѹт, и wт Г(оспо)дстве(д) Мн, слѹзи нашему, Дѹмитрашков(и) дїак, правїи wти(н)ѹ, и кѹпежно, и потвръжденїе и ѹрик емѹ и дѣтим его, непорѹшенномѹ николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ни да с(ъ) не ѹмишлет прѣд сим листом нашем.

Пис оу Ииас, в(ъ) д(ѣ)т(о) хзрмг, фев(рѹарїе), кѣ д(ь)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вса лwг(w)ф(е)т [и][1] с(д) искал m. p.

† Бор(ъ)лѣнѹл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată dăm şi întărim slugii noastre, Dumitraşco diac, fiul lui Costin şi al Maricăi, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisocul de pîră şi de cumpărătură pe care l-a avut tatăl lui, Costin, de la Eremiia Moghilă voievod, a patra parte din sat din Epoteşti, cu loc de moară la Sîtna, pe care, această parte de ocină din Epoteşti, a răscumpărat-o tatăl lui, Costin, de la Roman Cocoranul, pentru două sute de taleri de argint.

Şi, de asemenea, îi întărim şi altă parte de ocină din acelaşi sat, din Epoteşti, şi din acelaşi ispisoc de la Eremiia Moghilă voievod, pe care, aceastăă parte de ocină, a cumpărat-o tatăl lui, Costin, de la Suilă.

Pentru aceea, aceste două părţi de ocină din satul Epoteşti: a patra parte, cu loc de moară la Sîtna, pe care a răscumpărat-o tatăl lui, Costin, de la Roman Cocoran, şi acea parte pe care a cumpărat-o de la Suilă, din acelaşi sat Epoteşti, să-i fie şi de la Domnia Mea slugii noastre, Dumitraşco diac, drepte ocini, şi cumpărătură, şi întărire şi uric, lui şi copiilor lui, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635>, februarie, 25 zile.

† Însuşi domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][1] m-am iscălit m. p.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, A. N., MMDCXXI/2.

Orig., hîrtie (42,8 x 29 cm), filigran, pecete aplicată, căzută.

Ibidem, MMDCX/1 (trad., din 1813 mai 29, de Ion Ianul de la Visterie, cu vălcatul greşit: 7145 <1637>); Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIII/2 (trad., din 1786 martie 28, de protoiereul Mihail Strilbiţchi, tot cu vălcatul greşit: 7145 <1637>).

Arh. St. Iaşi, CDL/16, f. 34 v.-35 r (rez., într-o mărturie hotarnică din 1790) şi CDL/38, f. 77 r. (rez., cu vălcatul greşit 7145 <1637>, într-o carte de judecată din 1812).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/21 (foto. după trad. din 1813); Xerogr. de doc., I/8 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 224, nr. 1065 (rez.).

[1] V. doc. nr. 1, n. 4.

www.dacoromanica.ro

Tălmăcire ispisocului domnului Vasîli v(oie)v(o)d, din 7143 <1635> fevr(uarie) 25, întăritor vînzării Platoneştilor cătră vornic(ul) Dumitraşc(o) Şoldan[1].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCCLXXI, f. 6 r., nr. 3.
Rez., într-un jurnal din 1843 februarie 9.
Arh. St. Iaşi, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1357, op. 1543, dos. 195, f. 92 r. (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, XXIII/22 (foto. după rez. de la Arh. St. Bucureşti).

[1] În rez. de la Arh. St. Iaşi beneficiarul întăriturii este "giupîneasa Cucoranului"; probabil este vorba de vînzarea părţii lui Tiron Cucoranul, primită de acesta la 1635 ianuarie 9 (v. doc. nr. 6).

41 <1635> februarie 26, Bîrlad.

† Eto az[1], Iorga şoltuzul şi cu 12 pîrgari de tîrg, de B(î)rlad. Adecă au venit înaintea noastră Ştefan, feciorul lui Ma[h]fteiu din Pogăneşt(i), cum ş-au vîndut a sa dereaptă ocină şi moşie, din sat din Pogăneşt(i) şi din Polocineşt(i), dereptu o iapă şi doi galbeni. Şi o au vîndut lui Arion Talger din Elan.

Deci, deacă am vădzut noi tocmală şi deplin(ă) plată, noi i-am făcut de la noi scrisoare şi îndereptare şi mărturie. Răzéşii săi <în>[2]că au fost de faţă, anume: Solomon de Huş(i) şi Gligorie de Măgiurcani.

Şi, pre mai mare credinţă, am pus pecetea oraşului, ca să să ştie.

Пис ѵ Бр(ъ)лад, ф(є)вр(ѵар'є) к̃s <26>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. moldoveneşti, VI/5.
Orig., hîrtie (32 x 22,5 cm), pecetea tîrgului Bîrlad, aplicată în fum.
Ibidem, VI/45, f. 3 (copie).
Inst de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/104 (xero.).

EDIŢII: Papadopul Calimah, *Bîrlad*, p. 82 (menţ., cu data: 26 februarie 7143 <1635>); *Catalog*, Supl. I, nr. 525, p. 181 (rez., după orig.).

Datarea, după Papadopul Calimah (v. EDIŢII). La 8 aprilie 1638 (7146) Arion Talger vindea deja părţile cumpărate din cele două sate (v. Arh. St. Bucureşti, Doc. ist. (fost Bibl. Acad.), CLXXXVIII/22, orig. rom.).

[1] Atît la Papadopul Calimah, cît şi în *Catalog* (v. EDIŢII), lectură greşită: "Stocan", îngăduită, este adevărat, de grafia orig.
[2] Omis.

42 1635 (7143) februarie 27, Iaşi.

† Adică eu, Vasi[si]lie Banul vistiarnicul[1], feciorul lui Pătraşco Banul, scriem şi dăm ştire, cu cest zapis de mărturie al nostru, cum amu dat eu la svînta[2] mănăstire, la Beserecani, giumătate de sat, de Hăsnăşéni[3], ce iaste[1] în ţinutul Cîrligăturii, cu loc de

www.dacoromanica.ro

prisacă şi cu neşte ţelini[4] de vie[i]. Dat-am printru sufletul părintelui nostru, lui Pătraşco Banul, şi printru sufletul mieu, părţile méle, şi de moşie şi de cumpărătură[5]. Iar printru părţile fraţilor miei ş-a surorilor méle, ce-au avut ei depreună cu mene într-această giumătate de sat, de Hăsnăşéni, şi-n moşie şi-n cumpărătură[5], tocmitu-ne-am[6] de bunăvoia noastră[5] cu surorile méle, cu Annuşca şi cu Drăguţa[5] şi cu Tro[o]fana, printru părţile lor ce-au avut într-această[5] giumătate de sat de Hăsnăşéni[3], şi-n moşie şi-n cumpărătur(ă); datu-le-am[6] eu părţile méle de ocină din satu din Bărboşi, <şi>[7] din Melintieşti[8]. Aşijdere, m-am tocmit cu frate-mieu, cu Maximiian, şi cu soru-mea, cu Irina, printru părţile lor, ce-au avut ei din cumpărătură, dintr-această[5] giumătate de sat de Hăsnăşéni[3]; datu-le-am[6] eu lor părţile méle de ocină din satu din Căcărădzéni[5], ce iaste[1] moşiia[1] noastră[5], în tot hotarul.

Aceasta tocmală tîmplatu-s-au dennaintea dumisale, Ghianghei[1] logofătul, şi a giupînul(ui) Pătraşco Başotă[5] vel log(o)făt, şi giupînul Dumitraşco Şoldan vel vornic, şi giupînul Savin vel vornic, şi giupînul Dumitru Buhuş vistiarnic[1], şi giupînul Gheorghie Roşca vistiarnic[1], şi Lupul Prăjescul vel clucer, ş<i>[9] Ştefan Moimăscul vel pitar, şi Neanul[6] şi Tănasie, vornicii de gloată[5], şi alţii mulţi boiari[1] şi feciori de boiari[1].

Drept acea, ca să hie sventei mănăstiri Besericanilor, această giumătate de sat de Hăsnăşéni, dreaptă ocină şi moşie, cu tot venitul, şi ca să aibă a-ş(i) face şi derése domneşti. Iar altu nime de simenţiile noastre să n-aibă a să <a>[10]mesteca, în véc(i)[3]. Iar carele dintru fraţii miei sau nepoţii miei va strica această tocmală, să hie proclét[3] şi treclét[3] şi negru ca Iudaa şi blăstămat de тнї w(тъ)цє.

Şi printru mai mare credinţă, iscălit-am, şi ne-am[6] pus peceţile aceştea boiari[1] ce mai sus scrie, într-acestu adevărat zapis, ca să să ştie[11].

Пис v Їс, лат(о) хзрмг <7143/1635>, фєв(рварїє) кз <27>.

Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т m. p.

Пръжєскѹл вел дворник искаχ m. p.

† ѩз Лѹпѹл Пръжєскул вел клучѣр m. p.

Д(ѹмитрашко) Шолдан вел двwр(ник) искал m. p.

† ѩз Гънгѣ бив логоф(є)т m. p.

† ѩз Пътрашко Чоголѣ бив.лwг(w)ф(є)т искаа m. p.

† ѩз Рошка вистїар искааχ <m. p.> приложихом сѣ въ сєи токмеж.

† ѩз Басилїи Канга вист(ѣрник) <m. p.; sig.>.

Дѵмитрѵ Бухуш бив вистѣрник m. p.

† ѩз Щєфан Моимъскѵ вел питар искаа <m. p.>, cu voia fraţilor tuturora <sig.>.

† ѩз Нѣкюа дворник искааχ <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Zapis de danie pentru H(ă)sneşen(i), pol sat. 7143 <1635> fev(ruarie) 27.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVIII/4.

Orig., hîrtie (31,3 x 20 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă două treimi din f. a doua, două peceţi inelare, rotunde, în cerneala doc., neclare.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/23 a, b, c (foto.).

---

[1] "ia", redat prin ѧ.

[2] În textul chirilic: свѧнта.

[3] "é", redat prin ѧ.

www.dacoromanica.ro

[4] "e", redat prin ѣ.
[5] "ă"/ultimul "ă", redat prin ѧ.
[6] "ea" ("l-a"), redat prin ѧ.
[7] Omis prin haplologie.
[8] "din Bărboşi şi din Melinţieşti", adăugat cu altă cerneală, pe loc alb.
[9] Pătat cu cerneală.
[10] Omis.
[11] Doc. este scris, probabil, chiar de Vasilie Banul.

43 <După 1635 februarie 27>.

† Eto az, Banul vistiarnicul[1], scriem plecată[2] închinăciune la rugători, iubiţi părinţii noştri, la egumenul şi la tot săborul de la svînta mă[s]năstire[3] de la Beserecani. Cătră aceasta dăm ştire svenţii[s]lor voastre, de veţi vrea a şti de sănătatea noastră[2]: fost-am forte[4] bolnav, iar acum, cu vrérea[5] lui Dumnedzău, avem nedéjde[6] să mai viem pre lume. Pohtim pre m(i)l(o)stivul Dumnedzău să dăruiască spăsenie şi bună sănătate svenţiilor voastre.

Alta, de rîndul unui loc, carele am fost giuruit şi dat sventei mănăstiri, giumătate de sat de Hăsnăşéni[6], cu céle[6] ţeleni[7] de vii, să ştiţi svenţiile voastre c-am făcut şi altu zapis nou acmu şi m-am t<oc>[8]mit cu fraţii miei, să n-aibă treabă[2] nime acolo, la cea giumăta<te>[8] de sat, că li-am[1] dat într-alte ocine fraţilor miei părţile méle.

Ş-am dat zapisul la cest călugăraş ce-au venitu acmu la noi, şi cest nou şi cel vechiu.

Altă, pohtescu pre sfenţiile voastre c-am dat cinsprădzéce taleri la cest călugăraş, să-mi faceţi trei sute de leturghii. Ştim că să şi[e] mai cade, ce ni-am[1] tîmplat cam fără chelşug; ce tot avem a griji. De vom hi sănătoş(i), avem gîndu să venim şi noi la svînta mănăstire.

Aceasta scriem şi să vă spăsiţi de la H(ri)st(o)su, amin[9].

† Из Басилїе Банул вист(арник) <m. p.>.

<Pe verso, adresa>: † La rugătorii[2], iubiţi părinţii noştri, egumenului şi la tot săborul de la svînta mănăstire Beserecani, spasit(e) [întru] o H(rist)e, amin; <apoi, o îns. cont.>: Hăsnăşéni; <şi două din sec. XVIII>: Hăşnă[n]şeni, la Cîrligătură <şi>: Alt zaps de danie de la Vasilie Banul.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVIII/5.
Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/24 a, b (foto.).

Datat după zapisul de danie din 1635 (7143) februarie 27 (v. doc. ant.), menţionat în doc. prezent.

[1] "ia" ("i-a"), redat prin ѧ.
[2] "ă", redat prin ѧ.
[3] нъ ("nă"), transformat din т ("t").
[4] Aşa în orig.
[5] "ea", redat prin ѧ.
[6] "é", redat prin ѧ.
[7] "e", redat prin ѣ.

www.dacoromanica.ro

[8] Şters şi rupt.
[9] Doc. este scris, probabil, chiar de Vasile Banul.

44 1635 (7143) februarie 28.

Ispisoc de la Vasile v(oie)vod pe giumătati Pituluşăni, ci-i pe Dolina, lui Borolianul uricarul, velet 7143 <1635>, luna fev(ruarie), zioa 28.

Precum aciştie adivărate slugii noastre, Borolianului uricar, i-am dat şi i-am întărit lui, de la Noi, driaptă ocină şi cumpărătura a lui, din ispisoc de cumpărătură ce-l are de la Moisa Movila v(oie)vod, o parte de ocină din hotarul Pituluşănilor, pe părăul Dolinii, ci-i în ţî(nu)t(ul) Hîrlăului.

Şi, începînd întîi din poiana de cătră Ionăşani, cît este hotarul Pituluşănilor, din hotarul satului Leverdii, pîn(ă) la hotarul Dolinii, parte ce din gios să fii în doî, cum şi unde se numeşte Supt Cornu, de cătră cîmp, parte ce din gios, iarăş(i) în doî, cu locu de iaz, care să numeşte Iazul Grozîi, cît ţîne apa; şi, de acole, tot locul pîn(ă) la părăul Dolinii, pîn(ă) la sălește Pituluşănilor, tot locul să fii în douî; şi, de acole, Dolina în gios şi drept piste sălește Pituluşănilor, pe din sus de curte ce s-au fost făcut Crîstia vor(ni)c(u), cu un rînd de pămîntur(i)le cele de gios, ce-s toati pe o carare, pe la capitile pămînturilor celor din sus, pîn(ă) la o moviliţă de cătră Popeni; de acole, vale, la matca Sîcnii, pe după încungiur, cu locu de iaz în părăul Sîcnii, cît ţîne apa iazului.

Care, el ş-au cumpărat de la Stanca, giupîneasa lui Isachi Mitieşăscul, şi de la ficiorii ei, de la Neculaiu şi de la Gligoraşcu, drept trii sute şi doaîzăci taler(i) de argint.

Drept aceia, să-i fii lui, şi de la Noi, driaptă ocină, şi cumpărătură, şi întăritură şi uricu, lui, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Domnul au poruncit.

Patraşcu Başotă vel log(o)f(ă)t au iscălit.

De pe sîrbii pe limba moldoviniască am tălmăcit, la anul 1804 apr(ilie) l, polcovnic Pavăl Debrici, ot Mitr(o)p(olie).

Asemine de pe tălmăcire celui adivărat, Chirica Stamate stol(ni)c.

Arh. St. Iaşi CCLXXXIV/80.
Copie din 1821, după trad.
Ibidem, CCLXXXVI/115 (menţ.); CDL/96, f. 158 v. (rez. din 1813 într-o cond. cu doc. Cucorănilor şi Ipoteştilor); CMXXIV/4 (acelaşi rez.); Anaf., nr. 129, f. 1 v. (rez.); Cond. K, nr. 380, f. 56 r. (menţ. în copia unei anaf. din 1824 februarie), şi nr. 383, f. 82 v. (menţ. în copia unui hrisov din 1824 iulie 9).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 321, nr. 15/3 (menţ. după Cond. K, nr. 383), şi p. 216, nr. 16/10 (menţ. după Cond. K, nr. 380); Ungureanu, *Eminescu*, p. 7-8 (rez. de la Arh. St. Iaşi, CMXXIV/4).

www.dacoromanica.ro

Un zapis din let 7143 <1635> mart(ie), de la Iliana, fata lui Coste de Oşăşti, nepoată Dolcăi, prin care au vîndut parte sa de ocină din sat din Oşeşti, di pe Telezna[1], lui Porce şi lui Postolachi, drept 30 zloţi bătuţi.

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 369, f. 83 v., coloana stîngă, nr. 3.
Rez. în copia unei anaf. din 1801 iunie 5.

---

[1] Satul Oşeşti se află pe Stebnic, nu pe Telejna.

46 1635 (7143) martie 1, Iaşi.

† Ѳто аз, Пътрашко Кашотѫ вел логоф(ѣ)т, и Савил[1] вел дворник Долнѣи Земли, и Дѫмитрашко[2] Шолдан вел дворник [wт] Кишнѣи Земли, и Гаврил гетман, пръкълаб Сѫчавскому, и Гєwргїє вел чашник, и Юрдакїи вел вистѣрник, и Грама вел столник, и Тома вел сулжар, и Фуртѫна бив вел постелник, и Гєwргїє Рошка бив вистѣрник, и Йпостол бив вел питар, и Їwиъшкуц(ъ) Пръжескул постелник, и Тънасїє и Гєwргїє Нъвръпъскул, дворици глотиїи, и нинѫ болѣри wт двор г(о)сп(о)д(и)ни Ѳг(о) Мл(и)л(о)сти, scriem şi mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum au venit înaintea Noastră Procopie cu fraţii lui, Ionaşco şi Gligorie, şi sora lor, Erina, feciorii lui Dumitraşco Grama, nepoţii lui Trepăduş armaşiul, strănepoţii Oprii ce au fost armaş mare, de a lor bunăvoe, de nimene nevoiţi, nici asupriţ(i), şi au vîndut a lor direpte şérbe ţigance, aneme[3] Chiţa şi Fătul(a), cu feciorii lor, fétele[4] <lui>[5] Eremiia ţiganul, din ispisoc de miluire, ce au avut strămoşiul lor, Oprea ce au fost armaş, de la Pătru Vodă[6]. Acélea le-au vîndut Neaniului vornicului de gloată, direptu cindzăc(i) di taler(i) bătuţ(i).

Şi s-au sculat Neaniul vornicul şi au plătit aceia bani, ce mai sus scriu, deplin, întru mînule lui Procopii şi a fraţilor lui, denaintea Nostră.

Dec(i) Noi, vădzîndu a lor de bunăvoie tocmală şi deplin(ă) plată, făcut-am şi Noi, de la Noi, vornicului Neanului, acest zapis, ca să-i fie de mărturie, să-ş(i) facă şi dirés(e) domneşti.

Şi, pre mai mare credinţă, pusu-ne-am şi peceţile şi iscăliturile cătră acest adevărat zapis.

Şi eu, Borăleanul uricar, cu mîna mea, am scris, să s(e) ştie.

Пис ѕ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ$\overline{зрмг}$ <7143/1635> март(їє) $\overline{а}$ <1>.

Пътрашко Кашот(ъ) вел лwг(w)ф(ѣ)т m. p.; <sig.>.

Пръжескул вел дворник искаҳ m. p.; <sig.>.

Д(ѫмитрашко) Шолдан вел двwр(ник) искал <m. p.; sig.>.

$\overline{Г}$αβριλ χατμαν <m. p.; sig>

† Гиwргїє вел паҳар(ин)к <m. p.; sig.>.

† Йз Йпwстwлаке пит(ар) искал <m. p.; sig.>.

Иwнашко Пръжескул постелник m. p.; <sig>.

† Грама вел стол(ник) искал <m. p.; sig.>.

...[7]

† Йз Гиwргїє Нъвръпъскул дворник искаҳ <m. p.; sig.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis pre ţigance, ce-am cumpărat de la Precopie Grama şi de la fraţii lui; <şi alta, de la înc. sec. XIX>: Di ţîgani.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CIII/159.

Orig., hîrtie (31 x 19,8 cm), difolio, filigran, 10 peceţi inelare octogonale, în tuş negru; pe prima (a lui Pătraşco Başotă), în partea de sus, se disting majusculele latine *P. B.*

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/25 (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 9 (transcr.).

---

[1] л, în loc de н.
[2] ко, tăiat cu o linie.
[3] Greşit, pentru "anume".
[4] "é", redat prin а.
[5] Omis.
[6] "ă", redat prin ѧ.
[7] Isc. indescifr.

47 1635 (7143) martie 2, Iaşi.

† Сто аз, Савин Пръжескул великїи дворник Долнѣи Земли, scriu şi mărturisescu, cu cest zapis al miu, cum am dat un loc de cas(ă), cu pivniţă de piiatră, pre Uliţa cea Mare, aicea în tîrgul Iaşilor; am dat nepotu-mieu, lui Pătraşco Ciogolii ce au fost logofăt, şi giupîinésii dumisale, Marii. Ce acel loc de cas(ă), cu pivniţ(ă) de piiatră, mi l-au dat Mării Sa, domnu nostru, Iw Вас(и)лїе воевода, в(о)жїю м(и)л(о)ствїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои, iar Mării Sale i-au fost cumpărătură acel loc. Deci, eu l-am dat nepotu-mieu, ce mai sus scrie, Pătraşco Ciogolii logof(ă)t, şi giupîinésii dumisale, Marii, pentru căc(i) i-au fost giuruit Măriia[1] Sa, domnul nostru, Vasilie voevoda, mainte, giupîinésii dumisale acel loc de ca<s>[2]e, cu pivniţe de piiatră, pr<e>[2] Uliţa cea Mare. Deci, ca să le fie <şi>[2] de la noi dare neclă<tită> ...[2].

Ş<i>[2] aceasta toc<m>[2]al(ă) şi dare au fost denaintea dumilor-sale <П>[2]ътрашко Башотъ вел логоф(ѣ)т, şi Дѵмитрашко Шолдан вел дворник [wт] Бишнѣи Земли, и Гєwргїє вел чашник, и Юрдаки вел вистѣрник, и Лѵпул Пръжескул вел ключѣрю, и Грама вел столник, и Тома вел сулжѣр, и Гєwргїє Рошка бив вистѣрник, и Ивнъшкѵцъ постелник, и Нѣнул и Нъвръпъскул, дворниц(и) глотнїи, şi alţi boiari au fost, din Cu<r>[3]tea Mării Sale, lui Vodă[4].

Şi, pre mai mare credinţă, pusu-ne-am şi peceţili cătră acest adevărat zapis.

Şi eu, Borăleanul uricar, am scris, să s(e) ştie.

Пис ѵ Ии̃с, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг <7143/1635> март(їѣ) к̃ <2>.

Пръжескул вел дворник искаҳ m. p.; <sig>.

Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ѣ)т m. p.; <sig>.

Д(ѵмитрашко) вел двwр(ник) искал <m. p.; sig>.

Гиwргїє вел паҳар(ни)к <m. p.; sig>.

† Из Гиигѣ бив логоф(ѣ)т <m. p.>.

† Из Ивнашко К(ѵ)жѧ бив ворник m. p.

† Из Юрдакїє вел вист(ѣрник) искал <m. p.; sig>.

† Из Юрашко Башотъ бив ҳатман m. p.

www.dacoromanica.ro

† Из Ѧѳпѳл Пръжескꙋл клꙋчѣр искал m. p.; <sig>.

Грама вел стол(ник) искал m. p.

† Из Ѧпостолакє пит(ар) искал <m. p.>.

† Из Тодерашко третїй лиг(ш)ф(є)т искал <m. p.>.

† Из Нѣнюл дворник искалх m. p.; <sig>.

Ишнашко Пръжескꙋл постелник m. p.; <sig>.

† Из Гиѡргїє Нъверъпъскꙋл дворник искалх <m. p.; sig>.

Arh. St. Bucureşti, Col. Gh. Nicolaiasa, I/7.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri şi restaurat, lipsă 2/3 din f. a doua, nouă peceţi inelare octogonale, în cerneală, slab imprimate.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/9 a, b (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, Supl. I, p. 182-183, nr. 526 (rez.).

---

[1] "ia", redat prin ѧ.

[2] Rupt şi şters.

[3] Omis.

[4] "ă", redat prin ѧ.

48 1635 (7143) martie 3, Iaşi.

† Иѡ Ѩасилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Ѫлдавскои. Ѡж(є) прїидошѣ, прѣд Нами и прѣд ѳсими нашеми ѫлдавски[х]ми болѣри, великими и малими, Прокопїє съ братїи его, Ишнашко и Глигорїє, и сестра им[1], Ѳрина, с(ъ)нѵвє[2] Дѵмитрашко Грама, внѳци Трепъдѳш армаш, прѣшнѳци Ѡпри бив вел армаш, по их доброволиїи, неким непонѳжденн, а не приселованн, и продали их правїи холоп(и) цигапче, на имѣ, Кица и Фътѳл(а) цигапчи, съ с(ъ)нѵвє[2] им[1], дъщире Ѳремїи циган, ѡт исписок за миловапиїє что имал прѣдѣл им[г], Ѡпрѣ бив армаш, ѡт Петраа воєвода; тих цигапче продал(и) болѣрѳвѳ[2] Г(о)с(по)дств(а) Ми, Нѣнюлови дворник глотнїи, за пет десат талер(и), п(и)н(ѣ)зи добриx. И въстал са наш болѣрии, Нѣнил дворник, и запластил исплъпа тих виш(є) писаних п(и)н(ѣ)зи, и талер(и), ѳ рук Прокопїє и братїи его, Ишнашко и Глигорїє, и сестри им[1], Ѳрина, с(ъ)н(ѵ)вєм[2] Дѵмитрашко Грама.

Тѣм радї, како да ест, и ѡт Нас, болѣрииѳ нашемѳ, Нѣнил дворник, тих двѣ цигапче правїи к<ѵпє>[3]ж<ии>[3] и цигапче, непорѳшенномѳ николиж(є), на вѣки.

И ни да с(ѣ) не ѳмишлет.

Пис ѳ Ии̃с, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×ѕр̃мг̃ мартїє г̃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Ѩашот(ъ) вел лиг(ш)ф(є)т [и][4] с(а) искал m. p.

† Боръпѣнѳл <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Ispisoc pre ţiganii ce-am cumpărat de la Procopie şi de la fraţii lui, feciorii Gramei de Trotuş; <şi două din prima jum. a sec. XIX>: Di ţîgani; <şi>: 7143 <1635> mart(ie) 3.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Procopie cu fraţii lui, Ionaşco şi Gligorie, şi sora lor, Erina, fiii lui Dumitraşco Grama, nepoţii lui Trepăduş armaş, strănepoţii Oprei fost mare armaş, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vîndut dreptele lor roabe ţigance[5], anume ţigancele Chiţa şi Fătula, cu fiii lor, fiicele lui Eremia ţigan, din ispisocul de miluire pe care l-a avut străbunicul lor, Oprea fost armaş, de la Petru voievod; pe aceste ţigance[5] le-au vîndut boierului Domniei Mele, Neaniul vornic de gloată, pentru cincizeci de taleri, bani buni. Şi s-a sculat boierul nostru, Neanul vornic, şi a plătit deplin, aceşti mai susscrişi bani, 50 de taleri, în mîinile lui Procopie şi ale fraţilor lui, Ionaşco şi Gligorie, şi ale surorii lor, Erina, fiilor lui Dumitraşco Grama.

Pentru aceea, să fie, şi de la Noi, boierului nostru, Neanul vornic, aceste două ţigance[5] drepte <cumpărături>[3] şi ţigance[5], neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635> martie 3.

† Domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][4] m-am iscălit m. p.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pentru ins. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CIII/160.

Orig., hîrtie (30 x 20 cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, identică cu cea de la doc. nr. 25, cu legenda parţial deteriorată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/26 (foto.).

---

[1] Aşa în orig.: dativul им, în loc de genitivul их.

[2] Aşa în text. slav: - 8 -, pentru е/и.

[3] Rupt.

[4] V. doc. nr. 1, n. 4.

[5] Aşa în text. slav.

49 <1635> martie 3.

... ispisoc ...[1] de la Domnul Vasile voevod Alvanitul, din let 1634[2] mart(ie) 3, sărbesc, ce întăreşte în stăpînire pe Ponici, ficiorul lui Simion Ungurăşanul, întru a treia parte din hotarul Bungeştilor, dinspre răsărit, pe lîngă Ghigoeşti, iar a treia parte, din mijloc, o întăreşte [ispisocul] Ghicăi[3] şi [a]lui Alvanitul[3], iar a treia parte, despre apus, pe lîngă Broşteni, întăreşte pe popa Gheorghi Găinaş în stăpînire.

Iar hotarul Bungeştilor i Mînjăştii stau în capul hotarului Trudeştilor, pe Valea Neagră, la ţinutul Neamţului, şi, încungiurînd ispisocul prin sămne, pietre hotară şi bouri, şi întăi porneşte din colţul dintăi a Trudeştilor, din piatra hotarului, ce este arătată din ispisoc[ul], despre răsărit, alături cu hotarul Ghigoeştii, pe lîngă zarea dialului şi însuşi pe Dumbravă, pără la rîca[4], unde să desparte Bungeştii de Mînjăşti în două, este bour într-un stejar şi groapă, şi, de acole, tot spre amiază-noapte şi alături cu hotarul Măstacănii, pără în coasta Chizărei[5], dinspre asfinţit acei mori (?)[6], unde iaste o piatră hotar în gura drumului vechi şi bour mai la vale, într-un stejar, şi de acolo spre afinţit, pe drumul mare, şi pără în valea Mînjaştilor, unde iaste un bour într-un tei şi groapă, şi

www.dacoromanica.ro

de acolo, tot spre apus, pără la o movilă, unde să întîlneşte cu hotarul Cotojănilor, în colţul din sus iaste bour şi piatră lîngă movilă, şi, de acole, în gios, drept spre amează, peste valea Lacului Negru, alăturea cu hotarul Cotojănii, pără din sus de Fîntîna Dănesei, unde să desparte Mînjăştii de Bungeşti, arată ispisocul că iaste piatră şi bour într-un stejar, şi de acole, pe coasta dealului dinspre asfinţit, alături cu Broştenii, pără în colţul hotarului Trudeştilor, deasupra Lacului Tătăraşului, şi acolo iaste piatră de colţ, şi de acole, spre răsărit, ce-i din sus de movilă ce-i zîc Muntele Trudeştilor, şi peste pîrău, pără în mijlocul Văii Negre, şi acolo iaste groapă mergătoare, şi de acolo, pără în colţul dinspre răsărit, în piatra dintăi ... .

Şi această copie am tălmăcit-o şi am scris-o după porunca Măriei Sale, domnului, de pe ispisocul cel adevărat sărbăsc, de la domnul Vasile voevod Alvanitul, ce iaste la sluga noastră, Lazăr Mancăş, de la ţinutul Sucevii, de la satul Stulca[7], iar această copie să stee la neamul Vicolesc ... .

După Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 163-165.
Trad. prescurtată, în extras, din copia unui doc. din 1727 aprilie 3, de "ierei monah Arsănei, din Sfînta Episcopie Romanul".

---

[1] Urmează: "au scos sluga noastră, Lazăr Mancăş".
[2] Probabil traducătorul a scăzut din veleat 5509, în loc de 5508.
[3] Probabil greşit, deoarece, după trad. doc. din <1635>, urmează explicaţia: "din Ponici să trag neamul Vicolesc, iar din Ghene şi din Avăr (?) să trag neamul Andonesc, şi din popa Gheorghi să trag neamul Măncăşăsc".
[4] Probabil, pentru ρѣка ("apa"), din textul slavon.
[5] În loc de "Chicerei", deal la obîrşia Pîrîului Negru.
[6] Aşa în text. edit.
[7] Probabil greşit, în loc de "Stupca".

50 1635 (7143) martie 4, Iaşi.

Ии Кастле в(оѥ)вода(д), вужк(їю) милост(їю), г(ос)п(о)д(д)рь Земле Молдавскои. Adecă au venit înnainte Noastră şi înnainte boierilor noştri, a mari şi mici, Nicon, i Nechifor, şi Nacul, şi Marie, toţi nepoţi Fratei, de nime sîliţ(i), nici asupriţ(i), ce dintru a lor bunăvoe, au vîndut a lor dreaptă ocină şi moşie, a patra parte din sat din Horeleşte[1] şi a patra parte от ѥрхи Колоча[2], la prisacă vechi, şi cu locu de fînaţu. Şi iarăş(i) au vîndut poiana ce să numeşte[3] Caşuţile, şi cu locu de fînaţu şi cu tot venitul, ce iaste în ţinut(ul) Cîrligăturii. Ace au vîndut rugătoriului nostru, Ştefan diiacon de Biserica G(os)pod, în doozeci şi opt de talere de argint. Şi s-au sculat de mai sus numitul, rugătoriul nostru, Ştefan diiacon, şi au plătit toţi bani deplin, acei 28 de talere de argint, întru mînule de mai sus arătaţi, lui Nicon, şi lui Nechifor, şi Neculai[4] şi Marie, toţ(i) nepoţi a lui Fratei.

Pentru aceia, văzînd şi Noi a lor de bunăvoe tocmală şi plată deplin(ă), am dat şi Noi şi am întărit rugătoriul nostru acele[5] toate de mai sus numite <ca să-i fie>[6] dreaptă ocină şi moşie şi cumpărătură, în veci, neclătitu şi nestrămutat, nici odinioară. Şi altul să n-aibă a să amesteca.

Ѯ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> март(їѥ) д <4>.
[Pecete g(os)pod][7].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 578 (Cond. M-rii Trei Ierarhi), f. 188 r.-v.
Copie de la înc. sec. XIX.
Ibidem, ms. nr. 579 (Cond. M-rii Trei Ierarhi), f. 302 r.-v. (copie de la înc. sec. XIX).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc. I/10 a-b, c-d (xero. după ambele copii).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 224, nr. 1066, (rez.).

---

[1] În cealaltă copie (v. descr. arheogr.): "Horileşti".
[2] "Din obîrşia Volocei".
[3] "ce să numeşte", repetat pe p. următoare.
[4] Mai sus: "Nacul".
[5] "le", scris deasupra unei litere anulate.
[6] Omis.
[7] Menţ. copistului.

51 1635 (7143) martie 5, Iaşi.

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sf(întului) Duh, Troiţa de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului meu Isus Hristos şi închinător în Treime, Io Vasile voevod, cu mila lui Dumnezeu, domnul Ţării Moldovii. Am binevoit Domnia Mea, cu a noastră bunăvoinţă, cu curată şi luminată inimă şi din tot sufletul nostru, cu ajutorul lui Dumnezeu şi din tot cugetul, şi cu vrerea a tot Sfatul nostru şi cu binecuvîntarea celor patru luminători ai noştri moldoveni: kir Varlaam arhiepiscop şi mitropolitul Sucevei, şi kir Mitrofan episcopul Romanului, şi kir Evloghie episcopul Rădăuţilor şi kir Gheorghe episcopul Huşilor, dat-am şi întărit-am hotarul şi branişte a sfintei noastre rugi şi mănăstiri, numită *Galata*, unde este hramul sfintei Înălţări a Domnului şi Mîntuitorului nostru, Isus Hristos, din privilegiile de danie, şi miluire, şi milostenie şi de întăritură, ce a avut sfînta mănăstire de la Petru voevod şi de la alţi domni ce au fost înaintea noastră, ca să-i fie şi de la noi hotar şi branişte împrejurul sfintei mănăstiri.

Şi se începe hotarul de la capătul iazului, drept la deal, pe marginea rediului şi, mai sus de lumina dealului, pe marginea pădurei, către drumul Scănialelor[1], pînă-n drumul de vale a seliştii, pînă la malul Bahluiului, şi cu lozii pe marginea heleşteului, şi, de acolo, pe malul heleşteului, iarăşi pînă la sfîrşitul iazului, şi cu loc de prisacă în rediu, sub Pleşa, în obîrşie de jos[2], ce se zice Miroslava, şi cu vii, carele acolo se aşează în păduri.

Altă ştiinţă, pentru rînduiala viilor ce s-a făcut acolo, în pădure întregi[3], în hotar şi într-acea branişte a sfintei mănăstiri, cînd au venit acum, în zilele Domnii Mele, oameni megieşi dintr-al nostru tîrg din Iaşi şi din alte locuri şi au cerşit cu mare osîrdie pre rugătorii noştri de la sfînta mănăstire mai sus zisă ca să-i lese pe dînşii, de a lor bunăvoe, slobozi, ca să taie pădurea întreagă şi să-şi facă ei acolo vii cu pomi, în acel hotar al sfintei mănăstiri. Iar rugătorii noştri călugări i-au lăsat pre dînşii ca să-şi facă vii cu pomi, precum sînt şi-n alte hotare împrejur, aici, în tîrgul Iaşi. Şi au cerşit rugătorii noştri călugări de la Domnia Mea ca să aibă a lua zeciuiala din vin din acele vii, căci iaste hotarul sfintei mănăstiri, şi au arătat înaintea noastră privilegiile de danie şi miluire asupra acelui hotar de la Petru voevod, cu mare jurămînt.

Iar Domnia Mea socotit-am, cu tot Sfatul Domniei Mele, şi, precum văzînd că acele locuri sînt drepte hotare a sfintei mănăstiri, şi danie şi miluire sfintei mănăstiri mai sus zise, asemenea, şi Domnia Mea, în acest chip am lăsat, şi am dat şi am miluit a

www.dacoromanica.ro

noastră sfîntă rugă ca să ia rugătorii noştri călugări desetina din vin dintr-acele vii, după cum se cade pe dreptate, după obiceiurile ţării, căci sînt în hotarul sfintei mănăstiri.

Şi asemenea, dăm şi întărim sfintei mănăstiri mai sus srise un heleşteu, ce se numeşte Heleşteul lui Mihail, care este în ţarina tîrgului, iarăşi cu uric de danie şi de miluire ce a avut sfînta mănăstire de la Petru voevod şi întărit de alţi domni ce au fost înaintea noastră.

Drept aceea, hotarul mai sus scris, în semni, şi acele vii, cu venit de zeciuială din vin, şi acel heleşteu, cu tot venitul, să fie şi de la Noi sfintei mănăstiri ce se numeşte Galata, nestricat nici odinioară, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credinţa Domniei Mele mai sus scrise, Noi, Io Vasile voevod, şi credinţa preaiubitului fecior al Domniei Mele, Ionică[4] voevod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa pan(ului)[5] Sava[6] Prăjescul marele vornic al Ţării de Jos, credinţa pan(ului)[5] Dumitraşco Şoldan marele vornic al Ţării de Sus, credinţa pan(ului)[5] Gavril hatman şi pîrcălabul Sucevei, credinţa pan(ilor)[5] Pătraşco Ciogolea şi Buhuş, pîrcălabii Hotinului, credinţa pan(ului)[5] ...[7], pîrcălabul Neamţului, credinţa pan(ului)[5] Gavril pîrcălabul Romanului, credinţa pan(ului)[5] Gligorie Urechie spatar, credinţa pan(ului)[5] Iordache vistiernic, credinţa pan(ului)[5] Apostol Catargiul postelnic, credinţa pan(ului)[5] Gheorghe ceaşnic, credinţa pan(ului)[5] Grama stolnic, credinţa pan(ului)[5] Dumitraşco comisul şi credinţa tuturor boerilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru, sau pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn al pămîntului nostru moldovenesc, acela să nu strice a noastră aşezare şi întăritură, ci mai vîrtos să dea şi să întărească sfintei mănăstiri, pentru că este lor dreaptă danie şi milostenie.

Iar cine se va ispiti să ştirbească sau să strice a noastră aşezare, acela să fie blăstămat şi trăcleat de la Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de la preacurata sa Maică, şi de la cei 12 sfinţi şi mari apostoli, şi de la 318 sfinţi părinţi din Nicea şi de la toţi sfinţii plăcuţi lui Dumnezeu, şi să aibă parte cu Iuda şi cu trecleatul Arie în muncile nesfîrşite, în veci, amin.

Iar spre mai mare putere şi întărire a celor de mai sus scrise, poruncit-am credinciosului şi cinstitutului nostru boer, pan Pătraşco Başotă, să scrie şi a noastră pecete să o lege către această adevărată carte a noastră.

S-a scris la Iaşi, de Ionaşco Mănjea, în anul 7143 <1635>, luna mart(ie)[5], 5 zile.

Io Vasile voevod.

<Pe verso, ins.>: 7143 <1635> mart(ie)[5] 5, a domnului Vasili voevod, pe înconjurătoare mon(astirii)[5] Gălăţii, ară<tă>[8]toriu şi de hotarele acei moşii.

După Mihailovici, *Doc. Constantinopol*, nr. 24, p. 36-38.

Trad. edit., după orig. slav., perg. (65 x 37 cm), cu isc. domnului şi cu unele cuvinte din text scrise cu litere aurite, pecete atîrnată, şnur de mătase, cu legenda, în trad. edit.: "Pecetea lui Vasilie voevod, cu mila lui Dumnezeu, domnul Moldovii. 7142 <1634>". Doc., "păstrat bine şi curat", (menţ. edit.), se afla în arh. Metohului Sf. Mormînt, din Constantinopol.

Arh. St. Iaşi, DCCCLXXVII/3, 4 (menţ., în copiile identice ale unei anaf. din 1796 iulie 28).

---

[1] În doc. din 1579 <aprilie 3> (v. *D.I.R.*, A, veac. XVI/III, nr. 136, p. 107) şi din 1589 decembrie 18 (*ibidem*, nr. 540, p. 447): "Scăuialelor".

[2] În acelaşi doc. (v. n. 1): "văii".

[3] Pentru "întreagă" (v. mai jos).

[4] Aşa în text. edit.

www.dacoromanica.ro

[5] Într. ns.

[6] În loc de "Savin".

[7] În text edit. menţ.: "(loc gol)"; în doc. din 1635 martie 24: (v. doc. nr. 64): "Ionaşco şi <Iuraşco> Başotă", iar în cele din 27 martie 1635 (v. doc. nr. 76-78), de două ori "Iuraşco Başotă" şi, apoi, "Nicolachi" <Ralii>.

[8] Omis.

52 1635 (7143) martie 5, Iaşi.

† Иw Басилїє воєводд, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)рь Зємли Мwлдавскоѥ. Scriem Domniia Mea[1] la sluga noastră, la Niţul ce-au fost vornic. Dau-ţi ştire că s-au pîrît de faţ(ă), înnaintea Domniei Mél(e)[2], Pantiul den Perisicina cu Guroae şi cu Negrescul, dzicîndu Pantiul că i-au furatu Poian(ă), feciorul îi Guroae, noao iape.

Deci, s-au tocmit denaintea[1] Domniei Mèle şi s-au înpăcat. Şi au dat Guroae şi Negrescul, Pantiului, partea lor de ocin(ă) den sat den Epuréni, cu tot venitul, ce să va alége partea îi Guroae ş-a Negrescului.

Şi să nu să mai pîrască cu alaltu de-aiasta pîr(ă) nice odinioar(ă), în vèc(i)[2], înnaintea[1] cărţei Domniei Mèle[2].

Оу Иїс, л(ѣ)т(о) ҳзρмѓ <7143/1635> мαρт(їѥ) ѕ <5>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѧл.

† Ипостол <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: † Carte de la Vasilie Vod(ă), pe Epureni.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXVIII/1.

Orig., hîrtie (30 x 19,5 cm), difolio, rupt la îndoituri şi lipit cu benzi de hîrtie din vechime, pecete mijlocie în chinovar, foarte slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/27 a, b (foto.).

EDIŢII: Sava, *Doc. Orhei*, nr. 64, p. 72, (orig.); "Creşterea colecţiunilor", 1938-1942, p. 98-99 (rez.).

---

[1] "ea", redat prin ѧ.

[2] "è", redat prin ѧ.

53 1635 (7143) martie 9.

† Eu, Trifan, şi cu fămèia[1] mea[1], Odochiia din Scorţeşti, mărtures<es>[2]cu[3], la moartea mea[1], cum am chemat pre dohovnicul mieu, părintele, popa Andrei, de m-am ispoveduit, şi am chemat şi pre văru-miu, pre Ghervasie, şi i-am învăţat ca să mă grijască, deaca voiu muri. Cu altă n-am avut cu ce, ce[4] am o vie părăsită la Scorţeşte. Învăţatu-i-am să o dea svintei mănăstir(i) lui Ioan B(o)goslov şi să mă scrie la svîntul pomènic, să-m(i) hie pomană mie şi fămei mèle, Odochiei. Şi am dzis să-m(i) facă şi trei sărăcuste; şi m[i]i-au dat acei părinţi şi ceară de treidzec(i) de potronic(i), de să mă grijască la moartea mea[5].

www.dacoromanica.ro

Aşe mărturesescu eu, pop(a) Andrei, şi Chervasie.

Şi s-au tîmplat Gheorghie din Clipicept(i), şi Marcul, şi Murgină, şi[6] Stoica, şi Crăciun, şi Todosie, şi Pavăl şi Cozma <de>[7] acolea.

De-aceasta mărturisim cu sufletele noastre, să să ştie.

Б(ъ) л(ѣ)то хзрмг <7143/1635> м(ѣ)с(а)ца м(а)рт(їє) к̄ <9> д(ь)н(и).

† Pîrcălab, eu, Oprea, am scris.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Исписок. † Биноград wт Трифан[8], <şi un adaus ulterior>: на Скит Партенїє[9], <două îns. greceşti>: Σκορτζεστι 7143<1635> μαρτιου 9. Αμπελε του Τρυφανη[10]; <şi>: Πωγον για τωρα βρισκουμεν τρια[11]; 7143<1635>. <şi una, din prima jum. a sec. XIX>: Zapis de danie a lui Trifan şi a soţiei sale, prin cari dănueşte schitului Babele o vie ci o are la Scorţăşti, pentru ertare păcatelor sale.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Soveja, IX/2.
Orig., hîrtie (30,9 x 21,7 cm), difolio, filigran, două peceţi inelare, rotunde, în tuş.
Ibidem, ms. nr. 656 (Cond. M-rii Soveja), f. 35 r. (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/11 (xero., după orig.), şi Fotografii, XXIII/28 (foto., după rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 224, nr. 1067 (rez.).

---

[1] "ia, ea", redat prin ѧ.
[2] Omis prin haplologie.
[3] "u" final, scris peste altă literă.
[4] "e", scris deasupra rîndului.
[5] "mea", scris deasupra rîndului.
[6] "şi", scris deasupra rîndului.
[7] Omis.
[8] "Ispisoc. † Vie de la Trifan".
[9] "pe Schitul lui Partenie".
[10] "Scorţeşti. 7143 <1635> martie 9. Via lui Trifan".
[11] "Pogoane, acuma găsesc trei".

54 1635 (7143) martie 10, Iaşi.

† М>[1](и)л(о)стїю̀ б(о)жїю, Мы, Ию Басилїє воєвода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Знаменито чиним, ис си[м]м[2] листом нашим, въсѣм кто на нем възрит или чточї его ѕслъшит, wж(є) тот истинніи наше вѣріи и почтенніи болѣри, Ишнашко Чехан бъв вел двориик, и слѣга и болѣри наш, Дѣка бъв комис, слѣжили прѣжде ниші г(о)сп(о)д(а)ри, прѣжде Нас бъвше, право и вѣриою и д(ь)нес слѣжил(и)[3] и Нам съ вѣроѫ и съ правдоѫ. Тѣм, Мы, видѣвше иχ правою и вѣриою слѣжбѣ до Нас, жаловали есмъ им wсобиою нашею м(и)л(о)стїю и дали и потвръдили есмъ им, wт Нас, ѣ нашею Земли Молдавскои, иχ права wти(и)нѣ и даніе и викѣпленіе, wт исписок за даное и кѣпежое что имали wт Стефан воєвода Томшѣ, и wт исписок за потвръжденіе wт Радѣл воєвода и wт ѣрик за потвръжденіе wт Бариовскіе воєвода, едно село, на имѣ Новачїи, что ѣ в(о)лост Фалчїнскои, что тот село было право г(о)сп(о)д(а)рскои, приславшио къ wкол тръг Хушим. И дали болѣри нашиχ

www.dacoromanica.ro

въш(ε) писанинх шест сто талер(н) сребр<ъ>[4]нух Стефанъ воеводї Томшович, тогда егдна пондоше Бнаки банъл Катарунъл до Ц(а)ригpад, радї тѣготна земскон. Тѣм радї, како да ест им, и wт Нас, съ въсѣм доходом.

И w[т] том, тиж(ε)[2] даем и и потверъждаем нашему вѣриомъ болѣрин(ъ), Ишнашко Чехан дворник, его правою wтн(н)нъ и даанїе и кѹпежное и wт исписок <за>[4] даное и кѹпежное что имал wт Барновскїе воевода и wт исписок за потверъжденїе wт Йлеѫандръ воевода, една селище, на имѣ Стънилещїн, съ болоти рибнїн и съ брѣд за млин ѣ Прѣтѣ, где бѣше шест млин г(о)сп(о)д(а)рскух въ една дом, что ѣ в(о)лост Фалчїнскон, что тоа селище бѣше права г(о)сп(о)д(а)рска, блъз тръг Хѣшн, и имал и сълове за wкол. Й потом дал емѹ Барновскїе воевода, радї служвъ его и радї едни кон добрїн, еже възѣл сѣ wт него и послал его до крал Бѣнгерскїн. Тѣм радї, како да ест емъ, и wт Нас, съ въсѣм доходом.

И w[т] том, тиж(ε)[2] даем и потверъждаем болѣренъ нашемъ, Чехан дворник, его правою wтн(н)нъ и даанїе и кѹпежное, wт исписок <за>[4] даное и кѹпежное что имал wт Стефан воевода Томшѣ и wт нарѣденїе за потверъжденїе wт Радул воевода и wт Барновскїе воевода, дрѣгое село, на имѣ Болосѣнїн, съ болоти рибнїн, еж(ε) ѣ в(о)лост Фалчїнскон, что тот село бъло право Наш г(о)сп(о)д(а)рскон, прислушно къ wкол Стънилещим, что дал пакиж(ε)[2] Стефан(ъ) воеводї Томшѣ, два сто ѣгорскух, п(н)н(ѣ)sи добрих, и шест кони добрїн; и дал(н) сѣ въ потрѣбъ земское. Тѣм радї, како да ест емъ, и wт Г(о)с(по)д(ст)в(а) Йн, съ въсѣм доходом.

И w[т] том, тиж(ε)[2] даем и потверъждаем нашемъ болѣренъ, Ішнашко Чехан дворник, его правою wтн(н)ну и даанїе и кѹпежное, wт исписок за даанїе и кѹпежное что имал wт Радъл воевода и wт ѣрик за потверъжденїе wт Барновскїе воевода, дрѣгое село, на имѣ Йъниканїн, и Чербиканн, и съ болоти рибнїн, на имѣ Къѣшъл, и Йлба, и Негра, и Пепелѣ, и Чербикана, и Грѣла Стълпѣлови и Йѣнгъл, половина, и съ брѣд за млин ѣ Прѣтови рѣцѣ, что тот село, Йъникани, съ· болотамъ, пакиж(ε)[2] бѣше право г(о)сп(о)д(а)рскон, прислѣшно къ wкол Стънилещим, и дал Радъл(ъ) воеводї два кони добрїн и дали нх въ потрѣбъ земскон. Тѣм радї, како да ест емъ, и wт Г(о)с(по)д(ст)в(а) Йн, съ въсѣ<м>[4] доходом.

И тиж(ε) даем и потверъждаем емъ една част за wтн(н)нъ wт село Долхещи, что на wбрѣшїа Краснїн, въ в(о)лост Фалчїнскон, что wн себе кѹпил wт Пъкѹрар, с(ъ)нъ Козмн сѣлцерел, wт четвръта част, петаа част, част Станки, wт исписок за кѹпежно<е>[4] что имал wт(ь)цъ его, Козма сулцѣр(ел)[2], на тоа част wт Ѳремїа воевода; тоа част кѹпил Чехан дворник радї шесть десѣт талер(н) сребр<ъ>[4]нух, wт исписок за кѹпежно что имал wт Йлеѫандръ Илїаш воевода.

И w[т] том, тиж(ε) даем и потверъждаем емъ его правою [н][5] wтн(н)нъ и кѹпежное, wт исписок за кѹпежно<е>[4] что wн имал wт Йлеѫандръ Илїаш воевода, половина село Кодъещи, нижна част, и съ брѣд за млин ѣ Добровъц и съ мѣст<о>[4] за стѣпа, и тиж(ε)[2] wт тоа дрѣга половина село Кодъещи, въшна част, пета част, что ѣ в(о)лост Баславюскомъ, что wн себе кѹпил wт Пънтѣ бъв шетрар, сънъ Тѣдорн, прѣшнък ...[6], wт ѣрик за дѣдн(н)нъ wт Стараго Стефана воевода, радї два сто и два десѣт и пет ѣгорскух, п(н)н(ѣ)sи добрих, и тиж(ε) wт ѣрик за раздѣленїе что имала м(а)ти его, Тѣдора, wт сего Петра воевода. Йле, тоа част wт половина село Кодъещи, въшна част, пета част, дал Пънтевн, племенница его, Тѣдора, дъщѣ Йнинсїи Пѣрчелоае, почто платна глава

www.dacoromanica.ro

зѣтѹ своемѹ, Дѹмитрѹ Пѹрчел, радї една съмр(ъ)ть чл(овѣ)ка что wн сътворил.

И w[т] том, тиж(е)[2] даем и потвръждаем емѹ его правїн холопи цигани, wт нспнсок <за>[4] дадное и кѹпежное что wн <нмал>[4] wт Барновскїе воевода и wт нспнсок за потвръжденїе wт Алеѫандрѹ Илїѫш воевода, едни селаш за цигани, нмѣ Маковею, съ жена его ...[6], и с(ъ)н(о)ве нх, Бежан и Мафтею, и съ ннних дѣти нх, что, тих цигани, бѣше правїнг(о)сп(о)д(а)рскнх и дал емѹ Барновскїе воевода, радї слѹжбѹ его и радї едни кон добрїн, еж(е) възѣл wт него, цѣнован за сто ѹгорскнх, п(н)нѣзн добрнх, и дал его v[7] потрѣбѹ земскон, до Дїѫ пашѣ.

Того радї, тѣх въсѣх въш(е) писаннних селове, съ брѹдове за мланн и съ болоти, и тѣх части за wти(н)нн и тих холопи цигани да ест, и wт Г(о)с(по)дств(а) Мн, нашемѹ вѣрномѹ болѣренѹ, Ивнашко Чеҳан дворник, правїн wти(н)нн, и дадное, и кѹпежнон, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доҳодом, емѹ и дѣтим его, и внѹчатом, и прѣвнѹчатом, и прашторнтом и въсемѹ родѹ его, кто с(ѣ) изберет нан ближнїн, непорѹшено николж(е)[2], на вѣкн вѣчнїн.

Й хотар тим прѣд реченним селове съ брѹдове за мланн и съ болоти, и част(н) за wти(н)нн да ест емѹ wт ѹснх сторонн по своимъ старамъ хотарн, по кѹда нз вѣка wживали.

Й на то ест вѣра <На>[4]шего Г(о)сп(о)дства, въш(е) писаннаго, Мъ, Иw Басилїе воевода, и вѣра прѣвъзлѹбленаго с(ъ)на Г(о)с(по)дств(а) Мн, Ивап воевода, и вѣра бояр нашнх: вѣра п(а)на Сабин Прѣжъскѹл великаго дворника Долнѣн Земли, вѣра п(а)на Дѹмитрашко Шолдан великаго дворника Горнѣн Земли, вѣра п(а)на Гаврилгетман и пръкълаб Сѹчавскон, вѣра п(а)на Бѹхѹш и Пътрашко Чоголѣ, пръкълабове Хотинскїн, вѣра п(а)на ...[8], пръкълаба Немецкнх, вѣра п(а)на Гаврил Ѹнчѹл, пръкълаба Романскїн, вѣра п(а)на Глнгорїе Ѹрѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Иврдакн внстѣрника, вѣра п(а)на Йпостол Катарцнѹл постелника, вѣра п(а)на Гевргїе чашника, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра пана Дѹмитрашко комнса и вѣра въснх болѣрн наш(н) молдавскнх, <велнкнх и малнх>[9].

Й по <нашем>[9] животе и г(о)сп(о)дствованїе, кто бѹдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтїх нашнх нли wт нашего рода нли пак бѹд ког(о) Б(о)гъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ бѹтн нашен Земли Молдавствн, тот бѹ емѹ не порѹшил нашего ѹстроенїе <н потвръжденїе, але що бѹ>[9] емѹ дал н ѹкрѣпнл, за что ест емѹ правїн wти(н)нни н кѹпежнїн, на свон правїн п(н)н(ѣ)зн н конн, н дадиїе за его правою н вѣрною слѹжбѹ.

Й на болшен крѣпост н потвръжденїе томѹ въсемѹ въш(е) писанномѹ, велѣли есмъ нашемѹ вѣрномѹ н почнтенномѹ болѣрннѹ, п(а)нѹ Пътрашко Бѹшотъ великомѹ логофетѹ, писати н наш печат привезати къ семѹ нстннномѹ листѹ нашемѹ.

Писал ѹ Насоҳ, Ивнашко Мънжѣ, в(ъ) л(ѣ)то ҳ$\overline{\text{зрмг}}$, март(їе), $\overline{\text{г}}$ д(ь)нн.

Iw Басилие вшнвода <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Съи ѹрик ест п(а)нѹ Ивнашкѹ Чеҳан дворник; <o a doua, din sec. XVIII>: † Pre Codăeşti, parte din gios şi den sus şi de ţigani; <iar ultima, parţial ştearsă, de la înc. sec. XIX>: ...Măicani, Şerbăcanii, Dolheştii, a lui Ionaşco Cchan, de la Vasile v(oie)vod; leat 7143 <1635> mart(ie) 10.

www.dacoromanica.ro

<†>[1] Din <m>[1]ila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat, boier al nostru, credincios şi cinstit, Ionaşco Cehan fost mare vornic, şi sluga şi boierul nostru, Duca fost comis, au slujit mai înainte altor domni, care au fost mai înainte de Noi, drept şi credincios, iar astăzi ne-au slujit[3] şi Nouă cu dreptate şi cu credinţă. De aceea, Noi, văzînd dreapta şi credincioasa lor slujbă către Noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit de la Noi, în ţara noastră, Moldova, dreapta lor ocină şi danie şi cumpărătură, din ispisocul de danie şi cumpărătură pe care l-am avut de la Ştefan Tomşa voievod, şi din ispisocul de întărire de la Radul voievod şi din uricul de întărire de la Barnovschie voievod, un sat, anume Novacii, ce este în ţinutul Fălciului, care, acest sat, a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Huşi. Şi-au dat boierii noştri mai sus-scrişi şase sute taleri de argint lui Ştefan Tomşovici voievod, atunci cînd a mers Enachi Catargiul banul la Ţarigrad pentru nevoia ţării. Pentru aceea, să le fie, şi de la Noi, cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim credinciosului nostru boier, Ionaşco Cehan vornic, dreapta lui ocină şi danie şi cumpărătură, şi din ispisocul <de>[4] danie şi cumpărătură pe care l-a avut de la Barnovschie voievod şi din ispisocul de întărire de la Alexandru voievod, o selişte, anume Stănileştii, care este în ţinutul Fălciului, cu bălţi de peşte şi cu vad de moară la Prut, unde au fost şase mori domneşti într-o casă, care, această selişte, a fost dreaptă domnească, lîngă tîrgul Huş, şi a avut şi sate de ocol. Iar apoi i-a dat-o Barnovschie voievod, pentru slujba lui şi pentru un cal bun, pe care l-a luat de la el şi l-a trimis la craiul unguresc. Pentru aceea, să-i fie, şi de la Noi, cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim boierului nostru, Cehan vornic, dreapta lui ocină şi danie şi cumpărătură, din ispisocul <de>[4] danie şi cumpărătură pe care l-a avut de la Ştefan Tomşa voievod şi din dresele de întărire de la Radul voievod şi de la Barnovschie voievod, alt sat, anume Volosenii, ce este în ţinutul Fălciului, cu bălţi de peşte, care, acest sat, a fost al Nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Stănileştilor, pentru că i-a dat, iarăşi, lui Ştefan Tomşa voievod, două sute de ughi, bani buni, şi şase cai buni; şi s-au dat în treaba ţării. Pentru aceea, să-i fie, şi de la Domnia Mea, cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim, boierului nostru, Ionaşco Cehan vornic, dreapta lui ocină şi danie şi cumpărătură, din ispisocul de danie şi cumpărătură pe care l-a avut de la Radul voievod şi din uricul de întărire de la Barnovschie voievod, alt sat, anume Măicanii, şi Cerbicani, şi cu bălţi de peşte, anume Căuşul, şi Alba, şi Neagra, şi Pepelea, şi Cerbicana, şi Gîrla Stîlpului şi Lungul, jumătate, şi cu vad de moară în rîul Prutului, care acest sat, Măicani, cu bălţile, iarăşi a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Stănileştilor, şi i-a dat lui Radul voievod doi cai buni şi i-a dat pe ei în treaba ţării. Pentru aceea, să-i fie, şi de la Domnia Mea, cu tot venitul.

Şi de asemenea, îi dăm şi îi întărim o parte de ocină din satul Dolheşti, care este la obîrşia Crasnei, în ţinutul Fălciului, pe care el şi-a cumpărat-o de la Păcurar, fiul lui Cozma sulgerel, a cincea parte din a patra parte, partea Stancăi, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut tatăl lui, Cozma sulger(el), pe acea parte de la Eremia voievod; această parte a cumpărat-o Cehan vornic pentru şase zeci de taleri de argint, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Alexandru Iliaş voievod.

Şi întru aceea, de asemenea îi dăm şi întărim dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Alexandru Iliaş voievod, jumătate din satul Codăeşti, partea de jos, şi cu vad de moară la Dobrovăţ, şi cu loc de piuă, şi, de asemenea, a cincea parte din cealaltă jumătate din satul Codăeşti, partea de sus, care este în ţinutul Vasluiului, pe care el şi-a cumpărat-o de la Pîntea fost şetrar, fiul

www.dacoromanica.ro

Tudorei, strănepotul ...[6], din uricul de moştenire de la Ştefan voievod cel Bătrîn, pentru două sute douăzeci şi cinci de ughi, bani buni, şi, de asemenea, din uricul de împărţeală pe care l-a avut mama lui, Tudora, de la acest Petru voievod. Însă, această parte dintr-o jumătate din satul Codăeşti, partea de sus, a cincea parte, a dat-o lui Pîntea, vara lui, Tudora, fiica Anisiei Purceloae[10], pentru că a plătit capul ginerelui său, Dumitru Purcel, pentru o moarte de om pe care a făcut-o el.

Şi, întru aceea, de asemenea îi dăm şi-i întărim dreptii lui robi ţigani, din ispisocul <de>[4] danie şi cumpărătură pe care el <l-a avut>[4] de la Barnovschie voievod şi din ispisocul de întărire de la Alexandru Iliaş voievod, un sălaş de ţigani, anume Macovei, cu femeia lui [6], şi fiii lor, Bejan şi Mafteiu, şi cu alţi copii ai lor, care, acei ţigani, au fost drepţi domneşti şi i i-a dat lui Barnovschie voievod, pentru slujba lui şi pentru un cal bun, pe care l-a avut de la el, preţuit la o sută de ughi, bani buni, şi l-a dat în treaba ţării, la Diia paşa.

Pentru aceea, acele toate mai sus-scrise sate, cu vaduri de mori şi cu bălţi, şi acele părţi de ocini şi acei robi ţigani să-i fie, şi de la Domnia Mea, credinciosului nostru boier, Ionaşco Cehan vornic, drepte ocini, şi danie, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răsstrănepoţilor şi la tot neamul lui, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor înainte zise sate, cu vaduri de mori şi cu bălţi, şi părţi de ocini să-i fie din toate părţile după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa Domniei Noastre, a mai sus-scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Buhuş şi Pătraşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului ...[8], pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Gavril Onciul, pîrcălab de Roman, credinţa panului Gligorie Ureche spătar, credinţa panului Iordachi vistiernic, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, <mari şi mici>[9].

Iar după viaţa şi domnia <noastră>[9], cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i strice întocmirea <şi întărirea>[9] noastră, <ci să>[9]-i dea şi <să>[9]-i întărească, pentru că îi sînt drepte ocini şi cumpărături, pe dreptii săi bani şi cai, şi danie, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitutului nostru boier, pan Pătraşco Başotă mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris, la Iaşi, Ionaşco Mînjea, în anul 7143 <1635>, martie, 10 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Acest uric este al panului Ionaşco Celıan vornic; <şi două ulteriorare: v. text. slav.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), Peceţi, nr. 70.

Orig., perg. (42 + 8,5 x 50,5 cm), şters la îndoituri, pecete mare (diam. =9,3 cm) atîrnată (şnur de mătase roşie şi verde); stema: scut francez[11] (v. Surdza-Săucesti, *Heraldica*, p. 31-33), reprezentînd capul de bour cu steaua între coarne, în mijloc, soarele şi spada în *dextra*, iar craiul

www.dacoromanica.ro

nou şi suliţa (steagul), în *senestra*; deasupra scutului, coiful, cu lambrechinii coborînd pe flancurile acestuia şi susţinînd, la rîndu-i, coroana princiară, închisă în două semicercuri, despărţite de o cruce; în exergă, între două cercuri perlate, legenda: † Печать(ѣ)[12] Iw Басилїе воєводе[12], в(о)жїю мїл(о)стїю[12], г(о)сподар[12] Земли Молдавскої[12]; в(ъ) л(ѣ)т(о) ×ѕѯмв (7142/1634) († Pecetea lui Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei; în anul 7142 <1634>).

Ibidem, LVIII/19 (trad., din 1799 ianuarie 18, de Pavel Debrici polcovnic).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/29 a, b, (foto., greu lizibilă, după orig.) şi c (după pecete); Pachet Costăchescu, nr. 9 (transcr.).

---

[1] Loc alb, invocaţia simbolică şi iniţiala urmînd a fi scrise cu chinovar.

[2] Aici şi, deseori, în continuare, după ultima consoană, paieroc.

[3] Greşit, în loc de слѣжит (ne slujesc).

[4] Omis.

[5] и şi ѡ, în ligatură.

[6] Loc alb.

[7] Adăugat ulterior deasupra rîndului.

[8] Loc alb; v. doc. nr. 51, n. 7.

[9] Şters.

[10] Aşa în textul slav.

[11] La Dogaru, *Sigiliile*, p. 106, greşit: "triunghiular"; forma scutului heraldic din stema Moldovei a evoluat în decursul timpului, de la cea triunghiulară, cu laturile rotunjite, spre cea rectangulară (v. *ibidem*, fig. 2, 3 şi 10 a, b).

[12] Legenda prezintă următoarele ligaturi: ч şi а (cu un т minuscul în cupa primei litere), а şi в (din cuvîntul următor), т şi и, а şi р, а şi в şi, în sfîrşit, л şi т; literele marcate reprezintă minuscule gravate în spaţiile de deasupra sau dintre celelalte grafeme.

55 1635 (7143) martie 10, Iaşi.

† М(и)л(о)стїю в(о)жїю, Мы, Иw Басилїе воєвода[1], г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Знаменито чинним, ис снм[2] листом нашим, въсѣм кто на нем възрит или чточїн[3] его ѕслъшит, wж(е) тот истиннїи наше вѣрнїи болѣрин, Бълан второїи постелник, слѫжил прѣдним с(вѣ)то почившим г(о)сп(о)д(а)рїем, прѣжде Нас бъвше, <а>[4] съда слѫжил[5] и Нам правою и вѣрною, Тѣм, Мы, видѣвше его правою и вѣрною слѫжбѫ до Нас, жаловали есмъ его wсобною нашеи[3] м(и)л(о)стїю и дали/ и потвръдили есмъ нмѫ[6], wт Нас, ѳ нашею Земли Молдавскою, его правою wтн(и)нѫ и викѫплєнїе, едно село, на нмѣ Стъѫчѣнїи, съ став и съ брѫд за млин и съ вес приход, что ѳ в(о)лост Хотинскои, wт его правїи и потомїи нарѣденїи и <и>[7]с привилїи за викѫплєнїе что wн имал wт Ѧлеѯандрѫ Илїаш воєвода, что тот село wн себе кѫпил wт Конде бъв вел митник, радї три ста ѳги жолтїи; а Кондреви[8] митник бъл тот село право дадиїе и м(и)л(о)вадиїе wт Ѧлеѯандрѫ Илїаш воєвода.

Того радї, тот въш(е) писан се<ло>[9], на нмѣ Стъѫчѣнїи, цѣло, съ став и съ брѫд за млин и съ вес приход, да ест, и wт Нас, болѣренѫ нашемѫ вѣрномѫ, въш(е) писан, Бълан Хацимирскїи постелник, правою wтн(и)нѫ и дѣди(и)ну [и дѣди(и)нѫ], и викѫплєнїе, и ѳрнк и пот<врѫжд>[10]єнїе, емѫ и дѣтим его, и wнѫчатом, и прѣwнѫчатом, и правнуатом и въсемѫ родѫ его, кто с(а) изберет наближнїи, съ въсѣм доходом[11], непорѫшено николиже, на вѣки вѣчнїи.

www.dacoromanica.ro

Ѩ хотар томѣ <вниш(ѥ) писан>[9]ом село, на имѣ Стъвчѣнїи, съ ставн[12] и съ брѣд за млини, да ест емѣ, wт къ въсиχ стороны, по своими старами хотари, по кѣда из вѣка wжывали.

Ѩ на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства, въш(ѥ) писаннаго, Ѩъ, Иw Василїѥ воєвода[13], и вѣра прѣвъзлѣвлъ[3]<наго>[10] с(ъ)нь Г(о)с(по)дств(а) Ѩи, Иwн <воєвода[14]>[9], и вѣра бояр нашиχ: вѣра п(а)на Савин Пръжескѣл великаго дворника Долнѣѣи Земли, вѣра п(а)на Дѣмитрашко Шолдан великаго дворника Бъшнѣѣи Земли, вѣра <пана>[10] Гаврил гетман и пръкълаб Свчавскои, вѣра п(а)на Дѣмитрѣ Бѣхѣш и Пътрашко Чоголѣ, пръкълабове Хотинскїи, вѣра п(а)на Юрашко Башотъ пръкълаба Немецкиχ, <вѣра па>[10]на Фѣртѣна пръкълава Романскїи, вѣра п(а)на Ѩпостол Катарцивл постелника, вѣра п(а)на Глигорїѥ Ѯрѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Гєwргїѥ чашника, вѣра п(а)на Иwрдакїѥ виστѣрника и вѣра п(а)на Грама столника, вѣра п(а)на <Дѣмитра>[15]шко комиса и вѣра въсѣχ болѣри нашиχ молдавскиχ, великиχ и малиχ.

Ѩ по нашим животе и г(о)сп(о)дствованїѥ кто бѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ, wт дѣтиχ нашиχ или иего wт нашиχ рода или пак бѫд(ь) кого Б(о)гъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ бы<ти>[10] ѣ нашеи Земли Молдавскои, тот бы непорѣшил нашего ѣстроенїѥ, нъ ал(ѣ) бы емѵ дал и ѣкрѣпил.

Ѩ на болшеи крѣпость и потвръжденїѥ томѣ въсемѣ въш(ѥ) писаномѵ велѣли есмъ нашемѵ вѣрномѣ и почитенномѣ болѣрѣнѣ, п(а)нѣ Пътрашко Б<ашо>[16]тъ великаго <лого>[7]фета писати и нашею печат привезати къ семѣ истиниомѣ листѣ <на>[4]шемѣ.

Писал Іwнашко Ѩънжѣ, ѣ Ѩсоχ, в(ъ) л(ѣ)то × ѕрмг̃ март(їѥ) ї̈.

Иw Василиѥ вwивwда[17] <m. p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod[1], domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat boier credincios al nostru, Bălan postelnic al doilea, a slujit sfîntrăposaţilor domni de mai înainte, foşti mai înaine de Noi, <iar>[4] acum ne-a slujit[5] şi Nouă cu dreptate şi cu credinţă. De aceea, Noi, văzînd slujba lui dreaptă şi credincioasă către Noi, l-am miluit pe el cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit lui, de la Noi, în ţara noastră, Moldova, dreapta lui ocină şi cumpărătură, un sat, anume Stăucénii, cu iaz şi cu vad de moară şi cu tot venitul, care este în ţinutul Hotinului, din dresele lui drepte şi proprii şi din privilegiile de cumpărătură, pe care el le-a avut de la Alexandru Iliaş voievod, care, acel sat, el şi l-a cumpărat de la Conde fost mare vameş, pentru trei sute de ughi galbeni; iar lui Condrea[8] vameş i-a fost acel sat dreaptă danic şi miluire de la Alexandru Iliaş voievod.

Pentru aceea, acel mai sus-scris sat, anume Stăucénii, întreg, cu iaz şi cu vad de moară şi cu tot venitul, să-i fie, şi de la Noi, credinciosului nostru boier mai sus-scris, Bălan Haţimirschi postelnic, dreaptă ocină şi moşie [şi moşie], şi cumpărătură, şi uric şi întărire, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, cine se va alege mai apropiat, cu tot venitul[11], nestricat niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui <mai sus scris>[9] sat, anume Stăucénii, cu iazuri[12] şi cu vad de moară, să-i fie lui dinspre toate părţile, pe hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa Domniei Noastre, a mai sus-scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ion <voievod[14]>[9], şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa

www.dacoromanica.ro

panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa <panului>[10] Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Buhuş şi Pătraşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Iuraşco Başotă pîrcălab de Neamţ, <credinţa pa>[10]nului Furtună pîrcălab de Roman, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gligorie Uréche spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iordachie vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului <Dumitra>[15]şco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu strice întocmirea noastră ci să-i dea şi să-i întărească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Pătraşco B<aşo>[16]tă mare logofăt să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ionaşco Mînjea, la Iaşi, în anul 7143 (1635) martie 10.

Io Vasilie voievod[17] <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: ...[9] Stăucéni; <şi alta din sec. XVIII>: Pe Stăuceni.

Muz. de ist. a Moldovei, Inv. nr. 5986.

Orig., perg. (57,4 x 23,3 + 9 cm), rupt şi şters la îndoituri, scris cu cerneală maronie, în afară de ultimele două rînduri, scrise cu cerneală neagră, pecete mare, în ceară roşie, atîrnată (şnur de mătase verde şi roşie), identică cu cea de la doc. nr. 54).

Arh. St. Iaşi, MLXI/3 (copie, din 1771 iunie 17, de ierei Nicolai ot Stolniceşti, după trad.).

---

[1] De la început pînă aici, scris cu aur coloidal.

[2] Aici şi, deseori, în continuare, după ultima consoană, scrisă în rînd, paieroc.

[3] Aşa în orig.

[4] Omis.

[5] "a slujit", probabil greşit, în loc de слѫжит (slujeşte).

[6] Greşit, pentru емѣ (lui).

[7] Omis prin haplologie ?

[8] Mai sus: Конде (Conde).

[9] Şters.

[10] Rupţ şi şetrs.

[11] Expresie al cărei loc normal, în cadrul acestui paragraf, ar fi fost după потвръжденїе (întărire).

[12] Mai sus, singularul стаѳ (iaz) !

[13] De la мы (Noi), pînă aici, scris cu aur coloidal.

[14] Ион воєводѧ (Ion voievod), scris cu aur coloidal.

[15] Rupt şi şters; completat după sfatul domnesc atestat în aceeaşi zi (v. doc. ant.).

[16] Rupt.

[17] Semnătura domnului, cu aur coloidal.

56 1635 (7143) martie 11, Bîrzeşti.

Iată eu, Néniul vor(ni)c glotnii, scriem şi mărturisim, cu această scrisoare a noastră, cum s-au pîrît de faţă, înnainte Mării Sale, lui Vodă, Costand(i)n de Bîrzeşti cu Nicoară de acolo, pentru a patra parte de sat de Bîrzăşti, ce-au cumpărat Costandin de la Manolache ce-au fost vamăş. Déci, ne-au trimis Mărie Sa, Vodă, aice, la sat la

www.dacoromanica.ro

Bîrzăşti, ca să strîngem oameni bătrîni, di pin pregiur megiiaş(i), ca să alegem parte lui Costandin, din tot locul, a patra parte de sat. Deci, am strînsu mulţi oameni buni, di pin pregiur megeiaş(i), anume: Ionaşcu Moise hotnogul, i Porcea ce au fost pîrcălab, i Postolache, frate-său, i Mihoc(i), i Pătraşcu de Buhăceşti, şi ...[1], şi Costandin din Onceşti, şi ..., <şi>[1] Ţiul de Vultureşti, şi ...[1] ce au fostu armaş, şi Nicoară Sfeclă de Răşcani, şi Nechifor de Bolaţi, i popa Coste de Deleşti, şi Samson, şi Gavril Ciurlan de Albeşti şi mulţi oameni bătrîni.

Deci, am socotit cu aceşti oameni buni şi le-am ales şi li-am înpărţit vatra satului în 4 părţi şi am stîlpit, ca să ţie Nicoară trei părţi în vatra satului, despre apus, din vale pînă în margine pădurii, iar lui Costandin i s-au ales a patra parte din vatra satului, despre răsărit, unde i-s casăle; şi s-au stîlpit din vale la dial, pînă unde s-au pus doi stîlpi în ţar(i)nă.

Aşijdere, şi din heleştei, i-am tocmit şi li-am înpărţit, ca să ţie Nicoară trei heleştei, iar lui Costandin i-am ales să-ş(i) facă un heleşteu din pajeşte, din gios de toate. Iar un heleşteu ce iaste ezit de a ...[1] dinpreună, ca să aibă a-l înpărţi; ce vor afla de peşte să-l înparţă în doao Nicoară cu Costandin. Deci, să ţie Nicoară acel iaz, iar Costandin să n-aibă treabă la acel iaz, nici la peştele ce va avea Nicoară, nici Nicoară să nu aibă triabă la acel heleşteu din gios, ce va edzi Costandin.

Aşijdere, i-am tocmit ca să aibă a ţine Costandin în ţar(i)nă, în tot locul, al patrule pămînt; şi în pădure, iar(ă) în tot locul, a patra parte.

Aşa i-am tocmit şi i-am înpăcat. Deci, ca să aibă Costandin a-ş(i) face şi drese domneşti pre acest zapis al nostru.

Pre mai mare mărturie, însuş(i) cu mîna mea am scris acestu zapis şi am iscălit, ca să s(e) ştie.

S-au scris la Bîrzeşti, la anii 7143 <1635> mart(ie) 11.

Нѣнюл ворник искал.

[Pecete vor(nicului)][2].

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 645 (Cond. M-rii Barnovschi), f. 26 r.
Copie de la înc. sec. XIX.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/30 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 224, nr. 1068 (rez.).

---

[1] Loc alb în copie.
[2] Menţ. copistului, în chenar octogonal.

57 1635 (7143) martie <în. de 14>.

... zapisul lui Tudori pîrcălab, tot dintr-acel an şi lună[1].

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 288, nr. 164/1.

Menţ. la sf. rez. din 1635 (7143) martie 14, dintr-un opis de "Scrisori pentru moşii din ţinutul Hotinului, ce au arătat dumnealui banul Arghire Cuza cu fraţii şi neamurile sale" (*Ms. Surete*, VI, p. 533-552).

www.dacoromanica.ro

[1] Prin care vinde lui Avram din Lucăceni satul Solominca, vînzare întărită prin doc. din 1635 (7143) martie 14 (v. doc. urm., după care s-a făcut şi datarea).

58 1635 (7143) martie 14.

7143 <1635> mart(ie) 14.

Ispisoc de la Vasile voevod, întăritoriu lui Avram din Lucăcenii, pe pîrău Co[s]tela veiul[1], în ţinutul Hotinului, cu heleşteu[2], pe un sat anume <Solominca>[3], ce au cumpărat de la Tudori biv părcălab[4], care şi el l-au fost cumpărat de la Jora şi de la Vasile şi de la alte rudenii a lor, care acea[5] sat, Solominca, au fost vîndut mai nainte şi lui Gavrilaş biv vornic, împreună cu Păltenişu şi cu nişte părţi din Budenii, în ţinut(ul) Dorohoiului, şi Gavrilaş vornic au dat plata numai pe Păltiniş şi pe părţile din Budenii, iar satul Solominca l-au luat Tudori parcalabul înapoi şi l-au vîndut numitului Avram.

După Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 164/1, p. 287-288.
Rez. dezvoltat într-un opis de "Scrisori pentru moşii din ţinutul Hotinului, ce au arătat dumnealui banul Arghire Cuza cu fraţii şi neamurile sale" (*Ms. Surete*, VI, 533-552).

ALTE EDIŢII: *Ibidem*, V, p. 15 (rez., cu data de lună: mai).

[1] Greşit, pentru: "Cotelevei"
[2] De la "pe pîrău", pînă aici, text plasat greşit; locul său firesc ar fi fost după numele satului cumpărat.
[3] Într. ns.; v. şi mai jos.
[4] Cu 150 sau cu 200 de lei bătuţi (*Ibidem*, p. 292-293, nr. 7, şi vol. V, p. 12 şi 14, nr. IV).
[5] Aşa în text. edit.

59 <1635-1636> martie 17, Iaşi.

† Adec(ă) eu, Antimiia, fata lui Simionel, scriem şi mărtures<es>[1]cu, cu ceastă scrisoar(e) a mea, cum m-am tocmit cu fraţii mii, cu Costantin, şi cu Dociul păharnicul, şi cu Nacul, şi cu Pătraşco şi cu Toader, de bunăvoia noastră, pentru partea mea de ocin(ă) ce[2] să va vini din toate locurile din cumpărătura tătîne-nostru[3] şi pentru vot[4], ca să-m(i) dea şesedzăci de taler(i), ban(i) proşti, pentru partea mea; pînă la Paşti să-m(i) dea acei bani.

Aşijderi, pentru neşte veci<ni>, ...[5] ne-am tocmit să ne dea cinci oi, şi o iap(ă) tînăr(ă), şi doi boi tiner(i) de plug şi doi mascur(i); şi mi[i]-au ertat şi optu taler(i), ce i-am fostu datoar(e). Aşea ne-am tocmit noi, de bun(ă)voia noastră.

Şi, pre mai mar(e) credinţă, mi[6]-[i]am pus pecétea, să s(e) ştie.

Dinaintea a mulţi ficior(i) de boiari ne-am tocmit.

V Ис, мар(тїе) зї <17>.

Пътрашко Кашотъ вел лиг(ш)ф(ѣ)т, cu vecinii să n-aibă treab(ă)[7] m. p.

Arh. St. Bucureşti, A. N., CLXXV/2.
Orig., hîrtie (30,3 x 20,3 cm), filigran, rupt la îndoituri.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/12 (xero.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 225, nr. 1069 (rez.).

Datat după Pătraşco Başotă mare logofăt.

---

[1] Omis prin haplologie.

[2] "ce", scris înghesuit în rînd.

[3] Este vorba de Simion din Soloneţ, cunoscut ca slugă domnească în actele vremii (v. *D.R.H.*, A, XIX, nr. 61 şi 187) şi arătat ca fiind în viaţă la începutul domniei lui Vasile Lupu (v. *ibidem*, XXII, nr. 99). El avea ocini în Soloneţ, Comăneşti şi Dărmăneşti, toate în ţ. Suceava (v. *Catalog*, II, nr. 163, datat greşit: <1623-1627>, în loc de <1634-1635>.

[4] Probabil greşit, pentru "tot".

[5] Rupt.

[6] Litera м ("m"), scrisă peste un а ("a").

[7] "ea", redat prin ѧ.

60 1635 (7143) martie 19, Iaşi.

† Иw Ѣасилїѣ воѣводѧ, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(ε) Г(о)с(по)дств(о) Ми дали и потвръдили есмь наш(ε)мv вѣрномv болѣрин(v), Грама вел столник, его правою wтн(и)нv и дадиїε и м(и)л(о)вадиїε, wт исписок за дадиїε и м(и)л(о)вадиїε, и за вислужениїε и за купежноε, что wн имал wт Моїси Могила воѣвод, и за потвръжденїε wт Алεѯандрѫ Илїашь воѣводѧ, една букат(ѫ) за хотар wт хотар Тръг наш Краснїи.

И поченшн сѣ хотар томѫ мѣст(о) wт Долина Бунеи, съ Нъволоачеле, а wт толѣ Долина Бунеи въшнои, подли Жунчел, до хотар Костещим, и въкуплѣет сѣ съ хотар Корнещим; такождере, wт пасиков попов, Долина Ѡарзеи въшною, на мукѣ Халмул, тиж(ε) до хотар Костещим.

Дрѫга, wн дал тогда, въ дьни Моїси воѣводѧ, четири кони добрїи и два ста талер(и) сребр<ъ>[1]ниχ въ потрѣбv земскои.

Тѣм радї, тоа въш(ε) писанна букат за хотар wт хотар Тръг Краснїи да ест и wт Г(о)с(по)дств(а) Ми, болѣренv нашемv въш(ε) писан, Грама столник, права дадиїε, и м(и)л(о)вадиїε, и викупленїε, и врик и потвръжденїε, съ въсѣм доχодом, въ знамени, шкож(ε) въш(ε) пишем, непорушенно николиж(ε), на вѣки. И ни да с(ѣ) не умишает прѣд сим листом нашим.

V Ис, л(ѣ)т(о) ѯзрмг м(а)рт(їε) ѳї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Иw Ѣасилиε вwневѡда <m. p.>.

† Ивнашко[2] Мънжѣ <писал>.

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: Vale Buni; <şi alta, din prima jum. a sec. XIX>: Ispisoc pe o bucat(ă) de loc din Tîrgul Frumus[3].

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit credinciosului nostru boier, Grama mare stolnic, dreapta lui ocină şi danie şi miluire, din ispisocul de danie şi miluire, şi de vislujenie şi de cumpărătură pe care el l-a avut de la Moisi Moghila voievod şi de întărire de la Alexandru Iliaş voievod, o bucată de hotar din hotarul Tîrgului nostru Frumos.

www.dacoromanica.ro

Şi se începe hotarul acelui loc de la Valea Bunei[3], cu Năvoloacele[3], şi de acolo Valea Bunei[3] în sus, pe lîngă Muncel[3], la hotarul Costeştilor şi se împreună cu hotarul Corneştilor; de asemenea, de la prisăcile popilor, pe Valea Oardzei[3] în sus, la muchia[3] Halmul, tot la hotarul Costeştilor.

Alta, el a dat atunci, în zilele lui Moisi voievod, patru cai buni şi două sute de taleri de argint în treaba ţării.

Pentru aceea, acea mai sus-scrisă bucată de hotar din hotarul Tîrgului Frumos să-i fie, şi de la Domnia Mea, boierului nostru mai susscris, Grama stolnic, dreaptă danie, şi miluire, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, în semne, cum scriem mai sus, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7143 <1635> martie 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Ionaşco Mînjea <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXCV/32.
Orig., hîrtie (43 x 29 cm), pecete aplicată, căzută.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/31 a, b (foto.).

---

[1] Omis.
[2] a şi к, în ligatură.
[3] Aşa în orig.

61 1635 (7143) martie 22, Durneşti.

† Adecă eu, Ionaşco, с(ъ)нъ Мирон(а) wт Синиχъв, cu feméia[1] mea, cu Agafiţa, fata lui Ghiorghie Albotă, sînguri pre noi mărturisim, cu cestu zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi şi de nime înpresuraţi, numai de bunăvoia noastră, am vîndut a noastră direaptă ocină şi moşie din sat din Corlăténi, ce au avutu feméia mea, Agafiţa, direaptă ocină şi moşie de la[2] tată-său, de la Albotă, dintr-a patra parte de satu den Corlăténi, a patra parte. Şi o am vîndutu nepotului mieu, lui Toader Petriceaico armaşului celui mare, şi am luatu treidzeci de oi cu miei, şi doaî[1] vaci cu viţei, şi doi boi de giug, şi o iapă şi dzéce stupi.

Şi în tocmala noastră au fostu Tăutul logofătul, şi Costantin Ciogolea ci[2]-au fostu pîrcălab la Hotin, şi Gligorie Robceanul aga, şi Gavrilcea Tăutul, şi Dumitraşco Drăguţescul ot Călineşti, şi Coste, feciorul lui Miron de Sinihău, şi mulţi oameni buni. Şi, pre mai ma[i]re mărturie, ne-am pus şi peceţile.

Eu Coste, nepotul Agafiţii, am scris.

Оγ Дврнєщи, л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> мαрт(їє) кв <22>.

йз Тъвтъл лог(о)ф(є)т нскал <m. p.>.

† Ишнашко Мироневскъл wт Синъχъвъ <m. p.>.

† йз Гаврил Тъвтъл нскал <m. p.>.

† йз Косте Мир(онескъл) нскал <m. p.>.

† йз Чоголє нскал <m. p.>.

† йз Тоадєр Доχатко, бил при сєи токмал(ъ). [4]

www.dacoromanica.ro

† Косте <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Pre Corlăteni, cumpărătur(ă); <şi una din a doua jum. a sec. XVIII>: O a patra parte din a patra parte <a>[5], Albotăi.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLV/91.

Orig., hîrtie (30,7 x 18,8 cm), difolio, filigran; pe verso-ul f. a doua, o pecete inelară, în tuş negru.

Ibidem, LXXXII/48 (menţ., într-un izvod din 1766 iunie 16); CLV/173, nr. 9 (menţ., într-un oipis din 1857); MCXXVI/5b, nr. 9 (copie).

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 346, p. 121 (rez., într-o anaf. din 1828 martie 18).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/32 (foto.).

---

[1] În textul chirilic: ѳемѣа, доад.

[2] "la", adăugat deasupra rîndului.

[3] ч ("ci"), scris peste un ш ("ş").

[4] "... am fost la această tocmeală".

[5] Omis prin haplologie.

62 1635 (7143) martie 23, Iaşi.

† Ив Василїе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю [м(и)л(о)стїю], г(о)сп(о)д(а)рь Земан Мвлдавскои. Ѡж(е) прїинде, прѣд Нами и прѣд нашеми великими и малими болѣри, болѣриив нашемв вѣриомъ, Василїе Банвл вистѣриик, с(ъ)нъ покоинаг(о) Пътрашко Банва, произволенїем б(о)жїем, сам, съ своег(о) доброю волѣ, неким непонвждеи, а ни присилован, и дал и миловал с(вѣ)томв монастир нарицаими Бесерекани съ своа правая втн(и)нв и дѣдинив и [за] викупленїе, половина село Хъсинъшани, что ест в в(о)лост Кръангътъръ, съ мѣсто за пасик(а) и съ цѣлине за виноградї. Тоа давал до с(вѣ)таа монастир въш(е) писанно, въ зад(в)шм его и родител[л]им его и втпъщенїе прѣгрѣшенїем ихъ, али съ части сестрим его, Янушка и Дръгъца и Трофана, и брат его, Мазии, и сестрам ихъ, Брина, что имали въси въкъпѣ въ тоа половина село Хъсинъшѣни, нъ потокмил(и) сѣ вши, за ихъ доброю волю, и даде Янушци и Дръгуцеи и Т<р>[1]офани частъ его вт Бърбоши и вт Желинтїещи, а врат(в) его, Мазии, и сестрам[2] ихъ[3], Брина, ѡи даде въсѣ част(ъ) его, что <и>[3]мал за дѣдиниу в село Кькъръѕѣни, съ вес хотар.

Ино тоа половина село Хъсинъшани, съ мѣсто за пасика и за виноградї, ѡи даде с(вѣ)тое монастир Бесерекани, съ великою клѣтвою, како никто вт сърединце ихъ, или вт внъци ихъ или прѣвнъци ихъ да ие имает сказите или разорите его даанїе и милованїе. Й кто с(ѣ) покъсит разорите или тегатї, тот да ест проклѣт и тръклѣт вт Г(оспод)а Б(ог)а, въседръжителю.

Тѣм ради, Г(ос)п(о)дстве(о) Ми, <яко>[1] видѣхомв своа добраа волѣ[4] даанїе и милованїе, иж(е) къ Б(ог)ъ прост[р](и)рс м(и)л(о)стинѣми, въ зад(в)ше ег(о), и родителем его, а Мъ ещеж(е), и вт Нас, или пач(е) дали и оукрѣпил(и) с(вѣ)тому монастир Бесерекани тоа половина село Хъсинъшани, како да ест емв съ въсѣм хотари и доходами, непорошеи николиж(е), на вѣкъ. И ни да се <не>[1] вмишает.

Оу Їс, в(ъ) лѣт(о) ×зрмг март(їе) кг.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ѣ)т [н][5] с(а) искал m. p.

† Іwан Фочѣ <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Исписок † на сило Хъснъшанн; <şi alta din sec. XVIII>: La Cîrligătură; 7141 <1633> mai 23[6].

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, boierul ´nostru credincios, Vasilie Banul vistiernic, fiul răposatului Pătraşcu Banul, cu bunăvoinţa lui Dumnezeu, singur, de bunăvoia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a dat şi a miluit sfînta mănăstire numită Beserecani cu dreapta sa ocină şi moşie şi [de] cumpărătură, jumătate din satul Hăsnăşani, care este în ţinutul Cîrligătura, cu loc de prisacă şi cu ţelini de vie. Aceea a dat-o la sfînta mănăstire mai sus-scrisă, întru pomenirea lui şi a părinţilor lui şi iertarea păcatelor lor, însă cu părţile surorilor lui, Anuşca şi Drăguţa şi Trofana, şi a fratelui său, Maxin, şi a surorii lor, Erina, ceea ce au avut toţi împreună în acea jumătate de sat Hăsnăşéni, căci s-au tocmit ei, de bunăvoia lor, şi a dat Anuţei şi Drăguţei[7] şi T<r>[1]ofanei partea lui din Bărboşi şi din Melintieşti, iar fratelui său, Maxin, şi surorii[8] lor, Erina, el le-a dat toată partea lui, pe care a avut-o de moşie în satul Căcărădzéni, cu tot hotarul.

Deci, acea jumătate din satul Hăsnăşani, cu loc de prisacă şi de vie, el a dat-o sfintei mănăstiri Beserecani cu mare blestem, ca nimeni dintre rudeniile lor, sau din nepoţii lor sau strănepoţii lor să nu strice sau să nimicească dania şi miluirea lui. Iar cine se va încumeta să nimicească sau să pîrască, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, atotţiitorul.

Pentru aceea, Domnia Mea, <dacă>[1] am văzut dania şi miluirea sa de bunăvoie[8], pe care către Dumnezeu a întins-o prin milostenii, pentru pomenirea lui şi a părinţilor lui, Noi încă, şi de la Noi, mai mult am dat şi am întărit sfintei mănăstiri Besericani acea jumătate din satul Hăsnăşani, ca să-i fie cu toate hotarele şi veniturile, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să <nu>[1] se amestece.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> martie 23.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][5] m-am iscălit m. p.

† Ioan Focea <a scris>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Ispisoc † pe satul Hăsnăşéni; <şi alta din sec. XVIII>: La Cîrligătură; 7141 <1633> mai 23[6].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVIII/251.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio (pe reverso-ul f. a doua se află intitulaţia aceluiaşi act), filigran, pecete aplicată, în ceară roşie, pierdută, dar imprimată în chinovar pe treimea dreaptă a doc.; cu o trad. din 1762.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/33 (foto.).

---

[1] Omis.

[2] "surorilor", greşit (?), în loc de сестри ("surorii").

[3] După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.

[4] "bunăvoie", în loc de доброволное ("de bunăvoie").

[5] V. n. 4 de la doc. nr. 1.

[6] Data, citită greşit; v. text.

[7] Aşa în text. slav.

www.dacoromanica.ro

[8] V. n. de la text. slav.

63 1635 (7143) martie 23, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(є) прїндошѣ, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, великиχ и малиχ, Басилїє и брат его, Козма, с(ъ)нове Докиеи Йкомоаеи, и тѣгали за лице на болѣрин наш, Нѣюл дворник, ради єдна част за wти(и)ну wт село Томещи, wт част Исаико, что било за дѣдн(и)нѹ, wт половина за половина за трѣтаа част, пета част.

Ино, болѣрии Г(о)сп(о)дстє(а) Ми, Нѣюл дворник, ѹказовал прѣд Г(о)с(по)дстє<а Ми>[1]и єдии исписок за викуплєнїє[2] wт Бърновски воєвода и, за потвръжденїє, wт Моисею Могила воєвода, како wн себѣ купил тоа част за wти(и)ну wт м(а)тери иχ, Ѡдокиа Йкимоє[3]. Ино, болѣрии наш виш(є) писан, Нѣюл дорник, ѹправил са wт прѣд Нами и въсего нашего Съвѣта и поставил сиби[4] ферїє, два десѣт и четири злоти, въ вистѣр Г(о)с(по)д(ст)в(а) Ми, а Басилїє и брат его, Козма, с(ъ)нове Йкимоє[3], wни зостали wт прѣд Нами.

И wт толѣ[5] на прѣд, да не имает маи тѣгати на болѣрии Г(о)с(по)д(ст)в(а) Ми виш(є) писан, за сиа тѣжа, николиж(є), на вѣки. И ни да сѣ не ѹмишает прѣд сим листом нашим.

Ѹ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×ѕрмг, мар(тїє) кг.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т [и][6] с(а) искал m. p.

† Пътрашко <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Ispisoc de pîr(ă) pentru partea i Echimoe de la Tomeşti.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Vasilie şi fratele lui, Cozma, fiii Dochiei[7] Iacomoaei[7], şi au pîrît de faţă pe boierul nostru, Neaniul vornic, pentru o parte de ocină din satul Tomeşti, din partea lui Isaico, ce le-a fost de moşie din jumătate de jumătate, din a treia parte, a cincea parte.

Deci, boierul Domniei Mele, Neaniul vornic, a arătat înaintea Domniei Mele un ispisoc de cumpărătură de la Bărnovschi voievod şi, de întărire, de la Moiseiu Mogliila voievod, cum el şi-a cumpărat acea parte de ocină de la mama lor, Odochiia Iacliimoe[3]. Deci, boierul nostru mai susscris, Neaniul vornic, s-a îndreptat dinaintea Noastră şi a întregului nostru Sfat şi şi-a pus ferîie, douăzeci şi patru de zloţi, în vistieria Domniei Mele, iar Vasilie şi fratele lui, Cozma, fiii Iachimoii[3], ei au rămas dinaintea Noastră.

Şi de acum înainte să nu aibă a mai[7] pîrî pe boierul Domniei Mele mai sus scris, pentru această pîră, niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a Noastre.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> martie 23.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m-am iscălit m. p.

† Pătraşco <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, CCLXXI/17.
Orig., hîrtie (31,5 x 20 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată.
Ibidem, CLXXII/22 (trad., din 1784 august 24, de Gheorghe Evloghie dascăl).

EDIŢII: Bălcanu-Stoide, *Doc. Neamiul*, nr. 17, p. 43-44 (trad. din 1784).

---

[1] Omis.
[2] ви-, scris deasupra rîndului.
[3] Mai sus: Докиа Ишомоае (Dochia Iacomoae).
[4] Greşit, în loc de: соби.
[5] Aşa în orig.: "Şi acest <moment>" ..., pentru И wт нънѣ" "Şi de acum" ...
[6] V. n. 4 de la doc. nr. 1.
[7] Aşa în textul slavon.

64 1635 (7143) martie 24, Iaşi.

† Ѡ[1](и)л(о)стїею б(о)жїю, Ѡъ, Нw Басилїе воевода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Ѡwладавскои. Знаменито чиним ис сим листом нашем, въсѣм кто на нем възрит или кточїи[2] его вслишинт, wж(е) тот истениїи наше вѣрнїи болѣрин[3], Лѵпѵл Пръжескѵл вел ключар, дали и потвръдили есми емѵ wт Нас, ѵ нашїи земли, ѵ Ѡwладавскои, его правїи wтн(и)ни и кѵпежии, wт испысок за викѵпленїе что имает wт Ѡонсею воевода, мѣстѵ за три дом wт село Съwани, что ѵ волост Романскомѵ, что, тиχ три мѣстѵ за дом, ест емѵ кѵпежно wт Иwн Чолпан, за двѣ ста талер(и) добриχ, а емѵ, бил двѣ мѣсто за дом вратенїе wт Ѡаргита, а една дом бил емѵ кѵпежно wт Исак Гиroескѵл, виѵк Ѵрдѵгаш.

И тиж(е), дрѵгаа част wт тогож(е) село, деветаа част, мѣсто за една дом, что тоа wи соби кѵпил wт Тоадѣ<р>[4], с(ъ)нъ Тѵдоран, и wт Ѡикѵл[5] и брат его, Накѵл, с(ъ)нѵве Глигорїе, и wт Грозава, дочка Тѵдоран, прѣwиѵци Хромши, за шест десат талер(и) сребѣ<ръ>[4]ниχ.

И тиж(е), дрѵга част wт тогож(е) село, wт Съwани, wт третаа част, шестаа част, что тоа wи соби кѵпил wт Самсои, за три десат талер(и)[3] сребр(ъ)ниχ.

И тиж(е), дрѵга част wт тогож(е) село, wи трета част, инжиаа, шеста част, что ест пол дом, что тоа wи соби кѵпил wт Некита и wт жина[2] его, Ѡигелиина, и wт Настасїа, виѵка Немцѣии, и wт Дѵмитрашко, с(ъ)нъ Никоар(ъ)[3], и Ѡаринwн и Настасїа, внѵка Пънти и Рѵскъи и Соркани, съ мѣсто wт брѵд за млини на Сирѣт и съ сеножати, за пет десат талер(и)[3] сребр(ъ)ниχ.

И w[т] том, тиж(е) прїидошѣ прѣд Нами Еремїа и внѵцѣ его, Дѵмитра, дочка Кръчюи, по иχ доброи волю, и продали половина wт една дом wт тогож(е) село и wт дрѵгаа половина за дом, половина, част им, за шест десат талер(и)[3] сребр(ъ)ниχ, болѣриниѵ нашемѵ, Лѵпѵлови Пръжескѵл ключар.

И тиж(е), продал емѵ Иwнашко wсмаа част wт една дом wт тогож(е) село, wт Съwани, част его, за десат талер(и) сребр(ъ)ниχ.

И тиж(е), продал емѵ Исаико, съ с(ъ)нъ его, Басилїе, и Ѡирон, съ жина[2] его, Кървара, внѵци Еремїи, прѣwиѵци Стаики, wсмаа част за дом wт тогож(е) село, за пет на десат талер(и) сребр(ъ)ниχ.

www.dacoromanica.ro

И w[т] том, тиж(е) потверъждаем болѣринъ нашемъ, Лъпълови Пръжескъл ключар, его правою wти(и)нъ и кѫпежно, wт исписок за свѣдѣтелство что имал wт Алеѯандръ Илїаш воевода, една част за wти(и)нъ wт село Ѡичещи, что сѫт подли Бъскани[6], wт нижнѣа[2] част, третаа част, съ брѣд за млин ѫ Бахлъа, и съ мѣсто за ръминик, и съ мѣсто за сеножати ѫ лънкъ и ѫ царинъ, и съ садов(е) ѫ село и съ мѣсто за пасики, что тоа wн собѝ кѫпил wт Маринка, дъщта Настасїе, внѫка Некити, прѣwнѫка Бѫин, и wт с(ъ)нѫве ен, Андрею и Ѫрина, и wт внѫк ен, Ишнашко, с(ъ)нъ Линин, за една сто талер(н)[3] сребр(ъ)ниҳ.

И w[т] том, тиж(е) даем и потверъждаем емъ една част за wти(и)нъ wт село Бъскани, wт исписок за кѫпежно wт Алеѯандръ воевода, wт половина того село, третаа част, что тоа кѫпил собѝ wт Галирїе калѫгер wт монастир Ръчкъи и wт брат его, Костин, и Андрею, и wт сестри иҳ, Илѣна и Ѫитемїа, с(ъ)н(о)ве Бачюл, внѫц(и) Ишн дїак, wт исписок за кѫпежно что имал дѣд им, Ишн дїак, wт сего Петра воевода, что wни бнаи собѝ кѫпили wт Грозава, жена Еремїа Рѫжин(ъ), и wт дѣти Рѫжин(ъ), wт Тоадер и wт Петрѣ и wт сестри иҳ, Тодосїа и Ѫинесїа и Настасїа, wнѫкове Ѫарнин, прѣwнѫчатовѣ Тоадер пръкълаѣ, за шест десат и пет талер(н)[2] сребр(ъ)ниҳ.

И w[т] том, тиж(е) даем и потверъждаем емъ една част за wти(и)нъ wт село Дънчѣни, четврътаа част wт вес мѣсто, wт ватрѫ село, и wт полѣ, и wт лѣс и съ став, wт исписок за кѫпежно wт Алеѯандръ воевода, что тоа wн собѝ кѫпил wт Ишнашко и wт брат его, Гаврилаш, и wт сестра иҳ, Настасїа, с(ъ)нѫв(е) Геwргїе Симининчѣнѫл дворник, за една сто талер(н) сребр(ъ)ниҳ.

И w[т] том, тиж(е) потверъждаем емъ его правою wти(и)нъ и кѫпежно ѫнко его, Симиwнови Стрончи[7] вистѣрник, wт его правїи нарѣденїе, что имал wт тиҳ прѣданїи г(о)сп(о)д(а)рїем, една бѫкатъ за мѣсто wт хотар тръг Шкѣним, что тот мѣсто починше wт берег Сирѣтим, wт една кърница что с(ѣ) зовет Глодишорѫл, а wт толѣ перендет через нивѝ право мѣсто, даж(е) до една могилиц(а), wт толѣ, тиж(е) правою мѣсто, даж(е) до едни столп каменнон, что ест поставлен въ сред едномъ нивѣ, wт толѣ ѫдарет до дрѫгаа камен, что ест на кран дороги что прїидет wт къ Шкѣи, и тиж(е) правон мѣсто, через нивѣ, даж(е) до едно камен что ест на краим дорогом Богдънещим, wт толѣ тиж(е) дорогом даж(е) до дѫбровѣ, по краещи[2] Хѫртое, даж(е) до хотар Богдънещим.

И w[т] том, тиж(е) потверъждаем емъ една селище, на имѣ <Дъ>[8]дещи, на Сръбка, wт исписок за потверъжденїе wт Ѫонсею воевода. И починше хотар тон селище wт потока Къканне, и перендет через Сирбка, даж(е) до могилиц(а)[2] Пискѫла, wт толѣ перендет великою дорог(ѫ) до могилиц(а) Дъмбѫрн, и ѫдарит до Глодишоаре, где бил(о)[3] одаа Банѫлѫв(н), wт толѣ <ѫ горѫ>[9], даж(е) до хотар Костещїм, и wт толѣ ѫ долѫ, через Сирбка, даж(е) до хотар Ѫзирѣним.

Тѣм радї, въснҳ тиҳ вниже писаниҳ части за wти(и)нъ како да сѫт, и wт Нас, болѣринъ нашемъ вниш(е) писанномъ, Лъпълови Пръжескъл ключар, правїи wтинии и кѫпежни и ѫрик, емъ и дѣтим его, и wнѫчатом, и прѣwнѫчатом, и прѣцюрѣтом и въсемъ родъ его, кто с(ѣ) емъ изберет нан ближиїи, непорѫшенномъ николиж(е), на вѣки вѣчиїи.

Ѫ хотари тим части за wти(и)нии да ест им по части, како сѣ им изберет, а wт къ нинҳ сторони, да ест им по старомъ хотари, по кѫда из вѣка ѫжнвали.

www.dacoromanica.ro

Ꙗ на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дств(а) [Ѩн], вниѕ писаннаго, Ѩъ, Иѡ Басилїе воевода, и вѣра прѣвъзлюбленнаго и срѣд(ь)номѣ с(ъ)на Г(о)с(по)дств(а) Ѩн, Иѡан воевода, и вѣра бощри нашиⷯ: вѣра пана Савин Пръжескѣл великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан великаг(о) дворника Бишнѣи Земли, вѣра пана Гаврил гетмана, пръкълаба Сѣчавскомѣ, вѣра пана Дѣмитрѣ Бѣхѣш и Пътрашко Чоголѣ, пръкълабове Хотинскїи, вѣра п(а)на Иѡнашко и п(а)на Башот(ъ), пръкъла<бо>[8]ве Немецкїи, вѣра пана Ꙗпостол Катарцїѣл постѣлника, вѣра пана Глигорїе Ѹрѣке спътарѣ, вѣра пана Гєѡргїе чашника, вѣра пана Юрдаки вистѣрника, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра пана Дѣмитрашко <ко>[10]миса и вѣра въсѣⷯ волѣри нашиⷯ, великими и малими.

Ꙗ по нашем животѣ[а], кто бѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ, ѡт дѣтиⷯ наше или ѡт нашего рода или пак бѫд(ь) ког(о) Г(оспод)ъ Б(о)гъ изберет г(о)сп(о)д(а)рїем бити нашїи земли, Ѩолдавскои, тот би емѹ непорѹшил нашего ѹстроенїе, нъ авїи емѹ дали и ѹкрѣпили, за что ест емѹ правїи кѹпежни, на его правїи и питоми п(и)н(ѣ)[д]зи.

Ꙗ <на>[4] вѣлшїи крѣпости и потвръжденїе томѹ въсемѹ вниѕе писанномѹ, велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣрину, п(а)ну Пътрашко Башот(ъ) великомѹ логоф(ѳ)т(ѹ), писати и наш печат завезати къ семѹ истенномѹ листо нашемѹ.

Писал Боръѣнѹл, ѹ Ѩсоⷯ, в(ъ) л(ѣ)тѡ ⨯ѕрмг, март(їе) кд.

† Иѡ Басилїе вшневда[11] <m. p.>.

† Пътрашко Башотъ вел логофет [н][12] с(а) искал m. p. [13].

<Pe verso, o îns. cont.>: ‹† Съи›[8] ѹрик ...[8] Ѩѹпѹлови Пръжескѣл <вел ключар> ...[8] и на Дънчѣни и на Дъдещ(н) ...[8] а хотар ...[8].

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestui adevărat credincios boier al nostru, Lupul Prăjescul mare clucer, i-am dat şi i-am întărit de la Noi, în ţara noastră, în Moldova, dreptele lui ocini şi cumpărături, din ispisocul de cumpărătură pe care-l are de la Moiseiu voievod, loc de trei case din satul Săoani, care este în ţinutul Romanului care, acele trei locuri de case, îi sînt cumpărătură de la Ion Cioplan, pentru două sute de taleri buni, iar lui, două locuri de casă i-au fost întoarcere de la Marghita, iar o casă i-a fost cumpărătură de la Isac Ghigoescul, nepotul lui Urdugaş.

Şi de asemenea, altă parte din acelaşi sat, a noua parte, loc pentru o casă, pe care, aceea, el şi-a cumpărat-o de la Toade<r>[4], fiul lui Tudoran, şi de la Oncul şi fratele lui, Nacul, fiii lui Gligorie, şi de la Grozava, fiica lui Tudoran, strănepoţii Hromşei, pentru şasezeci de taleri de argint.

Şi de asemenea, altă parte din acelaşi sat, din Săoani, a şasea parte dintr-a treia parte, pe care, aceea, el şi-a cumpărat-o de la Samson, pentru treizeci de taleri de argint.

Şi de asemenea, altă parte dintr-acelaşi sat, a şasea parte dintr-a treia parte din jos, care este jumătate de casă, pe care, aceea, el şi-a cumpărat-o de la Nechita şi de la şoţia lui, Anghelina, şi de la Nastasiia, nepoata Nemţenei, şi de la Dumitraşco, fiul lui Nicoară, şi Larion şi Nastasia, nepoata lui Pîntea şi a Ruscăi[14] şi a Sorcanei[15], cu loc de vad de mori pe Siret şi cu fineţe, pentru cincizeci de taleri de argint.

www.dacoromanica.ro

Şi întru aceea, de asemenea au venit înaintea Noastră Eremiia şi nepoata lui, Dumitra, fiica lui Crăciun, de bunăvoia lor, şi au vîndut jumătate dintr-o casă din acelaşi sat şi jumătate dintr-altă jumătate de casă, partea lor, pentru şasezeci de taleri de argint, boierului nostru, lui Lupul Prăjescul clucer.

Şi de asemenea, i-a vîndut Ionaşco a opta parte dintr-o casă din acelaşi sat, din Săoani, partea lui, pentru zece taleri de argint.

Şi de asemenea, i-au vîndut Isaico, cu fiul lui, Vasilie, şi Miron, cu soţia lui, Vărvara, nepoţii lui Eremia, strănepoţii Stancăi, a opta parte de casă din acelaşi sat, pentru cincisprezece taleri de argint.

Şi întru aceea, de asemenea întărim boierului nostru, lui Lupul Prăjescul clucer, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisocul de mărturie pe care l-a avut de la Alexandru Iliiaş voievod, o parte de ocină din satul Onceşti, care sînt[16] lîngă Văscani, a treia parte din partea de jos, cu vad de moară la Bahlui, şi cu loc de rîmnic, şi cu loc de fîneţe în luncă[14] şi în ţarină, şi cu grădini în sat şi cu loc de prisăci, pe care, aceea, el şi-a cumpărat-o de la Mărica, fiica Nastasiei, nepoata lui Nechita strănepoata Bunei, şi de la fiii ei, Andreiu şi Erina, şi de la nepotul ei, Ionaşco, fiul Annei, pentru o sută de taleri de argint.

Şi întru aceea, de asemenea îi dăm şi-i întărim lui o parte de ocină din satul Văscani, din ispisocul de cumpărătură de la Alexandru voievod, a treia parte din jumătatea acelui sat pe care, acea parte, şi-a cumpărat-o de la Galirie călugăr de la mănăstirea Rîcicăi[14] şi de la fratele lui, Costin, şi Andreiu, şi de la surorile lor, Ileana şi Antemiia, fiii lui Baciul, nepoţii lui Ion diac, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut bunicul lor, Ion diac, de la acest Petru voievod, că şi-au cumpărat ei de la Grozava, soţia lui Eremiia Rujină[14], şi de la copiii lui Rujină[14], de la Toader şi de la Petrea şi de la surorile lor, Todosiia şi Annesiia şi Nastasiia, nepoţii Mariei, strănepoţii lui Toader pîrcălab, pentru şasezeci şi cinci de taleri de argint.

Şi întru aceea, de asemenea îi dăm şi-i întărim lui o parte de ocină din satul Dăncéni, a patra parte din tot locul, din vatra satului, şi din cîmp, şi din pădure şi cu iaz, din ispisocul de cumpărătură de la Alexandru voievod, pe care, aceea, el şi-a cumpărat-o de la Ionaşco şi de la fratele lui, Gavrilaş, şi de la sora lor, Nastasiia, fiii lui Gheorghie Siminicianul vornic, pentru o sută de taleri de argint.

Şi întru aceea, de asemenea îi întărim dreapta lui ocină şi cumpărătură a unchiului său, Simion Stroici[7] vistiernic, din dreptele lui drese, pe care le-a avut de la acei domni dinainte, o bucată[14] de loc din hotarul tîrgului Şcheilor care, acel loc, începe din malul Siretului, de la o fîntînă care se cheamă Glodişorul[14], iar de acolo trece deadreptul peste ogoare, pînă la o moviliţă, de acolo, tot deadreptul, pînă la un stîlp de piatră care este pus în mijlocul unui ogor, de acolo loveşte în altă piatră, care este la marginea drumului care vine dinspre Şchei, şi tot deadreptul, peste ogor, pînă la o piatră care este în marginea drumului Bogdăneştilor, de acolo tot pe drum pînă la dumbravă, pe marginea Hurtoaei, pînă la hotarul Bogdăneştilor.

Şi întru aceea, de asemenea îi întărim o selişte, anume <Dă>[8]deşti, pe Sîrbca, din ispisocul de întărire de la Moiseiu voievod. Şi se începe hotarul acelei selişti din pîrăul Căcaina, şi trece peste Sirbca, pînă la moviliţa Piscului, de acolo trece drumul mare, pînă la moviliţa Dîmburi[14], şi loveşte în Glodişoare[14], unde a fost odaia[14] Banului, de acolo <la deal>[9], pînă la hotarul Costeştilor, şi de acolo la vale, peste Sîrbca, pînă la hotarul Ezirénilor.

Pentru aceea, toate acele mai sus scrise părţi de ocină să-i fie, şi de la Noi, boierului nostru mai sus scris, lui Lupul Prăjescul clucer, drepte ocini şi cumpărături şi

www.dacoromanica.ro

uric, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarele acelor părţi de ocină să le fie pe părţi, cum li se vor alege, iar dinspre alte părţi, să le fie după hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa Domniei Noastre [Mele], a mai sus scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului şi scumpului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman, pîrcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Buhuş şi Pătraşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Ionaşco şi a panului Başotă, pîrcălabi de Neamţ, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gligorie Uréche spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iordachi vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco <co>[10]mis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întocmirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi sînt drepte cumpărături, pe banii lui drepţi şi proprii.

Iar <pentru>[4] mai mare putere şi întărire a tuturor celor de mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Pătraşco Başotă mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul, la Iaşi, în anul 7143 <1635> martie 24.

† Io Vasilie voievod <m. p.>[11].

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][12] m-am iscălit m. p. [13].

<Pe verso, o îns. cont.>: <† Acest>[8] uric ...[8] lui/al lui Lupul Prăjescul mare clucer ...[8] şi pe Dîncéni şi pe Dădeşti ...[8], iar hotarul ...[8].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), Peceţi, nr. 201.

Orig., perg. (45,5 + 8 x 51,5 cm), cerneală maronie decolorată, pecete mare, atîrnată (v. descr. la doc. nr. 54), şnur de mătase roşie şi verde.

Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 30, f. 196 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/34 (foto., greu lizibilă).

---

[1] Crucea şi iniţiala, ornate şi în ligatură.

[2] Aşa în orig.

[3] Aici şi, deseori, în continuare/pînă aici, după ultima consoană, paieroc.

[4] Omis.

[5] н ("n"), adăugat, cu altă cerneală, deasupra rîndului.

[6] Ѣ-, întărit, de aceeaşi mînă, cu aceeaşi cerneală.

[7] De la -но (din кѹпежно, "cumpărătură"), pînă aici, scris pe loc răzuit.

[8] Şters.

[9] Pătat.

[10] Omis prin haplologie.

[11] Iscălitură în cerneală presărată cu praf de aur.

[12] V. doc. nr. 1, n. 4.

[13] Iscălitura logofătului, pe plicatura de jos a perg., de care este prinsă pecetea.

[14] Aşa în text. slav.

[15] Sau "Sorcăi".

[16] Acordul, făcut, în textul slav, cu forma plurală a numelui satului: "Onceşti".

www.dacoromanica.ro

† Иw Басилїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мwлдавскоѧ. Wже тот истенниї[1] слѣга наше, Тоадер апрод, дали и потвръдили есми емѹ его правїи wтнини и кѹпежни, wт исписок за викѹпленїе что имал wт Костантин Могила воєвода, една част за wтнинѹ wт село Стъничещи, wт половина село, четвъртаа част, под Боковина, что ѹ волост Хърлъѹскомѹ, съ части wт ставовѣ и wт млини и wт вес приход, что, тоа, wн соби кѹпил wт Пънителеи Харѹцѹл и wт брат его, Иwнашко, сынове Петри, wнѹково[2] Бѹздѹган, за една сто талер(и) сребрънихъ, а им било кѹпежно wт едни люди им називанни Рѹси. И тиже, дрѹгаа част за wтнинѹ wт тогоже село, wт Стъничещи, wт половина село, четвъртаа част, съ мѣст(о) за став и съ част wт млини и съ садов(е), что тоа част wн соби кѹпил wт самого Пънителею Харѹцѹл, сынъ Петри, внѹк Бѹздѹган, за всим десат талер(и) сребрънихъ; а емѹ било право за дѣдининѹ.

И w[т] том, тиж(е) даем и потвръждаем емѹ една бѹката за земли, что тоа бѹкатъ за хотар бѣше ѹприселовали село Рѹсїи и Поповци, до хотар им за wкол Бwтъшѣним, и извадил ен ещеже въ дьни Єремїа воєвода и сътворил собї и привилїа wт Симиwн воєвода. И потом, тегали се, при дьни Мwисею Могила воєвода, въ пръвад господства его, и тиж(е) зостал на них Тоадер апрод, како ѹказовал прѣд нами и исписок за тѣжбѹ wт Мwисею воєвода, почто сътворил емѹ лист тот господаръ до слѣги господарскїи и до людї добрих и хотарили емѹ, на имѣ: Котърлъ пъхариник wт Єпотещ(и), и Дѹмитрашко дїак wт там, и Іwнашко пъх(ърничел) wт Wръшѣн(и) и съ них межїташ(и) wт Рѹскънїи[1], и wбрѣтал(и) емѹ хотар по где хотарисал[1] емѹ и нан прѣжде Пътрашко бив дворник, въ дьни Єремїи Могили воєводї. И едни хреблю, что били становил селѹ Поповцїи, ещеже ѹпѹстил(и) его; и възѣли соби Поповцїи ръба и тоа дел заплатил им и хреблю и зостали wни и wт въсего нашего закона.

Тѣм радї, тих двѣ части за wтнинѹ више писанихъ, wт село Стъничещ(и), съ части за стави и за млин(и), и съ садов(е) и съ вес приход, и тоа бѹкатъ за хотар, что бил(и) ѹ приселовани Рѹсїи и Поповцїи, како да бѹдѹт, и wт Нас, слѹзи наше, Тоадерови апрод, правою wтнинѹ, и кѹпежно, и ѹрик и потвръжденїе емѹ, непорѹшеномѹ николиже, на вѣки вѣчнїи. И ни да сѣ не ѹмишает.

Пис ѹ Іѩс, в(ъ) лѣт(о) ×ѕрмг, мѣсеца мартїе, кд дьни.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лwгофет [н][4] с(а) искал m. p.

† Бор(ъ)лѣнѹл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, acestei adevărate slugi a noastre, Toader aprod, i-am dat şi i-am întărit dreptele lui ocini şi cumpărături, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Costantin Moghila voievod, o parte de ocină din satul Stînceşti, a patra parte din jumătate de sat, sub Codru, care este în ţinutul Hîrlăului, cu părţi de iazuri şi de mori şi din tot venitul, pe care, aceea, el şi-a cumpărat-o de la Păntelei Haruţul şi de la fratele său, Ionaşco, fiii lui Petru, nepoţii[3] lui Buzdugan, pentru o sută de taleri de argint, iar lor le-a fost cumpărătură de la unii oameni de ai lor ce se numesc Ruşi. Şi, de asemenea, altă parte de ocină din acelaşi sat, din Stînceşti, a patra parte din jumătate de sat, cu loc de iaz şi cu parte din mori şi cu grădini, pe care, această parte, el şi-a cumpărat-o de la însuşi

www.dacoromanica.ro

Păntelei Haruţul, fiul lui Petru, nepotul lui Buzdugan, pentru optzeci de taleri de argint; iar lui i-a fost dreaptă, de moştenire.

Şi întru aceea, de asemenea îi dăm şi-i întărim o bucată de pămînt, care, acea bucată de hotar, fusese cotropită de satul Ruşii şi de Popouţi, pînă în hotarul lor din ocolul Botăşénilor, şi a scos-o încă în zilele lui Eremiia voievod şi şi-a făcut sieşi şi privilegiu de la Simion voievod. Iar după aceea, s-au pîrît, în zilele lui Moiseiu Moghila voievod, în prima sa domnie, şi iarăşi i-a rămas pe ei Toader aprod, cum a arătat înaintea Noastră şi ispisoc de pîră de la Moiseiu voievod, pentru că acest domn i-a făcut lui carte la slugi domneşti şi la oameni buni şi i-au hotărnicit lui, anume: Cotîrlă păhamic din Epoteşti, şi Dumitraşco diac de acolo, şi Ionaşco păh(ărnicel) din Orăşéni şi cu alţi megieşi din Ruscăni[1], şi i-au aflat lui hotar pe unde i-a hotărnicit lui şi mai înainte Pătraşco fost vornic, în zilele lui Eremia Moghilă voievod. Şi un zăgaz, pe care-l aşezase satul Popouţi, încă į l-au lăsat lui; şi şi-au luat Popouţii peştele, şi le-a plătit lor lucrul şi zăgazul şi au rămas ei din toată legea noastră.

Pentru aceea, acele două părţi de ocină mai sus scrise, din satul Stînceşti, cu părţi de iazuri şi de moară, şi cu grădini şi cu tot venitul, şi acea bucată de hotar, pe care le-o cotropiseră Ruşii şi Popouţii, să fie, şi de la Noi, slugii noastre, Toader aprod, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire lui, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635>, luna martie, 24 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][4] m-am iscălit m. p.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

Muz. Naţ. de ist. (Col. Callimachi), nr. 35.
Orig., hîrtie, pecete aplicată, căzută.

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 218, nr. 33 (rez.).

---

[1] Aşa în orig., greşit pentru Рѣсани (Rusćni).
[2] În loc de ѕнѣкове (nepoţii).
[3] V. n. de la textul slav.
[4] V. n. 4 de la doc. 1.

66 1635 (7143) martie 24, <Iaşi>.

† Ию Василїе воевода, в<ожь>їю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоѧ. <Adecă>[1] au avut dzi înaintea Domniei Méle Iri<m>[1]iia cu Iacov Moţoc p<e>[2]ntru <o parte>[3] de ocină din sat din Tîmpeşti, ce s<în>[1]tu în dzinutul Romanu<lui ... o bu>[1]cat(ă) de sat, din[n] a tr<eia p>[1]arte, doo păr<ţ>[2]i. Deci, cî<nd>[1]u au fostu la dzi, Irimiia <au venit>[3] şi au aşteptatu peste dzi, pînă <a>[1] şés(a) dzi, iară Iacob Moţoc tot n-au v<e>[1]nit, ce au ră<ma>[2]s din <dzi[5] şi d>[6]in toată légea, din<ain>[1]tea Domniei Mél(e). Iară Irimiia[7] <s>[1]-au îndireptatu şi ş-au pus <fe>[1]rîia[7].

Derept acéia[6], ca s(ă) fi<e ta>[1]re şi putérnic cu <car>[1]tea Domniei Mél(e) a-ş(i) ţinea acél<e d>[1]oo părţi di ocin(ă) din Tîmpeşti, cu tot <ve>[2]nitul. Iară Iacob Moţoc să nu mai aibă nici o treabă <a s>[1]ă mai amesteca la a<cél>[1]e părţi de ocin(ă) <sau a>[6] mai pîr(î) de a<cea>[2]st(ă) <pî>[1]ră n<ici>[1] odănăoară, în véci, în<aintea acestei cărţi a>[1] <Domniei>[3] Mél<e>[1].

www.dacoromanica.ro

<И>[1] ин да сѣ не вмишает.

<Оу Іс в(ъ)>[1] л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635>. м(а)рт(їє) кд <24>.

<Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл>[2].

Пътрашко Башотъ <вел лиг(ш)ф(є)т>[1].

† Двмитрь <писал>.

Arh. St. Iaşi, CDLXI/51.

Orig., hîrtie (cca 25 x 18 cm), deteriorat şi restaurat, lipit pe altă foaie, pecete mijlocie timbrată, deteriorată.

Ibidem, Anaf., nr. 30, f. 196 (rez., din 1840 mai 7, cu greşeli); Arh. M. Costăchescu, caiet nr. 16, p. 3248, nr. 1986 (rez., de Mihai Costăchescu, după Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 30).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXCV/33 (copie de la înc. sec. XIX); ibidem, A. N., MMCMV/7, nr. 2 (menţ.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/108 (xero., după orig.); Fotografii, XXIII/36 (foto., după copia de la Arh. St. Bucureşti).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 108-109, nr. 41 (copie din 1820 martie 10, de Teodor Gaşpar diac, cu data de lună: mai); *Catalog*, Supl. I, p. 183, nr. 527 (rez., după menţ. de la Arh. St. Bucureşti, A. N., completat după *Uricariul*).

---

[1] Rupt.
[2] Şters.
[3] Rupt; completat după copia de la Arh. St. Buc. (v. *descr. arheogr.)*.
[4] "din [n] a tr<eia p>arte", scris pe marginea documentului, cu altă cerneală.
[5] sau "judecată" (v. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 46, p. 50, şi nr. 276, p. 310).
[6] Şters şi rupt.
[7] "ia", redat prin ѧ.

67 1635 (7145) martie 24, Codăeşti.

Eu, Istratie din Glodeni, şi Lazor de acolea, şi popa Măteiu din Mirceşti, şi Pîntea de acolea, şi Tilie din Codăeşti şi Răzmiriţă de acolea, mărturisîm cu ceastă scrisoare a noastră cum s-au tocmit denaintea noastră, de bunăvoe, de nimea nevoiţi sau înpresuraţi, fetile Tudorii, anume: Ileana, şi Acsiniia, şi Mica, şi Măriica, nepoatele lui Purcel postelnicul, şi s-au tocmit cu dumnialui, cu vornicul Cehan, şi au vîndut a sa direaptă ocină şi moşie ce au avut în sat în Duşeşti, partea Tudorii, toată, şi a lui Ionaşco, tij toată, şi giumătate de parte a lui Pătraşcu.

Deci, dumn(ea)lui, Ionaşco Cehan vornicul, şi giupîneasa dumisale, Nastasiia, leau făcut plata deplin, denaintea noastră, şi le au dat triizeci şi cinci de galbini, bani buni, cum umblă la vistear.

Deci noi, dacă am văzut a lor de bunăvoe tocmală şi plată deplin(ă), noi am făcut acest zapis de la noi, ca să hie dumisale direaptă ocină şi moşie, cît şi mai sus scrie, partea Tudorii, toată, şi a lui Ionaşco şi giumătate de parte a lui Pătraşco.

Deci noi, aceşti oamini, ci mai sus scrie, <mărturisim>[1]. Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus peceţile, ca să se crează.

Ѯ Кодъєщи, мapт(їє) кд <24> д(ь)нъı, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635>.

[Locul peceţii][2].

www.dacoromanica.ro

Întocma cu urghinalu.
Chirica ban <m. p.>.
Enachi ban <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/132.
Copie din 1835.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/37 a, b (foto.).

---

[1] Omis.
[2] Menţ. copistului, în şapte cercuri care marchează peceţile.

68 1635 (7143) martie 25, Iaşi.

† Мⷭ(и)л(о)стїею[1] б(о)жїю, Мы[2], Ию Басилїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Знамениото[3] чиним ис[4] сим листом нашим, въсѣм кто на н(ъ) в(ъ)зрит(и)[4] или чтѹчи его оуслишит[5], wж(е) тоти истинїи наши молебници wт с(вѣ)таа монастир г(лаго)лемаа Бесерекани, егѹменѹ и въсемѹ съборѹ, идеже естъ храм Бл(а)говѣщенїе пр(ѣ)ч(и)стѣи Б(огоро)дице, дал(и) и м(и)ловали и потвръдили есми, wт их правїи нарѣденїи wт тым прѣжде Нас бывшеи г(о)сп(о)д(а)рых, их правїи wти(и)ии и викѹпленїи с(вѣ)тое монастира; наи пачи, правда им даанїе и м(и)лованїе, wт ѹрик что имали wт Стефан воевода и wт Стараго Петра воевода, что ѹстроил(и) и съставиша им знамено хотари ежи по wкръст с(вѣ)тое монастир, что извѣстно избрали имѹ и поновили своими старами хотари Дѹмитрашко Шефан великїи логофет и Некѹла Катарџи вел вистѣрник и Пътрашко Башот(ъ) вторїи логофет, на своим привилїем, wт оуста потока Йнатодїе, горѣ потока до wбръшїю и до връх гор, таж(е) на Слапѣ горѣ, даж(е) до нѣких полѣии, и тиж(е) горѣ Симонѹ, и тиж(е) wт толѣ на Слапио горѣ до един гор ежи зовет са Плотѹи, а wт толѣ на Слапа долѣ до рѣка Пъигъраци, и долѣ на потока Пънгъраџим, через вода Бистрицо, право до ѹстѹ Съкѹл и wт Съкѹл, по подгорїю, wколо Полѣна междо Брѹдове, до ѹстїю Йнатодїю, идеж(е) съвъкѹплѣет са вес хотари. Тѣм ради, тоти хотари иже по wкръстъ с(вѣ)тѣи монастир да естъ им на тоти знаменїю, съ въсем доходом.

И въ томѹ, тиже дал и потвръдили есмъ м(о)леби(и)це наши, егѹменѹ и вес съборѹ с(вѣ)тъи монастир, едио село, на имѣ Бъиторїи, на рѣка Бистрицѹ, ѹ в(о)лост Немецкомѹ, что тое село бывше прѣжде право, г(о)сп(о)д(а)рьско, приславшио къ wкол тръгѹ Камениѹ, а потом кѹпил его Кирица постѣлник wт Костантина воевода, за два тисаџи ѹги жолти, а по с(ъ)мр(ъ)ти Кирицави постѣлник, киѣгинѣ его, Марїю, даде тот село, Бъиъто<ри>[6], с(вѣ)тѣи монастир въше писанѣи, Бесерекаии, въ зад(ѹ)ше их и родителим их. Ино, коли было при д(ь)иъ Радѹл Михнѣ воевода, <wи>[6] дал тот село Иwиашко<ви>[6] Болдескѹл кѹпар, а по измѣненїю и по с(ъ)мр(ъ)ти Радѹл воевода, видѣв Іwиашко Бwлдескѹл кѹпар wко не могът wи дръжати того село, почто было правда даанїе и м(и)лованїе с(вѣ)тѣи монастир, въ въстал сѣ wн съ своего волѣ и потокмил сѣ съ м(о)лебниџе наши калѹ<г>[6]ери и съ вес съборѹ с(вѣ)тое монастир и даде им тот село съ въсѣми своими нарѣденїе и привилїю что имал wт Радѹл воевода, а егѹменѹ и калѹгери wт с(вѣ)таа монастир, wни дадоша Иwиашкови Болдескѹл четири десат wв<ци>[6]

www.dacoromanica.ro

съ кѫщиці, и два кони тѣчни, и два воли, и два коб<ъ>[6]ли съ жрѣбеці и четири краві съ телец(н). Тѣм радї, тое село Бънъторїи, съ млени на рѣца Бистрицѣ, да ест и wт Г(о)сп(о)дств(а) Ми с(вѣ)тѣи монастире даанїе, и м(и)лованїе, и ѳрик и потвръжденїе, съ въсем доходомv.

И въ том, тиж(е) дал(н) и потвръдили есми им нх правда викѳпленїе, wт исписок за викѳпленїе wт Мирwи Барноски воевода и wт исписок за потвръжденїе wт Алеѯандрѣ Илїѫш воевода, половина село Шендреци, на Бистрицъ, и съ мѣсто за пасика, что ѣ волост Баковѣ, что тоа половина село Шендреци, на рѣка Бистрицъ, и съ тоа мѣсто за пасика, ѣ в(о)лост Баковѣ, кѳпили wт Кандакїа, кнѣгинѣ Гоеви бнѣ двwрник, и wт с(ъ)н(о)ве ен, радї една сто и пет десѣт ѳги жолти, а Гоеви дворник вило емѣ викѳпленїе wт Микотич и сестра его, Кѣска, с(ъ)н(о)ве Ѯрсѣ Бърбою дворник. Тѣм радї, да естъ съ въсем доходом.

И въ том, тиж(е) дал(н) и м(и)ловали и потвръдили есми с(вѣ)тѣи монастир нх правда даанїе и м(и)лованїе, wт исписок за даанїе и [и] потвръжденїе wт Алеѯандръ Илїѫш воевода, третаа част wт село Фецингеци, что н(ъ)нѣ називанми Ръзимецїи, ѣ в(w)лwст Пѣтною, на Гръло Пѣтною, съ брѣд за млинѣ и съ виногради, частъ нижнѣа, что дръжал Карамиз, что таа третаа част село, съ брод за млинѣ и съ виногради, было и викѳпленїе Вестратїе логофет, wт исписок что имал за кѳплежна wт Монси Могил(а) воевода, что севѣ кѳпил wт Дѣрашко и wт сестра его, Цонца, с(ъ)н(о)ве Карамиз, внѣци Цюрцю Влесскѣл[7], и wт Бълwш и wт сестра его, Иродїа, и wт Марїа и wт брат нх, Костантин, и wт Власїе и wт Дѣмитрашко и wт Хрѣта, с(ъ)н(о)ве Нистор и с(ъ)н(о)ве Лѣкоч, внѣци Карамиз, и <wт>[6] Пътръшкан и wт сестра его, Марїа, с(ъ)н(о)ве Марїен, дъцта Карамиз, и wт Симзана и wт Дамаскина и wт Марта, дочци Ѯрсѣлови, тиж(е) внѣци Карамиз, и wт Дѣмитрѣ, внѣк Ѯрсѣл, и wт Глигорчѣ и wт Еремїа и wт Костаки, внѣци Цюрци, и wт Илѣна, дочка Рѣжа, въси внѣци и прѣшнѣци Цѣрци Лнескѣл, за два сто талери сребръних. И потом, Истратїе логофет дал и м(и)ловал с(вѣ)тое монастир Бесереканїи въ зад(ѣ)ше ег(о) и родителним его и да написѣт на нег(о) въ великїи помѣник. Тѣм радї, како да естъ им съ въсем доходом.

И въ том, тиж(е) дал(н) и потвърдили есми им нх правїи wти(н)нѣ и викѳпленїи что wни себѣ кѳпили wт Тодер и Тѣдора, с(ъ)н(о)ве Дѣмитрѣ Мелешко, четвърта частъ wт село Къндеци, wт Драгошеви Полѣ, wт ватра село, и wт полѣ, и wт лѣса и съ вес приход, и wт полѣни и wт царинѣ, ради една сто тал(ери) битї, талери сребръних. Тѣм ради, да ест им съ въсем доходом. И тиж(е), дал(н) и потвърдили есми им, wт нх правїи нарѣденїе, что wни кѳпили, с(вѣ)тѣи монастир, wт Ишашко и wт Касиаїе, с(ъ)н(о)ве Салwм, wт четвъртаа част wт село Кѫндреци осмаа част, wт частъ Минъил(ъ) част Томови, радї два десат и пет талери сребро. И тиж(е), соби кѳпил(н) wт Никоаръ въсѣ частъ его wт тогож(е) село, Къндреци, част Глига Калотъ, ради wсим на десат талери сребръних. И тиж(е), соби кѳпил(н) wт Захарїю Самъ пакиж(е) wт четвъртаа част wт село Кѫндеци wсмаа част, частъ Дѣмитрен, пакиже wт част Минъилъ, радї осим на десат талери сребръних. И въ том, тиж(е) дал(н) и потвърдили есми им една частъ wт тогож(е) село, Къндеци, что wни кѳпили wт Петрѣ Хадъмбѣл, wт четвъртаа част wсмаа част, ради една сто wвец. Сих въсѣ части ежи въше пишем, wт село Кънделци, прилипил са въ една странна. Тѣм радї, како да естъ им съ въсем доходом.

www.dacoromanica.ro

И тиж(е), дали и потвърдили есми м(о)лебиице наши, wт иеписок за виκѣплеиїе wт Йоўси Йогила воевода, два брѣдове за млиии на Белика Грѣло Пѣтною Нижиѣа, что wии кѣповали wт Єремїю и wт брат его, Дѣмитрашко, и wт Костантии и wт иииих братове им, с(ъ)и(о)ве Нъдъбаико бив дворииик, ради два сто два десат талери сребрънииих, что тоти два брѣдове было виκѣплеиїе о(тъ)цѣ им Нъдъбаико дворииик. Тѣм ради, тоти въсѣ по редѣ писаии, първо иже по wколѣ въ знамеиїе с(вѣ)тѣи монастир, и сило Бъиъторїи, на рѣца Бъстриць, и половииа село Шендрешти, пакиже на рѣка Бистриць, и трета частъ wт село Фецииигеци, что и(ъ)иѣ зоветса Ръзимецїи, ѕ волост Пѣтною, и въсѣ части что сови кѣпил(и) wт село Кжд[ъ]еци до едии мѣсто и два брѣдове за млеии на Бел(ика) Грѣло Пѣтною Нижиа, тоти въса, съ мѣсто за млеии, и съ сѣножати, и съ брѣдове за млеии и съ мѣсто за пасиковє, да естъ м(о)лебиице наши, калѣгери wт с(вѣ)та монастир Бесереканн, съ въсем доχодомѣ, иепорошено ииколиже, на [в]вѣки.

Й хотари тоти въше писаии да естъ им по ѣси сторони по кѣда из вѣка wжиеали.

Й на то естъ вѣра Нашего Г(о)сп(о)дствиа, въше писаиаго, Йъ, Иw[2] Басилїе воевода, и прѣвъзлюбленаго с(ъ)но Г(о)сп(о)дств(а) Йи, Иwи[2] воевода, и вѣра боиари наши: вѣра пана Савии Пръжескѣл вел дворииик Долиѣи Земли, вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан вел дворииик Бишиѣи Земли, вѣра пана Гаврилъ χетман и пръкълавѣ Сѣчавскои, вѣра пана Дѣмитрѣ Бѣχѣш и Пътрашко[8] Чоголѣ, пръкълабеи Хотиискои, вѣра пана ...[9] пръкълаб Немецкомѣ, вѣра пана ...[10], пръкълаб Романскомѣ, вѣра пана Йпостол Катарци велнкїи постелиик, вѣра пана Григорашко Ѯрѣке вел спатар, вѣра пана Гїwргїе вел чашиикъ, вѣра пана Їwрдаки вел вестѣриик, вѣра пана Грама вел столиик, вѣра пана Дѣмитрашко вел комис и вѣра въси болѣри наши, великиχ и малиχ.

Й по нашемѣ животѣ и г(о)сп(о)дствиа, кто бъдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтиχ нашиχ или wт нашег(о) рода или пак кого Б(ог)ъ изберит г(о)сп(о)д(а)рьм бъти оу нашеи Земли Йwлдавскои, тот бъ им не порошил нашн дааиїе и потверъжденїе, нъ али би им дал и ѣкрѣпил, заноуж(е) естъ им правда дааиїе и м(и)лованїе, с(вѣ)тѣи монастире, и пакиж(е) правда виκѣплеиїе на свои правїи и питомъχ пѣнаѕн.

Й нан болше крѣпостъ и потверъжденїе томѣ въси въше писаии, велѣли есми наши вѣрному и почитеному болѣрии(у), Пътрашко Башотъ велнкїи логофет, писати и наше печат привѣзати къ сим истъному лист(ѣ) нашемѣ.

Писал Иwи Фочѣ, оу Йсwχ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×ЗРМГ, м(ѣ)с(а)ца мартїе, КЄ.

Иw Басилие вwевwда m. p.

† Din mila[1] lui Dumnezeu, Noi[2], Io Vasiile voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestor adevăraţi rugători ai noştri de la sfînta mănăstire numită Beserecani, egumenului şi întregului sobor, unde este hramul Bunavestirea preacuratei născătoare de Dumnezeu, le-am dat şi i-am miluit şi le-am întărit, din dreptele lor drese de la acei domni care au fost mai înainte de Noi, dreptele lor ocini şi cumpărături ale sfintei mănăstiri; mai mult, dreapta lor danie şi miluire, din uricul pe care l-au avut de la Ştefan voievod şi de la Petru voievod cel Bătrîn, că le-au întocmit şi le-au alcătuit în semne hotarele care sînt împrejurul sfintei mănăstiri, că le-au ales cu grijă şi le-au înnoit vechile lor hotare Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Necula Catargi mare vistier şi Pătraşco Başotă al doilea logofăt, pe privilegiile lor, de la gura pîrîului Anatodie,

www.dacoromanica.ro

pîrîul în sus la obîrşie şi la vîrful muntelui, şi pe muntele Sărata, pînă la nişte poieni, şi iarăşi muntele Simon şi iarăşi, de acolo, pe muntele Sărata, pînă la un munte care se numeşte Plotun, iar de acolo pe Sărata în jos, pînă la rîul Pîngăraţi, şi la vale pe pîrîul Pîngăraţi, peste apa Bistriţei, drept la gura Săcului şi de la Săcul, pe sub munte, lîngă Poiana dintre Vaduri, pînă la gura lui Anatodie, unde se împreună toate hotarele. Pentru aceea, aceste hotare care sînt împrejurul sfintei mănăstiri să le fie pe aceste semne, cu tot venitul.

† Şi întru aceea, de asemenea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor de la sfînta mănăstire, un sat, anume Vînători, pe rîul Bistriţa, în ţinutul Neamţului, care, acel sat, a fost mai înainte drept domnesc, ascultător către ocolul tîrgului Pietrei, iar după aceea l-a cumpărat Chiriţă postelnic de la Costantin voievod pentru două mii de ughi galbeni, iar după moartea lui Chiriţă postelnic, cneaghina lui, Maria, a dat acel sat, Vînător<ri>[6], sfintei mănăstiri mai susscrisă, Beserecani, întru pomenirea lor şi a părinţilor lor. Însă, cînd a fost în zilele lui Radul Mihnea voievod, <el>[6] a dat acel sat lui Ionaşco Boldescul cupar, iar după schimbarea şi după moartea lui Radul voievod, văzînd Ionaşco Boldescul cupar că nu poate stăpîni el acel sat, fiindcă a fost dreaptă danie şi miluire sfintei mănăstiri, s-a sculat el cu voia lui şi s-a tocmit cu rugătorii noştri călugări şi cu tot soborul sfintei mănăstiri şi le-a dat acel sat cu toate dresele sale şi cu privilegiul pe care l-a avut de la Radul voievod, iar egumenul şi călugării de la sfînta mănăstire, ei au dat lui Ionaşco Boldescul patruzeci de oi cu miei, şi doi cai buni, şi doi boi, şi două iepe cu mînji şi patru vaci cu viţei. Pentru aceea, acel sat, Vînători, cu mori pe rîul Bistriţa, să fie şi de la Domnia Mea sfintei mănăstiri danie, şi miluire, şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea le-am dat şi le-am întărit dreapta lor cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură de la Miron Barnoschi voievod şi din ispisocul de întărire de la Alexandru Iliaş voievod, jumătate din satul Şendreşti, care este în ţinutul Bacăului, pe Bistriţa, şi cu loc de prisacă, care, acea jumătate din satul Şendreşti, în ţinutul Bacăului, pe rîul Bistriţa, şi cu acest loc de prisacă, au cumpărat-o de la Candachia, cneaghina lui Goia fost vornic, şi de la fiii ei, pentru o sută şi cincizeci de ughi galbeni, iar lui Goia vornic i-a fost cumpărătură de la Micotici şi de la sora lui, Busca, fiii lui Ursu Bărboi vornic. Pentru aceea, să le fie cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea am dat şi am miluit şi am întărit sfintei mănăstiri dreapta lor danie şi miluire, din ispisocul de danie şi de întărire de la Alexandru Iliaş voievod, a treia parte din satul Feţingheşti, care acum se numeşte Răzimeştii, în ţinutul Putnei, pe Gîrla Putnei, cu vad de moară şi cu vii, partea din jos, pe care a stăpînit-o Caramiz, care acea a treia parte de sat, cu vad de moară şi cu vii, a fost şi cumpărătura lui Eustratie logofăt, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Moise Moghilă voievod, ce şi-a cumpărat de la Duraşco şi de la sora lui, Ţonţa, fiii lui Caramiz, nepoţii lui Giurgea Elescul[7], şi de la Băloş şi de la sora lui, Irodiia, şi de la Măriia şi de la fratele lor, Constantin, şi de la Vlasie şi de la Dumitraşco şi de la Hărta, fiii lui Nistor şi fiii lui Lucoci, nepoţii lui Caramiz, şi <de la>[6] Pătrăşcan şi de la sora lui, Maria, fiii Mariei, fiica lui Caramiz, şi de la Simdzana şi de la Damaschina şi de la Marta, fiicele lui Ursul, de asemenea nepoţii lui Caramiz, şi de la Dumitru, nepotul lui Ursul, şi de la Gligorcea şi de la Erimia şi de la Costachi, nepoţii lui Giurgea, şi de la Ileana, fiica lui Ruja, toţi nepoţi şi strănepoţi ai lui Giurgea Liescul, pentru două sute de taleri de argint. Şi după aceea, Istratie logofătul a dat şi a miluit sfînta mănăstire Beserecani întru pomenirea lui şi a părinţilor lui şi să-l scrie în pomelnicul cel mare. Pentru aceea, ca să le fie cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea le-am dat şi întărit dreapta lor ocină şi cumpărătură, pe care ei şi-au cumpărat-o de la Toader şi de la Tudora, fiii lui Dumitru Meleşco, a

www.dacoromanica.ro

patra parte din satul Cîndeşti, din Cîmpul lui Dragoş, din vatra satului, şi din cîmp, şi din pădure şi cu tot venitul, şi din poieni şi din ţarină, pentru o sută de taleri bătuţi, taleri de argint. Pentru aceea, să le fie cu tot venitul. Şi de asemenea, le-am dat şi le-am întărit, din dreptul lor dres, ce au cumpărat ei, sfînta mănăstire, de la Ionaşco şi de la Vasilie, fiii lui Salom, a a opta parte din a patra parte din satul Cîndeşti, partea lui Toma din partea lui Mihăilă, pentru douăzeci şi cinci de taleri de argint. Şi de asemenea, şi-au cumpărat de la Nicoară toată partea lui din acelaşi sat, Cîndeşti, partea lui Gliga Calotă, pentru optsprezece taleri de argint. Şi de asemenea, şi-au cumpărat de la Zaharia Dzamă iarăşi a opta parte din a patra parte din satul Cîndeşti, partea Dumitrei[11], iarăşi din partea lui Mihăilă, pentru optsprezece taleri de argint. Şi întru aceea, de asemenea le-am dat şi le-am întărit o parte din acelaşi sat, Cîndeşti, pe care au cumpărat-o de la Petru Hadîmbul, a opta parte din a patra parte, pentru o sută de oi. Toate acele părţi din satul Cîndeşti, pe care le scriem mai sus, s-au alipit într-o parte. Pentru aceea, să le fie cu tot venitul.

Şi de asemenea, am dat şi am întărit rugătorilor noştri, din ispisocul de cumpărătură de la Moise Moghila voievod, două vaduri de mori, pe Gîrla cea Mare de Jos a Putnei, pe care ei le-au cumpărat de la Eremiia şi de la fratele lui, Dumitraşco, şi de la Costantin şi de la alţi fraţi ai lor, fiii lui Nădăbaico fost vornic, pentru două sute şi douăzeci de taleri de argint, care acele două vaduri au fost cumpărătură tatălui lor, Nădăbaico vornic.

Pentru aceea, toate aceste pe rînd scrise, întîi ceea ce este în semne în jurul sfintei mănăstiri, şi satul Vînătorii, pe rîul Bistriţei, şi jumătate din satul Şendreşti, iarăşi pe rîul Bistriţei, şi a treia parte din satul Feţingheşti, care acum se numeşte Răzimeştii, în ţinutul Putnei, şi toate părţile ce şi-au cumpărat din satul Cîndeşti la un loc şi două vaduri de mori pe Gîrla cea Mare de Jos a Putnei, toate acestea, cu loc de mori, şi cu fîneţe, şi cu vaduri de mori şi cu loc de prisăci, să fie rugătorilor noştri, călugărilor de sfînta mănăstire Beserecani, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarele acestora mai sus scrise să le fie din toate părţile pe unde au folosit din veac.

Şi de la aceasta este credinţa Domniei Noastre, a mai sus scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi a preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ion voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril, hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Buhuş şi a lui Pătraşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului ...[9] pîrcălab de Neamţ, credinţa panului ...[10] pîrcălab de Roman, credinţa panului Apostol Catargiu mare postelnic, credinţa panului Grigoraşco Uréche mare spătar, credinţa panului Ghiorghie mare ceaşnic, credinţa panului Iordachi mare vistiernic, credinţa panului Grama mare stolnic, credinţa panului Dumitraşco mare comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, fiindcă le este dreaptă danie şi miluire, sfintei mănăstiri, şi iarăşi dreaptă cumpărătură pentru banii lor drepţi şi proprii.

Şi, pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Pătraşco Başotă mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Focea, la Iaşi, în anul 7143 <1635>, luna martie, 25.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Peceţi, nr. 205.

Orig., perg. (56 x 69,5 cm), pecete mare atîrnată (v. descr. la doc. nr. 54), şnur de mătase roşie (de care este prins şi şnurul actului din 1634 martie 15 - ibidem, nr. 205); cu o copie, din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

Ibidem, ms. nr. 629 (Cond. Asachi), f. 292 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/38 a, b, (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 225, nr. 1070 (rez.).

PECETE: Leonte, *O formă rară de validare*, p. 252, fig. 3 (facs. ilizibil); M. Dogaru, *Doc. excepţional validate*, p. 330 (facs.); *idem*, *Sigilii-Vasile Lupu*, p. 61 (facs.); *idem*, *Sigiile*, p. 105-106, fig. 75, (facs.); Ligor, *Moldova*, p. 121 (descn)

---

[1] "†" şi iniţiala "М", scrise cu chinovar.

[2] Cuvînt scris cu chinovar.

[3] În loc de знаменито.

[4] Aici, şi deseori în continuare, după consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.

[5] ѵ, scris distinct deasupra unui dublu о.

[6] Omis.

[7] Mai jos: Лиескѹл (Liescul).

[8] г şi к, în ligatură (ш, suprascris).

[9] Loc alb; în sfatul domnesc atestat la 24 martie 1635 (v. doc. nr. 64): "Ionaşco şi <Iuraşco> Başotă", în cel urm., din aceeaşi zi: "Iuraşco Başotă", iar în cele din 27 martie 1635 (v. doc. nr. 76-78), de două ori "Iuraşco Başotă", şi, apoi, "Nicolachi".

[10] Loc alb; în doc. urm., din aceeaşi zi: "Fortuna".

[11] Aşa în orig.

69 1635 (7143) martie 25, Iaşi.

† М(и)>[1]л(о)стїею б(о)жїю, Иѡ Басилїе вѡевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Знаменито чиним с(ь) сим[2] листом нашим, ѣсѣмь кто на нем възритъ или чточїи его оуслишит, wж(е) тот истиниї болѣреи наш, Нѣнюл дворис<и>[3]к, слоужил право и вѣриою слѹжбѹ нинимъ[4] с(вѣ)тоноч(и)вшим г(о)сп(ода)рем, прѣжде Нас бивше, а днес слѹжил и Г(о)сп(о)дств(а) Ми и земле наш(е) право и вѣрно. Тѣм Мъ, видѣвше его правою и вѣриою слѹжбоу до Нас, жаловали есми его wсобиною нашею м(и)л(о)стїю и дали и потвръдили есми емоу, wт Нас, оу нашеи Земли Молдавскои, его правою wти(и)ноу и викѹпленїе, wт нарѣденїи за викѹпленїе что ѡи имал wт Моис<е>[3] воевода, половина wт третаа част село Томещи, чтѡ оу в(ѡ)лwст Крълигътѹри, и една пасик Петреи, съ садове и съ ръбиник подли пасик. И съ<и>[3] ликадѹ съ садове пакижи били Петреи, что ѡи себѣ кѹпил wт Некифор армъшел и wт брат его и wт сестри им; и тоа паки<же>[3] ес<т>[3] оу ватрѹ село.

И тиж(е), тъи виш(е) писани люди, ѡи(и) продали иχ права wти(и)иѹ и дѣдиниѹ, пакиж(е) въ того село, wт половина трета част село, половина wт част Исанко, част Дѹмитрѹ и сестри его, Марики. Тѣχ части виш(е) писани ѡии продали болѣриноу Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Нѣнюл дворник, ради сто и wсим десѣт талери сребр<ъ>[3]ниχ.

И тиж(е), прїинде прѣд Нами Гєwргїе Кашѹл, по его доброю волю, неким непоноѹжден а ни приселован, и продал своа права wти(и)иѹ и викѹпленїе, оу кромѣ оункове его, wт половина трета част село Томещи, половина част wт

www.dacoromanica.ro

часть Ихнатѣ. Тоа ѡн продал пакиж(е) болѣренѣ нашемѣ виш(е) писан, ради два десѣт и пѣт талери сребр<ъ>[3]ниҳ.

И тиж(е), пріинде прѣд Намн Гаврил Ромънескѣл и сестра его, Йнтимїа, с(ъ)нове Мъриқъи Ромънѣскъи, и Басилїе и брат его, Глигорчѣ, и сестри иҳ, Настасїа и Йнгелина, с(ъ)н(о)ве Ишнашко ѡт Томеци, виѣци Мърики Ромънѣскъи, и Павъл и брат его, Дѣмбравъ, и сестри им, Оулїана и Настасїа, с(ъ)н(о)ве Тодосїи, виѣци Ромънѣскъи, и продали иҳ права ѡти(н)нѣ и дѣди(н)нѣ, ѡт половина трета часть село Томеци, четвръта часть ѡт часть Исанко и половина ѡт трета часть село, еж(е) било виквпленїе Мърики Ромънѣскъи ѡт Ишнашко и ѡт Пътрашко, с(ъ)н(о)ве Ихнатѣ, виѣк поп Лоупъл. Тѣҳ виш(е) писани части за ѡти(н)нѣ ѡт того село, Томеци, паки ѡни продали болѣринѣ нашемѣ, Нѣнюл дворник, ради сто ѡсим десѣт талер(и) сребр<ъ>[3]нъҳ.

И тиж(е), ѡн себѣ кѣпил ѡт Григорїе Гоѫан, с(ъ)нъ Илѣни, виѣк Личюл, и ѡт сестра его, Йгаҳїа, и виѣка его, Настїа, дъци Мърики, и брат его, Марко, и сестра его Йгафїа, с(ъ)нове Йндреѫан, и Ишнашко Карчюл, и ѡт брат его, Басилїе, и сестра им, Йнтемїа, с(ъ)н(о)ве Личюл, и Тодер, с(ъ)ни Йнин, и сестра его, Настасїа Трифънѣс(а), тиж(е) виѣци Личюл, и Тодер и сестра его, Гафта, и Бълае и Кандакїа, с(ъ)нове Йгаҳїевн, и Некодръ и сестра его, Мъдълица, и Марїа, с(ъ)н(о)ве Ишнашко Личюл, въсн виѣци и прѣвиѣци Личюл стар, ѡт половина трета часть четвръта часть, часть Исанко, та дѣди(н)нѣ, ради ѡсим десѣт талери сребр<ъ>[3]ниҳ.

И тиж(е), ѡн себѣ коупил ѡт Тодер и ѡт сестра его, Настасїа, с(ъ)н(о)ве Йин(н), ѡт половина трета часть село Томеци половина часть, часть Тѣрлѣю. Тоа часть било виквпленїе тютци нмъ, Илинкъи Петрѣ ѡт Йнтимїа, Тѣрчевн жена, а им било виквпленїе ѡт Йнгелина, дѣци Томаскъи, виѣка Тѣрлоую, ради четири десѣт талер(и) сребр<ъ>[3]ниҳ.

И тиж(е), ѡн себѣ кѣпил ѡт Дънилъ и ѡт брат его, Фѣме, с(ъ)н(о)ве Соркъи, виѣци Тѣрлоуи, ѡт половина трета часть село, ѡт половина четвръта часть, ѡт часть Тоурлѣи, ради два на десѣт талери личниҳъ.

И тиж(е), ѡн себѣ кѣпил ѡт Марика пападїа, дъци Йѫниїен, виоука Хѣртеш, прѣшиѣка Тѣрлоуи, иҳ прав<а>[3] ѡти(н)ноу и дѣди(н)нѣ, ѡт половина ѡт половина трета часть, четвръта часть, ѡт часть Тѣрлѣи, ради ѡсим талери личниҳ.

И тиж(е), Сава, с(ъ)нъ Йгаҳїен, виѣк Хѣртеш, прѣоуиѣк Тѣрлоуи, продал своа права ѡти(н)нѣ и дѣди(н)нѣ, ѡт половина ѡт половина трета часть село, ѡт четвръта часть половина, ѡт часть тиже Тѣрлоуи, ѡт того село, ради ѡсим талери.

И тиж(е), ѡн себѣ коупил ѡт Ишнашко и ѡт брат его, Жирон къпитан, и ѡт брат иҳ, Ишков, и ѡт сестра иҳ, Йрвасїа, с(ъ)н(о)ве Барвари, виѣци Мнхаил, прѣоуиѣци Тѣрлоуи, въсѣ част иҳ что сѣ изберет ѡт того село, ради ѡсим талери.

И тиж(е), ѡн себѣ коупил ѡт Ишнашко <По>[5]пъскѣл и жена его, Мърїа, дъци Софикъи, виѣка Йнтон, прѣшиѣка Хѣртеш, иҳ права ѡти(н)нѣ и дѣди(н)нѣ, ѡт половина ѡт половина трета часть село, ѡт четвръта часть половина, ѡт часть Тоурлоуи, ради ѡсим талери личниҳ.

И тиже, ѡн себѣ кѣпил ѡт Йнтон, виѣк Хѣртеш, ѡт половина ѡт половина ѡт трета часть, ѡт четвръта часть половина, ради ...[1] талер(и) сребр<ъ>[3]ниҳ.

www.dacoromanica.ro

И тиж(е), wи себѣ кѹпил wт Настасїѧ, жена Георгїе Кашѹл, и дъщи им, Келсїа и Мѣрика и Дѹмитра, и с(ъ)нъ еи, Скридон, виѹци Мѣркъи, прѣшиѹци Исанко, wт половина за трета част село, wт четвръта част пѣтаа част, wт част Исанко, и съ една ливада съ садове и съ една виноград оу ватрѹ село и съ домов Георгїе Кашѹл, ради седем десѣт талери сребръ[3]ниχ.

И w том, тиж(е) даем и потверъждаем болѣрии(ѹ) наш виш(е) писани, Нѣнюл дворник, едни[а] село, на има Ширевци, что тот село било прав(о) наше г(ос)п(о)д(а)рско, прислѹшно къ wколѹ търг Хотинскїи, wт его прави и питоми нарѣденїи что wи имал wт Алеѯандрѹ Илиаш воевода за данїе и м(и)лованїе.

И w том, тиж(е) даем и потверъждаемъ дрѹгое село, на имѣ Рѣдюл, что тот село пакиже било право наше г(ос)п(о)д(а)рско, прислѹшно къ wколѹ Тръг Тротѹш, wт его прави и питомїи нарѣденїи что wи имал за данїе и м(и)лованїе wт Монсею Могила воевода; дрѹгое, wи дал тогда четири коии добри, <и>[3] сїи дали сѣ въ потрѣбъ земскою.

Тѣм ради, тиχ виш(е) писани части за wти(и)нѹ wт того село Томещи и тиχ два селове да ест болѣринѹ наше виш(е) речени, Нѣнюл дворникъ, прави wти(и)ии, и дѣди(и)ии, и викѹпленїе, и данїе, и м(и)лованїе, и оурик и потверъжденїе, съ въсѣм доходом, емѹ и дѣтем его, и wиочатом его, и пращѹратом его и въсемѹ родѹ ег(о), кто сѣ изберет иаи ближнїи, непорѹшено николиже, на вѣки вѣчнїи.

И хотар тиχ више писаним селам, Томещи и Ширъѹци и Рѣдюл, да ест wт оусиχ сторони по своим(и) старими хотари, но кѹда из вѣка оужинали.

Й на то <ест>[3] вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства, виш(е) [пи]писаиаго, Ми, Iw Васнлїе воевода, и вѣра прѣвзлюбленнаго с(ъ)на Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Iwи воевода, и вѣра бояр нашиχ: вѣра пана Савии Пръжескѹл великого дворника Долиеи Земли, вѣра пана Дѹмитрашко Шолдан вел дворник Горнѣи Земли, вѣра п(а)на Гаврил гетман и пъркълаб Сѣчавскои, и вѣра п(а)на Бѹхѹш и Пътрашко Чоголѣ, пъркълаб Хотинскии, вѣра пана Юрашко Башотъ пъркълаб Нѣмецкїиχ, вѣра пана Фортѹна пъркълаба Романскїи, вѣра пана Глигорашко Оурѣке вел спътар, вѣра пана Ишрдаки вел виститник, вѣра пана Йпостол Катарѹнѹл постелника, вѣра пана Гиwргие чашника, и вѣра пана Грама столиика, вѣра пана Дѹмитрашко комиса и вѣра въси болѣри наши мwлдавскиχ, великиχ и малиχ.

Й по нашими животе и г(ос)п(одст)ованїе, кто бѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтїи нашиχ или wт нашего рода или пак бѫд кого Б(ог)ъ изберетъ г(о)сп(о)д(а)ръ бъти нашеи Земли Молдавстѣи, тот би емѹ не порѹшил нашего оустроенїа и потверъжденїе, нъ али би емѹ дал и оукрѣпил, за что ест емоу прави wтиии, и викѹпление [и] на свои прави пиниѣзи <више>[3] писани, и даанїе за его правою и вѣрною слѹжбѹ.

Й на болшеи крѣпост и потверъжденїе томѹ въсемѹ више писаномѹ, велѣли есми нашемѹ вѣриомѹ и почьтеномѹ болѣринѹ, жѹпан Пътрашко Башотъ великомѹ лwг(w)ѳ(е)т(ѹ), писати и наш печѣт привѣзати къ семѹ истиномѹ листѹ нашемѹ.

Писах оу Йсох, Пътрашко, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг, март(їе) кѣ д(ь)ни.

† Iw Васнлие вwиевда <m. p.>.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, Io Vasile voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi

www.dacoromanica.ro

citindu-se, că acest adevărat boier al nostru, Neaniul vornic, a slujit cu dreaptă şi credincioasă slujbă altor sfîntrăposaţi domni, care au fost înainte de Noi, iar astăzi a slujit şi Domniei Mele şi ţării noastre drept şi credincios. De aceea, noi, văzînd dreapta şi credincioasa lui slujbă către Noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit, de la noi, în ţara noastră, Moldova, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din dresele de cumpărătură pe care el le-a avut de la Mois<e>[3]iu voievod, jumătate din a treia parte din satul Tomeşti, care este în ţinutul Cîrligăturii, şi o prisacă a lui Petrea, cu grădină şi cu rîmnic lîngă prisacă. Şi acea livadă cu pomi a fost iarăşi a Petrei[6], pe care el şi-a cumpărat-o de la Nechifor armăşel şi de la fratele lui şi de la sora lor; şi aceea, de asemenea, este în vatra satului.

Şi de asemenea, acei mai susscrişi oameni, ei au vîndut dreapta lor ocină şi moşie, iarăşi în acel sat, din jumătate din a treia parte de sat, jumătate din partea lui Isaico, partea lui Dumitru şi a surorii lui, Marica. Acele părţi mai sus scrise ei le-au vîndut boierului Domniei Mele, Neaniul vornic, pentru o sută şi optzeci de taleri de argint.

Şi de asemenea, a venit înaintea Noastră Gheorghie Caşul, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi cumpărătură, deosebit de a unchiului său, din jumătate din a treia parte a satului Tomeşti, o jumătate de parte din partea lui Ihnat. Aceea el a vîndut-o iarăşi boierului nostru mai susscris, pentru douăzeci şi cinci de taleri de argint.

Şi de asemenea, a venit înaintea Noastră Gavril Românescul şi sora lui, Antimiia, fiii Măricăi[6] Românească [6], şi Vasilie şi fratele lui, Gligorcea, şi surorile lor, Nastasiia şi Anghelina, fiii lui Ionaşco din Tomeşti, nepoţii Maricăi Românească[6], şi Pavăl şi fratele lui, Dumbravă, şi surorile lor, Uliiana şi Nastasiia, fiii Todosiei, nepoţii Românească [6], şi au vîndut dreapta lor ocină şi moşie, din jumătate din a treia parte din satul Tomeşti, a patra parte din partea lui Isaico şi jumătate din a treia parte de sat, care a fost cumpărătură Măricăi Românească[6] de la Ionaşco şi de la Pătraşco, fiii lui Ihnat, nepotul popii Lupul. Acele mai sus scrise părţi de ocină din acel sat, Tomeşti, iarăşi le-au vîndut ei boierului nostru, Neaniul vornic, pentru o sută optzeci de taleri de argint.

Şi de asemenea, el şi-a cumpărat de la Grigorie Goian, fiul Ilenei, nepotul lui Liciul, şi de la sora lui, Agahia, şi nepoata lui, Nastiia, fiica Maricăi, şi fratele lui, Marco, şi sora lui, Agafia, fiii lui Andreian, şi Ionaşco Carciul şi de la fratele lui, Vasilie, şi sora lor, Antemiia, fiii lui Liciul, şi Toader, fiul Annei, şi sora lui, Nastasiia Trifăneasa[6], de asemenea nepoţii lui Liciul, şi Toader şi sora lui, Gafta, şi Bălac şi Candachiia, fiii lui Agahie, şi Necoară şi sora lui, Mădăliţa, şi Mariia, fiii lui Ionaşco Liciul, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Liciul cel bătrîn, din jumătate din a treia parte, a patra parte, partea lui Isaico, acea moşie, pentru optzeci de taleri de argint.

Şi de asemenea, el şi-a cumpărat de la Toader şi de la sora lui, Nastasiia, fiii Annei, din jumătate din a treia parte din satul Tomeşti o jumătate de parte, partea lui Turlui. Acea parte a fost cumpărătură mătuşii lor, Ilincăi[6] Petrea, de la Antimiia, soţia lui Turcu, iar lor le-a fost cumpărătură de la Anghelina, fiica Tomascăi [6], nepoata lui Turlui, pentru patruzeci de taleri de argint.

Şi de asemenea, el şi-a cumprat de la Dănilă şi de la fratele lui, Fume, fiii Sorcăi[6], nepoţii lui Turlui, din jumătate din a treia parte de sat, din jumătate a patra parte, din partea lui Turlui, pentru doisprezece taleri număraţi.

Şi de asemenea, el şi-a cumpărat de la Marica preuteasa, fiica Axiniei[6], nepoata lui Hérteş, strănepoate lui Turlui, dreapta lor ocină şi moşie, din jumătate din jumătate din a treia parte, a patra parte, din partea lui Turlui, pentru opt taleri număraţi.

www.dacoromanica.ro

Şi de asemenea, Sava, fiul Agahiei, nepotul lui Hérteş, strănepotul lui Turlui, a vîndut dreapta sa ocină şi moşie, din jumătate din jumătate din a treia parte de sat, din a patra parte jumătate, din partea iarăşi a lui Turlui, din acest sat, pentru opt taleri.

Şi de asemenea, el şi-a cumpărat de la Ionaăco şi de la fratele lui, Miron căpitan, şi de la fratele lor, Iacob, şi de la sora lor, Arvasiia, fiii Varvarei, nepoţii lui Mihail, strănepoţii lui Turlui, toată partea lor ce se va alege din acel sat, pentru opt taleri.

Şi de asemenea, el şi-a cumpărat de la Ionaşco <Po>[5]păscul şi de la soţia lui, Măria, fiica Sofiicăi[6], nepoata lui Anton, strănepoata lui Hérteş, dreapta lor ocină şi moşie, din jumătate din jumătate din a treia parte de sat, din a patra parte jumătate, din partea lui Turlui, pentru opt taleri număraţi.

Şi de asemenea, el şi-a cumpărat de la Anton, nepotul lui Hérteş, din jumătate din jumătate din a treia parte, din a patra parte jumătate, pentru ...[1] taleri de argint.

Şi de asemenea, el şi-a cumpărat de la Nastasiia, soţia lui Gheorghie Caşul, şi fiicele lor, Chelsiia şi Marica şi Dumitra, şi de la fiul ei, Scridon, nepoţii Maricăi, strănepoţii lui Isaico, din jumătate de a treia parte de sat, din a patra parte a cincea parte, din partea lui Isaico, şi cu o livadă cu pomi şi cu o vie în vatra satului şi cu casa lui Gheorghie Caşul, pentru şaptezeci de taleri de argint.

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim boierului nostru mai sus scris, Neaniul vornic, un sat, anume Şireuţi, care, acest sat, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Hotin, din dreptele şi propriile drese pe care el le-a avut de la Alexandru Iliiaş voievod de danie şi miluire.

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim alt sat, anume Rédiul, care, acest sat, iarăşi a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Tîrgului Trotuş, din dreptele şi propriile drese pe care el le-a avut de danie şi miluire de la Moiseiu Moghila voievod; alta, el a dat atunci pentru cai buni, şi aceştia s-au dat în treaba ţării.

Pentru aceea, acele mai sus scrise părţi de ocini din acel sat, Tomeşti, şi acele două sate să fie boierului nostru mai sus zis, Neaniul vornic, drepte ocini şi moşii, şi cumpărătură, şi danie, şi miluire, şi uric şi întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor lui, şi strănepoţilor lui şi întregului său neam, cine se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate, Tomeşti şi Şirăuţi şi Rédiul, să fie din toate părţile după hotarele sale vechi, pe unde au umblat din veac.

Iar la aceasta <este>[3] credinţa Domniei Noastre, a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ion voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, şi credinţa panului Buhuş şi a lui Pătraşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Iuraşco Başotă pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Fortuna pîrcălab de Roman, credinţa panului Gligoraşco Uréche mare spătar, credinţa panului Iordachi mare vistiernic, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, şi credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întocmirea şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi sînt lui drepte ocini, şi cumpărătură, [şi] pe dreptii săi bani mai <sus> [3]scrişi, şi danie pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă.

www.dacoromanica.ro

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, jupan Pătraşco Başotă mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această carte a noastră.

Scris la Iaşi, Pătraşco, în anul 7143 <1635> martie, 25 zile.

† Io Vasilie voievod[6] <m. p.>.

Arh. St. Iaşi, CCCXL/20.

Orig., perg (86 x 48,5 + 9 cm), pecete atîrnată, luată împreună cu bucata de perg. de care era prinsă.

Bibl. Centr. de Stat, I/66 (trad., din 1801 iunie 22, de Pavel Debrici polcovnic).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/39 a-d (foto., după trad.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XIV, p. 95-100 (trad. modernă, de N. Beldiceanu); Băleanu-Stoide, nr. 18, p. 44-47 (text slav).

---

[1] Loc alb.
[2] Aici, ca şi deseori în continuare, după consoana finală, paieroc.
[3] Omis.
[4] În loc de инши.
[5] Şters.
[6] Aşa în textul slav.

70 1635 (7143) martie 25.

† Eto az, Fortuna pîrcălabul de Neamţu, mărturisescu cu ceastă scrisoare a noastră cum au furat Gligorie, feciorul lui Vasilie şi Angheline<i>[1]de Moseteşt(i)[2], de ţinutul Neamţului, 17 stupi a lui Ion şi a lui Lazor şi a Cocolui[2] de Prăjeşt(i) şi 14 stopi [2] a Blagăi de Ruşciori. Deci l-au prinsu de l-au adus la mene. Deci, eu l-am întrebat dinaintea a omeni[2] buni: furatu-i-au, au năpast(ă) iaste; el au spus că i-au faratu[3] alte soţii. Deci am vrut să-l duc la Iaşi, în temniţă. El s-au rugat să-l las să plătească bucatele păgăbaşilor[4] şi globa[2] mea. Deci, bucatele păgubaşilor au plătit, iar gloaba mea n-au avut cu ce plăti, ce au luat Gligorie şi tata-său, Vasilie, şi înmă-sa, Anghelina, de <l>[5]a Béchea pîrcălabul de Bogdăneşt(i), 10 stupi neroiţi, în Vinerea Paştilor, şi 10 bezmeni de cear(ă) lămurit(ă), de me-au dat mie de ş-au plătit globa[2] dinaintea lui Marcu Féşchea şi dinaintea lui David de Bogdăneşt(i) şi dinaintea scaunului. Iar Vasilie şi Anghelina şi feciorul său, Gligorie, au dat Béchei pîrcălabului partea de ocin(ă) a mîne-sa, a Măriicăi, di sat di Bogdăneşt(i), cu tot venitul, <cu voia>[1] a tuturor fraţilor a Anghelinei, direptu acéle bucate ce au luat de la Béchea, iar dinaintea acelor oameni ce mai sus sîm<t>[1] scriş(i).

Φορτυνας <m. p.; sig.>.

† Let 7143 <1635> mart(ie) 25.

Arh. St. Iaşi, DCLXXXV/29.

Orig., hîrtie (30,5 x 18 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri în două locuri, restaurat, pecete inclară în tuş, neclară.

Pe primele două treimi din stînga doc., scrisul s-a imprimat, probabil din cauza umezelii, de pe o parte pe cealaltă, conform modului său de pliere.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 105, p. 179-180 (orig., cu caractere chirilice).

www.dacoromanica.ro

[1] Omis.
[2] Aşa în orig.
[3] Greşit, pentru "furatu".
[4] Greşit, pentru "păgubaşilor".
[5] Rupt.

71 <1635-1636> (71...) martie 25.

† Scriem şi mărturisim, cu cest zapis al nostru p<r>[1]ecum, au vîndut Ursul ce-au fost rob la Nădil(ă), ficior Suséncăi, a patra parte din sat(ul) Grădinari, bătrînul lui Draguş, a sa moşie direaptă, din deal, şi din vale, şi din vatră de sat şi din[în]tr-apă[2], de nime<ne>[3] nevoit şi de nimene silit, tot a patra parte din tot vinitul locului. Ş-au cumpărat Bosanciu, şi Nichita, şi Naca, şi Costachii şi Ştefan, cu frate-său, Anghel; ş-au dat pe dinsa[4] 80 de zloţi bătuţi, dintre mulţi omini[4] buni, dintre Gligorie Căpăţini, şi dintre Ifodie, şi dintre Geanta de Băloşeşti, şi dintre Istratie din Perţeşti, şi dentre Tîrnoschi, şi dintre Giula din Grădinar(i), şi dintre Arion de-acolea, şi dentre Costantin ot tam, şi Ionaşco ot tam, şi in Ionaşco, şi dintre satul, dintre tot, dintre tineri[5], şi dintre bătrîni, şi dintre Mirăuţi[6] de Sauleşti şi mulţi omini[4] buni.

Şi, pentru credinţă[7], ne-am pus şi degetele, să se ştie.

† Къ а(ь)нъ Басилии воєвод(а).

К(ъ) лѣт(о) хэр̃ ...[8] 71<43>/16<35>, м(ѣ)с(а)цъ мартъ(їи), к̃є <25> д(ь)нъ.

Gligorie <a. d.>.

Ifodie <a. d.>.

Geanta <a. d.>.

Istratie <a. d.>.

Tîrnoschi <a. d.>.

Giula <a. d.>.

Arion <a. d.>.

Costantin <a. d.>.

Ionaşco <a. d.>.

In Ionaşco <a. d.>.

Mirăuţi <a. d.>.

† Пис(а) Басилии бив поп(ъ) wт Дажбиєни.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Zapisul de la Grădinari, <completată ulterior>: ce au cumpărat Bosanciu şi Naca; <şi două ulterioare>: Zapisul di la Ursul robul din Grădinari ...[9], <şi>: Ζαπηση του Ουρσουλου στον Γραδινα[10].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Adam, VI/5.
Orig., hîrtie (32,7 x 20,5 cm), difolio, filigran, deteriorat, unsprezece amprente digitale.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/13 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 225, nr. 1071 (rez.).

Datat după domnia lui Vasile Lupu.

www.dacoromanica.ro

[1] Omis.
[2] "ă", redat prin. A
[3] Omis prin haplologie.
[4] Aşa în orig.
[5] "nc", adăugat deasupra rîndului.
[6] "r", transformat din altă literă.
[7] În textul chirilic: крѣдинциа.
[8] Cifrele unităţilor şi zecilor, rase.
[9] Indescifrabil.
[10] "Zapisul lui Ursul, pentru Grădina".

72 1635 (7143) martie 26, Iaşi.

†[1] М(и)л(о)стїю б(о)жїю, Мы, Иw Басилїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоu. Знамениτо чиним ис[2] сим листwм нашем, въсѣм кто на нем възрит или кточїи[3] его оуслишит, wж(е) тот истеннїи слоугa наше, Ѳремїа Мѡргѡлец, и кнѣгинѣ его, Кандакїа, дочка Тоадер Драготъ, бив вел ватах, дали и потвръдили есми им, wт Нас, ѡ нашїи земли, ѡ Мwлдавскоu, иχ правою wтн(и)нѡ и дѣди(и)нѡ и кѡпежнw, wт исписок за викѡпленїе что имал(и) родителе иχ Тоадер Драготъ, съ кнѣгинѣ его, Настѣ, wт Симиwн Могила воевода, половина село wт Пъѡшещи, съ мѣсто за млини ѡ Ботощѣ рекома Коозѡ, чтѡ ѡ в(о)лост Крълигътѡри, что тоа било им кѡпежно wт монаχ Иwан, с(ъ)нъ Питик бив дворник, и wт ѡникове его, Дѡмитрѡ, и сестра его, Настасїа, с(ъ)н(о)ве Георгїе Питик, за една сто и два десат ѡги жолтиχ, wт иχ правїи привилїа, что имали, за кѡпежно и за потвръжденїе, wт Алеѯандра воевода и wт Богдана воевода. Тѣм радї, како да ест им, и wт Нас, съ въсем доходом.

И тиж(е), потвръждаем им и дрѡгаа част за wтн(и)нѡ wт тогож(е) село, wт Пъѡшещ(и), wт половина село, третаа част, wт исписок за викѡпле<нїе>[6] что имал w(тъ)ць иχ, Тоадер Драготъ, wт Костантин Могила воевода и wт исписок за тѣж и за феръю wт Моисею Могила воевода, что тоа част за wтн(и)нѡ кѡпил w(тъ)ць им, Тоадер Драготъ, wт брат его, Лѡпѡл Драготъ, а емѡ било кѡпежно wт Лѡпѡл Мога, за двѣ десат и пет ѡги жолтиχ.

И тиж(е), дрѡгаа част wт тогож(е) село, Пъѡшещи, wт тогож(е) полови<на>[6] село, третa част, wт исписок за кѡпежно что имают wт Бърновскїи воевода, что тоа част за wтнинѡ ест им кѡпежно wт Стратѡл Болѣ чашник, въсѣ част его, что сѣ емѡ избѣрет, за шест десат и седим талер(и) сребр(ъ)ниχ, како да ест им, и wт Нас, съ въсем доходом.

И w[т] том, тиж(е) потвръждаем слѡзи наш, Ѳремїи Мѡргѡлец, и кнѣгини его, Кандакїи, иχ правою wтн(и)нѡ и кѡпежно, wт исписок за викѡпленїе wт Радѡл воевода, wт половина село Дърмънещи, пол<о>[7]вина, на рѣца Сѡчавѣ, съ половина за став и за млин, что тоа ест им кѡпежно wт Басилїе и wт жина[4] его, Идинка, радї една сто и два десат талер(и) личниχ и за един кон, цѣнован за четир(и) десат талер(и) сребр(ъ)ниχ.

И w[т] том, тиж(е) потвръждаем им иχ права wтнинѡ и кѡпежно, wт исписок за викѡпленїе wт Радѡл воевода, една част за wтнинѡ wт село Литѣн(и), на Шомѡзѣ, ѡ в(о)лост Сѡчавскомѡ, wт въсего село, третаа част, вишнѣа част, съ мѣсто за став и за млин на тое потоце, что тоа ест им кѡпеж<но>[5] wт Ѳрина и wт сестра ен, Илѣна, и wт брат им, Гεwргїе, с(ъ)н(о)ве Михалчи wт Костещи, wт исписок за раздѣленїе что имали wт Петра

www.dacoromanica.ro

воєвод(а), радї єдна сто и пет десат ѻги жолтиҳ, како да ест им, и wт Нас, съ въсем доҳодом.

И w[т] том, тиж(е) даемѳ[8], и потверъжданим[4] двѣ фалчи за виноградї wт Котнар(и), ѳ Гор Пископ(а), что тиҳ виноградї било им за дѣдн(и)нѣ и били прадали[4], а и(ъ)нѣ кѫпил Єремїа Мѣргѫлец, съ киѣгинѣ его, Кандакїа, wт киѣгинѣ Ѽръшоае, за wсим десат талер(и) сребр(ъ)иниҳ.

Тѣм радї, тиҳ више писаниҳ части за wтиини wт село Пъѫшещи и wт Дърмънещи и wт Литѣни и тиҳ виногради wт Котиарю, wт Гор Пископ(а), како да сѫт, и wт Г(о)с(по)дств(а) Ми, слѫзи наше, Єремїи Мѣргѫлец, и киѣгини его, Кандакїи, правїи wтн(и)ии, и дѣдниии, и кѫпежии и ѳрик, им и дѣти иҳ, и wиѫчатом, и прѣwнѫчатом, и прѣцюрѣтом и въсемѳ родѳ им, кто сѣ им[и] изберет наи ближнїи, непорѫшениомѳ николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

Й хотар тим више писаниҳ части за wтниниѳ да ест им на части, како сѣ им изберет, а wткъ иниҳ стороних да ест им по старими хотари, по кѫда из вѣка wживали.

Й на то, ест вѣра нашего Г(о)сп(о)дства [Ни], виш(е) писаиаго, мы, Иw Басилїе воєвода, и вѣра прѣвъзлюблениомѳ и ср(ъ)д(ь)чномѳ с(ъ)иа Г(о)с(по)дств(а) Ми, Иwан воєвода, и вѣра болѣри наших: вѣра пана Савин Пръжескѫл великаг(о) дворника <wт>[6] Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Дѫмитрашко Шолдан великаг(о) дворника wт Бишнѣи Земли, вѣра пана Гаврил гетмана[6] <и> пръкълава Сѫчавскаг(о), вѣра пана Дѫмитрѳ Бѫхѫшѣ и пана Пътрашко Чого<лѣ>[6], пръкълаби Хотинскїи, вѣра п(а)иа Іwиашко и ...[9], пръкълабовѣ Немецкї, вѣра п(а)на Йпостол Катарцїѫл постелиика, вѣра п(а)на Глигорїе Ѫрѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Гешргїе чашиика, вѣра п(а)иа Юрдаки вистѣриика, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра п(а)иа Дѫмитрашко комиса и вѣра въсѣҳ болѣри нашиҳ, великими и малими.

Й по нашем животѣ, кто бѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ, wт дѣтиҳ наше и<ли>[6] wт нашего рода, или пак бѫд ког(о) Б(о)гъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ бити нашеи Земли, Мwлдавскои, тот би емѳ ие порѫшил наше потверъж<денїе>[6] и ѳстроенїе, иъ аб им дали и ѳкрѣпили, зачто ест им правїи wтн(и)ни и кѫпежни.

Й на бѫлшїи[4] крѣпост и потверъжденїе томѳ въсемѳ виш(е) писаниому, велѣли есми нашемѳ вѣриомѳ и почитениомѳ болѣрин(ѳ), п(а)ниѳ Пътрашко Башотъ великомѳ логофет(ѳ), писатї и наше печат завезати къ семѳ истениомѳ листѳ нашемѳ.

Писал Боръѣниѫл, ѳ Мсоҳ, в(ъ) л(ѣ)то × зрмг, м(ѣ)с(а)ца март(їе), кз д(ь)ни.

† Иw Басилие вwиевода <m. p.>.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(о)ф(е)т [и][10] с(а) искал m. p.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Съи ѳрик ест Єремїи Мѣргѫлец на едни wтн(и)ни ег(о) wт Пъѫшещ(и) и wт Дърмънещ(и) и wт Литѣии; <alta, din scc. XVIII>: Păuşeşti; <şi ultima, din prima jum. a sec. XIX>: Suret de la Vasili v(oie)v(o)d, din let 7143 <1635> mart(ie) 26 - întărire lui Irimiia Murguleţ pe Păuşăşti.

†[1] Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestei adevărate slugi a noastre, Ieremia Murguleţ, şi cneaghinei lui, Candachiia, fiica lui Toader Dragotă fost mare vatah, le-am dat şi le-am întărit, de la Noi, în ţara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură, din

www.dacoromanica.ro

ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut părinţii lor[5], Toader Dragotă, cu cneaghina lui, Nastea, de la Simion Moghilă voievod, jumătate de sat din Păuşeşti, cu loc de mori în Pîrăul numit "al Carului", care este în ţinutul Cîrligăturii, care, aceea, le-a fost lor cumpărătură de la monahul Ioan, fiul lui Pitic fost vornic, şi de la unchiul lui, Dumitru, şi de la sora lui, Nastasiia, copiii lui Gheorghie Pitic, pentru o sută şi douăzeci de ughi galbeni, din dreptele lor privilegii de cumpărătură şi de întărire, pe care le-au avut de la Alexandru voievod şi de la Bogdan voievod. Pentru aceea, să le fie lor, şi de la Noi, cu tot venitul.

Şi de asemenea, le întărim lor şi altă parte de ocină din acelaşi sat, din Păuşeşti, a treia parte din jumătate de sat, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut tatăl lor, Toader Dragotă, de la Costantin Moghilă voievod, şi din ispisocul de pîră şi de ferîie de la Moiseiu Moghilă voievod, care, această parte de ocină, a cumprat-o tatăl lor, Toader Dragotă, de la fratele lui, Lupul Dragotă, iar lui i-a fost cumpărătură de la Lupul Moga, pentru douăzeci şi cinci de ughi galbeni.

Şi de asemenea, altă parte din acelaşi sat, Păuşeşti, a treia parte din aceeaşi jumătate de sat, din ispisocul de cumpărătură pe care îl au de la Bărnovschi voievod, care, această parte de ocină, le este lor cumprtură de la Stratul Bolea ceaşnic, toată partea lui, care i se va alege, pentru şasezeci şi şapte de taleri de argint, ca să le fie, de la Noi, cu tot venitul.

Şi la aceasta, de asemenea întărim slugii noastre, Eremia Murguleţ, şi cneaghinei lui, Candachia, dreapta lor ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod, jumătate din jumătate din satul Dărmăneşti, pe rîul Suceava, cu jumătate de iaz şi de moară, care aceasta, le este cumpărătură de la Vasilie şi de la soţia lui, Iftinca, pentru o sută şi douăzeci de taleri număraţi şi pentru un cal, preţuit la patruzeci de taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea le întărim dreapta lor ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod, o parte de ocină din satul Liténi, pe Şomuz, în ţinutul Sucevei, a treia parte din tot satul, partea de sus, cu loc de iaz şi de moară pe acest pîrîu, care aceea, le este cumpărătură de la Erina şi de la sora ei, Ileana, şi de la fratele lor, Gheorghie, fiii lui Mihalcea din Costeşti, din ispisocul de împărţeală pe care l-au avut de la Petru voievod, pentru o sută şi cincizeci de ughi galbeni, ca să le fie lor, şi de la Noi, cu tot venitul.

Şi la aceasta, de asemenea dăm şi întărim două fălci de vie de la Cotnari, în Dealul Piscopului, care acele vii, le-au fost lor de moştenire şi au fost vîndute, iar acum le-a cumprat Eremia Murguleţ, cu cneaghina lui, Candachiia, de la cneaghina Orăşoaie, pentru optzeci de taleri de argint.

Pentru aceea, aceste mai sus scrise părţi de ocină din satul Păuşeşti şi din Dărmăneşti şi din Liténi şi aceste vii de la Cotnari, din Dealul Piscopului să le fie, şi de la Domnia Mea, slugii noastre, Ieremia Murguleţ, şi cneaghinei lui, Candachiia, drepte ocini, şi dedini, şi cumpărături şi uric, lor şi copiilor lor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răsstrănepoţilor şi la tot neamul lor, cine li se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părţi de ocină să le fie pe părţi, cum li se va alege, iar dinspre alte părţi să le fie după hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa Domniei Noastre [Mele], a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului şi scumpului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman <şi>[6] pîrcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Buhuş şi a

www.dacoromanica.ro

panului Pătraşco Giogo<lea>[6], pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Ionaşco şi ...[9], pîrcălabi de Neamţ, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gligorie Uréche spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iordachi vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întărirea şi întocmirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentru că le sînt drepte ocini şi cumpărături.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Pătraşco Başotă mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul, la Iaşi, în anul 7143 <1635>, luna martie, 26 zile.

† Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][10] m-am iscălit m. p.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Acest uric este al lui Eremia Murguleţ pe unele ocini ale lui din Păuşeşti şi din Dărmăneşti şi din Liténi; <şi alte două, ulterioare - v. text. slav>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), Peccţi, nr. 168.

Orig., perg. (34,5 x 67 cm), pecete mare (diam. = 9,5 cm) atîrnată (şnur de mătase roşie şi albastră), cu emblema ştearsă şi legenda: † Печат(ь)[11] Іw Ѣасилиє воєвода, в(о)жїю милостию[11], <г(о)сподар>[12] Зємли Молдавскоѣ[11]; в(ъ) л(ѣ)т(о)[11] хзрмв[13]. cu o trad. veche. (Pecctea lui Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnczeu, <domn>[12] al Ţării Moldovei; în anul 7142 <1634>; cu o trad. veche

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/40 (foto., greu lizibilă); Pachet Costăchescu, nr. 11 (transcr.).

---

[1] Între braţele crucii: І(сѷсъ)с/ Х(ристо)с/ни/ка (Iisus Hristos biruitorul); atît crucea, cît şi majuscula iniţială, ornate.

[2] Aici şi, deseori, în continuare, după ultima consoană, scrisă în rînd, paicroc.

[3] În loc de кто чтѣчїи (cine citind-...).

[4] Aşa în orig.

[5] În loc de родителн кмь (părinţii ei); v. însă şi mai jos: w(тъ)цъ нχ (părintele lor).

[6] Omis.

[7] Rupt.

[8] În loc de дaєм <єм>ѕ (cu єм omis prin haplologie), "i-am dat"?

[9] Loc alb; în doc. nr. 64, din 1635 (7143) martie 24, împreună cu Ionaşco este menţionat, în aceeaşi dregătorie, <Iuraşco> Başotă.

[10] V. n. 4 de la doc. nr. 1.

[11] ч şi а, м şi и, precum şi т şi и, şi а şi в, în sfîrşit, а şi т, în ligatură, literele marcate deasupra reprezintă minuscule gravate în spaţiile libere de peste / dintre celelalte grafeme.

[12] Stricat.

[13] Similară în compoziţie celei imprimate la 1635 martie 10 (v. doc. nr. 54), legenda acestei peceţi prezintă, totuşi, cîteva particularităţi, care o recomandă ca provenind dintr-o altă matrice.

www.dacoromanica.ro

† Ис Василїе воевода, в(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарь Земли Молдавскои. Adecă au venit, înnaintea Domnii Mél(e) şi înnaintea boiarilor Domniei Mél(e), sluga noastră, Ştefan de Mărginéni, de s-au pîrît de faţă, înnaintea Noastră, cu ginere-său, Costantin, pentr-o bucată de loc ce s-au chemat mainte Trébeşul de Sus Rumănescu. Deci, Costantin au <z>[1]îs că cea bucată de loc ii <i>[1]aste lui cumpărătură depreună cu socru-său, Ştefan, iar Ştefan au <a>[2]rătat înnainte Domni Méle ispisoace de la Radu voevod şi de la alţi domni, cum nu i-au fost l<ui>[2] cumpărătură acel loc, ce i-au fost despresurătură de la Alexandru Vod(ă), pentru căce au <fost în>[2]presurată de băraţi de Bacău, şi i-au fost lui direaptă moşie.

Deci Noi, văzdînd acéle de<rése>[2] de la Radul Vodă şi de la Alecsandru Vod(ă) d<e>[2] despresărătură şi urice de <întăritură, încă şi de la N>[2]oi <am>[2] dat slugei noastre, lui Ştefan, să-ş(i) ţie ocina şi moşia. Şi s-a înd<reptat Ştefan înain>[2]tea Noastră <ş>[2]i ş-au pus ferîia, iar Costantin au rămas din toată légea.

Ia<r pentru>[2] curături ce-au cumpărat Constantin pre hotariul lui Ştefan, să aibă a-i întoarce Şt<efan l>[2]ui Costantin.

Şi mai mult să nu mai aibă el a mai pîrî pre Ştefan de-aceas<tă pîră ni>[2]ci dănăoară, în veci. И ни да с(ѣ) не умнщает.

<Инс ѳ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѯрмѓ>[2] 7143/1635> <м>[2]арт(їе) к̄s <26>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Кашот(ъ) вел лвг(ѡ)ф(ѣ)т m. p.

† Фочѣ <писал>.

<Pe verso-ul f. ă doua, o îns. din sec. XVIII>: † Ispisoc de la Vas(i)le Vodă, cum s-au pîrît Ştefan cu gineri-său, Costantinu, pentru bucata ce de loc ce-au înpresurat-o băraţii. 7142[4]<1634>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDXCV/29.

Orig., hîrtie (29 x 20 cm), difolio, rupt şi cu fragmente lipsă, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată.

Văleatul stabilit după logofeţia lui Pătraşco Başotă; însemnarea de pe verso nu poate fi luată în consideraţie ca atare, deoarece la 26 martie 1634 nu domnea încă Vasile Lupu, dar ea sugerează totuşi că ultima cifră a văleatului nu putea fi decît r̄ (3), uşor de confundat cu B (2).

---

[1] Omis, prin haplologie.

[2] Rupt.

[3] Completat parţial după îns. de pe verso; v. însă *datarea*.

[4] Văleatul greşit; v. *datarea*.

74 1635 (7143) martie 26.

... acel Zbera, căruia domnul Vasîlie v(oie)vodu i-au dat [i-au dat] în stăpînire Balta Huţiului, [moşie Pitiluşenii][1], după cărţile domnului Vasîli v(oie)vod, din anii 7143 <1635> februarie 28[2] şi martie 26.

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 380, f. 56 r.

www.dacoromanica.ro

Menţ., în copia unei anaf. din 1824 februarie.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 316 (nr. 6/10) (menţ. cu data de zi: 25)

---

[1] Precizarea rezumatorului.

[2] Cartea domnească cu această dată (v. doc. nr. 44), nu se referă la Balta Huţiului, ci la satul Pituluşăni, învecinat cu satul Popeni, între care, la 1824, se afla toponimul "Grumazul Zberii", invocat de rezumator ca un indiciu al locului unde s-ar fi putut afla balta în discuţie.

75 1635 (7143) martie 26.

... ispisoc de la domnul Vasilie v(oie)vod, din anii 7143 <1635> mart(ie) 26, ... [1]; să adeverează că Văcoteştii sînt scoşi din hotarul satului Mînjăştii, care, măcar că nu arată cîtă parte, dar să înţălege că dintru început o silişte au fost numai a Mînjăştilor şi, cînd s-au scos Văcoteştii din[din]tr-acest hotar, atunce s-au despărţit parte lor şi din sălește, numindu-să sat Văcoteştii ...[2].

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, p. 538-539.
Menţ., într-o hotarnică din 1793 noiembrie 25, în Cond. Mitrop. Mold.

---

[1] În text, se face, în continuare, precizarea: "ce se află la med(elnicerul) Bosie".

[2] V. şi doc. din 1628 decembrie 8 (*D.R.H.*, A, XIX, nr. 443, p. 607-608) şi din 1634 septembrie 1 (*ibidem*, XXIII, nr. 251, p. 280-282), referitoare la aceeaşi selişte.

76 1635 (7143) martie 27, Iaşi.

† Къ има Ѡ(тъ)ца и С(ъ)на и С(вѣ)таго Д(оу)ха, Троицѫ[1] с(вѣ)таа, единосъщнаа и нераздѣлимаа. Сѣ азъ, рабъ ва(а)д(ъ)ки моемъ, Г(оспод)ъ Б(ог)ъ и Сп(а)съ нашемъ, І(сус)ѵ Х(рист)ъ, и тр[р]оическїи[2] покаоник, м(и)л(о)стїю б(о)жїю, Мъ, Іѡ Басаїе воевод(а), г(о)сп(о)д(а)р(ъ) Земли Молдавскои[3]. Знаменито чиним нс[4] сим листом нашим, въсѣм кто на нем ѣзърит или чточїи его ѳслъшит: ѡже[5], ба(а)гословен въсѣ прѣбл(а)гїи Б(о)гъ, иж(е) въсїи ба(а)гостини, иж(е) избравии Мѣ из чрѣва м(а)т(е)ри моеѧ и дарова Ми Цар[с]тво и Боеводство Земаим и, за прѣвъсходѣщи б(о)гатъство своеѧ м(и)л(о)сти, пр(ѣ)сно ѳбо ба(а)годарити с(а) Б(о)га подобает с(а), ѩко ѡтвръзи Нам двери м(и)л(о)стїа своеѧ и свѣт разѣма, и видѣх и познах ѩко ника слава стоит на земли непрѣлажна или съмр(ъ)ти непричасна, нъ ѩко цвѣт ѳвѣднет и ѩко сѣн мимо грѣдет и раздрѣшет са въсѣк человѣкъ.

Тѣмже, бл(а)гословенїем Ѡ(тъ)ца и съ поспешенїем С(ъ)на и съ дѣиством С(вѣ)т(а)го и животворѣщаго Д(оу)ха и съ бл(а)гословенїем нашиx четири с(вѣ)т(и)т(е)лъ молдавскиx: кїр[5] Варлаам архїеп(и)ск(о)пъ и митрополит Сѣчавскои, и[5] кїр Митрофан епископ Романскои, и[5] кїр Ѳвлогїе епископ Радовскиx и[5] кїр Гїѡргїе епископ Хѣшкїи, и[5] съ хотенїе въсего нашего Съвѣта, болѣри нашиx молдавскиx, великиx и малыx, Г(о)сп(о)дств(о) Ми ѳм(и)л(о)сръдиx са, и дадохом, и пом(и)л(о)вахом и потвръдихом м(о)лебником нашим, егѳменъ и въсемъ себорѣ ѡт с(вѣ)таа монастир ѡт тръг Шсскои, гдеже <е>ст[6] храам С(вѣ)тыи Савва Ѡс(вѣ)щенника, еже <е>ст[6] мѣтоx

www.dacoromanica.ro

до с(вѣ)таго и славнаго Їер(ѳ)с(а)л(н)ма, до с(вѣ)таа монастир нарицаема Лавра Келика и гдеже <е>ст[6] храм пакиж(е) С(вѣ)тыи Сава, ихъ правїи wти(н)ни, и даанїе и м(н)л(о)ваанїе, село Гѣрбъпещїи, где бил Тръг Сирѣци, по въше ѣстїа Съръци, съ брѣд за млини ѳ Прѣтѣ, и съ млини готовїи и съ едни бѣкатъ земли wт хотар Йлботещим, мѣсто за едно село въ ѣст Съръци, и съ болотами рибами и съ виноградї и съ вес приход, что ѳ в(о)лост Кигїачскомѣ, и тиж(е) село Дрѣжѣни, на рѣцѣ Прѣтѣ, и Бѣдещїи, и Фѣртещїи, и Блъшинещїи, въ томже в(о)лост Кигїачскомѣ, и тиж(е) село Столинчѣнїи, на Гръло, и съ мѣст(о) за ставн, и Гърло, и съ прикѣтким(н) своим(н), Строичѣнїи и Блъшинѣса, и дрѣгїи прикѣт, что с(а) именѣет Скѣмпїа, и село Шетръчѣнїи, что ѳ волост Шсскон, и[5] тиж(е) село Глицѣнїи, что ѳ в(о)лост Сороцскон, что тѣх селове бѣше правїи wти(н)ни и викѣпленїе покомномѣ ѳнакїе постелника, на свои правїи п(н)н(а)sи. Й потом, къ<г>да пристави с(а), дал и пом(н)л(о)вал тоа с(вѣ)таа монастир съ тѣх селове и съ великое клѣтво а ни никто wт внѣци его, ни wт племенници его, да с(а) не ѳмишает въ тих селах.

Того[7] радї, тѣх въсѣх въше писанних селове, на имѣ: Гѣрбъпещїи, съ млини готови ѳ Прѣтѣ, и тоа бѣкат за хотар wт хотар Йлботещим, и съ болоти рибиїи и съ виноградї, и село Дрѣжѣнїи, и Бѣдещїи, и Фѣртещїи, и Блъшинещїи, что ѳ волост Кигѣчскон, и село Столинчѣнїи, и съ прикѣтки своими, Строичѣнїи и Блъшинѣса и Скѣмпїа, и село Шетръчѣнїи, что ѳ в(о)лост Йсскон, да ест, и wт Нас, с(вѣ)тѣи монастир правїи wти(н)ни, и даанїи, и м(н)л(о)ваанїе, и ѳрик и потверъжденїе, съ въсѣми доходами, непорѣшено николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

Й[5] хотар тим въш(е) писаних селах да ест им хотар wт ѳсих сторони по своими старами хотарн, по кѣда из вѣки wживали.

Й[5] на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства, в(ъ)ш(е) писаниаго, Мъ, Iw Басилїе воевода, и[8] вѣра прѣвъзлѣблена с(ъ)на Г(о)сп(о)дства Ми, Iwан[5] воевод(а)[5], вѣра бощр наших: вѣра[9] п(а)на Савин Пръжескѣл великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра[9] п(а)на Дѣмитрашко Шолдан великаго дворника Кишнѣи Земли, вѣра[9] п(а)на Дѣмитрѣ Бѣхѣш и Пътрашко Чоголѣ, пръкълабове Хотинскїи, вѣра[9] п(а)на Юрашко Башотъ[10] пръкълаб Немецких, вѣра[9] п(а)на Фѣртѣна[11] пръкълаба Романскон, [вѣра[9] п(а)на пръкълаба Новоградскїи], вѣра[9] п(а)на Гаврил хетман и пръкълаб Сѣчавскон, вѣра[9] п(а)на Йпостол Катаринѣл постелника, вѣра[9] п(а)на Глигорїе Ърѣке спътарѣ, вѣра[9] п(а)на Гєwргїе чашника, вѣра[9] п(а)на Ишрдаки вистѣрника, вѣра[9] п(а)на Грама столника, вѣра[9] п(а)на Дѣмитрашко комиса и[5] вѣра въси болѣри наших молдавскиx, великиx и малиx.

Й[5] по нашим животе и г(о)сп(о)дствованїе, кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтиx нашиx или wт нашего рода или пак бѣд ког(о) Б(о)гъ[5] изберет г(о)сп(о)д(а)ръ бъти нашен Земле Молдавстѣи, тот бъ не порѣшил нашего встроенїе, нъ ави дал и ѳкрѣпил. Й кто с(а) покѣсит разорити, тъ да ест проклѣт и тръклѣт wт Г(оспод)а[5] Б(о)га[5], сътворшаго и(е)бо и земле, и wт въсѣх с(вѣ)тыx еж(е) Б(о)гѣ ѳгодивше и да имает част съ Їѣдож и съ тръклѣтом Йрїа, въ безконечнїа вѣки и мъки, амин.

Й[5] на болшеи крѣпост и потверъжденїе томѣ въсемѣ више писаномѣ, велѣли есми нашемѣ вѣрномѣ и почитенномѣ болѣренѣ, панѣ Пътрашко Башотъ великомѣ логофет(ѳ), писати и нашен печат привезати къ семѣ истинномѣ листѣ нашемѣ.

Писал, ѳ Йсох, Ѳнашко Мънжѣ, в(ъ) л(ѣ)то ×ѕрмг̃ март(їѣ) ҃кз д(ь)нн.

www.dacoromanica.ro

† Иw Васиλїє воивода(а) <m. p.>.

<Pe verso, o îns. din sec XIX>: Mo. 7. A domnului Vasile voevod, întăritoriu moşiilor Scumpie, Stolniceni şi pe alte multe moşii a mănăstirei Sf(întul) Sava, supusă Sfîntului Mormînt.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, Troiţă[1] sfîntă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului meu, Domnul Dumnezeu şi Mîntuitorul nostru, Isus Hristos, şi închinător al Troiţei, din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei [3]. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se: iată[5], binecuvîntat întru toate fie preabunul Dumnezeu, care întru toate este binefăcător, care m-a scos din pîntecele mamei mele şi mi-a dăruit Împărăţia şi Voievodatul Ţării, şi, pentru prisosul bogăţiei milei sale, se cuvine deci a binecuvînta întotdeauna pe Dumnezeu, că Ne-a deschis Nouă porţile milei sale şi lumina înţelepciunii, şi am văzut şi am cunoscut că nici o slavă nu stă pe pămînt neclintită şi neatinsă de moarte, ci ca floarea se vesteşte şi trece pe dinainte ca o umbră şi se nimiceşte fiecare om.

De aceea, cu binecuvîntarea Tatălui şi cu ajutorul Fiului şi cu lucrarea Sfîntului şi de viaţă dătătorului Duh şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noştri moldoveni: chir[5] Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, şi[5] chir Mitrofan episcop de Roman, şi[5] chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi[5] chir Ghiorghie episcop de Huşi, şi[5] cu voia întregului nostru Sfat, al boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Domnia Mea m-am milostivit, şi am dat, şi am miluit şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor de la sfînta mănăstire din tîrgul Iaşilor, unde este hramul Sfîntul Sava Sfinţitul, care este metoh la sfîntul şi slăvitul Ierusalim, la sfînta mănăstire care se cheamă Lavra cea Mare şi unde iarăşi este hramul Sfîntul Sava, dreptele lor ocini, şi danie şi miluire, satul Gurbăneştii, unde a fost Tîrgul Sărăţii[12], mai sus de gura Sărăţii[12], cu vad de mori la Prut, şi cu mori gata şi cu o bucată de pămînt din hotarul Alboteştilor, loc pentru un sat la gura Sărăţii[12], şi cu bălţi de peşte şi cu vii şi cu tot venitul, care este în ţinutul Chigheciului, şi de asemenea satul Drujéni, pe rîul Prut, şi Budeştii, şi Furteştii, şi Vlăşineştii, în acelaşi ţinut al Chigheciului, şi de asemenea satul Stolnicénii, pe Gîrlă, şi cu loc de iazuri, şi Gîrla, şi cu pricuturile sale, Stroicénii şi Vlăşineasa, şi alt pricut, care se numeşte Scumpiia, şi satul Şetrărénii, care este în ţinutul Iaşilor, şi[5] de asemenea satul Gligénii, care este în ţinutul Sorocii, care, acele sate, fuseseră drepte ocini şi cumpărătură a răposatului Enachie postelnic, pe banii lui drepţi. Iar după aceea, cînd a murit, a dat şi a miluit acea sfîntă mănăstire cu acele sate şi cu mare blestem şi nici unul dintre nepoţii lui, nici din neamul lui, să nu se amestece în aceste sate.

Pentru[13] aceea, toate acele mai sus-scrise sate, anume: Gurbăneştii, cu mori gata la Prut, şi acea bucată de hotar din hotarul Alboteştilor, şi cu bălţi de peşte şi cu vii, şi satul Drujénii, şi Budeştii, şi Furteştii, şi Vlăşineştii, care sînt în ţinutul Chigheciului, şi satul Stolnicénii, şi cu pricuturile sale, Stroicénii şi Vlăşineasa şi Scumpiia, şi satul Şetrărénii, care sînt în ţinutul Iaşilor, să fie, şi de la Noi, sfintei mănăstiri drepte ocini, şi danii, şi miluire, şi uric şi întărire, cu toate veniturile, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar[5] hotarul acelor sate mai susscrise să le fie lor hotarul din toate părţile după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar[5] la aceasta este credinţa Domniei Noastre, a mai sus-scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi[9] credinţa preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ioan[5] voievod[5], credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Dumitru

www.dacoromanica.ro

Buhuş şi a lui Pătraşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Iuraşco Başotă[11] pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Furtuna[12] pîrcălab de Roman, [credinţa panului pîrcălab de Cetatea Nouă], credinţa panului Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gligorie Uréche spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iordachi vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco comis şi[5] credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar[5] după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu[5] să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească întocmirea noastră, ci să dea şi să întărească. Iar cine s-ar încumeta să strice, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de Domnul[5] Dumnezeu[5], făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de toţi sfinţii care au plăcut lui Dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie, în veacul şi chinurile celc fără de sfîrşit, amin.

Iar[5] pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Pătraşco Başotă mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris, la Iaşi, Onaşco Mînjea, în anul 7143 <1635> martie, 27 zile.

† Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav.>

Muz. Naţ. de Ist., Fond. Muz. Lit. Rom., 2916/95 (Inv. general nr. 15. 353).

Orig., perg (58 x 37 cm), pecete mare atîrnată (şnur de mătase roşie), parţial stricată, dar cu emblema clară (v. *descr.* la doc. nr. 54).

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 684 v. - 685 (copie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/41 a, b (foto., după orig.) şi c, d (după pecete).

EDIŢII: Murzakievici, *Gramoti*, III, nr. XIII, p. 261-263 (text slav, cu caractere rus.); Mihailovici, *Doc. Constantinopol*, nr. 25, p. 39-40 (trad.);
Catalog, II, p. 226-227, nr. 1073 (rez., după ms. nr. 628).

---

[1] De la început pînă aici, scris cu chinovar.
[2] În loc de тр[р]оическїи.
[3] De la м(и)л(о)стїю (din mila) pînă aici, scris cu chinovar.
[4] Aici şi descori în continuare, după consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.
[5] Scris cu chinovar.
[6] є, omis, prin haplologie.
[7] т, scris cu chinovar.
[8] De la мїы (noi) pînă aici, scris cu chinovar.
[9] в, scris cu chinovar.
[10] În doc. nr. 78, din aceeaşi zi, ca pîrcălab de Neamţ este indicat Николаки (Nicolachi).
[11] În doc. nr. 78, din aceeaşi zi, ca pîrcălab de Roman este indicat Ончюл (Onciul).
[12] În text slav., românism: Съръци; v. însă, mi sus, gr.: Сирѣци ...
[13] V. nota de la text. slav.

www.dacoromanica.ro

Suret de pe uricu sirbescu de la Vasilie v(oie)vod, din leat 7143 <1635> mart(ie) 27.

Cu mila lui D(u)mnezeu, Noi, Vasîlie v(oie)vod, d(o)mn Ţării Moldaviei. Facem ştire, cu această a noastră carte, tuturor cine va căuta spre dînsa sau cetindu-să va auzi, că acestui adevărat boeriul nostru, Gheorghie Arapul biv sulger, i-am dat şi i-am întărit de la Noi, în pămîntul[1] nostru, a Moldaviei, a lui drepte ocine, i danii şi miluiri, din dresuri de miluiri şi de întăriturі de la Radul v(oie)vod, i Gaşpar v(oie)vod, i Gaşpar[2] Ilieş v(oie)vod şi Ştefan Tomşa v(oie)vod, un sat, anume Sacalîşăştii, de pe pîrîul Topoliţa, ce esti în ţ(i)n(u)t(ul) Neamţului, cu moară şi cu tot venitul, care, acela loc, au fost drept domnesc, ascultătoriu de ocolul tîrgului[1] Neamţul, şi îi esti lui danie şi miluire de la cei dintîi domni, ce au fost înnainte Noastră, pentru a lui dreaptă credincioasă slujbă. Drept acéia, ca să-i fie lui, şi de la Noi, cu tot venitul.

Şi, pentru acéia, tij dăm şi întărim lui giumătate din sus din satul din Căcăceni, pe apa Cracovii[3], cu moară [de] pe apa acéia, într-acelaş(i) ţ(i)n(u)t, care, acela sat, iarăş(i) au fost drept domnesc, ascultătoriu de ocolul tîrgului[1] Pietrii, şi îi esti lui danii şi miluire de la Barnoschie v(oie)vod.

Şi, pentru acéia, tij întărim lui nişte părţi de moşii din satul Mărişăştii, partea din sus, despre casa popii Haraga, cu iaz, şi cu loc de moară, şi cu curătură, şi cu livezi şi cu fînaţ, care, acéle părţi de moşii, îi sînt lui de cumpărătură de la Dédiul din tîrgul[1] Iaşii, ce au fost pîrcălab de Neamţu, drept una sută nouăzăci taleri de argint, iar lui i-au fost cumpărătură de la Grigorie şi frate-său, Orăşăl, şi de la Pavel, frate-său, şi de la Hăcimunda[4].

Şi tij, altă parte dintr-acela sat, Mărăşăştii, care[5], acea parte de moşie, i-au fost lui cumpărătură de la Nestor din Mărăşăşti, drept un cal, toată partea lui, ce să alége.

Şi iarăşi întărim lui o parte de moşie din satul Dumeştii, din ispisoc de cumpărătură ce au avut de la Bărnoschi[4] v(oie)vod, care, acéia parte de moşie, ş-au cumpărat-(o) el de la Ioana şi fiei[6] săi, fata Cozmii, nepoata Durnii, drept douăzăci şi cinci taleri de argint; care acea moşie esti la un loc cu Lazar.

Şi iarăşi, altă parte dintr-acelaşi sat, din Dumeşti, un loc de casă, i de arături, şi din fînaţ[1] şi cu livezi în sat şi în Craeşti, care, acel loc de casă, ş-au cumpărat el de la Maxim şi de la frate-său, Larion, ficiorii lui Vasîlc, drept şasăsprăzăce taleri, dar lor le-au fost cumpărătură de la Toader, sin Ştefan Cîrlig[1].

Şi iarăş(i), altă parte de moşie dintr-acelaş(i) sat, din Dumeşti, care, aceeş(i), ş-au cumpărat-o el de la Marie şi soru-sa, Marta, şi fratele lor, Romaşco, şi Iacov, ficiorii lui Ştiful, şi frate-său, Ionaşco Buzea, drept zăce zloţ(i) bătuţ(i).

Şi iarăş(i), altă parte dintr-acelaş(i) sat, din Dumeşti, din ispisoc de la Barnovschie v(oie)vod, cu patru curături, cu loc de prisacă, care acéia ş-au cumpărat-o el de la Vlasie, drept doisprăzăce galbini buni, dar[7] lui i-au fost cumpărătură de la Varvara, fata lui Drăgan, şi altă parte, de la Robul Bobotă, sin Drăgan.

Şi tij, o arătură dintr-acel sat, ce ş-au cumpărat de la Lupul Vărzariu şi feciorii lui, drept un galbăn bun.

Şi iarăşi întărim lui nişte părţi de moşii din satul Mănăileştii, dintr-acelaş(i) ispisoc de la Barnovschie v(oie)vod, doă părţi, din partea Drăghinii, cît[1] s-a alége din a tree parte, din ţarină şi din zăpodii, care, aceeş(i), au cumpărat-(o) de la Lupul Vărzariu vornic şi fămeia lui, Gaftona, şi feciorii lor, drept zăce galbini buni.

www.dacoromanica.ro

Şi tij, o arătură dintr-acela sat, Mănăileştii, care, acéia, tij au cumpărat de la Lupul Vărzariu vornic, drept un galbin bun.

Şi tij, doă arături dintr-acela sat, care, acele, ş-au cumpărat de la Grigorii şi sora lui, Florica, fiei[6] Lupului vornic, drept doi lei bătuţ(i).

Şi tij, altă parte dintr-acela sat, din a şasa parte a treia parte, cu fînaţ[1], şi cu livezi în ţarină şi cu arături, care, acéia, ş-au cumpărat-o el de la Nastasiia şi Antimiia şi dc la Ioana, fetele Irinii, nepoatele Nechitii, drept doisprăzăce galbini buni.

Şi altă parte dintr-acelaş(i) sat, Mănăileştii, care, acéiaş(i), ş-au cumpărat-o el de la Lupul, sin Ilie, şi fiei[6] lui, i fraţii lui şi surorile lui, drept douăzăci şi cinci taleri, bani buni.

Şi tij, altă parte dintr-acela sat, giumătate din parte lui Parel[8] visternicelul, care, acéia, ş-au cumpărat-o el dc la Iacob diaconul, sin popa Savii, drept cincizăci taleri dc argint.

Şi, pentru acéia, tij întărim lui giumătate din satul Petreştii şi cu giumătatc de moară, din ispisocul de cumpărătură de la Barnovschie v(oie)vod, carc, acéia giumătate de sat, îi este cumpărătură dc la Toader Moţoc şi dc la frate-său, Nechita, feciorii lui Moţoc vornic, drept doisprăzăce galbini, bani buni, şi un cal <ce>[8] au prcţăluit drept patruzăci taleri de argint.

Şi, pentru acéia, tij întărim lui a lui dreaptă ocină şi schimbătură, din a trie parte din satul Costéni a treia parte, cu loc de moară şi cu tot venitul, care, acea parte de moşie din Costéni, au fost dreaptă cumpărătură lui Dimitraşcu Ştefan vel log(o)f(ă)t de la Grigorce şi soru-sa, Marta, şi fraţii lor, Larion i Maxim, feciorii lui Vasîle, nepoţii Nastasiei, şi de la vărul lor, Costandin, şi soru-sa, Dochiţa, fiei[6] lui Ion, din ispisoc de giudecată şi de ferîi ce au avut de la Costandin v(oie)vod, drept doă sute taleri de argint. Şi, după acéia, au schimbat cu boeriul nostru de sus-scris, Gheorghie Arapul biv sulgeriu, şi au dat lui, schimbŭ pentru schimb, altă parte de moşie a lui, din satul Bucileştii, care, acéia, i-au fost lui cumpărătură de la Condre şi de la frate-său i surorile lor, fiii lui Borce vist(ernicel), drept ...[10] taleri bătuţ(i).

Şi, pentru acéia, tij îi întărim lui niştc părţi din satul Mogoşăştii, dintr-acela<şi>[9] ţin(u)t, din ispisocul de cumpărătură ce au avut de la Moisi Movila v(oie)vod, care, acele părţi de moşie, au fost cumpărătură giupînesii[1] lui, Vist(a)[11], una parte dc moşie de la Zaharie şi de la frate-său, Irimie, i Simion i Condre, şi de la sora lor, Tudora, toţ(i) nepoţ(i) Danciului, din giumătate de sat a patra parte, ce să numeşte partc Mînzăştilor[1], şi o moară pe gîrla[1] Bistriţii, ce ş-au fost cumpărat Toader, fiiul lui Beldeman log(o)f(ă)t, şi după acéia au vîndut[1] giupînului[12] Vist(a)[11].

Şi tij, altă parte de moşie, ce au cumpărat giupînul[12] Vist(a)[11] ...[13], dintr-acelaş(i) sat Mogoşăştii, ...[10] de la Creţul, i Gavriil, ...[10], i Ştefan i Bejan, fiii Măriuţii, ...[14].

Şi iarăş(i) întărim lui niştc părţi dc moşii din satul Mărăşăştii şi din satul Sîrbii[1], doă locuri dc casă, un loc de casă din Mogoşăşti[15], iar alt loc din Sirbi, cu loc de prisacă la Mărăşăşti, şi cu livadă şi cu arături arate, o săpătură lîngă Léciul, o săpătură în sus, o săpătură despre Făurei, doă botăi în Funduri, la Mărăşăşti, un botăiu în fînaţ[1], un botăiu în rîndul[1] Ţulţoae[16], ce au dat lui acele părţi dc sus scrisă Grigorie, sin Toader Buga, i Ioana şi muma eii[6], Ioana, a eii[6] dreaptă ocină şi cumpărătură, ce au cumpărat Toader Buga de la Vasîlie Ţiganul, sin Ioan Ţiganul: un loc dc casă din Mărăşăşti şi un botăi în fînaţ[1], un botăiu în rîndul[1] Ţultoae[16], o arătură[17] pentru casa lui Galer, o arătură[17] la Glod şi altă parte pe drumul Făurei[18], fiindcă au dat numitul de sus, Gheorghie sulgeriul, un cal bun şi l-au plătit pe Grigorie dc la pîrcălabii[1] de Neamţu, ca să-i fie lui, şi de la Noi, cu tot venitul.

www.dacoromanica.ro

Şi iarăş(i) întărim lui o prisacă dintr-acelaş(i) sat, Mogoşăştii, care, acéia, ş-au cumpărat-o el de la rugătorii noştri de la călugării de la mănăstirea Pangaran(i)[19], drept patruzăci taleri, bani buni, iar lor au fost cumpărătură de la Maxim Creţul din Mogoşăşti.

Şi, pentru acéia, iarăş(i) dăm şi întărim lui doă fălci de vii de la Cotnariu, din Dealul Mîndru[1], cu pivniţile de piiatră şi cu crama, care, acéle vii cu crame şi cu pivniţă de piiatră, îi sînt cumpărătură de la Simion birariu sin Bietii birariu, drept cinci sute zloţ(i) bătuţ(i).

Şi iarăş(i), alte doă fălci de vie de la Cotnariu, din Dealul Pescop, care, acéle doă fălci, ş-au cumpărat de la Ilie, brat lui Hasan Cilibi, ce vinde coberţii fără preţ în Ţarigrad, drept doă sute zloţi bătuţ(i); care, acéle vii, iarăş(i) au fost a lui Simion, sin Bietii arman, şi au fost datoriu cu o mie lei bătuţ(i) lui Hasan Cilibi, şi, pentru acea datorie, i-au vîndut lui acéle vii.

Drept acéia, toate acele de sus scrisă părţi de moşii şi viile acele de la Cotnariu ca să fie, şi de la Noi, boeriului nostru celui mai sus arătat, Gheorghie Arapul biv sulgeriu, lui şi fiilor lui, şi nepoţilor, i strănepoţilor, şi <răs>[9]strănepoţilor şi la tot neamu lui, cine să va alége mai de aproape, neclătit nici odinioară, în veci de veci.

Iar hotarul acelor părţi de moşii să fie pe părţi, precum să va alége, dar despre alte părţi să fie după hotarăle veclıi, pre unde au apucat di-nceput.

Şi spre aceasta esti credinţa Domniei Méle de sus scrisă, Noi, Vasîlie v(oie)vod, şi credinţa preaiubit fiiu a Domniei Méle, Ioan v(oie)vod, şi credinţa a boerilor noştri: credinţa giupînului[1] Savin vel vor(ni)c de Ţara de Gios, şi credinţa giupînului[1] Dimitraşcu Şoldan vel vor(ni)c de Ţara de Sus, i credinţa giupînului[1] Gavriil hat(man) şi pîrcălab[1] de Suceavă, i credinţa giupînului[1] Dimitru i Pătraşc(u) Ciugole, pîrcălabi[1] de Hotin, i credinţa giupînului[1] Iuraşcu pîrcălab[1] de Neamţu, şi Furtuna pîrcălab[1] de Roman[20], şi credinţa tuturor boerilor noştri a Moldavii, mari şi mici.

Dar după viiaţa nostră, cine va fi domn, din fiei[6] noştri ori din neamul nostru, sau ori pe cine va alége D(u)mnezeu a fi domn în pămîntul[1] nostru a Moldaviei, acela să nu strîce[1] a noastră danie şi miluire, ci mai ales să-i întărească, fiindcă Noi i-am dat şi i-am întărit pentru că-i sint drepte a lui ocini şi cumpărături, pe drepţi banii săi.

Şi, spre mai mare tărie şi întăritura, am poroncit cinst(it) şi credincios boeriului nostru, giupînului[1] Pătraşcu Başută vel log(o)f(ă)t, să scrie şi să lége pecéte la această adevărată a noastră carte.

Au scris Borîleanul, în Iaş(i), la anul 7143 <1635> martie 27.

Ив Ласнлїє в(wн)вwд.

[Locul peceţii gospod]. [21]

S-au tălmăcit de cătră Andreiu tălmaciul căp(i)t(an); 1794 iulie 10.

De la isprăv(ni)ci(a) ţ(i)n(u)t(ului) Sucevii.

Copia aceasta, posleduindu-să din cuvînt în cuvînt cu ce adevărată tălmăcire, iscălită de Andreiu tălmaciul, de faţi fiind şi cel adevărat or(i)glıinal sîrbesc, care să află la Mariia, soţia lui Ioniţi Arapul, şi fiind întocma, s-au încredinţat şi de cătră noi; <1>816 fev(ruarie) 7.

<În continuare, ins.>: Pe moşia Sîrbii, din ţin(u)t(ul) Ncamţului; <1>816 iuni 2.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Rîşca, VI/3.
Copie după trad.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, ms. nr. 576 (Cond. M-rii Rîşca), f. 54 v., nr. 96 (menţ.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/14 a-h (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 226, nr. 1072 (rez. dezvoltat).

---

[1] "î", redat prin ѧ.
[2] Greşit, în loc de: "Alexandru".
[3] Forma genitivală slavonă, pentru: "Cracăului".
[4] "ă"/primul "ă", redat prin ѧ.
[5] "e", redat prin ѣ.
[6] Aşa în copie.
[7] Cuvînt repetat la începutul p. urm.
[8] Greşit, pentru: "Pavel".
[9] Omis.
[10] Loc alb în copie.
[11] Textul nu poate fi întregit: "vist(iernic)", deoarece, în acest caz, în afară de nefirescul expresiei, întregul paragraf ar fi lipsit de înţeles. Probabil, în orig. a fost scris numele soţiei lui Gheorghe Arapul sulger: "Nasta"/"Nastasia" (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 385; *D.R.H.*, A, XXII, nr. 104, p. 116).
[12] Greşit, după sens, în loc de: "giupînesii" (v. n. 11).
[13] După prescurtarea "vist. ", urmează un loc alb, ceea ce confirmă lectura greşită a textului slavon (v. n. 11), care, aici, putea avea chiar forma lungă a numelui: "Nastasia".
[14] Urmează două rînduri libere, cu menţ. traducătorului: "Aceste doă rînduri nu să cunosc cuvintele".
[15] Mai jos, locul de casă este indicat ca fiind din "Mărăşăşti".
[16] Probabil greşit, în loc de: "Ţudcoae", "d" putîndu-se confunda, în scrisul slavon, cu "l" (д-л), iar "c" reprezentînd consoana de la nominativ a numelui: "Ţudco", pe care textul original l-a redat, desigur, în genitiv: "Ţudţi", conform alternanţei specifice slavonei: к/ч/ц.
[17] Mai sus, pentru "arătură", se foloseşte termenul "săpătură".
[18] Mai sus, cele trei "arături"/"săpături", evident aceleaşi, au elemente de identificare deosebite: la primele două indiciile par complementare, deşi la ultima ar putea fi vorba şi de o greşeală: в гор ("în sus"), citit в Глод ("la Glod"), sau invers; la cea de a treia se adaugă o precizare, "despre Făurei" devenind "pe drumul Făurei"-lor.
[19] Greşit, pentru: "Pangaraţi".
[20] În copie urmează două rînduri libere.
[21] Menţ. copistului, scrisă într-un cerc reprezentînd o pecete de mărime mijlocie.

78 1635 (7143) martie 27, Iaşi.

† <М>[1](и)л(о)стїю б(о)жїею, Мы, Иw Ба<сн>[2]лїе воєвода[3], г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Знаменото[4] чинимъ ис сим листом нашем, въстѣм кто на н(ь)[5] възрит или чътъщи[м][4] его обслишит[6], wж(е) тот[7] истинїи вѣриї болѣриновъ наши, Пътрашко Чоголѣ пръкълабъ Хотинскомъ, слѫжил иишъıх прѣжде Нас бывшеи г(о)сп(о)д(а)рех, а д(ь)инс слѫжил и Нам право и вѣриою слѫжбо. Тѣм Мы, видѣвши его правда и вѣрнаа слѫжбою до Нас, жаловали есми его вособною наши м(и)л(о)сти, дали и м(и)ловали и потвръдили есми емъ, wт Нас, в наше Земли Мwлдавскои, его правїи wтн(и)ии и даанїе, wт испискъ за даанїе и м(и)лованїе wт Мwисею[8] Могила воєвода, єдно село, на имѣ Беликїи Хбдещи, что в волwст Дороxоюскомv, на Башеѣ, съ бродове за млинъ и съ мѣсто за стави в Башовѣ, что тот село бивше за дѣднинъ Моўси воєвода и м(и)ловали емъ, <съ>[2] тот село, из привилїа за потвърженїе что имал дѣд его, Дѣмитр[3] Мовила, с(ъ)инъ Бъскан Могилица бив пръкълаб,

www.dacoromanica.ro

вн8к Ицко Хъдич, прѣwнѣк Пътрѣ Хъдич, wт Стараго Илїаш воевода и wт Стараго Стефан воевода. Потом, имал тѣж, радї сего село, съ болѣрин8 наши, Нѣнюл дворник, прѣд Моиси Могила воевода, за что бъло дал тот село Йлеѯандр8 Илїаш воевода Нѣнюлови дворник, а потом възѣл Моиси воевода тот село въспѣт и м(и)ловал на болѣрин8 наши, Чоголѣ бъвшеи логофет, заниж(е)[4] въло том8 г(о)сп(о)д(а)ръ права дѣдни8. И потом, не въсхотѣл Моиси воевода wставите на Нѣнюл дворник въ сѣ радї того село, что възѣли ем8, нъ дал ему дрѣгою село, на имѣ Р[р]ѣдюл, что 8 в(о)лост Тотрѣшском8, въ мѣсто Хъдещим. Тѣм ради, да ест ем8 съ въсем доходом.

И въ том, тиже дал(и)[7] и потвърдили есми ем8 дрѣгою село, на имѣ Мътеѣщїи, что 8 в(о)лост Сороцкою, над Нистр8, wт тогож(е) исписок wт Моїси воевода, что того село, Мътеѣщїи, пакиже въло за дѣдни8 Моїси воевода и дал ем8 съ привилїю что имал прѣдѣд егw wт Илїе воевода и wт брат его, Стефан воевода. Тѣм ради, да ест ем8 съ въсем доходwм.

И w том, тиж(е) дал(и) и потв<р>[2]ъдил(и) есми ем8 шестъ[9] фалчи за виногради 8[т] Шѣръ, что 8 Гор г(о)сп(о)д(и)нъ, съ пол[10] село что 8 тот Гор Г(о)сп(о)д(и)нъ, пакиж(е) wт исписок что имал wт Моиси воевода, что тое половина[11] село и тотї шестъ[9] фалчи за виногради 8 Гор Г(о)сп(о)д(и)нъ, 8 Шѣръ, что с(ѣ) зовет Клино Солѣнец, дал и миловал ем8 ради его правда и вѣрна слѣжб8; дрѣгою, за что дал ем8 три сто талери битї въ трѣба земскои, где бил тѣготна. Тѣм ради, да ест ем8 съ въсем доходом.

И w том, тиж(е) даем и потверъждаем ем8 и шѣреи8 его, Симиwи Църа бив дворник, wт ис[с]писок пакиж(е) за м(и)лованїе wт Моиси Могил(а) воевода, едно село, на имѣ Скѣбенцїи, что тое село бъвше право г(о)сп(о)д(а)ръско, прислѣшио къ wкол тръг Хрълове. Тѣм ради, како да естъ им съ въсем доходом.

И w том, тиж(е) дал(и)[7] и потвърдили есми болѣрии(8)[7] нашим(8), Пътрашко Чоголи прѣкълаб, и кнѣгини его, Марїа, едно село, на имѣ Костецїи, под Козанчи, съ мѣсто за млени, на рѣца Sижїю, что 8 в(о)лост Хрълъѣском8, что тот село бивше право г(о)сп(о)д(а)ръско, прислѣшио къ wкол тръг Ботъшани, и бил Г(о)сп(о)дстве(а) Ми даанїе wт Бариоски воевода, а съда Г(о)сп(о)дстве(о) Ми дадохом им и миловахwм им, како да ест им съ въсем доходом.

И [въ] тиж(е), дали и миловали на фини[4] наши въши писании съ нѣкиx виногради wт Котиари, wт Гор ...[1], что тоти виногради било правда кѣпежна Господства Ми wт Беикълец wт тръг Сѣчавскому, ради ...[1] вги.

И тиж(е), даем8 и м(и)ловали есмъ им8[12] и два сълаше за цигании, на имѣ ...[2], съ жена его и дѣти иx, имѣ цигани ...[1], и такожди ...[1], съ жена и дѣтим иx. И w том, тиж(е) дал(и)[7] и потвърдили есми болѣрии(8) нашем(8), Пътрашко Чоголѣ прѣкълаб, wт исписок за даанїе и м(и)лованїе wт Моиси воевода, нѣки сълаше за холопи цигани, на имѣ[13] Wбрѣжїе, съ брат его, Хилип Хъцуцю, съ жена и дѣтим иx, и Дъмїаш, съ брат(и) его, Бѣзѣ и Бѣнил, съ жена и дѣтим иx, и Глигорїе, с(ъ)нъ Татил, съ жен(а) и дѣти иx, и Сава, съ жен(а) и дѣти иx, и ..., <съ>[14] жена <и дѣти иx>[15], и Дѣмитр8 Йерге злътар, съ жена и дѣти иx, и Гаврил[16] Гѣръ-Гата, съ жена и дѣти иx, <и> ...[17], и Федорашко, съ Ишиашко, съ Шефан и Гѣръ-Гата, съ жена и дѣти иx.

Тоти въсѣ по[18] ред8, въсѣ въше писании селове и виногради и холопи цигани да естъ им и чадом иx, и wночатом, и прѣwночѣтом иx, и пращѣрѣтом и въсем рwд иx, кто с(ѣ) изберит наи ближнїи.

www.dacoromanica.ro

Й хотар тѣх селове въше писанни да естъ нм по своими старамн хотарн, по кѣда из вѣка wживали.

Й на то естъ вѣра Нашего Г(о)сп(о)дствад, въше писанаго, Жы, Иw Басилїе воевод(а)[3], и прѣвъзлюбленнаго сына Г(о)сп(о)дст<в>[2](а) Жи, Ивн воевода[19], и вѣра боюри наши: вѣра пана Савин Пръжескѣл вел дворнпк <Долнѣи Земли>[2], вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан вел дворнпк Бишнѣи Земли, вѣра пана Гаврилъ хетман и пръкълаб Сѣчавскои, вѣра панна Дѣмистрѣ>[2] Бѣхѣш и сего въше писаннаго Пътрашко Чоголѣ, пръкълаби Хотинскомѣ, вѣра пана Николаки пръкълаб Немецкомѣ, вѣра пана Ѡнчюл пръкълаб [пръкълаб] Романскомѣ, вѣра пана Йпостол Катарци вел постелник, вѣра пана Глигорашко Ѵрѣке вел спътар, вѣра пана Гиwрге вел чашник, вѣра пана Iwрдаки вел вистѣрник, вѣра пана Грама стольник, вѣра пана Д(ѕ)митрашко вел комис и вѣра въси бояр нашиx, великиx и малиx.

Й по нашег(о) животъ и г(о)сп(о)дстве(а), кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)ръ, wт дѣти нашиx или wт нашего рода или пак кого Б(о)гѣ изберит г(о)сп(о)д(а)ри бѣти ѣ нашеи земаѣ, Молдавскою, тот бъ емѣ не порѣшил наши даанїе и м(и)лованїе, нъ нан пач(е) да имает им wкрѣпите, заниж(е)[4] естъ емѣ правда даанїе и м(и)л(о)ванїе и ѣкрѣпаенїе.

Й на бwлшеи вѣра и потвърженїе тому въси въше [въше] писани, <вслѣли есми>[2] нашемѣ вѣриомѣ и почитенном(ѣ) болѣрин(ѣ), Пътрашко Башот(ъ), писати и наш(ѣ) печат привѣзати къ семѣ истином(ѣ) лист(ѣ) нашемѣ.

Пнсал Ивн Фочѣ, ѣ Йс, в(ъ) д(ѣ)то хзрмг мар(тїе) кз[20].

Иw Басилїе воневода <m. p.>.

†[1] Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Va<si>[2]lie voievod[3], domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios boier al nostru, Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin, a slujit altor domni care au fost înainte de Noi, iar astăzi ne-a slujit şi Nouă cu dreaptă şi credincioasă slujbă. De aceea, Noi, văzînd dreapta şi credincioasa lui slujbă către Noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat şi miluit şi întărit de la Noi, în ţara noastră, Moldova, dreptele lui ocini şi danie, din ispisocul de danie şi miluire de la Moiseiu[8] Moghila voievod, un sat, anume Hudeştii Mari, care este în ţinutul Dorohoiului, pe Başeu, cu vaduri de moară şi cu loc de iaz în Başeu, care, acest sat, a fost de moştenire lui Moise voievod, şi l-a miluit <cu>[2] acest sat, din privilegiul de întărire pe care l-a avut bunicul lui, Dumitru Movilă, fiul lui Văscan Moghiliţa fost pîrcălab, nepotul lui Iaţco Hudici, strănepotul lui Pătru Hudici, de la Iliaş voievod cel Bătrîn şi de la Ştefan voievod cel Bătrîn. După aceea, a avut pîră, pentru acest sat, cu boierul nostru, Neaniul vornic, înaintea lui Moise Moghilă voievod, pentru că a fost dat acest sat de Alexandru Iliiaş voievod lui Neaniul vornic, şi după aceea a luat Moisi voievod acest sat înapoi şi a miluit pe boierul nostru, Ciogolea fost logofăt, pentru că a fost acestui domn dreaptă dedină. Şi după aceea, nu a vrut Moisi voievod să lase pe Neaniul vornic în pagubă pentru acest sat, pe care i-a luat, ci i-a dat în locul Hudeştilor alt sat, anume R[r]édiul, care este în ţinutul Totruşului. Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea i-am dat şi i-am întărit alt sat, anume Măteuţii, care este în ţinutul Sorocii, deasupra Nistrului, din acelaşi ispisoc de la Moisi voievod, care, acest sat, Măteuţii, iarăşi a fost de moştenire lui Moisi voievod şi i l-a dat cu privilegiul pe care l-a avut străbunul lui de la Ilie voievod şi de la fratele lui, Ştefan voievod. Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul.

www.dacoromanica.ro

Şi la aceasta, de asemenea i-am dat şi i-am întărit şase[9] fălci de vie La Şură, care este în Dealul Domnesc, cu jumătate[10] de sat care este în acest Deal Domnesc, iarăşi din ispisocul pe care l-a avut de la Moisi voievod, care, această jumătate[11] de sat şi aceste şase[9] fălci de vie din Dealul Domnesc, La Şură, care se cheamă Clinul Soluneţului, i le-a dat şi l-a miluit pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă; alta, pentru că i-a dat trei sute de taleri bătuţi în treaba ţării, unde a fost nevoie. Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul.

Şi la aceasta, de asemenea îi dăm şi îi întărim lui şi cumnatului său, Simion Ţîra fost vornic, din ispisocul iarăşi de miluire de la Moisi Moghilă voievod, un sat, anume Scubenţii, care, acest sat, a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Hîrlău. Pentru aceea, să le fie cu tot venitul.

Şi la aceasta, de aseemenea am dat şi am întărit boierului nostru, Pătraşco Ciogolea pîrcălab, şi cneaghinei lui, Maria, un sat, anume Costeştii, sub Cozance, cu loc de moară pe rîul Jijia, care este în ţinutul Hîrlău, care, acest sat, a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Botăşani, şi a fost Domniei Mele danie de la Barnoschi voievod, iar acum Domnia Mea le-am dat şi i-am miluit ca să le fie cu tot venitul.

Şi de asemenea, le-am dat şi i-am miluit pe finii[4] noştri mai sus-scrişi cu nişte vii, de la Cotnari, din Dealul ...[1], care, aceste vii, au fost dreaptă cumpărătură Domniei Mele de la Venculeţ din tîrgul Suceava, pentru ...[1] ughi.

Şi de asemenea, îi dăm şi l-am miluit cu două sălaşe de ţigani, anume ...[2], cu femeia lui şi copiii lor, anume ţiganul ...[1], şi de asemenea ...[1], cu femeia şi copiii lor. Şi întru aceasta, de asemenea am dat şi am întărit boierului nostru, Pătraşco Ciogolea pîrcălab, din ispisocul de danie şi miluire de la Moisi voievod, nişte sălaşe de robi ţigani, anume[13] Obrejie, cu fratele lui, Hilip Huţuţuiu, cu femeia şi copiii lor, şi Dămiian, cu fraţii lui, Budzea şi Bunul, cu femeia şi copiii lor, şi Gligorie, fiul lui Tatul, cu femeia şi copiii lor, şi Sava, cu femeia şi copiii lor, şi ..., <cu>[14] femeia <şi copiii lor>[15], şi Dumitru Agere zlătar, cu femeia şi copiii lor, şi Gavril[16] Gură-Gata, cu femeia şi copiii lor, <şi> ...[17] şi Fedoraşco, cu Ionaşco, cu Ştefan şi Gură-Gata, cu femeia şi copiii lor.

Toate acestea pe[18] rînd, toate mai sus-scrisele sate şi vii şi robi ţigani să le fie lor şi copiilor lor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor lor, şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lor, cine se va alege mai apropiat.

Iar hotarul acestor sate mai sus-scrise să le fie pe hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa Domniei Noastre, a mai sus-scrisului, Noi, Io Vasilie voievod[3], şi a preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ion voievod[19], şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic <de Ţara de Jos>[2], credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Dumi<tru>[2] Buhuş şi a acestui mai sus-scris Pătraşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Nicolachi pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Onciul pîrcălab [pîrcălab] de Roman, credinţa panului Apostol Catargi mare postelnic, credinţa panului Gligoraşco Uréche mare spătar, credinţa panului Ghiorghe mare ceaşnic, credinţa panului Iordachi mare vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco mare comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi Domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul său, iarăşi, pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova,

www.dacoromanica.ro

acela să nu-i clintească dania şi miluirea noastră, ci mai mult să aibă a le întări, pentru că îi este dreaptă danie şi miluire şi întărire.

Iar pentru mai mare credinţă şi întărire a tuturor celor mai sus [mai sus] scrise, <am poruncit>[2] credinciosului şi cinstitului nostru boier, Pătraşco Başotă, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ion Focea, la Iaşi, în anul 7143 <1635> martie 27[20].

Io Vasilie voievod <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), Peceţi, nr. 71.

Orig., perg. (52,3 x 39,4 + 6,6 cm), pecete mare atîrnată, şnur de mătase alb, vişiniu şi albastru, parţial deteriorată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/42 (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 12 (transcr.).

---

[1] Loc lăsat alb.

[2] Omis.

[3] De la Иw, pînă aici, scris cu chinovar.

[4] Aşa în orig.

[5] În text, după н, paieroc.

[6] ѳ, scris distinct deasupra lui о.

[7] Aici şi, deseori, în continuare, după ultima consoană, scrisă în rînd, paieroc.

[8] Мwисчю (Moiseiu), adăugat ulterior, pe loc lăsat alb.

[9] Corectat ulterior în дес(ѣ)т (zece).

[10] Corectat ulterior în вес (tot).

[11] Corectat ulterior în тото вишнѧ (acest de sus).

[12] În loc de емѳ.

[13] După имѣ (anume) adăugat ulterior, la sfîrşitul rîndului: Бежан (Bejan), iar la înc. rîndului următor: ї (şi).

[14] Spălat şi adăugat ulterior: Ѝндроник Хѹа (Andronie Huia).

[15] Spălat şi adăugat ulterior: ег(о) и съ брат ег(о) Мирон (lui şi cu fratele lui, Miron).

[16] Transformat ulterior în Басинл (Vasiil).

[17] Şters şi adăugat ulterior: с(ъ)нwве Тодер (fiii lui Toader).

[18] După по (pe) adăugat ulterior, la sf. rîndului: именн (nume), iar la înc. rîndului următor: и (şi).

[19] Иwн воєвода (Ion voievod), scris cu chinovar.

[20] Adăugat ulterior, în continuare: д(ь)ни (zile).

79 1635 (7143) aprilie 1.

Suret(ul) domnului Vasîle v(oie)v(o)d, din 7143 <1635> aprilie 1, că s-au vîndut d(umi)sale slugeriului Strătulat [un] giumătate de sat(ul) Futileştii.

Arh. St. Iaşi, XXIV/26, f. 7 r., nr. 2.

Menţ., într-un opis din 1837 august 24, curpinzînd şi "Scrisorile moşiei Futileştii de Sus, pe Elan, în ţinutul Fălciului".

În acelaşi fond arhivistic, XXIV/38, nr. 200, se păstrează o altă menţ., după un suret cu stipulaţii identice, dar cu vălcatul precizat: 7150 <1641 septembrie 1-1642 august 31>. La această dată, sulgerul Strătulat era însă agă (v. şi *comentariul* de la doc. nr. 27), ceea ce pune sub semnul îndoielii veridicitatea lecturii anului. Posibilitatea unei confuzii grafice, între хзрмг

www.dacoromanica.ro

(7143/1635) şi ҳзрѧ (7150/1641-1642) este pe de altă parte, puţin probabilă, astfel încît incertitudinea cronologică se menţine şi în acest caz, ca şi în cel al actului publicat sub. nr. 27.

80 <1635-1641> (714...) aprilie 1, <Iaşi>.

O carte de la Vasîli Vod(ă), din let 714...[1] ap(rilie) 1, ce dă lui Vasîli şi lu<i>[2] Gligoraşc(o) ot Oteşti ca să aibă a stăpîni o moară ce ao[3].

Arh. St. Iaşi, CDXXIV/38, f. 2 r.
Rez. din 1732 iunie 13, într-un "Pere[p]lep<si>[2]su de zapisă de moşii de Oteşti, de pe Răcătău".

Datat după începutul domniei lui Vasile Lupu şi după cifra zecilor din văleat

[1] Cifra unităţilor este acoperită cu o pată de cerneală.
[2] Omis.
[3] Aşa în rez.

81 1635 (7143) aprilie 4, Iaşi.

† Иѡ Ѣасилїѣ воѣвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарь З(ѣ)мли Молдав<ѣ>[1]ском. Dat-am cartea Domnii Méle egumănului şi a tot săboriul de la mănăstire de la Voroneţ, spre acea să hie tari şi putérnic(i), cu cartea Domnii Méle, unde vor găsi pre a lor ţîgan(i), anume pre Ionaşco, fecioriul Sacului, şi pre al<ţi>[2] ţîgani[3] ce vor hi a sv(i)ntei mănăstiri, în satul[4] Domnii Méle, ori <în>[1] sate boereşt(i), ori în tîrguri, ca să-i duc(ă) la mănăstire.

Şi nime să nu cutédze a ţinea sau a opri preste cartea Domnii Méle.

V Ѩс, л(ѣ)т(о) ҳзрмг <7143/1635> ап(рилїѣ) а <4>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нь вел҃ѣл.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Pentru ţigani. 7148 <1640>ap(rilie) 4.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/160.
Orig., hîrtie (12,8 x 18,8 cm), pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/43 a, b (foto.).

EDIŢII: Mazerean, *Cond. Voroneţ*, nr. 4, p. 96 (rez. din a doua jum. a sec. XVIII).

[1] Omis.
[2] Omis prin haplologie.
[3] "î" (ъ), scris peste altă literă.
[4] În loc de: "satele".

www.dacoromanica.ro

82 1635 (7143) aprilie 4, <Iaşi>.

Din 7143 <1635> apr(ilie) 4.

Ispisocul de la Vasili v(oie)v(o)d, întăritor lui Bogza călugărul şi Gheorghii Arapul sluger pi satul Măcăcenii[1], cari s-au dovedit că nu să chiamă Popşăştii.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXL/8B.
Rez. într-un jurnal din 1842.

[1] Greşit, pentru "Căcăcenii" (v. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 186 şi 196).

83 1635 (7143) aprilie 4, Glodeni.

† Єто аз, Заχарїа, с(ъ)нъ Билцъ, внѹк Пъшкан, [eu], de bunăvoia mea, de neme nevoit, nice înpresurat, ce de bunăvoia mea, amu vîndut direaptă ocină şi moşie, partea mea din sat din Păşcani, partea de gios, den a treia parte, giumătate, cu loc de prisacă, şi cu vad de moară şi cu tot venitul, şi din deal şi din vale, lui Istratie din Glodéni, dereptu 14 ug(hi), bani gata, ca să fie neclătit nici dănăoară, în véci.

Şi s-au făcut acest zapis în casa lui Lazor Drulea din Glodéni şi au fost mulţi oameni buni, din sus şi din gios megiiaşi, într-aceasta tocmală, anume: Lazor din Glodéni, şi Rusul ot tam, şi Pătraşco[1] din Dănceşti, şi Ionaşcu ot tam, i Frimul ot tam, şi Ciobăniţă ot Mirceşti, şi Loghin ot tam şi alţii mulţi omeni[2] buni.

Deci noi, văzdindu[2] de bunăvoe tocmală între dînşi, noi ne-am pus şi peceţile.

М̑(ѣ)с(а)ца ап(рилїе), А̑ <4> д(ь)нъ, в(ъ) лѣт(о) ×зрмг[3] <7143/1635>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Запис ѡт[4] Пъшкани, lîngă Dănceşti, pe Cuţitna, ѡт в(о)лост Каслон; <şi alta, din acelaşi sec.>: 7143 <1635> apr(ilie) 4.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/7 a.
Orig., hîrtie (30 x 20 cm), difolio, filigran, 4 peceţi inelare în cerneala doc., neclare, în afară de a doua, pe care se distinge, în partea de sus, o cruce, iar la mijloc, inscripţia: ѥнтони[5] Pe f. a doua, un zapis cu conţinut asemănător, cu data: 1635 (7143) mai 13 (v. doc. nr. 115).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/44 (foto.).

Zapisul a fost considerat incomplet şi greşit formulat, deoarece el a fost refăcut pe f. a doua a colii de hîrtie (ibidem, XLIII/7b, la 1635 mai 13 (v. doc. nr. 115), adăugîndu-se ca vînzători sora şi nepoata lui Zahariia, precizîndu-se în alt mod partea vîndută: în loc de "den a treia parte, giumătate", s-a preferat "den giumătate de sat a treia parte", şi ineluzîndu-se părţile aferente din fineţe, pomăt, cîmp şi pădure.

[1] În doc. refăcut (v. *comentariul*): "Pătraşco Péieul".
[2] Aşa în orig.
[3] Data a fost scrisă ulterior, de Gligorcea diac, cu pana cu care a scris zapisul de pe fila a doua (v. *comentariul*).
[4] Greşit, în loc de: за (pentru) sau на (pe).
[5] и şi н, precum şi н şi и, în ligatură.

www.dacoromanica.ro

† Иw Басїлїе в(оє)в(о)д(а), ...[1], г(о)сп(о)д(а)рь З(є)м(лн) Молдавскwи[1]. Wж(є) тоти ...[1], егуменом и весь събор с(вѣ)тїи монастир Бърнова дали и потвердили есми ему[2], wт исписок за викупленїе что имали wт с(вѣ)топочившаго Мирон Барновски в(оє)вод, wт половина село Скънтѣа, половина, вишната част, съ четвърта част wт Полена съ Четъцуе, и wт Кондрата, и wт Кокоара и wт всѣх полани что имает Скънтѣа, что било им викупленїе wт Пътрашко Болдескул и сестра его, Думїтра, с(ъ)н(о)ви Тодер Болдескул, и wт внука нѫ, Кирена, дочка Тодер, внука Бонка, ...[1] внуци Скънтѣа, и wт сроднници нѫ, Гаїгорче, с(ъ)нъ Мърика Vскътоае, и wт сестра его, Северина, и Йнгелина и Йна Гїнгое, и тиж(є) wт племенници нѫ, Мадею, с(ъ)нъ Биртокое, и wт братанича его, Пътрашко, с(ъ)нъ Тома Бирток, и сестра его, Дум(н)тра, <з>[3]а две ста и две десет талери сребрънїѫ.

И тиж(є), сови купили wт Пътрашко и сестра его, Мъріка, с(ъ)н(о)ве Мнѫънл(ъ), и брат его, Скънтѣа, и wт Грозава, дочка Дръгнинн, и брати его[4], Гаїгорче, и поп Скънтѣа, и wт племенници нѫ, Докїе, и сестра нѫ[4] Креца, дочка Пътрашко вътаѫ, и братанич нѫ, Истратїе, и сестра его, Келсне, с(ъ)н(о)ви Йонашко, и племенници нѫ, Чомъртан, и брат его, Сиргїе, с(ъ)н(о)ви Игнат Скънтѣа, вси внуци Патрашкови Скънтѣа ватаѫ и преонуци Думми Негрул, wт исписоаче за теж[5] и за раздѣленїе что wни имали wт Петра в(оє)вод(а), пакиж(є) wт половина село Скънтѣа половина, нижната част, съ четвертата част wт вси полени что при[ш]слушали за Скънтѣа, за два сто талер(н) сребрънинѫ и два десет, съ место за млни и ....[1]. Тем рад(ї), како да ест им съ въсем доѫодом.

И въ том, тиж(є) дал(н) и потвердили есмъ калогером ...[1] wт ...[1] Бърнова нѫ правою wтн(н)ну, wт исписок за купежна что имал(н) wт Мирон Барновскни ...[1] в(оє)вод, половина село Скънтѣа, съ половина wт полени съ съножати[6], что съ[6] именует Полена съ Четате и Кондрата и Кокоара, и wт всиѫ полени, съ брул за млнну, ...[1] что било и<м>[3] викупленїе wт Марика, дочка Кирени, внѹка Илени, прѣвнука Дума Негрул, и wт внука ен, Настасїе, дочка дрѹгата Кирени, ...[1] рад(ї) чтире сто и три десет талер(н) ...[1].

И w[т] том, тиж(є) дал(н) и потвердили им, wт исписок за купежно что им(а)ли wни wт Мирон Барновски в(оє)вод, една сливци, на име Петрецїи, на Ръбриче, съ мисто за млни на потоци Ръбриче, ман ниж(є) wт Скънтѣа, что v в(о)лост Баслуи<с>[3]кому, что wни купили wт Геwрги Бузе, с(ъ)нъ ...[7], и wт Басилїе Кълъраш ...[7], и wт сроднници нѫ, Илїе, сни(ъ) Йичюл, и wт внуци его, попа Їwнашко, и wт сестра его, Йинсїе, и Йлеѯандра, с(ъ)н(о)ве Кондри ...[8], и wт Кръсте и брат его, Маѯни, и сестра нѫ, Йѯана, с(ъ)н(о)ве Йупул, внуци Бартик, и wт Сава и wт брат его, Тодер, ...[1], ради wсим сут талери сребрънинѫ, что тоє било викупленїе придед им, Думитру Будури ...[8]. Тем ради, како да ест ими <съ>[3] въсем доѫодом.

Тем ради, ...[1] село Скънтѣа, съ полени, съ брул за млнну, и една сливци, ...[1] Петрецни, ...[1] да ест им wт Нас правне селови и викупленїе ...[1] бърнове ...[1].

<V Йс, в(ъ) лет(о) ѯ҃рмг ап(рилїе) є҃.

Пътрашкѡ Башотъ вел лwг(w)ф(є)т>[9].

<Deasupra textului, ins. copistului>: ABîmovii, pe Scîntei şi alte moşii.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, <cu mila lui Dumnezău>[9], domn al Ţării Moldovei. <Facem înştiinţare>[9] că acestor <adevăraţi rugători noştri>[9], egumenului şi la tot soborul sfintei mănăstiri Bîrnova, le-am dat şi le-am întărit, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la sfîntrăposatul Miron Barnovschi voievod, jumătate din jumătatea satului Scîntéia, partea de sus, cu a patra parte din Poiana cu Cetăţuie[10], şi din Condrata, şi din Cocoara şi din toate poienile pe care le are Scîntéia, care le-a fost lor cumpărătură de la Pătraşco Boldescul şi de la sora lui, Dumitra, copiii lui Toader Boldescul, şi de la nepoata lor, Chirena, fiica lui Toader, nepoata lui Voico, <toţi>[9] nepoţii lui Scîntéie, şi de la rudele lor, Gligorce, fiul Măricăi Uscătoae[10], şi de la sora lui, Severina, şi Anghellna şi Ana Ghingoae[11] şi, iarăşi, de la verii lor, Mafteiu, fiul Birtocoe[10], şi de la nepotul lui de frate, Pătraşco, fiul lui Toma Birtoc, şi sora lui, Dumitra, pentru două sute şi douăzeci taleri de argint.

Şi de asemenea, şi-au cumpărat de la Pătraşco şi sora lui, Mărica, copiii lui Mihăilă, şi fratele lui, Scîntéic, şi de la Grozava, fiica Drăghinii[10], şi fraţii ei, Gligorce şi popa Scîntéie, şi de la verele lor, Dochie, şi sora ei, Creaţa, fiica lui Pătraşco vătah, şi nepotul lor de frate, Istratie, şi sora lui, Chelsie, copiii lui Ionaşco, şi verii lor, Ciomîrtan, şi fratele lui, Sirghie, fiii lui Ignat Scîntéie, toţi nepoţii lui Pătraşco Scîntéie vătah şi strănepoţii lui Dumma Negrul, din ispisoace[10] de pîră şi de împărţeală pe care le-au avut de la Petru voievod, iarăşi jumătate din jumătatea satului Scîntéia, partea de jos, cu a patra parte din toate poienile care ascultă de Scîntéia, pentru două sute şi douăzeci de taleri de argint, cu loc de moară şi <cu tot venitul>[9]. Pentru aceea, să le fie lor cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea le-am dat şi le-am întărit călugărilor <noştri de mai sus scriş(i), egum(enului) şi a tot soborului>[9] de la <sfînta mănăstire>[9] Bîrnova, dreapta lor ocină, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Miron Barnovschi <Moghila>[9] voievod, jumătate din satul Scîntéia, cu jumătate din poienile cu fineţe, ce se numesc Poiana cu Cetate şi Condrata şi Cocoara, şi din toate poienile, cu vad de moară <şi cu tot venitul>[9], care le-a fost lor cumpărătură de la Marica, fiica Chirenci, nepoata Ilenei, strănepoata lui Duma Negrul, şi de la nepoata ei, Nastasie, fiica altei Chirene, <nepoata Sofronii, strănepoata[12] Dumii Negrul>[9], pentru patru sute şi treizeci de taleri <de argint. Pentru aceea, să fie lor cu tot venitul>[9].

Şi întru aceea, de asemenea le-am dat şi le-am întărit, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Miron Barnovschi voievod, o selişte, anume Petreştii, pe Răbrice, cu loc de moară pe pîrîul Răbrice, mai jos de Scîntéia, care este în ţinutul Vasluiului, pe care ei au cumpărat-o de la Gheorghe Buze, fiul ...[7] <şi de la nepoata lui, Nastasie, fata ...[13]> [9], şi de la Vasilie călăraş, <ficiorul>[9] ...[7] şi de la rudele lor, Ilie, fiul lui Liciul, şi de la nepoţii lui, popa Ionaşco, şi de la sora lui, Anisie, şi Alexandra, copiii lui Condrea, <şi de la rudeniile lor, Dochie, preutiasa popii lui Ilinat, şi de la sora ei, Anna, fetele ...[13], şi de la rudeniile lor, Grigorie Delée şi de la fratele său, Vlăgea, nepoţii Salomii>[9], şi de la Cîrstc şi fratele lui, Maxim, şi sora lor, Axana, copiii lui Lupul, nepoţii lui Vartic, şi de la Sava şi de la fratele lui, Toader, <şi Andonie, ficiorii lui Zemeş, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Dumitru Brudura>[9], pentru opt sute de taleri de argint, care, aceasta, a fost cumpărătură străbunicului lor, Dumitru Budura[14] <de la Urîta şi de la Giurgea Mcrilă[15] şi de la Ivan Piiatră şi de la Potîrniche, nepoţii Petrenilor>[9]. Pentru aceea, să le fie lor <cu>[3] tot venitul.

Pentru aceea, <toate acele de mai sus-scrise>[9], satul Scînteia, cu poienile, cu vadul de moară, şi o selişte, <anume>[9] Petreştii, <pe pîrăul Rebricii, în ţinutul Vasluiului>[9], să le fie lor, şi de la Noi, drepte sate şi cumpărătură, <sfintei măn(ă)st(i)ri>[9] Bîrnova, <unde iaste hramul Sfîntului, marelui mucenic şi purtătoriului

www.dacoromanica.ro

de biruinţă, Gheorghie, şi Ioan cel Nou, danie şi întăritură şi uricu, cu toate veniturile lor şi hotarîle, neruşiit(e) niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> aprilie 5.

Pătraşcu Başotă mare logofăt>[9].

<Deasupra textului, ins. copistului>: A Bîrnovii, pe Scîntei şi alt(i) moşii.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 629 (Cond. Asachi), f. 293-294.

Copie incompletă; paragrafele lipsă, întregite după o trad. din 1796 (ibidem, Ms. nr. 646 (Cond. m-rii Bîrnova), f. 21 v.-22.

Ibidem, M-rea Bîrnova, IV/7, nr. 9 (rez., din 1755);

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/45 a-c (foto., după copie); Xerogr. de doc., I/15 (xero., după rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 227, nr. 1075 (rez., după copie şi trad.).

---

[1] Pentru textul omis de copia slavonă, v. trad.

[2] Greşit, în loc de нм (lor).

[3] Omis.

[4] Greşit, în loc de ѥи(ci).

[5] Pentru тѣж (pîră).

[6] ъ, în loc de ѣ.

[7] Loc alb în copie şi în trad. din 17961 (v. *descr. arheogr.).*

[8] Loc alb în copie; v. completările din trad.

[9] Întregit după trad. din 1796.

[10] Aşa în text. slav.

[11] În mărturia boierească şi în întărirea domnească din decembrie 1628 (v. *D.R.H.*, A, XIX, nr. 445, p. 610-611, şi nr. 451, p. 618-619): "Ghencioac".

[12] În întărirea domnească din noiembrie 1628 (v. *D.R.H.*, A, XIX, nr. 430, p. 587): прѣпрѣwнѣка ("răsstrănepoata").

[13] Loc alb în trad. din 1796.

[14] În trad. din 1796: "Brudura", iar în întărirea domnească din 1628 (v. n. 12): "Duma Brudur".

[15] În aceeaşi întărire (v. mai sus): "Nemerilă"; probabil, în orig. s-a folosit genitivul: Цюрцнни Мѣрнлъ, a cărui silabă finală a fost interpretată ca începutul numelui următor.

85 163<5>-163<6> (714<3>-714<4>) aprilie 5, Iaşi.

Ѡw Бacнлїѥ в(wѥ)вwд(а), cu mila lui Dumnezău, domnu Ţării Moldovii[1] Precum Domnie Mea am dat şi am înnoit şi am întărit rugătorilor noştri, egum(enulu)i şi a tot soborului de la sfînta măn(ăs)t(i)re ce se chiamă Bîrnova, unde iaste hramul Sfîntului marelui mucenic al lui H(risto)s, Gheorghie, şi a Sfîntului mucenic Ioan Novii, pre a lor drepte oceni şi cumpărături, din ispisoace de cumpărături de la răposatul Miron Barnovsche Vodă, a trie parte din satul Hoiceştii[1], unde au fostu Hotcă, pe Stavnicu, care acum să număscu Căpoteştii, parte din mijlocu, cu mori gata pe pîrîul Stavnicului, şi cu poeni de fînaţe, şi cu prisăci gata şi cu tot venitul, ce iaste suptu Codru, în ţinutul Vasluiului, care iaste lor driaptă cumpărătură de la Ionaşcu Capotă, ficiorul lui Nicoară Capotă, şi de la nepoţii lui, Nistor, ficiorul Dochii, şi de la Safta[3] şi sora ei, Nastasie, fetele Antimii, şi de la Ionaşcu şi fraţii lui, Gheorghie şi Grigore, şi iarăş(i) de la rudenie lor, Nastia, fata Saftei, şi de la Cioban şi Simion şi de la nepotul

www.dacoromanica.ro

lor, Strătulat, şi iarăş(i) de la rudenie lor, Stanca, giupîniasa lui Murgoc(i), şi de la toate rudeniile ei, şi iarăş(i) de la rudeniile lor, Buzca, Istrate[4], Ionaşcu şi Simion, ficiorii Maricăi, şi de la nepoata lor, Urîta, fata Aniţii, şi de la rudeniile lor, Zaharie cu[5] Agahie, şi iarăş(i) de la rudeniile lor, Cătălina, fata Ruscăi, şi de la bărbatul ei, Dămiian, şi iarăş(i) de la rudeniile lor, altu Dămiian, bătrîn, ficiorul lui Ifrim, nepot Gherghinei, şi de la nepotul lui, Fătul, ficiorul Dochii, şi de la Grigorie şi frate-său, Văscan, ficiorii lui Ion, şi de la Căzacul, ficiorul Mihului, şi iarăş(i) de la rudeniile lor, Nastea şi sora ei, Avrămie, fetele lui Nicoară, şi iarăş(i) de la Mărie, fata Domnii[6], toţi nepoţii şi strănepoţii lui Marco Capotă, şi iarăş(i) de la Nastea, drept 450 tal(eri) de argint, din uricu de înpărţală ce-au avut strămoşul lor, Marco Capotă, şi sora lui, Nastea, de la Petru v(oie)vod, şi din ispisocu de întăritură ce-au avut părinţii lor, Nicoară Capotă, şi Safta, şi Salomie, şi Ilarion, şi Mircea, şi popa Hilip, şi Lupul[7], şi Gherghina, şi Mărica, şi Anna şi Stanca[8], de la Alexandru Vodă. Pentru aceia, ca să fie lor cu tot venitul.

Şi, după aceia, iarăş(i) am datu şi am întărit sfintei măn(ă)stiri de mai susscrisă, Bîrnova, din ispisoace de cumpărătură de la Miron Barnovsche Vodă, a trie parte dintru acel satu de mai sus-scris, Căpoteştii, ce s-au chemat Hoiceştii[2], cu locu de moară pe pîrîul Stavnicului, şi cu poeni de finaţe şi cu prisăci, ce iaste cumpărătură de la Irina monahie, ce-au fostu giupînias(ă) lui Ilie şătrar, şi de la ficiorul ei, Andreiu Chiorul ce-au fost armaş, din dres(e) de pîră şi de întăritură ce-au avut Ilie şat(rar) de la Gaşpar v(oie)vod, iar lui Ilie şatrariului i-au fost cumpărătură cu giupînias(a) lui, Irina, care acum iaste călugăriţă, de la Andreiu[9] şi de la soru-sa, Salomie. Pentru aceia, să fie lor cu tot venitul.

Şi iarăş(i), ei au cumpărat de la Andreiu biv armaş şi de la giupîniasa lui, din <a trie>[10] parte dintru acelaş(i) satu Căpoteştii, giumătate, parte din sus, cu parte din poeni, şi cu fînaţe şi cu parte de vad de moară, ce iaste pe pîrîul Stavnicului, dintr-un dres de la Gaşpar v(oie)vod, dreptu 220 tal(eri) de argint. Iar lui Andreiu şi giupînesîi sale i-au fost cumpărătură de la Dume[11] şi frate-său, Gavril şi Grigore, şi de la surorile lor, Tudora şi Niacşa, ficiorii lui Toader Purcel, nepoţi Greacăi, strănepoţi <lui Capotă>[10], şi de la rudeniile lor, Dumitru Bantăş, ficiorul Sofronii, nepot Greacăi, strănepot lui Capotă, din dres ce-au avut ei de la Bogdan v(oie)vod. Pentru aceia, ca să le fie lor cu tot venitul.

Şi, după aceia, iarăş(i) am dat şi am întărit lor, din ispisocu iarăş(i) de cumpărătură de la Miron Barnovschie Vodă, patru părţi din silişte Birceşti, care acum se cheamă Ostăpşeştii[12], unde au fostu Negrul, cu moară pe pîrîul Răbricii şi cu loc de mori şi cu finaţe, care au fostu cumpărătură de la Anna şi frate-său, Procopie, ficiorii lui Mochedon[13], nepoţii lui Efrim, şi iarăş(i) de la rudeniile lor, Graur, ficiorul Antonii[14], şi de la Ionaşcu Teslar, ficiorul lui Mihăilă, şi de la rudenie lor, Cîrste, ficiorul Lupei Buzoae, nepot lui Ion Giosanul, şi de la Vasile şi frate-său, Gavril, ficiorii lui Tanasie, şi de la rudenie lor, Bălan, ficiorul Floarei[15], şi de la Dămiian şi frate-său, Costul, ficiorii Todosii, nepoţii lui Romaşco, şi de la Ursul şi de la sora lui, Anghelina, ficiorii lui Ion Ancăş[16], nepoţii Florii[17], strănepoţi Annei, şi de la sora ei, Marina, sora Lupşii, din uric de baştină ce-au avut moaşele lor, Anna şi Marina, de la bătrînul Stefan v(oie)vod, care acea silişte să înparte în cinci părţi. Deci, acum s-au vîndut patru părţi, iar o parte au rămas nevîndută. Care acele părţi au fostu cumpărătură Annii şi surorii sale, Măricăi[18], surorile Lupşii, de la Dragotă, ficiorul lui Ivancul Petrescul, nepot lui Iamco[19] Piiatră, dreptu şasă sute şi cincizeci tal(eri) de argint.

Pentru aceia, toate acele de mai susscrise giumătăţi <şi>[20] părţi de ocene din satul Căpoteştii şi din silişte Birceştii, care acum să cheamă Ostăşeştii, să fie de la

www.dacoromanica.ro

Domnie Mea călugărilor de la sfînta mănăstire Bîrnova, cu poenile şi cu locu de mori, uricu şi întăritură, cu tot venitul, neruşiit niciodată, în veci. Şi altul să nu s(e) amestece.

Însuş(i) domnul au poruncit.

Ѯ Їїс, в(ъ) лет(о) ҳзрм ...[21] <714.../163...> април(їе) ѣ <5>[22].

[Pecete g(os)p(o)d][23].

Пътрашк(о) Кашотъ[24] вел лог(ѡ)ф(е)т.

Иѡан Фѡчѣ <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 646 (Cond. M-rii Bîrnova), f. 30 r.

Copie din 1796, de Costantin Polimaz logofăt.

Ibidem, M-rea Bîrnova, IV/7, nr. 9 (rez., sub data: 7143 <1635> aprilie 5, într-un perilipsis din 1755).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/46 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 241, nr. 1147 (rez., cu data: 1636 (7144) aprilie 5).

Datat după Pătraşco Başotă mare logofăt şi după întăririle domneşti din 1635 (7143) aprilie 5 şi 1636 aprilie 7 (v. doc. ant. şi nr. 394), cînd aceleiaşi mănăstiri i se confirmă alte proprietăţi în zonă. De altfel, posibilitatea de ştergere a cifrei unităţilor din vălcat (al cărei loc a fost marcat de copist prin două bare orizontale) este mai mare în cazul cifrei ѣ (3), decît a cifrei а (4).

---

[1] Pînă aici, scris cu chinovar.

[2] Greşit, pentru "Hotceştii", după cum reiese din precizarea imediat următoare şi din actele de vînzare din 1628 (v. *D.R.H.*, A, XIX, nr. 418-420, p. 568-572).

[3] *Ibidem*, nr. 418, p. 569: "Gafta".

[4] Lectură greşită a expresiei slave: и брати ѥи; *ibidem*: "şi fraţii ei".

[5] Trad. greşită a apelativului slav: сынъ; *ibidem*: "ficior".

[6] Probabil, pentru "Doamnei".

[7] *Ibidem*: "Luca".

[8] *Ibidem*, urmează precizarea: "ficiorii Nastii".

[9] *Ibidem*, nr. 420, p. 572: "Condrea".

[10] Loc alb în copie; completat după acelaşi doc.

[11] *Ibidem*: "Dumitru".

[12] Mai jos: "Ostăşeşti".

[13] *Ibidem*, nr. 414-415, p. 562-565: "Machedon".

[14] Genitiv slav: în loc de "lui Antonic" (v. *ibidem*).

[15] *Ibidem*, p. 564: Флори ("al lui Florea").

[16] *Ibidem*: "Ioancăş".

[17] *Ibidem*: Флоарѣи ("ai Floarei").

[18] În loc de "Marinei" (v. mai sus).

[19] *Ibidem:* "Ianco".

[20] Omis.

[21] Cifra unităţilor lipseşte (v. *datarea*).

[22] Locul şi data, scrise cu chinovar.

[23] Menţ. copistului.

[24] În loc de Кашотъ ("Başotă").

www.dacoromanica.ro

✠ Бъ имѣ Wт(ь)ца и С(ъ)на>[1] и С(вѣ)т(о)го Д(ѹ)ха, Трро(и)це с(вѣ)таа, единосщнаа и нераздѣлимаа. Се аз, раб вл(а)д(ъ)кн моемѹ, <Г(оспод)ѹ Б(о)гѹ и Сп(а)сѹ наше>[1]мѹ, Іс(ѹсѹ) Х(рист)ѹ, и Трончьски поклонник[2], Iw Басилїе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь <Земли Wwлдавскон>[1]. Wж(е) Г(о)сп(о)дстве(о) Ми вл(а)гопроизволнх, нашим вл(а)гим произволенїем, ч(и)стим и свѣтлым ср(ъ)д(ь)цем <и wт въсеж нашеж>[1] д(ѹ)шеж и wт Б(о)га[3] помощїю, Г(о)сп(о)дстве(о) Ми, съматрѣщще и ревнѹщи нишим прѣжде Нас <бившнх г(о)сп(о)д(а)рех>[1], нже м(и)л(о)стинѣмни даваше и м(и)ловаше и ѹкрѣпишѣ с(вѣ)тими монастирами, <тѣмже ѹбо, и Г(о)сп(о)дство Ми>[4], съ вл(а)гословенїем б(о)жїем и съ вл(а)гословенїем четири с(вѣ)т(и)т(е)лѣ наш(и) wwлдавскнх: <кїр Варлаам архїеп(и)ск(о)>[4]пь и митрополит Сѹчавскон, и кїр Митрофан еп(и)ск(о)пъ Романскон, и кїр <Ѳеwгїе еп(и)ск(о)пъ Ра>[4]довскон и кїр Гиwргїе еп(и)ск(о)пъ Хмѹшскомѹ, и Г(о)сп(о)дство Ми, съ въсими нашими <болѣри, посокотн>[4]хом и вънимахом w рѣдѹ с(вѣ)тими монастирами еже съзидаше и съ<творише вл(а)г(о)ч(е)сти>[4]вїи и прѣмждриx г(о)сп(о)д(а)риx, въ памѣт себѣ и родителем нх, идеж(е) и тѣлеса <нх почивает.

Тѣмж>[4]е ѹбо, Г(о)сп(о)дстве(о) Ми, видѣвши с(вѣ)тими монастирах тако wбницаше и расла<блѣше wт въсѣх ко>[4]мати и за сѹсиди, ради доволнои бѣди <и на>[5]силоваиїе еж(е) бъпадошѣ <на сїа ѹбогаа наше зем>[4]лѣ wт къ нишнх землѣ и wт въсѣкнх странах, нно Г(ос)п(о)д(ст)в(о) Ми, по силѣ <и прилеж наше, дадохом>[4] и м(и)ловахwм нашѣ м(о)лвъ, с(вѣ)таа мwнастирѣ нарицаема Пънгъраци, <идеж(е) ест храм свѣтаг>[4]о и славнаго великa мъченика и мироточиваго, Х(ристо)ва воина, Дими<трїа, съ ...[6] пос>[4]лѹшнич(н): нн дан Нам давати, нн нлиш платити, нн сѹлжѹ, нн работ Нам <не работати, а нн з>[4]лwц(н), а нн лен, а нн една дигерїю, елико бѣдет на нишнх ѹбоги wт земли <наш(е) не давати, тъкмо[7], кт[4]о>[8] имает wвци и свини и пчели, то да имает wн дати горщинѹ и <десѣтинѹ, а за инш[4]ех, за>[8] въсѣ, да ест оу мирно; тъкмо да имаwт wни работати и послѹ<жити что бѹдет за п[4]послѹш>[8]аніе с(вѣ)тѣи монастир.

Тѣм ради, и вн, велиціи въташїи <wт в(о)лост Немецкнх и г[4]-лобиницїи н>[8] дѹшегѹбинарїи, да не имаете вн трѣбь глобити <на нихх, а нн нх валов[4]ати>[8], а нн дабилари товари им да не възимаеть ради нишнх селове <или за нишнх люд[4]н, н>[8]ъ аще кто съгрѣшил <нѣ>[9]что или аще въпадает въ нѣкою вина, <то да имает карат>[4]н и глобити на нихх егѹмен wт монастир, когож(е) по дѣлом его.

Й по <нашего животѣ и г>[4](о)сп(о)дст(во)ваа<нїе>[9], кто бъдет господар, wт дѣти нашнх, или wт нашего рода или пакъ кого Б(о)гъ н>[4]зберет г(о)сп(о)д(а)рь бити ѹ нашеи Земли Wwлдавскон, тот да не имает <им сказити сїа наш>[4]е малое миловаиїе и оукрѣпленїе, нѣ али би им дал и м(и)ловал. <Й кто хощет разор>[4]нти или сказити наше оустроеніе, то да ест непрощен wт Г(оспод)а <Б(о)га, сътворшаго н(е)>[4]бо и землѣ, и wт Пр(ѣ)ч(и)стѣи его М(а)т(е)ри, и <wт>[9] вѣ с(вѣ)тыx ап(о)ст(о)ъѣ, и да имает <съпериники тѣх с(вѣ)>[4]т(о)го храма монастирами и да имает ѹчастїе съ Іѹдоѭ <и съ треклѣтом Йрїа[10]>[4], въ безконечнїѭ мѹки н вѣки, амин.

Ѹ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмг ап(рилїе) ѣ.

✠ Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл>[4].

<Иw Басилїе>[4] вwневда <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† Пътрашко <писал>.

<† În numele Tatălui şi al Fiului[1] şi al Sfîntului Duh, Treime sfîntă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului meu, <Domnul Dumnezeu şi Mîntuitorul nostru>[1], Isus Hristos, şi închinător al Treimii, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn <al Ţării Moldovei>[1]. Iată Domnia Mea am binevoit, cu bunăvoinţa noastră, cu inima curată şi luminată <şi din tot>[1] sufletul <nostru>[1] şi cu ajutor de la Dumnezeu, Domnia Mea, căutînd şi rîvnind la alţi <domni foşti>[1] mai înainte de Noi, care prin miluiri au dat şi au miluit şi au întărit sfintele mănăstiri, <pentru aceea, deci, şi Domnia Mea>[4], cu bunăvoinţa lui Dumnezeu şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noştri moldoveni: chir <Varlaam arhiepiscop>[4] şi mitropolit de Suceava, şi chir Mitrofan episcop de Roman, şi chir <Evloghie episcop de Ră>[4]dăuţi şi chir Ghiorghie episcop de Huşi, Domnia Mea, cu toţi <boierii>[4] noştri, <am socotit>[4] şi am luat seama de rîndul sfintelor mănăstiri pe care le-au zidit şi <le-au făcut binecinstitorii>[4] şi preaînţelepţii domni, întru pomenirea lor şi a părinţilor lor, unde şi trupurile <lor odihnesc>[4].

Deci, <pentru aceea>[4], Domnia Mea, văzînd sfintele mănăstiri cum sărăcesc şi slăbesc <de toate bucatele>[4] şi de vecini, pentru destule nevoi <şi>[5] silnicii care au căzut <pe această săracă ţară a noastră>[4] dinspre alte ţări şi din toate părţile, deci, Domnia Mea, cît a fost după puterea <şi străduinţa noastră, am dat>[4] şi am miluit ruga noastră, sfînta mănăstire numită Pîngăraţi, <unde este hramul Sfîntului>[4] şi slăvitului mare mucenic şi izvorîtor de mir, oştean al lui Hristos, Dimi<trie, cu ...[6] pos>[1]luşnici: nici dare să nu ne dea, nici iliş să nu plătească, nici sulgiu, nici robotă să nu ne <lucreze, şi nici>[4] zloţi şi nici lei şi nici o angherie, din cîte vor fi asupra altor săraci din ţara <noastră, să nu dea; numai cine>[8] va avea oi şi porci şi albine, acela să aibă el a da gorştina şi <desetina, iar pentru altele, pentru>[8] toate, să fie în pace, numai să aibă ei a lucra şi a sluji <ce va fi pentru slujba>[8] sfintei mănăstiri.

Pentru aceea, şi voi, mari vătafi <de ţinutul Neamţ, şi globnici şi>[8] duşegubinari, să nu aveţi treabă a-i globi <şi nici a-i tulbura>[8] şi nici dăbilarii să nu le ia vitele pentru alte sate <sau pentru alţi oameni, numai>[8] ca, cine va fi greşit cu ceva sau dacă va cădea în vreo vină, pe acela să aibă a-i pedepsi şi a-i globi egumenul de la mănăstire, pe fiecare după fapta lui.

Iar după <viaţa şi>[4] domnia <noastră>[4], cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru <sau iarăşi pe cine>[4] va alege <Dumnezeu>[4] să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu aibă <a le strica această>[4] mică miluire şi întărire <a Noastră>[4], ci să le dea şi să-i miluiască. <Iar cine va voi să nimicească>[4] sau să strice întocmirea noastră, acela să fie neiertat de Domnul <Dumnezeu, făcătorul>[4] cerului şi al pămîntului, şi de la Preacurata lui Maică, şi de cei 12 sfinţi apostoli, şi să aibă <pîrîşi aceste>[4] sfinte hramuri ale mănăstirilor[11] şi să aibă parte cu Iuda <şi cu de trei ori blestematul Arie[10]>[4], în muncile şi veacurile cele fără de sfîrşit, amin.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> aprilie 5.

<† Însuşi domnul a poruncit>[4].

<Io Vasilie>[4] voievod <m. p.>.

† Pătraşco <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Pîngăraţi, III/47.
Orig., hîrtie (42 x 19,5 cm), lipsă treimea dreaptă a doc., pecete aplicată, căzută.
Cu o trad., din 1909, de St. Nicolaescu, şi un rez., din 1901, de Ilie Bărbulescu.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc. I/16 a-d (xero.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 227, nr. 1074 (rez.).

---

[1] Lipsă treimea stîngă a doc. Completarea textului s-a făcut după formularul general şi cel al daniilor similare, din 7 aprilie (v. doc. urm.), în funcţie de numărul mediu al literelor scrise în rînd. Avînd în vedere că pentru cinci rînduri acesta a fost de 12-13, pentru ca ulterior să crească, se poate chiar presupune că iniţiala Ѣ, ca şi crucea, probabil ornate, se coborau cîţiva cm de la nivelul de pornire, ca şi la alte acte de epocă.

[2] Aici şi, deseori, în continuare, după ultima consoană, scrisă în rînd, paieroc.

[3] ѧ, făcut ca н.

[4] De la acest rînd, pînă la sfîrşit, numărul literelor pe care îl solicită textul pierdut creşte la 14-15.

[5] Rupt.

[6] În acest loc figura, desigur, numărul posluşnicilor: patru sau opt (v. doc. urm.).

[7] Sau тъчїю, ca în celălalt doc. similar (v. n. 1).

[8] Începînd de la acest rînd şi la următoarele cinci, mărimea textului completat include şi ruptura produsă pe îndoitura orizontală a doc., apreciată în acelaşi mod (v. n. 1).

[9] Omis.

[10] Sau Скаричтскомѣ ("Scarioteanul"), ca în celălalt doc. asemănător (v. doc. nr. 89).

[11] Formula plurală a expresiei se explică, probabil, prin utilizarea unui formular general pentru toate daniile de acelaşi fel făcute în intervalul 5-7 aprilie; v. şi n. 9 de la doc. nr. 89.

87 1635 (7143) <aprilie 5-7>.

Anul[1] 1635.

Episcopul Mitrofan, cu mitropolitul Varlaam, cu Evloghie al Rădăuţilor şi cu Gheorghie al Huşilor, se amintesc în cartea domnească, dată în acest an de Vasilie Vodă, <prin care acesta exprimă motivaţia actului>[2]: **Господство Ми, видѣвше ꙗко wбнища<ѥ>[3]ше и раслабѣша с(вѣ)тими монастирами за комати, за сѣсиди и за вѣсѣ wскѫдѣваше, ради доволнои бѣди и насиловањїе ѥже вѣпадоше на сїа бѣогда наш(а)[3] земѣ, wт къ вѣсѣкиҳ земѣ и странаҳ[4]** <şi>[2] ... scuteşte de dări către Visterie şi de amestecul judecătorilor civili[5], pe patru posluşnici ai mănăstirei de maice de la schitul de peste Bistriţă ... .

După Melchisĕdek, *Chronica Romanului*, I, p. 256; doc. se afla, în 1874, în arh. M-rii Văratec.

Rez., cu un extras slav.

Datat din intervalul în care domnia a emis şi alte acte cu prevederi asemănătoare, privind mănăstirile Pîngăraţi, Moldoviţa şi Solca (v. doc. anterior şi cele urm.).

---

[1] Text în ortografia vremii (v. descr. arheogr.): cu "ŭ", după consoanele finale, "é" şi "ó", pentru "ea" şi "oa", "ɖ", în loc de "z", "ĕ", marcînd "î" şi "ĭ", cu valoare de "i" scurt - particularităţi pe care nu le mai reproducem.

[2] Intervenţia ns., pentru a conferi unitate textului; la Melchisedek, extrasul slavon se află în poziţie finală.

[3] Într. ns.

[4] "Domnia Mea, văzînd că sfintele mănăstiri au sărăcit şi au slăbit şi au scăzut de toate, de bucate, de vecini, pentru destule nevoi şi silnicii care au căzut pe această săracă ţară a noastră, dinspre toate ţările şi părţile".

[5] Terminologia edit., pentru: vătagi de ţin., pîrcălabi, globnici, deşugubinari (v. doc. urm.).

www.dacoromanica.ro

† Бъ[1] имѣ Ѡ(тъ)ца и С(ъ)на и С(вѣ)т(а)го Д(ѹ)ха, Трроице с(вѣ)таа, единосъщнаа и нераздѣлимаа. Се аз, раб вл(а)д(ъ)цѣ моемѹ, Г(оспод)ъ Б(о)гѹ и Сп(а)сѹ нашемѹ, І(ї)с(ѹсѹ) Х(ри)с(т)ѹ, и трончискїи поклоник, Иw Василїе воєвѡда, б(о)жїею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Ѫлдавскон. Ѡж(е) Г(о)сп(о)дстве(о) Ѫн вл(а)гопрозволиx нашем вл(а)гим произволенїем, чистим и с(вѣ)тлим ср(ъ)д(ь)цем[ѹ], иже wт въсїа нашею д(ѹ)шеа и wт Б(о)га помощїа, Г(о)сп(о)дстве(о) Ѫн, съмотрѣщи и ревнѹщи нишим прѣд Нас бывшен стари с(вѣ)топочившеи г(о)сп(о)д(а)рьx, ежи милостинѣми дадоша и м(н)ловаше и ѹкрѣпише с(вѣ)тими монастирами, тѣмже ѹбо, съ вл(а)говоленїем б(о)жїем[ѹ] и съ вл(а)гословенїем четирн нашн с(вѣ)т(н)т(є)лъx молдавскиx: кїр Варлаам арxїеп(н)ск(о)пъ и мнтрополит Сучавскон, и кїр Ѫнтр(о)фан еп(н)ск(о)пъ Романскон, и кїр Ѳвлогїе еп(н)ск(о)пъ Радовскон, и кїр Гїwргїе еп(н)ск(о)пъ Хѹшкомѹ, Г(о)сп(о)дстве(о) Ѫн, съ въсими нашеми молдавскими болѣри, посокотиxwм и вънимаxwм w редѹ с(вѣ)тими монастирами, еж(е) съзидаше и сътвориште тиx вл(а)гочистивїи и прѣмъдриx г(о)сп(о)д(а)рьx въ памѣт себѣ и родителем иx въ бѹдещїи вѣцѣ, идеж(е) и тѣлеси иx поуиваєт въ дѣла рѫкотворенїе иx.

Тѣм радї, Г(о)сп(о)д(ст)в(о) Ѫн, видѣще wко wбинцаше и раслѣблѣшн с(вѣ)тими монастирами за комать и за сусндї и за въсѣx wскъдѣваше, радї доволнаа тѣготна и присловапїе еж(е) въпадоша на сїа наше ѹбогаа землѣ wткъ въсѣкиx землѣ и странаx, нно Ѫн елнко по силѣ и прилеж Г(о)сп(о)д(ст)в(о) Ѫн, <да>[2]доxwм и м(н)ловаxwм наше м(о)лбъ, с(вѣ)таа монастир Солка, идеж(е) естъ xрам С(вѣ)тыx, славнаx и въсехвалнаx връxовнъx ап(о)ст(о)лъ, <П>[2]етра и Павла, съ wсим послѹшничи: ни дан давати, ни нлиш платите, ни сѣлжѹ, ни наш работ работати, ни лен, ни <зло>[2]ци а ни [ни] нѣкаа ангерїю, елнко сут на нишиx ѹбоги въ землѣ наш, <не давати>[3]; тъчїю кто аще и имает wвци, или свини или пчели, то да подаст горщину и десѣтину, а за нишеx, за ничта, да не имает вал, тъкмо да имает wни работати и послѹжите с(вѣ)тими монастирами что бъдет трѣбове иx.

Тѣм радї, и ви въсн, велице вътаж(н) wт тот в(о)лост, или прькълаб(н), или глобинч(н) или дешѹбѹбинарн, въ ничисож(е) да не имантє валовати и глобите на ниx, нъ за въсѣ да ест ѹ мирно. Ѩ аще кто wт нинx въпадает въ нѣкаа съгрѣшенїе или въ нѣкаа вини, а wн(н) да имает на нинx каратї и глобите егѹмену wт с(вѣ)та монастир, комуж(е) по дѣлом его. Сего радї, и ви, въсн дабнлари, да не имает възѣти товар иx радї нишиx людї или радї нишеx селове, нъ да ест комать им ѹ мирно.

Ѩ по нашег(о) животѣ и г(о)сп(о)дст(во)а<нїе>[3], кто бъдет г(о)сп(о)д(а)рь wт дѣти нашиx[3], или wт нашег(о) рода или пак ког(о) Б(о)гѹ изберет г(о)сп(о)д(а)рь бъти ѹ наше Земли Молдавскон, да не имает разорите или сказните сїа наше малое м(н)ловапїе и ѹкрѣпленїе, нъ нан пач(е) да имает на нинx ѹкрѣпите и м(н)ловати. Ѩ кто xощет сказните и разорите сїа нашег(о) малое м(н)ловапїе wт с(вѣ)тими монастирами, то да ест непрощен wт Г(оспод)а Б(ог)а, сътворшаг(о) н(е)бо и землѣ, и wт Прѣч(н)сгъ его Ѫ(а)т(є)рн и <wт>[2] вї с(вѣ)тыx ап(о)ст(о)лъ и да имает сеперинки xрамове с(вѣ)тими монастирами до страшнаго и грознаг(о) и непостоанаг(о) съдїще Х(ристо)вѣм въ Бъдещїи вѣцъ, амнн.

Оу Ѩс, в(ъ) л(ѣ)то ×ѕрмг а(прилїе) з.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

Ив Ласкане вжевжда <m. p.>.

Іwан Фочѣ <писал>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, Treime sfîntă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului meu, Domnul Dumnezeu şi Mîntuitorul nostru, Isus Hristos, şi închinător al Treimii, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, şi din tot sufletul nostru şi cu ajutor de la Dumnezeu, Domnia Mea, căutînd şi rîvnind la alţi bătrîni domni sfînt răposaţi, foşti înaintea Noastră, care au dat şi au miluit şi au întărit cu milostenii sfintele mănăstiri, pentru aceea, deci, cu bunăvoinţa lui Dumnezeu şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noştri moldoveni: chir Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, şi chir Mitrofan episcop de Roman, şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir Ghiorghie episcop de Huşi, Domnia Mea, cu toţi boierii noştri moldoveni, am socotit şi ne-am îngrijit de rîndul sfintelor mănăstiri, pe care le-au zidit şi le-au făcut aceşti binecinstitori şi preaînţelepţi domni întru pomenirea lor şi a părinţilor lor în veacurile viitoare, unde şi trupurile lor odihnesc, prin faptele mîinilor lor.

Pentru aceea, Domnia Mea. văzînd cum au sărăcit şi au slăbit sfintele mănăstiri de bucate şi de vecini şi sînt în scădere de toate, pentru destule greutăţi şi asupreli care au căzut pe această săracă ţară a noastră dinspre toate ţările şi părţile, deci Noi, cît a fost după puterea şi sîrguinţa Domniei Mele, am dat şi am miluit ruga noastră, sfînta mănăstire Solca, unde este hramul Sfinţilor, slăviţilor şi întrutot lăudaţilor apostoli de frunte, <P>[2]etru şi Pavel, cu opt poslușnici: nici dare să dea, nici iliş să plătească, nici sulgiu, nici să lucreze la lucrul nostru, nici lei, nici <zlo>[2]ţi şi nici vreo angherie, din cîte sînt asupra celorlalţi săraci în ţara noastră, <să nu dea>[3]; numai dacă va avea cineva oi, sau porci sau albinc, acela să dea gorştină şi desetină, iar pentru altele, pentru nimic, să nu aibă val[4], numai să aibă ei a lucra şi a sluji sfintelor mănăstiri[5] la ce le[5] va fi trebuinţa.

Pentru aceea, şi voi toţi, mari vatagi de la acest ţinut, sau pîrcălabi, sau globnici sau deşugubinari, întru nimic să nu aveţi a-i învălui şi a-i globi, ci de toate să fie în pace. Iar dacă cineva dintre ei va cădea în vreo greşeală sau în vreo vină, să aibă a-i pedepsi şi a-i globi egumenul de la sfînta mănăstire, pe fiecare după fapta lui. Pentru aceea, şi voi, toţi dăbilarii, să nu aveţi a le lua vitele pentru alţi oameni sau pentru alte sate, ci să fie bucatele lor în pace.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri, sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, să nu aibă a nimici sau a strica această mică miluire şi întărire a noastră, ci mai mult să aibă a-i întări şi a-i milui. Iar cine va voi să strice şi să nimicească această mică miluire a noastră de la sfintele mănăstiri[5], acela să fie neiertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de Preacurata lui Maică, şi de cei 12 sfinţi apostoli şi să aibă pîrîşi hramurile sfintelor mănăstiri[5] la înfricoşata şi grozava şi nehotărîta judecată a lui Hristos în veacurile viitoare, amin.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> aprilie 7.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Io Vasilie voievod <m. p.>.

Ioan Focea <a scris>.

M-rea Dragomirna, sub dată.
Orig., hîrtie, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, timbrată în ceară roşie.
Arh. St. Suceava, M-rea Putna, II/19, nr. 170, p. 97 (rez., fără văleat).

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, II/50 (foto.).

EDIŢII: Wickenhauser, *Solka*, nr. XXXIX, p. 99-100 (trad. germ.); Costea, *Solca*, nr. 31, p. 222-224 (trad., după Wickenhauser); Mazerean, *Cond. Solca*, p. 60, nr. 1 (extras, cu data de an greşită: 1662); *Tezaur sucevean*, p. 143-144, nr. 368 (rez. de la Arh. St. Suceava, completat după *Ediţii*).

---

[1] Crucea şi iniţiala, ornate.
[2] Rupt.
[3] Omis.
[4] Aşa în text. slav.
[5] Forma pluralã a expresiei se explicã, probabil, prin utilizarea unui formular general pentru toate daniile de acelaşi fel fãcute în intervalul 5-7 aprilie; v. şi n. 9, de la doc. urm.

89 1635 (7143) aprilie 7, Iaşi.

† Къ имѣ Ѡ(тъ)ца и С(ъ)на и С(вѣ)т(о)го Д(ѹ)ха, Тро(и)це с(вѣ)таа, единосѫщна и нераздѣлимаа. Сѣ азь, раб вл(а)д(ъ)къ моего, Їѵ(сѹса) Х(рист)а, троичкїи поклоннъкъ, Їѡ Василїе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(е) бл(а)гоизволих Г(ос)п(о)дстве(о) Ми, [съ помощїю б(о)жїею], съ нашим бл(а)гъим произволенїем и чистъим и свѣтлъим ср(ъ)д(ъ)цем, wт въсеѫ нашеѫ д(ѹ)шѫа и wт Б(ог)а помощїа, Г(о)сп(о)дстве(о) Ми, съматрѣще и ревнѹѣще инъшим прѣжде Нас бѣвшеи г(о)сп(о)д(а)рьх[1], иж(е) м(и)л(о)стинѣми даваше и миловаше и оукрѣпиша[2] с(вѣ)т(а)ми м(о)н(а)стирами, тѣмже ѹбо, и Мъı, съ бл(а)говоленїем б(о)жїем и съ бл(а)гословенїем въсе прѣсвѣщеннаг(о) архїеп(и)ск(о)па, кїр Варлаама митрополита Сѹчавскаг(о), и кїр Митрофанѹ еп(и)ск(о)па Романскаг(о), и кїр Ѳвлwгїе еп(и)ск(о)па Радовскаг(о) и кїр Гεwргїе еп(и)ск(о)па Хѹшевскаг(о), Г(о)сп(о)дстве(о) Ми, съ въсѣми нашими бwлѣри, посокотихом и вънимахом w р<ѣ>[3]дѵ с(вѣ)т(а)мъı монастирами, еж(е) съзидаша и сътвориша бл(а)гоч(е)ствїи и стареχ г(о)сп(о)д(а)реχ, въ памет себе и родителем ихъ, идеж(е) и тѣлеса ихъ почивает.

Тѣмже ѹбо, Г(о)сп(о)дст(во) Ми, видѣвше с(вѣ)т(а)мъı м(о)н(а)стир(и) тако wбиѫаше и раслабѣше wт въсѣχ комати и за сѹсиди, ради даволнои бѣди и насилованїе еж(е) нападоша на сїа ѹбwгаа наше землѣ wткъ иншиχ землѣ и wт въсѣкиχ странаχ, ино Г(о)сп(о)дстве(о) Ми, елико по силѣ наше, дадохом и м(и)ловахом наше молбъ, с(вѣ)таа м(о)н(а)стир называемаа Молдовици, гдеж(е) ест χрам Бл(а)говѣщенїе прѣс(вѣ)таѧ б(о)городи)ци и пр(и)снод(ѣ)въı, Ѫ(а)рїи, съ wсим[4] послушсич[5]: ни дани давати, ни илиш платитї, ни сѵлжѹ, ни рабwт Нам рабwтати, ни злоци давати за дом, а[6] ни леи а[6] ни една ангерїю, елико бѣдет на иншиχ ѹбwги wт землѣ нашеи, ни една не давать; тъкмо, кто имает wвци и свини и пчели, то да имает дати горщинъ и десѣтинѫ, а за иншеχ, за въсаχ, да ест ѹ мирно, тъкмо да имает wни рабwтати и послѹжити что бѫдет <за трѣбо>[7]ве с(вѣ)тѣи м(о)и(а)стир.

Тѣм радї, и велицї[и] въташи wт <в(о)л>[7]ост Сучавскои, и глобнич(и) и дешѹгубинари и брѣдиници wт Дългои П<олѣ, да не>[7] имаите въ ни една трѣбъ глобити и<а ниχ а>[7] ни каловати, а ни дабилари товар им да не възимати радї ни<ш>[7]и<χ>[7] селове или за иншиχ людї, иж аще, кто съгрѣ<шет

www.dacoromanica.ro

нѣч>[7]то или аще въпадет въ нѣкои виниѫ, то да имает карати и глобити [на ныχ] їгѹмены wт того м(о)н(а)стир, когождо по дѣломъ его.

Ѩ по нашем животѣ и г(о)сп(о)дст(во)ваніїе, кто бѫдет г(о)сп(о)д(а)рь, wт дѣти наш<ихъ>[3], или wт нашег(о) рода или пакы ког(о) Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рь бытї в нашеи земли Ѫолдавскои, то да не имает им сказите сїѫ наше малое милованїе и вкрѣпленїе, иж абы им дали и миловали. Ѩ[6] кто χощет разорите или сказите наше встроенїе, то да ест непрощен wт Г(оспод)а Б(ог)а, сътворшаг(о) н(е)бо и землѣ, и wт Прѣч(и)стаа его Ѫ(а)т(е)рь и wт вї с(вѣ)тыχ, врѣховныχ ап(о)ст(о)лъ, и да имает съпериникъ тѣχ с(вѣ)тъим χрама монастирами и да имает вчастїе съ Їѹдоѫ Скариwтскомѹ въ вѣзконечнїа вѣкъ и мъки, амин.

Пис оу Їисоχ, в(ъ) л(ѣ)тw хѕрмѓ ап(риліе) ѕ̄.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иw Василие вwневѫда <m. p.>.

<Pe verso-ul primei file, o îns. din sec. XVII>: Corosten(i); <şi una din sec. XVIII>: Pentru 8 poslușnici, scutelnici. 7143 <1635> ap(rilie) 7.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, Treime sfîntă, de o ființă şi nedespărțită. Iată eu, robul stăpînului meu, Iisus Hristos, închinător al Treimii, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată am binevoit Domnia Mea, [cu ajutorul lui Dumnezeu], cu bunăvoința noastră şi cu inima curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, căutînd şi rîvnind, Domnia Mea, la alți domni foşti mai înainte de Noi, care au dat şi au miluit şi au întărit prin milostenii sfintele mănăstiri, pentru aceea, deci, şi Noi, cu bunăvoința lui Dumnezeu şi cu binecuvîntarea întru-tot preasfințitului arhiepiscop, chir Varlaam mitropolit de Suceava, şi chir Mitrofan episcop de Roman, şi chir Evloghie episcop de Rădăuți şi chir Gheorghie episcop de Huşi, Domnia Mea, cu toții boierii noştri, am socotit şi am luat seama de rîndul sfintelor mănăstiri, pe care le-au zidit şi le-au făcut binecinstitorii şi bătrînii domni întru pomenirea lor şi a părinților lor, unde şi trupurile lor se odihnesc.

Deci, pentru aceea, şi Domnia Mea, văzînd sfintele mănăstiri cum sărăcesc şi slăbesc de toate bucatele şi de vecini, pentru destule nevoi şi silnicii care au căzut pe această săracă țară a noastră dinspre alte țări şi din toate părțile, deci, Domnia Mea, după puterea noastră, am dat şi am miluit ruga noastră, sfînta mănăstire numită Moldovița, unde este hramul Bunavestirea preasfintei născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară, Maria, cu opt[4] poslușnici[8]: nici dare să nu dea, nici iliş să nu plătească, nici sulgiu, nici robotă să nu ne muncească, nici zloți pentru casă să nu dea, şi nici lei şi nici o angherie, din cîte vor fi asupra altor săraci din țara noastră, să nu dea nici una; numai ca, cine va avea oi şi porci şi albine, acela să aibă a da gorştină şi desetină, iar pentru altele, să fie în pace, pentru toate, numai să aibă ei a munci şi a sluji ce va fi <de trebuință>[7] sfintei mănăstiri.

Pentru aceea, şi mari vătafi de ținutul Suceava şi globnici, şi deşugubinari şi ureadnici de <Cîmpu>[7]lung, voi să nu aveți nici o treabă să-<i>[7] globiți <şi>[7] nici să-<i>[7] tulburați, şi nici dăbilarii să nu le ia vitele pentru alte sate sau pentru alți oameni, numai ca, cine va greşi <cu ceva>[7] sau dacă va cădea în vreo vină, pe acela să aibă a-l pedepsi şi a-l globi [pe ei] egumenul de la această mănăstire, pe fiecare după fapta lui.

Iar după viața şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri, sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le strice această mică miluire şi întărire a noastră, ci să le dea şi să le

www.dacoromanica.ro

miluiască. Iar cine va voi să nimicească sau să strice întocmirea noastră, acela să fie neiertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata lui Maică şi de cei 12 sfinţi apostoli de frunte, şi să aibă pîrîşi pe aceşti sfinţi ai hramurilor mănăstirilor[9], şi să aibă parte cu Iuda Scarioteanul, în veacurile şi muncile cele fără de sfîrşit, amin.

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635> aprilie 7.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

Pentru îns. verso, v. text slav>.

Muz. Jud. Suceava, Documente, inv. nr. 2107.

Orig., hîrtie (41 x 27 cm), difolio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roşie, căzută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, III/56 şi XXIII/47 a, b (foto.).

EDIŢII: Wickenhauser, *Moldowiza*, nr. 129, p. 107 (rez.); Popescul, *Doc. mold.*, p. 58-61 (text slav şi trad.).

---

[1] După consoana finală, paieroc.

[2] ѧ, scris peste ѣ.

[3] Omis.

[4] wсим (opt), adăugat cu altă cerneală, pe loc lăsat alb; v. şi n. 9.

[5] În loc de послушничи (posluşnici).

[6] Deasupra lui, ѧ, un punct-c în ortografia obişnuită, suprapus de o bară înclinată, ca o titlă: ne aflăm, probabil în faţa unei îmbinări mai puţin întîlnite între un spirit şi un accent.

[7] Rupt.

[8] V. n. de la text. slav.

[9] Forma pluralã a expresiei se explicã, probabil, prin utilizarea unui formular general pentru toate daniile de acelaşi fel fãcute în intervalul 5-7 aprilie.

90 1635 (7143) aprilie 7, Iaşi.

† Иw Басилїѣ воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)срїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Жwладвскои. Gдж(є) прїидоше, прѣд Нами и прѣд всими нашими мо<л>[1]двскими болѣри, великиx и малиx, w(тъ)ци и м(о)л(є)бн(и)ци Г(ос)п(о)дстве(а) Ми, єгумени и вес събор wт с(вѣ)таа монастир Немецкомw, идеж(є) ест храм Бъзнесенїа Г(оспод)а Б(ог)а и Сп(а)са нашиг(о) Іс(вс) Х(рист)а, и wт монастир Бистриц(и), съ един запис за свѣдителство wт Стан спътар[2], еж(є) бив старосте в в(о)лост Текѣч, и wт многи люди добри, <по>[1] имѣ: Пътрашко Тълаб(ъ) апрод, и Писк wтаx wт Церѣни, и Кръчѣн wт Блъщещи[3], и Урсѣ wт Нъвръниц(и), и Бежан wт Ръфлещи, и Тодер и Кръстѣ wт там, и поп Сава wт Томчещи, и Родъш wт Попи, и Жанѣ wт Грълещи, и Жѣшат wт Попи и wт иниx многи людї добри, писаще како хотарьл Стан спът(ар), съ тиx людї добри, селове с(вѣ)тѣи монастир виш(є) писан, <по>[1] имѣ Пискѣл, что ест в в(о)лост Текуч, въ вствїю Соволѣю[4], и пакиж(є) по имѣ Жоцещїи, что ест такождер(є) въ оусти Соволуи, в в(о)лост Кохърлѣюскомw[5], по где хотарьли въ д(ь)нї Петръ воєвода.

www.dacoromanica.ro

И почанше хотар, първїи wт потоца Соухлую, wт матко, wт где падает долина Совоулаю въ wзера что есть[3] между Писку и между Моцещи, до едно могило великои, что есть[3] там хотар, въ таа могило, [хотар] двом в(о)лостих, Кохурлуи и Текуч, и, wт тоа, переминули через езер и поставили въ wзер три стлъпи и пакиже поставил(и) хотар ѹ брѣг езер-и, wт таа, через полѣ, даж(е) до едно долино что сѣ зувет Кълугъриця пакиж(е) поставил(и) им там хотар[2], едно камеи въ едно колак[3], за таа гръло Кълѹгъриця -, та[а] право через <долино>[1] до едно дорог - и тот дорогою прїиде wт Моцещи и иде ѹ лес та[а] поставил(и) там едни стълпѹ за дрѣво -, та wт зде[3], прав(о) через полю, ина дрѹгое дорогою - такожде поставил(и) <там>[1] един стълпу за камеи -, таж(е) wт зде[3] правою через полю и через рѹвии и через лес - <та>[1] поставил(и) хотари правою мѣсто wт ѹстѹ Совулюю[4] даж(е) до Сирѣтю и пакиж(е), тамо, ѹ брег Сирѣт(ю)[2], поставил(и) хотарѹ едни лес что зувет Улму и ѹкрѹг могило копано. И зде[6] ест вес хотар двом сила, Писку и Моцещи, что сутї сили двом с(вѣ)тим монастири, Немецкии и Бистриц(и).

Тѣм радї, како да есть[3], и wт Нас, м(о)л(е)би(и)ци наш, калѹгерим wт двом с(вѣ)тим монастири, тѣх два силове прав(а) wти(и)ѹ и врик и потвръж<д>[1]еиїе, съ въсѣм доходом. И ни да сѣ не ѹмишает.

Ѹ Їс, л(ѣ)т(о) ×ѕрмг ап(рилїе) ѕ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лигшф(е)т с(а) искал <m. p.>.

† Кѡрлат <писал>.

<Pe versoul f. a II-a, o îns. din sec. XVIII>: Исписок за Писку, wт Василїе воевода.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, părinţii şi rugătorii Domniei Mele, egumenii şi tot soborul de la sfînta mănăstire Neamţ, unde este hramul Înălţarea Domnului Dumnezeului şi Mîntuitorului nostru, Isus Hristos, şi de la mănăstirea Bistriţa, cu un zapis de mărturie dela Stan spătar, care a fost staroste la ţinutul Tecuci, şi de la mulţi oamnei buni, anume: Pătraşco Tălabă aprod, şi Piscu vătah din Geréni, şi Crăciun din Vlăgeşti[3], şi Ursu din Năvîrniţi, şi Bejan din Răfleşti, şi Toader şi Cîrstea de acolo, şi popa Sava din Tomceşti, şi Roatăş din Popi, şi Manea din Gîrleşti şi Muşat din Popi, şi de la alţi mulţi oameni buni, scriind cum a hotărnicit Stan spătar, cu acei oameni buni, satele sfintei mănăstiri mai sus scrise, anume Piscul, care este în ţinutul Tecuci, la gura Sovuluiului[4], şi iarăşi satul anume Mogeştii, care este de asemenea la gura Sovuluiului[4], în ţinutul Cohurlui[5], pe unde au hotărnicit în zilele lui Petru voievod.

Şi se începe hotarul, întîi de la pîrîul Sohului, din matcă, de unde cade valea Sovuluiului[4] în iezerul care este între Piscu şi între Mogeşti, pînă la o movilă mare, care este acolo hotar, în acea movilă, [hotar] la două ţinuturi, Cohurlui şi Tecuci, şi, de la aceasta, trece peste iezer — şi au pus în iezer trei stîlpi şi iarăşi au pus hotar la malul iezerului — şi, de la acesta, peste cîmp, pînă la o vale care se cheamă Călugăriţa, — iarăşi le-au pus acolo hotar, o piatră într-un colac[3], pentru această gîrlă, Călugăriţa —, şi drept peste <vale>[1] pînă la un drum — şi acest drum vine de la Mogeşti şi merge la pădure şi au pus acolo un stîlp de lemn — şi de aici, drept peste cîmp, la alt drum, — de asemenea le-au pus <acolo>[1] un stîlp de piatră — şi de aici, drept peste cîmp şi peste şes şi peste pădure — <şi>[1] au pus hotare drept din locul de la gura Sovuluiului[4] şi pînă la Siret şi iarăşi, acolo, la malul Siretului, au pus hotar la o pădure ce se cheamă Ulmu

www.dacoromanica.ro

şi în jurul Movilii săpate. Şi aici[6] este tot hotarul celor două sate, Piscul şi Mogeşti, care sînt satele celor două mănăstiri, Neamţ şi Bistriţa.

Pentru aceasta, ca să fie, şi de la Noi, rugătorilor noştri, călugărilor de la cele două sfinte mănăstiri, aceste două sate dreaptă ocină şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7143 <1635> aprilie 7.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][7] m-am iscălit m. p.

† Corlat <a scris>.

<Pe verso-ul f. a II-a, o ins. din sec. XVIII>: † Ispisoc pentru Piscu, de la Vasilie voievod; <alta, din a doua jumătate a sec. XVII>: † Piscul şi Mogeştii, la Tecuci; <şi una de la sf. sec. XVIII-înc. sec. XIX>: S-au scris; Vasilie v(oie)v(o)d, din leat 7143<1635> apr(ilie) 7.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XXVII/83.

Orig., hîrtie (32,5 x 21 cm), difolio, filigran, pecete aplicată, căzută, dar imprimată, parţial, în chinovar, prin împăturire, pe ambele laturi ale doc.; cu o trad. mod.

Ibidem, LXXII/10 (trad., din martie 1837); ms. nr. 1262 (Cond. m-rii Neamţ), f. 18 v. - 19 (rez. dezv.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/17 a, b (xero., după orig.) şi c, d (după trad. din 1837).

EDIŢII: *Catalog*, Supl. I, p. 183, nr. 528 (rez., după orig.).

---

[1] Omis.

[2] După consoana finală, paieroc.

[3] Aşa în text.

[4] La începutul hotarnic: Сохълю (Sohuluiului).

[5] În loc de Ковърлюскомѵ (Covurlui); χ("h"), în scrisul diacului Corlat alternează însă cu в ("v") -v. n. 4.

[6] Greşit, тот pentru (acesta).

91 1635 (7143) aprilie 8, Iaşi.

† Иѡ Василїє воєвода, в(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(є) пріиндоша, прѣд Нами и прѣд нашег(о) wсфѣщенаг(о) митрополита, Барлаама, и прѣд въсими нашеми великими и малими болѣри, м(о)лебници наш(и), єгѹменѵ Гиласїє и вес събwр wт с(вѣ)тwмѹ[1] монастирѵ г(лаго)лемаа Йгапїю, где єст храм С(вѣ)томѹ чино началѣника архїистратиг(а) Михаила, жалощи с(ѣ) Нам и тѣгали с(ѣ) за лиць, прѣд Нами, съ калѹгери wт монастира Голъева, wт тръг Йс, радї един брод за млинѹ и едно мѣсто за пасика, что єст въ хотар село Липерещи, въ ѹстїа Бахлѹю, где въпадаєт въ Снжїю рѣка.

Ино калѹгери wт <Й>[2]гапїа ѹказовал(и), прѣд Нами, нарѣдєнїє за даанїє и м(и)лованїє wт Йрона воєвода и wт Ѳримїа воєвода и Симеwн(а) воєвода и пак исписок за вратенїє и потвръжденїє[3] wт Радѹл(а) Михнѣ воєвода, како бъило им даанїє и м(и)лованїє, свѣтомѹ монастир, wт тот хотар Липерещїм,

www.dacoromanica.ro

что тог(о) село, Пиперещїн, бъли правїн г(о)сп(о)д(а)ръско, прислъшно къ школ тръг Їсох. Й калъгерн шт монастира Голъева ѣказовал(н) ѣрик шт Кос[с]тантин(а) воевод(а), како дал сѣ тот село, Пиперещїн, шт Костантин(а) воевод(а), Кирицовн постелник, а Кирица дал милованїе монастнр Голъе за съ тот село присиловал сѣ тот Брод за млену и тот мѣсто за пасика.

Ино Г(ос)п(о)дстве(о) Їн, съ архирен нашн и съ въснмн болѣрн, съмотрнхом[4] и шбрѣтохшм аже присиловал(н) тот мѣсто за млену и за пасик съ силою ег(о) калугером шт монастнр(а) Йгапїа, почто ем(ѣ) ман[5] давно даанїе и м(н)лованїе. Ино зостали калугерн шт монастнр(а) Голъева шт вес закона, а калугерн шт монастнр(а) Йгапїа шправнл(н) сѣ шт прѣд Намн н поставнл(н) собн феръе въ внстѣр наш.

Ино, шт н(ъ)нѣ на прѣд, да нмает Йгапїанїн дръжатї нх правал даанїе, тот мѣсто за млеин и тоа пасику шт хотар Пиперещим, въ уст Бахлую, ѣ Жнжїа, а калугерн шт монастнр(а) Голъева болше да не нмает ман[5] тѣгати а нн добнватї, неколнж(е), на вѣки вѣчнух. И нн да с(ѣ) не умншает.

V Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмг ап(рилїе) н̃.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лшг(ш)ф(е)т [н][6] сѣ нскал <m. p.>.

† Iшн Фочѣ <писал>.

<Pe verso, o ins. din sec. XVII>: † Испнсшк за Пїперешн, шт Баснлїе воевод[7].

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea sfinţitului nostru mitropolit, Varlaam, şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, rugătorii noştri, egumenul Ghilasie şi tot soborul de la sfînta mănăstire numită Agapia, unde este hramul sfîntului conducător de tagmă, arhistrateg Mihail, care Ni s-au jeluit şi s-au pîrît de faţă, înaintea Noastră, cu călugării de la mănăstirea lui Golăe, din tîrgul Iaşi, pentru un vad de moară şi un loc de prisacă, ce este în hotarul satului Pipereşti, la gura Bahluiului, unde se varsă în rîul Dzijia.

Deci călugării de la <A>[2]gapia au arătat, înaintea Noastră, dresele, de danie şi de miluire de la Aron voievod şi de la Erimiia voievod şi de la Simeon voievod şi iarăşi ispisocul de întoarcere şi de întărire de la Radul Mihnea voievod, cum le-a fost danie şi miluire, sfintei mănăstiri, dintr-acest hotar al Pipereştilor, care, acest sat, Pipereşti, a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Iaşi. Iar călugării de la mănăstirea lui Golăe au arătat uric de la Cos[s]tantin voievod, cum s-a dat acest sat, Pipereşti, de către Costanţin voievod, lui Chiriţă postelnic, iar Chiriţă a dat miluire mănăstirii lui Golăe şi cu acest sat s-a tras acest vad de moară şi acest loc de prisacă.

Deci Domnia Mea, cu arhiereii noştri şi cu toţi boierii, am cercetat şi am aflat că au tras acest loc de moară şi de prisacă cu de la sine putere călugărilor de la mănăstirea Agapia, căreia îi este danie şi miluire mai[5] de demult. Deci au rămas călugării de la mănăstirea lui Golăe din toată legea, iar călugării de la mănăstirea Agapia s-au îndreptat dinaintea Noastră şi şi-au pus ferîe în vistieria noastră.

Deci, de acum înainte să stăpînească Agapienii dreapta lor danie, acel loc de moară şi această prisacă din hotarul Pipereştilor, în gura Bahluiului, la Jijia, iar călugării de la mănăstirea lui Golăe mai mult să nu aibă a mai pîrî şi nici să dobîndească, niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> aprilie 8.

† Însuşi domnul a poruncit.

www.dacoromanica.ro

† Pătraşco Başotă, mare logofăt [şi][6] m-am iscălit <m. p.>.

† Ion Focea <a scris>.

<Pe verso, o ins. din sec. XVII>: † Ispisoc pentru Pipereşti, de la Vasilie voievod; <şi una de la înc. sec. XIX>: Pipereşti, 7143<1635>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXVI/94.

Orig., hîrtie (30 x 21 cm), filigran, pecete aplicată, stricată.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 629 (Cond. Asachi), f. 281 (copie, din prima jum. a sec. XVIII).

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX/1 (Condica Mitropoliei Moldovei) (copie, după trad.); ibidem, Fond Spiridonie, IV/15 (trad., din 1783 iunie 24, de ieromonah Isaia de la Agapia Veche); ibidem, Arh. M. Costăchescu, Caiet II, p. 1288-1230 (copie de M. Costăchescu, după copia de pe trad., din Condica Mitropoliei Moldovei, p. 139).

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iaşi, Ms. nr. 378, f. 88 r. (copie slavă din 1872, după o condică a Mitropoliei Moldovei).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/48 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 76, p. 94-95 (trad. de la Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie);

"Creşterea colecţiunilor", 1919, p. 239 (rez. după orig.). "Ioan Neculce", fasc. 8, p. 215 (rez. după orig.); *Catalog*, II, p. 227, nr. 1076 (rez. după copia de la Arh. St. Bucureşti).

---

[1] ѳ, scris peste а.

[2] Omis.

[3] т şi, в în ligatură.

[4] т şi, р în ligatură.

[5] Aşa în orig.

92 1635 (7143) aprilie 12, Iaşi.

† Иw Басиліе воєвода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскон. [1] Сѫж(є) Г(о)сп(о)дстве(о) Ми дали и потвръдили есми м(о)л(є)би(н)ци нашим, калѣгером wт с(вѣ)тaa м(о)н(а)стир назнвает са Хангѹ, идеж(є) ест храм Бъвединіе пр(ѣ)с(вѣ)тѣи вл(а)д(ъ)ч(н)цѫ наше Б(огороди)цѫ и присно д(ѣ)вѣ Маріїа, съ нѣкиx готовъı и съ став на Бахлѹец[2], ѹ хотар Красиїи Тръг, что ѹ в(о)лост Кърлигътѹра, wт испысок за данїе и миловаиїе что ви(н) имали wт Мирон Барнwвскїи Могила воєвода.

Тѣм радї, тѣx виш(є) писаннъıx млинъı и став[2] на потоцѣ Бахлѹец[2] како да ест с(вѣ)тѣи м(о)н(а)стир Хангѹ и wт Нас, правда wти(н)нѹ, и даниїе, и миловаиїе, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доxодом, непорѹшенно николиж(є), на вѣкъı вѣчиїи. И ни да с(ѣ) не wмишает прѣд сим листом наш.

Оу Їйс, в(ъ) л(ѣ)то хѯрмг ап(рилїе) вї.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwгwф(є)т [н][4] с(ѣ) искал <m. p.>.

† Дѹмитрашко[3] <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire

www.dacoromanica.ro

care se numeşte Hangu, unde este hramul Intrarea în biserică a preasfintei stăpînei noastre Născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cu nişte mori gata şi cu iaz pe Bahlueţ, în hotarul Tîrgului Frumos, care este în ţinutul Cîrligătura, din ispisocul de danie şi miluire pe care l-au avut de la Miron Barnovschi Moghila voievod.

Pentru aceea, aceste mai susscrise mori şi iaz pe pîrîul Bahlueţ să fie sfintei mănăstiri Hangu, şi de la Noi, dreaptă ocină, şi danie, şi miluire, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> aprilie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][4] m-am iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXXVIII/211.
Orig., hîrtie (31 x 21 cm), pecete aplicată, pierdută.
Arh. St. Bucureşti, A. N., MMCMV/33, f. 1 r., nr. 15, şi MMCMV/33 a, nr. 15 (menţ., în două perilipsisuri din 1849);
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/49 a, b (foto., după orig.) şi c, d (după rez.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 286-287 (text slav., după transcrierea din *Ms. Surete*, VIII, p. 809, şi trad.).
Catalog, Supl. I, p. 184, nr. 534 (rez., după menţ. de la Arh. St. Bucureşti, completat).

---

[1] ѧ şi, ѥ suprascrise în ligatură.
[2] După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.
[3] т şi р şi а şi к, în ligatură.

93 1635 (7143) aprilie 12, Iaşi.

†[1] Милостїю божїею, Мы, Иw Басилїе воевода, господаръ Земли Мwлдавскон. Знаменито чинимъ нс сим листомъ нашем, въсѣм кто на нем възрит или кточїи[2] его оуслишит, wже тот истеннїи слоугa наше, Дмитрашко Фwлжер, и кнѣгинѣ его, Мърика, дочка Настасїи, внѹка Григи Хриновичь, <дaем и потверъждaем>[3] нх правда втинив и дѣдинив, wт испнсок за разделенїе что имали wт Гашпар воевода, четвртаа част wт село Боронковци, срединаа част, съ брѹд за млин на рѣца Нестрѣ, како сѣ тамѹ приходит wт млини[4] им, wт соботѹ вечер даж(е) до неделю вечер, како повидают им привилїи wт Богдан[на]а воевода и wт Йлеѧндра Илїаш воевода, что ест ѹ волост Сороцкомѹ, что тоа четвртаа част достало сѣ Марики, кнѣгини Дмитрашко Фwлжер, wт разделенїе, когда раздѣлила собн съ братїами ен, wт нх правїи привилїи старнх за дѣдинив, что имал дѣд им, стараго Хриновичa, wт Богдана воевода, и, за разделенїе, wт Еремїа Могила воевода.

И тиж(е), потверъждaем дрѹгаа част wт тогоже село, wт Боронковци, wт испнсок за викѹпленїе что имали wт самаго Господства Мн, половина wт четвртаа част wт тогоже селѹ, что тоа wни собн кѹпили wт И<w>[3]нашко, брат Марики, сынъ Настасїи, внѹк Хриновичa, за wсим десат и пет злоти битнх. И тиж(е), Долина Ѹтмановка, что ест ѹ тот хотар Боронковцим, съ

www.dacoromanica.ro

нѣкиҳ источници, гдеже сѣдили нѣкиҳ людї wт Немиров и извадил на ниҳ Дѣмитрашко Фѣлжер, за что било емѣ правою wтининѣ и дѣдининѣ wт хотар Боронковцим, како ѣказовал прѣд Нами и наредењїе за тѣж и за ферѣю wт Стефан Томшѣ воевода и wт Гашпар воевода. Тѣм радї, како да ест им, и wт Нас, съ въсем доходом.

И w[т] том, тиж(е) даем и потверъждаем више писанномѣ Дѣмитрашко Фѣлжер и киѣгини его, Марики, иҳ правою wтининѣ и кѣпежно, wт исписок за викѣпленїе что имали wт Стефан[5] воевода, пол селище wт Лѣпшѣни, съ мѣсто за став на потоци Солонец, что ест ѣ тот волост, Сороцскомѣ, что тоа wни соби кѣпили wт Ивн Ждилъ, сынъ Дѣмше, внѣк Кипърко, прѣвнѣк стараго Лѣпше, wт ѣрик что имал предѣд его Лѣпше, wт Богдан[5] воевода, за пет десат ѣги жолтиҳ.

И тиж(е), потверъждаем им дрѣгаа част wт тогоже селище, Лѣпшѣни, wт половина селищи, половина, wт исписок за викѣпленїе что имали wт Йлеѯандра воевода Илїаш и wт исписок за потверъжденїе wт Моисею Могила воевода, что тоа ест им кѣпежно wт Грига Бечкъ, сынъ ѣрени, внѣк Дѣмше, за пет десат талер(и) сребр(ъ)ниҳ, како да ест им, и wт Нас, съ въсем доходом.

И w[т] том, тиж(е) даем и потверъждаем им, wт исписок за кѣпежни wт Стефан Томшѣ воевода и wт Моисею воевода, една част за wтининѣ wт село Тодерещи, ѣ волост Крълигътѣрн, что тоа wн соби кѣпил wт Симиwн Капшѣ меделничерел, въсѣ част его, что сѣ емѣ изберет, съ част wт мѣсто за ставн, и wт ватрѣ село, и ѣ лѣсо и съ садове, и дрѣгаа част wт тогоже село, что тоа wн соби кѣпил wт кютка[2] его, Фръсина, дѣща Бикол, въсѣ част ен, илнко сѣ изберет wт въсего мѣсто, за пет десат и три талер(и) сребр(ъ)ниҳ.

И тиж(е), дрѣгаа част wт тогоже село, wт Тодерещи, что тоа wни соби кѣпили wт Ѳдокїа, дочка Iwн Капши, wт въсего мѣстѣ и ѣ лѣс, съ садовѣ маи[2] ниже пасикѣ Симиwнѣ Капши, за три десат талер(и) битиҳ.

И тиж(е), дрѣгаа част wт тогоже село, wт Тодерещи, что тоа wни соби кѣпили wт Некѣла и wт брат его, Дѣмитрѣ, сыновє Къзакѣл Капши, wт въсего мѣсто и ѣ лѣсо, съ садовѣ и съ мѣсто за пасика, гдеже било дом wтьцѣ им, Къзакѣл, за пет на десат ѣги, пинѣзи добриҳ.

И тиж(е), дрѣгаа част wт тогож(е) село, wт Тодерещи, что тоа wни соби кѣпили wт Настасїа, дъща Ирман, половина wт част Ирман, wт ватрѣ село и wт полѣ и wт лѣсо, за пет на десат злоти битиҳ.

И тиж(е), дрѣгаа част wт тогоже селѣ, wт Тодерещи, что тоа wни соби кѣпили wт Мърика Мътїасъ, дочка Ѝндроник, и wт дѣти иҳ, Гервасїе, и Йлеѯа, и Тодосїе, и Тънасїе и Харитона, wт въсего мѣсто, wт полѣ и wт лѣсо, съ садовѣ, за два десат и пет талер(и) битиҳ.

И тиж(е), дрѣгаа част wт тогоже село, wт Тодерещи, что тоа бил кѣпежно Щефанѣ Данко столничел, wт Кр(ъ)стѣ, сынъ Ѝнѣшки; и wставил wт Щефан Данко едни сынъ, имѣ его, Гїwргїи, и не можът платили сам имѣ wтьцѣ своемѣ, Щефанови Данко столничел, за кѣртѣнство, за wсим ѣги, нъ потокмили се съ славга наше, Дѣмитрашко Фѣлцер, и дал емѣ тоа дан, wсим ѣги, и платил Дѣмитрашко Фѣлцер четнри лѣти; и, радї тоа дан, дал тое част више писанна, съ домовѣ готови и съ вес приҳод, како ѣказовал прѣд Нами и исписок wт Радѣл воевода и, за потверъжденїе, wт Моисею Могила воевода.

И тиж(е), дрѣгаа част wт тогоже село, wт Тодерещи, что тоа wни соби кѣпили wт Бъсїан, сынъ Iwн Поличанѣл, и wт Басилие, сынъ Мънъилъ,

www.dacoromanica.ro

виѣци Пѣркар, въсѣ[х] частъ им, что сѣ им[и] изберет wт въсего мѣсто, за четири десат талер(и) сребр(ъ)ниx.

И тиж(е), дрѣгаа част wт тогоже село, wт Тодерещи, что тоа ест им кѣпежно wт Марко и wт сыни его, Ѩрпентїи и Тънасїи и Докица, дѣти Кр(ъ)стиии, виѣци Ѩндроник, въсѣ част им, что сѣ им[и] изберет wт въсего мѣсто, за двѣ десат и пет талер(и) сребрънних; и платил на них и за дан църаиска два лѣти.

И тиж(е), дрѣгаа част wт тогоже село, wт Тодерещи, что тоа ест им кѣпежно wт Шким и wт брат его, Тоадер, и wт сестри их, Ѩнгелина и Мърїа, сыни Ѩнии, виѣци Бѣлашко, въсѣ част им, илико сѣ им[и] изберет wт въсего мѣсто, за два десат злоти битих. Тѣм радї, въсих тїи више писанних части за wтнии wт село Тодерещи, како да ест им, и wт Нас, съ въсем доходом.

И w[т] том, тиж(е) даем и потвръждаем им една пасикѣ, wт исписок за миловаиїе что имали wт Монсею Могила воевода, что тоа пасикѣ ест ѣ хотар Шептешѣним, ѣ тогоже волост Крълигътѣри, ѣ Гор Шептешѣним, где било килїа Дръган Шѣптеш калѣгер, и дала и миловал(а) на слѣга наше, Дѣмитрашко Фѣлжер, и на кнѣгинѣ его, Мърика, Келсїа, дочка Дръган Шѣптеш калѣгер, за дѣшѣ wтьца еи Дръган Шѣптеш калѣгер, и за дѣшѣ матн еи, Ѩлби, а wн да имает написати на них въ еднѣ монастир, до свѣтїи и великїи жиртъвник. И когда хотѣше давати тоа пасикѣ, а wна давала съ волѣ мъжѣ своемѣ, Кондри Малич, и съ волѣ сынове им, Лѣпѣл и Илїаш. Тѣм радї, како да ест им, и wт Нас, съ въсем доходом.

Тѣм ради, въсих тїи више писаниих части за wтнини wт село Боронковци, съ брѣд за млин на рѣца Нестрѣ, како сѣ им приход<ит>[3] тамѣ, wт съботa вечер даж(е) до недели вечер, и wт селищѣ Лѣпшѣним, съ мѣсто за став на потоцѣ Солонец, ѣ волост Сороцскомѣ, и wт село Тодерещи, съ мѣсто за пасики и съ вес приход, что ест ѣ волост Крълигътѣри, и една пасика wт хотар Шептешѣним ѣ гор того село, где бил(а) килїа Дръганѣ Шѣптеш калѣгер, како да ест, и wт Нас, слѣзи нашемѣ више реченномѣ, Дѣмитрашкови Фѣлцер дїак, и кнѣгини его, Марики, правїи wтнини, и кѣпежни, и ѣрик и потвръжденїе, им и дѣтим их, и wиѣчатом, и прѣwиѣчатом, и прѣцюрѣтом и въсемѣ родѣ им, кто сѣ им[и] изберет наи ближнїи, непорѣшенномѣ николиж(е), на вѣки вѣчннїи.

И хотар тим више писанних части за wтнини wт село Боронковци и wт селищѣ Лѣпшѣним и wт село Тодерещим да ест им на части, како сѣ[2] им[и] изберет, а wткъ иних сторони да ест им по старими хотари, по кѣда из вѣка wживали.

И на то ест вѣра Нашего Господства [Ми], виш(е) писаннаго, Ми, Иw Басилїе воевода, и вѣра прѣвъзлюбленнаго и сръдечнаго сына Господства Ми, Иwан воевода, и вѣра бояри наших: вѣра пана Савии Пръжескѣл великаго дворника <wт>[3] Долнѣи Земли, вѣра пана Дѣмитрашко Шолдана великаго дворника wт Бишнѣи Земли, вѣра пана Гаврил гетмана и пръкълаба Сѣчавскаго, вѣра пана Дѣмитрѣ Бѣхѣшѣ и пана Пътрашко Чоголѣ, пръкълабовѣ Хотинскїи, вѣра пана Неколаки[6] пръкълаба Немецкїи, вѣра пана Єпифанне[6] <и ...>[7], пръкълаби Новоградскїи, вѣра пана Ѩпостол Каταржїѣл постелника, вѣра пана Глигорїе Ѹрѣке спътарѣ, вѣра пана Гєwргїе пъхарника, вѣра пана Юрдакїи вистѣрника, вѣра пана Грама столника, вѣра пана Дѣмитрашко комиса и вѣра въсих бояри наших мwлдавскиx, великими и малими.

www.dacoromanica.ro

Й по нашем животѣ и господства, кто бѫдет господарь wт дѣтиӽ наше или wт нашего рода или пак бѫд ког(о) Богъ изберет господарь бити нашїи Земли Мwлдавскои, тот би емѹ не порѹшил нашего потвръжденїе и ѹстроенїе, нъ, абїи, им дали и ѹкрѣпили, за что сѹт им правїи wтнинн и кѹпежни, на иниӽ правїи и питоми пинѣзи.

Й на бѹлшеи крѣпост и потвръжденїе томѹ въсемѹ внише писанномѹ, велѣли есми нашемѹ вѣрииомѹ и почитенномѹ болѣрин(ѹ), панѹ Пътрашко Башотъ великомѹ логофет(ѹ), писати и наше печат завезати къ семѹ истенномѹ листѹ нашемѹ.

Писал Стратилат Боръленѹл, ѹ Їсоӽ, въ лѣто ×ѕрмг, мѣсеца април, ві дьнн.

Иw Басилие вwиевwда <m. p.>.

†[1] Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a Noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestei adevărate slugi a noastre, Dumitraşco Fuljer[2], şi cneaghinei lui, Mărica, fiica Nastasiei, nepoata lui Griga Hrincovici, le <dăm şi>[3]le <întărim>[3] dreapta lor ocină şi dedină, din ispisocul de împărţeală pe care l-au avut de la Gaşpar voievod, a patra parte din satul Voroncouţi, partea de mijloc, care este în ţinutul Sorocii, cu vad de moară pe rîul Nistru, cum li se va veni lor acolo din moară[4], de sîmbătă seara pînă duminică seara, cum le arată lor privilegiile de la Bogdan voievod şi de la Alexandru Iliaş voievod, care, această a patra parte, s-a cuvenit Maricăi, cneaghina lui Dumitraşco Fuljer[2], din împărţeală, cînd şi-a împărţit cu fraţii ei, din dreptele lor privilegii vechi, de moştenire, pe care le-a avut bunicul lor, Hrincovici cel bătrîn, de la Bogdan voievod, şi, de împărţeală, de la Eremia Moghilă voievod.

Şi de asemenea, le întărim altă parte din acelaşi sat, din Voroncouţi, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la însăşi Domnia Mea, jumătate din a patra parte din acelaşi sat, pe care, aceasta, ei şi-au cumpărat-o de la I<o>[3]naşco, fratele Maricăi, fiul Nastasiei, nepotul lui Hrincovici, pentru optzeci şi cinci de zloţi bătuţi. Şi de asemenea, Valea Utmanovca, care este în acest hotar al Voroncouţilor, cu nişte izvoare, unde s-au aşezat nişte oameni din Nemirov şi i-a scos Dumitraşco Fulger, pentru că i-a fost lui dreaptă ocină şi dedină din hotarul Voroncouţilor, cum a arătat înaintea Noastră şi dres de judecată şi de ferîie de la Ştefan Tomşea voievod şi de la Gaşpar voievod. Pentru aceea, să le fie lor, şi de la Noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea dăm şi întărim mai susscrisului Dumitraşco Fulje şi cneaghinei lui, Maricăi, dreapta lor ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Ştefan[5] voievod, jumătate de selişte din Lupşéni, cu loc de iaz pe pîrîul Soloneţ, care este în acest ţinut, al Sorocii, pe care, aceasta, ei şi-au cumpărat-o de la Ion Iujdilă, fiul lui Dumşe, nepotul lui Chipărco, strănepotul lui Lupşe cel bătrîn, din uricul pe care l-a avut străbunicul lui, Lupşe, de la Bogdan[5] voievod, pentru cincizeci de ughi galbeni.

Şi de asemenea, le întărim lor altă parte din aceeaşi selişte, Lupşéni, jumătate din jumătate de selişte, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Alexandru Iliaş voievod şi din ispisocul de întărire de la Moiseiu Moghilă voievod, care, aceasta, le este lor cumpărătură de la Griga Vecică, fiul Erenei, nepotul lui Dumşe, pentru cincizeci de taleri de argint, ca să le fie lor, şi de la Noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea le dăm şi le întărim lor, din ispisocul de cumpărătură de la Ştefan Tomşea voievod şi de la Moiseiu voievod, o parte de ocină din satul Todereşti, în ţinutul Cîrligăturii, pe care, aceasta, el şi-a cumpărat-o de la Simion Capşea medelnicerel, toată partea lui, care i se va alege, cu parte din locul de

www.dacoromanica.ro

iaz, şi din vatra satului, şi în pădure şi cu grădini, şi altă parte din acelaşi sat, pe care, aceasta, el şi-a cumpărat-o de la mătuşa lui, Frăsina, fiica lui Vicol, toată partea ei, cît se va alege din tot locul, pentru cincizeci şi trei de taleri de argint.

Şi de asemenea, altă parte din acelaşi sat, din Todereşti, pe care, aceasta, ei şi-au cumpărat-o de la Odochia, fiica lui Ion Capşea, din tot locul şi la pădure, cu grădini mai[2] jos de prisaca lui Simion Capşea, pentru treizeci de taleri bătuţi.

Şi de asemenea, altă parte, tot din acelaşi sat, din Todereşti, pe care, aceasta, ei şi-au cumpărat-o de la Neeula şi de la fratele lui, Dumitru, fiii lui Căzacul Capşea, din tot locul, şi de la pădure, cu grădini şi cu loc de prisacă, unde a fost casa tatălui lor, Căzacul, pentru cincisprezece ughi, bani buni.

Şi de asemenea, altă parte din acelaşi sat, din Todereşti, pe care, aceasta, ei şi-au cumpărat-o de la Nastasa, fiica lui Arman, jumătate din partea lui Arman, din vatra satului şi din cîmp şi din pădure, pentru cincisprezece zloţi bătuţi.

Şi de asemenea, altă parte, din acelaşi sat, din Todereşti, pe care, aceasta, ei şi-au cumpărat-o de la Mărica Mătiiasă, fiica lui Andronic, şi de la copiii lor, Ghervasie, şi Alexa, şi Todosie, şi Tanasie şi Haritona, din tot locul, din cîmp şi din pădure, cu grădini, pentru douăzeci şi cinci de taleri bătuţi.

Şi de asemenea, altă parte din acelaşi sat, din Todereşti, care, aceasta, a fost cumpărătură lui Ştefan Danco stolnicel de la Cîrstea, fiul Anuşcăi; şi a rămas de la Ştefan Danco un fiu, anume Gheorghii, şi nu a putut să plătească singur numele tatălui său, Ştefan Danco stolnicel, pentru curtenie, pentru opt ughi, ci s-a tocmit cu sluga noastră, Dumitraşco Fulger, şi i-a dat acea dare, opt ughi, şi a plătit Dumitraşco Fulger patru ani; şi, pentru această dare, a dat această parte mai sus-scrisă, cu case gata şi cu tot venitul, cum a arătat înaintea noastră şi ispisoc de la Radu voievod şi, de întărire, de la Moiseiu Moghilă voievod.

Şi de asemenea, altă parte din acelaşi sat, din Todereşti, pe care, aceasta, ei şi-au cumpărat-o de la Văsiian, fiul lui Ion Policeanul, şi de la Vasilie, fiul lui Mănăilă, nepoţii lui Purcar, toată partea lor, ce li se va alege din tot locul, pentru patruzeci de taleri de argint.

Şi de asemenea, altă parte din acelaşi sat, din Todereşti, care, aceasta, le este cumpărătură de la Marco şi de la copiii lui, Arpentii şi Tănasii şi Dochiţa, copiii Cîrstinei, nepoţii lui Andronic, toată partea lor, ce li se va alege din tot locul, pentru douăzeci şi cinci de taleri de argint; şi i-a plătit pe ei doi ani şi de darea ţărănească.

Şi de asemenea, altă parte din acelaşi sat, din Todereşti, care, aceasta, le este lor cumpărătură de la Iachim şi de la fratele lui, Toader, şi de la surorile lor, Anghelina şi Măriia, copiii Annei, nepoţii lui Bulaşco, toată partea lor, cît li se va alege din tot locul, pentru douăzeci de zloţi bătuţi. Pentru aceea, toate aceste părţi de ocini mai sus-scrise, din satul Todereşti, să le fie lor, şi de la Noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea le dăm şi le întărim o prisacă, din ispisocul de miluire pe care l-au avut de la Moiseiu Moghilă voievod, care, această prisacă, este în hotarul Şcpteşénilor, în acelaşi ţinut al Cîrligăturii, în Dealul Şeptcşénilor, unde a fost chilia lui Drăgan Şépteş călugăr, şi a dat-o şi a miluit Chelsiia, fiica lui Drăgan Şépteş călugăr, pe sluga noastră, Dumitraşco Fuljer[2], şi pe cnegliina lui, Mărica, pentru sufletul tatălui ei, Drăgan Şépteş călugăr, şi pentru sufletul mamei ei, Alba, iar el să aibă a-i scrie într-o mănăstire la sfîntul şi marele jirtăvnic[2]. Şi cînd a vrut să dea acea prisacă, ca a dat-o cu voia bărbatului ei, Condrea Malici, şi cu voia fiilor lor, Lupul şi Iliiaş. Pentru aceea, să le fie lor, şi de la Noi, cu tot venitul.

Pentru aceea, toate aceste mai susscrise părţi de ocini din satul Voroncouţi, cu vad de moară pe rîul Nistru, cum li se vine acolo, de sîmbătă seara pînă duminică seara,

www.dacoromanica.ro

şi din seliştea Lupşénilor, cu loc de iaz pe pîrîul Soloneţ, în ţinutul Sorocii, şi din satul Todereşti, cu loc de prisacă şi cu tot venitul, care este în ţinutul Cîrligăturii, şi o prisacă din hotarul Şepteşénilor, în dealul acestui sat, unde a fost chilia lui Drăgan Şépteş călugăr, să fie, şi de la Noi, slugii noastre mai susscrise, Dumitraşco Fulger diac, şi cneaghinei lui, Marica, drepte ocini, şi cumpărături, şi uric şi întărire, lor şi copiilor lor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răsstrănepoţilor şi la tot neamul lor, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai susscrise părţi de ocini din satul Voroncouţi şi din seliştea Lupşénilor şi din satul Todereştilor să le fie lor pe părţi, cum li se va alege, iar dinspre alte părţi să le fie după vechile hotare, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa Domniei Noastre [Mele], a mai sus-scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului şi scumpului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic <de>[3] Ţara de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Buhuş şi a panului Pătraşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Necolachi[6] pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Epifanie[6] <şi ...>[7] pîrcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Apostol Catarjiul[2] postelnic, credinţa panului Gligorie Uréche spătar, credinţa panului Gheorghie păharnic, credinţa panului Iordachie vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întărirea şi întocmirea noastră, ci, dimpotrivă, să le dea şi să le întărească, pentru că le sînt drepte ocini şi cumpărături, pe dreptii şi proprii lor bani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Pătraşco Başotă mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Stratilat Borăleanul, la Iaşi, în anul 7143 <1635>, luna aprilie, 12 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Peceţi, nr. 237.

Orig., perg. (74,5 x 70,7 cm), pecete mare atîrnată (diam.=9,5 cm), şnur de mătase roşie.

Ibidem, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 480, cu continuare la f. 643, dar fără sfîrşit (copie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Pachet Costăchescu, nr. 13 (trad., de M. C.).

EDIŢII: Mihailovici, *Doc. Basarabia*, p. 217-221 (trad. colaţionată de Const. N. Tomescu, probabil în 1930, după orig.).

---

[1] Între braţele crucii: I(ѷсѵ)с/Х(ристо)с/нѡ/ка (Isus Hristos, biruitorul).

[2] Aşa în orig.

[3] Omis.

[4] ѡт мланнн ("din moară"), adăugat ulterior, deasupra rîndului.

[5] Cuvînt scris ulterior, deasupra rîndului.

[6] Nume adăugat ulterior, pe loc lăsat alb.

[7] Numele celui de al doilea pîrcălab, probabil omis.

www.dacoromanica.ro

† Ию Василїе воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(є) прїидошѣ, прѣд Намъ и прѣд нашимъ болѣри, болѣрьим Г(о)сп(о)дств(а) Мъ, вѣрномѹ и почтеномѹ Савин Пръжескѹл великїи дворник Долнѣи Земле, и Дѹмитрашко Шолдан великїи дворник Бѫшнѣи Земли, и Лѹпѹл Пръжескѹл ключар, и Пътрашко Чоголѣ пъркълаб Хотинскїи и Іwнашко Пръжескѹл постелнък, въсъ племеници Балика гетман, и тѣгалъ <сѣ>[1] за лици прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Мъ съ слѹзи наш(и), Пътрашко Алботъ и съ Продан, зѣт Петрѣ Алботъ, и съ Гєwргиц(ъ), с(ъ)нъ Петрѣ Алботъ, радї половина wт един кѹт wт село Шипотѣни, що сѣ зовет н(ъ)нѣ Блъдѣии, что на Сїжїа, ѹ волост Дорогою, котора част бѣше измѣнѹл сѣ Балика гетман съ Алботещим при д(ь)нъ Костантин воєводи и бъл им дал половина wт село Рѹгъшъщи, что ѹ волост Сѹчавскїи. Й потом тиж(є) възал сови Алботещим своиѫ wтн(и)нѫ назад. Й нашим вѣрним и почтеиъим болѣрим иж(є) виш(є) писанним тако казал прѣд Нами <како>[1] еще маи придаа Балика гетман и п(и)н(ѣ)зи готови по тоа wтн(и)нѹ ѹ рѹкъ Алботещим. <Й w>[2]ни <т>[2]ако казал(и) прѣд Намъ <како>[1] възѣаъ ничта.

Инож(є) Г(о)сп(о)дств(о) Ми не вѣровахом на нъѫ нъ дадоҳом им закон, да божили съ вї людї божианиц(и) ѹ с(вѣ)тое цр(ъ)к(о)въ, на С(вѣ)тое Бѹ(ан)г(є)лїю и на Чистна Кр(ъ)стъ, како не възѣли тоти п(и)н(ѣ)зи. Такє, къ<гда>[1] било им д(ь)нъ, wни прїидошѣ прѣд Намъ съ възѣмъ божианиц(и) иѫ и присѣгал(и) на С(вѣ)тое Бѹ(ан)г(є)лїю и на Чистна Кръстъ како не възѣли п(и)н(ѣ)зи, нъ тъкмо измѣннѹ за измѣнѹ, и ѹправилис(ѣ) и поставил(и) соби ферѫю, вї злат, ѹ вистиар Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Тог(о) радї, wт н(и)нѣ напрѣд како <да>[1] ест слѹзи наш иж(є) виш(є) писанниѫ, Алботещим, правою wти(и)нѹ тота половина, съ прикот, wт село Блъдѣнїи, что на Сижїа, и потвръжденїє, съ възѣм доҳодом. Й болѣрим Г(о)сп(о)дств(а) Мъ и въси племеници Баликови гетман да не имает ни едно трѣбо а ни маи тѣгати за сїа тѣж николиж(є), на вѣки вѣчнїи. И ни да с(ѣ) не ѹмишает.

Оу Їйс в(ъ) л(ѣ)то ×ѕрмг ап(рилїє) дї.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лwг(w)ф(є)т искаа <m. p.>.

† Дѹмитрѹ <писал>.

†Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, boierul Domniei Mele, credinciosul şi cinstitutul Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Sus, şi Lupul Prăjescul clucer, şi Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin şi Ionaşco Prăjescul postelnic, toţi nepoţii lui Balica hatman şi <s>[1]-au pîrît de faţă înaintea Domniei Mele cu slugile noastre, Pătraşco Albotă şi cu Prodan, ginerele lui Petru Albotă, şi cu Gheorghiţă, fiul lui Petru Albotă, pentru jumătate dintr-un cut din satul Şipoténi, ce se cheamă acum Vlădéni, care este pe Dzijia, în ţinutul Dorohoiului, care parte o schimbase Balica hatman cu Alboteştii, în zilele lui Costantin voievod, şi le dăduse jumătate din satul Rugăşăşti, care este în ţinutul Sucevei. Iar după accea Alboteştii şi-au luat iarăşi ocina lor înapoi. Iar boierii noştri credincioşi şi cinstiţi care sînt mai susscrişi aşa au spus înaintea Noastră <că>[2] Balica hatman încă a mai dat

www.dacoromanica.ro

pentru acea ocină şi bani gata în mîna Alboteştilor. <Iar>[2] ei aşa au spus înaintea Noastră <că>[1] nu au luat nimic.

Deci Domnia Mea nu i-am crezut, ci le-am dat lege, să jure cu 12 oameni jurători în sfînta biserică, pe Sfînta Evanghelie şi pe Cinstita Cruce, că nu au luat acci bani. Astfel, cînd le-a fost ziua, ei au venit înaintea Noastră cu toţi jurătorii lor şi au jurat pe Sfînta Evanghelie şi pe Cinstita Cruce că nu au luat bani, ci numai schimb pentru schimb, şi s-au îndreptat şi şi-au pus fierîie, 12 zloţi, în vistieria Domniei Mele.

Pentru aceea, de acum înainte <să>[1] fie slugilor noastre mai sus-scrise, Alboteştilor, ocină dreaptă această jumătate din satul Vlădeni, cu pricut[3], care este pe Dzijia, şi întărire, cu tot venitul. Iar boierii Domniei Mele şi toţi nepoţii lui Balica hatman să nu aibă nici o treabă şi nici să nu mai pîrască pentru această pîră niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> aprilie 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso, o ins. din sec. XVII>: Ispisoc ot Vasilie Vodă pentru Vlădeni, cum s-au pîrît cu săminţîe a Balicăi şi au rămas. Leat 7143 <1635>. Tatu-mieu s-au pîrît.

Bibl. Centr. de Stat., Col. doc. mold., XX/38, inv. nr. 571.

Orig., hîrtie (30 x 21,5 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc. Cu o trad. de Evloghie dascăl, din 7158 <1650>[4] iunie 25.

Arh. St. Mehedinţi, Col. "Dr. Constantin I. Istrati", II/8 (trad., fără dată, din 1750 iunie 25, făcută la "Şcoala slovenească" de Evloghie dascăl).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/50 (foto.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 303-306 (text slav şi trad.) şi p. 296-297 (trad. lui Evloghie dascăl);

Col. "Istrati", p. 68, nr. 102 (rez., după trad., datat: <1634-1638>).

---

[1] Omis.

[2] Rupt.

[3] Mai sus: "jumătate dintr-un cut din satul ...".

[4] Greşit, pentru 7258 <1750> (v. mai jos).

95 1635 (7143) aprilie 16.

Suret dupe alt suret de un zapis sîrbesc, din velet 7143 <1635> ap(rilie) 16.

Adecă noi, Dumitraşcul din Ilişăşti, şi Pintelei Barboţchie din Beceşti, şi Ştefan din Ungureni, şi Meica din Vicoleni, şi Năstase o<t>[1] tam mărturisim p<r>[2]ecum au venit înnaintea noastră Dumitru şi fraţii lui, Vasile şi Căzacul, şi surorile lor, Safta şi Tudosca şi Odochiia, feciorii lui Tiron, şi rudeniile lor, Irina, fata Căzacului, şi iarăşi rudeniile lor, Ionaşcul Arbure şi surorile lui, Anghelina şi Mariia, feciori Cîrstînei, şi iarăşi rudeniia lor, Magda, fata lui Isac, toţ(i) strenepoţ(i) lui Drăcşan celui bătrîn şi lui Magoş, şi ş-au înpărţit a lor drepte ocini şi moşii, ce au avut de la moşii lor, de la Drăcşan şi de la Magoş.

www.dacoromanica.ro

Şi s-au venit în partea lui Dumitru cu fraţii lui a patra parte din satul Godineştii şi a patra parte din satul Lihăcenii, ce iaste la ţinutul Cernăuţului.

Şi iarăşi, în partea Irinei, fata Căzacului, s-au venit a patra parte din satul Borăuţii şi a patra parte din satul Giuneştii[3], ce este în ţin(u)t(ul) Hotinului.

Şi iarăşi, în partea lui Ionaşcul Arbure şi a surorilor lui, Anghelina şi Mariia, s-au venit ...[4] din Corlăteni, ce e în ţin(u)t(u)l Dor(o)hoiului, şi a patra parte din satul Godineştii, ce e în ţin(u)t(ul) Cernăuţului.

Şi iarăşi, în partea Magdei s-au venit a patra parte din satul Lehăcenii şi a treia parte din satul Ternauca, ce-i în ţin(u)t(ul) Cernăuţului.

Deci noi, dacă am văzut de a lor bunăvoe tocmală şi învoelă, noi încă am făcut această scrisoare de mărturie de la noi, pînă cînd îşi vor face şi dres domnescu.

Şi am pus şi peceţile noastre, ca să să ştie.

Şi iaste tălmăcit de Gheorghe Evloghie dascalul, la 1777 mai 31.

Şi eu, Ştefan Zătreanu diiac de Divan, l-am scris asemene, suret de pe suret.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXX/48.
Copie de la sf. sec. XVIII, după trad.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/51 a, b (foto.).

EDIŢII: Balan, *Doc. bucovinene*, III, p. 69 (rez. după o copie rom., cu data de zi: 15, care se afla în posesia contelui Gheorghe Vasilco din Cernăuţi);
"Creşterea colecţiunilor", 1909, p. 125 (rez. după copia de la Arh. St. Bucureşti).

---

[1] Omis prin haplologie.
[2] Omis.
[3] S-ar putea citi şi "Ţuneşti", ca în copia slavă din 1617 (7125) martie 12 (v. *D.I.R.*, A, veac. XVII, vol. IV, nr. 154, p. 114-115), dar doc. ulterioare pomenesc de "Giuneşti" (v. Balan, *Doc. bucovinene*, IV, p. 101; *Moldova*, III, nr. 106, p. 218; nr. 108, p. 220, şi nr. 112, p. 228; IV, nr. 53, p. 134-136, şi nr. 104, p. 237; V, nr. 24, p. 74-75, şi nr. 113, p. 263).

96 1635 (7143) aprilie 16, Iaşi.

† Иw Басилїе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Сѫж(е) Г(о)сп(о)дстве(о) Ми дали и потвръдили есми w(тъ)цv и м(о)л(е)бникv нашемv, кїр Митрофан, еп(и)ск(о)пъ Романскїи, на его правда wтн(и)нv и вникѫпленїе, wт его правїи и питомїи нарѣденїи, что имает на село Брѣтулецїи[1], что v волwст(v) Немецкомv, что тое село ест емv право купежно wт Йронескѫл, а Йронескѫлови бѣше тое село за даанїе и милwванїе wт Йрон воевода. Й нинѣ въстали са били вѣрнїи и почитеннїи болѣри Г(ос)п(о)дстве(а) Ми, Савин Пръжескѫл вел дворник Долнѣи Земли, и Дѫмитрашко Шолдан вел дворник Бишнѣи Земли, и Глигорїе Ѹрѣке вел спътар, и Дѫмитрашко Бѫхуш вистїарник, и Лѫпул Пръжескѫл вел клѫчѣр, и Иwнъшкуц(ъ) Пръжескул постелник, и Пътрашко Чоголѣ пъркалаб Хотинскїи, и Гєwргїе и Иwн пъхарник, с(ъ)н(о)ве Щефан Пръжескул, и иннїи племеници Исака Калика хетмана и ѫхватили сѣ били за тое село, на имѣ Брътѫлецїи, и казали како тое село било им за дѣднину и държал его Исак Калика хетман.

www.dacoromanica.ro

Ино Г(ос)п(о)дстве(о) Їи съматрѣхом и посокотихом, съ въсем Съвѣтѡм Г(ос)п(о)дстве(а) Їи, и не wбрѣтѣ се[2] тое село, Брътѫлеції, аби било им, виш(е) [прѣд] речѣнним болѣрои[3] Г(ос)п(о)дстве(а) Їи, за дѣднинѫ, а ни <како>[4] его даржал Исак Балика хетман, въ том же, въстали сѣ въси виш(е) [прѣд] речѣнинии болѣри Г(ос)п(о)дстве(а) Їи и потокмили сѣ, wт прѣд Нами, за ихъ доброю волю, и wставили тое село како да бѫдет, и wт н(ъ)нѣ на прѣд, виш(е) [прѣд] речѣнномѫ w(тє)цѫ и м(о)лебникѹ нашемѫ, кѵр Їитрофан, єп(и)ск(о)пъ Романскои; и сътворили wт себе и запис, бити за вѣрност(и) и за мартѵрїю.

Ино Г(ос)п(о)дстве(о) Їи, видѣвше междѫ ними доброволною токмеж, и Їи, ещеже дадохом и потвръдихом виш(е) [прѣд] речѣнномѫ w(тє)цѵ и м(о)л(е)бникѹ нашемѵ, кѵр Їитрофан, єп(и)ск(о)пъ Романскои, како да ест емѫ, и wт Нас, право дадиїе и потвръжденїе, тое виш(е) [прѣд] речѣнное село, Брътѫлеції, съ въсем доходом, непорѫшенно емѫ николиж(е), на вѣки. И ни да сѣ не ѫмишает прѣд сим листwм нашим. Инак не бѫдет.

Ѫ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×ѕрмг ап(рилїе) sї.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Кашотъ вел лwг(w)ф(е)т искал m. p.

† Їнаки <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit părintelui şi rugătorului nostru, chir Mitrofan episcop de Roman, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din dreptele sale drese, pe care le are pe satul Brutuleţii[1], care este în ţinutul Neamţului, care, acel sat, i-a fost lui dreaptă cumpărătură de la Aronescul, iar lui Aronescul i-a fost, acest sat, danie şi miluire de la Aron voievod. Însă acum s-au sculat cinstiţii şi credincioşii boieri ai Domniei Mele, Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, şi Gligorie Uréche mare spătar, şi Dumitraşco Buhuş vistiernic, şi Lupul Prăjescul mare clucer, şi Ionăşcută Prajescul postelnic, şi Pătraşcu Ciogolea pîrcălab de Hotin, şi Gheorghie şi Ion paharnic, fiii lui Ştefan Prăjescul, şi alte rude ale lui Isac Balica hatman, şi s-au pîrît pentru acel sat, anume Brătuleţiii, şi au zis că acel sat le-a fost lor de moşie şi l-a stăpînit Isac Balica hatman.

Deci, Domnia Mea, am cercetat şi am socotit cu tot sfatul Domniei Mele, şi neaflîndu-se[5] acel sat, Brătuleţii, să le fi fost lor mai sus [înainte] zişilor boieri ai Domniei Mele de moşie şi nici <că>[4] l-a stăpînit Isac Balica, întru aceea s-au sculat toţi aceşti mai sus[înainte] zişi boieri ai Domniei Mele şi s-au tocmit înaintea Domniei Mele, de bunăvoia lor, şi au lăsat acel sat ca să fie, şi de acum înainte, părintelui şi rugătorului nostru mai sus[înainte] zis, chir Mitrofan, episcop de Roman; şi au făcut de la el şi zapis, ca să fie de credinţă şi de mărturie.

Deci, Domnia Mea, văzînd, între dînşii, tocmeala de bunăvoie, şi noi încă am dat şi am întărit părintelui şi rugătorului nostru mai sus [înainte] zis, chir Mitrofan, episcop de Roman, ca să-i fie lui, şi de la Noi, acel mai sus [înainte] zis sat, Brătuleţii, dreaptă danie şi întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre. Altfel să nu fie.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> aprilie 16.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m-am iscălit m. p.

† Ianachi <a scris>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul filei a doua, o ins. din sec. XVIII>: Pre Brătuleţii; <şi una din prima jum. a sec. XIX>: Vasilie voiecod, din leat 7143 <1635> apr(lie) 16, întăreşte satul Brătuleţii lui chir Mitrofan, episc(o)pului de Roman.

Arh. St. Neamţ, Colecţia "Documente şi scrisori", M-rea Văratec, nr. 8.
Orig. hîrtie (30,5 x 21 cm), filigran, pecete timbrată, sfărîmată. Cu o trad. din 1804 iunie 20, de polcovnic Pavel Debrici.
Ibidem, nr. 17, f. 3 r. (menţ., într-un jurnal din 1837 apr 7).
Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 551 v. -552 (rez.).

EDIŢII: Bulat, *Din doc m-rii Văratec*, p. 374-375 (trad., după orig. slav, din 1804 iunie 20, de Pavlovici[6] ot Mitropolie); idem *Doc. m-rii Văratec*, p. 15-16 (aceeaşi trad.); Melchisedek, *Chronica Romanului*, I, p. 256-257 (rez., după orig., cu extras slav);
Catalog, II, p. 233, nr. 1105 (rez., după rez. de la Arh. St. Bucureşti).

---

[1] În loc de Брътвлецїи (Brătuleţii); v. şi mai jos.
[2] Pentru wбрѣтѣше (aflînd)?
[3] Greşit, pentru волѣриномъ.
[4] Omis
[5] V. n. de la textul slav.
[6] Greşit, în loc de "Pavel Debrici" sau contaminare între "Pavel" şi "polcovnic"-titlul obişnuit al lui Debrici.

97 <1635> aprilie 17, Iaşi.

† Сѣ вбо ми, Сабии Пръжескул вел дворник Долнѣи Земли, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Горнѣи Земли, и Глигорїе Ѯрѣке вел спътар, и Лѣпул Пръжескѣл вел клѣчар, и Ишнъшкѣцъ Прѫж(ѣ)скѣл[1] постелник[2], и Чоголѣ Пътрашко лшг(ш)ф(ѣ)т и Гешргїи и Ишн, с(ъ)н(о)ве Щефан Пръжескѣл. Dăm ştire cum ne-am fost apucat noi de un sat, anume Brătuleţii, de la ţînutul Neamţului, şi am dzis că iaste de moşiia[3] noastră şi l-au ţînut Balica hatmanul, care sat iaste a părintelui vlădicăi, lui Mitrofan, ep(i)sc(o)pul de Roman, cumpărătură de la Aronescul. Apoi am socotit şi nu s-au aflat acel sat de moşiia[3] noastră, nice l-au ţînut Balica hatmanul.

Dece noi, toţ(i) de bunăvoia[3] noastră, am lăsat acel sat să fie iară a părintelui vlădicăi, lui Mitrofan, iară noi, nime dentru seminţiia noastră să nu mai aibă treabă a să amesteca întru nemică la acel sat, nice dănăoară, în véc(i). Să să ştie.

Ѯ Шс[4], ап(рилїе) з҃ї[5] <17>.

† Из Пр(ъ)же(скѵ)л вел дворник искаѫ m. p.

Д(ѣмитрашко) Шолдан вел двор(ник) искал <m. p.>.

Глигорїе Ѯрѣке вел спътар <m. p.>.

Из Лѣпѣл Пръжескул клучѣр m. p.

† Из Пътрашк(о) Чоголѣ бив лшг(ш)ф(ѣ)т искал m. p.

† Из Дѵмитрѵ Бухуш бив вистѣриик m. p.

† Из Ишнашко Пръжескул постелник m. p.

Arh. St. Neamţ, Fond M-rea Văratec, I/7.
Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm).

www.dacoromanica.ro

Ibidem, I/17, f. 2 v. (menţ. cu data: 1604 (7112) aprilie 31, într-un jurnal din 1837 aprilie 7).

EDIŢII: Melchisedek, *Chronica Romanului*, I, p. 256-257 (rez., cu un extras slav şi data 7143/1635 aprilie 16); Constantinescu, *Doc. mold.*, nr. 11, p. 343 (orig.) şi pl. nr. 4, în afara textului (facs.).

---

[1] ѫ şi є (ж, fiind suprascris), scrise peste alte două litere.

[2] к, făcut ca ц.

[3] "ia", final redat prin ѧ.

[4] Vălcatul, care ar fi trebuit să urmeze, lipsă; Melchisedek (v. EDIŢII) dă ca lizibil (?) vălcatul 7143/1635 (v. şi doc. ant.).

[5] Melchisedek (v. *ibidem*) "16", cum ar fi normal, dacă raportăm mărturia boierească la întărirea domnească (v. doc. ant.). Dar, probabil că ne aflăm în faţa unei situaţii speciale.

98 1635 (7143) aprilie 19, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(є) пріидошѣ, прѣд Намъ и прѣд въсими нашими мшлдавскими болѣры, великими и малими, слѹги наш(и), Исак и Никоаръ и иниχ племеници иχ[1], и тѣгалъ за лици, прѣд Нами, съ нашим(и) вѣрним(и) и поч(и)тенim(и) болѣрим(и), Савин Пръжескѹл вел дворник Долнѣи Земли, и Дѹмитрашко Шолдан[2] вел дворник Бишнѣи Земле, и Ѹрѣке вел спътарѣ, и Лѹпѹл Пръжескѹл ключар, и Iwнашко Пръжескѹл постелник[1], и Пътрашко Чоголѣ пъркълаб Хотински, радї село Плопѣнїи, что ѹ в(о)лост Дорогою, рѣкъщи наши вѣрни и почтени болѣри въш(є) писанни, Савин Пръжескѹл, и въси племеници Ба<л>[3]ика гетман, аже тот село била правда кѹпежна Исак Балики. И слѹги наш(и) иже въ<шє>[4] писаннии, Исак и Никоаръ, съ иниχ племеници иχ[1], wни рѣкъщи, прѣд Нами, аж(є) ѹприселовает им тот село б<є>[3]з исправ. Таж(є) Г(ос)п(о)дств(о) Ми не вѣровахом на нъıχ, нъ дадохом им закооии[1] да божил(и) слѹги и<а>[3]ш(и), съ ѯ҃д людї божилници, ѹ с(вѣ)тоє цр(ъ)к(ъ)въ, на С(вѣ)тоє Ѳѹ(ан)г(є)лїю и на Чистна Кр(ъ)стъ[5], како не др(ъ)<ж>[3]ал Балика гетман ничта wт тог(о) се<л>[3]л и не кѹпил ничта.

И въстал(и) сѣ слѹзѣ нашим Исак[1] и Никоар(ъ), съ иниχ племеници иχ[1], и пр<исѣгали>[3] на С(вѣ)тоє Ѳѹ(ан)г(є)лїю и на Чистна Кр(ъ)стъ и ѹправил<и> сѣ[3] и поставил(и) соби феръею <к>[3]ѯ златї ѹ вистѣ[]ар Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Тог(о) радї, wт н(ъ)нѣ[6] напр<ѣ>[3]д како ест слѹзѣ наш иже виш(є) писанн<ї>[3]н, Исак и Никоаръ, тог(о) село, Плопѣни, права wтн(и)нѹ и ѹрик и потверъжденїє, съ въсѣм доχодом, а болѣрим нашим и въси племеници Балика гетман да не имает ни едно трѣбо съ тот село а ни ман[7] тѣгатї за сїя тѣж николиж(є), на вѣки вѣчнїи. И ин да с(ѣ) не wмишает прѣд сим листом наш.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзрмг ап(риліє) ѯї.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ вел.

† Пътрашко Башотъ вел лwг(w)ф(є)т [и][8] с(ѣ) искал <m. p.>.

† Дѹмитрѹ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici,

www.dacoromanica.ro

slugile noastre, Isac şi Nicoară şi alte rude ale lor, şi s-au pîrît de faţă, înaintea Noastră, cu credincioşii şi cinstiţii noştri boieri, Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan[2] mare vornic de Ţara de Sus, şi Ureche mare spătar, şi Lupul Prăjescul clucer, şi Ionaşco Prăjescul postelnic şi Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin, pentru satul Plopénii, care este în ţinutul Dorohoiului, spunînd credincioşii şi cinstiţii noştri boieri mai susscrişi, Savin Prăjescul şi toate rudele lui Ba<l>[3]ica hatman, că acest sat a fost dreaptă cumpărătură lui Isac Balica. Iar slugile noastre care sînt mai susscrise, Isac şi Nicoară, cu alte rude ale lor, ei au spus, înaintea Noastră, că le împresoară acest sat fără drept. Dar Domnia Mea nu i-am crezut, ci le-am dat lege să jure slugile noastre, cu 24 oameni jurători, în sfînta biserică, pe Sfînta Evanghelie şi pe Cinstita Cruce, că nu a stăpînit Balica hatman nimic din acel sat şi n-a cumpărat nimic.

Şi s-au sculat slugile noastre, Isac şi Nicoară, cu alte rude ale lor, şi au <jurat>[3] pe Sfînta Evanghelie şi pe Cinstita Cruce şi s-au îndreptat şi şi-au pus feriile <2>[3]4 zloţi în vistieria Domniei Mele.

Pentru aceea, de acum[6] înainte să le fie slugilor noastre care sînt mai susscrise, Isac şi Nicoară, acest sat, Plopénii, dreaptă ocină şi uric şi întărire, cu tot venitul, iar boierii noştri şi toate rudele lui Balica hatman să nu aibă nici o treabă cu acest sat şi nici să mai pîrască pentru această pricină niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> aprilie 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][8] m-am iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLIX/4.
Orig., hîrtie (42,5 x 25 cm), pecete aplicată, pierdută.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/52 (foto.).

---

[1] După consoana finală, paieroc.
[2] În loc de Шоалан (Şoldan).
[3] Rupt.
[4] Omis.
[5] Deasupra titlei, un а superfluu.
[6] De aici pînă la sfîrşit, scris cu altă cerneală şi cu un duct mai cursiv, deşi de acelaşi diac.
[7] Aşa în text.
[8] V. n. 4 de la doc. nr. 1.

99 1635 (1743) aprilie 22, Iaşi.

Suret de pe un ispisoc vechiu, scris pe sîrbie, de la Vasilie v(oie)vod, scris în Iaş(i), la leat 7143 <1635> aprilie 22.

Noi[1], Vasilic v(oie)vod, cu mila lui D(u)mnezeu, domnu Ţării Moldovei. Precum au venit înnainte Noastră şi înnaintea boerilor noştri, a mari şi mici, sluga noastră, Ionaşcu din Toporăşti, din ţin(u)t(ul) [lipsă][2], cu un zapis de mărturie dc la sluga Domniii Mele, Mierăuţă Coşescul, şi de la Ifrim, şi de la Serapion călugărul, şi de la Nicliita, şi de la popa Ionaşcu de la Curseci, şi de la Simion ot tam, şi de la Ionaşcu tij

www.dacoromanica.ro

ot tam, şi de la Dumitru Stîngaciu şi de la alţi oameni buni, bătrîni şi tineri, aşe scriind pentru un loc de prisacă, ce ii în zănoaga Toporăştilor, ce au avut şi giudecată, pentru acea prisacă, sluga noastră, Ionaşcu, de mai sus numit, cu Andonie din Toporăşti.

Apoi, Domniia Me, dacă am văzut zapisul de mărturie de la sluga noastră, Mierăuţă Coşescul, şi de la alţi oameni buni, aşijdire, şi de la Noi am dat şi am întărit slugii noastre de mai sus numitei, lui Ionaşcu Covrig, pe acel loc de prisacă, ca să-i fie lui driaptă ocină şi moşie, nestrămutată nici odinioară, în véci.

Dup(ă) aceia, tij au venit înnainte Noastră şi înnainte bocrilor noştri sluga noastră, Ionaşcu din Toporăşti, şi cumnată-sa cu un zapis de la Covrig, ficiorul lui Trifan [lipsă, că-i ras cu cuţitu][2], şi de la oameni buni, bătrîni şi tineri, aşc scriind într-acel zapis de mărturie, precum, sculîndu-se Covrig, ficiorul lui Trifan, şi, de nime sîlit, nici asuprit, ş-au dat a sa driaptă ocină şi moşie, ce să va alege din Toporăşti, slugii noastre, lui Ionaşcu, ficiorul popii, drept sufletul său şi a părintelui său.

Deci, văzînd Noi acele zapise de mărturii de la acei de mai sus numiţ(i) oameni buni, Noi am crezut şi, pentru aceia, şi de la Noi am dat şi am întărit slugii noastre de mai sus numitei, lui Covrig, şi cumnată-sa, Tudosiii, pc acele de mai sus numite, ca să le fie lor şi de la Noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu să amestece.

Însuş(i) domnul au poroncit.

[Locul peceţii g(o)spod][2].

Pătraşcu Başotă vel log(o)f(ă)t.

De pe sîrbie pe limba moldoveniască s-au tălmăcit, la anul 1801 fevr(uarie) 13, de polc(o)v(nic) Pavel Debriţ, ot Mitr(opolie).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCVI/159.
Traducere.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/53 a, b (foto.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 126, nr. 4 (rez., cu extrase, după aceeaşi trad.).

---

[1] În loc de "Io".
[2] Menţ. traducătorului.

100 1635 (7143) aprilie 23, <Bîrlad>.

† Adecă eu, Mărtin şoltuzul, şi 12 pîrgar(i) dc tîrg dc B(î)rlad. Cum au venit înaintea Noastră Tuda, şi Ionaşco Holtéiul, şi Vasilie Morcov, şi Băloş, şi Ion vătămanul, Bujeniţă, şi Nenuţa, din sat din Dieneşeşti, de pre Tutova, dc nimene ponădiţi, nic(i) înpresuraţi, ce de a lor bunăvoe, şi au vîndut a lor direaptă ocină şi moşie, ce au avut ei de la p<ă>[1]rinţii lor, din sat din Dieneşeşti, de <pe>[1] apa Tutovei, cu vatră de sat, şi cu vad de moar(ă), şi loc de fînaţ, şi cu săpături, şi din ţarină şi cu tot venitul, <c>[2]e iaste partea lor, cum mai sus scrie. Şi o au vîndut lui Gligorie Ma[h]fteiu Roşca, derep<t>[3] treidzăc(i) de taleri bătuţi, ca să-i hie lui ocină şi mo<şi>[3]e direaptă, şi fec(i)orilor săi, şi nepoţilor şi strenepoţilor săi.

Ce, deacă am vădzut şi noi de bunăvoe tocmcală şi dcplin(ă) plată, noi le-am făcut ispisoc, pînă-ş(i) va fac(e) şi dirése domncşt(i).

Şi, pre mai mare credinţă, am pus pccétea oraşului, ca să să ştie.

www.dacoromanica.ro

Ѣ(ъ) л(ѣ)то ҂зрмг <7143/1635> ап(рилїе) кг <23>.

<Pe verso-ul f. a doua, cinci îns. cont.>: † Trebu<ie>[1] ispisoc şi ales de cătră alţi megiiaşi;' <apoi>: Tuda, Ionaşco Holteul, Vasilie Morcov, Băloş, Ion vătăman, Bujeniţă, Nenuţa din Dieneşeşti, 30 lei; <urmează>: Uric; <apoi>: Mai gios; <şi, în sfîrşit,>: Dieneşeşti, pre Tutova.

Arh. St. Bucureşti, Doc. moldoveneşti, VI/6.

Orig., hîrtie (32 x 21 cm), difolio, filigran, rupt puţin la îndoituri, pecetea tîrgului Bîrlad (3,5 cm), în fum, avînd ca emblemă soarele, înconjurat de trei peşti, iar în exergă legenda: Печата тръга Бръладъ, şi două peceţi inelare, în tuş.

Ibidem, VI/45, f. 3 (copie din prima jum. a sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xcrogr. de doc., I/18 a, b (xero. după orig. şi după copie).

EDIŢII: Papadopul-Calimah, *Bîrlad*, p. 82 (rez., cu data de zi: 25, şi desenul peceţii); Antonovici, *Doc. bîrlădene*, IV, p. 74, nr. XLIII (rez. după Papadopul-Calimah);
Catalog, Supl. I, p. 183, nr. 530, (rez. după orig.).

---

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] Omis prin haplologie.

101 1635 (7143) aprilie 25, Iaşi.

† Иw Ѣасилїе воєвода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскон. Ѡж(є) тот[н] болѣрин наш вѣрнїн, Юрдакїн вел вистѣрник, слѹжил прѣжде нишим г(о)сп(о)д(а)рїем, <а>[1] съда слажил и Нам правою <н>[1] вѣрною <слѹжбѹ>[1]. Тѣм Мн, видѣвше его правою <н>[1] вѣрною слѹжбѹ до Нас, жаловали есмн[2] его wсобною наше<ю>[1] м(н)л(о)стъ и дали и потвръждили есмн емѹ wт Нас, ѹ нашїн земли, ѹ Молдавскон, едно село, на имѣ Тъмъдѹшанїн, на рѣца Сирѣтскомѹ, что ѹ волост Сѣчавскомѹ, wт исписок за даанїе и внслѹженїе что имал wт Стефан Томшѣ воєвода и wт <н>[1]спнсок за потвръжденїе wт Бърновскїн воєвода, и wт Ѧлеѯандрѹ воєвода и wт Монсею Могнла воєвода, что тот село било прѣжде правон кѹпежно Исако Баликън[3] гетман, на его правїн п(н)н(ѣ)sн, а егда бнл прн д(ь)нн Стефан(а) Томшн воєводї възѣл(н) въснх сел[о] въ ег(о) [за] виклѣнство, за что възвнsал [съ] Исак Баликa съ Костантнн воєвода и съ нннх болѣрн над Стефан Томшѣ воєводї, когда и глав его ѹсѣчнл, и дал тот село болѣрни(ѵ) нашем(ѵ) внш(є) писанномѹ, Юрдакїєви вистѣрник, радї правою <н>[1] вѣрною слѹжбѹ.

Ѧ когда стал Барновскїн воєвода г(о)сп(о)д(а)рь, wн възѣл тот село, Тъмъдѹшанїн, wт болѣрни наш, Юрдакїн вистѣрник, за что сътворил сѣ племѣник блнжнїн Исако Баликън[3] гетман, а наш вѣрнїн болѣрни, Юрдакїн вистѣрник, въстал сѣ и дал емѹ три ста ѹги жолтнх; и тнх п(н)н(ѣ)sн дал Бърновскїє воєвода по на монастнрах и сътворил памет Исакѹ Баликн гетман и сътворил собн тому двороѵѣ и млнни на рѣца Сирѣтнм. Ѧ потом, тнж(є), когда прїнде Монсею Могнла воєвода на фторою г(о)сп(о)дство, пакнже възѣл тот село, Тъмъдѹшанїн, за что бнл [ман][3] блнжнѣншїн сърод ник Исакѹ Баликън[3] гетман нижлн Бърновскїн воєвода, а болѣрни наше, Юрдакїн вел

www.dacoromanica.ro

вистѣрник, пакиж(е) дал емѹ двѣ сто и пет десат ѹги жолтиҳ; тоти п(и)н(ѣ)зи дал ѡн въ потрѣбѹ земскомѹ, [ѡт] где имал тѣготно и неволю.

Й къда бил и(ъ)ит, при д(ь)нн Г(оспо)д(ст)ва. Ми, въстали с(а) въсѣ племѣнниц(и) Баликн гетман, наше[4] вѣрнїи и почитеннїи болѣри: Савин Пръжескил вел дворник <ѡт>[1] Долнѣи Земли, и Дѹмитрашко Шолдан вел дворинк ѡт Бишнѣи Земли, и Дѹмитрѹ Бѹхуш бив вел вистѣрник, и Лѹпул Пръжескил вел ключѣр, и Іѡнашко Пръжескѹл постелник, и Пътрашко Чоголѣ пръкълаб Хотинскїи и нинҳ братї[тї]ѫ им, и тегали и възѣли въсиҳ селовѣ Баликн гетман ѡт людї чюждении, понеж(е) ман[3] подобало с(ѣ) им держати тиҳ селовѣ Баликъи[3] нижли людї чюждени. Й егда видѣше тот исписок ѡт Моисею Могила воевода, за дадиїе и потверъжденїе, и како бил възѣли тиҳ п(и)н(ѣ)зи, сѝ ѹги жолти, ѡт болѣрин наш, Юрдакїи вел вистѣрник, не можили възѣт тот село вище писан, Тъмъдѹанїи, понеж(е) бил [ман][3] ближищишїи сродник Исакѹ Баликїи гетман нижли сиҳ болѣри Г(оспо)д(ст)в(а) Ми виш(е) писанинҳ.

Тѣм радї, како да ест емѹ и ѡт Нас правою ѡти(и)ни, и дадиїе и викѹпленїе, тот село, Тъмъдѹанїи, непорѹшенномѹ николиж(е), на вѣки вѣчнїи. И ни да с(а) не ѹмишает.

Пис ѵ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳѯрмг ап(рилїе) кѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Иѡ Басилн вѡиевода <m. p.>.

† Боръльнил <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua o îns. cont.>: † Запис ѡт село Тъмъдѹанн.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest boier credincios al nostru, Iordachi mare vistiernic, a slujit mai înainte altor domni, <iar>[1] acem ne slujeşte şi Nouă cu dreaptă <şi>[1] credincioasă <slujbă>[1]. De aceea, Noi, văzînd dreapta <şi>[1] credincioasa lui slujbă către Noi, l-am[2] miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit de la Noi, îm ţara noastră, în Moldova, un sat, anume Tămăduianii, pe rîul Siretului, care este în ţinutul Sucevei, din ispisocul de danie şi de cumpărătură pe care l-a avut de la Ştefan Tomşa voievod şi din <i>[1]spisocul de întărire de la Bărnovschi voievod, şi de la Alexandru voievod şi de la Moiseiu Moghila voievod, care, acel sat, a fost mai înainte dreaptă cumpărătură lui Isac Balica[5] hatman, pe banii lui drepţi, iar cînd a fost în zilele lui Ştefan Tomşa voievod, i-au fost luate toate satele în [pentru] viclenia lui, pentru că s-a ridicat Isac Balica cu Costantin voievod şi cu alţi boieri asupra lui Ştefan Tomşa voievod, cînd i-a tăiat şi capul, şi a dat acest sat boierului nostru mai sus scris, lui Iordachi vistiernic, pentru dreaptă <şi>[1] credincioasă slujbă.

Iar cînd a venit domn Barnovschi voievod, el a luat acel sat, Tămăduianii, de la boierul nostru, Iordachi vistiernic, pentru că s-a dovedit rudă mai apropiată lui Isac Balica[5] hatman, iar boierul nostru credincios, Iordachi vistiernic, s-a ridicat şi i-a dat lui trei sute de ughi galbeni; şi acei bani i-a dat Bărnovschi voievod pe la[6] mănăstiri şi i-a făcut pomenire lui Isac Balica hatman şi şi-a făcut acolo curţi şi mori pe rîul Siretului. Iar apoi, de asemenea, cînd a venit Moiseiu Moghila voievod în a doua domnie, iarăşi a luat acel sat, Tămăduianii, pentru că a fost rudă mai[3] apropiată lui Isac Balica[5] hatman decît Bărnovschi voievod, iar boierul nostru, Iordachi mare vistiernic, iarăşi i-a dat lui două sute şi cinzeci de ughi galbeni; toţi aceşti bani i-a dat el în treaba ţării, [de] unde a avut greutăţi şi nevoie.

www.dacoromanica.ro

Iar cînd a fost acum, în zilele Domniei Mele, s-au ridicat toate rudele lui Balica hatman, credincioşii şi cinstiţii noştri boieri: Savin Prăjescul mare vornic <de>[1] Ţara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, şi Dumitru Buhuş fost mare vistiernic, şi Lupul Prăjescul mare clucer şi Ionaşco Prăjescul postelnic, şi Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin şi alţi fraţi ai lor, şi au pîrît şi au luat toate satele lui Balica hatman de la oamenii străini, pentru că mai[3] mult li se cuvine lor să ţină acele sate ale lui Balica[5] decît unor oameni străini. Dar cînd au văzut acel ispisoc de danie şi întărire de la Moisei Moghilă voievod şi cum au fost luaţi acei bani, 250 de ughi galbeni, de la boierul nostru, Iordachi mare vistiernic, nu au putut să ia acel sat mai susscris, Tămăduianii, pentru că a fost rudă şi [mai][3] apropiată lui Isac Balica[5] hatman decît aceşti boieri ai Domniei Mele mai susscrişi.

Pentru aceea, să-i fie şi de la Noi dreaptă ocină, şi danie şi cumpărătură acel sat, Tămăduianii, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 (1635) aprilie 25.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Io Vasili voievod <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Zapis de satul Tămăduiani.

Arh. St. Iaşi, CDLIX/17.
Orig., hîrtie (41,8 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie în ceară roşie, pierdută.

---

[1] Omis.
[2] ѣсмн (am), scris de aceeaşi mînă deasupra rîndului.
[3] Aşa în orig.
[4] În loc de: нашїн.
[5] În textul slavon: "Balicăi", în flexiune românească.
[6] În textul slavon: по на ("pe la"), un evident calc românesc.

102 1635 (7143) ap(rilie) 26.

7143<1635> ap(rilie) 26.

Un zapis sîrbesc, a lui Brolniciu, cu sora sa, pentru giumătate de sat Ciuteştii, ce-au vîndut lui Ştefan vt(ori) armaş[1].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVI/180.
Menţ., într-un perilipsis din 1818 septembrie 29, "de scrisorile moşiei Siliştea cu seliştele ei".

---

[1] Probabil acelaşi cu viitorul mare armaş al lui Vasile Lupu (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 448)

† Иw Василїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Жwлдавскои. Ѡж(є) пр҃їидошѣ, пр҃ѣд Нами и пр҃ѣд въсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, нашим(и) вѣриим(и) и почтеним(и) болѣрим(и), Савин Пръжескѹл вел дворник Долнѣи Земли, и Дѹмитрашко Шолдан вел <дворник>[1] Къшнѣи Земле[2], и Лупул Пръжескул ключѣр, и Бѹхуш вистѣрник, и Пътрашко Чоголѣ пъркълаб Хотински, и Іwнашко Пръжескул постелник и иниχ племеници Балика гетмана и тѣгал(и) сѣ за лици пр҃ѣд Нами съ слѹга наш, Іwнашко Попъскѹл пъркълаб wт Щефънещи, ради село Жѹргучѣнїи, что ѹ в(о)лост Ицскои, рѣкъщи наши[м] вѣрни[м] и почтени[м] болѣри[м] виш(є) писанни аж(є) тот село било право кѹпежно Исако Балики гетман, на ег(о) правїи п(и)н(ѣ)зи; а слѹга наш виш(є) рѣчеи(а), Попъскѹл пъркълаб, тако казал, пр҃ѣд Нам<и>[3], како тог(о)[4] село, Жѹргучѣни, не держал Балика гетман, а не кѹпил его, нъ сътворѣют ему велика присоловаиїє.

Таж(є) Г(о)сп(о)дстѵ(о) Ми съдиχом на ниχ, нашим правим съдом, тако да божит слѹга наш, Попъскул, съ к҃д людї добри, слѹги г(о)сп(о)д(а)рскїи[5], како не бил продал тог(о) село а не възѣл никто wт сероднци его ни едни п(и)и(ѣ)зъ wт Балика гетман а не держал ничта[6] wт тог(о) село. Ино слуга наш, Попъскул пъркълаб, пр҃їидошѣ пр҃ѣд Нами съ въсими божилниц(и) иχ[7] и присѣгали на С(ва)тоє Бѹ(аи)г(є)лїю и на Чиста Кр(ъ)стъ како не держал Балика гетман ничта wт тог(о) село, Жѹргучѣни, и не възѣл никто wт сероднци иχ[7] ни едни п(и)н(ѣ)зи wт иег(о) и ѹправил[и] с(ѣ) и поставил собн фѣрѣю, к҃д злат(и), ѹ вистѣр Г(о)сп(о)дстѵ(а) Ми.

Таж(є), wт и(и)нѣ на пр҃ѣд, како ест им[8], слуга наш, Попъскул, тог(о) село Жѹргучѣни, їправа wтн(и)нѹ, и ѹрик и потвръжденїє, съ въсѣм доходом, а нии[χ] племе[ме]ници Балика гетман да не имает ни една трѣбѹ съ тот село, Жѹргучѣни, а ни маи тѣгати за сна тѣж николиж(є), на вѣки. И ин да с(а) не ѹмишает.

Оу Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зрмг ап(рилїє) к҃д.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рєч(є).

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(о)ф(є)т <m. p.>.

† Дѹмитрѹ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credincioşii şi cinstiţii noştri boieri, Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan mare <vornic>[1] de Ţara de Sus, şi Lupu Prăjescul clucer, şi Buhuş vistiernic, şi Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin şi Ionaşco Prăjescul postelnic şi alte rude ale lui Balica hatman şi s-au pîrît de faţă înaintea Noastră cu sluga noastră, Ionaşco Popăscul pîrcălab de Ştefăneşti, pentru satul Murgucénii, care este în ţinutul Iaşilor, zicînd credincioşii şi cinstiţii noştri boieri mai susscrişi că acel sat a fost dreaptă cumpărătură a lui Isac Balica hatman, pe banii lui drepţi; iar sluga noastră mai sus zisă, Popăscul pîrcălab, aşa a spus, înaintea Noastră, că Balica hatmanul nu a stăpînit acel[4] sat, Murgucéni, şi nu l-a cumpărat, ci îi fac mare asuprire.

Astfel, Domnia Mea i-am judecat, cu judecata noastră dreaptă, ca să jure sluga noastră, Popăscul, cu 24 de oameni buni, slugi domneşti, că nu a fost vîndut acel sat şi nimeni dintre rudele lui nu a luat nici un ban de la Balica hatman şi nu a stăpînit nimic din acel sat. Deci sluga noastră, Popăscul pîrcălab, a venit înaintea Noastră cu toţi

www.dacoromanica.ro

jurătorii lor[7] şi au jurat pe Sfînta Evanghelie şi pe Cinstita Cruce că nu a stăpînit Balica hatmanul nimic din acel sat Murgucéni şi nimeni dintre rudele lor[8] nu a luat nici un ban de la el şi s-a îndreptat şi şi-a pus ferîie 24 de zloţi în vistieria Domniei Mele.

Astfel, de acum înainte, să le fie lor[9], slugii noastre, Popăscul, acel sat, Murgucéni, dreaptă ocină, şi uric şi întărire, cu tot venitul, iar alte rude ale lui Balica hatman să nu aibă nici o treabă cu acel sat, Murgucéni, şi nici să mai[10] pîrască pentru această pîră niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> aprilie 29.

† Domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/59.
Orig., hîrtie (30,8 x 20,8 cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută.*
Arh. St. Bucureşti, Doc. Mold., XXXVIII/4 (copie din sec. XVIII).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/111 (xero. după orig.) şi I/19 (xero. după copie).

EDIŢII: . *Catalog*, Supl. I, p. 184, nr. 532 (rez. după copie).

---

[1] Omis.
[2] În loc de: Земли.
[3] Rupt.
[4] Cuvînt adăugat deasupra rîndului.
[5] În orig.: г(о)сп(о)д(а)скрїи.
[6] Titla de deasupra lui ч, făcută ca un к, ajustat însă imediat de diac.
[7] Greşit, în loc de: его ("lui").
[8] и, adăugat ulterior în rînd, iar м, deasupra; probabil, diacul a intenţionat să scrie емъ (lui), după ce observase că nu flexionase corect: слгъ ("slugii"), cuvîntul următor.
[9] V. n. 8.
[10] Aşa în textul slavon.

104 1635 (7143) aprilie 29, Iaşi.

† Adecă noi, Савин Пръжескул вел дворник <wт>[1] Нижнѣи Земли, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник wт Бишнѣи Земли, и Дѣмитрѣ Бѣхуш пръкълаб Хотинскїи, и Глигорашко Ѣрѣке вел спътар, и Ѣѳпѣл Пръжескул вел ключѣр, и Ивнашко Пръжескул постелник, и Пътрашко Чоголѣ бив логоф(ѣ)т şi alţi fraţi[2] ai noştri, scriem şi mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum noi, cu toţii, de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţ(i), nic(i) asupriţ(i), am dat şi am dăruit pre priiatenul nostru, dumnealui Toderaşco logofătul al treile, cu o selişte, anume Gîrbénii, pre valea Başeului, cu loc de hăleşteu pre Başeu, şi de moar(ă), şi cu fînaţe[3] şi cu tot hotarul, ce au fost acea selişte a lui Isac Balicăi direaptă moşie, şi noi toţi, carii mai sus sintem scriş(i), am pîrît şi am luat toate satele Balicăi biv ghetman, pentru căce sintem noi mai aproape rudă lui Isac Balică<i>[4] biv ghetman, decît alţii.

Pentru acéia, ca să fie dumisale, lui Toderaşco logofătul al treile, direaptă ocină şi dare de la noi, de la toţi, acea selişte ce să chiamă Gîrbenii, cu loc de hăleşteu în Başeu şi cu tot hotariul aceii seliş(i), lui, şi cuconilor lui, şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui, neclătit nic(i) dănăoar(ă), în véc(i).

www.dacoromanica.ro

Iar(ă) pre urma noastră, nime din fraţii noştri, sau din cuconii noştri, sau fiecine are hi din ruda noastră, ce sintem ruda Balicăi hatmanul, ca să na aibă nime a mai pîrî, nic(i) a ruşii a noastră dare, ce am dat şi am dăruit cu toţii. Iar cine să va ispiti şi va ruşii a noastră dare şi tocmală, acela să fie trăclét şi proclét de la Domnul Dumnedzău, ce au făcut ceriul şi pămîntul, şi de la sv(în)tă Maica Domnului nostru, I(isu)s H(risto)s, şi de la toţ(i) svenţii, şi să aibă parte cu Iuda şi cu trăclétul Ariia şi cu toţ(i) necredincioşii şi să s(e) prăpădească ca Daftan şi Aviron.

Şi această dare, ce am dat şi am dăruit dumisale, fost-au denaintea dumisale, lui Pătraşco Başotă[5] vel logof(e)t, şi denaintea dumisale, lui Gavril hatmanul, pîrcălabul de Suceavă, şi Gheorghie păharnicul cel mare, şi Iurdachi vistérnicul cel mare, şi Grama stolnicul cel mare, şi Toma suljérul cel mare, şi Ghţorghie Jorea biv suljér, şi Năvrăpăscul vornicul de Poartă, şi Isac Stîrcea, şi Costantin Stîrcea şi alţi boiari au fost întra aceasta tocmală.

Şi, pre mai mare credinţă, pusu-ne-am şi peceţile şi iscăliturile cătră acest adevărat zapis, ca să s(e) ştie.

Пис ѵ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг <7143/1635> ап(рилїе) кд <29>.

Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ѣ)т m. p.; <sig.>.

Пръжескѵл вел дворник искаҳ m. p.; <sig.>.

Д(имитрашко) Шолдан вел двwр(ник) искал <m. p.; sig.>.

Из Лѵпѵл Пръжескѵл клучар m. p.; <sig.>.

Гаςриλ χатμαν <m. p.; sig.>.

Гиwргие вел паҳар(ни)к <m. p.; sig.>.

Из Юрдакїе вел вист(ѣрник) искал <m. p.; sig.>.

Из Ипwстwлаке пит(ар) искал <m. p.; sig.>.

Из Кwстантин Стърча бив пръкълаб искал m. p.; <sig.>.

Из Пътрашко Чоголѣ бив лwг(w)ф(ѣ)т искал m. p.; <sig>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Ispisocul Gîrbenilor, ot v(o)lost Dorohoi; <alta din sec. XVIII>: Ispisoc pe Gîrbeni, la Başău; <şi alta de la înc. sec. XIX>: Pentru Gîrbeni.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLI/119.

Orig., hîrtie (41 x 23 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, zece peceţi inelare, din care nouă, octogonale, iar penultima, ovală, imprimate în cerneala doc.: prima (a lui Pătraşco Başotă), reprezintă o acvilă cu aripile desfăcute, cu iniţialele latine "P. B. " deasupra capului; a doua (a lui Savin Prăjescul) înfăţişează o floare cu trei lujeri pornind dintr-un vas, spre care se apleacă, dinspre dreapta, o pasăre de apă; a treia (a lui Dumitraşco Şoldan)[6] - neclară; a patra (a lui Lupul Prăjescul) şi a şasea (a lui Ghiorghie paharnic) au ca steme cîte un oval zimţat, secţionat de bare şi puncte, iar a şaptea, un cerc zimţat, cu o pasăre (?) în mijloc; a cincea (a lui Gavril <Coci> hatman) înfăţişează în cîmp o acvilă, tot cu aripile desfăcute, iar în partea superioară, iniţialele; a opta (a lui Iordachie vistiernic) - slab imprimată; a noua (a lui Costantin Stîrcea), reprezintă un patruped, probabil cal, mergînd de la stînga la dreapta, şi avînd deasupra un motiv circular; şi ultima (a lui Pătraşco Ciogolea), cu un scut aproape francez (dar cu baza, totuşi, ovală), decorat şi, deasupra, cu inscripţia: П. Чиг.

Ibidem, CLV/173 (menţ., într-un opis din 1857 noiembrie 2).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/54 a, b, c, (foto.).

---

[1] Omis.

[2] Adică "rude" (v. mai jos).

[3] "n" (н), transformat din "d" (д).

www.dacoromanica.ro

[4] Omis parţial: bara orizontală, suprascrisă, nu a mai fost intersectată de o alta, oblică.
[5] "ă", redat prin ѧ.
[6] Imprimată sub iscălitură şi fiind a şasea în ordinea firească a unei numerotări (de la stînga la dreapta şi de sus în jos).

105 1635 (7143) aprilie 30, Iaşi.

Io Vasîle voevod, cu mila lui Dumnezău, domn al Ţării Moldovii. Di la Noi am dat şi am întărit slogii[1] noastri, loi Ponici diiacol din Rogăşăşti[2] şi altor oamini din sămînţa lor cari au fostu drepti ocini şi moşii, cu ispisoaci din întăritură ce au avot ei di la Radol Vod(ă)[3], pe on sat, Socruzenii, şi altu sat, Bisăricanii, şi alta giomătat(e) di sat, Zalocenii, şi Sfetcoţii[4], şi giumătat(e) di sat di Hriţeni, şi on sat, Vlădeni, tot dintr-acel istisoc[5], ca să le fii lor drepte ocini şi moşii, într-on loc[6] cu sămînţiile lor.

Aşisdire[7], am dat şi am întărit, tot dintr-acel ispisoc, giopinesîi Milintienii[8], fetei loi Tuduran, nipoată loi Ponici, pi on sat, Hilisău[8], la ţînutul Dorohoilor, într-on loc[6] şi cu a<l>[9]tă sămînţii, ca să le fii lor drepte ocini şi danii, cu oric di întăritoră[10], cu tot vinitul, ca să nu s(e) atingă nimine[11], în veci.

Singor domol au poroncit.

Ѯ Ііс, л(ѣ)т(о) ×зрмг ап(риліѥ) л.

Пѣтрашко Кашотъ вел лог(оѳ)т.

Acest suret di pi ispisocol cel sîrbăsc esti scos, cari ispisoc esti la onchesul[12] Pascal şi, vînzîndo-m(i) mii o a patra parti di Hriţeni, dopă com au dat zapisol di vînzari, cu voe tuturor namoloi său, cari sîntu iscăliţi. Şi am oprit la mini aşemine suret şi acesta l-am dat la mîna domnilorsale, onchesuloi[12], Ion Botescul, şi fiiloi său, Vasîle, şi zăt său, Toader, şi fii di credinţă.

Şi m-am iscălit, Manoli cupeţ ot Botoş(a)n(i) <m. p.>.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XLVII/98, f. 1 r.
Trad. din a doua jum. a sec. XVIII.
Arh. Centr. de Stat - Chişinău, fond 2, op. 1, dos. 5498, f. 6 r.-v. (trad. rusă, din 1818 februarie 21, de Hîncu secretar de stat).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, nr. 77, p. 96 (trad. de la Arh. St. Iaşi); *Moldova*, III, nr. 160, p. 323-324 (trad. de la Arh. St. Chişinău, cu trad. rom.).

Particularităţile fonetice ale actului (v. notele) se explică probabil prin originea grecească a traducătorului, Manole cupeţ.

---

[1] Aici şi deseori în continuare, "o", pentru "u".
[2] În trad. rusă (v. EDIŢII): "Rogojeşti".
[3] În aceeaşi trad. se precizează: "întărirea satelor din ţinutul Hotin".
[4] Tot acolo, numele satelor apare în formă corectă: "Socrujeni", "Bisericani", "Zaluceni" şi "Svicicăuţi".
[5] În loc de "ispisoc".
[6] Pentru "la un loc".
[7] Aici şi mai jos (v. n. 8 şi 12), "s" pentru "ş".
[8] În trad. rusă: "Melentinei", "Şeleşeu".
[9] Omis.

www.dacoromanica.ro

[10] Greşit, în loc de "şi uric şi întăritură".

[11] În trad. rusă, sfîrşitul *dispoziţiei* este redat în ordinea firească a elementelor: "... cu tot venitul, neclintit, în veci. Şi nimeni altul să nu se amestece".

[12] Aşa în trad.: pentru "uncheşul".

106 1635 (7143) mai 2, Iaşi.

† Иw Василїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїєю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоѧ. Wж(є) прїидошѣ, прѣд Нами и прѣд всими нашеми молдавски[χ]ми болѣри, великими и малими, Тофана, кнѣгинѣ Костантии вркар, и зѣтов ея, Наквл, и Стрътвлат Добренкїи и Истратїе, и с(ъ)нъ ея, Савин, и тегали сѣ за лицем, прѣд Нами, съ Йитемїа, кнѣгинѣ Кр(ъ)стїѧи логоф(є)т, и съ с(ъ)н(в)ве ея, Іwнашко и Георгиц(ъ), радї едни село, на имѣ Лъмъшѣнїи, что в волост Сѣчавскому, рекъщ(є) Тофана, съ зѣтов ея, аж(є) тот село било въкѣпѣ Кр(ъ)стїѧнови логоф(є)т съ Костантинови вркар, понеж(є) били братїи, и бил(о) дал и м(и)ловал им Симиwн Могила воєвода, и сътворил им и врик, и за что било им наи прѣжде тот село и дѣдн(и)нв.

Й кнѣгинѣ Йитемїа Кр(ъ)стїинѣс(а) и с(ъ)нвве ея, Іwнашко и Гєwргиц(ъ), казали, прѣд Нами, како тот село бил(о) дали wт Симиwн Могила воєвода самомв Кр(ъ)стїѧнови логоф(є)т, а потом възѣл тог(о) село Стефан Томшѣ воєвода и дал монастирв свооємv, Солкъи. Й къ<г>[1]да вил(о) при д(ь)ии Радвлови воєвода, а Кр(ъ)стїѧи логоф(є)т тегал сѣ за лицем, съ тот врик wт Симиwн Могила воєвода, съ калvгери wт с(вѣ)таа монастир wт Солка и не моглъ добивати ничта, почто wбрѣтал сѣ аж(є) вил(о) тот врик лѣж. Й wи егда видѣвше аж(є) не моглъ добивати тот село съ тот врик, wи припадоше [по] за w(тъ)цv и м(о)лебникв нашемv, кvр Свлогїє еп(и)ск(о)пъ Радовскїи, и за калвгери wт монастир Солка и кvпил тот село, Лъмъшѣнїи, радї его правїи и питоми п(и)и(ѣ)sи, и имил сѣ сътворити до тоа с(вѣ)таа монастир едни тvрнв и едни стѣно камениїи и четири вариице.

Инож(є) Г(оспо)дств(о) Ми, съ вес съвѣт Г(оспо)д(ст)в(а) Ми, съдиχом на иниχ по правдѣю и по закону земскому и wбрѣтоχом им съдом аж(є) не и<ма>[2]ет Тофана, кнѣгинѣ Костантии вркар, ни с(ъ)н(о)ве ея ни едное потрѣбв съ тот село, але да имает держати тот село Йитемїа, кнѣгинѣ Кр(ъ)стїѧи логоф(є)т, и с(ъ)нвве ея, радї что кvпил тот село Кр(ъ)стїѧи логоф(є)т на его правїи п(и)и(ѣ)sи. И радї тот тvрнv и тот стѣно камєи и за тиχ четир(и) варници дали wни калвгером wт монастир Солка една сто вги, п(и)и(ѣ)sи добриχ, и една сто матче пчелиїи и вправили с(ѣ) и поставили соби феръю в вистѣр Г(оспо)д(ст)в(а) Ми к҃д злати.

Тѣм радї, wт и(ъ)нѣ на прѣд да не имают ма<н>[1] тегатє с(ъ)нвве Костантии вркар на с(ъ)нвем Кр(ъ)стїѧи логоф(є)т радї тот село, Лъмъшѣни, а не. добивати на иниχ николиж(є), на вѣки вечиїи, нъ да бъдет правда wти(и)нв и кѣпежно с(ъ)н(в)вем Кр(ъ)стїѧи логоф(є)т, и врик и потверъжденїе, съ въсем доχодом. И ни да с(ѣ) не вмишает.

† Пис оу Йсоχ, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃зрмг, маи, к҃ дьни.

† Пътрашко Башот(ъ) вел л(w)гwф(є)т [и][3] с(ѣ) искал m. p.

† Бор(ъ)лѣнил <писал>[4].

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Запис на село Лъмъшѣни, что тегал Тофана и съ Савин.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Tofana, cneaghina lui Costantin uricar, şi ginerii ei, Nacul şi Strătulat Dobrenchi şi Istratie, şi fiul ei, Savin, şi s-au pîrît de faţă, înaintea Noastră, cu Antemiia, cneaghina lui Cîrstian logofăt, şi cu fiii ei, Ionaşco şi Gheorghiţă, pentru un sat, anume Lămăşénii, care este în ţinutul Sucevei, spunînd Tofana, cu ginerii ei, că acel sat a fost al lui Cîrstiian logofăt împreună cu Constantin uricar, pentru că au fost fraţi, şi li-l dăduse şi-i miluise Simion Moghilă voievod, şi le-a făcut şi uric, şi pentru că le-a fost mai înainte acel sat şi moşie.

Iar cneaghina Antemiia Cîrstieneasa şi fiii ei, Ionaşco şi Gheorghiţă, au spus, înaintea Noastră, că acel sat a fost dat de Simion Moghila voievod numai lui Cîrstian logofăt, iar după aceea Ştefan Tomşa voievod a luat acel sat şi l-a dat mănăstirii sale, Solcăi[5]. Iar cînd a fost în zilele lui Radul voievod, Cîrstiian logofăt s-a pîrît de faţă, cu acel uric de la Simion Moghila voievod, cu călugării de la sfînta mănăstire de la Solca şi nu a putut dobîndi nimic, pentru că s-a aflat că acel uric a fost mincinos. Iar el, cînd a văzut că nu poate dobîndi acel sat cu acel uric, el a căzut la părintele şi rugătorul nostru, chir Evloglie episcop de Rădăuţi, şi la călugării de la mănăstirea Solca şi a cumpărat acel sat, Lămăşénii, pentru banii lui drepţi şi proprii, şi s-a prins să facă la acea sfîntă mănăstire un turn[5] şi un zid de piatră şi patru varniţe[5].

Deci Domnia Mea, cu tot sfatul Domniei Mele, i-am judecat după dreptate şi după legea ţării şi le-am aflat judecată că nu are Tofana, cneaghina lui Costantin uricar, nici fiii ei nici o treabă cu acel sat, ci să aibă a ţine acel sat Antemiia, cneaghina lui Cîrstiian logofăt, şi fiii ei pentru că a cumpărat acel sat Cîrstian logofăt pe drepţii lui bani. Şi pentru acel turn[5] şi acel zid de piatră şi pentru acele patru varniţe[5] ei au dat călugărilor de la mănăstirea Solca o sută de ughi, bani buni, şi o sută de matce[5] de albine şi s-au îndreptat şi şi-au pus ferîie în vistieria Domniei Mele 24 de zloţi.

Pentru aceea, de acum înainte să nu aibă a mai[5] pîrî fiii lui Costantin uricar pe fiii lui Cîrstiian logofăt pentru acel sat, Lămăşéni, şi nici a dobîndi de la ei niciodată, în vecii vecilor, ci să fie dreaptă ocină şi cumpărătură fiilor lui Cîrstian logofăt, şi uric şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635>, mai 2, zile.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][3] m-am iscălit m. p.

† Borăleanul <a scris>[4].

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis pe satul Lămăşéni, pentru care s-a pîrît Tofana şi cu Savin.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXIX/44 a.

Orig., hîrtie (43,5 x 29 cm), difolio, lipsă o treime din f. a doua, pecete mijlocie aplicată, pierdută.

Cu o trad. din prima jum. a sec. XIX.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/55 a (foto. după orig.) şi b, c (după trad.).

---

[1] Omis.

[2] Rupt.

[3] V. n. 4 de la doc. nr. 1.

www.dacoromanica.ro

[4] Validarea domnească lipseşte.
[5] Românism în textul slavon.

107 1635 (7143) mai 2, Iaşi.

† Сто мы, Савин Пръжескыл вел дворник wт Долнѣн Земли и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник wт Бишнѣн Земли, и Дѣмитрy Бухуш вистѣрник, и Гангорїе Хрѣке вел спътар, и Лѣпул Пръжескыл вел ключар, <н>[1] Ишнашко Пръжескыл постелник, и Пътрашко Чоголѣ пръкълаб Хотинскїи şi alţi fraţ(i) ai noştri, toată ruda răpăusatului Isac Balicăi, scriem şi mărturisim, cu cest zapis al nostru, de rîndul unui sat ce au fost direptu de cumpărătur(ă) rudei noastre, lui Isac[2] Balicăi ce au fost hatman, anume Tămăduianii, cum acel sat au fost dare şi miluire dumisale, fratelui şi priiatenului nostru, lui Iurdachii vistérnicul cel mare, de <la>[3] Ştefan Tomşea voevoda, pentru a lui direaptă slujbă, ce au slujit acelui domnu. Iar cînd au fost în dzilele lui Miron Bărnovschii voevoda, daca au stătut dumnealui domnu, s-au apucat dumnealui de toate satele Balicăi hatmanului şi le-au luat, dzicîndu cum iaste rudă <mai>[3] aproape acelui boiarin. Luat-au şi acel sat, carele mai sus scrie, Tămăduianii, pre Sirét. Iară dumnealui, Iurdachi vistérnicul cel mare s-au sculat şi au dat lui Bărnovschii Vodă[4] trei sute de galbeni, bani buni, şi ş-au făcut dumnealui acolo curţi bune şi mori într-apa Sirétiului. Iar dacă au venit Moiseiu Moghi<la>[3] voevoda la domnie, aşijdere au luat acel sat de la Iurdachi vistérnicul, pentru căce au fost dumnealui rudă mai aproape lui Isac Balicăi hatmanul decît Bărnovschii voevodă[5]. Iar Iurdachii vistérnicul, vădzîndu cea cheltuial(ă) mare la Bărnovschii voevod şi apoi pre curţi şi pre mori în Sirét, n-au vrut să lase, ce au dat lui Moiseiu Moghila voevoda doou sute şi cindzăci de galben(i) de aur, şi i-au dat acel sat.

Iar cîndu au fost acmu, întru dzilele Mării Sale, domnu nostru, Иw Василїе воевода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскон, sculatu-ne-am noi, toată ruda lui Isac Balicăi hatmanul, şi am pîrît şi am luat toate sate<le>[3] dumisale pre mîna noastră de pre la streini, căce ni s-au mai căzdzut[6] noou a ţinea, decît streinii. Venit-au şi dumnealui, Iurdachii vistérnicul, şi ş-au arătat ispisoace de dare, de la Stefan Tomşea voevoda, şi de cumpărătură, de la Bărnovschii voevoda, aşijdere, apoi, şi de la Moiseiu Moghila voevoda. Deci, noi, vădzîndu şi ştiindu că i-au dat şi Moiseiu voevoda acel sat, şi pentru căce i-au dat dumisali şi acei 250 de galbeni de aur şi pentru căce au fost dumnealui Moiseiu voevoda rudă mai aproape şi decît noi, iar noi am lăsat să fie dumisale direptu sat şi miluire şi cumpărătură de la acei domni mai de-nainte vréme, dumisale şi fiilor dumisali, lui Iurdachi vistérnicul, şi nepoţilor, şi strănepoţilor dumisale, neclătit nici dănăoar(ă), în véci. Direptu acéia, nime dintru rodul nostru, dintru sămînţa a răpăusat Balicăi hatmanul, ca să n-aibă a mai pîrî, nice a mai dobîndi acel sat de la dumnealui, Iurdachii vistérnicul, anume Tămăduianii, pre Sirét, şi cu curţi şi cu mori, ce au făcut dumnealui în Sirét, ce să-i fie dumisale cu tot venitul, cum mai sus scrie.

Şi această tocmală, ce am lăsat să fie dumisale acel sat, fost-au denaintea dumisali, giupînul Pătraşco Başotă[4] mare logof(ă)t, şi dumnealui Gavril hatmanul, pîrcălabul Sucévei, şi Gheorghie marele păharnic, şi Toma sulgérul cel mare, şi Grama stolnicul cel mare, şi Racoviţ(ă) Celian logofătul, şi Toderaşco logofătul al treile, şi Gheorghie Jorea ce au fost sulgér, şi Gheorghie Năvrăpăscul dvornic glotnii şi alţi boiari au fost.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile şi iscăliturile.

Şi eu, Borăleanul uricariul, am scris acest adevărat zapis, ca să s(e) ştie.

www.dacoromanica.ro

Пис ѵ Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмг <7143/1635> маи ѣ <2>.

Пътрашко Башот(ъ) вел лωг(ѡ)ф(ε)т m. p.; <sig.>.

Пръжескѹл вел дворник искаχ <m. p.; sig>.

Д(ѵмитрашко) Шолдан вел двор(ник) m. p.; <sig.>.

† Йз Лупѵл Пръжескѹл клучѣр m. p.; <sig.>.

† Йз Пътрашко Чωгωлн вин лωг(ѡ)ф(ε)т искал[и] m. p.; <sig.>.

† Йз Тодерашко третїи лωг(ѡ)ф(ε)т искал m. p.; <sig>.

<Pe f. 1 r., o ins. cont.>: Tămădueni; <iar pe f. 2 r., o ins. din sec. XVIII>: Pe Temadueni.

Arh. St. Iaşi, CDLIX/18.

Orig., hîrtie (40,3 x 28 cm), difolio, (lipsă 2/3 din f. a doua), 6 peceţi inelare, octogonale, în tuş (a treia şi a cincea neclare; pentru celelalte, v. descr. la doc. nr. 104). Pe f. a doua, primele cuvinte ale doc., care au fost răzuite.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol" - Iaşi, Xerogr. de doc., I/112 (xero.).

---

[1] Omis prin haplologie.

[2] Greşit, pentru "Isac".

[3] Omis.

[4] "ă", redat prin ѧ.

[5] Aşa în orig.

[6] Expresie insolită; ar fi trebuit: "ni s-au căzdut mai <cu direptul> noou a ţinea".

108 1635 (7143) mai 5, Iaşi.

† Сѣ ѣбо ми, Пътрашко Башотѧ вел логоф(ε)т, и Сабин Пръжескѹл вел дворник Долиен Земли, и Дѫмитрашко Шолдан вел дворник Кишнен Земли, и Гѣнга вин вел логоф(ε)т, и Чеχан вин дворник, и Кѫжѣ вин дворник, и Ѫрѣкє вел спътар, и Ишрдакїє вел вистѣрник, и Грама вел столник, и Симиѡн Гєука вел меделничѣрю, и Тома вел сѣлцѣрю, и Дѫмитрашко Брали вел житничарю, и Шефан Йоимъскѹл вел питар, и Лѫпѹл Пръжескѹл вел клѫчѣрю, и Раковиц(ъ) Чеχан фторїи логоф(ε)т, и Петричѣнко вел армаш, и Тодерашко третїи логоф(ε)т, и Дѫмитрашко Гєука дворник глотиїи, и Нѣнюл дворник, и Тънасїє дворник и нниї болѣри ѡт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ ѳго Й(и)л(о)стъ. Adecă au venit, înnaintea noastră, Mărica Todereas(ă), fata lui Zubco, şi feciorul ei, Vasilie, ş<i>[1] Calinder[2] şi Toder, de nimene nevoiţi, nici asupriţi, ce ei [a] de a lor bunăvoe, au vîndut a sa direaptă ocină şi moşie şi cumpărătură, giumătate de sat de Toderéni, ce iaste în ţînutul Hîrlăului, cu fînaţe şi cu pămînturi, dumisale, fratelui nostru, lui Gavril hatmanul, direptu o sută treidzăci de[3] taler(i).

Deci, dumn(ea)lui, vădzîndu de bunăvoia lor vîndzare, le-au dat deplin acel bani, ce sîmtu mai sus scriş(i), întru mîna Mări[e]icăi Todereas(ă) şi a feciorului ei, denaintea nostră şi denaintea a mulţi boiari din Curtea Măriei Sale, domnu nostru. Şi direse ce au avut pre acea giumătate de sat le-au dat la mîna dumisale, hatmanului.

Direptu acéia, noi încă, vădzîndu de bunăvoe tocmală şi plată deplin(ă), am făcut, şi de la noi, cestu zapis dumisale, fratelui nostru, lui Gavril hatmanul, ca să-şi fac(ă) şi dirése domneşti şi întărituri pre[4] acea giumătate[a] de sat.

Şi, pentru credinţa, am iscălit şi ne-am pus peceţile, ca s(ă) să ştie.

www.dacoromanica.ro

Пис в Їйс, л(ѣ)т(о) ×ѕрмг <7143/1635> маи ѣ <5>.
Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ѣ)т m. p.; <sig.>.
Пръжескѹл вел дворник m. p.; <sig.>.
Д(ѵмитрашко) Шолдан вел двwрник m. p.; <sig.>.
Чеχан бив дворник искаχ m. p.; <sig.>.
† їз Лѹпѹл Пръжескѹл вел клучар <m. p.; sig>.
Ѹрѣке вел спътар <m. p.; sig.>.
Грама вел стол(ник) искал <m. p.>.
† їз Раковиц(ъ) Чеχан лwг(w)ф(ѣ)т m. p.; <sig.>.
† їз Ионашко Кѹжѣ бив ворник <m. p.>.
† їз Петричаико вел армаш <m. p.>.
† їз Дѹмитрашко Гевка дворник m. p.
† їз Нѣнюл двwрник искааχ <m. p.; sig.>.
† їз Щефан Йонмъскѹл питар. Щефан Йоимъскѹл <m. p.>.
їз Гиwргїѣ Нъвръпъскѹл дворник <m. p.>.
Кикwш вел шетрар m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Ѿт селъ Тѹдърѣни, wт с(ъ)лъст[5] Хър‹л›[1]евскмъ[6].

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonic, XVIII/10.

Orig., hîrtie (38 x 27,5 cm), difolio, filigran, unsprezece peceţi inelare în cerneala doc.: prima (a lui Pătraşco Başotă), octogonală, neclară, avînd în partea de sus iniţialele *P. B.;* a doua (a lui Savin Prăjescul), octogonală, neclară; a treia (a lui Dumitraşco Şoldan), ovală, neclară; a patra (a lui Cehan fost vornic), ovală, neclară, cu inscripţia, în ligaturi: Чеχан; a cincea (a lui Lupul Prăjescul), octogonală, cu emblema neclară; a şasea (a lui Racoviţă Celan logofăt), octogonală, puţin clară; în partea de sus se disting literele м. w. п.; a şaptea (a lui Ionaşco Cujbă), octogonală, are ca emblemă o acvilă bicefală, cu un buzdugan în ghiara dreaptă şi cu un sceptru în cea stîngă, iar între cele două capete, cu o coroană; a opta (a lui Dumitraşco Ghicuca)), rotundă, neclară; a noua (a lui Neaniul), octogonală, avînd ca emblemă un căprior alergînd, iar în partea de sus iniţialele: ф. а.; a zecea, rotundă, are ca emblemă un scut, în cîmpul căruia apare scris, în ligaturi, Щефан (desigur, Moimăscul), iar deasupra scutului, figurat un crin; a unsprezecea (a lui Chicoş), ovală, puţin clară, are ca emblemă o felină pregătită de atac, cu coada pe spate, iar la baza scutului, trei steluţe.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/113 (xero.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.,* V, p. 29, nr. 131 (rez. după orig., cu data de an: 7153 (1645); Ghibănescu, *Ispisoace,* II_1, nr. 78, p. 97-98, (orig.).

---

[1] Omis.
[2] "Vasilie ş<i> Calinder", scris cu altă cerneală pe loc şters.
[3] "o sută treidzăci de", scris cu altă cerneală.
[4] "e", redat prin ѣ.
[5] Greşit, pentru в(о)лост.
[6] "Din satul Tudăréni, din ţinutul Hîrlăului".

www.dacoromanica.ro

† Иw Басиліє воєвода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоѥ. Ѡж(є) пр҃ндє, прѣд Нами и прѣд въсими нашими молдавскими[1] болѣри, слуга нашь, Дабижѣ старостє, съ єдни запис за свѣдителство wт ...[2] воит съ єї пръгари wт тръгv Йжvт[3] и wт многи с(ъ)нн болѣрскиҳ и wкръстиҳ[4] меџнашн, <на>[5]нмѣ wт Йрват[6] бив армаш, и wт Гліґорїє Сvсанvл, и wт Юрашко дїак, и wт Басиліє Бъцѣ дїак и wт Плоскvцан дїак, сиџе писавшіе и свѣдителствvвшіе въ того запис, како прїнде прѣд нимн Басиліє Бобvл, с(ъ)нъ Циган, wт село Домнещн, некнм непонѹжден, а ни присилован, нъ за его доброи волн, и продал своа правда wтн(н)ну и дѣднину wт село Домнещн, wт нижнаа част, wт чєло, два нивн, и wт вес мѣсто что с(ѣ) изберет част его, wт поле, и wт лѣс, и wт водн и <w>[5]т ватра за село. Таа продал слѣзѣ[3] наш, Дабижѣ старостє, ради три волн добриҳ[6] и два кравн и три десѣт ѹгарскиҳ[6], п(н)н(ѣ)зн добриҳ.

Ино Мн, шкож(є) ѹвндѣҳом тот запис за свѣдителство, Г(о)сп(о)дство Мн вѣроваҳом н, ешеж(є) н wт Нас, дадоҳом н потвръдиҳом емv. Тѣм[6] ради, тота внш(є) писанна част за wтн(н)ну wт село Домнещн, wт нижна част, съ два нивн wт чѣло н съ вѣс прнҳод, что с(ѣ) изберет част емv, да ест н wт Г(о)сп(о)дства Мн слvзѣ нашемv внше писаномv, Дабижѣ старостє, правда wтн(н)ну, н купежно, н ѹрнк н потвръжденїє, недвижим николиж(є), на вѣки вѣчнїн. И нн да с(ѣ) не ѹмѣшает.

Ѹ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг ман s̃.

† Сдам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т m. p.

† Пътрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră, Dabijea staroste, cu un zapis de mărturie de la ...[2] voit cu 12 pîrgari din tîrgul Ajut[3] şi de la mulţi fii de boieri şi megieşi dimprejur, anume de la Arvat fost armaş, şi de la Gligorie Susanul, şi de la Iuraşco diac, şi de la Vasile Băgea diac şi de la Ploscuţan diac, astfel scriind şi mărturisind în acel zapis, cum a venit înaintea lor Vasilie Bobul, fiul lui Ţigan, din satul Domneşti, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia lui, şi a vîndut dreapta sa ocină şi moşie din satul Domneşti, din partea de jos, din frunte, două ogoare, şi din tot locul ce se va alege partea lui, din cîmp, şi din pădure, şi din apă şi din vatra de sat. Aceea a vîndut-o slugii noastre, Dabijea staroste, pentru trei boi buni şi două vaci şi treizeci de ughi, bani buni.

Deci Noi, cum am văzut acel zapis de mărturie, Domnia Mea am crezut şi, încă şi de la Noi, i-am dat şi i-am întărit. Pentru aceea, acea parte de ocină mai susscrisă din satul Domneşti, din partea de jos, cu două ogoare din frunte şi cu tot venitul, ce se va alege partea lui, să fie şi de la Domnia Mea slugii noastre mai susscrise, Dabijea staroste, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, nemişcat niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> mai 6.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

www.dacoromanica.ro

† Pătraşco <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din sec. XVIII>: Todereştii, <tăiat cu cerneala cu care s-a scris, apoi>: Domneşti; <şi una de la jumătatea sec. XIX>: No. 118. Să s(e) triacă în condica cu no. 2, la fila 22.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCVIII/18.
Orig., hîrtie (31 x 19 cm), difolio, filigran, pecete aplicată, pierdută.
Ibidem, MCIV/2, nr. 1, f. 9 (rez. într-un perilipsis).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/56 (foto.).

---

[1] În loc de молдавскими.
[2] Loc alb, pentru nume; acesta este precizat în doc. urm.: "Petre".
[3] Aşa în orig.
[4] În loc de wкрѣстих.
[5] Omis.
[6] După consoana finală, paieroc.

110 1635 (7143) mai 7, Iaşi.

Tălmăcire din uricu vechi, sirbăscu, di la Vasili voivod, domn Ţării Moldovii, scris di Ionaşc(u), în Eş(i), la anul 7143 <1635> mai 7.

Iată, au venit, înnainte Noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri ai Moldovii, a mari şi mici, sluga Noastră, Dabija starosti, şi au adus un zapis di mărturii di la Petre şoltuzu cu doisprezăci pîrgari din tîrgul Agiudului, scriind aşa şi mărturisind într-acel zapis precum că au vinit înnainte lor Tudora, fata lui Dragotă, nepoata lui Oţăl, şi Avrămiia, fata lui Puşcă, tij nepoata lui Oţăl, şi ficiorii ei, de a lor bunăvoi, di nimine siliţi, nici asupriţi, ş-au vîndut a lor driaptă ocină şi moşii, un vad di moară, Vadu lui Puşcă, din sus di Stoişti. Pe acelaş(i) l-au vîndutu mai sus numitului, slugii noastre, lui Dabija pîrcălabul, drept 20[1] taleri, bani gata, număraţi, şi patru boi şi ...[2] vaci, înnainte preutului Savii, şi a lui Ionaşcul, şi a Mircii, şi a Irimii din Păuneşti, şi a Iurei din Bîrlădeşti şi a multor oamini buni, megieş(i) di pin pregiur.

Deci Noi, dacă am văzut acel zapis di mărturii, Domniia Me am crezut şi, încă şi de la Noi, i-am dat şi i-am întărit lui.

Drept aceia, acel[i] di mai sus scris[ă] vad di moară, Vadul lui Puşcă, să-i fii şi di la Domniia Me slugei noastre, lui Dabija starostili, driaptă ocină, şi moşii, şi cumpărătură, şi uricu şi întăritură, cu tot venitul, nestricat niciodinioară, în veci. Şi altul să nu să amestici.

Însuş(i) domnul au poruncit.

[L(ocul) p(ceţii) g(os)pod][3].

Пътрашкѡ Башотъ вєл лог(о)ѳ(є)т.

Din limba sîrbască, pe limba moldovenească, s-au tălmăcit de mini, Ion Stamatc pit(a)r, în Iaşi, la 1815, iulii 20 zile.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLVI/14.
Traducere.

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/57 (foto.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 313, nr. 1 (rez. după orig. slav, cu pecete mare de ceară, cu o trad. din 1815, după care a dat extrase, şi cu menţ. că orig. şi trad. respectivă se aflau în col. avocatului Ştefan Georgescu din Focşani); Caian, *Focşani*, Anexe, nr. X, p. 49 (trad. din 1815 iulie 20, cu data de lună: martie).

---

[1] La Iorga (v. EDIŢII) preţul este: "200 de taleri".
[2] Loc alb în trad.
[3] Menţ. traducătorului.

111 1635 (7143) mai 8, Zmiiani.

† Eu, Ştefan, feciorul i Buciumoc, mărturisescu, <cu>[1] cest zapis al miu, cum am vîndut a mea direaptă ocină şi moşie, de pre mama, Buciumoc, ce să va alége, din sat din Strînba. Aceasta o am vîndut Dochiei călugăriţei, derep<t>[2] cindzec(i) de potronic(i), dinnaintea lui Drăgan de Zmiian(i), şi Toader de-acolea, şi popa Toderachi, şi Efrim de-acolea, şi Arsenie, şi Ionaşco de-acolea şi mulţi oamen(i) buni, să să ştie.

Şi <pentru>[2] mai mare credinţă, ne-am pus peceţile, să să ştie

Инс ѵ Змиан(и), в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг̃ ман и̃ <8>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXX/10 a, b.
Orig., hîrtie (16,5 x 20 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă cea mai mare parte din f. a doua, cinci peceţi inelare, neclare. Cu o copie din prima jum. a sec. XIX.
Arh. St. Iaşi, DCVIII/27 (rez., într-o carte de judecată din 1784 iulie 14); DCVII/7 (menţ. într-o carte a Divanului, din 1781).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/58 a, b (foto.).

---

[1] Omis prin haplologie.
[2] Omis.

112 1635 (7143) mai 9, Iaşi.

†Иѡ Ѣасилїѣ воєводд, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)ръ Земли Ѫѡлдавскои. Scriem Domniia Mea la giupîneasa Goioae. Dau-ţ(i) ştire pentru cel sat ce am cumpărat Domniia Mea de la tine şi au mai rămas o samă de ban(i) nedaţ(i).

Pentr-acéia, deaca vei vedea cartea Domnii Méle, iar tu să vii la Suceavă; cu cîţ(i) bani vom hi rămas de pre acea ocin(ă), să ţi-i dăm. Şi de vor mai hi rămas nescare pétece de hîrtii, ce vor hi pre acel loc, toate să le aduci la Domniia Mea.

Тоѳ пишѣм. Нак не ѵчиниті.

ѴІ Иіс, хзрмг̃ <7143/1635> ман д̃ <9>.

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ вел̃ѣл.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), VIII/215.
Orig., hîrtie (16,8 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, neclară.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/59 (foto.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 572 (menţ.).

113 1635 (7143) mai 9.

† Adec(ă) eu, Todosie, fata lui Avram, scriu şi mărturisăscu, cu cistu zapis al miu, precum[1] am vinit la dumncalui, la fratele nostru, la Gherghel biv pîrcălab ot Bacău, di nime silită, nic(i) asuprit(ă), ci de a me bun(ă)voi, de me-am vîndut parte dc moşii din sat din Lăzăşti, pe Siret, în ţinutul Neamţului, parte de moşii, din giumătatc de sat, din[2] a trei parte, din parte moşu[i]lui nostru, lui Ştefan, a trei parte, a me şi a părinţilor mie, o am vîndut dumisale, fra[te]telui nostru, lui Gherghel, şi giupînesic dumisalie[i], Dragonii[i]. Şi plata mi-au dat la mîna me, cincisprădzcc(i) taler(i). Şi i-am făcut şi eu acista zapis, ca să-i hie[i] dumisale dreptă moşie şi cumpără[pără]tur(ă) de la min(e), neruşiit.

Şi <acest>[3] zapis <l-am>[3] făcut dinnainte fratelui nostru, lui Gligorie ot Băloşăşt(i), şi denainte lui Isachi o<t>[4] tam, şi denainte cumnatul(ui) nostr[5]<u>[3], a lui Loglıin ot Bî<r>[3] găon(i) şi a mulţi omen(i) bun(i).

Şi, pintr[r]u mai mar(e) credenţa, mi-am pus dcgetel(e) şi peciţil(e)[6], ca s(ă) lıii de credinţă.

Ѣ(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> ман, ѯ <9> д(ь)нъ.

Şi eu, popa Vicol, am scris zapis(u)lu.

Az Todosie <a. d.>.

Az Gligorie iscal.

Az popă Isachi.

Az Loghin iscal.

<Pe verso, o îns. de la înc. sec. XIX>: Zapisul Todosici, fetei lui Avram, ce-au vîndut pîrcălabului, din gium(ă)tate de sat de Lăzăşti, a trie parte. 7143 <1635> mai 9.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXX/64.
Orig., hîrtie (cca 25,5 x 22,5 cm), o amprentă digitală
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/60 (foro.); Pachet Costăchescu, nr. 14 (transcr.).

---

[1] "c", redat prin ѣ.
[2] "di", adăugat ulterior în rînd.
[3] Omis.
[4] Omis prin haplologie.
[5] ρ ("r"), adăugat ulterior, în ligatură cu т ("t").
[6] Expresie superfluă, inserată potrivit formularului, dar fără ca martorii să-şi fi pus peceţile (v. *descr. arheogr.).*

114 1635 (7143) mai 10.

Is[s]pisuc[1].

Adecă eu, pop(a) Chicuş, măr[ă]torisesco com amo dat 2 vi<i>[2] m(ănă)stiri<i>[2], ca să scri<i>[2] <l>[2] a po<mel>[2]ncc. 1 vie a<m>[2] dat; a[a]<l>[2]tă, am loat 1 crateţ(ă), şi eu şi feciur(i).

www.dacoromanica.ro

Şi-u fost star[r]oste <de>[2] negoţotor(i) şi alţi negoţător(i).

Cine va <în>[2]to<r>[2]ci să cie[3] proclet.

† Şi mi-<am>[2] pos pe<ce>[2]te.

×зрмѓ <7143/1635> м(ѣсацъ) ма<и>[2] ї <10>.

Διμιτριου Γαλουσκα[4] <m. p.; sig.>.

<Pe verso, trei îns. cont.>: Του παπα Κικοσι[5]; <apoi>: Του Κοκοσι[6] δια αμπελα[7]; <şi:>: Του Κικοσι δια τα αμπελι(α)[8].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXVII/132.

Orig., hîrtie (20 x 15 cm), difolio, filigran, şase peceţi inelare în cerneala doc., dintre care ultima este mai clară: în partea superioară are inscripţia Ивнос Пань, iar în partea de jos, ca emblemă, un leu gata de atac.

Ibidem, M-rea Aron Vodă, II/21, nr. 48 (rez., cu data de lună: martie); ibidem, ms. nr. 644 (Cond. M-rii Aron-Vodă), f. 16 v. (menţ.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/61 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 288, nr. 1079 (rez. după menţ. din ms. nr. 644).

---

[1] Aici, şi deseori în continuare, "u", pentru "o", şi "o" pentru "u".

[2] Omis.

[3] În textul chirilic: чє, desigur, pentru ꙗ<ї>є (h<i>e).

[4] "Dumitru Găluşcă".

[5] "Al preotului Chicoş".

[6] Greşit pentru Κικοσι.

[7] "Al lui Cocoş (în loc de "Chicoş"), pentru vii".

[8] "Al lui Chicoş, pentru vii".

115 1635 (7143) mai 13.

† Сто аз, Заχарїа, с(ъ)нъ Билцъ, внѹк Пъшкан, и с<ес>[1]трн его, Дороѳтна, и внѹка его, Мърика. Adecă noi, de bunăvoia noastră, de nemene nevoiţi, nice înpresuraţi, ce de bunăvoia noastră, amu vîndut partea noastră de ocină de sat de Păşcani, partea de gios, den giumătate de sat, a treia parte, cu vad de moară, şi cu fînaţă, şi cu loc de prisacă, şi pomăt şi cu tot venitul, şi la cîmpu şi la pădure. Noi am vîndut, cumu şi mai sus iaste scris, lui Istratie din Glodéni, dereptu 14 ug(hi), bani gata, ca să hie neclătit nic(i) dănăoară, în véci.

Şi au fost într-acea[a]sta tocmală mulţi omeni buni, din sus şi din gios megiiaşi[2], anume: popa Simion de Dănceşti, şi Pătraşco Péicul ot tam, şi Frimul ot tam, şi Ionaşco ot tam, şi Lazor de Glodéni, şi Rusul ot tam şi alţi mulţi oameni buni, megiiaşi de prinp<r>[1]egiuru.

Deci noi, vădzindu acea[a]stă bună tocmală de bunăvoe, noi le-amu făcut zapis şi ne-amu pus şi peceţile, să se ştie.

Инс Гангорчѣ аїшк, м(ѣ)с(а)ца ман, її <13> д(ь)нъ, в(ъ) лѣт(о) ×зрмг.

<7143/1635>.

www.dacoromanica.ro

Popa Măteiu m-am tîmplat la cest(ă) tocmală <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.[3]>: Zapis ot Păşcani, lîngă Dănceşti, pe Cuţitna, ot v(o)lost Vasloi.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/7 b.
Orig., hîrtie (30 x 20 cm), difolio, filigran. Pe prima f. zapisul din 1635 (7143) aprilie 4 (v. doc. nr. 83).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/62 (foto.).

---

[1] Omis.
[2] "me", scris pe loc ras.
[3] Însemnarea se referă şi la zapisul din 4 aprilie, scris pe prima filă (v. doc. nr. 83).

116 1635 (7143) mai 13, Codăeşti.

Adică eu, Nastasiia şi Anna, fetile lui Dumitru Purcel, nepoatile lui Purcel postelnicul, scriem şi mărturisîm[1] cu cest zapis al nostru, de niminea nevoiţi, nici asupriţ(i)[2], am vîndut[1] a noastră direaptă ocină şi moşie[1] din sat din Codăeşti, partea din sus, ci să va alege, am vîndut lui Ionaşco Cehan ce-au fost vornic mare, direpţ cinsprezece galbini, bani gata, şi un hig de caragiu <u>[3]gorschii, derept doisprezece galbini, din vatra satului, şi din ţarină, şi din fîn[1], şi din moară şi din tot venitul, ca să-i hie ocină şi moşie, lui şi ficiorilor lui şi nepoţilor lui.

Şi într-această tocmală au fost oameni buni: frate-nostru, Ardarie, şi Iorga, şi Dulde de[4] Pogănéşti, şi Andreica şi mulţi oameni buni.

Şi, pre mai mare mărturie, ne-am pus peceţile noastre. Дд с(ѣ) вѕнант.
Ѡ Кодъещи, л(ѣ)т(о) хзѓмг <7143/1635> м(ѣ)с(а)ца маи гї. <13>.
[Locu peceţii][6].

Cincisprezece galbini s-au dat la mîna[1] mea lui[7] Cehan vornicul şi mi-au rămas cu cel vid[8] de caragiu, să se ştie.

Aşijdirea, me-au dat şi caragiul şi i-am dat zapisul în mîna[1] lui Vasile, să se ştie.
Чеχан вив дворник.

Întocma cu ur(i)ghinalu.
Chirica ban.
Enachi ban.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/8.
Copie din 1835.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/63 a, b (foto.).

---

[1] "î" redat prin ѧ.
[2] După ultima consoană, scrisă în rînd, paieroc.
[3] Omis prin haplologie.
[4] Sau: "Dul(c) de [dc]".
[5] "să se ştie".
[6] Menţ. copistului, repetată de încă două ori.

www.dacoromanica.ro

[7] Greşit, pentru "de".
[8] Greşit, pentru "vig".

117 1635 (7143) mai 15.

† Adică eu, Gligorii şi Dum(i)tru Şandru, scriimo[1] şi mărturis(i)mo cu acistu adevărat şi drept zapis al nostru, precom am vîndut driapt(a) moşie şi ocin(ă) a noastră, a trei parte din sălişt(e) din Mănişt(i) şi din Gruapa cea Mari, parte noastră; şi am vîndut dum(i)sale, lui Ionaşcu Căp(ă)ţin(ă), birăului di Ocnă, drept 22 ug(hi), ban(i) bon(i). Şi am vîndu<t>[2] di a noastră bon(ă)voe, nis(i)liţ(i), nici as(u)priţ(i), dum(i)sale şi coc(o)nilur dum(i)sale, să-i răm(î)e moş(i)e, în vici.

Şi la tucmala noastră s-au tîmplat omini bon(i) şi prioţi, car(e) ni-am pos şi digitile mai gios, ca să s(e) criaz(ă); şi, văz(î)<n>[2]du plat(ă) deplin(ă) am iscălit.

Лет(о) хзрмг <7143/1635> м(ѣ)с(а)ц(а) маи еї <15>.

Eu, Gligore Şandru, am vîndut <a. d.>.

Eu, Dum(i)tru, frat(e)-so, Şandru, <a. d.>, noi am vîndut.

Eu, popa Arsene, mart(or) <a. d.>.

Eu, Nicolai, am scris <a. d.>.

Eu, pupa[3] Nicula, mart(or) <a. d.>.

Eu, Drăgan Cupăcean(u), mart(or) <a. d.>.

Eu, Ghiorghie Surca, birău di Ocnă, mart(or) <a. d.>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Zapis de la Bostan; <şi una din prima jum. a sec. XIX>: Zapisul lui Grigorie şi Dumitru Şandru, ce vînd a lor driaptă moşie, a triia parte din sălişti Măneştii i din Groapa Mare lui Ionaşcu Căpăţînă, birăului de Ocnă. No. 23. 7143 <1635> mai 15.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., LVII/5.
Orig., hîrtie (28,5 x 19,5 cm), rupt în patru bucăţi, şapte amprente digitale.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/64 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Tîrgu-Ocna*, p. 605-606 (rez. edit., după orig.); Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 115 (orig.).

---

[1] Aici şi în continuare: "o" pentru "u", "u" pentru "o" şi "i" pentru "e".
[2] Omis.
[3] Pentru: "popa" (v. n. 1).

118 <1635-1651> mai 16, Iaşi.

† Сто аз, Гаврил хетман и пъркълаб Сучавскон. Scriem la toţ(i) feciorii no[ş]ştri şi la vătaji şi la giudzi de ţigani, carii veţi înbla pentru ţiganii la ţînutul Orheiului, să aveţi a-l lăsa pre cestu ţigan, anume pre Neanul. Întru nemică să nu-l învăluiţi, ce să aveţ(i) a-l lăsa, că iaste a priiatenului nostru, a fecioru[l]lui <Lu>[1]pului vornicul, ce au fostu.

Тое пишем. Инак не ученити.

www.dacoromanica.ro

Ⅱ(и)с ѵ Ⅰ҃с, м(а)и ѕ҃ <16>.
Γαçριλ χατμαν <m. p.; sig.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Pe ţîgan(i); <şi una din sec. XIX>: No. 13. Mai 16.

Arh. St. Bucureşti, A. N., MMDCIX/58.
Orig., hîrtie (16 x 19,7 cm), pecete inelară octogonală, în ceară naturală (2 x 1,6 cm), căzută.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc.: I/20 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 228, nr. 1080 (rez.).

Datat după Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava şi după Lupu <Hăbăşescu> fost <mare> vornic. Doc. ar putea fi şi din 1634, cînd Gavril Coci a fost numit hatman, în domnia lui Vasile Lupu (v. şi *D.R.H.*, A, XXII, nr. 117, p. 127).

---

[1] Omis prin haplologie.

119 1635 (7143) mai 20.

7143 <1635> maiu 20.
Zapis de cumpărătură a giumătate de hotarul Burueneştii, <la ţinutul Roman>.

Arh. St. Iaşi, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1450, op. 1651, dos. 49, f. 47 r., nr. 4.
Menţ., într-un opis din 1844 noiembrie 24, "de docomenturile" înfăţişate "în pricina cu mon(asti)re Doljăştii, pentru înpresurarea moşiei Burueneştii despre Doljăşti".
Ibidem, f. 51 v., nr. 4 (menţ., în copia unui jurnal din 1852 martie 13); f. 168 v. - 169 r. (aceeaşi menţ.); f. 197 r. (aceeaşi menţ.).

120 1635 (7143) mai 21, Iaşi.

† Eu, Gavril, şi frete[1]-mieu, Pană, şi cu soru noastră, Nastasiia, feciorii Irinei den Băloşén(i), nepoţii lui Făd̆or de acolea, înşine pre noi mărturisim cum am vîndut toată partea noastră din sat din Băloşén(i), şi din vatra satului, şi din cînpu, pre unde va hi partea noastră de fînaţ, şi din şes şi dintr-apa Jijii, [din] car(e) sat iaste spre Jijiia, toată partea noastră, de nime siliţ(i), nice înpresuraţ(i), ce de bunăvoia noastră, direpţ patrudzeci de taleri de argintu, dumisal(e), lui Toader Ştefan şi lui Parades Saula şi lui Mihai Ungurul, ca <s>[2]ă le hie lor direaptă moşie, şi feciorilor săi[3], şi nepoţilor ş<i>[2] strănăpoţilor[1].

Şi în tocma<l>[2]a noastră au fost Ionaşco, fe<ciorul>[4] Buzei de acolea, i Ştefan, zeat Toader ot tam, i Lupul Dîrlău, i Dumitraşco, s(î)nă Şetrar, i Vas(i)lie Hăugul, i Căzacul ot Mălăeşt(i), i Strătulat Dupniţ(ă) şi mulţi oamen(i) bun(i) din megiiaş(i).

Pre mai mare credinţă, ne-am pus şi pe <ce>[4]ţil(e), să să ştie.

Ѯ Ⅰ҃с, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃ѯ҃ѯ҃ <7143/1635> маи к҃а <21>.

Ꙗз Костантин Хъбгбл искал m. p.; <sig.>.

† Ꙗз Сава Хъоуг(б) искал <m. p.; a. d.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe f. 2 r., o îns. grecească>, <iar pe f. 2 v., două îns. din sec. XIX>: Gavril şi frate-său, Panu; <şi>: Băloşănii. 7143 <1635> mai 21. No. 6.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, III/51.
Orig., hîrtie (31,5 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, o pecete inelară în tuş şi o amprentă digitală.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/114 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, nr. 79, p. 98-99 (orig.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt.
[3] Greşit, în loc de "lor".
[4] Omis.

121 1635 (7143) mai 24.

Înpărţală de moşie[1], a lui Dumitraşcu Şăptelici şi giupîneasa sa, Gaftona, şi cu ginerele lor, Ştefan Gurgulen[2], şi giupîneasa lui, Zlata, fiica lui Săptilici, din velet 7143 <1635> mai 24.

Arh. St. Iaşi, CCLX/2, f. 4 v., nr. 1.
Rez., într-un perilipsis din 1805.
Ibidem, DCCXCI/547, f. 486 r. (rez., în copia unui op. de doc. de la înc. sec. XIX).

---

[1] "Văscăuţi, ţinutul Cernăuţi", după titlul paginii; numele ţin. este însă greşit, în loc de: "Suceava", după cum rezultă din alte doc. referitoare la stăpînirile familiei Şeptelici în satul Vascăuţi/Văscăuţi (v. *D.I.R.*, XVI, vol. IV, p. 44; XVII, vol. II, p. 310, 321; vol. IV, p. 84; vol. V, p. 136; Hăjdeu, *Arch. Ist. a Rom.*, III, nr. 20, p. 221-222; Bălan, *Doc. bucovinene*, II, nr. 44, p. 101-102).
[2] Greşit, în loc de "Murguleţ", cum apare în doc. din 1646 iulie 10 (orig., la Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/85).

122 1635 (7143) mai 25, Suceava.

† Смерєнїє Ѳвлогїє єп(и)ск(о)по Радъ<вц>[1] сковѣ, и ер(w)монах ...[2], егѹмен wт с(вѣ)та(а) м(о)настир Солка, и ерwмонах проегѹмен Гиwргїє, и ерwмонах Кенїамин, и ерwмонах Иwсиф, и ер(w)монах Дєwнтїє, и ерwмонах Тwфил, и Сиwан, и Гафтин дїакwн, и Силевестрѹ дїакwн, и Ѳфрем дїакон, и ерwмонах Дїwнїсїє şi alţi fraţ(i), cu totu soborul de la mănăstire de la Solca, scriem şi mărturisim, cu cestu zapis al nostru, cum s-au sculatu toată ruda carii au fostu mai aproapi lui Isac Balica ce-au fostu hayman şi au pîrîtu înnainte Mării Sale, domnului nostru, Iw Василиє в(оє)в(о)да, бwж(їю) м(и)лости<ю>[1], г(о)сп(о)дари Земли Иw(л)д(а)вскоѹ, пан Савин Пръжескѹл вел вwрник Дwлнии Земли, и пан Дѹмитрашкѹ Шwлдан вел вwрник Бишиен Земли, и пан Дѹмитрѹ Бѹхуш вистерник, и пан Глигwри Ѹреки вел спат(ар)и, и пан Лѹпѹл Пръжескѹ вел клѹчари, и Iwнашкѹ Пръжескѹл постелник, и Пътрашкѹ Чwголѣ пъркълабѹ

www.dacoromanica.ro

Хотинскїи şi cu toţ(i) fraţii a dumilorsale, cum toat(e) sateli lui Isac Balica le ţin totu oameni streini şi nime den ruda lui nice un satu nu ţine.

Dec(i), Măriia Sa, domnul nostru, au socotitu cu totu sfatul Mării Sali, cu vlădicii şi cu boerii cei mari şi cei mici, şi au aflat cum si <ca>[1]de să ţii acéle sate ruda lui Isac Balica, decîtu streinii.

Dec(i), Măriia Sa, domnul nostru, au luatu acele sate toate de la streini şi le-au datu pre mîna cestor boeri ce sîntu mai sus scrişi, rudei lui Isac Balicăi hatmanul. Deci, au fostu datu şi Ştefan Vodă neşte sate mănăstirii Solcăi, care[3] au ziditu-o dumnealui, Ştefan Vodă, anumi Lujenii şi <Şi>[4]peniţii, în ţinutul Cernăuţului, şi Iubăneştii şi Dumenii şi o parte[3] den Licina, din giumătate de satu, din gios, a tria parte[3], den ţinutul Dorohoiului, şi Hortlénii[5], la Fălciiu, şi cinci fălci de vii în Ţomb<r>[1]icu, la Cotnariu.

După acéia, socotit-am noi, înpreună cu dumenalor, cu aceşti boiari, cu toţ(i) ce mai sus scriu, şi am aflatu cum aceste sate au fostu a lui Isac Balicăi. Deci, într-acéia, noi, de bunăvoe noastră, ni-am tocmitu cu dumnalor[6], cu aceşti boeri, ca să ţii dumnalor[6] satul Lujénii şi Şepeniţii şi Dumenii şi celi 5 fălci de vii de la Cotnari, ce-au fostu cumpăratu Isac Balica acéle vii de la Petrea Grosul din Bae, apoi le-au vîndut Petrea[7] Grosul lui Ştefan Vodă şi am dat şi noi o samă de bani de la sv(î)nta mănăstiri, preţ ca di doau sute de taleri, şi au dat Ştefan Vodă cincidzeci de taleri de argintu. Acéste sate şi cu acéste vii, ce mai sus scriu, am lăsatu acestor boiari ca si le ţii toate dumnalor[6]. Iar dumnealor, aceşti boeri, iarăş(i) ne-au lăsatu noou, sv(i)ntii mănăstiri, satul Iubăneştii, carele am avutu noi schimbătur(ă) cu călugării de la mănăstire de la Suceviţ(a) pentru Hrinţeşti, şi ne-au lăsatu şi part(e) den Licina, din giumătat(e) de satu, a triia parte, din gios, ce-au fostu cumpărătură Balicăi de la Moişeniţa. Şi noi <să>[1] avem a scrii pre dumnealui, pre Isac Balica, la sv(î)ntul pomelnic. Şi am lăsatu şi acei bani, ce au datu Ştefan Vodă, şi altă sam(ă), ce-am datu noi Petrii Grosul, ca să fii în paci de noi; numai, cum ni-am tocmitu, aşe să ţinem, căci şi diresă şi urice ce-am avutu pre acéste sate, ce s-au lăsatu acestor boieri, încă li-am datu dumilorsale. Iar, de să vor găsî cîndŭva nescari dires(e) sau urice la noi, să le dăm dumilorsale; iar nice să nu avem noi a mai scorni vreo pîr(ă) cu acele dirésă.

Direptu aceia, nimene din călugării noştrii de la Solea ca să n-aibă a mai pîrî pre[3] aceşti boiari, ce sîntu mai sus scrişi, ruda Balicăi. Nici dumnealor, nici ruda dumilorsali, carii vor lii dintru dumnealor, ca să n-aibă a ne pîr(î) pentru Iubăneşti şi pentru partea de Licina, nici odinăoară, în véci.

Şi, pre mai mari credinţă, am pus şi pecete mănăstirii că<tră>[1] acestŭ adivăratu zapis al nostru.

Şi în tocmala noastră fost-au părintele Кареадм архїепископ, митрополитъ Сучавскии, и Митрофан епископъ Рымникїи, и Геѡргии еп(и)скопъ Хъшскии, и пан Пътра<ш>[1]кѹ Кашѡт(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(є)т, и пан Гаврил хетман и пъркълабъ <Сѹ>[1]чавскии, и пан Геѡргии вел чашник, и пан Ирдаки вел вист(ѣрник), и Грама вел столник, и пан Тѡма вел сълџар, и Раковиц(ъ) лѡг(ѡ)ф(є)т, и Тѡдерашкѹ трети лѡг(ѡ)ф(є)тѹ, и Петриченкѡ вел армаш, и Гаврилаш корник, и Геѡргии Жора сѹ<л>[1]цер, и Тъѹтѹл лѡг(ѡ)ф(є)т, и Гиѡргии Нъверъпъскѹл вѡрник, и Тънасъи вѡрник, и Ненюл вѡрник и Стрътѹлатѹ вѡрникѹ, и Дочюл пъхарник, и Єремїе Мѡргѹлец и инїи болѣри били при сиа нашеи токмежѹ.

Şi eu, Dumitraşcu Şaider, am scris acestu adivăratu zapis, ca să să ştii.

Пис ѹ Сучавъ, л(ѣ)т(о) ҳэрмг <7143/1635> маи кѣ <25>.

Arh. St. Iaşi, CDLVI/9, f. 93 r. - v.
Copie, din a doua jum. a sec. XVIII, într-o cond. de doc. a fam. Stîrcea.

www.dacoromanica.ro

[1] Omis.
[2] Lipsă numele.
[3] "e", redat prin ѣ.
[4] Omis prin haplologie.
[5] "Hor-", scris deasupra rîndului; greşit, pentru "Podolenii" (v. *D.I.R.*, A, Moldova, XVII, vol. 4, nr. 321, p. 267).
[6] "n", considerat "nĭ", ca în slavă, şi făcînd inutilă prezenţa lui "e"; v. totuşi, în acelaşi paragraf, şi forma: "dumnealor".
[7] "ea", redat prin а.

123 <1635-1637> mai 25, Iaşi.

† Adecă eu, Gligorie Geapa, feciorul lui Ionaşco, şi cu toţi nepoţii mii din sat din Băicéni, scriem şi mărturisim, cu cestu zapis al nostru, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nic(i) asuprit, ce de a mea bunăvoe, m-am sculat şi am vîndut a mea dreptă ocină şi moşie din sat din Băloşéni, din cultul de sus, ce să va alége partea mea toată, am vîndut-o giupînului Mihai neguţătoriul din tîrg din Iaşi, dereptu doadzăci şi cinci de taleri bătuţi. Şi am luat [luat][1] ceaşti bani toţi, deplin, din mîna[2] lui Mihai, şi i-am dat acea parte de ocină[3], ce să va alége partea[4] mea din sat din Băloşeni, cu tot venitul, din vatra satului, şi din cîmpu, şi din apă şi din fînaţu, din tot venitul, denaintea lui Simion, fecorul lui Ghiorghie, şi denaintea lui Bejan, şi denaintea Savei, feciorul Hăugului, şi Pătraşco, feciorul Hăugului, şi Căzacul din sat din Mălăeşti, şi denaintea Lungului ce-au[4] fostu armaş, încă s-au întîmplat[5] la această tocmală.

Şi eu, Gorovei diiacul, am scris, <s>[6]ă să ştie.

V Ӣс, маи к҃е <25>.

† Şi această tocmală s-au făcut denaintea Porţii Măriei Sale, lui Vodă, şi noi, toţi vornici de Portă[3], fost-am de faţă cîndu i-au dat bani deplin. Dece, noi încă, dacă am văzut plat(a) şi ei mărturisindu cum au vîndut de bunăvoe, am iscălit într-acestu zapis.

† Ӣз Гиѡргиє Нъвръпъскул дворник m. p.

† Ӣз Василіє Рошка дворник m. p.

† Ӣз Иримїа Бенкулец дворник нскал m. p.

<Pe f. 2 r., începutul zapisului, sub altă formă>: "† Adecă [e][7] noc[8], a<nu>[6]me Gligorie Geapa şi Rusca <Că>[6]l<d>[6]ăruşo[o]ae şi Măriia, fata Geapei, şi Isacu[9]; <iar pe f. 2 v., trei ins. cont.>: Ѯчинил ѳрик[10]; <apoi>: Бълошанѣ; <şi>: Гληгορηε Τζαπα, τις Παγητζενης[11] <şi una din prima jum. a sec. XIX>: Băloşănii. Fără an, iar luna, mai 25. No. 11.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, III/56.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecetea Porţii domneşti, ovală, în cerneala însemnării vornicilor de Poartă.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/115 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, IV_2, nr. 17, p. 171-172 (orig., datat: (ante 7153) mai 26).

Datat după Vasile Roşca, vornic de poartă abia de la 24 iulie 1634 (v. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 167, p. 189-190, nr. 198, p. 225-226, şi nr. 207, p. 234-235), după Irimia Vînculeţ, atestat în

www.dacoromanica.ro

funcție la 23 martie 1636 (v. doc. nr. 371), și după Gheorghe Năvrăpăscul, care în 1638 mai 12 apare ca fost vornic (v. *Catalog*, II, p. 266, nr. 1271; v. și Stoicescu, *Dicționar*, p. 435 și 455).

---

[1] Literele "lua", șterse cu aceeași cerneală", iar "t" este suprascris.
[2] "mîna", scris deasupra rîndului.
[3] "ă", redat prin ѧ.
[4] "ea"/"e-a", redat prin ѧ.
[5] În textul chirilic: ѧнтъмплѧт.
[6] Rupt.
[7] Probabil diacul a vrut să scrie inițial: "eu".
[8] Pentru "noi".
[9] Lectură nesigură.
[10] "Am făcut uric".
[11] "Gligorie Țapa, de la Paicceni".

124 1635 (7143) mai 28, Suceava.

† Dintr-aeșt(i) ban(i)[1] am dat eu un cal roibu, dereptu 19 galben(i). Și au dat Lazor altu cal, iar(ă) roibu, dereptu 11 galben(i). Făcutu-s-au 30 galben(i).

Car(e) cai i-au luat Pierdutul și au dat banii la Grama stolnicul. Ținu<tu>[2]-i-au dumnealui din dzilel(e) lui Moisei Vodă, domniia dintîiu, pîn(ă) în dzilel(e) lui Vasilie Vodă; iar dzéce galben(i) ce-au fost nedați(i), iarăș(i) i-am dat: eu, cinci galben(i), și Grama stolnicul, alți cinci galben(i). Și s-au plătit deplin aestu zapis, 40 galben(i), în mîna Iurgăi cămănariul.

Iar de va vrea cîndva Grama stolnicul să ceară acei ban(i), 5 galben(i), ce-au dat pintru Vîrlan, nu să cade să i-i dea, căce s-au ținut dumnealui cu acei ban(i) atîtă vréme și n-au vrut să-i dea la mine, cîndu i-am cerșut, mrgîndu la Ț(a)rigradu, să-m(i) dea acei 30 galben(i) și eu să plătescu acestu zapis deplin, 40 galben(i); sau, de va ținea dumnealui banii la sine, să plătească[3] dumnealui deplin aceșt(i) 40 galben(i). Iar pintru gîlceava, iarăș(i) am mai dat eu cinci galben(i), cum știu mulți boiar(i) de aestu lucru.

Dzisu-i-am dumisal(e) și într-alt chip: să dăm aeșt(i) bani, treidzeci de galben(i), la un neguțător, să facă cu dinșii[4] negoț, să agonisească acei dzéc(e) galben(i), pînă a veni zapisul. Dzisu-i-am săvai să-m(i) dea la mine 15 galben(i) și să oprească la sine alți 15 galben(i), iar cîndu va veni zapisul să dau eu 20 galben(i) și dumnealui iar(ă) 20 galben(i). Iar dum[s][5]n(ea)lui nic(i) într-un chip n-au vrut, ce-au ținut banii toț(i) la sine, pînă ce s-au plătit acestu zapis.

În Suceav(a), v(ă)l(ea)tu 7143 <1635> mai 28[6].

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: Ομολογια του στολνικου Γραμα και Πουγουσιν δια 40 φλορια[7]; <și>: † Zapisul ce-am dat 40 galben(i) pintru Vîrlan, ficiorul lui Lucoci[6].

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLVII/182 b (f. 1 v. -2 r.).
Orig., hîrtie (20 x 16 cm), difolio, filigran.
Ibidem, S. Zotta, dos. nr. 25, f. 83 (copie modernă), și f. 39 v., nr. 5 (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/65 a, b (foto. după orig.); Ibidem, Xerogr. de doc. I/21 (xero. după copie și după rez.); Pachet Costăchescu, nr. 15 (transcr. orig.).

EDIȚII: *Catalog*, Supl. I, p. 184, nr. 533 (rez. dezv., după copie).

www.dacoromanica.ro

[1] Este vorba de cei 40 de galbeni pentru care Grama stolnic şi Dumitru Buhuş vistiernic se puneau chezeşi în <1631> aprilie 27 (v. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 107, p. 119, cu data de an greşită: <cca 1634>, deoarece în actul de faţă se menţionează prima domnie a lui Moise Movilă), prin zapisul de pe f. 1 r. (v. *descr. arheogr.*).

[2] Omis.

[3] "ea", redat prin ѧ.

[4] Aşa în orig.

[5] Deasupra lui н ("n"), un с ("s") superfluu. Desigur, Dumitru Buhuş, scriitorul actului, iniţial a vrut să scrie "dumisale".

[6] Documentul şi a doua ins. de pe verso, sînt scrise de Dumitru Buhuş vistiernic.

[7] "Înscrisul stolnicului Grama şi al lui Buhuş, pentru 40 de galbeni". Însemnarea se referă la actul din <1631> aprilie 27 (v. mai sus).

125 1635 (7143) mai 31, Iaşi.

† Иѡ Ѳасилїє воєводѧ, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)ръ Зємли Мѡлдавскои. Scriem Dom[Dom]nea[1] Mea la sluga Domnii Méle, la Dumitru uricar biv dvornic[2]. Dămu-ţ(i) ştir(e), daca vei vedea cartea Domnii Méle, să strîngc[1] oameni buni, bătrîni, să mergi să hotărăşti la sat la Gurbăneşti şi la Budeşt(i)[3], să le alegi hotarul despre alte hotar(e) şi[4] altor sate, ce sîntu înpregiur, a svintei mănăstir(i) S(vea)ti Sava, pre zapis de la Enachi postelnicul.

Şi, cum le-i alége, să faceţ(i) scrisoar(e) la Domnea[1] Mea. Cum va hi mai cu direptul, să socotiţ(i).

Тоє пишєм Г(ос)п(о)дстє(о) Мн.

V Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрмг <7143/1635> маи кѣ <31>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рєч(є).

† Пътрашко Ѳашот(ъ) вєл лѡг(ѡ)ф(є)т m. p.

† Мнош <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Εν το Κουρμπανεστιν, να χοταρισουν[5].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava-Iaşi, XLIII/1.
Orig., hîrtie (30,3 x 12 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/22 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 228, nr. 1081 (rez.).

[1] Aşa în orig.

[2] De la "Dumitru" pînă aici, scris de altă mînă, cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

[3] "şi la Budeşt(i)", scris deasupra rîndului, cu altă cerneală.

[4] Greşit, în loc de "alc", sau diacul a intenţionat să scrie, la început: "şi despre alte sate"?.

[5] "La Gurbăneşti, să hotărniccască".

126 1635 (7143) <iunie> 1, <Trotuş>.

Copie.

Milostive şi luminat(e) Doamne, ştiri dăm Mării [Domnii] Tali, ca domnului milostiv, cum au venit vornicu Neniul cu cinstită cart(e) Mării Tali şi cu satul

www.dacoromanica.ro

Bîrsăneştii, scriind în cinstită carte a Mării [Domnii] Tali ca să strîngem oameni buni, megieşi din sus şi din gios şi orăşăni, bătrîni şi tineri, ca să socotim o silişti de sat, anumi Pleşăştii, ci s-au pîrît satul Bîrsăneştii cu vornicu Neniul înnainte dum(i)s(a)li log(o)f(ă)t(u)lui celui mare, zicînd Bîrsăneştii că iasti[1] acia sălişti ce scrii mai sus, Pleşăştii, din hotarul lor, iar Neniul vornic au zis că esti de hotarul satului său, anume Rediul.

Deci, am strînsu oameni buni din megieşi, slugi Mării [Domnii]Tali şi orăşăni bătrîni, anumi: Ilisăiu din Poiană, şi Vasile, ficiorul său, şi Lazăr de acolo, şi Ion din Brătila, şi Marcu de acolo, şi Andrei Măcău, şi popa Vărnava de acolo, şi Grigori Orăşul din Stroeşti, şi popa Dumitru cel domnesc, din tîrg din Trotuş, şi Ion Petre, şi Chihaia[1], şi Soci Mihai, şi Grigori diiacul, şi Ioniţi bîrăul, şi Nistor sluhariul, şi Marcu, şi Ioniţi, ficiorul popii Manii, şi Cozma din Vilipeşti[2], şi mulţi oameni buni; şi i-am întrebat pe aceşti oameni, pe toţi carii scriu mai sus, cum ştiu ei cu sufletile lor de acia sălişti, de ci hotar esti.

Deci, ni-au mărturisit cu sufletile lor cum iasti acia sălişti de hotarul Rediului şi i-au zis Bineştii[3], pre numili Benii, şi s-au mutat dintr-acia sălişti mai gios, în capul hotarului din drumul cel mari, iar Bîrsăneştii n-au avut triabă cu acia sălişti şi cu acel hotar, ci, cînd au arat Bîrsăneştii într-acia sălişti, cine au ţinut Rediul li-au luat lor den a zăci.

Deci, pre unde au arătat oameni buni şi bătrîni şi cu satul[4] din Bîrsăneşti şi cu Dumitru de acole şi cu Mihăilă cel bătrîn di-acole că esti hotarul acei silişti, noi am stîlpit despre Bîrsăneşti şi s-au ales cum am aflat mai cu dreptul, cu oameni buni.

Pre mai mari credinţi, am pus pecetia oraşului şi peceţile noastre într-aciastă cart(e).

Măriia[1] [Domnii] Voastre[5] vei faci cum te va milostivi Dumnezău.

Milostivul Dumnezău să dăruiască Domnii Tali zile multe, cu bună paci, întru mulţi ani, de la H(risto)s adevăr.

Robii Mării [Domnii] Tali, <Nicolai>[6] Bejan ci au fost pah(a)r(nic) şi Patraşcu Şolomon[7] şi Condre şoltuzul cu doisprezăci pîrgari de tîrg de Trotuş.

7143 <1635> iulie[8] 1.

[L(ocul) p(eceţii)][9].

Giudecătorie ţinutului Iaşii.

Cu orighinalnicul docoment copie aciasta din cuvînt în cuvînt poslăduindu-să şi pentru că întocma esti, s-au adiverit după cerire dom(isa)li, Gheorghie Nigolici, cu iscăliturili mădularilor şi punire gherbului acestui trebunal, supt no. 2147.

Iaşi, 1835 săpt(em)v(rie) 12.

Gherghel spat(a)r.

Derector, sulger Botescu.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 657 (Cond. moşiei Ocna), f. 3 v. - 4 r.

Copie.

Ibidem, f. 62 r. nr. 2 (rez.); Ibidem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXL/21 d (rez., cu data de lună: iunie, într-un perilipsis din 1841 septembrie 29).

Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 105, f. 136 v. (rez., cu data de lună: iunie); Ibidem, Divanul de Apel al Ţării de Jos, Tr. 1146, op. II 1300, dos. 49, f. 256 r., nr. 1 (rez. dezv., numai cu văleatul, într-un jurnal din 1834 octombrie 18).

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/23 (xero. după copia de la Arh. St. Bucureşti).

EDIŢII: Ghibănescu, *Tîrgu-Ocna*, p. 602 (rez., cu extrase sub data de lună "iulie"); Stoide-Tureu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)*, p. 16, nr. XXXI (rez. de la Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 105); *Catalog*, II, p. 230, nr. 1090 (rez., după copie).

Deoarece cele două rez. cu dată completă (v. *descr. arheogr.)* au luna: "iunie", iar ispisocul domnesc de întărire a seliştei Pleşeşti, datează tot din luna iunie, probabil că şi orig. acestui act a avut aceeaşi lună. Deşi Ghibănescu (v. EDIŢII) a publicat actul sub data de lună: "iulie", este de presupus că el a folosit, direct sau indirect, aceeaşi copie din Cond. moşiei Ocna.

---

[1] "ia", redat prin ѧ.

[2] În loc de "Filipeşti".

[3] În rez. de la Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice: "Beneşti", iar în cel de la Arh. St. Iaşi, Anaf.: "Băneşti".

[4] Probabil greşit, pentru: "Savul".

[5] Greşit, pentru: "Ta".

[6] Completat după aceleaşi rez. (v. n. 3).

[7] În loc de "Solomon".

[8] Greşit (v. *datarea*).

[9] Menţ. copistului, scrisă de trei ori, în chenare rotunde.

127 1635 (7143) iunie 3, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскон. Wж(є) Г(о)с(по)дств(о) Ми даєм и потвръждаєм слѹзи наше, Костантину Ѹдри Гъискъ дїакъ, его правою wти(и)нѹ и даанїє, wт испискок за даанїє и м(и)лованїє что имает wт Моисею Могила воєвода, един мѣсто да сътворит собѣ млин и ступа[м][1] на потока что с(ѣ) имѣнѹет Саска, что изидет, источник тон потоци, [и] из рѣца Молна, что ест, <тон мѣсто>[2], прав(о) г(ос)п(о)д(а)рьскон, из хотар тръг Баѣ, по тоѣ стороии, через рѣца Мwлдавѣ, wткъ планинѹ, и мѣсто за пасникъ, да собѣ учинит кулко бъдет емѹ досът, и една вѹкатѹ wт боковина, бити емѹ за готованїє веприм его.

Тѣм радї, како да ест емѹ, и wт Г(о)с(по)дств(а) Ми, правон wти(и)ни, и даанїє, и м(и)лованїє, и ѹрик и потвръжденїє, съ въсем доходом, непорѹшенномѹ николиж(є), на вѣки вѣчнїи. И ни никто да с(ѣ) не ѹмишлает.

Пис ѹ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг, юн(їє), г д(ь)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т <m. p.>.

† Бор(ъ)лѣнил <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea dăm şi întărim slugii noastre, Costantin Udrea Gînscă diiac, dreapta lui ocină şi danie, din ispisocul de danie şi miluire pe care-l are de la Moiseiu Moghila voievod, un loc să-şi facă moară şi piuă[3] pe pîrîul ce se numeşte Sasca, care iese, izvorul acestui pîrîu, din rîul Molna, care este, <acest loc>[2], drept domnesc, din hotarul tîrgului Baia, pe cealaltă parte, de peste rîul Moldovei, dinspre munte, şi loc pentru

www.dacoromanica.ro

prisacă, să-şi facă[4] cît îi va fi de ajuns, şi o bucată de făget, să-i fie pentru folosinţa porcilor lui.

Pentru aceea, să-i fie, şi de la Domnia Mea, dreaptă ocină, şi danie, şi miluire, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635>, iunie, 3 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice(fost Bibl. Acad.), CCCLV/4.
Orig., hîrtie (30 x 40 cm.), pecete aplicată, stricată.
Ibidem, CCCLV/5 (trad.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/66 (foto.).

---

[1] Aşa în orig., s-ar putea citi şi: и <съ> стѣпам(и) ("şi <cu>pive").
[2] Omis.
[3] V. n. 1.
[4] Se subînţelege, în continuare: "cu hotarul".

128 1635 (7143) iunie 5, <Iaşi>.

Ѣ(ъ) лѣт(о) ҳ҃зр҃мг̑ юнїе ѕ̑.

Іѡ Басиле воевода. Ѡжи придоше, пред Нами и пред нашими боляри молдавскии, Дмитрѹ и брат его, Ионашкѹ, и сестра[х] их, Мъринa, с(ъ)нове Фътѹлове, и внука их, Марїе, все вноци Кирании Збироаи вориничас(а); <wт>[1] доброи воле давали есми част[ти]н наше за wтниниѹ, половина сълищи wт Петросѹл. Тоа давали есми сродниц(и) наше, Гиоргие Рошка бив вистер, ради многа кеатованиe <ч>[1]то сътворил wн до коле извадил нам дрѣги наше wтн(и)ие, <ч>[1]то би<ли>[1] присоловиие[2]. Тим ради, никто w<т>[1] сродници их да ни имает <требо съ тоа половина сълищи wт Петросѹл.

Ино Господство Мн, ако ѹвидѣхом их>[3] доброволною дани, и Мн, ежеж(е) и wт Нас, дал(и) и потверди<ли>[1] болерѹ наше вас[4] писанноми, Гиоргие Рошка бив вел вистерник, на тоа пред реченаа половина сълищи Петросѹл, како да ест им, и wт Нас, съ всем дхо<до>[1]м, непорошено неколижи, на вечнии. И ни да съ[5] не умешает.

Тоадерашкѹ[6] Башотъ вел логоф(е)т.

În anul 7143 <1635> iunie 5.

Io Vasile voievod. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Dumitru şi fratele lui, Ionaşcu, şi sora lor, Mărina, fiii lui Fătul, şi nepoata lor Marie, toţi nepoţii Chiranei Zbiroaia vorniceasa[7]; <de>[1] bunăvoie am dat părţile noastre de ocină, jumătate de selişte din Petrosul. Aceea am dat-o rudei noastre, Ghiorghie Roşca fost vistiernic, pentru multă cheltuială pe care a făcut-o el pînă cînd ne-a scos nouă alte ocini ale noastre, care au fost cotropite[2]. De aceea, nimeni dintre rudele lor să nu aibă <treabă cu această jumătate de selişte din Petrosul.

www.dacoromanica.ro

Deci, Domnia Mea, dacă am văzut>[3]dania <lor>[3]de bunăvoie, şi Noi, încă şi de la Noi, am dat şi am întărit boierului nostru mai susscris, Ghiorghie Roşca fost mare vistiernic, această mai înainte zisă jumătate de selişte Petrosul, ca să-i fie, şi de la Noi, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

Toderaşcu[6] Başotă mare logofăt.

<Deasupra, îns. copistului>: Pe Petrosul, peste Prut, a lui Costantin Rosăt vor(nic).

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 626, (Cond. Asachi), f. 295.
Copie din prima jum. a sec. XVIII.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/67 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 229, nr. 1082 (rez.).

---

[1] Omis.
[2] De la <ѡт> доброи волѥ (de bunăvoie), pînă aici, text redat după modelul unui zapis, fie de întărirea domnească, fie direct de copist.
[3] Loc alb în copie.
[4] În loc de вишѥ (mai sus).
[5] În loc de сѣ (se).
[6] Greşit, în loc de Пѣтрашко (Pătraşco).
[7] Aşa în text. slav.

129 1635 (7143) iunie 5, Iaşi.

Ию Ѳасилїѥ вωєвωдѧ(д), в(о)ж(ї)ю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земаїѥ Ѫwлдавскои. Пишим слугам нашим, Глигорѣ Галбанул ѡт Козмеѫи. Damu-ţi ştire că Domnii Méle s-au jăluit sluga noastră, Apostolachie din Oşăşti, şi Porcea, pre Ciudin şi pre Ioniţă, ficiorii Albei de acolo, şi pre ginerele lor, pre Vartic, zicînd că, pentru cisla lor, le s-au tras bucatele lor, di i-au dat ei 15 ughi şi doi boi[1]. Şi pentru cisla au plătit deusăbi, în ughi, bani buni; au plătit şi dabile, di are şi hîrtii de la dăbilari. Şi pentru Toader şi pentru femeia lui, iar au plătit cîteva dabile, şi nu vor să-i întoarcă lui.

Direpţ aceia, décă vei vedea cartea Dumnii Méle, iar tu să aibi a le faci lur[2] lége diriaptă cu denşii, să le plătească banii şi boii, cumu-i scrie zapisul de la ...[3]. Iar de nu-i vor plăti, tu să le opreşti ocinile, pînă-i vor plăti bucatele acele.

Iar, de li să va parea cu strimbul[2] şi n-or vrea să le întoarcă dabilele ...[3] da bani şi Vartic o giumătate, de nu, pentru aceia să le oprească ocina, să o ţie ei, pînă le va întoarce bucatele. Iar, de le ia[4] parea cu strimbul[2], iar tu să le dai lor zi, să vie să stea toţi de faţă înaintea Porţii Dumnii Méle. Инак нѣ вчиниτи.

И Ѩс, лет(о) ѯ҃эρмг <7143/1635) юнїѥ ѣ҃ <5>.

Г(ос)п(о)д(и)нъ реч(ѣ).

Дѵмитрашкѵ Юрашко пис(ал).

Col. prof. C. Cihodaru -Iaşi.
Copie modernă, defectuoasă, după orig.

www.dacoromanica.ro

[1] "doi boi", între paranteze rotunde, urmate de "?"; v., totuşi, menţionarea banilor şi a boilor.

[2] Aşa în copie.

[3] Loc alb în copie.

[4] Greşit, în loc de "va" (v. şi *mai sus*).

130 1635 (7143) iunie 6, Iaşi.

† Иw Ѣасилїѣ воєводѧ, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Зємли Мwлдавскоѥ. Scriem Domniia Mea la sluga noastră, la Burleanul uricariul, şi la Isac Stîrcea. Dămu-v(ă) ştire că s-au jăluit înaintea Domniei Méle sluga noastră, Onciul[1] ce au fostu staroste, dzicîndu că-i înpresură Lupul Talpă ce au fostu comis o bucată de hotar de la Şăndréni[2] şi i-au pusiat[3] nişti fîn de[4] pre partea lui.

Pentru acéia, deaca veţi vedea cartea Domnie<i>[5] Méle, iară voi să <s>[5]trînget(i) oamen(i) bun(i), din sus şi din gios, să mérget(i) şi să socotiţi şi să alégeţ(i) partea a Onciului deiusăbi, cum va hi mai cu direptul, nemărui să nu făţăriţi, ce, după cum le[6] vor spune diresele şi cum vor şti oamen(i) bun(i), aşea să le alégeţi.

Aşijdere, şi de acel fîn să-i socotiţi, de să va afla că i-au fostu a Onciului, să-i faceţi lége, să-i plătească. Şi cum veţ(i) afla mai cu dreptul, să faceţi scrisoare, să ne daţi ştir(e). Тои пишєм.

ѯ Иc, л(ѣ)т(о) ×ѯрмг <7143/1635> юн(їє) s <6>.

Г(о)сп(о)д(и)нъ рєч(ε).

† <П>[5]ѣтрашко Ѣашот(ъ) вєл лwг(w)ф(ε)т m. p.

† Дѯмитрѯ <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Лист за хотар Шєндричѣскїи[7], Borăleanului i Stîrcii; <şi alta din sec. XIX>: Anul 7143 <1635> iuni 7. No. 16.

Arh. St. Iaşi, CDXXIII/25.

Orig., hîrtie (29,3 x 18,3 cm), filigran, rupt şi lipit la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.

Ibidem, CDXXIII/24 (copie de la sf. sec. XIX); CLXII/9, f. 1 v. (rez.); DCCLV/86, f. 1 r., nr. 16 (menţ.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/116 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XIX, p. 16 (orig., cu greşeli de transcriere).

[1] Înaintea cuvîntului "Onciul" mai este o literă, care ar putea fi п ("p").

[2] În însemnarea de pe verso, ca şi în alte doc. din epocă (v. *D.R.H.*, A, XXI, nr. 226, p. 282-283, şi nr. 292, p. 372-373, şi în volumul de faţă doc. nr. 191, 232, 424, 456, 491, 528): Шєндричѣни ("Şendricéni").

[3] De la пасте, pers. a III-a sg. a aoristului sigmatic de la пасти = "a paşte, a păşuna".

[4] "de" scris deasupra rîndului.

[5] Rupt.

[6] "le" adăugat ulterior în rînd, cu litere mai mici.

[7] "Carte pentru hotarul Şendricenilor".

www.dacoromanica.ro

† Ѳтѵ аѕ, Ѧѵпѵл Гѡнгѣ, scriu şi însumi pre mine mărturisescu cumu m-am prinsu eu, de bunăvoia mea, de nimene nevoit, nice înpresurat, să aibu a da o sută şi nooîdzeci de galbini, să răscumpăru eu neşte zăloage a nepotului, a lui Ion, feciorul lui Ciolpan, care zăloa[a]ge le-a pus părintele nostru, logofătul, Dumn(e)dzău să-l pomenească. Însă m-am prinsu să dau banii de astădzi, de duminecă, din luna lui iuni 7, într-o săptămînă, şi să iau eu giumătate de sat de Parcova şi giumătate de Sireţel.

Şi într-această tocmală a noastră au fostu B<u>[1]za<novsch>[1]i ce au fostu vornic, şi <Ghi>[1]orgliie Năvrăpăscul vornic şi Nacul Năvrăpăscul şi alţi mulţi oamini buni şi bătrîni s-au prilejit.

Iar de nu vor hi banii la dzi şi de vor peri unéltele nepotului, lui Ion, să aibu eu a-i da acea sută şi noodzeci de galbini, iar cu giupîineasa Safta, sau cu giupînul Dumitraşco, să n-aibă nepotul a-ş(i) întreba. De aceasta scriu.

Însă cîtu va gice[2] nepotul Ion, cu sufletul lui, că fac acéle zăloage, să aibucu a plăti.

Тоѥ пишѥм.

Пис ѵ Жолдеѱи, л(ѣ)т(о) ҳѯрмг <7143/1635> юни ѕ <7>.

Ѧѵпѵл Гѡнгѣ искаѧҳ m. p.; <sig.>[3].

† Ѩз Гиѡргїѥ Нъврѣпъскѵл дворник искаѧҳ <m. p.; sig.>.

Ѩз Дѵмитрѵ искаѧҳ <m. p.; sig.>.

Ѩз Накѵл искаѧҳ <m. p.; sig.>[4].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), V/100.

Orig., hîrtie (30,5 x 20 cm), filigran, rupt, şase peceţi inclare în fum; prima, ovală, are ca emblemă un înger, iar în exergă inscripţia: MIHI TEMPERANTIA NIHIL PRECIOR[5]; a doua, rotundă, are o inscripţie în criptogramă; a treia, rotundă, slab imprimată; a patra, ovală, are înscris într-un scut, în ligaturi, numele Ѩтефан, iar deasupra scutului, trei flori de crin; a cincea, rotundă, are ca emblemă o felină pregătită de atac, tot într-un scut, în a cărui parte superioară se disting literele Д, şi С; a şasea, octogonală, slab imprimată, iar a şaptea are ca emblemă un pom cu rădăcini, avînd *in dextra* un leu rampant, iar *in senestra* un personaj îmbrăcat cu caftan, ţinîndu-se cu mîna dreaptă de pom.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/68 a, b (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 16 (transcr.).

---

[1] Rupt.
[2] Aşa în orig.
[3] Urmează două sigilii fără iscălitură.
[4] Urmează încă un sigiliu fără iscălitură.
[5] "Nimic nu-mi este mai scump decît cumpătarea".

132 1635 (7143) iunie 8, Iaşi.

† Adec(ă), eu, Piiatra şi cu bărbatul mieu, cu Nuor, nepoata lui Costantin şi a Brînduşei, fata lui Gavril şi a Măricăi, den sat den Dzărneşti, de ţînutul Cohurluiului, însumi, de nime asuprit(ă), nici nevoit(ă), ce de bun(ă)voia mea, scriu şi mărturisescu, cu cest zapis al meu, de o parte de ocin(ă), ce iaste a mea, în sat, în Dzărneşti, a patra parte; eu, de bun(ă)voia mea, cu toate bucate<le>[2] datuli-am dumisale, lui Pană ce-au

www.dacoromanica.ro

fostu păharnic, ca să-i hie dumis(a)le direaptă ocină şi moşie, şi feciorilor dumisale, pentru căce acea silişte[1] a noastră, ce-<i>[2] mai sus scris(ă), fost-au un locu pustii de 50 de ani şi l-au făcut dumnelui sat, de iaste cu oameni.

Iar eu, Piiatra, ce-<s>[2] mai sus scris(ă), hiindu eu o săracă răzlăţită şi străin(ă) şi neavînd <pe>[2] nime, nici feciori, nici surori, nici nepoţi, nici nepoate, nici veri[1], nici vére, ce hiindu noi numai cu capul, vădzîndu noi sat cu oameni la moşie moşilor şi a părinţilor miei, venit-am şi noi la moşie mea, neavîndu eu <pe>[2] nime, eu, de bun(ă)voia mea, dat-am ace parte de ocină den sat den dzărneşti dumi(s)ale, păharnicului, ce-<i>[2] mai sus scris, ca s(ă)-i hie lui direptă moşie <şi>[2] ocin(ă), şi coconilor dumisali. Iar dumnelui, păharnicul, să aib(ă) a ne grij(i) şi a ne comînda la moarte noastră şi după moarte noastră, ca pre neşte părinţi a dumis(a)li.

Iar după moarte noastră, de să va face noorooadă şi să va ispiti a scoate pre dumnelui den ocină ce i-am dat noi, de bun(ă)voia noastră, acela om să hii triclét[1] şi proclet de 318 oteţi из [къ] Нѣкї<ни>[2] şi să hii<e>[2] cu Arie într-u<n>[2] locu şi omul acela şi cine va face acela giudeţ, pentru căce n-are nime nici o treabă cu ace ocină, nici soţul mie<u>[2].

Ce i-am făcut cestă carte, să-i hii dumisale de mărturii, ca să-ş(i) facă şi uric pre ace parte de ocin(ă).

Pre mai mare mărturie, pusu-mi-em şi pecete.

† V Йс, хрмг <7143/1635> юн(їе) и̃ <8>.

Пътрашко Башотъ вел лwг(w)ф(ѳ)т <m. p.; sig.>, fost-am de faţă.

Пръжескѹл вел дворник искал <m. p.; sig.>.

Гаврил хетман <m. p.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Pietra. Este în ispisoc ot Dzărneşti; <şi una de la înc. sec. XIX>: 7143<1635> iuni7. Zapisul Pietrai cu bărbatul ei, Nuor, nepoata lui Costantin şi a Brînduşii, ce au dat d(umisale), lui Pană ce au fost paharnic, Zirneştii.

Arh. St. Neamţ, v. Col. Doc. şi scrisori, M-rea Văratec, III/140.

Orig., hîrtie (32,7 x 20,5 cm), difolio, filigran, trei peceţi inelare, octogonale, în cerneala doc., dintre care prima are iniţialele P. B (Pătraşco Başotă), a doua, a lui <Savin> Prăjescul, are ca emblemă o mînă care ţine un crin, iar ultima are iniţialele Г. К. (Гаврил кочи).

Ibidem, nr. 490, f. <2> r. (rez. într-un perilipsis din 1782 august 19).

Arh. St. Iaşi, CCLVIII/49 (rez. într-un perilipsis din 1815 martie 10).

EDIŢII: Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, nr. VIII (numerotare greşită), p. 96 (orig., cu unele omisiuni); idem, *Doc. m-rii Văratec*, nr. VIII (numerotare greşită), p. 86 (orig., cu unele omisiuni).

---

[1] "e", redat prin ѣ.

[2] Omis.

[3] "Din Nicheea".

[4] Aşacîn origi.

133 163<5> (714<3>) iunie 10, Iaşi.

† Иw Басилїе воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскwе. Gж(ε) Г(о)сп(о)д(ст)в(о) Ми дадохом, и укрѣпихом и поновихwм

www.dacoromanica.ro

болѣринъ нашъ, Тома вел сулџѣрю, из превелїихъ за викъпленїе что ѡи имаетъ[1] ѡт Стефан воевода, и ѡт Гашпар воевода и ѡт Радѹл воевода, на ег(о) правая ѡтн(и)наа и викъпленїе, една полѣна что с(ѣ) имѣнѣетъ Полѣна Костови, у хотар Бърлещим, что тоа[а] соби къпила ѡт Басилїе Ченъше и ѡт сърадници его, радї пет талери битиҳ.

Тѣм ради, како да ест им[1], и ѡт Нас, правая ѡтн(и)нъ, и викъпленїе, и оурик и потвръжденїе, съ въсем доходом. И инъ да сѣ не ѕмишает прѣд сем листом Г(о)сп(о)д(ст)<в(а)>[2] Ми.

V Мсоҳ, в(ъ) л(ѣ)то ҳзрмѕ[3] юн(їе) ї.

<† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл>[2].

<†>[2] Пътрашко Кашот(ъ) вел лѡг(о)ф(е)т искал[4] <m. p.>[2].

† Гаврил Ѻнул <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat, şi am întărit şi am înnoit boiarinului nostru, Toma marc sulger, din privilegiile de cumpărătură pe care el le are de la Ştefan voievod, şi de la Gaşpar voievod şi de la Radul voievod, dreapta lui ocină şi cumpărătură, o poiană care se numeşte Poiana Costei, în hotarul Bîrleştilor, pe carc, aceea, şi-a cumpărat-o de la Vasilie Cenuşe şi de la rudele lui, pentru cinci taleri bătuţi.

Pentru aceea, să-i fie lui, şi de la Noi, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.

La Iaşi, în anul 7145[3] <1637> iunie 10.

<† Însuşi domnul a poruncit>[2].

<†>[2] Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit[4] <m. p.>[2].

† Gavril Onul[5] <a scris>.

După Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, nr. 94, p. 120-121.

Text slav după orig. (care se afla atunci în Fondul Spiridoniei, VI/5 - lipsă în prezent) şi trad. (cu un comentariu referitor la datarea actului şi descrierea succintă a peceţii, cu legenda: †Їѡ Басїлие воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стю[1] г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои[6].

ALTE EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.* V, p. 24, nr. 1 (menţ., după orig.).

---

[1] Aşa în text. edit.

[2] Omis în text. edit.

[3] Greşit, în loc de ҳзрмѕ (7143), deoarece în 1637 nu mai era logofăt Pătraşco Başotă, ci Gavril Mătiaş, aşa cum observă şi editorul actului. Avînd în vedere posibilitatea de confuzie între cele două litere slavone: ѕ (3) şi ѕ (5), nu este totuşi exclusă eventualitatea unei lecturi eronate chiar din partea lui Gh. Ghibănescu.

[4] În doc. originale: [и] с(ѧ) искал (m-am iscălit); v. şi doc. nr. 1, n. 4.

[5] Greşit, pentru "Onciul" (v. nr. 442).

[6] Pentru descr. emblemei şi conţinutul inscripţiei, v. observaţiile de la doc. nr. 25.

134 1635 (7143) iunie 12.

7143<1635> iuni 12.

Ispisocul domnului Vasili v(oie)v(o)d, de giudecata ce au avut Neniul vor(ni)c pentru sileştea Pleşăştii, prin care s-au întărit stăpînirea lui Neniu vor(ni)c, dovedindu-să că Pleşăştii sînt de satul Rădiu, iar nu din Bîrsăneşti.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, Anaf. nr. 105, f. 136 v, nr. 5.
Rez. într-o anaf. din 1849 ianuarie 19.
Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXL/21 e (rez. într-un doc. din 1841 septembrie 29, cu menţ. că orig. se afla la spătarul Botezatul).

EDIŢII: Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)*, p. 16, nr. XXXII (rez. de la Arh. St. Iaşi).

135 1635 (7143) iunie 12.

† Adecă[1] eu, Vasilie Roşca biv jitnicér şi Eremiia Murguleţ, scriem şi mărturisim, cu ceastă[1] adevărată[1] scrisoare a noastră[1], înşine mărturisim[1] cum noi, de bunăvoia[1] noastră[1], am ales pre fratele nostru, Pătraşco Dragotă[1] ce au fost spătar, şi frate-său, Dumitru Dragotă[1]; şi Ionaşco, şi Marco, şi C(î)rstea, şi Andreiu, feciorii Ilei, şi Ştefan cel bătrîn[2], şi Maxin, feciorul Turculuĭ din [în] Bereşt(i), şi mulţi oameni buni, ca să ne aleagă[1] hotarele, cum au ţînut mai denainte vréme moşii noştri şi cum au hotărîr[2] şi C(î)rstea vornicul, înpreună[1] cu Dragotă[1]. Dec(i), ne-au socotit să ne fie hotarul di în hotarul Oneştilor în gios, alăturea[2] cu hăleşteul, însă[1] într-apa hăleşteului să nu aibă[1] Eremiia treabă[1]; şi de la iaz, pre supt deal, pînă[2] desupra puţului cu un pas; şi de la puţ pre supt deal, pre drum(u)şor, pînă[2] în drum; şi pre drum în sus pînă[2] în capul piscului; şi di în capul piscului, într-o scursură[1] ce dă în capul[3] iazului Vrînceanului, ca să-ş(i) facă[1] iaz, unde au fost Iazul Vrînceanului; pre acela loc să-ş(i) facă[1] şi Eremiia iaz. Însă[1] di în capul Iazului Vrînceanului la deal să nu aibă[1] Eremiia treabă[1] şi satul Păuşeştii nemică[1], numai să aibă[1] treabă[1] cu hăleşteul tot[4]. Şi nime di întru noi şi di în<tru>[5] feciorii noştri să nu aibă[1] a strica această[1] tocmală[1] a noastră[1], în véc(i).

Şi, mai pre mare din<ţă>[5], am iscălit şi ne-am pus peceţile[6] înpreună[1] cu ceşt(i) boiari, ce-s mai sus scrişi.

Ѣ(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрмѓ <7143/1635> юн(їе) ві <12>.

Însă[1] să aibă[1] treabă[1] cu ţărmurii pînă[2] in scursura Vrăncei[7].

Йз Ѣасилиѥ Рошка бив жит(ничѣр) искал m. p.; <sig.>.

Йз Иремїа Мургулец сам искал <m. p.; sig.>.

Пътрашкw спѧтар <m. p.; sig.>.

Йз Максин[8] m. p.

C(î)rstea Drăguş, am scris <sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Zapis, cum ne-am tocmit cu Vasilie Roşca, să s(e) ştie.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), CXXXVIII/10.
Orig., hîrtie (31,5 x 19 cm), difolio, filigran, patru peceţi inelare, din care trei rotunde şi una octogonală, în cerneala doc.
Ibidem, CXXXIX/1 a (copie din sec. XVIII, numai cu vălcatul); CXXXIX/1b (copie din sec. XVIII).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/69 a, b (foto.).

[1] "ă", redat prin ѧ.

www.dacoromanica.ro

[2] În textul chirilic: ѣтрѧн, хотърѧт, ѧлѧтура, пънѧ.
[3] "c", scris peste altă literă.
[4] "tot", scris deasupra rîndului.
[5] Omis.
[6] "-le", adăugat deasupra rîndului.
[7] De la "Însă", pînă aici, adăugat de diac după semnul de încheiere a textului şi după scrierea *datum*-ului.
[8] Lectură nesigură.

136 1635 (7143) iunie 12, Hălăştiiani.

† Adecă eu, Isac, ficiorul Stanei din Păşcani, şi Dumitraşco, ficiorul popei, lui Vasilie, din Romăneşti, şi Precopiia, ficiorul Dinei din Ţîgăneşti, nepoţii Toflei, înşene[1] pre noi mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cum noi, de bunăvoe nostră, de nimene nevoiţi şi de nime[1] asupriţi, am vîndut dumisali, Lupu[l]lui Prăjescului clucérului celui mare, un ţîgan; anume Lupul, ficiorul lui Răchit(ă), cu ficiorii lui, cu toţi, dereptu doaodzeci ugh(i)[2]. Şi banii s-au dat deplin în mînule nostre.

Şi aiastă totmală[3] au fost dinnainte lui Gheorghie vornicul de Portă, şi dinnainte lui Lazor Moţoc din Moviléni, şi dinnainte Petrei din Miclăuşéni, şi dinnainte lu<i>[4] Gheorghie vătămanul din Lăţcani, şi dinnainte popei din Hălăştiiani, şi dinnainte lui Vasilie Benei şi dinnainte a mulţi oameni buni şi bătrîni, de prin pregiur megiiaşi, s-a făcut aiastă tocmală, şi ca să-şi aibă a-şi faci dumelui şi dires domnescu pre aiastă a nostră scrisoare.

Pre mai mare credinţă, ne-m pus şi peceţile[1], să fie de credinţă. De iasta mărturi[m]siin, ca să să ştie.

† Пис ѵ Хълъшиѧн(и), въ л(ѣ)т(о) ҳзрмг <7143/1635> юн(їе) вї <12>.

† Из Гиѡргїѥ Нъвръпъскѵл дворник искаѧх m. p.; <sig.>.

Из Їѡн Пръжескѹл бив чашник искал m. p. m-am tîmplat într-această tocmală, după scrisul zapisului <sig.>[5].

† Popa Ştefan <m. p.; sig.>.

† Eu Lazur Moţoc <m. p.; sig.>[5].

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis pre Lupul ţiganul; <apoi, adăugat cu altă cerneală>: ce-i dzice Răchită.

Arh. St. Bucureşti, A. N., MDCCCLXI/2.
Orig., hîrtie (31 x 19,3 cm), difolio, filigran, opt peceţi inelare, imprimate în fum: prima, ovală, are înscris într-un scut, în ligaturi, numele Щ|ефан, iar deasupra scutului, trei flori de crin.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/24 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 228, nr. 1083 (rez.).

---

[1] "e" final, redat prin ѣ.
[2] ѵ ("u"), adăugat ulterior în rînd, iar г ("g"), suprascris.
[3] Greşit, pentru "tocmală".
[4] Omis.
[5] Urmează un sig., fără iscălitură.
[6] Urmează încă trei sig., fără iscălituri.

www.dacoromanica.ro

137 1635 (7143) iunie 15, Iaşi.

Eu, Bercea, feciorul Fratelui de Brădeani, însumi pre men<e>[1] mărturisescu, cu cestu zapis al meu, cum să să ştie că am dat şi am dăruit o parte de ocină, partea mea din Brădeani, ce să va aleage, din giumătate de sat, din partea din gios, însă partea mea, fără părţile fraţilor mei. Acele părţi nu le dau, ce dau şi dăruesc partea mea, lu<i>[1] Costantin, vărul[2] mieu, iuzbaşa de Miceşti.

...[3] însă dau şi dăruescu de nime neînbiiat, nici înpresurat, ce de bunăvoia mea, dau şi dăruescu fratelui[2] mieu, lui Costantin iuzbaşea, cum mai sus să arată.

Din sat din Brădeani, s-au dat din partea mea, şi s-au dat pentru sufletul părintelui meu, Fratelui, şi pentru sufletul fratelui meu Iacob şi a lui Negruţu; pentru aceale suflete dau şi dăruesc, să fie lui direaptă ocină şi moşie, lui şi cuconilor lui şi nepoţilor săi.

Şi s-au tîmplat la această darea[4] şi tocmală, cum mai sus scrie, Ostahie de Dumbrăviţă, şi Costantin Grosul de Brădeani şi Ambrohie de acolea.

Şi s-au scris în casa lui Gavriil, sluga hatmanului.

Şi Isac Hutul[5] <...>[6].

Şi eu, popa Samson, de la Beseareca lui Ştefan Vodă, am scris.

Şi pre mai mare mărturie iaste că ne-am pus şi peceţile, ca să să ştie.

În Iaşi, leat 7143 <1635> iuni 15.

[L(ocul) P(eceţii)][7].

Az Isac Huţul.

După Boga, *Doc. sec. XVI-XVII*, nr. IX, p. 148-149.
Orig., patru peceţi inelare.

---

[1] Omis în text. edit.
[2] Mai jos (mai sus): "frate-" ("văr-").
[3] "Loc rupt în original" (n. edit.).
[4] Aşa în text. edit.
[5] În isc. "Huţul".
[6] Urma, probabil, o formulă de mărturie: "a fost de faţă", "s-a tîmplat la această tocmală" etc.
[7] Menţ. edit., scrisă în rînd, de patru ori.

138 1635 (7143) iunie 19, Iaşi.

† Ѡ҃ Ласиліе воєвода, в(о)жію м(и)л(о)сті҃ю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскоѧ. Adec(ă) au vinit, înnaintea Domnii Méli[1] şi înnaintea a tot Svatului Domnii Méli[1], rugătorii Domnii Méle[1], egumenul şi cu tot săborul de la s(fîn)ta mănăstir(e) de la Bistriţ(a), cu un zapis de mărturie de la oameni buni şi preoţ(i), anume: popa Ion di Sirbi de Sus, şi de la Lazor vătavul de acolo, şi de la Neagomir din Micău, şi de la Ţigan de acolo şi de[2] la mulţi oameni buni, megiiaş(i) di prin pregiur, şi aşea scriindu şi mărturisindu într-acel za<p>[3]is, cum au vinit înnaintea lor Lazor Vechiul din Bătineşti şi cu alţi răzeş(i) a lui, anume: Anton din Sirbi de Sus şi alţi frat(i) a lui, anume Ion Robe, s(î)n(o)ve[i][4] G<al>[5]eş, şi Şandru de acolo, şi Petrea, ficiorul Gagii de acolo, şi Anghelina, fata <Fratelui vătavului, şi Trifan ot>[6] Vităneşti, ginerile

www.dacoromanica.ro

Fratele[7], şi alţi ră<zeşi, de bunăvoe lor, di nemene nevoiţi>[6], nici asupriţ(i), ce de a lor bun(ă)voe, şi au vîndut un <vadu de moară, ce este în Gîrla Putnei, l>[6]a Găgeşti, lui Ştefan logofătului, dereptu p<atruzeci[8] de taleri bătuţi. Iar Ştefan l>[6]ogofătul le-au plătit lor deplin acei ba<ni, 40 de taleri, întru mînile ace>[6]lora ce mai sus scrii.

Şi au făcut Ştefan log<ofătul şi moară şi au dat 12 tale>[6]ri(i) de argintu meşterilor şi 12 mierţă <de grîu şi o buc<ată>[9] de vii şi o ialo>[6]viţ(ă). Iar apoi Dumitraşco log(o)f(ă)t, ficiorul lui Şt<efan logofăt, au dat ace moară>[6] svintei mănăstir(i) Bistriţăi.

Pentr-a<cee, Domnie Me şi cu tot sfatul>[6] Domnii Méle, vă[n]dzîndu acel zapis de m<ărturie de la acei oameni buni>[6], aşea scriindu şi mărturisindu, <cum mai sus este scris, Domnie Me am>[6] credzut şi Dumneaa Mea încă le-am dat şi le-a<m întărit rugătorilor Domnii M>[6]éle ce mai sus sintu scriş(i), călugării <de la sfînta mănăstire Bistriţa>[6], după dar(ul) ce le-au dat Dumitraşco log(o)f(ă)t, ca să l<e>[3] hie de la Domnea Mea dreaptă oci<nă>[3], şi dar(e), şi miluire şi uric, cu tot vinitul, acea moar(ă) ce mai sus iaste scris(ă), în Gîrla Putnei. И ин да с(ѣ) не wмишаєт.

V Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг <7143/1635> юн(їє) к̃ї <19>.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ вел҃ѣл.

† Пътрашко Блшо<т(ъ)>[10] вє<л> лwг(w)ф(є)т m. p.

† Їѡнъш <писал>.

<Pe verso, o ins. grecească>: Δια του Ραπου του μιλου εις την Πουτινα εις το Γατζεστη χο χορηον[11].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bistriţa, VII/9.

Orig., hîrtie (31 x 19 cm), difolio, filigran, lipsă noimea din mijloc a primei file, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată.

Ibidem, VII/28, nr. 6 (copie din prima jum. a sec. XIX, cu văleatul greşit: 7118 <1610>).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/25 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 229, nr. 1086, (rez.).

---

[1] "é", redat prin а.

[2] "e", scris peste un "a".

[3] Rupt.

[4] Iniţial, diacul a scris "s(î)n(o)ve ei", după care a anulat al doilea cuvînt scriind un "e" mai mare peste cei doi "e".

[5] Şters şi rupt; completat după copia din sec. XIX (v. *descr. arheogr.)*.

[6] Lipsă; completat după aceeaşi copie.

[7] În loc de "Fratelui".

[8] În copie, în cifre (м̃).

[9] Omis în copie.

[10] Sub pecete.

[11] "Despre vadul de moară de pe Putna, din satul Găgeşti".

139 1635 (7143) iunie 20, Iaşi.

† Иw Басилїє воєводa, в(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мoлдавскои. Wж(є) прїидє, прѣд Нами и прѣд нашими великими и малими болѣри, болѣрину нашю[1], Павел бив[2] логофет, съ своего доброю волю, неким непонyждєн[y], а ни присилованъ, и продал[2] его правaа wтн(н)ну и викѹпленїє, wт

www.dacoromanica.ro

записе[2] за купежна что имал wт болѣри, и wт шолтуж(н)[1], и wт кѫпци и wт мнозн лю<дн>[3] добри, что собн кѫпил wт Мъріинка и wт брат ен, Гаврил, и wт Тоадер[2], с(ъ)н(о)вє Соркън[1], вн҃ци Ѡнюл, въсѣ частъ дѣдо[2] им Ѡнюл, wт село Ѡлешещи, на Гръло Путною, съ мѣсто за млену у Гръло, и wт полѣ и съ вес приход, радї шест десат талер(н) среб(рънних). Тоа продавал[н] слѫзa наше, Дабижѣ старостѣ, [тиж(ε)][4] радї шест десат тал(ерн) сребрънних.

И тиж(ε) продало емѫ дрѫгаа частъ, wт четвъртаа част, четвъртаа, wт того село, Ѡлешещи, wт полѣ и wт мѣсто за млинѫ въ потоцѣ Гърлою, что било емѫ викѫпленїе wт Мърина, дочка Лазорови. Тоа тиж(ε) продал емѫ, за два десѣт и пет талер(н) сребро[5].

И въ том, тиж(ε) продал емѫ и дрѫгаа част wт тог(о) въше реченнаго село, Ѡлешещи, на Путною[6] Гръло, частъ едному стар, пет нивн въ чело, и съ една виноград, една фалчи, съ р҃м сажнии, и съ брод за млен, половии(а) <вии(о)>[7]градu что тоа было емu викупленїе wт Костантии, с(ъ)нъ Ѹрсул, и wт въси братїи его, радї седим десѣт и шест тал(ерн) среб(рънних). Тоа тиж(ε) продал слуга наш[8], Дабижа старосте, за о҃s тал(ерн) среб(рънних).

И въ том, тиж(ε) продал емu частъ другою стар wт тот <сε>[9]ло, Ѡлешещи, пет нивн и едни ръзор, еж(ε) въ чело, и съ една фалче за виноград, съ садове и съ р҃н пержи въ тоа виноград, и wт вро(д) за млену, что т<о>[9]а было емu викѫпленїе wт Костантии, с(ъ)нu Ѹрсуловъ, внук Ставъров, радї о҃s тал(ерн) витних. Тоа тиж(ε) продал слуг(а) наш[8], Дабижu старости, пакиж(ε) радї седим [сε] дес(ѣ)т шест тал(ерн) сребро[1].

И також(ε) продал емu едни ръзор ѕ чело, въ тог(о) село, wт част Барварu wт тог(о) село, нижнѣю, и съ брод за млен(у), что тот было емu купежна wт Чорчѣ, дочка Дръгою, внѫка Барварu, радї в҃ї тал(ерн) среб(рънних).

И, тиж(ε), мана продал емu и друг ръзор, пакиж(ε) wт тот село, wт чело, wт нижна част, wт брид за млену и wт полѣ и съ вес приход, что было емu викупленїе wт Барноски, с(ъ)нъ Кълинен[1] ї <wт>[9] Ишн Дръман, внуци Шербан, за два на десат тал(ерн) витних. И Шербанови, пакиж(ε) въло емѫ(у) викѫпленїе wт Лупул, с(ъ)нъ Югън, а Югъ[1]н была купежна wт Дръгаа, радї в҃ї тал(ерн) витї<х>[9].

И въ том, тиж(ε) продал емu и друг ръзор, что въ чело, wт тог(о) село, Ѡлешещ(н), съ вин(о)град и съ садове, что тот было емu купежна wт Ирманка Фъwтъноае[1], дочка Мариінка, внука Ишнови Юга, радї три десѣт и шест тал(ерн) сръбрънних.

И тиж(ε), ман[1] продал емu едни нив[2] въ чело wт тогож(ε) село, Ѡлешещи, част едному стар(н)цu, съ брод за млену, wт част въшнѣа, что было емu купежнаа wт Ѹрсул, с(ъ)нъ Паул, радї шест десат талер(н) сребро[5]. И тоа пакиж(ε) продавал слуг(а) наш[8] въше писан[нъх], Дабижа старосте, радї тотї въш(ε) речени(х) з҃ тал(ерн) сребром.

Тѣх въсѣх въше [прѣд] реченнъх части за wтн(н)ну wт того село, Ѡлешещ(н) wт ниж(ε) и wт въш(ε), съ бродове за млени, и съ садове, и съ виноградо[1] и съ вес приход, продал слугам наши[8], Дабиже старости, за три ста и три десѣт талер(н) сребрънних.

Ино Мъ, съ въснми нашими великими и малими болѣри, також(ε) увидѣхом их[2] доброе волѣ токмалу и, пакиж(ε), и испльно заплатu, w(т) прѣд Намн и прѣд нашими болѣри, а Ми, ещеж(ε) и wт Нас, дал(н) и потвръдил(н) слуга[1] Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Дабижови старостї, на тотї прѣд реченнъх части

www.dacoromanica.ro

wт село Ѡлешѣци, на Путною Гръло, съ бродове за млену, wт въш(ѣ) и wт ниж(ѣ), шко да ест ему, и wт Нас, правда wтн(и)ну, и викуплєнїе и уник, съ въсем доходом, непорошену [съ въсем доходом] <николиже>[9], на вѣки вѣчних. И ин да с(ѣ) не смишает.

V Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг ин(їѣ) к.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Пътрашко Кашот(ъ) вел лwг(w)ф(ѣ)т m. p.

† Фочѣ <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Запис за Ѡлешѣци.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, boierul nostru, Pavel fost logofăt, cu bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vîndut dreapta lui ocină şi cumpărătură, din zapise[2] de cumpărătură ce a avut de la boieri, şi de la şoltuji[2], şi de la neguţători şi de la mulţi oameni buni, ce şi-a cumpărat de la Măriica şi de la fratele ei, Gavril, şi de la Toader, fiii Sorcăi[2], nepoţii lui Oniul, toată partea bunicului lor, Oniul, din satul Oleşeşti, pe Gîrla Putnei, cu loc de moară în Gîrlă, şi din cîmp şi cu tot venitul, pentru şasezeci de taleri de argint. Aceea au vîndut-o slugii noastre, Dabijea staroste, [tot] pentru şasezeci de taleri de argint.

Şi, de asemenea i-a vîndut altă parte, a patra din a patra parte, din acel sat, Oleşeşti, din cîmp şi din locul de moară în pîrîul Gîrlei, care i-a fost cumpărătură de la Mărina, fiica lui Lazor. Aceea, de asemenea, i-a vîndut-o, pentru douăzeci şi cinci taleri de argint.

Şi întru aceasta, de asemenea i-a vîndut şi altă parte din acel sat mai suszis, Oleşeşti, pe Gîrla Putnei, partea unui bătrîn, cinci ogoare în frunte, şi cu o vie, o falce, cu 140 stînjeni, şi cu vad de moară, care acea jumătate de vie i-a fost cumpărătură de la Costantin, fiul lui Ursul, şi de la toţi fraţii lui, pentru şapte zeci şi şase de taleri de argint. Aceea, de asemenea, a vîndut-o slugii noastre, Dabija staroste, pentru 76 de taleri de argint.

Şi întru aceasta, de asemenea i-a vîndut partea altui bătrîn din acel sat, Oleşeşti, cinci ogoare, şi un răzor, care este în frunte, şi cu o falce de vie, cu grădini şi cu 150 perji[2] în acea vie, şi din vad de moară, care, aceea, i-a fost cumpărătură de la Costantin, fiul lui Ursul, nepotul lui Stavăr, pentru 76 de taleri bătuţi. Aceea, de asemenea, a vîndut-o slugii noastre, Dabija staroste, iarăşi pentru şaptezeci şi şase de taleri de argint.

Şi, de asemenea i-a vîndut un răzor în frunte, în acel sat, din partea Varvarei din acel sat, cea din jos, şi cu vad de moară, care, aceea, i-a fost cumpărătură de la Ciorcea, fiica lui Drăgoi, nepoata Varvarei, pentru 12 taleri de argint.

Şi, de asemenea, i-a mai[2] vîndut şi alt răzor, iarăşi din acel sat, din frunte, din partea de jos, din vad de moară şi din cîmp şi cu tot venitul, care i-a fost cumpărătură de la Barnoschi, fiul Călinei[2], şi <de la>[3] Ion Dărman, nepoţii lui Şerban, pentru doisprezece taleri bătuţi. Iar lui Şerban, iarăşi i-a fost cumpărătură de la Lupul, fiul Iugăi[2], iar Iugăi[2] i-a fost cumpărătură de la Drăgaia, pentru 12 taleri bătuţi.

Şi întru aceasta, de asemenea i-a vîndut şi alt răzor, care este în frunte, din acel sat, Oleşeşti, cu vie şi cu grădini, care, aceea, i-a fost cumpărătură, de la Armanca Fîntînoae[2], fiica Măriicăi, nepoata lui Ion Iuga, pentru treizeci şi şase de taleri de argint.

Şi, de asemenea, i-a mai[2] vîndut un ogor în frunte din acelaşi sat, Oleşeşti, partea unui bătrîn, cu vad de moară, din partea de sus, care i-a fost cumpărătură de la Ursul,

www.dacoromanica.ro

fiul lui Paul, pentru şasezeci de taleri de argint. Şi aceea iarăşi a vîndut-o slugii noastre mai susscrise, Dabija staroste, pentru acei mai suszişi 60 de taleri de argint.

Pe toate acele mai sus-[înainte]zise părţi de ocină din acel sat, Oleşeşti, din jos şi din sus, cu vaduri de mori, şi cu grădini, şi cu vie şi cu tot venitul, le-a vîndut slugilor noastre[8], Dabija staroste, pentru trei sute şi treizeci de taleri de argint.

Deci Noi, cu toţi boierii noştri mari şi mici, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi, iarăşi, şi plata deplină, dinaintea Noastră şi dinaintea boierilor noştri, şi Noi, încă şi de la Noi, am dat şi am întărit slugii Domniei Mele, lui Dabija staroste, acele părţi înainte zise din satul Oleşeşti, pe Gîrla Putnei, cu vaduri de moară, din sus şi din jos, ca să-i fie, şi de la Noi, dreaptă ocină, şi cumpărătură şi uric, cu tot venitul, neclintit [cu tot venitul] <niciodată>[4], în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> iunie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Zapis pe Oleşeşti; <şi alta, din sec. XVIII>: Ispisocu pi Oleşăşti, ot Putna; <şi>: †Zapis za Oleşeşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc istorice (fost Bibl. Acad.), LXXII/34.

Orig., hîrtie (41,5 x 26,3 cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, cu legenda şi emblema ca la nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/70 a, b, c (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 17 (transcr. după orig. şi trad.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] După consoana finală, paieroc.
[3] Omis, desigur, din cauza lui ѧѳ - următor.
[4] Precizare de natură să provoace confuzie, deoarece se referă la aceeaşi vînzare.
[5] Greşit, în loc de сребрънныχ (v. mai jos/mai sus).
[6] Scris peste alt cuvînt, de aceeaşi mînă.
[7] Omis prin haplologie.
[8] Mai sus, corect, la sing.: слвсѧ нѧшѥ (slugii noastre).
[9] Omis.

140 1635 (7143) iunie 20.

Uibersetzung[1].

Wir[2], Vasilie Vojvod, von Gottes Gnaden, Fürst der Moldauer Landschaft, schreiben an unsern Fürbitter und Hochwürdigsten Erzbischof und Suczawaer Metropoliten, Herrn[3] Varlam, auch machen zu wissen, dass Wir Dero Schreiben, das Sie an Uns in betref der[1] des Logofeten Jurko gewesenen, nunmehro aber der Mitropoli gehörigen Häuser erlassen, durchgehens verstanden, und zufälliger Weise auch die Schwester des obgedachten Bojers, und Logofeten Jurko mit dem Jonaschko Paus bey dem Divan erschienen, dann ihre Einwendungen in betref denselben Häuser vorgebracht, worauf Wir dieselben um die umständliche Beschafenheit mit den obgedachten Häusern befragt, und sie es ausgesagt[4].

www.dacoromanica.ro

Darnach aber haben auch unsern Bojers bey dem Divan bezeugt: dass wenn die Häuser an die Mitropoli nicht wären verkauft gewesen, dermalen nur der Grund mit dem Keller sich vorfinden würde, indem die Häuser eingefallen und gänzlich wären verfault geworden[4].

Derowegen haben Wir es überleget, und den Spruch gefällt: dass der Joanaschko Paus mit den Schwestern des oberwehnten Logofeten sich einen Grund mit Keller alldorten in der Stadt aussuchen, den Wir um unser Geld für dieselben kaufen werden, dann sollen Sie von den weiteren Streitigkeiten dieser Mitropolitanischen Häuser wegen abstehen.

Sonach beten uns die eröfterten Schwestern des Logofeten Jurko, womit Wir statt dem obgemeldeten Grunde keinen andern kaufen, sondern es sollen Euer Hochehrwürden dem Verstorbenen Bojar in die Gedächtniss-Verzeichniss eintragen[4].

Dahero tragen Euer Hochehrwürden demselben in die obgemeldete Verzeichniss ein, damit es ihme statt einer Allmosen[5] diene, und demselben von den hinterlassenen Habschaften zu Nutzen werde.

Dieses schreiben Wir, und wünschen Ilmen, dase Sie Ihr Seelenheil durch Christum[6] erlangen mögen.

Den 20-sten Junii 7143/1635.

Vasilie Vojvod.

Dass vorstehende Abschrift seinem ins Deutsche übersetzen Originali gleichlautend seyn, zeuget unsern Fertigung.

Czernowitz, am 26<-n> Julii 1784.

[L. S.][7].

Y(on) Orlandiini m(anu) p(rop)ria, Stabs-und Ober-Auditor.

Aaron m(anu) pr(opria), Dollm(etsch).

Traducere[1]

Noi[2], Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem rugătorului nostru şi Înalt Preasfinţitului chir[8] Varlaam, arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei, făcîndu-i de asemenea cunoscut că am înţeles pe deplin scrisoarea care ne-a trimis-o, în privinţa caselor fostului logofăt Iurco, aparţinînd însă acum Mitropoliei, şi că înfăţişîndu-se, cu totul întîmplător, în faţa Divanului, şi surorile sus pomenitului boier şi logofăt Iurco, cu Ionaşco Paus, care şi-au înfăţişat apoi obiecţiile[9] în privinţa aceloraşi case, la care Noi le-am cerut acelora să Ne relateze în amănunţime cum stau lucrurile cu casele sus amintite, iar ei Ne-au spus-o[4].

După aceea, însă, şi boierii noştri au mărturisit înaintea Divanului că, dacă acele case n-ar fi vîndute Mitropoliei, atunci acolo s-ar afla în prezent doar terenul cu pivniţa, de vreme ce casele ar fi fost năruite şi putrezite în întregime[4].

De aceea, Noi am chibzuit şi am hotărît ca Ionaşco Paus, împreună cu surorile sus pomenitului logofăt să-şi caute acolo[10] în oraş un teren cu pivniţă, pe care li-l vom cumpăra Noi, pe banii noştri, astfel ca după aceea să înceteze cu alte plîngeri pentru aceste case ale Mitropoliei.

După aceea, ades-pomenitele surori ale logofătului Iurco ne-au rugat să nu cumpărăm alt teren în locul celui sus amintit, ci Înalt Preasfinţia Voastră să-l treceţi pe răposatul boier în pomelnic.

De aceea, Înalt Preasfinţia Voastră să-l treceţi pe acela în pomelnicul sus amintit, ca să-i slujească drept pomană[5] şi să-i fie de folos pentru casele lăsate în urmă-i.

www.dacoromanica.ro

Aceasta vă scriem şi vă dorim să dobîndiţi mîntuirea întru Hristos.

La 20 iunie 7143/1635.

Vasilie voievod.

Semnăturile noastre atestă că prezenta copie este identică cu traducerea în germană a originalului.

Cernăuţi, la 26 iulie 1784.

[L. S.][7].

[V(on) Orlandini, m(anu) p(rop)ria, prim auditor şi auditor de stat major[11].

Aaron, m(anu) pr(opria), tălmaci.

Arh. St. Bucureşti, Cons. Aulic de Război, XVII/23 p.
Copie după trad. germ.
Ibidem, XVII/23, nr. 20 (menţ.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/167 (xero.).

EDIŢII: *Doc. Suceava*, nr. 133, p. 263-265 (aceeaşi trad. germ. şi trad. edit.); *Catalog*, Supl. I, p. 185, nr. 535 (rez.).

---

[1] Notificaţia traducătorului Aaron.

[2] "Wir" ("Noi"), gr., în loc de particula Ѡ ("Io").

[3] "domn", desigur, interpretarea lui кѵ̑р ("chir") din orig.

[4] În trad., virgulă, textul continuînd cu minusculă.

[5] În *Doc. Suceava* (v. EDIŢII): "Villmesen", tradus "liturghie" şi notificat: "Lectura nesigură".

[6] În *Doc. Suceava* (v. EDIŢII): "Geistum" ("suflet").

[7] Menţ. ns.

[8] V. n. de la trad. germ.

[9] În trad. din *Doc. Suceava* (v. EDIŢII), în loc de: "şi-au înfăţişat ... obiecţiile", s-a preferat "jeluirea lor".

[10] În aceeaşi trad.: "aici", sugerîndu-se emiterea doc. la Suceava, ceea ce contravine chiar începutului *naraţiei*: domnul nu i-ar fi scris mitropolitului Varlaam de la Suceava la Iaşi pentru a urmări rezolvarea unei pricini de proprietate în perimetrul celui dintîi oraş.

[11] În aceeaşi trad., cele două calităţi sînt echivalate astfel: "ofiţer de stat major şi procuror şef militar".

141 1635 (7143) iunie 21, Iaşi.

† Ѡ Басиліѣ воєводѣ, в(о)жїю милостїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Ѡвладѣскои. Dat-am cartea Domniei Méle părintelui şi rugătoriului nostru, Ghiorghie, ep(i)sc(o)pul de Huşi, şi pre cine va trimite să fie tare şi putérnic[1] cu cartea[2] Domniei Méle a bate séd<n>[3]icul[1] într-apa Prutului, la sat la Vîrîţi, unde au fost şi mai de-nainte vréme sédnicul[1] svintei Ep(i)sc(o)pie din Huşi.

Şi nime să nu cutédză[1] a ţinea sau a opri înaintea cărţii Domniei Méli[1]. Iară cui va părea[2] <cu>[4] strînbu, să vie de faţă înnaintea Domniei Mél(e).

† ѯ Їѱс, л(ѣ)т(о) ҳѯрмг <7143/1635> ѡн(їѣ) кѧ <21>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Ѡ Басилї вѡивѡда <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† Михаилъ <писал>.

<Pe verso, o ins. din prima jum. a sec. XIX>: Scrisoarea lui Vasîliie v(oie)v(o)d, pentru sădnicul de la sat de la Vîrîţi, dîndu-să episcopului de Huşi, Gheorghii, să fie tari şi puternic.

Arh. St. Bucureşti, Episc. Huşi, XIX/4.

Orig., hîrtie (29,4 x 20 cm), ros de cari, pecete inelară, octogonală, în ceară roşie, deteriorată în partea superioară, cu legenda şi emblema ca la doc. nr. 34A.

Ibidem, XIII/41, nr. 9 (rez.); Ms. nr. 545 (Cond. Episc. Huşi), f. 117 v. - 118 r. (copie fragmentară).

Arh. St. Iaşi, XXXVIII/57, f. 4 (rez., într-o copie din 1844 a unei cărţi de judecată a Divanului, din 1809 decembrie); CDLVIII/74 (rez., într-o anaf. din 1809 decembrie); CDLXII/36 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/26 (xero.).

EDIŢII: Melchisedek, *Chronica Huşilor*, p. 114 (rez., după orig., numai cu văleatul);
Aricescu, *Indice*, II, p. 62, nr. 1906 (rez., după orig.); *Catalog*, II, p. 230, nr. 1052 (rez., după orig.).

---

[1] "é, redat prin ѧ.
[2] "ca", redat prin ѧ.
[3] Ros de cari.
[4] Omis.

142 1635 (7143) iunie 23, Iaşi.

Noi[1], Vasilii voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn pămîntului Moldavii. De la Domniia Me dăm şi întărim slugii noastre, Ionaşco biv cămăraş, a lui dreaptă ocină de cumpărătură, după a lui dreaptă arătare de cerere, ce au avut spre întărire de la Moisei Moghila voevod, pe a patra parte din satul Neşcani, cu poiana ce se cheamă Răcila[2], ce este în drept[3] Orheiului, pe Bîc, care ace parte de ocină, cu poiana Răcila[2], i-au fost dreaptă cumpărătură bătrînului Căzacului de la Gheorghiţă, ficiorul Diviceanului, de la Ghetilova, şi de la Malence[4], so[a]ra lui[5]; aceea au vîndut-o bătrînului Căzacul, drept o sută douăzeci taleri, bani buni.

Drept aceea, ca să fie slugii noastre mai sus arătate, Ionaşco cămăraş, şi de la Domnie Me ace parti de moşie, de la satul Neşcani, cu poiana Răcilă[6], dreaptă ocina de cumpărătură, cu uric de întărire, cu tot cuprinsul ei, moşie vecinică, neruşuit, <în veci>[7].

În Iaşi, let 7143 <1635> iuni 23.

[L(ocul) p(eceţii)].

După *Moldova*, III, nr. 161, p. 324.

Trad. veche, publicată cu caractere rus., ce se păstrează la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi din Moscova, fond 1299, op. 1, dos. 4202, f. 5 r.;

Ibidem, p. 325 (trad. rusă a edit.).

ALTE EDIŢII: Puiu ş. a., *Doc. din Basarabia*, nr. CII, p. 184 (trad. veche, de dascălul Foma Gheorghe din Chişinău).

www.dacoromanica.ro

[1] În loc de "Io".
[2] În cealaltă trad. (v. ALTE EDIŢII): "Răcilaie".
[3] Greşit, pentru "ţinutul" (v. cealaltă trad.).
[4] În aceeaşi trad., greşit: "Malevce".
[5] În trad. menţionată: "lor".
[6] În cealaltă trad.: "Poiana lui Răcilă".
[7] Completat după cealaltă trad.

143 1635 (7143) iunie 25.

Suret de pe un zapis sirbăscu a lui Simion Pilipovschi şi a fămei sale, Mărica, pe giumătat(e) de sat de Şerbiceani, din ţin(u)t(ul) Hotinului, iscălit de toţ(i) boiarii c<ei>[1] mari ai Divanului şi de alţii mai mici, din leat 7143 <1635> iuni 25.

Adecă eu, Simion Pilipovschi, şi fămeia mia, Mărica, fata lui Ionaşco Dărman, nepoata lui Vrîngan[2], şi feciorii noştri, Gligorie şi Vasilie, şi fraţii lor, Ionaşco şi Gavril şi Ştefan, şi surorile lor, Gaftona şi Safta şi Ana, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru pre<cum>[1] că <au>[1] jăfuit şi au prădat feciorii noştri, anume Vasilie şi frate-său, Ionaşco, pe Isar cămăraşul, la Buoreni, şi au luat de la dînsulŭ multă avere, trei mii de lei, bani gata, şi zapise de noao mii de lei, şi <l-au>[1] înpuşcat pe dînsul, şi pe alţi priiateni ai lui, neguţitori, i-au ucis. După acéia, prinzindu-i, pre dînşii, i-au pus la temniţă şi au hotărît giu<de>[1]cata ca s(ă) piară, ca nişte făcători de rău.

Deci, neavîndu cu c<e plă>[1]ti capitele sale de acea faptă, căci bani au dat ei numai <şapte>[1] sute şi cincizeci de lei, am dat noi, pentru greşala feciorilor <noştri>[1], giumătate de sat de Şerbiceani, cu vecini, şi cu iaz, şi cu lo<c de moară>[1] şi cu tot venitul, ce iaste în ţin(u)t(ul) Hotinului, în obîrşie[3] Rădiului[4], pe părău Drabiştii. Şi dresurile ce am avut pe acia giumătate de sat, încă li-am dat în mînule <lui>[1].

Pentru acéia, acea giumătate de sat, de Şerbiceani, să-i fie lui driaptă ocină şi moşie şi cumpărătură, de vréme ce am întrebat pe toate rudile noastre, ca doară s-ar afla cineva ca să dia bani pentru acea <giu>[1]mătate de sat, şi nu s-au aflat nime din neamul nostru. Deci i-a<m>[1] d<at>[1] lui acea giumătate de sat, dreptu doao sute şi cincizeci lei.

Şi, pentru mai mare tăriia şi întăritura, însum(i) eu, Simion Pilipovschi, am scris acest zapis, ca să s(e) ştie.

S-au tălmăcit de Gheorghic Evlog<hic>[1], l(ea)t 7281 <1773> ghenar(ie) 7.

Suretul acesta, posleduindu-l cu zapisul[5] cel adevărat, din cuvînt în cuvînt, şi fiind întocma, l-am adeverit, 1808 dechemv(rie) 22, cliucer Pavel Debrici <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXLI/19.
Trad. ruptă pe partea dreaptă.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/71 (foto.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 539 (rez. cu extrase, după aceeaşi trad.); idem, *Anciens doc.*, I, p. 264, nr. CCXIV (rez. din *St. şi doc.*, cu trad. franceză); Bulat, *Diviziunea*, p. 396-397 (rez., după orig., aflat în posesia Mariei Micleasca, într-un raport din 1809 august 24).

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

[2] Greşit, pentru "Vrîncean". În rez. după orig., publicat de Bulat (v. EDIŢII): "Vrăncean".

[3] Rupt; întregit după întărirea domnească din 15 septembrie 1635 (doc. nr. 235).

[4] Probabil trad. greşită, în loc de: "în vîrful".

[5] "în obîrşie Rădiului", scris deasupra rîndului, de altă mînă.

[6] "zapisul", scris deasupra cuvîntului "ispisocul", care a fost tăiat.

144 1635 (7143) iunie 28, Iaşi.

† Иw Василїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскон. Wж(є) пріндошѣ, прѣд Нами и прѣд вснми нашеми болѣрн, великнх и малнх, болѣрни наш, Тънасїє дворник глотнїн, и тегал сѣ за лицем прѣд Нами съ м(о)лебиицн наше, калѣгери wт с(вѣ)таа монастир wт Хангѣ, гдеж(є) ест храм Бъвѣденїє Прѣс(вѣ)тїи и ч(и)стїи и прѣбл(а)гословенїє вл(а)д(ъı)ч(и)ца наш(є) б(огороди)це и пр(и)снод(ѣ)вѣи Маріе, рекъщи Тънасїє дворник аж(є) дал и м(и)ловал емѣ Радѣл воєвода една селищ(є), на нмѣ Рѣсканїи, что бнл правал г(о)сп(о)д(а)рска, прнслѣшна къ wкол Тръг Краснъи, и досѣгнет хотар тое селищи въ стае калѣгером wт Хангѣ, что сътворнл Мнрои Бърновскїи воєвода до Краснъи Тръг, тот стае, съ мланнн, и дал тои монастир. Йле въ една фуст что ест на една потока, что с(ѣ) зовет Плотѣница, и нз долѣ за тот стае, пакнж(є) нмает Тънасїє дворник дрѣгаа селище, на нмѣ Йвръмещїи, даанїє и м(и)лованїє емѣ wт Йлеѯандрѣ воєвода, с(ъı)нъ Радѣл воєвода, и wт Монсею воєвода, и хотѣше въласнти съ тнх двѣ селищи въ тот стае.

Инож(є) Г(о)с(по)дств(о) Мн н съ вес Съвет Г(о)с(по)дств(а) Мн wбрѣтохом нм съдом: если досѣгнет хотар Рѣсканнм ѣ тот стае, на потоци Плотонниц(н), колнко досѣгнет ѣ воду, толнко да держит Тънасїє дворник съ калѣгери, але тъкмѣ съ хотар Рѣсканнм, почто бнл ман прѣжде даанїє Тънасїевн дворник нижли ако сътворнл Мнрои Бърновскїи воєвода тот стае и дал тои монастир. Й съ хотар Йвръмещим да не нмает нн едну потрабѣ ѣ тот стае, за что дал емv Йлеѯандрѣ воєвода, с(ъı)нъ Радvл воєвода, ман въ послѣдне нижли ако сътворнл Бърновскїи воєвода тот стае.

И нзбрахом Г(о)сп(о)дств(а) Мн на болѣрн наше, Ръковниц(ъ) Чехан фторїи логоф(є)т, и Гewргїє Рошка внстѣрник, и Нѣнvл дворник и Боръленѣл vрникар, и послахом нх тамѣ да съмотрнли съ людї добрнх и старнх, wт wкр(ъ)стъ межїш(н), йо гдеж(є) wбрѣщют, съ тнх люди добрнх, аж(є) ест хотар тои селищи, Русканнм, и по где ѣдарѣет.

Инож(є) болѣрн наш(є) внш(є) писанnх спрѣтали тамv людї добрнх и старнх и слѣги г(о)сп(о)д(а)рскїи и <нс>[1]пнтали за нними за рѣдv томѣ хотарv и нзбрали два на десат людї добрнх, и слѣги г(о)сп(о)д(а)рскїи, и ерен и дїнкони и, хотѣше поставите и борозди над главн им, да подаст wнн, съ своими д(ѣ)шами, по где ест хотар тои селищ(н) и по где хотарнл <сѣ>[1] въ д(ь)нн Радѣл воєвода, а тнх людї добрнх не хотѣш(є) възѣти борозди на главн им, нъ повидали право аж(є) не досѣгнет хотар селищем Русканним на долнни Плотонниц, почто wбрѣтало с(ѣ) и ѣрнк что нмал Тръг Краснъи wт Стараг(о) Стефана воєвода и селищѣ Плотонница, v рѣд, съ долнна ен, не било дана Тънасїевн дворник нн wт едни г(о)сп(о)д(а)ръ а не нмал нн една потрабѣ съ Плотонница.

www.dacoromanica.ro

Таж(ѣ) зостал Тънасїѣ дворник шт прѣд Нами и шт въсего закона, а калѹгери шт монастир Хангѹ бправили с(ѣ) и поставил(и) собѣ фѣръю ѹ вистѣр Г(о)с(по)дстве(а) Мѣн. Тѣм радї, шт н(и)нѣ на прѣд да не имает ман тегате Тънасїѣ на калугерим радї тот став, а не сърнбаловите николиж(ѣ), на вѣки вѣчинїѣ, тъкму да имают потрабѹ сами калѹгери съ тот став. И ни да с(ѣ) не ѹмишает прѣд сим листом нашем.

Пис ѵ Їѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг, юн(їѣ), кѝ д(ь)ни.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иш Касиан вшивѹда m. p.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, boierul nostru, Tănasie vornic de gloată, şi s-a pîrît de faţă înaintea Noastră cu rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire de la Hangu, unde este hramul Intrarea <în biserică>[1] a Preasfintei şi curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară, Maria, zicînd Tănasie vornic că i-a dat şi l-a miluit Radul voievod cu o selişte, anume Ruscanii, care a fost dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul Tîrgului Frumos, şi ajunge hotarul acelei selişti în iazul călugărilor de la Hangu, pe care, acel iaz, cu mori, l-a făcut Miron Barnovschii voievod la Tîrgul Frumos şi l-a dat acelei mănăstiri. Însă, la un vad[2] care este pe un pîrîu ce se numeşte Plotuniţa şi din jos de acel iaz iarăşi are Tănasie vornic altă selişte, anume Avrămeşti, dania şi miluirea lui de la Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, şi de la Moiseiu voievod, şi voieşte a se întinde cu acele două selişti în acel iaz.

Deci, Domnia Mea şi cu tot Sfatul Domniei Mele le-am aflat lor lege: dacă ajunge hotarul Ruscanilor în acel iaz de pe pîrîul Plotoniţei, cît ajunge în apă, atît să ţină Tănasie vornic cu călugării, însă numai cu hotarul Ruscanilor, pentru că a fost mai[3] dinainte danie lui Tănasie vornic decît a făcut Miron Bărnovschii acel iaz şi l-a dat acelei mănăstiri. Iar cu hotarul Avrămeştilor să nu aibă nici o treabă în acel iaz, deoarece i l-a dat Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, mai[3] în urmă decît au făcut Bărnovschii voievod acel iaz.

Şi am ales Domnia Mea pe boierii noştri, Răcoviţă Celan logofăt al doilea, şi Gheorghie Roşca vistiernic, şi Neanul vornic şi Borăleanul uricar, şi i-am trimis acolo să cerceteze cu oameni buni şi bătrîni, megieşi dimprejur, pe unde vor afla, cu acei oameni buni, că este hotarul acelei selişti, Ruscani, şi pe unde loveşte.

Deci boierii noştri mai susscrişi au strîns acolo oameni buni şi bătrîni şi slugi domneşti şi i-au întrebat de rîndul acelui hotar şi au ales doisprezece oameni buni, şi slugi domneşti, şi ierei şi diaconi şi, voind a le pune şi brazde pe capete, să arate ei, cu sufletele lor, pe unde este hotarul acelei selişti şi pe unde <s>[1]-a hotărnicit în zilele lui Radul voievod, acei oameni buni n-au vrut să ia brazde pe capetele lor, ci au arătat drept că nu ajunge hotarul seliştii Ruscani pe valea Plotoniţei - pentru că s-a aflat şi uricul pe care l-a avut Tîrgul Frumos de la Ştefan voievod cel Bătrîn - şi selişte a Plotoniţa, la Rediu, cu valea ei, n-a fost dată lui Tănasie vornic de nici un domn şi să nu aibă nici o treabă cu Plotoniţa.

Astfel, a rămas Tănasie vornic dinaintea Noastră şi din toată legea, iar călugării de la mănăstirea Hangu s-au îndreptat şi şi-au pus ferîie în vistieria Domniei Mele. Pentru aceea, de acum înainte să nu aibă a mai[3] pîrî Tănasie pe călugări pentru acel iaz şi nici să pescuiască niciodată, în vecii vecilor, numai să aibă treabă singuri călugării cu acel iaz. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

www.dacoromanica.ro

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635> iunie, 28 zile.

† Însuşi domnul a porunoit.

Io Vasili voievod <m. p.>.

† Focea <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Zapis de la Vasiliie Vod(ă) pre[4] hălăşteul <de>[1] la Tîrgul Frumos; <şi una din sec. XVIII>: Δια το γιαζον εις το Τυργ(ου) Φορμοσωυ[5].

Arh. St. Iaşi, CD/9.

Orig., hîrtie (41,5 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, căzută.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXV/92 (trad., din 1810 ianuarie 15, de Ion Stamati pitar); ibidem, A. N., MMCMV/33, nr. 16, şi 33a, nr. 16 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/117 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 159, p. 274-278 (text slav şi trad.); Costăchescu, *Satele Ruscani şi Găneşti*, p. 87-88 (rez.) şi *Satul Prigoreni*, p. 41 (menţ.); Berechet, *Procedura de judecată*, p. 35-38 (text slav şi trad., după Ghibănescu);

Creşterea colecţiunilor, X, 1909, p. 42 (rez., după trad. din 1810); *Catalog*, Supl. I, p. 185, nr. 537 (rez., după rez. din A. N.).

---

[1] Omis.

[2] În orig.: ѳvст; în trad. din 1810: "vad".

[3] Aşa în textul slavon.

[4] "e", redat prin ѧ.

[5] "Pentru iazul de la Tîrgu Frumos".

145 1635 (7143) <în. de iunie 29>.

† Eu, Armanca, fata Vasil<căi>[1], nipota lui Sîon, mărturisăscu cu ceastă scrisoare a mea, de nimeni nevoit(ă) şi ni prisurat(ă)[2], cum am vîndutu a mea parte de ocină şi de moşie ce am avut, şi cumpărături ce am avut, cu loc de prisac(ă), şi cu poeni, şi cu fînaţi, şi cu săpături, şi cu loc de iaz, şi cu vatră de sat, şi cu pomăt şi cu to[o]tu venitul, den sat den Coşă[s]şti, den totu satul, a şésa tarte[3], uncu-miu[2], lui Ionaşco Coşăscului, denaintea lui Tănasie de Oncea, şi Ionaşco Ona, şi Babas armanul de Vasluiu, şi Macarie cojocarul ot tam, şi popa Chiriţa, şi Gligorie Stîrcul, şi Iachim Bîrnaga, şi Îndreiu Turcul şi mulţi omeni buni, de prin<n pregiur>[4] megiiaş(i), dereptu cindzăci de zloţi bătuţi, ca să-i [e] fie lui moşie în vac, şi ficiorilor lui, şi nipoţilor lui, şi a totă sămînţa lui, cini să va alégi mai aprope.

Că[5] mai m<a>[1]re cridenţă, ne-am pos şi peciţile.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) хэрмг <7143/1635>.

Popa Chiriţa <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Ермаика, с(ъ)н(ъ)[6] Баснлка, ѡт Кошєцн, mărturie; <şi două din sec. XVIII>: Ionaşcu Coşecul; <şi>: Cumpărătur(i) de Coşeşti i de Toporăşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXLIX/9.

www.dacoromanica.ro

Orig., hîrtie (32,2 x 20 cm), difolio, filigran, rupt şi lipit la îndoituri, două peceţi inelare în tuş, fără iscălituri.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/72 a, b (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 18 (transcr.).

Datat după doc. de întărire din 1635 iunie 29 (v. doc. urm.).

---

[1] Rupt.
[2] Aşa în orig.
[3] Greşit, pentru "parte".
[4] Omis.
[5] Greşit, în loc de "spre".
[6] În loc de дочка ("fiica") - v. doc. urm. -, desigur, sub influenţa situaţiei din limba română.

146 1635 (7143) iunie 29, Iaşi.

† Ив Василїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мълдавскои[1]. Ѡж(е) прїиде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, слуга нашь, Іоиашко[2] Кошескул бив пръкълаб, и принес прѣд Нами єдини запис за свѣдателство ѡт Тънасїє ѡт Ѡанчѣ и Иоиашко Ѡана, и Бабас арман ѡт Василїю, и Макарїє кож(о)кар ѡт там, и попа Кирица, и Глигорїє Стръкул, и Йким Брънага, и Йндреи Туркул и ѡт миоги люди добри, писаш(е) и свѣдѣтелствоваш(е) како прїиде прѣд нїмї[3], Йрманка, дочка Василки, виѫка Сиои Кошескул, по ен добр<о>[4]ю воли, и продал(а) своа права ѡти(и)иѫ и дѣди(и)иу и, пак и викупленїє матї ен, ѡт въсего село Кошеш(и), что на Раковѣ, шестаа част, съ полѣнами, и съ сѣножатї, и съ копанїє, и съ мѣсто за пасику и мѣсто за став и съ садове, и ѡт ватру[5] село и ѡт вес приход. Тоа продали слуга[6] нашь, Іоиашко Кошескул, радї шест десѣт злоци битї.

Иио Ми, видѣвше тот запис ѡт толики людї добри, а Ми вѣрвахом[7] и, ѡт Нас, тиж(е) дали и потвърдили есми слузи нашь, Іоиашко[2] Кошескул, на тоа прѣд речена шеста част ѡт село Кошеш(и), како да ест ему, и ѡт Нас, съ въсем доходом, непорушенно неколїж(е), на вѣки. И ни да с(ѣ) не умишает.

V Йс, л(ѣ)т(о) ×ѕрмг, юн(їе) кд.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ речч(е).

† Пътрашко Башот(ъ) вел лвг(ѡ)ф(е)т m. p.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră, Ionaşco Coşescul fost pîrcălab, şi a adus înaintea Noastră un zapis de mărturie de la Tănasie din Oancea, şi Ionaşco Oana, şi Babas armean din Vasluiu, şi Macarie cojocar[8] de acolo, şi popa Chiriţa, şi Gligorie Stîrcul, şi Iachim Bîrnaga, şi Andrei Turcul şi de la mulţi oameni buni, scriind şi mărturisind cum a venit înaintea lor[3] Armanca, fiica Vasilcăi, nepoata lui Sion Coşescul, de bunăvoia ei, şi a vîndut a sa dreaptă ocină şi moşie şi, iarăşi, şi cumpărătura mamei ei, a şasea parte din tot satul Coşeşti, ce este pe Racova, cu poieni, şi cu fîneţe, şi cu săpătură, şi cu loc de prisacă şi loc de iaz, şi cu grădini, şi din vatra satului şi din tot venitul. Aceea a vîndut-o slugii noastre[9], Ionaşco Coşescul, pentru şasezeci de zloţi bătuţi.

www.dacoromanica.ro

Deci Noi, văzînd acel zapis de la atîţia oameni buni, şi Noi am crezut şi, de la Noi, de asemenea am dat şi am întărit slugii noastre, Ionaşco Coşescul, acea înainte zisă a şasea parte din satul Coşeşti, ca să-i fie, şi de la Noi, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7143 <1635> iunie 29.

† Domnul a zis.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Ирманка, <с>ин[10] Василка, ш<т>[4] Кошеци (Armanca, fiica[10] Vasilcăi din Coşeşti); <şi alta, din sec. XIX>: Ispisoc de Coşeşti, de la fiica Armancăi. Vînzare lui Eonaşcu Coşescul[11]. Tănasie.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXLIX/8.

Orig., hîrtie (30,3 x 19,6 cm), difolio, pecete mijlocie timbrată, stricată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/73 a, b (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 19 (transcr.).

---

[1] а şi в, în ligatură.
[2] а şi к, în ligatură.
[3] пръд ними (înaintea lor), scris peste loc ras.
[4] Omis.
[5] т şi р, în ligatură.
[6] Gr: "au vîndut-o sluga", în loc de продала слуѕ҃ (a vîndut-o slugii).
[7] ѡ, scris peste а.
[8] Aşa în orig.
[9] V. n. de la text. slav.
[10] Greşit, în loc de дочка (fiica); v. şi n. 6 de la doc. precedent.
[11] De la "fiica Armancăi" pînă aici, text anulat cu mai multe linii.

147 1635 (7143) iunie 29, Iaşi.

† Иѡ Василїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Молдавскои. Adec(ă) Domnea Mea[1] am dat şi am întărit slugilor noastre, Zaharii diiacul, pre a lui direaptă ocin(ă) şi cumpărătur(ă), din giumătate de sat de Orbic a cincea parte, ce au cumpărat de la fata lui Mihăil(ă) Moinescul - iar lui Mihăil(ă) Moinescul i-au fost cumpărătur(ă) de la Greaca; şi au cumpăratu[2] dereptu o sută de florinţi[3] tătărăşti şi şés(e)[4]; ce au cumpărat fétei sale, Anisiii, şi cu vadu de moar(ă) şi cu tot vinitul, ce să va alége, din giumătate de sat de Orbic a cincea parte, din tot locul - ca šă le hie lor, acelora ce mai sus scrii, Zahariia diiacul, şi de la Domnea Mea, direaptă ocin(ă) şi cumpărătur(ă), ce au avut din ispisoc de cumpărătur(ă) de la Pătru Vod(ă).

Şi aşijderili, am dat şi am întărit slugii noastre, lui Penteleiu, pre a lui direaptă ocin(ă) şi cumpărătur(ă) din sat din Orbic, ce au cumpărat de la fata lui Bucur armaşul, anume Agafiia, giumătate din partea lui Bucur armaşul, cu tot vinitul, ce au fostu partea Agafiei, din ispisoc de la Costantin Vod(ă), pentru ce [pentru ce] au plătit Penteleiu şi frate-seu, Vas(i)lie, capul lui Toader, ficiorul Agafiei, pentru ce au fostu furat Toader un cal; deci cu[5] altă n-au avut cu ce să plăti, ce i-au plătit Penteleiu şi frate-seu, Vas(i)lie, capul, şi au luat acea ocin(ă).

www.dacoromanica.ro

Pentru a<acé>[6]ea, ca să le hie lor, şi de la Domnea Mea, direaptă ocin(ă) şi cumpărătur(ă), cu tot vinitul, acéle părţi de ocin(ă) ce mai sus scrii, slugii noastre, lui Penteleiu, şi ficiorilor sei şi nepoţilor sei şi a toat(ă) seminţiia lui, cini să va alége mai aproape, şi uric şi întărit<ură>[7].

И н<н>[7] да с(ѣ) не wмишаєт.

V Їс, въ л(ѣ)т(о) хѯрмг <7143/1635> юн(їє) кѳ <29>.

† Г(о)сп(о)д(н)нъ рєчи.

Пътрашко Башот(ъ) вєл awг(w)фєт нскал m. p.

† Ianos[8] <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/60.
Orig., hîrtie (30 x 19,5cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată.

---

[1] "ea", redat prin а.
[2] Ultimul "u", scris peste un "o".
[3] Ultimul "i", redat prin ь.
[4] "é", redat prin а.
[5] Deasupra lui "cu", un "l" suprascris superfluu.
[6] Rupt.
[7] Sub pecete.
[8] Cu litere latine.

148 1635 (7143) iulie, Iaşi.

† Иw Басилїє воєѳвѳда, в(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(ѻ)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоѳ. Adecă au venit înnaintea Noastră şi înn<aintea>[1] tuturor boiarilor noştri, a mari şi mici, boiarenul nostru, Conde vamăşul, de a lui bunăvoe, de ni<mene>[1] nevoit, nici asuprit, şi ş-au vîndut a lui direaptă ocin(ă) şi cumpărătură, din dirés(e) de cumpărătură ce a <avut de la>[2] ...[3] voevoda, un sat, anume Popricanii, la Tivova, între Posadnici şi între Cîrnicéni. Acela sat <l-au vîndut>[1] boiarenului nostru credincios, lui Iurdachii vistérnicul cel mare, direptu o sută de galben(i) buni. Iară lui C<onde i-au fost>[1] cumpărătură de la Toader Gogoneţ, din uric de moşie ce au avut de la Ştefan voevoda.

Intra acéia, Dom<niia Mea>[1] ales-am pre cinstiţ(i) şi credincioş(i) boiarii Domnii Méli, Dumitraşco Şoldan vornicul cel mare de Ţara <de Sus>[1] şi pre Necula Catargiu ce au fost vistérnic mare şi pre sluga noastră, pre Borăleanul uricariul, ş<i au ho>[1]tărît hotariul aceluia sat, a Popricanilor, pren pregiur, cu oameni buni şi bătrîni, de pren pregiur megi<iaşi, şi>[1] slugi domneşti, anume: Lupul Dîrlău ot Cîrnicéni, şi Coşciug ot tam, şi Petrea ot tam, şi Arsenie ot Şendr<éni, şi>[1] Ionaşco Sasul tij, şi Sanson tij, şi Tétea tij, şi Vas(i)lie ot Ionăşéni, şi <Pave>[4]l ot Mălăeşt(i) şi alţi oameni <buni>[1].

Şi hotarul să încépe, dintîiu, din gura Tivovei, pre din gios de sat, direp<tu la>[5] deal, pren pădure, în vîrvul d<ealului>[1], unde să cheamă Dealul Mar<e; de acolo>[6], direptu la vale, pren pămînturi, pînă în vale, şi priste vale şi pris<te drumul>[1] <mare, la un stîlpu de peatră, ce-i pus de la>[6] deal de drum; de acolo, direptu <la deal, la Movila l>[4]ui Hilip; <de acolo>[7], <drumul în sus>[8], pînă la un stîlpu de piiatră, despre hotarul Moimeştilor; <de acolo merge iarăşi la vale, pînă la alt stîlp de piatră, de>[9]spre hotarul Puricénilor; de acolo, direptu pre din s<u>[10]s de gura drumul<ui>[10] cel mare care

www.dacoromanica.ro

merge la Movila Boerilor; de>[7] acolo pogoar(ă) la vale, pre din gios de Puricén(i), şi lovéşte h<ot>[10]arul în gur<a Troianului>[4], la un stîlp <de piatră>[2], priste Jijie, în tîrlă; de acolo, direptu în Iazul Popei, la un stîlpu de pi<atră>[10], în capul iazului, şi d-acii, d<ireptu priste>[2] şes, într-altu stîlpu de piiatră, în mijlocul şesului; de acolo, într-al<tu stîl>[10]pu de piiatră, lîngă un dr<um, împo>[2]triva unor spinişori; de acolu, acel drum(u)şor, la altu stîlpu de piiatră; de-acii, în drumul mare, la alt<u stîlpu de>[2] piiatră; de-acii, tot drumul mare în gios, pînă în Tivova, şi matca Tivovei, spre apa Jijii, pînă în <gura Tivovei>[2]. Acolo se împreuneadză hotariul.

Direptu acéia, ca să fie, şi de la Noi, boiaren<ul>[10]ui nostru credincios, lui <Iurdachii>[1] vistérnic, acela sat, Propricanii, cu loc de mori în Jijiia, ce iaste între P<osadn>[5]ici şi între Cîrnicéni, d<ireaptă ocină>[1] şi cumpărătură şi hotărîtură, cu tot venitul, neruşeit nici dănăoar(ă), în <v>[10]éci.

Şi altu nime să nu s(ă) am<estece>[1].

Пнс <ѳ>[10] Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг, <7143/1635>, м(ѣ)с(ѣ)ца юл(їѣ) ...[11].

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ вслѣл.

† Път<рд>[10]ш<ко Баш>[10]от(ъ) вел <лшго>[10]ф(ѣ)<т искал>[10] m. p.

<Боръл҃нѳл писал>[12].

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XLV/69.

Orig., hîrtie (cca 39 x 24 cm.), rupt şi pătat; cu părţi lipsă la mijloc şi în partea de jos, o margine, din partea dreaptă este tăiată, iar în stînga se află o tăietură semicirculară (L = 15 cm., l = 2 cm.), care nu afectează textul, lipit din vechime, pe altă hîrtie; pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/119 (xero.); Pachet Costăchescu, nr. 20 (transcr.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, nr. 81, p. 100-101 (orig.); Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 23, nr. 102 (rez. după orig.).

---

[1] Lipsă; doc. a fost tăiat în partea dreaptă, pe toată lungimea.
[2] Lipsă; întregit după doc. din 1636 (7144), martie 20 (v. nr. 365).
[3] Loc alb în orig.
[4] Rupt; întregit după acelaşi doc. (v. n. 2).
[5] Şters.
[6] Rupt şi pătat; întregit după acelaşi doc. (v. n. 2).
[7] Şters; întregit după acelaşi doc. (v. n. 2).
[8] Şters, apoi lipsă; întregit după trad. din 1777 august 20, a doc. din 1636 (7144) martie 20.
[9] Rupt, şters, apoi lipsă; întregit după doc. din 1636 (7144) martie 20.
[10] Rupt.
[11] Data de zi a fost scrisă, probabil, pe porţiunea din dreapta a doc., care a fost tăiată (v. n. 1).
[12] Partea de jos a doc., lipsă; numele diacului completat după scris (v. doc. nr. 101).

149 1635 (7143) iulie, Iaşi.

† Ив Василїѣ воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле М<о>[1]лдавскон. Пишем Г(о)с(по)дств(о) Ми слугѣм наш<м>[2], Ончюл Юрашкшвич бив пъркълаб, и Боръл҃нил вркар, и Исак шт Костинещи, и

www.dacoromanica.ro

Думитрашко wт Бпотещи, и Тоадер Арѣбре и Гочюл. Dau-v(ă) ştire, deaca veţi vedea ceast(ă) carte a Dumii Méle, iar voi ca să aveţi a strînge oameni buni şi bătrîni şi de prin pregiur megiiaşi şi să mérgeţi la sat la Duméni, ce iaste pre Ibăneasa, ca să alégeţi hotarul acelui sat despre alte sate de prin pregiur, despre Miclăuşan(i), şi despre Cordărén(i), şi despre Popéni şi de cătră[3] Săpoténi, din cînpu şi într-apă, hăleştée ce vor fi, pre unde au fos hotarul mai de demultu, ca să fie acmu a boiarinului Dumii Méle, a lui Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin, pre dirése ce are.

Şi, cum veţi afla cu oameni buni, voi să rădicaţi şi stîlpi despre alte hotară[3].

Сиѣ вам пишем. Инак не бченитѣ прѣд сиѫ реченеѫ Г(о)с(по)дств(а) Ми[4].

Пис v Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хэрмг <7143/1635> юл(їе).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вслѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ѳ)т m. p.

Исак <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: De hotărît, cu Stîrc(ea)[5]; <alta, mai tîrzie>: Miclăuşenii; <şi una din sec. XVIII>: De hotărît, Dumenii.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXX/172.

Orig., hîrtie (32 x 20,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri şi lipit cu fişii de pînză, lipsă o treime din f. a doua, pecete mijlocie, în chinovar, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Ibidem, DCCXXXV/59 (copie din 1870 martie 9); DCCXXXVIII/82 (rez.); ibidem, ms. nr. 599 (Cond. M-rii Doljeşti), f. 5 v., nr. 13 (rez., cu data de lună: iunie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/74a, b (foto.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XIX, p. 24 (rez., cu extras);
Catalog, II, p. 230, nr. 1088 (rez., după ms. nr. 599).

---

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Ultimul "ă"/"ă", redat prin ѧ.
[4] "Aceasta vă scrim. Altfel să nu faceţi înaintea celor zise de Domnia Mea".
[5] În textul chirilic: Стрѣч(а).

150 1635 (7143) iulie.

Copie

Noi[1], Vasîli v(oie)vod, вwж(їю) милости[в], <господаръ>[2] Земле Мwлдавскwи. Scriem Domnie Me slugelor noastre, Ioan[3] Iuraşcovici biv pîrcălabu, i Borălianul uricariul, i Isac ot Costineşti, i Dimitraşcu ot Ipoteşti, i Toader Arburi i Gociul. Dau-vă ştire, dacă veţi vide această carte a Domnii Meli, iar voi să aveţi a strînge oameni buni şi bătrîni, de pin pregiur megieşi, să mergiţi la satul Hudeştii cei Mari, ce-s pre Başău, şi să aveţi a socoti să alegiţi hotarul acelui sat despre alte sate ce sînt pin pregiur şi să alegiţi şi nişte poeni cu fînu, ce sînt pe Baranca, ca să fie spre hotarul Hudeştilor, pe unde vor şti oameni buni că au fost ţiind şi mai înnainte hotarul. Novăsăliţa Hudeştilor încă să alegiţi, să fie spre hotarul Hudeştilor, cum au fost şi mai înnainte vremi.

www.dacoromanica.ro

Aşijdire, să alegiţi şi nişte părţi de ocină din sat din Bobeştii cei din Dial, din cie Bobeşti ce sint în Vali, cari părţi de ocină au fost cumpărate de Isac Balica pe dresă ce are boerinul Domnii Meli, Pătraşcu Ciogole pîrcălabu de Hotinu.

Deci, să aveţi a alegi din vatra acelor sate, şi din cîmpu, şi din heleştei şi din păduri.

Şi cum veţi afla cu oameni buni, voi să rădicaţi şi stîlpi despre alte hotară şi despre alţi răzăşi.

7143 <1635> iuli.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLVI/9.
Copie de la înc. sec. XIX.
Ibidem, CDXXVI/23 (copie, din aceeaşi vreme).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/75 a, b (foto., după ambele copii).

---

[1] În loc de "Io".
[2] Omis.
[3] Greşit, pentru "Onciul" (v. doc. ant.).

151 1635 (7143) iulie.

7143 <1635> iuli.

Tij zapis de cumpărătură a giumătate de hotarul Burueneştii[1], <la ţinutul Roman>.

Arh. St. Iaşi, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1450, op. 1651, dos. 49, f. 47 r., nr. 5.
Menţ., într-un opis din 1844 noiembrie 24, "de documenturile" înfăţişate "în pricina cu mon(asti)re Doljăştii, pentru împresurarea moşiei Burueneştii despre Doljăşti".
Ibidem, f. 51 v. -52 r., nr. 5 (menţ., în copia unui jurnal din 1852 martie 13); f. 169 r. (aceeaşi menţ.); f. 197 r. (aceeaşi menţ.).

---

[1] V. şi doc. din 1635 (7143) mai 20 (nr. 119).

152 1635 (7143) iulie 1, Iaşi.

† Ѳто аз, Пътрашко Башот(ъ) вел лвг(ѡ)ф(ѣ)т, и Сабин вел дворник, и Гаврил хетман и Шолдан вел дворник, scriem şi mărturisim cum au venit, înnainte nostră, fratele nostru, Lupul Prăjescul clucér şi cu Dumitru Cărăbăţ de Lăpuşna[a], de s-au tocmit dinnainte nostră pentru nişti ţîgani ce-au fost de moşie a fratelui nostru, ce mai sus scrie, a Lupului Prăjescul clucér, care ţigani au fost cumpărat Dumitru Cărăbăţ, anume Costea, de la un turcu din Cetate Albă, iar ţiganca nu au răscumpărat-(o). Deci, s-au tocmit de bunăvoe lor, dinnainte nostră, de au înpărţit ficiorii, şi s-au vinit în parte dumisali, clucériului, Motoiu ţîganul, cu un copil, şi Costeas(a) ţîganca, cu Ion ţîgan, copilul cel mai mic. Iar în parte lui Dumitru Cărăbăţ s-au vinit Răzvan ţîgan, cu ţiganca sa, cu Mărica, şi Pădure copilul, fratele lui Răzvan, c<u>[1] soro-sa, c<u Ma>[1]rina ţîganca. Deci, s-au tocmit şi s-au înpărţit denainte noastră, cum scriem mai sus.

www.dacoromanica.ro

Deci, noi, vădzîn<d>[2] de bunăvoe lor tocmală şi înpărţal(ă) dinnainte noastră, am iscălit şi ne-am pus şi peceţile[3], să nu mai aibă a mai pîrî unul pre altu nici dănăoar(ă), peste această tocmală ce s-au făcut denainte nostră. Aiasta scriem.

Пис ѵ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> юли, а <1> д(ь)нъ.

Пътрашко Башот(ъ) вел лог(ѡ)ф(є)т m. p.; <sig.>.

Пръжескул вел дворник искаχ m. p.; <sig.>.

Д(ѵмитрашко) Шолдан вел дворник искал <m. p.; sig.>.

Гаврил χатман m. p.; <sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis pre neşte ţigan(i), ce au fost dat Molodeţu lui Cărăbăţu.

Arh. St. Bucureşti, A. N., MDCCCLXI/3.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, patru peceţi inelare, octogonale, în cerneala doc.: prima este slab imprimată (se disting doar iniţialele latine din partea superioară: P. B.), a doua are ca emblemă un crin, a treia are înscris în ligaturi, într-un scut răsturnat, numele Дѵмитрашко, iar ultima este slab imprimată (se disting doar iniţialele: Г. К.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/27 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 230, nr. 1089 (rez.).

---

[1] Rupt.
[2] Omis prin haplologie.
[3] În textul chirilic: печецилъ.

153 1635 (7143) iulie 1, Iaşi.

† Ѳто аз, Пътрашко Башот(ъ) вел лог(ѡ)ф(є)т, scriem şi dăm ştire cum au vinit înnaintea noastră Pătraşco Stănil(ă), nepotul Bratei, de bunăvoia lui, de nime nevoit, nic(i) silit, nici înpresurat, ce de a lui bunăvoe, au vîndutu a lui direaptă ocină şi[1] moşie, a patra parte den Drisleve, dumisal(e), fratelui nostru, Tomei sulgériului celui mari, derept dzéci galbeni buni, cu tot vinitul ce să va alége den tot locul, den vatra satului, şi den cîmpu, şi den păduri, şi [şi] den hăleşteu şi den tot locul.

Pentru acéia, dacă am vădzut noi de-a lor bunăvoe tocmal(ă) şi plată deplin(ă), noi am făcut această scrisoare a noastră, ca [s] să le hie de mărturie. De-aceasta scriem şi dăm ştiri.

Şi, pe mai mari credinţă, am pus şi pecétea ş-am iscălit, ca s(ă) să ştie şi să să creadză.

ѴІ Їс, л(ѣ)т(о) хзрмг <7143 /1635> юл(їѥ) а <1>.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лог(ѡ)ф(є)т искал m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis de cu<m>[2]părătură ѡт сила[3] Дрислеве[4].

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, IX/45.

Orig., hîrtie (30,5 x 19,5 cm), difolio, filigran.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, CCCXC/21 (menţ. fără dată, într-un izvod din 1784, cu doc. M-rii Precista din Roman).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/120 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, nr. 80, p. 99 (orig.).

---

[1] "ş" (ш), transformat dintr-un "d" (д), de la "di".
[2] Omis.
[3] În loc de сѣла.
[4] "din satul Drisleve".

154 1635 (7143) iulie 1.

Un zapis di la Mărie, fata Aftimii, nepoata Nastasîii, sc<r>[1]indŭ precum ş-au vîndot toată parte ei din Ştiuborăn(i), din a patra parti, a trie parti, lui Margini şi Irimii pîrcălab[o]ului, drept doisprăzeci taliri.

Ѧ(ѣ)т(о) ×<з>[1]р҃мг҃ <7143/1635>, ю҃л(їѕ) а҃ <1>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Ştoboreni, VIII/2, nr. 13.
Rez., într-un perilipsis de la înc. sec. XIX.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., Perilipsisuri I (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 230, nr. 1091 (rez. edit.).

---

[1] Omis.

155 <1635-1638> iulie 2.

† Adecă eu, Ichimaşco[1], şi cu toţ(i) fraţii miei, cu Ursu şi Andrei, şi Antimiia şi Busca, mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum am vîndut noi dintr-o parte de bătrîn doo părţi, aşijd<e>[2]re ş<i eu>[3], Nastasiia, fata lui Drăgan, şi Sohiica, sora Nastasiei, iar am vîndut a treia parte dintr-acea parte[4], din partea din mijloc, în sat în Băloşéni, ce iaste pre apa Jijiei, în ţînutul Iaşilor, de nimene nevoiţ(i)[5], nici înpresuraţ(i), ce de bunăvoia noastră, dumisal(e), giupînului Toader Ştefan, şi lui Mihaiu Ungurul şi lui Paradis Saula, pintru o sută de lei, dinnaintea a mulţi oamen(i) buni: Ghiorghi Grecul din Băşéni, şi Onaca, frate lui Romăşcel, şi Vasilie, ficiorul Hăugului, şi Sava, frate-său, şi Toader, ficiorul Grecului, şi Vasilie Hubăe ot Hriţcani, şi Pană Caceaun din Iaş(i), şi Alexa, şi Ghiorghi Dimuţ(ă), şi Costantin biv vornic ot Glodéni, şi Căzacul din Mălăeşt(i) şi Nicoar(ă) Dubniţ(ă), şi Strătulat, frate-său, şi mulţi oamin(i) bun(i) şi bătrîni de prin pregiur.

Deci, noi toţ(i), [de] carii sîmtu mai sus scriş(i), dac-am văzdut de bunăvoe tocmală întru dînşi, printru credinţa, noi ne-am pus şi peceţile.

Ѩ(ѣ)с(а)ца ю҃л(їѕ), в҃ <2> д(ь)ни.

Însă am vîndut cu tot venitul, din vatra satului şi din ţarină şi din fînaţ şi dintr-apă, din mijloc, ca să să ştie.

Ѩз Ѩнхълакнє апродѣл пнс(ал).

www.dacoromanica.ro

<Pe f. 2 r., începutul unui alt zapis>: Adecă eu, Drăgan din Hriţcani, din ţînutul Iaşilor, şi cu toţ(i) ficiorii miei mărturi<si>[3]m, cu cest zapis al nostru, <că a>[3]m vîndut eu partea mea şi a ficiorilor miei, aşijdere şi eu, Ion, ficiorul l<ui>[3] Văscan, şi cu toţ(i) ficiorii miei, şi iar eu, Andreica, vărul lui Ion, şi toţ(i) ficiorii miei ...; <Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: Ѯчинил врик[6]; <şi>: Pre Băloşéni.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, III/57.

Orig., hîrtie (33 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, 3 peceţi inelare, anepigrafe, în cerneala doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/121 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, III_1, nr. 26, p. 38-39, (orig., datat: fără veleat (către 7144) iulie 2).

Datat după alte doc. din acelaşi pachet, privitoare la vînzări din acelaşi sat, la aceiaşi cumpărători, menţionate în doc. din 1641 (7150) septembrie 21 (Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, p. 7).

---

[1] "i" şi "c", în ligatură, ceea ce l-a indus în eroare pe Gh. Ghibănescu, care a citit: "Chimaşco".

[2] Omis.

[3] Rupt.

[4] "c", redat prin ѣ.

[5] "ne" scris deasupra rîndului, deoarece fusese confundat cu "nc" de la "nimene".

[6] Am făcut uric.

156 1635 (7143) iulie 2, Iaşi.

† Иw Ѣас(и)лїѥ воєводд, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)ръ Земли Мwлддвскоѥ. Scriem Domniia Mea la slugile noastre, la Avram din Lucăceni şi la Neculaiu din Ghereni. Dămu-v(ă) ştiri că Domniei Méle s-au jeluit Bălaci, ficiorul Udrei, şi Ionaşco Robul şi cu alţi răzeş(i) a lor pre oameni din Balasineşti, dzicîndu că le înpresoară pre hotarul Prerarîta. Printru acea, Domniia Mea v-am ales de înţelepţi şi de înţelegători: deaca veţi vedea cartea Domniei Méle, iar voi să strîngeţi oameni buni, bătrîni, slugi domneşti şi preuţi, megiiaş(i) din sus şi din gios, să mergeţi la Prererîta, să le alegeţi hotariul Prererîtei despre Balasineşti, pre semne, cum le spune uricul. Şi cum veţi afla mai cu dreptul, cu sufletele acelor oameni buni, aşe să le alegeţi; şi nemănui să nu făţăriţi, ce, cum le veţi afla ş<i l>[1]e veţi alege cu acei oameni buni, să ne scrieţi şi o carte[2], să ne daţi ştire.

Iar Balasineştilor, de le va păre cu strîmbul şi de vor ave nescare urice, cu ce înpresură pre hotarul Prerarîtei, ei să vie de faţi şi să-ş(i) aducă şi dresele. Aceasta v(ă) scriem şi într-alt chip să nu faceţi.

V Иѯ, л(ѣ)т(о) ѯзрмг <7143/1635> юл(їѥ) ѕ <2>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рєч(ѥ).

† Пѣтрашко Ѣашот(ъ) вєл лwг(w)ф(ѥ)т m. p.

† Къзакvл <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Balasîneşti, Perărîta.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXIV/56.

Orig., hîrtie (32,5 x 20 cm), difolio, filigran, puţin rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, cu legenda şi stema ca la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/76 (foto.).

---

[1] Rupt.

[2] "c", redat prin ѣ.

157 1635 (7143) iulie 3.

7143 <1635> iuli 3.

Copie încredinţată, de pe tălmăcire ispisocului sîrbesc a domn(u)lui Vasîlie v(oie)vod, de giudecata ce au avut Dumitru biv vor(ni)c de tîrgu Botoşanii cu călugării de mănăstire Galata, pentru nişte heleştei ce tatăl lui Dumitru vor(ni)c[1]li ave făcute pe hotarul satului Teişoara şi în[2] heleşteu <în hotarul>[3] tîrgului Botoşanii, pe Teişori[4]. Şi, zicînd călugării că este în hotarul lor, au vrut să ei toate heleşteile acele.

Deci, fiindcă s-au dovedit făcute de tatăl acelui Dumitru vor(ni)c de Botoşani, apoi s-au hotărît ca din acele şasă iazuri, unul, carele au fost pe hotarul tîrgului Botoşanii, pe Teişoara, să-l stăpîniască el şi urmaşii lui, cu bună credinţă.

Arh. St., Cond. K, nr. 380, f. 47 r.

Rez. dezv., în copia unei anaf. din 1824 februarie;

Ibidem, f. 56 v. (rez., cu data de zi: 7); ibidem, CDL/100, f. 164 r. (rez., în copia unui raport din 1821 martie, în Cond. Cucoranilor şi a Ipoteştilor); CCLXXXVI/112 (menţ., numai cu văleatul, de la înc. sec. XIX).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 315, nr. 6/2 (menţ., după rez. de la Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 380); Iorga, *Doc. Callimachi*, II, p. 9, n. 1 (rez., cu data de lună "iunie", după o copie din 1813).

---

[1] În rez. lui N. Iorga (v. EDIŢII): "biv vornic".

[2] În loc de "un".

[3] Omis (v. mai jos).

[4] La Iorga (*ibidem*), numele satului apare "Teişori", iar al pîrîului, "Teişoara", ca mai jos.

158 (1635 (7143) iulie 6, <Iaşi>.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлд<авскоѥ>[1]. Ѡж(є) прїидошѣ, прѣд Нами и прѣд всими нашѣми мwлдавскими бол<ѣри>[1], великиχ и малиχ, Настасїа, дочк<а>[1] Iwнашко, и дѣщире ѥи, П. т ...[2], <и Марї[3]>[4]ика и Ѩксенїа, по иχ доброю волю, неким непонyждени<и>, а ни присел>[1]овани, и продали єдин мѣсто за пасикy в рѣдо село Кр(ъ)<с>[1]те<щи>[1], ч<то в в(о)лост Кръ>[1]лигътври, колико метает єдин ч(є)л(ове)кь съ сокирое, wт пасик<в, на всѣ ст>[1]рани. Тоа продали слвsи наш, Ѩитонови wт Пъшкани, радї два дес<а>[1]т <талер(и) сребръ>[1]ниχ. И въстал сѣ слвга наш, Ѩ<итои, и з>[1]а<пл>[1]атил исплъниа <въси тоти п(и)>[1]и(ѣ)sи, к талер(и) сребр<ъ>[5]иниχ, wт прѣд Нами и wт прѣд нашѣми болѣ<ри>[1].

www.dacoromanica.ro

<Т>[1]ѣм радѣ, како да ест емѹ, и ѡт Нас, правою ѡтн(и)нѵ, и кѹпежно и ѹрик, с<ъ вѣсѣм доухо>[1]дом. И ин да с(ѣ) не ѹмишает пр҃ѣ<д>[1] сим <ли>[1]с<то>[1]м <наши>м.

<Оу Ис>[1], в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг юл(їе) s.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(е)т [и][6] с(ѣ) <искал>[1] m. p.

† Бор(ъ)лѣнѹл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Mold<ovei>[1]. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Nastasiia, fiica lui Ionaşco, şi fiicele ei, P. t ...[2] <şi Mari[3]>[4]ica şi Axeniia, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni, <nici>[1] asuprite, şi au vîndut un loc de prisacă în rediul satului Cîr<s>[1]te<şti>[1], care este <în ţinutul Cîr>[1]ligăturii, cît aruncă un om cu securea, din prisacă, <în toate>[1] părţile. Aceea au vîndut-o slugii noastre, Ant<on>[1] din Paşcani, pentru douăzeci de <taleri>[1] de argint. Şi s-a sculat sluga noastră, A<nton, şi>[1] a plătit deplin <toţi aceşti>[1] bani, 20 de taleri de argint, dinaintea Noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, să-i fie, şi de la Noi, dreaptă ocină, şi cumpărătură şi uric, cu <tot>[1] venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi <a noastre>[1].

<La Iaşi>[1], în anul 7143 <1635> iulie 6.

† Domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][6] m-am <iscălit>[1] <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), VII/178.

Orig., hîrtie (30,3 x 19,5 cm), deteriorat, pecete mijlocie în ceară roşie, stricată, imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, IV/299 (copie, din prima jumătate a sec. XIX, după trad. defectuoasă) şi IX/3 (trad., din 1721-1722 (7230), de Pavel gramatic).

Arh. St. Bucureşti, A. N., MMDCXCV/4, nr. 2 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/77 a (foto., după orig.), b, c (foto. după cele două trad.) şi Xerogr. de doc., I/28 (xero., după rez.).

EDIŢII: Costăchescu, *Satul Cristeşti*, p. 48 (rez., după orig.);
Catalog, II, p. 230, nr. 1092 (rez. de la Arh. St. Bucureşti).

---

[1] Rupt.
[2] Un nume de 5-6 litere.
[3] Întregit după trad. din 1721-1722 (7230) - v. EDIŢII.
[4] Şters şi rupt.
[5] Omis.
[6] V. n. 4, de la doc. nr. 1.

159 1635 (7143) iulie 6, Iaşi.

† Adecă eu, Simion Gheuca medelnicériul cel mare, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu, cum eu m-am lăsat, de bunăvoia[1] mea, giupîinésii méle, Măricăi, cu

www.dacoromanica.ro

partea mea din bucate şi din tot ce vom avea, giumătate, ca [s(ă)] să mă comînde cum să cade, ca pre un om. Şi ce să vor prileji datorii, iarăş(i) să plătească, din ce va prisosi de pamenţi, iară ce va mai prisosi şi de datorii, după pamenţi, ca să aibăa da pre la mănăstiri, să-m(i) facă slujbe şi sărăc[ă]uste cu bucatele méle. Iară giumătate din bucatele noastre şi din tot ce vom avea să fie partea giupîinésii méle, Măricăi, ca să s(ă) hrănească pînă unde va vrea Dumnedzău de va fi vie. Iară după moartea ei, să-i fie şi ei de comîndare şi de pamenţi.

Aşijdere, de un sat, anume Băcanii, cu mori şi cu tot vecinul[2], ce ne iaste cumpărătură înpreună cu giupîineasa mea, iarăş(i) l-am lăsat să fie a ei, cu tot venitul, să na aibă nime nic(i) o treabă cu acel sat.

Direptu acéia[1], nime din fraţii mie<i>[3], sau din nepoţii miei ca să naaibă a mai pîrî pre giupîineasa mea, Mărica, pentru bucatele méle, ce au fost partea mea, giumătate, sau pentru acel sat, căc(i) că m-am lăsat ei să mă grijască şi să mă comînde.

Dintre mulţi boiari ce au fost dumnealor de faţ(ă), cînd am făcut acest zapis: dumnealui Chicoş şetrariul cel mare, şi dumnealui Răcoviţ(ă) Cehan logofătul, şi dumnealui Toderaşco logofătul al treile, şi Caracaş uşériul cel mare, şi Apostol ce au fost pitar, şi Ionaşco Prăvălie şi alţi boiari au fost.

Dec(i), cine să va smenti, din fraţii noştri sau din surori sau din nepoţii noştri, şi va vrea să pîrească pre giupîineasa mea, după moartea mea, pentru bucate sau pentru acel sat, acela să fie trăclét şi proclét şi să fie ucis de Domnul Dumnedzău şi de Précista, Maica lui H(risto)s, de toţ(i) svenţii şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia[1] şi să n-aibă loc în pămîntu a veni după mene. De aceasta mărturisescu cu sufletul mieu.

Şi eu, Borăleanul uricariul, am scris, ca să s(ă) ştie.

Пнс ѵ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> юл(їе) s <6>.

Симнwн вел мед(елничер) m. p. [4]; <sig.>.

Кикош вел шетрар m. p.; <sig.>.

їз Ръкобиц(ъ) Чеҳан лwг(w)ф(е)т m. p.; <sig.>

† їз Тодерашко третїн лwг(w)ф(е)т искал m. p.; <sig.>.

† Eu, egumenul Gligorie de Rîcica; şi noi mărtorisim <m. p.>.

† їз Боръльнѵл ѵрикар искал m. p.; <sig.>.

† Ionaşco Prăvălie m. p.; <sig.>.

<Pe verso, o îns. tîrzie>: 7143 <1635> iuli 6. Bucate. Danie lui Simion Gheuca medelnicer cătri soţia sa, Mărica.

Arh. St. Iaşi, CLXXIX/9.

Orig., hîrtie (33,5 x 20 cm), filigran, 6 peceţi inelare, în tuş, şi cea a M-rii Rîşca, în fum, cu legenda: Сїта печат монастир Ръчка, şi cu reprezentarea Sf. Nicolae în cîmp.

Ibidem, DXCIII/86, f. 1 r., nr. 3 (menţ., într-un opis din 1840 iulie 9).

Arh. St. Buc., Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXXXIX/128c (rez.).

Arh. St. Iaşi, Arh. M. Costăchescu, caiet 1, nr. 123, p. 357-359 (copie, de M. Costăchescu, după orig.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/122 (orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, Surete, XXI, nr. 30, p. 39-40 (orig.); Costăchescu, *Donaţiunea Săulescu*, p. 202 (rez. edit., după orig., cu numele satului citit greşit; "Băsiani"); Iorga, *St. şi doc.*, XVI, nr. 22, p. 186-187 (orig. prescurtat).

[1] "ia", redat prin ѧ.

www.dacoromanica.ro

[2] Greşit, probabil, pentru "venitul".
[3] Omis.
[4] "m. p. "-cul, făcut stîngaci.

160 <Cca 1635 iulie 7>.

Adică eu, Isac Drujina de Piciorogani, însu(mi)[1] mărturisescu, cu acestu zapis<al>[2] mieu, că de bunăvoia me, de nime silit, nici nevoit, şi cu întrebare tuturor fraţilor şi a nepoţilor, [şi] am vîndut dreaptă ocină şi moşiia din sat[ul][3], din jumătate de sat de Piciorogani, din a şesa parte, jumătate, drept 25 de taleri, bani gata, lui Toader Babici din Uriceni şi ficiorului său, lui Simion, cu tot venitul şi cu vad de moară.

Şi în tocmală ne-au fost Romaşco cel bătrîn din Piciorogani, şi Dumitru Ha<s>[2]năş, şi Zahariia, şi Groze(a)[1], şi Romaşco de Piciorogani, şi Lococi de Lături[4], şi Bîrsan de Nilipeşti şi mulţi alţi oameni buni.

Şi eu, popa Toader din Storeşti, mai mare mărturie că am scris zapis, pre acesta să aibă a-ş face şi întăritură domnească.

Şi, mai mare mărturie, ne-am pus peceţile[5].

S-au poslăduit de Chirica ban.

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iaşi, Arh. Melchisedec, XIII/6, p. 5, nr. 5.
Copie modernă, cu litere latine, după o copie din 1821, din cond. de doc. a lui Teodor Balş.

Datat după o altă vînzare din Piciorogani din 1635 (7143) iulie 7 (v. doc. urm.), în cuprinsul căreia sînt menţionate aceleaşi persoane, precum şi după ispisocul domnesc din 7144 (1636) aprilie 20 (v. doc. nr. 408), unde apar ca proprietari în Lătăi fiii lui Lococi.

---

[1] Aşa în copie.
[2] Omis.
[3] În copie, paranteze rotunde, urmate de menţ.: "lipsă"; completarea se dovedeşte însă superfluă, deoarece în doc. de epocă expresia uzuală este: "din sat din ...".
[4] Greşit, în loc de "Lătăi", sat aflat în apropiere de Piciorogani şi Uriceni (v. şi *datarea*).
[5] Urmează contururile a cinci peceţi, cu inscripţia: "l(ocul) p(eceţii)".

161 1635 (7143) iulie 7, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскоѥ. Ѿж(є) пріидошѣ[1], прѣд Нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, <мо>[2]л(є)бн(и)кѡ нашим(ѡ), поп Некѡлаю wт Чернеши, <съ>[3] един зап<ис>[2] за свад(и)телство wт людї добри, слѣги <г(о)сп(о)>[2]дарскыχ: wт Ромашко стар wт Стънеши, и wт Глигорис, с(ъ)[2]нъ его wт там, и wт Захарїа wт Пичоро<гани>[2], и wт Ромашко wт там, и wт Симион wт там, и wт Іwнашко и wт Павел, с(ъ)н(о)ве Дѵмитрѡ Хаснъш wт т<ам, и>[2] wт Іwнашко Грозъвъскѡл wт Мѡнтѣни, и wт Микѡл wт Нили<пе>[2]ши, и wт Истратие с(ъ)нъ Юсипъскѡл(а) wт Пичо<рога>[2]ни, и wт Дѡмитрашко Зупко, <и>[3] wт Глигорие Хаснъш wт П<и>[2]чорогани, и wт Исак Дрѡжинѣ wт там, <и wт>[3] Пътрашко Стънилъ wт Цѡмътъцѣни, и wт нинχ

www.dacoromanica.ro

лю<дї>[2] добри и стар(и), сиц(ε) писѫщꙋ[4] и свѣ<ди>[3]телствѫщꙋ[4] въ тот запис како прїиде прѣд ними Мърика, дъщи Дрѫжинѣ, и съ с(ъ)иъ[5] <ни>[3], Дѫмитрѫ и Албул, неκъм[4] непонѫжденн, а ни приселовани, иъ за иχ доброи волѣ, <и прода>[3]лї своиχ правε(а) wти(и)нѫ и дѣднинѫ wт село Пичорогани, <что>[2] ѫ в(о)лост Хърлъѫскомѫ, wт половина село, <вишнаа[6], шес>[2]таа част, что сѣ изберет wт ватрои село и <wт пол>[2]ѣ, и съ мѣсто за млии на потоц<ѣ Милети>[2]и(а) и съ вес приχод. Таа wни продали м(о)л(ε)<б>[2]и(и)кѫ нашим(ѫ) виш(ε) писан, поп Некѫлаю, р<адї ...>[3] тал(ери) сребр(ръ)ниχ.

Ино Г(о)сп(о)дств(о) Ми и въсег(о) нашег(о) <с>[2]ъвѣта, wкож(ε) ѫвидѣχом тот истиниї<и>[2] запис wт тиχ людї добри, Г(о)сп(о)дств(о) Ми вѣровахом <на ниχ>[2] и такождере и wт Нас ещеж(ε) дали и <потверъ>[2]дили есми м(о)л(ε)бн(и)кѫ нашим(ѫ), поп Некѫлаю, <т>[2]о<а>[2] прѣдреченна част wти(и)нѫ, <wт п>[2]оловина село Пичорогани, wт част вишнаа, шеста<а част>[2], wт ватрѫ село, и wт полѣ, и wт мѣ<ст(о) за>[2] млин на рѣца Милѣтин(а) и съ вес приχод, <ка>[2]ко да ест им[7] и wт Нас правда wтн(и)нѫ, и викѫпленїε, и ѫрик и потверъжденїε, съ въсѣм доχодом, неporѫшено ниκо<ли>[3]ж(ε), на вѣки вѣчнїи. И ни да с(а) ие ѫмишает прѣд сим листом Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

✠ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×ѕрмг юл(їε) ѕ.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башотъ вел лwг(w)ф(ε)т [и][8] с(а) искаχ m. p.

† Дѫмитрѫ <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din prima jum. a sec. XIX>: Vasile v(oie)vod, din leat 7153 <1645>[9] iulie 7, întăreşte popii lui Neculaiu din Cerneşti cumpărătura: a şesa parte[11] din gium(ă)tate[11] de sat din Piciorogani, ţinutu (Hîrlăului).

† Io Vasilie voievod, din mila lui dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit[10], înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul nostru, popa Neculai din Cerneşti, <cu>[3] un zap<is>[2] de mărturie de la oameni buni, slugi domneşti: de la Romaşco cel bătrîn din Stăneşti, şi de la Gligori<e, fiul>[2] lui de acolo, şi de la Zahariia din Picioro<gani>[2], şi de la Romaşco de acolo, şi de la Simion de acolo, şi de la Ionaşco şi de la Pavel, fiii lui Dumitru Hasnăş de <acolo şi>[2] de la Ionaşco Grozăvăscul din Munténi, şi de la Micul din Nili<pe>[3]şti, şi de la Istratie, fiul lui Iosipăscul din Picio<roga>[2]ni, şi de la Dumitraşco Zupco, <şi>[3] de la Gligorie Hasnăş din P<i>[2]ciorogani, şi de la Isac Drujine de acolo, <şi de la>[3] Pătraşco Stănilă din Giumătăţéni şi de la alţi oameni buni şi bătrîni, astfel scriind şi mărturisind în acel zapis, cum a venit înaintea lor Mărica, fiica lui Drujine, şi cu fiii[10] ei, Dumitru şi Albul, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, <şi au vîndut>[3] dreapta lor ocină şi dedină din satul Piciorogani, <care>[2] este în ţinutul Hîrlăului, a şasea parte din jumătatea de sus a satului, ce se va alege din vatra satului şi <din cîmp>[2], şi cu loc de moară pe pîrîul <Mileti>[2]nului şi cu tot venitul. Aceasta ei au vîndut-o rugătorului nostru mai susscris, popa Neculai, pentru ...[3] taleri de argint.

Deci, Domnia Mea şi întreg sfatul nostru, dacă am văzut acel adevărat zapis de la aceşti oameni buni, Domnia Mea <i>[2]-am crezut şi, de asemenea, şi de la Noi încă am dat şi am întărit rugătorului nostru, popa Neculai, acea mai înainte zisă parte de ocină, a şasea <parte din>[2] jumătatea satului Piciorogani, partea de sus, din vatra satului, şi din cîmp, şi din locul <de>[2] moară pe pîrîul Miletinului şi cu tot venitul, ca să-i fie lui[10], şi de la Noi, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.

www.dacoromanica.ro

La Iaşi, în anul 7143 <1635> iulie 7.

† Domnul a spus.

† Pătraşco mare logofăt [şi][8] m-am iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCXXIII/51.

Orig., hîrtie (31 x 21 cm), difolio, rupt la îndoituri şi cu filele lipite între ele, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută.

Ibidem, CCCXXIII/52 (trad., din 1805 august 8, de Pavel Debrici); CCCXXIV/16, f. 16 v., nr. 4 (rez., cu data de lună: "iunie", într-un opis din 1843); CDLVI/8, f. 5v., nr. 101 (rez., cu data de lună: "iunie", într-un opis din 1841);

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iaşi, Arh. Melchisedec, XIII/6, p. 3-4, nr. 4 (copie modernă, cu litere latine, după o copie din 1821 a trad. lui Pavel Debrici, dintr-o cond. de doc. a lui Teodor Balş).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/123 (xero.).

---

[1] Greşit, în loc de singularul пріндѣ (a venit).
[2] Rupt; completările numelor proprii, după trad. din 1805 (v. *descr. arheogr.)*.
[3] Şters; completările numelor proprii, după aceeaşi trad.
[4] Aşa în orig.
[5] Greşit, în loc de pluralul с(ъ)нъми (fiii).
[6] Spaţiul rupt nu permite întregirea: wт вишнаа част (din partea de sus), ca mai jos.
[7] Greşit, în loc de singularul емѣ (lui).
[8] V. n. 4 de la doc. nr. 1.
[9] Greşit, în loc de 7143 <1635>.
[10] V. n. de la textul slavon.
[11] "с", redat prin ѫ.

162 1635 (7143) iulie 8, Iaşi.

† Їw Басиліѣ воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоѥ. Dat-am cartea Domniei Méle, boiarenului nostru, Dumitru Buhuş vistiernic, şi diregătoriului său, să fie tare şi putérnic, cu cartea Domniei Méle, a chiema oameni de altă ţară şi să-i ducă să-i descalece, unde-ş(i) va afla un[1] loc de sat, în Braniştea Domniei Méle, însă în capul Braniştei de gios, ca să aibă loc de fînaţ, şi de arătură, şi de grădini şi de altă hrană. Iar de la Domniia Mea vor avea pace şi odihnă; nice un lucru Domniei Méle să nu lucrédze[2], nice iliş să plătiască, nice sulgiu, nice dajde să dea, nice zloţi casă, nice taler(i), nice leu şi alte dări, ce sîntu pre alţi mişei a Domniei Méle, nice de una să n-aibă val.

Aşijderea[3], <ş>[4]i alţi oameni, ce va aduce de prin s<a>[4]tele sale, şi aceia să fie în pace de toate cîte scriem mai sus, întru nemic să nu aibă val, pentru căce Domniia Mea m-am m(i)l(o)stivit şi i-am lăsat acei oameni să fie de lucrul morilor, ce i-am dat Domniia Mea să-ş(i) facă şie[5] mori, în Jijiia, pentru slujbă ce au făcut Domniei Méle şi ţăräei[5]. Ezit-au Prutul şi au făcut mori, carele sîntu de treaba Domniei Méle şi ţăräei[5].

Pentr-aceia, de nime nice un val să nu aibă, ce de toate să fie în pace, de cîte scriem mai sus. Aşijdirea[3], şi cine vor fi scriitori să nu aibă a-i scrie, nice a-i învălui, preste cartea Domniei Méle, că de mare certare vor fi. Инак да не бѫдет.

Пис в Їѣс, лат(о) хѳрмг <7143/1635> юл(їе) и̃ <8>.

† Сам г(о)сп(о)динъ вєлѣл.

www.dacoromanica.ro

Иw Басили вwиewда <m. p.>.

† Шандир <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Carte. Satul din Branişte; <una de la înc. sec. XIX>: Bohotin; <şi alta din a doua jum. a aceluiaşi secol>: D(omnu)l Vasilie V(o)d(ă) lui D(umitru) Buhuş, să-ş(i) afle un loc de sat pre capul Braniştii din gios, să-şi aducă oameni, să-i fie la mori.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). LXXXII/3.

Orig., hîrtie (32,3 x 20,5 cm), difolio, filigran, pecete mică, în ceară roşie, pierdută.

Ibidem, CMLII/303 (rez., fără dată, cu caractere de tranziţie, de la mijl. sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/78 (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 21 (transcr. după orig.).

EDIŢII: Rosetti, *Bohotin,* nr. IX, p. 207-208 (orig.).

---

[1] "un", scris deasupra rîndului.

[2] "e", redat prin ѧ.

[3] "ea", redat prin ѧ.

[4] Rupt.

[5] Aşa în orig.

163 1635 (7143) iulie 8, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Жwладвскон. Пишем с<л>[1]ѣзѣ наш, Марко Влага wт Рушчурн. Dămu-ţ(i) ştere[2] că s-au jeluit, înnaintea Dumnie[3] Méle, Lughina, fata lui Ion de Bugdăneşt(i), pre ai săi răzéş(i) de-aculea, dzîcîndu, înnaintea Dumnie Méle, că are ocin(ă) şe muşei cu dînşei <la>[4] Bugdănişt(i). Derept acéia, decă vei vedea cartea Dumnie Méle, <i>[1]ar tu să strînge oamen(i) buni, să sucutiţ(i) cîtă parte i să va alége, partea t<ătî>[1]ne-său, să o alege<ţi>[4], de cătră alţi fraţ(i), ce să va <a>[5]lége în ţarin(ă), şe în fînaţ, şe în curătur(ă), şe <în>[4] vratra[6] satului şe în tut lucul, să o dai în mîna fetei lui Ion, pentru ce iast[l]e a ei muşei dereapta. Iar acelor răzéş(i), de le <va>[4] părea <cu>[4] strîmbu, iar tu să l<e>[1] dai dzi, să stea de faţ(ă) înnaintea Dumnie Méli. Так да знант(ε).

V Иc, л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> юл(їε) и <8>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рεч(ε).

† Пътрашко Башот(ъ) вел л<w>[1]г(w)ф(ε)т m. p.

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: Carte de la Vas(i)li Vod(ă); <iar pe reverso, o ins. modernă>: Gh. Tabacaru 65. Documente Muslea.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDVI/97.

Orig., hîrtie (21,7 x 19 cm) filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, foarte slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/79 a, b (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete,* III, nr. 125, p. 205 (orig., cu velcatul citit greşit: 7145 <1637>).

www.dacoromanica.ro

[1] Rupt.
[2] Aici şi deseori în continuare, "e" în loc de "i".
[3] Aici şi deseori în continuare, "u" în loc de "o".
[4] Omis.
[5] Omis prin haplologie.
[6] Aşa în orig.

164 1635 (7143) iulie 9, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стею, г(ос)п(о)д(а)рь Земле Молдавскоє[1]. Ѿж(є) Г(ос)п(о)д(ст)в(о) Ми дали и потвръдиле[2] єсми слоужѣ наш<ємоу>[3], Пътрашко, с(ъ)нъ <Наста>[4], внук Иннушка, прѣwнук Софї<ика и Ив>[4]анко сулцѣрv, съ єдно wтн(и)нv, три части wт село Къбичѣн(и), wт в(о)л(о)ст Дорохоискомо, что таа три части <за wтн(и)нѹ wт>[3] тоє виш(є) писанноє село било емv [права за дѣд]5 право за дѣдн(и)но wт къ Иван сулцѣрv и потом держал Барновскїє Бод(ъ) съ присилов<анї>[3]є, а по с(ъ)мр(ъ)ти ег(о) пак зостала <wт>[6]нинv г(о)сп(о)д(а)рска, и потом пом(и)л(о)вал на нег(о) Моисеи Бодъ, радї ег(о) правою слvжбv что ем<v по>[3]слvжил; другa, ис пръва било емѹ право за дѣдн(и)но, ѿкож(є) vказовал прѣд Нами и наредєнїє wт М<оис>[3]ею воєвода, за дaанїє и милованїє. Тѣм радї, тоа трета част wт тог(о) село, Къбичани, да єст емv[7] и wт Г(о)сп(о)дств(а) Ми дaанїє, и милованїє, и оурик, и wтн(и)нv, и дѣдн(и)нv и потвръжденїє, съ въсѣм доходом. И ин да с(ѣ) не ѹмишает прѣд сим листом Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

V Иc, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×ѕрмг юн(їє) д.

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ реч(є).

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т [и][9] с(а) искал <m. p.>.

Ѿнчvл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit slugii noastre, Pătraşco, fiul <Nastei>[4], nepotul Anuşcăi, strănepotul Sofi<icăi şi al lui Iv>[4]anco sulger, o ocină, trei părţi din satul Căbicéni, din ţinutul Dorohoiului, care, acele trei părţi <de ocină, din>[3] acel mai susscris sat, i-au fost dreaptă moşie de la Ivan sulgerul şi apoi le-a stăpînit Barnovschi Vodă cu silnicie, iar după moartea lui iarăşi a rămas <oc>[6]ină domnească, şi apoi l-a miluit pe el Moisei Vodă[10], pentru dreapta lui slujbă pe care i-a slujit-o; alta, <pentru că>[11] dintru întîi i-a fost dreaptă moşie, precum a arătat înaintea Noastră şi direse de danie şi miluire de la M<ois>[3]eiu voievod,

Pentru aceea, acea a treia parte din acel sat, Căbicéni, să-i fie şi de la Domnia Mea, danie, şi miluire, şi uric, şi ocină, şi moşie şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> iulie 9.

Însuşi domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][9] m-am iscălit m. p.

Onciul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXV/45,

www.dacoromanica.ro

Orig., hîrtie (40 x 26,5 cm), difolio, lipsă două treimi din f. a doua, rupt, pecete mijlocie timbrată, căzută,

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/8o (foto.).

---

[1] ѧа şi ѥ, suşrascrise în ligatură.

[2] т şi ѥ, în ligatură.

[3] Rupt.

[4] Rupt; completat după doc. de danie al lui Moise Movilă, din 1634 ianuarie 15 (v. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 21, p. 21-22).

[5] Expresie adăugată la sfîrşitul rîndului, deşi ea fusese scrisă normal la începutul rîndului următor; probabil diacul a intenţionat să adauge: правѣ wтнинѣ (dreaptă ocină).

[6] Omis.

[7] În text, prescurtat: ѥстмѵ, cu ст suprascris.

[8] ѣ, scris peste un а superfluu.

[9] Aşa în text. slav.

[10] V. n. 4 de la doc. nr. 1.

[11] Subînţeles în textul slavon.

165 1635 (7143) iulie 12, Meleşcani.

† Cinstit părintele nostru, logofete. Dăm[1] ştire d(u)m(i)t(a)le că au venit la noi Dumitraşco diiacul, fecior lui Androinic, nepot Tîmpei pîrcălabului, cu cinstită cartea Măriei Sale, lui Vodă, ca să socotim şi să-i alegem o parte de ocină din sat din Borăşt(i), ce-s pre Bîrlădzel, ce-i lui direaptă cumpărătură de părinţii lui, partea lui Ion şi a lui Costin şi a surorei lor, a Vasilcăi, fraţi Muşei, feciori Annesiei.

Dec(i), noi am strînsu oameni bun(i), slugi domneşti şi preuţ(i), anume: popa Dumitru, şi Panhilie călugărul, şi Gheorghie Turcul din Cuc(i), şi Liontie de Hodorén(i), şi Vicul din Borăşt(i), şi Hilip de Dumeşti, şi Urlea de acolea, i Bejan[2], şi Vasilie Banul de acolea, şi Gligorie de acolea, şi Dumitru Rînjea de Meleşcani şi alţi oameni bun(i), bătrîni şi tineri[3], din mejiiaş(i). Şi am aflat cu aceşti oameni bun(i) şi i-am ales partea lui din[n] a cincea parte de sat [de sat][4] den Borăşti, din[n] a treia parte, trei părţi[5], a celor trei fraţ(i), ce-s mai sus scriş(i), din tot locul şi din vad de moar(ă) şi din fînaţ.

Aşea am aflat cu sufletele noastre şi cu aceşti oameni bun(i) şi dăm ştire d(u)m(i)t(a)le, să aibă <a-şi face>[6] derése domneşti[7] de pre aceasta adevărată scrisoare a noastră.

Şi, mai pre mare credinţă, ne-am pus şi peceţile pre acest zapis, да с(ѣ) знаєт.

† Пис ѵ Мєлєшканн, въ л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> юл(їє) ѥї <12>.

† Mai mic(i) feciorii d(u)m(i)t(a)le, eu Iuraşco diiac ot v(i)st(ierie), ot Hodoréni[8], şi Petrea Gînscă şi Vas(i)lie Căpracea ap(rod) de Armeneşti.

Їз, поп(ъ) Дѵмитрѵ, писал.

<Pe verso-ul primei f. o îns. ult.>: † Pre aceşti trei fraţi i-au comîndat Androinic şi cu ficiorii lui. Şi s-au aflat dat(e) pre această ocină trei ialoviţi, şi cinsprădzéci berbeci, şi trei giumătăţi de bére, şi trei polob(o)ace de miedu, şi 9 bezmene de cear(ă) şi 9 saci de făil(ă)[9], făr(ă) alte mărunţişuri, şi treidzăci de protonic(i) bun(i) popilor la pamente, şi de leturghii şi de părăstas, să s(e) ştie.

† Fac bani, treidzăci de galbeni.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, VI/196.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, zece peceţi inelare, în cerneala doc., din care prima are, în cîmp, inscripţia: Θєѡкτист м(о)н(а)χ, aproape toate literele fiind în ligatură.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/124 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 82, p. 102 (orig.).

---

[1] "d" scris peste altă literă, probabil "c".
[2] "i Bejan", adăugat pe marginea doc.
[3] "n", scris pe loc ras, pe care fusese probabil litera "r".
[4] Tăiat cu aceeaşi cerneală.
[5] Litera "ă", transformată dintr-un "tr", scris în ligatură.
[6] Omis.
[7] Ultimul "e", transformat dintr-un "ea" (ѣ).
[8] "v(i)st(icrie), ot Hodoréni", scris deasupra rîndului.
[9] Greşit, pentru "făin(ă)".

166 <În. de 1635 iulie 14>.

Ionaşco Hrincovici, fic(i)orul[1] Nastasiei, nepotulŭ lui Hrincovici, strenepotul lui Friţiianu[2] şi lui Bocotco[2] cluciarului, însumi pre mine mărturisescu, ce cestŭ zapisŭ alŭ meu[3], scrisu-l-amŭ cu mîna mea şi cu toţi fic(i)orii[1] mei, cumŭ, de nimene nevoitŭ, nici asupritŭ, văndut-amŭ a mea diriaptă ocină şi moşie denŭ satŭ denŭ Voroncăuţi, de<n>[4] a patra parte, denŭ partea de giosŭ, giumătate, cu vecini; anum(e)[5] aceasta parte de ocină vîndut-amŭ surorie<i>[4] miale, Măricăi, şi cumnatu-meŭ[3], lui Dumitraşco Fulger prăcălabulŭ de Putna, dreptŭ optudzeci de zloţi de argintu, şi ni-au[3] făcutŭ plata deplinŭ, cumŭ mai sus iaste scrisŭ.

Pentru acia, ca să hie lorŭ moşăi înŭ veaci. Nime de vecinii mei să nu întoarcă această parte în tocmala mea, înŭ veaci. Şi să aibă a-şi fac(e)[5] şi direase domneşti; şi i-amŭ datŭ şi eŭ[3] toate direasele miale la mîna lorŭ, ca să <să>[4] ştie.

Ionaşco Hrincovici iscaalŭ.

[Pecete mică neagră][6].

După Iorga, *Lucruri nouă*, p. 85.
Orig.

Datat după doc. urm.

---

[1] În transcr. lui Iorga - "č".
[2] În ispisocul lui Moisei Movilă voievod, din 1634 (7142) martie 10 (v. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 75, p. 80-81): "Franţiian" sau "Franţiiaş Hrincoviciu" şi "Toader Bucotco".
[3] Aşa în transcr. lui Iorga, deşi, în orig., nu putea fi ъ (ŭ).
[4] Probabil omis în transcr. lui Iorga.
[5] În transcr. lui Iorga: [e].
[6] Menţ. edit.

www.dacoromanica.ro

167 1635 (7143) iulie 14.

Vasile Vodă, pentru Ionaşco Hrincovici, "s(î)nă[1] Anastasiei[2], vnuc Gligăi[2] Hrincovici": a vîndut ocina sa la Vorăncăuţi [Soroca][3] surorii, Marica, şi cumnatului, Dumitraşco Fulger.

Pătraşco Başotă vel logofăt.

Vasilie <a scris>[4].

După Iorga, *Lucruri nouă*, p. 85.
Rez., cu un extras, după orig. slav (?)

---

[1] Într. ns.
[2] Aşa în transcr. lui Iorga; flexiunea romînească poate fi considerată ca indicînd un orig. slav.
[3] Precizarea edit.
[4] Completarea ns.

168 1635 (7143) iulie 15, Iaşi.

† Eu, Petrea Bugulétea[1], feciorul C(î)rstinei, însum(i) pre mine mărturisescu, cu cest zapis al mieu, cum eu, de bun(ă)voia mea, de nim(e) asuprit, nic(i) nevoit, am vîndut ocina mea, ce să vin(e) partea mea, a tree parte de în giumătate de sat de Petreşt(i), ce iaste pre Jijiia, în ţînutul Dorohoiului. Am vîndut dumisale, postelnicului Ionaşco Prăjescului, dereptu cindzec(i) de zloţ(i).

Şi într-aceasta tocmal(ă) au fost Vasilie Macri căpitanul, şi Bejan Balşŭ, şi Tomiţa, şi Petrea Chiceră ş-alţi oamen(i) bun(i), megiiaş(i).

Pre mai mar(e) credinţă, peceţil(e) ne-am pus ş-am iscălit, să să ştie.

V Ĩc, л(ѣ)т(о) ҳзр҃мг <7143/1635> ю҃л(їѣ) е҃ї <15>.

Макри искал <m. p.; sig.>.

Из Бежан Балш искал m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Petreştii.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice, (fost Bibl. Acad.), CDXLVII/32.
Orig., hîrtie (31 x 21 cm), difolio, filigran, trei peceţi inelare rotunde, în tuş negru.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/81 (foto.).

---

[1] "ca", redat prin ѧ.

169 1635 (7143) iulie 15.

A

† Adecă eu, Vasilie, feciorul popei, lui Panăş, din <Cr>[1]ăsnăşéni[2], scris-am cestŭ zapis însumi pre mine, de bună<v>[1]oia[2] mea, de nimene nevoit, nic(i) asuprit, cum am

www.dacoromanica.ro

vîndut cestui om, an<u>[1]me lui Ostahie, feciorul lui Pătrăşcan din Vasiiani, partea mea de ocină[2], din sat din [Crăsnăşéni[2]][3] Văsiiani, dintr-o bătrî<n>[1]ă[4], a cincea parte, ce s-a va[4] alége, co tot venitul, din vatră[2] din sat şi din cîmpu şi din pădore şi de <pre>[5]tutinderile dintr-acela hotar, pre unde va fi, ca să-i hie lui dereaptă ocină şi moşie. Şi o am vîndut dereptu un bou de negoţ şi patru [zloţ(i)][3] lei, denaintea a mulţi oameni buni, din sat din Văsiiani, anume: Necoriţ(ă), şi preutul Crăciun de acolea, şi Ştefan Ciocîrlan tij[6], şi Ursul, tij <ot>[5]tam, ş<i>[1] Gliguţa ce au fost de Leuşéni, <şi popa Vlasie>[7] din tîrgu din Iaşi, şi Ştefan, <fe>[1]ciorul Ilei, şi frate-său[8], Vlasie armăşel, că să <se>[5] ştie.

Pre mai <mare>[1] credinţă, pusu-ne-am şi pece<ţi>[5]le noastre.

† Б(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> ю л(їє) єї <15> а(ъ)ни.

† Vasilie diiacon am scris.

<Pe verso, două îns. cont.>: Zapis de la Vas(i)lie, ficiorul popii Panăş de Crăsnăşeni, ce au vîndut lui Ostahie, fratele lui Arion; <şi>: S-au trecut cu parte. Iule 15. Tot Ostahi.

Arh. St. Iaşi, CLXXXVI/11.

Orig., hîrtie (31 x 21,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, cinci peceţi inelare, în cerneala neagră a doc.

---

[1] Rupt.
[2] "ă/al doilea "ă", redat prin ѧ.
[3] Tăiat cu aceeaşi cerneală.
[4] Aşa în orig.
[5] Omis.
[6] Greşit, în loc de "ot tîrgu Iaşi" (v. varianta B).
[7] Omis; completat după varianta B.
[8] "său", scris deasupra rîndului.
[9] Cifra unităţilor г ("3") a fost rasă, iar peste ea s-a scris а ("4").

B

† Adecă eu, Va<si>[1]lie, <f>[2]eciorul popei, lui <Panăş, din Crăşnăşéni>[3], <scriu şi>[2] mărturisescu, cu ceastă scrisoare[4] a mea, <cum>[2] e<u>[2], d<e b>[2]unăvoe mea, de nimea nevoit, nice asuprit, ce de a mc <bu>[2]năvoe, am vîndut a mea dreaptă ocină şi moşie din sat din Văsi<iani>[2], dintr-o bătrînă[5], a cincea parte[6], cu tot venitul, din vatra satului şi din cînpu şi din pădure[6]. Aceasta o am vîndut lui Ostafie, feciorul lui Pătrăşcan din Văsiiani, dreptu un bou de ne<goţ>[2] şi patru zloţi, dinnaintea a mulţi oameni buni, anumea: Necoriţă de Văsiiani, pop(a) Cră<ci>[2]un ot tam, şi Ştefan Cioc<îrlan>[3] ot tîrgu Iaşi, şi Ursul ot tam, şi <Glig>[3]uţa ce au fost d<e Leuşéni, şi>[3] popa Vlasie ot tîrgu Iaşi, ot T<at>[2]araş(i), şi Ştefa<n>[2], f<eciorul Ilei>[3], şi <frate-său>[7], Vlasie armăşelul ot Iaşi, ca să-i fie lui ocină în veci.

Dece nui[5], aceşti oameni ce mai sus scriem, dac-am vădzut a lor tocmală de bunăvoie şi deplin(ă) plată, noi ne-am pus şi peceţile, ca să le fie de credinţă, a-ş(i) face şi drese d<om>[2]neşti.

† V Ии<, хзр<м>[3]г <71<4>[3]3/16<3>[3]5, ю л(їє) єї <15>.

† Eu, <Vasilie di>[3]acon, am scris.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, două îns. cont.>: Zapis de la ficiorul popii de Crăsnăşeni, pre Văsiiani; <şi>: S-au trecut cu parte. Tot Ostahi; <şi alta, mai nouă>: Cu velet vechiu rupt.

Arh. St. Iaşi, CLXXXVI/5.

Orig., hîrtie (31 x 20 cm), difolio, rupt şi ros de cari, filele lipite din vechime, cinci peceţi inclare, în cerneala neagră a doc., din care pe a treia se poate distinge o cruce.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/125 b (xero.).

Doc. se păstrează în două variante, din care, prima conţine greşeli şi are cîteva lacune. Probabil, de aceea a fost necesară refacerea actului.

---

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] Rupt; completat după varianta A.
[4] Al doilea "s", scris peste altă literă.
[5] Aşa în orig.
[6] "e", redat prin ŧ.
[7] Omis; completat după varianta A.

170 <În. de 1635 iulie 16>.

O mărturie hotarnică de la Costantin Hăugul ...[1], scriind cum au venit carte g(o)s(po)d la dînşii, să margă şi să aliagă cu sufletile a oameni buni hotarul Mihăileştilor dispre hotarul Brătulénilor şi dispre hotarul Tăuteştilor. Mărs-au şi au socotit ş-au ales pre unde au găsit cu oameni buni că este hotarul Mihăileştilor. Pusu-i-au şi semne de asupra Mihăileştilor, între Brătuléni. În dial, într-o moviliţă, au pus un stîlpu de piatră; dintr-acel stîlpu de piatră, în dreptul locului, priste Bahluiu, la Colacul Ulmului. Dece, ia[2] priste şes[3] la dial, în Glodul Albu, drept la dial, în drumul Mihăileştilor. Deci, ia[2] la dial, pre din gios de Movila Găunoasă. Deci, ia[2] culme în sus, pe diasupra Tălpălăilor, la stîlpul vêchiu; din stîlpu la vale, unde coboară drumul Tăutéştilor, la altu stîlpu, priste drum, diasupra Glodului Albu, pre[11]coaste, în dreptul locului, la spinii lui Răhat. Di-aciia[2], pre drum la dial, la Vale Gedzuniilor[5], în gios pre Vale Lăţcanilor, pînă în Bahlui, drept la dial în piscu, dispre Cogeşti[4], pînă în obîrşiile Răcii, la are[6] cea călugăriască, apoi ia[2] Rece în gios, piste drum la dial, pînă în vîrvu, unde să înpreună hotarul, cum au rădicat[7] cu sufletile lor aceşti oameni buni, anume: vătămanul din Brătuleni, şi vătămanul Brae din Făureşti, şi vătămanul din Mihăileşti, şi vătămanul din Tăuteşti, şi Ionaşco Argig de acolo şi alţi oameni buni. Ei aşe au ales[3] cu sufletile lor hotarul Mihăileştilor dispre Brătuleni[3] şi dispre Tăuteşti.

<Deasupra textului, însemnarea copistului>: Mihăileşti, pe Balılui, a lui Păladi vist(iernic).

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 310 v. -311 r.

Copie prescurtată, din prima jum. a sec. XVIII.

Arh. St. Iaşi, Ms. nr. 1855, f. 82 r. (menţ. din 1745 (7254) septembrie 1, în Catastiful moşiilor lui Toader Paladi mare vistiernic); Ibidem, CDLXII/49, f. 1 v. (menţ., într-o mărturie hotarnică din 1813 decembrie 23).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/82 a, b (foto. după copie).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 229, nr. 1084, (rez. edit., după copie).

Datat după doc. de întărire (v. doc. urm.).

---

[1] Loc alb în copie.
[2] "ia", redat prin ѧ.
[3] "e", redat prin ѧ.
[4] "e", redat prin ѣ
[5] În doc. de întărire (v. doc. urm.): "Vedzuniilor".
[6] Aşa în copie. În doc. urm.: "area".
[7] Probabil greşit, pentru: "arătat".

171 1635 (7143) iulie 16, Iaşi.

† Ию Басилїе воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adec(ă) au vinit, înaintea[1] Domnii Méli[1] şi înaintea tuturor alor noştri boiar(i), a mar(i) şi a mici, rugătorii Domnii Méle[1], călugării de la s(vea)taa mănăstir(e) de la Homor, de s-au jeluit cu mar(e) jalob(ă) pre sat, pre Brătuléni şi pre Tăuteşti şi pre Cogeşti, dzicîndu rugătorii Domnii Méle, ce mai sus sintu scriş(i), călugării de la s(fîn)ta mănăstir(e) de la Homor, că le înpresură hotarul satului Mihăileştilor şi ş-au cerşut hotarnic, să le aleagă hotarul despre acéle sate, ce mai sus sintu scris(e), Brătuléni şi Tăuteşti şi Cogeşti. Deci, Domniia Mea şi cu tot svatul Domnii Méle[1] am socotit şi le-am dat hotarnic pre sluga noastră, pre Costantin Hăugul, ca să margă cu oameni buni, bătrîni di prin pregiurul acelor hotar(e), să le aleagă hotarul satului Mihăileştilor despre hotarul satului Brătulénilor şi a Tăuteştilor şi a Cogeştilor.

Deci, sluga noastră, Costantin Hăugul ...[2] ce mai sus iaste scris, au strînsu o<a>[3]meni buni, bătrîni şi tineri, di prin pregiur acelor hotar(e), care au ştiut pre unde au fost hotarăle céle bătrîni, şi le-au ales lor hotar(u) satului Mihăileştilor.

Şi să încépe hotarul de desupra Mihăileştilor, despre Brătuléni, dintr-o movilă, de acolea, în direptul locului peste Bahluiu, la Colacul Ulmului, de acolo, preste şes, la deal, în Glodul Albu, de acolea, direptu la deal, în drumul Mihăileştilor, de acolea, la deal, pre din gios de Movila Găunoas(ă), de acolea, culmea în sus, pre desupra Tălpălăilor, în stîlpu vechiul, de acolea, la vale, unde pogoar(ă) drumul Tăuteştilor, la altu stîlpu de piiatră, de acolea, direptu preste drum, pre desupra Glodului Albu, de acolea, pre coastă, direptu la Spinii lui Rohat, de acolea, pre drum la deal, în Valea Vedzuniilor, la o movil(ă), de acolea, în gios, pre Valea Lăscanilor, pînă în Bahluiu, de acolea, direptu la deal, în piscu despre Cogeşti, pînă în obîrşiia Răcei, la area cea călugărească, de acolea, Récea[1] în gios, preste drum, la deal, pînă în vîrvu, unde să înpreun(ă) hotarul Mihăileştilor cu a Brătulénilor, unde s-au înplut tot hotarul Mihăileştilor.

Pentr-acea, Domnea Mea şi cu tot sv<a>[3]tul Domnii Méle, daca am vădzut mărturie de la acei oa[oa]meni buni cum le-au hotărît şi le-au ales ho<tarul, c>[3]um mai sus iaste scris, Domnea Mea[1] încă le-am dat şi le-am întărit rugătorilor Dom<nii>[3] Méli[1], călugărilor de la s(fîn)ta mănăstir(e) de la Homor, ca să le hie lor hotar satului Mihăileştilor, cu tot vinitul, neumit niciodat(ă), în véci. И <ин>[3] да с(ѣ) не вмишаєт...

Оу Иіс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг <7143/1635> юл(їє) sї <16>.

† Сам г(о)споди(н)нъ вєлѣл.

Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т m. p.

www.dacoromanica.ro

† Мнъш <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Ѿт Мнѫънлєщ(и)[4].

Arh. St. Ploieşti, Col., doc. Inv. nr. 183.

Orig., hîrtie (34 x 28 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă 2/3 din f. a doua, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 311 r. (rez., cu datele de lună şi de zi greşite: iunie 12).

Arh. St. Iaşi, Anaf. nr. 105, f. 54 r., nr. 7 (copie, prescurtată în stil indirect, într-o anaf. din 1849 ianuarie 15); ibidem, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1369, op. 1556, dos. 40, f. 40 v. (rez., într-un opis din 1846 mai 14); ibidem, ms. nr. 1855, f. 82 r. (rez. din 1745 (7254) septembrie 1, în Catastiful moşiilor lui Toader Paladi mare vistiernic); ibidem, Documente, CXIII, f. 12 v. (rez., numai cu văleatul) şi CDLXII/49 (menţ. cu extras din hotarnică, într-o mărturie hotarnică din 1813 decembrie 23); ibidem, Arh. Mihai Costăchescu, caiet III, p. 2179, nr. 1010/1 (menţ., copiată de M. Costăchescu, la Arh. St. Iaşi, Tr. 1788, op. 2039, dos. 477, f. 9: opis cu doc. moşiilor Brătuleni şi Mihăileşti).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/83 (foto. după rez. de la Arh. St. Bucureşti).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 229, nr. 1085 (rez., după rez. din ms. nr. 628).

---

[1] În textul chirilic: ѧнѧинта, мали, -є, рѣча, ма.

[2] Rupt, cca 3-4 litere.

[3] Rupt.

[4] "De Mihăileşt(i)".

172 1635 (7143) iulie 16.

Ispisoc di la domnu Vasilii Vodă, din 7143 <1635> iuli 16[1], întăritoriu lui Dumitru aprodu di Bulbuceni[2] pi o a parti din tot satul Bulbucenii[2], ci au cumpărat-o di la Istratii, ficioru lui Ion spătărelu, drept 35 di taleri di argint[3].

Arh. St. Iaşi, CXXX/10, f. 1 r., nr. 5.

Rez., într-o mărturie din prima jum. a sec. XIX.

Ibidem, Tr. 1146, op. II, 1300, dos. 54, f. 491 r., nr. 5 (rez. cu data de zi: 17, într-un doc. din 1837 mai 24).

---

[1] Sau 17 (v. *descr. arheogr.)*.

[2] În doc. din 1837 (v. *descr. arheogr.)*, sub nr. 2, se menţionează, referitor la acelaşi sat: "Pulpeştii ci-i zîc şi Bulbuceni", pe Tutova.

[3] Urmează precizarea rezumatorului: "cari dintr-acel Dumitru aprodu să tragi tot niamu Jurebiesc şi Boţăsc".

173 1635 (7143) iulie 18, Iaşi.

<Ѳто аз, Нѣнюл дворник глотнен>[1], scriem şi mărturisim, cu ceastă s<crisoare a noastră, cumu s-au pîrît de faţă, înnaintea Mării S>[1]ale, lui Vodă, Apostol Cehan ş<i Răcoviţă logofătul cu Moisea din Olăneşti, pentru ni>[1]şte părţi de ocin(ă) din

www.dacoromanica.ro

sat din <Prigorcéni, din partea despre a>[1]pus, partea lui Be<r>[1]dilă, <şi>[1] partea Alexei Măniiacul, şi <parte altui Alecsăi, ficiorul> ...[1] i Giurgioae, şi parte lui Toader de Portari, şi partea Petrei şi a surori<i lui, a Teclei>[1], ficiorii Bîcăi, dzicîndu Apostol că acéle părţi de ocin(ă) au fost cumpărătură socru-său, Bolei ce au fost vornic, de la acei oameni ce mai sus scriem. Iar Moisea au dzis, cu simenţiia lui, că acéle părţi de ocin(ă) ce au fostu cumpărat Bolea i-au întorsu banii înnapoi şi are mărturii, oameni dinnaintea a cui au întorsu banii Bolei.

Deci, Măriia Sa, Vod(ă), m-au trimis pre mene acolo, să strîngem oameni buni şi să socotim; de să va afla că au cumpărat Bolea acéle părţi de ocin(ă) şi nu va fi întorsu Moisea cu ruda sa acei bani Bolei, ca să aibă a le ţinea Apostol şi cu fraţii săi acéle părţi de ocin(ă), iar de va avea Moisea mărturii cum au întorsu banii Bolei înnapoi, el să le ţie, Moisea şi cu semenţiia lui.

Deci, noi am strînsu oameni buni, megiiaşi, preoţi şi slugi domneşti, şi au mărturi<si>[2]t cumu au întorsu Moisea şi cu oamenii săi bani Bolei înnapoi. Deci, eu nice aşea nu i-am credzut, ce le-am dat lége, să giure Moisa, cu 24 de oameni, pre S(vea)taa Ivanghelie. Şi au giurat cu toţi, cu acei giurător(i), cum au întorsu Bolei banii înnapoi, cîţ(i) au fostu dat pe acéle părţi de ocin(ă).

După acéia, s-au sculat Apostol şi cu logofătul Răcoviţi, au adus mărturii pre Alexa, şi pre Banul şi mulţi oameni şi au mărturisit cum acei bani nu i-au întorsu Moisea Bolei, ce au giurat pre strîmbul, Deci, Moisea, vădzindu[3] că au greşit, vinit-au înnaintea noastră şi înnaintea a mulţi ficiori de boiar(i) din curtea Dumisale, lui Vodă, şi au căzdut şi s-au rugat cu mulţi oameni buni, dinpregiur megiiaş(i), dumisale logofătului, lui Ră<co>[2]viţi, şi frăţine-său, lui Apostol, pentru acel giurămîntu, ce au greşit cum nu să cade. Deci, logofătul şi cu Apostol, pentru voia noastră şi a <a>[4]celor oameni bun(i), megiiaş(i), n-au vrut să-l mai pîrească[3] pre Moisea într-alt chip, ce l-au lăsatu şi s-au înpăcatu, dinnaintea noastră, ca să aibă a ţinea logofătul Răcoviţi şi cu Apostol şi alţi fraţi a lor toate acéle <părţi de ocini din Prigor>[1]ceni, din partea dinspre a<pus, numai dintr-aceale părţi ce mai sus scriem>[1], <şi>[2] <ca să aib>[1]ă a ţinea Moisea şi cu s<eminţiia lui partea lui Berdilă>[1]. <Şi i-am făcut>[5] şi lui zapis, dinnaintea <a oameni buni, pe acea par>[5]te a lui Berdilă, să o ţie cu tot ve<ni>[1]tul; iară cu célc p<ărţi>[1] a <a>[4]celora oameni, ce s-au fostu amestecat întîiu, ca să nu aibă nici o treabă: aşea s-au tocmit, de bunăvoia lor, dinnaintea noastră.

Deci, noi, deaca am vădzut de bunăvoia lor tocmala şi cu bună îngăduinţă, noi încă le-am făcut de la noi aceasta mărturie. Şi, mai pre mare credinţă, nc-am lipit peceţil(e) cătră acestu zapis şi am iscălit.

Şi, de acmu înnainte, ca să nu să mai pîrească[3] unul pre altul de aceasta pîr(ă) niciodată, în véci, preste scrisoarea noastră.

Şi eu, Dumitraşco diacul, am scris acest zapis.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмг <7143/1635> юл(їе) ѝї <18>.

† Аз Нѣнюл дворник искаах <m. p.>.

† Аз Думитру дворник глшт(нїи), şi eu m-am tîmplat într-această tocmală <m. p.>.

† Аз Касилїе Рошка[6] дворник искал, prilejitu-m-am şi eu <m. p.>.

† Аз Кикош[7] вел шет(рар) искал, prilejitu-ne-am şi noi aici <m. p.>.

Arh. St. Mehedinţi, Col. "Dr. Constantin I. Istrati", I/99.
Orig., hîrtie (28,5 x 19,5 cm), rupt, lipsă fragmente din partea de sus, două peceţi inclare.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, nr. LXXXVI, p. 55-57; (orig., cu unele greşeli şi omisiuni);

Col. "Istrati", p. 68, nr. 105 (rez.).

---

[1] Lipsă; completat după Ghibănescu, *Surete*, XVI (v. EDIŢII).
[2] Omis.
[3] Aşa în orig.
[4] Omis prin haplologie.
[5] Lipsă (omis şi de Ghibănescu); completat după doc. de întărire din 1635 (7143) iulie 21 (nr. 177) şi după context.
[6] Lectură nesigură; la Ghibănescu, "Dumitraşco".
[7] La Ghibănescu: "Nicolas Nicoleţ".

174 <Cca 1635 iulie 20>.

† Сєи оубо аз; сїи записъ[1]. Adecă cum au vundut[2] Drăgan de Oncéni o parte de ocină, patru pămînturi, şi cu tot venitul, pînă într-apa Siretului[3], partea de sus, Gramei de Oncéni, de nime silit, de nime nevoit, ce-au vîndut de bun(ă)voia sa, şi bu<catele> soru-sa[3], Agafiia, derépt[5] четири на десѣт талєр(и) бєтїи[6], denaintea lui Dracsin, şi a Guzei, şi a lui Bălan, şi a Gogăi, şi a lui Drăgoi, şi a lui Avram, şi a lui Felegos şi denaintea a mulţi oameni buni şi denaintea lui Măcăriţ(ă), tij de Oncéani. Şi iaste sora lui Drăgan, Agafiia, ce mai sus s-au greşit, <şi>[7] au vîndut amîndui.

Сиѣ пишим[ѥ].

Şi aşijderele au avut Drăgan 2 părţi în pădure, deci o parte[8] au vundut[2] Gramei, şi Irimii şi lui Ion, a trei fraţ(i), радї два талєр(и) бєтїи[9]; да <са>[10] знати[11].

† Пис(а) Къзакул пръкълабул иж(ѥ) бив[12].

Къзакъл искал <m. p.>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Di Oncéni; <şi alta din prima jum. a sec. XIX>: Făr(ă) velet.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XIII/55.
Orig., hîrtie (30,5 x 19 cm), rupt la îndoituri, două peceţi inelare, în cerneala documentului, neclare.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/126 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 133, p. 172-173 (orig. datat: "prope 7145").

Datat după doc. din 1635 (7143) iulie 20, prin care Felegos vinde o parte de ocină din acelaşi sat (v. doc. urm.); de altfel, în 1649 (7157) iunie 27 (v. Ghibănescu, *op. cit.*, II_2, nr. 131, p. 211-212), pentru o stăpînire din Onceni este menţionat "Pavăl, fiul Gramei", amintindu-se şi o vînzare a acestuia din urmă către Vasile Lupu "încă din a noastră boiarie", deci în. de aprilie 1634.

---

[1] Formule slavone întrebuinţate mecanic: "Adică eu; acest zapis".
[2] Aşa în orig.
[3] "e", redat prin ѣ.

www.dacoromanica.ro

[4] Ghibănescu (v. EDIŢII) a citit "cu", eludînd cele cîteva litere care mai urmează; în orig., după "bu" se află o ruptură, care, însă, permite presupunerea unui к ("c") şi a unui а ("a"), iar apoi, literele "ele", anulate de diac cu mai multe linii: a rezultat astfel un grup de litere ce pare a fi fost transformat în "partea"; cuvîntul următor, poate Гаѳїа, a fost transformat apoi în "soru-sa".

[5] Iniţial, Căzacul pîrcălab a scris "dereptă"; apoi, pe al doilea є (e) l-a transformat în а (é), pe п l-a transformat пт, iar literele finale тъ (tŭ) le-a şters.

[6] "patrusprezece taleri bătuţi"; ultimul cuvînt, redat greşit, în loc de битиҳ.

[7] Rupt.

[8] "e", scris peste un "a".

[9] Greşit, în loc de битиҳ.

[10] Omis.

[11] "pentru doi taleri bătuţi; să se ştie".

[12] иж(є) бив (care a fost), lectură nesigură.

175 1635 (7143) iulie 20.

† Eu, Felegos[1], scriemu şi mărtorisimu[2], cu cesto zapis al nostro, cumu am vîndoto fratelui nostru, lui Vasilie Croitorul ot Oncene[1], trei[1] răzore[1], fără nici de o sîlă, ci omu vîndotu de bone[1] voi, der(e)pto[3] 35 de potronici, ban(i) boni, dintre[1] omini boni şi bătrîni, anome[1]: Pătraşco, i Andonii, i Arimiia i Apostolachii. Şi nime[1] să nu mai a<i>[4]b<ă>[4] a <în>[4]torce de feciorii mii. De aceasta mărtorisim noi co sufletéle[1] nostre[1].

Ā(ѣ)т(о) хэрмг <7143/1635> юл(їє) к̄ <20>.

Felegos.

Pătraşco.

A<n>[4]donie.

Arion[5].

Postolachi.

† Isac Mătiiaş(e)scul, încă am fostŭ acole <m. p.>.

† Писал Сава wт Кучи.

<Pe partea stîngă, jos, îns. diacului>: La Giosăni. Cu Drăgan este moşic; <iar alta, a aceluiaşi, pe recto-ul f. a doua>: Испитаҳмо перо[6]; <Pe verso-ul f. a foua, două îns. din sec. XVII>: † Zapisul Baţur(ii); <şi>: † Zapisul Lenţăi, sîn Felegos, la Giosăni; <şi două din sec. XVIII>: † Este zapis pe 3 răzoare. Cuprind(e) 6 paş(i) în frunte; <şi>: Onceni.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XIII/44.

Orig., hîrtie (18,6 x 15,4 cm), difolio, rupt la îndoituri, două peceţi inelare în tuş, cu inscripţii în exergă, neclare, şi două amprente digitale.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 83, p. 103 (orig., cu caractere chirilice).

---

[1] "e"/ultimul (ultimii) "e", redat prin ѣ.

[2] Aici şi în continuare: "o" pentru "u".

[3] "d", scris peste un "n".

[4] Omis.

[5] În text: "Arimiia".

[6] "Am încercat pana".

www.dacoromanica.ro

Iasti faţ(ă) şi alt zapis din v(e)let 7143 <1635> iuli 20, întru cari scrie:

Adic(ă) noi, Simion, şi Bijan, şi Nastasie, şi Irina şi Protasie, ficiorii lui Păşcanu, nepoţii Paholcii, şi Ioana, fata Paholcii de Părtănoş(i), scriem şi mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum noi, di nimi nevoiţ(i), nici asupriţ(i), ci di a noastră bunăvoie[1], am vîndutŭ a noastră driapt(ă) ocină şi moşiie[1], toate[2] părţili noastri din satŭ din Părtănoş(i); am vîndutŭ preutului Andronic, drept 30 lii, [i proci][3].

Bibl. Acad., Ms. nr. 5181 (Cond. fam. Paladi), f. 145 r., nr. 329.
Copie prescurtată, din 1767.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/84 (foto.).

EDIŢII: Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, nr. CCLXVIII, p. 222 (rez. edit. după aceeaşi copie).

[1] "ic", redat prin ѧ.
[2] "e", redat prin ѣ.
[3] Adausul copistului.

177 1635 (7143) iulie 21, Iaşi.

† Iѡ Василїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли <Мѡлдавскои. Ѡж(є) придошѣ прѣд Нами и прѣд въсими нашеми мѡлдавскими болѣри, великими>[1] и малими, слуга наш, Йпостол Чеҳан, и брат ег(о), Ръкови<ц(ъ)>[2] ло<г(о)фет>[2] и тѣгал(и) <сѣ>[3] за лицом, прѣд Нами и пр<ѣд въсеѣм нашим Съвѣтом, съ Монсѣ wт Ѡлънєщи>[1], за едни части за wти(и)ни wт село Пригорчѣни, wт част wткъ запад, част Бердилъ и Йлекс<а>[4] Мъниwак, <и част иног(о) Йлекса>[1], <с(ъ)нъ Цирцоае>[5], <и част Тоадер wт Потрар(и)>[1], и част Петрѣ и сестри ег(о), Текла, с(ъ)н(о)ве Бъка, рекъщи Йпостол Чеҳан, аж(є) тотїи части за wти(и)ни бѣш<е>[1] <право>[6] <викѡпленїе>[1] <тесту имu>[5], <Болѣ бив>[1] дворник, wт тиҳ люди иж(є) виш(є) пишем, а Монсѣ и плѣмени иҳ[7] рекъщи аж(є) <за>[3] тотїи части за wти(и)ни, <що викѡпил Болѣ>[1] <бив дворник>[6], <вратили п(и)и(ѣ)зи>[5] назад; имает и свѣдѣтелство людї wт прѣд кого вратили п(и)и(ѣ)зи Болеви.

Ино, Г(о)сп(о)дств(о) Ми и въсег(о) наш<ег(о) Съвѣта wбрѣтаҳом>[1] <им съдѡ и послаҳом>[6] <бо>[1]лѣрии наш, Нѣнул дворник глотнїи, да спрѣчит люд(ї) добри и стар(и) и да съмотрити съ тиҳ <людї како wбрѣтает са ман съ правдую:>[1] аще wбрѣщал аж(є) купил Болѣ тотїи части за wти(и)ни и ие вратили Монсѣ съ племениц(и) иҳ[7] п(и)и(ѣ)зи <Болеви назад, и>[1]мает дръжате Йпостол и съ брати иҳ[7] тотїи части за wти(и)ни, а <аще>[3] Монсѣ и племениц(и) иҳ[7] имает свѣ<дѣтелство како вра>[1]тили п(и)и(ѣ)зи Болеви назад, да имает дръжати т<отїи>[3] части за wти(и)ни Монсѣ съ племениц(и) иҳ[7]. Таж(є), болѣрии и<наш више писан>[1], Нѣнул дворник, спрѣчили людї добри и старии, wколиїи мещиwа(и) и призвитер(и) и слуги г(о)сп(о)д(а)рьскиҳ, и тако <мар>[2]турисн<ли како>[1] вратили Монсѣ съ племениц(и) иҳ[7] п(и)и(ѣ)зи Болеви назад. Й болѣрии наш, Нѣнул дворник, ии тако ии вѣровали иҳ, иъ сътворили

www.dacoromanica.ro

нѫ законъ правѣ како да имаетъ божите Йонсѣ и съ племениц(н) нѫ[7], съ два десѣт(ь) и четир(є) люд(їи) добри, на С(вѣ)тад <ѳ>[4]ѵ(д)иг(є)лїи. А Йонсѣ съ племениц(н) нѫ[7], ѡни въстал(н) сѣ съ тиѫ люд їсни, два десѣт(ь) и четир(є) люд їи добри, и божили на С(вѣ)тад <ѳ>[3]ѵ(д)иг(є)лїи како вратили тиѫ п(н)н(ѣ)зи Болеви назад за исплъно, елиц(н) бил дал Болѣ на тиѫ части за ѡти(н)ни.

А потом, въстал(н) сѣ слуга нашъ, Йпостол, и брат ег(о), Ръковиц(ъ) лѡг(о)ф(є)т, и принесили свѣдѣтелство на Йлеѧа и Банѵл, ко<т>[2]орїи бѣше продали тоти части за ѡти(н)ни, и нинѫ многи люд їи добри и тако мартѵрисил(н): аж(є) тотїи п(н)н(ѣ)зи не вратил Йонсѣ Болевии, что ѡбрѣщали аж(є) божили Йонсѣ съ племениц(н) нѫ[7] на кривдѵ.

Ино, Йонсѣ съ племениц(н) нѫ[7], ещеж(є)[8] видѣхъ аж(є) божили на крив(ѵ), срѣчате люд їи добри, болѣр(н) и воинин<ци>[4] прѣдниїи ѡт Двор(д) Г(о)сп(о)дстве(д) Йи, и моли сѣ Йпостол(о)ви и брат(ѳ) ег(о), Ръковиц(ъ) лѡг(о)ф(є)т, по что божили на кривдѵ, да не маи тѣгати <сѣ>[3], нъ ѵмиришѣ сѣ и потокмили с(ѣ). Ино, Йпостол и брат ег(о), Ръковиц(ъ) лѡг(о)ф(є)т, простил(н) на нинѫ и не въсхощит маи тѣгати на Йонсѣ и на племениц(н) нѫ[7] и тако ѵмириши сѣ и потокмили сѣ междо собою, ѡт прѣд Нами и ѡт прѣд въсег(о) нашег(о) Съвѣта: да имаетъ дръжити Йпостол и брат ег(о), Ръковиц(ъ) лѡг(о)ф(є)т, и нинѫ брат(ѣ) нѫ ѵси тотїи части за ѡти(н)ни ѡт село Пригорчани, ѡт част ѡткъ запад, тъкмо ѡт тиѫ част(н) нѫ иж(є) ѡниш(є) ест писан; да имаетъ дръжате Йонсѣ съ племениц(н) нѫ[7] част Бердил(ъ), а съ тиѫ части да не имаетъ не едно трѣбо.

Ино, Г(о)сп(о)дстве(о) Йи и въсег(о) нашег(о) съвѣта, ещеж(є)[8] видѣхом аж(є) тако ѵмириши сѣ и потокмил(н) сѣ междо собою, за нѫ доброи волѳ[9], Г(о)сп(о)дстве(о) Йи ещеж(є) дадохом и потвръдихом слугам наш(н), Йпостол Чехан и брат(ъ) ег(о), Ръковиц(ъ) лѡг(ѡ)ф(є)т, и нинѫ братїа нѫ на тоа прѣд речена части за ѡти(н)ни, иж(є) ѡниш(є) ест писан, да бъдет, и ѡт Г(о)сп(о)дстве(д) Йи, правда ѡти(н)ни, и викуплениѣ, и ѵрик и потвръжденїѣ, съ въсѣм доход<до>[3]м что сѣ изберет, непорошино николиж(є), на вѣк[їи] вѣчиїи, и да не имаетъ маи[9] тѣгати за сїа тѣж(д). И ни да с(ѣ) не ѵмишает.

Оу Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрмг юл(їе) кѳ.

† Сдам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лѡг(о)ф(є)т искал m. p.

† Йиош Ianos <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni <mari>[1] şi mici, sluga noastră, Apostol Cehan, şi fratele său, Răcovi<ţă>[2] lo<gofăt>[2], şi <s>[3]-au pîrît de faţă, înaintea Noastră şi înaintea <întregului nostru Sfat, cu Moisea din Olăneşti>[1], pentru nişte părţi de ocină din satul Prigorceni, din partea dinspre apus, partea lui Berdilă şi a lui Alex<a>[4] Măniiac, <şi partea altui Alex>[1] <fiul Giurgioae>[5], <şi partea lui Toader din Portari>[1], şi partea lui Petrea şi a surorii lui, Tecla, fiii lui Bîcă, zicînd Apostol Cehan că aceste părţi de ocină au fost <dreaptă>[6] <cumpărătură socrului său>[5], <Bolea fost>[1] vornic, de la aceşti oameni care îi scriem mai sus, iar Moisea şi seminţiile lor[7] zicînd că <pentru>[3] aceste părţi de ocină <pe care le-a cumpărat Bolea>[1] <fost vornic>[5], <au întors banii>[1] înapoi; are şi mărturia oamenilor înaintea cărora au întors banii lui Bolea.

Deci, Domnia Mea şi cu întregul nostru <Sfat le-am aflat>[1] <lor lege>[6] <şi am trimis>[1] pe boierul nostru, Neanul vornic de gloată, să adune oameni buni şi bătrîni şi

www.dacoromanica.ro

să cerceteze cu acei <oameni cum se va afla mai[9] cu dreptul: şi>[1] dacă au aflat că a cumpărat Bolea aceste părţi de ocină şi nu au întors Moisea cu seminţiile lor[7] banii <înapoi lui Bolea, să>[1] aibă a stăpîni Apostol şi cu fraţii lor[7] aceste părţi de ocină, iar <dacă>[3] Moisea şi seminţiile lor[7] au mărturie <că>[1] au întors banii înapoi lui Bolea, să aibă a stăpîni aceste părţi de ocină Moisea cu seminţiile lor[7]. Astfel, boierul nostru <mai sus scris>[1], Neanul vornic, a strîns oameni buni şi bătrîni, megieşi dinprejur şi preoţi şi slugi domneşti, şi aşa au mărturisit că au întors Moisea cu seminţiile lor[7] banii înapoi lui Bolea. Iar boierul nostru Neanul vornic, nici aşa nu i-a crezut, ci le-a făcut lor lege dreaptă, ca să aibă a jura Moisea şi cu seminţiile lor[7] cu douăzeci şi patru de oameni buni, pe Sfînta <E>[3]vanghelie. Iar Moisea cu seminţeniile lor[7], ei s-au sculat cu toţi aceşti oameni, douăzeci şi patru de oameni buni, şi au jurat pe sfînta <E>[3]vanghelie că au întors aceşti bani deplin înapoi lui Bolea, cîţi dăduse Bolea pe aceste părţi de ocină.

Iar după aceea, s-au sculat slugile noastre, Apostol şi fratele său, Răcoviţă logofăt, şi au adus mărturie pe Alexa şi Banul, care vînduseră aceste părţi de ocină, şi mulţi alţi oamni buni şi aşa au mărturisit: că pe aceşti bani nu i-a întors Moisea lui Bolea, ci au aflat că Moisea cu seminţiile lor[7] au jurat cu strîmbătate.

Deci, Moisea cu seminţiile lor[7] încă[8] au văzut că au jurat cu strîmbătate, au strîns oameni buni, boieri şi oşteni de frunte de la Curtea Domniei Mele, şi s-au rugat de Apostol şi de fratele său, Răcoviţă logofăt, pentru că au jurat cu strîmbătate, să nu <se>[3] mai[9] pîrască, ci să se împace şi să se tocmească.

Deci, Apostol şi fratele său, Răcoviţă logofăt, i-au iertat pe ei şi n-au vrut să mai[9] pîrască pe Moisea şi pe seminţiile lor[7] şi aşa s-au împăcat şi s-au tocmit între ei, dinaintea Noastră şi dinaintea întregului nostru Sfat: să aibă a stăpîni Apostol şi fratele său, Răcoviţă logofăt, şi alţi fraţi ai lor toate aceste părţi de ocină din satul Prigorceni, din partea dinspre apus, numai din aceste părţi ale lor care sînt scrise mai sus; să aibă a stăpîni Moisea cu seminţiile lor[7] partea lui Berdilă, iar cu aceste părţi să nu aibă nici o treabă.

Deci, Domnia Mea şi întregul nostru Sfat, încă[8] am văzut că aşa s-au împăcat şi s-au tocmit între ei, de bunăvoia lor, Domnia Mea încă am dat şi am întărit slugilor noastre, Apostol Cehan şi fratele său, Răcoviţă logofăt, şi altor fraţi ai lor, aceste părţi de ocină mai înaintezise care sînt scrise mai sus, să fie, şi de la Domnia Mea, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul care se va alege, neclintit niciodată în vecii vecilor, şi să nu aibă a se mai[9] pîrî pentru această pîră. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> iulie 21.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit m. p.

† Іѡнош Ianos[10] <a scris>.

Arh. St. Mehedinţi, Col. "Dr. Constantin I. Istrati", I/98.

Orig., hîrtie (41 x 27,5 cm), difolio, pecete mijlocie, timbrată, pierdută, lipsă 1/4 din dreapta sus; cu o trad. din sec. XIX.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, nr. LXXXVII, p. 57-59 (trad. după orig.);
Col. "Istrati", p. 69, nr. 106 (rez.).

---

[1] Lipsă; completat după trad. lui Gh. Ghibănescu (v. EDIŢII), făcută înainte de pierderea unei porţiuni din doc.

www.dacoromanica.ro

[2] Rupt.
[3] Omis.
[4] Şters.
[5] Lipsă; completat după extrasul slavon din trad. lui Gh. Ghibănescu.
[6] Întregirea noastră, cerută de mărimea aproximativ egală (cca 35 spaţii) a fragmentelor de rînd pierdute.
[7] Greşit, în loc de его (lui).
[8] Greşit, în loc de аџеже (dacă).
[9] Aşa în orig.
[10] În orig. cu litere latine.

178 1635 (7143) iulie 21, Iaşi.

† Иw Васнлїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскон. Пишем Господства Ми слvсѣ нашемv ...[2]. Даем ти знати єрє[1] жаловал сѣ пред Нами Некѹлакїє, зѣт поконнаго Тоадер Боvл вистѣрник, на Іwнашко и на брат его, Къзан wт Неспорещ(и), рекvчи прѣд Господства Ми аже wни продали были єдна част за wтнинv Тоадеровн Боvл вистѣрник wт село Ниспорещ(и), а когда был при д(ь)нь Гашпар вwєводи, wни въстал(и) сѣ и тѣгали на кнѣгинѣ Боае и на Некvлакїє, зѣт ен, ради таа вниш(є) реченаа част за wтнинv. Ино кнѣгинѣ Боае и зѣт ен, Никvлакїє, зосталн на нинх wт прѣ<д>[3] въсего Съвѣта, како wни vказовали и лист wт Гашпар вwєвwда и wт Алеѯандрѹ вwєвода, и поставнли им д(ь)нь, како да нзидvт wт село Неспорещ(и), а wни даже и до нинѣ не нзидошѣ.

Протож(є), како vзриш сес[т] лист Господства Ми ...[4], нзвадншн на нинх wт <сє>[3]ло Ниспорещи и да поставншн им д(ь)нь, како да нзидvт wт там съ вес что бvдет имати. Й аџе не нзиидет на д(ь)нь, да бvдет за глоб вї вwли Портvв Господства Ми. Й коми сѣ мнити кривда, wни да станvт за лице прѣд Господства Ми. Сим[5] пишем, нинак не vчнинше.

<Пис v Ис, в(ъ) лѣто>[3] ҳзрмг юл(їє) кѣ.

<†>[6] Сам господинъ реч(и).

<†>[6] Пътрашко Башотъ вел лвгофет vчнл <m. p.>[6].

<†>[6] Алеѯандрv <писал>[6].

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem Domnia Mea slugii Noastre ...[2]. Îţi dăm ştire că s-a jeluit înaintea Noastră Neculachie, ginerele răposatului Toader Boul vistiernic, împotriva lui Ionaşco şi împotriva fratelui său, Căzan din Nesporeşti, zicînd înaintea Domniei Mele că ei au fost vîndut o parte de ocină din satul Nisporeşti lui Toader Boul vistiernic, iar cînd a fost în zilele lui Gaşpar voievod ei s-au sculat şi au pîrît pe cneaghina Boae[7] şi pe Neculachie, ginerele ei, pentru această mai sus zisă parte de ocină. Deci cneaghina Boae[7] şi ginerele ei, Niculachie, i-au rămas pe ei dinaintea întregului sfat, cum au arătat ei şi carte de la Gaşpar voievod şi de la Alexandru voievod şi le-au fost pus lor zi ca să iasă din satul Nesporeşti, iar ei nu au ieşit nici pînă acum.

Pentru aceea, dacă vei vedea cartea Domniei Mele, ...[4] să-i izgoneşti din satul Nisporeşti şi să le pui lor zi ca să iasă de acolo cu tot ce vor avea. Iar dacă nu vor ieşi la zi, să fie de gloabă 12 boi Porţii Domniei Mele. Iar cui i se va părea cu strîmbătate, să stea de faţă înaintea Domniei Mele. Aceasta scriu, altfel să nu faceţi.

<Scris la Iaşi, în anul> 7143 <1635> iulie 21.

www.dacoromanica.ro

<†>[6] Însuşi domnul a zis.

<†>[6] Pătraşco Başotă mare logofăt a învăţat <m. p.>[6].

<†>[6] Alexandru <a scris>[6].

După Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 1, p. 1-2.
Text slav după orig. (care se afla în arh. Anei Rosetti din Iaşi) şi trad.

---

[1] Gr., probabil pentru аже (că).
[2] "Loc gol" (n. edit.).
[3] Parantezele edit.
[4] Aşa în text. edit.
[5] Gr., probabil pentru сии (acestea).
[6] Într. ns.
[7] Aşa în textul slavon.

179 1635 (7143) iulie 21, Iaşi.

† <Иw>[1] Бл<силіѣ в(оѣ)в(о)дд, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мол<дав>[1]ском. Scrie<m Domnia Mea la>[1] slugile noa<st>[1]re, la Ne<c>[1]ula <Maroş>[2]cu, şi la Gligorie, <ş>[1]i la Dragul şi la Iura<şcu>[3] din Hilipeşti. D<ămu-vă>[4] ştir(e) că s-au jeluit, înnaintea Domnii Mé<l>[1]e, Ionaşco de Bogdăneşti, pre Costantin Puia, dzicîndu <că-i>[3] înpresur(ă) neşte părţi de ocin(ă) din Hilipeşti şi din Balnă, şi <p>[1]re Dumitru şi pre Drăgan.

Pentr-acea, dacă veţ(i) vedea cartea Domnii Méle, să strînget(i) oameni buni, bătrîni de pr<en>[1] pregiur, din megiiaş(i), să socotiţ(i) foarte cu direpţ<ul>[1], cum veţ(i) afla, cu sufletele acelor oameni buni, să alé<ge>[1]ţ(i) părţile lui Ionaşco din Hilipeşti şi Bahnă, din tot <locu>[4]l; nemărui să nu făţăriţ(i), ce cum va hi mai cu <direptul ... Şi c>[5]um <le>[1] veţ(i) alége, ...[4] să ne scrieţ(i) <o c>[1]art<e>[1] ...[6]oameni <buni>[1] cu sufl<etele lor.

Iar c>[7]ui va părea cu strîm<bu>[8]l, să vi<e>[1] să stea d<e faţă în>[5]naintea Domnii Méle. Тоѣ пишем. Инак нѣ бъ<дѣт>[1].

V Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмг <7143/1635> юл(їѣ) кд <21>.

† Г(ос)п(о)д(и)нъ рѣч(ѣ).

<Пътрд>[1]ш<ко>[1] Бшот(ъ) вел лог(о)ѳ(ѣ)т m. p.

Arh. St. Iaşi, XCV/12.
Orig., hîrtie (cca 30 x 19 cm), filigran, deteriorat, cu părţi lipsă, restaurat, pecete mijlocie în chinovar.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/127 (xero.).

---

[1] Rupt.
[2] Rupt cca 5 litere. Completat după doc. din 1638 (7146) aprilie 3 (Arh. St. Iaşi, XCV/11).
[3] Rupt cca 3 litere.
[4] Rupt cca 4 litere.
[5] Rupt cca 6 litere.
[6] Rupt cca 12 litere.
[7] Rupt cca 10 litere.
[8] Şters.

www.dacoromanica.ro

Noi[1] Vasilie voevod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Ţării Moldovii. Adică au venit, înnaintea Noastră şi înnainte alor noştri moldovineşti boeri, a mari şi a mici, sluga Noastră, Gheorghie Borşe ot Dobruleşti, cu un zapis de mărturie de la Năvrăpăscul biv vor(ni)c şi de la alţi oameni buni, această scriu şi mărturisăsc, precum au venit înnainte lor Ignat, sin Crîste, şi cu nepoştul[2] său, Simion, de nime siliţi, nic(i) asupriţ(i), ce de a lor bunăvoie[3], au vîndut a lor driaptă ocină şi cumpărătură din satul Dobruleşti, ce-i în ţinutul Sucevii, pe apa Moldovii, din giumătate de sat, din[4] a patra parte, a patra parte, a lui Ignat şi a lui Simion, ce li-au fost driapta cumpărătura de la Sava şi de la Ştefan şi de la sora lor, Irina, ficiorii Agafi. Aceia au vîndut slugilor[5] noastră mai sus scriş(i)[5], Borşe vist(iernic), drept 20 taleri de argint.

Şi iarăş(i) ni-au mai arătat alt zapis de mărturie, de la acelaş(i) boerin, de la[6] Năvrăpăscul vornic, şi de la alţi oameni buni, această scriind, precum au venit înnainte lor Mihailă, sîn Anuşcăi, nepot Marinica[5], strănepot lui Vlaico Căprioară, şi ş-au vîndut a sa driapta ocina şi moşiia şi cumpărătura, dintru acelaş(i) sat Dobruleştii, din ...[7] parte de sat, giumătate. Iar lui Mihăil(ă) i-au fost driaptă ...[7] Nastasiia. Aceia ...[7] au dat tij slugii noastră, Gheorghie Borşe, drept 19 taleri de argint.

Şi[8] tij ni-au mai arătat şi alt zapis de mărturie, de la Ionaşcu aprod di la Soci şi de la Marco com(i)s ot Dobruleşti şi de la alţi oameni buni, această scriind şi mărturisînd precum au venit înnaintea lor Gheorghie Răspop, sin Crîstea, de nime silit, nici asuprit, au pus zălog a sa driapta ocina şi cumpărătura dintr-acelaş(i) sat Dobruleştii, din pol sat, din a patra parte, a patra parte. Iar lui Gheorghie Răspopa i-au fost cumpărătură de la Lupul Veisa. Aceia au pus zălog, drept un polobocu de miere, preţăluit drept 15 taleri de argint, la mîna lui Borşe[i], cu vade. Iar, dacă s-au înplinit vadiaoa, el n-au avut ca să de acei bani, nici polobocul cu miere, şi au rămas dintr-ace zi.

Deci, Domniia Mea şi cu tot Sfatul nostru, dacă am văzut acele zapisă, de la acei oameni buni, am crezut. Drept aceia, şi de la Noi am dat şi am întărit lui pre acele părţ(i) de mai sus zisă, din satul Dobruleştii, ca să-i fie driaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Let 7143 <1635> iulie 23.

Domnul au zis[9].

De mine s-au tălmăcit ispisocul acesta, di pe sîrbie pe moldovenic, la anii 1817, iuli 14.

Theod(o)r Gaşpar diac de divan <m. p.>[10].

Vel log(o)f(ă)t.

Arh. St. Iaşi, CCCXI, f. 432, r.-v.

Traducere.

Ibidem, CDLVI/2, nr. 235 (rez. într-un opis din 1841); ibidem, Fond Divanul Domnesc, Tr. 917, op. 1057, dos. 56, f. 209 v. (rez. într-un doc. din 1840).

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 1535 (Condica doc. fam. Sturza), f. 16 v., nr. 5 (rez. din 1843); ibidem, A. N., MDCCCXV/16, nr. 7 (menţ., cu data de lună: iunie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 231, nr. 1094 (rez.); Supliment I, p. 185, nr. 536 (menţ. de la Arh. St. Bucureşti, A. N.).

www.dacoromanica.ro

[1] Greşit, pentru "Io" (Иw).
[2] Greşit, pentru "nepotul".
[3] "ie", redat prin ѧ.
[4] "din", scris deasupra rîndului.
[5] Aşa în copie.
[6] "la", scris deasupra rîndului.
[7] Menţ. trad.: "lipsă".
[8] Cuvîntul "şi", repetat la începutul p. următoare.
[9] Urmează, marcată într-un cerc, menţ.: L(ocul) p(eceţii) g(os)pod.
[10] Urmează autentificarea trad., cu pecetea octogonală, în chinovar, a lui Scarlat Calimah voievod, din 1806.

181 1635 (7143) iulie 23, Iaşi.

† Иw Ѣасилїє воєводѧ, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)ръ Земли Молдавскоѥ. Scriem Domnea Mea la slugile noastre, la Dodon şi la Grecul. Damuv(ă) ştir(e) că s-au pîrît de faţ(ă), înnaintea Domnăi[1] Méle, boiarinul nostru, Petreceaico armaşul cel mar(e), cu Costantin Nebojatco, pentru vecini ce au înpreun(ă) în toate satele lor, dzicîndu că le iaste lor cu strîmbul, cine cum ţine.

Pentra acea, daca veţ(i) vedea cartea Domnăi[1] Méli, să strîngeţ(i) oameni buni, megiiaş(i) di prin pregiur, să socotiţ(i) f<o>[2]arte cu direptul, să le înpărţiţi vecinii în trei părţi. Foarte cu direptul să le înpărţiţi, nemărui să nu făţăriţ(i).

Şi cum le veţ(i) înpărţi să faceţ(i) o scrisoar<e, să>[2] ne daţ(i) ştire. Тоє пишєм. Инак нє учинитє.

Şi să chemaţ(i) şi pre giupîneasa Nebojetcoae acolea[3].

V Iйc, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃мг <7143/1635> юл(їє) к҃г <23>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рєчи.

† Пѣтрашко Ѣашот(ъ) вєл лwг(w)ф(ѳ)т m. p.

† Ianos[4] <a scris>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Ѣєл армаш; <şi alta din sec. XVIII>: † Pre Vlădeni.

Arh. St. Bucureşti, A. N., XXXIII/18.

Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chiovar, slab imprimată. Cu o copie modernă.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., XXXVIII/3 (rez. dezv., din 1844 mai, de Hrisant ieromonah).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/29 (xero.); ibidem, Fotografii, XXIII/85 (foto., după rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 231, nr. 1093 (rez.).

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt.
[3] Adausul pisarului, după semnul de sfîrşit al textului.
[4] Cu litere latine.

www.dacoromanica.ro

† Сто аз, Іѡнашко, с(ъ)нв Кѡстє сѣ свѣд(н)телсвоа, како аз, за <до>[1]бро волн н <нє>[1]ким непонѹжденъ, а не прнселовал[2], таж(є) дадоҳ правїю моемѹ wтнннѹ н дѣдннн(ѵ) нж(є) нмаѭт wт село Бѹчюмн, третаа част за wтнин(ѵ), съ л̃ нне н брѹд мланнов н мѣсто ставов что ест[3] на[4] поток Галбена, wт нижна част селовн нж(є) внш(є) писан, свє ег(о)[5] част, что[ст][6] са нзберет wт ватра селовн, н wт лнс, н wт полѣ н wт повездн, [а] калогером[7] wт с(вѣ)таа монастнр Пангарацкон, нднж(є) ест ҳрам С(вѣ)того Днмитрїє[8], за д(ѵ)ше поко<н>[1]нним родителїн свон н за свон д(ѵ)шн, а калогерн да нмает чнин<тн>[1] себе запнс. И привнлїн єщє да<до>[1]ҳом въ рѣкѹ калогером.

И <на>[1] тон наше дадннїє н токмеж бѣст многн людни добрїн: Ѻнчюл дїѧкѹл wт Итрнпещ(н), тнж(є) поп Ѻнчюл wт Бнлъещ(н), Іѡнашко wт Ма҃нпещ(н) и Глнгорїє wт Бїлъещ(н), тнж(є) ннпҳ многпҳ людїн добрїи wт вншнпҳ н нпжнпҳ, wкѹл<нїн>[1] межнпаш(н). И <на>[1]н болшаг(о) марторїє пос[с]тавнҳом наше печат.

Тог(о) радн, никто wт сър<одн>[9]н<ц(н)>[9] наш н wт наш племенпц(н) да не нмает въмѣстнти прѣд сим лнст наш.

† Пнс <въ>[1] юл(їє) к̃є.

† Adică, Ionaşco, fiul lui Coste, aceasta mărturisesc, cum eu, de bunăvoie şi nesilit de nimeni, şi nici asuprit, astfel am dat dreapta mea ocină şi dedină pe care o am din satul Buciumi, a treia parte de ocină, cu 30 de ogoare şi vad de moară şi loc de iaz ce este pe pîrîul Galbena, din partea de jos a satului, care este mai susscris, toată partea lui[5], care se va alege din vatra satului, şi din pădure, şi din cîmp şi de pretutindeni, călugărilor de la sfînta mănăstire Pîngăraţi, unde este hramul Sfîntului Dimitrie, pentru sufletul răposaţilor părinţilor mei şi pentru sufletul meu, iar călugării să aibă a-şi face zapis. Şi privilegiile încă le-am dat în mînă călugărilor.

Şi la această danie şi tocmeală a noastră au fost mulţi oameni buni: Onciul diiacul[10] din Itrineşti, de asemenea popa Onciul din Bilăeşti, Ionaşco din Maxineşti şi Gligorie din Bilăeşti, de asemenea alţi mulţi oameni buni, megieşi dinprejur, din sus şi din jos. Şi pentru mai mare mărturie ne-am pus peceţile noastre.

Pentru aceea, nimeni dintre rudele noastre şi dintre verii noştri să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărţi a noastre.

† Scris <în>[1] iulie 25.

<Pe verso, o ins. din sec. XIX>: Zapis. † Ionaşco, Coste sin.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XXXI/9 a.

Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm.), difolio, filigran, patru peceţi aplicate în cerneală neagră, trei inelare, anepigrafe, şi una mijlocie, cu legenda prost imprimată: † Сѣи печать (Aceasta <este> pecetea ...).

Ibidem, XXXI/9 b (trad., din 1845 octombrie 2, de Hrisant ieromonah).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/128 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 25, p. 38-40 (text slav după orig. şi trad., datat: iulie 25 (după 7110).

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

[2] În loc de неприсѣлованъ.
[3] ѣ scris peste и.
[4] În loc de на.
[5] Greşit, în loc de мои (a mea).
[6] Suprascris, din greşeală, şi apoi şters.
[7] ло, adăugat deasupra rîndului.
[8] т şi р în ligatură.
[9] Rupt.
[10] Aşa în orig.

183 1635 (7143) iulie 25, Iaşi.

Iaşi, 25 iulie 7143 (1635)[1].

"Lupul Prăjescul clucear, i Lupul şi Dumitraşco, ficiorii Ghiangheai ce au fost logofăt, şi Ion Ciolpan, nepotul Ghiangheai", se înţeleg pentru partea de "Sireţel" şi Stolniceani şi Buleşti[2], ce au de la tată., "şi o falce de vie la Iaşi", tot de la el, "pentru să plătim cu acei bani neşte zăloage ce au fost pus zălog părintele nostru, Ghianghea logofătul, la un neguţitor, dreptu 190 ug(hi)[3], şi camăta s-au făcut 100 ug(hi)[3] deusebit; şi aceale zăloage au fost a lui Ion Cioplan, date la părintele nostru ce mai sus scrie, să i le ţie după cea s-au săvîrşit tatăl lui Ion Ciolpan, iar dumnealui, părintele nostru, Ghianghea, de mare nevoe, el le-u pus zălog". Numai Lupu clucerul vrea să le iea moşiile pentru aceşti bani.

[Semnează şi][3] Ion Ciolpan.

"Cine va avea şi putearea", [se adauge][3], "dintru fraţii noştri, să n-aibă a întorce aceaste sate".

După Iorga, *St. şi doc.*, V, nr. 34, p. 218.
Rez. al edit., cu extrase, după orig., care se afla în col. lui Al. Callimachi.

ALTE EDIŢII: Iorga, *Anciens doc.*, II, nr. CCCXIV, p. 380 (acelaşi rez., cu trad. franceză).

---

[1] Parantezele edit.
[2] Probabil greşeală de tipar, în loc de "Buteşti". În doc. de întărire, din 1636 martie 29 (v. doc. nr. 379), sînt amintite următoarele moşii rămase de la Ionaşco Ghenghea: "jumătate din satul Sireţel şi jumătate din siliştea numită Stolniceni, în acel hotar, şi jumătate din satul Parcova şi cu o bucată de pămînt, numită Boteşti", iar în *D.I.R.*, A, XVII, 3, nr. 265, p. 172, apare: "satul Parcova, ce este pe Ciuhur, de la ţinutul Hotin, unde sînt Buteştii".
[3] Parantezele ns.

184 1635 (7143) iulie 28, Iaşi.

† Иw Ѣасиліѣ воєвода, б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскои. Ѡж(є) дал(и), и поновил(и) и потвърдил(и) есми болѣрин(ѹ) нашъ, Ивнашко Аврам бывшеи дворник, и брат(и)[1] его, Щефан, и Ѣас(и)лїѣ, на их правїи втн(и)ни и викупленїи, вт привилїѣ за потвърженїѣ что имали вни вт Гашпар воєвода и вт исписоаче за[п] викупленїѣ что имал от(ь)цу их, Аврам, вт Иинкул воєвода, третаа част вт въсег(о) село Месехенещ(и), [третаа част],

www.dacoromanica.ro

съ пол мленv и съ пол ставъ, нижиѣи, v в(о)лост Романискїи, что ест купежна wт(ь)цv иχ, Йврам, wт Исак апрод, с(ъ)нъ Иwн вистѣрник, вnук Петрика пръкълав, радї шест сот златi татарскиχ, wт урик за даанїе что имал дѣд иχ, Петрика пръкълав, wт Стараг(о) Стефана воєвода[2].

И w том, тиж(е) дал(и) и потвърдил(и) есми [ємv] с(ъ)н(о)вє Йврам другаа третаа част wт тог(о) село, Мес(е)хенещ(и), съ мѣсто за став и за мленv на потоцѣ село, wт исписок за купежиа что имал(и) wни wт Костантин воєвода, что бѣше викуплеиїе wт(ь)цъ иχ wт Гиwрге вист(ѣриик), с(ъ)нъ Козми, вnук Іwн вистѣрник, за два сто талер(и) сребр<ъ>[3]ниχ, wт урик за свѣдителства что имал wт прѣднаг(о) Петра воєвода.

И тиж(е), даем и потвърждаем, wт тогож(е) привилїю, половина село Цирканси, съ>[4] мѣсто з<а ста>[4]в и за мл<ени>[4]v н<а>[4] потока Тутова, wт привилїе за потвърженїе wт Єремїа воєвода, что ест и викуплєнїе Іwнашко и wт(ь)цъ єг(о), Йврам, wт <Пъ>[4]трашко, с(ъ)инъ ...[5], вnук Стан, и Микул <и>[4] Петрv, радї три ста и пет десѣт тал(ери) сребр(ъниχ), wт привилїе wт Стараг(о) Петра воєвода.

И потом, тиж(е) даем и потвръждаем слуг(и) наш, самом(v) Иwнашко Йврам, усобно wт къ иншиχ братїе, wт исписок за купежиа что имал wт Гашпар воєвода, єдно села[5], на имѣ Нъмъещїи, что с(а) раздѣлат на двое съ хотар Мърчещим, въ встїю Бдричѣ, где падает Бдрич(ь) въ потока Брълада, съ мѣсто за мленv v потока Брълада, что v в(о)лост Фелчїюскомv, что ест емv купежна wт Косте, брат Хранї, радї девѣт десѣт vги, wт нарѣденїе что имал wт Гашпара воєвода.

И w том, тиж(е) даем и потвъ<р>[3]ждаем самомv Иwнашко вnк дворник четвъртаа част wт єдни брод за мленv wт Нижиою Гръло Путною, что ест до село Къпотещ(и), что ест емv купежна wт Дvмитрев, с(ъ)нъ Марта, радї пет vги жолти.

И w том, тиж(е) дал(и) и потвърдил(и) есми слvги[6] нашемv, Иwнашко, и брати[7] его, Щефан и Басилїе, wт иχ брик за потвърженїе wт Гашпара воєвода, <иа>[4] иχ правїи х<олопи>[4] цигани, <wт>[4] нарѣденїе что имали wт Єремїа Могила воєвода, и wт Стефан Томша воєвода и wт Радvл Михнѣ воєво<да>[4], на има: Тома, и Боика, и Тодосїа и Wдокїа, с(ъ)н(о)вє Глига Рvл, съ жена и дѣтї иχ[8], и Гvгvман, и Логина и Глигорїе, с(ъ)и(о)вє Данчюл, съ жена и дѣти иχ[8], и Лазор, и Йврам, и Болбодкъ, и Йитон, и Щефан Шикъ, и Докїа и Костанда, с(ъ)и(о)вє Симиwн, вnук[9] Татvл, съ жени и съ чѣди иχ[8], и Єремїа, и Костин и Некифор, с(ъ)и(о)вє Бодни, съ жени и дѣтї иχ, и Йигеиа и Йгахїа, дочки Бодни, съ чади иχ, и Мvра, и двѣ нѣми и Дvмитра, с(ъ)и(о)вє Бъскан, съ жени и чѣдї иχ[8], и Ставър, и Глигорїе Цонцѣ и Иwн, с(ъ)и(о)вє Цикша, съ жени и чѣди иχ, и Гvдима и Н<исто>[4]р, с(ъ)и(о)вє Търsа, съ жени <и>[3] чѣди иχ, и Крецvл, с(ъ)нъ Дvмбравъ, съ жени и чади иχ[8], и Тодер и Дvмитрv, с(ъ)и(о)вє Братvл, съ жени и чѣди иχ, и Жълаю, съ жени и чѣди иχ[8], и Гадоиа и Жълиина, дочки Дъръбан, и Йгахїа, съ чѣди иχ, и Грєvл.

Тѣм ра<дї>[4], тотї въси въше речении части за wти(и)иъ wт село Месехенещ(и) и wт Цирканн и тоти хопопи цигани да ест и <wт>[3] Нас слvsи наш(и), Иwнашко Йврам бил[10] дворник, и с(ъ) брат(и) его, Щефан и Бас(и)лїе, правїи wти(и)ии и урик и потвърженїе, съ въсем доходом, непорушенно николиж(е), на вѣкъ. И ни да с(а) ие вмишает.

Пис v Йс, в(ъ) л(ѣ)то хзрмг юл(їе) ки.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ вел҃ѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ѳ)т [н][11] с(а) нскал.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, am dat, şi am înnoit şi am întărit boierului nostru, Ionaşco Avram fost vornic, şi fraţii[1] lui, Ştefan şi Vasilie, dreptele lor ocini şi cumpărături, din privilegiul de întărire pe care l-au avut ei de la Gaşpar voievod şi din ispisoace[12] de cumpărătură pe care le-a avut tatăl lor, Avram, de la Iancul voievod, a treia parte din întreg satul Meseheneşti, în ţinutul Romanului, [a treia parte], cu jumătate de moară şi cu jumătate de iaz, cea de jos, care este cumpărătură tatălui lor, Avram, de la Isac aprod, fiul lui Ion vistiernic, nepotul lui Petrica pîrcălab, pentru şase sute de zloţi tătăreşti, din uricul de danie pe care l-a avut bunicul lor, Petrica pîrcălab, de la Ştefan voievod cel Bătrîn.

Şi întru aceasta, de asemenea am dat şi am întărit [lui] fiilor lui Avram altă a treia parte din acest sat, Meseheneşti, cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul satului, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut ei de la Costantin voievod, care a fost cumpărătură tatălui lor de la Ghiorghe vistiernic, fiul lui Cozma, nepotul lui Ion vistiernic, pentru două sute de taleri de argint, din uricul de mărturie pe care l-a avut de la Petru voievod cel dinainte.

Şi de asemenea, dăm şi întărim, din acelaşi privilegiu, jumătate din satul Giurcan<i, cu>[4] loc de <iaz>[4] şi de moară <pe>[4] pîrîul Tutova, din privilegiul de întărire de la Erimia voievod, care este şi cumpărătură lui Ionaşco şi tatălui său, Avram, de la <Pă>[4]traşco, fiul ...[5], nepotul lui Stan, şi de la Micul <şi>[4] de la Petru, pentru trei sute şi cincizeci de taleri de argint, din privilegiul de la Petru voievod cel Bătrîn.

Şi apoi, de asemenea dăm şi întărim slugii noastre, lui Ionaşco Avram singur, deosebit de ceilalţi fraţi, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Gaşpar voievod, un sat, anume Nămăeştii, care se desparte în două cu hotarul Mărceştilor, care este în ţinutul Fălciului, la gura Edriciului, unde cade Edriciul în pîrîul Bîrladului, cu loc de moară la pîrîul Bîrladului, care îi este lui cumpărătură de la Coste, fratele lui Hrană, pentru nouăzeci de ughi, din dresul pe care l-a avut de la Gaşpar voievod.

Şi întru aceasta, de asemenea dăm şi întărim lui Ionaşco fost vornic singur a patra parte dintr-un vad de moară de la Gîrla de Jos a Putneii care este la satul Căpoteşti, care îi este lui cumpărătură de la Dumitru, fiul Martei, pentru cincizeci de ughi galbeni.

Şi întru aceasta, de asemenea am dat şi am întărit slugii[6] noastre, Ionaşco, şi fraţilor[7] lui, Ştefan şi Vasilie, din uricul lor de întărire de la Gaşpar voievod, <pe>[4] drepţii lor <robi>[4] ţigani, <din>[4] dresele pe care le-au avut de la Erimia Moghila voievod şi de la Ştefan Tomşa voievod şi de la Radul Mihnea voievo<d>[4], anume: Toma, şi Voica, şi Todosiia şi Odochiia, fiii lui Gliga Răul, cu femeia şi copiii lor[8], şi Guguian, şi Loghina şi Gligorie, fiii lui Danciul, cu femeia şi copiii lor[8], şi Lazor, şi Avram, şi Bolboacă, şi Anton, şi Ştefan Ştucă, şi Dochiia, şi Costanda, fiii lui Simion, nepoţii lui Tatul, cu femeile şi cu copiii lor[8], şi Erimiia, şi Costin şi Nechifor, fiii lui Bodin, cu femeile şi copiii lor, şi Anghenia şi Agahiia, fiicele lui Bodin, cu copiii lor, şi Mura, şi doi muţi şi Dumitra, fiii lui Văscan, cu femeile şi copiii lor[8], şi Stavăr, şi Gligorie Ţonţea şi Ion, fiii lui Ţicşa, cu femeile şi copiii lor, şi Gudimia şi N<isto>[4]r, fiii lui Tîrdzea, [13], cu femeile <şi>[3] copiii lor, şi Creţul, fiul lui Dumbravă, cu femeile şi copiii lor[8], şi Toader şi Dumitru, fiii lui Bratul, cu femeile şi copiii lor, şi Mălaiu, cu femeile şi copiii lor[8], şi Gaftona şi Mălina, fiicele lui Dărăban, şi Agahiia, cu copiii lor, şi Greul.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceasta, toate acele părţi de ocini mai susscrise din satul Meseheneşti şi din Giurcani şi acei robi ţigani să fie şi <de la>[3] Noi slugii noastre, Ionaşco Avram fost[10] vornic, şi cu fraţii lui, Ştefan şi Vasilie, drepte ocini şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 <1635> iulie 28.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt, [şi][11] m-am iscălit m. p.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXI/51.

Orig., hîrtie (41 x 27 cm.), difulio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută, dar imprimată în chinovar pe ambele laturi ale doc. Cu o trad., din (1764) 7272 martie 3, de Evloghie dascăl, în copia lui Addronic Balş, din 1785 noiembrie 15.

Ibidem, DCCCLVII, f. 203 (rez.);

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 495-496 (copie nedatată); A. N., MMCDXXII/51, nr. 1 (menţ., după un suret adeverit de Sandu Sturza).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/86 a, b (foto. după orig.) şi c, d, e (după trad.).

EDIŢII: *D.R.H.*, A, XXII, nr. H, p. 354-355 (copia din ms. 628, datată <1634 septembrie 1 - 1635 august 31 (7143)>);

Catalog, II, p. 232, nr. 1103 (rez., după copie) şi *Supl.* I, p. 185, nr. 538 (menţ.).

Documentul a fost publicat prima oară în vol. XXII al colecţiei (v. EDIŢII), după copia nedatată din ms. 628 de la Arh. St. Bucureşti, înainte de revizuirea generală a celui mai vechi fond de doc. de la Bibl. Acad., a cărui evidenţă - publicată în *Creşterea Colecţiunilor* - s-a dovedit lacunară. Îl republicăm deci după orig., mai ales că primul paragraf, cuprinzînd şi cea dintîi vînzare, ca şi formulele finale, lipsesc din copie.

---

[1] Contextul cere dativul plural: братомъ ("fraţilor"), a cărui întregire nu este permisă însă de ortografie; dar, ca de obicei, diacul nu va fi flexionat decît primul cuvînt, pe celelalte lăsîndu-le la nominativ; v. şi mai jos, în text, aceeaşi situaţie.

[2] De la трета часть wт въсего села ... ("a treia parte din tot satul ..."), pînă aici, şters ulterior cu mai multe linii.

[3] Omis.

[4] Rupt.

[5] села ("sate"), în loc de село ("sat").

[6] Greşit, în loc de слугы ("slugii") sau românismul "slugii"?

[7] V. mai sus, n. 1.

[8] съ женa/женн и дѣти/чадн иχ ("cu femeia/femeile şi fiii/copiii lor") - formulă stereotipă şi, deseori, în contradicţie cu enumerarea anterioară a numelor masculine sau feminine.

[9] Greşit, în loc de внуцн ("nepoţii")?

[10] бнл ("a fost"), în loc de бнв ("fost").

[11] V. doc. nr. 1, n. 4.

[12] Aşa în text. slav.

[13] Sau "Tîrdziu", dacă în orig. numele apare flexionat: Търсн/Търсѣ.

www.dacoromanica.ro

† Ию Басилїе воевода, в(о)жїю мил(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Dat-am cartea Domnii Méle la credincios boiarenul Domnii Méle, Apostol vel medelnicéri, spre acea să hie tare, cu cartea Domnii Méle, să ţie o parte de ocin(ă) den Băloşeşt(i), ce au cumpărat de la Grosul, cu tot venitul ce să va alége acii părţi.

Iar cui să va părea cu strînbul, să vie să stea de faţ(ă). Aceasta scriem. Într-alt chip să nu hie.

V Ис, въ л(ѣ)т(о) ҳэрмг <7143/1635> юл(їе) кѝ <28>.

Сам г(о)сп(о)д(и)нь велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лог(ѡ)ф(е)т m. p.

† Къзакул <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Να βασταξο την οψτινα του Κροσουλου, απο το Μπαλουσεστι[1] <şi una din sec. XVIII>: Carte domnească de Băloşeşti, partea Grosului.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XXIX/12.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,3 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, parţial neclară., identică cu cea de la doc. nr. 25.

Ibidem, XXXVI/29, nr. 14 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/30 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 231, nr. 1096 (rez.).

[1] "Să stăpînesc ocina lui Grosul, de la Baluşeşti".

† Ию Басилїе воевода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Пишем слоужѣм наш Скънтѣе ѡт ...[1]. Dămu-ţi ştire că s-au jeloit, înnaintea Porţii Domnii Méli, cest om, anume Toader de la Cruci şi Isarie de Găgeşti, pre nişte călugări, dzicînd că ţin ei o moară ce iaste la Găgeşti şi au şi ei a patra parte într-acea moar(ă) şi partea lor iaste nevîndută, iar călugării o ţinu toat(ă).

Dreptu acéia, deaca vei vedea cartea Domnii Méle, iar tu să socoteşti, de va hi aşea cum s-au jeloit Toader cu Isariia, să aibi a l<e>[2] fac(e) lége direaptă cu a<ce>[3]i călugări, să ţie şi ei a patra parte dintr-acea moar(ă), ce va hi cu direptul. Iar de nu să vor ţinea de lége şi le va părea cu strîmbul[4], iar tu să aibi a le da dzi, să vie să stea[4] de faţ(ă) la Divanul Domnii Méli. Так да знаите. Инак не учините!

V Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳэрмг <7143/1635> юл(їе) кѝ <28>.

† Г(о)сп(о)днь казал.

† Вел лог(ѡ)ф(е)тв учил.

† Ѳарїѡн <писал>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, o îns. cont.>: Această carte s-au rămas; <una de la înc. sec. XIX>: Nici nu este de treabă; <şi două în greceşte>: Γραμμα υτε ραμας δ α το Γοτζεστη δια τους μιλους[5]; <şi>: Εις τα δοκουμεντα των μυλουν εις το Γκοτζ στη[6].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava-Iaşi, XLIII/2.

Orig., hîrtie (32,2 x 19,5 cm), filigran, rupt la în itu' pec mijl c'e m chinovar, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/31 (x ro.)

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 231, nr. 1095 (rez.).

---

[1] Loc alb în orig.
[2] Şters şi rupt.
[3] Rupt.
[4] "s", scris deasupra ultimei litere din cuvîntul precedent.
[5] "Scrisoare de rămas a morii din Goţeşti".
[6] "În documentele morii din Goţeşti".

187 1635 (7143) iulie 31, Iaşi.

† Ии Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Dat-am cartea Domniii Méle rugătorilor Domniii Méle, egumenului şi a tot săborul de la s(fîn)ta mănăstir(e) de la Pîngăraţ(i), spre-acea ca să hie tar(i) şi putérnici, cu cartea Domnii Méle, a ţinea şi a opri a treia parte de Buciumi, cu treidzăci de pămîntur(i), ce li-i lor dar(e) de la Ionaşco, ficiorul lui Coste, şi să aibă a cosi fîn, ce va hi pre locul lor.

Şi cine va hi arat sau cosit, ca să le ia de a dzécea. Şi nime să nu cutédză a ţinea sau a opri, iar cui va părea cu strîmbul, să vie să stea de faţă(ă) înnaintea Domniii Méle. Тоє пишєм. Инак нє учините!

Оγ Ии̃с, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзр̃мг̃ <7143/1635> юл(їє) л̃а̃ <31>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рєчи.

† Пътрашко Башот(ъ) вєл лωг(ω)ф̃(є)т m. p.

† Ии̃нош <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Zapis. Buciumii.

Arh. St. Iaşi, Fond. Spiridonic, XXX/11.

Orig., hîrtie (30 x 19 cm), difolio, filigran, pece e mijlocie în cl in var id i a cu cea de la nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/129 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, nr. 84, p. 103-104 (orig., cu unele greşeli).

www.dacoromanica.ro

A

7143 <1635>.

Lupul Prăjăscul clucer[1], şi Lupul Ghenghe, şi Dumitraşco Ghenghe şi Ion Ciolpan ş-au împărţit toate moşiile ce li-au rămas de la părintele lor, de la Ghianghe logofăt. Deci, arată în scris a fiştecăruc ce moşii au luat.

Iară lui Ion Ciolpan i s-au venit satul Frăteştii, la Suceavă, şi giumătate de sat de Bi[t]lăuţi, la Hotin, şi giumtate de Locoveţ, ot Cernăuţi, şi satul Te[e]rnauca, tij, şi giumătate de sat de Dobrinăuţi, ot Cernăuţ(i), şi satul Costeşti, ot Tutova, şi o sălişte, <R>[2]uptu<ra>[2], tij ot Tutova.

B

"... o înpărţală din 7143 <1635> avg(ust)[3] 2, între fii(i)[3] Ghenghi(i)[3] logofătului", pentru "giumătate de sat Volcineţul".

A. Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), *MDXXXI/31*.
Rez. într-un perilipsis din 1750 (7259) noiembrie 10, de "Scrisori ce-au arătat Toader Buhăcescul biv vtor(i) clucer, ginerile lui Gavril Ciolpan, şi Gavril, ficior lui".
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, Perilipsisuri, nr. 87 a, b (foto.).

B. După Bulat, *Diviziunea*, p. 405.
Menţ. într-o adeverire din 1809 decembrie 3.

---

[1] În ispisocul de întărire din 1636 ianuarie 1 (v. doc. nr. 227): "vel clucer".
[2] Completat după acelaşi ispisoc.
[3] Într. ns.

189 1635 (7143) august 4, Iaşi.

† Иw Басилїє воєводѧ, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарь Земли Молдавскои. Scriem Domniia Mea la credincios boiarenul Domnii Mélc, la Toma mare sulgéri. Dăm ştire, deaca veri vedea cartea Domnii Méle, iar dumnata să socoteşt(i), cu oameni buni, megiiaş(i), să aleg(i) o parte de poian(ă), ce se cheamă Munceii, despre răsărit, partea din gios, slugii Domnii Méle, Ursului, despre Gherghiţ(ă)[1], c-au avut şi pîră, înnaintea Domnii Méle, pentru acea bucat(ă) de poian(ă).

Dec(i), Domniia Mea făcut-am légea ţărîi, după dirése şi întărituri ce au avut, şi au rămas Ursul pre Gherghiţ(ă)[1] den toat(ă) légea ţărîi.

Dec(i), cum veri socoti dumnata cu oameni buni, să fac(i) scrisoare, să hie de mărtărie[2]. Aceasta scriem. Într-alt chip să nu fac(i).

V Иhс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳѯрмг <7143/1635> ав(густ) а <4>.

Г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

† Къзакул <писал>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, o îns. cont.>: † De Moncei.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/208.
Orig., hîrtie (33 x 20 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, puţin clară, identică cu cea de la doc. nr. 25.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/130 (xero.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, nr. 103, p. 23-24 (menţ. cu extras, după orig.); Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, nr. 85, p. 104-105 (orig.).

---

[1] "e", redat prin ѣ.
[2] Aşa în orig.

190 1635 (7143) august 4, Iaşi.

† Иw Ласилїѣ воєводд, в(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)дарь Земли Молдавскои. Adec(ă) s-au pîrît de faţ(ă), înnaintea Domnii Méle şi a tot Sv(a)tul Domnii Méle, sluga Domnii Mé[mé]le, Gherghiţ(ă)[1], fecioriul Annuşcăi, nepotul lui Ciolpan de Bîrleşti, cu sluga Domnii Méle, cu Ursul, fecioriul rugătoriului şi părintelui Nechitii de Vîrtop, pentr-o bucată de poiană, ce se cheamă Munceii, despre răsărit, partea din gios, dzîcînd Gherghiţ(ă)[1] cum cea bucat(ă) de poiană, de părinţii săi, nici <de>[2] fraţii lui, nici de dînsul nu s-au vîndut. Iar sluga Domnii Méle, ce mai sus scrie, arătat-au înnaintea Domnii Méle ispisoace de cumpărătură pre acea bucat(ă) de poian(ă), ce ma<i>[2] sus scrie, de la răpăusatul Irimiia Moghila voevoda şi de la Alexandru Vod(ă) şi de la Moisei Moghila voevoda.

Deci, Domniia Mea socotit-am, şi cu tot sv(a)tul Domnii Méle, după légea ţării, pre dirése ce au avut. Rămas-au sluga Domnii Méle, Ursul, pre Gherghiţ(ă) den toată légea ţării. Şi ş-au pus a sa fierîe la vistériul Domnii Méle, 12 florinţi.

Pentru aceasta pîră, ca să n-aibă a să mai pîrî, nici odănăoară, în véci de véci, preste cartea Domnii Méle.

<V>[3] Iйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмг <7143/1635> ав(густ) а <4>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

Гаврил Мътиаш[4] вєл логоф(є)т <m. p.>.

† Къзакул <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † De Moncei.

Arh. St. Iaşi, Fond. Spiridonie, XXX/207.
Orig., hîrtie (30,2 x 19 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, parţial deteriorată, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/131 (xero.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, nr. 104, p. 24 (menţ. cu extras, după orig.); Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, nr. 196, p. 124 (orig., cu văleatul, în fruntea doc.: 7144).

---

[1] "e" redat prin ѣ.
[2] Omis.
[3] Sub pecete.

www.dacoromanica.ro

[4] Apariţia, ca mare logofăt, a lui Gavril Mătiaş se explică, probabil, prin încercarea domnului de a-l înlocui pe Pătraşco Başotă, aşa cum rezultă din lipsa numelui acestuia din unele doc. de cancelarie, din perioada 28 iulie - 13 august 1635 (v. doc. nr. 186, 188 şi 189).

191 1635 (7143) august 4.

† Milostive şi luminate Doamne, să fii Măriia Dumitale sănătos. Dăm ştire Mării Dumitale, ca domnului nostru milostiv, că au venit cinstită cartea Mării Dumitale, să socotim cu oamen(i) buni şi bătrîni, megiiaş(i), de o bucată de hotar din hotarul Şendricénilor, satul Onciului pîrcălabul[1], că s-au jeluit înnaintea Mării Dumitale că i-au înpresurat Lupul Talpă comisul cu hotarul Şeleşeului. Deci noi, vădzîndu cinstită cartea Mării Dumitale, mărs-am şi am strînsu oamen(i) buni şi bătrîni şi megiiaş(i) de pren pregiur şi den tîrg din Dorohoi şi dintr-alte sate. Deci, milostive Doamne, daca am mărsu acolo la acel loc ce au price, înpreună cu aceşt(i) oameni mulţi strînşi şi cu oameni buni, carii ştiu acel loc cum iaste şi a cui iaste, noi am trimis la Lupul comisul, să vie şi el la noi şi să-ş(i) aducă şi dirésele să le citim, şi a lui şi a Onciului, să le hotărîm pre unde le vor spune dirése, cum iaste obicérul[2]. Iar el n-au vrut să vie la hotar şi la oameni buni, cum au fost învăţătura Mării Tale, ce au dzîs că va veni înnaintea Mării Dumitali. Ce au trimis pre Dumitraşco din Ilişeşt(i), cumnatul lui Rugin(ă), cu un ispisocu de întăritură de la Simion Vodă[3], pre o bucată de loc din hotarul Buhaicilui, şi scrie întra acel ispisoc acel loc în sémne despre hotarul Şendricénilor, din Jidovca în movila acea mare, la Urlea, şi priste o moviliţ(ă), despre hotarul Păscarilor. Dec(i) noi, milostive Doamne[4], vrut-am să alégem nişt(e) oameni buni, bătrîni, să-i giurăm şi să le punem brazde, cum iaste lége, carii vor şti cu sufletele lor pre unde sîntu acéle sémne. Iar ei n-au vrut, ce s-au tras la Măriia Dumitale.

Deci, noi le-am dat dzi înaintea Mării Dumitale şi am mărsu cu aceşt(i) oameni bun(i), de ne-au arătat acéle sémne. Şi ne-au arătat de unde au luat Lupul fînul lui Dumitru şoltuzul din Bot(o)şăn(i), ce au vîndut Onciul pîrcălabul, şi de unde i-au bătut vecinii. Deci tot iaste hotarul Onciului de Şendricén(i).

De aceasta dăm ştire Mării Dumitale, iar Măriia Dumitale îi ver(i) giudeca cum va fi voia Mării Dumitale, ca un domnu milostiv.

Şi să fii Măriia Dumitale sănătos şi cu bună paci de la H(risto)s întra ai mulţi şi buni ot G(ospod)i, amin.

Ѣєт(о) хзрмг <7143/1635> дв(гѳст) а <4>.

† Mai mici robii Mării Dumitale, Borăleanul uricar, şi Isac Stîrcea, şi Gociul din Dorohoi, şi Gheorghie diregătorul ot Buhaiciu, şi Grozav biv şoltuz ot Dorohoi, şi Romaşco tij, şi Ion Ouco tij, şi Stratula, şi Ştefa bătrînul, şi Vlaşin tij, şi Gligorie Oucic, şi Droni, şi Gavril Şelepco, şi Ionaş, zeat C(î)rsti, şi Ionaşco Frăţiian tij, Gagiul tij, şi Roman tij, şi Gora bătrînul tij, şi Ionaşco bătrînul, şi Dumitraşco biv şoltuz, şi Petriaşiul tij, şi Isac Ilcescul tij, şi Ştefa ot Buhaiciu, şi Făbor ot Popén(i) şi alţi oameni buni au fost, şi Pavăl ot Şendricén(i) star, şi Eremiia tij, şi Ionaşco tij, şi Iona<ş>[6]co Drăgăneţ star şi Moisea; dăm ştire Mării Dumitale, toţ(i), noi, cu sufletele noastre.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: De la Vasilie Vod(ă). 7143 <1635>.

Arh. St. Iaşi, CDXXIII/26.

www.dacoromanica.ro

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, rupt puţin la îndoituri şi lipit. Scris de oraleanul uricar.

Ibidem, CLXII/9, f 1 v. (rez. în copia din 1843 a unei cărţi de judecata a Divanului, din 1784 octombrie 6).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/133 (xero.)

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XX, p. 16-18 (orig.).

---

[1] "î", redat prin ѧ.
[2] Aşa în orig.
[3] "ă", redat prin ѧ.
[4] "a", adăugat ulterior.
[5] Data, scrisă cu altă cerneală.
[6] Omis.

192 16<3>5 (71<4>3) august 4, Cernă ţi.

Adecă eu, Isac, fiul lui Gavril, unchiul lui Toader de Valeva, cu nepotul mieu, Roman, şi fiul lui, Costin, scriem şi mărturisim, cu acest zapis al nostru, precum <noi>[1], de nime siliţi, ci de a noastră bunăvoie, am vîndut a noastră dreaptă ocină şi moşie, a treia parte de sat de Valeva, partea de jos, cu heleşteul, cîmpul, pomătul, pădurea şi cu toate veniturile, lui Gavrilaş vornicul, în faţa du(mi)[2]sale, Dima staroste de Cernăuţi, Ciohodar namesnic, Lupul vameş, Zota de Cernăuţi, Stefan Unguranul ot tam şi Lazar de Cernăuţi, pentru ...[3].

Şi, pentru mai mare credinţă, am iscălit şi am apăsat[4] peceţile noastre, ca să să ştie.

7153 <1645>[5] august 4.

Lupul Trandafir, martor.

Stefan şi Lazar, martori.

Eu, Grigori diac, din Cernăuţi, am scris.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, I, nr. 141, p. 245.

Trad., după o trad. germ., care, pe alocuri (de ex., dependenţele părţii vîndute), a eludat unele cuvinte ale orig.; actul se păstra în Arh. St. Cernăuţi, Liber Granicialium, IX, p. 505-506.

Datat după Gavrilaş Măteiaş, mare vornic de Ţara de Sus între 1627 decembrie 9 şi 1629 iunie 5, şi fost mare vornic între 1631 noiembrie 2 şi 1636 martie 23, moment după care a devenit mare logofăt (Stoicescu, *Dicţionar*, p. 413-414). S-a luat, în acelaşi timp, în consideraţie cea mai probabilă posibilitate de confuzie oferită de scrisul slavon: ѧ (40) citit drept ѯ (50).

---

[1] Omis în copie.
[2] Într. ns.
[3] În text, n. copistului: "lipseşte".
[4] În orig., desigur: "ne-am pus".
[5] Cifra zecilor, greşită; v. *datarea*.

www.dacoromanica.ro

† Aicea scrie şi mărturiséşte Isac strămoşul, cu feciorul său, cu Crăciunaş, moşen(i) den sat din Macicăuţi, din cutul din gios. Din Crăciunaş sîmtu cinci fieciori[1], anum(e): Dochiţa, îmma lui Toder Metitelul şi a lui Bălănaş şi Oancéi, şi Varvara, îmma Alecsandrei şi a lui Ionaşco Lîncariul[2] şi a Părascăi, şi este Stanca, îmma lui Bogdan şi a Pătîrlagăi[2] şi a Gaftonei, şi este Toader popa, tatăl[3] lui Ionaşco, a lui Scornici, şi a lui Slăvil(ă), şi este Orăş[3] şi Ţiplic şi Chiful şi Ştefăniţă, nepot de fiiu. Din moşiia a cinci fraţi, din partea Vărvarei, a vîndut Alecsandra lui Pîrvuleţi a treia parte, iar partea lui Ionaşco Lîncariului şi a Părascăi parte, n-are treabă nime la céle părţi. Den partea lui Toder, a popei, este oprit(ă) parte lui Ionaşco Scornici, a doî[2] parte, la Pîrvuleţi, că au murit la dînsul. Din partea Stancăi, a treia parte, a fost oprit Lupul vornicul partea lui Bogdan, cîndu au fost dat[5] <dă>[6]năoar(ă), şi au luat sama şi n-au vrut dumnealui să-şi împresure sufletul cu acel pămîntŭ şi să-şi ia păcate, ce l-am ertat.

Iar cine va vrea să ia acea parte pre urma noastră, partea lui Bogdan, să fie neertat şi de mene şi de Dumnădzău, că l-am adus de peste Dunăre, din sat din Mecin, la moşia sa, la sat la Macicăuţi, şi l-am ertat. Aceasta [tot][7] scriem şi mărturisim.

Пис ѵ Їїс, л(ѣ)т(о) ×ѕрмг <7143/1635> ав(густ) ѕ <5>.

† Aiaste mărturii[3] să fiie[8] în loc de is[ă]călitură[9].

† Cumu are şi mărturii[3] Baciul şi Curilă[3] şi Leuştan şi Toder[10] Roşca, vecini de a Lupolui; şi de moşéni[11] iastę Pîrvul şi Roman. Să fiie[8] neier[ă]tat[8] şi de mine şi de Dumnădzău[3], să n-aibă unde vini după[3] mine, cine-i va opri locol. Aşe scriiem[8] şi mărtorosim[12].

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. ulterioară>: Macicăuţi.

Arh. St. Iaşi, CCXII/29.
Orig., hîrtie (30,5 x 20,5 cm), difolio, filigran, pecete inclară, ştearsă.
Ibidem, CCXII/58, f. 1 r. (menţ., într-un opis din 1805 octombrie 18).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/133 (xero.).

---

[1] Corectat din фатє ("fête").
[2] "î", redat prin ѧ.
[3] "ă"/ultimul "ă", redat prin ѧ.
[4] După context, în loc de "şi" ar trebui "tatăl lui".
[5] а ("a"), scris peste un ѧ ("î").
[6] Omis prin haplologie.
[7] "tot", transformat dintr-un "sta" repetat.
[8] "ie", redat prin ѧ.
[9] În textul chirilic: ис[ъ]кѧлитѣръ.
[10] "T", transformat din "D".
[11] "é", redat prin ѧ.
[12] Textul de după *datatio*, scris de altă mînă.

194 1635 (7143) august 6, Iaşi.

† Иѡ Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскоѥ. Scriem Domniia Mea la boiarinul Domnii Méle credincios, la Răcoviţ(ă) log(o)fătul, de carte ce ai trimis la Domniia Mea. Înţeles-am scrisorei[1] dumitale, de care

www.dacoromanica.ro

lucru te-am trimis Domniia Mea acolo, să socoteşti de un loc de o mănăstioar(ă), ce vream Domniia Mea să facem, cu agiutoriul lui Dumnedzeu. Scrii-ne dumneata cum aţ(i) socotit şi s-au aflat un loc bun de acea mănăstioar(ă), la un loc unde să chiiamă La Corbul, ce iaste în hotarul călugărilor. După cum aţ(i) socotit dumneavoastră ce acei orăşéni de acolea, bine au părut şi Domnii Méle, să fie acolo, unde aţ(i) socotit dumneavoastră.

Pentr-acéia, deaca vei vedea cartea Domnii Méle, iar dumneata să socoteşti <u>[2]nde să va afla piiatră de besérecă şi pi[i]atră să fie de var, să tocmeşti cu oamenii să s(e) scoaţă piiatra toată acmu, pîn(ă) în iarnă, şi să se facă varniţel(e), cîte vor trebui, să fie toate gata; în primăvar(ă), de va agiuta Dumnedzeu, să fie tot lucrul gata, numai să înceapă a lucra. <Ş>[2]i cum vei putea tocmi cu <o>[3]amenii, să scoaţă piiatra şi să facă varnişel(e), să dai ştire Domnii Méle, să-ţ(i) trimitem bani.

Scrii dumneata cum să luom piiatră de la curte din Vasluiu. Ce aceasta lucru nu să cade să facem, că nu iaste cu cinste, ce de aiurea să cauţ(i), unde să va afla.

Alta, te pohteşti dumneata să fii pristav acolo, la <a>[4]cea mănăstioar(ă), şi Domniia Mea am fost bucuros spre aesta lucru, să nu ne-ai hi scris dumneta, că, de vei hi dumneata nevoitor spre această svîntă rugă, ce va să s(e) facă, avea-vei şi dumneta plată de la Dumnedzeu şi de la Domniia Mea mulţămită şi vei hi titor dumneta, ca şi al<ţ>[2]ii.

Alta, să socoteşti dumneta cu orăşéni bătrîni, să faceţ(i) hotar acei mănăstioare, din hotarul tîrgului, să s(e) poată hrăni şi acei călugăraş(i) şi să s(e) hrănească şi tîrgul, să nu fie gîlceav(ă) între dînşii, ce să-ş(i) poată îngădui unii cu alţii. Тоє пишєм. Инак нє бѵдєт.

V Йс, л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃мг <7143/1635> ав(гѵст) s̃ <6>.

Иw Басилиє вшиєвѡда <m. p.>.

<Pe verso, adresa>: † Болѣрину Г(о)сп(о)дств(а) Йи, Ръковиц(ъ) Чєҳан вторїи лwг(w)ф(ѣ)т; <şi>: Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/109.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), rupt puţin la îndoituri, pe verso pecete mică în ceară roşie, parţial deteriorată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/88 a, b (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 179, p. 325-326 (orig., cu caractere chirilice); *ibidem*, XV, nr. LXXVIII, p. 75-76 (orig.); Lăpădatu, *Noi monumente*, p. 48 (orig.); Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, nr. CCCLXIII, p. 291-292 (orig., după Lăpădatu); *Vaslui 600*, p. 38 (facs.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt.
[3] Omis.
[4] Omis prin haplologie.

195 1635 (7143) august 7.

Altu ispisocu de la Mărie Sa, Vasilie Vod(ă), de întăritură şi de pîră ce au avut Erimie Dabija şi Costandin, feciori popii Savei, şi cu Todosie, fata lui Nădăbaico

www.dacoromanica.ro

vornicu, toţ(i) pentru Stanu căldărar, cu fămeia şi feciori lor[1], şi Stan Răul, cu fămeia şi feciorii lor, care scriu mai sus, în ispisocul lui Moisii Moghila v(oie)vod.

Şi asemene şi Vasile v(oie)vod au dat şi au întărit Erimii şi lui Costandin pe drepţi şerbii lor, ce scriu mai sus, cu tot venitul. Şi altul să nu să amestece.

Însuş(i) domnul au poruncit.

Let 7143 <1635> av(gust) 7.

Юрашкѵ[2] Башѡт(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 572 (Cond. M-rii Răchitoasa), f. 153 v. - 154 r., nr. 7.
Rezumat dezvoltat de la înc. sec. XIX.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/89 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 231, nr. 1097 (rez. edit.).

---

[1] În doc. precedent din cond., cu data: 1631 (7139) mai 22, se menţionează: "pentru nişte ţigani, anume: Hanul, şi Simion, şi Slav, şi Dinga şi Faraoan, feciorii lui Stan căldărar".

[2] Greşit, în loc de: Пътрашкѵ ("Pătraşcu").

196 <1635> august 7.

Mărturii hotarnică de la Costandin biv pîrcălab, i Hăugul, i Soltan ot Mălăeşti, şi Dodan ot Hălceni, şi Gagia ot Dănuţăni, din avg(ust) 7, arătînd că, după carte gospod ce li-au adus Vasilie Balş, poroncitoare ca să-i aliagă parte lui din sat din Forăşti, ce au fost a moşului său, Bîrlădianul log(o)f(ă)t, au strîns .oameni buni, slugi domneşti, şi ficiori de boeri şi slujîtori din curte, anumi: popa Gheorghie de Hălceni, Căzacul diiac de Mişăşti, Neeoară Dupniţă de Potîngeni, Chirila de Dănuţăni, Nechita de Bulbucani, i Vasile Bulboacă, şi Petre Broscariul şi mulţi oameni buni, şi cu toţii înpreună au eşit la ţarină şi au socotit şi au întrebat şi de bătrîni şi au aflat şi stîlpi puşi de bătrînii lor prin mijlocul hotarului Forăştilor, precum au ţinut Bîrlădianu giumătate de sat, parte de sus, iar giumătate de sat, parte de gios, au ţinut Nastasiia, fata Gligorcii de Forăşti, cu oamenii săi; şi aşa au socotit cu sufletele lor, ca să ţii ei pre acei stîlpi ce sint puşi de bătrînii lor, giumătate de sat, parte din sus, din tot hotarul, să ţie Vasile Balş, care parte au cumpărat-o moşul său, Bîrlădianul, iar giumătate de sat, parte din gios, să ţii Nastasiia cu oamenii săi.

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 390, p. 274, nr. 2.
Rezumat dezvoltat, în copia unei anaf. din 1826 august 30.
Datat după Constantin <Ciogolea> fost pîrcălab <de Hotin> (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 375) şi după întărirea din 1636 (7144) februarie 28 (v. doc. nr. 337), care consemnează vînzarea acestei părţi de sat de către Vasile Balş.

197 1635 (7143) august 9, Suceava.

† Се ѳбо аз, Дїѡнїсїе бнѕ епископ Романскїи, и Гидїѡн ігумен ѡт с(вѣ)таа мѵнастирѣ Драгомирна, и <Й>ѡїсаміе даскал, и Тѵдосїе старец, и Геласїе старец, и Ѵѡрестѵ, и Серафимѵ, и Митрофан[2], и Герман вист(ѣрник), и Ѳѵлагїе пѣвец, и Кенїѵамин, и Ѳеѡдор дїѧкон, и Варлам дїѧкон, и Петронїе[2]

www.dacoromanica.ro

дїакон, и Гергинтїе пѣвец, и Ѳфрwсин и вес съборv wт с(вѣ)таа монастирe Драгомирна, съзнаваемv, съ симv записwм нашим, неким непоиождені, а нї прїсилованї, ни за ѡки неволѣ, иъ по нашеи доброи волѣ, <аже>[1] продалї есми нашѣ праваа wтнии(ѳ) и дѣанїе, селw Бърсїнещїи, wт волwст Дороxои, еж(е) ест близ Карпениш, дѣанїе еж(е) ест wт покоинаго Строич[2] велїкїи лwгофет с(вѣ)тои монастир Драгомирна, идеж(е) ест храм Сѣшествїе С(вѣ)т(о)г(о) Д(ѳ)xа. И продалї есмо тое виш(е) писаное селw пан Iwнашко[3] купар, за три[2] ста и пет десѣт леи цѣниx, да имает емv битї wт нас праваа wтнинv, и викупленїе wт[4] ѳрик, съ въсѣмv доxодvм(v), по кwваа ѳживалї из давна, ѳ полї, и ѳ став за млин, и ѳ лѣс, съ мѣстw за пасикѳ.

И тиx прѣд речениx [виш(е) писаниx] пинѣзи възѣxом иx да бъдът на потрѣбѣ[2], на съврѣшенїе с(вѣ)тои монастїрѣ, понеж(е) ест несъврѣшена wт Бърioвскїе воевода.

Я Iwнашко да имает себе ѳчїнїти исписок wт Г(о)сп(о)д(а)рь Ѳг(о) Мил(ос)т(и), и ѳрик, на тое прѣд реченое селw. Я еж(е) ест прївилїе wт с(вѣ)тое монастїре Драгомирна на тое селw не възмогwxом ег(о) датї, до рѣк пан(ѳ) Iwнашко кѣпар, бо ест иншиx сел и wтнин(и) мног(и) писаниx въ тѣм прївїлїе. Тѣм радї, аще wбрѣщет сѣ нѣкиx илї нѣгде прївїлїе, да ие имает битї вѣрнїи иїколїже.

И при нашеи доброволнои токмеж билї людї добрїи: Дима портар, и Франгѣле бив столник, и шолтvз съ вї пръгари wт тръг[2] Сvчав(а), и Кира купец, и Глїгорашко[3] злът(ар), и поп Грама, и Маноле купец, и Зота купец, и Бикол купец, и Михълакїе[3] и Ѳрїмїа Юлъш, еж(е) писал.

И на велїка кръпост поставиxмо ввечѣтї[5] къ семv истиномv исписок.

Пис v Сvч(авѣ), в(ъ) л(ѣ)т(о) xзрмг ав(гѳст) д.

† Eu, Mihalachi <m. p.>.

† Eu, popa Grama <m. p.>.

† Eu Franguli <biv>[6]stolnic iscal <m. p >.

† Eu Grigore ...[7] <m. p.>.

† Eu Zota martor ...[7] <m. p.>.

Ѳрмонаx Гедеwн егvмеи искал <m. p.>.

Герман искал <m. p.>.

Ѳрмонаx Сарафим <m. p.>.

Митрwфан искал <m. p.>.

Йерамїе <m. p.>.

Иwрестъ искал <m. p.>.

Ивлогїе <m. p.>.

Яз ...[7]<m. p.>.

† Ирмvнаx Бениамин искал <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Запис за сѣл(о) Бърсън ш(и), <continuată în sec. XVIII>: w<т>[1] калугъри wт Драгомириа.

† Adică eu, Dionisie fost episcop de Roman, şi Ghidion egumen de la sf^nta manıstire[8] Dragomirna, şi <A>[1]vramie dascăl, şi Tudosie stareţ, şi Ghelasie stareţ, şi Iorest, şi Serafim, şi Mitrofan, şi Gherman vist(iernic), şi Evloghie cîntăreţ, şi Veniamin, şi Theodor diacon, şi Varlam diacon, şi Petronie diacon, şi Gherghintie

www.dacoromanica.ro

cîntăreț, și Efrosin și tot soborul de la sfînta mănăstire[8] Dragomirna, înștiințăm, cu acest zapis al nostru, nesiliți de nimeni, nici asupriți de nici vreo nevoie, ci de bunăvoia noastră, <că>[1] am vîndut dreapta noastră ocină și danie, satul Bîrsinești, din ținutul Dorohoi, care este aproape de Carpiniș[9], care este danie de la răposatul Stroici mare logofăt sfintei mănăstiri Dragomirna, unde este hramul Coborîrea Sfîntului Duh. Și am vîndut acel sat mai susscris panului Ionașco cupar, pentru trei sute și cincizeci de lei[9] întregi, să-i fie de la noi dreaptă ocină și cumpărătură din uric, cu tot venitul, pe unde au folosit de demult, în cîmp, și în iaz, pentru moară, și în pădure, cu loc de prisacă[10].

Și acei înainte zișii [mai sus-scrișii] bani i-am luat de la ei să fie de trebuință la săvîrșirea sfintei mănăstiri, fiindcă este neterminată de Bărnovschi voievod.

Iar Ionașco să-și facă ispisoc și uric de la Milostivirea Sa Domnul pe acel înainte zis sat. Iar privilegiul care este la sfînta mănăstire Dragomirna pentru acel sat nu l-am putut da în mîinile panului Ionașco cupar, căci sînt scrise, în acel privilegiu, și alte sate și multe ocini. Pentru aceea, dacă se vor afla unele sau undeva privilegii, să nu fie de credință niciodată.

Și la tocmeala noastră de bunăvoie au fost oameni buni: Dima portar, și Frangule fost stolnic, și șoltuzul cu 12 pîrgari din tîrgul Suceava, și Chira negustor, și Gligoraşco zlătar, și popa Grama, și Manole negustor, și Zota negustor, și Vicol negustor și Mihălachie și Eremiia Iulăș, care a scris.

Și pentru mai mare putere am pus pecețile la acest adevărat ispisoc.

Scris la Suceava, în anul 7143 <1635> august 9.

† Eu Mihalachi <m. p.>.

† Eu popa Grama <m. p.>.

† Eu Franguli <biv>[6] stolnic iscal <m. p.>.

† Eu Grigore ...[7] <m. p.>.

† Eu Zota martor ...[7] <m. p.>.

Ermonah Ghedeon egumen am iscălit <m. p.>.

Gherman am iscălit <m. p.>.

Ermonah Serafim <m. p.>.

Mitrofan am iscălit <m. p.>.

Avramie <m. p.>.

Iorest am iscălit <m. p.>.

Ivloghie <m. p.>.

Eu ...[7] <m. p.>.

† Ermonah Veniamin am iscălit <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Zapis pentru satul Bîrsănești, <continuată în sec. XVIII>: de la călugării de la Dragomirna; <și alta, de la începutul sec. XIX>; Zapisul călugărilor di la mănăstire Dragomirna, cu tălmăcirea lui.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXI/39.

Orig., hîrtie (40,5 x 28,2 cm), opt peceți imprimate în cerneala doc., două, rotunde, de dimensiuni mijlocii: prima a m-rii Dragomirna, cu legenda, între două cercuri continui: †Печать[11] с(вѣ)т(о)г(о) монаст(и)р Драгомирна, iar cu emblema reprezentînd coborîrea Sfîntului Duh, printre două șiruri de îngeri; a doua, a tîrgului Suceava, cu inscripția, între două cercuri perlate: † Печать Сочавскаго[12], iar în cîmp figurîndu-l pe Sfîntul Gheorghe, în picioare și cu sulița în mîna dreaptă; celelalte șase peceți, inelare, de formă octogonală, rotundă sau ovală, înfățișează: prima o cruce, a doua un cerb în poziție șezîndă, a patra o pasăre, cu crucea în

www.dacoromanica.ro

cioc, iar în exergă, o inscripţie minusculă, greu lizibilă, a cincea un motiv geometric, înconjurat de un altul, spiraliform, precum şi literele к şi р, sus, şi к şi т, jos, celelalte, două peceţi fiind ilizibile.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/90 (foto.).

EDIŢII: "Creşterea colecţiunilor", 1919, p. 239 (rez.).

---

[1] Omis.
[2] т şi р, în ligatură.
[3] а şi к, în ligatură (ш, suprascris)
[4] Greşit, în loc de и (şi).
[5] În loc de печатї.
[6] Rupt.
[7] Ilizibil în orig.
[8] Terminaţie românească, în є ("e"), şi în textul slav.
[9] Aşa în textul slav.
[10] De la "să-i fie", pînă aici, formulă caracteristică doc. domneşti.
[11] т şi ь, în ligatură.
[12] Subînţeles, în continuare: тръга († Pecetea tîrgului Suceava)

198 1635 (7143) august 10, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскон. Пишем слвѣ[м] наш [пан], la Vasilie Muste[1]. Dămu-ţ(i) ştire că [d]au venit înnaintea Noastră sluga noastră, pan[2] Béchia pîrcălab, jeluindu-se pre un vătăman şi pre nişte vecini a boiarinului nostru, a Furtunei postelnicul, cum i-au ucis o iapă, de-au murit. Şi nici o vină nu s-au putut găsi, pentru ce o au ucis. Deci, au vrut să se apuce Furtuna să se pîrască cu Béchia. Apoi el, dintre cîţ(i)va boiari, s-au prinsu că-i vor plăt<i v>[3]ecinii şi vătămanul acea iapă şi i-au dat vinovaţ(i) şi ş-au făcut zapis, în doo săptămîni să-i plătească iapa.

Derept acea, deaca ver(i) vedea cartea Dumi Mél(e), iară tu să socoteşt(i), de nu vor plăti la cea dzi iapa Béchei acei vecini a Furtunei, tu să le iai preţ de o iapă bună şi să dai Béchei. Iar de vor vrea să vie de faţă ei, să vie. Aceasta scriem. Într-alt chip să nu faci!

V Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмг <7143/1635> ав(густ) ї <10>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Белиц(и) болѣр(и) уч(и)[4].

† Фочѣ <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Cu iapa de la Fortuna.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/98.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată, identică cu cea de la nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/91 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 123, p. 203-204 (orig.).

---

[1] "пан, la Vasilie Muste", adăugat cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

www.dacoromanica.ro

[2] "pan", adăugat pe margine, cu altă cerneală.
[3] Rupt.
[4] V. n. 3, doc. nr. 190.

199 1635 (7143) august 12, Iaşi.

† Иw Басилїє воєводa, в(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(a)рь Земли Молдавскон. Adec(ă) au venit, înnaintea Domnii Méle, Toderaşco diiacul şi cu giupîneasa lui Dumitraşco Solomon şi cu ficiorul ei, cu Ionaşco, de s-au pîrît de faţ(ă), înnaintea Domnii Méle, pentru sat, anume Hămeiani, dzicîndu Toderaşco că are şi cl treabă cu giumătate de sat din Hămeiani, că i-au fost dare lui de Vasilie Stroic(i).

Deci, Domniia Mea am dzis să-ş(i) aréte drésele, iar el au dzis că n-are drése, că le-au pierdut. Dup<ă aceea>[1], întrebat-am Domniia Mea şi pre Solomoneas(ă) cu ce ţine, iar ia au <dzis că are>[1] drése de cumpărătură de tot satul, înnaintea Domnii Mé<le, de la în>[1]ma lui Vasilie Stroic(i), de la logofeteasa, de la Strovicioa<i>[1]e, şi <de la ficior>[1]ul ei, d<e>[1] la Ionaşco Stroic(i).

Dec(i), dac(ă) <a>[1]m <vădzu>[1]t Domniia Mea dré<se de cum>[1]părătură şi uric(e) de-ntăritură de la Radu Vodă şi de la A<le>[1]xandru Vodă, am socotit, cu tot Sfatul Domnii Méle, că n-are T<o>[1]deraşco nic(i) o treab(ă) cu acel sat, ce mai sus scrie, anume Hămeiani, ce s-au aflat că iaste dreaptă cumpărătură ei, Solomoneas(ă).

Dec(i), au rămas Toderaşco din t<o>[1]at(ă) légea ţărîi, dennaintea Domni<i>[2] Méle, iar Solomoneasă s-au îndreptat den<ai>[1]ntea Domnii Méle şi ş-au pus herîia în vistériul Domnii Méle. Dec(i), c<a să>[1] aibă Solomoneas(ă) a-ş(i) ţinea ocina şi cumpărătura, nic(i) să mai aibă a m<ai>[1] pîrî Toderaşco de aceasta pîră, nic(i) dănăoar(ă), în véci.

Oγ Їїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзρмг <7143/1635> ав(гѵст) ві <12>.

† Г(о)сп(о)д(н)нъ рєч(є).

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Pre Hămeiani, de rămas.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LI/19.

Orig., hîrtie (cca 26 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt, cu părţi din text lipsă inclusiv partea de jos a doc., de la pecete în jos (cu isc. marelui logofăt şi cu numele diacului, cca 5 cm), prima f. este lipită pe o altă coală, iar a doua este lipită în cruce, cu aceeaşi hîrtie, la îndoituri, pecete mijlocie în ceară roşie, pierdută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/92 (foto.).

---

[1] Rupt.
[2] Omis.

200 1635 (7143) august 12, Prăjeşti.

† Adecă eu, Mihăilă, feciorul Blagului din Hărţeşti, şi cu nepoată-mea, Măriica, fata lui Valeş de Hociungi, mărturisim, cu cestu zapis al nostru, cum noi, de bunăvoe a nostră, de nimene nevoiţi şi neînpresuraţ(i), am vîndut a noastră direaptă ocină[1], ce să va alége partea noastră, din sat din Bîrjovéni, dumisali, lui Dumitraşco Séchil, cu tot

www.dacoromanica.ro

vinitul, în vatra satului, şi în cîmpu, şi în pădure, şi într-apă, şi în pométe şi în tot vinitul.

Deci, într-acea dat(ă), zapis nu i-am făcut pre acea vîndzătură ce au cumpărat la noi, de am luat de la dumnealui treidzeţi[2] şi cinci de taleri de argintu, bani număraţi. Ce, dup(ă) acéia, ne-au strînsu feciorul dumisali, Neculai Séchil[i] cupariul, de i-am făcut acest zapis al nostru, dinnaintea dumisale, lui Savin Prăjescul vornicul cel mari de Ţara de Gios.

Şi s-au prilejit într-această tocmal(ă) Toader Beldiman, şi Mihăilaş Beldiman, şi Costantin, feciorul lui Gligorie Buhuş, şi Oniţ(ă) călugărul de Hărţeşti, şi popa Simion de acoli, şi feciorii săi, Gligorcea şi Mirăuţ(ă), şi Dumitru de acoli, şi feciorul său, Ştefan, şi alţii mulţi oameni buni, megiiaşi de prin pregiur, ca să-i hie dumisali direaptă ocin(ă) şi cumpărătur(ă) şi să-şi facă şi dirése domneşti pre această ocină[1], ce mai sus scriem.

Şi, pre mai mare credinţă, iscălit-am şi peceţile ne-am pus, să s(e) ştie.

Ѯ Пръжъщи, л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> ав(гѵст) вї <12>.

† Пръжескул вел дворник m. p.; <sig.>.

† Из Тодер Белдиман m. p.; <sig.>.

† Из Михъилаш Белдиман m. p.; <sig.>.

† Pop(a) Simion <m. p.>.

† Oniţă[1] <m. p.>.

† Из Костантин Бухуш искал m. p.; <sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Zapisul Blagului, ce ş-au vîndut partea din Bîrjovéni.

Muzeul de Istorie a Moldovei-Iaşi, Inv. nr. 5309.

Orig., hîrtia (32 x 19,5 cm), difolio, filigran, patru peceţi inelare, din care, primele două, octogonale, iar celelalte rotunde, şi o amprentă digitală (probabil a lui Mihăilă), toate în cerneala doc.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonic, III/9 (copie modernă).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/93 a, b (foto.).

---

[1] "ă", redat prin ѧ.

[2] Aşa în orig.

201 <1635 august 13, Prigoreni>.

† M(i)l(o)stive şi luminate Doamne, să fie Măriia Dumitale sănătos. Dăm ştire Măriei Tale că au vinit vornicul Neaniul, cu cinstită cartea Măriei Tali, la noi, de scrie ca să socotim de rîndul unui hiotar de stat, anume Prigorenii, pre Plotoniţă, la Réd(iu)[1], ce i-au fostu lui daanie de la Alexandru Vodă[2], de care s-au pîrît cu vornicul Tănasie, înnaintea Divanului Măriei Tale: cum vornicul Tănasie, cu doao sate, au înpresurat şi satul lui, anumea[3] cu Ruscanii şi cu Avrămeştii, de care lucru ai scris Măriia Dumitale la noi, să strîngem oameni buni, megiiaş(i) şi tîrgoveţi din Tîrgul Frumos, ca să aflăm, după uricul tîrgului, şi acea selişte, la Réd(iu)[1], pre Plotoniţă, şi să-i facem şi hiotar.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, după învăţătura cărţii Măriei Tale, strîns-am preuţii de tîrg şi tîrgoveţi şi megiiaş(i) de pre înpregiur, di-am cercat şi am aflat, pre Plotoniţă, între Ruscani şi între Avrămeşti, unde s-au aflat loc de Besereca de Piiatră şi vatră de sat, şi am ales acel loc şi am stîlpit, după scrisoarea Măriei Tale. Şi s-au ales hotarul acei silişti, de pre Plotoniţă, care au fostu dare[4] Neniului[5] vornicului, şi s-au stîlpit despre Ruscani şi s-au ales despre hotarul[ui] Tîrgului Frumos, cum au fostu stîlpit şi au fostu aleş(i)[6] vornicului Tănasie tîrgoveţii: de la un stîlpu de piiatră, ce iaste lîngă Plotoniţ(ă), aproape de Besereca de[3] Piiatră, unde au fostu; de ciia, dreptu la del[6], la un stîl<pu>[7] de piiatră, în podul dialului; de ciia, la vale, s-au pus un stîlpu de piiatră, lîngă o cărare, ce iaste înpotriva Horpazului, pînă în dru[m]mul Pîrjolitei, ce merge acel drum în gios, pre lîngă matca Văei Lupului; de ciia, drumul în gios, pînă la un iaz bătrîn, din capul iazului, în gios, pre matca Văei Lupului, pînă unde se înpreună <cu>[7] hotarul Popişcanilor, unde iaste un stîlpu de piiatră, lîngă matca Plotoniţăi; de ciia, pre Plotoniţă în sus, iar(ă) pînă unde-i stîlpul, lîngă Besereca[8] de Piiatră.

Însă, s-au tocmit să facă Neaniul vornicul hălăşteu[8] în Vale Lupului, mai gios de iazul cel bătrîn, unde-i va plăcea[9] loc de[3] iaz. Însă, din hotarul Tîrgului Frumos, nemică nu s-au clătit[10], numai dintr-acel hotar ce-au fostu stîlpit tîrgoveţii, lui Tănasie vornicului, despre Ruscani.

De aceasta dăm de ştire Măriei Dumitale. Deci, Măriia Ta vei fac(e) cum te[3] va năstăvi m(i)l(o)stivul Dumnedzău[3].

Şi m(i)l(o)stivul Domnul Dumnedzău să înlungească dzilele Măriei Tali, întru cinstit Scaulul[11] Măriei Tale, adevăr.

† Robii Mărie Tal(e): Uréche spăt(arul) cel mar(e), şi Roşca vistiiarnic, Ştefan pîrcălab[12], Vîrlam den Ciunceşti, Buţurca de Frăténi, Ionaşco ot tam, Ilea ot Cudreşt(i), Machidon ot tam, Chirila den Bălţaţ(i), Andonie ot Mădîrjé<c(i)>[7], Ionaşco Hîndrescul, Pătraşco Clipeş ot Cudreşt(i), Ştefan ot tam, aşijderil(e) preutul Ştefan de tîrg, şi diiaconul de-acolea, şi Lazor de-acolea, şi Zbiiar(e) ot tam, Ionaşco diiacul ot tam. De-aceasta dăm ştir(e) Măriei Tal(e)[13] <sig.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Carte la Măriia Sa, la Vodă[2], de mărturie, pentru o sălişte de sat pre Plotoniţi, la Beséreca de Piiatră, în hotarul Tîrgului Frumos; <şi alta, de aceeaşi mînă, anulată cu aceeaşi cerneală>: † Carte de la tîrgu, de la Totruş, şi de la Bejan păharnicul, de mărturie, la Măriia Sa, la Vodă, pentru Pleşeşti, de la Totruş[14].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXIX/12.

Orig., hîrtie (30,8 x 19,3 cm.), difolio, scris şi pe verso-ul primei foi, două peceţi inelare, ambele octogonale, în cerneala doc.: prima, a lui Grigore Ureche, iar a doua, probabil a lui Roşca vistiernic.

Ibidem, A. N., MMDCXCV/6, nr. 1 (copie din prima jum. a sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/94 a, b, c (foto., după orig.), şi Xerogr. de doc., I/32 a-d (xero., după copie); Pachet Costăchescu, nr. 24 (transcr.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 100, p. 169-171 (orig., datat: către 7149).

Datat în funcţie de doc. următor, referitor la aceeaşi hotărnicire.

---

[1] "é", redat prin ѧ.

[2] "î", redat prin ѩ.

[3] "e", redat prin ѣ.

www.dacoromanica.ro

[4] "c", redat prin ѧ.
[5] Mai sus/mai jos: "Neaniului".
[6] Aşa în orig.
[7] Omis.
[8] În textul chirilic: вєсєрѣка, хълѣщєѕ.
[9] "ca" redat prin ѣ.
[10] "c" (к), scris peste un "p" (п).
[11] Greşit, pentru "scaunul".
[12] "Ştefan pîrcălab", adăugat ulterior, la începutul rîndului.
[13] De la "† Robii ...", pînă aici, scris de Grigore Ureche.
[14] V. doc. 126, din 1635 <iunie> 1, <Trotuş>, referitor la satul Rediu şi seliştea Pleşeşti, de la Trotuş, stăpînit de acelaşi Neaniul vornic de gloată.

202 <1635> august 13, Prigoreni.

† Adecă eu, Neaniul vornicul de gloată, mărtur<is>[1]escu, ce cest zapis al nostru, cumu ne-m tocmit noi, de bunăvoia noastră, cu fratele nostru, co vornicul Tănasie, pentru o sălişte de sat, ce-am avut dare de <la>[1] Alexandru <Vodă>[1], anume Prigorénii, care sălişte scrie la uricul tîrgului, pre Plotoniţi, suptu Rédu. Ales-au acea sălişte dumnealui, Gligoraşco Uréche, spătariul cel mari, şi dumnealui, vistiiarnicul Ghiorghe Roşca, şi cu preuţii de Tîrgul Frumos, şi cu tîrgoveţii şi cu mulţi oameni buni, megeiaşi, unde a fost Beséreca[2] de Pietră[3], şi s-au stîlpit în sémne, dispre Avrămeşti şi dispre Ruscani.

Deci, ne-m tocmit ca să ţie vornicul Tănasie dispre Avrămeşti, pîn(ă) în matca Plotoneţei, iar eu să ţiiu cu seliştea mea iar(ă) pînă în matca Plotoneţei, dispre hotarul Ruscanilor; iar[4] cu Prigorenii nice o treabă să n-aibu, nici a tréce peste Plotoniţi dispre hotarul Avrămeştilor, nice dumnealui să n-aibă treabă peste Plotoniţi, dispre Beséreca[2] de Pietră[3]. De aceasta mărturisescu cu cest zapis al mieu.

Şi, pre mai mari credinţă, însum(i) am scris acest zapis şi am iscălit, să să ştie.

V Пригорѣни, ав(густ) ѓї <13>.

† Из Нѣнюл двwрник искаах m. p.; <sig.>.

Ѯрѣкє вєл спът(ар) m. p.

† Из Тънасїє искаах <m. p.>.

† Fost-au în tocmala nostră: Vîrlan de Cinceşti, şi Buţurca de Frăténi, şi Ionaşco de acolea, şi Ilea de Cudreşti, şi Ionaşco Machidon, şi Pătraşco, şi Chirila de acolo şi Ştefan pîrcălabul.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Pre Avrămeşti; <şi două, din prima jum. a sec. XIX>: Av(gu)st 13; <şi>: Un zapis pi·Avrămeşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXIX/13.
Orig., hîrtie (30,5 x 19 cm), filigran, o pecete inclară octogonală în cerneala doc.
Ibidem, A. N., MMCMV/33, nr. 24; şi 33 a, nr. 24 (menţiuni).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/95 a, b (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 25 (transcr.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 145, p. 245-246 (orig., cu specificarea: fără veleat); *Catalog*, Supl. I, p. 185, nr. 539 (menţ. edit., datată: <1635-1640> august 13).

www.dacoromanica.ro

Datat după întărirea domnească din 1635 (7144) noiembrie 26 (v. doc. nr. 278).

---

[1] Omis.

[2] În textul chirilic: вєєкрѣка.

[3] Aşa în orig.

[4] De aici, pînă la sf. alineatului, textul redă, tot la persoana întîi; obligaţiile pe care şi le-a asumat Tănasie vornic dé gloată.

203 1635 (7143) august 13.

Suretul ispisocului sirbăscu de la Vas(i)li Vod(ă), din văletul 7143 <1635> av(gust) 13, scos româneşti.

† Precum[1] au vinit, înainte Noastră şi înainte a tuturor al<or>[2] noştri boer(i)[3], mari şi mici, rugătorul nostru, Simon, şi cu tot săborul de la sfînta m(ă)n(ă)st(i)re Floreşti[3], şi s-au pîrît înainte Noastră cu boierul[3] nostru, Vas(i)lii Roşca vornicul de gloată, pentru satul Blăjerii[3], pe Bîrlad, în ţinutul Tecuciului. Deci, călugării de la sfînta m(ă)n(ă)st(i)re, ei au dzis cum acel sat au fostu cumpărătură de ctitorul lor, Cîrste vornicul, şi au miluit pe a sa m(ă)n(ă)st(i)re ce de sus pomenită, iară Vas(i)lii Roşca vornicul au dzis p<r>[2]ecum acel sat au fostu cumpărătură Cîrstii vornicului, gium(ă)tate de sat, iar altă gium(ă)tate de sat dintr-acelaşi sat, s-au sculat nişti oameni dintr-acelaşi sat, în dzilile[1] Radului Vod(ă) Mihnea, şi au pîrît pe boiariul nostru, Vas(i)lii Roşca, şi pe călugări de la acea mănăstire, dzicînd cum li-au făcut lor Cîrstea vornicul mare înpresurătur(ă) pe acea gium(ă)ta[a]te de sat, de sus, şi au rămas ei pe boerul[3] nostru, Vas(i)lii Roşca vornicul, şi pe călugări şi li-au luat lor şi drésăle, pentru căci au fost lor înpresurătură.

Iară apoi, după acéia[4], Vas(i)lii Roşca vornicul multă cheltuial(ă) au făcut şi iarăşi au luat acea gium(ă)tate de sat, de sus, înapoi, în dzilile[1] lui Barnovschii Vod(ă). Şi [s-au sculat][5], după acéia, s-au sculat boeriul[3] nostru, Roşca vornicul, şi[6], pentru multă gîlceav(ă) şi pric(e) [pentru ...[7] şi][5], s-au tocmit cu acei răzeş(i)[3] de Blăjer(i)[3] pentru acea gium(ă)tate de sat, de sus, şi au vîndut-o ei boeriului[3] nostru celui de sus scris, Roşca vornicul, şi au cumpărat el de la dînşii şi li-au dat 60 de taler(i) de argint, făr(ă) altă cheltuial(ă), care el au dat cîndu au scos drésăle de la Dumitraşco Ştefan vel log(o)f(ă)t. Şi singur Vas(i)lii Roşca au făcut doao mori într-acel sat, cu a lui cheltuial(ă).

Deci, Noi i-am giudicat pe dînşii, ca să aibă a ţine[8] călugării gium(ă)tate de sat, den gios, iară gium(ă)tate de sat, din sus, ca să aibă a ţine[8] boeriul[3] nostru, Vas(i)lii Roşca vornicul, şi să aibă călugării a întoarce cheltuiala, toată cîtă au făcut-o Vas(i)lii Roşca la cel sat, şi să-i întoarcă lui cheltuiala a iazului şi a morilor şi să aibă a ţine pe gium(ă)tate într-acele mori.

Şi s-au sculat călugării denainte Noastră şi s-au tocmit cu boeriul[3] nostru, Vas(i)lie Roşca vornicul, ca să aibă a-i întoarce acea cheltuială den mori şi din iaz şi din silişti, ca să fie lor pe gium(ă)tate.

Şi mai mult să n-aibă ei a mai pîrî pentru aceasta, în veci de veci. Şi altul să nu să mai amestici.

† Singur g(ospo)d(in)[9] au învăţat[10].

† Pătraşco Başotă vel log(o)f(ă)t.

www.dacoromanica.ro

Eu, Vas(i)lii ur(i)car, l-am scos rom(â)neşti de pe sirbie.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCVI/19.
Trad. din sec. XVIII.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/96 a, b (foto.).

EDIŢII: *Carte de hotărnicie*, p. 2, nr. 7 (rez., într-o hotărîre judecătorească din 1892).

---

[1] "e", redat prin ѣ.
[2] Omis.
[3] "e", redat prin ѧ.
[4] În textul chirilic: ачѣа.
[5] Anulat de traducător.
[6] De aici pînă la "...[7]", adăugat, de aceeaşi mînă, între rînduri.
[7] Indescifrabil.
[8] În textul chirilic: цина; mai jos: цине.
[9] Adică: "domnul".
[10] Greşit, în loc de "au poruncit"; termenul este atribuit, în alte trad., logofătului, definindu-i rolul.

204 1635 (7143) august 13, Iaşi.

† Сѣ ѳбо мъı, Пътрашко[1] Башотъ вел лwг(w)ф(ѣ)т, и Савин Пръжескил[2] вел дворник Долнан Земли, и Дѳмитрашко Шолдан вел дворник Гwрицѣи Земли, и Гаврил хетман и пръкълав Сучавскон, и Глигоорїе Оурѣке[3] вел спътар, и Гиwргїе вел чашник, и Юрдаки вел вистиарник, и Некула Катарџинл вистиарник, и Гаврилаш бив вел дворник, и Д(ѳ)митрашко вел комис, и Грама вел стwлник, и Йпостол вел меделничар, и Ѳнакїе вел питар, и Лупул Пръжескл вел клучар, и Дѵмитрашко Йрали вел житничар, и Тwадер Петричанко вел армаш, и Кочѣ ага, и Кикwш вел шетрар, и Раковиц(ъ) Чеҳан вторїи лwг(w)ф(ѣ)то, и Банул вистиарник, и Тодерашко третїи лwг(w)ф(ѣ)т, и Ишнашко Пръжескл постелник, и Нѣнюл дворник глотиѫи, и Тънасїе двwрник глотиѫи, и Стрътѳлату дворник глотини и ишиҳ с(ъ)н(о)ве панскъҳ wт Двор Г(о)сп(о)д(и)нъ Ѳг(о) Ѭ(и)л(ос)т(и), пишем и свадїтелствуем, съ сим записом нашим, какw прїинде прад на[ш]ими кир w(тъ)цу Дишинсїе, бив еп(и)скоп Романскон, и Гидиwи егуман wт с(вѣ)таа монастир Драгомирна, и Йерамїе пестуи, и Тодосїе старец, и Геласїе старец, и Иwрес[с]ту, и Серафим, и Ѭитрофан, и Герман вист(иарник), и Ѳвлwгїѣ павец, и Бенїамин, и Ѳеwдор диакwи, и Карлаам диакон, и Петронїе диакон, и Гергентїе павец, и Ѳфросин и вес събор wт с(вѣ)таа монастир Драгомирна, неким непонуждан(и) а ни присѣлован(и) ниҗ за волѣ им добра, и продал(и) им правда <wт>[4]н(и)ну и дѣанїе, сало Бърсънещи, что ест оу[3] в(о)лост Дор(о)хонскому, ближ(ѣ) Кърпениш, еж(ѣ) бъıст ем дааніе wт поконнаг(о) Строича бив великїи лwг(w)ф(ѣ)т, с(вѣ)тѣи монастир Драгомирна. Таа продал(и) село виш(ѣ) писанїи, Бърсънещ(и), пан Ишнашкови коупар[3], радї три ста и пат десат талири бътиҳ, да ест ему права[2] <wт>[4]н(и)ну и въкупленїе, съ въсам доҳодом, по кwвда ѳживали из давна, ѳ поли, съ став за млин, и оу[3] лас, съ масто за пасик. И въстал са Ишнашко купар и заплатил испълно тиҳ пинѣзи виш(ѣ) писан(и), три сто и пат десат талери бътї, въ руки калугер(ъ) wт с(вѣ)таа монастир Драгомирна.

www.dacoromanica.ro

Й тъı пинѣѕ<и>[5], еж(е) <въ>[4]зл(и) калугѣри на тои сало, келтобали са за <по>[5]т<р>[5]абу с(вѣ)таи монастир, того радї бившаго с(вѣ)таа монастир ие съвръша<на>[5].

<Й>[5] нарѣдениа еж(е) имают с(вѣ)таа монастир на т<ои>[5] село <ие>[5] възмогохом дати въ руки Иwнашко купар, сего радї бившиҳ писанъıҳ миог(о) селаҳ въ тот исписок. Й аще w<бр>[5]ащат иѣкиҳ привилїе, да не имают вярнъıи. Тог(о) ради, мъı, ако оувидѣхом[3] доброю токмѣж исплъıною плато, мъı сътвориҳом сиа потвръждениїе. И наи болшаа вѣрнъıи искалиҳом и поставиҳом и печат(и).

И Василїе Горовеи диак писал, да с(ѣ)зданїе.

У Ис, л(ѣ)т(о) ҳзрмг, ав(гѣст), гї д(ь)и(и).

Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(е)т m. p.

Пръжескул вел дворник искаҳ m. p.

Д(умитрашко) Шолдан дворник m. p.

Гаврил хетман <m. p.>.

Урѣке вел спът(ар) m. p.

Й3 Гиwргие вел пъҳарник <m. p.>.

Некула Катаргиул искал m. p.

Гаврил Мътиаш m. p.

† Й3 Думитру Бухуш пърҳълаб m. p.

Й3 Грама вел стул(ник) m. p.

† Й3 Лупул Пръжескул клучѣр m. p.

† Й3 Петричанко вел армаш m. p.

Дѣмитрашко Ирали <m. p.; sig>.

... m. p.

† Й3 Василие Кочѣ агъ m. p.

Бълан второї постелник m. p.

† Й3 Пътрашко Чоголѣ бив л(w)г(w)ф(е)т искал m. p.

... m. p.

† Й3 Тодерашко третї лwг(w)ф(е)т искал m. p.

† Й3 Ионашко Пръжескул постелник m. p.

† Й3 Василїе Банул вист(иарник) <m. p.>.

† Й3 Стрътулат дворник глwт(нїи) искал <m. p.>.

† Иwн бив постелник Дав(и)же <m. p.>.

† Adică noi, Pătraşco Başotă mare logofăt, şi Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, şi Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, şi Gligorie Uréche mare spătar, şi Ghiorghie mare ceaşnic, şi Iordachi mare vistiernic, şi Necula Catargiul vistiernic, şi Gavrilaş fost mare vornic, şi Dumitraşco mare comis, şi Grama mare stolnic, şi Apostol mare medelnicer, şi Enachic mare pitar, şi Lupul Prăjescul mare clucer, şi Dumitraşco Iarali mare jitnicer, şi Toa r Petriceaico mare armaş, şi Cocea agă, şi Chicoş mare şetrar, şi Racoviţă Cehan log fă al doilea, şi Banul vistiernic, şi Toderaşco logofăt al treilea, şi Ionaşco Praj cul postelnic, şi Neaniul vornic de gloată, şi Tănasie vornic de gloată, şi Stratulatu vornic de gloată şi alţi fii de boieri de la Curtea Milostivirii Sale domnul, scriem şi mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum au venit, înaintea noastră, părintele chir Diomsie, fost

www.dacoromanica.ro

episcop de Roman, şi Ghidion egumen de la sfînta mănăstire Dragomirna, şi Avramie dascăl, şi Todosie stareţ, şi Ghelasie stareţ, şi Iores[s]tu, şi Serafim, şi Mitrofan, şi Gherman vistiernic, şi Evloghie cîntăreţ, şi Veniiamin, şi Theodor diacon, şi Varlaam diacon, şi Petronie diacon, şi Gherghentie cîntăreţ, şi Efrosin şi tot soborul de la sfînta mănăstire Dragomirna, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vîndut dreapta lor ocină şi danie, satul Bîrsăneştii, care este îm ţinutul Dorohoiului, aproape de Cărpeniş, care le-a fost danic de la răposatul Stroici fost mare logofăt, sfintei mănăstiri Dragomirna. Şi au vîndut satul mai susscris, Bîrsăneştii, panului Ionaşco cupar, pentru trei sute şi cincizeci de taleri bătuţi, să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, pe unde au folosit de demult, la cîmp, cu iaz pentru moară, şi, în pădure, cu loc de prisacă. Şi s-a sculat Ionaşco cupar şi a plătit deplin acei bani mai susscrişi, trei sute şi cincizeci de taleri bătuţi, în mîinile călugărilor de la sfînta mănăstire Dragomirna.

Iar acei bani, pe care i-au luat călugării pentru acel sat, s-au chieltuit pentru trebuinţa sfintei mănăstiri, fiindcă sfînta mănăstire rămăsese neterminată.

Iar dresele pe care le are sfînta mănăstire pe acel sat nu l-am putut da în mîinile lui Ionaşco cupar, pentru că au fost scrise multe sate în acel ispisoc[7]. Iar dacă se vor afla nişte privilegii, să nu fie de credinţă.

Pentru aceea, noi, cum am văzut bună tocmeală şi plată deplină, noi am făcut această întărire. Şi, pentru mai multă credinţă, am iscălit şi am pus şi peceţile.

Şi Vasilie Gorovei diac a scris, să se ştie.

La Iaşi, anul 7143 <1635> august, 13 zile.

Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.; <sig.>.

Prăjescul mare vornic am iscălit m. p.; <sig.>.

D(umitraşco) Şoldan vornic am iscălit m. p.; <sig.>.

Gavril hatman <m. p.; sig.>.

Uréchie mare spătar m. p.; <sig.>.

Ghiorghie mare paharnic <m. p.; sig.>.

Necula Ćatargiul am iscălit m. p.; <sig.>.

Gavril Matiaş m. p.; <sig.>.

† Eu Dumitru Buhuş pîrcălab m. p.; <sig.>.

Grama mare stolnic m. p.; <sig.>.

† Eu Lupul Prăjescul clucer m. p.

† Eu Petriciaico mare armaş m. p.; <sig.>.

Dumitraşco Iarali <m. p.; sig.>.

...

† Eu Vasilie Cocéa agă m. p.; <sig.>.

Bălan postelnic al doilea m. p., <sig.>.

† Eu Pătraşco Ciogolea fost logofăt am iscălit m. p.; <sig.>.

...<sig.>.

† Eu Toderaşco logofăt al treilea am iscălit m. p.; <sig.>.

† Eu Ionaşco Prăjescul postelnic m. p.; <sig.>.

† Eu Vasilie Banul vist(iernic) <m. p.; sig.>.

† Eu Strătulat vornic de gloată am iscălit <m. p.; sig.>.

† Ion Dabije fost postelnic am iscălit <m. p.; sig.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXI/38 a.

www.dacoromanica.ro

Orig., hîrtie, difolio (42 x 28 cm), 24 de peceţi inelare aplicate.
Ibidem, CLXXXI/38 b (trad., din 1763 august 31, de Evloghie dascăl).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/97 (foto.).

---

[1] Aici, ca şi deseori în continuare, т şi р în ligatură.
[2] Aici, ca şi deseori în continuare, п şi р în ligatură.
[3] ꙋ, scris deasupra unui dublu о.
[4] Omis.
[5] Rupt.
[6] Semnătură ilizibilă.
[7] Paragraf redînd, în stil direct, spusele călugărilor.

205 1635 (7143) august <14-31>.

Un act din 10[1] august 7143 <1635>, prin care Vasile Vodă arată că au venit la el "chir Gavriil[2], ci au fost episcop Romanului, şi Gheorghii[3] egumenul de la sfînta mănăstire Dragomirna, şi Avramii stareţul[4], şi Tudosîi stareţul, şi Ghelasii stareţul, şi Orestii, şi Sărafit"[5] şi ceilalţi călugări de la Dragomirna, şi au vîndut satul Bîrsăneştii, în ţinutul Dorohoiului[6], "care, acel sat, li-au fost şi lor danii de la răposat Stroici vel log(o)[7]f(ăt)[7], şi l-au vîndut slugi noastre, lui Ionaşcu cupar, drept 350 taleri bătuţi".

După Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 237, nr. 1.
Rez., cu extrase, după copia unei trad. din 1763 (7271) august 30, de Evloghie dascăl, pe altă filă a copiei unui doc. din 1736 (7245) octombrie 20, din Col. Al. Callimachi.
Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 383, f. 13 v. (menţ.), cu data de zi "14", în copia unui hrisov din 1824 februarie 20.

---

[1] Data de zi, greşită; orig. a putut avea "14", cum se arată în menţ. de la Arh. St. Iaşi (v. *descr. arheogr.)* şi cum sugerează mărturia boierească din ziua precedentă (v. şi doc. nr. 197, din 1635 august 9), sau "29", cum îndreptăţeşte mărturia celor patru ierarhi moldoveni, din 1635 august 26 (v. doc. nr. 218) şi posibilitatea de confuzie grafică a cifrei ϑ ("9"), interpretată greşit ѧ҃і ("14") sau citită parţial і҃ ("10").
[2] Greşit, în loc de "Dionisie" (v. doc. anterior).
[3] Greşit, în loc de "Ghidion" (v. doc. anterior); probabil, în însemnările lui N. Iorga s-a produs o încurcătură, numele boierilor martori; Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava şi Gheorghie mare ceaşnic, fiind raporatete, din neatenţie, la demnităţile vînzătorilor.
[4] Greşit, în loc de "dascăl" (дасκал), ca în zapisul din 1635 august 9 (v. doc. nr. 197), de "învăţător" (πεστνн), ca în mărturia boierească anterioară, sau "cîntăreţ" (πεвец), ca în mărturia ierarhilor din 1635 august 26 (v. doc. nr. 218).
[5] În loc de "Serafim".
[6] În menţ. de la Arh. St. Iaşi se precizează: "aproapi de Cărpeniş, cu iaz la cîmpu şi prisacă la păduri".
[7] Într. ns.

206 1635 (7143) august 14, <Iaşi>.

Suret scos moldovenesc[1] despre ispisoc sîrbăsc, de la răpăusatul Vasîle v(oie)vod, din let 7143 <1635> avgust 14, care ispisoc este pe multe locuri stricat, fiind ars de foc, şi, pe cît s-au cunoscut cuvintele, atîta s-au tălmăcit.

www.dacoromanica.ro

Noi[2] Vasîle v(oie)vod, domn Ţării Moldovii. Iată au venit, înnainte Domnii Mele şi înnainte tuturor boerilor noştri, mari şi mici, <sluga noastră, Tertie>[3], de a lui bunăvoe, de nimene sîlit, nici asuprit, şi au vîndut a lui driaptă otcină şi moşie şi cumpărătură, care şi el a cumpărat-o de la Bucinschii[4], din satul ce scrie mai sus, Cetnicăuţii[5]; aceste părţi el li-a vîndut slugii noastre, lui Efrim Hăjdău, drept o sută şasăzeci de taleri de argint.

Aşijdere, au mai vîndut el a triia parte din satul Cetnecăuţii[5], care ace parte au fost răscumpărat-o Tartie[6] de la Marica din Suceavă, sora lui Matieş; pre aceia au vîndut-o iarăş(i) slugii noastre, lui Efrim Hăjdău, drept una sută patruzeci taleri [taleri] de argint.

Şi iarăş(i), dintru a trie parte ...[7], iarăş(i) tot dintru acel sat, ce mai susscriem, Cet<ni>[8]căuţii[9], parte lui Mătieş şi a fetii[10] lui Drăcşan, vătavului din Butuşeni[11]; aşijdere aceasta parte au vîndut-o sluga noastră, Tertie[6], slugii noastre, lui Efrim Hăjdău, drept patruzeci de taleri şi noaă bani de argint.

Şi iar au mai vîndut sluga noastră, Tertie[6], din parte Petricăi, doao părţi; pre aceste li-au vîndut iarăş(i) slugii noastre, lui Hăjdău, drept optzeci taleri de argint.

După aceia, au venit înainte Domnii Mele ...[7], dinpreună cu fraţii lui, anume: Iuraşcul, şi Nechifor, şi Pente, şi Filip, şi sora lor, Odochiia, ficiorii lui Duroş[12] din Cernăuţi[13], de a lor bunăvoe, de nimene sîliţi, nici asupriţi, şi au vîndut a lor driaptă otcină şi moşie, din a trie parte a satului Cetnicăuţi[14], a noao parte, parte ...[7], care se numeşte din[15] uricul[16] Văscăuţii[17]; pe aceia ei au vendut-o slugii noastre de mai susscris(e), Efrim Hăjdău ...[18].

Aşijdere, au mai vîndut slugii noastre, lui Efrim Hăjdău, toată parte lui Andrei Terţipa[19], ginerile Petricăi, de la femeia lui, Annii, fata <Petricăi>[7], a lor driaptă otcină şi moşie din satul Cetnicăuţii[14], cum [20] să va alege parte Petricăi, parte din sus ...[7], sora lui Banteş[21], din parte lui Banteş[21]. Aşijdere, şi parte de răscumpărătură, cît să va alege din Pricupiia[22], şi încă şi din parte ce să va alege a părinţîlor săi, dintre amîndoao săliştile, cu loc de.heleşteu şi cu livezi [livezi], care el li-au cumpărat drept 30 taleri de argint, de la un Miron răspopă.

Aşijdere, au mai vîndut a lui driaptă moşie, din parte lui Crisco[23], giumătate de parte; şi pe această parte au cumpărat-o aluga noastră, Efrim Hăjdău, drept 30 taleri de argint.

Care toate aceste de mai sus scrisă părţi de moşii le-au cumpărat toate, cu toate zapisăle de mărturie şi ispisoacele domneşti, ce li-au avut răzeşii vînzători, sluga noastră, Efrim Hăjdău.

Pentru aceia, iată că şi Domnie Me, dacă am văzut a lor învoială şi plată deplin(ă), cu totul m-am încredinţat şi am dat şi i-am întărit şi de la însuş(i) Domniia Me, cu acest hrisov a Domnii Mele, cu toate aceste mai sus scrisă părţi de moşie din satul Cetnicăuţii[14], încă şi celelante părţi de moşie din celelante săliştc ce mai sus scriem, i-am dat şi de la Domniia Me slugii noastre Efrim Hăjdău, să-i fie lui driaptă otcină şi moşie, cumpărătură şi răscumpărătură, şi u[n]ric şi întăritură, nesmintit nici odinioară, în veci. Şi altul nime, preste hrisovul Domnii Mele, să nu cuteză a să amesteca.

Însuş(i) Domniia Me poroncesc.

S-au tălmăcit hrisovul acesta de Procopie uricariul, dacal g(os)pod, sin Andrei[24] Golăescu, în cursul anilor 1773 iunie 20.

Departament Innostrannîlı Del.

www.dacoromanica.ro

Si kop'ia v pisana s perevoda gramotî podlinnoi, kotoraia v tocinosti s pod ınn kom ve a a na cıto udostvereaem so s oronî naşei.

V Iassoh, 1814-o goda, senteabrea 3-o dnea.

<Podpisalı>:

Vornic Nikolai Stratulati;

Aga Andronik Donici;

Aga Aleka Gricean;

Spatari Teodor Balş;

Spatari Ioan Rakoviţa;

Otcital Vasilii Danu <m. p.>[25].

<Dedesupt, o îns. în limba polonă, scrisă de Tadeu Haşdeu>: Ten dokument pozyczytem Jordakiemu Millo, w Poharnyczeny, za Kiszenewem[26].

Bibl. Acad., Ms. nr. 90 (Cond. de acte a lui Tadeu Haşdeu), p. 20-22, nr. IX.

Copie, după trad. rom., cu o trad. rusă, în iuxtă; orig. se afla, la începutul sec. XX, la Arh. St. Bucureşti, Doc. depuse de baronii Stîrcea, pachet II, nr. 2[27].

Arh. Centr. de Stat a R. S. S. Moldoveneşti, Chişinău, fond 220, op. 1, doc. 202 (opie încredinţată în Iaşi, în 1814 septembrie 3, după trad, din 1773 iunie 20, de Procopie uricar şi dascăl domnesc, fiul lui Ardaric Golăescu).

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iaşi, doc. nr. 414 (menţ. în copia modernă a unui opis de doc.).

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/98 a, b, c (foto. după copia de la Bibl. Acad.).

EDIŢII: Boga, *Doc. basarabene*, VII, nr. XVI, p. 17-18 (copie după trad. din 1773); Bulat, *Hotinul*, p. 48 (rez.); *Moldova*, III, nr. 162, p. 325-328 (copie după trad. de la Chişinău şi trad. rusă a edit.);

Bianu, *Catalog*, I, p. 198-199, nr. 9 (rez. după copia de la Bibl. Acad.).

---

[1] În loc de "moldovenește".

[2] În loc de "Io".

[3] În text: "stricat" (menţ. traducătorului); pentru numele vînzătorului, v. mai jos.

[4] La Boga (v. EDIŢII): "Buceschi".

[5] În *Moldova* (în continuare: M), III (v. EDIŢII), greşit: "Cernicăuţi".

[6] La Boga: "Terintie (Terentie, Terinte"). În zapisul de răscumpărare din 1620 (7128) iunie 8 (*M*, I, nr. 162, p. 365-366), apare, în textul slav forma de dativ: Іwновн Тєрти ("lui Ion Tertie").

[7] În text: "stricat" (menţ. trad.).

[8] Omis.

[9] În *M*, III, greşit: "Cernecău".

[10] La Boga: "fimeii".

[11] Greşit, pentru "Butici", cum apare la Boga şi în *M*, III; v. şi *M*, I, nr. 67, p. 156-157: Дрѣгшан wт Бутичи ("Drăgşan din Butici").

[12] Greşit, pentru "Dragoş", cum este la Boga şi în *M*, III.

[13] Greşit, pentru "Cetnicăuţi", cum apare la Boga; în *M*, III: "Cernecău".

[14] În *M*, III: "Cernăcăuţii".

[15] După "numeşte", "din" nu are sens; probabil în orig. slav era wтнина ("ocina"), din care traducătorul nu a citit decît wт ("din").

[16] Probabil greşit, în loc de menţ. traducătorului "stricat", aşa cum apare la Boga.

[17] La Boga: "Vascăuţeni", iar în *M*, III: Văscăuţănii, forme mai apropiate de ceea ce a putut să fie în orig. slav: "care se numeşte ocina Vascăuţenilor".

www.dacoromanica.ro

[18] În text: "stricat doao rînduri" (menţ. trad.).
[19] La Boga: "Munţaga", iar în *M*, III: "Tunţiga".
[20] Greşit, pentru "cît".
[21] La Boga şi în *M*, III: "Bantăş".
[22] La Boga, menţ. trad.: "stricat", iar în *M*, III: "-preună parte".
[23] La Boga: "Crance", iar în *M*, III: "Iraşco".
[24] Greşit, pentru "Ardare"; în *M*, III: "Sardare" (pentru "sin Ardare").
[25] "Departamentul Pricinilor Străine.
Această copie, scoasă după traducerea cărţii originale, care, fiind întocmai cu originalul, o adeverim din partea noastră.
În Iaşi, anul 1814, luna septembrie, 3 zile.
<Au iscălit>:
Vornicul Nicolai Stratulat.
Aga Andronic Donici.
Aga Alecu Greceanu.
Spătarul Teodor Balş.
Spătarul Ioan Racoviţă.
A colecţionat Vasilii Danu <m. p.>".
[26] "Acest document l-am împrumutat lui Iordache Millo, la Păhărniceni, pentru Chişinău".
[27] Zotta, *Spiţa neamului Hăjdău*, p. 140.

207 1635 (7143) august 14, <Iaşi>.

La 14 august 7143 <1635>, întărire pentru Avram de Lucăceni "pe satulŭ Soloniuca, pe părăulŭ Cotele, cumpărătură de la Tudori pîrcălabulŭ ...[1]. Dinŭ movila săpată, dinŭ colţulŭ a patru moşii[2], şi pînă în opcina dialului, înŭ colţulŭ iarŭ a patru moşii[2]: Săncăuţîi, Buticiulŭ, Cochiujăni şi Soloniuca". "Totŭ opcina, pînă înŭ hotarulŭ Varticăuţilor"[3].

După Iorga, *Boieri şi răzeşi*, p. 65, nr. II.
Rez., cu extrase, după o mărturie din 1811 octombrie 15.

---

[1] Aşa în text. edit.
[2] Formulare improprie epocii; ea aparţine, desigur, autorului mărturiei din 1811.
[3] Situaţie neclară în text. edit.; ultimul enunţ ar putea să aparţină întăririi din 1814 noiembrie 17, menţionată în continuare.

208 1635 (7143) august 14, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Пишем Г(о)сп(о)дств(о) Ми слугам Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Щефан wт Мърцинѣни. Dămu-ţi ştire că te-am ales de om bun şi înţelegătur[1]. Deaca vei vedea cartea Domniei Méle, iară tu să strîngi oameni bun(i), megiiaş(i), <şi să>[2] mergi la sat la Plopoasa, <s>[2]ă socotiţi şi să alégeţi a treia parte de sat, ce iaste direaptă ocin(ă) şi cumpărătur(ă) slugei Domniei Méli, a lui Pătraşco Boldescul pîrcălabul de Roman, cum au arătat şi zapis înnaintea Noastră.

www.dacoromanica.ro

Derept acea, ca să aveţi a-i alége acea a treia parte de sat, din cîmpu, şi din vatra sa<tu>[3]lui, şi din pădur(e), şi din fînaţi şi din tot locul, cum veţi afla mai cu direptul; nemărui să nu-i făţăriţi.

Şi<i>[2], deaca veţi alége, <să>[2]-i <f>[2]aceţi o scrisoare şi să ne daţi ştire, să ştim cum le-aţi ales. Iară cui va părea cu strîmbul, să vie de faţi, înaintea Domniei Mél(e).

Тои пишем Г(о)сп(о)дстве(о) Ѩи. Инак не будет.

V Ѩс, л(ѣ)т(о) хзрмг <7143/1635> ав(густ) аї <14>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рєч(є).

Пътрашко Башѳт(ъ) вєл лwг(w)ф(є)т m. p.

† Думитрv <писал>.

<Pe verso, două îns. cont.>: De hotărît, la Plopoasa; <şi>: De hutărît[1], la Pl<opoasa>[2]. Gavril.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXVIII/72.
Orig., hîrtie (29,7 x 19 cm), filigran, rupt la îndoituri, cu părţi lipsă, pecete mijlocie, în chinovar, slab împrimată.
Inst. de Ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/99 a, b (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 51, p. 84 (orig.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt.
[3] Omis.

209 <1635-1639> august 15, Iaşi.

† Пътрашко Чоголѣ бив лог(о)ф(є)т, пъркълаб Хотинскїи. Dau a şti, cu ceastă scrisoare şi zapis al mieu, cum sîntu dator dumisal(i), lui Uzon Mustafa, cu cinci sute de lei. Şi aşea ne iaste tocmala: să-i dau bani deplin, cinci sute di lei, carei mai sus scriu, de astădzi, den avgust, den cinsprădzece dzili[1], în cinci luni, carile să înple în 15 dzili a lui ghenvar, să avem a-i face plata deplin.

V Ѩс, ав(гѳст) її <15>.

Пътрашко Чоголѣ бив лог(о)ф(є)т иск(ддх) m. p.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Doî suti de lei bătuţ(i) am dat eu, Mustafa, den bani ce scriu în zapis; noev(rie) 20; <şi alta, în turceşte>: Zapis Čokolia. Arslan-i guruş, 500[2].

Arh. St. Iaşi, CLXXIV/102.
Orig., hîrtie (19,7 x 15,5 cm), filigran.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, nr. 31, p. 40-41 (orig., cu caractere chirilice, datat: "cca 7143 (1635)"[3] avg(ust)[4] 15).

Datat după Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 375-376).

www.dacoromanica.ro

[1] "dzili", transformat din lei.
[2] "Zapis <de la> Ciogolea, 500 de lei-taleri".
[3] Parantezele edit.
[4] Parantezele ns.

210 1635 (7143) august 18, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adec(ă) au avut dzi, înnaintea Domnii Méle[1], sluga noastră, Dumitraşco diiacul, ficiorul lui Andronic, nepotul Tîmpii pîrcălabul, cu Muşca, fata Anesiei, nepoata Licilui[2], pentru o parte de ocin(ă) din Borăşti, ce iaste pre Bîrlădzăl, în ţinutul Vasluiului, ce au fostu cumpărătur(ă) părinţilor sei de la Liciul şi de la fata lui, Măriica[3], şi de la Muşca, partea lui Costin şi a lui Ion şi a Vasilicăi, fraţ(ii) Muşci, ficiorii Anisei.

Deci, Dumitraşco diiacul au vinit la dzi şi au aşteptat o săptămîn(ă) preste dzi, iar Muşea şi cu seminţiia ei tot n-au vinit la dzi, ce au rămas de dzi dinnaintea Domnii Méli şi din toat(ă) légea ţării. Iar Dumitraşco diiacul s-au îndireptat şi ş-au pus ferîia, cinci taler(i), în vistériul Domnii Méle.

Deci, ca să aibă a ţinea el acea parte de ocin(ă) din Borăşti, ca să-i hie, şi de la Domnea Mea, direaptă ocin(ă) şi cumpărătur(ă), cu tot vinitul. Şi de acmu înnainte ca să nu s(e) mai pîrască pentru aceasta pîr(ă) niciodat(ă), în véci. И ин да с(ѣ) не умишлєт.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×ѕрмг <7143/1635> ав(густ) її <18>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т m. p.

† Їѡнъш <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Запис wт Борєщи. Cumpărătura lui Dumitraşco.

Arh. St. Iaşi, Fond. Spiridonie, VI/197.
Orig., hîrtie (30,3 x 19 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, parţial deteriorată.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 86, p. 105-106 (orig.).

[1] "é", redat prin а.
[2] Aşa în orig.; v. mai jos.
[3] "ca", scris cu altă cerneală.

211 1635 (7143) august 19, Iaşi.

† Иw Басилїє воєво<да>[1], б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)да(а)ръ Земли Мwлдавскои. Ѡж(є) прїидошѣ, прѣд Нами и прѣд нашими молдавскимъ болѣри, великими и малими, слѹга нашь, Їєрам wт Лѣкъчанъ, съ єдъıн записъ за свѣдєтєлство wт болѣръ наш(и): wт Глигорїє Хрѹч бив дворник, и wт

www.dacoromanica.ro

Костантин бив пъркълаб Хотински и wт иниχ людї добри, слѹг(и) г(о)сп(о)дарскиχ, имѣ, wт Ифрим Хъждъѹ, и wт Гєwргїє Коростѣнѹл, и wт Костантин Дръгѹцескѹл, и wт Заχарїа wт Хотин, и wт поп Некита wт Лѹкъчани, и wт Лавер дїаконѹл wт там, и wт Гаврил Коростилъ wт Котела и wт иниχ людї добръ и воини прѣднїи, сици писаwша и свид(ѣ)телствоwша, како прїиде прѣд нимъ Wдокїа, кнѣгинѣ Тома бив дворник Ботѹшанскїи, съ сънъ еи, Мардарїє, и тиже Костанда и съ брат еи, Й<н>[2]дроник, сынове Василїє wт Колчинеци, и, такождере, Йврам, сънъ Мърика, внѹк Фъдора, и брат еи, Тоадер(о)ви wт Ливѣнъ, въсъ внѹцъ Билавъ wт Сенкеѹци, по иχ доброи волю, неким не понеждены а нъ приселовани, и продали своиχ правда wтнинѹ и дѣднинѹ и кѹпежна, wт вес село Сенкеѹци, четвръта[3] част, что именѹет стълп Билава, и съ став и съ[4] брѹд за млини на[5] потоцѣ Билїа, ѹ волостѹ Хотинскои. Тад wни продали слѹѕѣ наш више писан, Йврам, радї два сто и три десѣт тал(ери) сребнїиχ, пинѣзъ готови.

Ино Г(о)сп(о)дство Мъ и въсего нашего Съвѣта, wкоже ѹвидѣχом тот запись за свѣдѣтелство wт тиχ болѣри и слѹги г(о)сп(о)д(а)рскиχ више писанни, ино Мъ вѣровали есми и wт Нас ещеже дадоχом и потвръдиχом слѹѕѣ нашемѹ, Йвраам wт Лѹкъчани, на тоа прѣдреченна част за wтнинѹ, четврътад част wт въсего село Сенкеѹци, что сѣ именѹет стъ<л>[2]п Билава, съ став и съ млин на рѣцѣ Билїа, како да ест <е>[6]мѹ, и wт Нас, правда wтнинѹ, и викѹпленїе, и ѹрик <и п>[1]отвръжденїа, съ въсѣм доχодом, непорѹшенно николиже, на вѣкъ вѣчнїи.

И ин да се не ѹмишает прѣд сим листом наш.

Оу Йс, в(ъ) лѣто ×зрмг̃ авгѹст дї̃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Пътрашко Башотъ вел лwг(w)ф(є)т [и][7] с(а) искал m. p.

† Дѹмитрашко <писал>.

Io Vasilie voievo<d>[1], din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Avram din Lucăciani, cu un zapis de mărturie de la boierii noştri: de la Gligorie Hruci fost vornic, şi de la Costantin fost pîrcălab de Hotin şi de la alţi oameni buni, slugi domneşti, anume: de la Ifrim Hăjdău, şi de la Gheorghie Corosteanul, şi de la Costantin Drăguţescul, şi de la Zahariia din Hotin, şi de la popa Nechita din Lucăciani, şi de la Laver[8] diaconul[9] de acolo, şi de la Gavril Corostilî[10] din Cotela şi de la alţi oameni buni şi oşteni de frunte, astfel scriind şi mărturisind, că a venit înaintea lor Odochiia, cneaghina lui Toma fost vornic de Botuşani, cu fiul ei, Mardarie, şi, de asemenea, Costanda şi cu fratele ei, A<n>[2]dronic, fiii lui Vasilie din Volcineţi, şi, de asemenea, Avram, fiul Măricăi, nepotul Fădorei, şi fratele ei, Toader din Liveni, toţi nepoţii lui Bilava din Sencheuţi, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură, a patra[3] parte din tot satul Sencheuţi, care se cheamă stîlpul lui Bilava, şi cu iaz şi cu[4] vad de mori pe[5] pîrîul Viliia, în ţinutul Hotinului. Aceea ei au vîndut-o slugii noastre mai susscrise, Avram, pentru două sute şi treizeci de taleri de argint, bani gata.

Deci, Domnia Mea şi tot Sfatul nostru, dacă am văzut acel zapis de mărturie de la acei boieri şi slugi domneşti mai susscrise, Noi am crezut şi încă am dat şi am întărit, şi de la Noi, slugii noastre, Avraam din Lucăciani, această parte de ocină înainte spusă, a patra parte din tot satul Sencheuţi, care se numeşte stîlpul lui Bilava, cu iaz şi cu moară pe rîul Viliia, ca să-i fie lui, şi de la Noi, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric <şi>[1] întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> august 19.

† Domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][7] m-am iscălit m. p.

† Dumitraşco <a scris>.

Bibl. Acad., Ms. nr. 4048, f. 52.
Orig., hîrtie, pecete mijlocie aplicată, căzută.

---

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Înainte de acest cuvînt, adăugat ulterior, de altă mînă: ѡ<т> пол ("din jumătate").
[4] Deasupra lui и съ ("şi cu"), adăugat ulterior, de altă mînă: половина ("jumătate").
[5] Înainte de acest cuvînt, adăugat ulterior, de altă mînă: пол ("jumătate").
[6] Omis prin haplologie ("ст" - suprascris).
[7] V. doc. nr. 1, n. 4.
[8] În loc de "Lazăr" (Лазр) ?
[9] Aşa în text. slav.
[10] În text. slav., vocala finală: ъ !

212 1635 (7143) august 20, Iaşi.

† Ив Басилїе воевода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мвлдавскои. Ѿж(е) Г(ос)п(о)дств(о) Ми дали и потвръдили есми наше вѣрномѹ и почтенномѹ болѣрину, Пътрашко Башот(ъ) великїй лвгофетѹ, на его права wтн(и)на и даанїе, една силище, на имѣ Тѹртѹрещи, что тоа селище била права г(ос)п(о)д(а)рска, присловшио къ wкол тръг Камен, wт его правїи и питомїи нарѣденїе что имает за даанїе и м(и)лованїе wт Моѷси Могила воевода.

Тѣм ради, како да есть и wт Г(ос)п(о)дств(а) Ми наше вѣрномѹ и почтенномѹ болѣрину, Пътрашко Башот(ъ) вел лвг(ѡ)ф(е)т, тоа вниш(е) прѣд реченна село, Тѹртѹрещи, правда wтн(и)нѹ и даанїе[1][нїе] и милованїе, съ въсѣ<м>[2] доходо<м>[2], непорошино николиж(е), на вѣкїи вѣчиїи. И ни да с(ѣ) не ѹмишает.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмг ав(гѹст) к.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Ив Басилїе вниевда <m. p.>.

† Їнъш <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, Domnia Mea am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Pătraşco Başotă mare logofăt, dreapta lui ocină şi danie, o selişte, anume Turtureşti, care, acea selişte, a fost dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul tîrgului Piatra, din dreptul şi propriul lui dres de danie şi de miluire, pe care îl are de la Moise Moghila voievod.

Pentru aceea, să-i fie, şi de la Domnia Mea, credinciosului şi cinstitului nostru boier, Pătraşco Başotă mare logofăt, acea mai înainte zisă[3] sat, Turtureşti, dreaptă ocină şi danie[1][nie] şi miluire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

La Iaşi, în anul 7143 <1635> august 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Ianăş <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, III/8.

Orig., hîrtie (31 x 19 cm), lipit pe altă hîrtie, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută.

Ibidem, III/9 (trad., din 1779 iulie 13, de Mihăilă Strilbiţchi protoiereu); Ms. nr. 548 (Cond. m-rii Bisericani), f. 36 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/33 a (xero. după orig.) şi b (după trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 231, nr. 1098 (rez., după orig.).

---

[1] Pînă aici scris de un alt diac decît cel care continuă pînă la sfîrşit (Ianăş).

[2] Omis.

[3] Probabil, diacul a intenţionat să facă acordul cu "selişte" (v. mai sus), dar a continuat, greşit, cu село ("sat").

213 1635 (7143) august 20, Iaşi.

† Иw Василїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(є) Г(оспо)дств(о) Ми дали и потвръдили есми слvсѣ и болѣрен Г(оспо)дств(а) Ми, Щефан Боvл бывъ клvчар, его правою wтнинv и дѣдн(и)нv и вратенїє, село Давидѣнїи, на Молдавѣ, v в(о)лост Немецкои, wт его правою и питомїи нарѣденїє за перенїє и за потвръжденїє wт Барновскїє воєвода, что тот село въш(є) писан, Давидѣнїи, наи прѣжде бѣше право за дѣдн(и)нv [им] w(тъ)ць имv, Боvл вистѣрник, въкупѣ съ брат ег(о), Пътрашко Боvл и Дvмитрv, и сестри им, Фросина, и наи прѣжде врѣмѣ, тот въш(є) писан село, Давидѣнїи, изгvбил за дѣдовиχ и въпадал въ ръце Талпъ постелник, [1] и въстал сѣ w(тъ)цъ его, Боvл вистѣрник, и скvповал тот село, Давидѣнїи[2], wт рvка Талпъ пъχарник и дал една тисѣщ(ь)[3] vги жолтїи и половина село Бvдещи, что на Бода Чорна, а vикове его, Пътрашко Боvл и Дvмитрv и сестра иχ, не χотѣли дати п(и)н(ѣ)зи съ w(тъ)ць ег(о), Боvл вистѣрник, нъ сам дал п(и)н(ѣ)зи; таж(є) wни тегали на нег(о) въ д(ь)ни Барновскїє воєвода и све зостали, занѣж(є) не дали п(и)н(ѣ)зи.

Тѣм радї, тот виш(є) писан село, Давидѣнїи, да ест и wт Г(оспо)дств(а) Ми слvга Г(оспо)дств(а) Ми виш(є) писан, Щефан Боvл клvчар, wсобною wт къ vиков его, и права wтн(и)нv, и дѣдн(и)нv, и вратенїє, и vрик и потвръжденїє, съ въсѣм доχодом, непорvшено емv николиж(є), на вѣки. И ин да с(ѣ) не vмишает.

V Ис, л(ѣ)т(о) ×зрмг ав(гvст) к.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т искал <m. p.>.

† Иwнашко[4] <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, Domnia Mea am dat şi am întărit slugii şi boierului Domniei Mele, Ştefan Boul fost clucer,

www.dacoromanica.ro

dreapta lui ocină şi dedină şi întoarcere, satul Davidénii, pe Moldova, în ţinutul Neamţului, din dreptul şi propriul lui dres de pîră şi de întărire de la Barnovschie voievod, că acest sat mai sus scris, Davidénii, fusese mai înainte drept de moştenire al tatălui lui, Boul vistiernic, împreună cu fraţii lui, Pătraşco Boul şi Dumitru, şi cu sora lor, Frosina, şi, mai înainte vreme, acest mai sus scris sat, Davidénii, a fost pierdut de bunicii lor şi a căzut în mîinile lui Talpă postelnic[1], şi s-a sculat tatăl lui, Boul Vistiernic, şi a răscumpărat acest sat, Davidénii, din mîinile lui Talpă paharnic, şi a dat o mie de ughi galbeni şi jumătate din satul Budeşti, care este pe Apa Neagră, iar unchii lui, Pătraşco Boul şi Dumitru şi sora lor, n-au voit să dea bani cu tatăl lui, Boul vistiernic, ci singur a dat banii; şi ei l-au pîrît şi în zilele lui Barnovschie voievod şi tot au rămas, pentru că nu au dat bani.

Pentru aceea, acest mai sus scris sat, Davidénii, să fie, şi de la Domnia Mea, slugii Domniei Mele mai susscrise, Ştefan Boul clucer, deosebit de unchii lui, şi dreaptă ocină, şi dedină, şi întoarcere, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7143 <1635> august 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit m. p.

† Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XXXVII/13.

Orig., hîrtie, difolio (31,5 x 20 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie imprimată în chinovar pe ambele laturi ale doc., identică cu cea de la nr. 25. Cu o trad. din 1908, de St. Nicolaescu.

Ibidem, XXXVI/22, nr. 10 (menţ.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/34 (xero.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XI, p. 91, nr. 192 (rez., după orig.);
Catalog, II, p. 231-232, nr. 1099 (rez.).

---

[1] Mai jos, пъχарникъ (păharnic).
[2] дав-, scris peste тот, repetat, din greşeală.
[3] După ultima consoană, paieroc.
[4] а şi к, în ligatură, iar ш, suprascris.

214 1635 (7143) august 21, Iaşi.

Noi[1], Vasili v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu pămîntului Moldovii. Iată dăm şi întărim boeriului nostru, lui Gheorghii Roşca ce-au fost v[o]isternic, pre a lui driaptă ocină şi cunpărătură, dintr-a lui drepte şi adevărate ispiso[a][2]c, ce-au avut di la Miron Barnoschii Moghila v(oie)vod, prea acea parte di moşie din sat din Ţîbăneşti, din giumătate satului, giumătate, ce este dispri răsărit, cu loc di moară pi părău satului, ce este pi Gîrbovăţu, în ţin(u)t(ul) Vasluiului, ce[-i], a cie parte de moşie din sat, el au fost [el fost şi elu] cunpărat-o di la Ionaşcu şi di la sora lui, Mărica, ficiorii Cîrstii şătrar, şi di la nepoţii lui, Grozav, şi nepoatili lui, Todosca şi Urîta, ficiorii Ţoncăi, ce-au fost lor cunpărătură di la părintili lor, Cîrste şătrariul, şi de la Anuşca, fata Lucăi Pojar, nepoata lui Pojar, şi di la nepoţii ei, Costin şi Sîmion, şi surorile lor, Brona şi Iliana şi Părasca, fetili Nastii, nepoţii Petrei lui Pojar, şi de la rudili lor, Marco şi frati-său, Antinac, şi sora lor, Antimie şi Ana, ficiorii lui Vasuschi, aşijdere nepoţi Lucăi lui Pojar. Aceia[3] au

www.dacoromanica.ro

cumpărat-o boeriul nostru care mai sus scriem, Gheorghi Roşca ce-au fost visternic, drept şăsăzăci di taleri di argint.

Aşijdere, mai dăm şi întărim boeriului nostru, ce-i mai sus scris, şi alte părţi di ocină din sat din Ţibăneşti, din a trie parti, din mijloc, giumătate di parte, ce-au cunpărat-o şi e<l>[2] di la Istrate şi di la sora lui, Ana, ficiorii lui Tocsabe, nepoţii lui Băloş. Aceia[3] o au cunpărat-o şi iel[4], drept şasăzăci di taleri di argint.

Pentr-aceia[3], ca să fii, şi di la Domniia Me, dreaptă ocină şi cunpărătură boeriului nostru ce-i mai sus scris, Ghiorghi Roşca ce-au fost visternic, aceia[3] parti di ocină şi de moşie din sat din Ţîbăneşti, din giumătate di sat, giumătate, şi, dintr-acelaş(i) sat, altă parti di ocină, din a trie parte, din mijloc, giumătate, cu hălăştiu şi cu moară pi părău satului, ca să-i fii lui şi cuconilor lui cu tot vinitul şi cu uric di întăritură, niclintit nici odănăoară, în veci. Şi altul să nu să amestece înnainte aceştii cărţi a Domnii Meli.

În Iaş(i), 7143 <1635> av(gust) 21.

Sîngur domnie au poruncit.

[Locul peceţii g(o)sp(o)dŭ][5].

Ѣєл ѧwr(w)ѳ(ε)т нскаѧ.

Ѣлаcїє <пнсаѧ>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/43.
Copie de la înc. sec. XIX, în cond. Ţibăneştilor.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/100 a-c (foto.).

---

[1] Pentru "Io".
[2] Omis.
[3] "ia", redat prin ѧ.
[4] "ie", redat prin ѧ.
[5] Menţ. copistului.

215 1635 (7143) august 21 <Iaşi>.

7143 <1635> av(gu)st 21.

Ispisoc de la Vasili Vodă pe giumătate de sat de Şăndreni, cu loc de moară în părăul Stavnicului, i cu loc de prisacă şi giumătate de poiană.

Arh. St. Iaşi, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1137, op. 1290, dos. 92, f. 48 r., nr. 1.
Rez., într-o "socotinţă" din 1845, cuprinzînd doc. prezentate de spătarul Iordache Gane la procesul de împresurare a satului Căpoteşti de către Şăndreni, intentat de M-rea Bîrnova.

216 <1635 august 24>.

Milostive şi luminate doamne, să fie Măria D(umita)le sănătos. Dăm ştire Măriei D(umita)le că au trimis dumnealui, Pătraşco Ciogolea parcalabul de Hotinŭ, cinstită carte Măriei D(umita)le pre la noi, să ne stringem noi, slugile Măriei Tale, slugi domneşti şi oameni bătrîni de prin prejurul satului Dumenilor, să-i hotărîm despre satu,

www.dacoromanica.ro

despre Miclăuşeni, cu Costantin Stărcea, pentru cătu au price înpreună pentru unu heleşteu şi pentru hotarul satelor.

Deci, noi am strins oameni buni şi bătrăni: Lupul Talpă comisul, şi Ionaşco Roşca ot Popenii, şi popa Matieşi de acolo, şi Ioan Tîrte, şi Isac din Bobeşti, şi Golăi ot tam, şi Olan, şi popa Iordachi cel domnescu din Dorhoiu, şi Ioan şoltuzul tij, şi Miron de acole, şi Grozav tij, şi Gădjul[1] tij, şi popa Ştefan tij şi alţi oameni mulţi, şi i-am întrebatu întăi cum ştiu ii cu sufletele lor de acel heleşteu, ce este pre valea Bilaucăi, unde se înpreună hotarul Dumenilor cu a Miclăuşenilor. Iară popa Iordachi celu dumnescu, şi Grozav bătrănul din Dorohoiu, şi Gădjul[1] tij, oameni buni şi bătrăni, au mărturisitu, cu sufletele lor, cum acel heleşteu au fostu a nişte popi ce au fostu locuindu în Dumeni. Deci, au cumparatu a treia parte de acel heleşteu unu omu, ce l-au chematu Ţepişca, din Dorohoiu, şi l-au ezitu elu şi l-au ţinutu până căndu au dobănditu Balica hatmanul Dumenii, de i-au cumparatu. Deci, au trimis de au chematu pre Ţepişcă şi i-au întors 56 de taleri, bani gata, şi [de] alt dobitocu şi sladul, pentru iazu, şi l-au ţinutu Balica către satu, către Dumeni. Deci, am întrebatu şi de hotarul Dumenilor despre a Miclăuşenilor.

Deci, aceşti oameni buni au mărturisit, cu sufletele lor, cum este din capulu acelui iazu hotarul direptu la dealu, peste o muche de dealu, şi de aci pre la nişte capete de pămînturi, pre de la vale, până întru unu piscu. Deci, am ales alţi oameni buni: Toader Arbore ot Cordărenii, şi popa Ştefan ot Dumenii, şi Ioan Bănuleţu; deci au dat ii cu sufletele lor cum merge dintre acel piscu totu muchea dealului, peste o moviliţă tot dealul, până în drumul mare ce vine de la Dorohoiŭ, şi de aci drumul, până intru o movilă[2] despre Cordăreni, unde se înpreună hotarul Dumenilor şi a Miclăuşenilor şi a Cordărenilor.

Iară adevăr, milostive doamne, că dacă au încăputu acele sate Balica hatmanul, d(omnu)lu Dumnezeu-l pomenească, au înpreunatu hotarele de au aratu unu iazu în hotarul altui satu, că au fostu amîndouă satele acelui boerin, iară mai de demult au fostu pre acolo hotarul şi heleşteul au fostu de Dumeni. Aşa ne-au mărturisitu aceşti oameni cu sufletele lor. Iară Costantin Stîrcea nu s-au ţinut de lege, iară noi am zis d(umi)sale să aleagă macar şi alţi oameni buni, cine-i va hi voea, se-i jurăm şi se le dăm brazde se meargă se dei hotarul, pre unde va hi fostŭ hotarele acelor sate, iară Stîrcea nici aşa n-au vrutu, ci au fugit acasă.

Deci, noi am făcutŭ această mărturie, iară Măria Ta vei face cum va fi voea Măriei D(umi)tale, и Господ Бог да вмножит дни и лѣти Господства Ти, w Христѣ, амин[3].

Mai mici robi Măriei D(umita)le: Turcul biv stolnic, i Onciul Iuraşcovici biv staroste, i Borilianul uricariul, i Isac ot Costineşti, i Toader Arbore ot Cordăreni, i Gociul ot Dorohoiŭ dam ştire Măriei D(umita)le.

[L(ocul) p(eceţii)][4].

Romania. Preşedintele Tribunalului Iassy, Secţiunea III. Copia prezentă, colaţionîndu-se şi fiind conform cu originalu, se legalizează în asta privinţă. P. Preşedinte (indescifrabil), Greffieriu, Dudescu. Biroul II. N. 2778. 1870 martie 9.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCXXXV/60.
Copie modernă.
Ibidem, Ms. nr. 598 (Cond. M-rii Doljeşti), f. 50 v. (rez. din prima jum. a sec. XIX); ms. nr. 599 (Cond. M-rii Doljeşti), f. 6 r., nr. 15 (rez.); M-rea Doljeşti, X/93, nr. 7 (rez. într-un perilipsis din 1776 (7285) noiembrie 26); X/238, nr. 20 (rez.).

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/101 a, b, c (foto. după copia modernă);
Xerogr. de doc., I/35 (xero. după rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 232, nr. 1101 (rez., cu data: <1635> aug. 24).

Datat după mărturia hotarnică din 1635 august 24 (v. doc. urm.).

---

[1] Pentru "Găgiul", ca în mărturia hotarnică (v. doc. urm.).

[2] În rez. din 1776 (v. *descr. arheogr.)* se precizează, probabil de rezumator: "ci iasti în Dumbra<va> Naltă, în parte de sus a Cordărénilorŭ, undi arat(ă) că să lovescu Miclăuşenii cu Cordărenii în capu, pin costile Dumenilorŭ, în Dumbr<av>ă, iar nu pisti Dumbravă".

[3] "şi Domnul Dumnezeu să înmulţească zilele Domnici Tale, întru Hristos, amin"; în copie, cu litere latine.

[4] Menţ. copistului, marcată într-un cerc, de cinci ori.

217 1635 (7143) august 24, Dumeni.

Copie di pi hotarnica Dumenilor.

Ѳто мъı, Тyркyл бнв столник, и Борълѣнyл вркар, и Ѳнчюл Юрашковнч бнв старосте, и Тодер Йрввре, и Басълие, сън Исак wт Костинещи, и Гочюл wт Дорогою, scriem şi mărturisîm, cu ceastă scrisoare a noastră, cum au vinit cinstită cartea Mării Sale, lui Vodă, la noi, ca să hotărîm, să alegim hotarul satului Duménilor dispre alte hotară şi dispre hotarul satului Miclăuşénilor. Deci, noi am strîns oamini buni şi bătrîni şi slugi domneşti, anume: Lupul Talpă comisul, şi Ionaşco Roşca ot Popéni, şi popa Mătiiaş de acolea, şi Ioan şoltuzul ot tîrg Dorohoiu, şi Miron ot tam, şi Grozav ot tam, şi preutul, pop(a) Iordachi cel domnesc ot Dorohoiu, şi Gîgiul[1] tij, şi Ioan Tértă[2], şi Isac ot Bobeşti, şi Golăi[3] tij, şi Olan tij, şi pop(a) Ştefan ot Dumeni şi alţi oameni buni. Deci, i-am întrebat noi întîi de un heleşteu ce ieste pe valea Bilăuca, mai sus de sat, de Miclăuşéni, ci au fost price pentru acel heleşteu. Deci, Iordachi, preutul cel domnesc, şi Grozav bătrînul din Dorohoiu şi Gîgiul[1] de acolo au mărturisit cum acel heleşteu au fost mai dinai<n>[4]te vreme a nişte popi ci au fost lăcuind în Duméni, de moşie. Apoi s-au sculat un om, ci l-au chemat Cipejca[5], ş-au fost şăzînd în Dorohoiu acel om şi au cumpărat acel hăleşteu, înse a triia parte, şi l-au ezit tot el şi l-au ţinut tot el, pînă ci au dobîndit Isac Balica hatmanul satul Dumeni. Déci[i] au răscumpărat acel hăleşteu di la Cepijca[6] din Dorohoiu Isac Balica hatmanul şi l-au lăsat să fie iarăş la Duméni şi l-au ţinut călugării de la Solca, pînă acum.

Deci[i] am întrebat pre unde loveşte hotarul, iară oameni buni au spus cu sufletile lor că loveşte din capul iazului derept la dial, priste muchi şi pri la capetile unor pămînturi, pre din gios, şi într-un piscu mare; şi de-aicii[7], au arătat Toader Arburi şi popa Ştefan ot Dumeni şi Ioan Bănuleanu, cu sufletile lor, cum loveşte de acolo tot muchea dealului, preste o moviliţă, tot dealul, pînă în drumul cel mare, ci vine di la Dorohoiu; şi de-acii drumul, pînă într-o movilă, unde să înpreună hotarul Dumenilor şi cu a Miclăuşénilor şi cu a Cordărénilor. Iară adivăr că au fost mestecat hotarăle Balica hatmanul, a Miclăuşénilor şi cu a Dumenilor, căci au fost amîndouă satile a lui, iară aceşti oameni buni şi bătrîni, megiiaş(i), aşa au mărturisit, cu sufletile lor, cum au fost

www.dacoromanica.ro

hotarul Duménilor pre acolo, pîn(ă) nu le-au fost dobîndit Balica hatmanul acéle sate, amîndouă, şi acel hăleşteu au fost tot de Duméni.

Deci, noi, daca am văzut cum mărturisăscu aceşti oameni buni cu sufletile lor, noi am făcut această mărturie şi scrisoari, cum mai sus scrie.

De aceasta scriem şi mărturisîm cu scrisoarea noastră, să să ştie.

Пис v Дvменн, въ лет(о) 7143 <1635> ав(гвст) 24.

Stoln(i)c Turcu [L(ocul) p(eceţii)][8].

Iuraşcu biv staroste [L(ocul) p(eceţii)].

Borălianu uricar [L(ocul) p(eceţii)].

Talpă comis [L(ocul) p(eceţii)].

Vasîle Isac [L(ocul) p(eceţii)].

Gociul[9].

Toader Arbure [L(ocul) p(eceţii)].

[L(ocul) p(eceţii) tîrgu(lui) Dorohoiului].

Ioan şoltuzul.

Popa Iordachi.

Grozav biv şoltuz.

Miron biv şoltuz.

Gîciul[10].

Iwнашкv Рошка нскал.

Исак wт Бобеицн.

Голъи wт Бобеицн.

Иwан Тертє нскал.

Divanul Apelativ al Ţării de Sus.

Copia aceasta, după posleduire ce i s-au făcut, fiind întocmai cu orilıinalul, de aceea, în urmare cererii ce prin jalubă au făcut vor(ni)c(ul) Neculai Demachi, s-au adiverit de către Divan.

Grig(ore) G(hica) vor(ni)c.

C. Sturza agă.

M. Bogdan agă.

Mihai Veisa agă.

Posleduit, derector ...[5]. Posleduit, şef s(ecţie), Ioan pah(arnic).

Reghistr(ator) Ioan căminar.

No. 1735. Secţiia I.

<1>834 noemv(rie) 20.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/34 a.

Copie.

Ibidem, LXXXII/34 b (copie din 1834 mai 1, după altă copie, din 1795 martie 22); DCCXXXV/61 (copie din a doua jum. a sec. XVIII, cu unele omisiuni); DCCXXXV/62 (copie din 1870 martie 9); DCCXXXVIII/2 (rez. într-un perilipsis); MXIV/78 (rez. dezv., într-un perilipsis din prima jum. a sec. XIX); DCCCXLV/53 bis (menţ.); Fond S. Zotta, dos. 137, f. 9 (copie modernă fragmentară, după altă copie de la Arh. St. Iaşi. Tr. 1765, op. 2014, dos. nr. 4, f. 350 (Divanul de întăriturl), care s-a pierdut în timpul celui de al doilea război mondial); ibidem, ms. nr. 598 (Cond. M-rii Doljeşti), f. 50 v. (rez., fără dată de zi); ibidem, ms. nr. 599 (Cond. M-

www.dacoromanica.ro

rii Dolgeşti), f. 5 v. nr. 14 (rez., fără dată de zi); M-rea Dolgeşti, X/93, nr. 6 (rez. într-un perilipsis din 1776 (7285) noiembrie 26); X/238, nr. 19 (rez., fără dată de zi).

Arh. St. Iaşi, CDLIII/38, f. 2 r. (rez. în copia unui hrisov din 1760 ianuarie 5); ibidem, CDLIII/39, f. 2 r. (rez. în copia unui hrisov din 1760 iunie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/102 a-c (foto. după Doc. istorice, LXXXII. /34 a); d-f (după copia din 1834 mai 1) şi g, h (după copia din a doua jum. a sec. XVIII); Xerogr. de doc., I/36 a, b (xero. după copia S. Zotta); Pachet Costăchescu, nr. 26 (transcr.).

---

[1] În copia din 1834 mai 1: "Gîcil", iar în cea din a doua jum. a sec. XVIII: "Gugiul" (v. *descr. arheogr.*), în doc. orig. din 1636 (7144) august 30: "Ghiciul" (v. doc. nr. 491).

[2] În celelalte două copii (v. n. precedentă): "Terte" şi, respectiv, "Tirtă".

[3] În copia din a doua jum. a sec. XVIII: "Gulie".

[4] Omis.

[5] În celelalte două copii (v. n. 1): "Cepiica" şi respectiv, "Cepijca".

[6] Mai sus: "Cipejca" (v. n. 5).

[7] "e-a", redat prin ᴀ.

[8] Menţ. copistului, aici şi în continuare.

[9] În copia din 1834 mai 1 sînt indicate pînă aici şapte peceţi, deci şi a lui Gociul.

[10] V. în text: "Gîgiul", iar în copia din 1834 mai 1: "Ghiciul".

[11] V. în text: "Tértă".

218 1635 (7143) august 26.

Suret de pe zapis sîrbăscŭ, l(ea)t 7143 <1635> av(gust) 26.

Chir Varlaam, arhiepiscop şi mitropolit Sucevii, şi Mitrofan, <episcop al>[1] Roman[n]ului, şi Evloghie al Rădăuţului şi Gheorghie al H<u>[1]şului, facem înştiinţare, cu această scrisoare a noastră, precum să s(e) ştie că au venit înainte noastră chir Dionisie, ce au fost episcop Romanului, şi Ghedeon egumen şi cu tot săborul de la sf(î)nta mănă[s]stire[2] Dragomirna, anum(e): Avramie peveţŭ, şi Tudosie stareţ, şi Ghelasie stareţŭ, şi Orestŭ, şi Serafim, şi Mitrofan, şi Gherman vi[s]stiiar, şi Evloghie peveţu[2], şi Veniamin, şi Theodor diiacon, şi Varlaam diiacon, şi Petronie diiacon, şi Gherghentie peveţŭ, şi Efrosin şi tot soboriul de la sfînta mănă[s]stire[2] Dragomirna, de nimc siliţi, nici asupriţi, ci de a lor bunăvoe, ş-au vîndut a lor dreaptă ocină şi danie, un sat, anume Bîrsăneştii, la ţinut(ul) Dorohoiului, care sat şi lor li-au fost dreaptă danie de la răpăosatul Stroici vel log(ofăt). Pre acel sat l-au vîndut fiiului nostru, Ionaşco cupar, drept trei sut(e) şi cincidzăc(i) tal(eri) bătuţi, care bani, acei 350 tal(eri), luînd-i călugării din mîna lui Ionaşco cupar, i-au cheltuit în treaba mănă[s]stirii, de vreme că rămăses(e) sf(î)nta mană[s]stire nei[s]sprăvită.

Iară dresul sf(i)ntii mănă[s]stiri, carele îl au călugării, nu s-au putut da în mînule lui Ionaşco cupar, de vremc că sint şi alt(e) moşii scris(e) întru acel ispisoc. Deci, de s-ar afla cînva niscavai dresur(i), ca să nu s(e) creadză.

Pentru acéia, şi noi, dacă am vădzut a lor bună învoială şi tocmală şi plat(ă) deplin(ă), i-am făcut şi noi acea[s]stă întăritură şi mărturie, ca s(ă) fie de mare credinţă.

Vasilie Gorovei diiac au scris.

S-au tălmăcit de Evloghie dascăl, l(e)t 7271 <1763> av(gust) ...[3].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXV/100.

www.dacoromanica.ro

Traducere.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/103 (foto.).

EDIŢII: "Creşterea colecţiunilor", 1919, p. 239 (rez.).

---

[1] Omis.
[2] "c"/ultimul "c", redat prin ŧ.
[3] Rupt.

219 1635 (7143) august 28, Iaşi.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sîrbie, de la Vasili v(oie)vod, domn Ţării Moldavii, scris de Ionaşcu diiac, în Iaş(i), din let 7143 <1635> avg(u)st 28.

Iată că Domniia Mea am dat şi am întărit credincios boeriului Domniei Méle, lui Bălan Haţimirţchi[1] vtori[2] post(e)l(nic), driaptă ocina lui şi cumpărătură, satul Stăucenii, în sămni, chiar dintr-a lui drept dires de cumpărătură, ci l-au avut de la ...[3] v(oie)vod, şi de întăritură de la însuş(i) Domniia Mea, cari acest sat îi esti lui driaptă cumpărătură de la Condre biv vel vamiş, iar lui Condre i-au fost danie de la Alexandru Ilieş v(oie)vod.

Drept aceia, acest de mai sus numit sat, Stăuceni, din ţîn(u)t(ul) Hotinului, să fie şi de la Domniia Mea mai sus numitului, boeriului nostru, lui Bălan post(e)l(nic), în sămni, pe undi au hotărît şi au stîlpit slugile Domniei Méli, Gligorie şi Hruciu[4] vornici, şi Burlianul[5] uricariul şi cu alţi oameni buni şi megieşi de pin pregiur.

Şi începîndu-să hotarul satului acestuia, a Stăucenilor, întîi despre hotarul satului Cruhlic, pe unde au arătat Pilat clucer[6], cu sufletul lui, de la un stîlpu de piatră, carile desparti şi hotarul despre Cruhlic şi dispre Dolineni; de acolea, tot drumul cel mari pîn(ă) la hotarul despre Cerlena, pîn(ă) undi au pus ei tot stîlpi de piiatră, pîn(ă) la o piatră ci iasti într-un hat, lîngă drum, şi de acole la altă piiatră; de acolea, să întoarci hotaul şi mergi pîn(ă) la dialul la Ghivina, undi au pus un stîlpu; de acole, să sui tot pe coasta dialului Ghivinei, pîn(ă) la nişti ciritei de ulmi, pîn(ă) la o piiatră ci iasti în mijlocul Ghivinei; de acolea, la alt stîlpu, în capul Ghivinei din sus, şi să pogoară tot pe dial şi apoi treci pisti drumul cel mari a Cerlinii, pîn(ă) la alt stîlpu, în pisculeţ, din sus de matca văii Cerlinii, şi mergi drept în matca Cerlinii şi apucă matca în sus[7], şi valea Potolianului desparti hotarul despre Cîrsteşti[8], şi tot matca acei văi, pîn(ă) la hotarul Şărăuţîlor, şi acolea, de cătră Şărăuţ(i) şi de cătră Vlădiceana[9], s-au pus doi stîlpi de piiatră, unul de o parti de drumu şi altul de altă parti; de acolea, drept locul pisti cîmpu şi pisti vale Ulhareului, pe din sus de undi-i hotarul a Nădăbăuţîlor, pîn(ă) la alt stîlpu de piiatră, ci iasti în mijlocul capitilor a ţarenilor, a Nedăbăuţîlor şi a Stăucenilor; de acolea, la alt stîlpu de piiatră, din sus de Struica[10], şi drept pisti vale Derenovăţului, în vîrvul dialului, despre Nădăbăuţi, undi vin şi ţarinile Dumenilor în dial; de acolea, dialul în gios, pisti hotar, pîn(ă) la un colţu ci vini pîn(ă) la Săpanca[11] şi drept pisti vale Dumenilor; de acolea, la dial, pe din sus de Hlîboca[12]; de acolea, în gios, la movila cea mari, ci să numeşti Păuniacica[13], la ...[3], pîn(ă) undi să înpreună hotarul, la acel stîlpu de piiatră, ci iasti lîngă drum, despre Cruhlic. Atîta iasti tot hotarul satului acestuia, a Stăucenilor.

Aşă să să ştiie şi altul să nu să amestice înpotriva cărţii noastri aceştiia.

Însuşi domnul a poruncit.

[L(o)c(ul) p(e)cet(e) g(os)pod][14].

www.dacoromanica.ro

Pătraşc(o) Başotă vel log(o)f(ă)t au iscălit.

De pe sîrbie pe limba moldoviniască am tălmăcit, la anul 1810 noemvr(ie) 16.
Clucer Pavăl Debre[15].

De la Dipartam(en)t(u)l Pricinilor Străine.

Copie aceasta, fiind întocma cu suretul tălmăcit în limba moldoviniască de cătră d(u)m(nealu)i, clucer Pavăl Debre[15], s-au încredinţat de cătră noi.

D(imitrie) Ralet v(el) vornic <m. p.>.

Iancu Mic(lescu) spat(ar) <m. p.>.

1814 ghenari 2.

De mini s-au poslăduit.

Vasile Racliş med(elni)cer <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. mold., XXXVIII/5.

Copie după trad.

Ibidem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCVI/140 (copie după aceeaşi trad., neautentificată).

Bibl. Acad., Ms. nr. 90 (Cond. de acte a lui Tadeu Haşdeu), p. 24-26 (copie din sec. XIX, după aceeaşi trad., autentificată de Ioan Cheşco stolnic, la 1811 iulie 8, şi trad. rusă juxtapusă).

Muz. Jud. Suceava, Documente, Inv. nr. 4793 (copie neautentificată, după aceeaşi trad.).

Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Fond. 1299, op. 1, dos. 445, f. 89 r. - 90 r. (copie de pe aceeaşi trad., posleduită de Ioan Cheşcu stolnic, în 1811 iulie 8, şi autentificată de Judecătoria judeţului Hotin, în 1856 februarie 29, şi o trad. rusă); Ibidem, dos. 896, f. 101 r., nr. 24 (rez. după o copie adeverită de pîrcălăbia Hotinului, în 1817 martie 28, într-un izvod din 1841 octombrie 30) şi f. 98 v. (trad. rusă a aceluiaşi rez.).

Arh. Centr. de Stat Chişinău, fond. 220, op. 1, dos. 203 (copie din 1817 martie 22, după trad. rom.).

Arh. St. Iaşi, CXLI/58, f. 1 r.-v. (rez, cu extras din hotarnică, în copia unei cărţi de judecată din 1811 octombrie 28, cu menţ. că orig. slav se afla la Ioniţă Prăjescul serdar).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/104 a-f (foto. după copia de la Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice, şi după cea de la Bibl. Acad.); Ibidem, Xerogr. de doc., I/37 a-c (xero. după copia de la Arh. St. Bucureşti, Doc. mold.).

EDIŢII: *Moldova*, III, p. 329-332, nr. 163 (copia după trad., de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, şi trad. rusă a edit.); Bianu, *Cat. ms. rom.*, I, p. 199, nr. 10 (rez. după copia de la Bibl. Acad.); Băleanu-Stoide, *Doc. Neamiul*, p. 58-59, nr. 26 (rez. cu extras din hotarnică, de la Arh. St. Iaşi);

Catalog, Supl. I, p. 186, nr. 540 (rez. dezv. după copia de la Arh. St. Bucureşti, Doc. mold.).

---

[1] În copiile de pe trad. de la Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCVI/140, şi în cea de la Bibl. Acad., ms. nr. 90: "Haţimirschi", iar în cele de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, (publicată în *M*, III) şi de la Muz. Jud. Suceava; "Haţemirschi", respectiv: "Haţimirschii".

[2] În copiile de la Bibl. Acad. şi în cea de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, greşit: "vel".

[3] În text, la fel ca şi în toate celelalte copii; menţ. trad.: "lipsă".

[4] În copiile de la Bibl. Acad. şi în cea de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova: "Hrutiu" şi, respectiv: "Hruti"; în plus, este de observat că întregul enunţ a fost înţeles la plural, cînd, de fapt, este vorba doar de Gligorie Hruci vornic (v. doc. nr. 211).

www.dacoromanica.ro

[5] În copiile de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, şi în cea de la Muz. Jud. Suceava, greşit: "Burlaş" şi, respectiv: "Buteanu".

[6] În copia de la Muz. Jud. Suceava, greşit: "Paladie călugăr".

[7] În copia de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, urmează: "prin capul Cărştineştii şi tot matca văii acei"; în copia de la Bibl. Acad.: "şi-n capul Crîştineşti", iar în cea de la Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice: "prin capu Crîsteştii".

[8] Greşit, pentru "Cîrstineşti"; la fel în copiile de la Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice, şi în cea de la Muz. Jud. Suceava. Forma corectă, în copia de la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova ("Cîrştineşti") şi în cea de la Bibl. Acad. ("Crîstineşti").

[8] În copiile de la Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice, şi de la Bibl. Acad.: "Vlădicina", iar în cea păstrată la Moscova: "Vlădicină".

[10] În copia de la Moscova: "Strunca".

[11] În copia de la Muz. Jud. Suceava: "Săpejca", iar în cea de la Moscova: "Supanca".

[12] În copiile de la Bibl. Acad. şi în cea de la Moscova: "Hlibonca".

[13] În copia de la Bibl. Acad.: "Păunialca", în cea de la Moscova: "Păuneasca", iar în cea de la Muz. Jud. Suceava: "Puneacica".

[14] Menţ. copistului.

[15] Greşit, pentru "Debrici".

220 1635(7143) august 29, Goeşti.

† Сѣ ѳбо ми, Ѹрѣкѣ вел спътар, и Гєwргїѣ Рошка бъıв вистѣрник, и Барлан ѳш(ерел)[1] wт Чунчещ(и), и Шефан вел вътаχ wт Скорцещ(и), и Малич бъıв χот(ног) wт Шептешани, и Симїwи пит(ърел)[1] wт Плешъщи, и Басилїѣ, брат ег(о), wт <та>[2]м, и Иwнашко[3] Ръспоп wт там, и Тодер Дръгушан wт Тодерещ(и), и Юсип wт Бръещи, и Тодер wт Скорцещ(и), зет Згъа, wт <та>[2]м, и Миχил и Стратилат, слуги Ѹрѣкѣ, и Гѳцѣ wт Гоещ(и), и Пътрашко[3] Фулцер wт <та>[2]м, и попа Тодер wт Чъплинци, и Пътрашко[3] кравец wт Иш(и), и Марко дїак, слѳг(а) Ѹрѣкѣ, и ини миwги люд(ї) добри и wткрѣснїи мецїаш(и), свѣдѣтелствуем, сим нашим писанїем, како[3] прїиде, прѣд намї и прѣд миwгїми люд(ї) добри, Ипатїе Сръбѣ и брат ег(о), Тодер, и виѳци иχ, Нелєъиако[4], и Исаико и Мърїика[5], с(ъ)ни[6] Сирбѣ wт Лѳ<н>[1]гани, виѳци Лѳпѳлови Кошчѳг wт Бълошѣни, и продали свои правоє[7] wтиниѳ и дѣдниня, wт пол села Бълошъщи трета част, инжиад, Нѣиюлови двори<и>[1]к[8], неким принѳжденi а ии присиловани, нж за доброє своеи воли, за три десѣт злати бити[9].

Ино ми, видѣвшемже иχ междо себе доброє токмеж и испълъно заплатж, а мъı, такожде[3], сътвориχwм Нѣнюлови дворник глотиїи съи свѣд(и)телство wт нас, да бъдет Нѣиюлови за вѣрж, како[3] да сътворит себе и испривилїе wт Г(о)сп(о)дств(а) Си, г(о)с(по)д(и)иниъ Бго Ѩ(и)л(о)ст(и). И наи[10] великоє вѣрж, и печати нашеи приложиχом и искаχwм над сеи истиниои нашеи писанїе, да сѣ вѣрѳет.

Л(ѣ)т(о) хзрмг̃ авг(ѳст)[11] к̃д, ѳ Гоещ(и).

Писаχ аз Палладе бъıв втwри лwг(w)ф(є)т <и>[2] искаχ <m. p.>.

Ѹрѣкѣ вел спът(ар) m. p.

Аз Гєwргїѣ Рошка вист(ѣриик) искаχ <m. p.>.

Аз Шефан искал, вел вътав <m. p.>.

† Поп Тодер wт Юргицѣни <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, o îns. cont.>: Zapis pe o parte de sat de Bălosêni, di pre Jijia, wт Бол(ост) Йскон[12].

† Adică noi, Uréche mare spătar, şi Gheorghie Roşca fost vistiernic, şi Varlan uşerel din Ciunceşti, şi Ştefan mare vătav din Scorţeşti, şi Malici fost hot(nog) din Şepteşani, şi Simion pit(ărel) din Pleşăşti, şi Vasilie, fratele lui, de acolo, şi Ionaşco Răspop de acolo, şi Toder Drăguşan din Todereşti, şi Iusip din Brăeşti, şi Toder din Scorţeşti, ginerele lui Zgîia, de acolo, şi Mihil şi Stratilat, slugile lui Uréche, şi Gugea din Goeşti, şi Pătraşco Fulger de acolo, şi popa Toder din Cépliniţi[13], şi Pătraşco croitor din Iaşi, şi Marco diac, sluga lui Uréche, şi alţi mulţi oameni buni şi megieşi din împrejurimi mărturisim, cu această scrisoare a noastră, aum a venit, înaintea noastră şi înaintea a mulţi oameni buni, Ipatie Sîrbea şi fratele lui, Toader, şi nepoţii lor, Neleăiaco[4], şi Isaico şi Măriica[5], fiii[6] lui Sirbea[14] din Lu<n>[1]gani, nepoţii lui Lupul Coşciug din Băloşéni, şi au vîndut dreapta lor ocină şi moşie, dintr-o jumătate a satului Băloşăşti a treia parte, cea de jos, lui Neaniul vornic[8], nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, pentru treizeci de zloţi bătuţi[9].

Deci noi, văzînd între ei buna lor tocmeală şi plată deplină, noi, de asemenea, am făcut lui Neaniul vornic de gloată această mărturie de la noi, să-i fie lui Neaniul de credinţă, ca să-şi facă şi privilegiu de la Domnia Sa, Milostivirea Sa, domnul. Şi, pentru mai mare credinţă, am pus şi pecetea noastră şi am iscălit sub această adevărată scrisoare a noastră, ca să se creadă.

Anul 7143 <1635> august 29, în Goeşti.

Am scris eu, Palade fost al doilea logofăt, <şi>[2] am iscălit m. p.

Uréche mare spăt(ar) m. p.

Eu Gheorghie Roşca vistiernic am iscălit m. p.

Eu Ştefan mare vătav am iscălit <m. p.>.

† Popa Toder din Iurghiţéni <m. p.>.

<Pentru îns. verso, v. text slav>.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, III/52 a.

Orig., hîrtie (32 x 19 cm), difolio, o pecete inelară, aplicată în cerneală neagră, neclară. Cu o trad., din 1840 februarie 14, de Hrisant ieromonah, *ibidem*, III/52 b.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/136 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 87, p. 106-108 (text slav şi trad.); Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 24, nr. 105 (menţ.).

---

[1] Completat după întărirea domnească din 28 noiembrie 1635 (doc. nr. 279).

[2] *Omis.*

[3] а şi к, în ligatură (ш, suprascris).

[4] Probabil, greşeală ortografică a diacului; în întărirea domnească din 28 noiembrie 1635 (v. nr. 279): Немънако (Nemăiaco), iar în trad. din 1840: Нелеваико (Nelevaico).

[5] и внѹци (şi nepoţii) ... Мъріика (Măriica), adăugat, mai înghesuit, la sfîrşitul rîndului, de aceeaşi mînă, pe loc şters.

[6] с(ъ)ни (fiii), adăugat de aceeaşi mînă la începutul rîndului.

[7] În loc de правоє.

[8] Нѣнюловн дворнс<н>к (lui Neaniul vornic), adăugat, de aceeaşi mînă, deasupra rîndului.

www.dacoromanica.ro

[9] злати бити, şters ulterior şi scris cu altă cerneală şi de altă mînă и пєти ѹги (şi cinci ughi); vezi şi doc. de întărire.

[10] Deasupra, un д superfluu, întrucît diacul a scris iniţial над.

[11] а şi є, în ligatură.

[12] "de la ţinutul Iaşilor".

[13] În text. slav.: Чъплиници; probabil, grafie nesigură a diacului: ъ, pentru ѣ (v. şi n. 4, unde ar putea fi vorba de aceeaşi situaţie).

[14] и pentru ъ - alternanţă frecventă în scrisul slavon; mai sus: "Sîrbea".

221 1635 (7143) august 30, Iaşi.

† Ию Басилїє воєвода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Оже прїиде, прѣд Нами и прѣд нашеми молдавскими болѣри, велики и мали, слѣзи наши, с(ъ)нови Дѣмитрѣ Гоєи бившеи дворник, на име Глигорашко, Їордакїє, и Апостол, и Лѣпашко и сестра ихъ, Ерена, съ єдин запис за свѣд(и)телство ѡт многи людї добри и стари, на име, Ион ѡт Ширъцеи, и попа Басилїє ѡт Хриничещи, и Коз[з]ма вистерничел ѡт Максинещи, и Щефан шетрърел ѡт там, и Саѣла шетрърел ѡт там, и Аврам Пръвѣл, и Дѣмитрашко Пръвѣл и инихъ людї добри и воини прѣднїи и слѣги г(о)сп(о)д(а)рскїи, и сице писаеще и свѣд(и)телст<в>[1]още въ тот запис, како принидет прѣд ними Ионашко, с(ъ)нъ Пътрашко, неким непонождєи а ни приселован, и продал своа права ѡтн(и)нѣ и д(ѣ)дн(и)нѣ и кѣпежно ѡт село Лъцкани, что єст ѕ волост Романскои[2], пѣт на десѣт ниви ѕ царинѣ, въ част ѡткъ хотар село Должещим, подли главини ниеим, на лъга, что тоа ѡтн(и)нѣ бил емѣ кѣпежно ѡт Ѧница, сестра Болдескови, ѡт село Бълошещи. Тоа продал болѣрин(ѣ) нашемѣ, Дѣмитрѣ Гоєи бив дворник, и с(ъ)новєи єго еж(є) виш(є) єст писан, радї пѣт десѣт талери, п(и)нѣзи готови; и платим[3] емѣ въсѣ за исплъно, въ рѣки Ионашко, с(ъ)нъ Пътрашко, тих п(и)н(ѣ)зи иж(є) виш(є) пишем.

Тѣм радї, и Г(о)сп(о)дстве(о) Ми, како ѕвидѣхом тот запис ѡт многи лѣдїє добри и стари и воини прѣднїи, ешеж(є) вѣровахом и дадохом и поѣтверъдихом им, слѣзим нашим еж(є) више єст писан, Глигорашко, Ишрдакїє, и Апостол, и Лѣпашко и сестра ихъ, Еренѣ, [съ] тоа[4] част ѡтн(и)нѣ, пѣт на десѣт ниви ѕ царинѣ Лъцканим, еж(є) виш(є) єст писан, како да єст им и ѡт Г(о)сп(о)дстве(а) Ми права ѡтн(и)нѣ, и д(ѣ)дн(и)нѣ, и кѣпежно, и ѕрик и поѣтверъжденїє, съ въсѣм доходом, непорошено неколиж(є), на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѕмишает прѣд сим листом Г(о)сп(о)дстве(а) Ми.

Оу Ис, в(ъ) лѣт(ѡ) ×ѕрмг ав(гѣст) л.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лшг(ѡ)фет <m. p.>.

† Бласїє <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre, fiii lui Dumitru Goia[5] fost vornic, anume Gligoraşco, Iordachie, şi Apostol, şi Lupaşco şi sora lor, Erena, cu un zapis de mărturie de la mulţi oameni buni şi bătrîni, anume: Ion din Şirăţei, şi popa Vasilie din Hrinicesti, şi Co[z]zma vistiernicel din Macsineşti, şi Ştefan şetrărel de acolo, şi Saula şetrărel de acolo, şi Avram Pîrvul, şi Dumitraşco Pîrvul şi alţi oameni buni şi oşteni de frunte şi slugi domneşti, şi astfel

www.dacoromanica.ro

scriind şi mărturisind în acel zapis, cum a venit înaintea lor Ionaşco, fiul lui Pătraşco, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi moşie şi cumpărătură din satul Lăţcani, care este în ţinutul Romanului[2], cincisprezece ogoare în ţarină, în partea dinspre hotarul satului Doljeşti, lîngă ogoarele din capăt, la luncă, care, acea ocină, i-a fost cumpărătură de la Aniţa, sora lui Boldescu, din satul Băloşeşti. Aceea a vîndut-o boierului nostru, Dumitru Goia[5] fost vornic, şi fiilor lui care sînt mai susscrişi, pentru cincizeci de taleri, bani gata; şi i-am plătit[3] totul deplin, acei bani pe care-i scriem mai sus, în mînile lui Ionaşco, fiul lui Pătraşco.

Pentru aceea, şi Domnia Mea, dacă am văzut acest zapis de la mulţi oamni buni şi bătrîni şi oşteni de frunte, încă am crezut şi le-am dat şi le-am întărit, slugilor noastre care sînt scrise mai sus, Gligoraşco, Iordachie, şi Apostol, şi Lupaşco şi sora lor, Erena, [cu] acea parte de ocină, cincisprezece ogoare în ţarina Lăţcanilor, care este mai susscrisă, ca să le fie şi de la Domnia Mea dreaptă ocină, şi moşie şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.

La Iaşi, în anul 7143 <1635> august 30.

† Însuşi domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 602 (Cond. m-rii Doljeşti), f. 25.

Orig., hîrtie (30 x 19 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.; identică cu cea de la doc. nr. 25. Cu o trad. din sec. XVIII, cu data de an greşită: 7145 <1637>, ibidem, f. 26.

Ibidem, M-rea Doljeşti, I/47, nr. 14 (menţ., cu data de an greşită: 7145 <1637>).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/105 a-c (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 232, nr. 1102 (rez.).

---

[1] Omis.

[2] Романскои (Roman), corectat din Немецкои (Neamţ).

[3] În loc de платили (am plătit).

[4] тоа (acea), corectat din тиѫ (acele).

[5] În textul slavon, "Goei".

222 <1635 septembrie 1-1636 august 31> (71<44>); <1639 septembrie 1-1640 august 31> (71<48>), Iaşi.

Vasile Vodă judecă pricină dintre Pătraşco Cioglea logofăt şi Gheorghe Catargiul pârcălab pentru satul Cobălea, la Soroca, întărind acest sat lui Ciogolea. Arată că Catargiu n-are nici o treabă cu acel sat, care a fost dat de Moiseiu Movila lui Pătraşco Ciogolea, deoarece au fost drept al lui Ion Movila, iar Bandur, care l-a vîndut lui Gorgan, socrul lui Catargiu, n-a avut nici un drept să-l stăpînească.

Iaşi, 71[48][1], <1640>[2].

<În continuare, observaţia rezumatorului>: Pe document scrie 7100 <1592-1692>, dar este vederat că i-au omis cele de pe urmă cifre.

www.dacoromanica.ro

Bibl. Centr. de Stat, Col. Doc. mold., XXXI/19.
Rez. dezvoltat, de la înc. sec. XX.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/257 (foto.).

Datat după Pătraşco Ciogolea <fost> logofăt între 1635 şi 1640, şi Gheorghe Catargiul, atestat ca pîrcălab de Orhei în martie 1636 şi, tot ca pîrcălab, în 1640. (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 370 şi 376). A doua posibilitate, presupusă şi de rezumator, este însă mai puţin probabilă, deoarece Pătraşco Ciogolea era acum cunoscut ca pîrcălab de Hotin.

---

[1] Întregirea şi parantezele rezumatorului; v. şi *datarea*.
[2] Parantezele ns.

223 <1635 septembrie 1-1636 august 31> (7144).

Ispisoc de la Vasîli Vodă, din v(e)let 7144 <1635-1636>, întăritură lui Gligorii Ureche, feciorul lui Nistor Ureche, pe satul Lărgenii, la Prut, în gura Lărgiîi, unde au fost casa lui Oanea Lărgianul, ce l-au cumpărat, acest sat, Gligori Ureche de la toţi nepoţii, strănepoţii şi altă sămenţiie ce s-au tras din Lărgeanul şi dintr-alţi fraţi a Lărgeanului, din dresă ce-au avut ei, tij de la Bogdan Vodă.

Arh. St. Iaşi, CCCV/11, f. 1 r.
Rez., în copia unui doc. din 1753 (7261) august 12, încredinţată de Departamentul Pricinilor Străine la 12 noiembrie 1817.

224 <1635 septembrie 1-1636 august 31> (7144).

"... ispisoc, iarăşi de la domnul Vasile v(oie)vod, din anul 7144 <1635-1636>, întărind aceiaşi sfinte monastire[1] o bucată de loc din hotarul tîrgului Vasluiului, de la Lipovăţ, ca să fie hotar şi branişte monastirii, începîndu-se hotarul acei bucăţi de pămînt din matca văei Lipovăţului, din sus, la dial, spre răsărit, şi din gura Văei lui Spanachi, pîn(ă) la drumul Făgezelului[2], prin dumbravă în gios, din sămne în semne, pîn(ă) la Drumul lui Toader; de la Drumul lui Toader, pe dial în gios, pîn(ă) la Movila Domniască, şi tot dialul în gios, pîn la hotarul Hîrsovenilor".

Arh. St. Iaşi, Cond. K., nr. 390, p. 466.
Rez., într-o anafora din 1826 decembrie 15.
Ibidem, p. 462 (menţ.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 341, nr. 16/6 (menţ., după acelaşi rez.).

---

[1] Numele m-rii este indicat în rez. din 1631 (7139) august 5, ibidem, p. 465: "sf(in)tei monastiri, ci este aproape lîngă tîrgul Vasluiului, unde este hramul Sfîntului mucenic Gheorghie, ... şi închinată la sfînta mănăstire Zograful".
[2] Probabil, greşit, pentru "Făgeţelului".

www.dacoromanica.ro

225 <1635 septembrie 1-1636 august 31> (7144).

L(e)t 7144 <1635-1636>.
Carte de la Vasilie v(oie)v(o)d.

Dat-am cartea Noastră slugilor noastre, lui Iliiaş şi lui Gheorghiţ(ă), feciorii lui Şeptelici ce au fost hatman, nepoţii lui Solomon vist(iernic), spre acéia, să fie volnici cu cartea Domnii Méle a ţinea şi a opri satul Chivărul, ce iaste în ţinutul Orheiului[1], cu tot venitul, pentru căci le iaste lor dreaptă ocină şi moşie şi au arătat înnaintea Domnii Méle şi dirése şi urice ce au avut de la Iancul v(oie)v(o)d şi de la ...[2].

Drept acéia, voi, toţi săténii din Chivăr, să aveţi a asculta de dînşii întru tot ce vă va da învăţătură. Aceasta <scriem>[3].

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 513 v.
Copie din prima jum. a sec. XVIII, într-un izvod cu "ispisoacele lui Ştefan Ianev vtori log(ofăt)".
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/106 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 246, nr. 1173 (rez., datat: 1636 (7144) f. 1.).

[1] "c", redat prin ţ.
[2] Loc alb în copie.
[3] Omis.

226 <1635 septembrie 1-1636 august 31> (7144).

O carte g(os)pod, de la domnul Vasîle Vod(ă), din let 7144 <1635-1636>, către Grigorii de Cozmeşti, după jaloba lui Porce şi a lui Postolachi de Oşeşti, cum au avut moşii în Poiana ce Mari, pînă în Mănăstire lui Băisan, şi au fost jelogită la Băisan de unchiul lor, Coste, şi zic că au plătit-o, şi au avut şi diresă şi <s>[1]-au prăpădit.

Deci li să scrii şi să cercetiazi şi să de mărturii.

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 369, f. 83 v. (p. 159), coloana dreaptă, nr. 2.
Rez., în copia unei anaf. din 1801 iunie 5.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 244, nr. 13/9 (menţ., după aceeaşi anaf., cu data: 7144 <1636> martie 15, dar în care se specifică existenţa a "două cărţi" domneşti cu această dată - v. *datarea*).

Datat după văleat. Menţ. din *Uricariul* (v. EDIŢII) nu poate fi luată în consideraţie, de vreme ce ea aparţine unei porunci domneşti cu alt conţinut (v. doc. nr. 360). Probabil, scriitorul anaf. din 1801 le-a asociat mecanic, datorită tocmai identităţii văleatului.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Suret de pe ispisocul sîrbăscu de la Vasilie v(oie)vod, din let 7144 <1636> ghenar(ie)[1] 1.

Facem înştiinţare, precum au venit înnainte Noastră şi înnainte boerilor noştri, mari şi mici, boeriul Domniei Mele, Lupul Prăjăscul vel clucer, şi cu giupîniasa lui, Safta, şi cumnaţii lui, Lupul Ghenghea[2] şi Dumitraşcul Ghenghe, şi Ion Ciolpan, de a lor bunăvoie[3], de nimene siliţi, nici asupriţi, s-au tocmit între dînşii şi s-au învoit şi ş-au înpărţit a lor drepte ocine şi moşii, care li-au rămasu de la părinţii lor, Ghenghe vel log(o)f(ă)t.

Şi s-au venit parte boeriului nostru, Lupul Prăjescu vel clucer, şi giupînesii lui, Saftei, satul Chilmeştii, la ţinutul Hotinului, şi o parte de ocină din Lăţcani, la ţinutul Romanului, şi giumătate de sat de Scoposăni, la ţinutul Cîrligăturii, şi satul Văscăuţii, la Orheiu, şi giumătate de satu de Mărăşăni, la Hotin, şi satul Noaî Suliţi, tij la Hotin, şi giumătate de sat din Negreşti, la Vasluiu, şi o selişte, anume Lineştii, tij la Vasluiu, şi satul Ruginoasa, la Suceavă, care i-au fostu lui driaptă danie de la părintele lui, Ghenghe logofăt, încă fiindu viu, osăbită de <a>[4] altor fraţi.

Iar în parte slugii noastre, Lupul Ghenghe, i s-au venit giumătate de satu de Vlădeni, la Suceavă, şi giumătate de satu de Volcineşti, la Hotin, şi o parte de ocină din Costeşti, la Roman, şi o parte din satul Străşnenii, la Dorohoiu, şi satul Surdeştii, la Tutova, cu moară în Bîrladu, şi giumătate de sat din Şărbăuţi, la Cernăuţi, şi satul Mălăeştii şi Leoştii, la Fălciiu, şi o silişte Şărbăuţii, la Cernăuţi.

Iar în parte slugii noastre, Dumitraşcu Ghenghe, i s-au venit giumătate de satu Jioldeşti, la Suceavă, şi satul Stircenii, la acelaş ţinutu, şi cu moară în Siretiu, şi giumătate de satu de Vorona, tij la Suceavă, şi satul Măgiurcanii, la Tutova, şi satul Popii, tij acolo, şi giumătate de satu Tole[5], la Hîrlău[5], şi o silişte, Doljăştii[6], la Tutova.

Iar în parte lui Ion Ciolpan i s-au venitu satul Arăteştii[7], la Suceavă, şi giumătate de satu de Bilăuţi, la Hotin, şi giumătate de satu Lucoviţa, la Cernăuţ(i), şi satul Tîrnauca, tij la Cernăuţi, şi giumătate de satu Dobrinăuţi, tij la Cernăuţi, şi satul Costeştii, la Tutova, şi o silişte, anume Ruptura, tij la Tutova.

Iar pentru datorie lui Dumitraşc(o) Ghenghe i s-au lăsatu lui toate bucatile în parte lui Dumitraşcu, cari au rămasu de la părintile lui, pentru ace datorie. Şi acel zapisu de datorie ei l-au ruptu.

Iar pentru o datorie a Lupului Prăjescu clucer, cari ari şi zapis de la părintele lor, Ghenghe logofăt, dreptu patru sute noaîzăci şi şapti ug(hi), au dat ei toţi un satu, anume Săvenii, la Dorohoiu, şi altu satu, Boianu, la Cernăuţ(i), pentru ace datorie. Şi au pus zi cumnatul lor, din 5 zile a lui avgustu[8], în patru săptămîni, ca să dei el[9] toţi acei bani; iar de nu vor fi banii la zi, ca să fie acele doaî sate boeriului nostru de mai sus scrisu, drepti ocine şi moşii.

Iar care dintru ei vor vre să-şi vîndă moşiile lor, să nu le vîndă fără ştire tuturor.

Iar mai pre urmă, aceşti de mai sus scriş s-au tocmitu de ş-au adusu fratile lor, Lupul Ghenghe, oaricari dresuri de cumpărătură pe giumătate de satu de Volcineţ, la Hotinu, cari l-au cumpăratu pre a lui drepţi bani, şi pentru ace cumpărătură au dat ei Lupului Ghenghii satul Tuluceştii, la Covurluiu. Giumătate de sat de Tuluceşti, să fie lui pentru ace jiumătate de satu de Volcineţi, iar cialaltă giumătate de satu de Tuluceşti s-au dat Lupului pentru parte lui din Stăncăuţi şi din satul Pietroasa.

Deci, Domnie Me, dacă am văzut a lor de bună<voie>[10] învoială şi tocmală şi înpărţală, Domnie Me încă am dat şi am întărit pe toate acele de mai sus scrisă sate şi

www.dacoromanica.ro

giumătăţi de sate şi părţi de ocină, ca să fie lor de la Domnie Me celor de mai susu scrişi boeri drepte ocine şi moşii şi împărţăli şi uric şi întăritură, cu tot vinitul, neruşiit nici odinioară, în veci. Şi altul ca să nu să amestice peste carte noastră.

Şi s-au iscălit de Pătraşc(u) Başotă vel logofăt.

Şi s-au tălmăcit de Evloghie dascalul, let 1765 iuni 24[1].

S-au posleduit cu cel adevărat şi iaste întocma.

Ioan Nemişăscu ot vist(ierie).

După altu suret, tălmăcit de Evloghie dascal, cari să află la dumnialui, pah(arnic) Tudurache Ciure, asămine.

Costandin Ursuian sardar.

1809 mai 3, Eşi.

Cel adivărat iaste la stoln(i)c(ul) Vasile Stamati, după spusul pah(arnicului) Ciurii. Iar acum cel adevărat hrisov să află la mine.

<1>813 iuli 4.

Iamandi ban.

Asămine di pe copie tălmăcirii ispisocului celui adevărat di pe sîrbie.

1813 oct(o)mv(rie) 16.

Costandin Donici sulg(er) şi log(o)f(ă)t de taină <m. p.>.

Arh. Centr. de Stat-Chişinău, Fond 121, op. 1, dos. 338, f. 2 r. - 3 v.
Copie după trad.
Ibidem, f. 8 r. (menţ. în copia unei mărturii din 1809 mai 15).
Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 375, p. 53 v. (rez. în copia unei anaf. din 1813 iulie 5).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 284 (menţ. după rez. de la Arh. St. Iaşi): ibidem, XIX, p. 284 (menţ. într-o mărturie din 1812 septembrie 26); Bulat, *Diviziunea*, p. 392 (menţ. într-o adeverire din 1809 august 4); p. 405 (menţ. într-o adeverire din 1809 decembrie 3); idem, *Hotinul*, p. 37, nr. 2 (menţ. într-o adeverire din 1812 septembrie 10); Balan, *Doc. bucovinene*, III, nr. 89, p. 115 (rez. după o copie de Aurel Sava-Chişinău); *Moldova*, III, nr. 164, p. 332-335 (aceeaşi copie, şi trad. rusă).

Este puţin probabil că acest ispisoc a fost dat chiar în ziua onomastică a domnului. Pe de altă parte, unul din paragrafele finale ale ispisocului (v. n. 7), aminteşte de o înţelegere a beneficiarilor în legătură cu plata datorii către Lupul Prăjescul clucer, care urma să fie achitată în termen de patru săptămîni, începînd de la 5 august, deci cel mai tîrziu la 1 septembrie 1635. De altfel, confuzia de lectură în scrisul slavon, între denumirile celor două luni: сен(тємвріє) şi рен(авріє) s-a produs descori şi este cu atît mai probabilă, cu cît doc. ne-a parvenit prin intermediul unor copii şi menţ. mult mai tîrzii.

---

[1] Data de lună greşită; v. *datarea*.
[2] "ea", redat prin ѧ.
[3] "ie", redat prin ѧ.
[4] Omis prin haplologie.

www.dacoromanica.ro

[5] Probabil greşit, în loc de "Cotcleva", pentru care, în 1617 martie 22, Ionaşco Ghenghea mare logofăt primea întărire domnească (v. *D.I.R.*, A, XVII, vol. IV, nr. 153, p. 113-114). Fireşte, în acest caz, în orig. era menţionat ţinutul "Hotin", şi nu "Hîrlău", confuzia între cele două nume fiind, şi ea, explicabilă.

[6] Pentru "Dolheşti", cum apare în *Tezaur*, I, p. 363 ?

[7] Greşit, pentru "Frăteşti"; v. EDIŢII (Balan).

[8] Desigur 1635; v. zapisul de împărţeală din 2 august (doc. nr. 188).

[9] Greşit, în loc de "ei".

[10] Omis.

[11] Urmează sigiliul octogonal, în chinovar, al lui Scarlat Calimah voievod, din 1806.

228 1636 (7144) septembrie 2, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Ѡж(є) прїидошѣ прѣд Нами, и прѣд усими нашими молдавскими болари, великими и малими, слоугa наш, Басилїе, и съ иниx братиx его, с(ъ)н(о)ве Некита, внуц(и) Тодер, и племеници иx, болѣрин нашему, Петричаико вел армаш, и Йерам бив дворник и Козма, и племеници иx, с(ъ)н(о)ви Исак, внуци Iwн вистѣрник, и тиж(є) племеници иx, Петрѣ Хадъмбул и с(ъ)н(о)ве Гоюае, внуци Соломїа, и тиж(є) Тодер Моцок, съ иниx братїиx его, с(ъ)н(о)ве Тодосїа, внуци Иримїа Пициrае, въси внуци и прѣwнуци Петрикъи гетман, по иx доброи волю, неким непонеждени а ни приселовани, и раздѣлили между ними иx правїи wтн(и)ни и дѣдн(и)ни, wт иx правїи и питомїи нареденїе и урик за разделенїе что wни имают wт Йлеѯандру воєвода, село Кърбунещи, что у в(о)лосту Немѣцкому, и Блъщещи и Фъръwани и Мовилѣни, что сут у б(о)лост Баковѣ, и Месъхънещи, и село Руси, у в(о)лост Романскои, и Нънещи, wт Текуч, и Блъдещи, на Тѿтова, и Синщереи, wт в(о)лосту Iйскои, и Плешещи, wт Кръligътур, и шест фалчи за виногради, что сут у Котнар.

Таж(є) приxодило сѣ въ част болѣрину нашему, Петри<чаико>[1] вел армаш, съ племеници его, Iwнашко Йерам бив дворник и Козмеи, и иниx племеници иx, четвръта част wт село Кърбу<нещи>[1], и четвръта част wт село Блъщещи, и четвръта част wт половина село Фъръwани и Месъхънещи, и четвръта част wт село Нънещи и два фалчи за виногради что у Котнар.

И въ част Тодер Моцок, съ иниx братїиx его, достало сѣ четврътаа част wт село Кърбунещи, и четврътаа част wт село Блъщещи, и четврътаа част wт половина село Фъръwани, и село Мовилѣ<ни и поло>[1]вина село wт Плешъщи и съ два фалчи за виноград(ї), тиж(є) wт Котнар.

Й въ част слугам нашим Петрѣ Хадъмбул ...[1] с(ъ)н(о)ве Гоюае, в<нуци Соломїа достало сѣ четвр>[1]ъта част wт село Кърбунещи, и четвръта част <wт село Бл>[1]ъщещи, и четвръта част wт половина село Фъръwани, и половина wт Руси, и половина wт Синщереи, и четвръта част wт село Блъдещи и една фалче за виноград(ї), тиж(є) wт Котнари.

Й пак, въ част слуѕѣ виш(є) писании, Басилїе, съ братїиам его, с(ъ)н(о)ви Некита, внуци Тодер, достало сѣ четвръта част wт село Кърбунещи, и четвръта част wт Блъщещи и четвръта част wт половина село Фъръwани, и половина село Русии, и половина село Синщереи, и четвръта част wт село Блъдещи и съ една фалче за виноградї, тиж(є) у Котнар.

www.dacoromanica.ro

Ино Г(о)сп(о)дс(т)в(о) Ми и въсег(о) нашег(о) съвѣта, ꙗкож(е) увидѣхом их доброволиои токмеж и раздѣлиїе, Г(о)сп(о)дс(т)в(о) Ми ещеж(е) дадохом и потвръдихом слуга нашим, Василїе и братїах ег(о), с(ъ)и(о)ве Некита, тих виш(е) [прѣд] реч(е)на части за wти(и)ну wт село Кърбунещи, и wт село Блъщещи, и wт село Фъръwани, и wт Руси, и wт Синџереи, и wт Блъдещи и една фалче за виноградї, что ест в Котнар, како да ест им, и wт Нас, права wти(и)ну и урик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорушено николиже, на вѣки. И ни да с(ѣ) не умишает.

Оу Їс, въ л(ѣ)то хэрмд, сеп(темврїе) ѕ.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(е)т [и][2] (са) искал.

† Думитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga Noastră, Vasilie, şi cu alţi fraţi ai lui, fiii lui Nechita, nepoţii lui Toader, şi verii lor, boierul nostru, Petriceaico mare armaş, şi Avram fost vornic şi Cozma, şi verii lor, fiii lui Isac, nepoţii lui Ion vistiernic, şi de asemenea verii lor, Petre Hadîmbul şi fiii Goioaei[3], nepoţii Solomiei, şi de asemenea Toader Moţoc, cu mulţi fraţi ai lui, fiii Todosiiei, nepoţii Irimiiei Piţigae[3], toţi nepoţii şi strănepoţii Petricăi[3] hatman, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au împărţit între ei dreptele lor ocini şi dedini, din dreptele şi propriile lor drese şi uric de împărţeală pe care îl au ei de la Alexandru voievod, satul Cărbuneşti, care este în ţinutul Neamţ, şi Blăgeşti şi Fărăoani şi Movileni, care sînt în ţinutul Bacău, şi Mesăhăneşti şi satul Ruşi, în ţinutul Roman, şi Năneşti, de la Tecuci, şi Vlădeşti, pe Tutova, şi Singerei, din ţinutul Iaşi, şi Pleşeşti, dela Cîrligătură, şi şase fălci de vie, care sînt la Cotnari.

Astfel, a căzut în partea boierului nostru, Petri<ciaico>[1] mare armaş, cu verii lui, Ionaşco Avram fost vornic şi Cozmei, şi altor veri ai lor, a patra parte din satul Cărbu<neşti>[1], şi a patra parte din satul Blăgeşti, şi a patra parte din jumătatea de sat Farăoani şi Mesăhăneşti, şi a patra parte din satul Năneşti şi doua fălci de vie, care sînt la Cotnari.

Şi în partea lui Toader Moţoc, cu alţi fraţi ai lui, s-a cuvenit a patra parte din satul Cărbuneşti[2], şi a patra parte din Blăgeşti, şi a patra parte din jumătate de sat Fărăoani, şi satul Movile<ni, şi>[1] jumătate de sat din Pleşăşti şi cu două fălci de vie, tot de la Cotnari.

Iar în partea slugilor noastre, Petrea Hadîmbul ...[1] fiii Goioaei, nepoţii S<olomiiei, s-a cuvenit>[1] a patra parte din satul Cărbuneşti, şi a patra parte <din satul Bl>[1]ăgeşti, şi a patra parte din jumătate de sat Fărăoani, şi jumătate din Ruşi, şi jumătate din Sîngerei, şi a patra parte din satul Vlădeşti şi o falce de vie, tot la Cotnari.

Şi iarăşi, în partea slugii noastre mai susscrise, Vasilie, cu fraţii lui, fiii lui Nechita, nepoţii lui Toader, s-a cuvenit a patra parte din satul Cărbuneşti, şi a patra parte din Blăgeşti şi a patra parte din jumătatea de sat Fărăoani, şi jumătate de sat Ruşi, şi jumătate de sat Singerei, şi a patra parte din satul Vlădeşti şi cu o falce de vie, tot la Cotnari.

Deci Domnia Mea şi tot Sfatul nostru, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie, Domnia Mea încă am dat şi am întărit slugilor noastre, Vasilie şi fraţilor lui, fiii lui Nechita, aceste mai sus înainte zise părţi de ocină din satul Cărbuneşti, şi din satul Blăgeşti, şi din satul Fărăoani, şi din Ruşi, şi din Sîngerei, şi din Vlădeşti şi o falce de

www.dacoromanica.ro

vie, care este la Cotnari, ca să le fie lor, şi de la Noi, dreaptă ocină şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1635> septembrie 2.

† Domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][2] m-am iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco ...[1] <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Răchitoasa, III/7.

Orig., hîrtie (42 x 27,5 cm), rupt la îndoituri, pătat, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, VII/12 (trad. din 1794 martie 29, de Andrei tălmaciu, căpitan).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/38 a, b (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 233, nr. 1106 (rez.).

---

[1] Rupt.

[2] V. doc. nr. 1, n. 4.

[3] Aşa în text. slav.

229 1635 (7144) septembrie 3, Iaşi.

† Иw Ласилїє воєводѧ, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)рь Земли Мwлдавскоѥ. Scriemu Domnea Me la slug(a) Domii Méle, la ...[1]. Dăm ţii ştire[2] că s-au jeloitu[3] sluga Domii Méle, Jorea vornicolu, dzîcîndu că au compăratu o parte de ocin(ă) din selişt(e)[2] din Bahnă, parte Nastei[2], co a fciorolo-ş(i), Gîrdan, şi moşiia şi compărătora, de la frate-său, Ianăş, de acolea, şi partea loi[i][4] Nistoru, iarăş(i) din Bahnă, şi iarăş(i) ţînu acmu feciorii loru şi nepoţii[2] în tăriia lor, şi aşijder(ea)[2] o parte[2] din Urdzici a loi[i], a Boulé[l]sii, şi altor fraţi, şi acmu iarăş(i) ţîn nepoţii[2] şi răzeşii în tăria lor şi dzîc că n-au vîndotu părinţii lor şi omenii lor şi fraţii lor.

Printru acia, deca vei[i] vedea cartea Dumii Mele[2], iar(ă) tu ca s(ă) mergi acolea, la Bahnă şi la Urdzic(i), şi să strîngeţi omeni buni, <de>[5] prinu <pregiur>[5] megiiaş(i), să întrebaţi[2] ce au cumpăratu Jorea vornicol din cea selişt(e)[2], dinu Bahnă, partea Nastei[2] co a feciorolu-şi, Gîrdan, şi co a brăbatoloi[i][6] <ei>[5], Lazor, şi moşie şi compărător(ă), şi cea part(e) a loi[i] Nistor ca s-o <a>[5]legeţi, şi din Bahnă şi dinu Urdzici.

Deci, de va părea coiva co strîmbolu, voi[i] să căutaţi co acei[i] omini buni, de să ne[2] daţi ştire[2] com va hi mai[i] co direptolu. De aiasta dăm ştire[2] şi într-alt chipu să no fac(i).

Пис v Їѣс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1635> септ(ємврїє), г̑ <3>д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т m. p.

† Иwнашко <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Compărătur(ă) de la Bahnă, de hotărîtu.

Arh. St. Bucureşti, Doc. mold., XXXVIII/6.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, identică cu cea de la doc. nr. 25.

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/39 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, Supl. I, p. 186, nr. 541 (rez. dezv.).

---

[1] Loc alb în orig.
[2] "e"/al doilea "e", redat prin ѣ.
[3] Aici şi în continuare, "o" pentru "u".
[4] Al doilea "i", rămas de la alt cuvînt răzuit.
[5] Omis.
[6] Aşa în orig.

230 1635 (7144) septembrie 7, Iaşi.

† Иw Басилїе воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(є) прїидоша, прѣд Нами и прѣд всими нашими мwлдавскими болѣри, великиχ[1] и малиχ[1], слоугa Наш, Моисѣ wт Олъиещи, и тагали <сѣ>[2] за лиц(є) прѣд Нами съ болѣрии наш, Ръковицъ второїи логофет, и брат его, Йпостол Чеχан, радї єдиа част за wтн(и)нѹ wт село Пригорчѣни, что ѹ в(о)лост Баславюскомѣ, что тоа част за wтн(и)нѹ называет сѣ частѹ Бердилъ, рѣкъщи слоугa наш, Моисѣ, аж(є) ѹприселовает им Йпос[т]тол и Ръковиц(ъ) лwг(w)ф(є)т та част за wти(и)нѹ, без нѣкоє дѣло. Й слоугa наш, Йпостол, и Ръковицъ лwг(w)ф(є)т, сиц(є) казал(и) прѣд Нами, како кѹпил(и) тоа частѹ за wти(и)нѹ Болѣ двориик, тестѹ Йпостол, иа ег(о) правїи пинѣзи, а слоугa наш виш(є) писан, Моиса, ѹтаил сѣ бо ие знает ничта.

Таж(є) Г(о)сп(о)дств(о) Ми и въсег(о) нашег(о) Съвѣта не вѣровал(и) иа иег(о), нъ дадоχом им закон прав, по закои(ѹ) земскои, како да имают Моисѣ божили съ к҃д людї добри, иа С(вѣ)тоє Бѹ(а)иг(є)лїю, како не кѹпил тоа частѹ за wтн(и)нѹ Болѣ бив двориик, что сѣ зовет част Бердилъ. И въстал сѣ слоугa наш, Моисѣ, съ въсиχ божилиичи[3] и присѣгати иа С(вѣ)тоє Бѹ(а)иг(є)лїю како ие кѹпил Болѣ тоа част за wти(и)нѹ и ѹправил сѣ и поставил соби фъръєю[3], к҃д злат(и), ѹ вистѣр наш.

Тѣм радї, wт силѣ иа прѣд да бѹдет слоугa наш, Моисъюви, тоа виш(є) [прѣд] речена частѹ за wтн(и)нѹ wт село Пригорчѣ<ии>[2], частѹ Бердилъ, wт частѹ къ запада и съ вес[т] доχод, и wт Нас, права wти(и)нѹ, и дѣди(и)нѹ, и <ѹр>[4]ик и потверъжденїе, съ въсѣм доχодом. Й болѣрии наш, Ръковици логофет, и Йпостол Чеχан и иииχ братиχ им да ие имают маи тѣгати иа слоугa наш, Моиса, за сїа тѣж, а ии добивати, ииколиж(є), иа вѣки вѣчиии. И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

Оу Йс, в(ъ) л(ѣ)то хз҃рмд сеп(тевр̈ї) з҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwгwф(є)т [и][5] с(ѣ) искал m. p.

† Дѹмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Moise din Olăneşti, şi <s>[2]a pîrît înaintea Noastră cu boierul nostru, Răcoviţă logofăt al doilea, şi fratele lui, Apostol Cehan, pentru o parte de ocină din satul Prigorcéni, care este în ţinutul Vaslui, care, această parte de ocină, se cheamă partea lui

www.dacoromanica.ro

Berdilă, zicînd sluga noastră, Mois, că le înpresoară Apostol şi Răcoviţă logofăt această parte de ocină fără nici o treabă. Iar sluga Noastră, Apostol, şi Răcoviţă logofăt astfel au spus înaintea Noastră, că au cumpărat această parte de ocină Bolea vornic, socrul lui Apostol, pe banii lui drepţi, iar sluga noastră mai susscrisă, Moise, s-a apărat[6] că nu ştie nimic.

Astfel Domnia Mea şi întregul nostru Sfat nu l-am crezut, ci le-am dat lege dreaptă, după legea ţării, ca să jure Moise cu 24 de oameni buni pe Sfînta Evanghelie că nu a cumpărat Bolea fost vornic această parte de ocină, care se numeşte partea lui Berdilă. Şi s-a sculat sluga noastră, Moise, cu toţi jurătorii şi au jurat pe Sfînta Evanghelie că nu a cumpărat Bolea această parte de ocină şi s-a îndreptat şi şi-a pus fărîie[3], 24 de zloţi, în vistieria noastră.

Pentru aceea, de acum înainte să fie a slugii noastre, lui Moise, această mai sus [înainte] zisă parte de ocină din satul Prigorcéni, partea lui Berdilă, din partea dinspre apus şi cu tot venitul, şi de la Noi, dreaptă ocină, şi dedină, şi uric şi întărire, cu tot venitul. Iar boierul nostru, Răcoviţi logofăt, şi Apostol Cehan şi alţi fraţi ai lor să nu aibă a mai pîrî pe sluga noastră, Moise, pentru această pîră, şi nici să dobîndească niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1635> septembrie 7.

† Însuşi domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][5] m-am iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXIII/43.
Orig., hîrtie (28 x 35 cm.), pecete mijlocie în ceară roşie, căzută.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/107 (foto.).

---

[1] După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.
[2] Omis.
[3] Aşa în orig.
[4] Rupt.
[5] V. doc. nr. 1, n. 4.
[6] În textul slavon: ѿтаил сѧ (s-a ascuns).

231 1635 (7144) septembrie 12, Iaşi.

† Иѡ Василїе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(е) пріидошѣ, прад Нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри великиҳ[1] и малиҳ[1], слѹга наш, Василїе Корлътескѹл към(ъ)раш, и кнѣгинѣ его, Аннесїа, дъщи Софрон столничелѹл, и съ шѣрин его, Дънъилъ[2], и брат его, Іѡнашко, тиж(е) с(ъ)н(о)ве Софрон, съ един запис за свад(и)телство ѿт людї добри и стар(и), ѡ[т]кр(ъ)сть мецитачи[3], ѿт Харитон ѿт Тѹрбътещи, и ѿт Тодер ѿт там, и ѿт Кръчюн и ѿт иниҳ[1] людї добри и стар(и), сици писаще и свад(и)телство[4] въ тот запис, како пріинде, прѣд ними, Глигорїе Рафею и брат его, Симиѡн, и сестра иҳ, Марїа, с(ъ)н(о)ве Зане, внѹци Фетеѡн, по иҳ[1] доброи волю, неким непонеждени а ни приселовани, и продали иҳ[1] права ѿтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ, въсѣ частї иҳ[1], что сѣ изберѹт[3] ѿт село Гънгѹрещи, что ѹ в(о)лост Іашкои; та ѡни продал(и) племеници иҳ виш(е) писании, Софрон и кнѣгини ег(о), Илѣна, ѡ(тъ)цѹ слѹги нашим виш(е) писанни, радї пет десѣт

www.dacoromanica.ro

тал[л]ери сребр<ръ>[5]нїи. И въстал сѣ Софрон столничелъл, съ кнѣгинѣ его, Илѣна, и заплатил[6] всѣ тиѫ вищ(є) писанни п(и)н(ѣ)зи, и тал(ери) сребр<ръ>[5]нїи, в рѣкї Глигорїе Рафею и брат его, Симиwн, исестра иѫ, Марїа, с(ъ)н(о)ве Занеи, внѹц(и) Фетеwн.

Ино Г(о)сп(о)дств(о) Ми и въсег(о) нашег(о) Съвѣта, шко вѣидѣх<ом>[5] тот запис за свѣд(и)телство wт тиѫ людї добри и стар(и), вѣроваҳом и wт Нас такождере даддоҳом и потвръдиҳом слѹги нашим, Басилїе Корлътескул към(ъ)раш, и кнѣгинии ег(о), Инесїи, и братїшм ей, с(ъ)н(о)ве Софрон, на тиѫ вищ(є) [прѣд] реченнаа част за wтн(и)нѹ <wт>[7] село Гънгърещи, како да естѹ им, и wт Нас[т], правд wтн(и)нѹ, и викѹплениє, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доҳодом, непорѹшено николиж(є), на вѣки вѣчнїи. И ин да с(ѣ) не ѹмишает прѣд сим листом наш.

Оу Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмд сеп(темврїе) вї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

† Дѹмитрашко[8] <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Vasilie Corlătescul cămăraş, şi cneaghina lui, Annesiia, fiica lui Sofron stolnicelul[9], şi cu cumnatul lui, Dănăilă, şi cu fratele lui, Ionaşco, de asemenea fiii lui Sofron, cu un zapis de mărturie de la oameni buni şi bătrîni, megieşi de prin prejur, de la Hariton din Turbăteşti, şi de la Toader de acolo, şi de la Crăciun şi de la alţi oameni buni şi bătrîni, astfel scriind şi mărturisind în acest zapis, cum a venit, înaintea lor, Gligorie Rafeiu şi fratele lui, Simion, şi sora lor, Mariia, fiii lui Zane, nepoţii lui Feteon, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şiau vîndut ocina şi dedina lor dreaptă, toate părţile lor care se vor alege din satul Găngureşti, care este în ţinutul Iaşi; şi le-au vîndut ei, rudelor lor mai sus scrise, Sofron şi cneaghinei lui, Ileana, tatăl slugilor noastre mai sus scrise, pentru cincizeci de taleri de argint. Şi s-a sculat Sofron stolnicelul[9], cu cneaghina lui, Ileana, şi a plătit toţi aceşti mai sus scrişi bani, 50 de taleri de argint, în mîinile lui Gligorie Rafeiu şi ale fratelui lui, Simion, şi ale surorii lor, Mariia, fiii lui Zane, nepoţii lui Feteon.

Deci Domnia Mea şi tot Sfatul nostru, dacă am văzut acest zapis de mărturie de la aceşti oameni buni şi bătrîni, am crezut şi de la Noi de asemenea am dat şi am întărit slugii noastre, Vasilie Corlătescul cămăraş, şi cneaghinei lui, Annesiia, şi fraţilor ei, fiii lui Sofron, aceste mai sus [înainte] zise părţi de ocină din satul Găngureşti, ca să le fie şi de la Noi dreaptă ocină şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7144 <1635> septembrie 12.

† Domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LX/12 a.

Orig., hîrtie (41,5 x 23 cm), pecete, în ceară roşie, stricată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, LX/12b (trad. din 1786 decembrie 1, de Gheorghie Evloghie dascăl); CCLXV/16 (copie modernă, după trad. din 1786); MCCXI (fost ms. rom. 3336), f. 49 (rez., într-un perilipsis).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/108 a, b (foto., după orig. şi trad.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XII, p. 274-276 (trad. din 1786).

---

[1] După ultima consoană, paieroc.
[2] Al doilea ъ, scris peste и.
[3] Aşa în orig.
[4] În loc de свад(и)тєлствоющє.
[5] Omis.
[6] за, adăugat deasupra rîndului.
[7] Şters.
[8] т şi р, а şi к, în ligatură.
[9] Aşa în textul slavon.

232 1635 (7144) septembrie 14, Dorohoi.

† Родителю нашємv пръвъждєлѣнномv и, по Б(о)сѣ, нам многv надєждvмv, пан Пътрашко Башотж великїи логоф(є)т, w Г(оспод)и радовати с(ѣ) Г(оспо)дстве(о) Ти, амин[1]. Cătră aceasta dăm ştire dumitale, ca părintelui nostru, că are pîră Onciul pîrcălabul cu Lupul Talpă comisul pentru o bucată de hotar din hotarul Şendricénilor, dzicîndu Lupul comisul că iaste de hotarul lui, a Şeleşeului. Deci pîrcălabul Onciul au făcut cinstită[2] cartea Mării Sale, lui Vodă[2], la noi şi la oamen(i) buni, de pren pregiur megiiaş(i), să le socotim acel loc cu pîră, a cui iaste. Deci noi, vădzîndu cinstită cartea Mării Sale, lui Vodă[2], noi ne-am strînsu cu mulţi oameni buni şi slugi domneşt(i) şi am mărsu la acel loc. Şi am şedzut o dzi, toată dzua, şi Lupul[3] comisul au fost acas(ă) şi n-au vrut să ias(ă) la noi, cum scrie cinstită cartea Măriei Sale, lui Vod(ă), ce ş-au luat dzi la Măriia Sa, la Vodă[2], şi la dumneata. Deci noi le-am dat <zi>[4] şi au venit înaintea dumitale, iară dumneata, părintele nostru logof(ă)t, iarăş(i) i-ai trimis la oameni bun(i), să le socotim direséle şi să le hotărîm cu bătrîni, carii vor şti[i] cu sufletele lor.

Deci Onciul pîrcălabul de iznoav(ă) au strînsu oamen(i) buni şi am trimis eu, Borăleanul uricar, la dumnealui, la comisul Lupul, să ias(ă), să le socotim şi să le hotărîm; iară dumnealui iarăş(i) n-au vrut să vie la noi la hotar. Ce am mărsu de am aflat acel loc de ţarină tot stricat cu oile şi călcat; şi am găsit şi oile de faţ(ă), în dzua de Възвижєнїа Чистнаг(о) Кр(ъ)ста[5], şi am luat şi nişte berbeci dintru acéle oi, de s-au dat la scaun, la Dorohoi.

Iară hotarul iaste despre Şeleşeul, piscul Jidovcăi, despre baltă, despre Lazăr[6], direptu pren Iazul lui Pribeg, şi valea în sus, tot matca, pînă într-altu iaz, a Boghiuluiu, unde să înpreună cu hotarul Pomîrlii; şi de-acii la deal, la Urlea, unde iaste un piscu mare cu movil(ă)[7], şi priste piscu, pre drumul Dragolii, pînă la hotarul Păscarilor. Iară pre unde au luat fîn[n]ul an comisul Lupul, tot iaste hotarul a Onciului, a Şendricénilor. Acmu iarăş(i) au călcat acel loc tot cu oile şi i-au luat şi un cal de la un fecior, şi i-au bătut şi pre nişte oamen(i), iarăş(i) an, cu putérea dumisali.

Deci noi, vădzîndu că nu va să vie la lége şi la hotar, cu<m>[4] scrie cartea Mării Sale, lui Vodă[2], noi am sămnat locul şi n-am pus stîlpi, ce dăm ştire dumitale. Dumneata ver(i) faci cum va fi voia dumitale. De aceasta dăm ştire dumitale şi să fii dumneata sănătos, ot G(ospod)i, amin.

Пис v Дорохои, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1635> септ(емврїє) ѳї <14>.

† Mai mici feciorii dumitali, Borăleanul uricar şi Isac Stîrcea.

www.dacoromanica.ro

Şi noi, Ion şoltuzul cu 12 pîrgar(i) ot trăg Dorohoi şi oamen(i) buni, anume: Miron biv voiut, şi Grozav biv voiut, şi Ştefa star, şi Vlaşen star, şi Gligorie <O>[8]ucec, şi Droni, şi Gavril Şelep, şi Ionaşco, zeat C(î)rsti(i), şi Iosip Ilicescul, şi Ionaşco Frăţiian, ş<i>[9] Braia star, şi Ionaşco Drăgănescul, şi Pavăl Blisco, şi Samson şi alţi oamen(i) bun(i) au fost, dăm ştire dumitale.

† Bor(ă)lean(u) <m. p.; sig>.

† Isac Stîrcea <m. p.; sig.>.

<Pe verso, două îns. din sec. XVIII>: De la [Ilieş Alexandru][10] Ilieş[11] v(o)e(vo)d, 7144 <1635>; <şi>: De la Vasile Vod(ă), 7144 <1635>.

Arh. St. Iaşi, CDXXIII/27.

Orig., hîrtie (32,3 x 20 cm), difolio, filigran, rupt şi lipit la îndoituri, lipsă 2/3 din f. a doua, două peceţi inelare în fum: prima, avînd ca emblemă un cal cu o sabie, iar cealaltă o pasăre, şi pecetea tîrgului Dorohoi, tot în fum, cu legenda: П(ечать) тръг Дорохои.

Ibidem, CLXII/9, f. 1 v. (rez. într-o carte de judecată din 1784 octombrie 6); DCCLV/86, f. 1 r., nr. 18 (menţ.).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/111 (copie din 1797 ianuarie 8).

Arh. St. Botoşani, Cond. Pomîrlei şi a Hilişeului de Sus, p. 61 (transumpt din 1796 noiembrie 18, în hotarnica Pomîrlei).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/137 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XXI, p. 18-19 (orig.); Ciurea, *Organizarea administrativă*, fig. 12 (facs. după orig., cu data de an: 1636).

---

[1] "Părintelui nostru prea dorit, şi, după Dumnezeu, de multă nădejde nouă, pan Pătraşco Başotă mare logofăt, întru Domnul să te bucuri Domnia Ta, amin".

[2] "ă", redat prin ѧ.

[3] Primele litere, scrise peste sf. altui cuvînt.

[4] Omis.

[5] "Înălţarea Cinstitei Cruci".

[6] Literele "z" şi "r", scrise cu altă cerneală. Probabil, iniţial, diacul scrisese "iară".

[7] "cu movil(ă)", scris deasupra rîndului.

[8] Rupt. V. doc. din 1635 august 4 (nr. 191).

[9] Rupt.

[10] Tăiat cu aceeaşi cerneală.

[11] Desigur, însemnarea se referă la doc. din 1632 octombrie 10 (*D.R.H.*, A, XXI, nr. 226, p. 282-283), referitor la aceeaşi pricină şi emis, într-adevăr, de Alexandru Iliaş voievod.

233 1635 (7144) septembrie 14, Cupcici.

A

† Cumu au spus Ghiorghie Corobca de o vedzunie, ce au săpat într-o movilă, în hotarul Cubci<ciu>[1]lui; şi au săpat cu Ştefan, ginerele lui Bratcic din Parcova, şi Golăi de acole. Şi spune Ghiorghie Corobca că au găsit o piiatră mică şi au scos-(o) el sîngur dintr-ace viedzunie. Şi au mărturisit Ghiorghie Corobca că au găsit numai ace piiatră, iară mai multe pietri n-au fost la ace viedzunie. Şi au mărsu Ghiorghie Corobca la movilă, unde-u săpat ace viedzuni<e>[1], să vadză ace piiatră, ce au găsit cîndu au săpat viedzuni[ni]ia. Şi au găsit piiatra şi s-au aflat şi o piiatră mare şi doădzeci şi şase mai

www.dacoromanica.ro

mici, care pietri n-au fost cînd au săpat Ghiorghie Corobca ace vedzunie. N<i>[2]ce de cele pietri ma<i>[1] m<i>[2]c(i) nu s-au aflat, mai multu de o pietră, ce au scos sîngur din viedzunie.

Iară de neşte cuvinte ce au dzis Vasilie din Parcova şi Erema de acole, că au fost şi ei cîndu au săpat ace viedzunie Ghiorghie Corobca, [şi] ei n-au fost la ce săpătură. Şi Vasilie au dzis şi Erema că au săpat viedzuniia cu un negeg, iară Ghiorghie Corobca au dzis că au săpat viedzuniia cu un hîrleţ. Şi au mas Ghiorghie Corobca la viedzunie pînă au venit Ştefan, ginerele lui Bratcic din Parcova, şi Golăi de acole, şi au săpat ei viedzuniia, tus-trei, iară Vasilie şi Erema n-au fost la ace săpătură.

Şi la cestă mărturie, cîndu au mărturisit Ghiorghie Corobca cumu au fost numai o piiatră cîndu au săpat ace viedzunie ...[3].

Arh. St. Bucureşti, A. N., MMDCXXXIX/11.
Orig., hîrtie (30,5 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri.
Ibidem, MMDCXXXIX/12 (copie scoasă la Cernăuţi, de Andrei Daşchevici, în 1784 august 3).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/40 a, b, c (xero. după orig. şi după copie).

Documentul reprezintă probabil conceptul formei B, încheiată şi validată cu iscăliturile şi sigiliile martorilor. De altfel, chiar formulările şi scrisul par mai neglijente decît ale formei finale, presupunînd, în plus, fie folosirea, pentru continuare, a versoului primei file, fie ambele file ale colii de hîrtie.

[1] Omis.
[2] Şters şi rupt.
[3] Lipsă partea finală a actului (v. varianta B).

233 1635 (7144) septembrie 14, Cupcici.

B

† Mărturisit-au Gheorghe Corobca din Căpoténi de o vedzunie ce au săpat într-o movilă, în hotarul Cupciciului; şi au săpat cu Ştefan, ginerele lui Bra<t>[1]cic din Parcova, şi cu Golăe de acolea. Şi au mărturisit Gheorghie Corobca c-au găsit o piiatră mic(ă) într-acea vedzunie şi o au scos el sîngur dintr-acea vedzunie şi au găsit numai acea piiatră, iar mai multe pietri n-au fost la cea vedzunie. Şi au mărsu Gheorghe Corobca la cea movilă, unde au săpat acea vedzunie, să vadză acea piiatră ce au găsit, cînd au săpat vedzunie. Şi au găsit piiatra şi s-au aflat şi o piia<tră>[1] marc şi doaîdzeci şi şése mai mici, care pietri n-au fost cînd au săpat Gheorghie Corobca acea vedzunie. Şi din céle pietri mai mici nu s-au aflat, mai mult de cea piiatră ce au scos sîngur din vedzunie.

Iar de nişte cuvinte ce au grăit Vas(i)lie din Parcova şi Erema de acolea, că au fost şi ei cînd au săpat Gheorghie Corobca acea vedzunie, [şi] ei n-au fost la cea săpătură. Şi Vas(i)lie au dzîs şi Erema că au săpat vedzunie cu un negeag, iar Gheorghie au dzîs că au săpat vedzunie cu un hîrleţ. Şi au mas Gheorghe [Gheorghe] Corobca la vedzunie, pînă au venit Ştefan, ginerele lui Bra<t>[1]cic, şi Golăi din Parcova, şi au săpat ei vedzunie, tuţi trei, iar Vas(i)lie şi Erema n-au fost la cea săpătură.

www.dacoromanica.ro

Şi la ceastă mărturie, cînd au mărturis(i)t Gheorghe Co<rob>[2]ca, cum au fost numai o piiatră, cînd au săpat acea vedzunie, <au>[1] fost Gheorghie Corosteanul, şi Gligorie Tăban, şi Condrea hotnogul de călăraş(i) de Vertep, şi[3] Eremiia chihae, şi Haraga, şi Ursul Pae, şi Vas(i)lie Pil(i)povschii, şi Gligorie[4] Muha din Bîrnova, şi Toader vătăman ot tam, şi Vasco ured(nic) ot Vasileuţi, şi Pătraşco ured(nic) ot Vozdouţi, şi Tabără ured(nic) ot Clocucina, şi Ostahie din Vertep, şi Bazga den Căpoténi, şi Căzacul Comişescul din [din] Zubricéni şi alţi mulţi oameni buni.

Printr-acea, noi toţi, dac-am vădzut mărturisind Gheorghe Corobca aceasta mărturie, pusu-ne-am şi noi peceţile noastre cătră această scrisoare, printru credinţa, ca s(ă) să ştie.

V Купчич, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1635> септ(емврїе) аї <14>.

† Prilejitu-s-au şi Luca ured(nic) ot Hlinae.

† йз Гиwргїе Коростенъл искал m. p.; <sig.>.

† йз Глигорїе Тъбан искал m. p.; <sig.>.

Pecet(ea) <lui>[1] Condrea <sig.>.

Pecet(ea) chihae<i>[1] <sig.>.

† йз Басилие Пилипwвскїн m. p.

Pecet(ea) <lui>[1] Muha <sig.>.

Pecet(ea) <lui>[1] Tabăr(ă) <sig.>.

† Pecet(ea) <lui>[1] Vasco ured(nic) <sig.>.

<Pe verso, înc. unui alt act>: Вто аз, Бас(и)лїе ворник ...[5].

Arh. St. Bucureşti, A. N., MMDCXXXIX/9.

Orig., hîrtie (35 x 12,5 cm), rupt, şapte peceţi inelare, în cerneala doc., din care cinci octogonale şi două rotunde, toate slab imprimate.

Ibidem, MMDCXXXIX/10 (copie scoasă la Cernăuţi, de Andrei Daşchevici, în 1784 august 2, cu alte două copii fragmentare).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/41 a-c (xero. după orig. şi după copia din 1784).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 234, nr. 1107 (rez.).

---

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] "i", scris peste un "e".
[4] "Gli", adăugat deasupra rîndului.
[5] "Iată eu, Vas(i)lie vornic ...".

234 1635 (7144) septembrie 14, Iaşi.

† Eu, Hriza, cumnatul răpăusatului Enachi postelnicul, şi cu giupîneasa mea, cu Vamba, sora postelnicului, şi cu nepotul nostru, cu Iane, scriem şi mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nice asupriţ(ă), am dat şi am dăruit un loc de prisacă, de la Ştorneşt(i), den ţînutul Cîrligăturei[1], cu tot locul, cu pométe şi cu nişte vii părăsite şi cu tot vinitul. Acéia o am dat lui Vasilie Fuglea croitoriul, ce-au fost la postelnicul Enachi, Dumnedzău să-l pomeniască, pentru slujbă ce i-au slujit; alta, şi pentru o datorie, ce-au avut Vasilie la postelnicul, şéptesprădzéce

www.dacoromanica.ro

galbeni, pentru nişte muravschiu, ce-au fost luat Vasilie de la nişte[2] neguţători, de au făcut haine postelnicului, şi nu l-au plătit postelnicul, ce au plătit Vasilie cu banii săi.

Pentr-acéia, noi n-am vrut să mai tragem pîră[1] şi gîlceavă[1] direptu aiastă datorie, ce i-am dat acel loc de prisacă, cu tot vinitul, cum mai susscriem, pentru datorie; alta, şi pentru slujba lui, căce au slujit den copilăriia lui la postelnicul, pînă ce s-au săvîrşit[1] acel boiaren.

Adevăr, fost-am dat mainte aest loc lui Iacob copilul, iar acmu am socotit că Iacob are sat de daanie de la postelnicul şi altele multe i-au dat şi au şi luat, iar Vasilie n-au avut nemic de la postelnicul şi aŭ cadzut şi la datorie, de au plătit pentru giupînu[1]-său.

Ce i-am dat acel loc cu tot vinitul, să nu aibă treabă nice Iacob, nice călugării de la mănăstire, nice noi, nice altu nime de oamenii noştri.

Şi am făcut aiastă tocmală dennaintea egumenului, popa Galaftion, şi a tot săborul de la mănăstire, de la S(vea)tii Sava şi dennaintea Neaniului şi a lui Strătulat, vornicii de Poartă, şi dennaintea lui Ghiorghie arbănaşul.

Şi, pre mai <mare>[3] credinţă, iscălit-am şi peceţile ne-am pus.

Şi eu, Şaidir, am scris, să să ştie.

V Ис, л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1635> септ(емврїе) аї <14>.

Из Стрътвлат дворник искал <m. p.; sig.>.

Из Нѣнюл дворник искаах m. p.; <sig.>.

Εγω ω Ιω(αν)ν(ης) στερξο τα ανοȣεν γεργαμ(με)να[4] <m. p.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. din sec. XVIII>: † Pre loc de prisacă la Ştorneşti; <şi>: Acestu zapis este a mănăstirii Sînt Ilii ot Suceavă. Am poprit să ne aş(e)dzăm cu mănăstire cumva, să l(e) dau bani sau bucate pe acestu loc di prisacă, di s-ur vre; di n-or vre, să li s(ă) de zapisul cîndu l-or cere, că nu le-am dat nimică.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXVII/95.

Orig., hîrtie (31 x 21 cm), difolio, filigran, pecetea M-rii Sf. Sava din Iaşi, avînd ca legendă chipul sfîntului, în cîmp inscripţia: Ο Αγιος Σα<6>[5]ας[6], iar legenda: † Καθιγυομεν(ος) <της α>[5]γιας μονης Λαυρ(α) του Αγιου Σαββα[7]. şi cinci peceţi inelare, toate în fum, din care trei octogonale şi două rotunde. Una din cele octogonale (a lui Neaniul) are ca emblemă un cerb alergînd, spre stînga, iar una din cele rotunde (a lui Ianc) are, în exergă, o inscripţie grecească, din care se poate distinge: Ηωαννη(σ) ...

Arh. St. Iaşi, CCCVII/5, f. 2, nr. 1 (menţ., cu data de zi: 20).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/109 (foto.).

---

[1] "î", redat prin ѧ.

[2] "i" (ї), făcut din prima bară a literei "şt" (ѱ).

[3] Omis.

[4] "Eu, Ioan, sînt de acord cu cele scrise mai sus".

[5] Şters.

[6] "Sfîntul Sava".

[7] "† Egumenul sfintei mănăstiri, Lavra Sfintului Sava".

www.dacoromanica.ro

† Ѡи(лос[1])тїю[2] б(о)жїею, Ѡъ, Iw Басилїе воевода, г(ос[3])п(о)д(а)ръ Земан Молдавскон. Знаменито чиним, с[4] сим листомъ нашим, въсѣм кто на нем възрит или чточїи его услъшит, ож<е>[5] прїидоше, прѣд нами и прѣд въсимъ нашеми молдавскими болѣри, великиҳ и малыҳ, Симнон Шаиповскъ и жена его, Ѡърика, дъщи[6] Іонашко Дърман, внука Брънчан, и с(ъ)нъ иҳ, Глигорїе и Басилїе, и брати иҳ, Ионашко и Гаврил[7], и сестри иҳ, Гато[8] и Ишта[9] Илина[10], за иҳ добра волѣ, неким непонуждени, ане присиловани, и продали иҳ права отнину и дѣдину, пол село от Шербичени, что у в(о)лост Хотинскон, съ сусиди, и съ став и съ мѣсто за млин<и>.

Тоа пол село <от>[11] Шербичени они продали болѣрену нашему, Исарю митник, радї два сто и петдесѣт лев бътъіҳ, зачто жаковал<и> и разбивал<и>, с(ъ)н(о)ве иҳ вишеписан<и>, <на>[11] имѣ Басилїе и брат его, Ионашко, на болѣрину <нашему>[11] вишеписан[и], Исарю към<ъ>раш, до Бүорѣни, и взѣли от него три тисѣщ<и> лев бътїи, п(и)н(ѣ)зи готовїи, и записе за девет тисещ<и> лев, и стрѣлил<и> на него, <и>[12] иниҳ друж<и> его, купци, убили; таж<е> понималї на иҳ и поставил<и> иҳ у темниц<у>.

И обрѣтало с<а> им съд да изгинбүт ѥко[13] злотворци; таж<е>, <они>[9] не имал<и> съ что путити[14] соби глав от тоа повинно, иъ дал ему тоа пол село Шербичени, ради тиҳ вишеписан<и> п(и)н(ѣ)зи, с҃и лев бътиҳ. И въспитали онї на въси племеници иҳ да даст тиҳ п(и)н(ѣ)зи ради глав и да в<ъ>зимает тоа пол село, и никто не всҳотѣл вдати п(и)н(ѣ)зи. Другама, дал<и> они им седим сот и пет десѣт лев, п(и)н(ѣ)зи готовїи, въ рүки, и нарѣденїе что имал<и> на тоа пол село, све дал<и> Бъру и Сарю[15].

Ино Г(ос)п(о)д(ст)ва Ѡи, ѥкож<е> увидѣҳом между ними доброволною токмеж, а Ѡъ ештеж<е>, и от Нас, дадоҳом и потвръдиҳом ему. Тѣм ради, та въшипписана[16] пол село <от>[11] Шербачани[17], съ сусидї, и съ став и съ мѣст<о> за млини и съ вес приҳод, да ест, и от Нас, болѣрену нашему вищ<е>писан, Исару митник, права отнину, и дѣдину, и үрик и потвръжденїе, ему и дѣтим его, и оунүчатом, и прѣоунүчатом, и працоратом и въсему роду его, кто <са ему>[11] изберет наближнїи, непорүшено николиж<е>, на вѣки бѣчнїи.

Ѧ ҳотар тои пол село <от>[11] Шербичени да ест половина, а оток[18] ниших сторони, по своими старами ҳотари, по куда из вѣка wживали.

Ѧ на то <ест>[11] вѣра Нашего Г(ос)[3]п(о)д(ст)[3]ва, въшеписаннаго, Ѡъ, Iw Басилїе воевода, Бѣра Бъзлублена<го>[11] с(ъ)на Г(ос)[3]п(о)д(ст)[3]ва Ѡи, Иwан воевода и вѣра бояр нашиҳ: <вѣра>[11] п(а)на <Лүпул>[11] Пръжескүлъ великїи[19] дворника Долнен Земли, вѣра п(а)на Думитрашко Шолдан Бъшнен Земле[20], вѣра п(а)на Шол Брил[21] гетмана и пръкълабе[22] Сучавскон, вѣра п(а)на Думитрү Бүхүш и Пътрашко Гоголѣ[23] пъркъкалобове Хотинскїи, вѣра п(а)на ...[24] пръкълаба Немецкиҳ, вѣра п(а)на ...[24] пъркълаба Романски, вѣра п(а)на Ѧпостол Катарүнул постелника, вѣра п(а)на Глигорїе Ѹрѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Георгїе чашника, вѣра п(а)на Іордаки вистерника, вѣра п(а)на Грама столника вѣра п(а)на Думитрашко комиса и вѣра въсѣҳ болѣри нашиҳ молдавскиҳ, великиҳ и малыҳ.

Ѧ по нашим животѣ и г(о)сп(о)дствованїе, кто бүдет г(о)сп(о)д(а)ръ от дѣтиҳ нашиҳ или wт нашег(о) рода или пак Б(о)гъ кого[25] изберет Г(ос)[3]п(о)д(а)ъ бъти нашеи Земли Молдавстеи[24], и он[26] би не порүшил нашег(о) устроенїе, иъ ал<и> би дал и үкрѣпил [би] ему право <его>[11] викупленїи.

www.dacoromanica.ro

Й на болшен крѣпост и потвр<ъ>ждєнїе тому въсєму въш<є>писаному, вєлѣми[27] єсмъ нашему вѣрному и почитєнному болѣрєну <нашему>[11], п(а)ну Пътрашко Башот<ъ> великому логофєту, писати и нашею[28] печат привєзати к сему истинному листу нашему.

Писал, ѵ Мсоѵ[28], Ивнашко Мънжѣ, в(ъ) л(ѣ)то ҳзрмд, м(ѣса)[3]ца септ<ємврїе>, еї д<ь>нн.

Ив Басилєн[30] воєвода.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasile voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Simion Pilipovschi şi soţia lui, Mărica, fiica[31] lui Ionaşco Dărman, nepoata lui Vrîncean, şi fii lor, Gligorie şi Vasilie, şi fraţii lor, Ionaşco şi Gavril, şi surorile lor, Gafta[31] şi fiica Ilenei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină, şi moşie, jumătate de sat din Şerbiceni, care este în ţinutul Hotinului, cu vecini, şi cu iaz şi cu loc de mori.

Aceea jumătate de sat <din>[11] Şerbiceni ei au vîndut-o boierului nostru, Isariu vameş, pentru două sute şi cincizeci de lei bătuţi, deoarece fii lor mai sus-scrişi, <a>[11]-nume Vasilie şi fratele lui Ionaşco, l-au jefuit şi l-au rănit[32] pe boierul <nostru>[11] mai sus-scris, Isariu cămăraş, la Buoreni, şi au luat de la el trei mii de lei bătuţi, bani gata, şi zapise de nouă mii lei, şi au tras asupra lui, <şi>[12] pe alţi tovarăşi ai lui, negustori, i-au omorît; apoi i-au prins şi i-au pus în temniţă.

Şi li s-a aflat lor judecată să fie osîndiţi ca nişte răufăcători; astfel, <ei>[11] nu au avut cu ce-şi plăti capetele de acea vină, ci i-au dat lui acea jumătate de sat <din>[11] Şerbiceni, pentru acei mai sus-scrişi bani, 250 de lei bătuţi. Şi le-au întrebat ei pe toate rudeniile lor să dea acei bani pentru capete şi să ia acea jumătate de sat, şi nimeni nu a vrut să dea banii. Pe de alta, ei i-au dat în mîini şapte sute şi cincizeci de lei, bani gata; şi dresele pe care le-am avut pe acea jumătate de sat, pe toate le-au dat în mîinile lui Iasiu[31].

Deci Domnia Mea, dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoie, şi Noi încă, şi de la Noi, i-am dat şi i-am întărit. Pentru aceea, acea mai sus-scrisă jumătate de sat <din>[11] Şerbaceani[17], cu vecini, şi cu iaz şi cu loc de mori şi cu tot venitul, să-i fie şi de la Noi, boierului nostru mai sus-scris, Isaru vameş, dreaptă ocină, şi moşie, şi uric şi întărire, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răsstrănepoţilor şi întrgului său neam, cine <i se>[11] va alege mai aproape, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelei jumătăţi de sat <din>[11] Şerbiceni să fie în jumătate, iar dinspre[31] alte părţi, după hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta <este>[11] credinţa Domniei Noastre, a mai sus-scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa iubitului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, şi credimţa boierilor noştri: <credinţa>[11] panului <Lupul>[11] Prăjescul mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Sus credinţa panului <Ga>[21]vril hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Buhuş şi Pătraşco Gogolea[23] pîrcălabi de Hotin, credinţa panului ...[24] pîrcălab de Neamţ, credinţa panului ...[24] pîrcălab de Roman, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gligorie Uréche spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iordachi vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco-comis, şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn din copiii noşti sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe <ori>[11]cine[31] îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre,

www.dacoromanica.ro

Moldova, acela[31] să nu strice întocmirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească dreapta <lui>[11] cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului <nostru>[11] boier, panului Pătraşco Başotă mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la acestă adevărată carte a noastră.

A scris, la Iaşi, Ionaşco Mînjea, în anul 7144<1635>, luna septembrie, 15 zile.

Io Vasili[31] voievod.

După Murzakevici, *Gramoti*, IV, p. 351-352.

Text slav, redat în transcriere rusă modernă[33], după orig., pecete atîrnată (şnur de mătase roşie, albă şi verde), cu legenda: † Печат Іw Василїє воєвода, б(о)жїю милостїю, господар Земли Молдавскон; вс<ъ> л<ѣ>т<о> хзрмв († Pecetea lui Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei; în anul 7142<1634>); doc. nu a mai fost regăsit la Bibl. Şt. Centr. din Kiev, Secţ. ms., unde ar fi trebuit să se afle toate doc. de la Odesa.

Arh. St. Iaşi, Arh. M. Costăchescu, caiet 18, f. 67 (menţ., cu extras slav).

Inst. de ist. A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/168 (xero.).

ALTE EDIŢII: Berechet, *Doc. slave*, p. 337, nr. 18 (rez., după Murzakevici); Bulat, *Diviziunea*, p. 396-397 (acelaşi rez).

---

[1] л şi с erau, desigur, litere suprascrise; probabil, edit. nu le-a observat.

[2] Aici şi în continuare parantezele rotunde reprezintă întregirea ns. la cuvintele marcate de editor cu titlă.

[3] с/ст, probabil suprascris în orig.

[4] În cazul poziţiei suprascrise a м-ului final precedent, rezultă un нс haplologic.

[5] Parantezele unghiulare marchează, şi în continuare, completarea ns., în cazurile cerute de ortografia scrisului slavon, dar neglijată de autor.

[6] дъщи (fiicele), pentru дъщя (fiica).

[7] În zapisul lui Simion Pilipovschi, din 1635 (7143) iunie 25 (v. doc. nr. 143). după "Gavril", urmează numele a încă unui frate: "şi Ştefan".

[8] Гата (Gata), probabil gr. în loc de Гада (Gafta) sau Гадона (Gaftona); v. şi doc. nr. 143.

[9] Ишта (Işta) gr. în loc de Сафта (Safta); v. şi doc. nr. 143.

[10] Илина (Ileana) gr. pentru Ѣна (şi Ana); v. şi doc. nr. 143.

[11] Omis în text. edit. sau în orig.

[12] Probabil omis prin haplologie.

[13] În text., un ї, urmat de grafemul rusesc "са".

[14] Greşit, în loc de платити (a plăti).

[15] Desigur lectură greşită în loc de въ ру<ки> Исарю (în mîinile lui Isariu).

[16] În loc de singularul въшеписана.

[17] Mai sus/jos: Шербичени (Şerbiceni)

[18] În loc de от къ (dinspre).

[19] Mai jos: великаго.

[20] Pentru Земли.

[21] Шол-(şoc-), lecturat greşit, în loc de <Га>врил (<Ga>vril).

[22] є final, probabil greşit, în loc de а.

[23] Greşit, în loc de Чоголѣ (Ciogolea).

[24] Aşa în text. edit.

[25] Desigur, descifrare greşită a formulei: боудь кого б(о)гъ ... (pe oricine Dumnezeu ...).

[26] Lectură greşită pentru тот (acela).

[27] În loc de вели̑ки.

[28] În loc de нашего.

www.dacoromanica.ro

[29] ѫ, redat prin grafemul rusesc "ca".

[30] Desigur, greşit pentru Ласили (Vasili), cum atestă celelalte semnături autografe ale domnului.

[31] V. n. nota de la text. slav.

[32] Pentru lectura corectă a inscripţiei sfragistice, v. doc. nr. 54.

[32] În zapisul de mărturie (v. doc. nr. 143): "<l-au> împuşcat pe dînsul".

[33] Text. edit. prezintă următoarele transpuneri, în alfabetul rus modern, ale următoarelor litere slave: ѣ, оу/ꙋ, ѱ, ц, ъ, ѫ (în anumite situaţii); ele au fost tratate ca atare, încercîndu-se reconstituirea ortografiei originale.

[34] Pentru lectura corectă a inscripţiei sfragistice, v. doc. nr. 54.

236 1635 (7144) septembrie 15, Iaşi.

† Иw Ласилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавсои. Adec(ă) s-au pîrît de faţ(ă), înnaintea Domnii Méle, Gligorie din Orheiu cu Lelcoae din Furcéni şi cu ginere-său, Gligorcea, pentr-un vad de moar(ă), pen<tru că au>[1] fost vîndut Lelcoae lui Gligorie şi acmu i-au vrut să întoarcă şi au dzis că au vîndut numai giumătate de vad.

Deci, Domniia Mea am socotit cu Divanul Domnii Méle, deac-au vîndut întîiu, acmu nu încape să întoarcă. Deci, au rămas Gligorie pre Lelcoae şi pre ginere-său, Gligorcea, denaintea Domnii Méle, ca s(ă) aibă a-ş(i) ţinea moara, iar Lelcoae şi cu ginere-său ca s(ă) n-aibă nice o treabă, nic(i) od(ă)nuoar(ă), în véci, înnaintea cărţei Domnii Méle. Тоє пишєм. Инак нє бyдєт.

V Иїс, л(ѣ)т(о) ×зрмѧ <7144/1635> сєпт(ємврїє) ѣї <15>.

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Кwрлат <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Carte de rămas, de la Vasilie Vod(ă), ce s-au giudecat Grigoriie den Orheiu cu Lelicoae şi cu ginere-său, Grigorce, de Furceni, pentru iaz(u)l ot Furceni, şi i-au rămas la el. 7144 (1635) săp(temvrie) 15 <sig.>; <şi alta, din prima jum. a sec. XIX>: 2. Trecut.

Arh. St. Bucureşti, A. N., MMDCCXCIII/1.

Orig., hîrtie (28,5 x 19,3 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri şi pătat, lipit pe altă hîrtie, pecete mijlocie în chinovar, şi o pecete inelară octogonală, pe verso-ul f. a doua.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc I/42 a, b (xero.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 404 (menţ. cu extrase); Caproşu, *O condică de doc.* (II), nr. 3, p. 119, (copie);
Catalog, Supl. I, p. 186, nr. 542 (rez.).

---

[1] Omis.

237 1635 (7144) septembrie 15.

7144<1635> săpt(emvrie) 15.

www.dacoromanica.ro

Carte de la Vasile v(oie)vod, dată lui Gheorghie Jora sulg(er)[1], să aibă a lua de a zăce din Hlinişte şi din Novacăuţi şi a ţine moara cu tot venitul, pînă cînd va plăti ficiorul log(o)f(ă)t(u)lui ce este datoriu, pentru căci sînt pusă zălog acele sălişti şi are zapis pe 200 ug(hi), iar dacă va plăti, iel va fi în pace.

Arh. St. Iaşi, CXLVI/7, f. 4 r.
Rez. într-un opis din 1809 martie 13, cu scrisorile moşiilor din ţ. Hotin, ale lui Iordache Roset mare vistiernic;
Ibidem, DCCXCI/512, f. 434 v. (copia aceluiaşi rez.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 210, nr. 10 (menţ. după un rez. din 1792).

[1] La Iorga (v. EDIŢII): "biv sulgeriu".

238 1635 (7144) septembrie 15, Iaşi.

† Кир Ѣарлаам, арχїи ип(и)ск(о)пъ и митрополит Сѣчавскии. Scriem şi dăm ştiri, cu ceastă scrisoare a noastră şi cu toată credinţa noastră, cum au mărturisit, înnaintea noastră, popa Bilăi, den tîrgu den Şchiai[1], însuşi cu gura sa, cum, cîndu au fost el ucinic la Niculae egumenul den mănăstirea Bistreţăi, l-au învăţatu Niculae egumenul şi cu neşti călugări de-acolea, de au ras un uric, cu neşti merşteşuguri[2] diiavoleşti, de l-au ras peste tot şi l-au scris hiclean, de la Pătru Vodă cel Bătrîn; ş-au pus într-î<n>[3]sul hotarul mănăsterii Beserecanilor. Şi pentru căci s-au şi mărturisit de acest uric hiclean, căci că s-au fost spăriiat de moarte, dentr-o dzăcari ce au căzut.

Deci, de s-a ivi cînduva acel uric, după viiaţa noastră, să nu să creadză, căci iaste hiclean.

Iar cîndu au mărturisit popa Bilăi de acel uric, înnaintea noastră, mulţi boiari mari au fost de faţă. Pentr-acea, am făcut şi noi această mărturie, ca să să creadză şi să s(ă) ştie cu adivărat, cum spune şi cel beerescŭ[4] zapis.

V Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1635> септ(емврїе) її <15>.

† Ѣарлаам митрополит m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Mărturie de la popa Bilăi, s-au cetit; <şi>: Ѡкр(ъ)сть монастир[5]; <şi una din sec. XIX>: 7144 <1635> septemvr(ie) 15. Cartea mitropolit(ului) Sucevei, după opisul mare, iar nu după condică.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, XII/46.
Orig., hîrtie (26,6 x 20 cm), difolio, filigran, pecetea Mitrop. Sucevei (2,8 cm), în ceară verde, căzută.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/43 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 234, nr. 1108 (rez.).

[1] "Şchiai", corectat din "Piiatră", care mai întîi a fost ras.
[2] Aşa în orig.
[3] Omis.
[4] Greşit, pentru "boerescu".
[5] "În jurul mănăstirii".

www.dacoromanica.ro

Iuon[1] Wasily Wojwoda, detto detto[2].

D(e)d(a)tto Iassy, 7144 <1635> den 16-t September.

Iuon[1] Vasilie voievod, la fel[2].

Dat în Iaşi, 7144 <1635>, la 16 septembrie.

Arh. St. Suceava, Col. doc., XIII/5, Fascicula litera A, f. 8, nr. 97.

Copie germ., de la sf. sec. XVIII sau înc. sec. XIX după menţ. germ. din "Inventarul Documentelor Mitropoliei Sucevei aflate în arhiva prinţului Radziwitt", întocmit la 31 ianuarie 1783, în Zólkiew, de casierul oraşului Lemberg, Johann Anastasius Manovarda.

EDIŢII: Popovici, *Index Zólkiewiensis*, III, nr. 97, p. 748 (rez. germ. şi trad.).

---

[1] Lectură şi trad. greşită de către Manovarda a lui Ꙗw ("Io") din orig.

[2] Se referă la doc. nr. 22 din "Inventar":

Ioan Wasily Wojwod schreibet der Geistlichkeit die Ordnung vor, und befreyet selbe von allen Landesgibigkeiten.

D(e)d(a)tto Iassy, 7146 <1638> den 28-t März.

Ioan Vasilie voievod porunceşte rînduiala clerului şi îl scuteşte de toate dările ţării.

Dat în Iaşi, 7146 <1638>, la 28 martie.

240 1635 (7144) septembrie 18, Cupcici.

† Eu, Mihailo, feciorul Odochiei, nepotul Grozei, strenepotul lui Bratăş din Brătăşéni, din ţînutul Iaşilor, mărturisescu însumi pre mene, cu cest zapis al mieu, de nimene nevoit, nice asuprit, ce de bunăvoia mea, am vîndut a mea dreaptă ocină şi moşie, din sat din Brătăşéni, din[n] a treia parte, a şésea[1] parte, din stîlpul de mijloc. Şi am vîndut dumisale, lui Dumitru Buhuş vistérnicul, pîrcălabul de Hotin, drept doaîdzeci de taleri bătuţi, şi partea mea şi a frăţine-miu, a lui Avram, şi a mătuşilor méle, a Sofronei şi Acsanei. Iar lor, de le va părea ceva cu strînbul, să n-aibă nici o treabă la dumnealui, la vistérnicul Dumitru Buhuş, ce să-şi întrébe cu mene, că mai avem şi a<l>[2]te ocine înpreună.

Iar dumnealui, Dumitru Buhuş vistérnicul, pîrcălabul de Hotin, ca s(ă) aibă a face şi [s] ispisoc şi drése domneşti, dintr-acest zapis al miu.

Şi în tocmala noastră prilejitu-s-au Florea de Sencheuţi, şi Cozma, slug(a) dumisale, lui Gheorghe R[r]oşcăi vistérnicul, şi a Căzacului din Joldeştii de la Suciav(ă), şi a lui Prodan din Căpoténi, şi a lui Gavril Beşină din Ocnină şi altor a mulţi oameni buni.

Printr-acela lucru, mai spre mare credin<ţă>[3], aceşti mărtur(i) ş-au pus toţi peceţile cătră cest zapis al mieu [al mieu], ca s(ă) să ştie.

Инс ѵ Купчич, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1635> септ(емврїе) ѝї <18>.

† Mihailo; pecet(e) <sig.>.

Florea; pec(é)te <sig.>.

Cozma; pecét(e) <sig.>;

† Йз Козма искаѫ <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† Аз ...[5] писал <m. p.>.

† Гиѡргїе Дондъш намеснник Хотинскїи m. p.

† Noi încă ne-am prilejit aicea, într-aiastă tocmală[6].

Кѡмишескѵл искалл m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † D<e l>[7]a <Mi>[7]hai<lo>[7], f<eci>[7]or<ul>[7] Odochiei, pre partea lui din Bătrăşeni, din a treia[8] parte de sat, din partia din mijloc, <a>[7] şésa parte.

Arh. St. Bucureşti, A. N., XXXIV/8.

Orig., hîrtie (30,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, trei peceţi inelare în tuş, slab imprimate. Cu o trad. rusă din sec XIX.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/44 a-d (xero. după orig. şi după trad. rusă).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 234, nr. 1109 (rez.).

---

[1] "ea", redat prin ѧ.
[2] Rupt.
[3] Omis.
[4] Primul "e", redat prin ѣ.
[5] Indescifrabil.
[6] "ă", redat prin ѧ.
[7] Şters.
[8] "treia", scris deasupra, cu altă cerneală.

241 1635 (7144) septembrie 18.

Adecă noi, Andronic şi Dumitraşcu şi Sturza, ficiorii Badiului, mărturisîmu, cu această scrisoare a noastră, cum ni-am tocmitu cu vărul nostru, cu Gligoraşu, ficiorul Nastasîii, printru vecini de moşie ce am avut în sat în Rădăuţi, de cum ni-au aflat lege să-i dăm moşanii lui, cari au fost a mîne-sa, Nastasîei, anumi: Sîmionu Paţuşcu, şi ficiorul lui, Zahara, şi Crăciunu, şi Tomşa, şi Făbor, şi Ionu, şi Sauca, in Zahara, in Făbor şi Ştefan; aceşti oamini şi cu giumătate de vatra satului, în cîmpu şi în tot venitul, cu giumătate de rîbnic şi giumătate de podu.

Iar printru altu hăleştiu, carile am făcut noi din pajîşte, Băduleştii, datu-s-au un locu de heleşteu, ca să-ş facă. Iar dacă îl va face, să ne fie cîte giumătate la amîndoî heleşteili.

Şi în tocmala noastră s-au întîmplat şi alţi oamini buni şi <bătrîni, megieşi de prin prejur.

Şi, pentru mai mare>[1] credinţa, ni-am pus peceţile.

7144 <1635> sept(em)v(rie) 18.

Andronic Badiul [P(ecete)][2].

Dumitraş Badiul [P(ecete)][2].

Dumitraş Barbovschii.

Grigoraşco.

Andrieş, m-am întîmplat şi eu la această tocmală, să să ştii.

www.dacoromanica.ro

Pătraşcu Danovici [şi alţii][2].

Asămine di pe ce adevărat(ă) scrisoare de aşezare.
1813 oct(om)v(rie) 16.
Costandin Leondari sulger şi log(o)f(ă)t de tainã <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), DXLIX/1.
Copie, într-o cond. "de toate scrisorile moşiei Rădăuţii, de la ţinutul Dorohoiului".
Ibidem, CDXXXVII/40 (trad. rusă, defectuoasă, din sec. XIX, de Vasilii Zotov).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotogafii, XXIII/110 a, b (foto. după copie şi după trad. rusă).

---

[1] Loc liber în copie.
[2] Menţ. copistului.

242 1635 (7144) septembrie 19, Iaşi.

† Иw Басилиє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)дарь Землї Молдавскои. Scriem Dumniia Mea la sluga Dumnii Méle, la Grapă[1] spăt(ărel) den Cerăteoani. Dăm ţie ştire că Dumnii Méle s-au jeluit sluga Dumnii Méle, Ştefan Béchea pîrcălabul de Bogdăneşti, pre Mirăuţe şi pre frate-seu, Tănasie, ot tam, dzicîndu înnaintea Dumnii Méle că i-au[2] plătit de multe dabile şi au arătat şi hîrtii de la dăbilari.

Dereptu acea, deaca vei vedea cartea Dumnii Méle, iar tu se le fac(i) lége dereptă, se-i plătească bucatele, cîte i-au peret[3] într-acéle dabile, sau să le opreşti ocina din sat din Bogdăneşti, şi se o dai în mînule Béchei pîrcălabului. Iar, de va părea cuiva cu strîmbul, ia<r>[4] tu se le dai dzi, să stea de faţ(ă), înnaintea Dumnii Méle. Сїа пишем Г(ос)п(о)дств(о) Ми. Инак не бчїнете!

V Иїс, в(ъ) л(ѣ)то ×зрмѧ <7144/1635>, м(ѣ)с(а)ца септ(емврїи) к̃ї <19>.

† Г(ос)п(о)д(и)нь казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(е)т m. p.

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: [† Cărţu răsuflate][5]; <şi alta, de la înc. sec. XIX>; Carti gospod.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.)., CXVI/99.
Orig., hîrtie (31 x 19 cm), rupt la îndoituri şi pătat de umezeală, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/111 a, b (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 115, p. 196 (orig.).

---

[1] Aici şi în continuare, pentru "ă" sau "î", ierul mic (ь).
[2] În textul chirilic: ав.
[3] "peret", scris deasupra rîndului.
[4] Omis.
[5] Tăiat cu aceeaşi cerneală.

www.dacoromanica.ro

† Ѡ Ѳасилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Ѫнгровлахиискон. ѠЖ(є) пріидошѣ прѣд Нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, слоугa наш, Ѳндрашко, съ жена его, Настасїа, с(ъ)нъ Илинка, внѹк Косте митник[1], по ихъ[1] доброи волѣ, некым непонеждени, ани принселовани, и продали своа wти(и)нѹ и вик<кѹпленїє, половина>[2] село Ѳънчещи, что ѹ в(о)лостѹ Сѹчавскин, на Хораещи, съ дом готови, и съ став подли домо<в(є)>[2], и <с>[2]ъ садове, и съ мѣсту за сѣножатї и съ вес приход; та продал(и) наше вѣрномѹ болѣрин, Петричѣнко великїи армаш, радї една сто талер(и) сребрънихъ, а слоугам наш(є), Ѳндрашкови <и жени его>[3], било им правїи купежно wт Іѡнашко и wт брат <его>[3], Флорѣ, с(ъ)и(о)ве Дрѫгинъ. И въстал сѣ наше вѣрномѹ Петричѣнко вел армаш и заплатил им всє исплънаа, тим виш(є) писании р̃ тал(ери) сребр̃ъ[3]нїи ѹ рѹк слоугa<м на>[3]ш виш(є) писан, Ѳндрашко<ви>[3], и жени его, Настасїа, wт прад Нами и прѣд нашими болѣри.

Ино, Г(ос)п(о)дств(о) Ми и въсег(о) нашег(о) Съвѣта, ѡкож(є) ѹвидѣхом ихъ доброволное токмеж[4] <и>[4] исплъное заплато; въ том, и Ми, wт Нас, дадохом и потвръдили есми болѣрин наш вѣрномѹ, Петричанко великїи ар<ма>[2]ш <тоа>[2] в<и>[2]ш(є) [<п>[2]рѣд] р<є>[2]чена <половина с€>[2]ло Ѳънчещи, съ дом готови, и съ став, и съ садове, и съ мѣсту за сѣножат(ї) и съ вес приход. Тѣм радї, како да ест им правда wти(и)нѹ, и викѹпленїє, и ѹрик и потвръжденїє, съ въсѣм доходом, непорѹшено николиж(є), на вѣки.

И ни да с(ѣ) не ѹмишает прѣд сим истонном[5] листом и(а)шем.

Оу Ми̃с, л(ѣ)то ҳ̃зрм̃а сеп(темврїє) к̃а.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ къзал.

† Пътрашко Ѳашот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т [и][6] с(ѣ) искал m. p.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaint(e)a tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Vidraşco, cu soţia lui, Nastasiia, fiul Ilincăi, nepotul lui Coste vameş, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vîndut ocina şi cumpărătura lor, <jumătate din>[7] satul Bănceşti, care est(e) în ţinutul Sucevei, pe Horaeţi, cu case gata, şi cu iaz lîngă case, şi cu livezi şi cu loc de fînaţ şi cu tot venitul; şi l-au vîndut credinciosului nostru boier, Petriceaico mare armaş, pentru o sută de taleri de argint, iar slugilor noastre, lui Vidraşco, i-a fost dreaptă cumpărătură de la Ionaşco şi de la fratele <lui>[3], Florea, fiii Drăghinei. Şi s-a sculat credinciosul nostru Petriceaico mare armaş şi le-a plătit totul deplin, acei mai sus-scrişi 100 de taleri de argint, în mîinile slugilor noastre mai sus-scrise, lui Vidraşco şi soţiei lui, Nastasiia, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci Domnia Mea şi cu tot Sfatul nostru, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, întru aceea şi Noi, de la Noi, am dat şi am întărit boieriului nostru credincios, Petriceaico mare ar<ma>[2]ş, <acea> mai sus [înainte] spusă <jumătate din>[8] satul Bănceştii, cu case gata, şi cu iaz, şi cu livezi, şi cu loc de fînaţ şi cu tot venitul.

Pentru aceea, să-i fie lui dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7144 (1635) septembrie 21.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][6] s-a iscălit m. p.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, o ins. ulterioară>: Bănceştii ...[9].

Arh. St. Suceava, Documente, I/49.

Orig., hîrtie (27,5 x 40 cm.), rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roşie deteriorată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/120 (trad., din 1764 februarie 8, de Vartholomei <Măzăreanu>, arhimandrit al m-rii Putna.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/112 a (foto. după orig.) şi b (după trad.).

EDIŢII: *Tezaur sucevean*, p. 144, nr. 370 (rez. după orig.).

---

[1] După consoana finală, scrisă în rînd paieroc.
[2] Rupt.
[3] Omis.
[4] мѣ, adăugat deasupra rîndului.
[5] Aşa în orig.
[6] V. n. 4 de la doc. nr. 1.
[7] În trad. din 1764, In loc de "jumătate" (половина), Măzăreanu a presupus un "anume" (на има); v. şi doc. din 1606 iunie 22 (*D.R.H.*, A, XVII, vol. II, nr. 50, p. 49).
[8] În aceeaşi trad., greşit: "acel sat mai sus scris".
[9] Şters.

244 1635 (7144) septembrie 21, Iaşi.

† <Eu, Ţiganca,>[1] şi cu frate-mieu, Lupul, feciorii lui Andrei, <nepoţii lui Fî>[2]rtat, din sat din Băloşéni, de pre apa Jijiei, di<n>[3] ţ<i>[3]nutul Iaşilor, mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum am vîndut noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nice asupriţi, partea noastră de ocin(ă) din Băloşeşte, cît să va alége partea noastră toat(ă) din sat, şi din cîmpu, şi-n şes, şi din apă şi din tot venitul, ce să va alége partea noastră, pre hotarul satului. Şi o am vîndut lui Toader Ştefan şi Păradie[4] Saula şi lui Mihaiu Ungurul, dereptu cincidzăci de taleri bătuţi.

Şi acei bani i-am luat noi, de bunăvoia nostră, deplin, pen<tru>[5] această moşie, ce mai sus scrie, ca s(ă) le hie şi lor de acmu direaptă ocină, şi feciorilor lor, şi nepoţilor lor şi strenepoţilor lor. Aşijderea, cene să va alége din sămenţiia nostră, ca s(ă) nu mai aibă nici o treabă, nici să mai améstece alte cuvente, că am vîndut noi, de bunăvoe.

Eu, Ţiganca, neştiindu scrie, m-am rugat lui Ionaşco, feciorul lui Macsin Surîlă din Chivereşt(i), de Lăpuşna.

Şi eu încă am scris şi am fost la ceastă tocmală, şi Solon, feciorul Niţului ce au fost vornic, şi Vas(i)lie, feciorul lui Miron din Păşcani, de la Orheiu, şi alţi oameni b<uni> ...[3], scrie mai gios. Aceasta scriem ...[3], ca s(ă) <se>[5] ştie.

Ѯ Їс, в(ъ) л<(ѣ)т(о)>[3] хзрмѧ <7144/1635> септ(емврїе) к҃а <21>.

їз Солон нскал <m. p.>.

їз Басилїе нскал <m. p.>.

їз Сава Хъбговъл нскал <m. p.>.

їз Ионашко нскал <m. p.>.

їз Костантин Хъбгъл нскал <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Ѯчинил вриⷦ[6]; <şi alta, ulterioară>: Бълошани.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, III/54.
Orig., hîrtie (30,3 x 19 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipsă o parte din stînga sus şi două treimi din f. a doua.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/138 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 88, p. 108-109 (orig.).

---

[1] Rupt; completat după textul de mai jos.
[2] Rupt; v. doc. din 1634 decembrie 20 (*D.R.H.*, A., XXII, nr. 293) şi din 1635 februarie 15 (v. doc. nr. 35), referitoare la vînzări din acelaşi sat.
[3] Rupt.
[4] În loc de "Paradis".
[5] Omis.
[6] "Am făcut uric".

245 1635 (7144) septembrie 23.

7144 <1635> săpt(emvrie) 23.

Un ispisoc sîrbesc de la Vasile v(oie)vod, ci întăreşti cumpărătura lui Vînculeţ vor(nic) de Poartă pe moşie Părucenii.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVI/180.
Menţ. într-un perilipsis din 1818 septembrie 29, cu "scrisorile moşiei Siliştea cu scliştele ei".

246 1635 (7144) septembrie 26, Iaşi.

† Ию Вас(и)лїе воевода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Scriem Domniia Mea la[a] slugile Domniei Méle, la Văsiian Ordzea de Tălhăreşti şi la Tomiţa de Şătrăreni. Dămu-v(ă) ştire că Domniei Méle s-au jeluit sluga noastră, Macrii căpitanul, pre Ionaşco din Giumătăţéni şi pre fraţii lui[i] Ionaşco, dzicîndu că-i înpresură un loc de moşîe din Petreşti şi au dzîs că ş-au pus Ionaşco prisaca pre locul lui Macrii, iar Ionaşco au dzîs că unde ş-au pus presaca au plătit moarte de om, de au dat cindzeci de boi, cum au arătat Ionaşco, înnaintea Domniei Méle, şi zapis domnescu, cum au plătit ace moarte[1] de om, driptu acel loc.

Printru acéia, Domniia Mea v-am ales de înţelepţi şi de înţelegători; deaca veţi vedea cartea Domniei Méle, iar voi să mergeţi la satu la Petreşti şi la Iureşti şi să strîngeţi oameni buni, megiiaş(i) din pregiur, bătrîni, slugi domneşti şi preuţi, şi să socotiţi foarte[1] cu driptul, nămărui să nu făţăriţi, să <a>[2]legeţi cu acei oameni buni parte de ocină a Petreştilor despre <Iu>[3]reşti şi să le socotiţi deresele, pre unde le spune, pre acole să le alegiţi. Şi să socotiţi accle prisăci a lui Ionaşco: de va hi pre locul lui Macrii, să-i scoateţi prisaca, iar de va hi prisaca lui Macrii pre locul lui Ionaşco, aşîjderi să-i scoaţă presaca.

Şi cum le veţi alege, să le puneţi semne şi să ne faceţi scrisoare cu acei oameni buni, să ne daţi ştire. Сиди вам пишем. Инак не учените!

www.dacoromanica.ro

V Ѩс, л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1635> септ(емврїе) кѕ <26>.

Г(о)сп(о)д(и)нъ рєчи.

† Пътрашко Башот(ъ) вєл лшг(ш)ф(є)т m. p.

† Къзакул <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXLVII/33.

Orig., hîrtie (32,5 x 20 cm); difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, cu legenda obişnuită (v. doc. nr. 54).

Ibidem, A. N., MMCDLVI/16, nr. 39 (rez.).

Arh. St. Iaşi, CXXIII/45, f. 3 r (rez. într-o mărturie din 1806 august 10).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/113 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 234, nr. 1110 (rez., după rez. de la Arh. St. Bucureşti).

---

[1] "c", redat prin ѣ.

[2] Rupt.

247 1635 (7144) septembrie 26.

7144 <1635> săpt(emvrie) 26.

O mărturii di la Pătraşco Başotă vel log(o)f(ă)t i Savin Prăjescul vel vor(nic) şi di la alţi boeri di pre atunce, în care scrii c-au mersu înnainte lor Iordachi şi giupiniasa lui, Irina, fata lui Crăciun Găozu, şi, di a lor bunăvoi, au vîndut o bucată di loc ce să chiamă Lungul Grindul[1], ci esti în ţinut(ul) Fălciiului, ce-au fost la ocol(ul) Huşilor, a tîrgului, şi cu doî bălţi di peşte, anumi Lăpuşna şi Lăpuşniţa, din uric ce-au avut di la Pătru Vodă. Ş-au vîndut-o lui Dumitru ce-au fost pitar, drept 150 di zloţi. Şi, plătind ban(i) diplin, au întărit cu a lor iscălituri[2].

Arh. St. Bucureşti, Episc. Huşi, LXX/40, nr. 1.

Rez. dezv., în copia unui perilipsis din 1754 (7263) octombrie 29, cu "scrisorile Agăriceştilor".

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/114 a, b (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 234, nr. 1111, (rez. edit.).

---

[1] Desigur pentru: "Grindul Lung".

[2] În continuare, rezumătorul precizează: "Dară nume di boeri sînt mulţi, iar iscălituri mai puţini".

248 1635 (7144) septembrie 29.

л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1635> септ(емврїе) кд <29>.

Noi[1] Vasile voevoda.

† Scriem Domnie Me la sluga noastră, Gabor pîrcălabul. Facem[2] şt<i>[3]re că s-au pîrît di faţă, înnaint(ea) Domnii Meli, călugării di la mănăstiri Agapie cu tîrgoveţii di Fălciiu, pintru o bucată di loc şi pintru nişti bălţi cu peşti, ci li-a fost danie di la Irimie Vod(ă), din hotarul tîrgului.

www.dacoromanica.ro

Pintru aceasta, dacă veţ(i) vide carte Domnii Meli, iar tu să socoteşti cu omini buni, să alegi ace bucat(ă) di loc şi aceli bălţi cu peşti, dispre hotarul tîrgului, pi undi vor spuni dresăli lor. Şi, cum vei afla cu dreptul, să alegi şi să faci şi o scrisoare la mîna călugărilor, pentru căci au rămas călugării pi tîrgoveţi înnainte Domnii Meli, ca să aibă ei a-ş(i) ţine ace bucat(ă) di loc, cu tot vinitul. Altul să nu s(e) amestici pist(e) cart(ea) Domnii Meli.

<Pe partea de sus a paginei, două îns.>: Pe bălţile de la Făciiu, al(e) Agapii; <şi>: A Agapii.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 629 (Cond. Asachi), f. 296 r.
Copie din prima jum. a sec. XVIII.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/115 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 234, nr. 1112 (rez.).

---

[1] Pentru "Io".
[2] Aici şi deseori în continuare, "e", făcut ca "i".
[3] Omis.

249 1635 (7144) octombrie 2, <Bîrlad>.

† Andreiiaşu şoltuzul cu 12 pîrgari, i Ionaşc(o) Dinga, i Enachii Goian, i Ursul Vîntul, şi mulţi oameni buni, orăşéni de tîrg de Bîrladu, şi Nénea[1] de Obîrşiiani, scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare şi mărturie a noastră, cum au venitu înnaintea noastră Petra de Tominești şi au dat ea[1], de bunăvoia ei, de nimene silit(ă), nice înpresurată, o parte de ocină a ei din sat din Tominești şi altă parte de ocină iar din Bănceşti, cu tot venitul ce va hi pre acela locu a ei. Şi le-au dat acéle dooau părţi, amîndooau, lui Scărlet şi giupînesei sale, ca să le fie lor ocină direaptă, în véci, pentru căci i-au plătit Scărlet un fecior a ei, anume Ion, de o şugubină şi au dat doisprăzéci ga<l>[2]beni[3].

Dereptu aceasta, nime de ruda ei sa<u>[2] de feciorii ei să n-aibă tria<bă>[2], nicolij(e).

Noi încă, văzîndu bună tocmală de bunăvoia lor şi plată deplin(ă), noi i-am făcut aceasta mărturie de la noi, ca să le fie lor de credinţă, pînă ce-ş(i) vor face ei dirése domneşti.

Şi, pentru credinţa, pus-am şi pecétea oraşului şi ale nostre[4], văsim, <pe acest>[2] [list] zapis.

Бъ лѣт(о) хзрмѧ <7144/1635> окт(омврїе) в̃ <2>.
Йз ...[5] искал и писал сїю запис съ вчєнїєємъ[6].

Arh. St. Vaslui, Doc. I/12.
Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, pecetea tîrgului Bîrlad şi trei peceţi inelare, în tuş.
Arh. St. Iaşi, CDIX/105 (rez., numai cu vălcatul).

EDIŢII: "Miron Costin", IV (1916), nr. 1, p. 196 (orig.); Antonovici, *Doc. bîrlădene*, IV, nr. XLIV, p. 74-75 (orig.).

---

[1] "e", redat prin ѧ.

www.dacoromanica.ro

[2] Omis.
[3] "doisprăzéci ga<l>beni", scris ulterior, cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.
[4] Aşa în orig.
[5] Indescifrabil.
[6] "Eu ... m-am iscălit şi am scris acest zapis cu învăţătura lui" (a şoltuzului?).

250 1635 (7144) octombrie 4, Oboroceni.

A

Oboroceni, 4 octombre 7144 (1635).

"Popa Anton de Oboroceani şi cu fămeaia mea, cu Mărica, şi toţ(i)[1] feciorii[2] miei, anum(e)[3] Măriia şi Anna, şi eu, Gavrilaş Furduiu, şi cu feciorii[2] miei, şi eu, Nechifor, feciorul[2] lui Ionaşco Calot(ă)[3], ...[4], şi eu, Lealea[5], cu feciorii[2] miei, cu Ostahie şi cu popa Isac, şi Acsiniia" vînd "o parte de ocin(ă)[3] a nostrî, ce-am[6] avut în cel hăleşteu nou, ce-au[5] făcut dumnealui, postelnicul Ionaşco Prăjăscul, la Podul Ordzei ... [4] de în deal, despre Şcheai".

Se face înnaintea "vornicului, lui Gheorghie Năvrăpăscul, lui Iuraşco Adam de în Vlădeşt(i)[3], lui Toader Hărescul de Hăsnăşeani, lui Andonie de-acolea şi a lui Iosip de-acol(o)[3] şi a mulţi oamen(i)[3] buni, megiiaş(i) de pre înpregiur".

Iscălesc şi Nichifor, Slăvil(ă)[2] pis(ar[7])[3].

Peceţi cu cerneală şi urme de degete.

După Iorga, *St. şi doc.*, XI, p. 278.
Rez., cu extrase, după orig., care se afla în arhiva Goilav din Roman.

---

[1] Întregirea noastră; în orig., probabil, consoana finală era suprascrisă.
[2] În text. edit., "ci", redat prin č.
[3] În text. edit., paranteze drepte.
[4] Aşa în text. edit. (v. forma B şi doc, nr. 407).
[5] Probabil gr. pentru "Ile (Ilea)" (v. doc. nr. 407).
[6] În text. edit., "ce", redat prin č.
[7] Greşit, pentru "pis(al)".

B

Suret de pe zapisul popii lui Anton pe heleşteul Orzii, din let 7144 <1635>.

Adică eu, popa Anton din Oboroceni, şi cu fimeia me, Mărica, şi cu toţ(i) ficiorii mei, anumi: Mărica şi Ana, şi eu, Gavrilaş Furdoiu[1], şi ficiorii mei, şi eu, Nichifor, ficiorul lui Ionaşcu Cacotu[2], şi eu, Grigori Bîscotianul[3], cu ficiorii mei, şi eu, Sofroniea, şi Toader şi Irimie, ficiorii lui Gherasîm, şi eu, Iliana[4], cu ficiorii mei, cu Ostahi şi cu popa Isac, şi Acsînie, dăm ştire, cu acest zapis al nostru, pintru o parti de ocină a noastră, ce am avut în cel heleşteu nou, ce au făcut dum(nealu)i, post(elnicul) Ionaşcu Prăjăscu, la Podul Orzii, cum noi ni-am tocmit, de bunăvoia noastră, di i-am dat dum(isal)i acel loc ci mi l-au înnecat apa şi ni-au dat dum(nialu)i alt loc, drept locul nostru, din parte dum(i)s(ale), loc de fînaţ, de la prisaca dum(i)s(al)i de în dial, despre

www.dacoromanica.ro

Şchei, ci iasti hotarul dum(i)s(al)i, loc de patruzăci şi patru prăjîni[5] şi giumătate, cîte de trei stînj(en)i prăjîna, că atîta au cuprinsu locul nostru ci ni li-au înnecat apa, şi stîlpindu-s(e) locul nostru, ca să nu s(e) strîce hotarul.

Şi aciastă tocmală s-au făcut dinainte vor(ni)c(ului) Gheorghi Năvrăpăscul, şi dinainte lui Iuraşcu Adam din Vlădeşti, şi dinainte lui Toad(e)r Herescul din Hăsnăsăni, şi a lui Andon Dănîlian[6], şi a lui Iosîp dascalul[6] şi dinainte a mulţi oameni, megieşi den pin pregiur.

Deci, de acumu înainte ca să n-aibă nime a mai faci pîră, din oamenii noştri, pentru aciastă tocmală, pentru căci ni-am tocmit de bunăvoea noastră. Iar de va şi stîrni cineva vreo pîră, ca să n-aibă[7] a să credi[8] înnainte acestui zapis al nostru.

Spre mai mare credinţă, peceţile ni-a<m>[9] pus pre acest zapis, ca să fii de credinţă.

Aiasta scriem şi dăm ştire, ca să s(e) ştie.

Fiind întocma s-au adiverit.

Ghiorghi Sturza vel log(o)f(ă)t m. p.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice, (fost Bibl. Acad.), CXII/5.
Copie de la sf. sec. XVIII, sau înc. sec. XIX.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/116 a, b (foto.).

---

[1] În doc. de întărire din 1636 aprilie 27 (nr. 407): "Fordoiu".
[2] Greşit, pentru "Calot(ă)" (v. forma A şi doc. 407).
[3] În acelaşi doc.: "Boscătianul (Buţcăteanul)".
[4] Probabil gr. pentru "Ile (Ilea)"; v. doc. nr. 407.
[5] Corectat din cuvîntul "stînjăni",
[6] Gr., pentru "de-acolea" (v. forma A).
[7] "ca să n-aibă", repetat la începutul paginii următoare.
[8] "c", adăugat deasupra rîndului.
[9] Omis.

251 1635 (7144) octombrie 5, Cotnari.

† Иw Басилїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскwи. Сѫж(є) прїидоше, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, великиχ и малиχ, болѣрин наше вѣрнїи, Иwнъшкуцъ Пръжескул постелник, и принес един запис за свѣдѣтелство wт слуга наш, Макри къпитан, и wт Бежан Балше, и wт Томица, и wт Петрѣ Кичърь и wт иннаχ людї добрии и воинїи прѣднїи, сице писаɯе и свѣдѣтелствоɯе въ тот запис, како прїинде, прѣд Нами[1], Петрѣ[2] Бугулѣцѣ[3], син Кръстинен, за его доброю волю, неким непонѫжден а не присилован, и продал своя права wтн(и)ну и дѣдн(и)ну, wт пол село[4] Петрещи, трета част, что ест на Сижїе, у волости Дороχоиской, радї пет десѣт злоти битиχ.

Ино Г(оспо)дстве(о) Ми, ѥко увидѣχом тот запис за свѣдѣтелство, Г(оспо)дстве(о) Ми вѣровахом и, ɯеж(є) и wт Нас, дадоχом и потвръдиχом им. Тѣм радї, тоа трета част wт пол село Петрещи[2] да ест, и wт Нас, болѣрин(у) наш виш(є) писан, Иwнашко Пръжескул постелник, правда wтн(и)ну,

www.dacoromanica.ro

и дѣдн(и)ну, и уриk и потвръжденїе, съ въсѣм дъходом, непорушено емо николеж(е)[5], на вѣки вѣчнїи. И ин да сѣ не умишлет.

V Котнар, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмд wкт(омврїе) ѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вѣлѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(е)т [и][6] сѣ нискал <m. p.>.

† Щефан <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, Domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, boierul nostru credincios, Ionăşcuţă Prăjescul postelnic, şi a adus un zapis de mărturie de la sluga noastră, Macri căpitan, şi de la Bejan Balşe, şi de la Tomiţa, şi de la Petrea Chiceră şi de la alţi oameni buni şi oşteni de frunte, astfel scriind şi mărturisind în acel zapis, cum a venit, înaintea lor[7], Petrea Bugulẹţea[3] fiul Cîrstinei[8], de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, a treia parte din jumătatea satului Petreşti, care este pe Dzijia, în ţinutul Dorohoi, pentru cincizeci de zloţi bătuţi.

Deci Domnia Mea, cum am văzut acest zapis de mărturie, Domnia Mea am crezut şi, încă şi de la Noi, i-am dat şi i-am întărit. Pentru aceea, această a treia parte din jumătatea satului Petreşti să fie şi de la Noi boierului nostru mai sus scris, Ionaşco Prăjescul postelnicul, dreaptă ocină, şi dedină, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Cotnari, în anul 7144 <1635> octombrie 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][6] m-am iscălit <m. p.>.

† Ştefan <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXLVII/34.
Orig., hîrtie (30 x 21,5 cm), pecete mijlocie timbrată, deslipită. Cu o trad. din 1806.
Ibidem, A. N., MMCDLVI/16, nr. 10 (rez.).
Arh. St. Iaşi, CXXIII/45 (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/117 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 235, nr. 1113 (rez., de la Arh. St. Bucureşti, A. N.).

---

[1] Gr., pentru ними (lor).
[2] т şi р, în ligatură.
[3] ц (ţ), scris peste т (t).
[4] ѣ, scris peste и.
[5] и, scris peste ѣ.
[6] V. doc. nr. 1, n. 4.
[7] V. n. 1.
[8] Aşa în textul slavon.

252 1635 <octombrie, după 5-în. de 23>/1636 <iunie, după 5-în. de 20> (7144), Botoşani.

† Иw Василїѣ воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоu. Сѫж(е) прїидоше, прѣд Нами и прѣд въсими нашеми

www.dacoromanica.ro

молдавскимн болѣри, великиҳ и малиҳ, м(о)лебник наш, егумен, и вес събор wт с(вѣ)таа монастир Гълата Бъш и тегали за лици прѣд Нами на слvсѣ наше, Ионашко Добренкїе vрикар, радї село Мъчкътѣни, что wт wкол тръг наш, Ботошѣни, рѣкъщи м(о)лебници наше, калvгери, аж(е) тот село въш(е) писан, Мъчкътѣни, ест право даанїе и м(и)лованїе v с(ва)тѣн монастир wт Петра воевода и указовали прѣд Нами м(о)лебниц(и) наш(и), калvгери wт Гълата, и нарѣденїе на тог(о) село wт Петра воевода за даанїе и м(и)лованїе и, за потверъжденїе, wт Єремїа воевода и wт нииҳ г(о)сп(о)д(а)ри прѣжде Нас въвшим, и vприселовает им тот село, Мъчкътѣни, Добренкїе vрикар, без испрас, съ великое приселоваанїе. Й слvга наш въш(е) писан, Добренкїе vрикар, рѣкъщи прѣд Нами аж(е) тот село дал емv и м(и)л(о)вал Бърновскїе воевода и указовал прѣд Нами и нарѣденїе за даанїе wт Барновскїе воевода и за потверъжденїе wт Йлеѯандрv воевода и wт нииҳ г(о)сп(о)д(а)ри прѣжде Нас бъвше.

Таж(е), Г(о)сп(о)дс(т)в(о) Ми съдиҳом на ниҳ по правдою и по законv земскон и wкож(е) видѣҳом тиҳ истиниїи нарѣденїи, еж(е) указовали прѣд Нами м(о)лебници наа(и), калvгери wт Гълата, на тот село, Мъчкътѣниїи; другое, wбрѣтоҳом г(о)сп(о)дс(т)в(о) ми истинно аж(е) тот село ест право даанїе и м(и)л(о)ванїе с(ва)тѣн монастир из давна врѣмѣ, а тиҳ нарѣденїе еж(е) указовал Добренкїе на тот село wбрѣтоҳом Г(о)сп(о)дс(т)в(а) Ми истинно аж(е) сътворил wи тиҳ нарѣденїе съ хитростїа и съ великое приселоваанїе. Таж(е) м(о)лебници Г(о)с(по)дс(т)в(а) Ми, калvгери, wни vправилисѣ прѣд Нами и поставили собы ферѣю кд златї въ винстѣр Г(о)с(по)дс(т)в(а) Ми, а Добренкїе, wи зостал wт прѣд Нами и wт вес закон земскон. И нарѣденїе wт нег(о) ещеж(е) възѣл(и) сѣ и wрвали сѣ wт прѣд Нами. Ино wт сълѣ на прѣд Добренкїе да не имает ман тегатї, а ни добиватї на калvгери, радї сїа тѣж(е), николиж(е), на вѣки, прѣд сїм листом нашим.

V Ботъшѣни, л(ѣ)т(о) ×зрмд.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(о)ф(е)т [и][1] (са) искал <m. p.>.

† Ишнашко Мѣнижѣ <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Wт Василїе воевода, Мъч(и)кътѣ<ни>; <alta, de la mijl. sec. XIX>: Scrisor(e) di Măşcăteni; <şi alta, grecească>: Μασ <...>[2] κατηανι εις το οκολη του Μποτοσιανη[3].

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnczeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul nostru, egumenul, şi tot soborul de la sfînta mănăstire Galata de Sus şi au pîrît de faţă înaintea Noatră, pe sluga noastră, Ionaşco Dobrenchie uricar, pentru satul Măcicăténi, care este din ocolul tîrgului nostru, Botoşéni, spunînd rugătorii noştri, călugării, că acest sat mai susscris, Măcicăténi, este drcaptă danie şi miluire sfintci mănăstiri de la Petru voievod şi au arătat înaintea Noastră rugătorii noştri, călugării de la Gălata, şi drese de danie şi miluirc pe acest sat de la Pctru voievod şi, de întărire, de la Eremiia voievod şi de la alţi domni foşti mai înainte de Noi, şi le asupreşte acest sat, Măcicăténi, Dobrenchie uricar, fără drept, cu mare asupreală. Iar sluga noastră mai susscrisă, Dobrenchic uricar, a spus înaintea Noastră că acest sat i l-a dat şi l-a miluit Bărnovschie voievod şi a arătat înaintea Noastră şi drcs de danie de la Barnovschic voievod şi, de întărirc, de la Alexandru voievod şi de la alţi domni foşti mai înainte de Noi.

www.dacoromanica.ro

Astfel, Domnia Mea i-am judecat după dreptate şi după legea ţării şi dacă am văzut aceste adevărate drese, pe care le-au arătat înaintea Noastră rugătorii noştri, călugării de la Gălata, pentru acest sat, Măcicăténii alta, am aflat Domnia Mea cu adevărat că acest sat este dreaptă danie şi miluire sfintei mănăstiri de demult, iar aceste drese, pe care le-a arătat Dobrenchie pentru acest sat, am aflat Domnia Mea cu adevărat că el a făcut aceste drese cu vicleşug şi cu mare asupreală. Astfel rugătorii Domniei Mele, călugării, ei s-au îndreptat înaintea Noastră şi şi-au pus ferîie 24 de zloţi în visteria Domniei Mele, iar Dobrenchie, el a rămas dinaintea Noastră şi din toată legea ţării. Şi dresele încă s-au luat de la el şi s-a rupt dinaintea Noastră. Deci, de acum înainte, Dobrenchie să nu mai pîrască, nici să dobîndească asupra călugărilor, pentru această pîră, niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Botăşani, anul 7144 <1635-1636>.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco başotă mare logofăt [şi][1] m-am iscălit m. p.

† Ionaşco Mînjea <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCIV/85.

Orig., hîrtie (42 x 27,5 cm), filigran, pecete mijlocie în ceară roşie, pierdută, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, CCVI/172 (trad. din 1789 iulie 15, Gheorghie Evloghie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/118 a, b (foto., după orig. şi trad.).

EDIŢII: Iorga, *Doc. Callimachi*, II, p. VII, n. 1 (rez. edit., probabil după trad. lui <Gheorghie> Evloghie).

Datat în funcţie de locul de emitere al actului: Botoşani, unde Vasile Lupu s-a putu afla, în limitele intervalului 1 septembrie 1635-31 august 1636, atestat de văleatul 7144, doar în luna octombrie 1635 (v. doc. anterior, emis, de cancelaria domnească, la Cotnari) sau în luna iunie (v. doc. nr. 430-431, emise la Suceava).

---

[1] V. doc. nr. 1, n. 4.

[2] Şters.

[3] "Măscăteni, în ocolul Botoşanului".

253 1635 (7144) octombrie 11, Hălăştiiani.

† Adecă eu, Ion Cioplan, feciorul lui Gligorie Cioplan ce au fostu hatman, mărturisescu, cu cestu zapis al mieu, cumu m-am tocmit cu dumnealui, cu Lupul Prăjescul cliuciarel[1], de i-am vîndut dumisali o vie la Cotnariu, ce iaste în deal, la Cîrjeşti, care vie mi[i]-au fostu mie moşie de la moaşe-mea, Nastasiia Cioplăneasă. Şi cîndu i-o am vî<n>[2]dut dumisali acea vie, au fostu pustie, ţelină[3].

Şi mi[i]-au dat dumnealui patrudzăci de lei, dennaintea lui Pătraşco Ciogolea, şi dennaintea lui Lazor Moţoc, şi dennaintea lui Strătulat Dracii, şi dennaintea lui Ştefan den Drăgoténi, şi a lui Pătraşco de-acolea, şi dennaintea popei de Hălăştiiani, şi a lui Ţuţurmac de-acolea şi a mulţi oameni buni, cîţi, nu-s scrişi. De aiasta scriem şi mărtirisim.

Şi, mai pre mare credinţă, am iscălit şi ni-am pus şi peceţile, ca să să ştie.

V Хълъщїѧнн, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмѧ <7144/1635> wкт(омврїе) а̃ї <11>.

www.dacoromanica.ro

† Аз Ивн Чюлпан искал <m. p.; sig.>.
† Аз Страт(блат) Драч(а) искал <m. p.; sig.>.
† Аз Пътрашко Чеголѣ m. p.; <sig.>.
† Аз Попа Щефан от Хълъщинни <m. p.; sig.>.
† Ţuţurmac <m. p.>.
† Щефан от Дръготѣни <sig.>.
† Пътрашко от Дръготѣни.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Zapis ot Ciolpan pre o vie la Cîrjeşti, să fac ispisoc domnesc şi să o scriu la tîrgu; <şi, adaus ulterior>: Ispisoc dom[ă]nescu amu făcut; <şi una din sec. XVIII>: La Cotnar(i).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVII/148.
Orig., hîrtie (30,7 x 21,3 cm), difolio, filigran, cinci peceţi inelare în fum, din care trei rotunde şi două octogonale.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/119 a, b (foto.).

---

[1] Greşit, pentru "cliuciarul".
[2] Omis.
[3] "e", redat prin ѣ.

254 1635 (7144) octombrie 16, Bodeşti.

Сѣ вѣо аз, Тома постелник[1], scriu şi mărturisescu, cu cest zapis al meu, cum au învăţat şi au grăit cătră noi răposata giupîneasa Mărica cluceroae, la datul sufletului său, zicîndu că s-au prilejuit nepotul său, popa Vasile den Şerbeşti, de au pricestuit şi au făcut masle şi rugă, înaintea morţei dumisale, şi au scris toate trebele la moartea dumisale.

Deci, dumneaei, fiindu-i preutul nepot şi au slujit den pruncia lui la dumnealor, i s-au făcut milă şi ş-au adus aminte şi l-au dăruit cu partea dumisale de ocină la sat la Vîrtop, ce se va alege în tot hotarul, cu tot venitul moşii dumisale. Aşijderea, au fost cumpărat dumneaei, giupîneasa Mărica, şi cu Dochia, înma[2] preutului Vasile, depreună, partea lui Simion Beşétea[3], văru-su. Deci, acea cumpărătură încă i-au dăruit preutului, să hie de tot a preutului şi aceia cumpărătură. Şi i-au dat şi zapisul ce i-au făcut Beşétea[3] şi altu zapis de-ntăritură, de la Vasile Vodă. Aşijderea o parte de moşie, ce să va alege, ce au fost cumpărat dumneaei de la Ioana, dreptu 12 taleri bătuţi, aceia încă o au dăruit preutului, pentru căci este Ioana sor(ă) înmei preutului.

Aceste, ce mai sus sîntu scrise, danie şi milă, diumneaei le-au dat la moartea dumisali şi să-şi facă şi dires domnescu. Şi s-au rugat la moartea dumisali preutului, ca să aibă a ruga pe milostivul Dumnezeu la sfîntul jărtvănic şi la svîntul prestol, unde să slujăşte sfîntul agneţ, unde iaste nădejedea creştinătăţei.

Şi aceasta d[e]anie[4] au dat dumneaei cu mare blăstăm, să fie anaftema şi proclet cine să va amesteca sau va gîlcevi den rudele sau den nepoţii dumisale.

Şi, cînd au miluit pe nepotu-său, pe popa Vasile, cu această adevărată danie, tîmplatu-s-au acole părintele Andonie de Besericani şi Ghiorghie Bos(ie)[5] de Dolhieşti.

Şi, spre mai mare credinţă, am iscălit şi ne-am pus şi peceţile, ca să să ştie şi să se crează.

www.dacoromanica.ro

Пис ѕ Ѳодѣщи в(ъ) лѣт(о) хзрмѧ <7144/1635> м(ѣ)с(а)ца wкт(омврїа), ѕї дни[1] <16>.

Andonie.

[L(ocul) p(eceţii)][6].

După Ghibănescu, *Surete* III, nr. 78, p. 121-122.
Orig., care se afla în posesia lui Gr. Buţureanu, Iaşi, (*Ms. Surete*, V, 248).

---

[1] În text. edit., cu litere latine.
[2] Urmează, în paranteză, cu caractere chirilice: днма.
[3] În text. edit.: "Beşeatea".
[4] În text. edit.: ѧѳанїѥ.
[5] Parantezele edit.
[6] "Pecete în fum" (precizarea edit.).

255 1635 (7144) octombrie 18, Miclăuşăni.

Adecă eu, Toader, şi Dumitru, şi Irinna şi Anna, ficiorii lui Ghermanu, nepoţii Nichitii, strănepoţii Săcuianului, de nimine nevoiţ(i), nici asupriţ(i), ci de bunăvoia noastră, am vîndut o sălişti de sat, di moşîea noastră, ci ni s-au vinit de înpărţală, parte dispre alţi fraţi, anumi Hrobnea, în ţînutul Hotinului, cu locuri di heleştei, şi de mori, şi cu pomet şi cu tot venitul. Şi am vîndut dumisali, pîrcălabului Costandin Stîrce, drept cinci suti di taleri bătute.

Şi într-această tocmală fost-au Toadir Arbure diacărdureali[1], şi Avram de Lucăceanul[2], şi <E>[3]frim Hăjdeu, şi Costandin Drăgăşăscul, şi Toma sulgeriul, şi Grigorie şi Nicolaiu, ficiorii Tăutului.

Şi eu însumi, Toader Gherman, am scris, să să ştie.

Пис ѕ Миклъшѣни, wкт(ом)вр(їѥ) 18, лѣт(о) <7144/1635>.

Toadir Arbure.

Lupul ot Băloşăni.

Eu, Gociul de Dorohoiu, m-am prilejit la această plată.

Eu, Ştefan Tăban, încă m-am prilejit.

Arh. St. Iaşi, DCCXCI/40, f. 39 v. - 40 r.
Copie de la înc. sec. XIX.
Ibidem, DCCXCI/512, f. 438 v. (rez. într-un perilipsis din 1809 martie 13); CXLVI/7, f. 8 (rez. într-o listă de scrisorile moşiilor din ţ. Hotin, ale lui Iordache Roset vistier, din anul 1809); CCLIX/2, f. 23 r. (menţ., într-un izvod din 1807 februarie 10).

---

[1] Lectură greşită, pentru: "din Cordăreni"; v. doc. de întărire, din 1635 (7144) noiembrie 28 (nr. 280).
[2] În loc de: "Lucăceni".
[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Иw Ласиліе воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem Domniia Mea la credincios boiarinul Domniei Méle, la Chicoş şetrariul cel mare. Dămu-ţi ştire pentru o pîră ce au avut boiarinul Domniei Méle, Roşca vornicul de gloată, cu nişte oameni den ţinutul tecuciului, pentru nişte[1] ocine. Deci, Domniia Mea te-am ales pre dumneata de boiarinu bun şi înţeleptu, ca s(ă) mergi la sat(e), la Ţigănei şi la Blăjéri.

Deci, boiarinul Domniei Méle, Roşca vornicul, n-au putut veni la dzi, că l-am fostu lăsat Domniia Mea cu credincios şi cinstit boiarinul Domniei Méle, logofătul cel mare, la Scaunul Domniei Méle. Deci, n-au putut veni la dzi. Pentru acela lucru, deaca vei vedea cartea Domniei Méle, iar dumneata să mergi la céle sate, ce scrie mai sus, să-i alegi părţile de ocină, pre unde-i vor spune dirésele şi uricele, şi să-i pui stîlpi pre unde va fi[2] locul lui. За тоє пишем Г(о)сп(о)дстве(о) Ми. Инак не бчините!

Оу Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1635> wкт(омврїе) кг <23>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нь вел҃л.

† Пътрашко Кашот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т m. p.

Тодєр <писал>.

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: Blajeri.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., XX/39.
Orig., hîrtie (31 x 19 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/120 (foto.).

[1] ("şt"), scris peste altă literă.
[2] "fi", scris deasupra rîndului.

257 1635 (7144) octombrie 24.

O carte de la Vasilie Vodă, den let 7144 <1635> oct(ombrie) 24, prin cari scrii către un Pătraşcu pîrcălabul, porocindu-i ca să margă să aliagă o parte de ocină din Muntini şi din Sirbi, de la ţin(u)t(ul) Niamţului, ce li-au luat Ştefan Boul, pentru datorii ce-au avut tată-său <de>[1] la Ciocîrlii, precum au arătat şi zapisili.

Arh. St. Iaşi, Cond. K 372, p. 267.
Rez. într-o copie a unei cărţi a Divanului, din 1786 iulie 21.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 267, nr. 24/2 (menţ. după rez. din Cond. K).

[1] Omis.

258 1635 (7144) noiembrie, Iaşi.

† Иw Ласиліе воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарь Земли Молдавскои. Scriem Domniia Mea la slu<ga>[1] noastră, Sava cămăraş[2]. Dămu-ţi ştire

www.dacoromanica.ro

că[3] s-au pîrît de faţi înnaintea Domnie Méle, boiarinul Domniei Méle, Vasilie Roşca dvornicul, cu Hîrbor şi cu oam<e>[1]nii săi, pentru sat, pentru Dimaci, dzicîndu înnaintea Domnie Méle boiarinul nostru, Vasilie Roşca, că-i iaste cumpărătură acel sat Crîstei vornicul şi au arătat şi zapis de cumpărătură de la Crîstea vornicul. Iar Hîrbor cu o<a>[4]menii săi au dzis c<ă nu>[5] iaste cumpărătură Cîrstei vornicul, nici au vîndut, nici Hîrbor, nici oamenii săi.

Deci, Domniia Mea le-a, aflat lége să vic acolo, să scrie giurători Hîrbor, doadzeci şi patru de giurători: unii <să-i>[1] scrie boiarinul nostru, vornicul Roş<ca>[1]; alţi giurători să-i pue Hîrbor. deci, pentr-<acé>[4]ia, da<c>[4]a vei vedea cartea D<omn>[5]ie Méle, iar tu să scrii acei giurături într-un izvodu, să vie să giure aicea, înnaintea Domniei Méle şi să le pui dzi în doa săptămîni, să stea de faţi, înnaintea Domnia Méle, Hîrbor cu giurătorii. Тои пишем Гос(под)с(т)во Ми. Инак не учините!

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1635> н<ое>[4]в(рїе) ...[5].

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вєл лwг(w)ф(є)т m. p.

† Щєфан <писал>.

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII: † Carte ce de pîră pentru satu Dimăceni, la Vadul Roşcăi.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Adam, VI/11 a.

Orig., hîrtie (30,5 x 19,5 cm), rupt la îndoituri şi ros de cari, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Ibidem, IV/90 (nr. 2), IV/112 (nr. 2) şi VI/212 (rezumate).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/45 (xero.).

EDIŢII: Solomon - Stoide, *Doc. tecucene*, I, nr. XV, p. 12-13 (orig., cu data de lună şi zi: iunie 15);

Catalog, II, p. 236, nr. 1120 (rez. edit.).

---

[1] Omis.

[2] "Saca cămăraş", adăugat cu altă cerneală.

[3] "ă", scris peste un "u".

[4] Rupt.

[5] Şters şi rupt.

259 1635 (7144) noiembrie 2.

† Adecă noi, Liontic şi T<o>[1]a[s]der şi Hilip şi Părasca, feciorii Varnave[e]i, nepoţii Drace[e]i ot trăg Camen(a), scriem[2] şi mărturisim, cu cestu zapis al nostru, înşine pre noi, de nime nevoiţi, nic(i) presuraţi, ce de bunăvoia[3] noastră, am vîndut un loc de prisac(ă), direaptă moşiia nostră, unde au fost lăcuindu[4] strămoşii noştri, în Torturești, ce-au fost oarecîndu sat. Am vîndut sfente[c][5]i mănăstiri Bcserecanilor, dereptu o sută de tale<ri>[1], bani buni, cu cheltuiala, ca să hie sfent[e]i mănăstiri ce mai sus sc<r>[1]ie, Bcserecanilor, direaptă moşii şi neclătită în véci, cu tot locşorul şi cu pomii ce simt a cumpărăturiei, cu poeni cu tot.

www.dacoromanica.ro

Ce-am înblat de-am arătat locul călugărilor, cu şoltuzul, cu Toader, şi cu pîrgarii săi, anume: cu Nechita, şi cu altu Nechită, şi cu Ştefan Munteanul şi cu mulţi oameni buni, bătrîni şi tineri, din tîrgu[6], şi de mejiiaşi, ş-am pus sémne pen pregiurul locului, ce s(ă) începe din carpănulu ce iaste din gios de hălăşteu, pre zănoagă la deal, pînă <în>[1] nucul cel mare; din nuc pînă în cireş; din cireş pînă în măstacăn; din măstacăn pînă în drumul cel [... rîn][7] bătrînu, tot den sămnu în <să>[1]mnu; de aciia, drumul în sus pre margine, pînă în teiu, unde iaste sămnu; din teiu în sus, pînă în curăţitura lui Hilip, şi pre lîngă[8] curăţitura lui Hilip, pînă în vale, şi valea în gios, pînă[3] în furcitură[9].

Aceasta curătură o am cu<m>[1]părat deusebi de la Leontie, fratel(e) lui Hilip, iarăşi, şi i-am făcut plată deplin, deusebi de ceia fraţi ce mai sus sc<r>[1]ie, şi iarăşi denaintea şoltuzului şi a pîrgarilor şi a celor oameni buni, ce mai sus scrie.

Şi iarăşi, din furcitura văie<i>[1], valea în gios, pe lî<n>[1]gă prisacă, pînă den gios de hălăşteu, unde să înpreună sémnele, la carpăn, pen pregiurul locului.

Dec(i), s-au scula<t>[1] egumenul şi cu tot săborul de la sfînta mănăstire, ce mai sus sc<r>[1]ie, de ne-au făcut noo plat(ă) deplin, cu acei bani, ce mai sus scrie. Şi lui Leontie iarăş(i) au făcut plată deplin, deusebi, pre acea curătură.

Şi iarăşi au cu<m>[1]părat aceşti părinţi, ce-<s>[1] mai sus scrişi, trei pămînturi pe deal, la lac[10], doo de la Leontie, iarăşi, şi un(u)lu de la Acsinte din Furcéni. Acéstea părţi s-au cu<m>[1]părat tot denaintea şoltuzului Toader şi a pîrgarilor săi şi a mulţi oameni buni, cumu şi mai sus scrie.

<Pre>[1] mai mare mărturie, amu pus pecétea tîrgului cătră acest zapis. De[11] aceast(a) scriem şi mărturisim cu credinţa noastră.

И быст(ъ) течєнїє лѣтї[12] хзр҃мѧ <7144/1635>, м(ѣ)с(а)ца нєв(рїи), ѕ̄ <2> д(ь)н(и).

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Исписок[13] wт Торговєщє.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, III/10.
Orig., hîrtie (31,6 x 19,8 cm.), filigran, pecetea tîrgului Piatra în fum, neclară.
Ibidem, M-rea Bistriţa, X/2 (copie); Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericani), f. 36 r. (rez.):
Arh. St. Iaşi, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1357, op. 1543, dos. 253, f. 431 r. (rez.);
Bibl. Acad., Fotografii, XXVI/38 (foto. după f. 2 r.)
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/121 a, b (foto.); ibidem, Xerogr. de doc., I/46 (xero. după f. 1 r.).

EDIŢII: "Creşterea colecţiunilor", 1937, p. 59 (rez. după foto. de la Bibl. Acad.);
Catalog, II, p. 235, nr. 1114 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.
[2] ρ "r", adăugat ulterior, între "c" (к) şi "i" (и).
[3] "ă"/ ultimul "ă", redat prin ѫ.
[4] "c" (к), adăgat înghesuit în rînd.
[5] "f" (ѳ), transformat din altă literă.
[6] Deasupra, un "g" (г) anulat.
[7] Anulat ulterior de diac.
[8] "gă" (гъ), adăugat deasupra rîndului.
[9] "ă" (ъ), scris îngroşat, peste altă literă, cu altă cerneală.
[10] "la lac", adăugat pe margine, cu altă cerneală.
[11] "e", redat prin ѣ.
[12] "Şi" a fost cussul anilor 7144 <1635>, luna noiembrie, 2 zile".
[13] Transformat ulterior, cu altă cerneală, în ꙗзписъ.

www.dacoromanica.ro

† Ию Бас(и)лїе воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă au venit, înnaintea Noastră şi înnaintea boiarilor noştri, a mari şi a mici, Elinca, giupîneasa lui Iacob Moţoc, fata lui Calapod, de a ei voie[1] bonă, de nime nevoită, nice înpresurată, de au vîndut a sa[a] dreaptă ocină şi moşîie[1] din sat din Brăténi, din ţînutul Sucevei, din giumătate[2] de sat, din[n] a patra parte[2], giumătate[2], cu vad de moară şi cu tot venitul, de au vîndut slugii noastre, lui Buzanoschie ce-au fostu vornic şi lui Bădiliţi, fiiastrul lui Buzanoschie, dreptu patrudzăci de taleri de argintu.

Deci, Domniia Mea şi cu tot Svatul Domnii Méle, vădzîndu de bunăvoie[1] tocmală şi deplin(ă) plată, Domnia Mea încă[3] le-am dat de la noi, ca să le hie lor dre<p>[4]tă ocină şi moşîie[1], cu tot venitul, aceia ce mai sus iaste scrisă, din satu din Brăténi, <din giumătate de sat>[4], din a patra parte[2], giumătate[2], neclătită nici dănăoară, în vec(i), nici să să <a>[4]mestece nime priste cartea Domniei Méle. За сие пишем Г(ос)п(о)дств(о) Ми. Инак не бъдет.

V Мс, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1635> ноемв(рїе) s <6>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вєл лwг(w)ф(є)т m. p.

† Къзакул <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/8.

Orig., hîrtie (31 x 19,7 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată, dar imprimată, în chinovar, pe treimea stîngă a doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/122 (foto.).

---

[1] "ie", redat prin ѧ.

[2] "e", redat prin ѣ.

[3] "încă", scris înghesuit. Iniţial, diacul a scris un "a" care, prin ligatură cu "c" (к) a devenit "î" şi a scris înghesuit în rînd, ultima literă: ъ ("ă").

[4] Omis.

261 1635 (7144) noiembrie 6.

Suret di la Vasile voevod, scos di<n>[1] cel sîrbăscu.

† Noi Vasile voevod, cu mila lui Dumnezău, domn Ţărîi Moldovii. Viind înainte Noastră şi înainte boerilor noştri di Moldova, mari şi mici, sluga nostră, Toder Beldiman, şi cu soţie sa, Candachie, şi cu soru-sa Drăgulina[2] Gherghiloae, fetile lui Pătrăşcan biv clucer, şi, stînd di faţă cu [să][3] Moglan, şi cu Toder, şi cu Naşcul, şi cu Ionaşcu ce-o fost hotnog, şi cu Samoilă şi cu alţi oameni a lor din satul Muşăteştii, zăcînd sluga noastră, Toader Beldiman, şi cu soţia sa, Candachiţa[4], şi cu soru-sa, Gherghiloai, cum că li s-ar fi înpresurînd o bucată di moşii din hotarul satului Ruşii fără de ispravă, iar acei oameni, arătînd scrisoare, din satul Muşăteştii, zăcînd înainte Noastră că este ace bucată de hotar dreptă a lor moşii şi ocină.

Iar Noi, necrezindu-i, am socotit cu tot Sfatul nostru şi am rînduit pe boeriul nostru, Tănasie dvornic di Poartă, ca să mergă la acele sate, şi să strîngă oameni bătrîni, şi să facă cercetare pintre megieşi şi să dei şi scrisoare la care parte să cade. Şi, mergînd sluga noastră, Tănasii vornic, cu alţi oameni domneşti, iar ei au stătut şi s-au dovedit şi au ascunsu scrisorile lor cari arată că au pe ace bucată de hotar, ce au mărturisitt pintru

www.dacoromanica.ro

acea bucată di hotar din satul Ruşii, din ţinutul Bacăului, piste Bistriţi, cum că ace bucată di hotar au fost stîlpită di Alixandru voevod, ficior lui Ştefan voevod; şi au rămas ră ace scrisoare a lui Moglan, i Naşcul, i Ionaşco hotnog şi a lui Samoilă din Muşăteşti şi au întorsu cheltuiala, 12 zloţi, înainte Noastră, slugii noastre, lui Toader Beldiman şi soţii sale, Candachiţa[4], şi surori-sa, Gherghiloai.

Şi, văzînd şi Noi a lor dreptate, le-am întărit şi di la Noi, tot după vechile hotară, di la Alexandru voevod, ca să le fii întăritură di la Noi şi di la tot sfatul nostru, lor şi ficiorilor, nepoţilor şi strănepoţilor, nesupăraţi de nimene, în veci, peste această scrisoare a Domniei Mele.

Let 7144 <1635> noevrie 6.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Transcr. particulare, nr. 4.

Copie modernă după trad.

Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 81, f. 129 v., nr. 1 (rez. din 1846 iulie 13); ibidem, Divanul Domnesc, Tr. 1137, op. 1290, dos. 126, f. 30 r. (rez., într-un opis din 1836 august, după o trad. [5], care "să află la polc(ovnicul) Şardicov, la Chişinău, fiind părtaş la moşia Ruşii, spre a căruia dovadă stă adeverinţa sa, aceasta din<d> înţălegire că Fundul din Bacău nu esti acolo uni d(umnealor) boerii îl stăpînesc").

---

[1] Omis în copie.

[2] În cele două rez. (v. *descr. arheogr.)*: "Drăguna" şi, respectiv "Drăghina".

[3] În copie: "Sămoglan"; desigur, contopire greşită a prepoziţiei съ (să cu) cu numele propriu ce urma - greşeală aparţinînd traducătorului.

[4] Mai sus: "Candachie".

[5] Copia edit. este făcută, probabil, după această trad.

262 1635 (7144) noiembrie 10, Iaşi.

† Иѡ Басилиє воєводѧ, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Мѡлдавскѡи. Dat-amu cartea Dumiei Méle slugei noastre, lui Costantin Boldur, spre acea ca să hic tare şi putérnic cu cartea Dumiei Méle a opri o a patra parte de sat de Negreşti, parte Huhulei, ce iaste partea din gios, despre alţi răzéş(i).

Iar cui va părca cu strîmbul, iei vor veni de faţă cu sluga Dumiei Mélc, carelc mai sus iaste scris, Costantin Boldur. <И>[1] никто да не смѣет им дръжатї или wпиратї, прѣд сиѫ лист Г(ос)п(о)дств(а) Ми[2].

† Пис ѳ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмѧ <7144/1635> ноєв(рїє) ї <10>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вєл лѡг(ѡ)ф(є)т m. p.

† Їѡн <писал>.

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: Negreşti. Carte de o parte a lui Costantin Boldur, dc Negreşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDLI/8.

Orig., hîrtie (16 x 19,5 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, parţial slab imprimată, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/123 (foto.).

www.dacoromanica.ro

[1] Rupt.

[2] "<Şi> nimeni să nu îndrăznească să le ţină sau să le oprească, înaintea acestei cărţi a Domniei Mele".

263 1635 (7144) noiembrie 11, Iaşi.

† Иw Бас(н)лїє воєвода, в(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоu. Gдж(є) прїидwш(а) прѣд Намн и прѣд вьсѣм(н) нашим(н) болѣр(н), болѣрни Г(ос)п(о)дства Мь, Иwрдаки вел вистѣрник, и ѕказал[н] прѣд Намн єдин запис за мартурїє wт болѣр Г(ос)п(о)дства Мь, wт Петричанко[1] вел армаш, и wт Банѣл вистѣрник, и wт Щефан Моимъскул бнв вел питар и wт нпьх, напнсамщи въ ним како прнндет[2] прѣд нпм(н) Гръждѣн, с(ъ)нъ Иwнашко Бѣрдеш и Маринкъи Бердншоае wт Нѣмцѣ, некнмже непонѣжденнн а нн прнсловани, нж за своnх доброволнїн, и продал(н)[2] своnх права чѣст за wтн(и)ну, ҝѕ нивн wт царнн wт нпх, что нмали wнн чѣст нх, ѕ село Кръляцнн, wт ватра[1] селов, wт поли, и wт вода, и wт садов и wт вес мѣста, еж(є) нзберит са чѣстї нх. Та продали болѣрнив Г(о)сп(о)дствv Мь вниш(є) писаномv, Иwрдаки великомv вистѣрникv, радї два десѣт угорски добрнх, п(н)н(ѣ)ѕн готовн. И дал им вьснх за исплън(ое) платv, въ ръкаx им, Гръждапv, с(ъ)нъ Iwнашко Бѣрдешv, и Маринки, шко да ест емv wтн(н)на и дѣдн(н)на и внкупленїє, съ вьсѣм доxодом.

Ино <Мь>, видѣвше нх за доброволнїн токмежно и зансплън(о)є заплатж и съ велнка мартурїє wт вниш(є) писанnх, wт болѣри Г(ос)п(о)дства Мь, а Г(оспо)дства Мь ещ(є) дал(н) и потвръдил(н) есмн им, сим листом Г(ос)п(о)дства Мн, шко да ест им wтн(н)на и дѣдн(н)на за внкупленнїє. И нн да с(а) не ѕмншает прѣд сим листом нашим.

Пнс v Iйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳѕрмд ноев(рїє), аї д(ь)н(н).

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т нскал <m. p.>.

† Сергїє <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Част Бердеш wт Кърлнѕн, wт Гръждан.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, boierul Domniei Mele, Iordachi mare vistiernic, şi a arătat, înaintea Noastră, un zapis de mărturie de la boierii Domniei Mele, de la Petriceaico mare armaş, şi de la Banul vistiernic, şi de la Ştefan Moimăscul fost mare pitar şi de la alţii, scriind în el cum a venit înaintea lor Grăjdean, fiul lui Ionaşco Vérdeş şi al Măricăi[4] Verdişoaie[4] de la Neamţu, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vîndut partea lor dreaptă de ocină, 26 de pămînturi din ţarină de la ei, pe care le-au avut ei, partea lor, din satul Cîrligii, din vatra satului, şi din cîmp, şi din apă, şi din grădini şi din tot locul, care se vor alege părţile lor. Şi le-au vîndut boierului Domniei Mele mai sus scris, Iordachi are vistiernic, pentru douăzeci de ughi buni, bani gata. Şi le-a dat toţi plată deplină, în mîinile lor, lui Grăjdan, fiul lui Ionaşco Vérdeş şi al Măricăi, ca să-i fie ocină şi dedină şi cumpărătură, cu tot venitul.

www.dacoromanica.ro

Deci <Noi>[3], văzînd tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi cu mare mărturie de la mai susscrişii, de la boierii Domniei Mele, Domnia Mea încă le-am dat şi le-am întărit, cu această carte a Domniei Mele, ca să le fie ocină şi dedină de cumpărătură. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7144 <1635> noiembrie 11 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit m. p.

† Serghie <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Partea lui Verdeş, din Cîrlidzi, de la Grăjdan; <şi alta, de la sf. sec. XVIII>: † Cîrligii, la Neamţu.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LVI/11.
Orig., hîrtie (31,8 x 19,8 cm) pecete mijlocie în ceară roşie, timbrată.
Ibidem, CXXII/105 (trad. din 1787 mai 30, de Gheroghe Evloghie dascăl) şi LVII/89 (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii XXIII/124 (foto.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 35-36 (trad. din 1787);
"Creşterea colecţiunilor", 1908 p. 190 (rez., după aceeaşi trad.).

---

[1] т şi р, în ligatură.
[2] п şi р, în ligatură.
[3] Omis.
[4] Aşa în orig.

264 1635 (7144) noiembrie 11, Iaşi.

† Сѣ оубо ми, Савин Пръжескѹл великїи дворник Долнѣи Земли, и Юрдакїе великїи вистѣриник, и Нѣнюл дворник глотиїи, и Тоадер Белдиман, и Пънтелею wт Хърли<ч>[1]ещи, и Миръвцъ wт Бълвшъщи, и Дамаскин, с(ъ)нъ Манѣ, и нинѫ болѣри и вонии прѣдни wт Двор Г(о)сп(о)д(и)нъ Бго М(и)л(о)стъ, п<и>[2]шем и свѣд(и)телствоним, съ сим наш запис, како прїинде прѣд нами Двмитрв Хром, с(ъ)нъ Настасїа Чолпънѣса, внук г(о)сп(о)жда Марики, по ег(о) доброю волѣ, неким непонѹжден а не присилован, и продали своего[3] прави холопи цигани, на имѣ Пепелѣ, с(ъ)нъ Гаврил, и съ дѣтї его, что тотї цигани било право за дѣдн(и)нв г(о)сп(о)жда Марикъ; та wи продал г(о)сп(о)дства си[4], п(а)нв Пътрашко Башот(ъ) великин лwгwфетv, радї десѣт vгї жолти. И въстал са п(а)нв Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ѣ)т и заплатил[5] въси исплъна тиѫ виш(ѣ) писанинѫ п(и)н(ѣ)зи, її vг(її) жолти, в рвк Двмитрv[6] Хрwм, с(ъ)нъ Настасїа, внвк г(о)сп(о)жда Марики, wт прѣд нами.

Ино ми, шкож(е) вѣдаҳом иѫ[7] доброволное токмеж и плъною заплато, а ми, такождере, и wт нас сътвориҳом сїя вкрѣпленїе, битї емv за вѣрности до колѣ сътворитї соби нареденїе г(о)сп(о)д(а)рскиѫ.

И, на велико вѣрное и потвръжденїе, поставиҳом наше печатї къ сим истином наш запис, да съ[8] знает.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)то ×зрмд ноев(рїе) аї.

Пръжескѹл вел дворник искаах <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

аз Юрдакїе вел вист(нарник) искал <m. p.>.

аз Нѣнюл двюрник инскалх <m. p.>.

аз Тодер Белдиман <m. p.>.

аз Гнюргїн Пръжескул искалх <m. p.>.

† Adică noi, Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, şi Iurdachi mare vistiernic, şi Neaniul vornic de gloată, şi Toader Beldiman, şi Pânteleiu din Hârliceşti, şi Mirăuţă din Bălueşti, şi Damaschin, fiul lui Manea, şi alţi boieri şi oşteni de frunte de la Curtea Milostivirii Sale, Domnul, scriem şi mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum a venit înaintea noastră Dumitru Şchiopul, fiul Nastasiiei Ciolpăneasa, nepotul doamnei Marica, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şia vîndut dreptii săi robi ţigani, anume Pepelea, fiul lui Gavril, şi cu copii lui, care aceşti ţigani, au fost dreaptă moştenire doamnei Marica; şi i-a vîndut domniei sale, panului Pătraşco Başotă mare logofăt, pentru zece ughi galbeni. Şi s-a sculat pan Pătraşco mare logofăt, şi a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani, 10 ughi galbeni, în mîinile lui Dumitru Şchiopul, fiul Nastasiiei, nepotul doamnei Marica, dinaintea noastră.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi, de asemenea, şi de la noi am făcut această întărire, să-i fie de credinţă, pînă cînd îşi va face drese domneşti.

Şi, pentru mai mare credinţă şi întărire, am pus peceţile noastre la acest zapis adevărat al nostru, să se ştie.

La Iaşi, în anul 7144 <1635> noiembrie 11.

Prăjescul mare vornic am iscălit m. p.

Eu Iurdachie mare vistiernic am iscălit m. p.

Eu Neaniul vornic am iscălit m. p.

Eu Toader Beldiman m. p.

Eu Gheorghii Prăjescul am iscălit, m-am tămplat într-aciastă tocmal(ă)[9] m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: † Pepelea.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIX/6.

Orig., hîrtie (30,5 x 19,7 cm), filigran, cinci peceţi inelare, în cerneala doc., din care două octogonale şi trei rotunde; cea a lui Iordache <Cantacuzino> are în partea de jos iniţialele Г şi К.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/125 (foto.).

EDIŢII: "Creşterea colecţiunilor", 1916, p. 89 (rez.).

---

[1] Omis.

[2] Iniţial omis; ulterior, diacul a adăugat încă o bară verticală la ш, fără a reuşi totuşi să-l omită.

[3] **є**, scris peste **иѫ**.

[4] **сн**, adăugat ulterior deasupra rîndului.

[5] **зд**, adăugat ulterior deasupra rîndului.

[6] **т** şi **р**, în ligatură.

[7] După consoana finală, paieroc.

[8] Greşit, pentru **сѣ**

[9] "M-am"... tocmal (ă)", romîneşte în orig.

www.dacoromanica.ro

† Ѡ Василїе воєвода, в(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adecă au vinit înnaintea Domniei Méle Ionaşco, Hăndreşti, de bunăvoia lui, de niminea nevoit, nici asuprit, şi au vîndut a sa direaptă ocină şi moşie, ce are în hotarul Hăndreştilor, alăturea[1] cu [cu] hotarul Dăncénilor, de unde iase drumul Hăndreştilor, la Moviliţă, şi de la Moviliţă pînă în Rédul Popii, şi din Rédul Popei pînă în margine, la dumbravă, ci este partea lui Ionaşco, loc de 30 pămînturi. Deci, Ionaşco, el au vîndut alui[1] nostru credincios boerin, Lupului Prăjescul clucérul cel mare, direpţ 20 de taleri bătuţi.

Deci, Dumnea Mea, deaca am văzut de bunăvoia lui vînzînd[2], de nimine nevoit, nici asuprit, şi de la Dumnea Mea i-am dat şi i-am întărit pre zcéle <30>[3] pămînturi, ca să-i hie lui direaptă ocină şi moşie, neclătită, neruşeită, în véci.

Şi nime să nu să amestece înnaintea cărţii Domnniei Méle.

Пис ѳ Їс, в(ъ) лет(о) хзрмд <7144/1635> ноємв(рїе) ві <12>.

Г(ос)п(о)динъ вел҃ѣл.

[Locul peceţii g(os)pod][4].

Пътрашко Башотъ вел лвг(ѡ)ф(є)т искал m. p.

Бърнат <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 818 (Cond. moşiei Mielăuşeni), f. 95 r., nr. 1 (Hăndreşti). Copie de la sf. sec. XVIII sau înc. sec. XIX.

Arh. St. Iaşi, Ms. nr. 1798, f. 90 (copie modernă, după aceeaşi copie); Cond. K, nr. 369, p. 106 r. (menţ. într-o anaf. din 1802 aprilie 4); Cond. K., nr. 370, f. 12 v. (menţ., în copia unui hrisov din 1803 martie 8).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/47 a, b, (xero.).

EDIŢII: Melchisedec, *Bibl. Sturza*, nr. 12, p. 713 (aceeaşi copie, cu caractere chirilice şi cu văleatul echivalat greşit: 1636); Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 245, nr. 15 (menţ. din Cond. K, nr. 369);

Catalog, II, p. 235, nr. 1115 (rez.).

---

[1] Aşa în copie.

[2] "î", redat prin ѧ.

[3] În copie urmează: "..."; v. mai sus.

[4] Menţ. copistului, mareată într-un cere.

266 1635 (7144) noiembrie 12, Iaşi.

† Adecă eu, Vasile Hăugul, şi Sava Hăugul, şi Costantin şi Toader mărturisim, cu cest zapis şi cu ceastă scrisoare a noastră, cum am vîndut o parte de ocină den sat den Băloşéni, den cutul de sus, partea lui Drăgan Tărîţă şi a surorei lui, Motrei, ce am avut noi dereaptă cumpărătură de la dînşii, şi am avut şi dirése de la Drăgan Tărîţ(ă) şi de la Motrea. Am vîndut lui Toader Ştefan şi lui Parades Saula şi lui Mihaiu Ungurul, de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţi, nic(i) înpresuraţi, ce de bunăvoia noastră. Şi am luoat de la dumnealor plat(ă) cindzăci de lei, bani gata, şi ne-au făcut noa deplin(ă) plată. După acea, le-am făcut de la noi acest zapis, ca să le fie lor direap<tă>[1] ocină şi moşie, şi feciorilor şi nepoţilor lor.

www.dacoromanica.ro

Şi în tocmala noastră au fost dumn(ea)lui, Trandafir căpitan, şi Lupul Dîrlău, şi Dumitraşco, s(î)nă Şetrar, şi Pan(ă) Caceaun ot Cîndeşt(i), şi Căzacul de Mălăeşt(i) şi mulţi oamen(i) bun(i).

Pre mai mar(e) credinţă, pusu-ne-am peceţil(e) şi iscăliturile, ѧд с(ѣ) знаєт.

Ѯ Іс, л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1635> ноєв(рїє), ег <12> а(ь)н(и).

Trandahir căpitan <m. p.>.

† Vasilie Hăugu <m. p.>.

† йз Сава Хъвгъл искал <m. p.>.

† йз Костантин Хъвгъл искал <m. p.>.

† йз Тwадєр искал <m. p.>.

† Eu, Pătraşco Hăugul, am scris acest zapis.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: Ѯчинил врнк. Бълошани[2]; <şi>: <şi una din sec. XVIII>: Vasilie Hăugul.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, III/59.
Orig., hîrtie (40 x 19,8 cm), difolio, filigran.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/139 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 89, p. 109-110 (orig.).

---

[1] Omis.
[2] "Am făcut uric. Băloşéni".

267 1635 (7144) noiembrie 14.

Ispisoc din 7144 <1635> noemv(rie) 14, de la domnul Vasile v(oie)vod, de pîra ce au avut Neculai, ficiorul Albului, cu Tăutu log(o)f(ă)t, cerînd acel Nicolai satul Dămilenii, cu dresuri vechi di 200 ani, şi, dovedindu-să cu mulţ(i) marturi că acel Nicolai şi tatăl său, Albu, n-au stăpînit niciodată, s-au dat rămas.

Arh. St. Iaşi, CXLIII/52, f. 4 r.
Rez. într-o mărturie hotarnică din 1805 august 20.
Ibidem, DCCLII/3, f. 4 r. - v. (rez. într-o copie din 1840 martie 19 a aceluiaşi mărturii); Ibidem, Cond. K, nr. 326, f. 82 r., nr. 4 (acelaşi rez., în copia unei anaf. din 1805 decembrie 22); Ibidem, Fond Divanul domnesc, Tr. 1137, op. 1290, dos. 77, f. 125 r., nr. 4 (rez. într-o copie din 1838, a aceluiaşi anaf.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 203, nr. 12/6 (menţ., după rez. de la Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 326).

268 <1635> noiembrie 15, <Iaşi>.

Şi mai este şi alta asămine carte, tot dintr-acel an, noemvr(ie) 15, şi tot de la acel domnu, <pentru siliştile Hlinişte şi Novacăuţi, din ţinutul Hotin>[1].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, CXLVI/7, f. 4 r.

Menţ. într-un opis din 1809 martie 13, cu scrisorile moşiilor din ţ. Hotin, ale lui Iordache Roset mare vistier.

Ibidem, DCCXCI/512, f. 434 v. (copia aceleiaşi menţ.).

---

[1] V. doc. din 1635 (7144) septembrie 15 (nr. 238).

269 1635 noiembrie 15, Iaşi.

Copie.

† Нwн[1] Басилє в(о)євwд(а), божи милости, г(ос)пwд(аръ) Зимле Молдавскон. Adică au venit înaintea Noastră şi înainte alor noştrii boeri, ai mari şi a mici, boiariul nostru, Neniul vornicu, şi iarăş(i) s-au pîrît de faţi, înainte Domnii Meli şi a tot sfatului, tot cu satul Bîrsăneştii, pentru silişte Pleşăştii, ci s-au chemat şi Beneştii, de pre un Benia, cari esti de hotarul satului său, a Rădiului, şi s-au mutat mai gios de drumul cel mari, în capul hotarului. Şi Bîrsăneştii n-au avut triabă cu acea sălişti şi cu acel hotar, cum au arătat Neniul vornic mărturie de la Bejan ci au fost palı(a)r(nic), şi Patraşcu, şi Solomon, şi Condre şoltuzul cu doisprezăci pîrgari de tîrgu de Trotuş şi cu peceţile lor.

Deci, făcurăm Domniia Me cart(ea) Domnii Meli, ca să ţii Neniul vornic acia silişti cu paci, dar Bîrsăneştii tot nu i-au dat paci. Şi Domnie Me, dacă am văzut mărturii bune de la oameni buni că acia sălişti Pleşăştii, ci i-au zis şi Beneşti, iasti de hotarul satului său, a Rădiului, cari mergi spre răsărit, pînă într-apa Caraclăului, şi nici Bîrsăneştii nici alţii cu acest hotar triabă n-au avut, şi boeriul nostru, Neniul vornic, avîndu-l miluire cu dresu<ri>[2] domneşti, şi noi încă i-am dat cart(ea) Domnii Mele, pentr-aceia ca să hie tari şi puternic a ţine acest sat al său, Rădiul, cu silişte ce mai sus scrie, cu bună paci, în veci. Şi nimine să nu cutezi preste carte Domnie Meli.

ѵ Їїс, в(ъ) лѣт(о) ѯзрмд <7144/1635> ноємв(рїє) ѣї <15>.

[Locul peceţii g(os)pod][3].

Прочит(д) вел лог(о)ѳ(є)т.

Giudecătorie de ţinut Iaşii.

Cu urighinalul însuş(i), din cuvînt în cuvînt aciastă copie proslăduindu-să, şi pentrucă esti întocmai, pe temeiul dum(isal)i, Gheorghi Nigolici, s-au adiverit cu iscăliturile mădulărilor şi punire ghelbului acestui trebunal, supt no. 2172.

Iaşii, 1835 săpt(em)v(rie) 12.

Gheorghel spat(a)r.

[Locul peceţii][3].

Derector, sulger Bostelui[4].

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 657 (Cond. moşiei Ocna), f. 4 v.

Copie.

Ibidem, f. 62, nr. 3 (rez.); ibidem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXL/21 f. (rez. într-un doc. din 1841 septembrie 29).

Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 105, f. 136 v. (rez.); ibidem, Divanul Domnesc, Tr. 1357, op. 1543, dos. 121, f. 34 r. (rez. de la mijl. sec. XIX); ibidem, Divanul de Apel al Ţării de Jos, Tr. 1146, op. II-1300, nr. 49, f. 256 r. - v., nr. 2 (rez., din 1834 octombrie 17, fără dată de lună şi zi).

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/48 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ţîrgu Ocna*, p. 603 (rez.); Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)*, p. 17, nr. XXXIV (rez. de la Arh. St. Iaşi);
Catalog, II, p. 235, nr. 1116 (rez.).

---

[1] Greşit, în loc de: Иw.
[2] Omis.
[3] Menţ. copistului, marcată într-un cerc.
[4] Prob. gr., în loc de: Botescu (v. doc. nr. 126).

270 1635 (7144) noiembrie 17, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоѣ. Wж(є) прїндошѣ[1], прѣд Нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, Макарїа, с(ъ)нъ Нѣгола, неким непонѹжден а ни приселован, нъ за єгw доброю волю, и продал своєг(о) права wти(и)на и дѣди(и)на, что сѣ извербт[2] част его wт село Мирѣщи, что ѕ в(о)лост Текучю. Тад wи продал м(о)л(є)биц<и>[3] нашим, калѹгером wт с(вѣ)тад м(о)н(а)стир надеже ест храм Йрхиерарха[4] и Чюдwтворца Х(ри)ст(о)ва, Некѹлаю, радї два воли и єдни кон, цѣновани за четири на десѣт ѹг(и) жолти; и да имает калѹгером[5] wт с(вѣ)тад м(о)н(а)стир написати его и w(тъ)ци им[6], въ св(ѣ)тїи, великїи помѣник. И въстал(и) сѣ калѹгери[м] wт с(вѣ)тад м(о)н(а)стир виш(є) писанинх[7] и заплатил(и) всє исплѣна, тих виш(є) писанним[8] два воли и єдни кон, цѣновани за четир(и)[9] на десѣт ѹг(и) жолти, ѕ рѹк Макарїє, с(ъ)нъ Нѣголѣ, wт прѣд Нами и прѣд нашими болѣри.

Ино Ми, <ѿко>[3] ѹвидѣх<ом>[3] их доброволное токмеж и пълное заплато, въ том, и Ми, wт Нас, дали и потверъдили есми м(о)л(є)биц<и>[3] нашим, калѹгером, тоа виш(є) [прѣд] речена част за wти(и)нѹ wт село Мирѣщи, что сѣ изберет част Макарїє, съ вес доход, како да ест им[10] правда wти(и)на, и викѹплєнїє, и ѹрик и потверъжденїє, съ въсѣм доходом, непорѹшенно инколиж(є), на вѣки вѣчни.

И ни да с(ѣ) не ѹмишает прад сим истином листом Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Оу Йс, в(ъ) л(ѣ)то хзрмд ноєв(рїє) зї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т [и][11] с(а) искал <m. p.>.

† Дѹмитрѹ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit[1], înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Macarie, fiul lui Neagoie[12], nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia lui, şi a vîndut dreapta sa ocină şi moşie, ce se va alege partea lui din satul Mirăeşti, care este în ţinutul Tecuciului. Aceea el a vîndut-o rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire unde este hramul Arhierarhului şi Făcătorului de minuni al lui Hristos, Neculai, pentru doi boi şi un cal, preţuiţi la patrusprezece ughi galbeni; şi să aibă călugării[13] de la sfînta mănăstire a-l scrie pe el şi pe părinţii lui[13] în sfîntul, marele pomelnic. Şi s-au sculat călugări de la acea sfîntă mănăstire mai sus scrisă şi au plătit

www.dacoromanica.ro

totul deplin, acei mai susscrişi doi boi şi un cal, preţuiţi la patrusprezece[13] ughi galbeni, în mîinile lui Macarie, fiul lui Neagoie[12], dinaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci Noi, <dacă>[3] am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, întru aceea, şi Noi, am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor, acea mai sus [înainte] zisă parte de ocină din satul Mirăeşti, ce se va alege partea lui Macarie, cu tot venitul, ca să le fie lor[13] dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a Domniei Mele.

La Iaşi, în anul 7144 <1635> noiembrie 17.

† Domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][11] m-am iscălit m. p.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. grec. şi două de la începutul sec. XIX>: S-au scos rom(â)neşti; <şi>: 7144<1635> no(ie)mv(rie) 17.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad., CCXIX/3.

Orig., hîrtie (40,5 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, CCXIX/4 (trad., din 1815 ianuarie 30, de Ioan Stamate pitar); MCIV/95, f. 184, nr. 2 (rez., cu data gr.: "iunie 17", într-un opis cu doc. moşiei Mirăeşti, ţinutul Putna).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/125 a (foto. după orig.); Xerogr. de doc., I/48 (xero. după trad.).

EDIŢII: "Creşeterea colecţiunilor", nr. XLIX-LIII (1938-1942), p. 104 (rez.).

---

[1] Gr.: пріидошѣ (au venit), în loc de пріиде (a venit), cum rezultă din text.

[2] În loc de изберет.

[3] Omis.

[4] *р* şi *х*, în ligatură.

[5] În loc de nominativul калѳгери.

[6] În loc de genitivul singular его.

[7] În loc de писанна.

[8] În loc de писанних.

[9] четири (ptaru), scris peste десѣт (zece) - cuvînt parţial răzuit.

[10] În loc de genitivul их.

[11] V. doc. nr. 1, n. 4.

[12] Nu poate fi "Neagolei", cum ar sugera textul slavon; de fapt, şi rezumatorul din sec. XIX (v. *descr. arheogr.)* a interpretat: "fiiul Niagului".

[13] V. n. de la text. slav.

271 1635 (7144) noiembrie 18, Iaşi.

† Ию Басилїе воевода, б(о)жїю м(и)л(ѡ)остїю г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) пріидошѣ, прѣд Нами и прѣд всѣми нашими молдавскими болѣри, великими и малими, Дѳмитрѳ Хром, с(ъ)нъ Настасїа, внѳк Г(о)сп(о)жда Мърика, по ег(о) доброю волю, неким непонѳжден а ни приселован, и продал своего правы холопи циган(и), имѣ Пепелѣ, с(ъ)нъ Гаврил,

www.dacoromanica.ro

и съ дѣти его; та продал наше вѣрномѹ и почтоиномѹ болѣрнну, Пътрашко Башот(ъ) великїи лвгофетѹ, за десѣт ѵг(и) жолти.

И wт том, тиж(е) прїиде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣръı, Настасїа, и сестра ѣа, Грѣка, дъщи Йнгелина Бърбоае, тиж(е) внѹкове Г(о)сп(о)жда Марнки, по ѣн доброн[1] волѣ, некнм непонежденни а ин приселованн, и продал(и) паки свои и права холопа цнганка, имѣ Настасїа, тиж(е) дочка Гаврнл, сестра Пепелѣ вниш(е) пнсаннн, и съ дѣтнм ѣи, что тїм[2] цигани вило право за дѣдн(и)нѹ г(о)сп(о)жда Марнкъı. Таа wин продал(н) и таж(е) вѣрномѹ и почтенномѹ болѣрнну, Пътрашко Башотъ великии логофетѹ, радї wснмъ[3] ѹг(н) жолти.

И въстал сѣ наше вѣрномѹ и почтенномѹ болѣрнну, Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ѣ)т, та заплатнл ѵсе исплъна, тиχ вниш(е) пнсанни п(н)н(ѣ)sн, wснм на десѣт ѵг(н) жолтн, ѹ рѹк Дѹмитрѹ Хром, с(ъ)инъ Настасїа Чолпънѣс(а), н ѹ рѹкн Настасїа н Грѣка, дъщи Йнгелина Бърбоае, въсн внуци г(о)сп(о)жда Марнкн, wт прѣд Намн н прѣд нашим болѣрн.

Тѣм радн, шкоже ѹвндѣхом нχ[4] доброволное токмеж <и>[5] исплъное заплато, а Йн, н wт Нас, ешеж(е) дадохом н потвръдихом наше вѣрномѹ н почтенномѹ болѣрнну, Пътрашко[6] Башот(ъ), вел лwг(w)ф(ѣ)т, на тим вниш(е) [прѣд] речени холопн цнганн, како да ест им прави холопн цигани, и викѹпленїе н ѹрнк н потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно нниолиж(е), на вѣкн. И нн да с(ѣ) не ѹмншает.

Оу Йс, в(ъ) лѣто хѕрмд ноев(рїе) йї.

† Господннъ казал.

Иw Баснлне вwневда m. p.

† Дѹмнтрѹ <пнсал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Dumitru Şchiopul, fiul Nastasiei, nepotul doamnei Mărica, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut drepţii săi robi ţigani, anume Pepelea, fiul lui Gavril, şi cu copii lui; şi i-a vîndut credinciosului şi cinstitutului nostru boier, Pătraşco Başotă mare logofăt, pentru zece ughi galbeni.

Şi la aceasta, de asemenea a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, Nastasiia, şi sora ei, Greaca, fiicele Anghelinei Bărboae[7], de asemenea nepoatele doamnei Marica, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni şi nici asuprite, şi au vîndut iarăşi dreapta lor roabă ţigancă, anume Nastasiia, tot fiica lui Gavril, sora mai susscrisului Pepelea, şi cu copiii ei, care, aceşti ţigani au fost drept de moştenire doamnei Marica. Pe aceştia i-au vîndut tot boierului nostru credincios şi cinstit, Pătraşco Başotă mare logofăt, pentru opt[3] ughi galbeni.

Şi s-au sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier, Pătraşco Başotă mare logofăt, şi a plătit totul deplin, aceşti mai susscrişi bani, optsprezece ughi galbeni, în mîinile lui Dumitru Şchiopul, fiul Nastasiei Cioplăneasa[7], şi în mîinile Nastasiiei şi Greacăi, fiicele Anghelinei Bărboae[7], toţi nepoţii doamnei Marica, dinaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceasta, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, Noi, şi de la Noi, încă am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitutului nostru boier, Pătraşco Başotă mare logofăt, aceşti mai sus [înainte] zişi robi ţigani, ca să-i fie drepţi robi ţigani, şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

La Iaşi, în anul 7144 <1635> noiembrie 18.

† Domnul a spus.

Io Vsilie voievod <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: Pepele ţîgan. Ficiori Pepeli ce s(ă) află la mănăstire la Bărboi: Ghiorghi, ficior lui Dumitraşco Pepeli, Ionniţ(ă), brat Ghiorghi, 2 surori tij a lor.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIX/5.

Orig., hîrtie (30,3 x 19,4 cm), pecete mică, în ceară roşie, pierdută. Cu o trad., din 7216 <1708> iunie 9, Iaşi, de Axinte Uricariul.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/126 a-d (foto., după orig. şi trad.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XVI, nr. 5, p. 296-297 (trad. din 1708 şi rez. după orig., cu extrase rom. şi slave).

"Creşeterea colecţiunilor", 1916, p. 89 (rez.).

---

[1] в şi р, în ligatură.
[2] Scris deasupra rîndului.
[3] wсимъ (opt), scris de aceeaşi mînă, pe loc ras.
[4] După concoana finală, paieroc.
[5] Omis.
[6] т şi р, în ligatură.
[7] Aşa în orig.

272 1635 (7144) noiembrie 18, Iaşi.

† Иw Басиліє воєво<да, в(о)жїю м(и)>[1]л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Wж(є) Г(о)сп(о)дств(о) Ми <да>[1]ли и потвръдили есми слѣгам наш, <Ки>[1]рила, с(ъ)нъ Йндреика и Нед(є)лъ, на его прав<ад wт>[1]и(и)на, и дѣдн(и)на и викѣпленїє, wт <испис>[1]ок за кѣпежно что имают w(ть)цѣ его, Йндре<ик>[1]а, wт Стараго Йлеѣа<н>[2]дръ воєвода, <и. за>[1] потвръжденїє, wт Богдан воєвода, wсм<ад част>[1] wт Село Бъсещи, что ѣ в(о)лост Бако<вѣ, на Бели>[1]кїи Тазловѣ, съ полѣ и съ сѣно<жатн и>[1] съ вес приχод, что тоа част за <wтн(и)нѣ Кир>[1]илови <бъло>[2] правад кѣпежна w(ть)цѣ его, <Йн>[1]дреика, wт Кр(ъ)стѣ, за сто и шест десѣт <злат т>[1]атарски.

Тѣм ради, како да <ест>[1] емѣ, слѣгам наш, Кирили, с(ъ)нъ Йн<дреика, тад ви>[1]ш(є) [прѣд] речениа част <за>[1] wтн(и)нѣ <wт>[1] село Бъсъщи, и wт Нас, правад <данїє[3] и викѣ>[1]пленїє и ѣр<ик и потверъ>[1]ж<денїє, съ>[1] въсѣм доχодом, непорѣшени<о н>[1]иколиж(є), на вѣки. И ни да <с(ѣ)>[1] не <ѣмиш>[1]ае<т>[1].

Оу Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмд ноев(рїє) йї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т [и][4] с(ѣ) искал <m. p.>.

...[1] <писал>.

Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu[1], domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit slugii noastre, <Chi>[1]rilă, fiul lui Andreica şi al

www.dacoromanica.ro

Nedelei, dreapta lui ocină şi dedină şi cumpărătură, din <ispis>[1]ocul de cumpărătură pe care îl are tatăl lui, Andre<ic>[1]a, de la Alexa<n>[2]dru voievod cel Bătrîn, şi <de>[1] întărire, de la Bogdan voievod, a opta <parte>[1] din satul Băseşti, care este în ţinutul Bacău, <pe>[1] Tazlăul <Mare>[1], cu cîmp şi cu fîneţe <şi>[1] cu tot venitul, care, această parte de <ocină a lui Chir>[1]ilă, a fost dreaptă cumpărătură a tatălui său, <An>[1]dreica, de la Cîrstea, pentru o sută şi şasezeci de <zloţi>[1] tătăreşti.

Pentru aceea, să-i <fie>[1] lui, slugii noastre, Chirilă; fiul lui An<dreica, această>[1] mai sus [înainte] zisă parte de ocină din satul Băsăşti, şi de la Noi, dreaptă <danie>[3], <şi>[1] cumpărătură, şi uric şi>[1] întărire, <cu>[1] tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu <se amestece>[1].

La Iaşi, în anul 7144 <1635> noiembrie 18.

† Domnul a zis.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][4] m-am iscălit <m. p.>.

...[1] <a iscălit>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXX/11.

Orig., hîrtie (23 x 19 cm), rupt, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 1252 (Cond. M-rii Neamţ), f. 127 (trad.).

Arh. St. Iaşi, Curtea de apel, dos. 76/908, p. 190 (trad. de Ilie Bărbulescu, după orig.);

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/127 (foto., după orig.); Xerogr. de doc., I/49 (xero. după trad. de la Arh. St. Bucureşti).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 235, nr. 1117 (rez.).

---

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Sau ѡтн(н)нѣ (ocină).
[4] V. doc. nr. 1, n. 4.

273 1635 (7144) noiembrie 20, Iaşi.

† Иѡ Васнлїѣ воєвода, б(о)<жїю м>[1](и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскоѧ. Ѿж(є) прїидошѣ, прѣд Нами и прѣд усими нашими болѣри, великнх и малнх, кнѣгини Гроза<ви>[2] покоинаг(о) Стратул Болѣ чашник, съ єдни запис за свѣд(и)телство ѡт прѣд поп Симиѡн ѡт Тръзї, и поп Павел ѡт Сирби, и Глигорїѣ Богдан ѡт Гъичѣни, и ѡт прѣд Козма Бач, и Думитру[3], и Бушил(ъ), и ѡт прѣд инх людї добрих и стари, ѡткръст(и) меѡїѣш(и), сиц(є) писаѣще въ тот запис, како прїиде прѣд ними Іѡн и брат ег(о), Бълан, и сестра[3] ег(о), Барвара, с(ъ)н(о)ве Данчюл ѡт Ѿбръшїѣ, неким непонуждени а ни принеловани, нъ по их доброволное, и продал(и) своег(о)[4] права ѡтн(и)ну и дѣднину ѡт село Дънчѣни, ѡт вес приход; та ѡни продали кнѣгини Грозави[5], радї ѡсим леи битї.

И тиж(є), кѳпил кнѣгини Грозави и друга част за ѡтн(и)нѣ ѡт село Дънчѣни ѡт Іѡн, част ѵюкї своему, Аврам, и Ион Дъмъкѳш <и>[1] Магда, и част Бълан, и Адимї<ца>[1], и Бълаа, и Анисїа и Фътул, внуц(и) Ионашко ...[1]та част, част Кълинеи, радї т<ри де>[1]сат и пет тал<ер>[2]и бити.

www.dacoromanica.ro

Таж(ε) Г(о)с(по)дств(о) Ми, ѡкож(ε) <ѵвидѣхом ѡч>[1] доброволное токмеж <и исплъна зап>[1]латѣ, Г(о)с(по)дств(а) Ми вѣроваχом и ѡт Г(о)с(по)дств(а) Ми ещеж(ε) дадоχом и потвръдиχом[6] кнѣги<нии Гроз>[5]ави на тѣχ части за ѡтн(и)ну ѡт село Дънчѣни, како да бъдет ѣи права ѡтн(и)ну и викуплєнїε, съ въсѣм приχодом, непорушєну никулиж(ε) на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѵмишают. V Ис, л(ѣ)т(о) хзрмд ноєв(рїε) к.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ε)т <m. p.>.

<†> ...[1] писал.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, cneaghina Groza<va>[1], a răposatului Stratul Bolea ceaşnic, cu un zapis de mărturie dinaintea popii Simion din Tîrzii, şi popii Pavel din Sirbi, şi Gligorie Bogdan din Găicéni, şi dinaintea lui Cozma Baci, şi Dumitru, şi Buşil(ă), şi dinaintea altor oameni buni şi bătrîni, inegieşi dimprejur, astfel scriind în acel zapis, cum a venit, înaintea lor Ion şi fratele lui, Bălan, şi sora lui, Varvara, fiii lui Danciul din Obîrşie, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vîndut dreapta sa[4] ocină şi dedină din satul Dăncéni, din tot venitul; şi au vîndut-o cneaghinei Grozava[5], pentru opt lei bătuţi.

Şi de asemenea, a cumpărat cneaghina Grozava şi altă parte de ocină din satul Dăncéni de la Ion, partea unchiului său, Avram, şi a lui Ion Dămăcuş <şi>[3] a Magdei, şi partea lui Bălan şi a Aftimi<ei>[1], şi a Bălaei, şi a Anisiei şi a lui Fătul, nepoţii lui Ionaşco, ...[1] parte, partea Călinei, pentru treizeci şi cinci tal<er>[2]i bătuţi.

Deci Domnia Mea, dacă <am văzut>[1] tocmeala <lor>[1] de bunăvoe şi plată <deplină>[1], Domnia Mea am crezut şi de la Domnia Mea încă am dat şi am întărit cneaghi<nei Groz>[3]ava aceste părţi de ocină din satul Dăncéni, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7144 <1635> noiembrie 20.

† Domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt <m. p.>.

<†> ...[1] <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Soveja, V/3.

Orig., hîrtie (29,5 x 19,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în ceară roşie, pierdută. Cu o trad. din 1795 aprilie 5, ibidem, V/4.

Ibidem, Ms. nr. 656 (Cond. m-rii Soveja), f. 46 v. (copie după trad.).

Arh. St. Iaşi, Ms. nr. 1855, f. 10 r. - v. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/128 a, b (foto., după trad.); Xerogr. de doc. I/50 a, b, (xero. după orig.) şi c, d (xero. după ambele trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 235, nr. 1118 (rez. după orig.).

---

[1] Rupt în orig.

[2] Omis.

[3] т şi ρ, în ligatură.

[4] În loc de своиχ (lor).

[5] În loc de Гроздви (Grozava).

[6] т şi в, în ligatură.

www.dacoromanica.ro

274 1635 (7144) noiembrie 20, <Iaşi>.

Altă parte ce să va alegi, a fetei lui Casian, dintr-acelaşi sat[1], cumpărătură Grozavii, giupînesîi Stratului Bole păh(arnic), parte Manciului, drept 6 oi şi 3 taleri buni, şi parte fetei lui Casi<a>[2]n, drept 8 taleri, cu ispisoc de la Vasili Vod(ă), din let 7144 <1635> nov(embrie) 20.

Arh. St. Iaşi, Ms. nr. 1855 (Catastiful moşiilor lui Toader Paladi mare vist(iernic), f. 8 r.
Rez. din 1745 (7254) septembrie 1.

[1] Năfordeşti, Tecuci.
[2] Omis.

275 1635 (7144) noiembrie 20.

Hotarnica de alegere a părţilor lui Vasile Roşca din Blăjari[1], din anul 7144 <1635> noiembrie 20.

După *Carte de hotărnicie*, p. 2, nr. 8.
Rez. din 1892, în lista actelor privind "moşia Blajari, partea numită Biserica Florei şi, astăzi, tîrguşorul Iveşti".

[1] Vasile Roşca stăpînea partea de sus a satului (v. doc. nr. 203, din 1635 august 13).

276 1635 (7144) noiembrie 20.

7144 <1635> noemv(rie) 20.
Grigorii Hermezîu vinde lui Petrişor aprod un loc de prisacă, la sat la Popeşti, în ţinu(tul) Vasluiului, în Codru, cu livadă, în sămne, pîr(ă) în margine luncii, şi în gios pîn(ă) la Glod şi la dial în margine Codrului, unde să sfîrşăşte livada.

Bibl. Acad., Ms. nr. 827, f. 5 r.
Rez. de la înc. sec. XIX.
Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LIV/247 (rez., fără data de zi, într-un perilipsis din 1829 martie 6); CCCXXXIX/53 (rez., fără data de zi, într-o plîngere de la înc. sec. XIX) şi 81 (rez., fără data de zi).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 252 (menţ., fără data de zi); XXII, p. 149 şi 185 (menţ., fără data de zi);
Bianu-Nicolaiasa, *Cat. ms. rom.*, t. III, p. 305 (rez., după rez. de la Bibl. Acad.).

277 1635 (7144) noiembrie 22.

Ispisocu de la Vas(i)le Vodă, let 7144 <1635> noev(rie) 22, în care arată că s-au pîrît Gherman, şi Ghervasiie, şi Vasîle, şi Alecsa şi sora lor, Tudosîia, sîn[1] lui Dumitru

www.dacoromanica.ro

Hudiciu, nepoţi lui Sîmion Bonţii, şi cu alte niamuri a lor, cu V(a)sîle, sîn lui And<ri>[2]ian, şi cu altu Vas(i)le, [sîn lui Andriian][3], sîn lui>[4] Ghiorghi[i]ie, şi cu Vlad, zăt lui Hiperi[5], şi cu A...[2], fata Braii, şi toţi strănepoţii Malii, şi iarăş(i) au întărit stăpînire lui Hudici <pe o parte din satul Dragomireşti, ţinutul Neamţului>[6].

Arh. St. Iaşi, CLXXIII/204, f. 1 v.
Rez. în copia unei cărţi de judecată din 1789 septembrie 13.

---

[1] În textul slavon, desigur: сънове "sînove" (copiii, fiii).
[2] Rupt în copie.
[3] Cuvinte şterse cu aceeaşi cerneală.
[4] Omis în copie.
[5] Nume neobişnuit; probabil lectură greşită a copistului, pentru "Chiper", confuzia între literele chirilice к şi ѯ fiind uşor de făcut.
[6] Completat după rez. precedent, din 1629 (7137) iulie 17.

278 1635 (7144) noiembrie 26, Iaşi.

† Иѡ Басилїе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскон. ѠЖ(е) тѣгали сѣ за лицо[1], прѣд Намн, болѣри наши, Нѣнюл дворник[2] съ Тънасїе дворник. Ино болѣрнно[1] наш[и], Нѣнюл дворнпк, тако казал[и], аж(е) имал даанїе една силище за село <шт>[3] Йлеѯандрѫ Радѫл воевода, въ ѯотар Тръг Краснїи, над потока Плотоницон, под Р[р]ѣдю, что сѣ нарицаимаго Пригорѣнїи; а болѣрин наш, Тънасїе дворник, шн оуказовал прѣд Нами пакиж(е) нарѣденїе шт тогож(е) Йлеѯандръ воевода, с(ъ)нъ Радюл[1] воевода, такожде за даанїе, на една силище на том мѣсто и въ тот ѯотар[2], називаими с(а) Йвръмещи. И въстал са Тънасїе дворник, въ днъ Монсея воевода, и тѣгали на Нѣнюл дворник и рекуч аже тоа селище Пригорѣнїи, на Плотоницон, под Р[р]ѣдю, естъ све една силище съ Йвръмещїи и принесли Танасїе дворник и свѣдителїе съ словеси лъжними и свѣдителствоваше прѣд томѵ г(о)сп(о)д(а)рь како не было никогда таковое силище Пригорѣнїи, на Плотониц(ь), нъ ест шт ѯотар[2] Йвръмещїм и бывше зостал Тънасїе дворник на Нѣнюл дворник, съ тоти свѣдителїе съ сутенними и лжжами словеси.

Ино къ<г>[3]да было н(ъ)нѣ, при д(ь)нъı Наши, Нѣнюл дворник, видѣв своа кривленїе, въстал са и донисил прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми ѳрик Тръг Краснїи и искаѯшм и шбрѣтоѯшм въ тот ѳрик тоа силище за ѳсобно шт Йвръмещи, междо Рускани и междо Йвръмещїи, на Плотониць. Ино Г(о)сп(о)дств(о) Ми избраѯшм и послаѯшм наши вѣрни[4] болѣри, Глигорашко Ѵрѣке вел спатар и Гиѡргїе Рошка виспѣрник, и штидоша там и спрѣ[д]тали[5] многи людї добри и стари шт Тръг Краснїи и шт шкръст том(ѳ) мѣсто и слуги г(о)сп(о)дарскиѯ и шбрѣтали шни тое силище, Пригорѣнїи, междо Рускани и междо Йвръмещ(и), до Камен Ц(ъ)рква, на потока Плотоницо[1]; и тако шни, тоти наши болѣри, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми свѣдителствоваши.

Тѣм радї, и Г(о)сп(о)дств(а) Ми оум(и)лостивил са и ещеж(е) дадоѯшм и м(и)ловаѯом болѣрнно[1] нашн, Нѣнюл дворник, съ тоа силище на имѣ Пригорѣнїи, междо Рускани и междо Йвръмещ(и), въ ѯотар Тръг Краснїе, како да ест емѵ правда даанїе и милованїе тоа силище, съ въсем доходом. И да не имает Тънасїе дворник тѣгатн или прѣпиратї на болѣрин наши, Нѣнюл

www.dacoromanica.ro

дворник, за сїю селище, николиж(ε), на в[в]ѣкъ в[в]ѣчнъѵ. И ни да с(а) не ѵ'мишает прад сим наш лист.

Писа[л][6] оу Їїс, в(ъ) л(ѣ)тон хзрмд ноєврїа кѕ.

† Сдам г(о)сп(о)д(н)нъ вєлал.

† Пътрашко Башотъ вел лшг(ѡ)ф(ε)т искал m. p.

† Иwан Фоча <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată s-au pîrît de faţă, înaintea Noastră, boierii noştri, Neaniul vornic cu Tănasie vornic. Deci, boierul nostru, Neaniul vornic, aşa a spus, că a avut danie o selişte de sat <de la>[2] Alexandru Radul voievod, în hotarul Tîrgului Frumos, pe pîrîul Plotoniţa, sub Rédiu, care se numeşte Prigorénii; iar boierul nostru, Tănasie vornic, el a arătat înaintea Noastră iarăşi un dres de la acelaşi Alexandru voievod, fiul lui Radiul[1] voievod, de asemenea de danie, pe o selişte pe acel loc şi în acel hotar, care este numită Avrămeşti. Şi s-a sculat Tănasie vornic, în zilele lui Moise voievod, şi a pîrît pe Neaniul vornic şi a spus că acea selişte, Prigorénii, sub Rediu, este tot o selişte cu Avrămeştii şi a adus Tănasie vornic şi martori cu cuvinte mincinoase şi au mărturisit înaintea acelui domn că nu a fost niciodată o asemenea selişte, Prigorénii, pe Plotoniţa, ci este în hotarul Avrămeştilor, şi a rămas Tanasie vornic pe Neaniul vornic cu acei martori cu cuvinte deşarte şi mincinoase.

Deci cînd a fost acum, în zilele Noastre, Neaniul vornic, văzînd strîmbătatea sa, s-a sculat şi a adus înaintea Domniei Mele uricul Tîrgului Frumos şi am căutat şi am aflat, în acel uric, acea selişte deosebită de Avrămeşti, între Ruscani şi între Avrămeşti, pe Plotoniţa. Deci, Domnia Mea am ales şi am trimis pe credincioşii noştri boieri, Gligoraşco Uréche mare spătar şi Ghiorghie Roşca vistiernic, şi au mers acolo şi au întrebat mulţi oameni buni şi bătrîni din Tîrgul Frumos şi dimprejurul acelui loc şi slugi domneşti şi ei au aflat această selişte, Prigorénii, între Ruscani şi între Avrămeşti, la Biserica de Piatră, pe pîrîul Plotoniţa; şi aşa au mărturisit ei, aceşti boieri ai noştri, înaintea Domniei Mele.

Pentru aceea, şi Domnia Mea m-am milostivit şi încă am dat şi am miluit pe boierul nostru, Neaniul vornic, cu acea selişte, anume Prigorénii, între Ruscani şi între Avrămeşti, în hotarul Tîrgului Frumos, ca să-i fie dreaptă danie şi miluire acea selişte, cu tot venitul. Şi Tănasie vornic să nu aibă a pîrî sau a rosti boierului nostru, Neaniul vornic, pentru această selişte, niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7144 <1635> noiembrie 26.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Ioan Focea <a scris>.

Arh. St. Iaşi, DCCVI/32.

Foto., după orig. (cc se afla în posesia lui G. I. Kirilcanu-Piatra-Neamţ), hîrtie, peceţe mijlocie, în ceară roşie, deteriorată, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc. cu legenda: † Иw Бас'їлиє воєвод(а), в(о)ж(їю) м(илос)т(їю), господарь Земле Молдавскон (după transcrierea lui M. Costăchescu, pe verso-ul fotocopiei).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Pachet Costăchescu, nr. 28 (transcriere după foto, cu precizarea că o trad., din 1806 septembrie 21, de Pavel Debrici clucer, se afla în posesia lui Gh. Ghibănescu).

Ibidem, Xerogr. de doc., I/140 (xero. după foto.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 161, p. 281-283 (text slav după orig. şi trad.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] După ultima consoană, paieroc.
[3] Omis.
[4] в, făcut peste altă literă.
[5] ѣ, făcut peste altă literă.
[6] În mod normal, diacul trebuia să-şi pună, aici sau după Шс (Iaşi), numele; în această situaţie, forma de trecut a verbului devine superfluă.

279 1635 (7144) noiembrie 28, Iaşi.

† Иw Басилїє воєводa, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(a)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(є) тот истинїи вѣрно болѣр, Нѣнюл дворник глотнѣи, оуказовал прѣд Нами един запис за свѣдителства wт прѣд наши болѣри и wт слоуги г(о)сп(о)д(a)рьскиx и людї добри, <на>[1] имѣ: Глигорашко Ѹрѣке вел спътар, и Гиwрге Рошка вистѣрник, и Барлан ушерел wт Чюнчещи, и Щефан вътаx wт Скорцещи, и Малич бив хотног, и Симиwн пит(ърел) wт Плешещи, и Басилїє тиж(є), и Иwнашко Ръспоп, и [и] Тоадер Дръгушан wт Тодерещ(и), и поп Тоадер wт Чѣпленци и многи людї добри, тако[2] писаwщи, како прїиде [иде][3] прѣд ними Ипатїє Сръбѣ и брат его, Тоадер, и внуци иx, Немънако, <и>[1] Исаико и Мърїика, с(ъ)ни Сърбѣ, внуци Лупулови Ко[г]шчюг, по иx доброи волю, неким непонуждени а ни присиловани, и продал(и) иx правaa wти(н)ну и дѣдинну, wт пол села Бълошени[4] третаа част, нижнаа. Тоа продала болѣр(ю) наш Нѣнюлови дворник, за три десат злати бити[5].

Ино Ми, видѣвши тот запис wт прѣд болѣри и людї добри, а Мъ, и wт Нас, ещеж(є) дал(и) и потвръдили есми болѣрю наш, Нѣнюл дворник, тоа прѣд реченна wт половина село Бълошѣнїи третаа част, како да ест ему, и wт Нас урик и потвръждєнїе, съ въсем доxодом, непорошену николиж(є), на въкъ. И ин да се не ѿмишает.

Пис у Шс, в(ъ) л(ѣ)то ҳѕрмд ноев(рїе) кн.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ѳ(є)т m. p.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest adevărat boier credincios, Neaniul vornic de gloată, a arătat înaintea Noastră un zapis de mărturie dinaintea boierilor noştri şi de la slugi domneşti şi oameni buni, anume: Gligoraşco Uréche mare spătar, şi Ghiorghe Roşca vistiernic, şi Varlan uşerel din Ciunceşti, şi Ştefan vătah din Scorţeşti, şi Malici fost hotnog, şi Simion pitărel din Pleşeşti, şi Vasilie, de asemenea, şi Ionaşco Răspop, şi Toader Drăguşan din Todereşti, şi popa Toader din Céplenţi şi mulţi oameni buni, aşa scriind, cum au venit înaintea lor Ipatie Sîrbea şi fratele lui, Toader, şi nepoţii lor, Nemaiaco <şi>[1] Isaico, şi Măriica, fiii lui Sîrbea, nepoţii lui Lupul Coşciug, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, dintr-o jumătate a satului Băloşeni[4], a treia parte, cea de jos. Aceasta au vîndut-o boierului nostru, Neaniul vornic, pentru treizeci de zloţi bătuţi[5].

www.dacoromanica.ro

Deci Noi, văzînd acest zapis dinaintea unor boieri şi oameni buni, Noi, şi de la Noi, încă am dat şi am întărit boierului nostru, Neaniul vornic, această zisă a treia parte din jumătatea satului Băloşénii, ca să-i fie şi de la Noi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7144 <1635> noiembrie 28.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: Ispisoc pre a şasea parte de sat de Băloşéni, di pre Jijiia, la ţinutul Iaşilor.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, III/60 a.

Orig., hîrtie (31 x 20 cm), difolio, pecete mijlocie în ceară roşie, imprimată în chinovar pe ambele laturi ale doc. Cu o trad. din sec. XVIII şi alta din 1840 februarie 15, de Hrisant ieromonah.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/141 (xero.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 29, nr. 132 (menţ., după orig., cu data de an greşită: 7154 <1645>; Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 110-112 (text slav şi trad.).

---

[1] Omis.

[2] а şi к, în ligatură.

[3] Anulat de diac cu o linie.

[4] н (n), scris peste ц (şt).

[5] златн бити, şters ulterior şi scris de altă mînă и пет бги (v. şi zapisul de vînzare din 1635 august 29).

280 1635 (7144) noiembrie 28, Iaşi.

Noi[1], Vasilie v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţării Moldav[v]iei. Iată, au vinit, înnainte Noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri, ai Moldav[v]iei, a mari şi a mici, cinstit credincios boeriul nostru, Costandin Stîrce pîrcălab di Hotinu, şi au arătat înainte Noastră un zapis di mărturie de la Toadir şi di la Dumitru şi de la surorile lor, Irinna şi Anna, fii lui Gherman, nepoţ(i) di fii[2] a lui Nechita, strănepoţ(i) ai lui Săcuianu, făcut dinainte a oamini buni şi bătrîni şi megieş(i) di pinpregiur, anumi: Toadir Arbure di Cordăreni, şi Avram di Lucăceni, Ifrim Hăjdău, şi Costandin Drăgăţăscul, şi Toma slugeriul, şi Grigorie şi Neculaiu, fii Tăutului, şi alţi boeri şi oamini buni, precum că au vîndut fiii lui Gherman, Toader, şi Dumitru, şi Anna, şi Irina, dinainte lor, driaptă ocină şi moşîie, o sălişti di sat, ci li s-au vinit parte lor de către cielanţi fraţi ai lor, anumi Hrobnea, ci esti în ţînutul Hotinului, şi cu păduri şi cu locu di heleşteu şi cu livezi, de a lor bunăvoie, di nimine nevoiţi, nici siliţi. Şi au vîndut cinstit credincios boeriului nostru di mai sus scris, Costandin Stîrce pîrcălab di Hotinu, drept 550 taleri bătuţi.

Deci Noi, văzînd acel adivărat zapis de la acei oamini buni, Noi am credzut şi iarăş(i) şi de la Noi am dat şi am întărit lui Costandin Stîrce pîrcălabul pe ace numită sălişti, Hrobnea, ca să-i fii lui şi de la Noi driaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul. Şi altul să nu să amestice.

www.dacoromanica.ro

În Iaş(i), let 7144 <1635> noemb(rie) 28.
Însuş(i) domnul au poroncit.
Başotă vel log(o)f(ă)t au iscălit.

Din limba sîrbască s-au tălmăcit, în Iaş(i), la 1806 iulii 30, de[3].

Arh. St. Iaşi, DCCXCI/41, f. 40 r.-v.
Copie de la înc. sec. XIX, după trad.
Ibidem, CXLVI/7, f. 8 r. (rez., într-o listă de scrisori ale moşiilor din ţ. Hotinului, ale lui Iordachi Roset mare vistiernic, din 1809); CCLIX/2, f. 23 r. (menţ., într-un izvod din 1807 februarie 10).

[1] Pentru Иw (Io)
[2] Pentru "fiu".
[3] Lipsă numele traducătorului.

281 1635 (7144) noiembrie 28, Iaşi.

† Иw Кснлїє воєводд, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)ръ Земли Мwлддвскон. Пишєм слvзѣ нашим Кръстїши вътдх[1]. Dămu-ţ(i)[2] ştire că s-au jeluit satul Torceştii, nepoţii lui Bilăiu, zicîndu că au ei ocină şi moşie, den Brălădiţ(a)[2] pără în apa Brăladului, păn poenile Agapiei, pre lacul Frasinului, pren Gărla lui Spin, pănă în hotarul Umbrăreştilor, şi mergu alţi oameni de le cosescu fănul şi le înpresoară ocina şi moşia, cu tăriia lor.

Dereptu acea, deaca vei vedea cartea Domniei Méle, iar tu să le faci lége direaptă, să le lase ocina şi moşiia în pace. Iară de va părea cuiva cu strămbul, să le dai zi, să vie să stea de faţ(ă)[2] înnaintea Domnii Méle. Инdк[3] нє вчиннтє[1]!

Ѵ Йс, лєт(о) ×зрмд <7144/1635> ноєв(рїє) кн <28>.

Г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Кожок[4] <писал>.

După Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 156, p. 261.
Orig., hîrtie, pecete în tuş roşu, după transcr. din *Ms. Surete*, VIII, 993, cu ѣ redat în grafie chirilică; şi cu data de lună redată greşit în rez. "martie", în loc de "noiembrie". Doc. se afla în posesia lui Albert Daniel.

[1] Urmează, în paranteză, trad. edit.
[2] Întregirea ns.
[3] De aici, pînă la sfîrşit, în text edit., cu caractere latine şi cifre arabe.
[4] Probabil greşit, în loc de: Корлат.

282 1635 (7144) noiembrie 30, Iaşi.

† Иw Кдсилїє воєводд, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)ръ Земли Мwлддвскон. Wж(є) Г(о)сп(о)дствo) Ми дали и потврѣдили есми слvга нaш, Глигорїє, с(ъ)нъ Іwнѳц, внѳк Голъи, на єго прдвдд штнина и дѣднина и измѣнѳ[ли], мѣст(о) зд двд домове, шт село Силищѣ, что на Мрддї Шомѳз, ѳ

www.dacoromanica.ro

в(о)лостѵ Сѵчавскїи, wт част нижнѣю, четвръта часть, wткъ въстокъ[1], wт ватрѣ село и съ жирѣбїи wт полѣ и съ четвръта часть wт став что ѣ Шомѣз, ѣ против село, и съ wчищенїе что <сѣ>[2] зовет ѫ конец полѣ, и wт вес хотар wткъ ишиҳ сторони, что, тиҳ части за wти(и)нѣ, било[ви] им[3] правда измѣнѣ съ брат его, Бас(и)лїе Динга дїак, wт иҳ правїи и питомїи наредениїе, что wни имают, за купежно, wт Симеwн Могила воевода, и, за потвръжденїе, wт Костантин воевод и wт Стефан Томшѣ воевода, и, тиж(е), wт исписок за измѣ<нѣ>[4] что wни имают wт Радѣл воевода.

И wт том, ти<ж(е)>[4] дадоҳом и потвръдиҳом словѣ наш, Глигорїе, съ нѣкиҳ лазврѣ[5], тиж(е) wт того хотарѣ село Силищѣ, что сѣт на Потока Глодѣлви, на wбаҳ части, что сѣ изберет част Мацарина, и wт исписок за тѣж что имают брат его, Бас(и)лїе Динга дїак, wт Мирон Барновски воевода.

Тѣм радї, тѣҳ виш(е) писанинҳ части за wти(и)иоѵ[6] wт село Силищѣ, съ став, и съ wчищенїе, и съ жирѣбїи и съ вес доход, како да естѵ, и wт Нас, слугам[7] наш виш(е) писан, Глигорїе, с(ъ)нь Іwнѣци, правда wти(и)на, и измѣнѣ, и врик[8] и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѣшенно николиж(е), на вѣки. И ни да с(ѣ) не вмишает прѣд сим истином лист наше.

Оѵ Їс, в(ъ) л(ѣ)то хѕрмд иоев(рїе) л.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwгwф(е)т m. p.

† Дѵмитрѵ <писал>.

<Pe verso, o îns. din prima jumătate a sec. XIX>: Sîrbăscu; 7144 <1635> no(e)mvrie 30.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit slugii noastre, Gligorie, fiul lui Ionuţ, nepotul Golăi[9], dreapta lui ocină şi dedină şi schimb, un loc pentru două case, din satul Siliştea, care este pe Şomuzul Împuţit, în ţinutul Sucevei, a patra parte din partea de jos, dinspre răsărit, din vatra satului şi cu jirebii de la cîmp şi cu a patra parte din iazul care este la Şomuz, împotriva satului, şi cu curătura care <se>[2] cheamă La capătul cîmpului, şi din tot hotarul dinspre alte părţi, care, aceste părţi de ocină, i[10]-au fost schimb drept cu fratele lui, Vasilie Dinga diac, din dreptele şi propriile lor drese, pe care le au ei, de cumpărătură, de la Simion Moghila voievod şi, de întărire, de la Costantin voievod şi de la Ştefan Tomşea voievod şi, de asemenea, din ispisocul de schimb pe care îl au ei de la Radul voievod.

Şi întru aceasta, de asemenea am dat şi am întărit slugii noastre, Gligorie, nişte lazuri[10], tot dintr-acel hotar al satului Siliştea, care sînt[11] pe pîrăul Glodului[9], pe ambele părţi, care se va alege partea lui Maţarin[12], şi din ispisocul de pîră pe care îl are fratele lui, Vasilie Dinga diac, de la Miron Barnovschi voievod.

Pentru aceea, aceste mai susscrise părţi de ocină din satul Siliştea, cu iaz, şi cu curătură, şi cu jirebii şi cu tot venitul, să-i fie, şi de la Noi, slugii noastre mai susscrise, Gligorie, fiul lui Ionuţ, dreaptă ocină, şi schimb, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7144 <1635> noiembrie 30.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Dumitru <a scris>.

www.dacoromanica.ro

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLVI/43.
Orig., hîrtie (41,5 x 27,5 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută.
Ibidem, A. N., MMCMLXVII/7 (trad., din 1732 octombrie 19).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/129 (foto., după orig.) şi Xerogr. de doc., I/51 a, b (xero., după trad.).

EDIŢII: *Catalog*, Supl. I, p. 187, nr. 544 (rez., după trad. din 1732).

---

[1] Aici şi, descori, în continuare/pînă aici, după consoana finală, paieroc.
[2] Omis.
[3] În loc de ѥмѹ (lui); deci: "i-au fost", nu "le-au fost".
[4] Rupt.
[5] Greşit, în loc de лазѹръ (lazuri).
[6] ѵ, adăugat, distinct, deasupra lui о.
[7] "slugilor", în loc de слѹѕѣ (slugii).
[8] ѕ и ѕ, litere scrise peste -ѥнїѥ.
[9] Aşa în orig.
[10] V. n. de la text. slav.
[11] Acord mecanic, în text. slav, cu numele satului, avînd, obişnuit, forma plurală; dar, în acest caz, numele înfăţişîndu-se la singular, сѣт devine superfluu.
[12] Sau "a Maţurei/Maţarei".

283 1635 (7144) noiembrie 30, Iaşi.

† Сѣ вбо ми, аз Пътрашко Башотъ вел лог(о)ф(ѣ)т, и Савии вел дворник Долнѣи Земле, и Дѵмитрашко Шолдан вел дворник Бишнѣи Земле, и Глигорїѥ Vрѣкѥ вел спътар, и Гєѡргїѥ вел чашник, и Гаврилаш бъив вел дворник, и Грама вел столник, и Лупѵл Пръжескѵл вел клучар, и Ишрдакїѥ вел вистѣрник, и Щефан Жоимъскѵл питар, и Нѣнюл дворник глотнїи, и Бремїа дворник, и Тънасїѥ ворник, и Стежеранѵл ворник и ниих[1] болѣри wт Двор Г(о)сп(о)д(и)нъ Бг(о) Ѫ(и)л(о)ст(и), пишем и сведѣтелствѹем, съ сим записом нашим, како прїиде прѣд нами Жихаюл[2] Фѵртѵна бив вел постелник, за его доброю волю, неким непонѵждеи а не приселовав, и продал своа права wти(и)ѵ и дѣдн(и)ѵ и викупленїѥ, пол село Преутещи, что на Шомѵз[1], ѵ в(о)лост Сучавскон. Тоа продал[и] прїятелю нашему, Тодер Шолдан пъркълаб, радї четири ста ѵгорскїи жолтїи. И тоа пол село бѣше емѵ купежно wт Глигорчѣ Писос[с]кїи.

Ино ми, ѥкож(ѥ) ѵвидѣхом междо ними доброволною токмеж и полно платѵ, а ми ещеже, и wт нас, сътворихом емѵ сїа ѵкрѣпленїѥ. И на велико крѣпост и потвръжденїѥ поставихом наш печат къ семѵ истиномѵ записѵ нашемѵ.

V Їйс, л(ѣ)т(о) ×зрмд ноев(рїѥ) л.

Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ѣ)т <m. p.>.

Пръжескѹл вел дворник искал <m. p.>.

Їз Лѹпѹл вел клоучар <m. p.>.

Їз Василїѥ Банул вист(ѣрник).

Тънасїѥ дворник <m. p.>.

Грама вел столник <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Щєфан Мοнмъскѣл нскал <m. p.>.

† Iată dar noi, eu Patraşco Başotă mare logofăt, şi Savin mare vornic de Ţara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, şi Gligorie Uréche mare spătar, şi Gheorghie mare ceaşnic, şi Gavrilaş fost mare vornic, şi Grama mare stolnic, şi Lupul Prăjescul mare clucer, şi Iordachie mare vistiernic, şi Ştefan Moimăscul pitar, şi Neaniul vornic de gloată, şi Eremiia vornic, şi Tănasie vornic, şi Stejeranul vornic şi alţi boieri de la Curtea Milostiviri Sale domnul, scriem şi mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum a venit înaintea noastră Mihaiul[2] Furtună fost mare postelnic, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină şi cumpărătură, jumătate de sat din Preuteşti, care este pe Şomuz, în ţinutul Suceava, aceasta a vîndut-o prietenului nostru, Toader Şoldan pîrcălab, pentru patru sute de galbeni ungureşti. Şi această jumătate de sat i-a fost cumpărătură de la Gligorcea Pisoschi.

Deci noi, dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoie şi plată deplină, noi încă, şi de la noi, i-am făcut această întărire. Şi, pentru mai mare putere şi tărie, am pus peceţile noastre la acest zapis adevărat al nostru.

La Iaşi, anul 7144 <1635> noiembrie 30.

Pătraşco Başotă mare logofăt <m. p.>.

Prăjescul mare vornic am iscălit <m. p.>.

Eu Lupul mare clucer <m. p.>.

Eu Vasilie Banul visti(ernic) <m. p.>.

Tănasie vornic <m. p.>.

Grama mare stolnic <m. p.>.

† Şi eu, Ştefan Moimăscul biv vel pitar, m-am prilejit într-aciastă tocmală[3]. Ştefan Moimăscul am iscălit <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Zapis pe Preuteşti, ot Furtuna vel post(elnic); <şi una din prima jum. a sec. XIX>: Let 7144<1635> noemv(rie) 30, Pătraşco Başotă vel log(o)făt i Furtună post(el)nicu.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXVII/107.
Orig., hîrtie (33,5 x 19,5 cm), difolio, o pecete inelară, octogonală, în tuş.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/130 a, b (foto.).

---

[1] După ultima consoană paieroc.
[2] Aşa în orig.
[3] De la "† Şi eu" pînă aici, româneşte în orig.

284 <În. de 1635 decembrie 4>.

† Adec(ă) eu, Mărica, fata lui Ionaşcu vătavul de Săuceşti, şi cu feciorii mei, Gligorie şi Ţuica şi Chelsiia, noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nice asupriţi, ne-am vîndut a mea direaptă ocin(ă) şi moşie, din giumătate de sat de Bogdăneşt(i), ce simtu în ţinutul Romanului, ce să va alége partea mea despre fraţii mei. Acéia am vîndut eu frăţine-meu, lui Ştefan Béchea biv pîrcălab, din dircse şi di<n>[1] urice ce are moşu meu, Béchea, de la Pătru Vod(ă) şi de la Iancul Vod(ă). Şi deplin ne-au plă<tit>[1]

www.dacoromanica.ro

întru mînule nostre, cu bani gata, 30 [dzeci] de galben(i) buni, ca să-i hie lui ocin(ă) şi moşie neclă<ti>[1]tă, cu tot venitul, din tot, dinaintea a omeni buni, preoţi şi slugi domneşt(i).

† Şi au mai cumpărat sluga noastră, Bé<chea>[1], iar dintr-acéia giumătate de sat, din partea Petrei lu<i>[2] Păun, din a cincea parte, din partea popei, lui Ihnat, giumătate, ce să va alége partea Bălaei. Şi deplin mi-au plătit întru mîna mea, cu bani gata, 6 ug(hi) buni, ca să-i hie lui ocin(ă) şi moşie, cu tot venitul, din tot locul, dinaintea a omeni buni, preuţi şi slugi domneşt(i).

† Şi, aşijdirea, eu, Nechita, feciorul lui Ion Praznic, ear am vîndut Béchei de Bogdăneşt(i), din partea Petrei lui Păun, a cincea parte, ce să va alége partea părintelui meu, lui Ion, iar dintr-acélea dirése ce mai sus scri<u>[1]. Şi mi-au dat 12 ug(lii) buni, ca să-i hie lui ocin(ă) şi moşie, neclătit, cu tot venitul, din tot locul, dinaintea a omeni buni, preuţi şi slugi domneşti, anume: po[3]<pa I>[2]hnat de Prăjişti, †[4] şi Nechifor, şi Toder, şi Frăţian de Bogdăneşti, şi popa Chiril(ă) de Prăjeşt(i), şi Gavril vist(ernicel), şi Sava, şi Cur[5] de Bogdăneşti, şi Ion vist(ernicel), şi Andronic, şi Davii[6] şi Gurie de-acolea.

Şi, <pentru>[1] mai mare credinţă, ne-am pus peceţi, să-şi fac(ă) şi dirése domneşte de pre[7] acesta zapis al nostru.

<Pe partea de jos a doc., o îns. cont.>: Zapes den bătrînul lui Păun.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/102.
Orig., hîrtie (31 x 21,5 cm), rupt la îndoituri şi în partea de jos, şase peceţi inelare în cerneala doc., neclare.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/131 a, b (foto.).

Datat după întărirea domnească a vînzării lui Nechita (v. doc. urm.).

---

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] "po", scris deasupra rîndului.
[4] De aici, scris pe verso.
[5] "c", scris cu altă cerneală.
[6] Greşit, pentru "David".
[7] "e", redat prin ѣ.

285 1635 (7144) decembrie 4, Iaşi.

† Ии Ѣасилїє воєв<о>[1]да, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem Domniia Mea la sluga Domniei Méle; <l>[1]a Grată[2] den Cereteoani. Deaca [ca] vei vedea cartea Domniei Méle, iar tu s<ă>[3] mergi la sat la Bogdăneşti, şi să strîngi oameni buni, megiiaşi d<e>[3] pren înpregiur, şi să alégiţi o parte de ocină a slugii noastre, a Béchei ce-au fostu pîrcălab, den sat den Bogdăneşti, care ocină au cumpărat de la Nechita, nepotul lui Păun, den cînpu şi den vatra satului şi <de>[1]n tot locul, cum va fi mai cu direptul şi cum veţi şti voi cu sufle<t>[3]ele voastre, aşea să hotărîţi. Şi cum veţi alégi şi veţi hotărî, <să>[3]-i faceţi o scrisoare de la voi, să-şi facă şi dirése domneşti.

www.dacoromanica.ro

Aşijdere, să alegiţi şi partea îi Ghiervăsoae, de-acolea, dentr-acel sat, ce mai sus scriem, den tot locul, şi să o daţi pre mîna slugii noastre, Béchei, pentru căci o au plătit d<e>[3] dajde, cum au arătat şi hîrtie de la dăbilari.

Iar de-i va părea cu strînbul, să l(e) dai dzi[5], să vie să stea de faţă <în>[1]naintea Domniei Méle şi să le faci şi hîrtie de dzi.

Aceasta scriem, într-altu chip să nu f<i>[1]e.

V Ϊϊc, ѧ(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1635> ѧек(емврїѥ) ѧ̃ <4>.

† Сѧм г(о)сп(о)д(н)нъ вєлѣл.

† Пѣтрашко Бѧшот(ъ) ѧwг(w)ѳ(ѳ)т m. p.

<Pe verso, o îns. cont.>: <Car>[3]tea ce <au>[5] cumpărat partea Bîlhacei din Bogdăneşti; <şi două din sec. XVIII>: De bătrînul lui Păunu; <şi>: De la Nechita, nepot lui Păun.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/100.

Orig., hîrtie (31 x 19,3 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, puţin clară.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/132 a, b (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 106, p. 180-181 (orig., după transcr. din *Ms. Surete*, VIII, 343).

---

[1] Rupt.
[2] Greşit, pentru "Grapă" (v. doc. nr. 242).
[3] Şters.
[4] "să le dai dzi", scris înghesuit, deasupra rîndului.
[5] Omis.

286 1635 (7144) decembrie 13.

Zapis din 7144 <1635> decembrie 13, a lui Gheorghie şi Iacov, feciorii lui Mercu Hore[1], prin care vînd Neniului vornic o parte de moşie din sat din Radomireşti, dintru a patra parte de sat, a patra parte.

Arh. St. Iaşi, Divanul de Apel, Tr. 1146, op. II 1300, nr. 49, f. 262 r., nr. 5.

Rez., într-un jurnal din 1834 oct. 18, referitor la împresurarea unor moşii din ţ. Bacău dinspre moşia Grieşti.

---

[1] Aşa în rez.

287 1635 (7144) decembrie 14.

Noi am[1], eu, Zaharioae, giupîniasa Zahariei ot Pungeşti, şi cu toţ(i) ficiorii miei, anume: Ionaşco, cu Dochiţa, şi cu Ale[c]xandra, şi Anghelina i Maria, <scriem>[2] şi mărturisim, cu acestu zapis al nostru, cum am vîndut de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţ(i), [cum am vîndut] o cumpărătură de ocină, de în sat de în Pungeşti, lui Gheorghie Moviliţa de în Pungeşti, parte Dronţei, nepoatei lui Mihail

www.dacoromanica.ro

logofătului, direpţ 15 zloţi, din parte de gios, dintr-a şasă parte[3], giumătate, să-i fie ocină direaptă şi moşie, cu tot venitul, din vatra satului, şi din ţarină, şi din fînaţ, şi din vad de moară, şi cu loc de prisacă, ce noi am cumpărat această parte[3] de ocină de la Dronţa, ce mai sus scriem, [Dronţa]. Şi i-am dat şi diresăle noastre întru mînule lui Gheorghie, carile am avut de la Dronţa.

Şi în tocmala noastră <au fost>[2] mulţi oaméni buni, anume: Gligorce serdar ot Stîngaci, şi Gheorghie pitar de Iaş(i), şi Bogonosie din Gîrcini, şi Păntelei de acolo, şi Gavrilaş aşijdire, şi Nichita ot Pungeşti, şi Bejan de acolo, i Ionaşco, i Grosul i Anton de acole.

Şi, pre mai mare credinţă, ni-am pus şi peceţile pre acest zapis.

7144 <1635> dechem(vrie) 14.

[L(ocul) p(eceţii)][4].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDII/142, f. 147 v.
Copie din 1820, în cond. de doc. a lui Costache Cantacuzino fost mare vistier.

---

[1] Aşa în copie; probabil, în loc de "iată" sau "adică".
[2] Omis.
[3] "c" redat prin ѣ.
[4] Menţ. copistului, marcată în cinci cercuri.

288 1635 (7144) decembrie 17, Iaşi.

† Иw Басилїе воєводa в(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(a)рь Земли Мwлдавскоѳ. ѲЖ(є) Г(о)сп(о)д(ст)в(о) Ми дали и потвръдили есми м(о)л(є)биц(и) наши, калѹгером wт С(вѣ)т(о)го Йрхїерарха и Чюдотворца Х(ри)ст(о)ва Некѹлс<а>[1]и, где сѣ зовет Ѯ царинѹ, на иχ[2] правїи холопи цигани на имѣ, Силишкан, съ жен(а) и съ дѣти иχ, и Иримїа, съ жена ег(о) и съ дѣти иχ, и Бъланъ, съ жен(а) и съ дѣти иχ, и Костантин, съ жен(а) и съ дѣти иχ, и Йндреян[2], съ жена ег(о) и съ дѣти иχ[2], и Глигорїе Кикиц, съ жен(а) и съ дѣти иχ[2], и Гаврил, wт иχ[2] правїи и питомїи нарѣдєнїе, что wни имают, за данїе и милованїе, wт Петръ воєвода и wт Йрои воєвода, и за потвръжденїе, wт Радѹл Михновичъ воєвода и wт Мирон Бариовски воєвода. Тѣм ради, како да єст им и wт Г(ос)п(о)дств(а) Ми прави холопи цигани, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(є), на вѣки. И ни да с(ѣ) ие ѹмишает прѣд сим истинном листом и(а)шем.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)то хѕрмд дек(еврїе) зї.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ѳ(є)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко[3] <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire unde este hramul Sfîntului Arhierarh şi Făcător de minuni al lui Hristos, Neculai, unde se cheamă În ţarină, drepţii lor robi, ţigani, anume: Silişcan, cu femeia şi cu copiii lor, şi Vartolomei, cu femeia lui şi cu copiii lor şi Irimiia, cu femeia lui şi cu copiii lor, şi Băban, cu femeia şi cu copiii lor, şi Costantin, cu femeia şi cu copiii lor, şi Andreian, cu femeia lui şi cu copiii lor, şi Gligorie Chichiţ, cu femeia şi cu copiii lor, şi Gavril,

www.dacoromanica.ro

din dreptele şi propriile lor drese, pe care leau ei, de danie şi de miluire, de la Petru voievod şi de la Aron, voievod şi de întărire, de la Radul Mihnovici voievod şi de la Miron Barnovschi voievod.

Pentru aceea, să le fie şi de la Domnia Mea drepţi robi ţigani, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7144 <1635> decembrie 17.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşcu Başotă mare logofăt a iscălit m. p.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. grec. şi două din sec. XVIII>: S-au scris la condică <şi> pe Silican.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXVII/95.
Orig., hîrtie (41,5 x 27 cm), difolio, filigran, pecete aplicată, stricată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.
Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 56 v. (rez. grec).
Inst. de Ist. "A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXIII/133 a-c (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 236, nr. 1121, (rez. de la Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628).

---

[1] Omis.
[2] După consoana finală, paieroc.
[3] т şi ρ, în ligatură.

289 1635 (7144) decembrie 18, Iaşi.

† И<ѡ>[1] Василїе воєвода, в(о)жїею м(и)л(о)стїею, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) Г(о)сп(о)дств(о) Ми дали и потвръдили есми м(о)л(є)би(и)ци нашими, Гаврил егѹмени и вес събор wт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир Ирон(а) воєводи, wт цариниѹ т<р>[1]ъг Їским, идеж(є) ест храм Ирхїє[є]рарха и Чюдотворца Х(ристо)ва, Неколае Мїрликїискаг(о), на их[2] правїи wти(и)ниѹ и дѣдн(и)ниѹ, єдно селище, на имѣ Фетєшинєщи, что ѹ в(о)лости Їскои, на Жижїа, съ брѣд за млин ѹ Жижїю, и wт исписок за раздєленїє что имает wт Алєѯандръ Илиаш воєвода, что тоа силище било им правоа измѣниѹ[ли] съ слѹга и болѣринѹ и(а)шемѹ, Гєѡргїє Жорѣ бив пъркълаб: и дал(и) им[3] w(тъ)ци м(о)нихи[4], измѣнио за измѣнио, єдна силищи, на имѣ Селичканїи, на Башов(ѣ)[2], что ѹ в(о)лости Дороѳоискомѹ.

Тог(о) ради, тоа силище, <на>[1] имѣ Фетєшинєщи, на рѣца Жижїю, съ брѣд за млин ѹ Жижїю, да ест и wт Нас[т] прѣд речєнним м(о)лєбиником нашим, егѹменѹ и въсемѹ събор(ѹ) wт с(вѣ)таа м(о)и(а)стир Ирон(а) воєводи, wт цариниѹ тръг Їским, права wти(и)ниѹ, и ѹрик и потвръжденїє, съ въсѣм доѳодом, непорѹшенно николиж(є), на вѣки вѣчнїи. И ни да съ[5] не ѹмишает прѣд сим истиином лист<ом>[1] и(а)шем.

Пис оу Їс[т], в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрмд дек(емврїє) ѝї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башотиъ) вел лwг(ѡ)ф(є)т [и][6] с(ѣ) искал. m. p.

www.dacoromanica.ro

† Дѣмитръ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, Gavril egumen şi tot soborul de la sfînta mănăstire a lui Aron voievod, din ţarina tîrgului Iaşi, unde este hramul Arhierarhului şi Făcătorului de minuni al lui Hristos, Nicolae de la Miralichia, dreapta lor ocină şi dedină, o selişte, anume Feteoneşti, care este în ţinutul Iaşi, pe Jijia, cu vad de moară la Jijia, şi din ispisocul de împărţeală pe care îl au de la Alexandru Iliiaş voievod, care, această selişte, le-a fost lor schimb drept cu sluga şi boierul nostru, Gheorghie Jorea fost pîrcălab: şi i-au dat părinţii monahi, schimb pentru schimb, o selişte, anume Selicicanii, pe Başău, care este în ţinutul Dorohoiului.

Pentru aceea, această selişte, anume Feteoneşti, pe rîul Jijia, cu vad de moară la Jijia, să fie şi de la Noi înainte zişilor rugători ai noştri, egumenul şi tot soborul de la sfînta mănăstire a lui Aron voievod, din ţarina tîrgului Iaşi, dreaptă ocină, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

S-a scris la Iaşi, în anul 7144 <1635> decembrie 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][6] m-am iscălit m. p.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso, două îns. grec. şi una din sec. XVIII>: S-au scris la condică; <şi alta, din sec. XIX>: Ispisoc de la Vasilie v(oie)vod sîrbesc, pe siliştea Feteoneşti; 7144 <1635> dech(emvrie) 18. No. 2.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXVI/82.

Orig., hîrtie (41 x 26,5 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată, dar imprimată, în chinovar, pe treimea stîngă a doc.

Ibidem, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 33, şi Ms. nr. 644 (Cond. M-rii Aron Vodă), f. 4 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/134 a, b (foto., după orig.) şi Xerogr. de doc., I/52 a, b (xero. după Ms. nr. 644).

EDIŢII: "Creşterea Colecţiunilor", 1933-1936, p. 23 (rez. după orig.); *Catalog*, II, p. 236, nr. 1122 (rez., după Ms. nr. 628).

---

[1] Omis.
[2] După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.
[3] În loc de ѥмѕ.
[4] Gr. pentru м(ѳ)нαχи.
[5] În loc de сѣ.
[6] V. doc. nr. 1, n. 4.

290 1635 (7144) decembrie 18.

510 stînj(e)n(i)[1], ci au cumpărat Enachi postelnicul şi călugării di la Arun Vod(ă) di la nişti răzeş(i), ci-i scrie ispisocul lui Vasili Vod(ă) anume.

L(e)t 7144 <1635> dic(hemvrie) 18.

www.dacoromanica.ro

[1] Precizarea alcătuitorului izvodului, reprezentînd suprafaţa totală cumpărată.

291 1635 (7144) decembrie 20, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(є) Г(о)сп(о)дств(о) Ми дали и поновисли[1] и потвръдили есми нашемѹ вярному и почитѣнному болѣрин(ѵ), Савин Пръжескул вел дворник Долнѣи Земли, на своа права wтн(и)ну и купежно, два фалчи ла[2] виноградї ѵ Котнар, ѵ Гор Пъкурар, что купил wт Ѩнастасїє калуг[1]ер wт с(ва)та монастир Сучевиц(а), за сто и два десат тал(ери) сребрънихъ, wт исписок что имал wт Ѩлександрѹ Илиаш воєвода, да бъдет и wт Г(о)сп(о)дств(а) Ми права wтн(и)ну и викупленїє, тѣх два фалчи за виноградї иж(є) виш(є), [прѣд] речена, нашем(ѵ) вярному и почитѣнному болѣрин(ѵ), Савин Пръжескул вел дворник Долнѣи Земли, съ въсѣм доходом, и ѵрик и потвръжденїє, непорошино николиж(є), на вѣкїи вачнїи[3].

И ин да с(а) не ѵмишает прад сем листом Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Оѵ Ѩс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмд[4] дек(емврїє) к̄.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велал.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т <m. p.>.

† Ѩнъш, Ianus <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Pre viia den Dealul lui Păcurar; <şi alta, din prima jum. a sec. XIX> 7140 <1632>[5] dechemv(rie) 20.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am înnoit şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, dreapta sa ocină şi cumpărătură, două fălci de[6] vie la Cotnar, pe Dealul Păcurar, pe care le-a cumpărat de la Anastasie călu<g>[1]ăr de la sfînta mănăstire Suceviţa, pentru o sută şi douăzeci de taleri de argint, din ispisocul pe care l-a avut de la Alecsandru Iliiaş voievod, să-i fie şi de la Domnia Mea dreaptă ocină şi cumpărătură, aceste două fălci de vie care sînt mai sus [înainte] zise, credinciosului şi cinstitului nostru boier, Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, cu tot venitul, şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.

La Iaşi, în anul 7144[4] <1635> decembrie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt <m. p.>.

† Ianăş, Ianus <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXII/3.

Orig., hîrtie (30,2 x 18,5 cm), filigran, pecete mijlocie, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc. în ceară roşie, căzută.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/142 (xero.).

www.dacoromanica.ro

[1] Omis.
[2] Greşit, în loc de: sa (de).
[3] ч, scris peste altă literă.
[4] Cifra unităţilor scrisă îngroşat, de aceeaşi mînă, peste un ѕ (2).
[5] Greşit, în loc de 7144 <1635>; v. şi n. 4.
[6] V. nota de la textul slav.

292 1635 (7144) decembrie 30, Iaşi.

Zapis pe Borodiceni, tot lîngă Popeni.

† Ивн[1] Басилїє в(оє)в(о)дъ, вжж(їю) м(и)лвсти, г(о)сп(о)дар[и] Земли Мвлдавскви. Iată, Domnie Me am dat şi am întăritu şi am înmoitu, din ispisoc de cumpărătură de la Radul v(oie)vodŭ, slugii noastre, Isac Stîrce, a lui dreaptă ocină şi răscumpărătură, din a trie parte <din>[2] satu Borodiceni, parte den mijloc, cu loc di heleşteu în satu, pi părău Borodacica, ce est(e) la ţinutul Dorohoiului, ce e<l>[2] ş-au cumpăratu mai înnainte de la Gheorghii pîrcălabul de Hotin şi di la Iurşe, ficiorul lui Dălban, iar după aceia s-au sculatu giupîneasa Cîrstîna pîrcălăboae, de a ei bunăvoe, şi au vîndutu slugii noastre, lui Isac Stîrcii, într-o 130 taleri de argintu. Şi care ispisoc au avutu Isac Stîrci de la Radul v(oie)vodŭ pi această a trie parte de Borodiceni, au fost lui înpreună cumpărătură cu satul Lozenii; iar cîndŭ s-au sculatu Isac Stîrce ş-au dat satu Lozenii, cu heleşteu în sat, <la>[2] al nostru credincios şi cinstitu boeriu, Gavrilaş ce-au fostu vornic, şi is<pi>[2]soc[3] ce-au avutu di cumpărătură di la Radul v(oie)vodŭ încă l[i]-au[4] dat de mai susscris boieriul<ui>[2] Domnii Meli, Gavrilaş ce-au fostu vornic, şi au scris toată a trie part(e) de satu Borodicenii.

Pentru aceia, de acumu înnaint(e), ca să nu aibă trea<bă>[2] Gavrilaş b(i)v v(e)l vornic pi aceli[4] mai sus <scrisă>[2], a trie part(e) de satu Borodiceni, numai ci să aibă treabă cu satul Lozenii, cu tot vinitul. Iar la aceia a trie part(e) de satu Borodiceni, parti din mijloc, nime să n-aibă treabă, numai Isac Stîrce.

Şi altul să nu s(e) ames<ti>[2]ce pist(e) cart(ea) Domnii Mé<le>[2].

И Їїс, в(ъ) лет(о) хзрмд <7144/1635> дек(емврїє), ѳ <30> д(ьнн).

Singur domnul au poroncitu.

Кдшwт(ъ) в(є)л лwг(w)ф(є)т.

Arh. St. Iaşi, CDLVI/9, f. 22 r.
Copie din a doua jumătate a sec. XVIII, într-o cond. de doc. a familiei Stîrcea.
Arh. St. Bucureşti, M-rea Doljeşti, X/203, nr. 2 (rez., cu menţionarea unui doc. din 1588 (7096); ibidem, ms. nr. 598 (Cond. m-rii Doljeşti), f. 30 v. (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc. I/53 (xero.).

EDIŢII: Ghibăneseu, *Surete*, V, nr. CCII, p. 292-293 (copie veche după transcr. din *Ms. Surete*, VII, 25);
Catalog, II, p. 236, nr. 1123 (rez. după rez. de la Arh. St. Buc).

[1] Greşit, pentru: Иw.
[2] Omis.
[3] La Ghibăneseu (v. EDIŢII), gr.: "Isac".
[4] Aşa în copie.

www.dacoromanica.ro

Un zapis din 7144 <1636> ghen(a)r(ie) 4, de la un Apostol med(elnicer) şi de la Strătulat <şi>[1] Toader diiacul, prin carele arată că au venit înnainte lor Irina călugăriţa, ce-au fost giupîniasă lui Ilii şat(rar), fata Agaftiei, nepoata lui Toader pîrcălabul, şi au vîndut a sa moşii, din giumătati de sat din Alexăşti, ce sînt în ţin(u)t(ul) Vasluiului, a noa parti, Lupului Prăjăscului clucer.

Arh. St. Iaşi, CDII/67, f. 1 r.
Rez. în copia din 1827 iunie 3, a unei cărţi de judecată din 1785 iunie 15.
Ibidem, CDVII/113 (menţ. din 1823, în rez. unui doc. din 1776 iulie 28).

[1] Omis.

294 1636 (7144) ianuarie 6, Iaşi.

† Ию Басилїе воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоє. Wж(є) прїиде прѣд Нами и прѣд нашеми мwлдавскими болѣри, нашему[1] вѣрномѹ болѣрин, Лѹпул Пръжескул ключарул, съ еднъ запис за свѣдетелство wт Йпостол вел меделничар, и wт Стратулату[2], и wт Нѣнул и wт Гїwргїе Нъврапъскул, дворници глотнїи, и wт Тоадер дїак, писаюч въ нему[1] како прїинде[т] прѣд нимъ Ирина монахїа, что била кнѣгинне Илеви шетрар[2], дъща Йгадїе, внѹка Тоадерови пръкълаб, неким непоиождєннаа а не приселованна, нъ за своа доброє воле, и продал своа пр(ав)аа wтн(и)ну и дѣдн(и)ну, wт половина село Йлеѯещи, что ѹ в(о)лwст Баслуиском[3], девѣтаа част, єг(о) м(и)л(о)ст(ю), п(а)нѹ Лѹпул Пръжескул ключар, радї два десѣт злот(н) бити. И въстал сѣ болѣрину наш више пишем[4], Лѹпул Пръжескул, wт прѣд ними и платил въ рукаx Ирineви, внѹка Тоадер пръкълаб, к злотї бити.

Тѣм радї, Г(о)сп(о)дство Ми, ѩко ѹвидѣxмо тот запис за свєдѣние wт тиx болѣр виш(є) пишем[4], Г<(о)сп(о)дство Ми>[5]и вѣровахмо и wт Нас еще дали и потверъдили[6] есми[7] болѣрину на<шемѹ вѣр>[5]нному, Лѹпул Пръжескул, тоа девѣтаа част за wтн(и)ну wт половиннаа се<ло Йѯ>[5]леѯещи, да ест ему wт Нас праваа wтн(и)ну и викѹпленїе. И ин да сѣ не ѹ<ми>[5]шает прѣд сим листом Г(о)сп(о)дств(а) Ми[8].

Ѯ Ию в(ъ) лѣто ×ѯрмѧ ген(арїе) s̃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(є).

† Пътрашко Кашот(ъ) вел лwг(w)фет [и][9] с(а) искал <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, credinciosul nostru boier, Lupul Prăjescul clucerul, cu un zapis de mărturie de la Apostol mare medelnicer, şi de la Stratulat, şi de la Neanul şi de la Ghiorghie Năvrăpăscul, vornici de gloată, şi de la Toader diac, scriind în el cum a venit înaintea lor Erina monohia[10], care a fost cneaghina lui Ilea şetrar, fiica Agaftiei, nepoata lui Toader pîrcălab, nesilită de nimeni şi nici asupritâ, ci de bunăvoia ei, şi a vîndut dreapta ei ocină şi dedină, a noua parte din jumătatea satului Alexeşti, care este în ţinutul Vasluiului, milostivirii sale, panului Lupul Prăjescul clucer, pentru douăzeci de zloţi bătuţi. Şi s-a sculat boierul nostru mai

www.dacoromanica.ro

susscris, Lupul Prăjescul, dinaintea lor şi a plătit în mîinile Erinei, nepoata lui Toader pîrcălab, 20 de zloţi bătuţi.

Pentru aceea, Domnia Mea, dacă am văzut acest zapis de mărturie de la acei boieri mai susscrişi, Domnia Mea am crezut şi de la Noi încă am dat şi am întărit boierului nostru credincios, Lupul Prăjescul, această a noua parte de ocină din jumătatea satului Alexeşti, să-i fie de la Noi dreaptă ocină şi cumpărătură. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> ianuarie 6.

† Domnul a zis.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi][9] m-am iscălit <m. p.>.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., XX/40.
Orig., hîrtie (38 x 22 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie în ceară roşie, stricată.
Ibidem, XL/12 (trad., din 1783 iulie 28, de <Gheorghie>[11] Evloghie dascăl).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/135 a, b (foto., după orig. şi trad.).

---

[1] мѵ, adăugat între rînduri.
[2] т şi р, în ligatură.
[3] Pentru ambii и, o singură suprascriere.
[4] Gr. pentru писан.
[5] Rupt.
[6] т şi в, în ligatură.
[7] и, făcut din ѵ.
[8] м şi и, în ligatură.
[8] Aşa în orig.
[9] V. doc. nr. 1, n. 4.
[10] Omis; în anul 1783 activa ca traducător Gheorghe Evloghie, fiul lui Evloghie dascăl (v. *D.R.H.*, A, I, II, *Indice de nume*.

295 1636 (7144) ianuarie 8, Iaşi.

† Ѡ Василїе воевода, в(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(е) тоти истинїи наши м(о)лебници, ... <егѳмен>[1] и вес събор с(вѣ)тое монастир(и) Бесерекани; adus-au înnaintea Domnii Méle şi a toţi boiarii noştri, mari şi mjic(i), ş-au arătat înnaintea Noastră un zapis de mărturie de la Toader şoltuzul cu 12 pîrgari din tîrg din Piatră şi alţi oameni buni, anume: Nechita de-acolea, şi alt om, iară Nechita, şi Ştefan Munteanul şi alţi mulţi oameni buni, scriindu şi mărturisind(u) cum au venit înnaintea lor Leontie şi frate-său, Toader, şi Hilip şi sora lor, Parasca, feciorii Varnavei, nepoţii Dracei din tîrg din Piatră, de a lor bunăvoe, de nimene nevoiţ(i), nic(i) asupriţi, şi ş-au vîndut a lor direaptă moşie, un loc de prisacă la silişte ce să chiamă Turtureştii, tot în sémne înpregiur. Acesta l-au vîndut călugărilor ce mai sus scrie, egumenului şi a tot săborul <de>2 la s(vca)taa mănăstire Beserecani, derept o sută de taler(i) bătuţi, cu cheltuiala, cu pomăt şi cu poeni, cu pomătul cumpărăture[e]i.

Şi sémnel(e) sîntu: ce să începe din carpănul ce iaste din gios de hălăşteu, pre zănoagă la deal, pînă în nucul cel mare; din nuc pînă în cireş, şi din cireş pînă în măstacăn, şi din măstacăn <p>[3]înă în drumul cel bătrîn, tot din sămnu în sămnu; deaciia, drumul în sus, pre margine, pînă în teiu, unde iaste sămnu, şi din teiu în sus, pînă în curăţitura lui Hilip, şi pre lîngă curăţitura lui Hilip, pînă în vale, şi valea în gios, pînă

www.dacoromanica.ro

în Furcitură; aceasta curătură o au cumpărat deusebi de la Leontie, fără de alţi fraţi, şi i-au făcut plată deusebi; şi iară din furcitura văei, valea în gios, pre lîngă prisacă, pînă din gios de hălăşteu, unde să înpreuneadză sémnele, la carpănu, pen pregiurul locului.

Şi aşij<de>[2]re, au mai cumpărat doo pămîntură[4] de la Leontie şi un pămînt de la Alsintie[5] de Furcéni, direpţ 30[6] taler(i) buni.

Deci noi, vădzînd acel zapis de la şoltuzul şi 12 pîrgari din tîrg din Piatră, cu pecétea tîrgului, şi, aşijdere, avînd un ispisoc de întăritură de la[a] A[a]lexandru Radul voevoda, iar(ă) pre acéstea parţi[4] şi loc de prisacă, Domnia Mea încă le-am dat rugătorilor noştri, călugărilor de la svînta mănăstire, ca să le fie lor tot în sémne, cum mai sus scrie, neclătit nici dănăoară, în véci, cu[7] tot venitul. Şi altul să nu să améstece.

Пис в Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> гєн(арїє) и̃ <8>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Гаврил Мътиш[8] вєл логоф(є)т m. p.

† Иwан Фочѣ <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Tortoreşt(i); <şi, adăugat mai tîrziu>: wт Васил(є) воивод; <apoi una din sec. XVIII>: <7>144 <1636>. S-au scris; <şi una din prima jum. a sec. XIX>: Ispisoc de la Vasile Vod(ă) pe satul Tortoreştii, ot Neamţu, pe zapisul lui Leonte şi Hilip <şi>[2] sora lui, Paras<ch>[2]iva. 7150 <1642>[9]ghen(arie) 8.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, III/7.

Orig., hîrtie (42 x 29 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roşie, căzută.

Ibidem, III/8 (copie din sec. XIX, cu data de an greşită: <7140 <1632>); ibidem, ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericani), f. 35 v. (rez., cu data de an greşită: 7150 <1642>).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/54 a, b (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 237, nr. 1125 (rez., după orig.), şi p. 319, nr. 1573 (rez., după ms. nr. 548, cu data de an: 1642 (7150).

---

[1] Loc lăsat alb pentru nume şi calitate.

[2] Omis.

[3] Rupt.

[4] Aşa în orig.

[5] Greşit, în loc de "Acsintie".

[6] Cifra "30" (л̃), scrisă cu altă cerneală.

[7] "cu", scris peste un "şi".

[8] Deşi doc. ulterioare îl atestă în dregătoria de mare logofăt tot pe Pătraşco Başotă, prezenţa lui Gavril Mătiaş pare să indice intenţia domnului de a-l schimba din funcţie pe cel dintîi.

[9] Văleatul greşit; v. data doc.

296 1636 (7144) ianuarie 9.

7144 <1636> ghen(arie) 9.

Un ispisoc sîrbăscu de la [v(oie)vod] <Va>[1]sîle v(oie)vod.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCVII/45. f. 1 r.

Menţ., într-un izvod din 1786 decembrie 21, cu scrisorile moşiei Poliţăni.

www.dacoromanica.ro

[1] Omis prin haplologie, în condiţiile suprascrierii literei anterioare ("d").

297 1636 (7144) ianuarie 11, Iaşi.

† Їѡ Ѳасилїѣ воєводѧ, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem Domniia Mea la toţ(i) mişei noştri, la <ţ>[1]ăranii din [în] ţinutul Hotinului[2]. Dăm[m]u-v(ă) ştire că ne-au venit de la Înpărăţie ca să dăm haraciul c(in)stitului înpărat, cum au fostu obiceaiul de veacu. Pentru acela lucru, socotit-am Domniia Mea cu tot Sveatul nostru, cu vlădicii, şi cu boiar(ii) şi cu mazilii, şi am aruncat dajde pre vlădic(i), şi pre boiar(i), şi pre mazili, şi pre curténi, şi pre pop(i), şi pre căl(ă)raş(i) şi pre toat(ă) ţeara. Aruncat-am şi pre voi, ca să daţ(i) de un nume cîte doi zloţ(i), ce iaste dajdea c(in)stitului înpărat.

Iar lipsele banilor, să le daţ(i) cum aţ(i) dat şi pînă acum; numai cine va da zloţ(i) bătuţ(i) să nu dea lipsele. Aşijd<e>[3]rea, cine va da potronic de argintu, să dea cîte un ban leşesc, pentru cîţ(i) să iau cu scădér<e>[3] acolo, la haznaoa înpărătească.

Derept acéia, deaca veţ(i) vedea carte Domniei Méle, iar voi cum mai de sirgu să vă pl<ă>[1]tiţ(i) întru mînule slugilor noastre, care vor veni acolo, să adun(e) toţ(i) banii la v(i)stiiariul Domniei Méle. Тое пишем. Инак не учинити!

Оу Їѣс, л(ѣ)т(о) ×<з>[3]р҃мд <7>[3]144/<1>3636> ген(арїе) а҃ї <11>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Pe verso, o îns. din sec. XVII>: Satul Ordzăşti[4].

Arh. St. Bucureşti, Episc. Roman, IV/58.

Orig., hîrtie (31 x 19 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc. I/55 a, b (xero.).

EDIŢII: Ligor, *Aspecte demografice*, p. 81-82 (orig., cu unele greşeli de transcr.); *Catalog*, II, p. 237, nr. 1126 (rez.).

---

[1] Omis.

[2] "Hotinului", scris de altă mînă, cu altă cerneală.

[3] Rupt.

[4] După această însemnare, confirmată de păstrarea actului în arh. Episc. de Roman, se pare că porunca domnească nu a ajuns în ţ. Hotinului, cum se specifică în adresă.

298 1636 (7144) ianuarie 13.

7144 <1636> ghen(a)ri 13.

Ispisoc de la Vasile Vodă, prin care hotărăşte ca să întoarcă călugării de Tazlău cheltuiala ce au făcut călugării de mănăstire Rîşca cu înnoirea iazului <Verdele>[1], cum şi banii cumpărăturii, ce au dat pe iaz Agafton episcopu[2].

Arh. St. Iaşi, D/4, f. 2 v.

Rez. într-un perilipsis din 1793 septembrie 20.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, CXL/60, f. 14r. (menţ., din a doua jum. a sec. XVIII, în "scara" unei cond. de doc.).

EDIŢII: Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (Sec. XVI-XVIII)*, p. 20, nr. XXXIII (rez. de la Arh. St. Iaşi, D/4).

---

[1] V. doc. nr. 299 şi 300.

[2] Greşit, pentru "egumen" (v. doc. urm.).

299 1636 (7144) <după ianuarie 13-august 31>.

Zapis de la Agafton, egumenul de Rîşca, din v(e)let 7144 <1636>[1], ce-au făcut la mîna călugărilor de Tazlău, pentru banii ce-au întorsu tazlăuoanii, pentru heleşteul Verdile.

Arh. St. Iaşi, CXL/6, f. 14 r.

Rez. din a doua jum. a sec. XVIII, în "scara" unei cond. de doc.

Ibidem, D/4, f. 2 v. (rez., cu data de lună şi zi greşită: ianuarie 13 (v. *comentariul*) într-un perlipsis din 1793 septembrie 20).

EDIŢII: Stoide-Tureu, *Doc. Neamţ (Sec. XVI-XVIII)*, p. 20, nr. XXXIV (rez. de la Arh. St. Iaşi, D/4).

După cel de al doilea rez. de la Arh. St. Iaşi (v. *descr. arheogr.*), zapisul ar fi fost scris în aceeaşi zi cu ispisocul domnese. Dar, întrucît atît zapisul, cît şi cel de al doilea ispisoc domnesc (v. doc. următor) figurează în perilipsis sub aceeaşi dată ca şi primul act domnesc (v. doc. anterior), nu este exclus să ne aflăm în faţa unei contaminări cronologice, cu atît mai mult cu cît cele trei acţiuni reflectate de rezumatele în discuţie nu se puteau petrece în acelaşi moment.

---

[1] Pentru datele de lună şi zi, v. *comentariul*.

300 1636 (7144) <după ianuarie 13-august 31>.

Ispisoc de la Vasile Vod(ă), din l(e)t 7144 <1636>[1], precum s-au pîrît călugării de mănăstiri Tazlău cu călugării de Rîşca, pentru heleşteu Verdile, ce-l vînduse egumănul de Tazlău, şi au întorsu tazlăoanii rîşcanilor 260 ug(lii) şi au luat tazlăoanii heleşteul.

Arh. St. Iaşi, CXL/60, f. 14 r.

Rez. din a doua jum. a sec. XVIII, în "seara" unei cond. de doc.

Ibidem, D/4, f. 2 v. (rez., cu data de lună şi zi greşită: ianuarie 13 (v. n. 1), într-un perilipsis din 1793 septembrie 20).

EDIŢII: Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (Sec. XVI-XVIII)*, p. 20, nr. XXXII (rez. de la Arh. St. Iaşi, D/4).

---

[1] V. n. 1 de la doc. anterior.

www.dacoromanica.ro

Adeca eu, Acsinte, fata lui Broştocu, şi eu, Andreiu, ginere lui Broştocu, înşine mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia nostră, ne-am dat la măn(ă)stire Bistriţii, să ne scrie la pomelnicul cel mare, şi pre noi şi părinţii noştri, pentru un vadu de moară, ce am avut gîlcea[a]vă cu dum(ea)lui, Dumitraşco logofătul cel mare. Deci noi, încă l-am dat cu toată inema nostră, însă vadu cel din sus, şi au scris pe tatăl meu, Groşstoc[1], şi mama, Candachie, şi Evghenie şi Iona.

De aceasta mărturisim, cu acest zapis al nostru, şi, cine se va scula din oamenii noştri, să nu li să crează, ci încă să fie proclet şi treclet şi să nu-i agiute 318 părinţi de la Nichee şi doisprădzăci apostoli şi patru evanghelişti.

Şi, pentru credinţa, ne-am pus peceţile.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bistriţa, VII/28, nr. 9.
Copie din 1815.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/56 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 257, nr. 1127 (rez.).

Datat după întărirea domnească (v. doc. urm.), unde Andrei, ginerele lui Broştoc, apare călugărit, cu numele Avram.

[1] Aşa în copie.

302 1636 (7144) ianuarie 14, Iaşi.

† Иw Басиліє воєвода, в(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскон. Gж(є) имал д(є)нъ прѣд Нами м(о)л(є)бници нашим(н), калѹгером wт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир називаєт сѣ Бистрици, съ Аврам калѹ<г>[1]ер, бив зѣт Брощок[2], wт Би[н]зантїа, радї едно б<рѹ>[3]д за млии, что ѹ Гръло Путною, ѹ сел<о>[1] Гъцещи, что тот брѹд за млин било им права даанїє и милованїє wт Дѹмитрашко[4] Щефан лwгоф(є)тw, а Дѹмитрашкови[4] лwгофетw бѣше его права кѹпежна wт Лазор Бекюл и wт ниших ръзѣши ег(о), и wт Антон, и wт брат их[5], Іwн Робє, с(ъ)н(о)ви Галеш, и wт Шандрѹ[6] и wт Петрѣ, с(ъ)нъ Гаце, и wт Ангелина, дочка Брат вътавѹл, и wт Трифан wт Битънещи, зѣт Фрателѹи, и wт иних ръзѣши их[5], радї четири десѣт талер битих.

Ино било им д(є)нъ. М(о)л(є)бници нашим виш(є) писаниим, калѹ<г>[1]ерим wт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир Бистриц(и), wни пришол на д(є)нъ и иждал чрез д(є)нъ до съдим д(є)нъ и ѹказовал(и) прѣд Нами и нарѣдєнїє и запис за кѹпежно, что имал Дѹмитрашко[4] Щефан лwгофетw wт прѣд люди добри и стари и вонни прѣдни, и за потвръжденїє wт сам Г(о)сп(о)дств(а) Ми. Я тот виш(є) писанив Аврам калѹ<г>[1]ер, зѣт Брощок[2] wт Бизантїа, wн не дошел на д(є)нъ, нъ зостал wт прѣд Нами и wт вес закона земскаго, а м(о)л(є)бници нашим, калѹгером wт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир wт Бистрицъ[4], wни ѹправил(и) сѣ и поставил(и) соби феръеи.

Ино, wт и(ъ)нѣ на прѣд да єст моцни и силни, сес лист Г(о)сп(о)дств(а) Ми, дwржатї свонх правда wти(н)на и даанїє и м(и)лованїє, тоти млнии wт

www.dacoromanica.ro

Гръло Путною, wт село Гъцещи и съ вес доχод. Й Йврам калу<г>[1]ер и съ иниχ племенєнїаχ его да не имает наи тєгатї а не добивати за сїю николиж(є), на вєки. Ино аще проставєет сѣ въ нѣка врѣме нѣкиχ нарѣдєнїе до Йврам кал8<г>[1]ер на тот брѣд за млин, да с(ѣ) не вѣрует, нъ да с(ѣ) wрвает. И ин да сѣ не умишает прѣд сим листом н(а)шем.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ×ѕрмѧ ген(арїе) ѧї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)тm. p.

† Думитрашко[4] <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au avut zi înaintea Noastră rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire care se numeşte Bistriţa, cu Avram călugăr, fost ginere al lui Broştoc de la Vi[n]zantiia, pentru un vad de moară care este pe Gîrla Putnei, la satul Găgeşti, care, acest vad de moară, i-a fost dreaptă danie şi miluire de la Dumitraşco Ştefan logofăt, iar lui Dumitraşco[6] logofăt i-a fost dreaptă cumpărătură de la Lazor Vechiul şi de la alţi răzeşi ai lui, şi de la Anton, şi de la fratele lor, Ion Robe, fiii lui Galeş, şi de la Şandru[7] şi de la Petrea, fiii lui Gage, şi de la Anghelina, fiica lui Bratu vătavul, şi de la Trifan din Vităneşti, ginerele Fratelui[8], şi de la alţi răzeşi ai lor, pentru patruzeci de taleri bătuţi.

Deci au avut zi. Rugătorii noştri mai susscrişi, călugării de la sfînta mănăstire Bistriţa, ei au venit la zi şi au aşteptat peste zi pînă la şapte zile şi au arătat înaintea Noastră şi dresul şi zapisul de cumpărătură, pe care le-a avut Dumitraşco Ştefan logofăt dinaintea a oameni buni şi bătrîni şi oşteni de frunte, şi de întărire de la însumi Domnia Mea. Iar acest mai susscris Avram călugăr, ginerele lui Broştoc din Vizantiia, el n-a venit la zi, ci a rămas dinaintea Noastră şi din toată legea ţării, iar rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire de la Bistriţa, s-au îndreptat şi şi-au pus ferîe.

Deci, de acum înainte să fie tari şi puternici, cu această carte a Domniei Mele, să stăpînească dreapta lor ocină şi danie şi miluire, aceste mori de la Gîrla Putnei, din satul Găgeşti, şi cu tot venitul. Iar Avram călugăr şi cu alte rude ale lui să nu aibă a mai pîrî şi nici a dobîndi pentru aceasta niciodată, în veci. Deci, dacă se vor mai ivi în vreo vreme nişte drese la Avram călugăr pe acest vad de moară, să nu se creadă, ci să se rupă. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> ianuarie 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bistriţa, VII/10.
Orig., hîrtie (33 x 20 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată.
Ibidem, VII/28, nr. 8 (trad.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/157 a, b (xero. după orig. şi trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 237, nr. 1128 (rez.).

---

[1] Omis.
[2] **ѕ şi ρ, în ligatură.**
[3] Rupt.
[4] **т şi ρ, în ligatură.**
[5] **După consoana finală, paieroc.**

www.dacoromanica.ro

[6] Greşit, în loc de "Ştefan logofăt", tatăl lui Dumitraşco Ştefan logofăt (v. doc. nr. 138).
[7] Шан- (Şan-), scris pe loc răzuit.
[8] Mai sus, Bratu (aceeaşi persoană?); românism în text. slavon.

303 1636 (7144) ianuarie 14, Iaşi.

† Иw Ѣасилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоu. Wж(є) прїидошѣ, прѣд Нами и прѣд всими нашими мwлдавскими болѣри, великиχ[1] и малиχ[1], м(о)л(є)бици нашим, калѹ<г>[2]ери wт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир рекома Бистриц, єдеж(є) єст χрам пр(ѣ)с(вѣ)тѣи, ч(и)стѣи и пр(ѣ)бл(аго)сл(о)вєніѣ[3] вл(а)д(и)ч(и)цѧ наш(а) б(огороди)цѧ и пр(и)сно д(ѣ)ви <Марїи, и т>[4]ѣгал(и) са за лици прѣд Нами съ Тоадер Клwничю и съ Тѣбѣлток калѹ<г>[2]ер и съ И<сарї>[4]є и съ нииχ ръзѣши иχ[1], радї нѣкиχ млнии wт село Гъцещи, wт Гръло Пѹтною, рѣкѧщи м(о)л(є)бици нашим виш(є) писанни аж(є) єст им тиχ млнии права дданїє и м(и)л(о)ванїє wт покоиаг(о) Дѹмитрашко Щефан вив великомѹ логофетѹ, а Дѹмитрашкови логофетѹ било [им] правaа кѹпежна wт Гєwргїє Богдан и wт брат єг(о), Бас(и)лїє, и wт нииχ братїиχ им, радї два сто и четири десѣт νг(и) жолти. Й тиχ людї виш(є) писанни, Тоадер Клоничю и Тѣбѣлток калѹ<г>[2]ер и Исарїє, wни тако казал(и) прѣд Нами, како не сѹт продали части иχ[1] и вприселовает им без нѣкое дѣло.

Ино, Г(о)сп(о)дств(о) Ми и въсег(о) нашег(о) Съвѣта искахом тѣχ нарѣдеиїє, что имал(и) м(о)лебиици нашим, калѹ<г>[2]ери wт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир Бистриц, и wбрѣтохом аж(є) бѣше продал(и) и части тим людї виш(є) писанни за Богдан питар и за брат его, Бас(и)лїє, и за[5] нииχ племеници иχ[1], Дѹмитрашкови великомѹ логофетѹ. Ино Тоадер Клоничѹ и Тѣбѣлток калѹ<г>[2]ер и Исарїє и нииχ племеници иχ[1], wни зостали wт прѣд Нами и wт вес закона земскаг(о), а м(о)л(є)биици наши, калѹгерим wт с(вѣ)таа м(о)и(а)стир Бистриц, wи(и) вправил(и) сѣ и поставил(и) собн ферѣю, кѫ злат(и), в вистѣр Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Ино, wт силѣ на прѣд, болше да не имает мани тѣгатї Тоадер и Тѣбѣлток и Исарїѫ, съ нииχ племеници иχ[1], на кълѹгером wт Бистрици[6], радї сна тѣж, а не добивати николиж(є), на вѣки. Ино, аще проѹвлѣет сѣ въ нѣка врѣме нѣкиχ нарѣдеиїє до Тоадер или нииχ племеници иχ[1], на тиχ млнии, да с(ѣ) не вѣрует, ии[7] да сѣ wрвает. И ии да с(ѣ) не умишает.

Ѹ Шс, л(ѣ)т(о) ×зрмд генар(їє) аї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пѣтрашко Башот(ъ) вел лwг(w)фет [и][8] с(а) искал <m. p.>.

† Дѹмитрашко[6] <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire numită Bistriţa, unde este hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară <Maria, şi>[4] s-au pîrît de faţă înaintea Noastră cu Toader Clonciu, şi cu Tăbîltoc călugăr, şi cu I<sari>[4]e şi cu alţi răzeşi ai lor, pentru nişte mori din satul Găgeşti, de la Gîrla Putnei, spunînd rugătorii noştri mai susscrişi că aceste mori le sînt dreaptă danie şi miluire de la răposatul Dumitraşco Ştefan fost mare logofăt, iar lui

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco logofăt i-a fost dreaptă cumpărătură de la Gheorghie Bogdan şi de la fratele lui, Vasilie, şi de la alţi fraţi ai lor, pentru două sute şi patruzeci de ughi galbeni. Iar aceşti oameni mai susscrişi, Toader Clonciu şi Tăbîltoc călugăr şi Isarie, ei au spus aşa înaintea Noastră, că nu sînt vîndute părţile lor şi-i împresoară fără nici o treabă.

Deci, Domnia Mea şi tot Sfatul nostru am cercetat aceste drese, pe care le-au avut rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire Bistriţa, şi am aflat că au fost vîndute şi părţile acestor oameni mai susscrişi de Bogdan pitar şi de fratele lui, Vasilie, şi de[5] alte rude ale lor, lui Dumitraşco mare logofăt. Deci Toader Clonciu şi Tăbîltoc călugăr şi Isarie şi alte rude ale lor, ei au rămas dinaintea Noastră şi din toată legea ţării, iar rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire Bistriţa, ei s-au îndreptat şi şi-au pus fierîie, 24 zloţi, în vistieria Domniei Mele.

Deci, de acum înainte, mai mult să nu aibă a mai[9] pîrî Toader şi Tăbîltoc şi Isariia, cu alte rude ale lor, pe călugării de la Bistriţa, pentru acea pîră şi nici să dobîndească niciodată, în veci. Deci, dacă se vor ivi în vreo vreme nişte drese la Toader sau la alte rude ale lor, pentru aceste mori, să nu se creadă, nici[7] să se rupă. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> ianuarie 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt [şi] s-a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Tazlău, VIII/23.

Orig., hîrtie (33 x 20 cm), difolio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată.

Ibidem, VII/28, nr. 7 (trad. din sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/58 a (xero. după orig.) şi b-d (după trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 238, nr. 1129 (rez.).

---

[1] După consoana finală, paieroc.
[2] Omis.
[3] ѧ, suprascris o singură dată.
[4] Rupt.
[5] ѕа (de) adăugat deasupra rîndului.
[6] т şi р, în ligatură.
[7] În loc de нѣ.
[8] V. doc. nr. 1, n. 4.
[9] Aşa în orig.

304 1636 (7144) 15, Iaşi.

† Adecă noi, Başotă logofătul cel mare, şi Ureache[1] spătarul cel mare, şi Ghiorghie păharnicul cel mare, şi Iordachie vistiarnicul[2] cel mare, şi Buliuş biv vistiarnic[2] şi Ciogolea, pîrcălabii de Hotin, şi Mălai ce-au fost vistiarnic, şi Toderaşco al treile logofet, şi Dumitraşco Ghianghea, şi Costantin Ciogolea, şi Ştefan Murguleţ, şi Pătraşco postelnicul, şi Lupul biv cupar, şi Ipatie Murguleţ, şi Costantin Drăgăşescul, şi Ghiorghie Corosteanul, şi Lupul Giunescul, şi Lupul Stroescul, şi Hăjdeu, şi Nacul de Malinţi, şi Ionaşco Grozăvăscul şi alţi mulţi ficiori de boiar(i), adecă au vinit înnaintea[1]

www.dacoromanica.ro

noastră Isac Stîrcea de ne-a mărtorisit cum s-au fost tîmplat cu Mihalcea Durac la eşirea[1] lui Bărnovschii Vodă, D(u)mn(e)dzău-l pomenească[1], la Hîrlău, de-au jecuit o cocie a vornicului Gavrilaş, de-au fost loat den cocie ban(i) gata, o mie şi trei sute şi şasedzeci de galbeni, şi o dulamă de adămască, şi o dulamă de atlaz, cu blane, şi o blană de jder, şi o blană de spinări de hulpe, şi un căftan de zărba cea bună, şi un căftan de adămască[3], cu jder(i), cu bumbi de mărgăritar, şi dzéce caragie, şi o sabie ferecată[4] cu argint, şi o lăduncă ferecată[4], de 20 de taleri, şi un covor nou, şi o scoarţă noaî[5] şi alte multe unélte şi cociia[2] cu bulgariu şi hamuri noaî[5], pentru care lucru fost-au pîră multă şi tot l-au rămas vornicul Gavrilaş: întîi dennaintea[1] lui Moisei Vodă, şi de la Alexandru Iliiaş[2] Vodă şi de la d(u)mnealui, d(o)mnu nostru, Vasilie[6] Vodă, cum are şi vornicul tot cărţi de rămas. Şi Mihalcea Durac, ce-au fost partea[1] sa de bani, ei au plătit deplin, iar Stîrcea, ce-au loat parte de bani şi aceale[7] unélte toate şi veşminte şi postave şi tot ce mai sus scrie, cu cocie cu tot, tocmitu-s-au, după ce l-au agiunsu légea[1] şi s-au aflat adevărat vinovat: dat-au Isac Stîrcea d(u)m(i)s(a)le, vornicului Gavrilaş, partea[1] sa de moşie direaptă[1], a treia[2] parte de sat de Boian, partea[1] den sus, cu vad de[8] moară[9], şi giumătate de sat de Onut[t]ul de Sus, partea[1] den gios, cu vadur(i) de moar(ă) pre apa satului, ce i-au fost cumpărătură de la Ionaşco Stroic(i), şi satul Lozénii, ce i-au fost cumpărătură înpreună cu Musteaţă[1] de la C(î)rstina, giupîneasa lui Ghiorghie pîrcălabul de Hotin, care parte ş-a lui Musteaţă[1] vinitu-s-au lui, căc(i) au fost giupîneasa Stîrcei nepoată lui Musteaţă, iar pîrcălabului Ghiroghie aşijdérea i-au fost cumpărătură acel sat, Lozénii[10], de la Lăziian şi de la Nedelco, iar(ă) de moşiia[2] giupînései Stîrcei, şi cu locuri de mor(i) şi de hălăştée pra[11] apa Borodacei. Şi dirése ce-au avut pre aceaste[7] ocine, ce-s mai sus scrise, datu-le-au pre mîna vornicului Gavrilaş, şi de moşie şi de cumpărătură.

Şi-ntr-această tocmală fost-au şi fraţii Stîrcei, Costantin pîrcălabul şi Darie Stîrcea. Fost-au şi Nicolai silitrariul şi altă seminţie a lor. Întrebatu-i-au şi Isac Stîrcea şi vornicul Gavrilaş: carii vor să cumpere aceaste[7] ocine, ei să le cumpere, iar de nu, de-acmu înnainte, nime den ficiori sau den ruda lor să nu încapă a mai cumpăra, nic(i) a mai pîrî de-această pîră, că s-au tocmit de bunăvoe, dennaintea[1] noastră, ca să-ş(i) facă vornicul dirése domneşti şi să-l fie d(u)m(i)s(a)le ocine şi cumpărătură dirépte, cu tot vinitul, în véc(i)[10].

Şi, pre mai mare credinţă, pusu-ne-am[1] peceţile la acest adevărat zapis, să să ştie.

V Ис, в(ъ) л(ѣ)то хзрмѧ <7144/16636> ген(арїе) ѣї <15>.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лшг(ѡ)ф(ѣ)т m. p.

† из Симион Мъдан m. p. бив вист(ѣрник).

Ѯрѣке вел спът(ар) искаах <m. p.>.

Дѵмитрѵ Бухуш бив вистѣрник m. p.

† из Юрдаки вел вист(ѣриик) искал <m. p.>.

† из Дѵмитрашко Гѡнгѣ искаах <m. p.>.

† из ѳрсѳл бив лог(о)ф(ѣ)т искаах, аз писах <m. p.>.

† из Петричаикш вел армаш <m. p.>.

† из Тодерашко третїи лшг(ѡ)ф(ѣ)т искал <m. p.>.

† из Ип(а)тє Жѵргѵлец искал <m. p.>.

† из Пътрашко бив постелник <m. p.>.

† из Талпъ комис <m. p.>.

† из Накѵл искаХ <m. p.>.

† из Костантин Дръг(ъ)шесѵл <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

ﬁз Дѵпѵл Строескѵл <m. p.>.

† **ﬁз Костантин Чогол҃ъ** <m. p.>.

† **ﬁз Дановичъ** <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † A Stîrcei, **съ Дѵрак**[12]; <şi una din sec. XVII>: Şi pe pol Onutul de Sus.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/15.
Orig., hîrtie (41,5 x 27 cm), difolio, filigran.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/136 (foto.).

EDIŢII: Karadja, *Doc.*, nr. 8, p. 29-30 (orig., cu unele iscălituri descifrate greşit); Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 194, şi II, p. 144, nr. 3 (menţ. şi rez. dezv.).

---

[1] "ea", redat prin **а**.
[2] "ia", redat prin **а**.
[3] "adă", scris pe loc ras.
[4] "ă", redat prin **ѧ**.
[5] În textul chirilic: **нодѣ**.
[6] Cuvînt scris pe loc ras.
[7] În textul chirilic: **дчдле, дчдстѣ**.
[8] Greşit, pentru "de".
[9] Litera "o", adăugată deasupra rîndului.
[10] "é", redat prin **а**.
[11] Greşit, pentru "pre".
[12] "cu Durac".

305 1636 (7144) ianuarie 15, Iaşi.

† **Ию Ѣасилїѣ воєводѧ, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои.** Adecă au vinit înnaintea[1] Noastră şi-nnaintea boiarilor noştri, a mari şi a mic(i), sluga noastră, Isac Stîrcea, de ne-au mărtorisit cum s-au fost tîmplat cu Mihalcea Durac la eşirea lui Bărnovschi Vodă[2], de la Hîrlău în sus, de-au jecuit o cocie a boiarenului nostru, a lui Gavrilaş ce-au fost vornic, de i-au fost loat den cocie bani gata, o mic şi trei sute şi şasedzec(i) de galbeni, ban(i) gata, şi o dulamă de adămască, şi o dulamă de atlaz, cu blane, şi o blană[3] de jder, şi o blană de spinări de hulpe, şi un căftan de zarba de cea bună, şi un căftan de adămască, cu jder(i), cu bumbi de mărgăritar, şi dzéce caragie, şi o sabie ferecată, şi o laduncă cu argintu, de 20 de taler(i) buni, şi un covor nou, şi o scoarţă noaî[4], şi cociia[5], cu hamuri cu tot. Pentru care lucru fost-au şi pîră[6] multă[6] la Moisei Vodă şi la Alexandru Iliiaş Vodă şi tot l-au rămas vornicul Gavrilaş, cum are şi cărţi de cum au rămas Stîrcea şi Durac; şi ce-au fost partea lui Durac, el au plătit partea[1] sa de bani deplin, iar Stîrcea, pentru ce-au loat den bani, giumătate, şi aceale[7] veşminte şi postave şi toate ce-s mai sus scrise, tocmitu-s-au, după ce l-au agiunsu légea[1], şi s-au aflat adevărat vinovat. Dat-au Isac Stîrcea vornicului Gavrilaş partea[1] sa de moşie direaptă, a treia[5] parte de sat de Boian, partea des sus, cu loc de moar(ă), şi giumătate de sat de Onutul de Sus, partea den gios, cu loc de moar(ă) pre apa satului, ce i-au fost cumpărătură de la Ionaşco Stroic(i), şi satul Lozénii, cu loc de hălăştée şi de mori pre apa Borodacei, ce i-au fost cumpărătură Stîrcei, cu Musteaţă pîrcălabul, de la C(î)rstina, giupîncasa lui Ghiorghie pîrcălabului de Hotin, <c>[8]are parte a lui Musteaţă încă s-au vinit Stîrc<e>[8]i de pre giupîneasă-ş(i),

www.dacoromanica.ro

căc(i) au fost nepoată lui Musteaţă, care sat fost-au cumpărătură pîrcălabului Ghiorghie de la Lăziian şi de la Nedelco, fost-au de moşiia[1] giupînései Stîrcei. Şi dirése ce-au fost avîndu Isac Stîrcea pre aceaste[7] ocine, ce-s mai sus scrise, şi de moşie şi de cumpărătură, încă le-au dat pre mîna vornicului Gavrilaş.

Ş-au fost aceasta[7] tocmală şi cu ştirea fraţilor săi şi a rudelor sale, ca să <ră>[9]scumpere aceaste[7] ocine, şi n-au vrut nime să-ntoarcă.

Pentr-aceaia[7], vădzîndu Domniia Mea de bunăvoe tocmală şi plată, aşijderea, şi D(o)mniia Mea dat-am ş-am întărit boiarenului nostru, vornicului Gavrilaş, pre aceale[7] ocine, ce-s mai sus scrise, ca să-i fie şi de la D(o)mniia Mea ocine pentru ale sale dirépte bucate, bani ş-avuţie, ce i s-au loat.

Şi nime, de-acmu, să nu mai scorneascâ pîră[6], nic(i) dănăoar(ă), în véc(i), preste această adevăra<tă scri>[10]soare a Domnii Mele, să să ştie.

V Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> ген(арїе) ѣї <15>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел҃ лwг(w)ф(ѳ)т m. p. [11].

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Lozenii şi Onutului den Sus şi a tree parte de Boian.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/16.

Orig., hîrtie (41 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată, deteriorată, imprimată pe ambele laturi ale doc. Cu o copie modernă, dactilo.

Inst. de ist "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/137 a, b (foto.).

EDIŢII: Karadja, *Doc.*, nr. 9, p. 31-32 (orig.).

---

[1] "ea", redat prin ѧ.
[2] Aşa în orig.
[3] Cuvînt scris pe loc ras.
[4] "î", redat prin ѧ.
[5] "ia", redat prin ѧ.
[6] "ă", redat prin ѫ.
[7] În textul chirilic: ачале, ачасте (-а), ачаа.
[8] Rupt.
[9] Omis.
[10] Sub pecete.
[11] Ispisocul domnesc este scris, ca şi mărturia boierească (v. doc. ant.), tot de Ursul fost logofăt.

306 1636 (7144) ianuarie 15, Iaşi.

† Ив Басилїе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскон. Gдж(ѳ) тѣгали сѣ за лице, прѣд Нами, Накул, с(ъ)нъ Йне wт Бр(ъ)лад, съ Триф Змеурнъ, и съ Гаврил Калот(ъ) wт Гъцещ(и), и съ поп Мургу wт Бранчѣ, и съ Стонка wт Клипичещ(и) и съ иншиx съмънцїи[1], ръзѣш(и) им, радї една част за wти(и)ну wт село Битънещ(и) и съ брод за млен б Нижною Гръло и <сиче>[2] Триф, и Гаврил, и поп Мургу, и Стонка и иниx ръзѣш(и) казали, аж(ѳ) тот мѣсто, wт четврътад част, четврътад, wт село Битънещ(и) и тот брyд за млен ест им приславаніїе за Накул. Й Накул

www.dacoromanica.ro

ѵказовал прѣд[3] Нами исписок шт Радул <воевода, аж(е) бѣше тоа част>[4] искуплєнїє шт(ь)цѵ его, Ѩно[5] кѻпец, шт Блътѣнул бив пит(ар), и шт Бѣлкан, и шт Костаки, и шт Лазор Търъцъ и шт инѵх плѣмениц(и) иχ.

Ино зостал Накул, с(ъ)нѵ Ѩне, на тотї виш(е) писани, Триф, и <Гаврил>[4] и <поп>[4] Мурги, и на Стоика и на племениц(и) иχ, како[6] шт н(ъ)нѣ напрѣд[3] бшл<ше д>[4]а не имает ег(о) ман тегатї на Накул за тоа част штн(и)нѵ, <а ни добивати>[4] николиж(е), на вѣки, прѣд[3] сим лист наш.

V Ѩс, в(ъ) л(ѣ)то хѕрмд генарїє її.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ вєлѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лшг(ш)фет <m. p.>.

† Фоча <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată s-au pîrît de faţă, înaintea Noastră, Nacul, fiul lui Iane din Bîrlad, cu trif Zmeurnă, şi cu Gavril Calotă din Găgeşti, şi cu popa Murgu din Vrancea, şi cu Stoica din Clipiceşti şi cu alte sămănţii[1], răzeşii lor, pentru o parte de ocină din satul Vităneşti şi cu vad de moară în Gîrla de Jos şi <astfel>[2] au spus Trif, şi Gavril, şi popa Murgu, şi Stoica şi alţi răzeşi, că acest loc, a patra parte din a patra parte din satul Vităneşti şi acest vad de moară le sînt împresurate de Nacul. Iar Nacul a arătat înaintea Noastră ispisoc de la Radul <voievod că a fost această parte>[4] răscumpărătură tatălui său, Iane[5] negustor, de la Bălteanul fost pitar, şi de la Vîlcan, şi de la Costachi şi de la Lazor Tărîţă şi de la alte rude ale lor[7].

Deci a rămas Nacul, fiul lui Iane, pe aceşti mai susscrişi, Trif, şi <Gavril>[4], şi <popa>[4] Murgu, şi pe Stoica şi pe rudele lor, ca de acum înainte mai mult să nu aibă a-l mai pîrî pe Nacul pentru această parte de ocină <şi nici a dobîndi>[4] niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> ianuarie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt <m. p.>.

† Focea <a scris>.

<Pentru ins. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LIV/5.

Orig., hîrtie (32 x 19 cm), difolio, rupt şi şters, pecete mijlocie în cinovar, slab imprimată.

Ibidem, CLX/113 (trad., din 1786 ianuarie 12, de Gheorghe Evloghie dascăl).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/138 (foto.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXI, p. 254 (trad. din 1786, cu văleatul echivalat greşit: 1637).

---

[1] Cuvînt adăugat ulterior pe margine de uricar.

[2] Şters.

[3] п şi р, în ligatură.

[4] Rupt.

[5] Greşit, pentru Ѩне (Iane).

[6] а şi к, în ligatură.

www.dacoromanica.ro

[7] V. şi doc. de întărire din 20 aprilie 1622 (*D.I.R.*, A, XVII, V, nr. 172, p. 125), din care rezultă că partea de ocină cumpărată de Ianc de la Bălteanul i-a fost vîndută acestuia de Vîlcan şi rudele sale.

307 1636 (7144) ianuarie 15.

Suretu di pi ispisocul di la Vas(i)lie voevoda, din velet 7144 <1636> ghen(arie) 15.

† Adică au vinit înnainte Noastră şi-nnainte a tuturor alor noştri moldovineşti boer(i), a mari şi a mic(i), Anghilina şi Schiva, fetili Cîrstii vornicul(u)i, şi Vas(i)lie Roşca, giniril(e) Măricăi Cernătoae, şi cumnaţii lui, Ştefan Cernat şi Meriuţă[1], iar(ă) giniri Cernătoae, şi s-au pîrît di faţ(ă), înnainte Noastră, cu Hărbor[r]u, şi cu Andrii, fratili lui Moţoc, şi cu Chizel, şi cu Fition, şi cu Grecul, şi cu Bratin, şi cu Albot(ă), şi cu Corni, şi cu Zimbril(ă), şi cu Băloş[2] şi cu alte rude a lor, pentru satul Dimăcenii, din ţinutul Ticuciului, dzicîndu înnainte Noastră precum acel sat de mai sus scris, Dimacenii, acei oameni de mai sus scrişi[3] au vîndut părinţiilor Cîrstii <vornic>[4]ul, drept 120 de galbeni, şi au arătat în<na>[4]inte Noastr<ă un>[4] zapis d<e>[4] cumpărătur(ă) pre acel sat. Iar Hărbor şi cu seminţenie lor, ...[4], ş-au dzis înnainte Noastră precum n-au vîndut ei acel sat, <Di>[4]măcenii, lui>[4] Cîrstea vornicul, şi le-au făcut lor înpresurări.

Deci, Domnie Me am socotituŭ cu tot Sfatul Domnii Mel(e) şi i-am giudecat pre dînşii cu dreptate şi după lege ţăr<ii>[4]: li-am pus lor dzi[5] ca să-ş(i) aduc(ă) Hărbor şi seminţie lui marturi, oamin(i) bun(i) şi di pin pregiur megieşi, ca s(ă) giuri precum n-au vîndut acel sat Cîrstii vornicul. Şi, dup(ă) obiceiul ţării, cîndu au fost la dzi, ei n-au putut să-ş(i) aduc(ă) lor oamin(i) buni, giurăto<r(i)>[4], şi au rămas Hărbor şi cu seminţie lui din dzi şi din toat(ă) lege ţării. Iar Anghilina şi Schiva, feti(e) Cîrstii vornicul, şi Vas(i)lie Roşca vornicul, şi ginirii[6] lui, Ştefan Cernat şi Merăuţă, ei au vinit la dzi şi au aşteptat peste dzi pîn(ă) la trii săptămîni şi s-au îndreptat înnaint<e>[4] Noastră şi ş-au pus lor şi ferîe, 24 zloţi, în visterie noastră pintru acel de mai sus scris sat, Dimăceni, ca să le fie de la Domnie Me Anghilinii şi Schivii şi Roşcăi vornicul şi cumnaţilor lui driapt(ă) ocin(ă) şi moşie şi cumpărătur(ă) şi uric di-ntăritur(ă), cu tot vinitul, ncruşiit, ca s(ă) nu s(e) mai amestici nim(e), în veci.

V Ѩс, ѧ(ѣ)т(о) ѯзслд <7234/1726> ман sĩ <16>.
Şi eu, Ghiorghii Pîrvul, am scris suretul di pi sîrbie pe romînie.

<În continuare, îns. trad.>: Suret di la Vasili Vod(ă) de pe Dimăceni; <şi, în continuare, din prima jum. a sec. XIX>: de pîra ce au avut fetele Cîrstii vor(ni)c cu Hărbor.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Adam, VI/10.
Traducere.
Ibidem, IV/112, nr. 3 (rez., numai cu vălcatul).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/59 a, b (xero.).

EDIŢII: Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, I, nr. 16, p. 13, (aceeaşi trad., cu omisiuni şi cu greşeli, mai ales la citirea numelor, şi cu data de lună: iunie);
Catalog, II, p. 238, nr. 1130 (rez.).

www.dacoromanica.ro

[1] "ă", transformat din altă literă.
[2] "ă", redat prin ѧ.
[3] Urmează trei litere şterse de traducător.
[4] Rupt.
[5] "dzi", scris peste altă literă.
[6] Greşit, pentru "cumnaţii"; v. mai sus.

308 1636 (7144) ianuarie 16, Iaşi.

† Ию Басилїє воєвода, <во>[1]жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem la sl<uga>[1] Domniei Méle, la Scîntée vătavul. Dau-ţ(i) ştire că s-au pîrît de faţă, înnaintea Dumi Mél(e), Nacul de B(î)rlad, feciorul lui Iane neguţătoriul, cu Trif Zmiumă, cu Gavr<il>[1] Calotă şi cu Măţeş de Clipiceşt(i) şi cu alţi răzéş(i) ai lor, pentru o moară ce iaste la <V>[1]ităneşt(i), şi i-o au fost luat ei cu strîmbul, fără ispravă, de o au ţînut trei săptămîni. Deci, au rămas Nacul pre Zmiumă şi pre Calot(ă) şi pre Măţăş şi pre toţ(i) oamenii lor, ca să-ş(i) ţie Nacul moara <şi>[1] să-i întoarcă tot ce-au agonisit <la>[1] acea moar(ă), într-acele 3 săptămîni, şi ce-au măcinat ei.

Drept acea, deaca ve<i>[1] vedea cartea Dumi Mél(e), tu să-i întorci cîtă pîine să va afla c-au luat ei într-acéle 3 săptămîni tot în mîna Nacului, şi[2] ce-au ei măcinat făr<ă>[1] cale, tot să socoteşt(i).

Aceasta scriem. Инак не ѵч(и)нитє!

V Иїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѕрмд <7144/1636> ген(арїє) s̄ї <16>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Фоча <писал>.

Arh. St. Bucureşti, A. N., MMDCCLXXV/2.
Orig., hîrtie (32 x 18,8 cm), rupt la îndoituri, lipit pe hîrtie, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/60 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 238, nr. 1131 (rez.).

[1] Rupt.
[2] Litera "i" (и), scrisă foarte mare peste un "a".

309 1636 (7144) ianuarie 20, Iaşi.

Noi[1], Басилїє в(ое)вѡд(а)[2], в(о)жїею м(и)л(о)стїею, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Dat-am cartea Domniei Méle boiarinului Domniei Méle, lui Ionaşco Celian ce au fost vornic mare, spre aceia ca să hie tare şi puternic, cu cartea Domniei Méle, a soroci şi a chema naintea Domniei Méle pre Pîntea[3] şi Vasilie Purcel, să aducă uricul Codăeştilor, să hie a triia zî[3] naintea Domniei Méle.

И никтожѕ(е) да не смѣет емѹ[4] держати или wпират(и)[5], прѣд сим листом Г(о)с(по)дств(а) Ми[6].

Ѹ Иїс, л(ѣ)т(о) хѕрмд <7144/1636> генар(їє) к̄ <20>.

Сам Г(о)с(по)дств(о) Ми велѣл.

[1] Rupt.
[2] Litera "i" (и), scrisă foarte mare peste un "a".

www.dacoromanica.ro

Щєфан <писал>.

Întocma cu ur(i)ghinalu.
Chirica ban <m. p.>.
Enachi ban <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/9.
Copie din 1835.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/139 a, b (foto.).

---

[1] Greşit, pentru Ѡw.
[2] Pînă aici, scris în chinovar.
[3] "î", redat prin ѧ.
[4] Greşit, pentru иѫ.
[5] După т ("t"), paieroc.
[6] "Şi nimeni să nu îndrăznească să-i ţină sau să-i oprească, înaintea acestei cărţi a Domniei Mele".

310 1636 (7144) ianuarie 20.

7144 <1636> ghenar(ie) 20.
Zapisul lui Anastasic[1] vornicu di gloată, atingătoriu de satul Drăgăneştii, cu copie lui.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XXXV/26, nr. 4.
Menţ., în "Opisul documenturilor moşîei Drăgăneştii, din ţîn(u)t(ul) Sucevii[2], a Măn(ă)stirii Neamţ", de la mijl. sec. XIX.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., perilipsisuri.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 238, nr. 1132 (menţ. edit.).

---

[1] Probabil greşit, pentru "Tănasie".
[2] Greşit, pentru "Neamţului".

311 1636 (7144) ianuarie 22, Iaşi.

† Иw Ѣасилїє воєводѧ, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Dat-am cartea Domniei Méle [rugăto]rugătorilor noştri, călugărilor de la sv(î)n[s]ta mănăstire, de la S(vea)ti Ilie proroc, spre acéia să fie tari şi putérnici, <cu ca>[2]rtea Domniei Méle, a opri un loc de fînaţi a sv(i)n[s]tei mănăstiri, ce să chiiamă La Căldare, ce iasti în hotarul tîrgului Sucévei, ce iaste dare sv(i)n[s]tei mănăstiri de la domnii bătrîni. Să aibă a ţinca şi a cosi fîn pre unde iaste stîlpit din dzile bătrîne.

Altu nime să n-aibă treabă a să amesteca înaintea cărţii Domniei Méle. Инак не бѹдєт.

V Ѳс, л(ѣ)т(о) ѯзрмѧ <7144/1636> гєн(арїє) кѣ <22>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

www.dacoromanica.ro

Пътрашко Башот(ъ) вєл лwг(w)ѳ(є)т m. p.

<Pe verso, o ins. cont.>: † La Căldare, hotariul tîrgului Sucévei; <două din sec. VII>. S-au cetit, <şi>: Fînaţă, La Căldare[2], 7142, <1634> ghen(arie) 22; <şi una de la aceluiaşi sec.>: Lit(era) C.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/61.
Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roşie, eteriorată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/140 (foto.).

EDIŢII: *Doc. Succava,* nr. 134, p. 265 (orig., cu descr. peceţii).

[1] Şters şi rupt.
[2] "c", redat prin ѣ.

312 <În. de 1636 ianuarie 23>.

Adică eu, Mărica, fata Cîrstii şătrariului, însumi pre mine mărturisescu[1], cu acest ıpis al meu, cum eu, de bunăvoe me, de nime asuprită, nici nivoită, am vîndut a me lriaptă ocină de moşie, parte me, cîtă să va alege din Ţibăneşti, din ţin(u)t(ul) asluiului. Aceasta o am vîndut-o dumisale, lui Ghiorghii Roşca visternicul, cu tot nitul, şi cu vad de moară în vale satului, în Gîrbovăţu, şi din cînpu şi din pădure şi cu c di prisacă, undi să va alegi. Aceasta o am vîndut-o dumisali, drept doîzăci şi cinci e taleri bătuţi.

Şi mi-au făcut plata deplin, dinainte vornicului Neniului, şi a lui Silion, şi a lui efan Ciocîrlan, şi Iordachi de Arpăşăşti şi a mulţi oameni buni.

Şi, pre mai mari cridinţa, pusuni-am peceţile şi-am iscălit, ca să aibă a-ş(i) face u)m(nea)lui şi dresă domneşti, ca să să ştii.

Нєнюл ворникѵл нскал [Pecete][2].

Снлнwн нскал [Pecete][2].

Ştefan Ciocîrlan.

Їwрдакн нскал [Pecetc][2].

David [Pecete][2].

Arlı. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/44.
Copie de la înc. sec. XIX, în cond. moşiei Ţibăneşti.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/141 (foto.).

Datat după doc. de întărire (v. doc. urm.).

[1] Aşa în copie.
[2] Mcnţ. copistului.

www.dacoromanica.ro

313 1636 (7144) ianuarie 23, Iaşi.

Noi[1] Vasîle vo(ie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu pămîntului Moldovii. Iată, acestu adivarat boer al nostru, Ghiorghii Roşca vistiernic, au arătat înaintea Noastră un zapis de mărturii di la boeriul nostru şi sluga noastră, anume Neniul dvornicul, şi di la Sîlion, şi di la Ştefan Ciocîrlan, şi de la Ştefan din Arpăşăşti şi di la mulţi oamini buni, scriind precum au vinit dinainte lor Marica, fata Cîrstii şătrariului, şi, di a ei bunăvoe, de nimeni sîlită, nici asupritâ, ş-au vîndut a sa driaptă ocină şi moşie, toată parte ei, cîtă i s-ar alegi, din satul Ţibăneştii, pe părău Gîrbovăţului, ce-i în ţin(u)t(ul) Vasluiului, cu vad de moară în părău, şi din cînpu, şi din pădure şi cu-n loc de prisacă, undi s-ar alege. Aceşti li-au vîndut boeriului nostru, ce-i sus scris, Ghiorghii Roşca vistiernicul, drept doîzăci şi cinci di taleri bătuţi.

Deci, şi Noi, văzînd a lui drept zapis di la boeri şi slugi a Domnii Meli, l-am crezut pre dînsul şi di la Noi, aşijdere, i-am dat şi i-am întărit boeriului Ghiorghii Roşca vistiernic pre acesti di mai sus zisă părţi din Ţibăneşti, din cînpu, şi din pădure, şi cu vadul morii, şi cu locul de prisacă, ca să-i fii lui dreaptă cunpărătură şi uric de întăritură, cu tot vinitul, nerăşluit nici odănăoară, în vecu[2].

Şi altul să nu să amestece prest(e) această carte a Domnii Meli.

În Iaş(i), let 7144 <1636> ghen(arie) 24.

Sîngur domnul au poruncit.

[Locul peceţii g(o)sp(o)dŭ][3].

Пътрашко Башот(ъ) вел лог(о)фет искал.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/45.
Copie de la înc. sec. XIX, în cond. moşiei Ţibăneşti.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/142 a, b (foto.).

---

[1] Pentru "Io".
[2] "vecu", repetat pe p. urm.
[3] Menţ. copistului.

314 1636 (7144) ianuarie 23, Iaşi.

† Иw Басилїе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(ε) тот[1] истинъи болѣрнv наш, Гиwрги Рошка бъıше вистѣрник, оуказовал, прѣд Нами и прѣд нашнми болѣрн, един запис за свѣдателства wт прѣд люди добри и слvги наш, <на>[2] имѣ: Силиwан, и wт Юрдаки, и wт Давид, и попа wт Хоисеши, тако писашши, како прїинде прѣд ними Софронїа, дочка ...[3], по еи доброе волѣ, неким непоиvждениа, а ии присилованиа, и продал(а) своа правал wтн(и)нv и дѣднинv, част еи, елико с(ѣ) изберит wт село Ѡнеш<и>[4], v в(о)лост Кърлигътvр(а); таа продал болѣринv наш, Гиwрге Рошка вистѣрник, радї д<в>[4]а десѣт талер(и) сребрънн.

Ино Ми, wко vвидѣхwм тот запис, а ми вѣровали есми <и>[4], wт Нас, ешеж(ε) дадохом и потвръдихом болѣрнн(ѳ) наш, Гиwрге Рошка вистѣрник, тоа <прѣд>[5]речена част за wтннnv wт село Ѡнеши, како да ест емv, н wт Нас, права wтн(и)нv и вик<vп>[4]ленїе, съ въсем доходом, непорошенно николиж(ε) на вѣки. И ин да с(ѣ) не vмиш<ает>[4].

www.dacoromanica.ro

V Ис, в(ъ) л(ѣ)то хзрмд ген(арїе) кг.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(е)т m. p.

† Фоча <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din sec. XVIII>: Част Софронїа, wт Wнещи.

† Io Vasilie voievod, din mila Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru, Gheorghi Roşca fost vistiernic, a arătat înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri un zapis de mărturie dinaintea a oameni buni şi slugi ale noastre, anume Silioan, şi de la Iurdachi, şi de la David şi popa din Hoiseşti aşa scriind, că a venit, înaintea lor, Sofroniia, fiica ...[3], de bunăvoia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, partea ei, cît se va alege din satul Oneşt<i>[4], în ţinutul Cîrligătura; şi a vîndut-o boierului nostru, Ghiorghe Roşca vistiernic, pentru douăzeci de taleri de argint.

Deci Noi, dacă am văzut acest zapis, noi am crezut <şi>[4] de la Noi încă am dat şi am întărit boierului nostru, Ghiorghe Roşca vistiernic, această <înainte>[4] zisă parte de ocină din satul Oneşti, ca să-i fie, şi de la Noi, dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> ianuarie 23.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din sec. XVIII>: Partea Sofroniei, din Oneşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXVIII/255.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută, dar imprimată pe ambele laturi ale doc.; cu o trad. din 1766.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/143 (foto.).

---

[1] După ultima consoană, paieroc.

[2] Omis.

[3] Loc alb în orig.

[4] Rupt.

315 <1635-1636> ianuarie 24, Iaşi.

<† Wу>[1]лостїю б(о)жїю, Wт, Iw Василїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Wлдавскоѥ. Знаменїето ченим ис сим листом нашим, въсѣм[2] кто на нем възрит или чточїи ег(о) бслъшит, wж(е) тотъ истинїи наш вѣрнїи болѣрин, Wнъшкуцъ Пръжескъл третїи постелник, слwжил правою и вѣрноу слwжбѣ иншим прѣжде Нас биеше г(ос)п(о)д(а)рех[2], а днес слwжил и Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Wи правою и вѣрноу слwжбою. Тѣм ради, Wи, wко видѣхом ег(о) правою и вѣрною слwжбѣ до Нас, жаловали есми на него wсобною нашею м(и)л(о)стїю и дали и потвръдилъ есми емъ, wт Нас, в нашеи Земле Wлдавскоѥ, ег(о) правїе

www.dacoromanica.ro

wтн(и)нїи и купежни, wт[3] ег(о) правиҳ и питомиҳ нарѣденїе что имал w(тъ)цъ его, Никоаръ лwгофетъ, за викѹпленїе, wт Петра воеводa прѣднаго, и за потверъжденїе, wт Костантини Мовила воеводa, четвръта частъ wт пол село Лвещ(и)[2], что w[4] в(о)лост Йиское, что тоа частъ била[5] за кѹпежно w(тъ)цv емѹ, Некоар(ъ) логофетъ, wт Козма, с(ъ)нъ Ѳwнашко, и wт Марко, с(ъ)нъ Чорчеи, внѹк Косте, радї шестъ десѧтъ талери бити.

И тиже, даимv и потверъждаем емѹ и другa частъ wт то<го>[6]же, село Лвещ(и)[2], wт пол село, wт четвръта часть, половина, что тоа частъ била купежно Никоар(о)ви лwг(w)фетv wт Глигорїе и wт брат[2] его, Йндроник, с(ъ)нъ Дръганv, внvци Драгоше, и wт племеник ег(о), Кондрѣ, с(ъ)нъ Сори, внvк Драгоше, радї три десѧт[2] талери личии. Тѣм радї, да ест емѹ и wт Нас съ въсѣм[2] доҳодом.

И w[т] том, тиж(е) даем и потверъждаемъ емѹ четвръта част wт село Ишиъшѣии, wт вишиѣа частъ, что тоа частъ билаа кѹпежна Никоар(о)ви лог(о)фетъ wт Беиѣ, с(ъ)нъ Мърики, и wт братаничеве его, Глигорїе и Бъръвара и Чевка, дѣти Некити, и wт Тодосїѧ, дъща Глигъи, и wт Настасїѧ, дъща Станкъи, и wт Тодосїѧ, дъща Йгафїе, въси внѹци Дѹми, радї стѹ и пет[2] десѧтъ талере бити, что тоа частъ била Беневъ и племеником ег(о) права дѣдиина.

И тиж(е), даим и потверъждаим емѹ и дрѹга частъ wт того село Ишиъшаии, на Sижїю, и съ Дуброва, wт четврътаа частъ [и] wт вес село, половина, что тоа част билаа кѹпежна w(тъ)цъ емѹ, Никоар(ъ) логофетъ, wт Некита, с(ъ)нъ Савеи, внѹк ...[1], и wт сестрица его, Грозава, и wт Тодер, с(ъ)нъ Марди, внѹци Савеи, прѣwнѹци ...[1], радї три десѧт[2] и пет[2] талери личиҳ.

И тиж(е), даим и потверъждаем емѹ и дрѹгаа част[2] wт тогож(е) село Ишиъшѣии, wт четвръта част[2], wт вишиеа част[2], половина, и съ два домове готови, что тоа купил Никоар(ъ) виствѣриик wт Портарѹ и wт брат[2] его, Глигорїе и Тома и Дѹмитрѹ Лѣвкъ, и wт Горчѹл[2] и wт Пержѹлv, с(ъ)нъ Ѳанчи, внѹк[7] Сави, радї шест десѧт[2] талери бити.

И тиж(е), даем и потверъж<д>[8]аем емѹ и дрѹга част[2], тиж(е) wт того село Ѳwнъшѣни, четврътаа част[2] wт вес село, част нижна<а, и>[9] съ брѹдѹ за мани ѹ Sижїю и съ Дѹброва на гор, что тоа част[2] биао кѹпежно Никоар(о)ви виствѣриик wт Касутка и сестра ен, Софронїа, дъщир<и>[9] Лѹпеи [дъщири], внѹце Кръстеи, радї сто и пет[2] талери бити, а им била дааиїе и вратеиїе wт Ишн Диспод воеводa; что тѹ село, Ѳwнъшѣни, естv по више Конецѹ Стеикv. Тѣм радї, како да ест <е>[6]мv, и wт Нас, съ въсѣм доҳодwм.

И w[т] том, тиж(е) даем и потверъждаем[2] боатѣринѹ наш[2], Ѳwнъшкvц(ъ)[2] постелник, ег(о) правaа wтн(и)нѹ и викѹпленїе, wт испискѹ за кѹпежно что ѹи[10] имал wт Мирон Кариовскї воеводa и за потверъжденїе wт Моисею Могила воеводa, една част[2] за wтн(и)нѹ wт село Бълѹшещ(и)[2], что w[4] волостъ Сѣчавское, еже wи себѣ кѹпиа wт, Йнгелина дъща Тодер wт Бълѹшещ(и)[2], жена Тодер Капшеи питърелѹ, въс(ѣ) част[2] ен, еаико сѣ изберетъ wт тот село, Бълѹшещ(и)[2], частъ еи за дѣдн(и)нѹ и за викѹпаенїе, съ ватра wт село, и w[4] полѣ, и ѹ вода, и ѹ анс, и съ[11] копанїе и съ вес прихwдv; та wи себѣ кѹпиа[2] радї пет[2] десѧт[2] талери личии. Тѣм[2] радї, како да ест емѹ, и wт Нас, съ въсѣм[2] доҳwдом.

И w том, тиж(е) даем[2] и потверъждаем емѹ его правaа wтн(и)нѹ и дѣди(и)нѹ, пол село wт Ръзбоени(и), вишиа част[2], съ девѣтъ сѣсиди за лице, wт исписок за раздѣленїе wт Йлеѯандрѹ Иаїшѹ воеводa, иже wи раздѣлиаѣ съ

www.dacoromanica.ro

ьрат҃ его, ѡпоѵо Цръжескѹл ключѣр, что тот село, ѫзбоѣн(н), било им право за дѣди(н)ну. Тѣм радї, како да ест <ѣ>[7]мѹ съ въсѣм доходом.

И ѡ[т] том, тиж(ѣ) даем и потвръжданм болѣрин(ѹ) наш, ѳвнъшкѹцъ постелник, ег(о) правою ѡти(н)нѹ и викѹпленїе, едни село, на имѣ Блъдѣнїи, что ест ѡ[4] волост[2] Романское, и съ брѹд за млин ѹ Сирѣтѹ и мѣсто за ѡраніе и за сеножати, что то село, Блъдѣнїе, ѡн себѣ кѹпил ѡт кълѹгер[2] ѡт с(вѣ)таа монастир ѡт Ръчка, ѡт Ѩгафтон егѹменѹ, и ѡт ермонах Стахїе, и Глигораш, и Гдинѡн, и Прекопїе, и ѡт Бисар(н)ѡн, и ѡт Бърлан и ѡт вес съборѵ ѡт тоа с(вѣ)таа монастир више писана, Ръчка, радї два сто и пет[2] десѣт[2] ѡгорскиҳ, п(н)нѣзи добри, а калугером било тотѹ село, Блъдѣнїи, за измененїе ѡт Гаврил логофѣтѹ, ѡт испысок за измененїе ѡт Їанкѹл[2] воєвода. И дали калѹгери Гаври<л>[6]ови логофет[2], радї село Блъдѣн(н), едни село, на имѣ Балкъѵц(н)[2], что ѡ[4] вол(о)ст[2] Хѡтинском, съ мѣст за стави и за млини, и еци придал[2] Гаврилови логофет[2], къ село Блъдѣн(н), сто злати тътарски. Ѩ Гаврилови логофет[2] било тот[2] село, Блъдѣнїи, право за викѹпленїе ѡт Ифтимїа, кнѣгина Хѣрцѣ, дъща Настасїа, виѹка Дръгинин, кнѣгинѣ Козма Шѣрпе постелник, и ѡт с(ъ)нъ ен, Лѹпѹл[2], виѹк Хърман, ис превелїю что ѡни имали ѡт Стараго Богдан(а) воєвода и ѡт испривелїе за викѹпленїе ѡт Стараго Стефана воєвода.

Тѣм радї, тѣҳ въсѣҳ въш(ѣ) писанним селам и половинам селам и части за ѡти(н)ни да им[12] и ѡт Нас болѣрин(ѹ) нашемѹ въш(ѣ) писан, ѳвнашко Цръжескѹлѵ постелник, правїе ѡти(н)ны, и дѣди(н)ни, и викѹпленїе, и оурик и потвръжденїе, съ въсѣм доходомѵ, емѹ[13] и дѣтим его, и ѡночатомѵ, и прѣѡночатомѵ, и праѫоратом и въсиѵ родом его, кто сѣ изберет[2] нан ближнїи, непорѹшено им неколиже, на вѣкъı вѣчнии.

Ѩ ҳѡтар тим въш(ѣ)[2] писанним[2] селам и половинам селам и част за ѡти(н)ни да ест ѡт ѹсиҳ сторонии по своимн старамн ҳѡтари, по куда нз вѣка ѡжидали сѣ.

Ѩ на то [тѡтѵ] ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства, въш(ѣ)[2] писаннаго, Мы, Иѡ Басилїе воєвода, и вѣра боѣр[2] нашиҳ: вѣра п(а)нна Савин Цръжескѹлѵ великаго дворника Долнѣи Земле, вѣра пана Дѹмитрашко Шолдан великаго дворник(а) Горнѣи Земле, вѣра панна Гаврил гетман и пръкълав Сѣчавскон, вѣра п(а)нна Дѹмитрашко Бѹхѹш и Пътрашко Чоголѣ, пръкълабове Хѡтинскїи, вѣра п(а)нна Фѹртѹна пръкълабове Неметскыҳъ, вѣра п(а)нна Пътрашко Болдескѹлѵ пръкълава Романскїи, вѣра п(а)нна Ѩп(о)ст(о)лъ Катарѵнѹл[2] постелника, вѣра п(а)нна Глигорїе Оурѣке спътарѣ, вѣра п(а)нна Гєѡргїе чашника, вѣра п(а)нна Ѩрдакые въстѣрникъ, вѣра п(а)нна Грама столника, вѣра п(а)нна Дѹмитрашко кѡмиса <н>[6] вѣра въсѣҳ[2] болѣри нашиҳ молдавскыҳ, великыҳ и малыҳ.

Ѩ на болшїи крѣпост[2] и потвръжденїе томѵ въсемѵ въш(ѣ) писанномѹ, велѣлъ есмъ нашемѹ вѣриомѹ и почитенномѹ болѣринѹ, п(а)нѹ Пътрашко Башотъ великомо логофет[2], писати и нашею печат[2] привезаѳ҃ъ къ семѹ истиномѹ лъıстѹ нашемѹ.

Гаврил бъıв пръкълабѹ писал, ѹ Ѩсоҳ, в(ъ) л(ѣ)то ҳзрм̃ ...[14] ген(арїе) к̃д.

Иѡ Басилие вѡиѥѡда <m. p.>[15].

<Pe verso, îns. cont.>: † ... Ѡнъшкѹцъ Цръжескѹл[15]; <şi alte două, posterioare>: Uric pe Eonăşeni şi pe Lieşti, de la Prăjăscul; <şi> Uric pre Ionăşeni şi pre alte sălişti.

www.dacoromanica.ro

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a Noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios boier al nostru, Eonăşcuţă Prăjescul postelnic al treilea, a slujit cu slujbă dreaptă şi credincioasă altor domni foşti mai înainte de Noi, iar acum slujeşte şi Domniei Mele cu slujbă dreaptă şi credincioasă. Pentru aceea, Noi, dacă am văzut slujba lui dreaptă şi credincioasă către Noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit de la Noi, în ţara noastră, Moldova, dreptele lui ocini şi cumpărături, din[5] dresele lui drepte şi proprii, pe care le-a avut tatăl lui, Nicoară logofăt, de cumpărătură, de la Petru voievod cel de dinainte, şi de întărire, de la Costantin Movilă voievod, a patra parte din jumătatea satului Lieşti, ce este în ţinutul Iaşi, care, această parte, a fost de cumpărătură tatălui său, Nicoară logofăt, de la Cozma, fiul lui Eonaşco, şi de la Marco, fiul Ciorcei[17], nepotul lui Coste, pentru şasezeci de taleri bătuţi.

Şi de asemenea, îi dăm şi îi întărim şi altă parte din acelaşi sat Lieşti, jumătate din a patra parte din jumătatea satului, care, această parte a fost de cumpărătură lui Nicoară logofăt de la Gligorie şi de la fratele lui, Andronic, fiii lui Drăgan, nepoţii lui Dragoş, şi de la vărul lui, Condrea, fiul Sorei, nepotul lui Dragoş, pentru treizeci de taleri număraţi. Pentru aceea, să-i fie şi de la Noi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea îi dăm şi întărim a patra parte din satul Ionăşéni, din partea de sus, care, această parte, a fost de cumpărătură lui Nicoară logofăt de la Banea, fiul Măricăi, şi de la nepoţii lui de frate, Gligorie şi Vărvara şi Ceuca, copiii Nechitei, şi de la Todosiia, fiica Gligăi[17], şi de la Nastasia, fiica Stancăi[17], şi de la Todosiia, fiica Agafiei, toţi nepoţii Dumei, pentru o sută şi cincizeci de taleri bătuţi, care, această parte, a fost dreaptă dedină lui Benea şi rudelor lui.

Şi de asemenea, îi dăm şi întărim şi altă parte din acest sat, Ionăşéni, pe Dzijia, şi cu Dumbrava, jumătate din a patra parte din tot satul, care, această parte, a fost de cumpărătură tatălui său, Nicoară logofăt, de la Nechita, fiul Savei[17], nepotul ...[1], şi de la sora lui, Grozava, şi de la Toader, fiul Marthei, nepoţii Savei[17], strănepoţii ...[1] pentru treizeci şi cinci de taleri număraţi.

Şi de asemenea, îi dăm şi îi întărim şi altă parte din acelaşi sat, Ionăşéni, jumătate din a patra parte, din partea de sus, şi cu două case gata, pe care a cumpărat-o Nicoară vistiernic de la Portar şi de la fratele lui, Gligorie şi Toma şi Dumitru Leucă, şi de la Gorciul şi de la Perjul, fii Oancei, nepotul[7] Savei, pentru şasezeci de taleri bătuţi.

Şi de asemenea, îi dăm şi îi întărim şi altă parte, tot din acest sat, Eonăşéni, a patra parte din tot satul, partea de jos, şi cu vad de moară în Dzijia şi cu Dumbrava la deal, care, această parte, a fost de cumpărătură lui Nicoară vistiernic de la Vasutca şi de la sora ei, Sofroniia, fiicele Lupei[17], nepoatele Cîrstei[17], pentru o sută şi cincizeci de taleri bătuţi, iar lor le-a fost danie şi întoarcere de la Ion Dispot voievod; care sat, Eonăşéni, este din sus de Capul Stîncii. Pentru aceea, să-i fie şi de la Noi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea dăm şi întărim boierului nostru, Eonăşcuţă postelnic, dreapta lui ocină şi cumpărărtură, din ispisocul de cumpărătură pe care el l-a avut de la Miron Barnovschi voievod şi de întărire de la Moiseiu Moghila voievod, o parte de ocină din satul Băluşeşti, care este în ţinutul Sucevei, pe care el şi-a cumpărat-o de la Anghelina, fiica lui Toader din Băluşeşti, femeia lui Toader Capşea pitărelu[17], toată partea ei cît se va alege din acest sat, Băluşeşti, partea ei de dedină şi de cumpărătură, cu vatră de sat, şi din cîmp, şi din apă, şi din pădure, şi cu[11] săpături şi cu tot venitul; şi el şi-a cumpărat-o pentru cincizeci de taleri număraţi. Pentru aceea, să-i fie şi de la Noi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea îi dăm şi întărim dreapta lui ocină şi dedină, o jumătate din satul Războiani, partea de sus, cu nouă vecini de faţă, din ispisoc de

www.dacoromanica.ro

împărţeală de la Alexandru Iliiaş voievod, pe care el l-a împărţit cu fratele lui, Lupul Prăjescul clucer, care, acest sat, Războéni, le-a fost drept de dedină. Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea dăm şi întărim boierului nostru, Eonăşcuţă postelnic, dreapta lui ocină şi cumpărătură, un sat, anume Vlădénii, care este în ţinutul Roman, şi cu vad de moară în Siret şi cu loc de arat şi de fînaţ, care, acest sat, Vlădenii, el şi l-a cumpărat de la călugării de la sfînta mănăstire de la Rîcica, de la Agafton egumen, şi de la Stahie ermonah, şi Gligoraş, şi Ghidion, şi Precopie, şi de la Visarion, şi de la Vărlan şi de la tot soborul de la această sfîntă mănăstire mai susscrisă, Rîcica, pentru două sute şi cincizeci de ughi, bani buni, iar călugărilor le-a fost acest sat, Vlădénii, de schimb de la Gavril logofătu[17], din ispisoc de schimb de la Iancul voievod. Şi au dat călugării lui Gavril logofăt, pentru satul Vlădéni, un sat, anume Balcăuţi, care este în ţinutul Hotin, cu loc de iaz şi de moară, şi încă i-au mai dat lui Gavril logofăt, pe lîngă satul Vlădeni, o sută de zloţi tătăreşti. Iar lui Gavril logofăt i-a fost acest sat, Vlădénii, drept de cumpărătură de la Iftimiia, cneaghina lui Hérţea, fiica Nastasiei, nepoata Drăghinei, cneaghina lui Cozma Şérpe postelnic, şi de la fiul ei, Lupul, nepotul lui Hărman, din privilegiul pe care ei l-au avut de la Bogdan voievod cel Bătrîn şi din privilegiu de cumpărătură de la Ştefan voievod cel Bătrîn.

Pentru aceea, toate aceste mai susscrise sate şi jumătăţi de sate şi părţi de ocini să fie şi de la Noi boierului nostru mai susscris, Eonaşco Prăjescul postelnic, drepte ocini, şi dedine, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lui, cine se va alege mai apropiat, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai susscrise sate şi jumătăţi de sate şi părţi de ocini, să fie din toate părţile după vechile lor hotare, pe unde s-au folosit un veac.

Şi la aceasta este credinţa Domniei Noastre, a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa şanului Dumitraşco Buhuş şi Pătraşco Ciogolea pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Furtuna pîrcălab[18] de Neamţ, credinţa panului Pătraşco Boldescul pîrcălab de Roman, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gligorie Uréche spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iordachie vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco comis <şi>[6] credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului şi cinstitutului nostru boier, pan Pătraşco Başotă mare logofăt, să scrie şi pecetea noastră să o lege la această adevărată carte a noastră.

Gavril fost pîrcălab a scris la Iaşi, în anul 714...[14] <163...>[14] ianuarie 24.

Io Vasilie voievod <m. p.>[5].

<Pentru îns. verso, v. text slav>.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XLV/1.

Orig., perg. (50,5 x 60 cm), pecete atîrnată, pierdută, şnur de mătase roşie, verde, albastră şi portocalie. Cu o trad. din sec. XVIII, ibidem, XLV/2.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 153, p. 211-218 (text slav şi trad.).

Datat după sfatul domnesc.

www.dacoromanica.ro

[1] Loc alb în orig.
[2] După ultima consoană, paieroc.
[3] ѡт (din), adăugat ulterior în rînd.
[4] În loc de ѵ (în).
[5] ѧ, adăugat deasupra rîndului.
[6] Omis.
[7] În loc de внѹци (nepoţii) ?
[8] Rupt.
[9] Şters.
[10] Pentru ѡн.
[11] După съ (cu), două litere şterse.
[12] Greşit, în loc de ест.
[13] м, făcut din го.
[14] Rupt; v. datarea.
[15] Scris cu chinovar.
[16] "Ionăşcuţă Prăjescul".
[17] Aşa în orig.
[18] În orig.: пръкълабове (pîrcălabi).

316 1636 (7144) ianuarie 25, Iaşi.

† Се оубо ми, Пътрашко Башот(ъ) великїи логофет, и Савии Пръжескыл великїи дворник Долнѣи Земли, и Дѧмитрашко Шолдан великїи дворник Гѡрнѣи Земли, и Гаврил гетман и пръкълаб Сѣчавскои, и Глигорашко Ѹрѣке великаг(о) спатарѣ, и Гиѡргїе великїи чашник, и Юрдаки великїи виστѣриник, и брат его, Тома великїи сулџар, и Грама великїи столник, и Лѧпыл Пръжескыл вел клучар, и Баиул виστѣриник, и Беличко вторїи постелник, и Пътрашко[1] Чоголѣ бив логоф(ε)т, и Тънасїе и Нѣиюл, дворнич(и)[2] глотиѣи, и иноѕи воини прѣдиїи ѡт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ Наш Ѭ(и)л(о)сти, пишем и свѣдителствоим како прїиде прѣд нами Тодосїѫ, дочка Нъдъбаико великїи дворник, съ с(ъ)н(о)ве ѥи, по иχ[3] доброе волиое, неким непоиѹждении, а ни присиловании, и продали иχ[3] правїи χолоп циган, ѡт иχ правїи нарѣденїи, что имали ѡт Радул воевода и ѡт иншиχ г(о)сп(о)д(а)риχ[3], на имѣ цъгани Тодер, съ женам его, ...[4], и съ чѣди своими. Тоти продал(и) брат(ѵ) нашем(ѵ), Тодер[р]ашко третїе логофет, за три десат ѳги жолти. И въстал сѣ брат нашемѵ, Тодерашко логофет, и заплатил исплъио л҃, тиχ ѳги жолти, въ рук Тодосїѫ, дочка Нъдъбаико дворник, и с(ъ)н(о)вем ѥи.

Ино ми, ѩко ѳвидѣχом им[5] доброе волиою токмал(ъ)[2] и исплъио заплатѵ, а ми ещеж(ε), и ѡт нас, сътвориχом сїѫ наш писанїе, ѩко да сътворит себѣ нарѣдениѥ г(о)сп(о)д(а)ръскиχ. И наи пач(ε) вѣра приложиχом наш печат под ръкаписаниѥ, да бъдет им за вѣриостїе. Да с(ѣ) знает.

Пис ѳ Ѭс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зрмд҃ ген(арїε) кε҃.

Пътрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ε)т <m. p.>.

Пръжескыл вел дворник искаχ <m. p.>.

Ѭз Гиѡргиїе вел паχар(ии)к <m. p.>.

Ѭз ...[6].

Ѭз Тѡма стѡлник искал <m. p.>.

Ѭз Юрдакїе вел вист(ѣриник) ис искал <m. p.>.

Ѭз Пътрашко Чоголѣ бив лѡг(ѡ)ф(ε)т искал <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Из Грама вел стол(ник)[2] m. p.

Из Василї Банул вист(ѣрник) <m. p.>.

Из Апостол искаҳ <m. p.>.

Из Велічко постел(ник) искал <m. p.>.

Пис Фочѣ вричар.

† Adică noi, Pătraşco Başotă mare logofăt, şi Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, şi Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, şi Gligoraşco Uréche mare spătar, şi Ghiorghie mare ceaşnic, şi Iordachi mare vistiernic, şi fratele lui, Toma mare sulger, şi Grama mare stolnic, şi Lupul Prăjescul mare clucer, şi Banul vistiernic, şi Velicico postelnic al doilea, şi Pătraşco Ciogolea fost logofăt, şi Tănasie şi Neniul, vornici[2] de gloată, şi alţi oşteni de frunte de la Curtea Milostivirii Noastre, domnul, scriem şi mărturisim cum a venit, înaintea noastră Todosiia, fiica lui Nădăbaico mare vornic, cu fiii ei, cu bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vîndut dreptul lor rob ţigan, din dreptele lor drese, pe care le-au avut de la Radul voievod şi de la alţi domni de mai înainte, anume ţiganul Toader, cu femeia lui ,...[4], şi cu copiii lor. Pe aceştia i-au vîndut fratelui nostru, Toderaşco logofăt al treilea, pentru treizeci de ughi galbeni. Şi s-a sculat fratele nostru, Toderaşco logofăt, şi a plătit deplin, aceşti 30 de galbeni, în mîinile Todosiei, fiica lui Nădăbaico vornic, şi ale fiilor ei.

Deci noi, dacă am văzut tocmală[2] de bunăvoia lor şi plată deplină, noi încă, şi de la noi, am făcut această scrisoare a noastră, ca să-şi facă drese domneşti. Şi, pentru mai multă credinţă, am pus peceţile noastre sub semnături, să-i fie de credinţă. Să se ştie.

Scris la Iaşi, în anul 7144 <1636> ianuarie 25.

Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

Prăjescul mare vornic am iscălit m. p.

Eu Ghiiorghie mare paharnic m. p.

Eu ...[6].

Eu Toma stolnic am iscălit m. p.

Eu Iurdachie mare vistier(nic) am iscălit m. p.

Eu Pătraşco Ciogolea fost logofăt am iscălit m. p.

Eu Grama mare stolnic[2] m. p.

Eu Vasili Banul vistier(nic) m. p.

Eu Apostol am iscălit m. p.

Eu Velicico postelnic am iscălit m. p.

A scris Focea uricar.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din sec. XVIII>: Pe ţigani. 7144 <1636> ghen(arie) 25; <şi alta de la mijlocul sec. XIX>: † Pe ţigani.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/67.

Orig., hîrtie (32,5 x 20 cm), difolio, filigran, opt peceţi aplicate; pe f. a doua, un început greşit al actului: Пѣтрашко Башотъ великїи дворник[7] (Pătraşco Başotă mare vornic[7]).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/144 (foto.).

EDIŢII: Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.*, p. 623 (menţ.).

www.dacoromanica.ro

[1] т şi р, în ligatură.
[2] Aşa în orig.
[3] După consoana finală, paieroc.
[4] Loc alb, pentru un nume.
[5] În loc de иҳ.
[6] Iscălitură neterminată.
[7] Greşit, în loc de λογοφετ (logofăt).

317 <În. de 1636 ianuarie 26>.

† Prea m(i)l(o)stive şi luminate Doamne, dăm ştir(e) Măriei Dumitale că au venit la noi, cu cinstit(ă) cartea Măriei Dum(i)t(a)le, dumialui Ap(o)st(o)lŭ medelnicériul cel mare, scriind ca să strîngem oameni buni şi să socotim cu direptul, ca să-i alégem toată[1] ocina lui de la Băloşeşt(i)[1], parte de moşie şi părţi de cumpărătur(ă) de acol(o).

Socotitu-s-au şi ales cu oameni buni; aflatu-s-au partea dum(i)s(a)le de moşie şi de la Vasilcea cincisprădzéce pămînturi, din partea Dureştilor, şapte pămînturi, partea lui Maxin şi a Mieräi şi a lui Ionaşco, din partea Lupului de Mijlocéni, feciorul Mircei, şi doasprădzéce pămînturi din Mijlocéni, partea lui Mih(ă)il(ă), fratele Annesiei, şi şase pămînturi, iar(ă) din Mijocéni, partea lui [Mih(ă)ilă] Dumitru, nepotul Vistémicului, ce li-i cumpărătur(ă) de tatăl lor, Necoar(ă) armaşul, şi doasprădzéce[1] pămînturi[2], iar(ă) din Mijlocéni, partea lui Ursu, din partea Vistémicului, şi optsprădzéce[1] pămînturi[2], însă cu ploştenci, din partea [Popeştilor][3] Urgiceştilor, partea popei lui Ionaşco, şi optsprădzéce[1] pămînturi[2], însă[4] cu ploştenci[5], din partea popei, lui Larion, partea lui Hasnăş, şi patru pămînturi şi o gium(ă)tate din hotarul Glodénilor, ce li-i cumpărătur(ă) de tatăl lor, armaşul, de la Gligorie Pobircu, şi o cumpărărur(ă), ce-i în [hotarul Iucşeştilor][3] marginea pădurei, despre prisaca Băiseanului, ce-i iaste cumpărătur(ă) de la Ştefan, feciorul Sindzeanei, şi făr(ă) fînaţuri, ce să vor alége, partea dum(i)sale, în hotarul Băloşeştilor[1].

Şi aceasta s-au ales numai partea lui despre fraţii săi, moşie şi cumpărătur(ă), dinnaintea a mulţi oameni buni: Toader de Iucşeşti, Vas(i)lie de acolea, Avram de acolea, Larion de acolea, Simion Băisan[1] de Băloşeşti, Ursu de acolea, Toader Fărcescul de Iucşeşti, şi Bălan de Glodéni şi Baciul de acolea.

Noi aşea am aflat cu sufletele noastre şi, pentru credinţa, ne-am pus şi peceţile.

Eu, Luchian, am scris.

Şi m(i)l(o)stivul Dumnedzău să cruţe pre Măria D(u)m(i)t(a)le, cu bun(ă) sănătate şi cu pac(e) întru mulţi ai şi domnie îndelungată, wт Г(оспод)и, амин.

Şi Ioana Măteeşoae şi feciorul ei, Dumitraşco.

† Mai mic robul Măriei D(u)m(i)t(a)le, Luchian diiac iscal <m. p.>.

† Vas(i)lie <sig.>.

† Avram.

† Larion <sig.>.

† Из Симиwн Бъисанъл искал <m. p.; sig.>.

† Ursul <sig.>.

† Fărcescul <sig.>.

† Toader Oncescul <sig.>.

† Bălan, fratele Zaharioaeiei <sig.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. greceşti>: Τζετεστι ... Χοτηνη[6]; <şi>: Το ζαπησι ωπου εδηδαξα(ν) την οψτινα στω Μπαουσεστη[7] <şi una din sec. XVII>: De Băloşeşt(i).

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ XXIX/113.
Orig., hîrtie (26,5 x 20 cm), difolio, filigran, şapte peceţi inclare, în tuş, neclare.
Ibidem, XXXVI/29, nr. 105 (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/145 a-d (foto.) şi Xerogr. de doc., I/61 (xero. incompletă).

Datat după doc. urm., în care este menţionată această mărturie.

---

[1] "ă", redat prin ѧ.
[2] "î", redat prin ѧ.
[3] Tăiat de diac cu o linie.
[4] "în", scris peste "iar", iar "să", adăugat deasupra rîndului.
[5] "o", scris peste un "u".
[6] "Ceteşti ... Hotin".
[7] "Zapisul prin care au ales ocina de la Băluşeşti".

318 1636 (7144) ianuarie 26, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(є) тот[1] истиннїи болѣрии наши вѣрнїи, Апостол велїкїи меделничѣр, дал(и) и потвръдил(и) есми ем(ѹ)[1] его правїи wти(и)ни и викѹплениї, wт его правою привилиїе wт Мирон Бариовски воєвода, нѣкиx части за wти(и)ни wт село Бълошещ(и), ѹ волост Романскому, wт половина село, wт третаа част, четврътаа част, частъ Илѣина Хъснъшоае, что соби кѹпил wт Басилїє Хасиъш и wт сестра ег(о), Тодосїа, и Настасїа, радї една сто тал(ери) сребро.

И тиж(є), дал(и) и потвръдил(и) есми ег(о) другаа частъ wт тог(о) село, что себѣ кѹпил wт поп Иwнашко и wт пападїа ег(о), Марїика, дочка Ѹрзикъ, въсѣ част иx и с(ъ)н(о)вє им, илико с(а) им изберет wт вес мѣсто, что тоа раздѣлил са съ Флорѣ ѹ двоє, съ половина wт став и съ мѣсто за пасика, радї пет десѣт и четир(и) тал(ери) сребро.

И тиж(є), дал(и) и потвръдили есми ем(ѹ) другаа част wт тог(о) село, что ест емѹ викѹплениє wт Ѹрсул и жена ег(о), Настасїа, и wт сестра[2] еи, Симзѣна, и wт с(ъ)инъ еи, Щефан, въсѣ част иx wт тот село, Бълошещ(и), радї четир(и) десѣт тал(ери) среб(ро), что им бил кѹпежна wт Бистѣриик.

И тиж(є), дал(и) и потвръдил(и) есми емѹ другаа частъ wт тог(о) село, Бълошещи, что естъ емѹ викуплениє wт Мира и wт брат его, Иwнашко Соръч, и wт сестра иx, Маѯинѣсъ, въсѣ частъ иx, елико с(а) изберит, за три дес(ѣ)т тал(ери) сребром.

И тиж(є) себѣ кѹпил wт Петрелею wт Бѹчѹм(и), елико с(а) изберет част ег(о) wт Бълошещ(и), радї три ѹги добри.

И тиж(є), дал(и) и потвръдили есми ем(ѹ) другаа част wт тог(о) село, что ест емѹ викуплениє wт Миxъил(ъ), брат Иньсеен, два на десат ниви, радї два десѣт и четир(и) тал(ери) среб(ро), съ став и съ мѣсто за млеи, и съ мѣсто <за>[3] пасика и съ вес приxод, ис частъ Мижлочани. И тиж(є), дрѹга

www.dacoromanica.ro

част тиж(ε) wт Мижлочани, что бил емv купежна Думитрv[2], внvк Бистѣрник, шестъ нивн, радї два на десѣт тал(ери) среб(ро).

Тѣм радї, како да ест емѹ съ въсем доходом, что тотї въсѣх части посилахм(о) лист Г(о)сп(о)дств(а) Ми до слvг наш, Лѣкїшан дїак, и избрал им и wбрѣщет са една сто и два десат и wсим нивн, без сѣножатї и без ватра[2] село и без една копанїе, что wт къ паснка Дѣрън.

И въ том, тиж(ε) дал(и) и потвръдил(и) есми емv, wт исписок за потвръжденїе wт Стефан Томша воевода и vрик за потвръжденїе wт Мирон Барновски воевод, четвртаа част wт село Глодѣни, что бил емv купежна wт Глигорїе Побирку и wт жена его, Лѣла, дочка Грозав, и wт с(ъ)н(о)ве нх, Костаки и Севершан и Козма, и дочка нх, Иwана, и Мърїнка л Логина, и wт зет нх, Нистор и Йндрею[4], за една сто тал(ери) битнх, съ половина wт став, и съ десѣт нивн, что сvт при сѣножатї, и съ четир(и) нивн wт Фvндѣтvр(ъ) и съ wчищенїе, како да ест емv съ въсем доходом.

И тиж(ε) соби купил wт Гаврил, с(ъ)нъ Врїмїен, wт четвртаа част wт тог(о) село въсѣ част емv, елико с(а) изберет, за четир(и) десѣт тал(ери) среб(ро) и един кон, съ част wт став и wт млен, и съ сѣножатї и съ вес приход, како да ест емv и wт Г(о)сп(о)дств(а) Ми съ въсѣмн приходами.

И въ том, болѣрин наш, Йпостол вел меделничар, ѣказовал прѣд Нами нѣкнх записе за свѣдителство[5] wт людї добри, нмѣ: Бикол, и Некопое, и wт Бѣкѣ wт Богдънещн, и Гаврил Банvл, и Чомрътан wт Къцълещ(н), и Ларнwн и Йврам wт Юкшещ(н), како прїнде прѣд нимн Гаврил Цъvл и продал своа част за wтн(н)нv, два нивн wт село Фvндѣнн и пол; и продал болѣрин наш, Йпостол вел меделничар, за два ѣгн жолт(н).

И тиж(ε) продал Тодер, с(ъ)нъ Йндроник, два нивн, тиж(ε) ѣ сел(о) Фѣндѣнн, радї два ѣг(н) жолти[6].

И въ том, тиж(ε) дал(и) и потвръдил(и) есми ем(v) его правїи холопи цъгани, wт исписоач(н) за потвръжденїе wт Мирон Барновски воевод, и wт Йлександрv воевод Илїшш, и wт Стефан Томши воевод и wт Моўси воевод, на нмѣ: Лазор, внvк Сорици, и Козма, съ жен(а) его и дѣти нх, и Блад, съ жен(а) его и дѣти нх, и Дvрдvца, съ три дѣти, и Бърлибаш, съ дочка его, Тvтора, и Солонка, и Мънънл(ъ), и Барчюл, и Тvдор, съ жен(а)[7], Даюл, съ жена и дѣти нх.

И въ том, тиж(ε) дал(и) и потвърдил(и) есми ем(v), wт испнсок за потвръжденїе wт Моисн Могнл(а) воевода, нѣкнх части за wтн(н)нѣ wт село Батъръщи, v в(о)лост Кърлнгътvра, что соби кѣпил wт Глигорїе и жен(а) его, Грозава, въсѣ части нх, за три десат талер(и) сребрънnх; а им било кѣпежна wт Никоар(ъ) Попа.

И тиж(ε), дрѣгаа част, что себѣ кѣпил wт Нъдъбанко и wт жена его, Йденїа, wт половина село Батъръщи что с(а) изберет част нх за дѣднин(ѣ) и за кѣпежна, радї три десѣт талер(и) сребро.

Тѣм радї, тое въсѣ по ред писанни части за wтн(н)нн и холопи цъгани да ест и wт Г(о)сп(о)дств(а) Ми болѣрин(ѣ) нашег(о) въше писанному, Йпостол вел меделничар, и wт Нас, даанїе и потвръжденїе и ѣрнк, съ въсем доходом, непорошен(о) николиж(ε), на вѣкн. И ни да с(а) не vмишает.

Пнс ѣ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмд ген(арїе) ks.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ε)т <m. p.>.

† Фоча <пнсал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, acestui adevărat boier credincios al nostru, Apostol mare medelnicer, i-am dat şi i-am întărit dreptele lui ocini şi cumpărături, din dreptul lui privilegiu de la Miron Barnoschi voievod, nişte părţi de ocini din satul Băloşeşti, în ţinutul Romanului, a patra parte din a treia parte din jumătate de sat, partea Ilenei Hăsnăşoae[8], pe care şi-a cumpărat-o de la Vasilie Hăsnăş şi de la sora lui, Todosiia, şi Nastasiia, pentru o sută de taleri de argint.

Şi de asemenea, i-am dat şi i-am întărit altă parte din acest sat, pe care şi-a cumpărat-o de la popa Ionaşco şi de la preoteasa lui, Mariica, fiica lui Urzică, toată partea lor şi a fiilor lor, cît li se va alege din tot locul, pe care şi-au împărţit-o în două, cu Florea, cu jumătate din iaz şi cu loc de prisacă, pentru cincizeci şi patru taleri de argint.

Şi de asemenea, i-am dat şi i-am întărit altă parte din acest sat, care îi este cumpărătură de la Ursul şi femeia lui, Nastasiia, şi de la sora ei, Simzeana, şi de la fiul ei, Ştefan, toată partea lor din acest sat, Băloşeşti, pentru patruzeci de taleri de argint, care le-a fost cumpărătură de la Vistérnic.

Şi de asemenea, i-am dat şi i-am întărit altă parte din acest sat, Băloşeşti, care-i este cumpărătură de la Mira şi de la fratele lui, Ionaşco Sorăc(i), şi de la sora lor, Maxineasă[8], toată partea lor, cît se va alege, pentru treizeci de taleri de argint.

Şi de asemenea şi-a cumpărat de la Penteleiu din Buciumi, cît se va alege partea lui din Băloşeşti, pentru trei ughi buni.

Şi de asemenea, i-am dat şi i-am întărit altă parte din acest sat, care îi este cumpărătură de la Mihăilă, fratele Anăseei[8], douăsprezece ogoare, pentru douăzeci şi patru de taleri de argint, cu iaz şi cu loc de moară, şi cu loc <de>[3] prisacă şi cu tot venitul, din partea Mijlocianilor. Şi de asemenea, altă parte, de asemenea din Mijlociani, care i-a fost cumpărătură de la Dumitru, nepotul lui Vistérnic, şase ogoare, pentru doisprezece taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul, că <pentru>[9] toate aceste părţi Domnia Mea am trimis carte la sluga noastră, Luchiian diac, şi le-a ales şi se află o sută douăzeci şi opt de ogoare, fără fineţe şi fără vatra satului şi fără o săpătură, care este dinspre prisaca lui Durăi[8].

Şi întru aceasta, de asemenea i-am dat şi i-am întărit, din ispisocul de întărire de la Ştefan Tomşa voievod şi uric de întărire de la Miron Barnoschi voievod, a patra parte din satul Glodéni, care i-a fost cumpărătură de la Gligorie Pobircu şi de la femeia lui, Lélea, fiica lui Grozav, şi de la fiii lor, Costachi şi Severiian şi Cozma, şi fiica lor, Ioana, şi Măriica şi Loghina, şi de la ginerele lor, Nistor, şi Andrei[4], pentru o sută de taleri bătuţi, cu jumătate de iaz, şi cu zece ogoare care sînt lîngă fineţe, şi cu patru ogoare din Fundătură şi cu curătură, ca să-i fie cu tot venitul.

Şi de asemenea, şi-a cumpărat de la Gavril, fiul Erimiei[8], toată partea lui, cît se va alege, din a patra parte din acest sat, pentru patruzeci de taleri de argint şi un cal, cu parte din iaz şi din moară, şi cu fineţe şi cu tot venitul, ca să-i fie şi de la Domnia Mea cu toate veniturile.

Şi întru aceasta, boierul nostru, Apostol mare medelnicer, a arătat înaintea Noastră nişte zapise de mărturie de la oameni buni, anume: Vicol şi, Necopoe, şi de la Béclıea din Bogdăneşti, şi Gavril Banul, şi Ciomîrtan din Căţăleşti, şi Larion şi Avram din Iucşeşti, cum a venit înaintea lor Gavril Ţăul şi a vîndut partea sa de ocină, două ogoare şi jumătate din satul Fundéni; şi a vîndut boierului nostru, Apostol mare medelnicer, pentru doi ughi galbeni.

Şi de asemenea a vîndut Toader, fiul lui Andronic, două ogoare, tot în satul Fundéni, pentru doi ughi galbeni[6].

www.dacoromanica.ro

Şi întru aceasta, de asemenea i-am dat şi i-am întărit drepţii lui robi ţîgani[8], din ispisoaci[8] de întărire de la Miron Barnoschi voievod, şi de la Alexandru Iliaş voievod, şi de la Ştefan Tomşa voievod şi de la Moisi voievod, anume: Lazor, nepotul Soriţei, şi Cozma, cu femeia lui şi copiii lor, şi Vlad, cu femeia lui şi copiii lor, şi Durduţa, cu trei copii, şi Bîrlibaş, cu fiica lui, Tutora[8], şi Solonca, şi Mănăilă, şi Barciul, şi Tudor, cu femeia[7], Daiul, cu femeia şi copiii lor.

Şi întru aceasta, de asemenea i-am dat şi i-am întărit, din ispisocul de întărire de la Moisi Moghilă voievod, nişte părţi de ocină din satul Batărăşti, în ţinutul Cîrligătura, pe care şi le-a cumpărat de la Gligorie şi femeia lui, Grozava, toată partea lor, pentru treizeci de taleri de argint; iar lor le-a fost cumpărătură de la Nicoară Popa.

Şi de asemenea, altă parte, pe care şi-a cumpărat-o de la Nădăbaico şi de la femeia lui, Axeniia, ceea ce se va alege partea lor de moştenire şi de cumpărătură din jumătate din satul Batărăşti, pentru treizeci de taleri de argint.

Pentru aceea, toate aceste părţi de ocină scrise pe rînd şi robii ţigani[8] să fie şi de la Domnia Mea boierului nostru mai susscris, Apostol mare medelnicer, şi de la Noi, danie şi întărire şi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7144 <1636> ianuarie 26.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XXIX/13.

Orig., hîrtie (42 x 28 cm), difolio, pecete mijlocie timbrată. Cu o trad., din 1786 ianuarie 19, de Gheorghe Evloghie dascăl, o copie şi o trad., moderne, şi un extras din trad. lui Evloghie.

Ibidem, XXXVI/29, nr. 15 (rez.).

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 372, p. 196, (rez., numai cu văleatul, într-o copie după o carte de judecată a Divanului, din 1786 martie 4).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/62 a, b (xero.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul,* VI, p. 266, nr. 19/1 (menţ., după rez. de la Arh. St. Iaşi); *Catalog,* II, p. 238-239, nr. 1134 (rez.).

---

[1] După consoana finală, paieroc.
[2] т şi р, în ligatură.
[3] Omis.
[4] De la четвръта (a patra) pînă aici, şters cu aceeaşi cerneală de diac.
[5] т şi є, în ligatură.
[6] De la Гаврил Пъна (Gavril Ţăul) pînă aici, şters cu aceeaşi cerneală de diac.
[7] Тудор съ жен(а) (Tudor cu femeia), scris de diac peste loc ras.
[8] Aşa în orig.
[9] Subînţeles în textul slavon.

319 1636 (7144) ianuarie 27.

Un zapis a lui Georgie[1], sin Solomicăi[2], din leat 7144 (1636) ghen(arie) 27, întru care arată că au vîndut <din>[3] a şase parte din Şăndreni, giomătate, cu baltă şi cu vad de moară în Prut, fratelui[4] său, lui Efrim Hăjdău, drept 150 taleri bătuţi.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, Ms. nr. 65, f. 232 r., nr. 19.
Rez., în copia modernă a unui opis cu doc. s. Şendreni, din ţ. Hotin, ale fam. Sturza.
Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu" Iaşi, Doc. nr. 414, f. 2 r., nr. 19 (copie modernă a aceluiaşi rez.).

---

[1] Transliteraţie greşită, în caractere latine, a numelui Гєwprїє ("Gheorghie").
[2] În celălalt rez., forma corectă: "Soloncăi".
[3] Omis.
[4] Aşa în text.

320 1636 (7144) ianuarie 28, Iaşi.

Иw Басилїє воєвода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(є) прїидоша, прѣд Нами и прѣд вснми нашими молдавскими волѣри, кнѣгинѣ Тодосїи, дочка Нъдъбаико бывше великїи дворник, съ с(ъ)и(о)вем[1] ей, по их[1] доброю волѣ, неким непонѹжден, а ни присилован, и продал(и) их[1] правою за дѣднинѣ холопи цъгани, на имѣ Тодер, съ жена его, ...[2], и съ чѣдъ своими, wт их[1] нарѣдєнїє за потверъжденїє wт Радѹл Михнѣ воєвода и wт инших г(о)сп(о)д(а)рых[1]; тоти продал(и) вѣрномѹ волѣрин, Тодерашко третїи логофет, за три десат ѹги жолти. И въстал сѣ нашем вѣрномѹ волѣрии, Тодерашко логофет, и заплатил исплъно, л̃ ѹги жолти, въ рѹк Тодосїи, дочка Нъдъбаико дворник, и с(ъ)н(о)вем ей, wт прѣд Нами и прѣд вснми нашими болѣри.

Ино Мы, видѣвшн их[1] доброе волное токмал(ъ) и[3] заплато испл(ъ)но, а Мы, ешеж(є) и wт Нас, дал(и) и потверъдил(и) есми волѣрин(ѹ) наше, Тодерашко логофет, на тоті въше реченных[4] холопи цъгани, на имѣ Тодер, съ жена ег(о), ...[2], и чѣдн им, како да ест емѹ и дѣтим его, и wт Нас, правїи холопи цъгани, непорошено николиж(є), на вѣки. И нн да с(ѣ) не вмишает.

V Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмд̃ ген(арїє) к̃и.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иw Басилие вшивода <m. p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, cneaghina Todosiia, fiica lui Nădăbaico fost mare vornic, cu fiii ei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vîndut robii lor ţîgani[5] drepţi de moştenire, anume Toader, cu femeia lui, ...[2], şi cu copiii lor, din dresul lor de întărire de la Radul Mihnea voievod şi de la alţi domni; pe aceştia i-au vîndut credinciosului nostru boier, Toderaşco logofăt al treilea, pentru treizeci de ughi galbeni. Şi s-a sculat credinciosul nostru boier, Toderaşco logofăt, şi a plătit deplin, 30 de ughi galbeni, în mîinile Todosiei, fiica lui Nădăbaico vornic, şi ale fiilor ei, dinaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri.

Deci Noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, Noi încă, şi de la Noi, am dat şi am întărit boierului nostru, Toderaşco logofăt, pe aceşti mai sus zişi robi ţîgani[5], anume Toader, cu femeia lui, ...[2], şi copiii lor ca să-i fie lui şi copiilor lui, şi de la Noi, drepţi robi ţîgani[5], neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> ianuarie 28.

† Însuşi domnul a poruncit.

www.dacoromanica.ro

Io Vasilie voievod m. p.

† Focea <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. ulterioară>: pre ţigani, ot Toderaşco log(o)făt.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/66.

Orig., hîrtie (30 x 21 cm), difolio, pecete mijlocie, timbrată între foi, cu legenda şi emblema ca la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/146 (foto.).

---

[1] După ultima consoană, scrisă în rînd, paieroc.

[2] Loc alb.

[3] тѣкмаѧ и (tocmeală şi), cuvinte adăugate deasupra rîndului.

[4] În loc de рєчєннъıχ.

[5] Aşa în orig.

321 1636 (7144) ianuarie 28, Iaşi.

De la Vasile Vodă, din v(ă)let 7144 <1636> ghen(arie) 28.

. † Adică au venit, înnaint(ea) Noastră şi înnaint(ea) tut(u)ror alor noştri moldoveneşti boer(i), Anghelina, fata Cîrstii ce au fost vel vornec, şi cu ficiorii ei, Dum(i)traşco, şi Crăciun, şi Costantin, şi Necula[1], şi Parvana, şi Apostolachi, cu surorile lor, Tofana, şi Nastasie, şi Ilinţa, şi Marie, nepoţii Cîrstii vor(nic); şi iarăş(i), Schiva, fata Cîrstii vor(nic), cu ficiorul ei, Ghione, şi cu fetile ei şi cu ginerii ei, toţi nepoţii Cîrstei vor(nic), aşijdere cu nepoţii lor, Ştefan şi Armanca şi Alexandra, ficiorii Măr(i)cuţii Cernătoae, toţi nepoţii Cîrstii vornicului, de a lor bunăvoe[2], şi au în[u]părţit[3] a lor drept(e) ocini şi moşii şi cumpărătur(i), dintr-a lor drept hrisov de la Irimie Movila Vodă, ce au avut tatăl lor, C(î)rste vornecul.

Şi s-au venit în part(ea) Anghelinii, fata Cîrstei vorne<c>[4], cu feciorii ei, Dum(i)traşco, şi Crăciun, şi Costantin, şi Necula[1], şi Parvana, şi Apostolachi, şi suror(i)lor lor, Tofana, şi Nastasiia, şi Elinţa şi Marie, nepoţii Cîrstei vornecului, satul Bujorenii, cu Negoeştii, din ţin(u)t(ul) Bîrladului, cu mori pe părăul Bîrladului, şi a trie part(e) din satul Dumeştii, cu iazul cel din sus, înpreună cu chioa, şi satul Scîndurenii, din ţin(u)t(ul) Covului(u)lui[5], şi satul Tomeştii, din ţin(u)t(ul) Tutovii, şi satul Singurenii, cu sileşte, din ţin(u)t(ul) Chigheciului, şi part(e) din Cîndeşti, din ţin(u)t(ul) Sucevii, şi a trie part(e) din satul Dimăcenii, din ţin(u)t(ul) Tecuciului; toat(e) aceste sate, cu locur(i) de mori şi de iazur(i).

Dec(i), văzind Noi a lor de bunăvoe[2] şi plăcută între dînşii înpărţală, drept acee, şi Noi încă şi de la Noi am dat giupînesii Anghelinii, fiicăi Cîrstei vornecului, şi ficior(i)lor şi fetelor ei toat(e) aceli de mai sus pomenite sate, ca să le fie lor şi de la Noi drept(e) ocini şi înpărţeli, cu toate veniturile lor, nerăşuită nic(i) odănăoară, în vec(i)i vec(i)lor. Şi altul să nu s(e) amestice înnaint(ea) aceştii scrisori a Domnii Meli.

În Eş(i).

Însuş(i) domnul au poruncit.

Această copii, fiind întucmai de pe cel adevărat, cari este la mini, am încredinţat.

<1>830 noemv(rie) 26.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXIV/57.
Copie.
Ibidem, DLXIV/58 (copie din prima jum. a sec. XIX, neautentificată); Ibidem, M-rea Răchitoasa, X/44, nr. 9 (rez., fără dată).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/147 a-b, c-d (foto., după ambele copii).

EDIŢII: *Catalog*, III, p. 500, nr. 2406 (rez., după rez., datat: <1674-1675 noiembrie, f. z.>).

---

[1] În cealaltă copie: "Nec(u)laiu".
[2] "e", redat prin ѧ.
[3] "în", scris peste alte litere.
[4] Omis.
[5] Greşit, pentru "Covurluiului".

322 1636 (7144) ianuarie 28, Hălăşteiani.

† Сѣ вбо ми, Дѵмитрашко Гѡнгѣ, и Гиѡргїѣ Нъврѣпъскѹл бив дворник, и Ла<зор>[1] Моцок, и Фокшѣ wт Рѹцинодс(а)[2], и Пътрашко wт Томещи, и Миса́ю, sluga l<ui>[1] Dumitraşco, şi Luca aprodul, de tîrg de Iaş(i), şi Zahariia de Ruginoas(a), scriem şi mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cumu au venit Măriica Ionăşcoae şi cu feciorii ei, Ipifanie şi cu Dum(i)tru şi cu Irina, de nimene nevoită, nice asuprită, ce de bunăvoia ei, de au vîndut a sa direaptă ocină şi moşie ce au avut, o vie la Băicéni, pre lîngă viia vlădicăi, lui Pavăl, şi pre lîngă viia Bléndei. Vîndutu-o-au dumisale, Lupul Prăjescul clucérul cel mare, dereptu ...[3], bani buni.

Deci, noi, vădzîndu făcîndu-i-să plată deplinu, şi noi am făcut acestu zapis de la noi şi am şi iscălit şi ne-am pus şi peceţile pre acestu adivărat zapis, ca să-ş(i) facă dumnealui şi dirése domneşti.

Prilejitu-m-am şi eu, Bărnat, într-această tocmală, să să ştie.

Пис ѹ Хълъщенни, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрмд <7144/1636> ген(арїѣ) к҃и <28>.

† Из Д(ѹ)митрашко Гѡн(гѣ) искаѧ <m. p.; sig.>.

† Из Гїѡргїѣ Нъврѣпъскѹл бив дворник <m. p.; sig.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Zapis pre 1 vie ot Băiceni, ce amu cumpărat ot Răspopoai и wт син ѥи[4]. Făcut-amu şi ispisoc dumnescu pre dîn[ă]să.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCVI/206.
Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt pe marginea dreaptă, şapte peceţi inelare, în tuş negru, prima şi a treia octogonale, iar celelalte rotunde.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/148 a, b (foto.).

---

[1] Rupt.
[2] ѹ ("u"), transformat dintr-un ъ.
[3] Loc alb în orig.
[4] "şi de la fiii ei".

www.dacoromanica.ro

† Сѣ оубо мы, Пътрашко Башот(ъ) великїи логоф(ѣ)т, и Савин Пръжескоу великїи дворник Долнѣи Земли, и Дѫмитрашко[1] Шолдан великїи дворник Горнѣи Земли, и Гаврил хетман и пръкълаб Сѣчавскои, и Глигорашко Ѫрѣке великїи спатар, и Гиѡрге великїи чашник, и Иѡрдаки великїи вистѣрник, и Тома великїи сулѣр, и Дѫмитрѫ Бѫхуш пръкълаб Хотинскому, и Грама вел столник, и Лѫпул Пръжескоу вел клѫчар, и Банул вистѣрник, и Велічко вторїи постелнік, и Тънасїе и Нѣнюл, дворнщ(и) глотнїи, и многи воннн прѣднїи ѡт Двор Г(о)сп(о)д(и)нъ, пишем и свѣдителствоем, съ сим листом наш, како прїиде прѣд намн Фокша, с(ъ)нъ Йврам, внук Мантїе, по его доброе воля, некнм непонѫждено, а нн присилован, и продал своа правда ѡтн(и)нѫ и дѣдн(и)нѫ, съ част внук его, Буда, ѡт привилїе что имал[и] дѣд ихъ[1] ѡт Стараго Стефана воевод, половнна село Гръбещи, на Башева, что ѫ в(о)лост Дороҳоюскому, съ мѣсто за став и за млин на по<сто>[3]цѣ Башевѣ. Тоа продал врат(ѫ) наш, Тодерашко третїи логоф(ѣ)т, за една сто[4] талер(и) сребрънихъ. И въстал сѣ брато наш, Тодерашко логофет, и заплатил исплъно тихъ въше писанн ...[5] тал(ери) битнҳ въ рук Фокша, с(ъ)нъ Йврам, ѡт прѣд нами.

Ино мы, видѣвши ихъ[2] доброе волнное токмеж и <и>[6] сплъное заплат(ѫ), а ми, ещеж(ѣ), и ѡт нас, сътвориҳом сїѫ наше писанї<ѣ>[3] брат(ѫ) наш, Тодерашко лог(о)ф(ѣ)т, како да бъдет ему за вѣра и да сътворит себѣ и нарѣденїе г(о)сп(о)д(а)ръски на тоа половнна село Гръбещ(и) на Башевѣ. И нан пач(ѣ) вѣра, прнложнҳом наши печатї под ръка наш писанїе. Да с(ѣ) знает.

V Мс, в(ъ) л(ѣ)то ×зрмѳ ген(арїе) л.

Пътрашко Башот(ъ) вел лѡг(ѡ)ф(ѣ)т <m. p.>.

Пръжескоу вел дворник искаҳ <m. p.>.

Vрѣке вел спът(ар) m. p.

Ги[и]ѡргиїе вел пахар(ни)к m. p.

Дѫмитрѫ Бѫхуш пръкълаб Хотинскїи <m. p.>.

Йз Юрдакїе вел вистѣрник искал <m. p.>.

Грама вел стѫл(ник)[7] m. p.

Йз Тома стѡлник искал m. p.

<Pe verso, o îns. cont.>: На Гърбѣни[8].

† Adică noi, Pătraşco Başotă mare logofăt, şi Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, şi Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, şi Gligoraşco Uréche mare spătar, şi Ghiorghe mare ceaşnic, şi Iordachi mare vistiernic, şi Toma mare sluger, şi Dumitru Buhuş pîrcălab de Hotin, şi Grama mare stolnic, şi Lupul Prăjescul mare clucer, şi Banul vistiernic, şi Velicico postelnic al doilea, şi Tănasie şi Neaniul, vornici de gloată, şi mulţi oşteni de frunte de la Curtea Domnului, scriem şi mărturisim, cu această carte a noastră, cum a venit înaintea noastră Focşa, fiul lui Avram, nepotul lui Mantie, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, cu partea nepotului său, Buda, din privilegiul pe care l-a avut bunicul lor, de la Ştefan voievod cel Bătrîn, jumătate din satul Gîrbeşti, pe Başeu, care este în ţinutul Dorohoiului, cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul Başeu. Aceasta a vîndut-o fratelui nostru, Toderaşco logofăt al treilea, pentru o sută[4] de taleri de argint. Şi s-a sculat fratele nostru, Toderaşco logofăt,

www.dacoromanica.ro

şi a plătit deplin aceşti mai susscrişi ...[5] taleri bătuţi în mîinile lui Focşa, fiul lui Avram, dinaintea noastră.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi încă, şi de la noi, am făcut această scrisoare a noastră fratelui nostru, Toderaşco logofăt, ca să-i fie de credinţă şi să-şi facă şi dres domnesc pe această jumătate din satul Gîrbeşti, pe Başeu. Şi pentru mai mare credinţă am pus peceţile noastre sub semnăturile noastre. Să se ştie.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> ianuarie 30.

Pătraşco Başotă mare logofăt <m. p.>.

Prăjescul mare vornic am iscălit m. p.

Uréche mare spăt(ar) m. p.

Ghi[i]orghiie mare paharnic m. p.

Dumitru Buhuş pîrcălab de Hotin <m. p.>.

Eu Iurdachie mare vistiernic am iscălit <m. p.>.

Grama mare stul(nic)[7] m. p.

Eu Toma stolnic am iscălit m. p.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXXXV/2.
Orig., hîrtie (31 x 21,5 cm), şase peceţi inelare, în tuş.
Ibidem, DCXXVIII/5 (trad.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/149 (foto.).

---

[1] т şi р, а şi к în ligatură.
[2] După consoana finală, paieroc.
[3] Omis.
[4] ѳАНА СТѲ (o sută), scris ulterior, pe loc lăsat alb.
[5] Loc alb.
[6] Omis prin haplologie.
[7] Aşa în orig.
[8] "Pe Gîlbeni".

324 1636 (7144) ianuarie 30.

Suret de la Vas(i)le v(oie)voda, v(e)l(ea)t 7144 <1636> ghen(arie) 30.

Facem înştiinţare precum au venit înainte Noastră şi înainte tuturor boerilor[1] noştri Focşa, sin Avraam, nepot Mantii, de a lui bunăvoe, de nime silit, nici asuprit, ş-au vîndut a sa dreaptă ocină şi moşie, şi au vîndut şi parte nepotului său, Buda, giumătat(e) de sat de Gîrbeni, pe Başou[2], ce est(e) în ţinutul Dorohoiului, cu loc de hălăşteu şi de moară în apa Başăului, dintru a lui drepte diresuri, ce au avut el de la bătrînul Stefan v(oie)vod. Acéia au vîndut-o credincios boeriului[1] nostru, dum(nealui) Toderaşco 3 log(o)f(e)t, drept ...[3], care bani i-au plătit Toderaşco 3 log(o)f(e)t tot deplin în mînule Focşii, feciorul lui Avraam, nepotul Mantii.

Deci Noi, văzind a lor bună învoială şi tocmală şi plată deplin(ă), aşijderea, şi de la Noi, am dat şi am întărit credincios boeriului[1] nostru, lui Toderaşco 3 log(o)f(e)t, pe acea de mai sus zisă giumătat(e) de sat de Gîrbeni, pe Başou[2], în ţinutul Doroh(oiului), cu hălăşteu şi cu loc de moară întru acea apă, a Başoului, ca să-i fie lui şi feciorilor lui

www.dacoromanica.ro

de la Domniia Mia driaptă ocină şi cumpărătură şi uricu şi întăritură, cu tot venitul, neruşuit, nic(i) odănăoară, în véci.

Şi altul ca să nu s(e) amestice preste această carte a Domnii Méli.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXVIII/4.
Copie din a doua jum. a sec. XVIII.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/150 (foto.).

---

[1] "e", redat prin ѧ.

[2] "o", întărit de scriitorul actului.

[3] Loc alb în copie; în mărturia boierească (v. doc. ant.) se menţionează preţul: "o sută de taleri de argint".

325 1636 (7144) ianuarie 30, Iaşi.

† Adecă eu, Liontie, şi cu frate-miu, cu Simion, feciorii lui Ion Lupe, şi Mihalcea, feciorul Frăsinei, şi cu nepoţii mii, Gligorie şi Simion, feciorii Titiianii, înşine scriem şi mărturisim, cu cest zapis al nostru, de nimene asupriţi, nici nevoiţi, cum am vîndut un loc de prisacă, pre partea noastră, din sat din Ştoboréni, Cîrstei, ginerele preutései de Iaşi[1]. Însă i-am vîndut pădure întreagă, ca să-şi fac(ă) el prisac(ă) şi pomăt şi ce-i va trebui, derept 24 de zloţi bătuţi.

Pe<n>[2]tr-acela <lu>[3]cru, de să va afla cînduva ci<ne>[2]va, dintru oamenii noştri, să s(e) ispitească a întoarce, ca să nu poată, pentru căci i-am vîndut pădure întreagă, cum şi mai sus scrie, să-ş(i) fac(ă) el prisac(ă), ca să-i fie lui dreaptă ocină şi moşie, şi feciorilor săi şi nepoţilor <ş>[3]i strănepoţilor săi.

Şi la tocmala noastră au fost Ghiorghie Arapul sulger[4], şi <Ior>[3]dachi şi Apostol, feciorii Goei, şi Selion de Moimeşti, şi Moisei de Romăneşt(i), şi Gl<igo>[3]rie Hermezi<u>[3] de Tă<u>[3]te<şti>[3], ...[5], <fe>[3]cioru<l>[3] lu<i>[3] Penteleiu vornicul, şi Nacul den Dî<r>[3]j<en(i)>[3], şi Precup hotnogul din tîrgu de <Iaş>[3]i, şi Isac, ginerili lui Feştil(ă), şi Petrea, sluga Vlădicăi, şi Isăil(ă) hotnogul şi alţi mulţi oameni buni.

Derepta acéia, pre acest zapis al nos<tr>[3]u ca să aibă a-şi faci şi dresuri domneşti.

Şi, mai pre mare credinţi, ne-am pus şi peceţil(e) noastre, ca să s(e) ştie.

Ѯ Їисъ, л(ѣ)т(о) ҳѯрмѧ <7144/1636> гєн(арїє) а̃ <30>.

† Şi eu, Poian(ă), am scris, să s(e) ştie.

† Leontii <m. p.; sig.>.

† Ghiorghie Arapul sulger[4] <m. p.; sig.>.

† Az Dumitru v(a)tav încă am fost într-această toc(mală) <m. p.; sig.>.

† їѕ Иордаки Гоа искал <m. p.; sig.>.

† Иа҃ѣ, син(ъ) дворник(а) <m. p.; sig.>.

† Силїѡн искал <m. p.; sig.>.

† їѕ Глигорїє Vрме(зи)v <m. p.>.

† Apostol Goia <m. p.; sig.>.

† Nacol <m. p.; sig.>.

† їѕ Исак искал <m. p.>.

† їѕ Исак искал <m. p.; sig.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, CCXLVIII/15.

Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă două treimi din f. a doua, restaurat, patrusprezece peceţi inelare, din care unsprezece în cerneala doc., două în tuş negru şi una în fum, toate neclare, în afară de una, octogonală, care are ca emblemă pe Sf. Gheorghe ucigînd balaurul, iar în exergă legenda greu lizibilă (pare a fi pecetea Mitrop. Sucevei).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc. I/143 (xero.).

---

[1] "de Iaşi", scris deasupra rîndului.
[2] Omis.
[3] Rupt.
[4] "e", redat prin ѣ.
[5] Rupt cca 4 litere.

326 1636 (7144) februarie, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Сѫж(є) прїиде, прѣд Нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, Скива, киѣгинѣ Дабижа вел чашник, съ с(ъ)и(о)вє ѥи и съ дочци ѥи, и указовали прѣд Г(о)сп(о)дс(т)в(а) Ми нѣкиχ записи за свѣдѣтелство wт многи болѣри и wт слуги г(о)сп(о)д(а)рски и вонии прѣдниχ: wт Игнат бывь къмъраш, и wт Басилїє Ръцинъ wт Гъичани, и wт Хрѣбор, и wт Гераснм спътар wт Мъцкани, и wт Калотѫ wт Хрвещи, и wт Кервасїє wт Цорѣщ(и), и wт Исак wт Херинчещи, и wт Ивишашко, с(ъ)инъ Кр(ъ)стѣ wт Vнгурѣни, и wт поп Йитwи wт Чиковѣни, и wт Тодер дїак, и wт Пашкул, и wт Кигичаи, и wт Линка wт Мрѣини, и wт Бурлаи, и wт Гєwрге Биц(ъ) wт Стънещи и wт многи людї добри и стари, писаѫще свѣдѣтелствwщще како прїиде, прѣд ними, Гєwрги, с(ъ)инъ Флорѣ, вичк Дwмитрv, по его доброи воли, неким непонwждеи, а ни приселовал, и продал своа правда wти(и)ич и дѣдниич и викуплениє, два на десѣт ниви wт селw Мирѣни, на Перескиеv, что v волwст Тутов(ѣ), wт ватрv селw и wт поле, и wт лѣс, и wт вод, и wт сѣножатї и wт вес приχод. Тоти продаии бъли Дабижи чашникv и киѣгинии его, Скива, за два на десѣт талери.

Й пакиж(є), бъл купил другаа част wт того селw, wт Паχомїє, с(ъ)инъ ...[1], въсѣ част его wт того селw, что сѣ изберет wт въсего мѣсто, радї шест vг(и). И тиж(є) купил wт Буробаи, с(ъ)инъ ...[1], что сѣ изберет част Драгош и част Стегар, два части wт едии стар, радї два на десѣт талери, wт въсего мѣсто и приχод. И пакиж(є) соби бил кѫпил дрѫгаа част wт того селw Мирѣии, wт Кигичаи, въсѣ част его, что сѣ изберет, съ виноград и съ садове, за два на десѣт талери. И тиж(є) соби кѫпил wт Наста, дочка Миχоч, част ѥи, петаа част wт того селw, радї ...[1] бг(и). И тиж(є), соби кѫпил wт Дръгиноае, wт Петрѣии, част Дwмитv, с(ъ)инъ Паитѣ, wт тогw селw, что бил поставила заклад до Дръгичоае[2], радї десат[3] талери, wт миwго врѣмена. И пакиж(є) купил другаа част wт Тодер, с(ъ)инъ Пашко, третаа част wт част Гераснм, wт тогw село, Мирѣии, радї два на десѣт талери, въсѣχ тота третаа част, елико сѣ изберет wт въсего мѣсто.

И тиж(є), соби купил другаа част, wт Пъраска, част ѥи wт част Теркилъ, wт село Стънещи, на тою поток, радї к[3] талери. И тиж(є), соби купил и другаа част wт того село, Стънещи, что соби купил wт Бурлаи, въсѣ част его, елико сѣ изберет wт тог(о) селw, съ брvд за млии и wт царин и wт въсего доχод.

www.dacoromanica.ro

Й другги нарѣдениѧ, что имал Дабижа чашник на тоти виш(ε) речениѣ части за wти(н)ни, изгубил егда сам изгибло, съ многаа своа имениа, при д(ь)ии Стефана Томши воеводѧ, въ първое г(о)сп(о)д(ст)во его.

Тѣм радѣ, Г(о)сп(о)д(ст)в(д) Ми, ѡко увидѣхом съ въсими нашими великими и малими болѣри, тоти записи за свѣдетелство и ни пачε многи болѣри и воини прѣдних свѣдетелствующи, а Ми вѣровали есми, и wт Нас, ешеж(ε) дали и потвръдили есми кнѣгини Скива и с(ъ)и(о)вем и зѣтовем ѣи на въсих тотѣ частѣ за wти(н)ни wт село Мрѣни и на тѣх два части за wти(н)ни wт село Стънуещи, како да ест им и wт Г(о)сп(о)д(ст)в(д) Ми прави wти(н)ни и викупленѣи, и урик и потвръжденѣε, съ въсем доходом. И ни да сѣ ε умишает прѣд сим листом Г(о)сп(о)д(ст)в(д) Ми.

V Йс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмд фев(рварѣε).

Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ε)т m. p.

† Йнаки <писал>.

<Pe verso, o îns. din prima jum. a sec. XIX>: Ispisoc de Miren(i).

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Schiva, cneaghina lui Dabija mare ceaşnic, cu fiii ei şi cu fiicele ei, şi au arătat înaintea Domniei Mele nişte zapise de mărturie de la mulţi boieri şi de la slugi domneşti şi oşteni de frunte: de la Ignat fost cămăraş, şi de la Vasilie Rugină din Găiceani, şi de la Hîrbor, şi de la Gherasim spătar din Măţcani, şi de la Calotă din Hrueşti, şi de la Chervasie din Giordzeşti, şi de la Isac din Hemiceşti, şi de la Ionaşco, fiul lui C(î)rstea, din Ungureni, şi de la popa Anton din Cicovéni, şi de la Toader diac, şi de la Paşcul, şi de la Chigicean, şi de la Liica din Miréni, şi de la Burlan, şi de la Gheorghe Viţ(ă) din Stănueşti şi de la mulţi oameni buni şi bătrîni, scriind şi mărturisind că a venit, înaintea lor, Gheorghi, fiul lui Florea, nepotul lui Dumitru, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină şi cumpărătură, douăsprezece ogoare din satul Miréni, care este în ţinutul Tutovei, pe Pereschiv, din vatra satului şi din cîmp, şi din pădure, şi din apă, şi din fîneţe şi din tot venitul. Acestea le-a vîndut lui Dabija ceaşnic şi cneaghinei lui, Schiva, pentru doisprezece taleri.

Şi iarăşi a cumpărat altă parte din acest sat, de la Pahomie, fiul ...[1], toată partea lui din acest sat, ce se va alege din tot locul lui, pentru şase ughi. Şi de asemenea, a cumpărat de la Buroban, fiul ...[1], ce se va alege partea lui Dragoş şi partea lui Stegar, două părţi dintr-un bătrîn din tot locul şi venitul, pentru doisprezece taleri. Şi iarăşi şi-a cumpărat altă parte din acest sat, Miréni, de la Chighician, toată partea lui, ce se va alege, cu vie şi cu grădini, pentru doisprezece taleri. Şi de asemenea, şi-a cumpărat de la Nastea, fiica lui Mihoci, partea ei, a cincea parte din acest sat, pentru ...[1] ughi. Şi de asemenea, şi-a cumpărat de la Drăghinoae din Petréni partea lui Dumitru, fiul lui Pantea, din acest sat, care a fost pusă zălog de multă vreme la Drăghicioae[2], pentru zece[3] taleri. Şi iarăşi a cumpărat altă parte, de la Toader, fiul lui Paşco, a treia parte din partea lui Gherasim, din acest sat, Miréni, pentru doisprezece taleri, toată această a treia parte, cît se va alege din tot locul.

Şi de asemenea, şi-a cumpărat altă parte, de la Părasca, partea ei din partea lui Terchilă, din satul Stănueşti, pe acest pîrîu, pentru 20[3] de taleri. Şi de asemenea, şi-a cumpărat şi altă parte din acest sat, Stănueşti, pe care şi-a cumpărat-o de la Burlan, toată partea lui, cît se va alege din acest sat, cu vad de moară şi din ţarină şi din tot venitul.

www.dacoromanica.ro

Iar alte drese, pe care le-a avut Dabija ceaşnic pentru aceste mai sus zise părţi de ocină, s-au pierdut cînd el însuşi a pierit, cu multă avere a sa, în zilele lui Ştefan Tomşa voievod, în prima lui domnie.

Pentru aceea, Domnia Mea, dacă am văzut cu toţi boierii noştri, mari şi mici, aceste zapise de mărturie şi încă mulţi boieri şi oşteni de frunte care au mărturisit, Noi am crezut, şi de la Noi, încă am dat şi am întărit cneaghinei Schiva şi fiilor şi ginerilor ei toate aceste părţi de ocine din satul Miréni şi aceste două părţi de ocină din satul Stănueşti, ca să le fie şi de la Domnia Mea drepte ocini, şi cumpărături, şi uric şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> februarie.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Ianachi <a scris>.

<Pentru ins. verso, v. text. slav.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCLVIII/6.

Orig., hîrtie (43 x 27 cm), difolio, lipsă 2/3 din f. a doua, rupt la îndoituri, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, căzută, dar imprimată în chinovar (4,7 cm), pe treimea stîngă a doc.

Arh. St. Iaşi, DXII/22 (copie, din prima jum. a sec. XIX, după trad., cu data de zi gratuită[4]: 5).

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/151 (foto. parţial ilizibilă).

---

[1] Loc alb.

[2] Mai sus, Дрѣгиноае (Drăghinoae).

[3] Scris ulterior, de altă mînă, pe loc lăsat alb.

[4] Orig. nu are data de zi.

327 1636 (7144) februarie 3.

† Ѳтѣ аз, Нѣнюл дворник глотнїи, scriem[1] şi mărturisim, cu a noastră scrisoare, cum au venit Nastasiia Solomoneas(ă) şi cu ficiorul său[2], Ionaşco, cu cinstită cartea[3] Mării Sale, lui Vasilie Vod(ă), la noi, ca să mérgem să le hotărîm nişt(e) ocine şi să le alégem despre călugării de Schitul lui Drăguşan, anume la sat la Băsăşti şi la Edumireşti.

Deci, am mărsu şi am strînsu oameni buni şi bătrîni, megiiaşi din pen pregiur, şi toţi răzeşii[4] lor, cari i-au avut. Deci, am socotit cum au fost învăţătura[5] de la Măriia Sa, de <la>[6] Vod(ă), ca să socotim pre unde le vor spune drésele, să hotărîm şi să stîl[pi]pim.

Deci, călu<gă>[6]rii de la schit au scus[7] drésele lor pre giumătate de loc de Băsăşti[8] şi cu a lor răzéşi[4], iar Solomoneas(ă) şi cu ficiorii săi au scos zapis şi uric de la Alecsandro[7] Vod(ă), de cumpărătură, pre a patra parte de loc, cum au cumpărat Dumitraşco Solomon ce au fost sulgér[4], de la Lazor şi de la fraţi lui, de la Petrea[3] Bordzea[3] şi de la Tănasie şi de la sora lor, de la Dochiia, ficiori lui Ion Plavăţ, nepoţi popei Lucăi, cum ş-au vîndut ei toat(ă) par<tea l>[9]or din sat din Băsăşti, cu tot vinitul, <drept>[10] ...[9] t<a>[9]li<r>[9]i buni.

Şi, aşijder(e), au sc<o>[9]s s<chi>[8]tu zapis[11] de cumpărătură, cum au cumpărat de <la> ...[12]ru Istrat<ie>[9] toa<tă>[9], pa<rtea> ...[9], cu tot venitul, drept un cal bun, preţuit

www.dacoromanica.ro

dreptu 20 de tal<eri>[9], cumpărat de <la>[9] Ionaşco S<o>[9]lomon, dup(ă) moarte tătîne-s<ău>[9].

Şi, aşijdere, au scos ş-altu zapis <de>[9] cumpărătură, cum au cumpărat de la Îndreiu, ficiorul Oancei, toat(ă) partea[3] lui, ce i să va veni într-acela sat, cu tot venitul, drept 23 de taleri buni, Dumitraşco Solomon, din ceialaltă a patra parte de sat.

Şi, aşijdere, au scos şi altu zapis de cumpărătură de la ...[9], diiaconiţa lui Toader diiaconul ce au fost, cum ş-au vîndut toat(ă) partea ei ce i s-a veni, în tot locul, cu tot venitul, într-acesta sat, în [Po] Băsăşti, dreptu 10 taleri buni.

Deci, am socotit şi am măsurat cu funea ş-am pus stîlpu în mijlocul locului şi[14] ş-au usăbit călugări de la schit partea din sus, giumătate de loc, ci <est>[9]i despre mănăstire[15], şi munte Geamăna[16]. Şi au luat Solomoneas(ă) partea[3] din gios, şi cu răzéşii săi, <giu>[9]mătate de sat. Dintr-acea giumătate, giumătate s-au aflat ai Solomonés(ii) cu<m>[6]părătură, cum mai sus scrie, de la ficiori lui Ion Plavăţ, de la Lazor şi de la Petrea Bordzea şi de la [Istra] Tănasie[17] şi de la s<o>[9]ro-sa, Dochiia, şi de la[18] Vasilie Plavăţ. Iar în céialaltă a patra parte ca să aibă a ţinea, cu răzéşii[4] săi, parte lui Beldiman, sin Istratie, şi a lui Îndrei, sin Oancea, şi a diaconului, a lui Toader. Iar poeni ce <sîn>[9]tu pe de laturi, aş(a) am socotit şi s-au tocmit ca să ţie <c>[9]ălugării de la schit poiana desp<re>[9] cireş(i)[15], pentru căci iaste în dreptul hotarului; iar Sol<om>[9]oneas(ă) şi cu răzéşii[4] săi să ţie po<iana>[9] din gios, de la fîntînă, pentru căci ca să nu mai aibă <a ţinea>[9] călugării de la hotaru <în gios. Iar So>[10]lomoneas(ă) cu[19] răzéşii[4] ei ...[20] şi ceia din ...[9] <o>[9]dănăoar(ă), nic(i) ca să mai aibu vrunul dintru dînşii a mai scorni pîră sau a mai muta hotarul.

Iar cine va mai scorni svad(ă) sau pîră peste tocmală ce am tocmit şi peste hotar ce am hotărît, cum amu aflat cu sufletele noastre şi cu oameni buni şi bătrîni şi pe unde le-au spus a lor drépte zapise, ca să hie gloabă Porţii Mării Sale, lui Vod(ă), 50 de boi.

Şi, pre mai mare credinţă, am pus pecéte[4] şi iscălitura căt<re>[6] aceasta[21] carte, ca să hie de credinţă şi lor îndrept<ăt>[6]ură şi mărturie, în[22] véci.

Şi alţi megiiaşi ce au fost la cesta hotar[7], încă toţi au pus peceţile cătră aceasta carte.

De aceasta mărturisim[23], anume: Vasilie Solomon[24], şi Bejan ce au fost păharnic, şi Ursul din Verşeşti, şi Pepelea, şi Alecsa, şi Ponic(i), şi Gherman, şi Nicoar(ă), şi Gligorcea, şi Mărian, şi Chiril(ă) ot Sirbi, şi Costantin ot Comăneşti, şi Pătraşco ot Albotești şi <a>[9]lţi mulţi oameni buni.

Ѣ(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрмѧ <7144/1636>, м(ѣ)с(а)ца ѳав(рυарїа)[6] г̃ <3>.

Нѣнюл дворник искал m. p.>[9]; <sig.>.

<Împreună cu orig. se află, pe o altă hîrtie, o îns. de la înc. sec. XIX>: 7144 <1636> fevr(uarie), în 3. Hotarnica moşiilor Băşăştii şi Dumireştii, de la ţînut(ul) Bacăului, a schitului Frumuşica, foarti stricată, însă să alăturiază o copii încredinţată de Gheorghii Costanda diiac de Divan.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CD/121.

Orig., hîrtie, filigran, rupt la îndoituri, treisprezece peceţi inelare, în fum, din care şase octogonale şi şapte rotunde.

Ibidem, DLXXXVIII/2 (copie, cu lipsuri, din 1780 iunie 22, de Gheorghie Costanda diac de Divan); M-rea Frumuşani, I/48, nr. 13 (menţ., într-un izvod din 1795).

Bibl. Acad., Fotografii, XXXII/64, 65 (foto.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/152 a, b (foto.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Mihailovici, *Regeste*, nr. 41, p. 368 (rez. edit., după orig.); Catalog, II, p. 239, nr. 1135 (menţ., după menţ. din 1795).

---

[1] ϲ ("s"), scris peste un ѧ ("d").
[2] "său", adăugat deasupra rîndului.
[3] "ea", redat prin ѧ.
[4] "é" redat prin ѧ.
[5] "ţă", adăugat deasupra rîndului.
[6] Omis.
[7] Aşa în orig.
[8] "de Băsăşti", adăugat deasupra rîndului.
[9] Rupt.
[10] Rupt; completat după copia din 1780 iunie 22 (v. *descr. arheogr.).*
[11] "zapis", adăugat deasupra rîndului.
[12] Rupt cca. 8 litere.
[13] Loc alb, cca. 6 litere.
[14] "şi", scris deasupra rîndului.
[15] "e", redat prin ѣ.
[16] "şi munte Gea", scris înghesuit, la sf. rîndului, cu altă cerneală.
[17] Iniţial, diacul a scris "Istratie", apoi a tăiat grupul "Istra", iar peste "tie" a scris "Tăn-".
[18] "la", scris deasupra rîndului.
[19] ѯ ("c"), scris peste un ѧ ("a").
[20] Rupt cca. trei sferturi din ultimul rînd.
[21] Al doilea "a", scris peste un "e".
[22] "î", scris peste altă literă.
[23] Urmează semnul sfîrşitului de text, rîndurile care urmează fiind scrise mai mărunt şi numai pe trei sferturi din lăţimea paginei.
[24] Nume modificat din altul.

328 1636 (7144) februarie 7, Iaşi.

† Иw Ѳасиліѥ воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѿж(ѥ) прїиде, прѣд Нами и прѣд ѳсими нашим(и) молдавскими болѣри, великими и малими, слѹга наш, Пътрашко Стънил(ъ) с(ъ)нъ Цоца, внук Братеи, неким непонѹжден[1], а ни приселован, нъ за ег(о) добрая волѣ, и продал своа права wтн(и)нѹ и дѣдн(и)ну, четвръта част wт село Дрислеве, что ѹ в(о)лостѹ Дороҳонскомѹ, wт ватрѹ село, и wт полѣ, и wт лѣс, и wт став и wт вес приҳод. Таа продал нашему вѣрному волѣрину, Томи великомѹ сѹлжарѹ, радї десѣт ѳги жолтиҳ. И въстал са волѣрину нашемѹ, Тома сѹлжарѹ, та заплатил ѳсе испълнаа тиҳ п(и)н(ѣ)зи, ї ѳг(и) жолтиҳ, ѹ рук Пътрашко Стънил(ъ), внук Брат<е>[2]и, wт прѣд Нами и прѣд нашими болѣри.

Ино, Г(оспо)дстве(о) Ми, видѣвше междо ними иҳ доброволнною токмеж и испълнною заплатѹ, wт Нас ещеж(ѥ) дали и потвръдили есми емѹ, како да естѹ емѹ и wт Нас правою wтн(и)нѹ, и викѹпленнїе, и ѳр[р]ик и потвръжденнїе, съ въсѣм доҳодом, непорѹшенно николиж(ѥ), на вѣки. И ин да с(а) не оумишает.

Ѹ Иѵсоҳ, в(ъ) л(ѣ)то ҳзрмѳ фев(рѹарїе) з.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ѥ)т <m. p.>.

† Дѵмитрѵ <писал>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din sec. XVIII>: Ispisoc domnescu, de sat din Drisleve[3], de ţinutul Dorohoiului, de la Pătraşco Stănilă, pe a patra parte de sat, l(eat) 7144 <1636> fev(ruarie) 7.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari, şi mici, sluga noastră, Pătraşco Stănilă, fiul lui Ţoţa, nepotul lui Bratei, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia lui, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, a patra parte din satul Drisleve, care este în ţinutul Dorohoiului, din vatra satului, şi din cîmp, şi din pădure, şi din iaz şi din tot venitul. Aceasta a vîndut-o boierului nostru credincios, Toma mare sulger, pentru zece ughi galbeni. Şi s-a sculat boierul nostru, Toma sulger, şi a plătit totul deplin, acei bani, 10 ughi galbeni, în mîinile lui Pătraşco Stănilă, nepotul lui Bratei, dinaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci, Domnia Mea, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, de la Noi încă i-am dat şi i-am întărit, ca să-i fie şi de la Noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> februarie 7.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt <m. p.>

† Dumitru <a scris>.

<Pentru ins. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, IX/46 a, b.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată. Cu o trad., din 1785 ianuarie 1, de Gheorghie Euloghi dascăl.

Ibidem, CCCXC/21 (menţ., într-un izvod din 1784, cu doc. m-rii Precista din Roman).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc. I/144 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 91, p. 112-113 (text slav şi trad.).

---

[1] Primul ѣ, scris peste о.

[2] Omis.

[3] Ultimul "e", redat prin ѣ.

329 1636 (7144) februarie 9, Iaşi.

† Сто аз, Савин Пръж(ѣ)скѹл великїи дворник Долнѣи Земли. Scriem şi mărturisim, cu ceastă scrisoare a nost<r>[1]ă, cum ne-am tocmit, de bunăvoia noastră, cu fratele nostru, dumiialui, Pătraşco Başot(ă) velichii logofetu, şi am făcut schimbătur(ă), de am dat dumisale un ţigan de moşiia noastră, anume Larion Babeţ, cu sororile sale, anumi: Agarra, şi cu Vărvara, şi cu Ioniia, i Băluţ(a); iar dumiialui ne-au dat, schimbătur(ă) dereptu schimbătur(ă), pre Platon ţiganul cu ficiorii sei, ce au fostu de moşiia dumisale, de pre Ciolpăneşti, şi l-au <ră>[2]scumpărat de către popa Ionaşco şi de către Andreiu, ficiorii Tudorei. Derept a<ceia>[2], ca să-i fie dumisale direpţi şerbi ţigani, neurmiţi nic(i) o<dă>[1]năoară, în véci, şi să aibă a-ş(i) fac(e) ş<i d>[1]irés(e) domneşti.

Mai pre mare credinţă, pusu-ne-am şi peceţile către <aceas>[1]t(ă) adevărat(ă) scrisoare a nostră.

www.dacoromanica.ro

† Ис, в(ъ) л(ѣ)то хзрмд <7144/1636> фев(рѹарїе) а <9>.

† Пръжескоу вел дворник искаҳ m. p.; <sig.>.

† Дѹмитрѹ <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIX/11.

Orig., hîrtie (30 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete inelară, octogonală, în tuş negru.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/153 (foto.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XVI, nr. 6, p. 297 (rez., cu extrase); "Creşterea colecţiunilor", 1916, p. 89 (rez.).

---

[1] Rupt.

[2] Omis.

330 1636 (7144) februarie 11.

Copie.

Io Vasîlii v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu păm(î)nntului Moldavii. Iată, au vinit, înnainte Noastră şi înnainte boerilor noştri, a Moldaviei, mari şi mici, Ionaşcu, fiiul Ierimiei, şi Ionaşcŭ, fiiul lui Macsin, nepot lui Corin, de nimine siliţi, neci îndemnaţî, ci de a lorŭ bunăvoi, au vîndut dreptă a lor moşîi părintiască, jumătate den satŭ Şuşimăneştii, cari iaste în ţînutul Dorohoiului. Şi au vîndut-o credinciosului şi cinstitului boiariului nostru, lui Dumitraşcŭ Şoldan marile vornicŭ a Ţării de Sus, pre şaptezăci şi şase taleri de argintu.

Aşijdirea, iarăşi au vinet, înnainte Noastră şi înnainte boerilor noştri, Cozma cu fraţei lui, fiei lui Robul, nepotei[1] Fătului, şi au vîndut iarăşi driaptă a lor moşii părintiască, a patra parte dentru acialaşi satu, Şuşmăneştii, tij [ai] credinciosului şi cinstitului boiariului nostru, Dimiiatraşcŭ Şoldan vel vornecŭ, pre[n] cinzăci de taliri de argintu. Şi s-au sculatu credinciosul şi cinstitul boiariul[2] nostru, Dimitraşcŭ Şoldan vel vor(ni)c, şi au plătitu deplin banei aciia gata, cari sîntu mai sus scrişi, şi i-au dat în mîna lui Ionaşcu[3], fiiul lui Irimiia, şi lui Ionaşcŭ, fiiul lui Macsin, nepotu lui Corin, şi în mîna Cozmii şi a fraţîlor lui, fii lui Robul, nepoţîi Fătului şi a Saftei, înpreună, şi a ginerilui ei[i], Rusul, înnainte Nostră şi înnainte boerilor noştri.

Şi Noi, dacă am văzut a lorŭ bunavoinţă şi tocmală şi plata deplin(ă), deci şi Noi i-am dat de la Noi întărire credinciosului şi cinstitului boiariului[2] nostru, Dumitraşcŭ Şoldan vor(n)ic de Ţara de Sus, pre părţîle acele de moşi[i] den satul Şuşmăneştii, ca să fii lui, şi de la Noi, dreaptă moşie[4] şi cumpărătură, uric şi întăriri, cu tot vinitul, lui, neclătit niciodată, în veci. Şi nimine să nu să amesteci.

La anul 7144 <1636> fev(ruarie) 11.

Sîngurŭ domnul au poruncit.

Pătracŭ [v]vel log(o)f(ă)t.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXLIV/167.

Copie de la înc. sec. XIX.

Arh. St. Iaşi, DXCVII/24, nr. 4 (rez., într-un izvod din 1834 martie 21, menţionînd existenţa orig.: "uric cu copia lui").

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/154 a, b (foto.).

---

[1] Aşa în copie.
[2] "ia", redat prin ѧ (mai sus, prin ѫ).
[3] Urmează un cuvînt anulat de copist: "Carinŭ" ?
[4] "e", redat prin ѧ.

331 1636 (7144) februarie 12, Iaşi.

† Иѡ Басилїє воєвода, в(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(є) прїиде, прѣд Нами и прѣд всими нашеми молдавскими болѣри, великими и малими, слѹга наш[и], Костантин, с(ъ)нь Савеи ѡт Чєбкани, съ един запис за свѣдѣ[д]телство ѡт многи людї добри, слѹги г(о)сп(о)д(а)рьскїи и воинїи прѣднїи, на име: ѡт Ишнашко Тѹтованѹл, и ѡт Ѡбрѣжїє ѡт Тътърѣщи, и ѡт Ѹрсѹл ѡт Гълицещи, и ѡт Михъилъ ѡт Лѹмината, и ѡт Дѹмитрашко ѡт Бѹжорѣни, и ѡт Ишнашко, с(ъ)нъ Савеи, и ѡт Бежан, с(ъ)нъ Дѹмитрашко и ‹ѡт›[1] Цопа, сице писаєще и свѣдѣтелствѹюще бъ тот запис, како прїиде прѣд ними Моѷсеи, с(ъ)нъ Тѹдоран бив чашник, ѡт село Стрънба, и съ вънѹкове свои Їѡн и Гїѡргїє, и Флорика, и Марта и Шкѣбка, с(ъ)нове Мъгдълинїи и Илѣнїи, по иχ доброю волю, неким непонождени, а ни присѣловани, и продал своа права ѡти(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ ѡт село, ѡт Стрънба, ѡт половина село, половина, ѡт ватрѹ села, и съ брѹд за млинѹ, и съ мѣсто за пасикї, и съ мѣсто за сеножати и съ в‹є›[2]с приχод.

Тѣм рад‹ї›[2], и ‹Г(о)сп(о)дство Ми›[2], ѡко ‹ѹ›[3]видѣχом тот запис ‹ѡт лю›[2]д‹ї›[2] д‹обр›[2]їи и ‹воинїи прѣднї›[2]и, Г(о)сп(о)дств(о) Ми вѣровахом и ѡт Нас ещеж(є) дадоχом и повѣрѣдиχом слѹг‹и и›[3]аши иж(є) виш(є) пишем, Костантин, син Са‹вє›[3]и, съ тоа част за ѡти(и)нѹ иж(є) прѣ древенїи, ѡт село Стрънба, ѡт половина сел‹а›[3], половина, съ ватрѹ село, и съ брѹд за млинѹ, и съ мѣсто за пасики, и съ мѣсто за сеножати и съ вѣс приχод, дл єст и ѡт Г(о)сп(о)дств(а) Ми ‹п›[2]ра‹ва›[2] ѡтн(и)нѹ и кѹпежно, емѹ и д‹ѣ›[3]тим его, непорѹшенно неколиж(є), на вѣки вѣчнїи. И ни да с(а) ие ‹ѹ›[3]мишлает прѣд сим листом Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Оу Їѝс, в(ъ) л(ѣ)тѡ ×ѕрм҃д ф(є)в(рѹарїє) ї҃.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лог(о)ф(є)т m. p.

† Бласїє ‹писал›.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. de la înc. sec. XIX>: Ispisoc a lui Vasile Vodă, pentru o parte de moşie din Strînba, din giumătati de sat, giumătate ce au cumpărat Costandin, sin Savii din Ceucani, de la Moisăiu, sin Tudoran, şi de la alte rude a lui, 7144 <1635>; <şi alta greceascâ>: Αυθεντικη επιστολη δια τον Γρηγορη[5].

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Costantin, fiul Savei[4] din Ceucani, cu un zapis de mărturie de la mulţi oameni buni, slugi domneşti şi oşteni de frunte, anume: de la Ionaşco Tutovanul, şi de la Obréjie din Tătărăşti, şi de la Ursul din Găliţeşti, şi de la Mihăilă din Luminata, şi de la

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco din Bujoréni, şi de la Ionaşco, fiul Savei[4], şi de la Bejan, fiul lui Dumitraşco, şi <de la>[1] Ţopa, astfel scriind şi mărturisind în acest zapis, cum a venit înaintea lor Moisei, fiul lui Tudoran fost ceaşnic, din satul Strînba, şi cu nepoţii săi, Ion, şi Ghiorghie, şi Florica, şi Marta şi Şcheauca, copiii Măgdălinii[4] şi ai Ilenii[4], de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină din sat din Strînba, jumătate din jumătate de sat, din vatra satului, şi cu vad de moară, şi cu loc de prisacă, şi cu loc pentru fineţe şi cu tot venitul.

Pentru aceea, şi <Domnia Mea>[2], dacă am văzut acest zapis <de la>[2] oameni buni şi <oşteni de frunte>[2], Domnia Mea am crezut şi de la Noi încă am dat şi am întărit slugii noastre pe care o scriem mai sus, Costantin, fiul Sa<ve>[3]i[4], această parte de ocină care este mai suszisă, din satul Strînba, jumătate din jumătate de sat, cu vatră de sat, şi cu vad de moară, şi cu loc de prisacă, şi cu loc pentru fineţe şi cu tot venitul, şi să fie şi de la Domnia Mea dreaptă ocină şi cumpărătură, lui şi copiilor lui, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> februarie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Vlasie <a scris>.

<Pentru îns. verso., v. text. slav>.

Arh. St. Iaşi, DXII/21.

Orig., hîrtie (30,2 x 19,1 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri şi lipit, şters pe alocuri, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută; la stînga, aceeaşi pecete, imprimată în chinovar, peste formula validării domneşti.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/145 (xero.).

---

[1] Omis; s-ar putea totuşi înţelege că "Ţopa" era soţia lui "Dumitraşco" şi, în acest caz, ar trebui tradus: "fiul lui Dumitraşco şi al Ţopei ...".

[2] Şters.

[3] Rupt.

[4] Aşa în textul slavon.

[5] "Carte domnească, pentru Grigori".

332 1636 (7144) februarie 13.

Suret de pe înpărţala lui Toader Petreceico vel armaş cu soru-sa, Antimie, ce-au fost după Cîrstiian, velet 7144 <1636> fev(ruarie) 13.

Scriem şi mărturisim cum noi, de bunăvoe, ni-am învoit şi ni-am înpărţit cu a noastre ocini şi moşii, ce am avut de la părintele nostru, Petreceicu log(o)f(ă)t, şi de la maica noastră, Mărica.

Şi s-au venit în parte mea: Cîrcenii[1] şi Hancăuţii. S-au socotit pre un sat, Căfienii cu Brînzănii, iarăş(i) un sat, şi a trie parte de Culiceni, ce-au fost deosăbiti de acesti ocini, c-au fost moşii maicii noastre, Măricăi.

Iar în parte surori-mea, Antimii, i s-au venit sat întregu Băscăcenii, cu vecini, şi Pătrăuţii cu Teţcanii, cît să va alegi parte noastră, şi Hriţănii, a patra parte, iarăş(i) pre

www.dacoromanica.ro

un sat, şi a trie parte de Culiceni, fără de vecini, c-au luat vecinii în Băscăceni pentru cei de Culiceni, iar în Culiceni să aibă a-ş(i) face vecini.

Iar, de să va rădica vro pîră sau va eşi vro ocină, să fii din mijloc. Iar o parte de ocină, ce-au avut maica noastră, Mărica, datu-au frăţîni-mieu, care mai sus scrii, Toader Petreceico, anume Durneştii, unde-s curţile lui, pentru căci au murit în mîna lui şi au grijit-o el.

Pentru aceia, noi, dacă am văzut dare maicii noastre, cu blăstăm lăsată, de bunăvoe mea[2], deci de acum să nu mai avem a ne înpărţi, că ni-am tocmit şi ni-am înpărţit cu dreptul.

Şi, pre mai mare credinţa, Toader Petreceicu armaş am scris şi am iscălit acest zapis.

Let 7144 <1636> fev(ruarie) 13.

Iar cea adivărată înpărţală iasti la noi.

Toader ap(rod) <m. p.>.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XLVII/99, f. 1 r.-v.
Copie de la înc. sec. XIX.
Bibl. Acad., Ms. nr. 90, (Condica de acte a lui Tadeu Haşdeu) p. 27-28 (trad. rusă, după o copie rom., încredinţată la Iaşi, în 1814 august 25).
Arh. St. Iaşi, CIX/43 (menţ., într-o spiţă de neam).
Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, fond 1299, op. 1, dos. 2343, f. 462 r., nr. 4 (rez., într-un opis din 1827 mai 26).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 92, p. 113-114, (aceeaşi copie); idem, *Surete*, XI, p. 118-119 (rez., într-un doc. din 1810 martie 11); "Miron Costin", II, nr. 8-9, p. 119 (rez., într-un perilipsis);
Bianu, *Cat. ms. rom.*, I, p. 199, nr. 11 (menţ., după trad. rusă).

---

[1] În ms. nr. 90 de la Bibl. Acad.: "Ghirceni", v. şi *Arh. ist. a Rom.*, tom 1, partea 1, p. 52.

[2] "voe mea", repetat la înc. p. următoare.

333 1636 (7144) februarie 20, Suceava.

† Eu, Manea de Suceav(a), şi fămĕia mea[1], Mărica, şi cu feciorii miei, mărturisescu, cu acest zapis al nostru dereptu, de rîndul a giumătate de satu de Cîrstineşti, de ţinutul Dorohoiului, cum eu am datu acea giumătate de satu dzèstre ginere-mieu, Căzacului, şi fètei mèle, Elènei. Dec(i) [l]-au vîndut acea giumătate de sat ginere-meiu, Căzacul, şi fata mea, Elena, lui Ştefan Vod(ă), şi le-au plătitu tot deplin, cu bani gata, cum au fostu tocmala. Apoi, l-au dat Ştefan Vod(ă), acel sat, mănăstirei Solcăi. După acèia, eu, Manea, şi cu fămĕia mea şi cu feciorii miei, am cădzutu la nevoe şi la slăbitur(ă); n-am avutu ce fac(e), ce am mărsu eu la cinstitu părinte mare, Evloghie, ep(i)sc(o)pŭ de Radăuţi, şi la tot săborul de Solca şi m-am rogat cu mare rugă la nevoe, să-m(i) mai dea după acea cumpărătur(ă) a lui Ştefan Vod(ă) şi mi-au dat părintele Evloghie şi săborul <de>[2] Solca patru giumătăţ(i) de vin şi trei poloboace de miiare.

Dec(i) eu, Manea, şi fămĕia mea şi feciorii miei nic(i) o treabă să nu mai avem, în vèc(i), nic(i) a mai scorni nimic, pîr(ă) sau cuvinte. Şi am dat şi ispisocul satului, cel

www.dacoromanica.ro

de cumpărat, să fac(ă) ispisoce şi derése domneşti de pre acela şi de[3] pre acestu zapis al nostru. Iar de să vor găsi alte derése sau scrisori, tot să fie minciunose, în véc(i).

Şi la ceastă tocmal(ă) fost-au preuţi şi boiari: pop(a) Grama, şi pop(a) Gheorghie, şi pop(a) Gonţul, şi Coad(ă) vornicul, şi Franguli stolnic, şi Ştefan, fratele mitropolitu<lui>[2], şi Dima portar, şi Gligorie Cărăscul, şi Erimiia Iulăş, ce au scris, cu dzisa Manei. Pre mai mare credinţi, toţ(i) ne-am pus peceţile.

Пис ѕ Сѣч(аѣ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃мд <7144/1636> ф҃ев(рѣарїе) к̃ <20>.

Eu Franguli biv stolnic <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Crîsteneşti, Manea; <şi două din sec. XVIII>: Крестинеще. Запис wт Мане Сочаѣского, на Крестинещи[4]; <şi> Сеи <и>[5]спис(о)къ на ѕпотребнїш(ь) толко половинѣ села Крештинещи[6].

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/61.

Orig., hîrtie (31,7 x 19,5 cm), difolio, filigran, cinci peceţi inelare, din care trei rotunde şi două octogonale, patru în fum şi una în tuş; prima are inscripţia Илоши, a doua, o inscripţie greu descifrabilă, a treia are ca emblemă un delfin şi a patra, pe rîndul superior, prezintă literele М. Н. (Manea?), iar în partea inferioară, ca emblemă, o felină în salt, de la stînga la dreapta.

Ibidem, CCCXII/27 (copie din 1787 iulie 26), şi 28 (trad. germ., de la sf. sec. XVIII); DCCXCI, f. 76 v. (copie din 1777 iulie 26) şi DCCXCI/545, f. 481 v. (menţ., într-un izvod din 1805 august 20); Cond. K., 326, f. 89 r.-v. (rez., în copia unei anaf. din 1805 decembrie 15).

Arh. St. Suceava, Fond Mitrop. Bucovinei, Secţia Diverse, dos. 71/1785, f. 50 r. (M-rea Sucevita), nr. 124, litera C (rez. germ., într-un inv. din 1785 iulie 30).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/146 (xero.).

EDIŢII: *Doc. Succava*, p. 266, nr. 135 (rez. germ. din 1785 şi trad.).

---

[1] Litera ѣ ("ea"), scrisă cu altă cerneală, peste o alta.

[2] Omis.

[3] "de", scris deasupra rîndului.

[4] "Crestineşti. Zapis de la Mane din Succava, pe Crestineşti".

[5] Omis prin haplologie.

[6] "Acest ispisoc de întărire este numai pe jumătate din satul Creştineşti".

334 1636 (7144) februarie 25, Iaşi.

† Adecă eu, Vas(i)lie Balşe, feciorul lui Gheorghie Balşe logofătul, nepotul Bîrlădeanului logof(ă)t, scriu şi mărturisescu, cu cest zapis al miu, cum eu, de bunăvoia mea, de nimene nevoit, nic(i) asuprit, am vîndut a mea direaptă ocină şi moşie, giumătate de seliştea Forăştilor, pre Miletin[1], lîngă Mălăeşti, ce iaste în ţînutul Iaşilor. Aceast(ă) giumătate de selişte am vîndut dumisale, giupînului Bălan postelnicul, direptu o sută de galben(i), bani buni. Şi i-am luat aceştea bani deplin dentru mînule dumisale, lui Bălan postelnicul.

Şi în tocmala noastră au fost[2] dumnealui, giupînul Savin vornicul cel mare den Ţara de Gios, şi giupînul Dumitraşco Şoldan вел дворник wт Кишнѣи Земли, şi giupînul Gavril hatmanul, pîrcălabul de Suciav(a), şi giupînul Gligorie Uréche mare spătar, şi giupînul Gheorghie păharnicul cel mare, şi dumnealui, giupînul Iurdachi vistérnicul cel mare, şi giupînul Gavrilaş vornicul, şi dumnealui, Dumitru Buhuş, pîrcălabul de Hotin, şi Simion Mălaiu visté<r>[3]nicul, şi Lupul Prăjescul cliucérul cel

www.dacoromanica.ro

mare, şi Pătraşco Ciogolea logofătul, şi Ionaşco Prăjescul postelnicul, şi Velic(i)co postelnicul, şi Toader Petriciaico armaşiul, şi Neanul vornicul de Poartă, şi Ionaşco Stăjăreanul vornicul de Poartă, şi Costantin ce au fost vornic, zeat Nebojatco, şi alţi boiar(i) şi feciori de boiari au fost în tocmala noastră.

Şi eu, Boräleanul uricar, am scris acest adevărat zapis, să se ştie.

Пис ѵ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмд фев(рѹарїе) кѣ.

† Пръжескѹл вел дворник искалх <m. p.; sig.>.

† Гаврил Мътиаш m. p.

Шолдан вел дворник <m. p.>.

Гаврнλ χатμαν <m. p.; sig.>.

† їз Юрдакїе вел вист(ѣрник) искал <m. p.; sig.>.

Ѯрѣке вел спът(ар) искал m. p.; <sig.>.

Гиѡргие вел пъхар(ни)к <m. p.; sig.>.

Дѵмитрѵ Бухуш пръкълаб <m. p.>.

їз Симиѡн Мълди бив вист(ѣрник) <m. p.>.

їз Пътрашко Чѡголи бив лѡг(ѡ)ф(ε)т <m. p.>.

їз Лупул Пръжескѵ клучѣр <m. p.>.

їз Иѡнашко Пръжескѵл жикничѣр <m. p.>.

їз Тодерашко третїи лѡг(ѡ)ф(ε)т искал <m. p.>.

їз Беличико постел(ник) <m. p.>

їз Петричанко вел армаш <m. p.>.

їз Нѣнюл дворник искалх <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Forăştii; <şi două, din sec. XVIII>: Zapis de la Vasili Balş pe pol sat Forăşti, ce au [schimbat cu călugării de Bîrnova; au dat Rădiul la Hîrlău][4], vîndut lui Bălan post(elnic); <şi>: Δια το Φορεστη[5].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXVI/22.
Orig., hîrtie (31 x 19 cm), difolio, filigran, unsprezece peceţi inelare.
Arh. St. Iaşi, Cond. K 390, p. 274 (rez., în copia unei anaf. din 1826 august 30).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/155 (foto.).

---

[1] "e", redat prin ѣ.
[2] "au fost", adăugat de uricar deasupra rîndului.
[3] Omis.
[4] Tăiat cu o linie.
[5] "Pentru Forești".

335 1636 (7144) februarie 26, Iaşi.

Iaşi, 26 februarie 7144 (1636)[1].

Vasilie Vodă, pentru "Mierla, cneaghina lui Strătulat Dobrenchii, şi surorile ei, Nastasia, cneaghina Nacului, şi Măricuţa, cneaghina lui Istrătie biv logofăt, şi fratele ei, Savin, fiii lui Costantin uricariul şi ai Tofani, fata lui Mălaiu vătah", cari îşi împart o parte din Rotompăneşti, cu curţi, mori etc., o parte din satul Hreasca, pe Şomuz,

www.dacoromanica.ro

"jireabii" din Onceşti şi o falce de vie la Cotnari, в гор Цѫмбрик[2], precum şi locuri la Nemirceani.

Pătraşco Başot(ă)[1] vel logofăt.

Borleanul.

După Iorga, *St. şi doc.*, VII, nr. 2, p. 102.

Rez. al edit., după orig. slav, care se afla în proprietatea lui Gr. Goilav, din Botoşani, "pecete mare[3], ruptă, de ceară roşie".

---

[1] Parantezele edit.

[2] În continuare, "la Ţombricul de sus", trad. edit., greşită, pentru: "în dealul Ţombric".

[3] Probabil pecetea domnească obişnuită, de mărime mijlocie.

336 1636 (7144) februarie 27.

7144 <1636> fevruar 27.

Unŭ zapisŭ a Fătului dinŭ Mărăşăni, pe doaĭ jîrăbii dinŭ partea dinŭ giosŭ, ce vinde Hancie[1] ce au fostŭ portarŭ la Suceavă.

După Iorga, *St. şi doc.*, XXI, p. 206, nr. 6.

Rez., într-un "perilipsisŭ de scrisori a moşiilorŭ spătarului Ionŭ Canano, dinŭ ţinutului Sucevii".

---

[1] Pentru Ханчна (Hancii), din orig, slav? Între 1626 şi 1629, acesta era în funcţie; v. *Doc. Suceava*, I, p. 245, nr. 106.

337 1636 (7144) februarie 28, Iaşi.

† Иѡ Басилїе воевода, в(о)жїю <м(и)л(о)>[1]стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѫлдавскои. Сѫж(є) прїидошѣ, прѣд Нами и прѣд всими нашеми болѣри, великим(и) и малим(и) слѫга наш, Басил<ї>[1]є Балше, с(ъ)нъ Гєѡргїе Балше логоф(є)т, єнук Брълъдѣнѫл логоф(є)т, по єго доброю волю, неким непонѫжден, а не присѣлован, и продал своего правою wтн(и)ну и дѣдн(и)ну, половина wт селищѣ Форъщим, на встѣ Милѣтинѫ, подли Мълъещи, съ синожатї и съ вес приход, что ест в волост Искомѫ; тоа продал болѣринѫ Г(о)с(по)дства Ми, вѣрному Бълану постелника, за єдна сто и два десат вги, п(и)н(ѣ)зи добриx. И въстал сѣ наш болѣрин више писан, Бълан постелник, и заплатил испълна въсиx тиx виш(є) писаниx п(и)н(ѣ)зи, р҃к вги, п(и)н(ѣ)зи добриx, въ рук Бас(и)лїе Балше, с(ъ)нъ Гєѡргїе Балше логоф(є)т, wт прѣд Нами и wт прѣд въсѣми нашеми болѣри.

Инож(є) Ми, видѣвше иx доброволною токмеж и плънож(є) платѫ въ рук слѫзи наш, Басилїе Балше, с(ъ)нъ Гєѡргїе Балше логоф(є)т, а Ми, такожде, и wт Нас, дадохом и потвръдиxом болѣрину нашемѫ, Бълану постелник, како да ест емѫ, и <wт>[2] Нас, правою wтн(и)ну, и кѫпежно, и врик и потвръжденїе, съ въсем доходом. И ин да с(ѣ) не вмишает.

Пис в Иc, в(ъ) л(ѣ)то хэрмд фев(рѫарїе) кѝ.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ вел҃л.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ε)т <m. p.>.

† Боръл҃внул <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Vasil<i>[1]e Balşe, fiul lui Gheorghie Balşe logofăt, nepotul lui Bîrlădeanul logofăt, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, jumătate din seliştea Forăştilor, care este în ţinutul Iaşilor, la gura Miletinului, lîngă Mălăeşti, cu fîneţe şi cu tot venitul; aceea a vîndut-o boierului Domniei Mele, credinciosului Bălan postelnic, pentru o sută şi douăzeci de ughi, bani buni. Şi s-a sculat boierul nostru mai susscris, Bălan postlenic, şi a plătit deplin toţi aceşti mai susscrişi bani, 120 de ughi, bani buni, în mîinile lui Vasilie Balşe, fiul lui Gheorghie Balşe logofăt, dinaintea Noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri.

Deci Noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină în mîinile slugii noastre, Vasilie Balşe, fiul lui Gheorghie Balşe logofăt, Noi, de asemenea, şi de la Noi, am dat şi am întărit boierului nostru, Bălan postelnic, ca să-i fie şi <de la>[2] Noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7144 <1636> februarie 28.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXVI/23.

Orig., hîrtie (38 x 27 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată, dar imprimată în chinovar pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, CCLXXIV/5 (trad.)

Arh. St. Iaşi, Cond. K. nr. 390, p. 274, nr. 4 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/156 (foto.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 110-114 (text slav şi trad.); ibidem, VI, p. 339 (menţ., într-o anaf. din 1825 decembrie 20); Iorga, *St. şi doc.*, XI, p. 50-51, nr. 17 (rez., după o trad. din 1880, de Pavel Debriţ, de la Mitropolie).

---

[1] Rupt.

[2] Omis.

338 <Cca 1636 martie 1>.

Altu zapis a Cotlucii, nepot lui Dan Hurul, precum au vîndut Erimii pe Şoica ţigan, feciorul Neagăi, cu feciorii săi, drept 40 lei.

Aşijdere, iarăş au mai vîndut dumisale pe Axinia, fata Ionigăi, pentru că o ţine un ţigan al său, drept 20 lei.

Şi la tocmală s-au prilejit care s-au iscălit.

[Fără veletu][1].

Cotluşe.

Cuţuian[2].

www.dacoromanica.ro

Bădiţa.
Popa Mihai.
Enache iscal.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 572 (Cond. M-rii Răchitoasa), f. 153 v., nr. 4.
Copie prescurtată, din a doua jum. a sec. XVIII.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 198, nr. 925 (rez., datat: <cca 1633-1636>).

Datat după cumpărător, Eremia Cîrstian, şi după martorii Ţuţuian şi popa Mihai, menţionaţi în zapisul din 1636 martie 1 (v. doc. nr. 340).

---

[1] Menţ. copistului.
[2] Greşit, pentru "Ţuţuian" (v. doc. nr. 340).

339 <Cca 1636 martie 1>.

Altu zapis, a Dabiji, cum au vîndut de a lui voe pe un ţigan, anume Bunune, cu cîţi ficiori va avea în parte lui; l-au vîndut Erimii lui Cîrstiian, drept 40 de galbeni, ca să hie moşie, în veci.

Şi la tocmală s-au tînplatu oameni buni, care s-au iscălit, să să ştie.

[Fără velet][1].

Eu, Dabij(a), a. d.>.

Eu, Ionaşcu <a. d.>.

Toader [pecete][1].

Dumitraşcu <a. d.>.

Sălişte [pecete][1]:

Кърлъдин искал [pecete][1].

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 572 (Cond. M-rii Răchitoasa), f. 153 v., nr. 5.
Copie prescurtată, din a doua jum. a sec. XVIII.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 249-250, nr. 1190 (rez. datat: <Cca 1636>).

Datat după cumpărător, Eremia Cîrstian, şi după Bîrlădian, martor, menţionaţi în zapisul din 1636 martie 1 (v. doc. urm.).

---

[1] Menţ. copistului.

340 1636 (7144) martie 1.

Un[1] zapis a Nastasîi, fata lui Erimie Nădăbaico ce au fost vor(ni)cu, precum au vîndut Erimii lui Cîr<s>[2]tian pe Hilipu ţîganu, cu fămeia sa, cu Nastasîe, şi cu toţi ficiorii săi, drept шест десѣт[3] galbeni, de a ei bunăvoe, ca să fie[4] Erimie<i>[2] drepţi ţigani.

www.dacoromanica.ro

Aşijde<re>[2] au vîndut pe Tecla, fata lui Hilipu ţiganu, mai-nainte vreme, drept 20 ug(hi).

Şi la tocmala aceasta s-au tînplat mulţi, care s-au iscălit, să să ştie.

Лѣт(о) ҳ҃зр҃мѧ <7144/1636> **март(їѣ) а҃** <1>.

Кърлъдѣн искал.

Neculai <a. d.>.

Настасъѣ, сън[6] Ѳримїи.

Попа Сава wт Крѹчѣ.

Popa Mihai.

Мързѣ искал.

Ţuţuian <a. d.>.

Gîdin <a. d.>.

Doroescul <a. d.>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 572 (Cond. M-rii Răchitoasa), f. 154 r.
Copie prescurtată, de la sf. sec. XVIII-înc. sec. XIX.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/157 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 239, nr. 1136 (rez.).

---

[1] "U", scris majuscul, cu chinovar.
[2] Omis.
[3] "şase zeci".
[4] Adăugat deasupra rîndului.
[5] Data, scrisă cu chinovar.
[6] Greşit, pentru **дъщѧ** ("fiica").

341 1636 (7144) martie 1, Iaşi.

O parte[1] din ispisocul lui Vasilie v(oie)vod, din leat 7144 (1636) mart(ie) 1, scris de Ionaşc(o) Mînjea, în Iaş(i).

Iar hotarul acelui de mai sus numit sat, Voroncăuţii, să fie dup(ă) cum să scrie în ispisocul lor, ce-l au de la Bogdan v(oie)vod, începîndu-se din capul Peşterii, din Cruhlic, cărarea din rîpă, la vîrful dialului, la Piatra, pe din sus de movilă; de acole drumul Nemirencăi, pîn(ă) la fîntîna săpată, apoi la doi stîlpi de piatră, ce sînt pe din sus de drumul Timileuţîlor; de acole drept la calea Soloneţului, pîn(ă) la Troian, pînă la alţi stîlpi de piatră, ce sînt pe din sus de drumul de cătră Stoicani; de acole peste vale Cerişnovăţului, pîn(ă) în matca Racovăţului, apoi matca, pîn(ă) la Nistru.

Şi <hotarul>[2] acelor giumătăţi de sate şi părţilor de ocine de mai sus scrise să fie pe părţi şi pe giumătăţi de sate, iar de cătră alte[1] părţi, dup(ă) a sale vechiile hotară, pîn(ă) unde s-au apucat din veac.

Şi spre aceasta este credinţa şi altele.

De pe sîrbie pe limba moldoveniască s-au tălmăcit, la anul 1803 mart(ie) 4. Polc(o)v(nic) P(a)v(e)l Debr(ici), ot Mitr(opolie) <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXI/2.
Extras din trad.

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1910, p. 108 (rez.).

---

[1] "c", redat prin ѣ.
[2] Omis.

342 <În. de 1636 martie 6>.

† Adecă au venit Ardarie, *feciorol*[1] loi Domitro Porciol[2], şi co sororele loi, именѣ: Инесїѣ, и Назарїѣ и Солонка[3], com ei ş-au vîndot a lor direptă ocină şi moşie den sat de Vilneşte, în ţînotol Vasloiuloe, ce să va alege ceast(ă) parte loi Dumitraşco Porcel, de neme nevoiţi, nece înpresoraţi, de de a lor bonăvoe; şi ei au vîndot loi Răcoviţă ф<т>[4] орїѣ локофѣт, роуаї[5] кон(ь) добри[6].

Şi aceasta tocmală s-au făcot denainte loi Nestorŭ păh(ărnicel), ot Boneşte[7], şi Ghiorghie, tij păh(ărnicel), ot Gîrbeşte, i Gavril Benche hîn(sar), ot Fereşte, i Parca şetrărel ot tam, i Ciocîrlie pit(ărel) ot tam, i Dănăilă sol(gerel) ot tam, i Vasilie Leţea ot tam.

Şi, <pentru>[4] mai ma<re>[4] credinţă, ne-mŭ pos şi peceţile.

Поп(ъ) Басилїѣ писал <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Vilneştii; <şi una din prima jum. a sec. XIX>: Vilneştii.

Arh. St. Mehedinţi, Col. "Dr. Constantin I. Istrati", II/10.
Orig., hîrtie (34 x 20,5 cm), difolio; filigran, şase peceţi inelare în fum.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, nr. CLVIII, p. 130 (orig., nedatat, cu greşeli de transcr., după *Ms. Surete*, XXXI, p. 97);
Col. "Istrati", p. 69, nr. 107 (rez.).

Datat după întărirea domnească din 1636 martie 6 (v. doc. urm.).

---

[1] Aici şi descori, în continuare, "o", în loc de "u".
[2] Mai jos: "Porcel".
[3] "anume: Anesie, şi Nazarie şi Solonca".
[4] Omis.
[5] În loc de: логофѣт, радї.
[6] "al doilea logofăt, pentru un cal bun".
[7] Greşit, pentru "Beneşti" (v. doc. urm.); la Ghibănescu (v. EDIŢII), greşit: "Găneşte".

343 1636 (7144) martie 6, Iaşi.

† Иw Басилїѣ воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(є) прїидоше, прѣд Нами и прѣд вѣсими нашѣми молдавскими болѣри, великиx и малиx, болѣрєн Г(о)сп(о)дстве(а) Ми вѣрнїи, Рѣковиц(ъ)

www.dacoromanica.ro

Чеχан вторїи лог(о)ф(ѣ)т, и принес єдин запис за свѣдѣтелство wт Нестор пъχ(ърничел), wт Бенещи, и wт Гєwргїє пъχ(ърничел) [wт там][1], wт Гърбещи, и wт Гаврил Бенкѣ, wт Ферещи, и wт Парка шет(рърел) wт там, и wт Чокърлїє пит(ърел) wт там, и wт Дънъилъ сулцерел wт там, и wт Басилїє Лѣцѣ wт там и wт иниχ людї добрїи и воини прѣднїи и wкр(ъ)снїи мецїашн, сиц(ѣ) писаɯще и свѣдѣтелствуɯще въ тот запис, како прїиде прѣд ними Ѩрдарїє, с(ъ)нъ Пырчел, и сестри его, Ѩннесїа и Наразїа[2] и Солонка, за иχ доброю волю, неким непонуждени, а не приселовани, и продали иχ права wтн(и)ну и дѣдн(и)ну, въсѣ част w(тъ)цъ им, Дѧмитрy Пырчел, елико с(ѣ) изберет, wт село Билнещи, на Телѣжена, что ест y в(о)лостѧ Баслуискои. Тоа продали болѣрену Г(о)сп(о)дстве(а) Ѩи въш(ѣ) писан, Ръковиц(ъ) Чеχан, радї єдин кон добрїи.

Ино Г(о)сп(о)дстве(о) Ѩи, ɯкож(ѣ) увидѣχом тот запис за свѣдѣтелство, Г(о)сп(о)дстве(о) Ѩи вѣровaχом и ɯеж(ѣ), и wт Нас, дадоχом и потвръдиχом ему, тѣм радї, тоа въш(ѣ) писанна част за wтн(и)нѫ wт тог(о) село Билнещи, елико с(ѣ) изберет част Думитрѫ Пырчел, да ест, и wт Г(о)сп(о)дстве(а) Ѩи, болѣрену наш въш(ѣ) писан, права wтн(и)ну, и дѣдн(и)нѫ, и викуплєнїє, и урик и потверъжденїє, съ въсѣм доχодом, непорушенно ему николиж(ѣ), на вѣки. И ин да с(ѣ) не умишает.

V Ѩс, л(ѣ)т(о) хзрмд м(а)р(тїє) s̃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(о)ф(ѣ)т <m. p.>.

† Їwнашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul boier al Domniei Mele, Răcoviţă Cehan logofăt al doilea, şi a adus un zapis de mărturie de la Nestor păh(ărnicel), din Beneşti, şi de la Gheorghie păh(ărnicel) [de acolo][1], din Gîrbeşti, şi de la Gavril Benchea, din Fereşti, şi de la Parca şet(rărel) de acolo, şi de la Ciocîrlie pit(ărel) de acolo, şi de la Dănăilă sulgerel, şi de la Vasilie Léţea de acolo şi de la alţi oameni buni şi oşteni de frunte şi megiaşi dimprejur, astfel scriind şi mărturisind în acest zapis, că au venit înaintea lor Ardarie, fiul lui Purcel, şi surorile lui, Annesiia şi Nazariia[3] şi Solonca, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea tatălui lor, Dumitru Purcel, cîtă li se va alege din satul Vilneşti, pe Telejna, care este în ţinutul Vasluiului. Aceasta au vîndut-o boierului Domniei Mele mai susscris, Răcoviţă Cehan, pentru un cal bun.

Deci Domnia Mea, dacă am văzut acest zapis de mărturie, Domnia Mea am crezut şi încă, şi de la Noi, i-am dat şi i-am întărit această mai susscrisă parte de ocină din acest sat, Vilneşti, cîtă i se va alege partea lui Dumitru Purcel, ca să-i fie, şi de la Domnia Mea, boierului nostru mai susscris, dreaptă ocină, şi dedină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> martie 6.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Mehedinţi, Col. "Dr. Constantin I. Istrati", I/44.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt şi pătat în partea de sus, restaurat, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată. Cu o trad. din prima jum. asec. XIX (I/114 a).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, nr. LXXXVIII, p. 59-60 (trad. după text slav, din Ms. *Surete*, XXXI, 245);
Col. "Istrati", p. 69, nr. 108 (rez.).

---

[1] În zapisul de vînzare (v. doc. ant.): "Grigorie tij păh(ărnicel), ot Gîrbeşti".
[2] În loc de Назарїа.
[3] V. nota precedentă.

344 <În. de 1636 martie 7>.

... Бъисѣнн вркарев(ѣ)[1] с(ъ)[1]нове продалъ тѣх млини[2] покоѣному Василїе воєводе, рад(ї)[1] сто вгарскъ злати ...[3].

... Fiii lui Băiseanu uricar au vîndut aceste mori răposatului Vasilie voievod, pentru o sută de zloţi ungureşti ...[3].

După Ghibănescu, *Surete*, IV, nr. CCLXXII, p. 309.
Extras din doc. cu data: 1662 (7170) ianuarie 11 (orig., care se afla în col. Hina, din Iaşi, transcris în *Ms. Surete*, VII, p. 741); cu trad. edit., p. 310.

ALTE EDIŢII: *Ibidem*, XV, nr. XCIII, p. 88 (trad. edit.).

Datat după doc. urm., prin care Vasile Lupu voievod dăruieşte aceste mori ctitoriei sale din Vaslui.

---

[1] Într. ns.
[2] În naraţia aceluiaşi doc. (v. *descr. arheogr.)* se precizează: єдин брвд за млинъ, съ млинъ готовъ, на рѣцѣ Бърладѣ, ниж[ш]є тръг Василюскому, въ хотар тръг Василю ("un vad de mori, cu mori gata, pe pîrîul Bîrlad, mai jos de tîrgul Vasluiului, în hotarul tîrgului Vaslui").
[3] În text urmează precizarea: и указовал(и)[1] и запис за купежно wт них ("şi au arătat şi un zapis de cumpărătură de la ei").

345 1636 (7144) martie 7.

A

Ispisocul domnului Vasilie v(oie)v(o)d, din 7144 <1636> mart(ie) 7, prin care milueşte pe mon(astirea) Zugraf, din Vasluiu, cu un vad de moară în apa Bîrladului, din gios de tîrgu Vasluiului, în hotarul satului Muntenil(o)r.

B

... Василїе воєвода дал и помиловал с(вѣ)[1]тал новосъзданна своа м(о)[1]н(а)[1]стир, Зѣграфи, съ тѣх млинъ, да бѫдет въ памет себѣ и въ сп(а)[1]сенїе д(ѣ)[1]ше ...

www.dacoromanica.ro

... Vasilie voievod a dat şi a miluit sfînta sa mănăstire nou zidită, Zugraful, cu aceste mori, să fie pentru pomenirea sa şi pentru mîntuirea sufletului său.

A. Arh. St. Iaşi, Anaf. nr. 12, f. 5 r., nr. 3.
Rez. într-o anaf. din 1836 decembrie 19.
Ibidem, Anaforale nr. 8, f. 4 r. (rez).
Ibidem, Arh. M. Costăchescu, caiet III, p. 2 607, nr. 1 347 (copie, de M. Costăchescu, a rez. din Anaforale, nr. 8, f. 4 r.).

B. După Ghibănescu, *Surete*, IV, nr. CCLXXII, p. 309.
Extras din doc. cu data: 1662 (7170) ianuarie 11 (orig., care se afla în col. Hina, din Iaşi, transcris în *Ms. Surete*, VII, p. 741); cu trad. edit., p. 310.

B. ALTE EDIŢII: *Ibidem*, XV, nr. XCIII, p. 88 (trad. edit.).

---

[1] Într. ns.

346 1636 (7144) martie 7, Iaşi.

† Иѡ Ѣасиліѥ воєводд, б(о)жїєю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)ръ Зємлн Мѡлдавскоѥ. Dat-am cartea Domniei[i] Méle rugătorilor noştri, călugărilor de la Mănăstirea a Balicăi[1], den tîrg den Iaş(i), ca să fie volnic(i) şi putérnic(i), cu cartea Domniei Méle, a opri şi a ţinea satul Vlăşineştii, ce iaste la ţînutul Fălciiului[2], care sat au fost mai denainte vréme a lui Isaac Balica ce au fost hatman, ca să fie acel sat pre mîna călugărilor, cu tot venitul; altu nime să nu aibă a să amesteca.

Iară, de va avea cineva nescai derése pre acel sat, să-ş(i) aducă derésele, să stea de faţă cu călugării înnaintea Domnici[i] Méle.

Тоѥ пишєм Г(о)сп(о)дствѳ Мн. Инак дд нѥ бъдєт.

Ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмд <7144/1636> мрт(їѥ) з <7>.

† Сдам г(о)сп(о)д(н)нъ вєлѣл.

† Їнакн <писал>.

<Pe verso, o ins. grecească>: Κατιλικι Φαλτζη(ου), Βλασινεστι χοριον[3]; <şi alte două, din prima jum. a sec. XIX>: 7144 <1636> mart(ie) 7. Vălcineşti; <şi>: 7144 <1636> mart(ie) 7. No. 5.

Bibl. Acad., Fotocopii de doc., LXXXIII/101.
Foto. după orig., hîrtie (31,5 x 20 cm), pecete mijlocie, în chinovar, foarte bine conservată (v. descr. la doc. nr. 25). Actul se păstrează în Arh. Inst. de ist. din Sankt Petersburg, Acte moldoveneşti (Col. Lihacev), nr. 61.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/158 a, b (foto.).
Arh. St. Bucureşti, Col. Microfilme U. R. S. S., rola 90, c. 148.

EDIŢII: *Moldova*, III, nr. 165, p. 335-337 (text orig. în alfabetul chirilic şi trad. rusă a edit.).

---

[1] "a Balicăi", scris pe loc ras, pe care se poate distinge: "de la Svînta[ta] Vineri".

www.dacoromanica.ro

[2] "Fălciiului", scris pe loc ras, pe care se poate distinge prima literă, к ("c"), şi un ρ ("r") suprascris, reprezentînd, probabil, începutul cuvîntului "Cîrligăturii".

[3] "Judeţul Fălciu, satul Vlasineşti".

347 1636 (7144) martie 7, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Dat-am cartea Domniei Méle rugătorilor noştri, călugărilor de la Mănăstirea Balicăi[1], den tîrg den Iaş(i), ca să fie tari şi putérnic(i), cu cartea Domniei Méle, a opri şi a ţinea satul Mogoşeşti, ce iaste la ţînutul Cîrlig(ă)turei, care sat au fost a Balicăi ce au fost hatman, să aibă a ţinea acel sat călugării de la mănăstire ce mai sus scrie, cu tot venitul.

Iară, de va avea cineva nescai derése pre acel sat, să-ş(i) aducă derésele, să stea cu călugării de faţă, înnaintea Domniei Méle.

Тое пишем Г(ос)п(о)дств(о) Мн. Инак не бъдет.

& Иc, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> март(їе) з <7>.

† Саам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Иинакн <писал>.

<Pe verso, două îns.>: No. 2. 7144 <1636> Μαρτι(ου) 7. Του αυδεντου Βασιλει(ου) βοεβοδα, δι ου διδει ισχυν τοις πατρασι του μοναστηρι(ου) δια να εξουσιαστουν το χωριον Μογοσεστι με ολου το εισοδημα[2]; <şi>: Χοριον Μουγουσεστη[3].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXIII/44.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,7 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată (v. descr. la doc. nr. 25).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/159 a, b (foto.).

---

[1] "Mănăstirea Balicăi", scris pe loc şters, pe care fusese scris "mănăstire de la Sfînta[a] Viner(i)".

[2] "Martie 7. A domnului Vasile voievod, prin care împuterniceşte pe părinţii mănăstirii să stăpînească satul Mogoşeşti, cu tot venitul său".

[3] "Satul Mogoşeşti".

348 <1636> martie 8, Iaşi.

† Сѣ вбо мн, Пътрашко Башотъ вел лог(о)ф(ѣ)т, и Савин Пръжескѹл вел дворник Долнѣи Земли, и Дѹмитрашко Шолдан вел дворник Горнѣи Земли, и Гаврил хетман и пъркълаб Сучавскон, и Глигwрїе Ѹрѣке вел спътар, и Гиwргїе вел чашник, и Юрдакїе вел вистїарник, и Лѹпѹл Пръжескѹл вел клучар, и Гаврилаш бив вел дворник, и Дѹмитрашко Бухуш пъркълаб Хотинскон, и Дѹмитрашко Ирали вел житничар, и Тwдерашко третїи лwг(w)ф(ѣ)т, и Иwнашко Пръжескѹл житничар, и Нѣнюл дворник глотнїи, и Тънасїе дворник, и Пътрашко Чwголѣ лwг(w)ф(ѣ)т и ниших с(ъ)н(о)ве панскиχ wт Двор г(ос)п(о)д(н)нъ, бг(о) м(н)л(ос)тн. Scriem şi mărturisim, cu cestu zapis al nostru, cum au venit, naintia noastră dumnealui, Bălan postelnicul, de

www.dacoromanica.ro

nime nevoitu, nice înpresuratu, ce de a lui bunăvoe, şi au făcut tocmală cu călugării de la svînta mănăstire de la Bîrnova şi au schimbat a lui direaptă ocină şi moşie, giumătate de satu Forăşti, în gura Miletinului[1], ce i-au fostu dumisal(e) dereptă cumpărătură acea giumătate de silişte, de la Vâs(i)lie Balşe, feciorul lui Balşe Ghiorghie log(o)f(ă)t, nepotul Bîrlădeanului log(o)f(ă)t; aceasta silişte au schimbat că[2] călugării de la svînta <mănăstire>[3] de la Bîrnova, de i-au dat o silişte, anume Rădénii, suptu Margine[4], mai sus de Hîrlău, în ţinutul Hîrlăului, ce le-au fostu lor direaptă ocină şi dare şi milui<re>[3], din uric de miluire ce-u avut de la Barnovschi Vodă, ce i-au fostu dumisal(e), Dumn(e)dzău să-l pomenea[a]<s>[3]că, şi cumpărătură acea silişte, anume Rădénii, dereaptă ocină şi cumpărătură de la feciorii lui Precop Cărăiman, din uric de [de] dare de la Costantin Vodă. Şi le-au mai dat d(u)mnealui, Bălan postelnicul, dăpă[5] acea giumătate de sat de Forăşt(i), cincidzăci de galbeni buni, pentru acea silişte, anume Rădénii.

Şi anume călugării carii au fostu de la svînta mănăstire, anume: Lazar egumen, şi Thoma proegumen, ier(o)monalı Varnava, ier(o)monah Misail, ier(o)monah Iosif, ier(o)monah Theodosie, ier(o)monah Larion, i Visarion clisiiariu, irodiiacon Sălevestru, irodiiacon Dumentiian şi tot săborul de la svînta mănăstire de la Bîrnova.

Deci noi, deaca am vădzut întru dînşii bună tocmal(ă) şi schimbare de bunăvoia lor, noi încă le-am făcut acestu adevărat zapis al nostru.

Şi drésă ce au avut Bălan postelnicul, pre acea giumătate de silişte, anume Forăştii, toate s-au dat pre mîna călugărilor de la svînta mănăstire de la Bîrnova. Iară de să vor mai afla undeva nescare dirésă pre acea giumătate de silişte de Forşt(i), acele încă să <să dea>[4] pre mîna călugărilor ce mai sus scrie.

Pre mai <mare>[6] credinţă, am iscălit, să s(ă) ştie.

И аз, Василїѣ Горовєи диакъ, пис<ал тот>[6] запис, да с(ѣ) знает.

V Їѣс, м(а)рт(їѣ) ѝ <8>.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(ѣ)т m. p.; <sig.>.

† Пръжескѵл вел дворник искаχ m. p.; <sig.>.

Шолдан вел дворник искаaχ <m. p.; sig.>.

Γαβριλ χατμαν <m. p.; sig.>.

† Гиwргїѣ вел пъχарник <m. p.>.

Ѯрѣкѣ вел спът(ар) искаaχ <m. p.; sig.>.

† Гаврил Мътнаш m. p.

† йз Иордакиє вел вист(ѣрник) искаaχ <m. p.; sig.>.

† йз Лѯпѯл Пръжескѯл клѯчер искал m. p.; <sig.>.

† йз Пътрашко Чоголи бив лwг(w)ф(ѣ)т искал <m. p.; sig.>.

† йз Белничко пост(елник) <m. p.; sig.>.

† йз Тодерашко трєтїи лwг(w)ф(ѣ)т искал <m. p.; sig.>.

† йз Нѣнюл дворник искаaχ <m. p.; sig.>.

† йз Дѯмитрашко ...[7] столник <m. p.; sig.>.

† йз Гиоргии Рошка искаaχ <m. p.; sig.>.

Ионашко Пръжескѯл жикничѣр <m. p.; sig.>.

† Тъ<насїѣ>[3] ворник искал <m. p.; sig.>.

Г ...[7] ватаχ за апросн <m. p.; sig.>.

Arh. St. Bucureşti. Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXVI/24.

www.dacoromanica.ro

Orig., hîrtie (42,5 x 27,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, şaseprezece peceţi inelare, în cerneala doc., din care două rotunde, iar restul octogonale.

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 390, p. 275 (rez., cu data de zi: "20", într-o "socotinţă a Divanului", din 1826 august 30).

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/160 (foto.).

Datat după întărirea domnească (v. doc. urm.).

---

[1] "e", redat prin ѣ.
[2] În loc de "cu".
[3] Omis.
[4] Adică: Marginea <"Codrului">; în doc. urm.: под Краєщ(и) ("sub Crăeşti").

349 1636 (7144) martie 8, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоѥ. Wж(є) пріинде, прѣд Нами и прѣд всими нашеми молдавски[х]ми болѣри, великими и малими, наше вѣрнїи болѣрии, Бълан постелник, по его доброю волю, неким непонyжден, а не приселован, и измѣнѵл своего правою wти(и)ю и кѹпежию, wт исписок за викѹпленїє, что имал wт самаго Г(о)с(по)д(ст)в(а) Ми, половина wт една селище, на имѣ Форъщїи, въ встѣ Милѣтинѣ, подли село Мълъещи, v волост Искомv, что тоа пол[1] селище ест емѹ кѹпежино wт Басилїє Балше, с(ъ)нъ Гewргїє Балше логоф(є)т, внук Брълъдѣнvл логоф(є)т. Тоа пол селищ(є) Форъщим, съ сеножатї добриχ, измѣнvл съ м(о)лебници наш(и), калѹгери wт с(вѣ)таа монастир wт Бърнова, что ест в Бокови(в) Искомѹ, на имѣ: Лазар егѹмен, и Ѳома проегѹмен, и ер(о)моиа<χ>[2] Варнава, и ер(о)монаχ Мисаил, и ер(о)монаχ Иwсиф, и ер(о)монаχ Ѳеwдосїє, и ер(о)монаχ Лариwн, и [и] Висарїwн клисиаршю, <и>[2] иродїакон Селевъстрѹ, <и>[2] иродїакон Иκоβ Дѹментїан и прочїи калѹгери wт тоа с(вѣ)таа монастир.

Й пак, калугери дали, измѣно за измѣно, една селищ(и), на имѣ Рѫдѣнїи, под Краєщ(и), в во<л(о)>[3]ст Хръловѣ, что тоа селищи било даанїє и м(и)лованїє с(вѣ)тѣи монастир wт Бърновскїи воєводї, а єго Й(и)л(ос)тъ било кѹпежно тоа селищ(и) wт с(ъ)н(о)ве Прокоп Къриман вистѣрник, wт врик за даанїє и м(и)лованїє, что имал w(тъ)цъ им, Прокоп Къриман, wт Костантин Могила воєвода. Тоа селищи измѣнvл(и) съ болѣрин наше, Бълан постелник; и мли придал калугером ещеж(є) пет десат vги, п(и)н(ѣ)зи добриχ. Ино ми, видѣвше между ними иχ доброволною токмеж и лагоднои измѣненїє, а Г(оспо)д(ст)в(о) Ми ещеж(є) <и>[4] wт Нас, дадохом и потвръдиχом м(о)лебницим нашем, калугером wт монастир Бърнова, тоа полов<инa а w>[4]т <едн>[4]а <селище, на имѣ Форъш>[4]тї, съ въсем доходом, како <да>[4] ест с(вѣ)тѣи монастир, и wт Нас, правaа wти(и)ю, и измѣненїє, и vрик и потвръжденїє, съ въсем доходом.

И нарѣденїє что имал Бълан постелник, за викѹпленїє, на тоа пол селищ(є) Форъщим, ещеж(є) дало с(ѣ) въ рvк калугером.

Тѣм радї, и ни никто да с(ѣ) не вмишает.

Пис в Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмд, м(ѣ)с(а)ца мар(тїа), и д(ь)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т m. p.

www.dacoromanica.ro

† Бор(ъ)лѣнул <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul nostru boier, Bălan postelnic, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a schimbat dreapta sa ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură, pe care l-a avut de la însuşi Domnia Mea, jumătate dintr-o selişte, anume Forăştii, la gura Miletinului, lîngă satul Mălăeşti, în ţinutul Iaşilor, care această jumătate[1] de selişte îi este cumpărătură de la Vasilie Balşe, fiul lui Gheorghie Balşe logofăt, nepotul lui Bîrlădeanul logofăt. Această jumătate din seliştea Forăştilor, cu fineţe bune, a schimbat-o cu rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire de la Bîrnova, care este în Codrul Iaşilor, anume: Lazar egumen, şi Thoma proegumen, şi eromonah Varnava, şi ieromonah Misail, şi eromonah Iosif, şi eromonah Theodosie, şi eromonah Larion, şi [şi] Visarion clesiarh, <şi>[2] irodiacon Selevăstru, <şi>[2] irodiacon Iacob Dumentiian şi ceilalţi călugări de la acea sfîntă mănăstire.

Şi iarăşi, călugării au dat, schimb pentru schimb, o selişte, anume Rădénii, sub Crăeşti, în ţinutul Hîrlăului, care, această selişte, a fost danie şi miluire sfintei mănăstiri de la Bărnovschi voievod, iar Milostivirii Sale i-a fost cumpărătură această selişte de la fiii lui Procop Cărăiman vistiernic, din uricul de danie şi de miluire, pe care l-a avut tatăl lor, Procop Cărăiman, de la Costantin Moghilă voievod. Această selişte au schimbat-o cu boierul nostru, Bălan postelnic; şi a mai[5] dat călugărilor încă cincizeci de ughi, bani buni.

Deci Noi, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie şi schimbul cu bună înţelegere, Domnia Mea încă, şi de la Noi, am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la mănăstirea Bîrnova, această jumătate dintr-o <selişte, anume Fără̆ş>[4]tii, cu tot venitul, ca <să>[4] fie sfintei mănăstiri, şi de la Noi, dreaptă ocină, şi schimb, şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi dresul de cumpărătură, pe care l-a avut Bălan postelnic, pentru această jumătate din seliştea Forăştilor, încă s-a dat în mîinile călugărilor.

Pentru aceasta, nimeni altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7144 <1636>, luna martie, 8 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Seliştea Forăşti; <una grecească şi alta de la sf. sec. XVIII>: Pe pol sat, de la Vasîli Vod(ă), întăritură pe giumătat(e) de sat de Forăşti, lui Bălan postelnic, ce-au schimbat cu călugării de bîrnova; i-au dat lui Bălan post(elnic) Rădenii, la Hîrlău.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXVI/23.

Orig., hîrtie (41,5 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată, cu legenda obişnuită (v. doc. nr. 25).

Ibidem, CCLXXIV/6 (trad.).

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 390, p. 275, nr. 6 (rez., în copia unei anaf. din 1826 august 30).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/161 (foto.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 117-121 (text slav şi trad.); *ibidem*, VI, p. 339, nr. 12/2 (menţ., după rez. de la Arh. St. Iaşi); Iorga, *St. şi doc.*, XI, p. 51, nr. 18 (rez., după o trad. din 1800, de <Pavel> Debriţ).

---

[1] **поѧ** (jumătate), adăugat deasupra rîndului.
[2] Omis prin haplologie.
[3] Omis.
[4] Rupt.
[5] Aşa în orig.

350 1636 (7144) martie 8, <Iaşi>.

Suretul ispisocului di la Vasili Vod(ă), de înpărţala ce ş-au înpărţit moşiile ficiorilor şi fetilor Cîrstii Ghenovic(i) biv v(e)l vor(nic) şi nepoţii lui, precum scrii pe sirbii, s-au scos pe românii, din let 7144 <1636> mart(ie) 8.

Adică au vinit, înnainte Noastră şi înnainte a tuturor boerilor noştri, a mari ş-a mici, Schiva, giupîniasa Dabijii ci au fost pah(arnic) mari, fată Cîrstii ce au fost vor(nic) mari, şi cu toţi ficiorii ei, şi iar(ă)şi sora ei, Anghelina, fata Cîrstii vor(nic), şi cu toţi ficiorii ei, Dumitraşcu, şi Crăciun, şi Costandin, şi Neculai, şi Parvana[1] şi Postolachi, şi surorili lor, Tofana şi Nastasie, şi Ilenţa şi Mărie, şi iar(ă)şi nepoţii ei, Ştefan, şi Armanca şi Alexandra, ficiorii Măricuţii Cernătoai, fată iar(ă)şi Cîrstii vor(nic), toate feteli şi nepoţii Cîrstii vor(nic), şi, de a lor bunăvoi, s-au tocmit şi s-au înpărţit în de ei <cu>[2] a lor drepti ocini şi moşii, cumpărături, dintr-a lor drepti dresuri, şi[3] au avut tatul lor, Cîrste vor(nic), de la Irimie Vod(ă) Movila şi de la alţi <de>[2] mai înnainti domni.

Şi s-au vinit în parte Schivii, fata Cîrstii vor(nic), şi a ficiorilor ei şi a fitilor ei, lui Ghiune, şi Marii, şi Nastasii, şi Irinii, şi a Tofanii, şi Anasii, nepoţii Cîrstii vor(nic), satul Blîndăreştii[4] şi Săcătura, la ţin(u)t(ul) Trotuşului, cu vaduri de mori şi cu locuri de poeni şi cu iaz şi cu tot vinitul, şi a trie parti din sat din Dumeşti, ce este în ţinut(ul) Cîrligăturei, şi sînt într-acel satu patru silişti, patru hotară, anumi: Drîngei[5] şi Hodorenii şi Bereştii[6], cu doaî iazuri.

Şi s-au mai venit lor, cu Anghelina, sora ei, şi cu ficiorii ei, un iaz dintr-aceli doaî iazuri: un iaz esti gata, cu apă şi cu peşti, iar unul est(i) loc de de iaz, şi satul Spinenii şi Cogenii, de la ţinut(ul) Tutovii, cu vaduri de moară într-apa Tutovii şi cu tot vinitul, şi satul Movilenii, iarăş(i) de la acel ţinut, cu vaduri de moară, şi cu heleştii, şi cu vii, şi cu livezi şi cu tot vinitul, şi satul Văcăreştii, de la ţinut(ul) Putnii, cît să va alegi parte Cîrstii vor(nic), şi i-au fost cumpărătură, cu vad de moară în Gîrla Putnii, şi a trie parti din sat din Glăvăneşti, ce este în ţinut(ul) Tecuciului, cu vad de moară în părău Zeletinului, şi a tre<e>[2] parti din sat din Dimaşi, iar(ă)şi la acel ţinut, cu vadu de moară într-acela părău.

Şi s-au vinit în parte Anghelinii Vasilioai, fata Cîrstii vor(nic), şi fetii ei şi ficiorilor ei, satul Bujorenii, şi Pipărcanii, şi Bîcsăneştii şi Măstăcanii, şi sînt la ţinut(ul) Bîrladului[7], cu tot vinit(ul), cu doaî mori într-apa Bîrladului, şi satul Sîngurenii, la ţinut(ul) Tigheciului, şi a tree parti din Cîndeşti[8] şi satul Scîndurinii, la ţinut(ul) Covurluiului, şi satul Tomeştii, la ţinut(ul) Tutovii, cu vii, cu rîmnic, şi a tree parti de Dumeşti, la ţinut(ul) Cîrligăturii, cu doaî heleştei. Şi, iarăş(i), s-au mai vinit lor, dinpreună cu sora lor, ce mai sus scris(ă), Schiva, fata Cîrstii vor(nic), şi a tree parti din Dimaceni[9], ce esti la ţinut(ul) Tecuciului.

www.dacoromanica.ro

Şi s-au vinit în parte Măricuţii Cernătoai, iar(ă) fata Cîrstii vor(nic), şi ficiorilor ei şi fetilor ei, [şi] toţi nepoţii Cîrstii vornicului, satul Movilenii, la ţinut(ul) Niamţului, cu vad de moară în <pîrîul>[2] Ciorniiu[10], şi a tree parti din Dumeşti, cu heleşteu din gios, şi giumătati de sat de Iacobeni, ce sînt tot la acel ţinut[11], şi Popîrşiocei, la ţin(u)t(ul) Bîrladului[7], şi a tree parti din ...[12], satul Ţigănenii[13], de la ţin(u)t(ul) Tecuciului, şi satul Popeştii, din ţin(u)t(ul) Fălciiului, cu vadu de moară în părău Elanului, şi a tree parti din Dimăceni[9], ce sînt la ţin(u)t(ul) Tecuciului, şi cu tot vcnitul.

Pentru acie, Domnie Me, dacă am văzut de a lor bunăvoi tocmală şi înpărţal(ă) de bunăvoi, şi di la Domnie Me, am dat şi am întărit, ca să li fii aceli ce mai sus scriu sati şi părţi de ocini[14], drepti <ocini>[2], şi moşii, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, lor, şi ficiorilor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor şi a toat(ă) semenţenie lor, şi[3] să va alegi mai aproapi, neclătit, nerăşluit, în veci. Altul nimi să n-aibă a să amesteca. Şi într-alt chip să nu fii.

Let 7273 <1765> mart(ie) 22.

Acest suret l-am scos eu, di pi un suret, ce era iscălit de dumnalui, Iordachi Cantacuzino vel log(o)f(ă)t, şi am iscălit.

<În continuare, însemnarea>: Ispisocu cel vechiu [esti] de la Vasili Vod(ă), esti la Lupu Bujoranul, şi am iscălit.

Grigoraş Huştiul.

Ion Mov(ilă) com(is).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXIII/37.
Copie după trad.
Ibidem, MCDLVIII/60 (copie de la înc. sec. XIX, probabil după aceeaşi trad., cu unele deosebiri).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/162 a-d (foto.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXI, p. 258-261 (aceeaşi copie).

---

[1] În cealaltă copie: "Pîrvanu".
[2] Omis.
[3] Greşit, pentru "ce".
[4] În cealaltă copie, "Blidereştii".
[5] În aceeaşi copie: "Drigei".
[6] "B", scris peste altă literă.
[7] În copia amintită, greşit: "Tutovii", probabil conform situaţiei de la înc. sec. XIX.
[8] În cealaltă copie: "Gîndeşti, la ţin(u)t(ul) Sucevii".
[9] Mai sus: "Dimaşi".
[10] Termen slav, netradus, pentru "Negru".
[11] Avînd în vedere că în ţ. Cîrligătura nu este atestat un sat Iacobeni, este posibil ca această menţ. să se refere la ţ. Neamţului, menţionat în. de. s. Dumeşti, care se afla însă în ţ. Cîrligătura (v. *Indice de nume proprii*).
[12] Loc alb; în cealaltă copie, după "Tutovii", urmează: "şi sat Brăiţănii, la ţinutul Fălciiului".
[13] În cealaltă copie: "Ţigăneştii".
[14] Probabil greşit, în loc de "sate".

www.dacoromanica.ro

Ноu[1] Басъıлı воєвод, божию милостию, господар Земли Молдавскои. Dat-am carti Domniei Meli boeriului Domniei Meli credincios, vornicului Gavrilaş, şi pre cine va trimeti să fii tari şi puternic, cu cartea Domniei Meli, a traji[2] şi a lua vecini drepţi, cari ei sînt din Ocnină şi sînt în Dînjeni[2], cari vecini au fost strînsu Bărnovschi voevod în Dînjeni[2]. Şi apoi, dacă au cumpărat Gavrilaş satul Ocnina, el i-u dat iar înapoi acei vecini, toţ(i)[3] cîţi au fost di moşîie[4] din Ocnina, cum au mărturisît înainte Domnii Meli şi vînzătorii şi alţi oameni, de la cari au cumpărat vornicul Gavrilaş satul, şi cum le-au fost vecin(i)[3] şi lor de moşie, anume: Bobăscul şi Robul şi alţi răzăşi ai lor, şi acei au fost luat Dobrinschi şi cu cumnaţii lui la Dînjeni[2], dacă au eşit Barnovschi Vodă din ţară. Deci, să aibă a-<i>[5] lua, cu toate bucatile lor, şi să-i ducă la Ocnină, precum au arătat izvodi[6] di acei vecini, cari sînt de moşie.

Alte[7], aşîjdire, să aibă acest aprod a Domnii Meli a lua 20 di oi şi 2 boi şi orice de la Dobrinschi şi de la Lupul, ci au luat de la nişte vecini a lua[8] Gavrilaş vornicului din Ocnină.

Şi nimi să nu cuteze a ţîne sau a-l opri înainte cărţii Domnii Meli. De aceasta scriem Domniia Me. Într-alt chip să nu fii.

Сам господар[9] велєл.

И Їс, лєт 7144<1636> март(їє)[3] 8.

[L(ocul) p(eceţii)][10].

Pentru că, cu adivărat, această copii cu orighinalul esti întocmai, întru acei Mejevaia Kontora a Oblastii Basarabiei, pi temeiul jurnalului, la 23 aceşti luni mai, cu iscăliturili cuviincioasă, o încredinţaze.

În Chişinău, anul 1844 mai, 27 zili.

Cilen Donici.

Sekretari Kiriiak.

Gubernskii sekretari Grozav.

După *Moldova*, III, nr. 166, p. 337-8.

Copie, după copia care se păstrează la Arh. Centr. de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Fond 1299, op. 1, dos. 730, f. 408. Cu o trad. rusă (f. 409).

Ibidem, p. 338 (trad. rusă a edit.).

---

[1] Pentru Ив ("Io").

[2] Aşa în text. edit.: ж ("j"), pentru ґ ("gi", "ge").

[3] Într. ns.

[4] În text edit.: "ia".

[5] Omis în text. edit.

[6] Aşa în text. edit.

[7] Probabil greşit, pentru "alta".

[8] Probabil greşit, pentru "lui".

[9] Greşit, pentru господинъ.

[10] Menţ. copistului.

www.dacoromanica.ro

Suret de pe ispisocu vechi pe sîrbie, de la Vasîlie v(oie)vod, domn Ţării Moldavii, scris de Borălianul, în Eş(i), din let 7144 <1636> mart(ie) 9.

Precum au venit înnainte Noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri a Moldovii, a mari şi mici, Mardarie din Cuzlău şi, de bunăvoia lui, de nime sîlit, nici asuprit, ş-au vîndut drepte ocinile, danii şi miluiri, ci li-au avut de la Mărica, giupîniasa a lui Chiriţă Dumitraşcu post(elnic), cari i li-au dăruit şi l-au miluit pentru driaptă şi ce cu credinţă a lui slujbă ce li-au slujit, giumătate de sat de Mihăilăşăni, parte ce din sus, cu loc de heleşteu şi ...[1], ce-i în obîrşie Ciuhurului, în ţin(utul) Hotinului, şi din giumătate dintr-acelaş(i) sat, Mihăilăşănii, a cince parte, iar(ă) cu parte din locu de heleşteu şi de moară, ce i-au fost lui miluire de la Mărica, giupîniasa lui Dumitrache Chiriţă post(elnic), din ispisoace de cumpărătură ce li-au avut boeriul ei, Chiriţă post(elnic), de la Costandin Movila v(oie)vod, care i-au fost cumpărătură de la Făbor, şi Griga, şi Ştefan, şi Dima şi Costin, toţi nepoţi lui Milăilaş, ace giumătate de sat, din Milăilăşăni; şi ceialantă a cince parte din ceialantă giumătate dintr-acelaş(i) sat i-au fost lui cumpărătură de la Ştefan, feciorul lui Dumitru, nepot a lui Făbor. Aceste li-au vîndut credincios boeriului nostru, lui Gavrilaş Măteeş vor(nic), drept trei sute taleri de argint.

Şi iarăş(i) s-au mai sculat mai sus numitul Mărdarie şi ş-au mai vîndut alte drepte ocinele sale, nişte părţi din sat(ul) Lopatinţi, ce-i sînt lui iarăş(i) danie şi miluire de la giupîniasa lui Chiriţă Dumitrache post(elnic), din giumătate de sat, a trie parte, pe Viliia ce Mică, cu loc de heleşteu şi de moară, ce-i în ţîn(u)t(ul) Hotinului, ce i-au fost cumpărătură Chiriţii post(elnic) de la Gherman diac, ficiorul Făborii[2], nepot Hapcăi, strănepot Negritei şi preastrănepot Leucăi, din uric ce l-au avut moşul său, Leucu, de la bătrînul şi bunul Alexandru v(oie)vod, cum şi altă parte dintr-acelaş(i) sat, Lopatin<ţi>[3], din giumătate de sat, doaî părţi, ci este între Duşceni şi între Lopatinţii cei Vechi, ce i-au fost cumpărătură de la Gherman diiac, ficiorul Făborii[2], nepot Hapcăi, strănepot[4] lui Leucu log(o)f(ă)t. Aceste părţi de ocină din Lopatinţi le-au vîndut iarăş(i) credincios boeriului nostru, lui Gavrilaş Măteeş vor(ni)c, drept patru sute şi cincizăci taleri de argint.

Deci, sculîndu-să boeriul nostru, Gavrilaş Măteeş vor(ni)c, di au plătit toţi, deplin, acei de mai sus arătaţi bani în mînule mai sus numiţilor oameni, dinainte Noastră şi dinainte boerilor noştri.

Drept aceia, aceste de mai sus numite părţi de ocină din satul Mihăilăşănii, ce sînt în obîrşie Ciuhurului, în ţînut(ul) Hotinului, şi acelea părţi din satul Lopatinţii, să fie boeriului nostru, lui Gavrilaş Măteeş vor(ni)c, şi de la Noi, drepte ocini şi cumpărături şi uric şi întăritură, lui şi fiilor lui, nestrămutate, nici odinioară, în vecii vecilor. Şi altul nime să nu să amestece.

[Locul peceţii g(o)spod][5].

Însuş(i) domnul au poruncit.

Pătraşco Başotă vel log(o)f(ă)t.

Di pe sîrbie pe limba moldoviniască am tălmăcit, la anul 1806 dechemv(rie) 12, polcov(nic) Pavăl ot Mitr(o)polii.

Posläduindu-să, este întocma.

Şi cel adevărat să află la d(umnealu)i, sărd(a)r Alexandru Anastasă; iar acesta s-au dat la d(umnea)lor, boerii Bălşăşti, pentru Lopatinţi.

www.dacoromanica.ro

1809 mai 13.

Manolache Dimache vor(nic) m. p.

† Ion Tăutul pah(arnic) m. p.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXV/230.
Copie după trad.
Arh. St. Iaşi, CDXXIII/149, f. 3 r. (rez., în copia unui doc. din 1810 ianuarie 15); Ibidem, CCCLXXIII/6 (menţ., într-o carte a Divanului, din 1809 august 11).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/163 a, b (foto.).

EDIŢII: Rosetti, *Arh. senatorilor*, III, p. 92 (rez.).

---

[1] "lipsă" (menţ. traducătorului).
[2] Greşit pentru "lui Făđor" (v. mai sus).
[3] Omis.
[4] Mai sus: "preastrănepot".
[5] Menţ. traducătorului.

353 <1636> martie 11.

Copie.

Eu, Petru Dahnovici, şi cu soră-me, Antimiia, mărturisîm noi însuş(i) pre noi, cum noi, de bunăvoia noastră, de nimine sîliţ(i), nici asupriţ(i), de bunăvoia noastră, am vîndut a noastră driaptă moşii[1], ci am avut-o de la părinţii noştrii, giumătate de sat de Dumeni, cîtu-i stîlpitŭ Dumenii, la Prut, în ţînut(ul) Hotinului, şi în ţărmurili ezerului şi cu parte de iaz, ci să va vini în ezăr; şi am vîndut-o d(umnea)lui, lui Ifrim Hăjdeu, ca să-i fii driaptă moşii şi cumpărătură, şi ni-au dat d(umnea)lui anumi 150 lei bătuţi.

Şi în tocmala noastră au fost d(umnea)lui, giupînul Jăvărdan Căcian, şi Costandin Stîrce pîrcălabul, şi Costandin Drăguşe, cum[2], şi Vartic <din>[3] Cîrsteiaşti[4], Gheorghii Corostianu, şi Darii Stîrce, şi Toma ci au fost sulger, şi Lupul Păulescul şi este şi Tofan şi alţii oameni buni.

Şi, spre mai mari credinţă, ni-am pus şi peceţili către aciastă scrisoare.

<... martie 11>[5].

Iscăl(it), Pătraşcu Dalnovici [L(ocul) p(eceţii)][6].

Iscăl(it), Costandin Stîrce pîrcălabu, martur [L(ocul) p(eceţii)][6].

Costandin Drăguşa[7], martur [L(ocul) p(eceţii)][6].

Vartic din Cîrsteiaşti[4], martur [L(ocul) p(eceţii)][6].

Darii Stîrce.

Toma ci au fost sulger.

Lupul Păulesc(ul).

Şi Tofan şi alţi oamini buni.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), L/155 a.
Copie din prima jum. a sec. XIX.
Ibidem, CXIII/47, nr. 10 (rez., într-un izvod din 1815 decembrie 4, cu data: "martie 11").

www.dacoromanica.ro

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iaşi, doc. nr. 414, f. 2 v., nr. 2 (copia modernă a unui rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/163 A (foto.).

Datat după rez. de la Arh. St. Bucureşti şi după întărirea domnească din 1636 martie 16 (v. doc. nr. 362).

---

[1] "moşii", corectat.

[2] Lectură greşită, pentru terminaţia numelui "Drăguşescul"; v. şi mărturia din 1636 martie 17 (doc. nr. 363).

[3] Omis.

[4] Probabil greşit, pentru "Cîrstineşti".

[5] Completat după rez. din 1815 (v. *descr. arheogr.).*

[6] Menţ. copistului.

[7] V. n. 2.

354 1636 (7144) martie 12, Iaşi.

† Ив Василїе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Ми далъ и потвръдилъ[1] есмъ сїа кнѣгинѣ, Мелинтїана, дъщи Тѹдоран, и с(ъ)нь ѥи, Дѹмитрашко Шандир, на ихъ[2] правїи wтн(и)нъ и викѹпленїе, wт ихъ[2] правїи и питомии нарѣденїе что wни имает, за свад(а)телство[1] wт Радѹл Михновичь воевода и за потвръжденїе[1] wт Мирон Барновски Могила воевода, и дрѹгиҳ нарѣденїе wт Алеѯандръ Илїашь воевода и wт Моѣси Могила воевода, на пѣт жирѣбїи за дѣдн(и)нѹ wт Бишнїи Шилишъѹ, что ѹ в(о)лости Дор(о)хонскомѹ, и на една жирѣбїе wт тог(о) село, что wни соби кѹпил(и) wт Юсип, с(ъ)нъ Софїика wт Юцещи, и на два жирѣбїи, тиж(е) за викѹпленнїе, wт тогож(е) село, Шелишеѹ, что wни соби кѹпили wт Лека Тѹрчюл wт Брѹто<п>[3], зѣт Кр(ъ)стеи wт Биколѣни, радї трѣ десѣт и пет талери сребр<ъ>[4]иниҳ. Й нарѣденїе и исписоач(е) что wни имали мои стари, wт иншиҳ с(вѣ)топочѣнши[6] г(о)сп(о)д(а)рии, прѣжде Нас бившиҳ, на тиҳ виш(е) писанни части за wтн(и)нѹ wт село Шилешеѹ, възѣлї им разбоиниц(и), ис многа имѣннїе, когда разбивалъ на Дѹмитрѹ[7] Поних wт Рѹгъшъщии на Костантин Чоголъ[8] и на иншиҳ болѣри wт Бишнѣи Земли.

Тѣм радї, како да ест им и wт Г(о)с(по)дств(а) Ми правда wтн(и)на и дѣдн(и)на, и ѹрик, и потвръжденїе[1], съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки. И ин да сѣ не ѹмишает.

Ѹ Ис, л(ѣ)т(о) ҳзрмд м(а)рт(їе) вї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(е)т <m. p.>.

† Дѹмитрѹ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit acestei cneaghine, Melintiana, fiica lui Tudoran, şi fiului ei, Dumitraşco Şaidir, dreptele lor ocini şi cumpărătură, din dresele lor drepte şi proprii, pe care ei le au, de mărturie de la Radul Mihnovici voievod şi de întărire de la Miron Barnovschi Moghila voievod, şi alte drese de la Alexandru Iliiaş voievod şi de la Moisi Moghila voievod, pe cinci jirebii de moştenire din Şilişăul de Sus, care este în ţinutul Dorohoiului, şi pe o jirebie din acest sat, pe care ei şi-au cumpărat-o de la Iusip,

www.dacoromanica.ro

fiul Sofiicăi din Iugeşti, şi pe două jirebii, tot de cumpărătură, din acelaşi sat, Şelişeu, pe care şi le-au cumpărat de la Leca Turcitul din Vîrto<p>[3], ginerele Cîrstei[9] din Vicoléni, pentru treizeci şi cinci de taleri de argint.

Iar dresele şi ispisoacele[5] pe care le-au avut mai[9] vechi, de la alţi sfînt răposaţi domni, foşti înaintea Noastră, pentru aceste mai susscrise părţi de ocină din satul Şileşeu, li le-au luat tîlharii, cu multă avere, cînd au jefuit pe Dumitru Ponici din Rugăşăşti şi pe Costantin Ciogoli şi pe alţi boieri din Ţara de Sus.

Pentru aceea, să le fie şi de la Domnia Mea dreaptă ocină, şi dedină, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7144 <1636> martie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/114.

Orig., hîrtie (31,5 x 19 cm), difolio (foile lipite din vechime), rupt la îndoituri, pecete mijlocie în ceară roşie, scoasă prin tăierea hîrtiei.

Arh. St. Iaşi, CDLVI/9, f. 51 r.-v. (copie de la mij. sec XVIII, după trad., într-o cond. de doc. a fam. Stîrcea).

Arh. St. Botoşani, Fond Liceul "Anastasie Başotă", inv. nr. 82 (Cond. cu doc. moşiilor Pomîrla şi Hilişeul de Sus, ale logofătului A(nastasie) Başotă), doc. nr. 5, p. 175-176 (copie de la mij. sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/164 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, V, nr. CCIII, p. 293-295 (text slav şi trad.).

---

[1] т şi в, în ligatură.
[2] După consoana finală, paieroc.
[3] Rupt.
[4] Omis.
[5] În text. slav: исписоач(є).
[6] Greşit, în loc de почивши.
[7] т şi р, în ligatură.
[8] Pentru Чоголи.
[9] Aşa în orig.

355 1636 (7144) martie 13, Iaşi.

† Ию Касиліє воєвода, в(о)жїю[1] м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоu. Дали есми сєс лист Г(о)сп(о)дства Ми слѣзи нашему, Щєфану Боул клучѣр, на то <что>[2] wи да єст моцен и силен, съ листом нашим, держати єдна част за wти(н)ну wт село Мунтѣни, у в(о)лwст Нѣмецкоu, част Чокрълиєви бив пръкълаб, за что wи бил должен wт(ь)цѣ емѣ, Тодерови Боул вистѣрнику, съ четири десат уги жолтиx, и четири воли, и четири крави и єдни кои добри.

И такождере, да єст моцен, съ листом Г(о)сп(о)дства Ми, держати єг(о) wти(н)ну wт село Сирби, wт в(о)лwст Немѣцскоu, за что wи такождере бил должен wт(ь)цѣ ему, еж(є) више пишем, Тодерови Боул вистарнику, съ шест десат уги жолтиx, како ѳказовали прѣд Нами и лист wт Костантин Мwгила

www.dacoromanica.ro

вовѣwда. И кѣдѣ бнл н(ъ)нѣ, възѣлн wнн собн д(ь)нъ двн прнходнлн лнцем прѣд Нами да пнтает собн рады тнх длъговє; н когда было на д(ь)нъ, слугa нашь, Щефан Боул, пришел н еще н ждал по д(ь)нъ една недѣлю, а Чокрълїе не пришел на д(ь)нъ, але зостал wт въсего нашего зак<кон>[3]а.

Тѣм рады, wт н(ъ)нѣ напрѣд <да н>[3]е нмает мaи[4] тегатн Чокрълїе на Щефан Боул, рады сїа тажбу, николиж(е), на вѣки вѣчнн, прѣд листом Г(о)сп(о)дства Мн. Инак да не бъдет.

Ѯ Нс, л(ѣ)т(о) ×ѕрмд м(а)рт(їе) гї.

† Сдам Г(о)сп(о)дства Мн велѣхом.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)фет <m. p.>.

† Александру <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a Domniei Mele slugii noastre, lui Ştefan Boul clucer, pentru aceea ca el să fie tare şi puternic, cu cartea noastră, să stăpînească o parte de ocină din satul Munteni, în ţinutul Neamţului, partea lui Ciocîrlie fost pîrcălab, pentru că el a fost dator tatălui său, lui Toader Boul vistiernic, cu patruzeci de ughi galbeni, şi patru boi, şi patru vaci şi un cal bun.

Şi de asemenea, să fie puternic, cu cartea Domniei Mele, să stăpînească ocina lui din satul Sirbi, din ţinutul Neamţului, pentru că el de asemenea a fost dator tatălui său, pe care-l scriem mai sus, lui Toader Boul vistiernic, cu şaizeci de ughi galbeni, cum au arătat înaintea Noastră şi carte de la Costantin Moghila voievod. Iar acum ei şi-au luat zi ca să vină de faţă înaintea Noastră, să se întrebe pentru acele datorii; şi cînd a fost la zi, sluga noastră, Ştefan Boul, a venit şi a aşteptat încă o săptămînă după zi, iar Ciocîrlie n-a venit la zi, ci a rămas din toată legea noastră.

Pentru aceea, de acum înainte <să>[3] nu aibă a mai[4] pîrî Ciocîrlie pe Ştefan Boul, pentru această pîră, niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi a Domniei Mele. Altfel să nu fie.

La Iaşi, anul 7144 <1636> martie 13.

† Însuşi Domnia Mea am poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt <m. p.>.

† Alexandru <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Rîşca, VI/4.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), rupt la îndoituri, pecete aplicată, căzută. Cu o trad., din 1785 noiembrie 15, de Gheorghe Evloghie dascăl, ibidem, VI/5.

Ibidem, Ms. nr. 576 (Cond. M-rii Rîşca), f. 54 v., nr. 90 şi 92 (menţ.).

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 372, p. 267 (menţ.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc. I/63 a (xero. după orig.) şi b, c (după trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 239, nr. 1138 (rez.).

---

[1] в şi ж, în ligatură.

[2] Omis.

[3] Rupt.

[4] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

† Иw Басилїе воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Dat-am cartea Domniei Méle slugei noastre, lui Gheorghie Moţoc, şi semenţiii lui, spre acéia ca să fii tari şi putérnici, cu cartea Domniei Méle, a ţinea şi a opri giumătate de sat de Vlăicéni, ce simtu pre Jijiia, şi cu giumătate de moar(ă) şi cu tot vinitul, din tot locul ce să va veni pre acea giumătate de sat.

Iară cui va părea cu strîmbul, să vie să stea de faţ(ă), înnaintea Domniei Méle, şi să-ş(i) aduc(ă) şi dirésele.

И никто да не смѣет дръжати или wпїрати прѣд сим листом Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) хѯрмѧ <7144/1636> м(а)рт(їе) ѓї <13>.

Г(о)сп(о)д(и)нъ рєч(є).

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т m. p.

† Дwмитрv <писал>.

După Constantinescu, *Doc. mold.*, pl. V (facs.); nr. 12, p. 343-344 (orig.).
Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iaşi, Arh. Melchisedec, LXII, f. 102 r. (copie modernă).

ALTE EDIŢII: Berechet, *Doc. din sec. XVI-XVII*, p. 253 (facs. nr. 12); nr. XXV, p. 199-200 (orig.).

357 1636 (7144) martie 14, Iaşi.

† Иw Басилїе воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(є) прїидошѣ, прѣд' Нами и прѣд всими нашеми болѣри, великими и малими, Дѣмитра и врат єи, Къзакѣл, с(ъ)ни Настаски, внѣци Петриман(а), и ѣказовали прѣд Нами єдин запис за свѣдѣтелство wт Солтан бив ватаҳ за питар(и), и wт Иврадин пъҳ(ърничел) wт Коичещи, и <wт>[1] Мътею стар wт там, и wт Баитъш вътаҳ wт Корнещ(и) и wт иниҳ людї добриҳ и стариҳ, wкр(ъ)стъ межїташи, како[2] прїиде прѣд ними Дѣмитра[3] съ брат єи, Казакѣл, с(ъ)ни Настаски, съ сроднищи им, с(ъ)нове Дѣмитрѣ Чюдинскїи, внѣкове Миҳаиловѣм Чюдинскїи, съ лист г(о)сп(о)д(а)р(ъ)скои, и раздѣлили собі своиҳ правою wти(н)ну и дѣдн(и)нѣ, село на имѣ Жѣржещїи, на потощѣ Подрави, что ест ѣ волост Дороҳоискомѣ.

Тот село раздѣлили собі, wт прѣд ними, ѣ двое: и достало сѣ въ част Дѣмитри и братѣ єи, Къзакѣлови, с(ъ)нъ Настаски, внѣци Петриманов(и)[3], нижнѣа половина тог(о) село, Жѣржещим, съ двѣ ставовѣ, един нижиїи, еж(є) внѣ Петриманов(и), и ни срѣднїи; а въ част с(ъ)и(о)вем Дѣмитрѣ[3] Чюдинскїи, внѣком Миҳаиловѣм Чюдинскїи, достало сѣ им вишнѣа пол тог(о) село, Жѣржещим, съ двѣ ставовѣ, един вишиїи, Мантїем, и ни срѣднїи, виш(є) Петриманова, съ млини.

Инож(є) Г(о)сп(о)дств(о) Ми, видѣв(ше) тот запис за свѣдѣтелство wт тиҳ людї добриҳ - и ѣказовали и ѣрик стар за дѣдн(и)нѣ на того село, wт Илєандра воєвода Стараго - а Ми иҳ вѣроваҳом и пакиж(є), и wт Нас, д<а>[4]доҳом и потвръдиҳом Дѣмитри и братѣ єи, Къзакѣл, с(ъ)ни Наста<с>[1]ки, внѣци Петриман(а)[3], тол пол wт село Жѣржещи, нижнѣа

www.dacoromanica.ro

половина, съ двѣ ставове, єдин инжнїн, что бна Петриманович, <н>[5] ин срѣднїн, како да єст им, и wт Нас, правою wтн(н)нѣ и дѣдн(н)нѣ и раздѣлєнїє, непорѣшенномѣ никоанж(є), на вѣки вѣчнїн. И ин никто да с(ѣ) не ѣмишаєт.

Пис ѣ тръг Искомѣ, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃ѕр҃мѧ мар(тїє) а҃ї.

† Г(о)сп(о)д(н)нъ казал.

† Пътрашко Кашот(ъ) вел лwг(о)ф(є)т m. p.

† Боръдѣнул <писал>.

<Pe verso, o îns. tîrzie>: Dires pre Giurgeşti.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Dumitra şi fratele ei, Căzacul, fiii Nastascăi, nepoţii lui Petriman, şi au arătat înaintea Noastră un zapis de mărturie de la Soltan fost vătah de pitari, şi de la Avradin păh(ărnicel) din Conceşti, şi <de la>[1] Măteiu cel bătrîn de acolo, şi de la Bantăş vătah din Comeşti şi de la alţi oameni buni şi bătrîni, megiaşi dimprejur, că a venit înaintea lor Dumitra, cu fratele ei, Cazacul, fiii Năstascăi, cu rudele lor, fiii lui Dumitru Ciudenschi, nepoţii lui Mihail Ciudenschii, cu carte domnească, şi şi-au împărţit dreapta lor ocină şi dedină, satul anume Jurjeştii, pe pîrîul Podraga, care este în ţinutul Dorohoiului.

Acest sat şi l-au împărţit, dinaintea lor, în două şi s-a cuvenit în partea Dumitrei şi a fratelui ei, Căzacul, fiii Năstascăi, nepoţii lui Petriman, jumătatea de jos a acestui sat, Jurjeşti, cu două iazuri, unul de jos, care a fost al lui Petriman, şi altul la mijloc; iar în partea fiilor lui Dumitru Ciudenschii, nepoţii lui Mihail Ciudenschii, li s-a cuvenit jumătatea de sus a acestui sat, Jurjeşti, cu două iazuri, unul de sus, al lui Mantie, şi altul la mijloc, mai sus de al lui Petriman, cu mori.

Deci Domnia Mea, văzînd acest zapis de mărturie de la aceşti oameni buni—şi au arătat şi uric vechiu de moştenire pe acest sat, de la Alexandru voievod cel Bătrîn—. Noi i-am crezut şi iarăşi, şi de la Noi, am dat şi am întărit Dumitrei şi fratelui ei, Căzacul, fiii Năstascăi, nepoţii lui Petriman, această jumătate din satul Jurjeştii, jumătatea de jos, cu două iazuri, unul de jos, care a fost al lui Petriman, <şi>[5] altul la mijloc, ca să le fie lor, şi de la Noi, dreaptă ocină şi dedină şi împărţire, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris în tîrgul Iaşilor, în anul 7144 <1636> martie 14.

† Domnul a zis.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Borăleanul <a scris>.

<Pt. îns. verso, v. text. slav.).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXIII/2.

Orig., hîrtie (42 x 27,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată.

Ibidem, XXXIII/21a (trad. din 1767 iunie 14, de Gheorghe Evloghie) şi XXXIII/21b (trad. din 1741 ianuarie 25, de Miron Gafenco).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/165 (foto.).

---

[1] Omis.

[2] ко, adăugat, de aceeaşi mînă, deasupra rîndului.

[3] т şi р, în ligatură.

www.dacoromanica.ro

[4] Rupt.
[5] Omis prin haplologie.

358 1636 (7144) martie 15, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Gдже прїиде, прѣд Нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри, Хелотею ермонах и тѣгали за лице прѣд Нами на болѣрин наш[и], Лупул Пръжескул вел клъчар, радї една част за wтнинъ wт село Костещи. И тако казал ермон(а)х <Х>[1]елотею, аж(е) имал токмалу съ покоинаг(о) Иwнашко Гѣнга логоф(е)т радї тоа част за wти(н)нъ абн емu продатї, а пинѣзи ем(у) что было потокмил, а wн не дал. Й болѣрин наш, Лупул Пръжескъл вел клучар, оуказовал прѣд Нами исписок за кѣпежна wт Радул воєвода, wт пръва г(о)сп(о)дствад его, како купил тест его, Гиигѣ вел лwг(w)ф(е)т тад част за wтнинъ wт село Костещ(и), wт сег(о) въше писаиаг(о) Хилотею ермонах, радї една сто и пет бги, како свѣдантелствовавши прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми наши вѣрии болѣри, Чехан бивше вел дворник и Тъутул лwг(w)ф(е)т, аж(е) заплатил емu тот(ї) пинѣзи исплъно въ рук емu, сег(о) ермонах.

Ино нашем вѣрен болѣрин, Лупул Пръжескул вел клучар, wправил сѣ wт прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми, а Хилотею калугер, wн зостал wт прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми и въсем Съвѣтом нашим, како wт н(ъ)нѣ на прѣд бол<ше да не им>[2]дет мои[3] тегатї на болѣрин наш[и], Лупул Пръжескул вел клуч(ар), а нн добиватї за сїа част за wти(н)ни николиже, на вѣки. И нн да с(ѣ) не вмишает прѣд сим листом наш.

Ѕ Иисоу, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×ѕрмѧ март(їе) ѣї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(е)т <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont., de Lupul Prăjescul>: † Pre Costeşti, cîndu am rămas pre Filotei călugărul.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Heloteiu ieromonah şi a pîrît de faţă înaintea Noastră pe boierul nostru, Lupul Prăjescul mare clucer, pentru o parte de ocină din satul Costeşti. Şi aşa a spus ieromonahul Heloteiu, că a avut tocmeală cu răposatul Ionaşco Gheanghea logofăt pentru acea parte de ocină ca să i-o vîndă, însă banii cu care s-au tocmit nu i-a dat. Iar boierul nostru, Lupul Prăjescul mare clucer, a arătat înaintea Noastră ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod, din prima lui domnie, cum a cumpărat socrul lui, Ghianghea mare logofăt, această parte de ocină din satul Costeşti, de la acest Hiloteiu ieromonah mai susscris, pentru o sută şi cinci ughi, cum au mărturisit înaintea Domniei Mele credincioşii noştri boieri, Cehan fost mare vornic şi Tăutul logofăt, că i-a plătit deplin acei bani în mîna acestui ieromonah.

Deci boierul nostru credincios, Lupul Prăjescul mare clucer, s-a îndreptat dinaintea Domniei Mele, iar Hiloteiu călugăr a rămas dinaintea Domniei Mele şi a tot Sfatul nostru, ca de acum înainte mai mult <să nu>[2] <mai>[3] pîrască pe boierul nostru, Lupul Prăjescul mare clucer, şi nici să dobîndească pentru această parte de ocină niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

www.dacoromanica.ro

La Iaşi, în anul 7144 <1636> martie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., XX/41.

Orig., hîrtie (27,5 x 20 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată, dar imprimată pe ambele laturi ale doc.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXCV/34 (trad. din 1766 (7274) februarie 15, de Procopie dascăl de la Mitropolie).

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/166 (foto.).

---

[1] Pentru cei doi "χ" care se succed, diacul a scris doar unul.

[2] Rupt.

[3] Aşa în orig.

359 1636 (7144) martie 15, Iaşi.

† Иw Басилїє воєводѧ, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дѧ(ѧ)ръ Земли Мwлдавскоѧ. Scriem Domniia Mea la boiarinul Domniei Méle credincios, Neaniul vornicul. Dau-ţi ştire cum au avut pîră de faţ(ă), înaintea Domniei Méle, al nostru credincios boiarin, Dumitru Buhuş vistérnic, cu Ghiorghie Jorea ce-au fost pîrcălab, pentru neşti stîlpi de hotar de la Costeşti şi pentru înecatul unui hălăşteu, ce au făcut Jorea, şi pentru seliştea Costeştilor, căci au scos Jorea vecinii din vatra satului şi i-au mutat unde au fost loc de fîneaţ(ă) şi pentru neşti vecini ce au luat Ghiorghie Jorea, a vistérnicului Buhuş.

Pentr-acea, deaca vei vedea cartea Domniei Méle, să mergi acolo, să socoteşti şi să strîngi oamenii din partea Jorăi, din Costeşti, să afle cine au lepădat acei stîlpi de hotar, iar de nu vor afla vinovatul, să iai cindzeci de boi din partea Jorăi, din Costeşti, şi de pre la megiiaşi de pren pregiur, să fie pieitor(i) acei boi.

Şi să mergi să tai hălăşteul morilor Jorăi, să-şi mute morile unde au fost a tătînesău, la vadul cel bătrîn, pentru <ca>[1] să nu înéce vadul morilor a vistérnicului Buhuş.

Iar pentru vecinii, carii i-au scos de şed unde au fost loc de fîneaţ(ă), să le strici casăle şi să-i muţi în vatra satului. Aşijderi, pentru vecinii carii i-au luat Jorea, a vistérnicului Buhuş, să giure Jorea ce va fi cheltuit pentru [pentru] acei vecini, să-i întoarcă vistérnicul Buhuş, şi să iai acei vecini de la Jorea şi să-i dai pre mîna vistérnicului Buhuş, pentru că-i simtu vecini bătrîni dumisali. Aiasta scriem. Инак не вчините!

Ѕ Иc, л(ѣ)т(о) ×зр̃мѧ <7144/1636> март(їе) ѣ̃ <15>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вєл лwг(w)ф(є)т m. p.

<Pe verso, o ins. cont.>: Pentru pricina cu Jora, pi iazu şi moară; <şi alta de la înc. sec. XIX>: † Pintru Costeşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXV/115.

Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată, dar imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/167 (foto.).

www.dacoromanica.ro

[1] Omis.

360 1636 (7144) martie 15, <Iaşi>.

Carte g(o)spod de la Vasîle Vodă, din let 7144 <1636> mart(ie) 15, scriind la Dumitru vor(ni)c i Lungul armaş cum s-au pîrît de faţă Porce şi Postolachi cu Dumitru Gheuca ce-au fost vornic, pentru nişti poeni şi pentru un loc, undi au fost mănăstire Rafail(a), zicînd Porce şi Postolachi că le esti lor driaptă ocină şi moşii, iar Dumitru Gheuca au arătat înnainte Domnii Sale un uric di la Bogdan Vodă, ce scrii c-au dat un loc de prisacă lui Caraghiuzel, şi le să poronceşti să strîngă oameni bătrîni şi, di s-a afla că au fost loc domnesc, să aibă a ţine Gheuca acel loc de prisacă, iar de va fi locul de hotarul Oşeştilor, să-l ţii Porce şi frate-său, Postolachi, iar Gheuca vornic să nu aibă triabă nici cu poenile, nici cu locul de la Rafail(a). Şi, precum vor afla, să dc mărturii.

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 369, f. 83 v. - 84 r., coloana dreaptă, nr. 3.
Rez. dezv., în copia unei anaf. din 1801 iunie 5.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 244, nr. 13/9 (menţ., după acelaşi rez.).

361 <1636 martie 15-iulie 9>.

† Milostive şi luminate doamne, să fii <M>[1]ăriia Domnii Tale sănătos[2]. Dau ştire Mării Tale c-au ven<it>[1] slugile Mării Tal(e), Porcea şi frat-<s>[1]ău, Apostolachi, de Oşe<şti>[1], cu cinstită[2] cartea Mării Tale la noi, să strîngem oa<me>[2]ni buni şi să le socotim n<i>[3]şte hotară[2] de la s<at>[3] de Oşeşt(i), de care lucru ce s-au pîrît[2] înnaintea Mării Ta<le>[1] cu Dumitraşco Gheoca, pentru loc ce-au fost făcut Băisanu<l>[1] o mănăstioară, cu poene[4].

Pentra acéia, noi am strînsu oameni buni şi bătrîni den pren pregiurul acelui loc, anume: Samson de Albeşt(i), şi Gavril Ciurlan de acolea, şi Gavril de Ruginoşi, şi Gligor(e) de Cozmeşt(i), şi Porcea de Băleşt(i), şi C(î)rstea Zăpo<d>[3]ie de Cozmeşt(i), şi Dumitra<şc>[1]o de Pietreşt(i), şi Busul de F<îs>[1]tîci, şi Ştefan de a<colea>[1], şi Pavel de Cozmeşti; aceştea sint <t>[5]oţ(i) de valea Stemnicului; şi Pinul de Hultureşt(i), şi Lazor de acolea, şi Costantin de Tă<r>[1]îcéni[6], şi Dumitraşco de Buhăeşt(i), şi P<as>[3]cal de acolea, şi Portărescul[2] de Condreşte, şi Macsin de Meleşcani, şi Dumitru Popăscul de Ţigăneşt(i), şi Gorcea de acolea, şi Raţea de acolea, şi <D>[1]umitru Gîdea de acol(ea), şi Bejan de Du<m>[3]eşt(i), şi Melintie d<e acol>[1]ea, şi Vicol de Borăşti[2], şi Florea de acolea, şi Dumitru de Armeneşt(i), şi Simion de <a>[1]colea; aceşt(ea) toţi sintu de <p>[1]e apa Bîr<lă>[7]dzelului[8]; şi Gligor(e) de Gîrcini, şi Bogonie d<e ac>[3]olea, şi Căzacul de Curceci; <aceştea s>[1]intu de pre apa Ra<covei>[1].

Dec(i), milostive doa<mne>[1], ales-am dentr-aceşt(i) oameni dzéce oameniu carei au fost mai oameni buni <ş>[3]i bătrîni şi slugi domneşti, carei au ştiut hotarăle[2] acelor sate, <d>[1]e le-am pos brazde de pămîntu în capetele lor, ş-au mărsu <p>[3]re unde au ştiut că agiunge hotarul Oşeştilor. Dec(i), s-au găsit <la loc>[1]ul acel de mănăstire, ce să cheamă Rafailă, şi cu pométe şi cu fîntîni şi cu toate poenile, că sintu de hotariul satului Oşeştilor şi s(e) tinpină cu hotarăle[2] satelor despre Bîrlădzel; despre altă[2] parte, cu hotarăle[2] Racovei. Dec(i), am mărsu de-am încungiurat hotarul Oşeştilor <şi>[7] am pos

www.dacoromanica.ro

stîlpi. Iar pre ace<l>[1] loc ce-au fost mănăstirea ce să cheamă Raf<ailă ... nu au>[1] fost loc domnescu, ce iaste hotarul[9] Oşeştilor.

Iar acelui uric, ce are Dumitraşco Gheouc<a>[10] ce-au fost dvornic, <n>[1]u i s-au găsitu hotar nic(i) <l>[1]oc.

De aceasta dăm ştir<e>[10] Mării Tale şi Domnul Dumn(e)dzău să înmulţească anii şi dzilele Mă<ri>[1]i Tale, cu bună pac(e), fără de grij(ă), de la Dumn<edzău>[10] adevăr[2].

† Robii de sup<t>[1]u talpele Mării T<ale>[10], Dumitru ce <au>[1] fost dvornic şi Lun<gul armaş>[11].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Socola, V/3.

Orig., hîrtie (31 x 19,7 cm), filigran, rupt la îndoituri şi tăiat, două peceţi inelare, în tuş, neclare.

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 369, f. 84 r., coloana dreaptă, nr. 4 (rez., în copia unei anaf. din 1801 iunie 5).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/64 a, b (xero.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 244, nr. 13/9 (menţ., în rez. anaf. din 1801);
Catalog, II, p. 244, nr. 1160 (rez., cu data: <În. 1636 (7144) iulie 9>).

Datat după porunca domnească din 1636 martie 15 (v. doc. ant.) şi după întărirea din 1636 iulie 9 (v. doc. nr. 451).

---

[1] Rupt.
[2] "ă"/ ultimul "ă", redat prin ѧ.
[3] Şters.
[4] "cu poene", adăugat pe margine, la înc. rîndului.
[5] Omis prin haplologie.
[6] "î", redat prin ѧ.
[7] Omis.
[8] "Bîr<lă>dzelului", pare să fie adăugat de aceeaşi mînă, pe loc şters.
[9] "u", scris cu aceeaşi cerneală peste un ю ("iu").
[10] Lipsă; pare să fi fost tăiată marginea filei.
[11] Lipsă; completat după rez. de la Arh. St. Iaşi (v. *descr. arheogr.*).

362 1636 (7144) martie 16, Iaşi.

† Иw Басилїе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїинде, прѣд Нами и прѣд всими нашеми мwлдавски[х]ми болѣри, великими и <м>[1]алими, слоугa наш, Пътрашко Данwв(и)ч, <и съ сест>[2]ра его, Йнтемїа, с(ъ)ни ...[3], по их доброи воли, неким непонwждени, а не приселовани, и прwд<ал>[1]и своих правою wтн(и)нv и дѣдн(и)нѣ, половина село wт Дѣмѣн(и), на Пръткѣ, что ест в волост Хотинскомѣ, съ бр<ѣд>[1] за млин на рѣцѣ Пръткѣ и съ част wт став и wт млин на пwтоцѣ Черлени и съ част wт газер, что с(ѣ) приходит част twи село. Тоа продали слоузи наш, Офрим Хъждеv, за едно сто и пет десат леи битих.

И въстал сѣ слоуга наш, Офрим Х<ъ>[1]ждеv, и заплатил исплъно тих виш(е) писанух п(и)н(ѣ)зи, р҃н леи битих, въ рѣка Пътрашко Дановичь и сестри его, Йнтемїи, с(ъ)ни старwмv Дановичь(v), wт прѣд Нами и wт прѣд нашеми болѣри.

www.dacoromanica.ro

Ино Ѧи, видѣвше ны доброволною токмеж и плъноѭ(є) платѣ, а Г(оспо)дстве(о) Ѧи ещеж(є) дадохом и потвръдихом словѣсн наше, Ефрим Хъждеу, тоа пол селѡ ѡт Дѣмѣнн, съ мѣсто[4] за млнн на потоцѣ[5] Прѣтѣ, и съ став и млнн на потоцѣ Черл<ен>[1]н, и съ част ѡт газер за рибѣ и съ вес приход, како да ест нм и ѡт Нас правою ѡтн(н)ну, и кѣпежно, и ѣрнк и потвръжденїе, непорѣшенно <е>[6]мѣ николиж(є), на вѣкн вѣчнїн. И нн да с(ѣ) не ѣмншает прѣд сим листом нашем.

Пнс ѣ Ѩс, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃ѕрмѧ марть(їѳ), ѕ҃ї а(ь)нн.

† Г(о)сп(о)д(н)нъ казал.

† Пътрашко Кашот(ъ) вел лѡг(ѡ)ѳ(є)т m. p.

† Бор(ъ)лѣнул <писал>.

Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Duménii; <continuată ulterior cu precizarea>: la Hotin; <şi alta din sec. XVIII>: † Dumeni, N. 103.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Pătraşco Danovici, <şi cu so>[1]ra lui, Antemiia, copiii ...[3], de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, jumătate de sat din Duméni, pe Prut, care este în ţinutul Hotinului, cu vad de moară pe rîul Prut, şi cu parte de iaz şi de moară pe pîrîul Cerlena şi cu parte de iezer, ce se va veni în acea parte de sat. Pe aceea au vîndut-o slugii noastre, Ifrim Hăjdeu, pentru o sută şi cincizeci de lei bătuţi.

Şi s-a sculat sluga noastră, Efrim H<ă>[1]jdeu, şi a plătit deplin acei mai sus scrişi bani, 150 de lei bătuţi, în mîinile lui Pătraşco Danovici şi ale surorii lui, Antemiia, copiii lui Danovici cel bătrîn, dinaintea Noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci Noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi Domnia Mea încă am dat şi am întărit slugii noastre, Efrim Hăjdeu, acea jumătate de sat din Duméni, cu loc[4] de moară pe pîrîul[5] Prut, şi cu iaz şi moară pe pîrîul Cerl<en>[1]ii, şi cu parte de iezer de peşte şi cu tot venitul, ca să le fie lor, şi de la Noi, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7144 <1636> martie, 16 zile.

† Domnul a spus.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Borîleanul <a scris>.

<Pt. o îns. verso, v. text. slav.>.

Arh. Centr. de Stat-Chişnău, fond 220, op. 1, d. 204.

Orig., hîrtie (28,3 x 41,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri şi restaurat, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată.

Ibidem, o trad. din 1809 aprilie 9, de Costache pitar, cu data de zi greşită: 17.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXIII/47, nr. 11 (rez.) şi LI/37 (menţ.).

Arh. St. Iaşi, Ms. nr. 65, f. 233 r. (menţ.).

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iaşi, Doc. nr. 414, f. 2 v., nr. 1 (menţ. în copie modernă).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Boga, *Doc. basarabene*, VIII, nr. 1, p. 1-2 (text slav şi trad.); *Moldova*, III, nr. 167, p. 339-340 (text slav şi trad. cu caractere ruseşti).

---

[1] Rupt.
[2] Rupt; completat după precizarea făcută în paragraful următor.
[3] Loc alb; ar fi trebuit, scris ca mai jos: старѡмѵ Дановичѧ(ѵ) (lui Danovici cel bătrîn).
[4] Mai sus: брѣдъ (vad).
[5] Greşit, în loc de рѣцѣ (rîu), ca în *naraţie*.
[6] Omis.

363 1636 (7144) martie 17, Iaşi.

† Adecă eu, Pătraşco Boldescul, feciorul ...[1], scriu şi mărturisescu, cu cest zapis al mieu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nic(i) asuprit, am vîndut a mea direaptă ocină şi moşie, din uric din[2] înpărţare[3], ce am avut cu v<erii mi>[4]i, feciorii lui Miron din Sinehău, de la Eremiia Vodă[5], giumătate de sat den <Cernacău, cu>[6] locuri de mori şi de pive pre valea satului, ce iaste în ţînutul Ce<măuţilor. A>[4]ce giumătate de sat am vîndut-(o) dumisale, giupînului Gavrilaş Mătiiaş v<orni>[4]cu, dirept o sută şi optudzăci de galben(i), bani buni, însă şi cu nişte zapis(e), ce am fost pus eu zălog acea parte de Cernacău la fata lui Orăş, giupîineasa Onciului Iuraşcovic(i), pentru un inel de aur, direptu şés(ă)dzăc(i) de galben(i) de aur, care zapise <ce>[7] am făcut eu de zălojitură pre acea giumătate de sat, sîntu acmu toate pre mîna dumisale, vornicului Gavrilaş. Ş<i>[4] alţi bani, toţi mi-au dat dumnealui <de>[4]plin întru mînule noastre, ca să-i fie dumisale direaptă ocină şi <cu>[4]mpărătură, în véci, căce că eu am întrebat şi de toţ(i) verii mii, feciorii lui Miron din Sinehău, şi de altă rudă a noastră, şi nime nu s-au aflat, nic(i) au vrut nime să o cumpere, fără dumnealui, vornicul Gavrilaş.

Şi în tocmala noastră au fost dumnealui, Lupul Prăjescul marele cliucér, şi Turcul ce au fost stolnic, ot Cuzlău, şi Efrim Hajdău, şi Avraam ot Lucăcéni, şi Costantin Drăgăşescul, şi Gheorghie Corosteanul, şi Andrei Murguleţ şi alţi feciori de boiar(i) şi boiari au fost.

Şi, pre mai mare credinţă, pusu-ne-am şi pecéţi<le>[7] to<ţi>[4] şi aceşt(i) boiari, toţ(i), au iscălit.

Şi eu, Borăleanul uricar, am scris cu mîna mea acest adevărat zapis, să s(e) ştie.

Пис ѳ Їѳс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1636> март(їѥ) зї <17>.

† їѳ Василє Строич искаах <m. p.>.

† їѳ Ѧнпул Пръжескул вел клучѣр искал <m. p.>.

† їѳ Пътрашкѵ Болдескул m. p.

† їѳ Костантин Дръгушескул <m. p.; sig.>.

† їѳ Гиѡргїє Коростенул иска(л) <m. p.; sig.>.

їѳ Ѧндреи Ѧиргѣ(лє)ц искал <m. p.>[8].

<Pe verso, o ins. cont.>: Cernăcău.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/17.

Orig., hîrtie (30 x 19,7 cm), filigran, rupt la îndoituri, cu o parte lipsă în dreapta sus, două peceţi inelare, în tuş negru. Cu o copie dactilo.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/168 a, b (foto.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Karadja, *Doc.*, nr. 10, p. 32-33 (orig.); Balan, *Doc. bucovinene*, I, nr. 110, p. 210-211 (orig., după Karadja).

---

[1] Loc alb în orig.; ar fi trebuit "Toader Boldescul" (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 351-352).
[2] Pentru "de".
[3] Aşa în orig.
[4] Rupt.
[5] "ă", redat prin ѧ.
[6] Rupt; v. mai jos.
[7] Omis.
[8] Iscălitură pe verso.

364 1636 (7144) martie 19.

Ispisocŭ domnescŭ de la Vasilii v(oie)vod, în carele scriie că au datŭ şi au înoitŭ şi au întărit igumenului şi a tot soborul de la sf(î)nta m(ă)n(ă)stîre[1] Homorulŭ pe a lorŭ drépte[1] moşii şi cumpărături, din ispisocului de cumpărătură, ce au de la Radulŭ v(oie)vod, pe o j(i)rebiie, cu casă cu tot, şi cu pomăt, parte Hilipeştilor, ce ieste[1] în satulŭ Derzsca, pre care au cumpărat-o de la Derzsca pitariulŭ; şi de la Zaharica, iarăşi o casă cu jirebiie şi cu pomătŭ şi cu totŭ venitulŭ, întru acelaşi satŭ, dreptu[1] 50 taleri de argintŭ pe fieştecare[1] j(i)rebiie.

Şi iarăşi au adusŭ la Mărie Sa unŭ zapis de mărturiie de la Nicoriţă vel dvornic, în care scriie cum au venitŭ înnainte lor Axana, soţulŭ lui Nicorici, şi fata ei, Evdochiia, şi Tămaşŭ, nepotulŭ luĭ Nicoriciŭ, şi, de a lorŭ bunăvoie, de nime siliţi, nice asupriţi, şi au vîndutŭ a lorŭ driaptă moşiie din moşi, toate[1] părţile[1] lui Nicorici dintru acelaşi[1] sat, Derzsca, cîte[1] să vor alege[1]; acele li-au vîndutŭ călugărilorŭ de la sf(î)nta mănăstîre[1], dreptŭ 60 taleri.

Şi iarăşi s-au sculatŭ Dornovca şi Todoran şi au vîndut a lor driaptă moşiie, partea lor cît să va alege[1] întru acelaşi satŭ, Derzsca, cu tot venitul, dreptŭ[1] 60 de taleri.

Pentru acéia, toate[1] părţile[1] ce s-au scrisŭ mai sus, de moşiie, din satulŭ Derzsca, ca să fiie şi de la Mărie Sa moşiie şi cumpărătură sfintei m(ă)n(ă)stiri Homorului, cu tot venitul.

7144 <1636> mar(tie) 19.

Bibl. Acad., Ms. nr. 111 (Cond. M-rii Homor), f. 23 v., nr. 24.
Copie prescurtată, din a doua jum. a sec. XVIII, de Vartolomei Măzăreanu.
Arh. St. Suceava, Doc. III/18, f. 1 v., nr. 8. (rez., cu data de zi: 9, într-un perilipsis din 1749 mai 28).
Arh. St. Iaşi, CCLIX/3, f. 14, nr. 24 (menţ., după orig. slav, însoţit de copie şi trad., din 1804 septembrie 27, cu data de zi: 9).

EDIŢII: *Tezaur sucevean*, p. 144, nr. 371 (rez., după rez. din 1749).

---

[1] "e"/ultimul "e", redat prin ѣ.

www.dacoromanica.ro

† М>[1](н)л(о)стїю б(о)жїею, Мы, Иw Басилїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоw. Знаме<ни>[2]то чиним нс[3] сим листом нашим, въсѣм кто на ним възрит или кто <чтѣ>[2]чїи его оуслишит[4], wж(е) прїидошѣ прѣд Нами и прѣд усими нашеми мwлдавски[х]ми болѣри, великими и малими, болѣрину нашему, Конди митник, по его доброю волю, неким непоужден а не приселован, и продал своего правою wти(н)ну и купежно, wт нарѣденїе за викупленїе что имал wт ...[1] воевода, едно село, на имѣ Поприканїи, на Тиводва, между Посадничим и между Кърничѣ<нн>[2]м, что ест у волост Йскому. Тот продал болѣрину Г(о)с(по)д(ст)в(а) Ми вѣрному, пан Юрдакїи великому вистѣрник, радї една сто уги, п(н)нѣзи добрыхъ. И въстал наше бwлѣрин вище писан, Юрдакїи вел вистѣрник, и дал[5] тыхъ вище реченнїи п(н)и(ѣ)зи, р уги, п(н)н(ѣ)зи добрыхъ, wт прѣд Нами и wт прѣд наш<ни>[2]ми болѣри, въ руки Конди митник; а ему было купежнw wт Тоадер Гогонец, wт урик за дѣди(н)ну что имали дѣдове его wт Стефана воевода Стараго.

Ино Г(о)сп(о)д(ст)в(о) Ми, видѣвше меж(е)[3] ними доброволною токмеж и плънож(е) плату въ рукаx болѣрину нашему, Конди митник, а Г(оспо)д(ст)в(о) Ми еще, и wт Нас, дадохом и потверъдихом болѣрину наше<мѹ>[2] вѣрному вище писанно, п(а)ну Юрдакїиви великому вистѣрни<к>[2], тое прѣд реченному село, на имѣ Поприканїи, на Тиводва, между Посадничим и меж(е) Кърничѣним, что ест у волост Йскому, како да <ест>[2] ему, и wт Нас, правою wти(н)ну, и купежно, и урик и потверъжденїе, ему и дѣтим его, и wнучатом, и прѣwнучатом, и прѣщюрѣтом и въсему роду его, кто с(а) ему изберет или ближнѣи, непорушенному николиже, на вѣки вѣчнїи.

И хотар тому вище писанному село, на имѣ Поприканим на Тиводва, меж(е) Посадничим и меж(е) Кърничѣним, да <ест>[2] ему хотар по где ему хотарил и столпил наше вѣрнїи и почитеннїи болѣрин, пан Думитрашко Шолдан великїи дворник Горнѣи Земли, и пан Некула Катарџиул вистѣрник, съ людї добрыхъ и старыхъ, межнашїи wт wкръстъ, на имѣ бѣше: Лупул Дърлъу wт Крънинчѣни, и Кошчюг wт там, и Петрѣ wт там, и Ярсиніе wт Шендрѣни, и Иwнашко Сасул wт там, и Самсон wт там, Тѣтѣ тиж(е), и Басилїе wт Иwнъшѣни, и Павъл wт Мълъещи и нинъ людї добри и старин. И починиш того хотар wт уст Тиводви, по ниже село, право на гило[6], по на лѣса, у вѣрху гору где сѣ зовет Гор Белкїи; wт толѣ, право у долу, по на <н>[7]нваx, даж(е) до долину и через долину и через великое дорогу что прїиндет wткъ Йскїи тръг, до едни сто<л>[2]п каменїи что <п>[7]оставило с(а) тамъ, wт вище дорога; wт толѣ, на дило, у Могило Хилипа; wт т<олѣ>[7], ...[8], даж(е)[2] до едни сто<л>[2]п каменнїи wткъ хотар Монмещим wт толѣ идет пакиж(е) у долу, до друг сто<л>[2]п каменнїи, wткъ хотар Пурничѣним; wт толѣ прав<о>[2] по вище усти великому дорогу, гдеже индет до Могила Б<ол>[7]ѣром; wт толѣ идет у долу, пониж(е) Пурничѣним, и ударѣет хотар въ усти Трошином, до едни сто<л>[2]п каменїи через Жиж<їи>[9], гдеж(е) била една търлъ, а wт толѣ право у хрѣблю попи, до едни сто<л>[2]п кам<ен>[7]нїи на глав хрѣблю; <а wт тол>[7]ѣ пр<аво чере>[7]з ровнїи, до друго сто<л>[2]п каменїи, въ сред рувнїи; wт толѣ, до друг сто<л>[2]п каменїи по<д>[2]ли едни дорог, у потриву едним търним; wт толѣ, свѣ тот дорог до друг сто<л>[2]п каменнїи; wт толѣ у великою дорог, до друг сто<л>[2]п каменнїи; wт толѣ, све дорогу великою, у долу, даж(е) до Тиводва и матку Тиводви, до водѣ Жижїи, даж(е) до усти Тиводве. Тамъ с(а) съ въкуплѣет вес хотар селом Поприканим.

www.dacoromanica.ro

Ѩ на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства, виш(е)[3] писаниаго, Мъ, Иw Басиліе воевода, и вѣра прѣвъзлюбленаго и сръ[с]д(ь)чнаго ѿ(ъ)на Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Ми, Иwан воевода, и вѣра болѣри нашиx: вѣра п(а)на Савин Пръжескоу великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Думитрашко Шолдан великаго дворника Гwрнѣи Земли, вѣра п(а)на Гаврил гетмана и пръкълабоу Сучавскому, вѣра п(а)на Думитрy Бухушѣ и п(а)на Пътрашко Чоголѣ, пръкълабове Хотинскїи, вѣра п(а)на ...[1], пръкълаби Немецкїи, вѣра п(а)на ...[1], пръкълаби Романскїи, вѣра п(а)на Ѩпостол Катаржиул постелника, вѣра пана Глигорїе Vрѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Гewргїе чашника, вѣра пана Грама столника, вѣра п(а)на Думитрашко комиса и вѣра въсиx болѣри нашиx мwлдавскиx, вели<ки>[2]ми и малими.

Ѩ по нашим животѣ и г(о)сп(о)д(ство)вании, кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтиx наше или wт наш(е)го рода или пак бѣд ког(о)[3] Б(о)гъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ бити нашїи Земли Мwлдавскои, тот би ему не порушил нашего устроенїе и потверъжденїе, нъ аби ему дали и укрѣпили, за что естъ ему правою wти(н)ну и купежиу на его правїиx <и>[2] питоми п(и)и(ѣ)зи.

Ѩ на булшїи крѣпости и потверъжденїе тому въсему више писаниому, велѣли есми нашему вѣриому и почтениому болѣрии, п(а)ну Пътрашко Башотъ великому лого<фе>[2]т, писати и наше печат завезати къ сему истениому листу нашему.

Писал Стра<тила>[7]т <Бо>[7]рлѣиул, v Иcоx, в(ъ) л(ѣ)то ×ѕрмѧ, м(е)с(ѣ)ца март(їе), к̄ д(ь)ни.

Иw Басилие вwиевwда[10] <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Съи оурик ест п(а)нѹ Юрдакїеви великому вистѣриик, на село Поприкани, wт волост Искому, на Жижїе.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau care o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru, Conde vameş, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, din dresele de cumpărătură pe care le-a avut de la ...[1] voievod, un sat, anume Popricanii, pe Tivova, între Posadnici şi între Cîrnicéni, care este în ţinutul Iaşi. Acesta l-a vîndut credinciosului boier al Domniei Mele, pan Iurdachii mare vistiernic, pentru o sută de ughi, bani buni. Şi s-a sculat boierul nostru mai susscris, Iurdachii mare vistiernic, şi a dat acei bani mai sus zişi, 100 de ughi, bani buni, dinaintea Noastră şi dinaintea boierilor noştri, în mîinile lui Conde vameş; iar lui i-a fost cumpărătură de la Toader Gogoneţ, din uricul de dedină pe care l-au avut bunicii lui de la Ştefan voievod cel Bătrân.

Deci Domnia Mea, văzînd între ei tocmeală de bunăvoie şi plată deplină în mîinile boierului nostru, Conde vameş, Domnia Mea încă, şi de la Noi, am dat şi am întărit credinciosului nostru boier mai susscris, pan Iurdachii mare vistiernic, acest sat mai înainte zis, anume Popricanii, pe Tivova, între Posadnici şi între Cîrnicéni, care este în ţinutul Iaşi, ca să-i <fie>[2] de la Noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răsstrănepoţilor şi la tot neamul lui, care i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai susscris, anume Popricani, pe Tivova, între Posadnici şi între Cîrniceni, să-i <fie>[2] hotar pe unde a hotărnicit şi stâlpit credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, şi pan Necula

www.dacoromanica.ro

Catargiul vistiernic, cu oameni buni şi bătrîni, megieşi din prejur, care au fost anume: Lupul Dîrlău din Cîrnicéni, şi Coşciug de acolo, şi Petrea de acolo, şi Arsinie din Şendréni, şi Ionaşco Sasul de acolo, şi Sanson de acolo, şi Tétea de asemenea, şi Vasilie din Ionăşéni, şi Pavăl de la Mălăeşti şi alţi oameni buni şi bătrîni. Şi începe acest hotar de la gura Tivovei[11], pe din jos de sat, drept la deal, pe la pădure, în vîrful dealului, unde se cheamă Dealul Mare; de acolo, drept la vale, pe la ogoare, pînă la vale, şi peste vale şi peste drumul mare care vine dinspre tîrgul Iaşilor, pănă la un stâlp de piatră ce s-a pus acolo, din sus de drum; de acolo la deal, la Moghila lui Hilip; de acolo, ...[8], pînă la un stîlp de piatră dinspre hotarul Moimeştilor; de acolo merge iarăşi la vale, pînă la alt stîlp de piatră, dinspre hotarul Puricénilor; de acolo, drept pe din sus de gura drumului mare, unde merge la Moghila Boierilor; de acolo merge la vale, pe din jos de Puricéni, şi loveşte hotarul la gura Troianului, la un stîlp de piatră, peste Jijia, unde a fost o tîrlă[11], iar de acolo drept la zăgazul popii, la un stîlp de piatră în capătul zăgazului, <iar de acolo>[7] drept peste şes, la un alt stîlp de piatră, în mijlocul şesului; de acolo, la alt stîlp de piatră, pe lîngă un drum, în faţa unor spini; de acolo, tot acest drum, pînă la alt stîlp de piatră; de acolo, la drumul mare, la alt stîlp de piatră; de acolo, tot drumul mare, la vale, pînă la Tivova şi pe matca Tivovei pînă la apa Jijiei, pînă la gura Tivovei. Acolo se încheie tot hotarul satului Popricani.

Iar la aceasta este credinţa Domniei Noastre, a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa prea iubitului şi scumpului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Buhuş şi panului Pătraşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului ...[1] pîrcălab de Neamţ, credinţa panului ...[1] pîrcălab de Roman, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gligorie Uréche spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întocmirea şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească pentru că îi este dreaptă ocină şi cumpărătură pe banii lui drepţi <şi>[2] proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitutului nostru boier, pan Pătraşco Başotă mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Stră<tula>[7]t <Bo>[7]răleanul, la Iaşi, în anul 7144 <1636>, luna martie, 20 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>[10].

<Pe verso, o îns. cont.>: (Acest uric este al panului Iordache mare vistiernic, pe satul Popricani, din ţinutul Iaşi, pe Jijie); <şi alta, din sec. XVIII>: Uricu pe Popricani, în cari esti pus şi suretul de hotaru şi arată de Tiova.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XLV/139.

Orig., perg. (53,5 x 70,5 cm), pecete (diam. 9,4 cm) atîrnată (şnur de mătase verde şi albastră), cu legenda identică cu cea de la doc. nr. 54.

Ibidem, XLV/140 (trad., din 1839 martie 9, de Hrisant ieromonah) şi XLV/141 (copie după aceeaşi trad.); ibidem, CCCXII/29 (copie după trad.) şi XLV/70 (trad., încredinţată la 1777 august 20 de Iordache mare clucer, cu data greşită: 7143 <1635> iunie); LXXVIII/20 (rez., într-

www.dacoromanica.ro

un opis cu scrisorile S. Rădescu); LXXVIII/33 (rez.); CXLVI/2, f. 1 (rez.); DLXXXIII/140 (menţ.); Anaf. nr. 5, f. 3 v. - 4 r. (rez. cu hotarnica în extras, după trad. din 1777);

Arh. St. Bucureşti, A. N., CCXXI/13, nr. 4 (copie după trad., cu omisiuni).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/65 (xero. după copia de la Arh. St. Bucureşti).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 114-120 (text slav şi trad.); Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 24, nr. 107 (rez. după orig.);

Catalog, II, nr. 1139, p. 239-240 (rez.).

---

[1] Loc alb în orig.

[2] Omis.

[3] Aici, ca şi deseori în continuare, după ultima consoană scrisă în rînd, paieroc.

[4] ѵ, scris distinct peste un dublu о.

[5] и дал (şi a dat), adăugat între rînduri de aceeaşi mînă.

[6] În loc de дило.

[7] Şters.

[8] 10-12 litere şterse; în trad. din 1839; "dumul în sus", dar, după cum reiese din paragraful anterior, hotarul depăşise drumul, aşa încît nu este exclusă o eroare de interpretare a textului şters.

[9] Rupt.

[10] În cliinovar.

[11] Aşa în orig.

[12] Stricat.

366 1636 (7144) martie 20, Iaşi.

† Иѡ Басилїе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(е) тот[и] истинїи болѣрии наш[и], Дѵмитрашко Гевка бив дворник глотнїи, ѳказовал, прад Нами и прад нашими болѣри, едии запис за свѣдителства ѡт нашиҳ вѣрии и почитеии болѣри, Савин Пръжескѵл вел дворник и ѡт Кикош вел шетрар, тако писавши, како прїинде прѣд ними Бълан Булпе съ виѵц(и) его, Тодер и бр<а>[1]т <е>[1]го, Кр(ъ)ста, с(ъ)и(о)ве Сори, и Ѩримїика, виѵк(а) Флори, по иҳ доброе воли, неким непоиѵждении а ни присиловании, и продал(и) част(ъ) иҳ за ѡтн(и)иѵ и викупленїе, что купил ѡт(ь)цъ иҳ, Пъкурар Булпе, ѡт село Рътѵмпънещи, что с(а) зовет Гречїи, ѡт вишнѣа част три ниви ѳ чело и три ниви и пол ѡт част инжиѣа, пакиж(е) ѵ чело, съ брѵд за млеиѵ, и съ мѣсто за пасика, и съ сѣножати и съ копанїе. Тоти[2] частъ продал(и) Дѳмитрашкови Гевка бив дворник, за пет десѣт злоти битиҳ; что тоа част(ъ) било викупленїе Пъкурарови ѡт Басилка, дъщи Мърїеи, и ѡт брат его, Грозав, и ѡт част ѳюк[3] иҳ, Негрити, и ѡт половина част Грозав, брат еи.

И тиж(е), прїинде прѣд Нами Ѩлеѯа и сестра ег(о), Мърїика, с(ъ)и(о)ве Мафтеи Кърас, виѵц(и) Никоар(ъ), по иҳ доброе волѣ, и продал(и) иҳ правда ѡтн(и)иѵ и дѣдиниѵ ѡт село Гръдещ(и), на Тутова, и ѡт Стрънба, въсѣ част иҳ что с(а) изберет, съ мѣсто за млеи и съ сѣножати. Тоа продал(и) пак болѣрин(ѳ) наш виш(е) писан, Дѵмитрашко дворник, за два десѣт злот(и) бит(иҳ), како да ест емѵ съ въсем дадоҳом.

И въ том, тиж(е) дал(и) и потвръдили емѵ, ѡт исписок за викупленїе ѡт Ѩлеѯандрѵ Илиаш воевода, една част за ѡтн(и)иѵ ѡт село Костещ(и), на

www.dacoromanica.ro

Хо[хъ]рѣшта, что тоа част за wти(и)ну дал Тоадер съ брат его, Кр(ъ)стѣ, с(ъ)и(о)ве Робул, въсѣ част иѫ wт тот село, Костеѫ(и). Тоа дал(и) Думитрашкови дворник, радї едни кон добро, бичѹловат за пет десѣт злоти. Тѣм радї да ест ему съ въсем доходом.

И тиж(ε) дал(и) и потвръдил(и) есми ему едно мѣсто за пасика ѹ село Ръкитоаса, на Зелетин, что тот мѣсто за пасика дал и подаровал Барнава, съ с(ъ)и(о)ве ег(о), Мифт<о>[1]аїε, и Йдроник и Ишнашко. Тоа подаровал(и) Думитрашкови дворник<ѵ>[4], ѵ тоа потока, Ръкитоаса, wт више или wт нижи, <г>[4]де хощет ши въсадите пасика, [съ] елико връго<щет>[1]ε по wкр(ъ)стъ съ секирїѫ.

Тѣм радї, тоти въси виш(ε) [прад] р<ε>[1]чениѣи части за wти(и)ну, съ мѣсто за млеѹ, <и за п>[1]асики, и съ сѣножатї и съ въсѣми приходами, да ест болѣрин(ѹ) наш више писанно, Думитрашко бив дворник, wт Г(о)сп(о)дстве(а) Ми правїи wти(и)ни, и викѹпленїε, и ѹрик и потвръжденїε, ему и чадом его, непорошен(о) николиж(ε), на вѣки вѣчиїх. И ни да се и<ε>[4] ѵмншает.

Пис <ѵ>[1] Йс, в(ъ) лѣто ҳзрмѧ мар(тїε) к.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лwг(w)ф(ε)т m. p.

† Фоча <писал>.

<În josul filei, un exerciţiu de pană>: Şi din t ...; <iar pe verso-ul f. a doua, o ins. din sec. XVIII>: † Ispisocul de la Vas(i)lie Vod(ă) pentru părţi de moşie a lui Bănila Hulpeş, a nepoţilor lui Toader şi Cîrst(ea), ficiori Sorii şi [a] Arimicăi, ficiorul Florii din Greci, trei pămînturi din part(ea) din sus şi trei pămînturi şi p(o)l din par(ea) din jos şi a Alecsăi şi a Mării(i), ficiorilor lui Maftei din Grădeşti şi din Strî<n>[4]ba şi a lui Toader şi a Cîrsti(i), ficiori Robului din Costeşti, ce au vîndut lui Dumitraşco Gheucăi vornicului; <şi alta, din sec. XIX>: 7148 <1640> mart(ie) 20. Am însămnat tot.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru, Dumitraşco Gheuca fost vornic de gloată, a arătat înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, un zapis de mărturie de la credincioşii şi cinstiţii noştri boieri, Savin Prăjescul mare vornic şi de la Chicoş mare şetrar, astfel scriind, că a venit înaintea lor Bălan Vulpe cu nepoţii lui, Toader şi fratele lui, Cîrstea, fiii Sorei, şi Arimiica, nepoata Florii[5], de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şiau vîndut părţile lor de ocină şi cumpărătură, pe care le-a cumpărat tatăl lor, Păcurar Vulpe, din satul Rătumpăneşti, care se numeşte Grecii, trei pămînturi în frunte din partea de sus şi trei pămînturi şi jumătate din partea de jos, iarăşi în frunte, cu vad de moară, şi cu loc de prisacă, şi cu fineţe şi cu o săpătură. Această[6] parte au vîndut-o lui Dumitraşco Gheuca fost vornic, pentru cincizeci de zloţi bătuţi; care, acea parte, a fost cumpărătură lui Păcurar de la Vasilca, fiica Măriei[7], şi de la fratele ei, Grozav, şi din partea unchiului[3] lor, Negrita, şi din jumătate de parte a lui Grozav, fratele ei.

Şi de asemenea, a venit înaintea Noastră Alexa şi sora lui, Măriica, fiii lui Maftei Căras, nepoţii lui Nicoară, de bunăvoia lor, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din satul Grădeşti, pe Totuva, şi din Strînba, toată partea lor ce se va alege, cu loc de moară şi cu fineţe. Aceasta au vîndut-o iarăşi boierului nostru mai susscris, Dumitraşco vornic, pentru douăzeci de zloţi bătuţi, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea îi dăm şi îi întărim, din ispisoc de cumpărătură de la Alexandru Iliaş voievod, o parte de ocină din satul Costeşti, pe Ho[hă]răiata, care,

www.dacoromanica.ro

această parte de ocină, i-a dat-o Toader cu fratele lui, Cîrstea, fiii lui Robul, toată partea lor din acest sat, Costeşti. Aceasta i-au dat-o lui Dumitraşco vornic, pentru un cal bun, biciuluit la cincizeci de zloţi. Pentru aceea, să-i fie lui cu tot venitul.

Şi de asemenea, i-am dat şi i-am dăruit un loc de prisacă în satul Răchitoasa, pe Zeletin, care, acest loc de prisacă, l-a dat şi l-a dăruit Varnava, cu fiii lui, Mift<o>[1]die, şi Andronic şi Ionaşco. Pe acesta l-au dăruit lui Dumitraşco vornic, pe acest pîrîu, Răchitoasa, din sus sau din jos, unde va vrea el să întemeieze prisacă, [cu] cît va arunca împrejur cu securea.

Pentru aceea, toate aceste mai sus [înainte] zise părţi de ocină, cu loc de moară, <şi de>[1] prisacă, şi cu fîneţe şi cu toate veniturile, să fie boierului nostru mai susscris, Dumitraşco fost vornic, de la Domnia Mea, drepte ocini şi cumpărătură, şi uric şi întărire, lui şi copiilor lui, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

Scris <la>[1] Iaşi, în anul 7144 <1636> martie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Focea, <a scris>.

<Pentru îns. verso v. text. slav.>.

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/39.

Orig., hîrtie (38,9 x 27,3 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipit, pecete mijlocie în ceară roşie, pierdută.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 137, p. 230-233 (text slav şi trad.).

---

[1] Rupt.

[2] Greşit, în loc de тота, тоа (această), ca mai sus şi mai jos.

[3] Greşit, în loc de тютки (mătuşii), cum cere numele propriu şi pronumele ѥи (ei) de la sf. frazei.

[4] Omis.

[5] Greu de precizat nominativul şi, implicit, genul, forma genitivală din textul slavon permiţînd ambele alternative.

[6] V. n. de la textul slavon.

[7] Aşa în textul slavon.

367 1636 (7144) martie 20, Iaşi.

† Їѡ Басиліѣ воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Adecă au vinit înnaintea Divanului Domniei Méle ai noştri credincioşi boiari, Dumitru Buhuş vistérnic şi Lupul Prăjescul clucér, şi s-au pîrît de faţă(ă) pentru satul Boldeştii, dzicîndu boiarinul Domniei Méle, Lupul Prăjescul, că acel sat au fost cumpărătur(ă) mai demult tătîne[3]-său, lui Necoar(ă) Prăjescul, şi i să cade să cumpere iarăşi ei[2] acel sat.

Deci, Domniia Mea am socotit cu tot Devanul, dup(ă) légea ţărîi, ş-am aflat cum Necoar(ă) Prăjescul au schimbat această cumpărătur(ă), ce mai sus scrie, cu Calapod, şi au luat pentru Boldeşti altă moşie, satul Stolnicénii, unde sint casăle lui Ionaşco Prăjescul.

www.dacoromanica.ro

Deci, au rămas boiarinul Domniei Méle, carili mai sus iaste scris, Lupul Prjescul[3] clucér, şi frate-său, Ionaşco Prăjescul jitnicér, din toată légea Domniei Méle şi a ţărîi, cum să n-aibă nici o treabă de acmu înainte cu satul, cu Boldeşti, iar boiarinul Domniei <M>[4]éle, carili mai sus scriem, Dumitru Buhuş vistérnic, s-au îndreptat: cum au cumpărat pîn(ă) a<c>[4]mu, să cumper(e) şi de acmu tot satu<l>[4] Boldeştii, de la cini va vinde de bun(ă)voe.

Şi alt(u) nime să nu s(ă) amésteci. Într-alt chip să nu fie.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> март(їѣ) к <20>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

Пътрашко Башот(ъ) вєл лwг(w)ф(є)т m. p.

<Pe verso, o ins. cont.>: Pîră ce am avut cu clucearíul, pentru Boldeşti; <şi alta, ulterioară>: Boldeştii.

Arh. St. Iaşi, DCLXXXV/30.

Orig., hîrtie (30 x 20,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri şi lipit, pecete mijlocie în ceară roşie.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/147 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 68, p. 107-108 (orig.).

---

[1] "î", redat prin ѧ.

[2] Adică Lupul Prăjescul şi fratele său, Ionaşco (v. mai jos).

[3] Aşa în orig.

[4] Rupt.

368 1636 (7144) martie 20, Iaşi.

† Їw Басилїє воєводд, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мwлдвскоѧ. Scriem Domniia Mea la al nostru credincios boiarin, Chicoş şetrariul cel mare. Dăm ştire dumitali că Domniia Mea m-am m(i)l(o)stivit şi am miluit pre boiarinul Domniei Méle credincios, Dumitru Buhuş vistérnic, cu <un>[1] vad de moar(ă) în gîrla Jijiei şi cu loc de sat, să-şi descaleci şie oameni, să fie de treaba morilor.

Pentr-acéia, <te>[1]-am ales pre d(u)mn(ea)ta, să mergi acolo, să socoteşti unde iaste acel loc de mori, să faci acelor oameni loc, să aibă undc ara[a], şi loc de fînéţ(e) şi de prisăci şi de altă ce va trebui să să hrănească, şi să alegi pre unde va fi loc adevărat a Domniei Méle. Iar pre unde vor fi locuri a nescari mănăstiri, să nu s(ă) înpresoare.

Şi acest loc a boiarin(u)lui Domniei Méle, ce mai sus scrie, Dumitru Buhuş vistérnic, să[2] socoteşti să fie pre lîngă un loc a mănăsti<r>[1]e a Pîngăraţilor, ce le iaste dare de la Andreiu hatmanul, dintru un dres carile i-au fost lui miluire de la Pătru Vodă. Şi să pui sémne, pre unde veri[3] alége, şi să-i dai ştiri Domniei Méle cu o scrisoare, cum ţ-am şi mai dat Domniia Mea învăţătur(ă). Aiasta scriem. Инак не бѹ<дє>[4]т.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> март(їѣ) к <20>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вєл лwг(w)ф(є)т m. p.

<Pe verso, o ins. cont.>: † La Chicoş şetrar, de hotarul satului din Branişt(e).

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/4.
Orig., hîrtie (31,7 x 21 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie.
Ibidem, CMLII/96 (copie prescurt.).
Arh. St. Iaşi, CCLIX/1, f. 5 r., nr. 5 (menţ., într-un perilipsis cu scrisorile moşiei Posadnici, ţ. Iaşi, cu siliştele ei) şi LXXVIII/20, nr. 1 (menţ. referitoare probabil la acelaşi doc., într-un perilipsis pentru Rădeni, din 1825 iunie 1).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/169 (foto.).

EDIŢII: Rosetti, *Bohotin*, nr. X, p. 208 (orig., cu data de an greşită: 1633 (7141).

---

[1] Omis.
[2] "ă", redat prin ѧ.
[3] "veri", scris pe loc ras.
[4] Sub pecete.

369 1636 (7144) martie 22, Iaşi.

† Иѡ Басилїе воевода, в(о)жїею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Молдавскон. Ѡж(е) Г(о)сп(о)дств(о) Ми дал(н) и потвръдил(н) есми болѣр нашь, Дѹмитрашко[1] Гевка бив дворник глотнїи, его правда wти(н)ну и викупленїе, wт исписок за купежна что имал wт Гашпар воевода, половина брод за млен, част прѣдна, съ мѣст(о) за една млен, ѹ Гръло Пѹтною, ѹ село Блотещ(н), что ест ему купежнад wт Басилїе и wт жена ег(о), Мърїа, дочка Брънѣсъ, за три десѣт и пет тал(ерн) сребр(ънух).

И тиж(е) дал(н) и потвръдил(н) есми ем(у) една виноград wт село Ишнъшещи, что ѹ волост Текѹчском(у), что тад виноград ест ему викѹпленїе wт Нъстасїе, с(ъ)нъ ...[2], за два десѣт и пет тал(ерн) сребр(ънух).

Тѣм радї, тое виш(е) реченное пол брод за млен wт село Болътещ(н)[3], на Гръла Пѹтнои, и една вин(о)град wт сел(о) Ишнъшещ(н), да ест волѣрин(у) нашь, Дѹмитрашко[1] дворник, и wт Нас, уник и потвръжденїе, съ въсем доходом.

И въ том, тиж(е) дал(н) и потвръдил(н) есми ем(у) една част за wти(н)ну wт село Ръкитиш, част Петрен[4], елико с(ѣ) изберет, что ест ему викѹпленїе wт Бърнава и wт жена ег(о), Кирѣна, и wт с(ъ)ни нх и съ мѣсто за пасика и съ сѣножатї, рад(ї) три десѣт тал(ерн) сребр(ънух). Ѩ Бърнаве било ем(у) пак купленїе wт Петрѣ и wт с(ъ)н(о)ве ему, имѣ: Ѩитон, и Ѩндроник, и Ѩрсенїе, и Ѩксенїе и Нистор. И тиж(е), продал ему Тома, с(ъ)нъ Грозав wт Ръкитиш, въсѣ част Болдеи[4] wт тог(о) сел(о), Ръкитиш, радї пет на дес(ѣ)т злотї сребр(ънух).

Тѣм радї, да ест ему и wт Г(о)сп(о)дств(а) Ми wти(н)ну и уник и потвръжденїе, съ въсем доходом, непорошену николиж(е), на вѣки. И ни да се не умншает.

V Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрмѣ март(їе) кѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лиг(ѡ)ф(е)т m. p.

† Фоча <писал>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: ѿт Пѵтна и ѿт Рѣкитиш[5]; <alta, din prima jum. a sec. XIX): Răchitiş; <şi două ins. grec.>:

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit boierului nostru, Dumitraşco Gheuca fost vornic de gloată, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Gaşpar voievod, o jumătate de vad de moară, partea din faţă, cu loc pentru o moară, pe Gîrla Putnei, la satul Băloteşti, care îi este cumpărătură de la Vasilie şi de la femeia lui, Măriia, fiica Brănései, pentru treizeci şi cinci de taleri de argint.

Şi de asemenea, i-am dat şi i-am întărit o vie din satul Ionăşeşti, care este în ţinutul Tecuciului, care, această vie, îi este cumpărătură de la Năstasie, fiul ...[2], pentru douăzeci şi cinci de taleri de argint.

Pentru aceea, această mai sus zisă jumătate de vad de moară din satul Bolăteşti[3], pe Gîrla Putnei, şi o vie din satul Ionăşeşti să fie boierului nostru, Dumitraşco vornic, şi de la Noi, uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea i-am dat şi i-am întărit o parte de ocină din satul Răchitiş, partea Petrei[4], cît se va alege, care îi este cumpărătură de la Vîrnav şi de la femeia lui, Chireana, şi de la fiii lor şi cu loc de prisacă şi cu fîneţe, pentru treizeci de taleri de argint. Iar lui Vîrnav i-a fost iarăşi cumpărătură de la Petrea şi de la fiii lui, anume: Anton, şi Andronic, şi Arsenie şi Acsenie şi Nistor. Şi de asemenea, i-a vîndut Toma, fiul lui Grozav din Răchitiş, toată partea Boldei[4] din acest sat, Răchitiş, pentru cinsprezece zloţi de argint.

Pentru aceea, să-i fie şi de la Domnia Mea ocină şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> martie 22.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

<Pentru ins. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Răchitoasa, I/1.

Orig., hîrtie (31 x 21 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roşie, căzută. Cu o trad., din 1712 (7220) ianuarie 10, de Axinte Uricariul, ibidem, I/2;

Ibidem, Ms. nr. 573 (Cond. M-rii Răchitoasa), f. 67 (copie).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/66a (xero. după orig.) şi I/66 b (xero., după trad. din 1712).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 240, nr. 1140 (rez.).

---

[1] т, р şi ш, în ligatură.

[2] Loc alb în orig.

[3] Mai sus: Бълотеш(и) (Băloteşti).

[4] Aşa în orig.

[5] "De la Putna şi de la Răchitiş".

www.dacoromanica.ro

† Иw Басилїє воєвода, в(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскон. [1] Сѫж(є) прїндошѣ, прѣд Намн и прѣд нашимн болѣрн, великимн и малимн, слѣга наш, Кондрѣ Малнч, и съ многн мартѣрї[н], людї добрн, wкръст(н) меџїѣш(н), нмѣ: Гнwргїє Манкъш wт Ѹрнканн, и Лѣпѣл wт там, и Истратїє wт там и ннн҂ людн добрн, и жаловали сѣ прѣд Г(ос)п(о)д(ст)в(а) Мн аже наредѣнїє что нмал за дѣдн(н)нѣ, wт половнна село Ѹрнканїн, что ѣ в(о)лост Кърлигътѣр(а), wт вншна част, третаа част, казал бо нзгнб когда пришол Кос[с]тантнн воєвода н съ многа вонско лѣховн въ земли нашн.

Таж(є) Г(о)сп(о)дств(о) Мн, wко ѣвндѣ҂ тотн мартѣрї[н], людї добрн, вѣровахом н дали н потвръднли есмн емv, слѣга наш, Кондрѣ Малнч, на тѣ҂ частн за wтн(н)нѣ wт село Ѹрнканн, wт половнна село, част вншнаа, третаа част, wт ватро село н wт полѣ н wт водо н wт вес прнхот[2], како да ест н wт Г(о)сп(о)дств(а) Мн права wтн(н)нѣ н дѣдн(н)нѣ, съ въсѣм доҳодом, непорошен.

И тнж(є), <дае>[3]м и потвр<ъжд>[4]аем слугa наш, Кондрѣ Малнч, <на є>[4]г(о) пр<аво>[4] wтн(н)нѣ и внкѣпленїє, что wн себе кѣпнл w<т>[3] Хнлнп Блеха<н, wт>[4] половнна <село>[3] Ѹрнканїн, вншнаа ча<ст>[4], тре<таа част>[4] wт тоаа третаа част что сѣ изберет част Блеха, w<т>[4] нспнсок за внкѣпленїє что ѣказовал К<он>[4]дрѣ Малнч wт Костантнн воєвода.

Такожде, н Г(о)сп(о)дств(о) Мн дали н потвръднли <есмн>[5] слѣга наш, Кондрѣ Малнч, на тѣ҂, wт половнна село вншна, третаа част wт третаа част, что сѣ нзберет, како да ест его[6] права wтн(н)нѣ, и внкѣпленїє, н ѣрнк н потвръжденїє, непорошеномѣ нколнж(є), на вѣкн. И нн да се н<є ѣ>[4]мншает.

Оу Йс, л(ѣ)т(о) ҳзрмд̃ март(їє) кв̃.

† Сдам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т <m. p.>.

† Кордаат <пнсал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Condrea Malici, şi cu mulţi martori, oameni buni, megieşi dimprejur, anume: Ghiorghie Maicăş din Uricani, şi Lupul de acolo, şi Istratie de acolo şi alţi oameni buni, şi s-au jeluit înaintea Domniei Mele că dresele ce le-a avut de moştenire, din jumătate din satul Uricanii, ce-i în ţinutul Cîrligătura, din partea de sus a treia parte, a spus că le-a pierdut cînd a venit Costantin voievod şi cu multă oaste leşească în ţara noastră.

Astfel Domnia Mea, dacă am văzut aceşti martori, oameni buni, am crezut şi i-am dat şi i-am întărit lui, slugii noastre, Condrea Malici, aceste părţi de ocină din satul Uricani, din jumătate de sat, partea de sus, a treia parte, din vatra satului şi din cîmp şi din apă şi din tot venitul, ca să-i fie şi de la Domnia Mea dreaptă ocină şi dedină, cu tot venitul, neclintit.

Şi de asemenea, <dăm>[3] şi întărim slugii noastre, Condrea Malici, <dreapta>[4] lui ocină şi cumpărătură, pe care el a cumpărat-o de la Hilip Bleha<n, din>[4] jumătate din <satul>[3] Uricanii, din partea de sus, a treia <parte>[4] din această a treia parte, ce se va alege partea lui Blehan, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a arătat C<on>[4]drea Malici de la Costantin voievod.

Astfel, şi Domnia Mea <am>[5] dat şi <am>[5] întărit slugii noastre, Condrea Malici, acestea, din jumătatea de sus a satului, a treia parte din a treia parte, ce se va

www.dacoromanica.ro

alege, ca să-i fie lui dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7144 <1636> martie 22.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt m. p.

† Corlat <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCLXXI/19.

Orig., hîrtie (41,3 x 27,8 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie timbrată. Cu o copie modernă după trad. lui Gheorghe Evloghie dascăl (v. mai jos).

Ibidem, MCLXXI/72 (trad., de Gheorghe Evloghie dascăl).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/170 a-b, c (foto. după orig. şi după copie).

---

[1] А şi в, suprascrise în ligatură.
[2] În loc de приѫоⷣ.
[3] Şters.
[4] Rupt.
[5] Omis.
[6] În loc de емѣ.

371 1636 (7144) martie 23, Iaşi.

† Сѣ ѣбо ми, Кърлаам арχїепⷭ(и)ск(о)пъ и митрополит(ъ) Сѣчавскїи, и Пътрашко Башотъ вел лог(о)ф(ѣ)т, и Сѣвин вел дворник Долиеи Земли, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Бишнїи Земли, и Гаврилаш бив дворник, и Чеχан бив дворник, и Гаврил χет[1](ман) и пъркълаб Сѣчавскїи, и Гиѡргїе вел чашник, и Никѳла Катарцивл бив виστѣриик, и Глигорїе Ѫрѣкїе вел спътар, и Иѡрдакїе вел виστѣриик, и Лѣпѳл Пръжескул вел клѣчѣрю, и Тодерашко третїи лог(о)ф(ѣ)т, и Тънасїе дѣорник глотнїи, и Нѣиюл дворник, и Биикѳлеци дворник, и Жора дворник и инїиχ болѣри ѡт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ Ѳг(о) Ѭ(и)л(о)стъ, scriem şi mărturisim, cu cestu zapis al nostru, cum au venit înaintea noastră părintele egumănul şi cu tot săborul de la sv(e)ata mănăstire de la Pîngăraţi, de bănăvoia[2] lor, şi au schimbat cu demnealui, fratele nostru, cu Dumitru Buhuş vistérnicul, şi i-au dat călugării un loc de prisacă la Bohotin, la Branişte, iar dumnealui, vistérnicul Buhuş, le-au dat altu loc de prisacă, la Mesteacăn, preste Bistriţă, ce iast<e>[3] în ţînutul Bacăului, partea Hrişcanului, ce să va alége, cu tot venitul.

Deci noi, vădzîndu de bunăvoie tocmală şi schimbătură, le-am făcut de la noi acestu zapis, pînă-ş(i) vor face şi dirése domneşti.

Şi, pentru credinţa, am iscălit şi ne-am pus peceţile, да сѣ знает.

Ѫ Ѭс, л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144?1636> март(їе) кг <23>.

Кърлаам митрополит <m. p.; sig.>.

Пътрашко Башѳт(ъ) вел лог(ѡ)ф(ѣ)т m. p.; <sig.>.

† Пръжескул вел дворник искаχ m. p.; <sig.>.

† Д(ѣмитрашко) Шолдан вел дворник m. p.

Гаврил χатман <m. p.; sig.>.

† Гиѡргие вел пъχарник <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† ѿз Ѧнпил Пръжескил клучѣр <m. p.>.

† ѿз Юрдакїе вел вист(ѣрник) искал m. p.; <sig.>.

† ѿз Тодерашко третїи лшг(ш)ф(ѳ)т искал m. p.; <sig.>.

† ѿз Нѣнюл дворник искадх m. p. <sig.>.

† Tănas(ie) vornic iscal m. p.; <sig.>.

† Ишнашкш Жора двор(ник) <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. din sec. XVIII>: Bohotinul; <şi>: † Mărturie mitropolitului de schimbătura cu Pîngăraţii, de la Vărlam mitropolitul şi cu toţ(i) boerii. 7144 <1636> mart(ie) 23; <şi una de la mijl. sec. XIX>: Schimbu mitropolitului Varlam cu D(umitru) Buhuş, dînd prisaca D(umnealu)i, Hemeiani, în Bohotin, [pentru] şi primind alta la Mestacăn, peste Bistriţă; <şi încă una, ştearsă>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/5.

Orig., hîrtie (31,5 x 20,3 cm), difolio, filigran, pecetea Mitrop. Sucevei, slab imprimată, avînd ca emblemă pe Sf. Gheorghe ucigînd balaurul, iar în exergă legenda: † Печат С(вѣ)тїа Гєѡргїа, Митрополиї Сѣчавскої, şi zece peceţi inelare, în tuş.

Ibidem, M-rea Neamţ, CXXXVII/4, nr. 3, şi CXXXVII/5, nr. 3 (rez., fără data de zi).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/171 a, d (foto.).

EDIŢII: Rosetti, *Bohotin*, nr. XXVI, p. 215-216, (orig., cu data greşită: 1656 (7164); *Catalog*, II, p. 241, nr. 1144 (rez. edit., după rez. din fond M-rea Neamţ).

---

[1] Scris înghesuit între cuvinte.

[2] Pentru "bunăvoia".

[3] Rupt.

372 1636 (7144) martie 24, Iaşi.

Noi[1], Vasile v(oie)vod, ѡжїю милостию господарь Зємли Молдавскоѥ. Scriem Domniia Mea la slugile <Domniei Mele>[2], la Moglan din Moşoteşti şi la Ionaşco de acolo şi la Ursul din Vereşeni. Dămu-vă ştire cum s-au pîrît de faţă, înnainte Domniei Mele, Ştefan diiacul din Mărgineni cu Costandin, ginere-său, pentru nişte moşii şi cumpărături, anume din Mărginéni, ce-au ţînut înpreună amîndoi, pîră au acustan[3] fimei lui Costantin, fata lui Ştefan, iar acmu, daca s-au însurat ginere-său, Costantin, de au luat altă fimeie, iar Ştefan, el, va să-l scoaţă din moşiia de la Mărgineni şi de tutindire.

Deci, Domniia Mea şi cu tot Sfatul Domniei Mele am socotit şi am aflat lege, să-i întoarcă Ştefan gineri-său, lui Constandin, tot deplin, cît va rădica Constandin cu sufletul său şi cu oameni buni, că au dat pre acel loc, la Mărgineni, şi pre alte cumpărături.

Dreptu aceia, dacă veţ(i) videa carte Domniei Mele, iar voi să socotiţ(i) cu oameni buni, să biciuluiţi acolo, şi tot ce va hi pregiur casăi, să-i întoarcă Ştefan lui Costandin deplin, cît veţ(i) biciului, şi de pre moşii şi cumpărături, pre unde se vor afla c-au ţînut înpreună, tot să-i întoarcă. Şi, dacă va întoarce tot deplin, cum veţ(i) afla cu sufletele voastre şi cu oameni <buni>[2], iar Constantin să iasă de pre acele locuri, ce mai sus este scris. Aceasta vă scriem, şi într-alt chip să nu faceţi!

Însuş(i) domnul au poruncit.

www.dacoromanica.ro

Оγ Їйс, лет(о) 7144 <1636> мартїе 24.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDII/59.
Copie din 1820, în Cond. de doc. a lui Costache Cantacuzino fost mare vistiernic, p. 65-66.

---

[1] Pentru Ив ("Io").
[2] Omis.
[3] Greşit, pentru "custat".

373 1636 (7144) martie 25, Iaşi.

Иви[1] Касиане в(ое)в(о)да, божїю милостив[2], г(о)сподарю Земли Мвлдавскви. Scriem Domnie Mea la slugile Domnii Meli, la Avram din Lucăceni şi la Pilipovschii. Dămu-vă ştiri că s-au jăluit, înnainte Domnii Meli, Costandin Stîrce pre sat pre Vascăuţi, şi pre Inăuţi, şi pre Novosiliţa şi pre Rosoşăni, zîcînd că-i întră în hotarul lui, la Hrobne, de ară şi cosăsc.

Drept a[a]ceia, dacă viţi vide această carte a Domnii Meli, iară voi să strîngiţi oamini buni şi bătrîni di prin megieşi şi să mergiţi să socotiţ(i) dispre toati capitile şi dispre Hrimancăuţi şi, cît veţi găsî cu sufletile voastre şi cu oamini buni, voi să puniţ(i) şi pietri prin pregiur, dispre toati satile ci mai sus scriim. Şi cît veţ(i) afla voi, să scriiţ(i) la Domniea Mea. De aceasta scriem. Într-alt chip să nu faciţ(i)!

Ѳ Їйс, 7144<1636> март(їе) 25.

Сам г(ос)пвд(н)[р]нд[3] вилв<л>[4].

Пътрашкв <Кашот(ъ)>[4] вел лвг(в)ф(е)т.

Arh. St. Iaşi, DCCXCI/39, f. 39 v.
Copie de la înc. sec. XIX.
Ibidem, DCCXCI/512, f. 438 v. (rez.); CXLVI/7, f. 8 r. (rez., într-o listă de scrisori, pentru sate din ţ. Hotin, ale lui Iordache Ruset mare vistiernic, din 1809).

---

[1] Greşit, pentru Ив.
[2] Greşit, pentru милвстию.
[3] д, în loc de ъ.
[4] Omis.

374 1636 (7144) martie 26.

7144 <1636> martie 26.

Suret di pe uricul lui Vasîli Vodă, prin cari întăreşti popei Gheorghie din Bacău moşie Fundeni, de la ţi(nut)u Bacăului, cu moară pe părău Sîretului[1].

Arh. St. Iaşi, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1137, op. 1290, dos. 126, f. 39 r., nr. 2.
Rez., în copia unui opis din 1836 august 8.

---

[1] Urmează menţ.: "Originalul esti la casa răp(osatului) hatman Paladi".

www.dacoromanica.ro

† Иw[1] Басилїе воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Ѡж(є) прїиде прад Нами и прѣд вснми нашими молдавскими болѣри, великими и малими, слѹга нашь, Тоадер Моцок, по его доброю волю, неким непонѹжден а ни приселован, и продал своег(о) права ѯолопа цигаикъ, на имѣ Марика, съ дѣти ен, что ест жена Пепел(є)въı цигаи, что тоа цигаикъ било емѵ[2] правда за дѣдн(и)нѹ wт w(тъ)цѵ емѹ, Моцок бив двориик. Таа wи продал наше вѣриномѹ и почтенномѹ болѣрин(ѹ), Пътрашко Башот(ъ) великїи логоф(є)тѵ, радї пет на десат ѵг(и), п(и)н(ѣ)зи добриѯ. И въстал са наш вѣриномѹ и почтенномѹ болѣринѵ, Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т, та[а] заплатил исплъною тиѯ п(и)н(ѣ)зи виш(є) писанин, ѣї ѵг(и) добриѯ, ѹ рѵк Тоадер Моцок, с(ъ)инъ Моцок двориик, wт прѣд Нами и прѣд нашими болѣри.

Ино Мъı, ѡко ѹвидѣѯом иѯ доброволное токмеж и исплъною заплато, а Мъı, и wт Нас, ещеж(є) дадоѯом и потвръдиѯом болѣринѵ Г(о)сп(о)дств(а) Ми виш(є) писанномѹ, Пътрашко Башот(ъ) вел лwг(w)ф(є)т, на тоа виш(є) [прѣд] реченна цигаикъ, <на>[3] имѣ Марика, <съ>[4] дѣ<т>[4]ї ѣа, како да естѵ емѹ правн ѯ<оло>[4]пи цигани, и викупленїе, и ѵрик и потвръжденїе, непорѹшенно николиж(є), на вѣки. И ни да с(а) не ѹмишлет.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрмѧ м(а)рт(їе) кѝ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Пръжескѹл вел двориик искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко[5] <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: † За Пепелое.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Toader Moţoc, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa roabă ţigancă, anume Marica, care este femeia lui Pepelea ţigan, cu copiii ei, care, această ţigancă, i-a fost dreaptă de moştenire de la tatăl lui, Moţoc fost vornic. Aceasta a vîndut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, Pătraşco Başotă mare logofăt, pentru cincisprezece ughi, bani buni. Şi s-a sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier, Pătraşco Başotă mare logofăt, şi a plătit deplin aceşti bani mai sussciişi, 15 ughi buni, în mîinile lui Toader Moţoc, fiul lui Moţoc vornic, dinaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci Noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, Noi, şi de la Noi, încă am dat şi am întărit boierului Domniei Mele mai sussciise, Pătraşco Başotă mare logofăt, această mai sus [înainte] zisă ţigancă, anume Marica, <cu>[4] fiii ei, ca să-i fie drepţi robi ţigani, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> martie 28.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Prăjescul mare vornic am iscălit m. p.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: † Pentru Pepeloe.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIX/9.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, lipsă două treimi din f. a doua, pecete mijlocie în ceară roşie, stricată. Cu o trad., din 1708.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/172 (foto.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XVI, nr. 7 şi 8 (menţ. după orig. şi rez. după trad. din 1708, cu extrase);

"Creşterea Colecţiunilor", 1916, p. 81 (rez. după orig.).

---

[1] ѡ, adăugat ulterior, deasupra rîndului.

[2] є, făcut din и.

[3] Omis.

[4] Rupt.

[5] т, ρ şi ш, în ligatură.

376 1636 (7144) martie 28, <Iaşi>.

7144 <1636> mart(ie) 28.

† Іѡ Басїлїє в(оє)в(о)да, в(о)жїю м(и)л(о)стю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adecă s-au pîrît de faţă, înnaintea Domnii Méle şi înnaintea a tot Sfatul Domnii Méle, a boiari mari şi a mici, sluga noastră, Dumitraşco, ginerile lui Ignat, şi fraţii săi, şi Brohnin, ginerile Părascăi, şi Solomon şi fraţii săi, feciorii lui Nechifor, şi Ursul cu fraţii săi, feciorii Chirilei, toţ(i) nepoţii Isacăi, vătaful de siiméni. Şi s-au pîrît de faţă, înnaintea Domnii Méle, cu Mircea şi cu Leontie şi cu alţi răzeş(i) ai lor, pentru cumpărătură ce au avut moşul lor, Isaca vătaful, a treia parte din sat din Siméni, ce iaste partea din jos, despre Bogdăneşti, din vatra satului, şi dintr-apa Prutului şi din cîmpu. Deci, sluga noastră, Dumitraşco, ginerile lui Ihnat, el au arătat, înnaintea Domnii Méle, un zapis de cumpărătură, cum au cumpărat moşul lor, Isaca vătaful, a treia parte din sat din Siméni, partea din gios, despre Bogdăneşti, de la Ilea, şi de la Zăgan, şi de la Cîmpan, şi de la Gheuca, sora lui Zăgan, direpţ doao sute de florinţi, bani tătărăşti, şi în ...[1], drept 2 <boi>[2] buni, de negoţ. Iar Mircea şi Leontie, cu oamenii lor, au zis că au şi ei amèstec într-acea vatră de sat, mai gios, şi în pod, <căci>[2] um<b>[2]lă podul pre acea cumpărătură a Isacăi[3].

Deci, Domniia Mea, cu tot sfatul nostru, am trimis din Curtea Domnii Méle sluga Domnii Méle, pre Focea uricariul, acolo, la acel locu, să strîngă oameni buni şi slugile domneşti din sus şi din gios, cum vor afla cu sufletele lor mai cu dreptul, aşa să dea seama şi să le aleagă şi să le stîlpească locul. Deci, au umblat şi au socotit şi le-au ales şi le-au stîlpit şi au dat seamă înnaintea Domnii Méle cu mulţi oameni buni şi slugi domneşti, cum acea parte din gios, a treia parte, cu podul, iaste direaptă cumpărătură Isacăi vataful, iar Mircea şi Leontie, cu alţi răzéş(i) ai lor, ei n-au nici o treabă cu acea a treia parte, nici în pod, nici în vatra satului, ci s-au fost acolisind fără ispravă, ci ei au treabă în cutul de sus, unde au lăcoit moşii lor şi părinţii lor, înpotriva ţarinilor.

Drept acea, Domniia Mea, văzînd sluga Domnii Méle, ce scrie mai sus, Focea uricariul, cu mulţi oameni buni, slugi domneşti, aşa mărturisind şi dînd seama înnaintea Domnii Méle, Domniia Mea am dat şi am întărit slugii Méle, lui Dumitraşco, ginerile lui Ignat, pre acea a treia parte, partea din gios, despre Bogdăneşti, cu acel loc di pod şi cu vatra satului, pe unde le-au[3] stîl[î]pit sluga Domnii Méle, Focea uricariul. Iar Mircea şi Leontie, cu oamenii lor, mai mult(ă) treabă acolea să n-aibă, nici dănăoar(ă), în veci.

www.dacoromanica.ro

Iar, de să vor arăta cîndva niscari scrisori sau vreun dires la Mircea şi la Leontie, sau la oamenii lor, să nu să crează.

<La înc. copiei, două menţ., din care prima, de altă mînă>: Pe a trie parte de sat de Simini, parte di gios, dispre Bogdăneşti, pe Prut; <iar a doua>: Ale mă(nă)st(irei) Sfintei Vineri, ot Iaş(i).

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 629 (Cond. Asachi), f. 297 r. - 298 r.
Copie din prima jum. a sec. XVIII.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/173 a-c (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 240, nr. 1141 (rez.).

---

[1] Loc alb în copie.
[2] Omis.
[3] Repetat pe p. următoare.

377 1636 (7144) martie 28.

† Izvod de pămînturi, din hotarul Boldeştilor, ca s(ă) să ştie.

† 34 de pămînturi, despre pădure, pre deal.

† 38 de pămînturi, mai sus de Sîrbi, pînă în hotarul Todereştilor.

† 3 pămînturi, pre la obraţele pămînturilor Todereştilor.

† 24 de pămînturi scurte, ce înblă doaî drept unul, pre grind, printre[1] hotarul Todereştilor şi al Bîrleştilor.

† 18 pămînturi, pre lîngă céle scurte.

† 22 de pămînturi, din drum în gios, pînă în loze.

† 38 de pămînturi, în rîndul lozelor, despre Sîrbi.

† 12 giumătăţi, botéicele lozelor.

† 52 de pămînturi, în rîndul de mijloc.

† 33 i pol de pămînturi, în rîndul morilor, despre Boldeşti.

Ѣ(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмѧ <7144/1636>, м(ѣ)с(а)ца мартъ(їи) кн <28>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Izvod de pă<mî>[2]nturi, din hotarul Boldeştilor şi a Sîrbilor; <şi una din prima jum. a sec. XIX>: No. 10. 7144 <1636> mart(ie) 28.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXXXIX/3.
Orig. hîrtie (30,5 x 19 cm), filigran.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/174 (foto.).

EDIŢII: Rosetti, *Vascani*, nr. LXV, p. 92 (orig.).

---

[1] "e", scris peste un "u".
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Иw Басилїє воєвода, в(о)жїю м(и)лостїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Wж(є) Г(о)с(по)дств(о) Ми проѣм(и)л(о)стивиχом сѣ и дадоχом и пом(и)л(о)ваχом слѣга наш вѣриїи, Гєwргїє Катарџиул пъ:ълаб Wр<χеи>[1]скїи, съ єдна селище, на имѣ Пїатра, что тоа селище была права наш г(о)сп(о)д(а)рскъ, прислушна къ wкол тръг наш Wрχеиског, радї его правою и вѣриою службу что Нам послужил и земле наш.

Тѣм Ми, видѣвше его правою и вѣриою службу что Нам послужил, того радї пом(и)л(о)ваχом на иег(о). Тѣм радї, тоа въш(є) писана селище, на имѣ Пїатра, влиз тръга наш Wрχеиског, да ест и wт Г(о)с(по)дств(а) Ми слуѕѣ Г(о)с(по)дств(а) Ми, Гєwргїє пъркълаб, права wти(и)ну и дѣди(и)ну [и дѣди(и)ну], и дадиїє, и м(и)л(о)вадиїє, и уриk и потвръжденїє, съ въсѣм доχодом, непорꙋшено ему николиж(є), на вѣки вѣчиїи.

V Иѕ, лѣто ×ѕрмд м(а)рт(їє) кд.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Иw Басилие вшивода <m. p.>.

Иwнашко[2] Мънижѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea m-am învrednicit şi am dat şi am miluit pe sluga noastră credincioasă, Gheorghie Catargiul pîrcălab de Or<hei>[1], cu o selişte, anume Piiatra, care, această selişte, a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul tîrgului nostru, Orhei, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă pe care ne-a slujit-o Nouă şi ţării noastre.

De aceea, Noi, văzînd dreapta şi credincioasa lui slujbă pe care Ne-a slujit-o, pentru aceea l-am miluit pe dînsul. Pentru aceea, această mai susscrisă selişte, anume Piiatra, aproape de tîrgul nostru, Orhei, să fie şi de la Domnia Mea slugii Domniei Mele, Gheorghie pîrcălab, dreaptă ocină, şi dedină [şi dedină], şi danie, şi miluire, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

La Iaşi, anul 7144 <1636> martie 29.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Io Vasilie voievod[3] <m. p.>.

† Ionaşco Mînjea <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, A. N., XCI/9.
Orig., hîrtie (41,5 x 27,5 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată.
Arh. St. Chişinău, Fond 37, op. 3, dos. 551, f. 180 (trad. rusă);
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/175 a, b (foto.).

EDIŢII: *Moldova*, III, nr. 168, p. 341-342 (trad. rusă şi trad. rom. în alfabet rus mod.);
Catalog, II, p. 240, nr. 1142 (rez.).

---

[1] Omis.
[2] *a* şi *k*, în ligatură.
[3] Aşa în text. slav.

www.dacoromanica.ro

† Ию Басилїе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскою. Ѡж(е) пріндоша, прѣд Нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри, нашег(о) вѣрнїи болѣрин, Лупул Пръжескул великїи клучар, и Лупул Гынгѣ и брат его, Думитрашко Гынга, с(ъ)н(о)ве Гынги бив вел лугоф(е)т, и внук их, Ион Чолпан, и въстал(и) сѣ ѡни, меж(е) ними, по их доброе волю, неким непонужденн а ни присловани, и извадили въ продажно нѣкиx части за ѡти(н)ни, половина село Сирецел и половина силище нарица(н)ми Столиничѣни, въ томъ хотар, и половина село Паркова и съ една букатѣ земиe[1], називанми Ботещїи, въса части елико дръжали ѡ(тъ)цъ их, Гынгѣ логоф(е)т, съ вес приход, и една фалче за виноградї, что ест в тръг Ис, что тоа пак било Ганги логофет.

Тоти извадил(и) продажнїе како да заплататї ѡни нѣкиx закладї что било поставлени Гынгѣ логоф(е)т, коли был жив, до едни купец, радї два сто и девѣт десѣт бги жолти. И тотї закладї, бившиx Ионови Чолпан, еж(е) был дал са до вец[2] его, Гынгѣ логоф(е)т, абн емѣ дръжит, ино радї доволное тѣгати, бившe поставили, тотї заклад(ї), до тог(о) купец, ради тоти въш(е) писани сч̃ бг(и) добри. Ино ѡни сами себѣ извадили тотї ѡти(н)ни продажни да искуповатї тотї закладї. Ино ѡни въспросишѣ въси плѣменици их и братїе, кто ѡт иниx ѡбрѣщет са купити, и ни никто не хощет куповатї, нъ вмолили сѣ брату им, наш почтеному болѣрни ман въш(е) писанном, Лупашко Пръжескѣл вел клучар, абн куповатї ѡн, ниж(е) ли едни странен.

Ино наше вѣрному болѣрину, Лупул Пръжескул вел клуч(ар), въстал сѣ и дадоша два ста и девѣт десѣт бги жолти, ѡт прѣд Нами и ѡт прѣд всими нашими болѣри, и искуповали тоти закладн ѡт тот купец и дало сѣ въ рук Ион Чолпан. И радї тоти пинѣзи, сч̃ бг(и) жолти, дал(и) ему, въси тоти въше писанни, Лупул и Думитрашко, с(ъ)н(о)ве Гынги логоф(е)т, и Ион Чолпан, внук Гынги логоф(е)т, половина село Сирецел и половина силище нарицанми Столиничани, въ тот хотар, и половина село Паркова и съ една букату мѣсто, нарицает са Ботещїи, елико дръжил ѡ(тъ)цъ их, Гынги логоф(е)т, съ въсѣми доходами, и една хвалче за виноград(ї) ѡт тръг Ишн.

Ино Г(о)сп(о)дстве(о) Ми, како вндѣxом им доброю волѣ, съ лагодною меж(е) ним<и>[3] доброе токмалу, а Мъ ещеж(е) подал(и) есми и потвръдили болѣрину Г(о)сп(о)дстве(а) Ми вѣрнїи вище писанно, Лупул Пръжескул, тоти въш(е) речении ѡти(н)ни и една хвалче за виноград(ї) ѡт Ис, како да ест ему и ѡт Г(о)сп(о)дстве(а) Ми, ему и чѣдом его и вночатом ему, правда ѡти(н)ну и урик, съ въсем доходом, непорошенно николиж(е), на вѣки. И н[н]и да с(а) не вмишает.

V Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмд̃ март(їе) кд̃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m. p.>.

† Фочѣ <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.: † Ispisoc pre Parcova şi pre Sireţel, ce am cumpărat de la cumînaţii mie, ficiorii Glii<en>ghii logofătul.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, credinciosul nostru

www.dacoromanica.ro

boier, Lupul Prăjescul mare clucer, şi Lupul Ghianghea şi fratele lui, Dumitraşco Ghianghea, fiii lui Ghianghea fost mare logofăt, şi nepotul lor, Ion Ciolpan, şi s-au sculat ei, între dînşii, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, ni i asupriţi, şi au s os în vînzare nişte părţi de ocini, jumăta e din satul Sireţel şi, în ac st hotar, jumăta e din seliştea numită Stolnicéni, şi jumătate din satul P rcova şi cu o bucata de pămînt numită Boteştii, toate părţile, cîte a stă înit t tăl lor, Ghianghea l gofăt, cu tot venitul, şi o falce de vie ce e te lîngă tîrgul Iaşi, care, aceasta, a fos iarăşi a lui Ghianghea logofăt.

Acestea le-au scos în vînzare ca să plătească şi nişte zăloage pe care le pusese Ghianghea logofăt, cînd a fost viu, la un negustor, pentru doua sute şi nouăzeci de ughi galbeni. Şi aceste zăloage, care au fost ale lui Ion Ciolpan, care s-au dat unchiului[2] său, Ghianghea logofăt, ca să le ţie, au fost puse, deci, pentru destule nevoi, aceste zăloage, la acel negustor, pentru cei 290 de ughi buni mai susscrişi. Deci ei singuri şi-au scos aceste ocini în vînzare, să răscumpere aceste zăloage. Deci, ei au întrebat toate rudele lor şi fraţii, cine dintre ei s-ar afla să cumpere, şi nimeni altul nu a voit să cumpere, ci s-au rugat de fratele lor cinstitul nostru boier mai susscris, Lupaşco Prăjescul mare clucer, ca să cumpere el, nu un străin.

Deci credinciosul nostru boier, Lupul Prăjescul mare clucer, s-a sculat şi a dat două sute şi nouăzeci de ughi galbeni, dinain ea Noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri, şi a răscumpărat aceste zăloage de la acel negustor şi s-au dat în mîinile lui Ion Ciolpan. Şi pentru aceşti bani, 290 ughi galbeni, i-au dat toţi cei mai susscrişi, Lupul şi Dumitraşco, fiii lui Ghianghea logofăt, şi Ion Ciolpan, nepotul lui Ghianghea logofăt jumătate din satul Sireţel şi jumătate din seliştea numită Stolniceni, în acest hotar, şi jumătate din satul Parcova şi cu o bucată de loc care se numeşte Boteştii, cît a stăpînit tatăl lor, Ghianghea logofăt, cu toate veniturile, şi o falce de vie din tîrgul Iaşi.

Deci Domnia Mea, dacă am văzut bunăvoia lor, cu înţelegere <şi>[3] bună tocmeală, între dînşii, şi Noi încă am dat şi am întărit credinciosului boier al Domniei Mele mai susscris, Lupul Prăjescul, aceste mai sus spuse ocini şi o falce de vie de la Iaşi, ca să-i fie şi de la Domnia Mea, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui, dreaptă ocină şi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> martie 29.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

<Pentru ins. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCVII/73.
Orig., hîrtie (38 x 24 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată.
Arh. St. Iaşi, DCCXCI/513, f. 439 r. (rez.); ibidem, CCLXV/9 (rez. dezv.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/176 (foto.).

EDIŢII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, nr. 58, p. 548-550, (text slav şi trad.).

---

[1] În loc de семѧ.

[2] Ionaşco Ghianghea nu a fost unchiul, ci bunicul lui Ion Ciolpan (v. doc. nr. 131 şi 461).

[3] Omis prin haplologie.

www.dacoromanica.ro

† Ѳто аз, Лупул Пръжескул вел ключар. Scriem [la iubit][1] la iubit frate<le>[2] nostru, la dumnealui, la Buhuş pîrcălab de Hotin, sănătate. Cătră aceasta dăm ştiri dumitali, că ni s-au[3] jeluescu ceşti vecini [a] ai noştri den Parcova, de zic <c(ă)>[4] le opreşti dumneata o bucată de loc den hotarul Parcovei şi-l fac(i) că iaste în hotarul du<mitale>[5]; şi li-ai luat dumneata a zécea den pîine. De cari lucru n-ai făcut dumneta nic(i) un bini, că n-ai îngăduit pîn(ă) ne vom întreba cu légea: cui va da légea, acela va ţinea. Pentru[u] acela lucru, poftescu pre dumneta să pui acea pîine la un loc, pîn(ă) ne vom întreba.

Alta, au arat nişti săraci de oameni pre acea bucată de <loc>[6]. Dece, nu le s-au făcut pîinea. De cîtă s-au făcut, încă au pe<rit>[5] şi s-au scuturatu acolea. Dece, te poftescu pre du<mneata>[6] să-i laşi să ari pre acel loc, pîn(ă) ne vom într<eba>[6], iar de <să va vini în partea dumi>[6]tal(e), dumneta totuş(i) vei lua a zécia. Iar macar d<e-i vrea>[7] să-i opreşti, încă n-ai cumu-i opri, pînă nu vom fi de faţă; d<ece>[6] cui va da légea, acela va ţinea. De aiasta poftescu pre dumneata.

Să fii dumneta săn(ă)tos, ѡ Х(рист)є, амин[8].

† Брат г(ос)п(о)дств(а) ти, Лупул Пръжескул клучѣр, кланѣю сѣ[8].

<Pe verso, adresa>: † Любимному болѣр(ѵ), пан Думитру Бухуш, мног(о) здравиє[9].

Arh. St. Bucureşti, A. N., MMDCXXXIX/35.

Orig., hîrtie (19,2 x 15,3 cm), deteriorat, cu părţi lipsă, pătat de umezeală, pecete inelară în ceară verde, pusă la închiderea plicului.

Ibidem, MMDCXXXIX/36 (copie de Andrei Daşchevici, de la sf. sec. XVIII); MMDCXXXIX/24 (trad. germ., din 1790 ianuarie 31, după copia lui Andrei Daşchevici).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/67 a, b, c-e (xero. după orig., după copie şi după trad. germ.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 237, nr. 1124 (rez., după trad. germ.), şi Supl. I, p. 187, nr. 545 (rez., după copia lui Andrei Daşchevici).

Datat după întărirea domnească, din 1636 martie 29 (v. doc. ant.) şi după Dumitru Buhuş, pîrcălab de Hotin (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 355).

---

[1] Tăiat, cu aceeaşi cerneală.
[2] Şters.
[3] În loc de "se", cerut de prezentul verbelor care urmează.
[4] Omis prin haplologie.
[5] Rupt.
[6] Rupt; completat după copia lui Andrei Daşchevici.
[7] În aceeaşi copie, probabil greşit: "dumneata"; completat după sens.
[8] "întru Hristos, amin. † Fratele domniei tale, Lupul Prăjescul clucer, mă închin".
[9] "Iubitului boier, pan Dumitru Buhuş, multă sănătate".

www.dacoromanica.ro

† Ѡ(тъ)цѵ и родителю нашемѵ, по Б(о)сѣ, нам, многѵ надеж<д>[1]номѵ, пан Гаврилаш Мътїяш вел логоф(е)т[2]. Dăm ştire dumitale ca[3] au venit la noi, cu cin<s>[1]tită cartea Mării Sale, lui Vodă, Onciul Iuraşcovic(i) şi cu Măricuţa şoltuzoae, ca să venim aicea, la sat la Beserican(i), să le alégem şi să hotărîm moşiia. Dec(i), noi am venit şi am strînsu oamen(i) buni şi bătrîni, megiiaş(i), şi toată ruda lor şi li s-au ales partea lor den giumătate de sat de Besiricani, a patra parte, şi le-am ales şi le-am stîlpit. Acmu s-au poftit la dumneata, ca să-ş(i) fac(ă) şi dirése domneşt(i). Dec(i), noi dăm ştire dumitale.

Şi la acestu hotărît au fost oamen(i) bun(i) şi bătrîni, anume: Dumitru Ponic(i) ot Rugăşeşt(i), şi Pahulcea bătrînul din Tomeşt(i), şi Ambros vătămanul din Cajva, şi <To>[4]ader Dohatc<o>[4] diiacul, ş<i Gavri[5]>[4]lcea Polschii, şi Gliguţa din Giuleşt(i),' şi Chicer(ă) din Dărmăneşt(i), şi G<he>[1]o<r>[4]ghie den Tomeşt(i), şi Ihnat tij, şi ...[4] tij, şi Dumitru den Ranghileşt(i) şi alţi oamen(i) bun(i) au fost.

De aceasta dăm ştire dumitale şi să hii dumneata sănătos, ѡ г(оспод)а Б(ог)а, аминь[6].

<Sig.>[7].

† Mai mic(i) feciorii dumitali, Borăleanul uricariul şi Anton din Tomeşt(i).

<Pe verso, o ins. cont.>: † Запис на Бесерекан(и)[8].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Agathon, II/97.

Orig., hîrtie (33 x 20 cm), rupt la îndoituri, trei peceţi inelare, una octogonală şi două rotunde, în tuş.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/68 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, Supl. I, p. 191, nr. 558 (rez., datat: <cca 1636-1639>).

Datat după înc. logofeţiei lui Gavrilaş Mateiaş - deşi Pătraşco Başotă revine în funcţie între 5 şi 13 aprilie (v. doc. nr. 391) şi după ultimele menţ. documentare ale lui Borăleanul uricar, pe care grafia îl arată şi autor al scrisorii (v. doc. din 1639 mai 27 (Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice, (fost Bibl. Acad.), DCCCXXXV/78), şi din <1640 septembrie 1-1641 august 31> (7150) (Arh. St. Iaşi, Fond. Spiridonie, IX/57 a).

---

[1] Omis.

[2] "Tatălui şi părintelui nostru, întru Dumnezeu, <care ne este> de multă nădejde nouă, pan Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt".

[3] Aşa în orig.

[4] Rupt.

[5] Rupt, într. nesigură.

[6] "întru Domnul Dumnezeu, amin".

[7] Trei peceţi inelare.

[8] "† Zapis pe Beserecan(i)".

382 1636 (7144) <martie> 31/ aprilie <1>, Iaşi.

† Ѡ Васлїе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зем<лн>[1] Ѡлдавскон. Da<t-am>[1] cartea Domniei Méle <1>[1]a credincios şi cinstit boiarinul

Domniei Méle, Gavrilaş, logofătul cel mare, şi deregătoriului din sat din Buhac(i), spre acéia ca s(ă) fie tare şi putérnic, cu cartea D mniei Méle, a ţinea şi a opri tot hotarul şi fînaţul cît va hi prin pregiurul satului, pre hotarul cel bătrîn, pre unde au fostu dc vac, pre nime să nu lasă să calce cu dobitoace pre acela hotar.

Iar cui va părea cu strîmbul, să vi să stea d fa i înnain ea Domniei Méle şi să-ş(i) aduc(ă) şi dirésele

Mai multu, nime să nu cuté<ze>[1] a ţinea s u a opri ınnaın ea cărţîi Domniei Méle. Инак не будет.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ×зрмѧ <7144/1636> а (рнлі) л҃[2] <31>.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т m. p.

† Дѵмитрѵ <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns ulterioară>: Δια το Πογκιτζη να μην δοσκουν ξενα πραματα[3]; <şi una din prima jum. a sec. XIX>: 1639 (7147) ap(rilic) 31. Vasîli Vodă.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bîrnova, I/5.

Orig., hîrtie (30,5 x 20,5 cm), difolio, filigran, l'psă două tre'mi din f. a doua, pecete mijlocie în chinovar, parţial neclară. Pe f. 2 r. (treimea din stın a, cıt se mai pastreză), un fragment din textul aceluiaşi doc., probabıl nevalidat

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc , I/69 (xero)

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 242, nr. 1152 (rez.).

Datat dc zi a doc., evident, greşită, pentru luna aprilie, implică reıncadrarea cr nologică a acestuia. Avînd în vedere cele două elemente afectate de eroare, luna şi ziua, se poate considera că Dumitru diac a consemnat exact fie luna şi, în acest caz, ar trebui admisă ziua dc "1 aprilie" şi nu cea dc "31", care aparţinea lunii precedente, fie ziua şi, în această situaţie, se impune ca autentică luna "martie", deoarece "1 mai", căzînd într-o duminică nu poate fi reţinut ca posibilitate reală.

---

[1] Omis.

[2] Aşa în orig.; v. *datarea*.

[3] <Zapis> pentru Boghici, ca să nu pască lucruri (sic!) străine.

383 1636 (7144) aprilie 1, Iaşi.

† Ию Басїлїе вшевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, господаръ Земли Мѡлдавскѡи. Ѿж(е) прїндоше, прѣд Нами и прѣд вѣсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, слѹга нашь, Костантин Драчѣ, и съ Тѡфан wт Гошмани, и тѣгали сѣ <за>[1] лице, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми и прѣд вес Съвѣт Г(о)сп(о)дств(а) Ми, ради трех ставшее что имали междо ними на селѡ Гѡшмани, на потоцѣ Бырбикул, чтѡ ѕ вилшст Немецкѡмѕ. И Г(о)сп(о)дств(о) Ми съдихом их, съ вѣсими нашими бѡлѣри, пѡ закѡнѕ земскѡмѕ, и достало сѣ въ част Кѡстантин Драчѣ wт тих више писаних ставови двих что сѣт маи[2] велнких, достало сѣ слѹг[г]ѵ нашемѕ что виш(е) [прѣд] реченагѡ, Кѡстантинѵ Драчѣ, един став чтѡ ест маи[2] више на тоти потоцѣ и, тиж(е), един став чтѡ ест на срѣд. Такождере да имают дєржати

www.dacoromanica.ro

вѣкупѣ которѡмѡ кѡликѡ сѣ приѯодит и въ ѯутар села да имает дръжати и въ стае.

Тѣм рады ѡт силѣ <на прѣд>[1] да не имают сѣ маи[2] тегати за сїи теж никѡлиж(е), на вѣки, прѣд сим листѡм Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)тѡ хзрмд ап(рилїе), д(ь)нъ.

† Сдам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m. p.>.

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: Ѿт сило Гочманїи.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Costantin Dracea, şi cu Tofan din Goşmani, şi s-au pîrît <de>[1] faţă, înaintea Domniei Mele şi înaintea a tot Sfatul Domniei Mele, pentru trei iazuri, pe care le-au avut între ei la satul Goşmani, pe pîrîul Orbicul[3], ce este în ţinutul Neamţului. Iar Domnia Mea i-am judecat, cu toţi boierii noştri, după legea ţării, şi a căzut în partea lui Costantin Dracea, din aceste mai susscrise iazuri, din cele două care sînt mai[2] mari, a căzut slugii noastre ce s-a zis mai sus, Costantin Dracea, un iaz care este mai[2] sus pe acest pîrîu şi, de asemenea, un iaz care este în mijloc. De asemenea să aibă a stăpîni împreună cît i se va cuveni fiecăruia şi în hotarul satului să stăpînească şi în iaz.

Pentru aceasta, de acum <înainte>[1] să nu se mai[2] pîrască pentru această pîră niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> aprilie, 1 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt m. p.

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: † Din satul Gocimani, <continuată la începutul sec. XIX>: ce s-au pîrît cu Tofana; <şi alta, din prima jumătate a aceluiaşi sec.>: Goşmani, ţinutul Niamţului, 7144/1636 april(ie) 1.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXXVIII/77.
Orig., hîrtie (33,8 x 27,5 cm), filigran, pecete mijlocie în ceară roşie, stricată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/177 (foto.).

[1] Omis.
[2] Aşa în orig.
[3] În textul slavon: Ѥорбикѣл.

384 1636 (7144) aprilie 1, Iaşi.

Savin Prăjescul, vornicul cel mare de Ţara de Gios, şi Dumitraşco Şuldan[1], vornicul cel mare de Ţara de Sus, şi Lupul Prăjescul vel clucéru, şi Vasilie Banul visternecul, şi Ionaşco Prăjăscul jitniceriul, şi Costandin Stîrcea pîrcălab, şi Toade<r>[2] Şoldan pîrcălab, şi Costandin vornicu, şi Tudosii Udre, şi Docol biv ceaşnicu, şi Nacul Zbére, şi Vasilie Răpceanul, scriem şi mărturisim, cu această scrisoare a noastră, cum au venit înnaintea noastră[3] Filcea de Nohoréni, cu ficiorii săi, cu Vasile şi cu fata sa, cu Marica, şi cu Sanfira, şi cu Tudora, de a lor [de] bunăvoi, au vîndut a lor dreaptă ocenă

www.dacoromanica.ro

şi moşie din sat din Răchiteni, dinu[4] giumătate de sat, a triia parte, şi din giumătate de sat de Tămăşani, a treia parte, şi din sat din Iugani, din giumătate de sat, a triia parte. Aceste părţi de sate vîndutu-le-au lui Dumitraşco Fulgeru, dreptu o sută şi cinzeci <de galbeni>[2] ungureşti. Şi au dat aceşti bani deplin, înnainte noastră, întru mîna Filcii şi feciorii săi.

Pentru[5] aceia, dacă am văzut noi plata deplin(ă) denainte noastră dată, noi am făcut această scrisoare a noastră lui Dumitraşco Fulger, să-i fie de mărturie, ca să-ş(i) facă pe acestu zapis şi dresă domneşti.

Şi, pentru credinţa, noi, toţi, am pus iscăliturile şi peceţile, ca să să ştie.

Оγ Їѵс, л(ѣ)т(о) ѯзрмд <7144/1636> ап(рилїе) а <1>.

Savin Prăjăscul vel vor(nic) <m. p.>; [Pecete][6].

Dumitraşco vor(nic) <m. p.>; [Pecete][6].

Lupul clucer [Pecete][6].

Vasile Ban vist(iernic) [Pecete][6].

Costantin Stîrcea pîrcălab [Pecete][6].

Toader Şoldan [Pecete][6].

Ionaşco Prăjăscu jitnicer <m. p.>; [Pecete][6].

Dociul vel şaşnicu[7] [Pecete][6].

Costandin vornic <m. p.>; [Pecete][6].

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 578 (Cond. M-rii Trei Ierarhi), f. 269 v. - 270 r.
Copie de la înc. sec. XIX.
Ibidem, Ms. nr. 579 (cond. M-rii Trei Ierarhi), f. 153 v. -154 r. (rez., din aceeaşi vreme).
Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 14, f. 149 v. (rez., într-o anaf. din 1837 mai 17).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/70 a, b (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 241, nr. 1145 (rez.).

---

[1] Шѵ (Şu), scris peste un ѳє (ve), probabil de la ѳєл (mare).
[2] Omis.
[3] Cuvînt reluat pe p. următoare.
[4] "in", scris peste alte litere.
[5] "c", scris peste un "r".
[6] Ment. copistului.
[7] Aşa în copie.

385 1636 (7144) aprilie 2, Iaşi.

† Иѡ Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. ѠЖ(є) Г(о)сп(о)дств(о) Ми дали и потвръдили есми слѣгам нашим, Пътрашко къмъраш, и братїам єг(о) и въсѣм плѣмєницим иχ, на своиχ права wтн(и)нѣ и дѣднинѣ, половина wт селw Шолдєщи, на вода Зъбръвц(и).

И χотар тог(о) половина селw начѣнши сѣ ниж(є) χотар Спърїщим, на долина Зъбръвц(и), право виш(є), даж(є) до wбръшїа и гор wт Къпо<ст>[1]щи, по где повѣдует и врик что имают wт Стараго Стефана воєводї. Й полѣни и wчищєнїи да имают дръжати по где χотарьл им болѣрин наш, Дѣмитрашко[2]

www.dacoromanica.ro

Гєѳка дворник, съ людї добри, wкрѫстнїи мєцїѣши, и стари, по за єдно сто лѣт, на имѣ: Калчѣ wт Мѡнчел, и Зъбрѫѳц wт Брѫдѫрещи, и Ѯрсѳ Дудѫнлъ wт Съкътѳръ, и Глига wт Бѫдѣ, и Ѡпрѣ бив пръкълаб, и поп Иѡаким wт митрополит[2] Барлаам, и поп Сава wт Крѳче, и Фоча ѳрикар, и Фрънкѳл wт Нъдълбиц(и), и Прикопїе дїѣк wт Бълwтещи и многи людї добри и стари.

Ино да єст им тоа прѣд реченаа половина wт селw Шолдещи, и съ полѣни виш(є) пишем, праваа wти(и)ну, и дѣди(и)ѳ, и ѳрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѫшенно <им ни>[1]колиж(є), на вѣки вѣчнїи. И ни да <сѣ н>[1]є ѳмишаєт.

Ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зр̄мд априлїе ѣ.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил Мътиш вел логоф(є)т m. p.

† Їнаки[3] <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit slugilor noastre, Pătraşco cămăraş şi fraţilor lui şi tuturor rudelor lor, dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din satul Şoldeşti, pe apa Zăbrăuţi.

Şi hotarul acestei jumătăţi de sat începe mai jos de hotarul Spăriiaţilor, pe valea Zăbrăuţi, drept în sus, pînă la obîrşie şi dealul de la Căpo<te>[1]şti, pe unde arată şi uricul pe care îl au de la Ştefan voievod cel Bătrîn. Iar poienele şi curăturile să aibă a le stăpîni pe unde le-a hotărnicit boierul nostru, Dumitraşco Gheuca vornic, cu oameni buni şi bătrîni, megieşi din prejur, de peste o sută de ani, anume: Calcea din Muncel, şi Zăbrăuţ din Brudureşti, şi Ursu Dudăilă din Săcătură, şi Gliga din Budea, şi Oprea fost pîrcălab, şi popa Ioachim de la mitropolitul Varlaam, şi popa Sava din Cruce, şi Focea uricar, şi Frîncul din Nădălbiţi, şi Pricopie diac din Băloteşti şi mulţi oameni buni şi bătrîni.

Deci să le fie această înainte zisă jumtate din satul Şoldeşti, şi cu poienele pe care le scriem mai sus, dreaptă ocină, şi dedină, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit <lor>[1] niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul <să>[1] nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> aprilie 2.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt <m. p.>.

† Ianachi <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Brazi, XXXVII/5.

Orig., hîrtie (30,5 x 19 cm), pecete mijlocie în ceară roşie, stricată. Cu o trad., din 1762 (7270) ianuarie 16, de Evloghie dascăl.

Ibidem, Ms. nr. 591 (Cond. m-rii Brazi), f. 32 (copie); M-rea Bogdana, XVII/9, nr. 3 (menţ.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc. I/71 a (xero. după orig.) şi b-d (după trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 241, nr. 1146 (rez.).

---

[1] Rupt.

[2] т şi р, în ligatură.

[3] а şi к, în ligatură.

www.dacoromanica.ro

A

7144 <1636> apr(ilie) 3.

Ispisoc vechi, pe sîrbie, de la Vasile voivod, prin cari întăreşti lui Pătraşco Ciogole vel[1] log(o)f(ă)t, întri altile, şi o parti, cîtă să va alegi, partea Căzacului, din Căpotêni, din ţînutul Hotinului.

Arh. Centr. de Stat a Actelor vechi, Moscova, Fond 1299, op. 1, dos. 2343, f. 462, nr. 5.
Rez., din 1827 mai 26.

B

Un ispisoc din 7144 <1636> apr(ilie) 3, tot de la acelaşi domnu[2], de pîra ce au fost între Pătraşcu Ciogole biv log(o)f(ă)t şi între Căzacul, ficiorul lui Gheorghie Ciulei, şi alte niamuri a lui, care vîndusă Badiuţii şi Săbăşenii, în cari ei nu ave triabă, şi s-au înplinit Ciogolii de la Căzacul a patra parte din satul Iadinţii, ce-i în ţîn(u)t(ul) Hotinului.

Arh. St. Iaşi, CXLVI/7, f. 7 v.
Rez., într-un opis din 1809 martie 13, cu scrisorile moşiilor din ţ. Hotin, ale lui Iordachie Roset mare vistiernic.

Deşi numele satelor diferă în cele două rez.: Iadinţi şi, respectiv, Căpoteni, ne aflăm probabil în faţa unui singur doc., mai ales că forma A precizează întărirea părţii în cauză "între altile".

[1] Greşit, în loc de "biv" (fost,) întrucît Pătraştco Ciogolea nu a fost decît logofăt al III-lea (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 375-376).
[2] Adică: Vasile Lupu voievod.

387 <Cca 1636 aprilie 4>.

Fără velet.

Fratele lui Frăţîman pah(arnic)[1], sin Sorăi, au vîndut driaptă a sa ocină şi moşie, din sat din Morozăni, din parte de sus, din parte Sorăi, a triia parte, ci să va alegi parte sa; aceia au vîndut-o Gligorcii lui Durac, drept 2 vaci cu viţăi, 6 lei[2].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCCLXVIII/37, nr. 1.
Rez., într-un perilipsis din prima jum. a sec. XIX.

Datat după doc. din 1636 (7144) aprilie 4 (v. doc. urm.), cînd Gligorcea al lui Durac cumpără altă parte din acelaşi sat.

[1] În loc de: păhărnicel.

www.dacoromanica.ro

[2] Desigur, trebuie subînţeles: "preţăluite" la valoarea de 6 lei, şi nu un adaos la prima formă de plată.

388 1636 (7144) aprilie 4, Orhei.

† Eu, Petre Tru<fa>[1]şul, pîrcălabul de Orheiu, <şi>[2] Chiriiac vamăşul, şi şoltuzul cu l<2>[3] pîrgari şi Chirecel, vătavu de sineţari, şi Gligorie Drăg<hin>[2]ic(i)>[2], şi Vas(')lie Drăghinic(i), şi Iane <ne>[3]guţătoriul, şi Bosii, şi Biha, şi Turceac, şi Milaş, şi Hilip, şi Bulmezea, şi Nistor ce au fost şoltuz şi mulţi oamini buni, orăşéni den tîrgu den Orheiu, scriem şi mărtorosim cumu au vinit înnaintea noastră Badiul, ficiorul lui Miron den Morozénii, nepotul Gatonei, şi au vîndut Gligorcei lui[4] Durac pîrcălabul parte sa de ocin(ă) den sat den Morozénii, ce i să va alége[5] partea lui, şi <di>[2]n <va>[2]tră, şi din ţarin(ă), şi din fîn, şi din pométe şi den tot ci <să va al>[2]ege[5] partea lui; vîndutu-o direptu unsprădzéc(e) mascuri de jîr, preţuluiţ(i) cîte patru zloţ(i) bătuţ(i), şi dereptu un bou de negoţ, dereptu 22 zloţ(i), iar(ă) bătuţ(i), de nime[5] asuprit sau silit, ce de bun(ă)voia sa au vîndut.

Dec(i) noi, vădzindu aceast(ă) bun(ă) tocmală a lor, noi, pre mai mare credinţă şi bun(ă) dereptate, pus-am pe[a]cete oraşului şi ne-m pus şi peceţile noastre, ca să să ştie.

V Ѡрхєи, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмд <7144/1636> ап(рилїє) а <4>.

† Гога дїак писал.

Arh. Centr. de Stat-Chişinău, Fond 220, op. 1, nr. 207.

Orig., hîrtie (20,5 x 32,5 cm), rupt la îndoituri şi restaurat, pecetea tîrgului Orhei, în fum, avînd ca emblemă în cîmp un cal, mergînd de la dreapta spre stînga, iar în exergă legenda: Печать тръга Ѡрхєю, şi douăsprezece peceţi inelare în fum, din care zece rotunde şi două octogonale. Cu o transcr. modernă, cu caractere ruseşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), DCCCXLVIII/37, f. 79 r., nr. 2 (rez., într-un perilipsis din a doua jum. a sec. XVIII).

EDIŢII: Giurgea, *Trecutul Basarabiei*, p. 151, fig. 10 (facs.); Iorga, în "Rev. ist. ", an XIV, 1928, nr. 7-9, p. 342 (traanscr., după Giurgea, cu unele omisiuni); *Moldova*, III, nr. 170, p. 356-358 (orig., cu caractere chirilice, şi trad. rusă).

---

[1] Rupt; completat după rez. din a douaa jum. a sec. XVIII (v. *descr. arheogr.)* şi după doc. de la Arh. St. Bucureşti, Sever Zotta, dos. nr. 137, f. 129 (*Catalog*, Supl. I, p. 198, nr. 590 (v. doc. nr. 429).

[2] Rupt.

[3] Omis prin haplologie.

[4] "lui", scris deasupra rîndului.

[5] Ultimul "e", redat prin ѣ.

389 1636 (7144) aprilie 4, Iaşi.

† М(и)л(о)стїєю в(о)жїю, Мы[1], Иw Василїє воєвода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Знаменото[2] чиним, ис сим листом нашим, въсѣм кто на нег(о) възрит или чтоучи его оуслишит, wж(е) тот истиніи нашег(о) вѣрномѹ болѣриномѹ[3], Гиwргїє Рошка бывше вистѣриник, слѹжил и [нашим] прѣжде Нас

www.dacoromanica.ro

вѣвшою г(о)сп(о)д(а)рѣи, а днис(ь) слѫжил[4] и Нам правo<ю>[5] и вѣрною слѫжбою и земли наши.

Тѣм Ми, видѣвши его право и вѣрнои слѫжба до Нас, жаловали есми емѹ оусобиою[2] нашим м(и)л(о)сти, дал<и>[6] и потвръдили есми его правїи wти(и)ни и дѣди(и)ни и раздѣленїе съ братием его, wт исписоаче за раздѣленїе и за потвръжденїе wт Моӱси воевода и wт Ѩлеѫандръ Илїаш воевода и wт Г(о)сподства Ми: село Болнъещїи[7], на Ишновъц[8], что ѹ в(w)лwст Лъпѹшною, съ врод за млинѹ въ потоца Ишновъц[8], и пол село Негрещи, тиж(е) на Ишновец[8], и село Козмещїи, на рѣцѣ Прѹтѣ, тиж(е) ѹ в(о)лост Лопѹшнои[2], съ болота рибними, пакиж(е) за раздѣленїе съ братими его, и седмаа частъ wт Избище, и седмаа частъ wт Пиетросѣл, что пак ѹ в(о)лостъ Лъпѹшнои, и два части wт село Котелова, ѹ в(о)лостъ Хотинскомѹ, что тоти два части пакиже бъл(и) раздѣленїе съ братми его, и вило[2] wт брата иχ, Костантии Рошка вистѣрник. Тѣм радї, како да естъ емѹ съ въсем доходом.

И въ том, тиж(е) дал(и)[8] и потвръдили есми <емѹ>[5] его третаа частъ wт село Котелова, wт исписок за кѹпежна и wт ѹрик за потвръжденїе wт Мирон Барноски воевода и wт иншиχ прѣдніи г(о)сп(о)дарие, что тое третаа частъ было емѹ викѹпленїе wт Иwнашко Харцѣ, за два сто и пет десѣт талери сребрниχ. Там ради, како да естъ <емѹ>[5] съ въсем доходом.

И въ тwм, тиж(е) дал(и)[8] и потвръдил<и>[5] есми <емѹ>[5] болѣрино наш више писаномѹ, Гиwрге Рошка вистѣрник, wт четвртаа частъ wт село Баломирещи и wт Хонсещи, половина, wт ѹрик за потвръжденїе wт Стефан Томши воевода, съ мѣсто за млини въ потока Бахлѹа, что вило емѹ викѹпленїе wт Захарїа, с(ъ)нъ Ѩндреика Исаико, прѣѹнѹк Марѹшко(и)[8], и съ частъ внѹк(а)[8] иχ[9], ...[10], с(ъ)нъ сестри иχ[9], Ѩнисїе, за една сот талери сребрниχ, wт оурик за дѣднинѹ что имал(а) баба иχ, Марѹшка, wт Стар(а)г(о) Стефан воевода, и wт исписок за искѹпленїе wт Ѹримїа Могил(а) воевода, что имал w(ть)цъ иχ, Ѩндреика. Тѣм радї, како да естъ им[11] съ въсем доходом.

И w том, тиже даем и потвръжд(а)ем[ѹ] емѹ, wт исписок за потвръжденїе wт Рад(ѹ)л воевода и тиж(е) wт ѹрик пакиж(е) за потвръжденїе wт Гашпар воевода и wт Стефан воевода, wт половина село Хонсещи и <wт>[5] Баломирещи четвртаа частъ, съ частъ wт млинѹ что ѹ Бахлѹю, что тоа подаровал емѹ брато его, Костантин Рошка бъв вистарник, а Костантинови Рошка вистѣрник било [и] викѹпленїе wт Ѹримїа ком(ис) и wт жена его, Пъраска, и wт Фръсина Дръгинѣсъ, за четири десат и пет талери, wт исписок за кѹпежна wт Стефан воевода, что бѣше викѹпленїе Ѹремїа и жена его, Пъраска, wт Илѣна, дочка Ѹлинка, виѹка Тъвъникъ. Тѣм ради, како да естъ емѹ съ въсем доходом.

И въ том, тиж(е) дал(и)[8] и потв<р>[5]ъдили есми емѹ его правaа wтн(и)нѹ и кѹпежна, wт исписок за викѹпленїе wт Радѹл воевода и wт того ѹрик wт Гашпар воевода, и wт Г(о)сп(о)дства Ми, wт четвртаа частъ wт село Хонсещи и wт Баломирещи, половина, съ мѣстъ за млинѹ ѹ Бахлѹю, что соби кѹпил wт Силиwи апрод и wт Шѹвердан[12] вътаχ, радї седим десат и седим талери битиχ, wт исписок за кѹпежнаа wт Радѹл воевода, что тоа частъ за wти(и)нѹ было викѹпленїе Силиwи(ѹ) апрод(ѹ) wт Рѹсѹл и wт Костаки, с(ъ)н(о)ве Поравен, а Шѹвердѣнѹлови вътаχ было им[11] кѹпежна wт Ѹдимїе, с(ъ)нъ Поравен, wт оурик за кѹпежна, что имал Порава wт Петра воевода. Тѣм радї, да естъ им[11] съ въсем доходом.

www.dacoromanica.ro

И въ том, тиж(е) дал(н)[8] и потвръдили есми болѣрин(ѹ) наши въше писанномѹ, Гиwрги Рошка виστѣриик, wт исписок за викѹпленїе wт Радѹл воевода и wт того въше речѣнно привилїе wт Гашпар воевода, и wт Стефан воевwда, wт четврътаа частъ wт село Хонсещи и <wт>[5] Баломирещи, четврътаа частъ, съ частъ за млин(ѹ) ѹ Бахлѹю, что сови кѹпил wт Марко, с(ъ)нъ Чорчѣ, виѹк Забѹлик, прѣwночатом[13] Илѣин, и прѣпрѣwночатом[13] Манонл, радї ...[10] тале<р(н)>[5] сребръниχ. Тѣм рад(ї), како да естъ емѹ съ въсем доχодом.

И w[т] том, тиж(е) дал(н)[8] и потвърдили есмъ емѹ и дрѹгаа частъ за wти(н)ни wт того село Хонсещи и <wт>[5] Баломирещи, что сови кѹпил пак wт Марко, с(ъ)нъ Чорчи, <что>[3] было <емѹ>[3] кѹпежно wт Йитон, а Йитоновн было емѹ дѣдинни wт ѹюко своем, Базга, съ мѣсто за млин<ѹ>[6] ѹ Бахлѹю, за три десат талери сребр(ъниχ).

И тиж(е), дрѹгаа част wт тог(о)[14] селове, wт нарѣдєнїе[15] въше писанни[15], въсѣ част Марковн, ѹюком его, Базга, wт привилїю что имал Базга wт Стараг(о) Стефан воевода, что тот(н) части[тї] wт Марко, с(ъ)нъ[16] Забѹлик, кѹпил болѣрни наш въше писанномѹ ради една сто и два десат талер(н) сребръниχ.

И въ том, тиж(е) дал(н)[8] и потвръдил(н)[8] есмъ емѹ, wт исписок за викѹпленїе wт Жирон Бариоски воевода, wт четврътаа част <wт>[5] село Хонсещи и wт Баломирещи, wт wбѣ село, по половина, съ мѣсто за млин<ѹ>[6] ѹ Бахлѹю, что естъ емѹ права викѹпленїе wт Сава, с(ъ)нъ Баснлїе, и wт сестрнинча его, Настасїа, дочка Йрват, и wт Тодер, с(ъ)нъ Дѹмитрѹ Исънчел, и <wт>[5] сестрнинч его, Юрашко, с(ъ)нъ Чеѹка, и wт Тодосїа, дочка Дѹцен, и wт дочка ен, Йрвасїа, въсн виѹци Исанко и прѣwниѹци Марѹшки, за два сто и пет десѣт ѹги жолти.

И тиж(е) соби кѹпил wт Жърїнка, дочка Козми, виѹка Забѹлик, прѣwниѹка Манонл, част ен, елико сѣ изберет wт тогож(е) село Хонсещи и wт Баломирещи, wт ѹрик за дѣдинниѹ что wнн имали wт Стараго Стефана воеводї, за три десѣт и пет талери сребръниχ.

Тѣм радї, тое въше писани селове, Хонсещїи и Баломирещїи, на Бахлѹю, съ мѣсто за млени на потоцѣ Бахлѹж, да естъ болѣрнино наш, Гиwргїе Рошка виστариик, съ въсем доχодом.

Й хотари тиχ селове, Хонсещи и Баломирещи, поченшн са wт могнл(ъ) wт конец[8] рѣдѹ въшнѣго, таа wт могнл(ъ) право черес полѣна Бахлѹж, до конец[8] въшнїи пискѹ, ѹ рипѹ, а wт писк(а) право черес Бахлѹж, до крѣниц(н)[8], на конец пискѹлец(а)[6], а wт крѣниц(н)[8] право черес полѣ, до конец[8] χребли Татарошовом, а wт χрибли, на връχ дила, ѹ могнл(ѹ), та на дило, ѹ дрѹги могнло, а wт тола, дилом горѣ, до конец[8] писка, таа писком долѹ, через поток(а), таа на дило до тамо, таа право на дило, до Могнл(ъ) Ѿрлева, таа wт толѣ повертает <са>[5], на върхѹ дила, до великон дорог(н)[8], таа через дорог(н), до могнло, таа право через полѣ, до могнло близ дорог(н), таа wт тола право до <где>[5] било[2] солонци, таа под горїю, до могнл(ѹ) wт шес, таа wт толѣ, право черес полѣ, до Бахлѹю, таа черес Бахлѹю, право до Кръниц(н)[8] Дрингова, под дило, таа wт толѣ на поток горѣ, право черес дорог(н) ѹ стлъп, где са снимает χотар Нижещим съ χотар Иконсещим, таа право черес дил(ѹ), до кръницо, до wбръшїю поточнон, а wт кръниц(н), тиж(е) через дилѹ, таа черес поток(а) до конец[8] нижнѣго писка, таа, wт толѣ, потокою, прав(о) черес рѣдю, до рѹптѹри wт дило, на могнлъ, а wт толѣ, дилом, до други могнл(ъ).

www.dacoromanica.ro

То естъ весь хотар[и], въшнъı и нижнїи, на ѳси стороии, по где wт вѣка wжнвали.

И въ том, тиж(е) дал(и)[8] и потвръдили есмъı болѣрии(ѳ) наши[2] въше писанно, Гиwрги Рошка вистѣриик, половина село Пиетросѣл, <ѳ>[5] в(о)лост ...[17], wт исписок за даніе и потвръжденіе <wт>[5] Г(ос)п(о)дстве(а) Ми, еж(е) дал емъ сърwдиици его, Дѫмитръ и брат его, Ионашко, и сестра их, Марина, с(ъı)н(о)ве Фътѫлови, и виѫка их, Марїа, въси виѫци Кирѣна Зверое двор<ии>[5]чѣса, ради нѣкиx дѣдинии их: половина село Извище, ѳ в(о)лост Wрхеюскомъ, и пол село Слобозїа Зверое, на Прът(ѣ), ѳ в(о)лост Лапъшнон, и половии(а) село Петросѣл, ѳ тог(о)<же>[5] в(о)лост, что тоти половнии селове бист им присловаиіе wт дивнаго[18] Алеѯандра воевода даже до и(ъı)нѣ; нио болѣри наши въше писанно, съ многа ѳволисаніе и съ миого келтованіе извадил(и)[8] тѣx половнии селове. Того радї, дал емъ тое пол село Пи<е>[5]тросѣл, [тѣм радї] како да естъ емъ съ въсем доxодом.

И w том, тиж(е) дал(и)[5] и потвръдили есми болѣрии(ѳ) <нашемъ>[5] въше писанномъ, Гиwрге Рошка вистѣриик, wт привилїе за кѫпежна wт Мирои Барновски воевода и wт и<с>[5]писоаче за потвръжденіе wт иншъıx г(о)сп(о)д(а)ръıе, село Скwбенцѣнїи, что ѳ в(о)лwст Кърлигътур(а), съ три ставе на потоцѣ ...[10], что естъ емъ кѫпежна wт Павли и брат его, Матею, и wт Тѫдора, жена Глигорїеви, и wт Щефана, дочка Дръган(а)[8], прѣѳиѫка Ивашко, и тиж(е) wт Цо<и>[19]ца и сестри ен, Дѫмитра, дочка[20] Петрашко, виѫци Ивн Скобенчѣнѳл[2], и тиж(е) wт Корнѣ, с(ъı)нъ Ягахїа Шѫверденѣсъ, и wт Глигорїе и wт брато его, Ивнашко, и сестра их, Мърїика, с(ъı)н(о)ве Гиwрги, и wт Мирои, виѫк Лѫпан Ботъш, и wт Гаврил, с(ъı)нъ Нистор Шѫвердѣнѳл, и wт Ермїа, с(ъı)нъ ...[21], и wт Докїа, дочка Дръган(а)[8], и wт Ерина Wдокїеви, а Ерииен бъıло ен кѫпежна wт Алеѯа бъıв столиник; и тиж(е) една частъ wт тогож(е) село Скобенцѣни, что естъ емъ викѫпленіе wт Басилїе Лѫпан[8] и wт сестра его, <Логина, шестаа част wт>[22] Скобенцѣнїи[23], за wсим сот и пет десат талери сребръниx, съ три ставове и съ млнии, и съ садове и съ вес приxwд. Тог(о) ради, да естъ ем<ѳ>[5] съ въсем доxодом.

И въ том, тиж(е) дал(и) и потвръдил(и) есми емъ, wт привилїе wт Барноски воевода, една силище, на имѣ Бълишѣнїи, что ѳ в(о)лост Кърлигътѫр<а>[24], что тоа естъ емъ кѫпежиаа wт егѫмеи и <wт>[5] вес събwр wт монастир С(ва)томъ Илїе, близ тръг Сѫчаво, радї два сто ѳги жолти; и тот(и) пинѣѕи въложил их въ с(ва)таа монастир. Тѣм рад(ї), како да естъ емъ съ въсем доxодом.

И w том, тиж(е) дал(и) и потвръдил(и) есми емъ, wт исписок за измѣненїи wт Алеѯандръ воевода, половина село Матеѫци, на Нистръ, оу в(о)лост Wрхеюскомъ, что было емъ измѣненіе съ Ивнашко и брат его, Гаврилаш, и Косте, и Щефан, и сестра их, Барвара Лѫпъиас(ъ), и Настасїѫ, с(ъı)н(о)ве Гиwрге Симинечанѳл, wт исписок за кѫпежна, что имал Симинечанѳл wт Ермїа Могила воевода. Тѣм радї, како да естъ им[11] съ въсем доxодом.

И w том, тиж(е) даем и потвръждаем емъ, wт исписок за даанїе и м(и)лованіе wт Алеѯандръ, с(ъı)нъ Радѫл воевода, село Стърпѣнїи, что ѳ в(о)лост Фалчїюскомъ, и wт исписок за потвръжденіе wт Моїси воевода и wт Г(о)сп(о)дстеа Ми, что тот село, Стерпѣни, было правою г(о)сп(о)д(а)ръско, прислѫшио ко wкол село Стънилещим, съ болотами и съ вес хотар; <и>[5] радї его права и вѣрна слѫжба[а], м(и)ловали его. Тѣм радн, да естъ емъ съ въсем доxодом.[25]

www.dacoromanica.ro

И ѡ том, тиж(е) дал(и) и потвръдили есми емѹ, ѡт исписок за <ви>[5]кѹпленїе ѡт Алеѯандръ Илїаш воевода, пол село Ѯиканн[26] и Тѹрбѹрени и третаа частъ ѡт село Бъичѣни, ѹ в(о)лост Хрълъѹскомѹ, что естъ емѹ кѹпежнаа ѡт брат его, Василїе Рошкл дворник, за една сто и три десат ѹги злати и три на десат полобоки меда; а Василиеви Рошка дворник приходило са емѹ, въ частъ его, ѡт къ брат его, Костантин Рошка вистѣрник, съ ставове и съ мѣсто за млени. Тѣм радї, како дл естъ емѹ съ въсем доходом.

И въ том, тиж(е) дал(и)[8] и потвръдил(и) есми <емѹ>[5] село Тъмпещїи, ѹ в(о)лост Сѹчавскомѹ, и половина село Михалкъѹцїи, ѹ в(о)лост Хотинскомѹ, на Сѹхо Билїа, съ ставове и съ мѣсто за млени, что тот(и) дал емѹ сїастре тесто его, Сада Барноскиѡе постелничаса, что было ѡх правлл дѣдинно, кѹпно съ пан ен, Барноски пост(елник), како да ест им[11] съ въсем доходом.

И въ том, тиж(е) дал(и)[8] и потвръдил(и) есми его[11], ѡт исписок за потвръжденїе ѡт Г(о)сп(о)дства Ми и ѡт исписок за викѹпленїе ѡт Алеѯандръ воевода, петаа част ѡт село Ивоещи, ѡт в(о)лост Кърлигатѹръ, на Бахлую, съ петаа част ѡт брод за млену, что было ем(у) викѹпленїе ѡт Василїе и сестра ег(о), Настасїа, с(ъ)н(о)ве Гаврил, и ѡт вик ѡх, Павел, и ѡт брат его, Василїе, с(ъ)н(о)ве Йнии, въси викѹци Гаврилови, и тиж(е), ѡт виѹци Ишнашко, с(ъ)нъ Цъганов, за една стѡ и два десат талер(и) битиѡ; и тиж(е), тоа пета част биѡ кѹпежна ѡ(ть)цъ ѡх, Гаврил, ѡт егѹмен и вес собѡр <ѡт монастир>[5] С(вѣ)том(у) Илїе, ѡт Сѹчав(а)[8], ѡт исписок что имал Гаврил ѡт Ѹримїа воевода, и ѡт ѹрик за потвръжденїе ѡт Радѹл воевода; и пакиж(е), дрѹгаа част ѡт тог(о) село, Ивоещи, ѡт петаа част, половина, съ част ѡт брод за млину, что было емѹ викѹпленїе ѡт Моисеи, с(ъ)нъ Йлбич Їѡи, ѡт тоти нарѣденїе еж(е) въше писаѡ, радї шест десат тал(ери) среб(рънии), како да ест емѹ съ въсем доход<ом>[5].

И тиж(е), дал(и) и потвръдил(и) есми емѹ ѡт исписок за потвръжденїе ѡт Г(о)сп(о)дства Ми, нѣкиѡ части за ѡти(и)нѹ ѡт село Цъбъиещи, на потоцѣ Грѣбовец, ѹ в(о)лост Баслѹю, что ест[2] емѹ кѹпежна ѡт Марїика, дочка Кр(ъ)ста шетрар, въсѣ частъ ѡх[9] за дѣдинно <ѡт>[5] тое село, съ мѣсто за млни ѹ тое поток, за два десат и пет тал(ери)[2] среб(рънии).

И тиж(е) дал(и) и потвръдил(и) есми емѹ, ѡт исписок за кѹпежна ѡт Бариоски воевода и за потвръжденїе ѡт Г(о)сп(о)дства Ми, ѡт половина того село, Цъвъиещи, половина, что естъ ѡт къ въсток, съ мѣсто за млен ѹ тое поток, что ест емѹ кѹпежнаа ѡт Ишнашко и ѡт сестра его, Марїика, с(ъ)н(о)ве Кр(ъ)сти шетрар, и ѡт сестрinич его, Грозав, и ѡт сестра его, Тодоска и Ѹржта, с(ъ)н(о)ве Цоика, радї шестъ десат талери; а ѡ(ть)цѣ ѡх, Кр(ъ)ста шетрар, било им[11] кѹпежна ѡт Йнѹшка, дочка Лѹка Пожар, и ѡт вик ен, Костин и Симиѡн, и сестри ѡх, Брона, и Илѣна и Пъраска, дѣти Насти, виѹци Пожар[8], и ѡт плѣменик ѡх, Марко, и брат ѡх, [9], Йнтънаш[27], и сестра ѡх, Йнтимїа, с(ъ)н(о)ве Басѹтки, тиж(е) виѹци Лѹка Пожар, за шест десат талери среб(рънии); и тиж(е) дрѹгаа част, ѡт село Цъбъиещ(и), ѡт третаа част, средна, половинаа, что кѹпил ѡт Истратїе и сестра его, Йна, с(ъ)н(о)ве Токсабе, виѹк(и) Бълош, за шест десет тал(ери) среб(рънии).

И тиж(е), потвръдил(и) есми емѹ, ѡт исписок за потвръжденїе ѡт Алеѯандръ Їлїаш воевода и ѡт Г(о)сп(о)дства Ми, четврътаа частъ ѡт село Хлъпещи, [на Прѹт(ѣ)], ѹ в(о)лост Лапѹшнон, на рѣца Прѹтѣ, съ гърло рибнон и съ сѣножати, али без половина село Хъбишковѣ, что тоа четверта част естъ емѹ кѹпежна ѡт Билка, дочка Гиѡргїе, виѹка Гаврил, и ѡт Сора и Йнтимїа, и ѡт племенице ѡх, Пискѹл и Стратѹл, и сестра ѡх, Жишика, и Йница, и Бълса,

www.dacoromanica.ro

и Циганка, с(ъ)и(о)ве Гаврил, прѣвнѹкъ[28] Дѣмитрѹ, и wт сѹроднице иχ, Фрѣсина, дочка Сори, и wт Пъраска папидна, дочка Йнтимиїа, и съ[29] плѣмениц(и) иχ, Павъл, и Рѹсѹл, и Барвара и Щефанїа, с(ъ)и(о)ве Дѣмитрѹ Бѹзъ, и wт сѹродники иχ, Гиwрги, с(ъ)иъ Тодосїи, и wт Глигор(е), с(ъ)иъ Йнгелинн, и wт Ѹрсѹл, с(ъ)иъ Марици, въси виѹци и прѣwнѹци Дѣмитрѹ и Басилчи, радї шест десат талер(и) битиχ. [30]

И тиж(е) дал(и) и потвръдил(и) есми емѹ, wт исписок за кѹпежна wт Моисею воєвода нѣкиχ части за wтн(и)нѹ wт село Копѹжани, wт в(о)лост Лапѹшиою, что соби кѹпил wт Пентелею, с(ъ)иъ Берич апрод, и wт Иwнашко, с(ъ)иъ Марїеи, виѹк Берич ап(род), wт исписок за купежна что имал Берич wт Костантин воєвода, съ мѣсто за ставн и за млинѹ, радї четири десѣт тал(ери) сребръ(ниχ), како да ест емѹ съ въсем доχодом.

И тиж(е), половина село Избище, wт в(о)лост Ѡрχеюскомѹ, wт исписок за кѹпежна wт Г(о)сп(о)дства Ми, что кѹпил wт род его, Дѣмитрѹ и Iwнашко, и виѹка иχ, Марїе, с(ъ)н(о)ве Фътѹл, виук Зберое, радї една фалче за виноград wт Хуши и три десат ѹги жолти[31].

Тѣм радї, тое въси въш(е) писани селове и половина селове и части за wти(и)ни, за дѣдинии, за кѹпежно, съ ставови и съ млеии и съ пасики, да ест болѣр наши[2], Гиwргицъ Рошка виствриик, емѹ и дѣдом его, и wиочѣтом емѹ, и прѣwиочатом и праwѹрѣтом иχ[9] и въсем роду <его>[5], кто сѣ изберет наиближиїи, непорошенно николиж(е), на вѣкъ.

Й χотари тое селове да естъ им по своими старами χотари, по кѹда из вѣка wживали.

Й на то естъ вѣра Нашег(о) Г(о)сп(о)дства въше писанаго, Мъ, Iw Басилїе воєвода, и вѣра прѣвъзлѹблениаго с(ъ)иа Г(о)сп(о)дство Ми, Иwн воєвода, и вѣра болри наш(и): вѣра пана Савии Пръжескѹл вел двориик, вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан вел двориик, вѣра пана Гаврил χетман и пръкълаб Сѹчавскои, вѣра пана Дѣмитрѹ Бѹχуш и <пана>[5] Чоголи, пръкълави Хотинскомѹ, вѣра пана Неколаки, пръкълаб Немецскомѹ, вѣра пана ...[10], пръкълаб Романскомѹ, вѣра пана Йпостол Катарци вел постелник, вѣра пана Глигораш Ѹрѣке вел спатар, вѣра пана Гиwргїе вел чашиик, вѣра пана Грама вел столиик, вѣра пана Иwрдаки вел виствриик, вѣра пана Дѣмитрашко вел комис и вѣра въсиχ болѣри нашиχ, великиχ и малиχ.

Й по нашем животѣ и г(о)сп(о)дствах, кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)ръ, wт дѣти наши или wт нашег(о) рода, или пак вѣд кого Б(о)гъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ въти оу наши Земли Молдавскои, тот би емѹ не порѹшил нашег(о) даниїе и потвръжденїе, иъ али би емѹ дал и ѹкрѣпил[и], заиѹж(е) <дали есми емѹ за що>[32] есто им[11] правда[33] wти(и)ни, и дѣдн(и)ни и викѹплениїе[33], на своиχ правїи и питомиχ п(и)и(а)ѕи, и пак на своа правда и вѣриаа служба.

Й на[и] болше крѣпостъ и потвръжденїе томѹ въси въше писании, велѣли есмъ нашемѹ вѣриому и почтениомѹ болѣрину, пан Пътрашко Башот(ъ), писати и наше печат[и] привѣзати къ семѹ истиномѹ листо нашемѹ.

Писал Иwн Фоча, оу Йсwχ, в(ъ) л(ѣ)то ×ѕрмд, м(ѣ)с(а)ца априлїе, а̄ д(ь)ни.

Иw Басили вwиводa <m. p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Ѡт Иводци[37]; <în partea de sus a textului, în partea stîngă>: Văzut de noi la 5 febr(uarie) 1874. Direct(or) Arhiv(e), C. D. Aricescu; <iar pe mijloc>: No. 91.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat boier al nostru credincios, Ghiorghie Roşca fost vistiernic, a slujit şi [nouă] domnilor care au fost înainte de Noi, iar astăzi ne slujeşte[34], şi Nouă şi ţării noastre, cu dreaptă şi credincioasă slujbă.

De aceea, Noi, văzînd dreapta şi credincioasa lui slujbă către Noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat şi i-am întărit ocinile şi moştenirile lui drepte şi împărţirea cu fraţii săi, din ispisoace[35] de împărţire şi de întărire de la Moise voievod, şi de la Alexandru Iliiaş voievod şi de la Domnia Mea: satul Volnăeştii[7], pe Işnovăţ, care este în ţinutul Lăpuşnei, cu vad de moară în pîrîul Işnovăţ, şi jumătate din satul Negreşti, tot pe Işnoveţ, şi satul Cozmeştii, pe rîul Prut, de asemenea în ţinutul Lopuşnei[2], cu bălţi de peşte, iarăşi de împărţire cu fraţii lui, şi a şaptea parte din Izbişte, şi a şaptea parte din Pietrosul, care iarăşi <sînt>[36] în ţinutul Lăpuşnei, şi două părţi din satul Cotelova, în ţinutul Hotinului, care, aceste două părţi, iarăşi au fost de împărţire cu fraţii lui şi au fost de la fratele lui, Costantin Roşca vistiernic. Pentru aaceea, să-i fie lui cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea <i>[5]-am dat şi <i>[5]-am întărit <lui>[5] a treia parte din satul Cotelova, din ispisoc de cumpărătură şi din uric de întărire de la Miron Barnoschi voievod şi de la alţi domni de mai înainte, care, această a treia parte, i-a fost de cumpărătură de la Ionaşco Herţea, pentru două sute şi cincizeci de taleri de argint. Pentru aceea, să-i[5] fie <lui>[5] cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea am dat şi am întărit boierulu nostru mai susscris, Ghiorghe Roşca vistiernic, jumătate din a patra parte din satul Balomireşti şi din Hoiseşti, din uric de întărire de la Ştefan Tomşa voievod, cu loc de mori la pîrîul Bahlui, pentru că i-a fost lui cumpărătură de la Zahariia, fiul lui Andreica, nepotul lui Isaico, strănepotul Maruşcăi, şi cu partea nepotului lor[9], ...[10], fiul surorii lor[9], Anisie, pentru o sută de taleri de argint, din uricul de moştenire pe care l-a avut străbunica lor[9], Maruşca, de la Ştefan voievod cel Bătrîn, şi din ispisocul de răscumpărare de la Erimiia Moghilă voievod, pe care l-a avut tatăl lor, Andreica. Pentru aceea, să-i fie lui[34] cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea îi dăm şi îi întărim lui, din ispisocul de întărire de la Radul voievod şi, de asemenea, din uricul iarăşi de întărire, de la Gaşpar voievod, şi de la Ştefan voievod, a patra parte din jumătatea satului Hoiseşti şi <din>[5] Balomireşti, cu parte din moara care este la Bahlui, pe care, aceea, i-a dăruit-o lui fratele său, Costantin Roşca fost vistiernic, iar lui Costantin Roşca vistiernic i-a fost [şi] cumpărătură de la Erimiia comis şi de la soţia lui, Părasca, şi de la Frăsina Drăghinească, pentru patruzeci şi cinci de taleri, din ispisoc de cumpărătură de la Ştefan voievod, pentru că îi fuscse cumpărătură lui Eremiia şi soţiei sale, Părasca, de la Ileana, fiica Elincăi, nepoata lui Tăbăică. Pentru aceea, să-i fie lui cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea i-am dat şi i-am întărit lui dreapta sa ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod şi din acel uric de la Gaşpar voievod, şi de la Domnia Mea, jumătate din a patra parte din satul Hoiseşti şi din Balomireşti, cu loc de moară la Bahlui, pe care şi-a cumpărat-o de la Silion aprod şi de la Şuverdean[12] vătah, pentru şaptezeci şi şapte de taleri bătuţi, din ispisoc de cumpărătură de la Radul voievod, care, acea parte de ocină, a fost de cumpărătură lui Silion de la Rusul şi de la Costachi, fiii Poravei, iar lui Şuverdean vătah i-a fost cumpărătură de la Eftimie, fiul Poravei, din uricul de cumpărătură pe caare l-a avut Porava de la Petru voievod. Pentru acea, să-i fie lui[34] cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea am dat şi am întărit boierului nostru mai sus scris, Ghiorghi Roşca vistiernic, din ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod şi din acel

www.dacoromanica.ro

maai suszis privilegiu de la Gaşpar voievod, şi de la Ştefan voievod, a patra parte din a patra parte din satul Hoiseşti, şi <din>[5] Balomireşti, cu parte de moară la Bahlui, pe care şi-a cumpărat-o de la Marco, fiul lui Ciorcea, nepotul lui Zabulic, strănepotul Ilenii, răsstrănepotul lui Manoil, pentru ...[10] de tale<ri>[5] de argint. Pentru aceea să-i fie lui cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea i-am dat şi i-am întărit lui şi altă parte de ocină din acel sat Hoiseşti şi <din>[5] Balomireşti, pe care şi-a cumpărat-o iarăşi de la Marco, fiul lui Ciorcea, <care i->[5] a fost <acestuia>[5] cumpărătură de la Anton, iar lui Anton i-a fost moştenire de la unchiul său, Bazga, cu loc de moară la Bahlui, pentru treizeci de taleri de argint.

Şi de asemenea, altă parte din acele[34] sate, din dresele[34] mai sus scrise[34], toată partea lui Marco de la unchiul lui, Bazga, din privilegiul pe care l-a avut Bazga de la Ştefan voievod cel Bătrîn, care, acele părţi de la Marco, fiul[15] lui Zabulic, le-a cumpărat boierul nostru mai sus scris pentru o sută şi douăzeci de taleri de argint.

Şi întru aceea, de asemeneaa i-am dat şi i-am întărit lui, din ispisoc de cumpărătură de la Miron Barnoschi voievod, cîte o jumătate din a patra parte din ambele sate, <din>[5] satul Hoiseşti şi din Balomireşti, cu loc de moară la Bahlui, care îi este lui dreaptă cumpărătură de la Sava, fiul lui Vasilie, şi de la nepoata lui de soră, Nastasiia, fiica lui Arvat, şi de la Toader, fiul lui Dumitru Isăicel, şi <de la>[5] nepotul lui de soră, Iuraşco, fiul Ceucăi, şi de la Todosiia, fiica Duţei[35], şi de la fiica ei, Arvasiia, toţi nepoţii lui Isaico şi strănepoţii Maruşcăi, pentru două sute şi cincizeci de ughi galbeni.

Şi, de asemenea, şi-a cumpărat de la Măriica, fiica lui Cozma, nepoata lui Zabulic, strănepoata lui Manoil, partea ei, cît se va alege din acelaşi sat Hoiseşti şi din Balomireşti, din uricul de moştenire pe care ei l-au avut de la Ştefan voievod cel Bătrîn, pentru treizeci şi cinci de taleri de argint.

Pentru aceea, acele mai sus scrise sate, Hoiseştii şi Balomireştii, pe Bahlui, cu loc de mori pe pîrîul Bahlui, să fie boierului nostru, Ghiorghie Roşca vistiernic, cu tot venitul.

Iar hotarele acelor sate, Hoiseşti şi Balomireşti, se începe de la movila din capătul rediului de sus şi, de la movilă, drept peste Poiana Bahluiului, pînă la capătul de sus al piscului, în rîpă[35], iar de la pisc drept peste Bahlui, la fîntînă, la capătul pisculeţului[35], iar de la fîntînă drept peste cîmp, la capătul iezăturii Tătăraşilor, iar de la iezătură la vîrful dealului, la movilă, şi la deal, la altă movilă, iar de acolo, dealul în sus, la capătul piscului, şi piscul în jos, peste pîrîu, şi, pe deal, pînă la groapă, şi drept la deal, pînă la Movila Vulturului, şi de acolo, <se>[5] întoarce, pe vîrful dealului, pînă la drumul cel mare, şi, peste drum, pînă la movilă, şi drept peste cîmp, pînă la movila de lîngă drum, şi, de acolo, drept pînă <unde>[5] au fost sărăturile şi, de sub deal, pînă la movila din şes[35], şi, de acolo, drept peste cîmp, pînă la Bahlui, şi, peste Bahlui, drept la Fîntîna lui Dringă, sub deal, şi, de acolo, pe pîrîu în sus, drept peste drum, la stîlp, unde se întîlneşte hotarul Nijeştilor cu hotarul Ivoiseştilor, şi, drept peste deal, la fîntînă, la obîrşia pîraielor, şi, de la fîntînă, tot peste deal şi peste pîrîu, pînă la capătul de jos al piscului, şi, de acolo, pe pîrîu, drept peste rediu, pînă la rupturile[35] din deal, la movilă, iar de acolo, pe deal, la altă movilă. Acesta este tot hotarul, din sus şi din jos, pe toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Şi întru aceea, de asemenea am dat şi am întărit boierului nostru mai sus scris, Ghiorghi Roşca vistiernic, jumătate din satul Pietrosul, <în>[5] ţinutul ...[17], din ispisoc de danie şi întărire <de la>[5] Domnia Mea, pe care i-au dat-o rudeniile lui, Dumitru şi fratele lui, Ionaşco, şi sora lor, Marina, copiii lui Fătul, şi nepoata lor, Mariia, toţi nepoţii Chirénei Zberoaia vor<ni>[5]ceasa[35], pentru nişte moşteniri ale lor: jumătate din

www.dacoromanica.ro

satul Izbişte, în ţinutul Orheiului, şi jumătate din satul Slobodziia Zberoaei, pe Prut, în ţinutul Lăpuşnei, şi jumătate din satul Petrosul, în acela<şi>[5] ţinut, care, acele jumătăţi de sate, le-au fost lor asuprire, de la Alexandru voievod cel Minunat[18] pînă astăzi; însă boierii noştri maisus scrişi, cu multă greutate şi cu multă cheltuială, au scos acele jumătăţi de sate. Pentru aceea, i-am dat lui această jumătate din satul Pi<e>[5]trosul, [pentru aceea] ca să-i fie lui cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea am dat şi am întărit boierului <nostru>[5] mai susscris, Ghiorghe Roşca vistiernic, din privilegiu de cumpărătură de la Miron Barnovschi voievod şi din i<s>[5]pisoace[35] de întărire de la alţi domni, satul Scobenţénii, care este în ţinutul Cîrligătura, cu trei iazuri pe pîrîul ...[10], care îi este lui cumpărătură de la Pavel şi fratele lui, Mătei, şi de la Tudora, soţia lui Gligorie, şi de la Ştefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivaşco, şi, de asemenea, de la Ţo<n>[19]ţa şi sora ei, Dumitra, fiica[20] lui Petraşco, nepoatele lui Ion Scobenceanul[2], şi, de asemenea, de la Cornea, fiul Agahiei Şuverdeneasa[35], şi de la Gligorie şi de la fratele lui, Ionaşco, şi sora lor, Măriica, copiii lui Ghiorghie, şi de la Miron, nepotul lui Lupan Botăş, şi de la Gavril, fiul lui Nistor Şuverdeanul, şi de la Erimiia, fiul ...[21], şi de la Dochiia, fiica lui Drăgan, şi de la Erina, <fiica>[36] Odochiei, iar Erinei[35] i-a fost cumpărătură de la Alexa fost stolnic; şi, de asemenea, o parte din acelaşi sat Scobenţéni, care îi este cumpărătură de la Vasilie Lupan şi de la sora lui, <Loghina, a şasea parte din>[22] tot satul Scobenţénii[34], pentru opt sute şi cincizeci de taleri de argint, cu trei iazuri, şi cu mori, şi cu grădini şi cu tot venitul. Pentru aceea, să-i fie lui cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea i-am dat şi i-am întărit, lui din privilegiu de la Miron Barnoschi voievod, o selişte, anume Vălişénii, care este[36] în ţinutul Cîrligătur<ii>[24], care, aceea, îi este lui de cumpărătură de la egumen şi <de la>[5] tot soborul de la mănăstirea Sfîntului Ilie, aproape de tîrgul Suceava, pentru două sute de ughi galbeni; şi, pe aceşti bani i-a lăsat la sfînta mănăstire. Pentru accea, să-i fie lui cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea i-am dat şi i-am întărit lui, din ispisoc de schimb de la Alexandru voievod, jumătate din satul Mateuţi, pe Nistru, în ţinutul Orheiului, care i-a fost lui schimb cu Ioaşco şi fratele lui, Gavrilaş, şi Coste, şi Ştefan, şi sora lor, Varvara Lupăneasa[35], şi Nastasia, copiii lui Ghiorghe Siminecianul, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut Siminecianul de la Erimiia Moghila voievod. Pentru aceea, să-i fie lui[34] cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea îi dăm şi îi întărim lui, din ispisoc de danie şi miluire de la Alecsandru, fiul lui Radul voievod, satul Stărpénii, care este[36] în ţinutul Fălciiului, şi din ispisoc de întărire de la Moisi voievod şi de la Domnia Mea, care, acel sat, Sterpéni, a fost drept domnesc, ascultător de ocolul satului Stănileştilor, cu bălţi şi cu tot hotarul; <şi>[5] l-am miluit pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă. Pentru aceea, să-i fie lui cu tot venitul[25].

Şi întru aceea, de asemenea i-am dat şi i-am întărit lui, din ispisoc de cumpărătură de la Alexandru Iliiaş voievod, jumătate din satul Oncani şi din Turburéni şi a treia parte din satul Băicéni, în ţinutul Hîrlăului, care îi este lui de cumpărătură de la fratele lui, Vasilie Roşca vornic, pentru o sută şi treizeci de ughi de aur şi treisprezece poloboace[35] de miere; iar lui Vasilie Roşca vornic i-a revenit, în partea sa, de la fratele lui, Costantin Roşca vistiernic, cu iazuri şi cu loc de mori. Pentru aceea, să-i fie lui cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea <i>[5]-am dat şi <i>[5]-am întărit <lui>[5] satul Tîmpeştii, în ţinutul Sucevei, şi jumătate din satul Mihalcăuţii, în ţinutul Hotinului, pe Viliia Seacă, cu iazuri şi cu loc de mori, pe care, acestea, i le-a dat lui de dzestre[35] soacra lui, Safta Barnoschioae[35] postelniceasa, pentru că le-a fost lor dreaptă moştenire, împreună cu panul ei, Barnoschi postelnic, ca să-i fie lui[34] cu tot venitul.

www.dacoromanica.ro

Şi întru aceea, de asemenea i-am dat şi i-am întărit lui[34] din ispisoc de întărire de la Domnia Mea şi din ispisoc de cumpărătură, de la Alexandru voievod, a cincea parte din satul Ivoeşti, din ţinutul Cîrligăturii, cu a cincea parte din vadul de moară, care i-a fost lui cumpărătură de la Vasilie şi sora lui, Nastasiia, copiii lui Gavril, şi de la nepotul lor, Pavel, şi de la fratele lui, Vasilie, fiii Annei, toţi nepoţii lui Gavril, şi, de asemenea, de la nepoţii lui Ionaşco, fiul lui Ţîgan, pentru o sută şi douăzeci de taleri bătuţi; şi, de asemenea, acea a cincea parte a fost cumpărată de tatăl lor, Gavril, de la egumenul şi tot soborul <de la mănăstirea>[5] Sfîntului Ilie de la Suceava, din ispisocul pe care l-a avut Gavril de la Eremiia voievod şi din uric de întărire de la Radul voievod; şi iarăşi, altă parte din acel sat, Ivoeşti, jumătate din a cincea parte, cu parte din vadul de moară, care i-a fost lui cumpărătură de la Moisei, fiul lui Ion Albici, din aceste drese pe care le-am scris mai sus, pentru şasezeci de taleri de argint, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Şi de asemenea, i-am dat şi i-am întărit lui, din ispisoc de întărire de la Domnia Mea, nişte părţi de ocină din satul Ţîbăneşti, pe pîrîul Gîrboveţ, în ţinutul Vasluiului, care îi sînt lui de cumpărătură de la Mariica, fiica lui Cîrstea şetrar, toată partea ei[34] de moştenire <din>[5] acel sat, cu loc de moară în acel pîrîu, pentru douăzeci şi cinci de taleri de argint.

Şi de asemenea, i-am dat şi i-am întărit lui, din ispisoc de cumpărătură de la Barnoschi voievod şi de întărire de la Domnia Mea, jumătatea care este dinspre răsărit din jumătatea acelui sat, Ţîbăneşti, cu loc de moară în acel pîrîu, care îi este lui de cumpărătură de la Ionaşco şi de la sora lui, Mariica, copiii lui Cîrstea şetrar, şi de la nepotul lui de soră, Grozav, şi de la sora lui, Todosca, şi Urîta, copiii Ţoncăi, pentru şasezeci de taleri; iar tatălui lor, Cîrstea şetrar[34], i-a fost de cumpărătură de la Anuşca, fiica lui Luca Pojar, şi de la nepotul ei, Costin, şi Simion şi surorile lor, Brona, şi Ileana şi Părasca, copiii Nastei, nepoţii lui Pojar, şi de la vărul lor, Marco, şi fratele lui[34], Antănaş[27], şi sora lor, Antimiia, copiii Vasutcăi, de asemenea nepoţii lui Luca Pojar, pentru şasezeci de taleri de argint; şi de asemenea, altă parte din satul Ţîbăneşti, jumătate din a treia parte, cea din mijloc, pe care a cumpărat-o de la Istratie şi sora lui, Ana, copiii lui Tocsabă, nepotul lui Băloş, pentru şasezeci de taleri de argint.

Şi de asemenea, i-am întărit lui, din ispisoc de întărire de la Alexandru Iliiaş voievod şi de la Domnia Mea, a patra parte din satul Hlăpeşti, [pe Prut], în ţinutul Lăpuşnei, pe rîul Prut, cu gîrlă de peşte şi cu fîneţe, însă fără jumătatea de sat a lui Hăbiiac, care, acea a patra parte, îi.este lui cumpărătură de la Bilca, fiica lui Ghiorghie, nepoata lui Gavril, şi de la Sora şi Antimiia, şi de la verii lor, Piscul, şi Stratul, şi sora lor, Jiianca, şi Aniţa, şi Bălaia şi Ţiganca, copiii lui Gavril, strănepoţii[34] lui Dumitru, şi de la rudeniile lor, Frăsina, fiica Sorei, şi de la Părasca preuteasa, fiica Antimiei, şi cu[29] verii lor, Pavăl, şi Rusul, şi Varvara şi Ştefaniia, copiii lui Dumitru Budză, şi de la rudeniile lor, Gliiorghi, fiul Todosiei, şi de la Gligore, fiul Anghelinei, şi de la Ursul, fiul Mariţei, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Dumitru şi ai Vasilcăi, pentru şasezeci de taleri bătuţi[30].

Şi de asemenea, i-am dat şi i-am întărit lui, din ispisoc de cumpărătură de la Moisei voievod, nişte părţi de ocină din satul Copujani, din ţinutul Lăpuşnei, pe care şi le-a cumpărat de la Pentelei, fiul lui Berici aprod, şi de la Ionaşco, fiul Mariei[35], nepotul lui Berici aprod, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut Berici de la Costantin voievod, cu loc de iazuri şi de moară, pentru patruzeci de taleri de argint, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Şi de asemenea, jumătate din satul Izbişte, din ţinutul Orheiului, din ispisoc de cumpărătură de la Domnia Mea, pe care a cumpărat-o de la ruda lui, Dumitru, şi Ionaşco şi nepoata lor, Maria, copiii lui Fătul, nepotul Zberoaei, pentru o falce de vie de la Huşi şi treizeci de ughi galbeni.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, toate acele sate mai sus scrise şi jumătăţi de sate şi părţi de ocini, de moştenire, de cumpărătură, cu iazuri şi cu mori şi cu prisăci, să-i fie boierului nostru, Ghiorghiţă Roşca vistiernic, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor lui, şi strănepoţilor şi răsstrănepoţilor lui şi întregului <său>[5] neam, cine se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarele acelor sate să le fie după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa Domniei Noastre, a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ion voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic, credinţa panului Gavril haĭman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Buhuş şi <a panului>[5] Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Necolachi, pîrcălab de Neamţ, credinţa panului ...[10], pîrcălab de Roman, credinţa panului Apostol Catargi mare postelnic, credinţa panului Gligoraş Uréche mare spătar, credinţa panului Ghiorghie mare ceaşnic, credinţa panului Grama mare stolnic, credinţa panului Iordachi mare vistiernic, credinţa panului Dumitraşco mare comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu-i strice dania şi întărirea noastră ci să-i dea şi să-i întărească, deoarece <i-am dat pentru că[32] îi[34] sînt drepte[34] ocini, şi moşteniri şi cumpărături[34] pe banii săi drepţi şi proprii, şi iarăşi pentru slujba sa dreaptă şi credincioasă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Pătraşco Başotă, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ion Focea, în Iaşi, în anul 7144 <1636>, luna aprilie, 4 zile.

Io Vasile voievod <m. p.>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav.>.

Arh. Centr. de Stat-Chişinău, Fond 220, op. 1, d. 205.
Orig., perg. (68 x 50 cm), pecete mare atîrnată, pierdută.
Ibidem, d. 206 (trad., din 1809 aprilie 28, de Ioan Stamate pitar).
Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXVII/247 (copie, după trad. din 1809); ibidem, LX/121 (extras din trad., cu hotarnica satelor Hoişeşti şi Balomireşti) şi CCLXXXVIII/5 (acelaşi extras).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fótografii, XXIII/178 a-h şi i (foto. după trad. şi extras de la Arh. St. Bucureşti).

EDIŢII: Boga, *Doc. sec. XVII (b)*, p. 76-82, şi *Doc. basarabene*, VIII, p. 2-9 (text slav, cu omiterea paragrafelor referitoare la satele din dreapta Prutului, şi trad.); *Moldova*, III, nr. 169, p. 342-356 (text slav şi trad. cu caractere ruseşti).

---

[1] Мь, pentru мн/мъ.
[2] Aşa în orig.
[3] Întreaga expresie ar fi trebuit redată la *nominativ*: тот истинїи наш вѣрнїи болѣрин.
[4] Greşit, în loc de слѣжит (slujeşte).
[5] Omis.
[6] Omis prin haplologie.
[7] Greşit, în loc de Болкъещи <Болкънещи <Бълкънещи (Volcăeşti <Volcăneşti <Vîlcăneşti); v. *DRH*, A, I, nr. 225, p. 315-316, şi *D.I.R.*, A, XVII, vol. IV, nr. 579, p. 454-455.

www.dacoromanica.ro

[8] După ultima consoană, paieroc.

[9] Greşit, în loc de ѥго (al/a lui) / ѥи (a ei).

[10] Loc alb.

[11] Greşit, în loc de ѥмѹ (lui).

[12] După а (ea), un semn suprascris, care poate fi citit и (n); v. şi mai jos.

[13] În loc de прѣ/прѣwноγча, -тъ.

[14] Greşit, în loc de тиχ (acele); situaţia se explică prin considerarea celor două aşezări drept una singură, aşa cum rezultă şi din restul paragrafelor referitoare la ele.

[15] Acord greşit; se poate înţelege atît: "dres ... scris", cît şi "dresc ... scrisc".

[16] Greşit, în loc de оγноγк (nepot); v. mai sus, ultimele două paragrafe.

[17] Loc alb; ar fi trebuit precizat: Лапѹшнои (Lăpuşnei); v. mai sus şi mai jos.

[18] În loc de давнаго (de demult)? Dacă diacul a cunoscut într-adevăr sensul acestui termen atunci ne aflăm în faţa unei dovezi a circulaţiei manuscriselor cronicăreşti din sec. XVI, deoarece Eftimie îl califică pe Alexandru Lăpuşneanu cu un epitet sinonim: чюднъи (v. *Cronicile*, p. 114, rd. 3, şi p. 115, rd. 10).

[19] Omis; completat după întăririle anterioare (v. *D.R.H.*, A, XXI, nr. 100, p. 121, şi nr. 101, p. 125).

[20] În loc de дочки/дочци (fiicele).

[21] Loc alb; aceeaşi lacună şi în doc. anterioare (v. n. 19).

[22] Loc alb; completat după doc. anterioare (v. n. 19).

[23] Aşa în orig.: cu metateză, pentru Скобенцѣнїи.

[24] Şters.

[25] După доχодом (venitul), urmează patru puncte, sugerînd colţurile unui romb sau terminalele unei cruci; probabil, diacul a considerat iniţial că aici se sfîrşesc toate stăpînirile confirmate lui Ghiorghe Roşca vistiernic, dar ulterior a trebuit să continuie şirul acestora.

[26] În *Moldova* (v. EDIŢII), greşit: Йнкани, dar numai în textul slav.

[27] Aşa în orig.; pentru Йнтонаш (Antonaş)?

[28] Singularul pare nefiresc în această situaţie; în loc de прѣбнѹци (strănepoţi)?

[29] Greşit, în loc de wт (de la).

[30] După битиχ (bătuţi), acelaşi semn ca mai sus (v. n. 25).

[31] După жолти (de aur) se repetă aceleaşi puncte (v. n. 25 şi 30), dar, de această dată, şirul cumpărăturilor acestuia, într-adevăr, se încheie; este posibil, de aceea, ca semnul să separe conţinutul celor trei documente de întărire menţionate la începutul acestui act: de la Moisi voievod, de la Alexandru Iliiaş voievod şi de la însuşi Vasile Lupu.

[32] Completare cerută de expresia finală a formulei.

[33] Greşit, în loc de правїи (drepte) şi викѹплєнїа (cumpărături).

[34] V. n. de la textul slavon.

[35] Românism în textul slavon.

[36] Subînţeles în textul slavon.

[37] "De la Ivoeşti".

390 1636 (7144) aprilie 5, <Iaşi>.

<†>[1] М(и)л(о)стїю б(о)жїю, Иw Басилїє воєвод(а), г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Знаменито чиним <и>[1]с сим листом нашим, въсѣ<м>[1] кто на нем възрит или чточїи его ѕс<л>[1]ъшит, <wже>[1] жаловали есмъ wсобиою нашею м(и)л(о)стїю и дали и потвръдили есмъ wт Нас, ѹ нашею Земли Молдавскои, наше с(вѣ)тѣи молби и монастир гл(аголе)ма Галатїа, гдеж(е) ест χрам Възнесенїє Г(оспод)а Б(ог)а и Сп(а)са нашего І(їс)с(а) Х(рист)а, иχ права wти(и)нѹ и даниїє и м(и)л(о)ваниїє, два части за wти(и)нѹ wт село Фънтъни, что ѹ в(о)лост Текучскои, wт иχ правїи и питомїи нареденїє, что имал с(вѣ)таа монастир, за викѹплєнїє Биакиеви постелник, wт Стефан вод(ъ) Томшѣ, что тиχ два части за wтининѹ wт того село, Фънтъни, бѣше

www.dacoromanica.ro

вικѡплєнїѥ Ѳнакїѥ постолникъ[2], єдна часть, єѹшна часть, wт Ставъръ бѣше пръкълаб, радн сто и десѣт талер(н)[3] сребр<ъ>[1]нныхъ, а тоа дрѹга часть вѣше вѣкѡплєнїѥ Ѳнакїєвн постелник wт ...[4], и wт ...[4], и wт ...[4], и wт ...[4], и wт ...[4], и wт ...[4], с(ъ)н(о)вє ...[4], вибци и прѣживци ...[4], рад(и) сто и ...[4] десет талер(н)[3] сребр<ъ>[1]нъхъ. И потом Ѳнакїѥ постелник дал и пом(н)л(о)вал своа права wтн(н)нѡ и вικѡплєнїѥ, тъхъ два части за wтн(н)нѡ wт тог(о) село, Фънтънъ, свѣтѣи монастир єъше писанна, Галатїа.

Тѣм ради, тихъ два части за wти(н)нѡ, єлнко с(ѣ) нзберет за вικѡплєнїѥ Ѳнакїѥ постелник, съ виногради и съ вес приход въ того село єъше писан, Фънтъна, да ест и wт Нас с(вѣ)тѣи монастнр, Галатїа, права wтн(н)нѡ, и дѣдн(н)нѡ, и даиїѥ, и м(н)л(о)ваиїѥ, и ѳрик и потверъждєнїѥ, съ въсем доходом, непорѡшенъ с(вѣ)тѣи монастир неколиж(е), на вѣкн.

Й хотар тим єъш(е) писаниим два части за wтн(н)нѡ wт того село, Фънтъна, да ест на два части, а wткъ ннныхъ сторонн по своими старами хотари, по кѡда нз вѣка wживали.

<Й>[1] на то ест вѣра Наше<го>[1] Г(о)сп(о)дства, єъш(е) писаннаго, Мъ, Ин, Басиліѥ воєвода, и вѣра възлюбленнаго с(ъ)на Г(о)сп(о)дств(а) Мн, Ин<и>[1] воєвода, и вѣра бощре нашихъ.

Лѣт(о) $\overline{\text{хзрлд}}$[5] ап(рилїе) ѣ.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, <că>[1] am miluit cu deosebita noastră milă şi am dat şi am întărit de la Noi, în ţara noastră, Moldova, sfintei noastre rugi şi mănăstiri numită Galatiia, unde este hramul Înălţarea Domnului Dumnezeului şi Mîntuitorului nostru, Isus Hristos, dreapta lor ocină şi danie şi miluire, două părţi de ocină din satul Fîntînă, care este în ţinutul Tecuciului, din dreptele şi propriile lor drese de cumpărătură, ale lui Enache postelnicul, de la Ştefan vodă Tomşea, pe care le-a avut sfînta mănăstire, care aceste două părţi de ocină din acest sat, Fîntînă, au fost cumpărătura lui Enachie postolnic[2], o parte, partea de sus, de la Stavăr fost pîrcălab, pentru o sută şi patruzeci de taleri de argint, iar cea de a doua parte a fost cumpărătură a lui Enachie postelnic de la ...[4], şi de la ...[4], şi de la ...[4], şi de la ...[4], şi de la ...[4] şi de la ...[4], fiii lui ...[4], nepoţii şi strănepoţii lui ...[4], pentru o sută şi ...[4] zeci de taleri de argint. Şi după aceea Ianachie postelnic a dat şi a miluit cu dreapta sa ocină şi cumpărătură, aceste două părţi de ocină din acest sat, Fîntînă, sfînta mănăstire mai sus scrisă, Galatiia.

Pentru aceea, aceste două părţi de ocină, cît se va alege de cumpărătură lui Enachie postelnic, cu vii şi cu tot venitul din acest sat mai sus scris, Fîntîna, să fie şi de la Noi sfintei mănăstiri Galatiia dreaptă ocină, şi dedină, şi danie, şi miluire, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit sfintei mănăstiri niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai susscrise două părţi de ocină din acest sat, Fîntîna, să fie pe două părţi, iar dinspre alte părţi pe vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

<Iar>[1] la aceasta este credinţa Domniei Noastre, a mai sus scrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa iubitului fiu al Domniei Mele, Ion voievod, şi credinţa boierilor noştri.

Anul 7134 <1626>[5] aprilie 5.

<Deasupra, îns. copistului>: Gălăţii.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 214.

www.dacoromanica.ro

Copie din prima jum. a sec. XVIII.
Ibidem, M-rea Galata, VII/2 (rez., din 1784 martie 15, de Gheorghie Evloghie).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/179 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 242, nr. 1148 (rez.).

---

[1] Omis.
[2] În loc de постелник (postelnic).
[3] După consoana finală, scrisă în rînd, în copie, paieroc.
[4] Loc alb, în copie.
[5] În loc de ѯзрмд (7144 <1636>), cînd domnea Vasile Lupu, iar fiul său, Ioan voievod († 1641), mai trăia, cifra zecilor fiind singura, în această situaţie, care a putut fi transcrisă greşit.

391 1636 (7144) aprilie 5, Iaşi.

<†М>[1](н)л(о)стїю б(о)жїю, Мы, Иw Басилїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскон. Знаменито чиним с(ъ) сим листом нашим, въсѣм кто на нем възрит[2] или чточїи его ѕслъшит, wж(е) тот(а) истинна Марїа, кнѣгинѣ нашему вѣрному и почитенному болѣрен, Савии Пръжескъл вел дворник Долнѣи Земле, дѣща Белдиман бъıв лог(о)ф(е)т, и брати ен, Тодер и Миχънилаш, с(ъ)н(о)ве Белдиман логофет, жаловали есмъ нχ wсобною нашею м(и)л(о)стїю и дали и потверъдили есмъ им wт Нас, ѕ нашею Земле Молдавскон, нχ правїи wти(н)ни и дѣди(н)ни и кѫпежнїи, что кѫпил w(ть)цъ им, Белдиман логофет, wт нχ правїи и питомїи нарѣденїе за сведѣтелство и за раздѣленїе, что wни имали wт Моѷси Могила воевода. Ино въ част кнѣгинѣ Марїа достало с(ѣ) село Негоещии, на Ѿрбик, съ стави и съ млнии и съ вес приχод, что ѕ волост <Немецкомѕ>[3], а въ част братѕ ен, Тодер Белдиман, достало сѣ половина село Бълинен, что сѣт ѕ в(о)лост(ѕ) Немецкомѕ, съ стави и съ млнии и съ нѣкїи части кѫпежнїи wт Сирби Сасѣлови, а въ част братѕ нχ, Миχънилаш, достало сѣ половина село Плопещи, съ стави и съ млнии, что сѣт ѕ в(о)лост(ѕ) Нѣмцѕ. И нинχ wти(н)ни и дѣди(н)ни и кѫпежнїи, что имал w(ть)цъ нχ, Белдиман логофет, по нинχ мѣстове, зостали им нераздѣленни, да держит по правдою, како [с] сѣ подобает.

Тѣм радї, тот въıш(е) писан село, на имѣ Негоещи, на Ѿрвик, съ стави и съ млнии и съ вес[т] приχод, что ест ѕ в(о)лост(ѕ) Нѣмцѕ, да ест, и wт Нас, кнѣгинии Марїа въıш(е) писанна, права wти(н)нѕ, и раздѣленн<е>[3], и дѣди(н)нѕ, и ѕрик и потверъжденїе, съ въсѣ(м) доχодом, ен и дѣтим ен, и wнѫчатом, и прѣwнѫчатом, и пращоратом и въсемѕ родѕ ен, кто сѣ изберет или ближнїи, непорѫшено им николиже, на вѣки вѣчнїи.

И χотар томѕ въıш(е) писанномѕ село, на имѣ Негоещи, съ стави и съ млн<ии>[3], да ест wт ѕсиχ сторони по своими старами χотари, по кѫда из вѣка wживали.

И на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства, въıш(е) писаннаго, Мы, Иw Басилїе воевода, и вѣра възлѫблена<го>[3] с(ъ)на Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Иwан воевода, и вѣра бопар нашнχ: вѣра п(а)на Савии Пръжескъл, великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Дѫмитрашко Шолдан, великаго дворника Горнѣи Земле, вѣра п(а)на Дѫмитрѫ Бѫхѫш и Пътрашко Чоголѣ, пръкълабове Хотинскаг(о), вѣра п(а)на Фѫртѫна[5], пръкълаба Немецскиχ, вѣра п(а)на Болдескъл[5], пръкълаба Романскїи, вѣра п(а)на Гаврил гетман и пръкълаб

www.dacoromanica.ro

Сѣчавскон, вѣра п(а)на Глигорїѣ Ѯрѣкѣ спътар, вѣра пана Ѩпостол Катарѵнѣл постелника, вѣра п(а)на Ѩврдаки вистѣрника, вѣра п(а)на Гєѡргїѣ чашника, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра п(а)на Дѣмитрашко столник[6] и вѣра въси болѣри нашиѫ молдавскиѫ, великиѫ и малиѫ.

Ѩ по нашим жнеотѣ и г(о)сп(о)дствованїѣ, кто бѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтиѫ нашиѫ или wт нашего рода или пак въд кого Б(о)гъ Г(оспод)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ бѫти нашен Земли Молдавскон, тот бн не порѣшил нашего ѳстроенїѣ, нъ ал(ѣ) бн дал и ѳкрѣпил, за что ест ѣн права wтн(н)нѣ и дѣдн(н)нѣ и раздѣленїѣ.

Ѩ на болшен крѣпость и потверъжденїѣ томѣ въсемѣ въиш(ѣ) писанномѣ, велѣли есмъ нашемѣ вѣрномѣ и почитенномѣ болѣрин, п(а)нѣ Пътрашко Башот(ъ) великомѣ логофет(ѳ), писати и нашею печат привезати къ семѣ истинномѣ листѣ нашемѣ.

Пис(а) Іѡнашко Мънжѣ, ѳ Ійсоѫ, въ л(ѣ)т[т]о ×ѕрмѧ, м(ѣ)с(а)ца ап(рилїѣ), ѣ д(ь)нн.

Ѡш Баснле ѡнѡвѡда <m. p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Сон ѵрик ест ...[7], на нмѣ сило Негоешн.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată Mariia, cneaghina credinciosului şi cinstitului nostru boier, Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, fiica lui Beldiman fost logofăt, şi pe fraţii, ei Toader şi Mihăilaş, fiii lui Beldiman logofăt, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit de la Noi, în ţara noastră, Moldova, dreptele lor ocini şi dedini şi cumpărături, pe care le-a cumpărat tatăl lor, Blediman logofăt, din dreptele şi propriile lor drese de mărturie şi de împărţeală pe care le-au avut ei de la Moise Moghila voievod. Deci în partea cneaghinei Maria a căzut satul Negoeştii, care este în ţinutul <Neamţului>[3], pe Orbic, cu iazuri şi cu mori şi cu tot venitul, iar în partea fratelui ei, Toader Beldiman, a căzut jumătate din satul Vălinei, care este în ţinutul Neamţului, cu iazuri şi cu mori şi cu nişte părţi cumpărate din Sîrbii[7] Sasului, iar în partea fratelui lor, Mihăilaş, a căzut jumătate din satul Plopeşti, care este în ţinutul Neamţului, cu iazuri şi cu mori. Iar alte ocini şi dedini şi cumpărături, pe care le-a avut tatăl lor, Beldiman logofăt, prin alte locuri, le-au rămas neîmpărţite, să le stăpînească după dreptate, cum se cuvine.

Pentru aceea, acest mai susscris sat, anume Negoeşti, care este în ţinutul Neamţului, pe Orbic, cu iazuri şi cu mori şi cu tot venitul, să fie, şi de la Noi, mai susscrisei cneaghine Mariia dreaptă ocină, şi împărţeală, şi dedină, şi uric şi întărire, cu tot venitul, ei şi copiilor ei, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi întregului ei neam, cine se va alege mai apropiat, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai susscris sat, anume Negoeşti, cu iazuri şi cu mori, să fie din toate părţile după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa Domniei Noastre, a mai suscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Dumitru Buhuş şi Pătraşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Furtună[2] pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Boldescul[5] pîrcălab de Roman, credinţa panului Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gligorie Ureche spătar, credinţa panului

www.dacoromanica.ro

Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Iordachi vistier, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco stolnic[6] şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească întocmirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă îi este dreaptă ocină şi dedină şi împărţeală.

Iar spre mai mare putere şi tărie a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Pătraşco Başotă mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ionaşco Mînjea, la Iaşi, în anul 7144 <1636> luna aprilie, 5 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Acest uric este <peste continuare s-a scris ulterior>: Mihăilaş ...[7] anume satul Negoeşti; <una de la sfîrşitul sec. XIX>: † Ispisoace de Negoeşti; <şi alta, de la începutul sec. XIX>: Pol sat Vălenii, pol sat Polpeştii, la ţ(i)n(u)t(ul) Niamţului.

Arh. St. Bucureşti, (Doc. istorice, fost. Bibl. Acad.), Peceţi nr. 141.

Orig., perg. (62,5 x 24,5 + 10 cm), pecete mare atîrnată, şnur de mătase galben, portocaliu şi cafeniu, iscălitura domnului, în chinovar.

Arh. St. Iaşi, Ms. nr. 118, f. 73 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/180 (foto.).

---

[1] Nescrise.
[2] Aici şi deseori în continuare, după consoanele finale scrise în rînd, paieroc.
[3] Omis.
[4] Suprascris peste cuvîntul precedent.
[5] Adăugat ulterior, de aceeaşi mînă, pe loc lăsat alb.
[6] Greşit, în loc de комиса (comis).
[7] Şters.
[8] În textul slavon: Sirbii.

392 1636 (7144) aprilie 5, Iaşi.

† Савин Пръжескул вел дворник Долнеи Земли и Тъутул логофет, mărturisim, cu aiastu zapis al nostru, cum au venit înnainte nostră dumnealui, Lupul Prăjescul cliuceriul, şi cu[1] Dumitraşco, cumnatu-său, Ghianghea, de s-au tocmit de <a>[2] lor bunăvoia şi au împărţit nişt(e) vii, ce-au fost rămas de la părintele lor, de la Ghianghea logofătul, noao falci de viia la Cîrjeşti şi patru falci în Dalul[3] lui Vodă şi doao falci în rîndul tîrgului. Vinitu-s-au dumisali, Lupului Prăjescului cliucer, trei falci la Cîrjeşti şi doao falci în rîndul tîrgului, iar lui Dumitraşco Ghianghéi s-au vinit şése falci la Cîrjeşti şi patru falci în Dalul[3] lui Vod(ă).

Iar, de s-arŭ scula niscar(i) fraţi, din fraţii dumilorsali, să gîlcevască pentru împărţala aestor vii, iar Lupul Prăjescul cliucer să n-aibă nici o trabă[3] la cea gîlceavă, pentru căci c-au luoat numai ce au fost parte dumisali.

Aşijdere, s-au tocmit şi pentru sat, anumia Oance, ce-i pre Prut, şi cu mori în Prut, să ţie morile depreună, frăţeşt(e), iar la altu vinit a satului, la pîine[4] de a dzece şi la vii şi la grădini, să n-aibă trabă[3] dumnealui, Lupul Prăjescul cliuceriul, ce numai să

www.dacoromanica.ro

lucredze săténii din Oance la mori, ce va trebui, iar, cîndu va trebui a să lucra lucru multu la acele mori, să scoţă[3] depreună, cine cîte sate va ave în Ţara de Gios, să lucredze depreună ce va trebui, să nu pizmască unul altoia.

Deci, noi, vădzînd <d>[5]e bunăvoia tocmindu-se dinnainte nostră, pre mai mare credinţă, am iscălit şi ne-am pus şi peceţile, да с(ѣ) знаєт.

V Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> ап(рилїе), ї <5> д(ь)н(и).

Пръжєскул вєл дворник искаах m. p.

† йз Тъштьл бнв лшг(ш)ф(є)т искал <m. p.>.

† йз Лупул Пръжєскv клучєр искал <m. p.; sig.>

<Pe verso, o ins. cont.>: † Zapis ce amu avut cu Dumitraşco depreun(ă), prentru vii şi prentru Oancea[6]; <una din sec. XVIII>: Cotnar(i); <şi una, de la înc. sec. XIX>: Trei fălci de vie la Cîrjăşti, doî fălci de viie[7] în rîndul tîrgului, parte Lupului Prăjăscu.

Arh. St. Bucureşti, Doc. mold. XXXVIII/8.
Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, o pecete inelară octogonală, în tuş, neclară.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/72 a, b (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, Supl., I, nr. 17, p. 189 (facs.), şi p. 188, nr. 550 (rez.).

---

[1] "cu", scris deasupra rîndului.
[2] Omis.
[3] Aşa în orig.
[4] Litera ъ ("î"), transformată dintr-un ρ ("r").
[5] Omis prin haplologie.
[6] Scris de Lupu Prăjescu.
[7] "ic", redat prin а.

393 1636 (7144) aprilie 6.

7144 <1636> apr(ilie) 6.

Ispisoc sîrbesc, de la domnul Vasilie v(oie)vod, întăritoriu lui Balan Haţimirschi v(tor)i post(elnic) pe săliştea Rădenilor, de supt Crăeşti[1], din ţinutul Hîrlăului, pe care o au luat în schimb de la părinţii sv(inte)i monastiri Bîrnova, unde au fost danie şi miluire <a>[2] ctitorului ei, Miron Barnovschi[3], de către <Costantin>[2] Movila v(oie)vod.

Arh. St. Iaşi, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1137, op. 1290, dos. 127, f. 41 r, nr. 3.
Rez., într-un perilipsis din 1841.
Ibidem, Tr. 1357, op. 1543, dos. 251, f. 6 v. (acelaşi rez., într-o "cercetare" din 1841 noiembrie 26), şi f. 59 r. (menţ., într-un op. din 1841 septembrie 18); Anaf. nr. 78, f. 114 r., nr. 3 (rez., mai succint, într-o anaf. din 1845 septembrie 24).

Doc. nu poate fi identificat cu cel din 1636 martie 8 (nr. 349), stipulînd aceeaşi tranzacţie, date fiind diferenţele de dată, şi de beneficiar: în cel dintîi, Mănăstirea Bîrnova, iar în cel de al doilea, Bălan Haţimirschi postelnic al doilea. Ca urmare a schimbului, cancelaria domnească a emis deci două acte, cum era şi firesc, menţionînd, în ultimul, numele întreg al boierului şi dregătoria completă a acestuia.

www.dacoromanica.ro

[1] În mărturia boierească din <1636> martie 8 (v. doc. nr. 348): "suptu Margine".

[2] Omis.

[3] Rez. prezintă, în cont. o lacună; ispisocul domnesc, înmînat călugărilor de la m-rea Bîrnova (v. doc. nr. 349), menţ. astfel că: "milostivirii sale i-a fost cumpărătură această sclişte de la fiii lui Procop Cărăiman, vistier, din uricul de danie şi de miluire pe care l-a avut tatăl lor, Procop Cărăiman de la Costantin Moghilă voievod".

394 1636 (7144) aprilie 7, Iaşi.

Hw Бachaïє в(wє)вwа(а), cu mila lui Dumnezău, domnu Ţărîi Moldovii[1]. Adecă Domnie Mea am dat şi am întărit şi am miluit a noastră rugă, sfînta măn(ă)st(i)re ce să numeşte Bîrnova, unde iaste hram a Sfîntului marele mucenic Gheorghie şi a Sfîntului Ioan Novi, din ispisoace de danie şi de miluire ce are pe satele Morénii şi Chipereştii, care aceste de mai sus arătate sate, fiindu drepte domneşti, de suptu ascultare ocolului tîrgului Iaşii, au fostu dat mai nainte ş-au fost miluit Miron Barnovschie v(oie)vod pe Costin post(elnic) cu aceste sate, Morenii şi Chipereştii, dar apoi au făcut schimbu cu dînsul şi au dat postelnicului altu sat, anume Vîrbova, în ţinut(ul) Sorocăi. Şi, luîndu satele de mai sus arătate, Morenii şi Chipereştii, li-au dat şi au miluit pe a sa din nou zidită, de mai sus arătată, sfînta mănăstire Bîrnova, cu mare blăstăm. Dreptu aceia, iată <să>[2] fie şi de la Domnie Mea sfintei măn(ă)stiri cu tot venitul. Iar cine s-ar ispiti ca să strice a lui danie şi miluire, acela să nu fie ertat de Domnul Dumnezău, atotţiitoriul, şi de Precurată a sa Maică, de cei 12 apostoli şi de toţi svinţii cei bine plăcuţi lui Dumnezău, amin.

După aceasta, iarăş(i) am dat şi am miluit şi am întărit egumenului şi la tot soborul sfintei măn(ă)stiri Bîrnova, a lor danie şi miluire, din ispisoace de danie şi de miluire de la răposatul Miron Barnovschie v(oie)vod, un satu, anume Buhăeciul, şi silişte Păscarii, cu Iazul cel Mare, din sus de tîrgul Dorohoiului, şi cu mori din gios de Iazăr, care, acel satu, anume Buhăeciul, şi silişte Păscarii, cu Iazărul cel Mare, iarăş(i) au fost drepte domneşti şi supt ocolul tîrgului Dorohoiului şi li-au dat cei din nou zidite a sale de mai sus numite, măn(ă)st(i)rii Bîrnova. Drept aceia, acele de mai sus arătate sate, Buhăeciul şi siliştea Păscarii, cu Iazărul cel Mare, mai din sus de tîrgul[3] Dorohoiului, <să>[2] fie şi de la Domnie Mea danie şi miluire şi întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară, în veci. Iar cine ar vrea să strice a lui danie şi întocmire, acela să fie proclet şi treclet şi anaftema de către domnul nostru I(su)s H(risto)s şi să aibă pîrîş(i) pe sfîntul Gheorghie şi pe sfîntul Ioan Novi la straşnica a lui H(risto)s giudecată, în vecii nesfîrşiţi.

După aceasta, tij am dat şi am întărit sfintei măn(ă)stiri <satul>[2], anume Gurguiaţii, pe Prut, de ceia parte, în ţinutul Chigheciului, care acel satu, fiindu cumpărătură lui Miron Barnovsche Vodă de la Toderachie, drept doao sute tal(eri) de argint, iarăş(i) au dat şi au miluit a sa sfîntă măn(ă)stire Bîrnova, cu gîrle de peşte, cu doao bălţi şi cu vatra de iazu. Dreptu aceia, să le fie lor şi de la noi cu tot venitul.

După aceia, tij am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la mai sus numită măn(ă)stire, după ispisoc de cumpărătură de la Miron Barnovschie v(oie)vod, o giumătate de silişte Drăjăştii şi giumătate de silişte Grecii, care sintu mai sus de Scîntei, supt Codru cel Mare, cu poeni de fînaţe ...[4] şi cu vatră de iaz în pîrîu, ce-i în ţîn(u)t(ul) Vasluiului, ce le iaste lor ...[4] de la Mirăuţă vor(ni)c, <fiul lui Hraniţă, şi de la neamurile lui>[5] de la Andrei Grebince şi de la frate-său, Moisi, şi Căzacul şi sora <lor>[2], Anghelina, ficiorii lui Gavrilaş Gribince, cum şi de la nepoţii lor, ...[4] <Gheorghie> Năvrăpăscul, şi frate-său[6], Nacul şi Vasile[7], şi sora lor, Todosie, ficiorii Năvrăpăscului,

www.dacoromanica.ro

cum şi de la nepoţii Cîrstei, ficiorii lui Miron, şi de la frate-său, Ştefan, sîn Miron, şi de la fratele lor, Ionaşcu, toţi nepoţii şi strănepoţii Magdei, fetei Drulii spat(ar), ce li-au fost bătrînul lor, din uricu de înpărţală ce l-au avut moaşa lor, fata Drulii spat(ar), de la Stefan v(oie)vod, drept 350 tal(eri) de argint.

Şi iarăş(i) ş-au mai cumpărat de la popa Ştefan şi de la frate-său, popa Grigore, ficiorii ...[4], iarăş(i) nepoţi Magdei, fetei Drulii spatarului, şi de la toţi fraţii lor, dintr-acelaş(i) uricu, de la Ştefan v(oie)vod, altă giumătate de silişte, giumătate de satu Drăjeştii, cu giumătate de silişte Grecii, cu toate poenile şi cu vad de moară, drept 350 tal(eri) de argint.

Drept aceia, acele de mai sus arătate sate, Morenii, Chipereştii şi Gurguiaţii, şi siliştea Drăjeştii şi Grecii, să fie şi de la Domnie Mea sfintei măn(ă)stiri Bîrnova ocene şi uric şi întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară, în vecii vecilor.

Şi altu, nime, să nu s(e) amestece.

S-au scris în Iaş(i), la anii 7144 <1636> ap(rilie) 7[8].

[Pecete g(os)p(o)d][9].

Пътрашкw Бдшwтъ вєл лwг(w)ѳ(є)т <искал>[2].

Иwн Фочѣ <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 646 (Cond. M-rii Bîrnova), f. 6 r.-v.
Copie, din 1796, de Constantin Polimaz logofăt.
Ibidem, M-rea Bîrnova, IV/7, nr. 9 (rez., sub data: 7143 <1635> aprilie 5, într-un perilipsis din 1755);
Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 7, f. 140 v. (menţ., într-un hrisov din 20 decembrie 1836);
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, XXIII/181 a, b (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 242, nr. 1149 (rez.).

---

[1] Pînă aici, scris cu chinovar.
[2] Omis.
[3] "din sus de tîrgul", repetat pe pagina următoare.
[4] Loc liber, marcat cu linioare.
[5] Loc liber, marcat cu linioare; completat după *D.R.H.*, A. Moldova, XIX, nr. 422, p. 573.
[6] Greşit, în loc de "fraţii lui" (v. *D.R.H.*, A. Moldova, XIX, nr. 422, p. 574).
[7] In doc. din 10 noiembrie <1628> (v. *ibidem*): Arsenie.
[8] *Datum*-ul, scris cu chinovar.
[9] Menţ. copistului.

395 <Cca 1636 aprilie 8>.

Adică eu, egumenul Agafton de Rîcica, şi popa Stafii, şi popa Paisii, şi popa Grigorii, şi Ghedeon, şi Grigoraş, şi popa Ioan, şi popa Ghedeon şi cu tot soborul di sfînta mănăstire, scriem şi mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum au fost luat Ionaşcu Stroici o sută şăptizăci di galbini roşii înprumut şi au pus zălog satul Lozna şi au dat şi uricile în sfînta mănăstire şi au făcut scrisoare de la dînsul pentru ace datorie.

După aceia, au stătut Ştefan Vod(ă) domn şi au dat acel sat mănăstirii Solcăi. Cînd au fost în zilile lui Vasili Vodă, ne-am întrebat cu Solcanii şi am arătat scrisoare lui Ionaşcu. Vasili Vodă ni-au făcut légi: cini-a ţine satul să ni întoarcă banii sau să ţinem noi satul.

www.dacoromanica.ro

După aceia, s-au sculat părintele, vlădica Evloghie, şi cu tot soborul de la Solca, şi ne-au întors noî ace datorie toată, ace sută şăptizăci galbini, şi le-am dat uricile şi diresili toati, a Loznii, cîti au fost la noi.

Şi, spre mai mare credinţă, ne-am pus şi pecete sfintii mănăstiri la acest zapis. De această scriem şi mărturisim.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCLVI/55, f. 1 r.
Copie din prima jum. a sec. XIX.

Datat după zapisul lui Evloghie episcop de Rădăuţi, privind aceeaşi problemă (v. doc. urm.).

396 <1636 aprilie 8>.

† Ѳвлогїє єп(и)ск(о)пъ Радовски, scriu şi mărturisescu, cu iastă scrisoar(e) a nostră[1], cum au fostu satul Lozna dat la svînta mănăstir(e) la Solca, de Ionaşco Stroic(i), pentru pamentea părinţilor săi, Lupul Stroic(i) şi Păscălina, [părinţii] lui, şi printru frate-său, Vasilie, şi printru sin(e), de i-au scris în poménicul[2] cel mar(e), pamente la anul, den anu în anu, la S(vea)ti Gheorghie. Dec(i), noi facem pamenţil(e), cum iaste obicina în tote mănăstiril(e), în ţar(ă).

Apoi, s-au sculat domnealui, logofătul cel mar(e), Gavrilaş, şi au socotit că acel sat iaste de moşieia şi, de ruda dumisal(e), mai aproape rudă iaste dumnealui; au socotit de au plătit dumnealui pamentea, de au dat o sută ug(hi), ban(i) bun(i), şi au plătit pamentea deplin.

Apoi, s-au sculat Rîcicanii de ne-au pîrît la Mărieia Sa, la Vasilie Vod(ă), cu u<n>[3] zapis a lui Ionaşco Stroic(i), cum au fostu dator Rîc(i)canilor[4] cu treidzec(i) şi 5 ug(hi) de auru. De<ci>[3], [Mă] Mărieia Sa, Vod(ă), ne-au dat să plătim acei ban(i) noi, căc(i) că e[ia]ra Lozna, <sa>[5]tul, pre mîna nostră. Dec(i), am dat noi cei ban(i) deplin, <în>[5] mîna <Rîcicanilor>[6]. Apoi domnealui, logofătul Gavril<a>[5]ş, <ni-au dat nou acei bani, 35 galbini de aur, toţi, prin a noastră mînă, deplin, ce am fost dat Rîcicanilor, şi dispri aceia încă am dat în mîna dum(nia)lui, logofătului celui mare, lui Gavrilaş. <De aceasta mărturisim, cu această scrisoare a noastră.

Şi, spre mai mare credinţă, ni-am pus şi pecete şi iscăliturі.

Let 7144 <1636>, luna apr(ilie), 8 zili.

Iscălit: Evloghie episcop Radovschii>[6].

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: Лwзна, wт в(о)лостѳ Сучавъ[7]; <şi alta, din prima jum. a sec. XIX>: 7144 <1636> apr(ilie) 8; <şi una, modernă, în partea stîngă a textului>: Com(unicat) <de> păr(intele) icon(om) Antonie Dubău, <din> Molniţa. Transcris doc(umentul) econ(om) D. Furtună. 21 mart(ie) 1922.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCLXXVIII/11.
Orig., hîrtie (30 x 28 cm), filigran, partea de jos ruptă.
Ibidem, MCLVI/55 (copie din prima jum. a sec. XIX, cu datare, după care s-au făcut completările).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/182 (foto.).

Datat după însemnarea de pe verso şi după data copiei (v. *descr. arheogr.*).

www.dacoromanica.ro

[1] "ă", redat prin ѧ.
[2] "ul", scris deasupra rîndului.
[3] Omis.
[4] Greşit, în loc de: "Rîcicanilor".
[5] Rupt.
[6] Lipsă: completat după copie (v. *descr. arheogr.*).
[7] "Lozna, din ţinutul Suceava".

397 1636 (7144) aprilie 13, Iaşi.

† Ѡ(н)л(о)стїю б(о)жїю, Мы, Иѡ Василїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Знаменито чиним, с(ъ) сим листом нашим, въсѣм кто на нем въз[д]рит или чточїи его ѕслъшит, wж(е) тоти истиниї слоуги наш(н), Еремїа Мѣргѹлец и брат(н) его, Ѩндрею, и Щтефан и Ипатїе, жаловали есмъ его[1] wсобною нашею м(н)л(о)стїю и дали и потверъдили есмъ емѹ[1], wт Нас, ѹ нашею Земле Ѡолдавскои, ихъ правою wтч(н)нѹ и дѣдн(н)нѹ, село на имѣ Тодерецїи, на потоце Солонец, что ѹ в(о)лост Сѣчавскои, wт ихъ правїи и питомїи нарѣденїе[2] за дѣдн(н)нѹ, что имал прѣдѣд ихъ, Тѣтрѹшанѹл[3] логофет, wт Стараго Стефан(а) воевода и wт Петра воевода, что <то>[4]т село раздѣлил сѣ на три части: една част достало с(ѣ) въ част Глигорїи старому Ѹдри wт Пърхъѹци, средна част[6], винѹк Тротѹшанѹл логофет, а трета част, нижна, достало с(ѣ) въ част Гаврил Ѹдри. И въстал сѣ едни винѹк его, имѣ Иѡнашко, с(ъ)нъ Грозав, и продал тоа трета част, нижна, Босїнкоѹи[7] бъв спътар[5], за двѣ ста талер(н)[5] сребр(ръ)нихъ. Ѝ потом, тиж(е) въстал сѣ Глигорїе Ѹдрѣ стар[5] и вратил тихъ[5] п(н)н(ѣ)ѕи, два ста талер(н)[5] личнихъ[5], въ рѹк Босїнѡк спътар[5], за что бъл емѹ права за дѣдн(н)нѹ, wт его правою и питомїи нарѣденїе за тѣж и за вратенїе, что имал дѣд ихъ[5], Глигорїе[8] Ѹдрѣ, wт Еремїа воевода.

Ѝ тоа дрѹга трета част, въшнѣа част, достало с(ѣ) въ част Исак Ѹдри. И въстал сѣ Горчѣ[9], с(ъ)нъ Исак Ѹдрѣ, винѹк Глигорїе Ѹдри wт Пърхъѹци, и продал тоа част Иѡновн Браховъ, за три ста талер(н)[5] сребр(ръ)нихъ, и сътворил собн двореве и пивницн камени. Ѝ потом, пакиж(е) въстал(н) сѣ с(ъ)н(о)ве Иѡн Браховъ и продали тоа част Исакѹ Балики гетман[5], за пет[5] сот[5] и пет[5] десѣт[5] талер(н)[5] личнїи, а wт Исак Балика, въстал сѣ Иѡнашко, с(ъ)нъ Настасїи, винѹк[5] Глигорїе Ѹдри wт Пърхъѹци, и <н>[4]скѹпил тоа част wт Балика гетман и дал емѹ тихъ въш(е) писаннїи п(н)н(ѣ)ѕи, ѳи талер(н)[5] личнихъ[5], за что бил емѹ права дѣдн(н)нѹ, како ѕказовал[н] прѣд Намъ и нарѣденїе за вратенїе wт Еремїа Ѡогнла воевода, и за потверъжденїе, wт Костантни воевода и лист за сведѣтелство и за вратенїе wт самаго Исак Балика гетман.

Тѣм радї, тот[5] в(ъ)ш(е) писан село, Тодерецни, на потоце Солонец[5], да ест и wт Г(о)сп(о)дстве(а) Ѡи слѹгам нашим въш(е) писанним, Еремїа Мѣргѹлец[5], и брату <его>[10], Ѩндрею, и Щефан[5] и Ипатїе, права wтч(н)нѹ, и дѣдн(н)нѹ, и вратенїе, и винѹплениїе, и ѹрик и потверъжденїе, съ въсѣм доходом, нм и дѣтним нм, и wнѹчатом, и прѣwнѹчатом, и праwоратом[5] и въсемѹ родом ихъ[5], кто с(ѣ) изберет наближнїи, непорѹшено нм николиж(е), на вѣкн.

Ѝ хотар[5] томѹ въш(е) писанномѹ село Тодерецїи, да ест wт ѹсих стороии по своимн старамн хотарн, по кѹда из вѣка wжнвали.

www.dacoromanica.ro

Ꙗ на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дств(а), ѣыш(є) писаннаго, Мы, Ию Басилїє воєвода, и вѣра прѣвъзлюбленаг(о) с(ъ)на Г(о)с(по)дств(а) Ми, Иоан воєвода, и вѣра бонр[5] нашиχ: вѣра п(а)на Савин Пръжескѹл великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Дѹмитрашко Шолдан великаго дворника Горнѣи Земли, вѣра п(а)на Гаврил гетман и пръкълаб Сѹчавскои, вѣра п(а)на Дѹмитрѹ Бѹхѹш и Пътрашко Чоголѣ, пръкълабове Хотинскаго, вѣра п(а)на ...[11], пръкълаба Немецкиχ[5], вѣра п(а)на ...[11], пръкълаба Романскїи, вѣра пана Глигорїє Ѹрѣкє спътарѣ, вѣра п(а)на Ѩпостол Катарѹнѹл постелника, вѣра п(а)на Гєѡргїє чашника, вѣра п(а)на Ирдакїє виститника, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра п(а)на Дѹмитрашко комиса и вѣра въсѣχ[12] болѣри нашиχ[5] молдавскиχ, великиχ и малиχ.

Ꙗ по нашим животє и г(о)сп(о)дствова[а]нїє, кто бѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ ѡт дѣтиχ[5] нашиχ[5] или ѡт нашего рода, или пак бѫд ког(о)[5] Г(оспод)ъ Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ бѫти нашеи Земли Молдавскои, тот[5] бы не порѹшил нашего ѹстроєнїє и потверъжденїє, нъ али би им дал и ѹкрѣпил, за что ест им права ѡтн(и)нѹ, и дѣдн(и)нѹ и братенїє.

Ꙗ на болшєн крѣпост и потверъжденїє томѹ въсемѹ ѣыш(є) писанномѹ, велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣрєнѹ, п(а)нѹ Пътрашко Башотъ великомѹ логофет, писати и нашею печат[5] привезати къ семѹ истинномѹ листѹ нашемѹ.

Писал ѹ Ѩсоχ, Ионашко Мънжѣ, в(ъ) л(ѣ)то ×ѕрмд, м(ѣ)с(а)ца ап(рилїє) гї.

Ию Басилие вшиевда <m. p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Сєс(ъ) урик ест Єремїа Мургулец.

† Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Eremiia Murguleţ şi fraţii lui, Andreiu, şi Ştefan şi Ipatie, i[14]-am miluit, cu deosebita noastră milă şi le[14]-am dat şi le[14]-am întărit de la Noi, în ţara noastră, Moldova, dreapta lor ocină şi dedină, satul anume Todereştii, pe pîrîul Soloneţ, care este în ţinutul Suceava, din dreptele şi propriile lor drese de moştenire, pe care le-a avut străbunul lor, Tutruşanul[3] logofăt, de la Ştefan voievod cel Bătrîn şi de la Petru voievod, care, acest sat, s-a împărţit în trei părţi: o parte, partea de mijloc[15], a căzut în partea lui Gligorie Udrea cel bătrîn din Părhăuţi, nepotul lui Trotuşanul logofăt, iar a treia parte, cea de jos, a căzut în partea lui Gavril Udrea. Şi s-a sculat un nepot al lui, anume Ionaşco, fiul lui Grozav, şi a vîndut acea a treia parte, cea de jos, lui Bosiic[14] fost spătar, pentru două sute de taleri de argint. Iar după aceea, de asemenea s-a sculat Gligorie Udrea cel bătrîn şi a întors acei bani, două sute de taleri număraţi, în mîinile lui Bosiioc spătar, pentrù că i-a fost lui dreaptă moştenire, din dreptul şi propriul lui dres de pîră şi de întoarcere, pe care l-a avut bunicul lor, Gligorie Udrea, de la Eremiia voievod.

Iar cealaltă a treia parte, partea de sus, a căzut în partea lui Isac Udrea. Şi s-a sculat Gorcea, fiul lui Isac Udrea, nepotul lui Gligorie Udrea din Părlıăuţi şi a vîndut acea parte a lui Ion Brahă, pentru trei sute de taleri de argint, şi şi-a făcut curţi şi pivniţe[16] de piatră. Iar după aceea, iarăşi s-au sculat fiii lui Ion Brahă şi au vîndut acea parte lui Isac Balica hatman, pentru cinci sute şi cincizeci de taleri număraţi, iar de la Isac Balica, s-a sculat Ionaşco, fiul Nastasiei, nepotul lui Gligorie Udrea din Părhăuţi, <şi>[4] a răscumpărat această parte de la Balica hatman şi i-a dat acei mai susscrişi bani, 550 de taleri număraţi, pentru că i-a fost lui dreaptă moştenire, precum a arătat înaintea

www.dacoromanica.ro

Noastră şi dres de întoarcere de la Eremiia Moghila voievod, şi, de întărire, de la Costantin voievod, şi carte de mărturie şi de întoarcere de la însuşi Isac Balica hatman.

Pentru aceea, acel mai susscris sat, Todereşti, pe pîrîul Soloneţ, să fie şi de la Domnia Mea slugilor noastre mai susscrise, Eremiia Murguleţ şi fratelui <său>[10], Andreiu, şi Ştefan şi Ipatie, dreaptă ocină, şi dedină, şi întoarcere, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, lor şi copiilor lor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răsstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai susscris, Todereştii, să fie din toate părţile după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa Domniei Noastre, a mai susscrisului, Noi, Io Vasile voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan marc vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Buhuş şi Pătraşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului ...[11], pîrcălab de Neamţ, credinţa panului ...[11], pîrcălab de Roman, credinţa panului Gligorie Uréche spătar, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gheorghe ceaşnic, credinţa panului Iordachie vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau iarăşi pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească întocmirea şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentru că le este dreaptă ocină, şi dedină şi întoarcere.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Pătraşco Başotă mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ionaşco Mânjea, la Iaşi, în anul 7144 <1636>, luna aprilie 13.

† Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Acest uric este al lui Eremia Murguleţ.

Arh. St. Iaşi, DCLXV/1.

Orig., perg. (65 x 26 + 9,5 cm), pecete mare (10 cm diam.) atîrnată (şnur de mătase roşie şi albastră), cu legenda: † Печат(ь) Iw Касиаѣ воєводы[13], б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сподар[13] Земли[13] Молдавскои; в(ъ) л(ѣ)т(о)[13] хзрмв <7142/1634>;

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Pachet Costăchescu, nr. 30 (transcr.).

---

[1] În loc de pluralul ѧ (pe ei, i-), ѧм (lor, le-), întrebuinţat mai sus şi mai jos.

[2] În loc de нарѣдєнїи (dresc).

[3] Aşa în orig.

[4] Omis prin haplologie.

[5] După ultima consoană, paieroc.

[6] срѣдна часть (partea de mijloc), intercalată, evident impropriu, de diac în cadrul filiaţiei, în momentul cînd şi-a dat seama că o omisese, locul expresiei fiind după єдна часть (o parte).

[7] Mai jos: Косїнюк (Bosiioc).

[8] Scris ulterior, pe loc rămas alb.

[9] După р (r), paieroc.

[10] Omis.

www.dacoromanica.ro

[11] Loc alb.
[12] ъ, făcut din ѣ.
[13] а б, а р, и м precum şi л т -în ligatură.
[14] V. n. de la textul slav.
[15] V. n. 6.
[16] Aşa în orig.

398 1636 (7144) aprilie 14, Iaşi.

<† М>[1](и)л(о)стїю б(о)жїю, Мы, Иw Басилїе воевода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Знаменито чиним с(ъ)[2] сим листом нашим, въсѣм кто на нем възрит или чточїи его ѕслъшит, wж(е) тоти истиннїи слѣгам нашим, Еремїа Мѣргѣлец и кнѣгинѣ его, Кандакїа, дъщи Тоадер Драготъ, и Марко и Кр(ъ)стѣ и Йндреи, с(ъ)и(о)ве Илеи, и Настасїа и Станка, дочки Пръвѣл, жаловали есмъ их wсобиою нашего м(и)л(о)стїю и дали и потвръдили есми их wт Нас, ѕ нашею Земли Молдавскои, их права wти(и)нѣ и дѣди(и)нѣ, село на нмѣ Четирѣнїи, что сѣт ѕ в(о)лост Кръмгътѣри, wт их правїи и питомїи нарѣденїе за дѣди(и)нѣ, что имали родители их, Тоадер Драготъ пъх(арник), и Илѣ и Пръвѣл питар, wт Петра воевода, что платили тогда родители их, Тоадер и Пръвѣл и Илѣ, една съмр(ъ)тъ ч(ь)л(овѣ)къ что [с][3] сѣ сътворил на хотар томѣ село, въ д(ь)ни Петра воевода, а нних ръзѣши им не въсхотѣли платитї съ родители до тоа съмр(ъ)тъ.

Тѣм радї, тот въш(е) писан село, на нмѣ Четирѣнїи, да ест и wт Нас кнѣгини Мѣргѣлец(а), Кандакїеви, и Марко и брату имv, Кр(ъ)стѣ, и Йндрею и Настасїи и Станка, въш(е) писани, права wти(и)нѣ, и ѣрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, им и дѣтим им, и wнѣчатом, и прѣwнѣчатом, и пращоратом и въсемѣ родѣ им, кто с(ѣ) изберет на<и>[4] ближиїи, непорѣшено им николиж(е), на вѣки.

Й хотар тому въш(е) писаниомѣ село, Четирѣнїи, да ест wт ѕсих сторони по своими старами хотари, по кѣда из къка wживали.

Й на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства, въш(е) писаиаго, Мъ, Иw Басилїе воевода, и вѣра възлѣбленаго с(ъ)на Г(о)с(по)дств(а) Ми, Иwан воевода, и вѣра бояр наших: вѣра п(а)на Савии Пръжескѣл великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Дѣмитрашко Шолдан великаго дворника Горнѣи Земли, вѣра п(а)на Гаврил гетман и пръкълаб Сѣчавскои, вѣра п(а)на Дѣмитрѣ Бѣхѣш и Пътрашко Чоголѣ, пръкълабове Хотинскаг(о), вѣра п(а)на <Фѣртѣна>[5] пръкълаба Немецких, вѣра п(а)на <Болдескѣл>[5] пръкълаба Романскои, вѣра п(а)на Глигорїе Ѵрѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Йпостол Катарцинѣл постелника, вѣра п(а)на Гешргїе чашника, вѣра п(а)на Иwрдакїе виститрника, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра пана Дѣмитарашко комиса и вѣра въсих волѣри наших молдавских, великих и малих.

Й по нашим животе и г(о)сп(о)дствова[а]нїе, кто бъдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтих наших или wт нашего рода или пак бъд к(о)го Г(оспод)ъ Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ бъти нашеи Земли Молдавскои, тот би ие порѣшил нашего ѕстроенїе и потвръжденїе иъ ал(е) би емѣ дал и ѕкрѣпил, за что ест им права wти(и)нѣ и дѣди(и)нѣ.

Й на болшеи крѣпост и потвръжденїе томѣ въсемѣ въш(е) писаниомѣ, велѣли есми нашемѣ вѣриомѣ и почитениомѣ болѣрии(ѣ), п(а)нѣ Гаврилаш

www.dacoromanica.ro

великомъ логофет(ъ), писати и нашею печат привезати къ семъ истиномъ листъ нашимъ.

† Писал, ѣ Исоҳ, Іωнашко Мънжѣ, в(ъ) лѣто ҳ҃ѯрм҃а, м(ѣ)с(а)ца април(їѣ), а҃їѵ д(ь)нн.

Ив Басилие вшивода <m. p.>.

Pe verso, o îns. cont.>: Съ ѵрик ест Єремїа Мѵргулец.

<Pe margine, o îns. grecească, din sec. XVII-XVIII>: Εις την τουτο ουρικη συνολογηξε συνορα του χοριον τοι Βορι<ν>[4]καουτζη και αλη λεγειται με το χοριον Τζεληνκα. (În acest uric, se cuprind hotarele satului Voroncăuţi şi actul vorbeşte de satul Cerlinca).

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Eremiia Murguleţ şi cneaghina lui, Candachiia, fiica lui Toader Dragotă, şi Marco şi Cîrstea şi Andrei, fiii Ilei[6], şi Nastasiia şi Stanca, fiicele lui Pîrvul, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit de la Noi, în ţara noastră, Moldova, dreapta lor ocină şi dedină, satul anume Cetirénii, care este în ţinutul Cîrligăturii, din dreptele şi propriile lor direse de moştenire, pe care le-au avut părinţii lor, Toader Dragotă păh(arnic) şi Ilea şi Pîrvul pitar, de la Petru voievod, că au plătit atunci părinţii lor, Toader şi Pîrvul şi Ilea, o moarte de om care s-a făcut pe hotarul acestui sat, în zilele lui Petru voievod, iar alţi răzeşi[1] ai lor n-au vrut să plătească cu părinţii lor la acea moarte.

Pentru aceea, acest mai susscris sat, anume Cetirénii, să fie şi de la Noi cneaghinei lui Murguleţ, Candachiia, şi lui Marco şi fratelui său, Cîrstea, şi lui Andrei şi Nastasiei şi Stancăi, cei mai susscrişi, dreaptă ocină, şi dedină, şi uric şi întărire, cu tot venitul, lor şi copiilor lor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răsstrănepoţilor şi întregului lor neam, care se va alege cel mai apropiat, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul sat mai susscris, Cetirenii, să fie din toate părţile după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa Domniei Noastre, a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Buhuş şi Pătraşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului <Furtună>[5] pîrcălab de Neamţ, credinţa panului <Boldescul>[5] pîrcălab de Roman, credinţa panului Grigorie Uréche spătar, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iordachie vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dumitraşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu clintească întocmirea şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că le este dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai susscrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Gavrilaş mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

† A scris, la Iaşi, Ionaşco Mînjea, în anul 7144 <1636>, luna aprilie, 14 zile.

www.dacoromanica.ro

Io Vasilie voivod[6] m. p.

<Pe margine, o îns. grecească, din sec. XVII-XVIII>: În acest uric, se cuprind hotarele satului Voroncăuţi şi actul vorbeşte de satul Cerlinca; <iar pe verso, una cont.>: Acest uric este <pentru> Eremiia Murguleţ; <şi una din sec. XVIII>: Uricu de Cetireni, pi Bahlui.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), Peceţi, nr. 224.
Orig., perg. (73,5 x 16,2 + 7 cm), pecete mare atîrnată (şnur de m'tase roşie, verde şi albastră), parţial deteriorată, dim. = 9, 3 cm, isc. domnului în chinovar.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/183 a, b (foto.).

---

[1] Nescrise.
[2] Aici, ca şi deseori în continuare, după consoana finală, paieroc.
[3] є, suprascris peste cuvîntul precedent.
[4] Omis.
[5] Loc alb în orig.; completat după doc. din 1636 aprilie 5 (v. nr. 391).
[6] Aşa în orig.

399 1636 (7144) aprilie 14, Iaşi.

☩ Мѣ>[1](и)л(о)стїю б(о)жїю, Мы, Іѡ Василїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Знаменито чиним с(ь)[2] сим листом нашим, в<ъсѣм кто на нем възрит или чточи его ѕслышит, wж(є) тот истинныи слѣга наш, Кр(ь)стѣ Кюсѣ Брънилѣнѣл, слѣжил нинним прѣднїи г(о)сп(о)д(а)ри прѣжде Нас бивши, а днес слѣжит Нам правою>[3] и вѣрною слѣжбѣ. Тѣм Мы, видѣвше его правою и вѣрною слѣжбѣ до Нас, жаловали есмы е<го wсобиою нашего м(и)л(о)стїю и дали и потвръдили есми емѣ wт Нас в нашею Земли Молдавскои, едно село, на имѣ Рѣсїи, по въш(є) Ботъшѣни, съ мѣстове за стави и за млини>[3] на потоце село и на потоце Сѫтною, съ садове, wт его правїи и питомїи нарѣденїе, что <wи имал за даанїе и за м(и)л(о)ванїе wт Ѧлеѯандрѣ Илїаш воевод и за потвръжденїе wт сам Г(о)сп(о)дства Ми; дрѣгое за что wи обрѣтал сѣ до тѣготно Г(о)сподства Си и дал тогда два>[3] сто <и пет десѣт>[4] ѣгорскиχ, пинѣзи добриχ, въ потрѣбѣ Г(о)сп(о)дства Си и земскои. И тот село наи прѣжде было пр<аво наш г(о)сп(о)дрскои, присловшно къ wкол тръг наш Ботъшѣни.

Тѣм радї, тот въш(є) писан село, Рѣсїи, съ мѣстове за стави и за млини на потоце село и на потоце Сѫтною, да ест>[3] и wт Г(о)сп(о)дства Ми слѣга нашемѣ въше писан, Кръстѣ Кюсѣ Брънилѣнѣл, права даанїе и м(и)лованїе и ѣрик и п<отвръжденїе, съ въсѣм доχодом, емѣ и дѣтим его, и wнѣчатом, и прѣwнѣчатом, и пращоратом и въсемѣ родѣ его, кто с(ѣ) извереτ наи влижнїи, непорѣшено емѣ николиж(є), на вѣки>[3].

И χотар тот въш(є) писан село, на имѣ Рѣсїи, да ест по где χотарил(и) и стлъповали слѣги наши к ...[3] чере[с]з Хѣк, къ глав χреблю став Пътрънескѣл, wт къ Стъничещи, даж(є) до дрѣг стълпѣ каменїи, еже ѣда<рит>[3] ....[3] <дрѣ>[3]гїи стълпѣ, близ Кр(ъ)ници Кръчѣнови, по въш(є), wт тъдѣ через Сѫтна, въш(є) Бертеб, и на дол ...[3].

<И на то ест вѣра Нашего Г(о)сп(о)дства>[3], въш(є) писаннаго, Мы, Іѡ Василїе воевода, и вѣра възлѣблен<аг>[4]о с(ъ)ина Г(о)с(по)дств(а) Ми, Іѡан

www.dacoromanica.ro

воєводѧ, и вѣрꙑ бояр нашихъ: вѣра п(а)на Савин Пръжескꙋл великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Дꙋмитрашко Шолдан великаго дворника Горнѣи Земли, вѣра п(а)на Дꙋмитрꙋ Бꙋхꙋш и Пъ>[3]трашко Чоголѣ, пръкълабове Хотинскаго, вѣра п(а)на Гаврил гетман и пръкълаб Сꙋчавскон, вѣра <п(а)на Фѣртꙋна пръкълаба Немецкихъ, вѣра п(а)на Болдескꙋл пръкълаба Романскон, вѣра п(а)на Глиговїе Ꙋрѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Ѧпостол Катарꙋнꙋл постелника, вѣра п(а)на>[3] Гевргїе чашника, вѣра п(а)на Ивдакїе вистѣрника, вѣра п(а)на Грама столника, вѣра п(а)на Дꙋм<итрашко комиса и вѣра въсѣх болѣрн нашихъ молдавскихъ, великихъ и малихъ.

Ѧ по нашим животе и г(о)сп(о)дствова[а]нїе, кто бꙋдет г(о)сп(о)д(а)ръ ѡт дѣтихъ нашихъ или ѡт нашего рода>[3] или пак бꙋд ког(о) Г(оспод)ъ Б(ог)ъ изберет г(о)с(по)д(а)рꙋ бꙋти нашен Земли Молдавскон, тот бꙋ не порꙋшил <нашего ꙋстроенїе и потеръжденїе, нъ але бꙋ емꙋ дал и ꙋкрѣпил, за что ест емꙋ права ѡтн(н)ꙋ, и данїе и енкꙋпленїе.

Ѧ на болшен крѣпост и потеръжденїе томꙋ въсемꙋ>[3] вꙋш(е) писанномꙋ, велѣан есмъ нашемꙋ вѣрномꙋ и почитенномꙋ болѣрен(ꙋ), п(а)нꙋ Пътра<шко Башотъ великомꙋ логофет(ꙋ), писати и нашею печат привезати къ семꙋ истинномꙋ листꙋ нашемꙋ.

† Писал Іѡнашко Мънжѣ[5]>[3], ꙋ Ꙗсох, в(ъ) л(ѣ)то ҳзрмд, м(ѣ)с(а)ца ап(риліе), ѳї д(ь)ни.

Иѡ Баснліе ѡвневда <m. p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Сен ѵрнк ест Кр(ъ)стѣ Кюсѣ Брънлѣнил.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, Noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem ştire cu această carte a noastră, <tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Cîrstea Chiusea Brăileanul, a slujit altor domni, foşti mai înainte de Noi, iar astăzi ne slujeşte Nouă cu dreaptă>[3] şi credincioasă slujbă. De aceea, Noi, văzînd slujba lui dreaptă şi credincioasă către Noi, l-am miluit <cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit de la Noi, în ţara noastră, Moldova, un sat, anume Ruşii, mai sus de Botăşéni, cu locuri de iazuri şi de mori>[3] pe pîrîul satului şi pe pîrîul Sîtna, cu grădini, din dresele sale drepte şi adevărate, pe care <el le-a avut de danie şi de miluire de la Alexandru Iliiaş voievod şi de întărire de la însumi Domnia Mea; alta, pentru că el s-a aflat la nevoia Domniei Sale şi a dat atunci două>[3] sute <şi cinci zeci>[4] de ughi bani buni, în treaba Domniei Sale şi a ţării. Şi acest sat a fost mai înainte drept <al nostru domnesc, ascultător de ocolul tîrgului nostru, Botăşéni.

Pentru aceea, acest mai susscris sat, Ruşii, cu locuri de iazuri şi de mori pe pîrîul satului şi pe pîrîul Sîtna, să fie>[3] şi de la Domnia Mea slugii noastre mai susscrise, Cîrstea Chiusea Brăileanul, dreaptă danie şi miluire şi uric şi <întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răsstrănepoţilor şi întregului său neam, neclintit niciodată, în veci>[3].

Iar hotarul acestui sat mai susscris, anume Rusii, să fie pe unde au hotărnicit şi stîlpit slugile noastre C ...[3] peste Huc, în capul iazului lui Pătrănescul, dinspre Stînceşti, pînă la alt stîlp de piatră, care loveşte ...[3] alt stîlp, lîngă Fîntîna lui Crăciun, pe din sus, de acolo peste Sîtna, mai sus de Vcrteb, şi la vale ...[3].

<Iar la aceasta este credinţa Domniei Noastre>[3], a mai susscrisului, Noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al Domniei Mele, Ioan voievod, şi credinţa <boierilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, credinţa

www.dacoromanica.ro

panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Dumitru Buhuş şi Pă>[3]traşco Ciogolea, pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa <panului Furtună pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Boldescul pîrcălab de Roman, credinţa panului Gligorie Uréche spătar, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului>[3] Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iordachie vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Dum<itraşco comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn din copii noştri sau din neamul nostru>[3] sau iarăşi pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării noastre, Moldova, acela să nu strice <întocmirea şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi este lui dreaptă ocină, şi danie şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor>[3] mai susscrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Pătra<şco Başotă mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

† A scris Ionaşco Mînjea[5]>[3], la Iaşi, în anul 7144 <1636>, luna aprilie, 14 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Acest uric este <pentru> C(î)rstea Chiusea Brăileanul.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXVII/64.
Orig., perg. (grosier), jumătate lipsă (34,5 x 25 cm).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/184 (foto.).

[1] Nescrise.

[2] Aici, ca şi descori în continuare, după consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.

[3] Lipsă 2/3 din document; întregit, în funcţie de spaţiu (cca 120-125 semne în rînd), după formularul de epocă, după actele scrise de acelaşi diac, Ionaşco Mînjea (v. doc. ant.), şi după privilegiile anterioare acordate lui Cîrstea Chiusea Brăileanul (v. *D.R.H.*, A, XXI, nr. 258 şi 319, şi XXII, nr. 120).

[4] Omis; v. doc. citate mai sus.

[5] Diacul, identificat după scris.

400 1636 (7144) aprilie 14, <Iaşi>.

7144 <1636> apr(ilie) 14.

Vasîli v(oie)v(o)d întăreşti stăpînire cumpărătoriului[1] pi locul de prisacă[2].

Bibl. Acad. Ms. nr. 827, f. 5 r.

Menţ., de la înc. sec. XIX, într-un perilipsis de acte ale moşiilor Popeşti, Trestiana ş. a., din ţ. Vaslui.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LIV/247 (menţ., într-un perilipsis din 1829 martie 6) şi CCCXXXIX/53 (menţ., fără data de zi, într-o plîngere de la înc. sec. XIX).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 252; XXII, p. 149, 173 şi 252 (menţ., fără data de zi);

Bianu-Nicolaiasa, *Catalog*, III, p. 306 (rez., completat după doc. din 1635 noiembrie 20) (v. n. 1).

[1] Adică lui Petrişor aprod (v. doc. nr. 276, din 1635 noiembrie 20).

www.dacoromanica.ro

[2] Din satul Popeşti, ţ. Vaslui (v. acelaşi doc.), cumpărat de la Grigore Hermeziu.

401 <1636 aprilie 14-1644 ianuarie 11>.

† Adecă eu, Gligorie, ficiorul Muntencăi, scriu şi mărturisescu, cu cestu zapis al meu, cum am vîndut a me parte de ocină din Ciohoreni, din sat, şi din ţarină, şi din cîmpu şi cu tot vinitul, dumiial<ui>[1], semenţiei noastre, lui Pătraşco Başotă biv logofet, de nime silit, nice înpresurat, ce de a me bunăvoe, drept 14 tal(eri) bun(i).

Pentr-ace, să-i hie[2] dumisale dreptă moşie, şi cuconilor dumisal(e), şi nepoţilor şi strenepoţilor; dere<p>[1]t ace, să-şi facă dumilui şi ispisoc domnescu.

Şi-n tocmal(ă) ne-u fostu Oprea[3], şi Andreica, şi Gheorghiţă de Bodeşti, şi Dănăilă de Ciohoreni, şi Andreica ot tam şi Ursu ot tam.

Şi, pentru mai mare credinţă, ne-m pus şi peceţile pre acest zapis, să să ştie.

Şi eu, Necolcea Bran, m-am tîmplat, cîn<d>[1] au dat domnealoi logofătul banii, şi am iscălit.

† Бран искал <m. p.; sig>.

Eu, Căzacul diiac <am scris; sig.>.

<Pe verso, o îns. cont>: Ѿт Чохорени[4].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXI/33.

Datat după Pătraşco Başotă <mare> logofăt, în funcţie pînă la 13 aprilie 1636 (v. doc. nr. 397), dată după care a fost înlocuit cu Gavrilaş Mateiaş (v. doc. anterioare), şi ianuarie 1644 (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 344), cînd este menţionat documentar pentru ultima oară.

---

[1] Omis.
[2] "hie", corectat din "aib(ă)".
[3] "p" corectat din altă literă.
[4] "De Ciohoreni".

402 1636 (7144) aprilie 16, Iaşi.

† Ию Басилїе воивода, б(о)жїею· м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѿж(е) дали и потвръдили есми м(о)л(е)бници нашим, калѹгером wт с(вѣ)таа монастир <что>[1] називаєт се Съкѹл, єдеж(е) єст храам С(вѣ)таго и славнаго пророка и пр(ѣ)д(и)т(е)чѣ, Кр(ъ)стителѣ, Iwана, съ нѣкиx части за wтн(и)нѹ wт село Цѹлещи, что ѹ волости Сѹчавскомѹ, на рѣца Молдавѣ, что єсть им правда даанїе и м(и)лованїе wт Ишнашко Моглъдѣ бив дворник, wт исписок за кѹпежно что имал Моглъдѣ wт Єремиа Могила воевода, что ѡн соби кѹпил wт Щефан, с(ъ)нъ Ишнѹци Фъръмъ, и wт иниx племеници его, ради двад сто злати тътарскиx.

Тѣм ради, тиx виш(е) [прѣд] речени части за wтнинѹ wт село Цѹлещи да єсть им, и wт Г(о)сподств(а) Ми, м(о)л(е)бници наше, калѹгером wт с(вѣ)таа монастир виш(е) писанна, права wтн(и)ну, и даніе, и м(и)лованїе, и ѹрик и

www.dacoromanica.ro

потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки. И ни да с(е) не ѹмишлетѹ.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)т(ѡ) хрмд ап(рилїе) сї.

† Сѹдѹ г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

† Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m. p.>.

† Власїе <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire <care>[1] se numeşte Săcul, unde este hramul Sfîntului şi slăvitului prooroc şi înaintemergător, Ioan Botezătorul, nişte părţi de ocină din satul Giuleşti, care este în ţinutul Sucevei, pe rîul Moldova, care este dreaptă danie şi miluire de la Ionaşco Mogîldea fost vornic, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut Mogîldea de la Eremiia Moghilă voievod, că el şi-a cumpărat de la Ştefan, fiul lui Ionuţă Fărîmă, şi de la alte rude ale lui, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Pentru aceea, aceste mai sus [înainte] zise părţi de ocină din satul Giuleşti să le fie, şi de la Domnia Mea, rugătorilor noştri călugări de la sfînta mănăstire mai susscrisă, dreaptă ocină, şi danie, şi miluire, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> aprilie 16.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt m. p.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, IV/6.

Orig., hîrtie (30, 5 x 20, 5 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată. Cu o trad. din 1796, încredinţată de Sofronie stareţ al M-rii Neamţ şi Secul, precum şi o copie şi o trad. mod.

Ibidem, XXXVI/25, nr. 6, şi CXIV/6, nr. 26 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/73 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 242, nr. 1150 (rez.).

[1] Omis.

403 1636 (7144) aprilie 16, Iaşi.

† Adecă noi, Enachi, şi cu soru-mea, Anghelina, ficiorii lui Mihai ce au fost[1] vornicu la Botăşéni, mărturisim, cu cest[1] zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia noastră[2], am vîndut a noastră[2] direaptă ocină[3] şi moşie, o vie, în Fundătură, la Copou, care vie au fost vîndută mai denainte[4] de sora noastră[2], de Părasca, fără voia nostră, neavîndu ia[5] nice o treabă cu viia; noi, de bunăvoia noastră[2], de iznovă[2], o am vîndut egumenului de la Sveti Sava şi a tot săborul, dereptu patrudzeci de lei bătuţi. Şi cîţi bani au luoat sora noastră[2], Părasca, mainte, ţinutu-i-am în samă.

Şi în tocmala nostră[2] fost-au vlădica Evloghie de Rădăuţi, şi Neaniul vornicul de gloată, şi Nistor neguţătoriul, şi Ghiorghe a Sanhirie, şi Condrea zlătariul, şi Roman Lapteacru, şi Vas(i)lie ai C(i)mbăloe, şi Ionaşco Roşca, şi Ilea sădlariul[6] şi mulţi oameni buni, bătrîni şi tineri, ne-m prilejit într-această tocmală.

www.dacoromanica.ro

Vădzindu noi de bunăvoia lor tocmală şi plată deplin(ă) dinnaintea nostră[2], noi ne-am pus peceţile într-acest[1] zapis şi am iscălit, ca să fie de credinţă.

Şi eu, Neaniul vornicul, am scris acest[1] zapis, să să ştie.

V Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмѧ <7144/1636> ап(риліѥ) sї <16>.

† Вилогїѥ еп(и)ск(о)пъ Радовски <m. p.; sig.>.

† Из Нѣнюл дворник искал <m. p.; sig.>.

<Sig.>.

Брев Михалча от Пр(ъ)ков(ъ) Бѣлъа[7] <m. p.; sig.>.

<Sig.>.

Eu pop(a) Roşca Steclar <m. p.; sig.>.

Roman Lăptr<ea>[8]crea <sig.>.

Ilea <sig.>.

Vasilie <sig.>.

† Curu, ce ţine pre Anghilean(a) <sig.>.

† Знаки, с(ъ)нъ Михали <sig>.

† Şi zapisul ce-au avut părintele nostru, Mihali, de cumpără<tură>[8], pre[9] acéle vii, de la Ştefan şi de la Toader, încă l-am dat la mîna părinţilor.

Ионашко, жен(ъ) Сада[10] <sig.>.

<Pe verso, o îns. cont>: Δια το αμπελ<ι>[8] οπου μας αδιτησαν εις, το Κοπουου[11].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXVII/192.

Orig., hîrtie (31 x 19, 5 cm), difolio, filigran, douăsprezece peceţi în fum, din care prima, a Episc. de Rădăuţi (diam. = 2, 8 cm), cu legenda: † Печат С(вѣ)т(о)го Н(и)колаи от Епископиа Радовскоѣ, şi Sf. Neculai, figurat în cîmp; iar celelalte, boiereşti, inelare, din care prima, octogonală (a lui Neaniul), are ca emblemă un cerb alergînd de la dreapta la stînga, iar în partea de jos, literele ннд: Н(ѣ)н(ю)л д(ворник); a doua, rotundă, cu inscripţia Косма, încercuită de un ornament în "S"-uri; a treia (a lui Mihalcea), rotundă, neclară; a patra, rotundă, cu o acvilă în cîmp; a cincea (a popii Roşca), octogonală, cu un scut flancat de cruci, tăiat oblic de o bară (spadă?) şi umplut cu mai multe elemente neidentificabile; a şasea, ovală, avînd ca emblemă două-trei capete de bovideu şi o cruce; iar restul de cinci, rotunde, neclare.

Inst. de ist "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/186 a-c (foto.).

---

[1] "st", redat printr-un c (s) punctat, suprascris.

[2] Aşa în orig.

[3] Deasupra lui ъ (ă), o literă suprascrisă, ştearsă.

[4] Pentru "denainte"; v. mai jos: "mainte".

[5] Redat prin д.

[6] Sau "sudlariul".

[7] "Ereu Mihalcea de la Biserica Albă".

[8] Omis.

[9] "c", redat prin ѣ.

[10] "Ionaşco, însurat cu Safta".

[11] "Pentru via pentru care ne-au nedreptăţit, la Copou".

www.dacoromanica.ro

† Иw Басилїе воєвода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь[1] Земли Молдавскон. Ѡж(є) даем и потвръждаем болерин҃ нашемѣ вѣрномѣ, Тодерашко>[2]ви третомv логофет(v), его правин wти(н)ни и кѣпежно, wт исписок за викѣпленїе что имал wт Барновскин воєвода, половина село wт Vнгураш(н), вишнеѭ част, на рѣцѣ Молдовѣ, что єст v волост(v) Немецкомѣ, что тоа ѡн собн кѣпил wт Панъ вистѣриникъ, за три ста wгн[3] жолтиҳ, wт vрик что имал ѡнъ, за кѣпежно, wт Радvл воєвод(а), и за потвръжденїе wт Гашпар воєвода, что тоа пол село било купежно и Панови вистѣриник wт Пъскълина, книгинѣ Ѩкоми пръкълаб, а Пъскълина Ѩкомнас(а) било купежно, въкѣпѣ съ пан ем, Ѩкоми пръкълаб, wт Пъскълина, книгинѣ Строич логоф(є)т, и с(ъ)нъ ем, Ѩнашко, с(ъ)нъ Строич.

И w ,том, тиж(є) продал емѣ Панъ вистѣриникъ и другa част wт тогож(є) село, wт нижнѣа част, съ част за мѣсто за [с] млин(ѣ) на Тополицъ и на рѣцѣ Молдавѣ, что било и емѣ кѣпежно wт Глигорїе Дрѣгъ и wт жена его, Соломїа, и wт с(ъ)ни ҳ, Їwн, и Пънтелею, и Дvмитрашко[4] и Ѳремїа. Тоа продал пакиж(є) сvvsи наш, Тодерашкови логоф(є)т(ѣ), за пн талер(н) сребр(ънинҳ).

Тиж(є) продал емv и другaа част wт тоа село, wт нижнѣл част, что било и емѣ купежно wт поп Тодеръ, с(ъ)нъ Їwн Тодериц(ъ). Тоа продал емv, за седим десет талер(н) сребр(ънинҳ).

И тиже продал емѣ и другла част wт тоа пол село, что било и емv купежно wт Мърнин, дъщта[5] Радvл, и с(ъ)н(о)ве ем, Гаврил, и Лариwн, и Щефан, и Келсїѭ и Ѩнна[6], въсѣ част им за дединv и зл купежно. Тоа продал емѣ за пет талер(н) сребр(ънинҳ).

И тиж(є) продал емv и другaа част wт тогож(є) село, что имал Панъ вистерник за кѣпежно wт Мърика и wт Лупvл, с(ъ)нъ Дръган. Тоа продал емѣ за п҃ талер(н) сребр(ънинҳ).

И тиж(є) продал Панъ вистѣрьник и дрѣгиҳ частї за wти(н)нv, wт село Бокрѣни, четири жиребїи за домовѣ, что вило емѣ кvпежно: три жирѣбїи wт Миръvц(ъ) Хранич; а когда бил(о) прѣд д(ь)ни Гашпар воєвода въпадошъ Панъ вистѣриникъ въ една неволю и продал тиҳ г҃ жирѣбїи Гїwрьгїе Нъврънъскvл, а потом пакиж(є) ҳодил Нъврънъскvл въ една дан и зостал съ нѣкиҳ п(н)н(а)сї и тиж(є) продал Панъ вистѣриникъ; а една жїребїе продал емѣ Ѩрсенїе, брат Гиwргїе Нъврънъскvл.

Тѣм радї, тиҳ части, въсиҳ више писанн, како да єст и wт Нас болернну <нашему>[2], Тодерашкови логоф(є)т(v), правїи wти(н)ни и кѣпежни, съ въсем доҳодом. И ни да с(ѣ) не vмнишает.

Пис ѕ Ѩс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмд, мес(ца) ап(рилїе), кѫ д(ь)нн.

† Сдам г(о)с(по)д(н)нъ велел.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, dăm şi întărim boierului nostru credincios, Toderaş<co>[2] logofăt al treilea, dreptele lui ocini şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Barnovschi voievod, jumătate de sat din Ungureşi, pe rîul Moldova, partea de sus, care este în ţinutul Neamţului, pe care, aceasta, el şi-a cumpărat-o de la Pană vistiernic, pentru trei sute de ughi galbeni, din uricul de cumpărătură pe care el l-a avut de la Radul voievod şi de întărire de la Gaşpar voievod, care, această jumătate de sat, a fost cumpărătură şi lui

www.dacoromanica.ro

Pană vistiernic de la Păscălina, cneaghina lui Iacomi pîrcălab, iar Păscălinei Iacomiasa i-a fost cumpărătură, împreună cu panul ei, Iacomi pîrcălab, de la Păscălina, cneaghina lui Stroici logofăt, şi de la fiul ei, Ionaşco, fiul lui Stroici.

Şi întru aceasta, de asemenea i-a vîndut Pană vistiernic lui şi altă parte din acelaşi sat, din partea de jos, cu parte de loc de moară pe Topoliţă şi pe rîul Moldova, care i-a fost şi lui cumpărătură de la Gligorie Drugă şi de la femeia lui, Solomiia, şi de la fiii lor, Ion, şi Pănteleiu, şi Dumitraşco şi Eremiia. Aceasta a vîndut-o iarăşi slugii noastre, Toderaşco logofăt, pentru 88 de taleri de argint.

De asemenea i-a vîndut lui şi altă parte din această jumătate de sat, din partea de jos, care i-a fost şi lui cumpărătură de la popa Toader, fiul lui Ion Toderiţă. Aceasta i-a vîndut-o lui pentru şaptezeci de taleri de argint.

Şi de asemenea i-a vîndut şi altă parte din această jumătate de sat, care i-a fost şi lui cumpărătură de la Mărina, fiica lui Radul, şi de la fiii ei, Gavril, şi Larion, şi Ştefan, şi Chelsiia şi Anna, toată partea lor de moştenire şi de cumpărătură. Aceasta i-a vîndut-o lui pentru cinci taleri de argint.

Şi de asemenea i-a vîndut şi altă parte din acelaşi sat, pe care a avut-o Pană vistiernic de cumpărătură de la Mărica şi de la Lupul, fiul lui Drăgan. Aceasta i-a vîndut-o lui pentru 85 de taleri de argint.

Şi de asemenea a vîndut Pană vistiernic şi alte părţi de ocină, din satul Bouréni, patru jirebii de case, ce i-au fost lui de cumpărătură: trei jirebii de la Mirăuţă Hranici; şi cînd a fost în zilele lui Gaşpar voievod a căzut Pană vistiernic într-o nevoie şi a vîndut aceste 3 jirebii lui Ghiorghie Năvrăpăscul, iar dupa aceea iarăşi a umblat Năvrăpăscul într-o dare şi a rămas <dator>[7] cu cîţiva bani şi le-a vîndut tot lui Pană vistiernic; iar o jirebie i-a vîndut-o Arsenie, fratele lui Ghiorghie Năvrăpăscul.

Pentru aceea, toate aceste părţi mai sussrise să fie şi de la Noi boierului <nostru>[2], Toderaşco logofăt, drepte ocini şi cumpărături, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7144 <1636>, luna aprilie, 21 zile.

Însuşi domnul a poruncit.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXXXI/8.
Orig., hîrtie (37 x 22 cm), pecete mijlocie, timbrată, identică cu cea de la nr. doc. 25.
Ibidem, Fotografii, LXXII/15 (foto.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/187 (foto.); Pachet Costăchescu, nr. 31 (transcr.).

EDIŢII: "Creşterea colecţiunilor", 1938-1942, p. 76 (rez.).

---

[1] Aici şi deseori în continuare ъ, făcut aproape ca ь.
[2] Omis.
[3] În loc de ѵгн.
[4] т şi ρ, în ligatură.
[5] а, adăugat deasupra rîndului.
[6] Aşa în orig.
[7] Subînţeles.

www.dacoromanica.ro

Ispisoc a lui Vasîli Vodă, din 7144 <1636> april(ie) 24, pe Vicoleni, <ţinutul Dorohoi>.

Arh. St. Iaşi, CDLXIX/51.
Menţ. într-o "socotinţă" din 1849 iulie.

406 1636 (7144) aprilie 26, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоѭ. Ѡж(є) Г(о)сп(о)дство(о) Ми дали и потвръдили есми нашеи молбѣ, с(вѣ)тѣи монастири Драгомирни, иде́ж(є) ест храм Съшествїє С(вѣ)т(а)го Д(ѹ)ха, на ихъ правда wти(н)ну за даанїє и м(н)лованїє wт поконнаго и с(вѣ)топочившаго Семеwн Могила воєвода, на єдно мѣсто за пасику, на потоцѣ наричаємом Свѣ[т]дѣнїа, си рѣч(ь) Мартоpїѫ, како да ест и wт Нас вище [прѣд] реченнѣи с(вѣ)тѣи монастири Драгомирни права даанїє, и помил(о)ванїє, и ѹрик и потвр(ъ)[1]ждєнїє на тоє мѣсто за пасику, на потоцѣ наричаємом Свѣ[т]дѣнїє, wт [нс]привилїѫх еже имает с(вѣ)таа монастир на тоє мѣстw за пасику, wт с(вѣ)топочившаг(о) Iw Семеwн Могила воєвода, за даанїє и помилованїє, вити с(вѣ)тѣи цр(ъ)к(о)ви за просвѣщенїє и калѹгером за пожившенїє, съ въсем хотаром тои пасики, [да ест] ѭкоже ест и нинїм пасикам монастирским, и съ въсем доходом тоє мѣсто за пасику, непорѹшенно николиже, на вѣки.

И ни да сѣ не ѹмишает прѣд сим листом нашим.

Ѯ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмд ап(рилїє) ks.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл[2].

† Гаврил Мътиаш вел логоф(ет) m. p.

† Миаки <писал>.

<Pe verso, o îns., probabil cont., ştearsă în cea mai mare parte>: † За <па>[4]сикѹ оу Бранищ<ни>[4], ѹ Мръторї<а>[4]; <reluată în sec. XVIII>: За пасик оу Бранище; <iar aceasta, continuată, în prima jum. a sec. XIX>: pe pîrîul Mărturiei, de la Vasile Vodă, 7144 <1636> ap(rilie) 26; <şi, de altă mînă>: S-au scris, <probabil, într-o cond.>. <De la sf. sec. XVIII sau de la înc. sec. XIX, două îns. germ.>: No. 2 <corectat din "4">, Lit. A: Bienenngarden auch. Detto; <şi> Dragomirna, No. 11, Lit. A: Bulgarisch; nebst zu in Moldauischen, und einen Deutschen Übersetzung. <Din aceeaşi vreme (a ocupaţiei ruseşti?) cu notificarea de pe verso (v. n. 2), o altă îns.>: За пасѣкѹ Свѣдѣнїса.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, Domnia Mea am dat şi am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri Dragomirna, unde este hramul Coborîrea Sfîntului Duh, dreapta lor ocină de danie şi miluire de la adormitul şi sfîntrăposatul Semeon Moghilă voievod, un loc de prisacă pe pîrîul numit Svedenia, adică Martoria[3], ca să-i fie şi de la Noi mai sus [înainte] zisei sfinte mănăstiri, Dragomirna, dreaptă danie, şi miluire, şi uric şi întărire, acest loc de prisacă, pe pîrîul numit Svedenia, din privilegiu de danie şi miluire pe care îl are sfînta mănăstire pe acest loc de prisaca de la sfîntrăposatul Io Semeon Moghilă voievod, să fie sfintei

www.dacoromanica.ro

biserici pentru luminare şi călugărilor pentru folosinţă, cu tot hotarul aceste prisăci, [să fie] precum este şi la alte prisăci mănăstireşti, şi cu tot venitul acestui loc de prisacă, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> aprilie 26.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt m. p.

† Ianachi <a scris>.

<Pe verso, o ins., probabil cont., ştearsă în cea mai mare parte>: † Pentru prisaca din Braniştе, la Martoria; <reluată în sec. XVIII>: Pentru prisaca din Braniştе; <iar aceasta, continuată în prima jum. a sec. XIX>: pe pîrîul Mărturiei, de la Vasile Vodă, 7144 <1636> ap(rilie) 26; <şi, de altă mînă>: S-au scris, <probabil, într-o cond.>. <De la sf. sec. XVIII sau de la înc. sec. XIX, două ins. germ.>: No. 2 <corectat din "4">, Lit. A: Prisacă, asemenea. *Datum*-ul; <şi> Dragomirna. No. 11, Lit. A: Bulgăreşte; împreună cu o traducere în moldoveneşte şi una în germană. <Din aceeaşi vreme (a ocupaţiei ruseşti?) cu notificarea de pe verso (v. n. 2), o altă ins.>: Pentru prisaca Mărturia.

Bibl. Centr. Univ.-Cluj, Fond. Gh. Sion, nr. 25.

Orig., hîrtie (28 x 42, 5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută, dar imprimată pe treimea stîngă a doc.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 174 v. (copie); Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XIX/72 (trad., din 1811 ianuarie 25/februarie 6, încredinţată de Isaia Băloşescul arhimandrit).

Arh. St. Iaşi, DCCCLXXXIII/5 (menţ., într-un izvod de scrisori şi urice din 1842 martie 23).

Arh. St. Suceava, Documente, XIII/2, nr. 77, f. 7 r. (rez., numai cu văleatul).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, III/168 a, b (foto.); Xerogr. de doc., I/73 bis, a-c (xero.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 122-124 (text slav, după orig., şi trad.); Bălan, *Doc. bucovinene*, II, nr. 2, p. 141 (rez., după trad. din Codrescu); *Tezaur suceveau*, p. 146, nr. 372 (rez. de la Arh. St. Suceava, completat după ed.).

---

[1] Deasupra lui ж şi а, un paieroc, suprascris asimetric de diac.

[2] Urmează, în dreapta locului pe care fusese imprimată pecetea domnească, o ins. rus. recentă: (Consilier departamental, Timcovschi).

[3] Aşa în text. slav.

[4] Şters.

407 1636 (7144) aprilie 27, <Iaşi>.

Suret di pi întăritura lui Vasîle Vodă pi schimbul ce faci popa Anton, din let 7144 <1636> apr(ilie) 27[1].

Noi[2], Vasîle voevod, бож(їю) милости, г(о)спод(а)р(ъ) Мола(а)в(и). Adecă au vinit, înnai<n>[3]te Domnii Mele şi a toţ(i) boerii Domnii Mele, mari şi mici, boiarinul Domnii Mile credincios, Ionaşco Prăjăscu jic(nice)r, şi cu un zapis de mărturii

www.dacoromanica.ro

de la popa Anton din Oboroceni şi de la fimiae lui, Mărica, şi de la [Sofronii][4] [Anton][5] feciorii lui, Mărica şi Ana, şi de la Gavrilaş[6] Fordoiu[7], şi de la Nechifor, ficiorul lui Ionoşco Calotă, şi de la Gri[i]gorii[8] Boscătianul[9], şi de la Sofroniia şi Toader şi Irimiia, ficiorii lui Gherasim, şi de la Ilie[10] şi ficiorul său[11], Ostahie, şi de la popa Isac şi de la Ocsinie[12], aşe scriind şi mărturisind într-acel zapis cum ei, de bunăvoe lor, de nimi nevoiţ(i), nici asupriţ(i), ce de a lor bunăvoe, s-au tocmit cu boerinul Domnii Mele, cu Ionaşcul Prăjăscul jic(nice)r, printr-o bucată de loc, ce l-au înnecat cu hăleşteu ce au făcut la podul Ordzii.

Deci, s-au tocmit ei între sine şi au dat boiarinul Domnii Mele ...[13] şi acel loc şi patruzăci şi patru de prăjini şi giumătate, şi prăjina cîte de patru stînjăni.

Deci, Domnie Me, dacă am văzut de bunăvoe loc tocmală, aşijdere am dat şi am întărit boerinului Domnii Mele, Ionaşcul Prăjăscu jic(nice)r, pre ace bucată de lucu, ce au înecat-o apa din hăleşteu ce au făcut la pod<ul>[3] Ordzii, ca să-i fii şi de la Domnie Me drjaptă ocină şi schimbătură boerinului Domnii Mele ce scrii mai sus, Ionaşcul Prăjăscu, cu tot vinitul, neclătit nici odinioară.

<Gavril Mătiaş vel logof(e)t.

Corlat>[14] <a scris>[15].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCXXXV/65.
Copie din prima jum. a sec. XIX.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/188 a, b (foto.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XI, nr. 32, p. 278-279 (rez., cu extrase, după orig., "pecete mare, roşie", cu data de zi: 26, care se afla în arhiva Goilav din Roman).

---

[1] La Iorga (v. EDIŢII): "26".
[2] Pentru Иw ("Io").
[3] Omis.
[4] Tăiat cu aceeaşi cerneală.
[5] Probabil gr. pentru "ot tam".
[6] "la", scris peste altă literă.
[7] În doc. din 1635 octombrie 4 (nr. 250 A-B): "Furduiu (Furdoiu)", după care urmează: "şi cu feciorii miei".
[8] La Iorga: "Gligorie".
[9] La Iorga: "Buţcăteanul", iar în doc. nr. 250 B: "Bîscotianul", după care urmează: "şi cu ficiorii mei".
[10] La Iorga: "Ilea", iar în doc. nr. 250 A-B: "Lealea (Ileana)".
[11] În doc. nr. 250 A-B: "cu ficiorii mei, cu Ostahie şi cu popa Isac şi Acsiniia".
[12] În doc. nr. 205 A-B: "Acsiniia (Acsînie)".
[13] Loc alb în copie, cam un rînd şi jumătate.
[14] Completat după EDIŢII.
[15] Într. ns.

408 1636 (7144) aprilie 29, Iaşi.

† Іw Кασиаїѣ воєводд, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдвскои. Adec(ă) s-au pîrît de faţ(ă), înnaintea Domnii Méle şi a tot Svatul Domnii Méle, Simion şi Pavăl, feciorii Gherghinei, cu feciorii lui Lucoci, pentru sat, pentru Lătăi, dzicîndu feciorii lui Lucoci că au ţinut feciorii Gherghinei[1] pîn(ă) acmu pe a treia parte de sat de Lătăi, iar Simion şi Pavăl au arătat înnaintea Domnii Méle

www.dacoromanica.ro

ispisocu de rămas de la Bărnoschie Vodă, cum să ţie giumătate de sat feciorii Gherghinei[1], iar giumătate să ţie feciorii lui Lucoci.

Pentr-acéia, şi Domniia Mea, deacă am vădzut acéle direse de rămas de la <a>[2]lţi domni mai de-nainte, am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Simion şi lui Pavăl, feciorii Gherghinii[1], pre acea giumătate de sat, cu hălăştée şi cu mori în apa Mileatinului şi în Dodolea, şi cu tot v<enit>[3]ul ce va fi pre hotarul acelui sat, ca s(ă) le fie şi de la Domniia Mea d<reapt>[3]ă ocină şi moşie, neclătită nici odănuoar(ă), în véci.

Ş<i cu altă>[3] pîră să nu să mai pîrască <în>[4]naintea cărţei Domnii Mél<e>[3]. И ин дд сѣ не ѳмишлє<т>[1].

Ѯ Їїс, <л(ѣ)т(о)>[4] хзрмѧ <7144/1636> ап(рилїє) к҃д <29>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ <вєлѣл>[3].

Гавриил Мътиаш вєл логоф(є)т <m. p.>.

† Кѡрлат <писал>.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Vasîli Vod(ă).

Arh. St. Iaşi, CCCXXIII/44.

Orig., hîrtie (31 x 20 cm), filigran, rupt şi lipit la înndoituri, pecete mijlocie în ceară roşie, pierdută, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Ibidem, CCCXXII/77, f. 1 v. (rez., în copia unei cărţi de judecată din 1756/7264 iunie 12).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/148 (xero.).

---

[1] În rez. urm., menţionat în cartea de judecată de la A. S. I. (v. *descr. arheogr.)*, se precizează: "Gheorghie Gherghina", dovadă că ultimul reprezintă un nume de familie.

[2] Şters.

[3] Rupt.

[4] Rupt şi şters.

409 1636 (7144) mai.

Suret de pe mărturie de hotărîtu Mileştilor, de la Ştefan Beche pîrcălabul, din v(e)let 7144 <1636> mai.

Milostive şi luminate D(oa)mne. Dăm ştire Mării Tale că s-au pîrît de faţe, înnainte Mării Tale, Isac din Mileşti, şi Puiul de acolo, şi Ştefan de acolo, şi Cîrste de acolo cu giupîneasa lui Ionaşc(o) Paos din Zlătari, pentru nişte cumpărături, ce au cumpărat Paos la Mileşti şi nu ţine ce au cumpărat, ce ţine mai mult.

Deci, Mărie Ta ai făcut cartia Mării Tale la mine, să merg acolo, la acel sat, la acele cumpărătur(i) a lui Paos, şi să strîng oameni megieş(i) din sus şi din gios şi, cum oi afla cu dreptul, să alegem.

Deci, am ales giupînesii lui Paos toate cumpărăturile dintr-acel sat, din Mileşti, şi <din partia>[1] Sohodomnilor, ...[2] şi din partia lui Andrei, a patra <parte>[1], lîngă biserică, şi dintr-a <a>[3]ltor răzeş(i), ce au cumpărat ...[4] bătrîn ...[5].

<Şi la aceasta au fost mulţi oameni buni, anume>[5]: ...[5] Axentie ot tam[6], şi Hangul, şi Ursul ot tam, Ion vornic, şi Nacul de Muşeteşti, şi Ionaşc(o) ...[7] şi mulţi <oameni>[1] buni şi bătrîni.

www.dacoromanica.ro

Şi partia Buneştilor ce au avut încă o am ales de ...[7] şi o am stîlpit cu oameni buni, ce au dat samă cu sufletele lor, anume: Zaharie Ciocodei, şi Isac Grani, şi Pavăl şi toţi aceştie oameni de Zlătar(i).

Robul Măriei Tale, Ştefan Beche pîrcălab.

Pis di m(ine)[8], Rimut, diiac, let 7243 <1744-1745>.

Şi eu am scos acest suret de pe cel vechiu şi am iscălit, erei Ioan.

Arh. St. Iaşi, CCCXXXVIII/1.
Copie după altă copie.

---

[1] Loc alb în copie.
[2] Loc alb în copie (cca 10-12 litere).
[3] Omis prin haplologie.
[4] Loc alb în copie (cca 15 litere).
[5] Loc alb în copie (aproape două rînduri).
[6] Folosirea acestei expresii dovedeşte că, înainte de Axintie, mai figura cel puţin un martor.
[7] Loc alb în copie (cca. 5 litere).
[8] Lectură nesigură.

410 1636 (7144) mai 5.

Сї ѵбо аз, popa Hilip, i Toader Zăpalcea, i Mihalce, i Dămiian. Ѡж(ε) принде прѣд нами Басилїε, с(ъ)нъ Гинда[1] înainte noastră Vasilie, sin Ghinda, nepot Condri[2]i ot Domeşti[2], волост Нєм(ε)чкои[3], de nimene nevoit şi de nimene împresorat, şi au vîndot, den a treia parte, doo părţi, partea Condre[e]i ş<i>[4] Mariei, dereaptă partea loru den sat den Drăg[işti, волост Романскои, cîtă s-au ales partea Condrei şi coa Mariei, den sat, şi den ţarină, şi den fînaţ, pădure <ş>[4]i den tot locul, şi co tot venitol, dereptu чєт<и>[5]ре дєсєт[6] zloţi bătuţi, loi Vicol Titic(i) şi fămeei sale, Urîtei[7], wт прѣд нами[8] şi denaintea a mulţi oameni boni, şi tinere[9] şi bătrîni, şi din mejiişşi, нмѣ[10]: Isac, sî<n>[5] Domitraşco, i Costantin, с(ъ)нъ[11] Ionaşco Guglă.

Dec(i), noi [i]-am vătăt[12] cum s-au tocmit denaintea nostră şi au dat patrudzăci de zloţi, bani gata, wт прѣд нами[8].

Dec(i), mai pre mai mare credinţă, ne-m pos şi a nostre pece<ţ>[4]i, да сѣ знаєт.

V(ă)let 7144 <1636> mai 5.

În zilile lui Vasilie V(oie)vod, au scris popa Hilip.

Къ а(ѣ)нн Басилїε воєвода(д), пис(а) поп(ъ) Хилип, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѧ, ѵ м(ѣ)с(а)ц(а) маи ѣ[15].

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Ion Mustaţă.

Arh. St. Neamţ, Col. doc. şi scrisori, I/9.
Orig., hîrtie (30 x 18, 5 cm), difolio, rupt la îndoituri şi ros de cari şi lipit pe altă foaie, patru peceţi inelare în cerneala doc.
Ibidem, Doc. Drăgeştilor, nr. 228, nr. 4 (rez., numai cu văleatul, într-un perilipsis din 1828 iunie 3).

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, CDLIX/106, p. 97-98 (copie, din 1828 noiembrie 20, de Teodor Gaşpar<ovici> serdar şi condicar de Divan, în cond. de scrisori a moşiei Drăgeşti, pe Siret).

---

[1] "Iată a venit înaintea noastră Vasilie, fiul Ghindei".
[2] "şti", adăugat deasupra rîndului.
[3] Greşit, pentru Нємецкои.
[4] Rupt.
[5] Omis.
[6] "patruzeci".
[7] "e", scris peste un "a".
[8] "dinaintea noastră".
[9] Aşa în orig.
[10] "anume".
[11] "fiul lui".
[12] Greşit, pentru "văzut".
[13] Ros de cari.
[14] "să se ştie".
[15] "În zilele lui Vasilie voievod, a scris popa Hilip, în anul 7144 <1636>, luna mai 5".

411 1636 (7144) mai 6, Iaşi.

† Ив Василїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă au venit, înnaintea Domniei Méle şi înnaintea a tot Svatul Domniei Méle, Isarie şi cu soru-sa, Cătălina, ficiorii Floarei, şi s-au pîrît de faţi, înnaintea[1] noastră, cu Bălăban, ginerele popei, lui Toader, din Teişori, de la Chighéc(i), pentru o parte de ocină din Orgoeştî[2], de la ţinutul Tutovei, dzicîndu Isarie[3] şi cu Cătălina că ş-au fostu pus zălog înma lor acea parte de ocină, din tot satul, a cincea[1] parte, la popa Toadei, socrul lui Bălăban, dereptu unsprădzéci[4] mii de aspri şi opt boi de negoţ. Iar Bălăban aşea au dzis înnain<t>[5]ea[1] noastr<ă>[5], că n-au fostu pusă zălog, ce au fostu vîndută, şi au arătat şi zapis făcut de înma lor, de Floarea, cum ea[1], de bunăvoia ei, ş-au vîndut toat(ă) partea din sat din Orgoeşti popei, lui Toader, încă în dzilele lui Pătruŭ Vod(ă). Şi, aşijdere, au arătat şi altu zapis de mărturie, făcut de hotarni<ci>[6], cîndu au mărsu de au hotărît acea parte de ocină a Florei, despre alţi răzéşi, şi au fost şi Cătălina de faţi, de au mărturisit înnaintea acelor hotarnici cum ş-au vîndut înma lor ocina dintr-acel sat, de bunăvoia ei.

Deci, Isaric[3] şi cu soru-sa, cu Cătălina, ci au rămas dinnaintea Domniei Méle şi din toată légea ţarîi. Iar Bălăban, el, s-au îndireptat şi ş-au pus ferîe[ia] 12 florinţi în vistérul Domniei Méle.

Deci, de acmu înnainte, ca să nu mai aibă a mai pîrî Is<ari>[5]ie şi cu soru-sa, Cătălina, pre Băl<ăb>[6]an de aceasta pîr(ă) nic(i)odată, în véci, ce ca s(ă) aibă a ţinea acea ocină sluga noastră, Cămîrzan diiacul, pentru căci elu o au cumpăratu[7] de la Bălăban şi de la fămeia lui, de la Vărvara, fat(a) popei, lui Toader, dereptu patrudzeci de galbeni, ca să-i fie şi de la noi direaptă ocină şi cumpărătur(ă), cu tot vinitul. И ин да с(ѣ) не умишает.

Ѯ Їйс, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> маи s̄ <6>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

Гаврил Мътиаш вел логоф(є)т m. p.

† Думитрашко <писал>.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCIV/159.
Orig., hîrtie (33, 5 x 21, 7 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipsă două treimi din f. a doua, pecete mijlocie, timbrată, deteriorată.
Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 14, f. 140 v. (menţ. într-o anaf. din 1837 iulie 8).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/189 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, "Teodor Codrescu", anul III, nr. 3, p. 5-6 (orig., cu data de zi: 16); Antonovici, *Doc. schituri*, p. 35 (rez.).

---

[1] "ea", redat prin ѧ.
[2] Aşa în orig.
[3] "e", redat prin ѧ.
[4] "unsprădzèci", scris pe loc şters, de aceeaşi mînă.
[5] Rupt.
[6] Omis.
[7] "cum", scris deasupra rîndului.

412 — 1636 (7144) mai 8.

7144 <1636> mai 8.

O carte gospod, de la domnul Vasile voevod, ce scrie către Pătraşcu de Hlăpeşti că popa Ionaşcu din Bărgăoani au jăluit pre un văr primare al său de acolo, Ion Ciurea, zicînd popa că i-au vîndut o parte de ocină din sat din Cîrligi, din a şăsa parte, giumătate, şi popii, lui Ionaşcu, nu i-au dat nimică şi porunceşte Domniea rînduitului să facă lege popii, lui Ionaşcu, cu gineri<l>[1]i lui Ion Ciurea[2], să-i dea ocină drept ocină, iar, de le va părea cu strîmbu, să le dea zi de soroc, să meargă faţă la Divan.

După Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 132-133.
Rez. dezv., într-un "Perilipsis de pe scrisorile de Bărgăoani, ce sunt la razăşi, să se ştie. 1806 noemvrie 8".

---

[1] Omis.
[2] Mai sus, Ion Ciurea este arătat ca "văr primar" al popii Ionaşcu.

413 — 1636 (7144) mai 8.

† Eu, Selevestru culugărul[1], şi Gligorie Negrul, din Vătămani, şi Ionaşco ot Verceşti, şi Ignat Scîntée ot Rèd(i)[2], şi Catrina ot Măstacăn(i) şi Nastasiia ot Romăneşt(i) mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum au căzdut frate-nostru, Neanul, într-o nevoe mare. Deci, văzdind nevoia şi răutatea lui, nu l-am lăsat să-ş(i) pue capul, căce ni-i frate, ce ne-am sculat toţ(i) fraţii şi toată sămenţiia noastră şi am dat noi toată partea noastră de ocină, cîtă să va alége la sat la Măstacăn(i), din vatra satului, şi din cîmpu, şi dintra apă, şi-n pădure, şi-[n] din poenă şi din curături, cu tot venitul; l-am dat fratelui nostru, Neanului[n], ca să aibă a-l vende acest loc tot, să ia preţ, să-ş(i) plătască[1] capul de la nevoe.

Iară de noi de sămenţiia noastră să n-aibă nice o nevoe, cine va compăra această moşie, în véci de véci. Aceasta mărturisim.

www.dacoromanica.ro

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus peceţile. Cine n-a avut pecéte, ne-am pus dégetul, ca să să ştie.

хзрмѧ <7144/1636> маю и̃ <8>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Pre Măstacăn(i); <şi alta, ulterioară>: wт Нѣнюл[3].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLVI/33.
Orig., hîrtie (27 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, trei peceţi inelare şi o amprentă digitală.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/190 (foto.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] "é", redat prin ѧ.
[3] "de la Neaniul".

414 1636 (7144) mai 9, Iaşi.

† Adecă noi, Simion Ţîrea vel vatah Suceavscoi i Borăleanu uricar, scriem şi mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum au venit cinstită cartea Mării Sale, domnu nostru, Ию Басилїе воєводѧ, ca să hotărîm şi să alégem toate părţile lui Coste Băcioc vornicul, Dumnedzău-l pomenească, ce au avut în sat în Hănţeşti, pe Siret[1], cu locuri de mori întra apa Siretiului[1] şi pre valea satului. Deci, noi am strînsu oameni buni şi bătrîni, de pren pregiur mejiiaş(i), şi am socotit pre dirése şi am măsurat cum să cade, cu otgonul, şi s-au ales părţile lui [lui] Băcioc vornicul, giumătate de sat, unde am pus doi stîlpi de piiatră, unul de ceasta parte de vale, altul de céia. Şi întra această giumătate de sat s-au aflat trei jirebii[1], a lui Avraam, şi iarăş(i) s-au stîlpit din gios, la mijlocul satului, cu stîlpi de piiatră. Însă măsura satului s-au pus din gardul ţintirimului besericii, din sus de portiţ(ă), pînă în casa Gligorcii, unde au fost despre Siret[1], şi s-au stîlpit şi s-au tocmit.

Iară din ţarină să aibă a ţinea şi în fînaţi şi din toloci, tot în doou; numai ce să vor afla lazuri făcute cu săpatul, să le ţie a cui va fi săpat; iară, de să vor fi făcute[2] cu arsura focului şi să vor fi făcute[1] poeni, să fie iarăş(i) în doou. Aşijdere, de doou jirebii[1], ce s-au aflat un zapis la Avraam, cumpărătură lui Băcioc de la Gherla Pătrăşcoae, ce au dzîs Avraam că au cumpărat de la Pilat, încă s-au dat pre mîna vistérnicului Mălaiu şi s-au ales în cea giumătate de sus, în partea lui Băcioc, deusebi de céle trei jirebii[1] ce i-am stîlpit, ce au fost cumpărătură de la Lola, sora Onului. Aşijde<re>[3], o poiană ce iaste priste Siret[1], cîndu s-au pîrît călugării de Gălata cu[4] Bîrlădeniţa şi au rămas pre călugăr(i) să ţie pînă în Siretul[1] bătrîn, fost-au atunce la pîră toţi fraţii cîţ(i) au fost răzéş(i) în Henţeşti, ca să aibă a ţinea iarăş(i) în doou frăţéşte, cum s-au stîlpit şi în sat.

Şi la cest hotar au fost Ionaşco Băzăceanul ot Băzac(i), şi Ionaşco Dărman din Unguréni, şi Drăguşan bătrînul din Dvorişte, şi Eremiia Paiulcea ot Şerbăneşti, şi Iachim din Vîlceşti, şi Ionaşco Nechiforescul ot tam, şi Dumitraşco ot Hreasca, şi Gligorcea star ot Henţeşti şi alţi oameni buni şi bătrîni au fost şi s-au tocmit şi s-au voit şi ei, de bunăvoie.

Dec(i), noi am făcut această mărturie a noastră, ca să s(e) ştie.

Şi, pre mai mare credinţă, am pus şi peceţile noastre.

Пис ѳ Їїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1636> маи ѳ̃ <9>.

† Їѕ Бwрълѣнѣл ѳрикар искал <m. p.; sig.>.

www.dacoromanica.ro

† Из Симиwн Църа искал <m. p.; sig.>.
Dărman <m. p.; sig.>.
† Ionaşco Băzăcean <m. p.; sig.>.
Iremi<ia>[3] Pahul<cea>[3] m. p.; sig.>.
† Дръгъшан стар <m. p.>.
† Дъмитрашко wт Хрѣска <m. p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Ce s-au hotărît Hănceşt(ii).

Arh. St. Bucureşti, A. N., CI/11.
Orig., hîrtie (31 x 20, 5 cm), difolio, filigran, cinci peceţi inelare în tuş, din care una rotundă (1, 8 cm), are în ligatură inscripţia Twмшѣ.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/74 a, b (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 242-243, nr. 1153 (rez.).

---

[1] "e", redat prin ѣ.
[2] Aşa în orig.
[3] Omis.
[4] "u", scris peste altă literă, probabil "v".

415 1636 (7144) mai 11.

† Adecă eu, Anesiia, fata lui Dumitru Purcel, nepoata lui Purcel postelnicul, scriu şi mărtu<ri>[1]sescu, cu cest zapis al miu, însămi[2] pre mene, de nime nevoită, nic(i) asuprită, cum am vîndut a mea direaptă ocină şi moşie, din sat din Părîşéni, dumisale, lui Ionaşco Cehan ce-au fost vornic mare, partea mea, ce să va alége, derept dzéce lei bătuţi, să-i fie lui ocină şi moşie, lui, şi feciorilor lui, şi nepoţilor lui, şi strenepoţilor lui şi a tot rodul lui, cine să[3] va alége mai aproape, în vatra satului, şi în ţarină şi în tot venitul, ce va fi partea mea.

Şi în tocmala noastră[4] au fost popa Ma[t]fteiu de la Episcopiia de Huşi, şi dinaintea popei, lui Năstasie, de la Movila Corodului, şi dinaintea lui Veniamin călugărul de la mănăstire, de la tîrg din Vasluiu, şi dinaintea lui Iaţco croitoriul de Iaşi, ş-a lui Vasilie croitoriul de Iaşi, şi dinaintea altui Vasilie croitor, şi dinaintea lui Ion teslariul, ş-a lui Ionaşco teslar ş-a lui Precop teslar.

Şi, mai pre mare mărturie, ne-am pus şi peceţile.

Eu, Simion Sprînceană diacul, am scris.

Тоѥ[м] пишѥм, да с(ѣ) знаѥт.
† Бъ лѣт(о) ҳ$\overline{зрмд}$ <7144/1636>, м(ѣ)с(ѧ)ца маи а$\overline{ї}$ <11>.
† Поп(ъ) Ѩнъстасїѥ <m. p.; sig.>.
† Поп(ъ) Ѩадѥи <m. p.; sig.>.
Спръначанъ искаҳ m. p.; <sig.>.

<Pe verso, o ins. din sec. XVII>: † Zapis di la Păr(î)şeni, di la Purceleşti; <şi, adăugat mai tîrziu>: lîngă Micleşti şi lîngă Chiriceşti, ot Vaslui.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXVI/26.

www.dacoromanica.ro

Orig., hîrtie (31 x 19, 5 cm), difolio, filigran, şase peceţi inelare, în fum.
Inst. de ist "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/191 (foto.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XI, p. 280 (orig.); Tiktin, *Doc. române*, p. 105-107 (orig., cu caractere chirilice şi transcr. cu litere latine).

---

[1] Omis.
[2] "ă", transformat din "u".
[3] "să", adăugat deasupra rîndului.
[4] "a", scris peste altă literă.

416 <Cca 1636 mai 14>.

A

Adică noi, Solonca şi Diia, fetile lui Dumitru Purcel, ficiorul lui Purcel postelnicul, înseş(i) pre noi mărturisîm[1], cu cest zapis al nostru, cum, de bunăvoia noastră, de nime[2] nevoite, nici împresurate, am vîndut a noastră direaptă ocină şi moşie[1], toate părţile noastre din sat din Codăeşti, din partea din sus. Acestea le-am vîndut[1] lui Dumitru ce-au fost vornic, direpţ o vacă cu viţel, biciuluită drept 9 zloţi şi giumătate, bani buni, şi 40 de potronici de argint şi un sac de făină de şasă mirţe, drept doi lei, cu loc de hrană preste tot hotarul şi cu locuri de moară şi în Cuţitna şi în Dobrovăţ, şi cu fînaţ[1] în hlabnic şi în cîmpu[1], şi cu vatră de sat şi cu loc de prisacă.

Şi într-această tocmală a noastră s-au tîmplat oamini buni: Bălan de Şerboteşti, şi Gavril de acolo, şi Dumitru Duguleiu[2] de acolo, şi Gheorghie de acolo, şi Buţurcă de Todireşti şi alţi oameni buni, de pren pregiur megieşi. Şi îmă[3] noastră, Purceloaia, încă au fost de faţă. Drept aceia, să hie lui oainâ şi moşîe şi să-ş(i) facă direse domneşti.

Şi, mai pre mare credinţă, ne-am pus peceţile cătră acest zapis, să se ştie.

[L(ocul) p(eceţii)][4].

Întocma cu ur(i)ghinalu(l).

Chirica ban <m. p.>.

Enachi ban <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/39.
Copie din 1835.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/191 a, b (foto.).

---

[1] "î", redat prin ѧ.
[2] "e", redat prin ѣ.
[3] "ă", redat prin ѧ.
[4] Menţ. copistului, marcată prin şase cercuri.

www.dacoromanica.ro

B

Adică noi, Solonca şi Diia, fetile lui Dumitru Purcel, ficiorul lui Purcel postelnicul, înseş(i) pre noi mărturisîm[1], cu cestu zapis al nostru, cum, de bunăvoia noastră, de nimene nevoite, nici înpresurate, am vîndut[1] a noastră direaptă ocină şi moşîe[1], toate părţîle[1] noastre din sat din Codăeşti, partea din sus. Acestea le-am vîndut[1] lui Dumitru ce-au fost vornic, dirept douzeci şi unul de galbini buni, cu loc de hrană preste tot hotarul, şi loc de moară şi cu[2] Cuţitna şi în Dobrovăţ, şi cu finaţ[1] în hlabnic şi în cîmpu[1], şi cu loc de prisacă şi cu vatră de sat.

Şi într-această tocmală s-au tîmplat[1] oamini buni: Bălan din Şerboteşti, şi Gavril de acolea, şi Dumitru Dugulejiu[3] de acolea, şi Gheorghie de acolea, şi Buţurca de Todireşti, şi Vasilie spăt(ărel) de acolea, şi Condrea de acolea şi alţi oameni buni, de prin pregiur megieşi. Şi îma noastră încă au fost de faţă. Deci, să hie ocină şi moşie şi să-ş(i) facă şi ispisoc domnesc.

Şi, mai pre mare credinţă, pusu-ni-am şi peceţile cătră acest zapis, să se ştie.

[L(ocul) p(eceţii)][4].

Întocma cu ur(i)ghinalul.

Chirica ban <m. p.>.

Enachi ban <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/40.
Copie din 1835.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/192 (foto.).
Cele două doc. reprezintă, evident, forme diferite ale aceluiaşi act, prima înfăţişînd preţul vînzării în produse, iar cea de a doua, în bani.

Datat după doc. urm., prin care i se întăreşte lui Dumitru fost vornic părţile vîndute de Solonca şi Diia, împreună cu cele ale fratelui lor, Ardarie, cu un preţ. firesc, mai mare: 27 de ughi, în loc de 21 de galbeni, cît menţionează zapisul.

---

[1] "î", redat prin ѧ.
[2] Greşit, pentru "în" (v. varianta A).
[3] "e", redat prin ѣ.
[4] Menţ. copistului, marcată prin cinci cercuri.

417 1636 (7144) mai 14, Iaşi.

Нwи[1] Басиле в(оє)вwд(а)[2], б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Wж(є) прїидошѣ прѣд Нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри, великиχ и малиχ, слвга наш, Басилїе Пврчел, с(ъ)нъ Гаврил Пврчел, внвк Пврчел пwстелник, по егw доброи волѣ, неким непонвжден а ни приселован, и продал своа права wтн(и)нв и виквпленїе, что wт[3] имает wт село Кwдъещи, что в в(о)лост Бславискомв, wт половина село вишнѣю, петаа част, и wт един стар, петаа част, что wт[3] соби квпил wт първїи брат <чед>[4] его, Йрдарїе, и wт сестрї емв, Солка, и wт Дна, ради два десѣт и всим вги съ <и>[4] частв Пътрашко Пврчел, и тиж(є) <wт>[4] Йнесїа и wт Йнна, дъщи Двмитрв Пврчел, иж(є) бил квпил Чеχан дворник wχ[5] ниχ радї двaа десет и седим вгорскиχ,

www.dacoromanica.ro

п(и)н(ѣ)зи добриⷯ; та продали тестъ его, Дѹмитрѹ бив дворник, радї пет десѣт и пет ѹгарскиⷯ, п(и)н(ѣ)зи добриⷯ и готови. И въстал сѣ болѣрин наш, Дѹмитрѹ бив дворник, та заплатил исплъннѡ тїи п(и)н(ѣ)зи виш(ε) писа[л]ниⷯ, не ѹг(и) добриⷯ, ѹ рѹк Василїε, син(ъ) Гаврил Пѹрчел, ѡт прѣд Нами и прѣд нашими болѣри.

Ино Мы, ѡкож(ε) ѹвидѣⷯом иⷯ доброволное токмеж ис иплъное[6] заплато[т] ї Мы, и ѡт Нас, ещеж(ε) дали и по<т>[4]връдили есмъ болѣрин(ѹ)[7] нашѹ, Дѹмитрѹ бив дворник, на тѣⷯ виш(ε) [прѣд] речени части за ѡтн(и)ни ѡт село Кѡдъещи, съ ватрѹ за село, и ѡт мѣ<с>[4]тѹ за млин на рѣца Кѹцитное и Добровец, и съ Хлѣбник за сѣнѡ, и съ сѣнѡжает ѹ полѣ, и съ мѣстѹ за ходованїε през вес хотар и съ мѣсто за пасик[8], како да есть емѹ правда ѡтн(и)нѹ, и викѹпленїε, и ѹрик и по<т>[4]връжденїε, съ въсѣм доходом, емѹ и дѣтим его, непорѹшеннѡ неколиж(ε), на вѣки. И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

Ѹ Іс, л(ѣ)т(о) ×ѕрмѧ маи а҃ї.

Сдам г(ос)под(и)нъ велѣл.

Гаврил вел лѡг(о)ф(ε)т.

Дѹмитрашкѹ <писал>.

Noi[1] Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Adică au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Vasilie Purcel, fiul lui Gavril Purcel, nepotul lui Purcel postelnic, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi cumpărătură, pe care el o are din satul Codăeşti, care este în ţinutul Vasluiului, a cincea parte din jumătatea de sus a satului şi a cincea parte dintr-un bătrîn pe care el şi le-a cumpărat de la vărul său primar, Ardarie, şi de la sora lui, Solca[10], şi de la Dia, pentru douăzeci şi opt de ughi şi aceasta este partea lui Pătraşco Purcel, şi, de asemenea, de la Anesiia şi de la Anna, -fiicele lui Dumitru Purcel, pe care o cumpărase Cehan vornic de la ele pentru douăzeci şi şapte de ughi, bani buni, şi le-a vîndut socrului său, Dumitru fost vornic, pentru cincizeci şi cinci de ughi, bani buni şi gata. Şi s-a sculat boierul nostru, Dumitru fost vornic, şi a plătit deplin aceşti bani mai susscrişi, 55 ughi buni, în mîinile lui Vasilie, fiul lui Gavril Purcel, dinaintea Noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci Noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoe şi plata deplină, şi Noi, şi de la Noi, încă am dat şi am întărit boierului nostru, Dumitru fost vornic, aceste mai sus [înainte] zise părţi de ocină din satul Codăeşti, cu vatră de sat, şi din loc de moară pe rîurile Cuţitna şi Dobrovăţ, şi cu hlabnic pentru fîn, şi cu fineţe la cîmp şi cu loc de folosinţă peste tot hotarul şi cu loc de prisacă, pentru ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7144 <1636> mai 14.

Însuşi domnul a poruncit[9].

Gavril mare logofăt.

Dumitraşcu <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/10.
Copie din 1835.
Ibidem, DIV/11 (trad., de Iustin ieromonah).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/193 a, b (foto.).

[1] Greşit, în loc de Ѡ (Io).

www.dacoromanica.ro

[2] Pînă aici, scris cu roşu.
[3] Greşit, în loc de он (el).
[4] Omis.
[5] Greşit, în loc de шт (de la).
[6] În loc de и испълнѣ.
[7] După consoana finală, paieroc.
[8] Greşit, în loc de пасик.
[9] Menţ. copistului, marcată într-un cerc.
[10] În doc. ant.: Solonca.

418 1636 (7144) mai 14, <Iaşi>.

Copi.

Їш Ѣасил(є) воєвод(а) г(оспо)дар(ъ) З(є)мле Молдавски. Iată au vinitŭ, înnai<n>[1]te Nostră şi-nai<n>[1]te tuturor boerilor noştri, mari şi mici, Gliiorghie Goga şi ficiorii Fătului şi Petriman şi cu popa Boţul şi s-au pîrît <de>[1] faţe, înnai<n>[1]te Nostră, cu popa Strătulat şi cu frate-seu, Gliiorghie, ficiorii Anglielinii Şe<p>[1]telicioe, şi Grigorie, ficiolur[2] lui Dumitru, şi cu Macoveiu, nepoţii Cozmii şi a Vărvarii, pe<n>[1]tru oarecar(i) părţi de moşie, din satŭ din Tăoşti i Ciba<r>[1]ţu şi din Găneşti, ce sint la ţinutul Vasluiului, zicî<n>[1]d aceşti mai sus scriş(i) ome[n]ni că li să cad[d]e să ţiie ei acele părţi de moşie, pe<n>[1]tru că ei sintu m<ai aproape n>[3]iam Cozmii şi Vărvarii. Iar popa Strătulat şi Gliiorghi şi G<rigorie şi>[3] Macoveiu au arătat, înnai<n>[1]te Nostră un ispisoc di la Mi<ron Bărnovschi>[3] Vod(ă) şi un zapis de la Cozma şi de la Vărvara, scrii<n>[1]d şi mărtu<risind cum>[3] ei, de bunăvoe lor, au datu danie acele mai sus scris(e) părţi de moşie din sat din Tăoşti şi din Cibarţu şi din Găneşti acelor mai sus scriş(i), popii, lu(i) Strătulat, şi lui Ghiorgliie, ficiorii Şeptelicioe, şi lui Grigorie, ficiorul lui Dumitru, şi lui Macoveiu, nepoţii Cozmei şi Vărvarii, pe<n>[1]tru sufletel(e) lor şi a părі<n>[1]ţilor lor.

Deci, Domnie Me am giudecat după obiceiul ţerii şi aşe am aflat, că nu s(e) cuvine ca s(ă) stăpîniască acele mai sus <scrise>[1] niamur[r]i, ce se cade să stăpîniască acel(e) părţi di moşie popa Strătulat, şi Ghiorghie, şi Grigorie, şi Macoveiu, nepoţii Cozmii şi a Vărvarie, de vrem(e) că lor este danie di la Cozma şi de la Vărvara.

Deci, Ghiorglii Goga şi ficiorii Fătului şi Petriman şi popa Buţul a<u>[1] rămas inai<n>[1]te noastră, şi înnai<n>[1]te a totă lege pămî<n>[1]tului, iar popa Strătulat, şi <Ghiorgliie, şi>[1] Grigorie şi Macoveiu s-au îndreptat şi ş-au pus şi ferie în visterie g(ospo)d.

Deci, di amu ina<in>[1]te, ca să n-aibă a se mai pîri peste această tocmală, în veci. Şi altu să nu s(e) mai amestece.

Лѣт(о) хз҃рмѧ <7144/1636> маю а҃і <14>.

Arh. St. Iaşi, CCXXX/3.
Copie de la înc. sec. XIX.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, nr. 32, p. 41-42, şi idem, *Arhiva*, fasc. I, nr. 32, p. 41-42 (aceeaşi copie).

[1] Omis.
[2] Greşit, pentru "ficiorul".

www.dacoromanica.ro

[3] Rupt.

419 1636 (7144) mai 18/19, Iaşi.

A

†Иw Басилїе воєвода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскон. Wж(є) прїндоше[1], прѣд Нами и прѣд въсѣми нашими мwлдавскими болѣрн, великнх и малнх, Дѵмитрv Сирбѹл wт тръг Иш(н), съ едни запис wт самаг(о) Мнхалчѣ и Козмица и въси брати им[2], сице писаwще и свѣдителствwще въ тот запис, како wни, за нх доброю волѣ, нѣким непо<нѹ>[3]жденн, а не прнсловани, нъ за им[2] добро<ю>[3] воли, продал(н) своим[4] права wтн(н)нѹ и дѣдн(н)нѹ, въсѣ част нх что сѣ изберет wт село Могошещи, что ѹ в(о)лост Баслнюскомv, на рѣца Билна, wт ватро село, и wт полѣ, и wт вода, и съ брvд за мл(н)нн, и wт лнса[5], и съ мѣсто за пасики и съ вес прнход, что са нзберет wт вес село част нх; таа продал(н) више писан<омѹ>[3] Дѵмитрv Сирбѵл, радї четнри полобѣчки за мед.

Тог(о) ради, Г(о)сп(о)дств(о) Ми, wко ѹвндѣх междо нимн доброволною токмеж[до] и исплъною заплат, Г(о)сп(о)дст(о) Ми дали и потвръднли[2] више писаномv Дѵмитрv Сирбѵл wт тръг Иска<го>[3], како да ест <емѹ, и w>[3]т Г(о)сп(о)дств(а) Ми, права wтн(н)нѹ, и вникѹпленїе, и ѹрик и потвръжденїе[6], съ въсѣм доxодом. И нн да сѣ не ѹмишает.

Оу Ис л(ѣ)т(о) хзрмд маи нї.

† Саам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Гаврнл М(ъ)тwш вел логофет <m. p.>.

† Корлат <писал>.

B

† Иw Басилїе воєв<о>[7]да, <б(о)>[7]жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскон. Wж(є) прїнде, прѣд Нами и прѣд нашими болѣрн, слѹга наш, Дѵмитрv[8] Сирбѵл wт тръгv Шскаг(о), съ едни запис за свад(н)телство wт самаг(о) Мнхалчѣ и wт Козмица и wт въси братїах им[2], сицн писаwще и свѣдителствwще, како <wни>[7], за <нх>[3] доброн волю, некнм непонѹжденн, а нн прнселовалн[9], продалн нх правда wтн(н)на и дѣдн(н)нv, что сѣ нзберет част им[2] wт село Могошъщи, что ѹ в(о)лостv Баслнюс<ко>[3]мv, на рѣца Билна, wт ватрон[8] село, и wт полѣ, и wт лѣс(а), и wт брѹд за млнн(н), и съ мѣст(о) за пасики и wт вес прнход; та продалн слугам наш, внш(є)>исанном(v), Дѵмитрv[8] Сирбѵл, ради четнри полобоч<кн>[7] за мед.

Тѣм ради, Г(о)с(по)дств(о) Ми и вес Съвѣта нашег(о), wкож(є) ѹвѣдѣхом междо нимн доброволною токмеж и тот запис wт кнх, вѣровали есмн н, wт Нас, ешеж(є) дали и потвръднли[6] слугам[10] н(а)шем(v), Дѵмитрv[8] Сирбѵл, на тоа внш(є) [прѣд] речена част за wтн(н)нv wт село Мог(о)шъщи, съ брvд за млнн(н), и съ мѣст(о) за пасики и съ вес прнход, како да ест емv правда wтн(н)на, и вникупленїе, и ѹрик[н] и потвръжденїе[6], съ въсѣм доxодом, непорушенно николнж(є), на вѣки. И нн да с(ѣ) не ѵмишает.

Ѹ Ис л(ѣ)т(о) хзрмд маи дї[11].

www.dacoromanica.ro

† Сѧм г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

† Гавриⷧ Мѣтеш вел логоф҃ет m. p.

† Корлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au[1] venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, <sluga noastră>[12], Dumitru Sirbul, din tîrgul Iaşi<lor>[12], cu un zapis <de mărturie>[12] de la însuşi Mihalcea şi <de la>[12] Cozmiţa şi <de la>[12] toţi fraţii lor[2], astfel scriind şi mărturisind în acel zapis, cum ei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bunăvoia lor[2], au vîndut dreapta lor[13] ocină şi moşie, toată partea lor ce se va alege din satul Mogoşeşti[14], care este în ţinutul Vasluiului, pe rîul Vilna, din vatra satului, şi din cîmp, şi din apă, şi cu vad de moară, şi din pădure, şi cu loc de prisacă şi cu tot venitul, ce se va alege partea lor din tot satul; aceea au vîndut-o <slugii noastre>[12], mai susscrisului Dumitru Sirbul, pentru patru polobocele de miere.

Pentru aceea, Domnia Mea <şi tot Sfatul nostru>[12], dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoc şi plată deplină[15], <am crezut şi, încă şi de la>[12] Domnia Mea[16], am dat şi am întărit <slugii[13] noastre>[12], mai susscrisului Dumitru Sirbul din tîrgul Iaşi<lor>[12], <acea mai suszisă parte de ocină din satul Mogoşăşti[17], cu vad de moară, şi cu loc de prisacă şi cu tot venitul>[12], ca să<-i>[3] fie, <şi de la>[3] Domnia Mea, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, <neclintit niciodată, în veci>[12]. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7144 <1636> mai 18/19[18].

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril mare logofăt m. p.

† Corlat <a scris>.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold. XX/42.

Orig., hîrtie (30 x 19 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată, dar imprimată, în chinovar, pe treimea stîngă a doc.; pe fila a doua r. un dublet, nevalidat.

Ibidem, XL/13 (copie şi trad., după varianta A).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/194 a, b (foto., după ambele forme), şi XXIII/194 c (foto., după trad.).

---

[1] Greşit пр҃ѝндошѥ (au venit), în loc de пр҃ѝндѥ (a venit); v. şi varianta B.

[2] Dativul имъ (lor), în loc de genitivul ихъ (a/ai lor).

[3] Omis.

[4] În loc de свонѫ; v. şi varianta B.

[5] În loc de лѣса.

[6] т şi ѕ, în ligatură.

[7] Rupt.

[8] т şi р, în ligatură.

[9] În loc de присѣловани.

[10] În loc de singularul слѹгъ.

[11] Varianta A, reprezentînd, probabil, conceptul textului primar, dar care totuşi, a fost, în cele din urmă, validat, fusese elaborată cu o zi înainte, purtînd data: ѳ҃ї҃ (18).

[12] Completat după varianta B.

[13] V. n. de la textul slav.

[14] În varianta B: "Mogoşăşti".

[15] În forma B, în loc de "plată deplină", s-a preferat "acest zapis".

[16] În forma B, în loc de "Domnia Mea", s-a preferat pronumele "Noi".

[17] În varianta A: "Mogoşeşti"; v. şi mai sus.

www.dacoromanica.ro

[18]V. n. 11.

420 1636 (7144) mai 18.

† Adecă eu, Iurașco, s(î)n(ă) pop(ă) Gavril de Gănești, nepotul lui Steian, însumi pre mene mărturisăscu, cu cestu zapis al miu, cum am vîndut[1], de bunăvoia mea, de nime silit, nice asuprit, vîndut-am a patra parte de sat de Dracsin(i) [a pa][2], cu tot venitul, ce să va alége din vatra satului, și din cînpu, și din țarină, și cu <loc>[3] de prisac(ă), și cu loc de hălăștée și cu curături și cu tot venitul ce să va alége. Aceasta am vîndut-(o) vratelui[4] nostru, lui Eftimie, vătavului dumișale, vistérnicului Iurdachie, dereptu un cal ș<i>[5] dereptu o iapă și dereptu <un>[5] caragiu.

Și în[6] tocmala noastră a fost Ursu de Sireței, și Statie neguțătorul, și Ghiorghie Boț, și Gavril Simeniceanul, și Ionașco vătavul, de la slugériul Toma, și Ștefan Béchea de Bogdănești, și Ghiorghie de pre Ulița Strîmbă, și Istratie, tij <de pe>[3] Ulița Strîmbă, și alți mulți feciori de boiari.

Pre mai mare credință, am iscălit și ne-am pus pecețile, ca să aibă[4] a-ș(i) fac(e) și zapis domnescu.

Eu, Vasilie Botedzu, am scris, să s(e) știe.

Ѣ(ъ) лѣт(о) ѯзрмд <7144/1636> маи ѝї <18>.

† Йз Ѯрсѣл вамъшоул <m. p.; sig.>.

† Йз Василїи Ботєѕ искаах m. p.; <sig.>.

† Йз Гїѡргїє Боц <m. p.; sig.>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CX/118.

Orig., hîrtie (31, 5 x 19, 5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, șase peceți inelare, în cerneala doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/195 (foto.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 13-14 (orig., cu unele greșeli de lectură).

---

[1] Litera "d", corectată din "t".
[2] Tăiat cu o linioară.
[3] Omis.
[4] Așa în orig.
[5] Rupt.
[6] Litera ѧ ("î"), corectată din а ("d").

421 <În. de 1636 mai 19>.

† Иѡ Василїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Зємли Ѫнгровлахиискон. Ѿж(є) прїидошѣ, прѣд Нами и прѣд нашими болѣри, слѣга наш, Ивнашко Рошка <дїѫ>[1]к, и кнѣгини ег(о), Марїѫ, съ єдин запис за св<ѣ>[1]дѣтелство шт Иван и шт Ботнч, бив ѳрѣдниц(и) ѳ Дорогою, и <шт Гл>[1]игорїє шолтѳз шт там, и шт Кръстѣ стар, и шт ни Глигорїє, бив шолтуз, и шт Магѳш[2], и шт поп Йнтон шт Съ<по>[1]тѣни, и шт Гѳцѳл шт там, и шт Ѿстахїє шт там и шт нинѫ люди добри, шт wкръстъ меѫїѫш(и), писаѫщ(є) въ т<от за>[1]пис, ѫкож(є) прїиде[т], прѣд ними, слѣга наш, Ївнашко дїѫк, съ

www.dacoromanica.ro

лист wт Радѹл воєводѧ, и wт Гѣнгѣ логоф(ѳ)т и wт Некоаръ <двор>[1]ник, како да имает wни посокотити за ред един став wт село Попѣни и wт село Съпотѣни. И wбрѣтали wни, <съ сво>[1]ими дѹшами, како имал(и) Ивнашко съ Петра[3] третаѧ част wт ставъ wт Попѣни, на Юбънѣса, wт нижнїи <с>[1]тав, и тиж(ѳ), wт Сепотѣни, половин(а) <ставъ wт къ> ...[1] ин брег[4], тиж(ѳ) Ивнашкови съ ръзѣши своими.

Ино Ѩи ви<дѣхом то>[1]т, запис за свѣдетелство wт <толики людї добри и слѹги>[1] г(о)сп(о)д(а)рскъ, а Ѩи вѣровахом и, wт Нас, також<дере дали и потвръдн>[1]ли есми слѹ<сѣ нашемѹ, Ивнашко Рошка дїак, и кнѣгини его, Марїа, ...[5]/ ...[6]/ wт Сепотѣни ...[7]/ един запис за свѣ<дѣтелство> ... <людї>[7]/ добри, писащ(ѳ) також(ѳ) ...[7]/ -на и wт дъщи ѥи, Канда<кїа>[1]>[8], ага ... <съ въсѣм>[7]/ доход, непорѹшени<о николиже, на вѣки> ...[7]/

† Господинъ рече.

...[1].

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră, Ionaşco Roşca <diia>[1]c, şi cneaghina lui, Maria, cu un zapis de mărturie de la Ivan şi de la Botici, foşti ureadnici la Dorohoi, şi <de la Gl>[1]igorie şoltuz de acolo, şi de la Cîrstea cel bătrîn, şi de la alt Gligoric, fost şoltuz, şi de la Maguş, şi de la popa Anton din Să<po>[1]téni, şi de la Guţul de acolo, şi de la Ostalnie de acolo şi de la alţi oameni buni, megieşi dimprejur, scriind în acel <za>[1]pis că a venit, înaintea lor, sluga noastră, Ionaşco diac, cu carte de la Radul voievod, şi de la Gheanghea logofăt şi de la Nicoară fost vornic, ca să aibă ei a socoti de rîndul unui iaz de la satul Popéni şi de la satul Săpoteni. Şi au aflat ei, <cu>[1] sufletele lor, că Ionaşco cu Petrea au avut a treia parte din iazul de la Popeni, pe Iubăneasa, din iazul de jos, şi, de asemenea, de la Săpoténi, jumătate <de iaz dinspre> ...[1] mal, tot a lui Ionaşco şi a răzeşilor săi.

Deci Noi, văzînd <acel>[1] zapis de mărturie de la <atîţi oameni buni şi slugi>[1] domneşti, şi Noi am crezut şi, de la Noi, de asemnea // am <dat şi>[1] am <întărit>[1] slu<gii noastre, Ionaşco Roşca diac, şi cneaghinei lui, Mariia>, ...[5] //...[6] din Săpoteni ...[7] // un zapis de mărturie ... <oameni>[7] // buni, scriind că ...[7] // şi de la fiica ei, Canda<chia[1]>[8] ... <cu tot>[7] // venitul, neclintit <niciodată, în veci>[1].

† Domnul a spus.

...[1].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Doljeşti, XXIX/29.

Orig., hîrtie (30 x 26, 7 cm), lipsă 2/6, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută. Cu o trad. veche, incompletă (lipsă 1/2), ibidem, XXIX/30.

Ibidem, X/57 (nr. 40), X/239 (nr. 15) şi Ms. nr. 598 (Cond. M-rii Doljeşti), f. 4 v. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/256 (foto.); Xerogr. de doc., I/75 a, b (xero., după orig. şi trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 243, nr. 1156 (rez., datat: cca 1636 mai 19).

Datat după doc. din 19 mai 1636 (nr. 423), în legătură cu care se află şi această întărire.

---

[1] Rupt.

[2] Lectură nesigură.

[3] т şi р, în ligatură.

[4] r, neclar: făcut peste altă literă sau într-o pată de cerneală.

www.dacoromanica.ro

[5] Lipsă 1/3 de rînd.
[6] Lipsă 2 rînduri.
[7] Lipsă 2/3 de rînd.
[8] Scris deasupra rîndului.

422 <Cca 1636 mai 19>.

† Întru tot cinstit, părintele nostru, Gavr<i>[1]laş mar(e) log(o)făt, dăm ştire dumital(e) şi mărturisim noi, cu suflete n<oa>[1]stre, de rîndul unui hălăştiu, ce ar(e) pîră Ionaşco diiacul de Popeni cu Isac Stîrcea. Dec(i), noi ştim c-au ezit Solomie Posmăgoe, socra <lui>[2] Ionaşco deiacul, înpreună cu Măc(i)măndoe, socra lui Isac Stîrcea, că iaste un ţărmure <a>[2] Săpoténilor, al<t>[2] ţărmor(e) a Popenilor; dec(i), dec-au ezit acel hălăşteu acéle giupînése, dec(i) au înnălţat ezul peste măsură şi ne-au înnecatu hălăşteul nostru, a Levenilor, ce iaste înprotiv(a) Popénilor. Dec(i), noi am mărsu cu tot săborul sf(i)ntei m(ă)n(ă)stir(i) la cinstit şi răpăusat Radul Vod(ă), Dumnedzău-l pomenească, şi am pîrît pre Solomie, socra lui Ionaşco diiacul, şi pre Măc(i)măndoe, socra lui Isac Stîrcei. Domnul Radul Vod(ă) au tremes un om a Mărie Sal(e) şi au tăiat acel heleşteu şi l-au lăsat mai gios, pentru <ca>[2] să înble mora nostră şi a celor giupînése, cîndu vor să fac(ă) moar(ă) şi <în>[2] acel hălăştiu.

Dec(i), dentr-acéia noi ştim cu sufletel(e) nostre c-au ţînut [ţînut] giupîneasa Solomie, socra lui Ionaşco diiacul, şi cu giupîneasa Măc(i)măndoe, socra lui Isac Stîrcei, că el(e) sta amîndoî la iazu şi să ruga să nu le tăiem iazul.

De-aiasta dăm ştir(e) dumital(e) şi mărturisim noi, cu sufletel(e) nostre. Dumneata vei fac(e) cum te va înderepta Dumnăzău pre giudeţu[3] dereptu.

De-aiasta dăm ştir(e) dumital(e), să fi dumniia ta sănătos, de la H(risto)s, amin.

[Pecetea m-rii Suceviţa].

† Smeritul Вєнєдиктѵ бнв єп(н)ск(о)пъ, їєромонах Мєлєнтїє, єгѵмєн, и вєс събѡр с(вѣ)тѣи м(о)н(а)стир(и) Сѵчєвицкои[4], facem metanie dumital(e), cu feţele la pămîntu.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Doljeşti, XXIX/45.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecetea m-rii Suceviţa, în fum, avînd ca emblemă scena Învierii Domnului, iar în exergă legenda: † Сїа печать wт монаст(и)р Сѵчєвиц(а).

Ibidem, XXIX/46. (copie din sec. XVIII); X/57, nr. 36, şi Ms. nr. 598 (Cond. M-rii Doljeşti), f. 4 r., nr. 23 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc. I/76 a, b (xero. după orig. şi după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 243, nr. 1155 (rez.).

Datat după doc. urm., referitor la aceeaşi pricină.

---

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] ѹ ("gi"), scris peste altă literă.
[4] "Venedictu fost episcop, ieromonah Melentie, egumen, şi tot soborul sfintei mănăstiri Suceviţa".

www.dacoromanica.ro

† Иw Басиліє <воє>[1]вода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоu. Пишем Г(о)сп(о)дств(о) Ми болѣрu наш(ѵ) вѣрномѵ, Чоголѣ <прѣ>[1]кълаб Хотинскомѵ. Dămu-ţ(i) ştire că s-au pîrît de faţ(ă), înnaintea Domnii Miale, Ionaşco diiacul de Popéni cu Isac Stîrcea, de acolea, prentru un hălăşteu ce ias[s]te la Popéni, un ţărmure a Popénilor şi altul a Săpoténilor. Şi Stîrcea nu-l las(ă) să[2] ţie într-acel hălăşteu[2], ce gice[3] Stîrcea[4] că ias[s]te un hălăşteu mai mare gios, de ias[s]te un ţărmure Săpoténilor şi altu ţărmure a Popénilor. Iar Ionaşco au dzis că iaste un ţărmure a Săpoténilor şi altul a Duménilor.

Prentr-aceia, deac(ă)[5] ver(i) vedea cartea Domnii Méle, iar tu să mergi să socoteşt(i) cu oameni buni, megiiaş(i), însă să nu hie vecinii Stîrcii. De <ve>[1]r(i) afla că[2] ias[s]te acel hălăşteu, că iaste a Popénilor, cu un ţărmure a Săp<oté>[1]nilor, cum au dzis Ionaşco, şi să socoteşt(i) şi cel hălăşteu den gios, de va hi un ţăr<mure a S>[1]ăpoténilor cu a Duménilor şi nu va hi cum au dzis Stîrcea, că iaste P<opénilor şi>[1]a <Să>[1]poté<n>[1]i<l>[1]or, iar tu să scrii, să ne dai ştire la Domniia Mea. Ace(a)sta-ţ(i) scriem. <Инак>[1] не ѵчиниш(ь)[6]!

V Иc, л(ѣ)т(о) ×зрмѧ <7144/1636> маи ѳї <19>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вѣлѣл.

[† Гаврил Мъ<тиаш>[7]].

† Гаврил Мътиаш вел логоф(ѣ)т m. p.

† Лупѵл <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Dolceşti, XXIX/31.

Orig., hîrtie (30, 5 x 20, 5 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, bine imprimată.

Ibidem, XXIX/32 (copie din sec. XVIII); X/57, nr. 35, şi Ms. nr. 598 (Cond. M-rii Dolceşti), f. 4 v., nr. 24 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/77 a, b (xero. după orig. şi după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 243, nr. 1154 (rez.).

---

[1] Rupt.
[2] "ă"/ultimul "ă", redat prin ѫ.
[3] Aşa în orig.
[4] "Stîrcea", adăugat deasupra rîndului, de aceeaşi mînă.
[5] "ea", redat prin ѧ.
[6] Pentru ѵчинит(ѣ).
[7] Sub pecete.

† Иw Басїлїє воєвод(а), в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Землї Мwлдавскоu. Scriem Domniia Mea la [la] slugile noastre, la derégătorii de Dorohoiu. Dau-vă ştire că Domniei Méle s-au jeluit rugătorii Domniei Méle, egumenul <ş>[1]i tot săborul de la svînta mănăstire, de la Bîrnova, şi sluga noastră, Onciul ce-au fostu pîrcălab, pre Dumitraşco, cumnatul lui Rugină[2], şi pre Lupul ce-au fostu comis,

www.dacoromanica.ro

dzicîndu că le iau de la trei sate hotară, de la Buhaiciu şi de la Şendricéni şi de la Păscari.

Pentr-acéia, deaca veţi vedea cartea Domniei Méle, iar v<o>[1]i să le daţi dzi, să stea de faţă în<n>[1]aintea Domniei Méle şi să-şi aducă dirésele cu ce iau acéle hotară. Şi să le faceţi şi hîrtie de dzi. [Татъ] Инак не бъдет.

Ѡ Їс, л(ѣ)т(о) ҳармѧ <7144/1636> маи ѳї <19>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мътиш вел логоф(ѣ)т m. p.

† Мардарие <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Лист за сорок, на Дѣмитрашко и Талпъ комис[3].

Arh. St. Iaşi, CDXXIII/28.
Orig., hîrtie (32 x 20 cm), rupt şi lipit la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, cu legenda puţin lizibilă.
Ibidem, CDXXIII/29 (copie modernă); DCCLV/86, f. 1 r., nr. 17 (menţ.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/149 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete,* XIV, nr. XXII, p. 19-20 (orig.).

---

[1] Rupt.
[2] Litera "r", scrisă peste alte litere (probabil "s" şi "t").
[3] "† Carte de soroc, la Dumitraşco şi Lupul Talpă comis".

425 1636 (7144) mai 21, Iaşi.

† Иw Василїе воевода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои[1]. Ѡж(ѣ) приндошѣ[2], прѣд Нами и прѣд всими н(а)шими мшлдавскими болѣри, великими и малими, наш варнин болѣрин, Дмитрv Бѣхѣш вистѣрник, и ѣказовал един запис за сведителство[3] ѡ(ть)цъ и м(о)л(ѣ)бник наш, Варлаам архиеп(и)скоп и митрополит[4] Сучавски, и ѡт варних и почитенних болѣри Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Пътрашко[4] Башот(ъ) вел лwг(w)фет, и Савин Пръжескvл вел дворник Долнѣи Земли, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Горнѣи Земли, и Гаврил хетман, и Гїwргїе вел чашник, и Никѣла Катарvнvл вин вистарник, и Григорїе Ѯраке вел спътар[и], и Юргаки Катакозино вистѣрник, и Дvпvл Пръжескvл клѣчѣр[и], и Тодерашко третии лwг(w)фет, и Тънасїе дворник[1] глотнин, и Нѣнюл дворник, и Ѣремїа дворник, и Жора дворник и иних болѣри ѡт Двор Г(о)сп(о)дств(а) Ми, писашши и сведителствѣвшши[3] въ тот запис како приндоша прѣд ними еѣмен и вес събор ѡт с(вѣ)таа монастир називаемаго Пънгърации, по их доброи воли, неким непонѣвжденi, а ни приселовани, и сътворили[3] изменѣнїе съ виш(ѣ) писаннаго болѣрина Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Бvхvш вист(арник): и дали емѣ калvгери едно мѣсто за пасикѣ ѣ Боxотин, до Бранище, а Дмитрv[4] Бvхvш вистѣрник дал калѣгером другии мѣсто за пасик(ѣ), до Мъстакъни, через Бистрицъ, что ѣ в(о)лост Баковски, част Хричканvл, елико сѣ изберет, съ вес приxод.

Тѣм радї, и Г(о)сп(о)дств(о) Ми, видѣше тот запис за сведителство[3] ѡт самаго митрополита[4] и ѡт толиких болѣри, вѣроваxом и ѡт Нас ешеж(ѣ) даваxом и потвръдиxом[3] прѣд реченному болѣрину н(а)шему, Дмитрv[4]

www.dacoromanica.ro

Бухуш вистѣрник, на того мѣсто за пасикѵ wт Бохотин, wт Бранищѥ, како да ѥст ємѵ правда wтн(и)на, и измѣнѣнїѥ, и ѳрик и потвръжденїѥ[3], съ въсѣм доходом, непорушенно николиж(ѥ), на вѣки. И ин да сѣ не ѳмишает.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ×ѕрмд маи кѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велал.

† Гаврил Мътиш вел логоф(ѳ)т <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Schimbarea prisecei de la Bohotin cu Pîngăraţii, mănăstirea.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul nostru boier, Dumitru Buhuş vistiernic, şi a arătat un zapis de mărturie de la părintele şi rugătorul nostru, Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, şi de la credincioşii şi cinstiţii boieri ai Domniei Mele, Pătraşco Başotă mare logofăt, şi Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus, şi Gavril hatman, şi Ghiorghie mare ceaşnic, şi Nicula Catargiul fost vistiernic, şi Grigorie Uréche mare spătar, şi Iordachi Catacozino mare vistiernic, şi Lupul Prăjescul clucer, şi Toderaşco logofăt al treilea, şi Tănasie vornic de gloată, şi Neaniul vornic, şi Eremiia vornic, şi Jora vornic şi alţi boieri de la Curtea Domniei Mele, scriind şi mărturisind în acest zapis cum au venit înaintea lor egumenul şi tot soborul de la sfînta mănăstire numită Pîngăraţii, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au făcut schimb cu mai susscrisul boier al Domniei Mele, Buhuş vistiernic: şi i-au dat călugării un loc de prisacă la Bohotin, la Branişte, iar Dumitru Buhuş vistiernic a dat călugărilor alt loc de prisacă, la Măstacăni, peste Bistriţa, care este în ţinutul Bacău, partea lui Hricicanul, cît se va alege, cu tot venitul.

Pentru aceea, şi Domnia Mea, văzînd acest zapis de mărturie de la însuşi mitropolitul şi de la atîţia boieri, am crezut, şi de la Noi, încă am dat şi am întărit înainte zisului boier al nostru, Dumitru Buhuş vistiernic, acest loc de prisacă de la Bohotin, din Branişte, ca să-i fie dreaptă ocină, şi schimb, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7144 <1636> mai 21.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din a doua jumătate a sec. XVII>: † Schimbarea prisecei de la Bohotin cu Pîngăraţiă mănastirea; <şi două din sec. XVIII>: Bohotin, 7 <şi>: Schimbu pentru Hămeiosul.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/6.

Orig., hîrtie (31 x 19, 5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, imprimată, în chinovar, pe ambele laturi ale doc. Cu o trad. din 1799 decembrie 21, de Pavel Debrici polcovnic, de la Mitropolie.

Ibidem, CMLII/96 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/196 a, b (foto.).

EDIŢII: Rosetti, *Cronica Bohotinului,* nr. XI, p. 208-209 (trad. din 1799).

[1] ѧ şi ѥ, în ligatură.

www.dacoromanica.ro

[2] În loc de **приидѣ**.
[3] **т** şi **ѣ**, în ligatură.
[4] **т** şi **р**, în ligatură.

426 1636 (7144) mai 26, <Bîrlad>.

† Ilie şoltuzu, să[1] pîrgari, şi popa Zăgan de Corlăteşti, şi popa Buguţa ot tam, şi Ionaşco de Folteşti scriem şi mărturisim, cu ceast(ă) mărturie a nostr(ă), cum au venit înnaintea nostră[2] ceastă fămée, Belmezoae, şi cu feciorii ei, Ionaşco şi cu fratele său, Pascal, din Sucévéni, de nimene siliţi, nice asupriţi, ce de a lor bunăvoe, ş-au vîndut partea lor, ei, cîtă să va alég<e>[3] cu oameni buni, rămas(ă) de la tată-său, Ihnat Bulmezu, din sat din Sucevéni, din cî<m>[4]pu, şi din pométe, şi din ţarină, şi din grădini şi din tot ce vor alége oameni buni, şi din tot locul, cum scrii în carte Măriei Sale, lui Vodă[5], că s-au pîrît ia, deo<săb(i)>[3], <cu ră>[3]zéşii ei[6]. Şi o au v<îndu>[3]t <ea, cu f>[3]iciorii ei, lui Costachii de Folteşti, <di>[3]rep<tu>[3] 23 de galbeni[2], ba<ni>[3] <gata[7]>[3], ca să-i fie lui ocină direaptă[2], şi <lu>[3]i şi feciorilor săi.

Iar, de vor v<rea să>[3] întoarcă cineva dintru răzéşii l<o>[3]r, ei să aibă a-i da banii, cît mai <sus s>[3]crie, în ceastă mărturie de la noi, ce i-am <fă>[3]cut, iar, de nu-i vor întoarce, el să <aibă a>[3] ţinea ocina lui, ce-au cumpărat, pînă cîndu-şi va face şi dirése domneşti.

Şi, mai pre mare credinţă, pus-am şi pecétea oraşului întra<ce>[3]asta mărturie şi zapis, să s(e) ştie.

Ѣ(ъ) л(ѣ)т(о) <71>[3]44 <1636> mai 26.

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/37.

Orig., hîrtie (26, 3 x 19, 5 cm), rupt, cu părţi lipsă, restaurat, pecetea tîrgului Bîrlad, în fum, cu legenda, în exergă, neclară.

Ibidem, CDX/117 (menţ. într-un doc. din 1830); Tr. 860, op. 1005, dos. 70, f. 3 şi 168 (rez.), şi Tr. 1146, op. II, 1300, dos. 54, f. 626 r.-v. (rez., într-un jurnal din 1837 iunie 22).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCIX/5 (copie din sec. XVIII).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/197 (foto. după copie).

EDIŢII: Antonovici, *Bogdana*, p. 19 (orig.); idem, *Doc. bîrlădene*, IV, nr. XLV, p. 76-77 (orig.).

---

[1] Slavonism; pentru "eu".
[2] În copia de la Arh. St. Bucureşti (v. *descr. arheogr.)* urmează un spaţiu alb.
[3] Rupt.
[4] Omis.
[5] "ă", redat prin **ѫ**.
[6] În copia menţ., textul orig. a fost transcris, probabil corect, astfel: "că s-au pîrît ei în de ei, răzaşii ...".
[7] Completat după aceeaşi copie.

427 <1636> iunie 5, Iaşi.

† Иѡ Басилїе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѻж(е) Г(о)с(по)дстве(о) Ми дадохом и потвръдихом болѣром

www.dacoromanica.ro

нашим, Гєwргїє Башот(ъ) бъв вистєрник и брату єг(о), Юрашко Башотъ бъв хетман, и сестра ихъ, Марика, с(ъ)н(о)ве Тоадєр Башотъ пивничар, и кнєгини єго, Ангелини, дъща ...[1], ихъ правїи wтн(и)ни и дєдн(и)ни, четвъртаа част wт село Бодєщи и четвъртa част wт село Дънчєщи, на Краковє, что v в(о)лост Немецкои, что тихъ части било правїи за викупленїє тъкмо самому Тоадєр Башотъ пивничєр wт Гергицъ Чолпан; и пакїи въсє част за дєдн(и)ну и за викупленїє, елико с(а) изберет част Тоадєр Башотъ пивничар wт село Кючулаци, пакиж(е) wт того в(о)лост; и тиж(е) другїи част за wтн(и)ну, wт село Берещи, елико с(а) изберет за викупленїє, тиж(е) самому w(ть)цъ ихъ[2] въш(е) писан, Тоадєр пивничар, что купил wт Гергиц(ъ) Чолпан и wт иних[2] ръзєши єго; и тиж(е) wт третаа част wт село Ботещи, на рєцє Молдавє, что v в(о)лост Сучавскои, елико с(а) изберет част за дєдн(и)ну кнєгини Ангелини старому Башоть; и тиж(е), друга част за дєднину, wт село Могошещи, на Бистриц(и), елико с(а) изберет wт третаа част wт тог(о) село; и тиж(е), wт третаа част село Шетбънещи, елико с(а) изберет за дєднину и за викупленїє м(а)ти ихъ, Ангелини, wт тог(о) село въш(е) писан, wт ихъ правїи и питомїи нарєденїи за раздєленїє, что имал w(ть)цъ им wт Єремїа воевода и wт Симиwн воевода, что раздєлил им тогда w(ть)цъ ихъ[2], Башотъ стар, и wт запис за свєдєтелство и за раздєленїє, что wни имали wт w(ть)цъ ихъ, Башотъ стар.

Таж(е) приходило с(а) въ част въш(е) писанна кнєгини, Марики кlучерова, четвъртаа част wт тог(о) село, Бодещи, и тиж(е), четвъртаа част wт село Дънчещи, и wт третаа част wт село Ботещи, елико с(а) изберет част м(а)ти ей, Ангелини, wт тог(о) село.

И въ част слугам нашим Гєwргїє Башотъ и Юрашко Башотъ, приходило с(а) въсє част за дєдн(и)ну и за викупленїє, елико с(а) изберет wт село Кучулаци, и друга част, wт село Берещи, елико с(а) изберет за викупленїє, и друга част wт село Могошещи, пакиж(е) елико с(а) изберет за дєдн(и)ну, и друга част за wтн(и)ну, wт село Шербънещи, елико с(а) изберет за дєдн(и)ну и за викöпленїє wт сих въш(е) писанних селове Ангелини, кнєгинє старому Башотъ, <за что>[3] тих части били Ангелини за дєдн(и)ну и за викупленїє.

Тєм радї, тєх[2] въсєх въш(е) писанних части за wтн(и)ну да ест, и wт Г(оспо)дств(а) Ми, въше писанним правїи wтнини, и дєдн(и)ну и раздєленїє, и урик и потвръжденїє, съ въсєм доходом, непорушенно им николиж(е), на вєки. И ин да с(а) не умишает.

V Іїс л(ѣ)т(о) ×ЗРМВ[4] юн(їє), ѣ д(ь)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил Мътеш вел логоф(є)т <in. p.>.

† Ионашко <писал>.

† Io Vasilie voicvod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit boicrilor noştri, Gheorghie Başotă fost vistiernic şi fratelui lui, Iuraşco Başotă fost hatman, şi surorii lor, Marica, fiii lui Toader Başotă pivnicer şi ai cneaghinei lui, Anghelina, fiica ...[1], dreptele lor ocini şi dedini, a patra parte din satul Bodeşti şi a patra parte din satul Dăneeşti, pe Cracău, ce sînt în ţinutul Neamţului, care părţi au fost drepte de cumpărătură numai lui Toader Başotă pivnicer de la Gherghiţă Cioplan; şi iarăşi, toată partea de dedină şi de cumpărătură, cît se va alege partea lui Toader Başotă pivnicer, din satul Cuciulaţi, iarăşi din acel ţinut; şi de asemenea, altă parte de ocină, din satul Bereşti, cît se va alege de cumpărătură, de asemenea numai tatălui lor mai susseris, Toader pivnicer, care a cumpărat de la

www.dacoromanica.ro

Gherghiţă Cioplan şi de la alţi răzeşi ai lui; şi de asemenea, din a treia parte din satul Boteşti, care este în ţinutul Sucevii, pe rîul Moldova, cît se va alege partea de dedină a cneaghinei Anghelina a lui Başotă cel bătrîn; şi de asemenea, altă parte de dedină, din satul Mogoşeşti, pe Bistriţa, cît se va alege din a treia parte din acest sat; şi de asemenea, din a treia parte a satului Şerbăneşti, cît se va alege de dedină şi de cumpărătură mamei lor, Anghelina, din acest sat mai susscris, din dreptele şi adevăratele lor dresc de împărţeală, pe care le-a avut tatăl lor de la Eremiia voievod şi de la Simion voievod, ce le-a împărţit atunci tatăl lor, Başotă cel bătrîn, şi din zapisul de mărturie şi de la împărţeală pe care l-au avut ei de la tatăl lor, Başotă cel bătrîn.

Şi a căzut în partea mai susscrisei cneaghinei Marica cluceroaia, a patra parte din acest sat, Bodeşti, şi, de asemenea, a patra parte din satul Dănceşti şi, din a treia parte din satul Botcşti, cît se va alege partea mamei ei, Anghelina, din acest sat.

Iar în partea slugilor noastre, Gheorghie Başotă şi Iuraşco Başotă, a căzut toată partea de dedină şi de cumpărătură, cît se va alege din satul Cuciulaţi, şi altă parte, din satul Berceşti, cît se va alege de cumpărătură, şi altă parte, din satul Mogoşeşti, iarăşi cît se va alege de moştenire, şi altă parte de ocină, din satul Şerbăneşti, cît se va alege de dedină şi de cumpărătură din aceste mai susscrise sate Anghelinei, cneaghina lui Başotă cel bătrîn, <pentru că>[3] aceste părţi au fost Anghelinei de dedină, şi de cumpărătură.

Pentru aceea, toate aceste părţi de ocină mai susscrise să fie, şi de la Domnia Mea, mai sus-scrişilor drepte ocini, şi dedini, şi împărţeală, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit lor niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7142 <1634>[4] iunie, 5 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt <m. p.>.

† Ionaşco <a scris>.

<Pe verso, o ins. din sec. XVIII>: Ispisoc den sat din Bodeşti şi den Cuciulaţi, de-npărţirea Băşoteştilor.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonic, XXX/30.

Orig., hîrtie (38, 5 x 25, 5 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roşie, căzută. Cu o trad., din 1827 mai 30, de Naftanail ieromonah de la M-rea Neamţ.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Pachet Costăchescu, nr. 32 (transcr.); Xerogr. de doc., I/151 (xerogr.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, nr. 19, p. 139-142 (text slav. şi trad.).

Întărirea acordată de domn celor doi boieri nu putea data decît din anul 1636, cînd Gavrilaş Mateiaş a devenit mare logofăt (v. doc. nr. 403) şi cînd mai trăia încă unul din beneficiari: Iuraşco Başotă, mort în 1636 octombrie 29 (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 345).

---

[1] Loc alb în orig.

[2] După ultima consoană, paieroc.

[3] Omis.

[4] Vălcatul greşit; v. *datarea*.

www.dacoromanica.ro

† Adecă[1] eu, Gherghil, cu fămĕia mea, Magda, scriu şi mărturisăscu, noi, cu cesto[2] zapis al nostru, cum am mărsu noi, amîndoi, de-amu loat un zlot de la Pitirc(ă) Petir, că ne-u treboit înprămot, pîn(ă) vom vinde un fînaţ. Apoi Petir ş-au cerşut banii la noi, iar noi n-am avut de unde <da>[3] banii, ce ne-m rugat loi Petir să ne mai aştepte, pîn(ă) vom vinde acel fînaţu. Apoi, Petir au dzis că, decîtu-l va loa altol, ial încă-l va cumpăra, precum va hi preţul aceloi fînaţu. Iar noi am prinsu bocoroşi şi ne-au dat banii noo, banii Petir deplin, precum ne-m tocmit, ca să hii a lui direaptă ocin(ă), în veci, loi, şi feciorilor loi; nim(e) din sămenţie nostră să nu să amĕstece, în veci.

Deci, am mărsu eu, Gherghil, cu fămĕia mea, cu Magda, la Glhiorghie Todaşco şoltuzul, de-am loat banii de la Petiri, pre fînaţu, şi l-au scris în catastivul tîrgului, ş-am băut şi aldămaş cu tîrgoveţii, anome: Antal Mihai, şi Dumetir Feţiian şi Turda Petir şi mulţi oameni buni.

Aiasta scriiam, <ⱂⱁⱑ>[3] ⱄⱏ[4] ⰵⱀⱁⰵⱅ.

Ѯ(ѣ) ⱗ(ѣ)т(о) хзрмⱂ <7144/1636> ⱚⱀ(їⱋ), ѕ <5> ⱂ(ѣ)н(и).

Gherghil <a. d.>.

Antal Mihi(ai) <a. d.>.

Feţiian <a. d.>.

Turda Pet(ir) <a. d.>.

<Pe verso, o îns. ult.>: † Zapis de fînaţ. Ş-au întors moşul bani lui Petir<că>[3] Petir; <şi alta, grecească>: Κηνολογηα του Ρουσου που ϱελαν να παρουν το φουνατζο[5].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXIX/8.
Orig., hîrtie (32 x 20 cm), filigran, patru amprente digitale.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Pachet Costăchescu, nr. 33 (transcr.).

EDIŢII: Costăchescu, *Doc. comunicate*, nr. XCI, p. 179-180 (orig.).

---

[1] "c"/ultimul "c", aici şi descori în continuare, redat prin ѣ.
[2] Aici şi descori în continuare, "o" în loc de "u".
[3] Omis.
[4] Greşit, pentru ⰵѣ.
[5] "Mărturia lui Rusu, cum că voiau să ia fincaţa".

429 <Cca 1636> iunie 7, Orhei.

Petre Trufaşul pîrcălab Orheischii[1]. Adec(ă)[2] au părăt[1] Rusul den Mac(i)[3]căuţ(i)[4] pre Roman de acolo pentru un cal turcescŭ, cu şea cu tot, ce s-au fost furat; şi au fost Roman sodăş[5] de acel cal, <dar>[6] Roman s-au băhăluit[5]. Într-ac(i)aia[3], Rusul au zis că are tot satul mărturie şi au venit şi satul Mac(i)căuţi[3] înnaintea noastră şi au mărtorisit, cu sufletul lor, cumŭ-i[5] sodăş [sodăş][7] Roman de acel cal.

Într-ac(i)aia[3], noi n-am crezut pre Rusul şi pre Măc(i)căuţeanii[3], ce le-am dat legea de au giurat la svănta[1] beserecă; şi au rămas Rusul pre Roman şi ş-au pus ferăi[8].

www.dacoromanica.ro

Dec(i)[3], Roman să aibă a plăti toat(ă)[2] cheltuiala Rusului, căt[1] va fi cheltuit, cum va zici cu sufletul său.

Şi de-cmu[9], ac(i)[3]ast(ă)[2] păr[1](ă)[2] să nu să mai părască[1], iar carelea va mai scorni ac(i)astă[3] păr[1](ă)[2], să aibă a da Porţăi[1] dumisal(e)[2], lui Vodă, 12 boi, ca să s(ă)[2] ştie.

U Orheiu, iun(ie)[4] 7[10].

Arh. St. Bucureşti, Fond S. Zotta, dos. nr. 137, f. 129.

Copie, de S. Zotta, după orig., cu îns.: "sig(iliu), ceară verde, rot(und), mic, semn(ul) crucei şi alte elemente", sub marca peceţii.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/78 (xero.).

EDIŢII: *Catalog,* Supl. I, p. 198, nr. 590 (rez., datat: <1640-1650>.

Datat după doc. din 1636 (7144) aprilie 4, Orhei (nr. 388), în care apare acelaşi pîrcălab de Orhei: Petre Trufaşul. În ceea ce priveşte justificarea datării din *Catalog,* ea nu este exactă, deoarece termenul "poartă domnească" apare şi înainte de "a treia decadă" (v., de ex., *DRH,* A, XIX, nr. 288, p. 391 şi nr. 289, p. 393).

---

[1] Aşa în copie.
[2] Într/ edit., în paranteze [č].
[3] În transcr. edit.: "".
[4] Într. ns.
[5] În copie urmează transcr. cuvîntului cu caractere chirilice.
[6] Completarea ns., conform înţelesului.
[7] În transcr. edit., urmează: "(sic)".
[8] În transcr. edit., urmează o literă slavă, probabil ѧ.
[9] Pentru "de acmu".
[10] Urmează, pe mijl. paginii, marca peceţii.

430 1636 (7144) iunie 10, Suceava.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adecă au venit înnaintea Domni Méle boiarinul nostru, Tănasie ce-au fost dvornic, şi cu soacra lui, cu Soltana, cu zapis de înpărţeală, ce ş-au înpărţit vecinii din sat din Oglindeşti cu Vădeanul. Şi s-au venit în partea boiarinului nostru, lui Tănasie dvornic, şi soacrei sale, Soltanei, Ion de sus, şi Ionaşco, şi Toader a Martei, şi Ghiorghiias(a), şi Condrea, şi Andreica şi Mihuţa.

Dec(i) Noi, deac-am vădzut <de>[1] a lor bunăvoe tocmală şi înpărţeală, i-am dat şi de la Domnia Mea, ca să le hie lor direpţi vecini, neclătiţi, în véci.

И ин да се не ѕмишлєт, прѣд сим лист<ом>[1] Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Пис ѕ Сѣчав(ѣ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмд <7144/1636> юн(їє) ї <10>>

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

Гаврил вел логоф(є)т m. p.

† Іwн <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Cartea de la Vas(i)lie Vodă, de împărţit vecinii den Oglindeşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CX/119.

www.dacoromanica.ro

Orig., hîrtie (31, 5 x 19 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, căzută. Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/198 a, b (foto.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul,* X, p. 109 (orig., cu trad. expresiilor slave, de N. Beldiceanu); *Ibidem,* XVII, p. 14 (orig.).

---

[1] Omis.

431 1636 (7144) iunie 10, <Suceava>.

Suret de la Vasile v(oie)vod, l(ea)t 7144 <1636> iun(ie) 10.

Facem înştiinţare precum au venit, înnainte Noastră şi înnainte tuturor boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Isac Scorpan, cu un zapis de mărturie de la oameni buni şi slujitori g(o)sp(o)d, anume: de la Ion hîn(sar), şi de la Neagul, şi de la Rotumpan sulger, şi de la Sculeş vătah, şi de la Isac Stîrcea, şi de la Vrabie vătalı, şi de la Vasilie Corlat diiac şi de la mulţi oameni buni, scriind şi mărturisind întru acel zapis precum au venit înnainte lor Todosca, fata lui Nicorici Urmeziu, şi iarăş(i) Lupaşco, sin Toader ot Ocnină, nepoţii lui Nicorici, de a lor bunăvoe, de nime siliţi, nici asupriţi, şi au vîndut a lor dreaptă ocină şi moşie din satul Hudeştii Mici, ce-i în ţinutul Dorolıoiului, din a patra parte, a doa parte, cu loc de moară pe apa Prutului şi cu loc de hălăşteu şi cu tot venitul. Acéia au vîndut-o slugii noastre de mai sus scris(e), Isac Scorpan, drept şasezăci şi şase taler(i) bătuţi.

Deci, Noi, dacă am văzut acel zapis de mărturie de la acei oameni buni şi slujitori g(o)sp(o)d, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre, lui Isac Scorpan, pre acéle de mai susscrise părţi de ocină din satul Hudeştii Mici, cu vad de moară pe apa Prutuluu şi cu loc de hălăşteu, ca s(ă)-<i>[2] fie lui dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neruşuit niciodată, în véci. Şi altul ca s(ă) nu s(e) [mai] amestece.

S-au tîlcuit de Evloghie dascal, l(ea)t 7269 <1761> mai 5.

<Pe verso, o îns. de la înc. sec. XIX>: Arată că Hudeştii sînt despre Slăvniceni şi ari şi hieleşteu.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DXXX/26.
Traducere.
Ibidem, DXXX/89, nr. 6 (menţ.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul,* XVI, nr. 11, p. 295 (menţ., în rez. unei cărţi de judecată din 1761 (7269) mai 8).

---

[1] În doc. din 1636 (7144) iulie 10 (v. nr. 453), menţionînd aceiaşi martori, probabil greşit: "Hanul".
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Иw Ѣасилїѣ воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem Domniia Mea la sluga noa<s>[1]tră, la Onul din Onceşti. Dămu-ţi ştire că Domniei Méle s-au jăluit Enachie din Ciofrăceşti pre Purece şi pre Nichita ...[2], dîzcîndu, înnaintea Domniei Méle, că i-au tăiat un hăle[ş]şteu şi i-au răsipit o<n>[1] pod şi au pus ei o moar(ă) <a>[3] lor, în locul morei lui Ian<a>[1]chii, şi n-au avut nici o trabă ci.

Păntr-acéia, dac(ă) vei vede cartea Domniei Méle, iar tu să le dai dzi lui Ianachie cu Purece şi c<u>[4] Nicliita ...[2], să vie să stea dc faţi, înnaintea Domniei Mél<e>[4].

Тоѣ пишем Г(ос)подствѣ(о) Ми. Инак не бчинитѣ!

Оу Сv<ч>[4]д<вѣ>[4], в(ъ) л(ѣто) хзрмд <7144/1634> юл(їѣ)[5] ї <10>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вѣл<ѣл>[4].

Arh. St. Iaşi, DCXIV/6.
Orig., hîrtie (31, 5 x 20 cm), rupt la îndoituri şi restaurat, pecete mijlocie în chinovar.
Inst. dc ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. dc doc., I/152 (xero.).

Documentul nu putea fi emis din Suceava la 10 iulie, cînd domnul se afla la Iaşi (v. doc. nr. 454). Probabil, diacul a greşit, scriind "iulie" în loc de "iunie", deoarece pe 10 ale acestei luni domnul dădea, într-adevăr, întăriri şi porunci din fosta capitală a ţării (v. doc. anterioare).

---

[1] Omis.
[2] Loc alb în orig.
[3] Omis prin haplologie, "r", din cuvîntul precedent, fiind suprascris.
[4] Rupt.
[5] Greşit; v. *datarea*.

433 1636 (7144) iunie 11, Cotnari.

† Adecă eu, Iorga dc tîrg dc Suceav(a), mărtorisescu, cu ceastă scrisoare a mea, cum eu am fost cum[ă]părat dc la Lupul Paliulcea o j<i>[1]rébie den sat den He<n>[1]ţeşti, dereptu 20 dc lei bătuţ(i), dennaintea <a>[2] omen(i) bun(i) şi dinnain<tea>[1] înmei lui şi dennaintea fraţilor lui, ca să-m(i) fie mie ocină direaptă.

După ceéia, s-au sculat giupînul Avram dc Lucăcén(i), căce c-au fost moşan mai bătrîn în sat în Hcnţeşti. Dec(i), n-au vrut să hiu răzeş cu dumncalui într-acea ocină şi mi-au întorsu banii deplin, cum a fost cumpărătura, 20 dc lei bătuţ(i), ce-am fost eu, Iorga, dat Lupului, fără pîră şi fără price, dennaintea <a>[2] omen(i) bun(i), anume: Hruc(i) vornicul, şi Gheuca, dc tîrg dc Cotnar(i), şi Iacob a Chiţei, de tîrgŭ dc Succav(a), ginerel(c) Gheuchei, şi Iusip dc tîrg dc Hotin, <ce-au>[3] fost şoltuzu şi alţi omen(i) bun(i) au fost într-accastă tocmală, ca să n-aibu eu, Iorga, trcabă dc-acinu la <a>[2]cea ocină, în véc(i), dennaintea acestor omen(i) bun(i), cum mai sus scrie.

Dc-accastă mărtorisim, să-i fie dumisale, dc prc partea noastră, moşie şi cumpărătură, în veci.

Şi, prc mai mar(e) mărtorie, noi, accşti oamen(i) bun(i), nc-am pus pecţile dc mărtorie.

† Iorga <m. p.; sig.>.

www.dacoromanica.ro

Iacob <m. p.; sig.>.

Pop(a) Ionaşco <m. p.; sig.>.

† Şi eu, popa Ionaşco, de tîrg de Suceav(a), anume de la Eţcan(i), am scris acest zapis de mărtorie, în tîrg în Cotnar(i), de[4] să să ştie.

Бъ л(ѣ)то хзрмѧ <7144/1636>, м(ѣ)с(а)ца юн(їи) а҃і <11>.

† Азъ Григорие Хрвч(н) бив дворн(ник) m. p.; <sig.> бихом на сїи токмеж[но][5].

Arh. St. Bucureşti, A. N., CI/10.

Orig., hîrtie (30 x 21 cm), filigran, rupt la îndoituri, patru peceţi inelare, din care trei în fum şi una în cerneala doc. Pe verso, un izvod din sec. XVIII.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/79 a, b (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 243, nr. 1158 (rez.).

---

[1] Omis.
[2] Omis prin haplologie.
[3] Rupt.
[4] Pentru "ca".
[5] "† Eu, Grigorie, Hruc(i) fost vornic, am fost la această tocmeală".

434 1636 (7144) iunie 13.

7144 <1636> iuni 13.

Mărturie hotarnică de la vor(ni)c(ul) de Poartă, Ichim Bandur, cuprinzătoari că, din poronca gospod, mergînd la satul Ciumuleştii, să cercetezi pîra ce au avut Ciumuleştii cu Gheorghie Roşca vist(ie)r(nic), pentru un loc de prisacă, strîngînd oameni buni, au aflat că acel loc de prisacă n-au fost nici a Roşcăi vist(ie)r(nic), nici a Petreştilor, ci l-au distupat un om ocinaş, anumi Gavril Pîrscă, ci au fost om de moşie. Iei aşa s-au tocmit, ca să-ş(i) mute Gligorie stupii de acolo, la un loc ci are cumpărătură, în partia din sus, iară acolo, în prisacă, să stei stupii Roşcăi vist(ie)r(nic), pîn(ă) în toamnă, iar din toamnă iei să-ş(i) aliagă şi să-ş(i) stîlpiască; despre a cui parte va veni ace prisacă, aceluia să fie. Iară de hotărît aşa au aflat, că umblă locul în noaă părţ(i), cinci părţ(i) sînt a Roşcăi vist(ie)r(nic), iar patru părţ(i) sînt a Petreştilor, ci este şi el cumpărători cu moşenii răzăş(i) a lor, în ţarină, i în fînaţ şi în tot locul, aşa să aibă a ţine. Iar de nişte mori, ce s-au jeluit Petreştii că au făcut vist(ie)r(nicul) Roşca, n-au vroit Petreştii să întoarcă Roşcăi, ca să întri la mori, ci s-au tocmit să-ş(i) ţie Roşca vist(ie)r(nic) morile şi iei, de vor vroi să aibă mori, să-ş(i) facă în vadul de sus, pre cît să va veni partia lor, că şi acolo ave amestic visternicul.

Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 24, f. 65 v. - 66 r., nr. 1.

Copie prescurtată, într-o anaf. din 1839 martie 15.

Ibidem, Arh. M. Costăchescu, caiet III, p. 2587-2588, nr. 1313 (copie, de M. Costăchescu, a aceleiaşi piese); Divanul Domnesc, Tr. 805, op. 915, dos. 9, f. 46 r. (menţ.).

www.dacoromanica.ro

† Иw Басилїе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Wж(е) прїиде, прѣд Нами и прѣд всими нашеми молдавскими болѣри, великими и малими, слоугa наш, Ионашко Дърман, съ жена его, Жърика, и съ дѣти им, и оказовали прѣд Нами един запис за свидѣтелство wт людїи добриx и стариx, имѣ: Ионашко Бъзъчѣнол, и Еремїа Wлъш, wт тръг Сѣчавскомь, и Тоадер Боул wт Нелипещ(и)[1], и <И>[2]wнашко Боул тиж(е), и Басилїе wт Бълъшѣни, и Исак wт там, и Басилїе, с(ъ)нь Къпитан, тиж(е), како прїиде прѣд ними Глигорїе wт Липъещи, брат Костанди, с(ъ)нъ Пътрашкоае[3], по ег(о) доброю волю, некым непонужден а не приселовал, и продал една жирѣбїе, част его wт село Липъещ(и), съ част wт мѣстъ за млии wт село и съ вес приxод. Тоа продал[и] виш(е) писанним слоугa нашим, Ионашко Дърман, и жителници его, Жърики, и дѣтим иx, за два десѣт талер(и) битиx, сребр(ъ)ниx[4].

И wт том, тиж(е) оказовал[л]и wни, прѣд Нами и прѣд нашеми болѣри, и друг запис за свидѣтелство[5] wт Лъпъл, с(ъ)нъ Костанди, внук Глигорїе, сътворен[5] wт прѣд людїи добриx и старин, межїаш(и), имѣ: Басилїе, с(ъ)нъ Къпитан wт Бънещи, и Лъпъл, брат его, и Тоадер Боул wт Липъещи, и Щефан wт Бълъшѣни и wт иниx людїи добриx, како wни соби кѫпили и дрѫга жирѣбїе wт тогож(е) село, wт Липъещ(и), wт тогож(е) виш(е) реченомь, wт Лъпъл, с(ъ)нъ Костанди, внук Глигорїе, за два десѣт талер(и) сребр(ъ)ниx[4].

Инож(е), Г(о)с(по)дстe(о) Ми, видѣвши тиx више реченниx записе wт тиx людїи добриx виш(е) писанниx, а Ми иx увѣроваxом и пакиж(е), и wт Нас, дадоxом и потвръдиxом[5] слоуsи наш, Ионашко Дърману, и жителници его, Жарики, и дѣтим иx, тиx двѣ жирѣбїи wт село Липъещи, съ въсем доxодом, wт ватрь[3] село, и wт полѣ, и wт лѣсо и wт вес приxод. Тѣм радї, како да ест им и wт Нас правою wти(и)ни, и купежни, и врик и потвръжденїе[5], съ въсем доxо<до>м[2]. И ни никто да с(ѣ) не вмишает.

Пис в Шс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмд юнїе к[6].

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил Ж(ъ)тѫш вел логоф(ѣ)т <m. p.>.

† Бор(ъ)лѣнул <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Ionaşco Dărman, cu soţia lui, Mărica, şi cu copiii lor, şi au arătat înaintea Noastră un zapis de mărturie de la oameni buni şi bătrîni, anume: Ionaşco Bazăceanul, şi Eremiia Olăş, din tîrgul Sucevei, şi Toader Boul din Nelipeşti[1], şi <I>[2]onaşco Boul, de asemenea, şi Vasilie din Bălăşeni, şi Isac de acolo, şi Vasilie, fiul lui Căpitan, de asemenea, că a venit înaintea lor Gligorie din Lipăeşti, fratele Costandei, fiul Pătraşcoaei, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut o jirebie, partea lui din satul Lipăeşti, cu parte din locul de moară din sat şi cu tot venitul. Acestea le-a vîndut mai susscrisei noastre slugi, Ionaşco Dărman, şi soţiei lui, Mărica, şi copiilor lor, pentru douăzeci de taleri bătuţi, de argint.

Şi după aceea, de asemenea au arătat ei, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, şi alt zapis de mărturie de la Lupul, fiul lui Costandei, nepotul lui Gligorie, făcut dinaintea a oameni buni şi bătrîni, megieşi, anume Vasilie, fiul lui Căpitan din Băneşti, şi Lupul, fratele lui, şi Toader Boul din Lipăeşti, şi Ştefan din Bălăşeni şi de la alţi

www.dacoromanica.ro

oameni buni, că ei şi-au cumpărat şi altă jirebie din acelaşi sat, din Lipăeşti, de la acelaşi mai sus zis, de la Lupul, fiul Costandei, nepotul lui Gligorie, pentru douăzeci de taleri de argint.

Deci Domnia Mea, văzînd acele mai sus zise zapise de acei oameni buni mai sus-scrişi, Noi i-am crezut şi iarăşi, şi de la Noi, am dat şi am întărit slugii noastre, Ionaşco Dărman, şi soţiei lui, Marica, şi copiilor lor, aceste două jirebii din satul Lipăeşti, cu tot venitul, din vatra satului, şi din cîmp şi, din pădure şi din tot venitul. Pentru aceea, să le fie şi de la Noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul. Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7144 <1636> iunie 20[6].

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt <m. p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/115.
Orig., hîrtie (31, 8 x 20 cm), difolio, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/199 (foto.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, X, p. 45-46 (trad., după orig., de N. Beldiceanu).

---

[1] Greşit, pentru Липъещи (Lipăeşti); v. mai jos.
[2] Omis.
[3] т şi р, în ligatură.
[4] După al doilea р, paieroc.
[5] т şi в, în ligatură.
[6] к̃ (20), adăugat cu altă cerneală.

436 1636 (7144) iunie 20, <Iaşi>.

Γραμμα προστακτικον του Ιων Βασηλη Βοδα απο ετος 7144<1636> Ιουνιου 20, δια να ελδουν να κριδουν εις το Διβανη με το μοναστηρι εκεινοι οπου ποδουν το μισον χωριον Μουσετεστη του μοναστηριου εις το Σηρετι και να φερουν και τα γραμματα τους.

Scrisoare de poruncă a lui Ion Vasili Vodă, din anul 7144 <1636> iunie 20, ca să vină să se judece la Divan, cu mănăstirea <Tazlău>[1], aceia care doresc jumătate din satul Muşeteşti, al mănăstirii, de pe Siret, şi să aducă şi scrisorile lor.

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu", Iaşi, Ms. 277 (Cond. M-rii Tazlău), p. 90, nr. 6.
Rez. de la sf. sec. XVIII.

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Un ispisoc, tij de la Vasîlie voevod, sîrbescu, den leat 7144 <1636> iuni 21, <privind satul Ghitcăuţi, ţinutul Dorohoiului>[1].

Arh. St. Iaşi, CDVIII/49, f. 1 v.
Menţ., într-un "Perelipsis de pe scrisorile moşiei Ghitcăuţii, de la ţin(u)t(ul) Dorohoiului. 1786 mart(ie) 22".

[1] Completat după titlul perilipsisului (v. *descr. arheogr.*).

438 1636 (7144) iunie 24, Iaşi.

<†>[1] Иw Касилїє воєвода, в(о)жїю милостїю, господаръ Земли Мwлдавскоѳ. Ѡже прїиде, прад Нами и прѣд ѳсими нашими мwлдавскими болѣри, великиχ и малиχ, слѹга наш, Пашко Кландѣ, по его доброю волю, неким непонѹжден а ни присилован, и продал своа правда wтнина и викѹпленїе, что сѣ изберет част емѹ wт село Тѹпилац(и), что на Молдовѣ, въ волости Сучавскоѳ, wт ватрѹ село, и wт полѣ, и wт лѣс, и съ сѣиножатми и wт вес приχоди. Та продал наше вариномѹ болѣри<ни>[1], Томи вел сѹлжѣр, ради седим десат злоци битиχ. И въстал сѣ бwлѣрии Господства Ми, Тома вел сѹлжар, та заплатил ѳсе исплъним, тиχ виш(е) писании пинѣзи готови, ѹ рѹки[и] Пашко Блѣндѣ, wт прад Нами и прѣд нашими болѣри.

Ино Ми, шко ѳвндѣχом иχ доброволное токмеж и исплъное заплатw, а Ми, и wт Нас, ещеже дадоχом и потверъдиχом наше вѣрномѹ болѣрии(ѵ), Томи великїи сѹлжар, на тоа виш(е) [прад] речинна част за wтнинѹ wт село Тѹпилаци, съ мѣст за млии на рѣца Мwлдовѣ и съ вес приχодом, како да ест емѹ правда wтнинаа и викѹпленїе ѹ[2] ѳрик и потверъжденїе, съ въсѣм доχодом, непорѹшенно николиже, на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѳмишает прѣд сим истинѹм листѹ нашемѹ.

Ѡѹ Ис, въ лѣто ҳзрмд юн(їе) кд.

<†>[1] Саам господинъ велал.

<†>[1] Гаврил Матеаш вел логофет <m. p.>.[1]

<†>[1] Дѹмитрашко Кълцѣ <писал>.

<†>[1] Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Paşco Bléndea, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi cumpărătură, ce se va alege partea lui din satul Tupilaţi, care este pe Moldova, în ţinutul Sucevei, din vatra satului, şi cu vad de moară pe rîul Moldova, şi din cîmp, şi din pădure, şi cu fîneţe şi din tot venitul. Aceasta a vîndut-o boierului nostru credincios, Toma mare sulger, pentru şaptezeci de zloţi bătuţi. Şi s-a sculat boiarinul Domniei Mele, Toma mare sulger, şi a plătit totul deplin, aceşti mai susscrişi bani gata, în mîinile lui Paşco Bléndea, dinaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci Noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină, Noi, şi de la Noi, încă am dat şi am întărit boierului nostru credincios, Toma mare sulger, această mai sus [înainte][1] zisă parte de ocină din satul Tupilaţi, cu loc de moară pe rîul

www.dacoromanica.ro

Moldova şi cu tot venitul, ca să-i fie lui dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> iunie 24.

<†>[1] Însuşi domnul a poruncit.

<†>[1] Gavril Mateiaş mare logofăt <m. p.>[1].

<†>[1] Dumitraşco Vlăgea <a scris>.

După Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 8, p. 16.

Text slav, după transcr. din *Ms. Surete*, VIII, p. 58, a orig. din arh. Spiridon Irimescu, pecete în ceară <roşie>, eu legenda: † Іw Василїє воєвода, в(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподарь Земли Молдавскои, şi stema: "cap de bou, stea, soare şi lună, sabie şi buzdugan"[3]; eu trad. edit., p. 17.

---

[1] Într. ns.

[2] În loc de и (şi).

[3] Pentru legendă şi stemă, v. *descr. arheogr.* de la doc. nr.

439 1636 (7144) iunie 26, Iaşi.

Іw[и][1] Василїє вwєвwда, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Жwлдавскои. Ѡж(є) приндошѣ, прад Нами и прад вснми нашими мwлдавскими болѣри, великими и малими, Замости бископ Баковски и тегал лицам на слѣга наш, Щефан бив дворник, радї едно село, <на>[2] имѣ Трѣбешѣл Бишиїн[3], рѣкѫци єпископ Баковски ож(є) ест тое село, Трѣбешѣл, прав из давно тон виш(є) писанѣи Пископїи[3] wт Баков, а слѣга наш виш(є) писан, Щефан бив дворник, ѣказовал прѣд Нами ѣрик за разделенїе прѣдѣдѣ єг(о), Тоадер лwгофет, wт Стараго Петра вwєвwда, а виш(є) писан Замости бископ не ѣказовал ни єдного нарѣденїе.

Йна[4] Г(о)сп(о)д(с)<т>[2]в(о) Ми и съ въсего Съвѣта нашего сѫдихом ихъ по законѣ земскои и wбрѣт<аѫ>[2]ом како тое прѣд реченное село, Трѣбешѣл, ест права wти(н)на и дѣди(н)на слѣзи нашемѣ, Щефан. Й потом, Замости бископ Баковски въспросил себе wт Нас хотарник, како да съм<о>[2]трѣет емѣ хотар село своемѣ, Трѣбешѣл Нижнїи[3] Бенгерски, wт къ хотар село Трѣбешѣл Бишиїн[3]. Ино Г(о)сп(о)д(с)<т>[2]в(о) Ми избрахом нашего вѣрнаго болѣрин, Пътрашко Боѣл бив вел спатар, и послахом его тамо и събирал многи люди добри wкр(ъ)стни и хотарил, и стѫлповал и wбрѣтошѣ[5] им хотар <въ>[2] знаменїе потока Трѣбешѣл, а wт иншиx сторони, по старомѣ хотарѣ.

Того радї, виш(є) писан Замости биѕкоп и съ иниx б<ъ>[6]рацї свои зостали из въсего закона земскаго, а слѣга наш, Щефан бив дворник, ѣправил са и поставил себе фїерѫю въ виствр Г(о)сп(о)д(с)<т>[2]в(а) Ми, како да имает дѫржати себѣ село Трѣбеш Бишиїн[3], съ виноград и съ вес хотар, съ въсѣм доходом, непорѣшенно николиж(є), на вѣки. И ни да сѣ не ѣмишает.

Ѫ Ис, л(ѣ)т(о) ѯзрмд юн(їе) кѕ.

† <Са>[2]м г(о)сп(о)д(н)ъ велал.

† Гаврн[х]лаш[7] вел логоф(є)т[8].

www.dacoromanica.ro

Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Zamosti episcop de Bacău şi a pîrît de faţă pe sluga noastră, Ştefan fost vornic, pentru un sat, anume Trébeşul de Sus, spunînd episcopul de Bacău că este acest sat, Trébeşul, drept din vechime al acestei mai susscrise Episcopii de Bacău, iar sluga noastră mai susscrisă, Ştefan fost vornic, a arătat înaintea Noastră un uric de împărţire al străbunicului său, Toader logofăt, de la bătrînul Petru voievod, iar mai susscrisul Zamosti episcop n-a arătat nici un dres.

Deci Domnia Mea şi cu tot Sfatul nostru i-am judecat după legea ţării şi am aflat că acest mai sus zis sat, Trébeşul, este dreaptă ocină şi moştenire slugii noastre, Ştefan. Iar după aceea, Zamosti episcop de Bacău şi-a cerut de la Noi hotarnic, ca să-i cerceteze hotarul satului său, Trébeşul de Jos Unguresc, dinspre hotarul satului Tébeşul de Sus. Deci Domnia Mea l-am aflat pe credinciosul nostru boier, Pătraşco Boul fost mare spătar, şi l-am trimis acolo şi a strîns mulţi oameni buni dimprejur şi a hotărît şi a stîlpit şi le-a aflat hotar ⟨în⟩[2] semne pîrîul Trébeşul, iar dinspre alte părţi, pe hotarul vechi.

Pentru aceea, mai sus scrisul Zamosti episcop şi cu alţi baraţi ai săi au rămas din toată legea ţării, iar sluga noastră, Ştefan fost vornic, s-a îndreptat şi şi-a pus fierîie în vistieria Domniei Mele, ca să aibă a-şi stăpîni satul Trébeşul de Sus, cu vie şi cu tot hotarul, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7144 <1636> iunie 26.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavrilaş[7] mare logofăt[8].

Arh. St. Bucureşti, Fond. Sever Zotta, dos. 131, f. 12-15.

Copie şi trad., de S. Zotta, după orig., ce se afla în posesia fam. Brăescu, din Călugăra, jud. Bacău.

Arh. St. Iaşi, CMXI/8 (menţ, într-un izvod de moşii ale lui Constantin Roset jitnicer).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/80 a-d (xero., după copia şi trad. lui S. Zotta).

EDIŢII: *Catalog*, Supl. I, p. 190, nr. 552 (rez.).

---

[1] În copie, literele suprascrise în orig. sînt marcate în paranteze rotunde, iar cele omise, cu paranteze drepte.

[2] Omis.

[3] În copie, terminaţia este redată: ѝ.

[4] Greşit în copie, pentru ѧно.

[5] Greşit, în loc de ѡвратошѧ.

[6] Într. ns.

[7] În loc de Гавриль Мѣтіаш (Gavril Mătiaş).

[8] În continuare, însemnarea: "colţul rupt".

440 1636 (7144) iunie 26, Bîrlad.

† Вто аз, Савин Пръжескыл, великїи дворник wт Долнѣи Земли. Scriem şi mărturisim[1], cu cestu zapis al nostru, cum au venit înnaintea nostră Salomiia, nepoata Budului, cu bărbatul său, cu Ihnat, de nimene nevoiţi şi nesiliţi şi neînpresuraţ(i), ce de bunăvoia lor, şi ş-au vîndut a lor direptă parte [lor] de ocină şi moşie, a opta parte din

www.dacoromanica.ro

sat di Gropéni şi din Sălcéni[2], din giumătate de sat, a opta parte. Şi o-u vîndut Iliiase şi cu feciorii săi. Şi o-u plătit deplin[n]u plată[1] în mînule Solomniei, nepoata Budei, şi cu bărbatul ei, Ihnat. Şi i-au dat 20 de galbeni, bani bun(i).

Dec(i) noi, deaca am vădzut de bunăvoia lor <plată>[3] şi s-au tocmit tocmal(ă) deplin[n]u, noi le-am făcut zapis[4], den naintea lui <I>[5]lie şoltuz şi a 12 pîrgari de tîrgu de Bîrlad, şi denaintea lui Gligorie Roşca, şi Gligorie Perjea[6], şi denaintea a mulţi orăşéni[2], şi denaintea lui Vartic vornicul, şi a pop(ii) Simion ot Popi, şi Bichiul ot tam, şi Apostolachi, s(î)nă Grecul ot Tutova, şi Ionaş din Bojéni[2], şi Mierăuţă din Coposéni[2], şi Simion, s(î)nă Liciul de Chiujdeşti, şi mul<ţi>[3] omen(i) bun(i) şi megiiaş(i) de pren pregiur.

Deci, de acmu înnainte, ca să le hie lor ocin[n]ă[1] şi moşie, şi lor, şi feciorilor lor şi nepoţilor săi, în véci de veac[2], neclătită[1].

Dec(i), pre mai mare credinţă, noi ne-am pus şi peceţile într-acestu zapis.

Dec(i), de acmu în<na>[3]inte[7], nime să nu să mai <a>[5]méstece[2] peste cestu zapis. Инак не будет.

Пис в Бръладу, в(ъ) л(ѣ)то ҳзрмд <7144/1636>, м(ѣ)с(а)ца юн(їи), к̄s <26> д(ь)н(и).

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: Zapis pre Sălceni, ot Bîrlad.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXXXVIII/3.

Orig., hîrtie (31, 3 x 21, 8 cm), difolio, filigran, pecetea tîrgului Bîrlad, avînd ca emblemă soarele înconjurat de trei peşti, iar în exergă legenda: † Печать тръга Бръладу, şi trei peceţi inelare, în fum.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/200 (foto.).

---

[1] "ă", redat prin ѫ.
[2] "é", redat prin а.
[3] Omis.
[4] "zapis", scris pe loc ras.
[5] Omis prin haplologie.
[6] "ea", redat prin а.
[7] "e", redat prin ѣ.

441 1636 (7144) iunie 29, Iaşi.

<†>[1] Io Vasilie voevod, bojiiu milostiu, <gospodar>[2] Zemli Moldavscoi. Scriem la boiarinul Domniei Meale[3], la Glhica spatariul. Dă<mu-ţ(i)>[4] ştire pentru Săndul Aniţ[5] vecini, ce se jăluescu [că] călugări de la mănăstire lui Toader Ră ...[6] că sîntem a lor de moşie, din Başeu, şi au fugit de la eşirea lui Barnovschi Vodă încoaci îi ai[7] în Dimileani[3].

Pentru aceaia[3], deacă[3] vei vedea cartea Domniei Meale[3], să socotiţi cu oameni buni: de să va afla că sîntu vecini de moşie călugărilor şi vor fi fugit din satul lor după eşirea lui Barnovschi Vod(ă)[8], să şi-i ia călugării, iar de-i va hi apucat eşirea lui Barnovschi voevod în Dimileani[3], să-i lasă călugării în paci. Cum vei afla naicu Direptul[9], cu acei oameni buni, aşa să-i socotiţi; şi să faci şi o scrisoare, să ne dai ştiri. Toi <pişem>[4] Gospodstva Mi; inaci[10] ne budet.

U Ias, let ҳзрмд[11] = 7144 <1636> iunie 29.

www.dacoromanica.ro

...[4] Sam Ghindă velul[12].
Dumitru <a scris>[1].

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Transcr. particulare, nr. 5.
Transcr., de Th. Holban, după orig., "găsit la răzeşii din Glodeni, prin anii 1927-1928"[13].

EDIŢII: Holban, *Două acte mold.*, p. 308 (text după orig., cu unele deosebiri faţă de transcr. de la Inst. de ist. "A. D. Xenopol", cea mai importantă fiind transformarea numelui satului "Dimileani" în "Dimideani", deşi acesta din urmă - azi Stroici, j. Botoşani (v. Gonţa, *Indice*, p. 78, sub voce) - se află, spre deosebire de primul, mult prea departe de satul Başeu).

---

[1] Completarea ns.
[2] Th. Holban a scris mai întîi silaba "gos-", pe care apoi a tăiat-o cu mai multe linii; să fi omis diacul acest cuvînt sau doc. era aici rupt ?
[3] În orig., probabil ѣ (ė).
[4] În copie, puncte de suspensie.
[5] Lectură greşită, pentru "rîndul a nişt(e)", щ (şt) putînd fi uşor confundat cu ц (ţ).
[6] "Ră ...", greşit pentru "Movilă". În unele doc. anterioare, m-rea Pantocrator este numită şi "Mănăstirea lui Toader Movilă" (*D. I. R.*, A, veacul XVII, vol. III, p. 41, nr. 67, şi vol. IV, p. 154, nr. 191).
[7] Desigur, descifrare greşită, în loc de: "în sat".
[8] Într. ns.
[9] Lectură greşită, pentru "mai cu dreptul".
[10] Probabil greşit, în loc de инак (altfel).
[11] Aşa în copie.
[12] Lectură greşită, pentru "g(o)sp(o)d(i)nă veleal".
[13] Îns. lui Th. Holban.

442 1636 (7144) iunie 30, Iaşi.

† Иw Басилїѣ воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Мwлдавскоѥ. Wж(ε) прїинде, прѣд Нами и прѣд усими нашеми молдавскиⷯ болѣри, великими и малими, нашему вѣрному болѣрин, Томаа великїѣ слоужѣрю, съ един запис за свѣдѣтелство wт людї добриⷯ, <wт>[1] Вшнашко Ръспоп wт Бодещ(и), и wт Гѣргицъ вътаⷯ wт Бодещ(и)[2] и wт инниⷯ людї добри, сице писучѣщаа и свѣдѣтелствоующа въ ним, ѥко прїинде прѣд нимиж(ε) Гєwргїѣ Прѣбичь, съ жена ег(о), Мариїника, дъщи Йлботъ, неким непонъжденi а ни присиловани, нъ по иⷯ доброю волно[3], и продали иⷯ правда wтн(и)на и дѣдн(и)ну, едно мѣсто лъбнаа[4] за виноград, у Гор Ласлъулаа, у Котнар. Та продали болѣриниь нашемь виш(ε) писанноме, Тома великїѣ слоужѣрю, радї шесту на десѣту злоти битиⷯ и един вол, цѣновал радї шесту вг(и), и една крав съ тел, радї читири вг(и).

Ино Г(о)сп(о)дств(о) Ми, ѥкож(ε) увидѣⷯом тотъ запис wт тїи людї добриⷯ, вѣровали есми и wт Нас дадоⷯому и вкрѣпиⷯому болѣрино нашемь виш(ε) реченноме, Тома вел сулѣрь, на таа виноград, <у Гор>[1] Ласлъула, како да бъдетъ ему съ въсѣм доⷯодому, правда wтн(и)ну, и викупленїѣ, и оурик и потвръжденїѣ, неворушено неколиже, на вѣки.

У Йс, в(ъ) л(ѣ)то ×ѕрмд юн(їε) к.

† Сам г(ос)п(о)д(и)нь велѣл.

† Пътрашко Башот(ъ) искал <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Гавреⷧ Ѡнчиⷧ[5] <писаⷧ>.

<Pe verso, ins. din sec. XVIII>: Ispisoc de o ţălina, de la Cotnar, din Dealul Laslăului, de la Prebici. 7144 <1636> iun(ie), 30 zile.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul nostru boier, Tomaa mare sulger, cu un zapis de mărturie de la oameni buni, <de la>[1] Eonaşco Răspop din Bodeşti, şi de la Gherghiţă vătah din Bodeşti şi de la alţi oameni buni, astfel scriind şi mărturisind în el, cum a venit înaintea lor Gheorghie Prébiciu, cu femeia lui, Mariica, fiica lui Albotă, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, un loc de ţelină pentru vie, în Dealul Laslăului, la Cotnari. Aceasta au vîndut boierului nostru mai susscris, Toma mare sulger, pentru şasesprezece zloţi bătuţi şi un, bou preţuit la şase ughi, şi o vacă cu viţel, de patru ughi.

Deci Domnia Mea, dacă am văzut acest zapis de la acei oameni buni, am crezut şi de la Noi am dat şi am întărit boierului nostru mai sus zis, Toma mare sulger, această vie, <din Dealul>[1] Laslăului, ca să-i fie cu tot venitul, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în veci.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> iunie 30.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă a iscălit <m. p.>.

Gavrel Onciul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, II/98.

Orig., hîrtie (31, 5 x 19, 5 cm), difolio, pecete mijlocie timbrată (diam. =4, 5 cm). Cu o trad., din 1840 septembrie 4, de Hrisant ieromonah.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/153 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 122-123 (text slav şi trad.); Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 24, nr. 108 (rez., după orig.); Ungureanu, *Cronica Cotnarilor*, între p. 144 şi 145 (fasc., prezentat greşit, ca fiind al unui doc. de la Eremia Movilă).

---

[1] Omis.

[2] După consoana finală, paieroc; v. şi mai sus.

[3] În loc de волю.

[4] Penultimul а, făcut din о.

[5] ч şi ѵ, în ligatură.

443 1636 (7144) iunie 30, Iaşi.

† Иѡ Ласиλїѣ воєводд, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Ѫwлдавскои. Adec(ă) s-au pîrît de faţ(ă), înnaintea Domnii Méle, sluga noastră, Bosiiuc diiacul, cu popa Cîrstea den Armăşéni[1] şi cu Măriia[2] şi cu Ştefăneas(ă) de acolea, prentru o bucat(ă) de ocin(ă) den Armăşéni[1], partea popei, lui Gavril, ce i să va alége; ce acea pate de ocin(ă) o au dat Gavril hină-sa, Măricuţii, cuconii slugii noastre, lui Bosiiuc, dzicîndu popa Cîrstea şi cu semninţiia lui, Măriia şi Ştefăneasă, că n-au dat popa G<av>[3]ril acea bucat(ă) de ocin(ă) den Armăşéni[1], la moartea lui, hină-sa. Iar

www.dacoromanica.ro

sluga noastră, Bosiiuc, au arătat înnaintea Domnii Méle un zapis făcut de mîna popei, lui Gavril, şi au adus şi mărturie oameni buni, megiiaş(i) den sus şi den gios, de au mărturisit cum au dat popa Gavril şi cu preuteasa lui acea parte de ocin(ă) den Armăşéni[1], ce să va alége partea lor, den vatra satului, şi den cîmpu, şi den vad de moar(ă), ce iaste în apa Armăşéni<lor>[4], şi den tot venitul. Acéia o au dat hină-sa, cuconii lui Bosiiuc.

<D>[4]ic(i), Domniia Mea, dec-am vădzut acel zapis şi acei megiiaş(i) mărturisindu, Dumnea Mea i-am credzut; dic(i), Domniia Mea încă am dat şi am întărit slugii noastre, ce-i mai sus scris(ă), lui Bosiiuc, acea parte de ocin(ă) den Armăşéni, să-i hie şi de la Noi ocin(ă) şi moşie, cu tot venitul. Iar popa Cîrstea şi seminţiia lui, Măriia şi Ştefăneas(ă), au rămas den toat(ă) légea, dennaintea Domnii Méle, iar Bosiiuc s-au îndireptat şi ş-au pus herîia, să-i hie lui direaptă ocin(ă) şi moşie, în véc(i). Altul să nu s(e).<a>[3]meste<ce>[5].

V Ѩс, л(ѣ)т(о) ×зрмѧ <7144/1636> юн(їѥ), ѧ <30> д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Гавриль Мътнаш вєл логоф(є)т m. p.

† Ѧупул <писал>.

<Pe verso, o ins. de la înc. sec. XIX>: De Armăşeni.

Arh. St. Bucureşti, Episc. Huşi, XXIX/1.
Orig., hîrtie (30 x 11,5 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată.
Ibidem, Ms. nr. 546 (Cond. Episc. Huşi), f. 84 v. - 85 r. (copie).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/81 (xero.).

EDIŢII: Melchisedek, *Chronica Huşilor (Appendice)*, p. 61 (rez. după copie);
Aricescu, *Indice*, II, p. 68,.nr. 1962 (rez. după orig.); *Catalog*, II, p. 243-244, nr. 1159 (rez.).

---

[1] "é", redat prin ѧ.
[2] "ă", redat prin ѫ.
[3] Omis.
[4] Rupt.
[5] Sub pecete.

444 <În. de 1636 iulie 3>.

† Adecă au venit Sîmion co feméia sa, Alexandra, fata lui Gavril Tiholoi. Mărturisăscu, cu cestu ispisoc al miu, cum am vîndot a mea direaptă ocină şi moşie din sat din [în] Prigorceni, ѡт волост(ѳ) Ѳаслою, partea Tiholoi, ce să va alége din tot locul, despre apus, de neme nevoitŭ nice împresuratŭ, ce de[1] a sa bonăvoe; şi o vîn[ă]dot lui Apostol Cehan, dereptŭ[2] 20 de taleri, bani buni.

Şi această tocmală s-au făcut denaintea a omeni boni, anume: diiaconul Bosie, şi Vasilie, şi Gavril Bénchea, şi Parca, şi Moisea şi Toader.

Dereptu acea, şi noi, vădzindu toc[ŭ]mală bună între denşii, noi încă ne am pos peceţile, ca să să ştie.

† Diiac<on>[3]ul Bosiiu.

Поп(ъ) Ѳасилїє писал.

www.dacoromanica.ro

<Pe veros-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Prigorceni; <şi una din prima jum. a sec. XIX>: Prigorceni. Dispri apus.

Arh. St. Mehedinţi, Col. "Dr. Constantin I. Istrati", I/101.
Orig., hîrtie (19 x 15, 5 cm), difolio, patru amprente digitale.
Arh. St. Iaşi, CDXX/8 (rez. din sec. XVII).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, nr. LXXIV, p. 49 (orig., nedatat, după *Ms. Surete*, XXXI, p. 330);
Col. "Istrati", p. 69, nr. 109 (rez.).

Datat după doc. de întărire (v. doc. urm.).

---

[1] "de", scris deasupra rîndului.
[2] Ultimul "c", redat prin ѣ.
[3] Omis.

445 1636 (7144) iulie 3, Iaşi.

† Иw Басилїѣ воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(є) тот истиниї слоугa наш, Йпост<ол Чиχан, ѕказо>[1]вал прѣд Нами един запис за свѣдителство, wт людї добри и слуги г(о)сп(о)д(а)рьскиχ, имѣ: Босїе дїакон, и Моисѣ>[1], и Басилїе, и Гаврил Бѣика, и Тоадер, и Парка и многи людї добри, како прїиде прѣд ними Симиwн, съ жена его, Йлеѯандра, дочка Гаврил(а) Тиχул(а), внука Коцеи[2], по иχ доброи волѣ, неким непонѹжденi, а ни присиловани, и продал(и) иχ правда wти(и)ни, въсѣ част ей, елико сѣ изберет, wт село Пригорчѣни, что ѵ в(о)л(о)ст(ѳ) Бaслую; тоа продал(и) Йпостолови Чиχанъ[2], за два десѣт и пет тал(ери) сребр(ъниχ).

Ино Ми, видѣвши его запис, а Ми вѣровали есми и, wт Нас, ещеж(є) дали и потвръдили есми слуг(ъ)[3] наш(ѳ), Йпостол Чиχан[2], тое прѣд реченида част Йлександри, дочка Тиχул(а) Гаврил(а), внука Коцеи, wт село Пригорчѣни, ка<к>[4]о да ест емѵ, и wт Нас, правда wти(и)ни, и викупленїе, <и>[5] ѵрик и потвръжденїе, съ въсем доχодом, непорошенiѵ николиж(є), на вѣки. И ни да с(ѣ) не ѵмишает.

Ѵ Йс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзрмд юл(їе) г.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил Йътиwш вел логоф(є)т <m. p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, această adevărată slugă a noastră, Apost<ol Cihan>[1], a arătat înaintea Noastră un zapis de mărturie de la oameni buni şi slugi domneşti, anume: Bosie diiac<on, şi Moisea>[1], şi Vasilie, şi Gavril Bénchea, şi Toader, şi Parca şi mulţi oameni buni, cum au venit înaintea lor Simion, cu soţia lui, Alexandra, fata lui Gavril Tihul, nepoata Cogei[2], de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vîndut ocina lor dreaptă, toată partea ei, cît se va alege, din satul Prigorcéni, care este în ţinutul Vasluiului; acesta au vîndut-o lui Apostol Cihan[2], pentru douăzeci şi cinci de taleri de argint.

www.dacoromanica.ro

Deci Noi, văzînd zapisul lor, Noi am crezut şi, de la Noi, încă am dat şi an întărit slugii noastre, Apostol Cihan[2], această de mai înainte zisă parte a Alexandrei fata lui Gavril Tihul, nepoata Cogei[2], din satul Prigorcéni, ca să-i fie lui, şi de la Noi dreaptă ocină şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, îr veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> iulie 3.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m. p.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Mehedinţi, Col. "Dr. C. I. Istrati", I/115.

Orig., hîrtie (32 x 25 cm), difolio, filigran, lipsă din primele două rînduri dreapta, restaurat, peeete mijlocie în ceară roşie.

Arh. St. Iaşi, CDXX/8 (rez., numai cu văleatul, într-un perilipsis, de la mij. sec. XIX, pentru Prigoreeni, ţ. Vaslui).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, nr. LXXXIX, p. 60-61 (trad.);
Col. "Istrati", p. 69-70, nr. 110 (rez.).

---

[1] Lipsă; completat după Ghibănescu (v. EDIŢII).
[2] Aşa în orig.
[3] Greşit, în loc de сѣвстѣ.
[4] Rupt.
[5] Omis.

446 1636 (7144) iulie 4.

Carte domnească, din anii 7144 <1636> iuli 4[1], prin care atîta să înţălegi că au avut atunce giudecată Comăneştii şi Vasîeştii cu Bejan pah(arnic), pentru poiana Buruenеşt(i), ce-au fost zălogită drept 45 jderi şi 5 boi, şi să înţălegi că s-au dat rămas pe Bejan din giudecată[2].

Arlı. St. Iaşi, Cond. K, nr. 371, f. 220 v.
Rez. în copia unei anaf. din 1804 martie 28.

---

[1] Urmează menţ.: "treeuţ(i) fiind pîră acum 169 di ani, dar de la cari domnu va fi nu s-au putut înţălegi, fiind din vechime ei ruptă la îneeput".

[2] Urmează menţ.: "iar alte cuvinte, ce vor fi fost la sfîrşitul aceştii cărţi, iarăş(i), fiind ruptă, nu să văd ce-au fost scrisă". Conţinutul actului poate fi întregit după rez. următor din aceeaşi eond., din 1646 august 8, prin eare Vasile Lupu voievod dă earte sătenilor din Comăneşti şi din Văsieşti să stăpîneaseă poiana Buruianul, pentru eă ei au dat lui Cîrstea vornic 45 de jderi şi 5 boi, pentru o moarte de om ee s-a făeut în această poiană, eare a fost a lui Bejan paharnic.

447 1636 (7144) iulie 6, Iaşi.

† Иw Басилїѣ воєводд, б(о)<ж>[1]їею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зємли Мwлдавскоu. Ѿж(є) прїидє, прѣд <Нд>[1]ми и прѣд ѳсими нашими болѣри,

www.dacoromanica.ro

Юрашко, с(ъ)нь поп Гаврил wт Гънещ(и), внук Стїѭн апрод, по <его>[1] доброи волю, неким непонужден, а ни присилован, и измѣнил[и] его правда wтн(и)нѫ и дѣд<н>[1](и)нѫ, въсѣ част дѣдѫ его, Стїѭн, wт село Гънещи, на Тутова, съ част ѵикѫ его, Мафтею. Тая измѣн<ѫ>[1]л[и] и дал[и] паѣмеником его, слѫгѣ нашемѫ, Фочѣ ѵрикар, и кнѣгини ег(о), Марїики, в<н>[1]ѫци Дръгънилъ и Дѫмитра. Й слѫг(а) наш, Фоча ѵрикар, и кнѣгинѣ его, Марїика, дали Юрашкови, вн<ук С>[1]тїѭн, въсѣ част нѫ wт част баба нѫ, Дѫмитра Дръгънилѣсъ, wт село Йръмещи, wт волwст Нем<ц>[1]цкомѫ, половина, и wт царину, и съ копанїе, и съ вътащине wт сѣножатї и съ вес приход.

Ино Ми, видѣвше нѫ доброе волное измѣнениѥ и правое>[1] междѫ ними токмалѫ, а Ми, <такождере и wт Нас>[1] дал(и) <и потврь>[2]дили есми слѵгѣ на<шему>[1] вниш(е) писанномѫ, Фочѣ ѵрикар, и кнѣгини ег(о), Марїика, тая прѣд реченна въсѣ част Ст<ї>[1]ѭн wт село Гънещи, wт част ѵюкѵ его, Мафтею, како да ест емѫ и wт Нас wтн(и)нѵ и правда и<з>[1]мѣнениѭ, съ въсем додохом, непорѫшенно николиж(е), на вѣки. И ни да сѣ не ѫмишает.

V Мс в(ъ) л(ѣ)т(о) ×зрмд юл(їе) s.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил М(ъ)тиаш вел логоф(е)т <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, Iuraşco, fiul popii Gavril din Găneşti, nepotul lui Stiian aprod, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a schimbat dreapta lui ocină şi dedină, toată partea bunicului său, Stiian, din satul Găneşti, pe Tutova, cu partea unchiului său, Mafteiu. Aceasta a schimbat-o şi a dat-o vărului său, slugii noastre, Focea uricar, şi cneaghinei lui, Mariica, nepoţii lui Drăgăilă şi ai Dumitrei. Iar sluga noastră, Focea uricar, şi cneaghina lui, Mariica, au dat lui Iuraşco, nepotul lui <S>[1]tiian, toată partea lor din satul Arămeşti, din ţinutul Neamţului, jumătate din partea bunicii lor, Dumitra Drăgăileasă, şi din ţarină, şi cu săpătură, şi cu vătaştine din fineţe şi cu tot venitul.

Deci Noi, văzînd schimbul lor de bunăvoe şi tocmeala <dreaptă>[1] între ei, Noi, <de asemenea, şi de la Noi>[1] am dat <şi>[2] am întărit slugii noastre mai sussсrise, Focea uricar, şi cneaghinei lui, Mariica, această înainte zisă, toată partea lui St<i>[1]ian din satul Găneşti, din partea unchiului său, Mafteiu, ca să-i fie şi de la Noi ocină şi schimb drept, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> iulie 6.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiiaş mare logofăt m. p.

† Ianachi <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIV/11 a.

Orig., hîrtie (32 x 19 cm), rupt la îndoituri, restaurat, în patru fragmente, peeste mijlocie în ceară roşie, stricată, dar imprimată pe ambele laturi ale doc.; iniţial, o parte a acestui doc. figura la cota CLXXIV/4.

Ibidem, CLXXIV/11 b (trad., din 1823 mai 19, de Ioan Stamate, cu data de zi: 5); CLXXIV/25, f. 1 r. (trad. prescurtată, cu data de zi: 5, într-un perilipsis de la înc. sec. XIX).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/201 (foto.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor,* 1908, p. 166 (rez., după orig., şi rez., după trad., cu data de zi: 5).

www.dacoromanica.ro

[1] Rupt.
[2] Şters.

448 1636 (7144) iulie 7, Iaşi.

† Иw Ѣасилїѣ воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(є) пріидошѣ, прад Нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, слуги нашим, Дръган апрод и Ѩлбѹл и брат ег(о), Ифрим, и племеници их, Ѩрсънїѣ, и тѣгали са за лице прѣд Нами съ болѣрии наш, Симиwи Гєука бив медєлничар, радї три частї за wти(и)ни wт село Пъѹлещи, что ѵ в(о)лости Тутовѣ, на рѣца Смилъ, рѣкжщи слѹги нашим виш(є) писаниим аж(є) єст имь правда wти(и)на и д҃ѣд(и)на и[и] кѹпежна и ѹпрѣсєловает им Гєука мед(єлничар) тих частї за wти(и)ни, без икое дѣло. И болѣрииѵ наш, Симиwи Гєука, тако казал прад Нами, аж(є) єсту емѹ, тотї частї за wти(и)нѹ, права купежио wт иних племеници их, wт Станка и wт внуци Мургоч Тофлѣ, и ѹказовал прѣд Нами и исписок за купежно wт Стефанна Томшѣ воєвода. И слуги нашим, Дръган ап(род) и Ѩлбѹл, съ ниих братїах их, wни ѹказовали прѣд Нами арѹги запис[т], за купежиина и за искѹплена, wт Ѳремїа Могила воєвода и wт Симєwи Могила воєвода, писаще како искѹповал(и) та wти(н)нѹ wт вєкѹ их, Иwн, с(ъ)ин Гангур, и wт тютка их, Ѩниица, и wт Гоѭн, и арѹгад част купил(и) wт племеиникове их, Исак, и wт Дѹмитрашко, и wт поп Глигорїє и wт с(ъ)н(о)вє Динъ, внуци Мѵ<р>[1]гоч Тофлѣ, радї єдиа сто и пет десѣт злоти битих.

Ино, Г(о)сп(о)д(ст)в(о) Ми и въсег(о) нашег(о) Съвѣта съдихом на нъих по правдою и по законна земскои и тако w[т]брѣтохом им закои како да имают дръжати тих частї за wти(и)ни слуги наш(и), Дръган, и Ѩлбѹл, и Ифрим и Ѩрсънїѣ, съ ниих братї их, почто wни имают стараг(о) нарѣдєнїѣ, wт Ѳремїа Могила воєвода и wт Семєwи Могила воєвода. Таж(є), болѣрииѵ наш(є), Симиwи Гєука мед(єлничар), wи зостал wт прѣд Нами и wт вес закона земскаг(о), а слѹги нашим виш(є) писани, wни ѹправили с(а) и поставили соби ферѣю в вистѣр Г(о)с(по)д(ст)в(а) Ми, како да имают wни дръжати соби их правда wти(и)на и д҃ѣди(и)на, тои више [прѣд] речении три частї wт село Пъѹлещи, съ въсѣм доходом.

И болѣрииѵ наш, Симиwи Гєука, да не имает wт силѣ на прѣд ни єдио трѣбѵ вмишати с(а) въ тих частї частї а ни маи[2] тѣгати за сїа тѣж николиж(є), на вѣки. И тотї нарѣдєнїѣ, что имал Гєука wт Стефана Томшѣвич, възѣли wт иег(о) и исписал wт них тих частї за wти(и)нѹ wт[3] Дивди Г(о)сп(о)д(ста) Ми. Ино, аще проѹлѣет са въ нѣкаа врѣме нѣких нарѣдєнїѣ до болѣрии наш, Симиои Гєука, на тих частї за wти(и)ни, да съ не вѣрует, нъ[5] да са wрвает. И ни да с(а) не вмишает прѣд сим листом наш.

Ѯ Іс, в(ъ) л(ѣ)то ҳ҃зрмд юл(їє) з҃.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ вєдал.

† Гаврил м(ъ)тиш вел логофет <m. p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, slugile noastre, Drăgan aprod şi Albul şi fratele lui, Ifrim, şi văru! lor, Arsănie, şi s-au pîrît de faţă

www.dacoromanica.ro

înaintea Noastră cu boierul nostru, Simion Gheuca fost medlnicer, pentru trei părţi de ocină din satul Păuleşti, care este în ţinutul Tutova, pe rîul Simila, spunînd slugile noastre mai susscrise că le sînt dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură şi le cotropeşte Gheuca medelnicer aceste părţi de ocină, fără nici o treabă. Iar boierul nostru, Simion Gheuca, aşa a zis înaintea Noastră, că-i sînt aceste părţi de ocină dreaptă cumpărătură de la alţi veri ai lor, de la Stanca şi de la nepoţii lui Murgoci Toflea, şi a arătat înaintea Noastră şi ispisocul de cumpărătură de la Ştefan Tomşea voievod. Iar slugile noastre, Drăgan aprod şi Albul, cu alţi fraţi ai lor, ei au arătat înaintea Noastră alt zapis de cumpărătură şi de răscumpărare de la Eremiia Moghila voievod şi de la Simeon Moghila voievod, scriind că a răscumpărat această ocină de la unchiul lor, Ion, fiul lui Gangur, şi de la mătuşa lor, Anniţa, şi de la Goian, şi altă parte au cumpărat-o de la verii lor, Isac, şi de la Dumitraşco, şi de la popa Gligorie şi de la fiii Dinei, nepoţii lui Murgoci Toflea, pentru o sută şi cinci zeci zloţi bătuţi.

Deci, Domnia Mea şi tot Sfatul nostru i-am judecat după dreptate şi după legea ţării şi aşa le-am aflat lege ca să stăpînească aceste părţi de ocină slugile noastre, Drăgan, şi Albul, şi Ifrim şi Arsănie, cu alţi fraţi ai lor, pentru că ei au drese vechi, de la Eremiia Moghilă voievod şi de la Semeon Moghila voievod. Astfel, boierul nostru, Simion Gheuca medelnicer, el a rămas dinaintea Noastră şi din toată legea ţării, iar slugile noastre mai susscrise, ei s-au îndreptat şi şi-au pus ferîe în visteria Domniei Mele, ca să aibă ei a-şi stăpîni dreapta lor ocină şi dedină, acele mai sus [înainte] zise trei părţi din satul Păuleşti, cu tot venitul.

Iar boierul nostru, Simion Gheuca, să nu aibă de acum înainte nici o treabă a se amesteca în aceste părţi şi nici a mai[2] pîrî pentru această pîră niciodată, în veci. Iar acele drese, pe care le-a avut Gheuca de la Ştefan Tomşevici, s-au luat de la el şi s-au şters din ele aceste părţi de ocină de[3] Divanul Domniei Mele. Deci, dacă se vor ivi în vreo vreme nişte drese la boierul nostru, Simion Gheuca, pentru aceste părţi de ocină, să nu se creadă, ci să se rupă. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> iulie 7.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt <m. p.>.

<Pe verso, o ins. din prima jumătate a sec. XIX>: 7144<1636>. Ot Negruzeşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLI/19.
Orig., hîrtie (38,8 x 25,3 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută.
Ibidem, CXLIV/III (trad.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/202 (foto.).

EDIŢII: "Creşterea colecţiunilor", 1912, p. 113 (rez. după trad.).

---

[1] Omis.
[2] Aşa în orig.
[3] Greşit, în loc de ѣ (în).
[4] Greşit, pentru ѣ
[5] Adăugat ulterior în rînd.

www.dacoromanica.ro

449 1636 (7144) iulie 7, Iaşi.

Suret di pi carte g(o)sp(o)d vechi, de la Vasîlii v(oie)v(o)d, scrisă în Eş(i), la let 7144 <1636> iulii 7.

Noi[1] Vasîlii voivodu, cu mila lui Dumnezău, domn Ţărîi Moldovii. Dat-amu carte Domnii Meli slugii Domnii Meli, lui Prodanu aprodul[2], să fii tare şi puternic, cu carte Domniii Mele, a opri şi a ţine părţile de ocină a lui Cadirco[3], ce să va alegi din sat din <Rujaviniţ(i)>[4] şi din Horbineşti, cumu vor spuni dresăle, ce ari de la Petru v(oie)vod şi de la Aronu Vodă, aşa să sibă a ţine a lua a zăce.

Şi nimine să nu cutezi a ţine sau a opri, înnainte cărţii Domniii Meli. Iar cui va păre cu strîmbul, să vie de faţ(ă) şi să-ş(i) aducă dresăle, înnainte Porţii Domniei Meli. Într-alt chip să nu fii.

Domnul au zis[5].

[L(ocul) p(eceţii) g(os)pod][6].

Din limba sîrbască s-au tălmăcit de Ion Stamate pitar, Eş(i), 1820 iuli 3.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DXCII/223.
Traducere.
Ibidem, DXCII/222 (copie după trad., de la înc. sec. XIX, adeverită de Vasile Cocială).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/203 a, b (foto. după trad. şi după copie).

---

[1] Pentru Hw ("Io").
[2] În copie (v. *descr. arheogr.*): "Apostol".
[3] În copie: "adecă ...".
[4] În text, menţ. trad.: "lipsă"; completat după copie.
[5] În copie: "au poroncit".
[6] Menţ. trad.

450 <În. de 1636 (7144) iulie 9>.

O mărturii fără let, de la Dumitru ce-au fost vor(ni)c i Lungul aramş, pe cum li-au mărturisît oamenii cari au fostu cînd au hotărît Dumitraşco Gheuca[1] vor(ni)c moşiia Oşeştii, la <a>[2]ci<l>[2] loc de mănăstirc <ce>[3] să chiamă Rafail(a), cum pre acel loc s-au făcut şi nişti morţi de om şi au plătit moşii şi părinţii Porcii şi a frăţine-său, Postolachi, şi acum, la acest hotar[4], iar au cheltuit numai Porce şi cu Postolache cîtăva cheltuială cu hotarnicul şi cu oamenii maturi. Deci ei, dacă au văzut atîţa oameni buni bătrîni mărtirisînd cu sufletile lor, cum au plătit aceli morţi de om, le-au făcut ace mărturiie, ca să aibă Porce şi Postolachi a ţine ocina şi poenile şi acel loc de mănăstiri, cu pomăt, dispre alţi răzăş(i), pîr(ă) vor întoarce pe aceli morţi de om şi cheltuiala ce-au făcut la hotărît ...[5].

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 369, f. 83 r.-v., coloana dreaptă, nr. 1.
Rez., în copia unei anaf. din 1801 iunie 5.

www.dacoromanica.ro

Datat după întărirea domnească din 1636 (7144) iulie 9 (v. doc. urm.); Această mărturie se deosebeşte de cea anterioară (v. doc. nr. 361), deoarece menţionează o "moarte de om", săvîrşită pe locul disputat, omisă de raportul iniţial.

---

[1] Deşi întărirea domnească citată mai sus menţionează ca hotarnic pe Dumitru Leoa, în timp ce Dumitraşco Gheuca apare doar ca pretendent al locului disputat; este totuşi de admis că, înainte de cazul judecat acum, avusese loc o altă hotărnicire, efectuată chiar de Dumitraşco Gheuca.

[2] Omis prin haplologie.

[3] Compl. ns.

[4] În loc de "hotărît" (v. mai jos).

[5] Urmează menţ. rezumatului: "Cum pre largu arată mărturiia aceia".

451 1636 (7144) iulie 9, Iaşi.

† Иw Басилїє воєводѧ, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adecă au venit înnaintea Noastră şi înnaintea alor noştri moldoveneşti boiari, la cei mari şi la cei mici, slugile noastre, Porcea[1] şi cu frate-său, cu Postolachi, ficiorii Tomei, nepoţii Dolcăi, şi alţi răzeşi ai lor, cu toţi nepoţii Dolcăi, şi s-au pîrît de faţi, înnaintea[1] Domniei Méli, cu boiarinul nostru, cu Dumitraşco Gheuca ce au fostu vornic, şi cu alte simenţii a lui Caraghiuzel[2], pentru o bucată de loc, unde au fostu mănăstirea Rafaila, şi cu poiană înpregiurul acelui loc şi cu pométe, ce iaste în hotarul satului Oşeştilor, pre Stemnic, în ţinutul Vasluiului, dzicîndu slugile noastre, ce mai sus scriu, că le iaste lor acel loc direaptă ocină şi moşie şi le-au făcut lor mare înpresurătur(ă) Carachizel[2]. Iar boiarinul nostru, Dumitraşco Gheuca vornicul, aşea[1] au dzis, înnaintea Noastră, că i-i lui direaptă ocină şi dare şi miluire de la Bogdan Vodă şi au arătat şi uric de la Bogdan Vod(ă), ficiorul lui Alexandru Vod(ă).

Deci, Domniia Mea[1] şi cu tot Svatul Domniei Méle am socotit şi am ales pre boiarinul Domniei Méle, pre Dumitru Leoa ce au fostu vornic şi pre Lungul armaşul, şi i-am trimăs acolo, cu cartea Domniei Méle, ca s(ă) strîngă oameni buni şi bătrîni, din pregiur megiiaş(i), să socotească de rîndul acelui loc de mănăstire; de să va afla c-au fostu loc domnescu, să fie a lui Dumitraşco vornicul, iar de nu va hi fostu loc domnescu, să ne dea ştir(e).

Deci, boiarinul nostru, Dumitru Leoa vornicul, şi cu Lungul armaşul, au mărsu acolo, cu mulţi oameni buni, şi au socotit de rîndul acelui loc, ce să cheamă Rafail(a), şi aşea[1] au aflat cu sufletele lor, cum iaste acel loc direaptă ocină şi moşie a Porcei şi a lui Postolachi, ficiorii Tomei, şi altor oameni a lor, din hotarul satului Oşeştilor; nu iaste loc domnescu.

Derept acea, boiarinul nostru, Dumitraşco Gheuca vornicul, şi cu toate semenţiile lui Carachizel[2], ei au rămas dinaintea Noastră şi din toată légea[1] ţărîi. Iar slugile noastre, Porcea şi frate-său, Postolachi, şi alţi oameni a lor, ei s-au îndireptat şi ş-au pus herîia în vistériul Domniei Méle.

Deci, de acmu înnainte, ca s(ă) aibă a-ş(i) ţinea ei ocina şi mo<ş>[3]iia lor, acel loc, unde au fostu mănăstirea R<a>[3]fail(a), şi cu poian(ă) prin pregiurul acelui loc şi cu pométe şi cu tot vinitul.

Iar boiarinul nostru, Dumitraşco Gheuca vornicul, şi cu alte semenţii a lui Car(a)ghiuzel[2], ca s(ă) nu mai aibă treabă a să amesteca într-acela loc, unde să cheamă Rafail(a), nic(i) a mai pîrî de aceasta pîr(ă) nic(i)odată, în vec(i)[4], preste cartea[1] Domniei Mél(e)[5].

www.dacoromanica.ro

Iar acel uric, ce au avut Dumitraşco Gheuca de la Bogdan Vod(ă) şi de întăritur(ă) de la Domniia Mea, luatu-s-au de la dînsu şi s-au ruptu[6] din[7] Divan. Deci, de să vor ivi niscar(i) dirése[le] la vornicul Gheuca şi uric(e), sau la alte semenţii a lui Caraghiuzel[2] pre acel loc, să nu s(e) creadză, ce să s(e) rupă. Şi altu nime să nu s(e) améstec(e) prest(e) cartea noastră.

✠ Їс, в(ъ) л(ѣ)то хзрмд <7144/1636> юл(їѳ) ѳ <9>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлл.

† Гаврил Мътиаш вел логоѳєт m. p.

† Думитрашко <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: Zapisul Rafail(ei), să s(e) ştie; <şi una din prima jum. a sec. XIX>: No. 3. 7144 <1636> iulie. Vasili v(oie)voda.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Socola, V/6.

Orig., hîrtie (39 x 26 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată.

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 369, f. 83 v. - 84 r., coloana stîngă, nr. 4 (rez., într-o anaf. din 1801 iunie 5); ibidem, Anaf. nr. 62, f. 69 r. (menţ.)

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/82 a, b, c (xero.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, III, nr. III/2, p. 44 (menţ.); VI, p. 244, nr. 13/3 (menţ. după rez. din Cond. K, nr. 369);

Catalog, II, p. 244, nr. 1161 (rez.).

---

[1] "ea", redat prin ѧ.

[2] "e", redat prin ѣ.

[3] Rupt.

[4] вѣ ("ve"), transformat din alte litere.

[5] "é", redat prin ѧ.

[6] "r", scris peste un "d".

[7] Aşa în orig.

452 1636 (7144) iulie 9.

O mărturie a lui Dumitraşc(o) Şoldan i a altor boeri, din leat 7144 <1636> iuli 9, întru care arată că au venit înaintea lor Antimiia Pătrăşcioae, fata Anglielinii, strănepoată lui Şoldan i Stan vist(iernic), şi, de a ei bunăvoe, au vîndut a sa ocină, din a treia parte din satul Şăndreni şi din Ezărul Albu şi a treia parte din seliştea Negreştilor, ce iaste pe Prut, şi cu tot venitul, lui Efrim Hăjdău, drept 200 taleri.

Arh. St. Iaşi, Ms. nr. 65 (Cond. Şcheiană), f. 231 r., nr. 2.

Copie modernă, de Olga Sturdza, a unui rez. vechi dintr-un opis de doc. din ţ. Hotinului, ale fam. Sturza.

Bibl. Centr. Univ. "M. Eminescu"-Iaşi, doc. nr. 414, f. 1 r., nr. 2 (copie modernă, a aceluiaşi rez.).

www.dacoromanica.ro

Suret de pi ispisocul sîrbăscu, di la Vasîli Vodă, din velet 7144 <1636> iuli 10.

Adică au venit, înnainte Noastră şi înnainte a tuturor al<or>[1] noştri moldovineşti boeri, mari şi mici, sluga noastră, Ionaşcu Hasnăş, cu zapis di nişti părţi di la nişti neamuri al(e) lui, oameni buni şi voinici dinainte [lor], anumi: Ion Hanul[2], şi di la Neagul, şi di la Rotopană sulg(er), şi di la Sculeş vătav, şi di la Isac Stîrce, şi di la Vrabie vătav, şi di la Vasîli Curlat[3] diiacul şi di la mulţi oameni buni şi hotarnici, scriind şi mărturisind într-acestu zapis precum au venit înnainte lor Tudosca, fata lui Nicorici Hermeziu, şi Lupaşco, sîn Toader di la Ocniţa, nepot lui Nicorici, şi di a lor bun(ă)voi, de nimi sîliţi, nici asupriţ(i), nici înpresuraţi, şi-au vîndut a lor draptă ocină şi moşie di sat Hăsnăşănii, ci esti la ţin(u)t(ul) Sorocii, pi apa Coboltii, părţili lor, ci li să tragi di pi moaşi-şa lor, Acsana, ce-au avut tot di pi parte lui [a] Hasnăş; au vîndut slugii noastri, lui Ionaşcu Hasnăş, toati părţili lor, drept 132 di taleri, cari moşii esti la gura văii Rădului Spăimos[4], ce înblă pi amîndoi părţili Coboltii.

Şi Noi, daci[4] am văzut acest zapis <de>[1] mărturii di la atîţa oameni buni şi vonici <di>[1]nainte [lor], am crezut şi, di li Noi am dat ş-am întărit slugii noastri, lui Ionaşco Hasnăş, pi aceli di mai sus pomeniti părţi de moşii, sat(ul) întreg Hăsnăşănii, pi apa Coboltii, cu loc di heleşteu în apa Coboltii, ce înblă pi amîndoo părţile Coboltii, ca să-i fii di la Domnie Me lu[lu]i dreaptă moşii, şi cumpărătură, şi uricu di întăritură, cu tot venitul, niclătit nici odinioară, în veci. Aceasta am dat, să s(e) ştii.

Sîngur domnul au învăţat[6].

Şi esti iscălit di Gavrilaş vel logofăt.

Şi esti scris di un Dumitraşcu.

Iar acmu, acestu suret, di pi acel ispisoc sîrbăscu, l-am scris eu, Sîmion Cheşco uricari, la velet 7268 <1760> mai 14.

Întocmai după suretu.

...[7].

Arh. Centr. de Stat-Chişinău, Fond 220, op. 1, doc. 209.
Copie după trad.
Ibidem, doc. 208 (altă copie după trad.).
Arh. St. Iaşi, CDXVI/54 (menţ., în copia unei cărţi domneşti din 1778 iulie); CDXVI/293, f. 1 r. (rez., într-un izvod de doc. al moşiei Hăsnăşeni, de la înc. sec. XIX); CDXVIII/100, f. 1 r. (rez., într-un izvod din 1814) - toate cu data de lună "iunie".

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, IX, nr. LXXI, p. 164-165 (trad. din 1760, ce se afla în Acta Catargiu, după copia din *Ms. Surete*, XXV, p. 690, cu data de zi "5"); Boga, *Doc. basarabene*, VII, nr. XL, p. 42-43 (aceeaşi copie); *Moldova*, III, nr. 171, p. 358-359 (aceeaşi copie, cu litere ruseşti, şi trad. rusă).

Data şi locul de emitere al acestei copii pot fi suspectate de neautenticitate, dacă le comparăm cu cele ale doc. nr. 431: 1636 (7144) *iunie* 10, <*Succava*>, cuprinzînd menţionarea unui alt zapis, dar adeverit de aceiaşi martori. În lipsa unor probe mai elocvente, am luat, totuşi, în considerare datele sub care ne-au parvenit.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

[2] În doc. din 1636 (7144) iunie 10 (nr. 431), menţionînd aceiaşi martori: "Hîn(sar)", ceea ce pare verosimil, avînd în vedere prezenţa, printre aceştia, a "voinicilor dinainte".

[3] Greşit, pentru "Corlat".

[4] În loc de: "Spinos"?

[5] În loc de: "dacă".

[6] Expresie definind rolul logofătului; în loc de: "au poruncit", "au zis" sau "au spus".

[7] Isc. indescifr.

454 1636 (7144) iulie 10, Iaşi.

Copie.

Noi[1], Vasilie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domn Ţării Moldaviei. Scriem Domnie Ma[2] la sluga noastră, Toader ot Drăgoteni, şi la Pătraşco, şi la ...[2]. Dămu-vă ştire că s-au jăluit, înnainte Domniei Meli, Ionaşco de Todereşti şi Gheorghii ot tam pre Căruvan şi pre Ştefan Borşe <pentru părţile lor>[3] de Balasineşti şi de Tîmpeşti. Viind înnainte Domniei Meli, au arătat că au şi ei ocină cu dînşii.

Drept aceia, dacă veţ(i) vide carte Domniei Meli, iar voi să <so>[4]cotaţ(i)[2] cu oameni buni ...[2] <ce să>[5] vine parte lor, să o alegeţ(i) şi să li o las(e) în paci alţi răzăş(i).

Iar cui s-a păre cu strîmbul dintr-acel răzăş(i), iar voi să le daţ(i) zi, să stei de faţă înnainte Divanului Domniei Meli, şi să le faceţ(i) carte de zi, întru care să scrie zioa. Şi într-alt chip să nu fie.

În Iaşi, 7144 <1636> iuli 10.

Сам г(ос)пwд(ннъ) вслпл.

[L(ocul) p(eceţii)][6].

Orighinalul să află la isprav(ni)cu(l) Costandin Horhaz.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXCV/35.

Copie din prima jum. a sec. XIX.

Ibidem, A. N., MMCMV/7, nr. 3 (rez., cu data de lună greşită: "iunie", dar cu menţionarea clară a scopului poruncii domneşti: "alegerea părţilor" celor doi jeluitori din satele "Tîmpeşti şi Balasînesti".

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/204 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, Supl. I, p. 188, nr. 551 (rez., după rz. de la A. N., cu aceeaşi greşeală de dată).

---

[1] Pentru Ив ("Io").

[2] Aşa în copie.

[3] Întregit după sens şi după rez. (v. *descr. arheogr.).*

[4] Omis.

[5] Completarea ns.

[6] Menţ. copistului.

www.dacoromanica.ro

† Иш Басилїе воє<в>[1]ода, в(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мшлдавскои. Dat-am cartea[2] Domniei Méle lui Ştefan spre acéia, ca s(ă) fie tare şi putérnic, cu cartea <D>[1]omniei Méle, a ţinea şi a opri a lui direaptă ocină şi moş<ie>[1] din sat din Lăzăşti, ce s(ă) va alége partea lui, şi o livad(ă), ce să cheamă Ochişor<u>[1]l, şi cu alte poeni, ce sintu înpregiur, în gura Văii Négre, pentru căce au dat pentru acéle poeni doaodzeci şi doi de taleri, pentru ca s(ă) aibă el a ţ<i>[1]nea acéle poeni, pînă-i <vo>[1]r întoarce alţi răzeşi[3] partea lui. Iar pînă nu-i vor înt<oarce>[1], nime să nu aibă nici o trabă[4].

И комѣ са <менѣет кривдѣ>[1], да имлют стати лицн прѣд Г(оспо)дств(а) Ми[5]. Инак не бѣдет.

И Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> юл(їе) аї <11>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел<ѣл>[1].

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т m. p.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXX/65.

Orig., hîrtie (cca 27 x 19 cm), filigran, deteriorat, pecete mijlocie în chinovar, parţial imprimată.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/205 (foto.).

---

[1] Rupt.

[2] "ea", redat prin а.

[3] "e", redat prin ѣ.

[4] Aşa în orig.

[5] "Şi cui i se <va părea cu strîmbul>, să stea de faţă înaintea Domniei Mele".

456 1636 (7144) iulie 12, Iaşi.

† Иш Басилїе воєвода, в(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мшлдавскои. Пишем Г(о)сп(о)дст(во) Ми слвги<м>[1] нашим, Костантин Чогола, врѣдник шт Ботъшѣни, и Борвлѣи(вл) врикар. Dămu-v(ă) ştire că s-au pîrît de faţi, înaintea Domniei Méle, slugile noastre, Onciul Iur[r]aşco şi cu Dumitraşco, ginerele lui Rugin(ă), pentru o bucată[2] de hotar, dzicîndu Onciul că-i iaste lui direaptă ocin(ă) şi moşie din hotarul Şendricénilor, iar Dumitraşco şi cu alţi fraţi a lui aşea au dzis, că li-i lor dare şi miluire, cum au arătat şi uric de la Pătru Vod(ă), din hotarul Şilişăului.

Pentru acéia, deaca veţi vedea cartea Domniei Méle, iar voi <s>[3]ă strîngeţ(i) oameni buni, bătrîni, din prenpregiur megiia<ş(i)>[3], şi din Dorohoiu, carei vor hi oameni buni, şi să mergeţ(i) la acéle hotar(e), să socotiţi pre acel uric de la Pătru Vod(ă), pre unde va spune în sémne şi pre unde au hotărît Gheorghie pîrcălabul şi cu alţi oameni[4] buni pre acéla hotar; să socotiţi cum veţi afla mai cu direptul, nemărui să nu făţăriţi. Şi, deaca veţi alége, să puneţi sămne şi să faceţi scrisoare, să ne daţi ştir(e). Тои пишем Г(ос)п(о)дств(о) Ми. Инак не вчените!

И Ис, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> юл(їе) вї <12>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вслѣл.

† Гаврил Мътиаш вел лог(о)ф(е)т <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† Дѣмитрѵ <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Лист до Чоголѣ Костантин вориик и Борълѣн(ѳл) ѳрикар, за хотар Шєндричѣн(и)[5].

Arh. St. Iaşi, CDXXIII/30.

Orig., hîrtie (33,5 x 20,5 cm), rupt şi lipit la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Ibidem, CDXXIII/29 (copie de la sf. sec. XIX); CLXII/9, f. 1 v. (rez., în copia din 1843 a unei cărţi de judecată a Divanului, din 1784 octombrie 6); DCCLV/86, f. 1 r., nr. 22 (menţ., din 1842 aprilie 2, într-o "catagrafie" a scrisorilor moşiei Şendriceni).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/154 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XXIII, p. 20 (orig.).

---

[1] Omis.

[2] "o bu-", scris peste alt cuvînt.

[3] Rupt.

[4] "a" scris ulterior, înghesuit, în rînd, iar "e" scris peste altă literă.

[5] "Carte către Ciogolea Costantin vornic şi Borălean(ul) uricar, pentru hotarul Şendricénilor".

457 1636 (7144) iulie 12, Iaşi.

† Ѡ Василїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Молдавскои. Dat-am cartea Domnii Méle părintelui şi rugătoriului nostru, egumenului şi a tot săborul de la mănăstire de la S(vea)tii Sava, şi <pe>[1] cine vor trimite, ca să hie tari şi putérnic(i), cu cartea Domnii Méle, a ţinea şi a-ş(i) apăra a lor dirépte sate şi miluire, ce au ei de la postelnicul Enachi, [pre] anume satele: Răciuleştii, la ţînutul Fălciiului, şi Bechénii şi Budeştii, la Chighéc(i), şi Furteştii[2], iar(ă) la Fălciiu, cum le va alége şi le va hotărî al nostru credincios boiarin, Răcoviţă Cihan logofătul, ei să ţie preacolo, cu tot venitul. Altu nime să n-aibă treabă şi améstec cu acélia hotară, ce numai călugherii de la svînta mănăstire să aibă a le lua a dzécea din ţarină şi din finaţ şi din tot locul.

Iar de le va părea cuiva vro strîmbătate, ei vor veni de-ş(i) vor întreba, înnaintea Dumi Méle. Şi nime să nu [le] cutéze a le ţinea ş-a le opri preste cartea Dumi Mél(e).

V Ѳс, л(ѣ)т(о) ×зрмд <7144/1636> юл(їє) ѣї <12>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Фочѣ <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava-Iaşi, XLIII/3 b.

Orig., hîrtie (31 x 22 cm), difolio, filigran, scris pe f. a doua a doc. urm., din 1636 iulie 13, nevalidat.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/83 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 244, nr. 1162 (rez.).

Fără pecete şi fără iscăliturile domnului şi logofătului, documentul se prezintă lipsit de valoarea juridică necesară. De altfel, în doc. de întărire din 1635 martie 27 (v. nr. 76), printre

www.dacoromanica.ro

satele primite de mănăstire de la Enache postelnic nu figurează decît Furteştii şi Budeştii. Este posibil, de aceea, ca pretenţiile de stăpînire ale mănăstirii asupra celorlalte două sate să fi comportat obiecţii, mai ales că unul din acestea, şi anume Răciuleşti, apare, în 1644, ca răzeşesc (v. *Catalog*, II, nr. 1713). A doua zi, s-a impus, astfel, refacerea actului (v. doc. urm.) într-o formă restrînsă, porunca domnească limitîndu-se la un singur sat, Furteşti, deşi, şi în acest caz, existau, aşa cum denotă una din formulele finale, contestaţii.

[1] Omis.
[2] În doc. urm.: "Furdeşti".

458 1636 (7144) iulie 13, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскwи. Dat-am carte Domniei Méle rugătoriului nostru, egumănului de la S(vea)tii Sava, ca să fie tare şi putérnic, cu carte Domniei Méle, a ţinea şi a opri a sa direaptă ocină şi cumpărătură, satul Furdeşti[1], şi să aibă a lua pîine de[2] a dzéc(ea).

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie de faţă, înnainte Domnii[i] Méle, să-ş(i) întrébe cu egumănul şi să-ş(i) aduc(ă) şi dirés(e), cine ce va avea pre acel sat.

И никто да не смѣет дръжати или wпирати прѣд сим листом Г(ос)п(о)дства Ми.

V Йс, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> юл(їе) гї <13>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Фочѣ писал>[3].

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. ulterioară>: Του Βασιλη βοηβουτα δια να χοταρισουν το Φουρτεστη. λβ–ου. ζρμδ ιουλ<ι>[4]ου ιγ[5].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava-Iaşi, XLIII/3 a.
Orig., hîrtie (31 x 22 cm), difolio, filigran, scris pe recto-ul primei f. a doc. ant., din 1636 iulie 12, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/85, (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II p. 244, nr 1163 (rez.).

[1] În doc. ant.: "Furteşti".
[2] "c", redat prin ѣ.
[3] Acelaşi scris ca în doc. ant., semnat de "Focea".
[4] Omis.
[5] "<Cartea>[4] lui Vasile voievod ca să hotărnicească <moşia>[4] Furteşti. Al treizecişidoilea. 7144 <1636> iulie 13".

459 1636 (7144) iulie 13, Iaşi.

† И<w>[1] Басилїє воєвода, б(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоu. Gж(є) Г(о)сп(о)дств(о) Ми дали есмъ м(о)л(є)бници нашим, калвгером wт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир називаєт са Скит Дръгвшан(н), єдеж(є) єст храм С(вѣ)т(о)г(о) и славн(о)го пр(о)р^ка и пр(ѣ)д(ѣ)т(є)чє, Кр(ъ)ст(нтє)ла

www.dacoromanica.ro

Иѡана, съ иχ правїи wтн(и)нъ и дѣдн(и)нъ, что wни имали[ли] за даанї[анї]е и за викѻпленїе, wт иχ правїи и питомїи нарѣденїе, что wни имали wт Петръ воевода и wт Симїѡн Могила воевода, половина wт село Бъсещи, что на Тазлъу, въ в(ѡ)лwсту Баковѣ, нижнѣю част, и съ масту за млин на потоца Тазлова и съ мѣсту за пасик, что wни соби купил(и) wт Марга wт Рус(и), и wт Бънча, с(ъ)нь Дѻмитрѻ, и wт Мърика, дочка Мъгдълинъ, и wт Лѻпъл и wт брат ег(о), Дѫнилъ, с(ъ)н(о)ве Хънинал, радї двад сто и шест десѣт и един златн татарскиχ; и арѻгад част wт тоа половина виш(е) писанад ест им правад даанїе даровааннїе wт Петра[2], с(ъ)нъ Иѡнашко, радї д(ѻ)шѫ ег(о) и родїтелем его.

И ѡ[т] том, тиж(е) даем и потвръждаем м(о)л(е)бници нашнм, калѻгером wт с(ве)тад м(о)н(а)стър въш(е) писанни[3], арѻгад част за wтн(и)ну и викѻпленнїе, тиж(е) wт тиχ нарѣденїе въш(е) <п>[4]исаннъим, wт половинна село Ѳдумърещи, wсмад част, тиж(е) wт тог(о) в(о)лост Бакова, съ мѣстове за млини на потоца Солонцъ и на Тазловѣ, и съ мѣсто за пасика и съ Полѣну Боуловъ, тиж(е) wт вишнѣю част, что wни соби купили wт Лупул и wт с(ъ)н(о)ве ет(о), за два[а] десѣт и сим ѻгарскиχ, и написати иχ въ с(ве)тїи великїи помѣник. <Т>[4]ѣм радї, како да есту им и wт Нас съ въсам доχодом.

И другад, н(ъ)на имали тѣж прад Намн съ кнагинѣ Настасїа Соломонѣса и с(ъ)н(о)ве ей, радї тиχ частї за wтн(н)ну виш(е) писанн(ъ), wт село Бъсъщи и wт Ѳдумирещи, рѣкѫщи кнѣгина Соломонѣс(а) аж(е) ест имь правад wтн(и)ну и дѣдн(и)ну. Й Мъ казали есмъ да нзвадите себа нарѣденїе за дѣдн(и)ну и за купежнно на тиχ части за wтн(и)нъ, а wна не имали нн едно нарѣденнїе. Й м(о)л(е)бнъщ<и н>[4]ашим, калугером[5] wт с(ве)тад м(о)н(а)стир въш(е) писанни[3], ѻказовали прад Ннамн тиχ нарѣденїе въш(е) писанни wт Петръ воевода и wт Симиѡн Могила воевода и арѻгъχ запис за свад(и)телство wт многъχ людї добри, на тиχ части за wт<н>[4](и)ну. Ино, кнѣгинѣ Соломонѣса и съ с(ъ)н(о)ве са, wни зостали wт прѣд Нами и wт вес законно земскаг(о), а м(о)л(е)бнъщи наш(и), калугером[5] wт с(ве)тад м(о)н(а)стир Скит Дръгѻшанъ, wни ѻправил(и) са и поставил(и) соби феръю ѻ вистар Г(о)сп(о)дстве(а) Ми.

Ино, wт сила на прѣд, да имает wни дѫржати соби своиχ правад wтн(и)ну и викѻпленїе и даанїе wт с<е>[4]ло Бъсещи и wт Ѳдумирещи, съ брѻдове за млини на потоцѣ[6] С<о>[4]лонци и на Тазлова, и съ мѣсто за пасики и съ вес приχод. Й кнѣгинѣ Соломонаса и съ с(ъ)н(о)ве ей да не и<м>[4]ают маи[7] тѣгати на м(о)л(е)бнъщи наш(и) виш(е) писанни, радї сїа тѣж, а не добиватї николиж(е), на вѣки. И ин да с(а) не ѻмишает прѣд сим истинном лист н(а)шем.

Оγ Йс, в(ъ) л(ѣ)то ×ѕрмѧ юл(їе) гї.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велал.

† Гаврил М(ъ)тѫш вел логоф(е)т <m. p.>.

† Дѻмитрашко[2] <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, trei însemnări de la sf. sec. XVIII şi înc. sec. XIX>: ×ѕрмѧ юл(їе) гї (7144/1636, iulie 13); ispîsoc dc la Vasîli Vodă. 7144/1636 iulie 13. Ispisoc a domnului Vasîli v(oie)v(o)d, prin care întăreşti schitului Drăguşani pol sat Băsăştii şi a opta parte din Dumereşti, din ţîn(u)t(ul) Bacăului; <şi>: † Ispisoc dc giumătate de sat de Băsăşti şi dc Dumireşti, monăstirii ...[8] Drăguşani.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire ce se numeşte Schitul Drăguşani, unde este hramul Sfîntului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător, Ioan Botezătorul, dreptele lor ocini şi dedini, pe care ei le-au avut de danic şi cumpărătură, din dreptele şi propriile lor drese, pe care le-au avut ei de la Petru voicvod şi de la Simion Moghila voievod, jumătate din satul Băseşti, cc este pe Tazlău, în ţinutul Bacăului, partea de jos, şi cu loc de moară pe pîrîul Tazlău şi cu loc de prisacă, ce ei şi-au cumpărat de la Marga din Ruşi, şi de la Băncea, fiul lui Dumitru, şi de la Mărica, fiica Măgdălinei, şi de la Lupul şi de la fratele lui, Dănilă, fiii lui Hăinal, pentru două sute şi şasezeci şi unu de zloţi tătăreşti; şi altă parte din această jumătate mai susscrisă le este dreaptă danie şi dăruire dc la Petrea, fiul lui Ionaşco, pentru sufletul lui şi al părinţilor lui.

Şi întru aceasta, de asemenea dăm şi întărim rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire mai susscrisă, altă parte de ocină şi cumpărătură, tot din aceste drese mai susscrise, a opta parte din jumătatc din satul Edumireşti, tot din acest ţinut Bacău, cu locuri de mori pe pîrîul Solonţ şi pc Tazlău, şi cu loc dc prisacă şi cu Poiana Boului, tot din partea de sus, pe care ei şi-au cumpărat-o dc la Lupul şi de la fiii lui, pentru douăzeci şi şapte de ughi, şi să-i scrie în sfîntul marele pomelnic. Pentru aceasta, să le fie şi de la Noi cu tot venitul.

Şi alta, au avut acum, pîră înaintea Noastră cu cneaghina Nastasia Solomoneasa şi fiii ei, pentru aceste părţi de ocină mai susscrise, din satul Băseşti şi din Edumireşti, spunînd cneaghina Solomoneasa că îi este dreaptă ocină şi dedină. Iar Noi am spus să-şi scoată diresele de moştenire şi de cumpărătură pentru aceste părţi de ocină, dar ea n-a avut nici un dires. Iar rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire mai susscrisă, au arătat înaintea Noastră aceste direse mai susscrise, de la Petru voievod şi de la Simion Moghila voievod, şi alt zapis de mărturie de la mulţi oameni buni, pentru aceste părţi de ocină. Deci, cneaghina Solomoneasa şi cu fiii ei, au rămas dinaintea Noastră şi din toată legea ţării, iar rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire Schitul Drăguşani, ei s-au îndreptat şi au pus feriie în vistieria Domniei Mele.

Deci, de acum înainte să aibă ei a-şi stăpîni dreapta lor ocină şi cumpărătură şi danie din satul Băseşti şi din Edumireşti, cu vaduri de moară pe pîrîul Solonţ şi pe Tazlău şi cu loc de prisacă şi cu tot venitul. Iar cneaghina Solomoneasa şi cu fiii ei să nu mai[7] pîrască pe rugătorii noştri mai susscrişi, pentru această pîră şi nici să dobîndească niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> iulic 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt m. p.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pentru ins. verso, v. text slav>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCIV/5.

Orig., hîrtie (41,5 x 28 cm), difolio, lipsă două treimi din fila a doua, pecete mijlocie, timbrată, pierdută.

Ibidem, DLXXXIX/45 (copie, dc la înc. sec. XIX, după trad. veche); Fotografii, XXXII/63 şi 66 (foto.). Ibidem, M-rea Frumuşani, I/2 a (copie, dc Serafim ieromonah, după trad. veche) şi I/48, nr. 1 şi 3 (rez.).

Arh. St. Iaşi, Curtea dc apel, secţ. I, dos. 76/1908, p. 94 (copie modernă, după o alta, veche) şi 4, 74 şi 82 (rez.).

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/206 a (foto., după orig.), XXIII/206 b, (după copia de la începp. sec. XIX), şi Xerogr. de doc., I/84 (xero., după copia lui Serafim).

EDIŢII: Mihail, *Doc. Constantinopol*, nr. 26, p. 35-37 (trad., din 1779 ianuarie 9, de Gheorghie Evloghie dascăl); Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 552-555 (text slav şi trad.); *Catalog*, II, p. 244-245, nr. 1164 (rez., după copia lui Serafim).

---

[1] Omis.
[2] т şi р, în ligatură.
[3] În loc de писанна.
[4] Rupt.
[5] În loc de калугеръ.
[6] Al doilea ѳ, adăugat ulterior deasupra rîndului.
[7] Aşa în orig.
[8] Şters.

460 1636 (7144) iulie 13, Iaşi.

† Сѣ wбо аз, Ивн Чwлпан, свѣдѣтелсвwем[1] синv[2] нашемw запнс какw прwдал[3] смн[4] свwа права wтн(н)на[5] н дѣдинн(а), селw Терначка, wт Бwкwвинw[1], цw wт вwлwст Черънъцн, н съ мѣстw за став н за млин на пwтwцн село н съ вес[т] прнход[3]; та смн[4] продал Костантнн Чwгwлѣ.

И пре сен тwкмалw бълv[1] пан Лvпvл Пръжескvл вел клvчар, н Дvмнтрашкw[6] Гѣнгѣ, н Пънтелен, н Дvмнтрашкv[7] н Снминн, Барбwвvчещїн[1], н Гаврнлчѣ wт Бъскъцн, н Йндрен н Шефан, Жvрцещїн[1].

И възѣл смн[4] wт прѣд нимн, wт Костантнн Чwгwлѣ, ради тwгw селw, стw wгwрскн, пнчѣзн добрн[8], гwтwвн.

И нан бwлша вѣра, аз, Ивн Чwлпан, писал смн[4] сѣн>[9] запнс, своема ръкама. Й въсен бwлѣрн внше писанн пwставнлн свwе[1] печѣте н нска ...[10]. <Да са>[10] знает.

V Йс бъ л(ѣ)то <хзр>мд[11] юлне гї.

† йз Лvпvл Пръжескvл клvчѣр m. p.

† йз Дvмнтрашко Гѣнгѣ нскаχ m. p.

† йз Ивн Чwлпан нскал <m. p.>.

йз Илне Шептелнч m-am tîmplat[12] <m. p.>.

йз Йндрен Жvргvлец нскаχ <m. p.>.

† йз Шефан Жvргvлец, ръка власнаа m. p.; <sig.>.

Гаврнл wт Баскъцн[13] <m. p.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din sec. XVIII>: Zapis pe Tîrnauca, sîrbăsc; <şi una din a doua jum. a sec. XIX>: Pe Tîrnauca, la Cernăuţi.

† Adică eu, Ion Ciolpan, mărturisim, cu acest zapis al nostru, că am vîndut dreapta noastră ocină şi moşie, satul Ternauca, din Codru, care este în ţinutul Cernăuţi, şi cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul satului şi cu tot venitul; şi am vîndut lui Costantin Ciogolea.

www.dacoromanica.ro

Şi la această tocmeală a fost pan Lupul Prăjescul mare clucer, şi Dumitraşco Gheanghia, şi Păntelei şi Dumitraşcu şi Simion, Barbovuceştii[12], şi Gavrilcea din Văscăuţi, şi Andrei şi Ştefan, Murgeştii[12].

Şi am luat dinaintea lor, de la Costantin Ciogolea, pentru acel sat, o sută de ughi, bani buni gata.

Şi pentru mai mare credinţă, eu, Ion Ciolpan, am scris acest zapis cu mîna mea iar toţi boierii mai sus-scrişi au pus peceţile lor şi iscă<liturile>[14]. <Să se>[10] ştie.

La Iaşi, în anul <71>44[11] <1636> iulie 13.

† Eu Lupul Prăjescul clucer m. p.

† Eu Dumitraşco Ghianghea am iscălit m. p.

† Eu Ion Ciolpan am iscălit <m. p.>.

Eu Ilie Şeptelici m-am tîmplat[12] <m. p.>.

Eu Andrei Murguleţ am iscălit <m. p.>.

Eu Ştefan Murguleţ cu mîna proprie m. p. <sig.>.

Gavrilcea din Văscăuţi[13] <m. p.; sig.>.

<Pentru îns. verso, v. text slav>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad., CLX/116.
Orig., hîrtie (30 x 20 cm), difolio, filigran, două peceţi inelare, octogonale, aplicate.
Inst. de ist. şi arh. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/207 (foto.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] În loc de сим (cu acest); v. şi mai jos.
[3] п şi р, în ligatură (aici şi peste tot în continuare).
[4] În loc de ѥсми.
[5] а, făcut din ѣ.
[6] трашк -toate literele, în ligatură
[7] тр şi ш, în ligatură.
[8] в şi р, în ligatură.
[9] Omis.
[10] Şters şi rupt.
[11] Primele două cifre ale văleatului, şterse, dar au fost repetate, din vechime, mai jos, cu aceeaşi cerneală.
[12] Aşa în text. slav.
[13] wт Баскъуцн (din Vascăuţi), lectură nesigură.
[14] Întregire nesigură; ar fi putut fi şi "s-au iscălit" (искалити са).

461 1636 (7144) iulie 14, Iaşi.

† Иw Баснлїѥ воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Зємли Молдавскон. Ѡж(ѥ) пріїнде, <п>[1]рѣд Нами и прѣд нашими болѣри, слѹга нашъ, Ивн Чолпан, с(ъ)нь Їнтимїѥи[2], внук Гѣнгїи логоф(ѥ)т, нѣким непои<ѳ>[1]ж<д>[1]ѥи, а ни присѣлован, и продал своа, wтн(и)на и дѣдн(и)на, селоТєрнаука, что пѣд Бѣковинѹ, <ѵ в(о)л>[1]ост Чєрнъуцискомѣ, и съ мѣсто за став и за млин на пот<о>[1]це село, wт испревнлїѥ что имал дѣд ег(о), Гѣнгїіа логоф(ѥ)т, wт ...[3] воєвода. Тоа продал слѣѕ<н>[1] нашемѣ, Костантин Чоголѣ

www.dacoromanica.ro

дворник Ботъ<шан>[1]скїи, ради єдна сто угорскїих, п(и)и(ѣ)зи добрїи. И <за>[1]платил слѹга наш више писаи сєси п(и)и(ѣ)зи, въси, въ рукы слуга наш, Иѡи Чолпаи, испълио.

Въ том, Г(о)сп(о)дстве(о) Ми, шако ѹ видѣхом за их доброи волиои токмалъ и исполиою заплатъ, а Ми, такождере, и ѡт Н<а>[1]с, дали и поѹтвръдили есми слузе <на>[1]шемѹ више писаи, Костантии Чоголѣ дворник, <на>[1] того село Тирнаука, како да єсть емѹ ѡ<т>[1] Г(о)сп(о)дстве(а) Ми правда ѡтн(и)на, и викупленїе и поѹтвр<ъжден>[1]їе, съ въсѣм даховом. И ин да сѣ не <ѹмишаєт>[1].

Ѹ Иис в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмд[4] юл(їе) аї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рече.

† Гаврил Мътиш логоф(є)т <m. p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din a doua jumătate a sec. XIX>: Ispisoc pe Tîrnauca.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră, Ion Ciolpan, fiul Antimiei[2], nepotul lui Gheanghia logofăt, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, satul Ternauca, ce este sub Codru, <în>[1] ţinutul Cernăuţilor, şi cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul satului, din privilegiul ce a avut bunicul lui, Gheanghia logofăt, de la ...[3] voievod. Aceasta a vîndut-o slugii noastre, Costantin Ciogolea vornic de Botăşani, pentru o sută de ughi, bani buni. Şi a plătit sluga noastră mai susscrisă deplin toţi aceşti bani, în mîinile slugii noastre, Ion Ciolpan.

Înstru aceasta, Domnia Mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, Noi, de asemenea, şi de la Noi, am dat şi am întărit slugii noastre mai susscrise, Costantin Ciogolea vornic, acest sat, Ternauca, ca să-i fie de la Domnia Mea dreaptă ocină, şi cumpărătură şi întărire, cu tot venitul. Iar altul să nu se <amestece>[1].

La Iaşi, în anul 7144[4] <1636>, iulie 14.

† Domnul a spus.

† Gavril Mătuaş logofăt m. p.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pt. îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLVI/44. Orig., hîrtie (38 x 25 cm), difolio, cele două file lipite din vechime între ele, ros de cari, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, timbrată, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII 208 (foto.).

EDIŢII: "Creşterea colecţiunilor", 1908, p. 65 (rez.).

---

[1] Rupt.

[2] Aşa în orig.

[3] Loc alb.

[4] $\overline{м}$ (40), scris deasupra celorlalte cifre.

www.dacoromanica.ro

† Adec(ă) eu, Iacob, fe<cio>[1]rul Măricăi, nepotul lui Paingu din Durneşti, mărturisăscu, cu cestu zapis al meu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici silit, ce de-a mea bun(ă)voe, am vîndut tot(ă) partea mea de ocină, cîtă să va alége partea mîne-mea, Măricăi, din sat din Măstacăni, ce iaste în ţinutul Bacăului, din vatra satului, şi din cîmpu, şi din poeni, şi din păduri, şi dintr-ap(ă) şi din totu vinitul, ce <se>[2] va al<é>[3]ge. Acéia tot(ă) om vînd(u)tu-o giupînului Gligoraşco Bejan, dereptu dzéce lei bătuţ(i)[4] [ug(hi)], ban(i) gata.

Deci, ca s(ă) aibă a-i hi dumisali direaptă ocină şi moşie, în véci.

Şi la tocmala noastră au fost: Neculae Séchil biv cupar, şi Costantin Bantăş, şi Gliga ot Cuciulaţi, şi Dumitraşco Varnav, şi Gavrilaş, s(î)nă Ciocîrlie, şi Gligorie Hudici, şi Gligorcea Herţea[5] şi alţii, mulţi oamen(i) bun(i). Aceasta scriem şi mărturisim, cu cestu zapis al nostru[6].

Şi, <pre>[2] mai mari cred<i>[3]nţă, ne-am pus toţi peceţile şi iscăliturile, ca să aibă a<ş(i) f>[1]ace şi dirés(e) domneşti, ca să s(e) ştie.

† Л҃ѣт(о) хзрмд <7144/1636> юл(їѣ), ѣ҃ <15> дьн(и).

Iu Iacob am vînd[îd]ot <a. d.>.

Hudici <sig.>.

Gligorcea Hercea[5] <sig.>.

† Из Никѡлаю Сѣк<ил ис>[1]кал m. p.; <sig.>.

† Из Костантин искал m. p.; <sig.>.

† Из Дѡмитрашко Барнав искал m. p.; <sig.>.

Gliga <m. p.; sig.>.

† Гаврил Чокърлїе искал m. p.

† Vas(i)lie Bran, m-am prile[je]jit la ias[s]tă tocmal(ă).

† Бран искал <m. p.>.

† Богза писал.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLVI/34.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, rupt la îndoituri, şase peceţi inelare, în tuş, şi o amprentă digitală.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/209 (foto.).

---

[1] Şters şi rupt.
[2] Omis.
[3] Rupt.
[4] "dzéce lei bătuţ(i)", scris cu altă cerneală.
[5] Primul "e", redat prin ѣ.
[6] "ñostru", corectat peste "meu".

463 1636 (7144) iulie 16, Iaşi.

Copie.

<ф>[1] Иѡ Василїе воевода, б(о)жїею м(и)л(о)стию, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Жѡлдавскои. Ѡж(е) Г(о)сп(о)дстве(о) Ми дали и потвръдили есми м(о)л(е)бници

www.dacoromanica.ro

нашнмь, калоугеромь wт с(вѣ)таа монастнр назнвает са Сѹчевнц(а), ѣдеже естъ храмь С(вѣ)тwе Б(о)гѹѥвленїе Г(о)с(по)да Б(о)га и сп(а)са нашегw Ии(сѹ)съ Хр(н)ста, на ихъ правыа wтнина и даанїе[2] и мнлованїе, wт ихъ правїи и питомїи нарѣденїн, wт ѹрнкъ н от нспнсок, что wни ималъı wт Петра воевwдн и wт нннух г(о)сп(о)даремь прѣжде Насъ бъıвшихъ, ѣдно село, на има Мънадрещї, что на Сиритъ[2], ѹ волости Сѹчавскон, съ мѣстовс за млинї на рѣцѣ Серецкомѹ, что тое село въıлъ писанни бъıло имъ правыа за дѣднинѹ.

Тѣмь ради, тое въıш(е) писанное село, Мънадрещи, на потоцѣ Сѹчевицѣ[3], съ мѣсто за млини ѹ рѣцн Сирѣти, да естъ и от Г(о)сп(о)дств(а) Мъı тое с(вѣ)тwмѹ монастири еже виш(е) пишемь, Сѹчевнци, правыа wтнинѹ, и даанїе, и м(и)л(о)ванїе, и ѹрикъ и потверъжденїе, съ въсѣмь доχодомъ, непорѹшенно николиж(е), на вѣки. И ин да сѣ не ѹмишает, прад симь листомъ истиннимь нашимъ.

Оγ Ӏ҃с[с]ъ, в(ъ) л(ѣ)то ×зрмд юлїе ѕ҃ї.

<†>[1] Самь г(о)сп(о)дин(ъ) велѣл[4].

<†>[1] Гаврил вел лwгwф(е)т.

Copie.

Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire care se cheamă Sucevița, unde este hramul Sfînta Înviere a Domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos, dreapta lor ocină şi danie şi miluire, din dreptele şi propriile lor drese, din uricul şi din ispisocul pe care ei l-au avut de la Petru voievod şi de la alţi domni care au fost mai înainte de Noi, un sat, anume Mîndreşti, care este pe Sirit[2], în ţinutul Sucevei, cu locuri de moară pe rîul Seret, care, acest sat mai sus scris, le-a fost drept de moştenire.

Pentru aceea, acest mai susscris sat, Mîndreşti, pe pîrîul Suceviței[3], cu loc de moară la rîul Siret, să fie şi de la Domnia Mea acestei sfinte mănăstiri, pe care o scriem mai sus, Sucevița, dreaptă ocină, şi danie, şi miluire, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi adevărate a noastre.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> iulie 16.

<†>[1] Însuşi domnul a poruncit[4].

<†>[1] Gavril mare logofăt.

Copie aceasta, de pe uricul scris sîrbeşte, s-au scos de mini, tij pe sîrbie, întocma după matca cea adevărată, în Cernăuţi, leat 1787 sept(embrie) 9, Andrei Daşchevic(i) <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXL/7.
Copie.
Arh. St. Iaşi, CCLIX/3, f. 5 r., nr. 13(5) (ment.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/210 a, b (foto.).

---

[1] Omis.
[2] Aşa în copie.
[3] Greşit, v. mai sus şi mai jos.
[4] După text, la mijloc, îns. copistului: Мѣсто печати (Locul peceţii).

www.dacoromanica.ro

† Eu, Ionaşco de Zmiiani, şi Costantin Bîrsan şi Moldovan, mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum ne-am tocmit cu dumnealui armaşul cel mari, cu Ştefan, şi <cu>[1] logofătul Răcoviţi şi cu Apostol, de am luat trei părţi de slujbă de d(e)seatenă[2] de stupi de la ţinutul Tutovei şi a Bîrladului, să înplem cisla domnească cu dobînda dumilorsali pre aceste[3] trei părţi, doo sute şi dzéce galbeni, fără partea cămăraşului[4] celui[5] mare, a patra parte, însă cu stupii de pre la curténi, or(i) dobîndă, or(i) ce va da Dumnădzău.

Iar, pentru credinţa, ne-am pus peceţile şi am iscălit.

V Ⅲc, ⱑл(їѣ) ѕ҃ї <16>.

Ꙗз Іѡнашко иссказ <m. p.>.

Костантин иссказ <m. p.>.

Ꙗз Молдован иссказ <m. p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Datu-ne-au doadzeci şi optu de galbeni şi ne-au rămas cu doi galbeni.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/143.
Orig., hîrtie (26,3 x 19 cm), filigran, două peceţi inelare rotunde, în cerneala doc.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/211 (foto.).

Datat după Ştefan <Moimăscu> mare armaş (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 418).

---

[1] Omis.
[2] "d"-, scris deasupra rîndului.
[3] primul "e", redat prin ѣ.
[4] "-lui", scris pe loc ras.
[5] "-lui", adăugat deasupra rîndului.

465 1636 (7144) iulie 17.

Adică noi, Iuraşco din Pleşeşti, şi Aramă, şi Gheorghie Mălaiu din Hriasca, şi Dumitraşco Şeptelic(i), şi Dileu din Spătăreşti, şi popa Gheorghie ot Hriasca, şi Ilieş şi Gheorghiţă, Ion[1] Şeptelici şi alţi mulţi oameni buni din megieş(i), mărturisim, cu această scrisoare a noastră, cum au venit cinstită carte Mării Sali, lui Vasilie v(oie)vod, la noi, să alegim părţile de ocină din sat din Nemericeni; să alegem părţile deosebit, cine cît i să va veni.

Deci, am socotit cu sufletele noastre: venitu-s-au Ioloaei, cu ficiorii săi, o jerebie, a Grigii, locul casîi, cu un om, anume Tonul, şi a patra parte, jîrebia lui Andronic, cu tot venitul, şi din vatra satului, şi din ţarini, şi din fînaţe şi dintr-apă, din tot locul, pre unde li să va alege părţile lor, ce mai sus scrie, ca să le fie lor driaptă ocină şi moşie, lor şi ficiorilor lor, în veci de veci, ca să n-aibă ei a să pîrî de iasta, în veci. Iar carile va vra ca să mai pîrască, să nu să criadă.

Deci noi, dacă i-am tocmit, aceşti carii sîntem mai sus scriş(i), pre mai mare credinţă, ni-am pus şi peceţile. De iasta mărturisim.

7144 <1636> iulie 17.

Eu, Nacul, sin Simionnel ot Ronipăneşti[2], am scris.

www.dacoromanica.ro

Иліе Шептелич, искал.
Юрашко Шептелич, искал.
Toderaşco Evloghie.
Aramă Şeptilici.
[L(ocul) p(eceţii)][3].

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, p. 828, nr. 8.
Copie din 1818 noiembrie 10, de Theodor Gaşparovici diac de Divan, în Cond. Mitrop. Mold.
Ibidem, CDLVI/6, f. 2 v., nr. 61 (rez. într-un opis din 1841).

---

[1] Greşit, în loc de "sîn" ("fiul"); cf., în aceeaşi cond., p. 823, nr. 1, şi p. 829, nr. 10 ("Ilie şi frate lui, Gheorghiţă, feciorii lui Şeptilici biv hatman" (v. doc. din 1636 octombrie 16, nr. 541).
[2] Probabil transcris greşit de copist, în loc de "Rotompăneşti".
[3] Menţ. copistului, marcată în două cercuri.

466 1636 (7144) iulie 19, Iaşi.

† Иw Басиліе вwєводa, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоu. Scriem Domniia Mea la sluga noastră, la Dabijea ce au fost staroste. Dămu-ţi ştire că au avut pîră, înnaintea Domnie Méle, călugării de la Beserecani cu Ileana, şi cu Dumitru, şi cu Gligorcea şi cu Hareta, pentru sat, pentru Razimeşti. Deci, călugării de la Beserecani au arătat, înnaintea Domnie Méle, dirése pre acel sat, cum iaste cumpărătură lui Istratie logofătul şi Istratie logofătul l-au dat sventei mănăstire, iar aceşti oameni, ce mai sus scriem, ei dzic că nu ş-au vîndut părţile lor.

Dereptu acéia, Domniia Mea am trimăs de aicea pe sluga noastră, pre Focea uricariul, ca să margă acolo, să strîngă oameni buni şi bătrîni, slugi domneşti di prin pregiur, să întrébe, cum va afla mai cu direptul, să le aleagă şi să le stîlpească locul. Direptu acéia, daca vei vedea cartea Domnie Méle, iar tu să mergi, să fii cu omini acolo. Cum să va găsi mai cu direptul, să ne daţi ştire pre sluga Domnie Méle, ce mai sus scriem, Focea uricariul, Тои пишем Г(ос)п(о)дcтв(о) Ми. Инак не учините!

V Їйс, л(ѣ)т(о) хѯрмѧ <7144/1636> юл(їе), к҃ї <19> дън(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Щефан <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: La Putna; <şi una din prima jum. a sec. XIX>: Carte domnească di la Vasîlie v(oie)vod, din 7144 <1636> iulii 19.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, XV/15.
Orig., hîrtie (32 x 20,5 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.
Ibidem, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericani), f. 66 v. (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/86 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 245, nr. 1165 (rez.).

www.dacoromanica.ro

† Иw Басилїѣ воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоu. Dat-am cartea Domnii Méli ceştii femei, anume Anisiei, fétei îi Buhlo[o]ae din Micleşt(i) şi ai Văro[o]şti[1], şi ficiorilor ei, spre-acéia, ei să hie tari şi putérnici, cu cartea Domnii Méli, a-ş(i) ţinea şi a-ş(i) apăra a lor direaptă ocină şi moşie, din satu din Micleşti, cu tot vinitul, ce li să va alége partea lor dintr-acea moşie. Iar cine va hi arat sau va hi cosit pre moşiia lor, să aibă a-i lua a dzécea din pîine şi din fîn şi din tot vinitul, cum iaste obiceiul[2] ţărîi.

Iar cui va părea vreo strîmbătate, el să vii, să stea de faţ(ă) la Poarta Domnii Méli.

Şi nime să n-aibă a ţinea sau a opri, înnaintea cărţii Domnii Méle.

И Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмд <7144/1636> юл(їѣ) кв <22>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Гаврилаш вел лwг(w)ф(ѣ)т вч(и).

† Лариwн <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXLI/20.
Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/212 (foto.).

---

[1] "şi ai Văro[o]şti", scris pe loc ras.
[2] "e", redat prin ѣ.

468 1636 (7144) iulie 27, Iaşi.

† Иw Басилїѣ воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоu. Wж(ѣ) прїидошѣ, прѣд Нами и прад вснми нашими молдавскими болѣри, великими и малими, м(о)л(ѣ)бицци наши, калоугеры wт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир називаєт са Хомор, гдеж(ѣ) єст храм Оуспенїѣ Пр(ѣчи)стїѧ вл(а)д(ъ)ч(и)цѧ нашѧ Б(огорди)цѧ и пр(и)сно д(ѣ)вы Мр(а)рїа, и тѣгали с(ѣ) за лици и прѣд Нами съ кнѣгинѣ Кр(ъ)стыенѣс(а) и съ с(ъ)н(о)вы ен, Їwнашко и Гєwргїци, радї село Бънишъци, что на Мулдwвѣ, в в(о)лости Сучавскому, рѣкѧци калоугеры аж(ѣ) wни имаєт половина wт тог(о) село, Бънишъци, а кнѣгинѣ Кръстїенѣса имают дроугa половина wт тогож(ѣ) село и држалы wна ман[1] миог(о) за колко єсту част им[2] и възѣл єдно боукатъ за хотар wт хотар калоугери и сътворѣт соби два стопах на потоцѣ Молдовѣ, въ част калоугерым. Й кнѣгинѣ Кр(ъ)стїенѣс(а) и съ с(ъ)н(о)вє ен тако казал(и) прѣд Нами <аж(ѣ)>[3] не сътворил(и) тот(и) стопах въ част калоугером, нъ сътворѣт въ част ен. Й м(о)л(ѣ)бициu наш(и), калоугери wт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир виш(ѣ) писанним вказовал(и) прѣд Нами едни врик wт Стараго Стефана воєвода повидают въ знаменїѣ.

Ино, Г(о)сп(о)дств(о) Ми и въсєг(о) нашєг(о) Съвѣта съмотрихом и извравхом на слоуг(а) наше, Глигорчѣ дїшк wт Илишєци, и послахом[4] там, съ лист Г(о)с(по)дств(а) Ми, да съматрѣют съ люди добры, wкр(ъ)сны мецнаш(и). Таж(ѣ), слоугам наш, Глигорчѣ дїшк, пошед та<м(о)>[5], съ многї людї добры, и тако wбрѣтохом, съ своими д(ѣ)шами, како сътворил кнѣгинѣ

www.dacoromanica.ro

Кр(ъ)стїенѣс(а) тиѫ два стѹпаѫ въ ѯотар калѹгерѣим и избраѯом им ѯотар по где повидают тот ѹрик, по старому знаменїе.

Ино, кнѣгинѣ Кр(ъ)стїенѣс(а) и съ с(ъ)н(о)ве ею, ѡни зостали ѡт прѣд Нами и ѡт вес законном земскаг(о), а м(о)л(е)бинци нашем, калѹгери ѡт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир ѣыш(е) писанъ, Хомор, ѡни ѹправил(и) сѣ и поставил(и) соби ферѣею ѹ вистѣр Г(о)с(по)дстве(а) Мъ.

Ино, ѡт сила на прад, да имают ѡни дѫржати своиѫ правад ѡтн(и)на и даанїе и м(и)лованїе, тое ѣыш(е) [прад] речениа половина село Бъишещи и съ тиѫ два стѹпаѫ, что сѣтворѣт кнѣгинѣ Кр(ъ)стїенѣс(а), съ с(ъ)н(о)ве ею, и съ вес приѯод, пѡ где повидают нарѣдениѣ иѫ[6] въ знаменїе, по старому, и да не имают нан тѣгати с(ѣ), радї сїѫ таѫ николиж(е), на вѣки. И ни да с(ѣ) не умишает.

Оу Ѭс, в(ъ) л(ѣ)то ×ѕрмд юл(їе) кѕ.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велал.

† Гавриил Ѭ(ъ)тѫш вел логоф(е)т <m. p.>.

† Дѹмитрѹ Блъцѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, călugării dc la sfînta mănăstire ce se numeşte Homor, unde este hramul Adormirea Preacuratei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, şi s-au pîrît dc faţă, înaintea Noastră, cu cneaghina Cîrstieneasa şi cu fiii ei, Ionaşco şi Ghcorghiţă, pentru satul Băişeăşti, carc estc pe Moldova, în ţinutul Sucevei, zicînd călugării că ei au jumătate din acest sat, Băişeşti, iar cneaghina Cîrstieneasa are altă jumătate din acelaşi sat şi a stăpînit ea mai[1] mult decît este în partea lor[2] şi a luat o bucată de hotar din hotarul călugărilor şi şi-a făcut două pive pe apa Moldovei, în partea călugărilor. Iar cneaghina Cîrstiencasa şi cu fiii ei aşa au spus înaintea Noastră, că n-au făcut aceste pive în partea călugărilor, ci le-a făcut în partea ei. Iar rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire mai susscrisă, au arătat înaintea Noastră un uric de la Ştefan voievod ccl Bătrîn arătînd semnele.

Deci, Domnia Mea şi cu tot Sfatul nostru am socotit şi am ales pe sluga noastră, Gligorcea diac din Ilişeşti, şi l-am trimis acolo, cu cartea Domniei Mele, să socotească cu oamcni buni, mcgieşi dc primprcjur. Astfel, sluga noastră, Gligorcea diac, a umblat acolo cu mulţi oamcni buni şi aşa au aflat, cu sufletele lor, că a făcut cneaghina Cîrstieneasa acelc două pivc în hotarul călugărilor şi le-au ales hotarul pe undc arăta acel uric, după semnele vcchi.

Deci, cneaghina Cîrsticneasa şi cu fiii ei, ei au rămas dinaintea Noastră şi din toată legea ţării, iar rugătorii noştri, călugării dc la sfînta mănăstire mai susscrisă, Homor, ci s-au îndreptat şi şi-au pus fcrîic în vistieria Domniei Mele.

Deci, dc acum înaintc să aibă a-şi stăpîni ei dreapta lor ocină şi danie şi miluirc, aceasta mai sus [înainte] zisă jumătatc din satul Băişeşti şi cu aceste două pive, pe carc le-a făcut cneaghina Cîrsticncasa cu fiii ei, şi cu tot venitul, pe unde arată dresele lor în semne, din vechime, şi să nu aibă a se mai pîrî pentru această pîră niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7144 <1636> iulie 27.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş marc logofăt m. p.

† Dumitru Vlăgea <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Muzeul jud. Suceava, Inv. nr. 2105.

Orig., hîrtie (25 x 39 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută, dar imprimată slab pe ambele laturi ale doc. Cu o trad. germ.

Bibl. Acad., Ms. nr. 111 (Cond. m-rii Homor), f. 13 r.-v. (copie, după trad. prescurtată, din a doua jum. a sec. XVIII, de Vartolomei Măzăreanu).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, III/54; XXIII/213 a (foto. după orig.) şi XXIII b-c (foto. după trad. germ.).

EDIŢII: Wickenhauser, *Homor*, p. 112-113 (trad. germ.); Balan, *Doc. bucovinene*, I, nr. 111, p. 211-213 (text slav şi trad.); Costăchescu, *Neamul lui Oană*, p. 29, (rez., după Vickenhauser).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Greşit, în loc de ѣи (ei).
[3] Omis.
[4] ѧ corectat din т.
[5] Rupt.
[6] и, corectat din їѣ.

469 <1636 august 1, Feţingheşti>.

† Milostive şi luminate Doamne, să hie Măriia Domniei Tale sănătos[1]. Dăm ştire Măriei Tale, ca unui domnu milostiv, pe întru rîndul călugărilor de la Beserecanî, că au avut pîră[1], înnaintea Măriei Tale, cu Ileana, soacra lui Iani postelnicul, şi cu alte semenţii ale ei, pe întru nişte parţi[2] de ocină, ce au dzis Ileana cu oamenii ei că-i înpresură călugării. Măriia Domniei Tale ne-ai trimis pre noi acicea[2], cu învăţătura[1] Măriei Tale, la sat la Feţingheşti, ca să strîngem oameni buni[3] şi bătrîni, de pre înpregiur megiiaşi, cum vor şti ei, cu sufletele lor, mai cu dereptul. Carii oameni, ce vor hi vîndut călugărilor, să hie vîndut, iar carii oameni nu vor hi vîndut, să le alégem cu oameni buni parţile[2] de ocină, caruia[2] pre unde să va veni partea, să s(e) ştie.

Mers-am, milostive Doamne, la sat la Feţingheşti, cum au fost învăţătura Măriei Tale, şi am strînsu oameni buni şi bătrîni, megiiaşi de pre înpregiur, şi i-am întrebat cum ştiu ei mai cu <di>[4]reptul, cu sufletele lor, şi cine au vîndut şi cine n-au vîndut.

Milostive Doamne, oamenii cei buni aşea au mărturisit, cum acéia parte de loc, ce să chiiamă a treia parte de sat de Feţingheşti, cîţi oameni au fost de acéia parte, toţi au vîndut călugărilor de la Beserecani moşiia, cu tot venitul. Numai ce să au aflat nevîndută partea Ilénei şi acéia, milostive Doamne, cu aceşti oameni buni, i-am ales partea ei şi o am stîlpit despre alţii, dzéce paşi în frunte. Aşea s-au aflat partea ei, cu tot venitul, de în vatra satului, şi de în vad şi la cîmpu, întru tot locul, cît iaste hotarul satului.

Şi, aşijdere, s-au mai ales parţile[2] a doi oameni, iar(ă) nevîndute, a lui Dumitraşco şi a Haritei, ce aceşti doi oameni, deaca ş-au ales parţile[2], de bunăvoia lor au dăruit parţile[2] lor sfentei mănăstire[5] Beserecanilor, cu tot venitul, părţile[2] lor, de în sat, şi de în vad şi la cîmpu, cît le iaste hotarul, pe întru D(u)mn(e)dzău şi pe întru sufletele părinţilor săi, denaintea acestor oameni, a toţi carii au fost acicea[2] adunaţi, cu învăţătura Măriei Tale, anume: Dabijea ce au fost pîrcălab, şi <I>[6]saia Batin ce au fost pitar, popa Procopie, Scîntée, Pătraşco diiac, Bîrlădean, Drăguţul, Boldescul, Procopie diiac, Zaharia Ţaga, Dumitru, zeat Drăguţul, Lupul de Căpoteşti, Ion, Avram, Popîrşoc, Crăciun, Pătru şi alţi mulţi oameni buni.

www.dacoromanica.ro

Aceasta dăm ştire Măriei Tale, să hie Măriia D(o)mniei Tale sănătos, в(ъ) в(ъ)сѣ сѫмирєнїѥ, на мнѡгаа лѣта, амин[7].

† Mai mic, robul Măriei Tale, Focea uricariul m. p.; <sig.>.

Şi cu viile călugăreşti n-are treabă Ileana nimică.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: † La Putna; <şi>: Putna; <şi una din prima jum. a sec. XIX>: No. 51. Mărturie hotarnică de la Foce uricariul din ... N-ar(e) an, nici lună.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, XV/50.
Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, o pecete inelară în tuş.
Ibidem, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericani), f. 74 v. (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/87 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 245, nr. 1167 (rez., datat: 1636 (7144) august 1).

Datat după mărturia din 1636 (7144) august 1, cu conţinut asemănător (v. doc. urm.).

---

[1] "ă"/ ultimul "ă", redat prin ѧ.
[2] Aşa în orig.
[3] "buni", scris deasupra rîndului.
[4] Omis.
[5] "nă", scris deasupra rîndului.
[6] Omis prin haplologie.
[7] "în deplină pace, la mulţi ani, amin".

470 1636 (7144) august 1, Feţingheşti.

† Adecă eu, Focea uricariul, scriem şi mărturisescu, cu cest zapis al miu, şi dăm ştire cum ne-au trimis Măriia Sa, domnu nostru, Vasilie voevoda, de la Divanul Măriei Sal(e), la sat la Feţingheşt(i), ce să chiamă Răzimeştii, pentru pîră ce-au avut călugării de la Beserecani cu Ileana, soacra lui Iane postelnicul, şi cu Harita şi cu Dumitraşco, pentru nişte părţi de ocină, ce-au dzîs Ileana şi Dumitraşco şi Dumitru[1] că ei nu ş-au vîndut parţile[2] lor, ce le-au înpresurat. Dec(i), noi am venit aicea, după cuvîntul şi giudeţul Măriei Sal(e), domnu nostru, ş-am strînsu mulţi oameni buni şi slugi domneşt(i) şi oameni dinainte, anume: Dabijea ce-au fost staroste, şi Scîntée vătavul, şi Dumbravă vătah, şi Ionaşco Boldescul de Cruce, şi Văsacn Codan de Ţîgăneşt(i), şi Zaharia diiacul de Ţîgăneşt(i), şi Dumitru de-acolca, şi Pepelea Cireş de Tîrgoveţ(i), şi Ion Negrul de-acolo, şi Avram din Căpoteşt(i), şi popa Drăghic(i) de-acolea, şi Dumitru de-acolea, şi Ion Iosip, şi pop(a) Preeup de Cofeşt(i), şi Vasilie diiacul de Bătineşt(i), şi Isaiia ce-au fost pitar, şi Oprea de-acolea, şi Bîrlădeanul de la Cruce, şi Procopie diiacul, şi Giurgea călugărul şi mulţi oamen(i) buni. Deci, am întrebat de dînşii, cum vor alége ei, cu sufletele lor, cine au vîndut şi cinc n-au vîndut, din toate rudele lor. Dec(i), aşea-u mărturisit ei, cu sufletele lor, că alţii toţ(i) au vîndut în[n] această parte, ce ţin călugării, numai ce s-au aflat o parte puţintea, a Ilénei, soacrei lui Ianc postelnicul, 10 paş(i) în fruntc.

Dec(i) noi, cu aceşti oameni buni, am tras cu fuinea[2] şi am ales parţile[2] călugărilor şi le-am stîlpit cu bolovani ş-am ales şi partea Ilénei şi iar o am stîlpit cu bolovani, ş: din ţarină şi din vatra satului.

www.dacoromanica.ro

Aşijdere, s-au mai găsit dintr-acéste rude, nescriş(i) la dirésele călugărilor, la vîndzare, anume: Harita şi Dumitru [şi Dumitraşco][3] Sprînceană[4]. Dec(i) şi aceştea ş-au dat ei părţile, ce li să va veni, călugărilor, să le hie pomană la svînta mănăstire, derept sufletele lor şi a părinţilor lor, dinnaintea noastră, a tuturora. Aceasta scriem şi dăm ştire cu sufletele noastre, să să ştie.

Инс ѵ Фєцннгєщ(н), в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1636> ав(гѵст)[5] ѓ <1>.

Şi cu viile călugăreşt(i) să n-aibă treabă Ileana, că nu-i în partea ei.

Из Ивн Фочѣ ѳрнкар, сам пнсах <m. p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † La Putna; <şi două din prima jum. a sec. XIX>: Fiţingheştii; <şi>: Mărturie hotarnică di la Ion Focea uricariul, din 7144 <1636> avgust 1.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani XV/14.
Orig., hîrtie (32,5 x 20,5 cm), difolio, filigran, patru peceţi inclare, în tuş.
Ibidem, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericani), f. 66 v. (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/88 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 245, nr. 1166 (rez.).

---

[1] Din corectura care urmează (v. n. 3 şi 4), ca şi din raportul lui Focea către domn (v. doc. anterior) rezultă că este vorba de o singură persoană: Dumitraşco sau Dumitru Sprînceană.
[2] Aşa în orig.
[3] Tăiat de uricar cu o linie.
[4] "Sprînceană" scris deasupra cuvîntului ["Dumitraşco"].
[5] Data de lună a fost corectată din "fev(ruarie)".

471 1636 (7144) august 1.

† Adecă eu, Du<mi>[1]tru Telagă, şi Precup Urduca, şi <I>[2]on Buga, şi <I>[2]on ...[3] broşan, şi sora nostră, Sanhira, scriem şi mărturis<im>[1], cu est zapis al nostru, cum noi ne-am pus moşie nostră z<ă>[1]log, cu tot venîtul[4] ce s-a alége[5], la Lazor [di][6], la Drulea de Gloden(i)[7], pă<n>[8]tru [cin][9] 15 taler(i) şi 4 stupi.

Şi la iastă tocmal(ă)[10], cîndu am făcut acestu[11] zapis, au fostu Pătraşcu păh(ărnicel) de Dăncești[12], şi Iunaşcu Talpă ot tam, şi Gîdea tij, şi Dane de Potro<po>[8]peşti, şi Sirghi o<t>[2] tam şi Ionel tij.

Şi, pre[11] mai mare[11] credinţă[5], ne-am pos şi pecéţile[5], ca s(ă) hie de credinţă[5].

Л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1636> ав(гѵст) ѓ <1>.

Pătraşcu <a. d.>.

Ionaşcu <a. d.>.

Gîde <a. d.>.

Danea <a. d.>.

Sirghi <a. d.>.

Ionel <a. d.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/14.
Orig., hîrtie (29,5 x 18,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, restaurat, şase amprente digitale.

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/214 (foto.).

[1] Rupt.
[2] Omis prin haplologie.
[3] Rupt, cca două litere.
[4] Aşa în orig.
[5] "e"/ ultimul "e", redat prin ѧ.
[6] Tăiat cu aceeaşi cerneală.
[7] "de Gloden(i)", adăugat deasupra rîndului.
[8] Omis.
[9] Tăiat de aceeaşi mînă.
[10] "a", transformat din "ă".
[11] "e", redat prin ѣ.
[12] "ă", redat prin ѧ.

472 1636 (7144) august 4.

7144 <1636> avg(ust) 4.

Altă copie de pi ispisocul sîrbăscu a domnului Vasîli v(oie)vod, întăritä tot di Andrei Ivaşcu, prin cari dănueşti şi întăreşti dănuirea, după ispisocul dom(nulu)i Miron Barnovschii v(oie)vod, pe satul Nicşănii[1] rugătoril(o)r călugări de la sfînta monastiri ci să chiamă Dragomirna, undi iasti hramul Cuborîrii[2] Sfîntului Duh, cu tot venitul şi cu tot hotarul, ca să-i fii mănăstirii driaptă ocină şi danii, nestrămutat, în veci.

Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 2, f. 195 r.-v., nr. 3.
Rez., într-un hrisov din 1835 iunie 10.
Ibidem, CCLIX/3, f. 11 v., nr. 22/5 (menţ., într-un izvod din 1804 septembrie 27).
Arh. St. Suceava, Doc., XIII/2, nr. 46, f. 5 v. (menţ. într-o catagrafie de la mijl. sec. XVIII).

[1] În menţ. din 1804 (v. *descr. arheogr.)* se adaugă: "cu Matieni, ţ(i)nut(ul) Botoşani"; apartenenţa administrativă are, desigur, în vedere situaţia din sec. XIX, deoarece ţinutul Botoşani nu exista încă la 1636, pentru Necşeni specificîndu-se în ispisocul de danie că fusese domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Botoşani, ţinutul Hîrlău. (v. *D.R.H.,* A, Moldova, XIX, nr. 32, p. 43-46).
[2] Aşa în rez.

473 1636 (7144) august 10, Iaşi.

† Ѡ Басилїе воєвод(а), в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зємли Молдавскоѧ. Scriem Domniia Mea la slugile Domniei Méle, la Mihăilă din Oişeni şi la Leia[1] din Citereni. Dămu-vă ştire cum s-au pîrît de faţă, înnaintea Domniei Méle, Malcoci pîrcălabul cu Toader, ficiorul lui Ionaşco Burduşel, dzicîndu Malcoci că au fost tatăl lui Toader vecin socrului <lui>[2] Malcoci, Erimiicei vornicului. Iar Toader au dzis cum tată-său n-au fost vecin, ce i-au fost slugă.

Pentru aceîa, deacă veţi vedea cartea Domniei Méle, iar voi să socotiţi cu oameni buni, megiiaş(i) de pren pregiur. De să va afla cum au dzis Malcoci, că au fost tată-său vecin Erimiicei vornicului, să aibă a lua şi pre Toader, feciorul lui Ionaşco, cu

www.dacoromanica.ro

t<o>[3]ate bucatele[4] lui, şi să-l ducă în satele sale, unde-i va fi voia, iar de-i va fi fost tatăl lui Toader slugă la Eremiicea vornicul şi nu va fi fost ve<ci>[5]n de moşie, să aibă a-l l<ăs>[5]a Malcoci pre Toader în pace.

Şi cum veţi afla mai cu dereptul, aşe să faceţi şi mărtorie şi să ne daţi ştire Domniei Méle. Aceasta vă scriem Domniia Mea. Într-altu chip să nu faceţi. !

Ѯ Ис, л(ѣ)т(о) хврмд <7144/1636> ав(гѹст) ї <10>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Глиторїє <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), IV/234.
Orig. hîrtie (31,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea de la doc. nr. 25.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/215 (foto.).

---

[1] "e", redat prin ѣ.
[2] Omis prin haplologie.
[3] Omis.
[4] Primul "e", redat prin ѣ.
[5] Rupt.

474 1636 (7144) august 11.

7144 <1636> avg(u)st 11.

Cartea domnului Vasîli v(oie)v(od), cuprinzătoare cum s-au giudecat Avrămiia Popoai şi fata ei, Todosiia, cu Cilian Racoviţă(ă) v(tori)i log(ofă)t, pentru o parti din satul Cămîrzanii şi şasă jîrebii, tot din acel hotar, dîndu-s(e) rămasă pi ace fimei, îndreptîndu-s(e) Racoviţă(ă) log(o)f(ă)t.

Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 17, f. 66 r., nr. 3.
Rez., în copia unei anaf. din 1837 decembrie 7.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Pachet Costăchescu, nr. 34 (transcr.).

475 1636 (7144) august 12, Iaşi.

† Ис Ѣасилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Scriem Domniia Mea la boiarinul Domniei Méle credincios, Neaniul vornicul de gloat(ă). Dau-ţi ştire că au pîrît de faţ(ă), înnaintea[1] Domniei Méle, satul Podolénii pre boiarinul Domniei Méle, Dumitru Buhuş vistérnic, cum le-au luat o bucată de loc din hotarul satului. Iar boiarinul Domniei Méle, Buhuş vistérnicul, au arătat drése de la Pătru Vodă, pre o bucată de loc din Branişti, cum au dat lui Andreiu hatmanul, iar Andreiu hatmanul au dat sv(i)ntei mănăstiri Pîngăraţilor, iar Pîngăraţii au schimbat acel loc cu boiarinul Domniei Méle, ce mai sus scrie, Dumitru Buhuş vistérnic.

Deci, Domniia Mea am ales pre d(u)mn(ea)ta de om bun. Deaca vei vedea cartea Domniei Méle, să mergi acolo şi să strîngi oameni buni, din sus şi din gios, megiiaşi de pren pregiur, să socoteşti de să va afla acea bucată de loc, ce au pîrît ei, cum iaste a Podolénilor, să o dai iarăşi pre mîna lor; iar de nu va hi din hotarul lor, să alegi pre

www.dacoromanica.ro

unde vor spune sémnele acelor drése, ce simt a boiarinului Domniei Méle, Buhuş vistérnicul, de la Pătru Vodă, dare lui Andreiu hatmanul. Pre unde să va afla mai cu dreptul să pui pietri, să să ştie.

Aşijdere, să socoteşti şi să alegi un loc de sat, ce am dat Domniia Mea boiarinului Domniei Méle, carile mai sus iaste scris, Dumitru Buhuş vistérnic, din hotarul Braniştei Domniei Méle, pre unde veri socoti şi veri alége cu oameni buni, pre acolo iarăşi să pui sémne şi să stîlpeşti.

Şi cum vei afla mai cu dreptul şi veri tocmi cu oameni buni, într-acela chip să dai ştiri Domniei Méle, cu o scrisoare. Aiasta scriem. Инак не бчините!

V Мс, л(ѣ)т(о) хзрмѧ <7144/1636> ав(густ) кї <12>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

† Гаврил Мътиаш вел логоф(ѣ)т m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. ulterioară>: † Carte de la Vasili Vodă, pentru un hotar din Bohotin.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/7.

Orig., hîrtie (31 x 19,7 cm), difolio, filigran, peeete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Ibidem, CMLII/96 (copie); CMLII/9, f. 172 v. (rez. dezv.); ibidem, M-rea Neamţ, CXXXVII/4, nr. 4 (rez.); CXXXVII/5, nr. 4 (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/216 (foto.).

EDIŢII: Rosetti, *Bohotin*, nr. XII, p. 209 (orig.);
Catalog, II, p. 245, nr. 1168 (rez., edit., după rez.).

---

[1] "ea", redat prin ѧ.

476 <1636 august 12-20>.

† Mil(o)st(i)ve şi luminate Doamne, să fie Măriia Domniei Tali sănătos. Dăm ştire Măriei Domniei Tali, ca domnului nostru milostiv, de care lucru m-ai trimis Măriia Domniei Tali ca să alégem şi să stîlpim pre sémne ce va scrie întru uric a dumisali, a lui Dumitru Buluş ce au fost vistiérnic. Noi am strînsu mulţi oameni buni şi bătrîni şi slugi Măriei Tali. Prilejitu-s-au de au fost la acest hotar şi Gheorghie Roşca vistiiarnic şi Strătulat vornicul de gloat(ă). Şi oameni carii au fost, anume: Toma, prisăcariul Hăbăşascăi, şi Toader Păşco de Coropcéni, şi Rusul de Cozneşti, şi Ifrim, de la prisaca cămănariului, şi Gligorie Budzea vînătoriul, şi Macoveiu vînător, şi Blaca vînător, şi Simon vînător, şi Pătraşco Mîndzul, şi Tărnovschi, şi Ionaşco Vlădiceanul, şi Ioii de Oneşti, şi Vicol de acolo, şi Pavăl de Cozmeşti, şi Bălan de acolo, şi alt Vicol, de Băneşti, Rîşco de acolea, Andonie de Grozeşti, Gavril de acolea, şi Necoar(ă) de acolea, Gligorie de acolea, Andronic de acolea, Hilip de la Poponeţ(i), Ştefan Faurul de Tăist<r>[1]éni, Trofin de acolea, Simion de Ţoţorea, Ursul de la Slobodziia ii Zbiroae, Toader de acolea, Ipatie de acolo.

Deci, m(i)l(o)st(i)ve Doamne, s-au cetit uricul înnaintea acestor oameni şi i-am întrebat de sémnele uricului, pre unde simtu. Deci, m(i)l(o)stive Doamne, pre unde s-au arătat sémnele uricului, pus-am pietri, cum au fost învăţătura Măriei Domniei Tali. Alta, m(i)l(o)st(i)ve Doamne, i-am întrebat: dintr-acéle sémne a celui uric, mai iaste loc

www.dacoromanica.ro

de branişti de hotarul Măriei Domniei Tali, pînă la hotarul Podolénilor şi pînă unde le spune hotarul Bohotin? Ei, m(i)l(o)st(i)ve Dumne, s-au ales dintr-aceşti oameni, ce scrie mai sus, anume: Toma cel bătrîn, de la prisaca Hăbăşascăi, şi Toader Paşco cel bătrîn, de Coropcéni, şi Rusul de Cozmeşti, şi Ifrim cel bătrîn, de la prisaca cămănariului, şi Gligorie Budzea vînătoriul şi Macoveiu vînător şi au dzis, cu sufleteli lor, că agiunge hotarul Podolénilor pînă în zarea Dealului Bohotinului; mai gios nu să coboară. Deci, m(i)l(o)st(i)ve Doamne, pre unde au mărturisit ei, cu sufleteli lor, pus-am sémne, despre Podoléni. Iar cum s-au jeluit Podolénii, înnaintea Măriei D(o)mnie Tali, n-au fost luat vistérnicul Buhuş nimic din hotarul Podolénilor, numai cît au scris în uric, carile[2] s-au cetit înnaintea Măriei Tali.

Iar de rîndul satului, carile te-ai m(i)l(o)st(i)vit Măriia Domniei Tali şi l-ai miluit din hotarul Măriei Domniei Tali, alesu-i-s-au pre unde au socotit Chicoş, şetrarul cel mari, pre acolea am ales şi noi, de unde să fac morili dumisali, în gios pre Jijiia, pînă unde să înpreună cu hotarul carile scrie în uricul dumisali.

Iar de o mărturie ce au arătat Podolénii, la Chicoş şetrariul, şi au dzis că o au făcut megiiaşii, prilejitu-s-au unii dintr-acei megiiaşi aicea de faţă şi i-am întrebat de acea mărturie şi de hotarul Podolénilor. Ei s-au tăgăduit şi au dzis că n-au făcut ei acea mărturie, ce pre unde au vrut ei, pre acolea ş-au făcut hotar înşişi, făr(ă) megiiaşi, şi cîndu au mărsu Roşca vornicul, aşijderi, au mărsu ei sînguri, făr(ă) megiiaşi, de au făcut sémne, pre unde au fost voia lor.

Aiasta dăm ştiri Măriei Domniei[3] Tali, и Г(о)с(подин)ъ Б(ог)ъ да умножит а(ь)ни и лѣти Г(о)сп(о)дств(а) Ти, съ мирєнїє, ѡ Х(ри)с(та), амин[4].

† Mai mic, robul Măriei D(o)mniei Tali, Нѣнюл дворник <sig.> глѡтнєи.

† M(i)l(o)st(i)ve Doamne, tîmplatu-ne-am mai mic robul Măriei Dumit(a)le, Гєѡргїє Рошка бив вист(ѣрник) <m. p.>.

† Mai mic, robul Măriei Dumitale, Стрѣтулат дворник глотнии, m-am prilejuit şi eu aicea, la acestu[5] lutar[6] <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Mărturiia hotarnicilor, pre unde au aflat cu omen(i) buni, hotarul Bohotinului şi a Podolénilor; <şi alta din prima jum. a sec. XVIII>: † Mărturie de la hotarnici, di[l] la Neniul vornicul di glot(ă), pe undi au aflat hotarul Bohotinului.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXII/30.
Orig., hîrtie (32,5 x 19,8 cm), difolio, filigran, o pecete inelară, în tuş negru.
Ibidem, CMLII/96 (copie).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/217 a, b, c (foto.).

EDIŢII: Rosetti, *Bohotin*, nr. XIII, p. 210-211 (orig., cu datarea edit.: 1636 august).

Datat după porunca domnească de cercetare la faţa locului (v. doc. ant.) şi după întărirea domnească acordată lui Dumitru Buhuş la 1636 (7144) august 20 asupra aceloraşi locuri (v. doc. nr. 482).

---

[1] Omis.
[2] De aici înainte, scris pe certo-ul f. a doua.
[3] "Do", scris peste alte litere.
[4] "şi Domnul Dumnezeu să înmulţească zilele şi anii Domniei Tale, cu pace, întru H(risto)s, amin".
[5] "c", redat prin ѣ.

www.dacoromanica.ro

[6] "u" scris peste un "a".

477 1636 (7144) august 13, Iaşi.

† Їw Басилїє воєвода, б(о)жїю[1] м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоѭ[2]. Ѡж(є) даєм и потвръждаєм м(о)л(є)бникомъ и(а)шимъ, калѹгєромъ wт с(вѣ)таа монастир гдєже єст храм С(вѣ)т(а)г(о), славнаго пророка Ѳлїа, ихъ права wти(и)на и даанїє и м(и)л(о)ванїє, wт ѥсписок за даанїє и за м(и)л(о)ванїє, wт Стефан воєвода Томшєвич, и за потвръжденїє[3], wт Радѹл воєвода Михнович, єдин став називаємаго Кѹпчѣ съ ѯ фалчи за сѣно, что єст ѹ хотар тръг[4] Сѹчавски, wт къ хо<т>[5]ар Тътърашим, к<ак>[5]о да єст им, и wт Нас, правда даанїє, и м(и)л(о)ванїє, и ѹрик и потвръжденїє[3], съ въсам даходом, непорѹшенно николиже, на вѣки. И ин да сѣ не ѹмишает.

Ѫ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзрмѳ ав(гѹст) гї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Їw Басилїє вwєвwда.

† Шандр <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată dăm şi întărim rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire unde este hramul Sfîntului, slăvitului prooroc Ilie, dreapta lor ocină şi danie şi miluire, din ispisocul de danie şi de miluire, de la Ştefan voievod Tomşevici, şi de întărire, de la Radul voievod Mihnovici, un iaz numit Cupcea, cu 24 fălci pentru fîn, care este în hotarul tîrgului Sucevei, dinspre hotarul Tătăraşilor, ca să le fie lor, şi de la Noi, dreaptă danie, şi miluire, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7144 <1636> august 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Şaidir <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIV/62.
Orig., hîrtie (29 x 23 cm), pecete mijlocie, timbrată între foi.
Arh. St. Suceava, Fond Mitrop. Bucovinei, secţia Diverse, dos. 71/1785 (M-rea Sf. Ilie), nr. 86, litera D (rez. germ., din 1785 iulie 30).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/218 (foto.).

EDIŢII: *Doc. Suceava*, nr. 136, p. 266-267 (text slav şi trad.).

---

[1] в şi ж, în ligatură.
[2] д şi в, suprascrise în ligatură.
[3] т şi в, în ligatură.
[4] т şi р, în ligatură.
[5] Rupt.

www.dacoromanica.ro

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоѥ. Dat-am cartea Domniei Méle boiarinului Domniei Méle, Dumitru Buhuş vistérnic, şi pre cine va trimite ca să fie tari şi putérnic, cu cartea Domniei Méle, a lua a dzécea din pîine şi din fîn şi din tot vinitul, cît va hi pre părţile [d] boiarinului Domniei Méle, ce mai sus scrie, la sat la Tălhăreşti, anume de pre partea ii Misăileasă şi de pre alte părţi. Aşijdere, ca s(ă) aibă a lua a dzéceai[1] şi din sat din Iurghicéni, partea lui Băltag şi a Beneştilor şi a lui Fetion, din pîine şi din fînę(e) şi din tot vinitul, cît să va vini părţile boiarinului Domniei Méle, ce mai sus scrie, Dumitru buhuş vistérnic.

Şi nime să nu cutédze a ţinea sau a opri înnaintea cărţii Domniei Méle. Iar cui va părea cu strînbul, să fie de faţi înnaintea Domniei Méle. Инак не бvдет.

V Їс, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> ав(гvст) гї <13>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Pe verso, o îns. cont.>: A dzécea de la Iurgician(i); <una din sec. XVIII>: Carte g(os)p(o)dü de Tălhăreşti; <şi, adăugat cu altă cerneală>: şi Iurghiceni; <şi o isc. de la înc. sec. XIX>: Costantin Paladi hat(man) <m. p.>.

Bibl. Centr. de Stat, Col. doc. mold., I/69.

Orig., hîrtie (31,5 x 20,3 cm), pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/219 (foto.).

---

[1] În textul chirilic: sѣча.

479 <1636-1641> august 15, Iaşi.

† Иw[н] Басилїє воєвода, б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоѥ. Ѡж(є) прїидошѣ, прѣд Нами и прѣд нашими мwлдавскими болѣри, великиχ[1] и малиχ[1], Йлеѧа и Дvмитрv[2], с(ъ)нни Бvскъи, и инн плем(є)ниц иχ, внvци Бѳс[3]<къи>[4], и тѣгали за лиц, п<р>[4]ѣд Нами, на Титиѫн(а)[5] Пънтилѣс(а) и на зѣт ѥѩ, Иwнашко Ботъш дворник глотнин, ради въсѣ част Бѳскъи, что с(ѣ) изберет wт село Фѳтещи, что с(ѣ) именѳет Ботещи, рекъщи аж(є) сътворили им великаю присиловаиїє на тоа част за wтн(и)нѳ. Й Титїѫна[5] Пънтѣлѣс(а) и зѣт ѥѩ, Иwнашко[6] Ботъш дворник, ѳказовали, прѣд Нами, нарѣдєиїє wт Радѳл воєвод, како тоа част за wтн(и)нѳ била за кѳпежно Пънтелееви wт Йлеѧа и wт брат его, Дѳмитрѳ, с(ъ)нъ Бѳскъи, и wт Глигорчѣ Хрѣчканѳл, с(ъ)нъ Грозавеи, и wт Басилїє, с(ъ)нъ Ѡнчюл, и wт ...[7], сънъ Кwндри.

Таж(є), сиχ виш(є) писанни, wни[8] зостал(и) wт прѣд Нами и wт прѣд вес наш Съвѣт, а Пънтилиѫса и зѣт ѥѩ, Ботъш дворник, ѳправили с(ѣ) и поставили соби фїерїю, ѳ вистѣр Г(ос)п(о)дства Ми, два десѣт и четири златиχ.

Тѣм ради, да не имает ...[7] тѣгати, а ни добивати на Пънтелеѫс(а) и на зѣт ѥѩ, за сиѫ тѣж николиж(є), на вѣки, прѣд сим листом Г(ос)п(о)дства Ми.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) хзрмг ав(гѳст) ѣї.

www.dacoromanica.ro

† Сѧѧм г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.
Гаврил Мѣтѣш вєл логоѳ(є)т m. p.
† Пѣтрашко[6] <писал>.

<Pentru îns. verso., v. trad.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Alexa şi Dumitru, fiii Buscăi[9], şi alte rude ale lor, nepoţii Bus[3]<căi>[4], şi au pîrît de faţă, înaintea Noastră, pe Titiiana[5] Păntileasa şi pe ginerele ei, Ionaşco Botăş vornic de gloată, pentru toată partea Buscăi, care se va alege din satul Futeşti, care se numeşte Boteşti, spunînd că le-au făcut mare asuprire pe această parte de ocină. Iar Titiiana[5] Păntéleasa şi ginerele ei, Ionaşco Botăş vornic, au arătat, înaintea Noastră, drese de la Radul voievod, cum această parte de ocină a fost de cumpărătură lui Păntelei de la Alexa şi de la fratele lui, Dumitru, fiii Buscăi[9], şi de la Gligorcea Hreacicanul, fiul Grozavei[9], şi de la Vasilie, fiul lui Onciul, şi de la ...[7], fiul lui Condrea.

Astfel, aceşti mai susscrişi, ei[8] au rămas dinaintea Noastră şi dinaintea întregului nostru Sfat, iar Păntiliiasa şi ginerele ei, Botăş vornic, s-au îndreptat şi şi-au pus fierîe, în vistieria Domniei Mele, douăzeci şi patru zloţi.

De aceea, să nu aibă ...[7] a pîrî şi nici a dobîndi asupra Pănteleiasăi şi asupra ginerelui ei, pentru această pîră niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.

La Iaşi, anul 7143 <1635> august 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiaş mare logofăt m. p.

† Pătraşco <a scris>.

<Pe verso, îns. din sec. XVII>: Carte de rămas, de la Vasilie Vodă, pe Boschi[10] vornicul de Poartă; l-au rămas Pănteliias(a), pentru nişte părţi de Buteşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/110.
Orig., hîrtie (30,6 x 21 cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată.
Arh. St. Iaşi, DCCCXLII/80, nr. 1 (menţ., într-un opis din 1845 noiembrie 23).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/220 (foto.).

Datat după Gavril Mătiaş mare logofăt.

---

[1] După consoana finală, paieroc.
[2] т şi р, în ligatură.
[3] De la Дѵмитрѵ (Dumitru), pînă aici, adăugat cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.
[4] Omis.
[5] Nume adăugat ulterior cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.
[6] а şi к în ligatură.
[7] Loc alb în orig.
[8] De la сиѫ (aceşti), pînă aici, adăugat cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.
[9] Aşa în textul slavon.
[10] Însemnare parţial greşită, deoarece nu "Boschi" (de fapt: "fiii Buscăi") era "vornic de Poartă", ci Ionaşco Botăş, după cum rezultă chiar din doc.

www.dacoromanica.ro

† Ade<că>[1] eu, Focşea, vnuc Năduşal(ă), scriu şi mărturisăscu, cu ces[s]tu zapis al meu, <c>[2]um amu vîndut un loc de prisac(ă), dreptu doisprădzéci galbeni, lui Dumitraşco Negurici biv pîrcălab, la sat la Hîrleşti, la ţinutul Neamţului, alaturea[3] cu Beleul[4], den partea moşu-meu, lui Bălcu, denaintea lui Drăgan, şoltuzul armenescu den Roman, şi Ghiorghi butnarul, şi Marco, s(î)nă Petriman, şi a mulţi oameni buni.

Cum[3] mai mari credenţă, ne-am pus şi peceţili, să s(e) ştie.

† Бѣ лѣт(о) хзрмд <7144/1636> ав(гѵст), ѣї <15> дьн(и).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/105.

Orig., hîrtie (30 x 21 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, patru peceţi inelare, în tuş negru. Pe verso-ul primei file este un alt zapis, ilizibil, deoarece cele două file au fost lipite din vechime.

Ibidem, XXVII/119, XXXVIII/184, CXVII/136 (rez., toate din 1753, numai cu văleatul).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/221 (foto.).

---

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] Aşa în orig.
[4] Primul "e", redat prin ѣ.

481 1636 (7144) august 20, Iaşi.

† Іѡ Василїе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стию г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои[1]. Ѡж(е) приндошѣ, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Мн и прѣд въсими болѣри Г(о)сп(о)дств(а) Мн, село Подолѣнии и тѣгали лицом на и(а)шего вѣриаго болѣрин, Дѵмитрѵ[2] Бѵхѵш вистарник[3], ракѫше сице, аж(е) им възѣл Бѵхѵш вист(арник) една бѵкатѵ за мѣсто, wт хотар село Подолѣном, когда себѣ хотарил едно мѣсто за село, чтож(е) ес[т]мн емѵ дал ѵ Бранище Г(о)сп(о)дств(а) Мн. И болѣрии наш, Дѵмитрѵ Бѵхѵш вистарник, ѵказовал Нам ѵрик и испысок wт Петра воевода, писаѣщи въ нем тоа бѵкатѵ за мѣсто, ѫкоже било дадиїе, wт Петра воевода, покоинноми Индреевн хетман[3], а Индрен хетман, wн дал тое мѣсто с(вѣ)тѣи монастир Пънгъраци, а калугери wт с(вѣ)тая монастир Пѫнгъраски сътворили измѣнєнїе съ болѣрии и(а)шь, Дѵмитрѵ[2] Бѵхѵш вистарник.

Тѣ<м>[4] радї, Г(о)сп(о)дств(о) Мн избрахом и(а)шего вѣрного болѣрин, Нѣнюл дворник глотинн, и послахом его тамо, да съматрѣет знаменїѫ тим привилїѫх wт Петра[2] воевода. И съматрѣаше[2] въкѵпѣ съ ниших болѣри и съ дюди добри и wкр(ъ)стии меџїѫш(и), и wбратоше како не възал Дѵмитрѵ[2] Бѵхѵш вистѣрник ничто wт хотар село Подоланомї; тѫкмо възал[3] по где повадают[3] знаменїе томѵ ѵрик wт Петра[2] воевода и хотарил на тих знаменїе и стѫповал[3].

Ино, село Подолѣнии зостали wт въсего и(а)шего и земскаго закона, а болѣрии Г(о)сп(о)дств(а) Мн, Дѵмитрѵ[2] Бѵхѵш вистарник, ѵправил[3] са и поставил себѣ фїерже въ вистар Г(о)сп(о)дст(а) Мн.

Тѣм ради, и wт Г(о)сп(о)дств(а) Мн дадохом и потвръдихом[5] тое виш(е) писанное мѣсто, что на Боxотина, да ест и(а)шемѵ вариомѵ [вѣриомѵ]

www.dacoromanica.ro

болѣрин(ѹ), Дѹмитрѹ[2] Бѹхѹш вистарник, правда wтн(н)на, и дѣдн(н)на, и ѹрик и потвръжденїѥ[5], въкѹпѣ съ тоѥ мѣсто за селоеж(ѥ) Г(о)сп(о)дстѵ(о) Мн ємѵ дадоχ и пом(н)л(о)ваχ, съ вѣсам доχодом, и да не имают нан тегати са ради сїѫ таж николиже, на вакн. И нн да сѣ не ѹмишает, прѣд сим истинном листом н(а)шим.

Ѹ Ис, л(ѣ)т(о) ×зрмд, м(ѣ)с(а)ца ав(гѹст) к.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велал.

† Гаврил М(ъ)теѫш вел логоф(ѥ)т <m. p.>.

† Шандир <писал>.

<Pe verso, o ins. contemporană>: † Ispisoc de rămas pre Podoléni, pintru Bohotin <continuată în sec. XVIII>: de la Vasilie Vodă, 7144 <1636> august 20.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Domniei Mele şi înaintea tuturor boierilor Domniei Mele, satul Podolénii şi au pîrît de faţă pe credinciosul nostru boier, Dumitru Buluş vistiernic, spunînd aşa, că le-a luat Buhuş vistiernic o bucată de loc din hotarul satului Podoléni, cînd şi-a hotărnicit un loc de sat, pe care l-am dat în Braniştea Domniei Mele. Iar boierul nostru, Dumitru Buhuş vistiernic, ne-a arătat uric şi ispisoc de la Petru voievod, scriind în el această bucată de loc, cum a fost danie de la Petru voievod răposatului Andrei hatman, iar Andrei hatman, el a dat acest loc sfintei mănăstiri Pîngăraţi, iar călugării de la sfînta mănăstire Pîngăraţi au făcut schimb cu boierul nostru, Dumitru Buluş vistiernic.

Pentru aceasta, Domnia Mea am ales pe credinciosul nostru boier, Neaniul vornic de gloată, şi l-am trimis acolo să cerceteze semnele acelui privilegiu de la Petru voievod. Şi a cercetat împreună cu alţi boieri şi cu oameni buni şi megiaşi dimprejur şi au aflat că n-a luat Dumitru Buhuş vistiernic nimic din hotarul satului Podoléni; a luat numai pe unde arată semnele acelui uric de la Petru voievod şi a hotărnicit pe acele semne şi a stîlpit.

Deci, satul Podoleni au rămas din toată legea noastră şi a ţării, iar boierul Domniei Mele, Dumitru Buluş vistiernic, s-a îndreptat şi şi-a pus fierîe[6] în vistieria Domniei Mele.

Pentru aceasta, şi de la Domnia Mea am dat şi am întărit acest mai susscris loc, care este la Bohotin, să fie credinciosului [credinciosului] nostru boier, Dumitru Buluş vistiernic, dreaptă ocină, şi dedină, şi uric şi întărire, împreună cu acest loc de sat, pe care i l-am dat şi l-am miluit Domnia Mea, cu tot venitul, şi să nu se mai pîrască pentru această pîră niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7144 <1636>, luna august 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt <m. p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pt. ins. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/9.

Orig., hîrtie (41,5 x 27,5 cm), filigran, pecete mijlocie, timbrată căzută. Cu o trad. din 1781.

Ibidem, LXXXI/93 (rez., într-un izvod din 1720, după o trad. de Luca fost vistiernic); M-rea Neamţ, CXXXVII/49, nr. 2 (menţ., fără dată, într-o întărire domnească din !720 august 20).

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/222 (foto.).

EDIŢII: Rosetti, *Bohotin*, nr. XVI, p. 212 (rez. dezv., cu extrase); Meteş, *Familia Buhuş*, p. 24-25 (rez.);
Catalog, V, p. 471, nr. 1721 (menţ., fără dată, după întărirea din 1720).

---

[1] **а** şi **в**, suprascrise în ligatură.
[2] **т** şi **р**, în ligatură.
[3] După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.
[4] Omis.
[5] **t** şi **v**, în ligatură.
[6] Aşa în textul slavon.

482 1636 (7144) august 20, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)спод(а)рь Земли Молдавскон. Wж(є) тот истинни н(а)шь вѣрнъıн болѣрин, Дѧмитрѫ Бѫхѫш вистѣриник[2], слѫжил[2] Нам[2] правою и варною слѫжбѫ. Тѣм, Мы, видѣвше правою и варною слѫжбѫ ег(о) до Нас, жаловали есми ег(о) wсобною н(а)шего м(и)л(о)сти, ѫ н(а)шен Земли Молдавскон, съ едно мѣсто за село ѫ Бранице Г(о)сп(о)дств(а) Мн и съ брѫд за млини на гърлѫ Бѫзова и да извадит[2] волѫ Жижию на тою гърлѫ wт встию Ковасна и да сътворит[2] себе томо млини и стѫпъı и терпѫх, и съ болотами рибнами, и съ пором на Прѫтѣ, и съ мѣсто за пасики, и съ саножати и съ мѣсто за годованїе, съ въсѣм доходом, како да wсадит себе тамо село, что тое внише писанное мѣсто за село бъıло н(а)ше право г(о)сп(о)д(а)рско, прислѫшио къ н(а)шен Бранищ<є>[3]. Там ради, Г(о)сп(о)дств(о) Мн даходом <и помиловахом емѫ>[4] ради своею правою и варною слѫж<бу>[4], что нам слѫжил и слѫжит[2] присно з<емли>[4] Г(о)сп(о)дств(а) Мн.

И хотар томѫ вниш(є) писанному села да ест wт самою рѣцѣ Ж<иж>[3]ню, wт една могила что сѣ именѫет[2] Междо Ширагури[5], просто через долини Козню, где са именѫет Лозница, а wт тола, просто через лас, до долини Бохотини, и деже сѧт[2] знамени и стѧлпи пасикѫ с(вѣ)тѣн монастир Галати, а wт тола, просто на верхѫ горѫ, где сѣ Четъцѫа, междѫ Пїетроасе, и на верхѫ Хемеюсѫл, и на полѣна что сѣ именует[2] Ѫнгѫронка, а wт тола, просто до едни стѧлпѫ еж(є) ест по верхѫ волока Бохотини, а wт тола, також(є) wт знаменїе до знаменїе, по где хотарили варини н(а)шн болѣри, Кикош вел шетрар, и Нѣнюл дворинк глотини, и Гїwргїе Рошка вистариник и Стратилат дворинк, съ многи люди добри и стари и съ wкр(ъ)стни меџїѣш(и), даже до хотар Подолѣном и до хотар с(вѣ)тон монастир Немецкон, а wт тола, просто до рѣца Жижїю, и на раца Жижню гора, даж(є) до внише писанною могилу, что ест Междо Ширагури. То ест вес хотар.

Там ради, тое прѣд реченное мѣсто за село да ест внише писанномѫ варномѫ болѣринѫ Г(о)сп(о)дств(а) Мн, Дѧмитрѹ Бѫхуш вистариник, правда wти(и)на, и даанїе, и милованїе, и ѫрик и потверъж<денїе, съ въсем>[3] доходом, такоже внише пишем, непорѫшенно николиж(є), на вѣки. И ни <да с>[3]е не ѫмишает.

Ѫ Ис л(ѣ)т(о) хзрмд ав(гѫст) к.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нь велал.

Иw Басилие вwневда <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† Шандир <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Ispisoc de dan(ie) de la Măriia Sa, Vasilie voevoda, pentru loc de mori la Braniște, la Jijiia; <și alta, din sec. XVIII>: † Ispisoc ot Vasili Vodă, de dan[n]ie pe Boh(o)tin. † 7144 <1636> av(gust) 20.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Dumitru Buhuș vistiernic, ne-a slujit cu dreaptă și credincioasă slujbă. De aceea, Noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către Noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, în țara noastră, Moldova, cu un loc de sat în Braniștea Domniei Mele și cu vad de moară la gîrla Buzova - și să scoată apa Jijiei în acea gîrlă de la gura Covasnei și să-și facă acolo moară și piuă și ștează - și cu bălți cu pește, și cu pod umblător pe Prut, și cu loc de prisacă, și cu fînețe și cu loc de folosință, cu tot venitul, ca să-și așeze acolo sat, care, acest loc de sat mai susscris, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de Braniștea noastră. Pentru aceea, Domnia Mea am dat <și l-am miluit>[4] pentru dreapta și credincioasa sa slujbă ce ne-a slujit și slujește mereu <țării>[3] Domniei Mele.

Iar hotarul acestui sat mai susscris să fie chiar de la rîul J<ij>[3]ia, de la o movilă ce se numește - Între Șiraguri[5], drept peste valea Coziei, unde se numește Lozniță, iar de acolo, drept peste pădure, la valea Bohotinului, unde sînt semnele și stîlpii prisăcii sfintei mănăstiri Galata, iar de acolo, drept la vîrful dealului, unde se numește Cetățuia, între Pietroase[5], și pe vîrful Hemeiosul, și la poiana ce se numește Unguroica[5], iar de acolo drept la un stîlp care este în sus de voloaca Bohotinului, iar de acolo, de asemenea din semne în semne, pe unde au hotărnicit credincioșii noștri boieri, Chicoș mare șetrar, și Neaniul vornic de gloată, și Ghiorghie Roșca vistiernic și Stratilat vornic, cu mulți oameni buni și bătrîni și cu megiași de primprejur, pînă la hotarul Podolenilor și la hotarul sfintei mănăstiri Neamț, iar de acolo, drept la rîul Jijia, și pe rîul Jijia în sus, pînă la movila mai susscrisă, care este Între Șiraguri[5]. Acesta este tot hotarul.

Pentru aceea, acest înainte zis loc de sat să fie mai susscrisului boier credincios al Domniei Mele, Dumitru Buhuș vistiernic, dreaptă ocină, și danie, și miluire, și uric și întărire, <cu tot>[3] venitul, cum mai sus scriem, neclintit niciodată, în veci. Și altul <să>[3] nu se amestece.

La Iași, anul 7144 <1636> august 20.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Șaidir <a scris>.

<Pt. îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. București, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXVIII/92.

Orig., hîrtie (38 x 22 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, timbrată. Cu o copie, din 1781, după trad.

Ibidem, XLVIII/68 a (trad., din 1712 februarie, de Axinte Uricariul, revăzută de Gheorghie Evloghie dascăl, în 1781 februarie 20), și b (copie incompletă, după aceeași trad.); LXXXI/93 c (rez. dezv., într-un izvod din 1720, după o trad. de Luca fost vistiernic); CMLII/96 (copie), precum și 166, nr. 13, și 170, nr. 1 (ment., în două opisuri din sec. XIX); M-rea Neamț, CXXXVII/5, nr. 6 (trad., din 1751); CXVII/30, nr. 4 (rez. grec.); CXXIV/14 a, nr. 11, și b, nr. 11 (rez., primul cu data de zi: 12); CXXXVII/4, nr. 4-6 și 16 (rez., ultimul cu data de zi: 12).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iași, Fotografii, XXIII/223 a (foto., după orig.), b și c (foto., după copia din 1781); Xerogr. de doc., Perilipsisuri (xero., după rez. din fond. M-rea Neamț).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Rosetti, *Bohotin*, nr. XIV, p. 211 (trad. din 1718); Meteş, *Familia Buhuş*, p. 308-309 (rez.);

Catalog, II, p. 245, nr. 1169 (rez., cu data de zi: 12) şi p. 246, nr. 1170 (rez., după trad. din 1751).

---

[1] ѧ şi ѥ, suprascrise în ligatură.
[2] După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.
[3] Rupt.
[4] Rupt; întregit după trad. din 1712.
[5] Aşa în textul slavon.

483 1636 (7144) august 20, Iaşi.

† Иѡ Ѣасилїє воєводѧ, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдав<ѧ>[1]ском. Scriem Domnia Mea la credincios boiarinul Domniei Méle, Dumitru Buhuş ce au fost vistérnic. Dau ştire dumitale că s-au jeluit, înnaintea Domniei Méle, oamenii boiarinului Domniei Méle, cămănariului celui mare, dzicîndu că le iai a dzécea din pîine şi din fîn, de pre care loc ţ-am dat Domniia Mea din hotarul Braniştei Domniei Méle.

Pentr-acéia, deaca vei vedea cartea Domniei Méle, să-i laşi d(u)mn(ea)ta în ceastă var(ă), să nu le iai a dzécea, căci i-am lăsat pentru voia acelui boiarin, că ne slujéşte pentr-alte ţăr(i), la Ţ(a)rigrad, ce simt treabele noastre şi a ţ(ă)rîi. Şi am socotit că pînă acmu acel loc, ce ţ-am dat Domniia Mea, n-au fost ales, nici stîlpit. Iar de acmu înainte, cine va ara sau va cosi, volnic eşti d(u)mn(ea)ta de a apărarea locul dumitale şi a nu lăsarea pre nimerili, numai pre cine va hi voia dumitali. Aiasta scriem.

ѯ Ѩс, л(ѣ)т(о) ×зрмѧ <7144/1636> ав(гѹст) к <20>.

† Гаврил Мътиаш вел логоф(ѣ)т m. p.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>. † Pîrea Podolénilor, pentru Bohotin; <şi una din sec. XVIII>: Bohotin.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/8.

Orig., hîrtie (31 x 19,7 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

Ibidem, LXXXI/93 (rez., din 1720 ianuarie 16, într-un izvod de "scrisorile lui Ştefan Ruset stolnic, pentru Bohotin").

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/224 (foto.).

EDIŢII: Rosetti, *Bohotin*, nr. XV, p. 212 (orig.).

Deşi doc. prezintă dovezile minime de autenticitate: scrisul de epocă, pecetea domnească şi iscălitura logofătului, lipsa numelui diacului, dar mai ales a formulei de validare domnească şi a iscăliturii voievodului, la care se adaugă ciudăţenia acestei porunci, preconizînd o hotărnicire pe care cele două decizii domneşti din aceeaşi zi (v. doc. ant.) o atestau ca încheiată, sugerează o situaţie particulară, constînd, poate, în interesul special al lui Gavril Mătiaş.

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Ѡ Василїе воєвода, в(о)жїю милостїю, господарь Земли Мwлдавскоѡ>[1]. Iată, viind înnainte Noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri, a mari şi mici, Guliiasa şi Drăgostiniasa, şi fiii lor şi nepotul lor, Costin, ficiorul lui Guţan, din tîrgul Botoşanii, şi au pîrît de faţă pe sluga Domnii Meli, pe Dumitru Roşca isprav(ni)c[2] di tîrgul Eşii, zîcînd aşă, precum că Dumitraşcu Roşca li-au făcut asuprire şi, în putere sa, li-au luat un heleşteu. Iar sluga noastră, Dumitraşcu Roşca, au răspunsu că el acel heleşteu şi l-au cumpărat de la Drăgostin şi de la Gulîie şi de la nepotul lor, Costin, drept una sută şi cincizăci zloţi şi patrusprezăci oi cu miei, în zîlile lui Bărnovschii V(oie)v(o)d, cînd i-au dat lui satul Brătineştii, din ocolul Botoşănilor. Iar acesti de mai sus numitile fimei, Guliiasă şi Drăgostiniasă, şi fii lor şi nepotul lor, Costin, au vrut să-i întoarcă lui acei bani, însă sluga noastră, Dumitraşco Roşca, au răspunsu că acel heleşteu nu esti pi hotarul tîrgului Botoşănilor, ci-i în hotarul satului lui, Brătineştilor, şi ezătura heleşteului şi o a triia parti din apă, iar celelante doaî părţi din sus, cît ţîne apa, sînt în hotarul Botoşănil(o)r; şi pentru aceia l-au cumparat de la dînşii, pentru ca să nu aibă a înpărţî cu dînşii.

Însă, Domnie Me nici pe unii n-am crezut, ci am ales pe credincios boeriul nostru, pe Bălan postelnic, şi l-am triimis acolo. Iar el, strîngînd oamini buni din tîrgul Botoşănilor, aşijdire şi din megieş(i), anumi: Gheorghiţă şoltuzul, şi Dumitru şoltuzul, şi Andronic bătrînul, şi Chirilă, şi popa Marcu, popa Ionaşcu, şi popa Costin, şi ...[3], şi Bogdan, şi Ovanes, din tîrgul Botoşănilor, cum şi din megieş(i), slugile noastre, Toader Buniţu, şi Dumitraşcu din Ipoteşti, şi Tudosă Udre, şi Vasîli din Costineşti şi alţi mulţi oamini buni, şi aşa au aflat, cu sufletile lor, precum că ezătura acelui heleşteu, cum şi a trie parti din apă, esti cu adivărat în hotarul satului Brătineştii.

Deci, Guleiasa şi Drăgostiniasa şi fii lor şi nepotul lor, Costin, au rămas din toată lege ţării, iar Dumitru Roşca s-au îndreptat şi ş-au pus şi fierîe în vist(e)rie Domnii Meli, pentru ca să aibă a-ş(i) stăpîni Dumitru Roşca acel heleşteu, cu tot venitul; şi să nu aibă a să mai trage la giudecată pentru această pricină nici odinioarî, în vecii vecilor.

Şi iarăş(i), mai dăm şi mai întărim mai sus numitului boeriu, slugii noastre, lui Dumitru Roşca isprav(ni)c [2] de Eş(i), şi alt heleşteu, mai din sus dc hotarul acesta, din hotarul tîrgului Botoşănilor, ci-l ari cumpărătură de la Popăscul din Botoşăni, drept ...[4] zloţi bătuţi, pentru ca să-i fie lui, de la Domnie Mea, driaptă ocină, şi cumpărăturî, şi danie, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară, în veci. Şi altul să nu să amestice.

Let 7144 <1636> avg(ust) 20.

Însuş(i) domnul au poruncit.

Gavril Măteaş vel log(o)f(ă)t.

Di pi sîrbie pe limba moldoviniască s-au tălmăcit, de polc(ovnic) Pavăl Debr(ici) ot Mitropolie, la anul <1>1809 apr(ilie) 5.

Arh. St. Iaşi, DCCXCI/143, f. 134 v. -135 r.
Copie, de la înc. sec. XIX, după trad.

---

[1] Omis.
[2] Aşa în trad.; în loc de "vornic" ?
[3] În text, menţ. copistului: "lipsă".
[4] Loc alb în copie.

www.dacoromanica.ro

Zapis pe Borodiceni, tot lîngă Popeni.

Ѡw[н][1] Касиліѣ в(оѣ)в(о)да, вѫж(їю) м(н)лѡстн, г(о)сп(о)дарн Земли Ѫwлдавскѡн. Scriem Domnie Me la slugili Domnii Méle, la Ga ...[2] şi la Popăscul, pîrcălabii de ţinutul Dorohoiului. Dămu-vă ştire că s-au pîrîtu de faţ(ă), înnaint(e) Domnii Méle, sluga Domnii Méle, Isac Stîrcea, cu Onciul şi cu frat(e)-său, Dumitru, ficiorii Iurşii, nepoţii lui Dălban, pentru a trie part(e) de satu de Borodiceni, parte den mijloc, care part(e) o au cumpăratu Gheorghii pîrcălabul de Hotin de la Iurşe, tatăl Onciului şi a lui Dumitru, ficiorii Iurşii. După aceia, dacă au muritu Gheorghii pîrcălabul, s-au sculatu giupîneasa lui Gheorghii şi au vîndutu ace a trie part(e) de satu de Borodiceni lui Isac Stîrcii; cîtu au arătat Isac şi direasă de cumpărătură de la giupîneasa pîrcălăboae.

Dreptu aceia, dacă viţ(i) vide carte Domnii Mele, iar voi să strîngeţ(i) oameni buni şi bătrîni şi megiaş(i) di pen pregiur, să întrebaţ(i) de va fi ţinutu pîrcălabulu ace ocină pînă au fostu viu, sau giupîneasa pîrcălabului. Şi, <de>[3] să va afla că au vîndutu Iurşe, <ta>[3]tăl Onciului şi a lui Dumitru, ace ocină, voi să ni daţ(i) ştire. Iar, de nu să va afla că [n]-au ţinutu pîrcălabul Gheorghii, nice giupîneasa pîrcălabului, şi n-au fostu vîndută ace ocină de tatul acestor oameni, de Iurşe, voi iarăşi să ne daţ(i) ştire, să ştim, şi să fii apoi la zi, după Sfîntă Mărie Mic(ă), într-a noa zi. De aceasta vă scriem; într-alt chipu să nu faciţ(i).

И Їѡс, в(ъ) лет(о) ҳ҃зр҃мѧ <7144/1636>, м(ѣ)с(ацѧ) ав(густа) к҃ <20>.

Сам г(о)сп(о)д(н)нъ вслѣл.

Гавриласш всл лwг(о)ѳѣт.

Arh. St. Iaşi, CDLVI/9, f. 22 r.-v.
Copie din a doua jum. a sec. XVIII, într-o cond. de doc. a fam. Stîrcea.

---

[1] În loc de Ѡw ("Io").
[2] Loc alb în copie.
[3] Omis.

486 1636 (7144) august 21, Iaşi.

† Їw Касиліѣ воєводѧ, в(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Ѫwлдавскон. Adecă au vinit, înnaintea Domniei Méle şi înnaintea a toţi boiarii Domniei Méle, mari şi mic(i), Mărica Homicenească, fata lui Calapod, şi s-au pîrît de faţă cu boiarenul Domniei Méle credincios, cu Dumitru Buhuş vistérnicul, pentru doao părţi de ocină, den sat den Boldeşt(i) şi den selişte den Sîrbi de la ţînutul Sucévei, care părţi le-au cumpărat Buhuş vistérnicul de la surorile ei, de la Păscălina, feméia lui Toderiţ(ă), şi de la Tofana, feméia lui Costantin.

Dec(i), Mărica Homicenească au dzîs că n-au fost cu ştirea ei cîndu au cumpărat acéle părţi, nic(i) o aţ întrebat nime, ce s-au apucat să întoarcă banii vistérnicului. Dec(i) Noi, încă am socotit, după légea ţărîei, şi i-am făcut lége, să întoarcă banii şi i-au întorsu t<o>[1]ţi banii deplin, la mîna căruia mai <s>[1]us scriem, Dumitru Buhuş <visté>[1]r<ni>[1]cul. Şi aşea am socotit <ş>[1]i am ales aest lucru d<e-au în>[1]torsu Mărica Homicenească banii. Ea[2] să aibă a-ş(i) ţinea ocina, să nu aibă voe a o vinde, nice a o da

www.dacoromanica.ro

nemăruia, nice a o schimba, nice altu meşterşug să facă, ce să aibă ea[2] sîngură a ţinea acél(e) ocin(e), căce că au fost vîndute de surorile ei, şi au întorsu banii.

Dec(i), nice surorilor sale, nice fraţilor săi, nic(e) nepoţilor, nice altuia, nemăruia, nice să vîndză, nice să dea, nice să schimbe.

Şi de-aiaste dirése le-am făcut doao: unul am dat la mîna vistérnicului, altul l-am dat la mîna Măricăi Homicenease. Într-alt chip să nu fie.

V Ис, л(ѣ)т(о) хзрмд <7144/1636> ав(гѹст) кд <21>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Гаврил Мътиаш вел лог(о)ф(е)т m. p.

† Шандир <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Ispisoc pre 2 părţi din Boldeşt(i), ce mi-au întorsu banii Homiceniţa, şi n-au vrut să-ş(i) ia aestu dires de la log(o)fătul, pintru căc(i) să nu-i fie a da fierîe. Şi iaste la noi şi altul ca <a>[3]esta[4]; <şi alta din prima jum. a sec. XIX>: No. 11. 7144 <1636> avgust 21.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXXXIX/4.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, timbrată între foi.

Ibidem, DCXX/85 (îns. de pe verso).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/225 a, b (foto.).

EDIŢII: Rosetti, *Vascani*, nr. LXVIII, p. 94-95 (orig.), şi p. 102 (menţ., numai cu văleatul, într-un izvod din 1697 iunie 24).

---

[1] Rupt.

[2] "ea", redat prin ѧ.

[3] Omis prin haplologie.

[4] Îns. este scrisă de Dumitru Buhuş, cum reiese şi din context.

487 1636 (7144) august 22, Iaşi.

† Ив Василїе воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мвлдавскои. Adecă s-au jăluit, înnaintea Domnii Méle, sluga Do[o]mnii Méle, Dumitru ce au fost dvornic, de-au dzîs, înnaintea Do[o]mnii Méle, că are o ocină[1] moşie, satul Mîndreştii, pre Prut, mai su<s>[2] de cura[3] Sărăţiei[1], alaturea cu ocina satului Gurbăneştilor[1], ce acel sat iaste alui nostru cinstit şi credincios boiarin, Gheorghie marele păharnic. Dec(i), ocina slugei noastre, lui Dumitru ce-au fost vornic, şi a fraţilor săi iaste stîlpită[1] şi hotărîtă despre ocina Gurbăneştilor. Ce s-au rugat satul Gurbăneştii să le dea să are; dec(i) Dumitru vornicul le-au dat să are şi să dea a dzécea[4]. Dec(i) au arat şi tot le-au luat a dzécea[4]. Acmu încă[1] le-a luat a dzécea[4], cum iaste obiceaiul, de pre moşiia sa, iar dumnealui, păharnicul, le-au potcit stugurile céle de-a dzécea.

Pentr-acéia, stătut-au de faţă, înnaintea Do[o]mnii Méle. Dec(i), Do[o]mniia Meaa am dat slugii noastre, lui Dumitru ce-au fost vornic, şi fraţilor săi, să-ş(i) ţie pînea ce-au luat de-a dzécea[4] de la Gurbăneşti, iar diregătoriul păharnicului şi a călugărilor să n-aibă nic(i) o treabă cu ocina Mîndreştilor şi cu pînea de-a dzécea[4], care[5] au luat Dumitru şi cu răzéşii săi de-a dzécea, de pre locul Mîndreştilor şi a Gurguiaţilor, ce

www.dacoromanica.ro

sintu mai sus de ocina Mîndreştilor, ce iaste ocina şi moşiia numai a lui Dumitru vornicul, deusebi de alţi răzeşi.

Aceasta scriem Do[o]mniia Mea şi să nu cutédze nime a opri sau a să[1] amesteca, înnaintea cărţii Do[o]mniii Méle.

† Пис v Їисоχ, л(ѣ)т(о) хзр҃мд <7144/1636> ав(густ) кв <22>.

† Сам г(о)с(по)д(и)нъ велѣл.

† Шандир <писал>.

<Pe verso, o îns. contt.>: Mîndreşti, Gurgueţii.

Arh. St. Bucureştti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXV/198.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea de la doc. nr. 25).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/226 (foto.).

EDIŢII: "Creşterea colecţiunilor", 1919, p. 239 (rez.).

---

[1] "ă"/ultimul "ă", redat prin ѧ.
[2] Omis.
[3] Greşit, pentru "gura".
[4] "ea", redat prin ѧ.
[5] "e", redat prin ѣ.

488 1636 (7144) august 22, Iaşi.

† Иw Ѣасилїє воєводѧ, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Ꙗwлдавскоѧ. Scriem Domniia Mea la dregăttoriul şi la vătămanul şi la toţi săténii din sat din Podoléni. Dămu-v(ă) ştire, deaca veţi vedea cartea Domniei Méle, iar voi să aveţi a da cea scrisoare, ce aveţi mărturie de la megiiaşi pentru hotarul satului vostru, care scrisoare aţi arătat boiarilor[1] Domniei Méle, la Dumitru Buhuş vistérnic şi la Chicoş şetrariul, cîndu au vinit întîiu acolo, de au socotit hotarul Braniştii.

Iar, de nu veţi da acea mărturie, ce mai sus scrie, aşea am d<a>[2]t învăţătur(ă) boiarinului Domniei Méle, Neaniului vornicul, să ia de la voi cindzeci de boi şi să-i aduc(ă) la Domnia Mea. Şi bine să ştiţi că vor fi acei boi piitori. Aiasta scriem Domniia Mea. Инак не будет.

V Їис, л(ѣ)т(о) хзр҃мд <7144/1636> ав(гѵст) кв <22>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Pintru mărturiia Podolenilor, ce le-au făcut megeiaşii, şi nu-i adevăr<at>[3]ă.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXII/10.

Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, timbrată, deteriorată, dar imprimată slab, invers, pe ambele laturi ale doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/227 (foto.).

EDIŢII: Rosetti, *Bohotin*, nr. XVII, p. 212-213 (orig.).

www.dacoromanica.ro

[1] "lo", transformat din alte litere.
[2] Rupt.
[3] Omis.

489 1636 (7144) august 24, Iaşi.

† Ию Ѥас(н)лїѥ воєводд, в(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(д)ръ Земли Молдавскоѥ. Dată-i[1] cartea Domniei Méle părintelui şi rugătoriului no[o]stru, lui Mitrofan, ep(i)sc(o)pul de Roman, ca să hie tar(e) şi putérnic, cu cartea Domniei Méle, a ţinea ţiganii Măricăi Domnişorei, anume: Băsărab, şi Necoar(ă), frate lui Băsărab, Ion[2], şi Condrea, tij frate lui Băsărab, şi Pepelea, şi Sava, şi Gavril, şi Nicula, fratele lui Gavril, şi Nastasiia, sora Pepelei, şi Andreiu, cum[m] au lăsat dumneaei, cu limbă de moarte, ca să hie aceşti ţigani dan(ie), unde-i vor dzăc(ea)[3] oasăle ei. Şi s-au găsit şi scrîisoar(e)[1] de la vlădica Dionisie, ce-au fost la Roman mainte, de la nepotul dumisal(e), dzicîndu cum mai sus scrie.

Iar de ruda ei, de va avea cinev(a)[4] derés(e) pe ţiganii dumisale, ca să le aduc<c>[5]ă înnaintea Domniei Mél(e).

Тоѥ п<ни>[5]шѥм Г(ос)п(о)д(ст)в(о) Ми. Инак нѥ [нѥ] бѹдѣт.

† Ѯ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃мд <7144/1636> дв(гѹст) к҃д <24>.

† Сам г(ос)п(о)д(н)нъ вѣлѣл.

† Ѥар[с]лам <писал>.

<Pe verso, trei îns. cont.>: І потокми са прѣд пипо[6]; <apoi>: † Ţigan(ii) Doamnei Măricăi; <şi>: Andrei ţîganul.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXI/45.
Orig., hîrtie (31 x 19 cm), filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, pierdută, dar imprimată invers pe ambele laturi ale doc.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/228 a, b (foto.).

[1] Aşa în orig.
[2] Cuvîntul "Ion", întărit cu altă cerneală.
[3] În textul chirilic: sѣч(ѥ).
[4] Litera "v", scrisă cu altă cerneală.
[5] Rupt.
[6] "Şi s-a tocmit înnaintea popii".

490 1636 (7144) august 28, Iaşi.

Adică eu, Pîntea, scriu şi mărturisesc, cu ceastă scrisoare a mea, cum am luat doă poloboace de miiare de la giupînul Ionaşco Cehan dvornic, drept triizeci şi doi de zloţi. Şi am pus zelog partea mea din Duşeşti, pîr(ă)-i voi da dumisale <ba>[1]nii. Dacă-i voi da banii, ci mai sus scrie, eu să fiu iarăşi volnic cu ocina şi zapisul să se spargă. Aceasta scriu şi mărturisesc.

<Pre>[2] mai mare credinţă, însumi am scris şi am iscălit, să se ştie.

Пис ѳ Ис, лѣт(о) ҳ҃зр҃мд <7144/1636> дв(гѹст) к҃и <28>.

www.dacoromanica.ro

Пѧтѣ искал.
[Loc(ul) peceţii][3].

Întocma cu ur(i)ghinalu.
Chirica ban <m. p.>.
Enachi ban <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/133.
Copie din 1835.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/229 a, b (foto.).

---

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Menţ. copistului, marcată într-un cerc.

491 <1636> august 30, Dorohoi.

† Întru tot cinstit(e) şi, pre după Dumnădzău, mult nedejdeitori, părintele nostru, dumnealui, giupînul Gavril[l]aş l(o)<go>[1][f]făt[2] maire[3]. Pohtim pre m(i)l(o)stivul Dumnădzău pace şi sănătate dumitale. Alt(a), dăm ştire dumitale, ca părintelui nostru: vi<ni>[1]t-au Onciul Iuraşcovici cu o cinstită carte a Măriei[ei] Sale, a lui Vod(ă), la Costantin Ciogolea vornicul de Botăşé<ni>[1] şi la dumnealui Bor(ă)leanul uricari, de să strî<n>[1]gă[4] omin(i) bun(i), bătrîn(i), de pre megiiaş(i), şi să <so>[1]cotească de pîra Onciului, ce are cu Dumitraşco, cumnatul lui Rugină, şi cu Lupul Talpă co<mi>[5]sul, prentro o bucată d<e>[5] hotar de Şendricén(i), ce o iau acmu cu un uric de la Pătru Vod(ă). Şi scrie în uric că au hotărît Ghiorghie pîrcălabul pre acea bucată de hotar[3].

Deci, pre noi ne-au poftit[6] acolea şi am mărsu cu boiar(i) şi cu omin(i) mulţi, bătrîni, de megiiaş(i) şi de la noi de tîrgu. Şi au arătat omin(i) bătrîn(i), cu sufletele sale, tot cu direptul, că iaste aiasta Orliia şi pre matca către Jidovca, pînă la Iazul Pribagului, pînă în drum(u) Păscarilor, tot iaste hotarul Şendricénil<or>[1]. Şi au hotărît Onciul Iuraşcovici, în dzilele lui Alecsandru Vod(ă), feciorul lui Ileaş Vod(ă), cu Rugină şi cu omen(i) bun(i), de pre megiiaş(i), şi de la noi au fost omen(i) bun(i), bătrîni, de au fost la hotărît atonci, iar Rugină, Dumnădzău-l iarte, n-au arătat nice un uric atunci, ce pînă acmu tot au ţinut tot Onciul acea bucată de hotar, pînă au murit şi Rugină, şi fără de gîlceav(ă), cu pace. Iar acmu, Dumitraşco şi cu Lupul, ei rădică pîră pre Onciul.

Iar noi am întrebat de omin(i) bătrîn(i)[7], să ştie pre unde au înblat Ghiorghie pîrcălabul, de[8] au hotărît şi pus sémne sau stîlp(i). Deci, nu s-au [au] aflat nime să ştie să fie hotărît Ghiorghie pîrcălabul, dentr-ace<i>[1] omin(i) bătrîni. Aşe-au mărtorosit ace<i>[1] omin(i) bătrîn(i), cu sufletele sale, înnaintea hotarnicilor. Şi noi, încă mărtorosim cu sufletele noastră[3], vădzin pre acei omin(i) bătrîn(i), pre unde au arătat. Şi, pînă acmu, de patru ori s-au socotit acel lucru şi s-au[s] a[u]flat[9] aşea.

Şi au fost boiar(i) [eu][10] hotarnici: Isac Stîrcea, şi Ionaşco Roşca[11], şi Gociul diiacul, şi Petrea, diregătoriul de Dohoriu[12], şi Glig<o>[1]rie Tătutul, şi <I>[1]onaşco, deregătoriul de Iugşén(i), şi Ghiorghi, diregătoriul de Buhaici, şi Tinaşco, vătămanul de acolea, şi Tiron den Pomîrla şi Vasilie Căzăcescul de acolea. Şi au fost şi alţi omin(i) mulţi, de pre megiiaş(i).

www.dacoromanica.ro

De iasta dăm ştire dumitale, cu sufletele nostre, iar dumneata vei face cum te va năstăvi Dumnădzău. Şi să fii dumneata sănătos, cu pace de la Isus H(ri)st(o)s, amin.

Ѡ Дор(о)хон, мес(ацѣ) ав(гѹста) л̃ <30>.

Noi, **мии** mici, feciorii dumitale, Ion, şoltuzul de Dorohoi, şi Grozav, **и Юрашко старии, и Гичюл, и Жинхнѣ, и Гора стари, и Ивн Боц(и)к, и Глигорїе Бочик и <С>[1]тратѹлат, и Ивнашко[14] Латъш и иннии люди стари, добри, бист тамо[15].**

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: **Лист за мартории ѡт люди добриѫ, ѡт дороханчѣ<нн>**[1]; <şi>: **Лист за хотар Шендричѣн(и) за Жидовка, Прибег и Орлаа**[16]; <şi una din sec. XVIII>: Mărturii la Gavrilaş lo(go)f(ă)t cel mari, di la Ion, şoltuz de Dor(ohoi).

Arh. St. Iaşi, CXXIII/32.

Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt şi lipit la îndoituri, pecetea tîrgului Dorohoi, în tuş, slab imprimată.

Ibidem, CXXIII/31 (copie din sec. XIX, incompletă).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/155 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XXIV, p. 21-22 (orig.).

Vălcatul, stabilit după porunca domnească de hotărnicire, din 12 iulie, menţionată în această mărturie (v. doc. nr. *457*).

---

[1] Omis.

[2] Iniţial, diacul scrisese "Gavril logofăt"; pe urmă "o" de la "logofăt" a fost transformat în "a" şi s-a suprascris un "ş". "G", de la "logofăt" a fost transformat în "l" şi s-a suprascris un "f", cu toate că urma altul în rînd.

[3] Aşa în orig.

[4] "gă", scris pe loc şters, pe care se poate distinge un "t" şi un "a" sau "r".

[5] Rupt.

[6] "pof", scris pe loc şters.

[7] Literele "bă" şi "n", scrise cu altă cerneală.

[8] "d", scris peste altă literă, probabil "s".

[9] Iniţial, s-a repetat "s-au", cu "u" suprascris, apoi, s-a scris "flat".

[10] Scris deasupra rîndului.

[11] "Roşca", întărit ulterior, cu altă cerneală, peste vechiul scris, care era şters, fără a se respecta întru totul conturul literelor.

[12] Greşit, pentru "Dorohoi".

[13] Greşit, pentru "mai".

[14] ѡ, scris peste на.

[15] "... şi Iurăşco cel bătrîn, şi Ghiciul, şi Mihnea, şi Gora cel bătrîn, şi Ion Voţ(i)c, şi Gligorie Vocic, şi <S>[1]tratulat, şi Ionaşco Latăş şi alţi oameni buni, bătrîni, au fost acolo".

[16] "Carte pentru hotarul Şendricenilor, pentru Jidovca, Pribeg şi Orlea".

492 1636 (7144) august 31, Iaşi.

<†>[1] Їѡ Касиліе воевода, божїю милостїю, господар Земли Ѫнгровлахискои. Ѡже прїндошѣ, прѣд Нами и прѣд всими <нашеми>[2] молдавскими болѣри, великими и малими, слѹга нашь, Исак, с(ъ)нъ Їѡнашко Авраам, и тегали сѣ

www.dacoromanica.ro

лицом съ наши вѣрнїи болѣрни, Григорїе Ѹрѣке вел спатар, ради една селище, на имѣ Мънъещи, еже именѹет сѣ и(ъ)нѣ Блъдещи, въ ѹст Їадрич, ѹ волост Фалчиюскомѹ, рекѫще Исак аже тоа селище ест правда кѹпежна wтецѹ своемѹ, Їwнашко Йврам, wт Кwсте Храна, и ѹказовал и ѹрик за потвръжденїе wт Гашпар воевода. Й виш(ε) писан болѣрни наш, Григорїе Ѹрѣке <вел>[1] спътар, wн пакиже ѹказовал ѹрик за потвръжденїе wт Радѹл воевода Михнович, из пѫрвоа господ(ст)во, и принест сведителствованїе на Лѹпан бив сѹлџар и Ставър бив дворник и ишиχ люди добри и стари, сведителствѹѫщи съ своими дѹшами аже когда кѹпил Їwнашко Йврам, wтец Исаков, тоа прѣд реченнаа селище, Блъдещии, еже имѣѹвит сѣ наи прѣжде Мънъещи, wн не кѹпил съ своими пинѣзи, нѫ кѹпил съ пинѣзи поникониомѹ Нистор Ѹрѣкѹ[3] бивши вел дворник. И wбрѣтохом истинною, како не имает ни едно дѣло Їwнашко Йврам, ни сѫи его, Исак, <съ>[1] тоа селище.

И съматрѣχом и дрѹг ѹрик, еже wни имают и[4] ишиχ селаχ, <wт>[5] Гаспар воевода, пакиже писаещи <им сї>[6]а виш(ε) писанаа селище и и[7]<стр>[6]аχом wт ѹрик где написал имъ[8] тъи селище, Блъдещи, еже имаѹїат сѣ из давно Мънъещи.

Того ради, виш(ε) писаχ[9] Исак, съи Їwнашко Йврам, зостал wт въсего закона земскаго, а болѣрни наш, Григорїе Ѹрѣке вел спътар, ѹправил сѣ и поставил се себѣ фїѣрѫе <к҃д злат>[6] ѹ вистѣр Г(о)сп(о)д(ст)в(а) Ми, како да ест емѹ тоа селище, Мънъещи, еже именѹет сѣ Блъдещи, правда wтинна, и дѣдинна, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсам доχодом, и да не имают са наи тегати ради сїа таже николиже, на вѣки. И ни да са не ѹмишает.

Пис ѹ Йсоχ, в(ъ) лѣто ×ѕрмд̃ авгѹст л҃а.

Сам господни велал.

Гаврил Матїаш <вел>[1] логофът.

Шандир[10] <писал>.

<†>[1] Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată am venit înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor <noştri>[2] moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Isac, fiul lui Ionaşco Avraam, şi s-a pîrît dc faţă cu credinciosul nostru boier, Grigorie Uréche mare spătar, pentru o selişte, anume Mănăeşti, care acum se numeşte Vlădeşti, în gura Iadriciului, în ţinutul Fălciului, zicînd Isac că această selişte este dreaptă cumpărătură a tatălui său, Ionaşco Avram, de la Coste Hrana, şi a arătat şi uric de întărire de la Gaşpar voievod. Iar boierul nostru mai susscris, Grigorie Uréche <mare>[1] spătar, a arătat uric de întărire de la Radul voievod Mihnovici, din prima domnie, şi a adus mărturie pe Lupan fost sulger şi pe Stavăr fost vornic şi alţi oameni buni şi bătrîni, care au mărturisit, cu sufletele lor, că atunci cînd a cumpărat Ionaşco Avram, tatăl lui Isaç, această mai înainte zisă selişte, Vlădeştii, el nu a cumpărat pe banii săi, ci a cumpărat cu banii răposatului Nistor Uréche fost mare vornic. Şi am aflat cu adevărat că nu are nici o treabă Ionaşco Avram, nici fiul lui, Isac, <cu>[2] această selişte.

Şi am văzut şi alt uric pe care îl au ei şi[4] alte sate, <de la>[5] Gaşpar voievod, care iarăşi le scrie <lor această>[6] mai susscrisă selişte, şi <am şters-o>[6] din uricul unde le scrie lor această selişte, Vlădeşti, care s-a numit din vechime Mănăeşti.

Pentru aceea, mai susscrisul Isac, fiul lui Ionaşco Avram, a rămas din toată legea ţării, iar boierul nostru, Grigorie Uréche mare spătar, s-a îndreptat şi şi-a pus fierîie <24 de zloţi>[6] în vistieria Domniei Mele, ca să-i fie lui această selişte, Mănăeşti, care se

www.dacoromanica.ro

numeşte Vlădeşti, dreaptă ocină şi dedină şi uric şi întărire, cu tot venitul, şi să nu aibă a mai pîrî, pentru această pîră, niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7144 <1636> august 31.

Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş <mare>[1] logofăt.

Şandir[10] <a scris>.

După Codrescu, *Uricariul*, XXIII, nr. 46, p. 124-127.

Text slav şi trad., după orig., hîrtie, pecete mijlocie, aplicată; actul se afla în arh. Berea de la Huşi, pachetul Mănesti (al treilea).

Bibl. Acad., Ms. nr. 3380, f. 60 r. (copie după trad., din sec. XVIII).

---

[1] Omis în textul editat.
[2] Întregit după trad. edit.
[3] În loc de ѯрѣкѣ.
[4] Greşit, în loc de на (pe).
[5] Completarea editorului.
[6] În textul editat, puncte de suspensie.
[7] În textul editat: нп ..., care însă nu se poate întregi în context.
[8] În textul editat: и (мъ?).
[9] În loc de писан.
[10] În loc de Шандир (Şaidir).

493 <1636 septembrie 1-1637 august 31> (7145).

Ispisoc di la Vas(i)lii Vod(ă), sîrbăscu, din l(e)t 7145 <1636-1637>, pricum au vinit, înnaint(ea) Domnii Sali, Moisan şi cu fraţii săi, feciorii Driguţii[1], şi s-au pîrît di faţă cu Ionaşco Rusul, pentru o parti din sat di Ghitilova, di la Orhei, dzicînd aceşti ficiori a Drăguţii precum acest Moisan[2] n-ar fi avut moşie în Ghitilova. Şi, sculîndu-să Ionaşco Rusul, şi ş-au adus mărturie şi cu iscăliturі, a mulţi omeni buni, şi au dovedit pe ficiorii Drăguţii, că s-au aflat că au vîndut această Drăguţă acea part(e) lui Ionaşco Rusul, şi au rămas cu acest ispisoc, ci scrii mai sus, să-şi stăpînească Rusul acea part(e) din Ghitilova.

Arh. St. Bucureşti, Doc. mold., XXXVIII/2, nr. 7.
Rez. dezv., într-un perilipsis din sec. XVIII.

EDIŢII: *Catalog*, Supl. I, p. 193, nr. 567 (rez. edit., datat: 1637 (7145) f. 1. z.).

---

[1] Greşit pentru "Drăguţii" (v. mai jos).
[2] Greşeală, probabil a rezumatorului, în loc de: "Ionaşco Rusul", care este partea adversă la această judecată.

494 <1636 septembrie 1-1637 august 31> 7145.

Surit de pe înpărţaniia ci au avut Nastasîia, giupîniasa lui Toadir Tăutul, sora stol(ni)c(ului) Turcul, cu frat(e)-său, <Turcul>[1] stol(ni)c, lit 7145 <1636-1637>.

www.dacoromanica.ro

Adică au vinit Toadir Tăutul cu giupîniasa sa, cu Nastasîia, sora stolnicului Turcului, şi au vinit Toadir, cumnatul lui, cu cartea lui Vod(ă), la stolnicul <Turcul>[1]. Deci, stolnicu şi cu soro-sa, Nastasîia, dici, di bunăvoia sa, s-au tocmit şi s-au înpărţit cu vecini, ci au fost din moşiie din Cuzlău, şi au dat pre Giurirul, cu ficiorii săi, şi pre fratile lui, pre Giurel Thedor. Di aiasta să s(e) ştiie.

I din giumătat(e) di satu, a triia part(e), de Cuzlău; din giumătat(e) di satu, a triia part(e), de Horodişte; din giumătat(e) di sat, a triia part(e), de Medvidca; din giumătat(e), giumătat(e), de Crasnaleuca.

Adică au vinit la acea tocmală şi au fost: Isac Stîrcea, [la ace tocmală], şi Ionaşcu Nichita, şi Bobescul, şi Lupaşcu, şi Căzacul şi alţi oamini buni, la ace tocmală au fost, ca să s(e) ştiie.

Această înpărţanie, ci s-au găsît la mîna lui Tănas(e) Tăutului, care iast(e) întăritur(ă) cu iscălituri şi cu trii peciţi, aducînd la mini dumn(ea)lui, Toadir Manole, întru adivăr s-au scos copiie, aice, în tîrgu în Hotin, ş-am iscălit.

L(e)t 1773 av(gu)st 27.

Leca Chirilovici[2]...

Şi eu am scris această copiie, Ioan Scurtu.

Arh. St. Iaşi, CDXVII/10.
Copie.

---

[1] Loc alb în copie.
[2] Lectură nesigură.

495 <1636 septembrie 1-1637 august 31 (7145)>.

Suret di pi un zapis di la Vasile voivod[1], din velet 7135[2] <1626-1627>.

Adică eu, Nechifor Ţănchiu, sin Siminii, nepot lui Băilă, făcut-am zapisul miieu[3] la mîna d(u)misalîi, lui Chicoş stolnicului ot Pătrăscanii[4], şi a jupînesii d(u)misalui[4], ca să-i fiie[3] di credinţă, şi cuconilor d(u)misalii, şi nepoţilor ş<i>[5] strănepoţilor, precum să să ştiie[3] că, umblînd eu cu o desătină la ţinutul Tutovii, înpreună cu Chicoş stolnicul, şi rămîind la pagobă, di om cîte şasăzăci di galbini, bani vechi, şi, neavînd eu banii să-i dau, i-au dat d(u)mnalui, Chicoş stolnicul, pentru mine, di m-au scos di la Cămară, şi au istovit banii la Cămară. Dară, apucîndu-mă d(u)mnalui, stolnicul Chicoş, pentru banii, şi, neavînd ei di unde i-i da bani şi n-avem nic(i) o facere, i-am dat d(u)misalui[4] o moşiie[3], jumătate, ci iaste la Ve[ş]şteleşti, ci s-ar alegi din vatra satului, ot fundul Bogdănii, ot ţinu<tu>[5]l Totovii, cu loc di prisacă şi cu vad di moară şi cu livezi di pomi, ca să-i fiie[3] d(u)m(i)sale, şi jupîneşii[4] d(u)m(i)sale, şi cuconilor d(u)m(i)sale, şi nepoţilor d(u)m(i)sale, şi strănepoţilor d(u)misale, să fiie[3] ocină şi moşiie[3], în vecu.

Dară, întrebîmdu-mă d(u)mnalui, Chicoş stolnicul, pentru dresul cel vechi, eu i-am spus că s-au prăpădit; iară, aflîndu-să undeva, la un neam al mieu[3], ori zapis, ori uric, ori cărţi d(o)mneşti, pi numile mieu[3], să nu să ţiie[3] în samă, or(i) de ar mer(i) la judeca<tă>[5], fiind vîndută.

Şi m-au apucat ca să i-o şi hotărăscu, că să ţine înşălat, zicînd că n-a fi moşiia pe banii aciia.

www.dacoromanica.ro

Şi la făcutul zapisului s-au tînplat şi oamini bun(i) fiind, s-au pus şi digitile lor jos şi, pentru credinţa, am pus şi eu degitul.

Eu, Nechifor Ţănchiu.

Eu, Ionaşcu ot Tu<n>[5]săştii.

Eu, Costantin Sitariu, ot Veşteleşti, martur.

...[6] Porc(a)r, martur.

Şi Costantin vătavul Iacus.

Şărban ot Coroieşti, martur.

Şi Dumitraşcu Spiriu, ot Miceşt(i), martur.

Şi popa Vasile, ot Veşteleşti, am s<c>[5]ris, cu zisa lor.

Şi am făcut zapisul d(u)misalii, în zilile Mării Sale, la Vasile voievod, ca să-i fiie[3] d(u)misale, stolnicului Chicoş, moşiie[3] pi acii bani, ori să-i dau banii înapoi, fiindcă-s bani mai mulţi, ori să-i mai dau moşiie[3] şi aiure, şi d(u)mnalui, Chicoş, pîră la hotărît, să să ştiie[3] ci esti.

Λετ(ο) χзρмε <714[4]5/1636-1637>.

Şi eu, Ion dascal, am prifăcut sur(e)t(ul).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCIX/20.
Copie din sec. XVIII.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/230 a, b (foto.).

---

[1] Adică: "din zilele lui Vasile voivod".
[2] Cifra zecilor din văleat, citită greşit de copist (v. sf. doc.).
[3] "ie", redat prin ѧ.
[4] Aşa în copie.
[5] Omis.
[6] Neclar.

496 <1636 septembrie 1-1637 august 31> (7145).

7145 <1636-1637>.

"Anghelina, fata lui Sămionŭ Codău[1], otŭ Bezănŭ dă "un locŭ de casă fratelui nostru, lui Apostolŭ aprodulŭ, cu locŭ de ocolŭ, şi de arie şi cu locŭ de grădină, ce este triaba casăi omului".

Cine va călca, "să fii trecletŭ şi procletŭ şi anaftima şi în locŭ cu dracii".

Marturi: "popa Bălanŭ dinŭ Bizinŭ, şi Ionaşco ginere, <-său>[2], otŭ tamŭ, şi Ionaşcu Băţŭ[3] otu tamŭ, şi Costinŭ, şi Ivanco otŭ tamŭ, <şi>[2] Petre ótŭ Turbureşti, <şi>[2] Ionaşco Popăsculŭ otŭ tamŭ, şi Albulŭ otŭ tamŭ, şi Moga otŭ tamŭ, şi Bosăi otŭ Gărbleşti[4], şi Iosăpu otŭ tamŭ "şi Vasăle fec(i)orulŭ[5] lui Grozavŭ de Tulbureşti"[6].

După Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 392.
Rez., cu extrase, după o copie dintr-o cond. "a d-lui Iuniu Lecca", "colecţia d-lui advocat Fote, din Iaşi".

---

[1] Aşa în text edit.; în orig., probabil, vocala finală era (u).
[2] Omis în text. edit.

www.dacoromanica.ro

[3] În orig., probabil: Бѣцъ ("Bîţă") sau Бѣцѹ ("Băţu").
[4] În loc de Grăbleşti <Grebleşti>.
[5] "c(i)", redat în text. edit. prin č.
[6] Mai sus: "Turbureşti".

497 <1636 septembrie 1-1637 august 31> (7145).

Ciudin, Zaharia, Ilinca, Seachil şi popa Gligor, nepoţii lui Oancea, vînd <partea lor de ocină ...>[1].

După Repertoriu Vasile Lupu, sub dată.
Rez., după un fragment de orig. rom., hîrtie, din Arh. M-rii Agapia; fragmentul acestui doc. a fost identificat cu prilejul unei deplasări de documentare, din anii 1965-1966, efectuată de cercetătorii Ioan Caproşu şi Leon Şimanschi, care au examinat resturile pieselor arse în incendiul suportat de m-re în anul 1903. Lada în care ele se păstrau atunci nu a mai putut fi însă regăsită ulterior şi nici la Arh. St. Neamţ, unde a ajuns arhiva m-rii, nu au apărut alte informaţii.

[1] Atît numele satului, cît şi cel al beneficiarului nu s-au conservat.

498 <1636 septembrie 1-1637 august 31> (7145).

7145 <1636-1637>.
Zapis de la Vasilie Ciomîrtan şi sora sa, Constanda, pe Tîrzii.

Arh. St. Iaşi, CDXV/8, f. 1 r., nr. 3.
Menţ., din prima jum. a sec. XIX, într-un "Opis de documenturile moşii Tîrzii, sau Bîrleştii".

499 <1636 septembrie 1-1637 august 31> (7145).

7145 <1636-1637>.
Zapis prin cari un Dragomir şi fimeia lui, Antoniia, vînd parte lor, ci li să va veni, din sat din Sacaluşa, Porcii de Oşăşti.

Arh. St. Iaşi, Anaf. nr. 89, f. 161 v., nr. 2.
Rez., într-o anaf. din 1840 februarie 15.

500 <1636 septembrie 1-1637 mai 4> (7145).

Carte lui Ion Ciolpan, ce i s-au venit la înpărţala fraţilor[1].
7145[2] <1636-1637>.

Satul Frăteştii, ot Suciavă.
Pol sat Bilăuţii, la Hotin.

www.dacoromanica.ro

Pol sat Lucoviţ(a)[3], la Cernăuţ(i)[3].
Satul Cernăuca[4], tij.
Pol sat Dobroncăuţii[5], tij.
Satul Costeştii, la Tutova.
Săleşte Ruptura, tij.
Aceste-s parte lui Ion Ciolpan[6].
Condrăteştii, pe Culi, supt Chearu(?)[7], în ţînutul Orheiului.
Pol sat ci să cheamă Torceştii, ot Suciavă[8].
Pol sat Negreştii, la Vaslui.
Parcova[9], pol sat, ot tam[10].
Coposăni, pol sat, ot Cîrligătură.
Mălăeştii, la Fălcii.
Boianu;, la Cernăuţ(i)[3].

Aceste moşii s-au scos de pe scrisori şi[11] împărţală.
Toader Buhăescu clucer.

După "Miron Costin", an. IV(1916), nr. 2, p. 212-213, nr. 388.
Extras vechi, comunicat de A. Saint-Georges.

Datat după văleat şi după doc. din 1637 mai 4 (Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), V/101, (orig. slav), din care rezultă că satele Costeşti şi Parcova fuseseră cedate de Ion Ciolpan lui Lupu Prăjescu clucer.

---

[1] Este vorba de copiii lui Ionaşco Ghenghea: Lupul, Dumitraşco, Safta (soţia lui Lupul Prăjescu clucer) şi Antimia (mama lui Ion Ciolpan).

[2] "Împărţeala" avusese loc cu un an înainte: v. doc. din 1635 august 2. (nr. 188) şi 1635 <septembrie> 1 (nr 227). Izvodul de faţă rezumă, probabil, o carte domnească ce cuprindea atît satele moştenite de Ion Ciolpan după mamă, cît şi pe cele ce i-au revenit de la tatăl său.

[3] Într. ns.

[4] Greşit, pentru "Ternauca" (v. doc. nr. 227).

[5] Greşit, pentru "Dobrincăuţi" (v. doc. nr. 227).

[6] Precizare din care rezultă evident că ne aflăm în faţa unui extras dintr-un act ce menţiona şi părţile celorlalte rude; să fie chiar actul din 1635 august 2 (v. mai sus)?

[7] Aşa în text. edit.

[8] Probabil lectură greşită, fie a numelui satului (în ţ. Suceava nu este atestat un astfel de sat), fie a numelui ţinutului (un sat Torceşti se afla, de exemplu, în ţ. Tecuci).

[9] Din 1636 martie 29 (v. doc. nr. 379), Parcova se afla în stăpînirea lui Lupul Prăjescu clucer.

[10] Greşit; Parcova se afla în ţ. Hotin.

[11] În loc de "de" ?

501 1636 (7145) septembrie 2.

Ispisocŭ scrisŭ pe sirbiie[1], de la Vasilii v(oie)vod, în caré[2] scriie[1] că au venit, înnaintea Mării Sale[2] şi a tuturorŭ boierilorŭ[1] moldoveneşti, igum(enul) şi tot soborul de la sf(î)nta m(ă)n(ă)stîre[2] Homorulŭ şi au arătat un zapis de la Theofan arhiepiscopul, ce-au fostŭ mitropolit, şi de la ieromonahulŭ Anastasii, igum(en), şi de la tot soborulŭ

www.dacoromanica.ro

de la sf(î)nta m(ă)n(ă)stîre[2] Slatina, făcutŭ zapisulŭ asupra loru[3], cum că, din bunavoia lorŭ, de nime siliţi, nici asupriţi, au vîndutŭ a lorŭ driaptă moşiie[1] şi daniie[1] ce-au avut-o ei de la Huhuroaia călugăriţa şi de la Lateşŭ, şi din ispisocŭl de întăritură de la Petrŭ v(oie)vod, 6 jirebii dinŭ satŭ din Băieşti, ci iast(e) în ţinutul Sucevii, cu vatră de satŭ, cu cînpŭ şi cu pădure[2] şi cu tot venitulŭ. Acelea au văndutŭ ei mai sus numitului igum(en) şi la totŭ soboul de la sf(î)nta m(ă)n(ă)stîre Homorolŭ, dreptŭ 80 taleri bătuţi.

Şi, dacă au vădzut Mărie Sa acelŭ zapis, au credzutŭ. Deci şi de la Mărie Sa au datŭ şi au întăritŭ călugărilor de la sf(î)nta m(ă)n(ă)stîre[2] Homorulŭ pe acele[2] 6 jirebiie[1], ce s-au scris mai susŭ, din satulŭ Băişeştii, şi cu totŭ venitulŭ, pentru ca să fiie[1] sf(i)ntei m(ă)n(ă)stîri Homorului driaptă moşiie, şi cumpărătură, şi uricŭ şi întăritură, cu tot venitulŭ, nestrămutată nici odănăoară, în vecii de veci.

Din anii 7145 <1636> sep(tembrie)[4] 2.

Bibl. Acad. Ms. nr. 111 (Cond. m-rii Homor), f. 14.
Trad. prescurtată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/231 (foto.).

Înscris, sub această dată, în *Cond. m-rii Homor*, şi purtînd în însemnarea ulterioară de pe reverso aceeaşi lună: "septembrie", documentul a fost repertoriat iniţial sub *datum*-ul aparent. După consultarea originalului, s-a putut observa însă că, ceea ce părea, la prima vedere: сѣп (cu ultima literă suprascrisă), este, de fapt: ѡн. - confuzie normală în scrisul slavon, impunîndu-se deci o republicare a documentului, după original, în volumul următor, sub data 1637 (7145) iunie 2. Îl menţinem, totuşi, în această ipostază, pentru că descoperirea datei corecte a survenit într-un moment cînd operaţiunile implicate de eliminare nu au mai putut fi operate.

[1] "ie", redat prin ѧ.
[2] "e", redat prin ѣ.
[3] Trad. gr. a expresiei slavone: сѫтворн самн на себе (făcut de ei înşişi).
[4] Lectură gr.: *comentariul*.

502 1636 (7145) septembrie 3.

Suret de la Vasilie v(oie)vodŭ, l(ea)t 7145 <1636> săpt(emvrie) 3.

Facem înştiinţare precum am dat Domnie Me şi am întărit slugilor noastri, lui Grigori Surtă şi ficiorilor lui şi rudeniilor lui, lui Simion Barză şi ginerelui său, popii Alecsăi, şi preutesii lui, Palaghiei, şi altor rudenii a lor, toţi nepoţi şi strănepoţi lui Coste şi Băloş, pre a lor ocini şi moşii, dintru a lor drepte diresuri, ce au avut moşii lor, Coste şi Băloş, de daniie şi de întăritură de la bătrînul Stefan v(oie)vod şi de la Petru v(oie)vod, a patra parti din satul Horgeştii, pe Bogdana, parte din gios, ci iasti în ţinutul Tutovii, şi giumătati de sat Brăneştii, parte din gios, şi cu giumătati di moară, pe părăul Bogdanii, şi satul Milăileştii, din gura Tutovii, pe apa Bîrladului.

Pentru aceia, Domnie Me, dacă am văzut drept(e) dresuri de la alţi domni, ce au fost mai înnainte Noastră, aşijdere şi Domniia Me am dat şi am întărit slugilor noastre, de mai sus scriş(i), lui Grigori Surtă şi ficiorilor lui şi rudeniilor lor, lui Simion Barză şi rudeniilor lui, toţi nepoţi şi strănepoţi lui Coste şi lui Băloş, pre aceli sate şi părţi de ocină, de mai sus scrisă, ca să le fie lor şi de la Noi drept(e) ocini şi moşii şi uric şi întăritură, cu tot venitul, lor şi ficiorilor lor, neruşuit niciodată, în veci. Şi altul să nu să mai amestice.

www.dacoromanica.ro

S-au tălmăcit de Evloghie dascal slovenesc, l(ea)t 7269 <1761> fev(ruarie) 25.

Arh. St. Iaşi, XIII/24.
Traducere.
Ibidem, Cond. K, nr. 378, p. 198 (rez.); DCVII/53 (rez., cu data de zi: 4); DCCCIII/13, f. 1 r, nr. 1 şi 14 (rez., din 1834 ianuarie 30, cu data de zi: 4); Anaf. nr. 2, f. 179 r. (rez., cu data de zi: 4); Anaf., nr. 66, f. 131 r. (rez.).
Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCIX/16 (aceeaşi trad., cu o copie).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/232 a, b, c (foto. după trad. şi după copia de la Arh. St. Bucureşti).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul,* VI, p. 310, nr. 19/1 (menţ., după rez. din Cond. K).

503 1636 (7145) septembrie 5.

† Adec(ă) eu, Todora[1] Silioie[2], fata loi Vasîlie[2] din Florinteşti, scriu şî mărturisăsco, cu cestu zapis ale[3] meu, cum am dat ocină şî moşîie[2] me, din sat din Florinteşti, ce <e>[4]ste a patra parte din bătrîni, a loi Vasîlie[2], tătîne-meu; o-m dat nepoto-meu, loi Toader[5], ficiorol loi Raico, drept[6] sufletul părinţîlor ş-al meu, daniie[2]. Să n-aibă trebă alţî nepoţî.

Şî, cîndu o-m dat, denainte Moisăi căpitanoloi di Olăneşti, şî[7] Istratiie[2] de acole, ş<î>[8] Nacol Poşchină d<e>[8]-acole, şî Irimiia de acole, şî Iocaş Moga de[9] acole, şî Meleştan de acole, şî Ignat de acole, şî Ionaşc(o) şî molţî omeni boni.

Şî, pre mai ma[i]re credinţă, ne-m pos şî peceţîle, ca să să ştiie[2].

Ѣ(ъ) лет(о) ҳзрмѕ <7145/1636> септ(емврїѕ), ѕ <5> д(ь)нъ.

Moise <a. d.>.

Todor(a) <a. d.>.

M(e)leştan <a. d.>.

Ignat <a. d.>.

† из Никол <нс>[8]ка<л>[2] <m. p.>.

Istratie <a. d.>.

Irimiia <a. d.>.

Ionaşc(o) <a. d.>.

Ionaşc(o) <a. d.>.

Isachi călog(ă)r pis(al).

<Pe verso, o ins. cont.>: Florinte[ş]şti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXLIV/10.
Orig., hîrtie (19,5 x 15,5 cm), difolio, tăiat la îndoituri, opt amprente digitale.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/233 (foto.).

---

[1] Aici şi în continuare, "o" în loc de "u".
[2] "ie", redat prin ѧ.
[3] Aşa în orig.
[4] Omis prin haplologie.
[5] "er", scris peste alte litere.
[6] "c", redat prin ѣ.

www.dacoromanica.ro

[7] "î", scris peste altă literă, iar "I" din cuvîntul următor, peste un "d".
[8] Omis.
[9] "de", scris deasupra rîndului.

504 1636 (7145) septembrie 6.

Suret tălmăcit di pi ispisocu sîrbăscŭ, de la Vasîli v(oie)vod, din leat 7145 <1636> săpt(emvrie) 6.

Precum Domnie Me am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Toader Liciul şi fratelui său, lui Costandin biv agă, şi celorlalţi fraţi a lor, ficiorii Liciului, nepoţi lui Cotela, pe a lor drepte ocini şi moşii şi cumpărături, dintru a lor drepte şi adivărate direse, din ispisoc de întăritură de la Radul v(oie)vod Mihnovici şi alte derese de cumpărătură, ce au avut tatu-lor, Liciul, dinnainte a mulţi oameni buni, pe giumătate de sat de Şepe[n][1]leuţi, parte din gios, ce este în ţin(u)t(ul) Hotinului, că o parte au fost a lor de baştină, iar ceialantă parte dintr-acel[2] sat, ce mai sus s-au numit, au fost driaptă cumpărătură tatălui lor, Liciului, pe a lui drepţi şi adivăraţi bani, de la Drăgan şi de la rudile lui Tiron Căue, şi de la ficiorii lor, şi de la Ionaşcu, şi Anisie, şi Vesălina şi Mărica şi, iarăş(i), de la Macsîn Smiteanca şi de la ficiorul său, Sîmion, şi de la sora lui, Anuşca, dreptu patru suti şi doîzăci zloţ(i) tătărăşti.

Pentru aceia, Domnie Me, dacă am văzut a lor drepte diresuri de la alţi domni ce au fost mai înainte Noastră, Domnie Me încă am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Toader Liciul şi fratelui său, Costandin ce au fost agă, şi celoralalţi fraţi(i) a lor, ficiorii Liciului celui bătrîn, ca să fii lor ace giumătate de sat Şepe[n][1]leuţi, parte cea[3] din gios, dreaptă ocină şi moşii şi uric şi întăritură, cu tot venitul, nerăşuit, în veci. Şi altul să nu să amestece peste această adivărată carte a noastră.

Însuş(i) domnul au poroncit.

Gavrilaş vel log(o)f(ăt).

S-au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal.

1773 oct(omvrie) 7.

Suretul acesta, posleduindu-l eu, din cuvînt, în cuvînt, cu ispisocul cel adevărat şi fiind întocma şi fără de nici o greşală, l-am adeverit.

1809 apr(ilie) 5.

Cliucer Pav(e)l Debr(ici).

<Pe verso, o ins. de la sf. sec. XVIII>: Tălmăcirea hrisovului pe Şepeleuţi[4].

Arh. St. Iaşi, CDXIX/18.

Traducere.

Ibidem, CDXIX/253, f. 10 r.-v. (copie a trad. de mai sus, adeverită de Departamentul Pricinilor Străine, la 6 iulie 1818); f. 2 v. (rez. din 1809); CDXIX/230 (rez., din 1809); CDXIX/232 (menţ.).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXIV/142 (rez. dezv., din 1809 aprilie 27).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XI, nr. 15, p. 33-34 (copia de la Arh. St. Iaşi, cu data de zi: 26); *ibidem*, p. 19, 21, 24 (rez.); Buţat, *Diviziunea*, p. 119 (rez., din sec. XIX).

www.dacoromanica.ro

[1] "n" provine probabil de la un semn diacritic.
[2] "ntr-acel", adăugat deasupra rîndului, de Pavel Debrici.
[3] "cea", adăugat de Pavel Debrici.
[4] "pe Şepeleuţi", adăugat ulterior, cu altă cerneală, probabil de Pavel Debrici.

505 1636 (7145) septembrie 7.

Ispisocŭ domnescŭ, scrisŭ pe sîrbiie[1], de la Vasilii v(oie)vod, în care[2] scriie[1] că s-au pîrît de faţă, înnainte Mării Sale[2], Minta şi feciorulŭ ei, Strătulat, şi ginirile[2] ei, Pătraşco Ciotăricostu[3], cu Mihaşco Cornaciŭ, feciorulŭ popei, lui Cornaciŭ, din Dersca, pentru o parte[2] de moşiie[1], doao j(i)rebii dintru acelaşi sat, Derzsca, din parte Ţicşăi, dzicîndŭ că le ţine Cornaciŭ moşiia lor, în puterea lui, şi i-au făcut împresurare[2] tatălŭ său, popa Cornaciu. Iar Mihaşco Cornaciu au arătat un ispisocŭ de cumpărătură, de la Radulŭ v(oie)vod, în care[2] scriie[1] cum au cumpărat popa Cornaciu acea moşiie[1] de la Minta, sora Zaharii din Dersca, şi de la nepoţii ei, Tudoran, feciorulŭ Madonii, dreptŭ 40 taleri bătuţi. Şi iarăşi au întorsŭ popa Cornaci şi 60 galbeni ungureşti lui Mironŭ de la Cruglic, pentru acea parte[2], ce-au fostŭ zălojitŭ lui Miron.

Pentru aceia, Mărie Sa au giudecatŭ după legea ţării şi n-au pututŭ să facă mincinosŭ acelŭ ispisoc de la Radulŭ v(oie)vod. Deci, ce mai sus scrisă feméie[1], anume[2] Minta, şi cu feciorulŭ ei, Stratulat, şi ginirile[2] ei, Pătraşco, au rămas de la a Mării Sale şi a ţării lege[2], iară Mihălaşco[4] Cornaciu s-au îndreptat şi au pus ferei în visteriia Mării Sale[2]; şi [ca] să aibă a-şi stăpîni moşiia, cu tot venitul, şi să nu aibă a să mai pîrî pentru ace giudecat(ă), în veci, i proci.

Din anii 7145 <1636> sep(temvrie) 7.

Bibl. Acad., Ms. nr. 111 (Cond. M-rii Homor), f. 24 r.-v., nr. 26.
Copie prescurtată după trad., din a doua jum. a sec. XVIII, de Vartolomei Măzăreanu.
Arh. St. Iaşi, Ms. nr. 1965, f. 3 r., nr. 25 (rez.); ibidem, CCLIX/3, f. 15 r., nr. 25 (menţ., într-un izvod din 1804 septembrie 27).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/23 (foto.).

[1] "ie", redat prin ѧ.
[2] "e", redat prin ѣ.
[3] Aşa în copie.
[4] Mai sus: "Mihaşco"!

506 1636 (7145) septembrie 12.

7145 <1636> săpt(emvrie) 12.

Copiea zapisului de danie, prin cari un Nicoară, sîn Ignat de Florinteşti, aficrosăşti [şi vindi][1] lui Gavril diiacul, [drept 30 taleri bătuţ(i)][1], din driapta ocina sa de moşii din Florinteşti[2], ci ari cumpărătură de la Petraşcu[3], <drept 30 taleri bătuţ(i)>[4], <din>[5] giumătati di bătrîn, giumătati parti, iar giumătati o lasă ficiorilor săi ...[6].

Arh. St. Iaşi, Tr. 1369, op. 1556, dos. 83, p. I, f. 217 r., nr. 3.
Rez., într-o carte de judecată a Judecătoriei Tutovei, din 1833 martie 13.
Ibidem, Anaf., nr. 138, f. 74 r., nr. 3 (rez., într-un perilipsis din 1853 februarie 24).

www.dacoromanica.ro

Data transmisă de cele două rez., poate fi suspectată de neautenticitate, întrucît întărirea domnească, emisă în aceeaşi lună şi zi, are vălcatul 7148 <1639> ! (v. n. 3, şi *DRH*, A, XXV, suba dată - în ms.).

---

[1] Interpretarea greşită a rezumatorului, vînzarea, cu 30 de taleri, fiind făcută de Petrina (v. mai jos).

[2] Satul este indicat, în cartea de judecată, pe pîrîul Hîrşova, ţ. Vaslui.

[3] Greşit, în loc de "Petrina", aşa cum se menţionează în cel de al doilea rez., ca şi în întărirea domnească din 1639 (7148) septembrie 12 (Arh. St. Iaşi, DXI/9 - copie).

[4] Desigur, aici se menţiona, în orig., preţul ocinii vîndute de Petrina lui Nicoară (v. mai sus, n. 1).

[5] Omis.

[6] Urmează precizarea: "cari copii să vedi încredinţată şi de către isp(răvnicia) Vasluiului, la 1827 mart(ie) 17, că esti întocmai cu orghinal(ul)".

507 1636 (7145) septembrie 12.

Di pe hrisovul lui Vasîlie v(oie)vod, din let 7145 <1636> sept(embrie) 12.

Grigorie, cu fimeia lui şi copiii lor.
Bălăban, cu fimee şi copiii lor.
Sîmion căldărar, cu fimee şi copiii lor.
Zahariia, cu fimeia şi copiii lor.
Căpriian, cu fimee şi copiii lor.
Bodin, cu fimee şi copiii lor.
Dămian, cu fimee şi copiii lor.
Alt Dimian, cu fimeia şi copiii lor.
Calibir, cu fimee şi copiii lor.
Ţăloit, cu fimee şi copiii lor.
Toader, cu fimee şi copiii lor.
Marco, cu fimee şi copiii lor.
Sav[v]a, cu fimee şi copiii lor.
Vlasi, cu fimee şi copiii lor.
Sîmeon Ciobot(ă), cu fimee şi copiii lor.
Gavril Hertul, cu fimee şi copiii lor.
Proselia, cu fimee şi copiii lor.
Leontie, cu fimeia şi copiii lor.
Alt Marco, Buha, cu fimee şi copiii lor.
Ştefan, sîn Grozav, cu fimee şi copiii lor.
Drăgun[1], cu fimee şi copiii lor.
Toader Bolduşco, cu fimee şi copiii lor.
Luca, fratele lui, cu fimee şi copiii lor.
Dumitru, cu fimee şi copiii lor.
Patrichi, fratele lui, şi Ivaşco şi Nechita, cu femeele lor şi copiii lor.
Dolban, cu fimee şi copiii lor.

www.dacoromanica.ro

Stratul, cu fimee şi copiii lor.
Trifan, cu fimee şi copiii lor.
Zahariia, brat Căpriian, cu fimee şi copiii lor.
Bădam, sîn Drăgun[1], cu fimee şi copiii lor.
Giangul, cu fimee şi copiii lor.
Ionaşco, brat Căprioară, cu fimee şi copiii lor.
Pentelei, sîn Ionaşco, cu fimee şi copiii lor.
Vasîle Ciobot(ă), sîn Nechita, cu fimee şi copiii lor.
Ioan Ciorilă, cu fimee şi copiii lor.
Alt Ionaşco, cu fimee şi copiii lor.
Crăciun, cu fimee şi copiii lor.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXXXII/35, nr. 5.
Menţ. cu extras, într-un perilipsis din prima jum. a sec. XIX.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., Perilipsisuri I, a, b (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, Supl. I, p. 190, nr. 554 (menţ.).

[1] Probabil greşit, în loc de: "Drăguţ" (v. *D.R.H.*, XIX, A, nr. 210, p. 288-290).

508 1636 (7145) septembrie 13.

Andrei din Odobeşti, ţinutul Roman, vinde lui Dumitrache Măteeş, precum şi lui Chiriac şi Dumitraşcu, cumnaţii lui Mălin, pămînturile sale din Odobeşti, din partea Bîrsănească.

Arh. St. Bacău, XL/2, nr. 22.
Rezumat.

EDIŢII: *Col. doc.-Bacău* (II), p. 23, nr. 24 (rez.).

509 1636 (7145) septembrie 14.

7145 <1636> săpt(emvrie) 14.
Zapis de la Neniul vor(ni)c, i Ionaşcu vor(ni)c, i Iachim vor(ni)c şi Strătulat vor(ni)c, pentru un loc de prisacă din sat din drăgeşti, din margine Bărbosului, ci au vîndut Grigori Mojilă Lupului Prăjescu clucer.

Arh. St. Neamţ, Col. "Doc. şi scrisori", Drăgeşti, nr. 143, f. 1 r., nr. 1.
Rezumat într-un perilipsis din <1>843 mai 14.

www.dacoromanica.ro

† Сїїа име ним запис[1]. Adecă eu, Mihaiu, и брат ег(о), Тътор[2], и брат Тънасїе[3], de nime asupriţi, nici înpresuraţi, [ni][4]ci de bunăvoia nostră, am vîndut[5] loi Ion Hotceanul şi feciorilor săi, ca să fie lor moşie, o vie de la Temerleni, cu garduri[5], pînă <în>[6] cărare, şi cu pomi, şi pînă <în>[6] gardul Temerlenuloi, pe unde au fost gardul cel bătrîn, pe lîngă cărare. Şi au dat Ion Hotceanul un cal bun şi 20 lei bătuţi lui Tutor[2] şi au dat loi Mihaiu o vacă cu viţăl şi cu giuncul, <şi>[6] 10 lei, şi au dat loi Tănasie [d] ...[7] 2 крав(и)[8] cu viţăi şi cu giuncie <şi>[6] 12 lei.

Şi le-u dat înmînule acestor trei fraţi, aceste bucate, dinai<n>[6]te Petrei Temerlenuloi[9] şi a feciorii Petrei, taj[10], şi Vasi<l>[6]e Mîndzare şi Dumitraşco de colea; şi noi am fost în tocmală, şi Mariia căpitanul, şi papa[11] Fene, şi popa Simion, şi Herîe căpitanul, cum [s]-au vî<n>[6]dut de bănăvoia[12] lor, aceste vii.

Deci, feciorii noştri nice o trebă să n-aibă cu viile, în véci.

† Септ(емврїе), а҃ї <14> а(ь)н(и), в(ъ) лѣ(то) ҳзрмѕ <7145/1636>.

† Пис(а) попъ Фене.

<Pe verso, o îns. cont.>: Aicia scrisă[13]: Vasilii diiacul a lu M(i)ru<n>[6], şi <I>[14]onaşco, şi Ilie, şi pe Clima, şi Dumitr<r>[6]aşco et tam, Ionică[13], şi Davidu diiacul, Micul ş<i>[6] Mric(u); <alta, de la înc. sec. XIX>: De vii; <primele cuvinte ale zapisului>: † Сїїа име ним запис. Adecă e ...; <şi, probabil, două încercări de condei, tot cont.: † ... <înpre>[6]suraţi, nici <asupriţi, ci>[6] de bunăvoia nostră, am vîndut lor; <şi>: şi au dat.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CX/120.
Orig., hîrtie (32 x 21 cm), difolio, filigran, şase amprente digitale.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/235 a, b (foto.).

---

[1] "† Acesta este anume zapisul lor".
[2] Probabil, pentru "Tudor".
[3] "şi fratele lui, Tutor (v. n. 2), şi fratele Tănasie".
[4] Tăiat de aceeaşi mînă.
[5] "d", corectat din "t".
[6] Omis.
[7] Loc alb în orig.; probabil scriitorul actului a vrut să scrie: "două".
[8] "vaci".
[9] "loi", scris deasupra rîndului.
[10] Greşit, pentru "tij".
[11] Greşit, pentru "popa".
[12] Aşa în orig.
[13] "ă", redat prin ѫ.
[14] Omis prin haplologie.

511 1636 (7145) septembrie 15, Iaşi.

† Iw Василїе воевода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоѥ. Ѡж(е) придошѣ, прѣд Нами и прѣд всими н(а)шими мwлдавскими болѣри, великими и малими, Мърика Хоминченѣсъ и Тодерицъ, съ жена его, Тофана, дѫщери Гїwргїе Калапод, и съ брат ихъ, Иwн, и тѣгали[1]

www.dacoromanica.ro

лицом на вѣрнии болѣрии Г(о)сп(о)дств(а) Ѧи, Дѹмитрѹ Бѹхѹш вистѣрник, и въсхотѣше братити емѹ половина село Болдещ(и) и половина wт селище Сѫрби, что[2] ѕ в(о)лост Сѣчавском, еж(є) ест емѹ кѹпежно wт Илиика, дѫща Тоадер Калапод, и wт с(ъ)и(о)ве ен, Исак и Сада, и тиж(є) два части wт дрѣгаа половина, wт тогож(є) село Болдещ(и), еж(є) ест емѹ кѹпежно wт Пъкѹрари и wт жена ег(о), Настасїа, и wт Басилїе, с(ъ)и(о)ве Гїwргїе Калапод. Ѝ виш(є) писан вѣрнии болѣрии Г(о)сп(о)дств(а) Ѧи, Дѹмитрѹ Бѹхѹш вистѣрник, росказовал сице аж(є) когда кѹпил сиѫ виш(є) писаниѫ wтн(и)ни и измѣнил бѣше въсн лицом.

Ино Ѧ<ъ>[2], съдиѫом иѫ по законѹ земском и тако wбрѣтоѫом: да не имают вратиств>[3], понеж(є) бѣше за лице когда кѹпил и измѣнил вистѣрник тиѫ wтн(и)ни wт братїѫ иѫ, тѫкмо да имают wни дѫржати свои части еж(є) вратила Хоминчѣсъ, а съ ниших частї да не имают дѣло, понеж(є) бѣше лицом когда кѹпил Бѹхѹш вист(ѣрник). Ино, виш(є) писаниѫ, Ѧрика Хоминчѣсъ и съ Тодериц(ъ), съ жена своа, Пъскълина, и Костантин, съ жена своа, Тофана, и брат иѫ, Iwн, сън Калапод, зостали wт въсего закона земскаго, а виш(є) писан болѣрии Г(о)сп(о)дств(а) Ѧи, Дѹмитрѹ Бѹхѹш вистѣрник, ѕправил сѣ и поставил себѣ фїѣръ, въ вистѣр Г(о)сп(о)дств(а) Ѧи, како да ест емѹ тоа половина село Болдещ(и) и половина wт Сърби и два части wт дрѣгаа половина wт twг(о)же село Болдещ(и) правиа wтн(и)на, и кѹпежно, и измененїе, и ѕрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом. И <н>[3]н да с(ѣ) не ѕмїшает.

V Ѧс, л(ѣ)т(о) ҳѕрмѣ септ(емврїе) ѣї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил Ѧътнаш вел логоф(є)т m. p.

† Шандир <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, îns. lui Dumitru Buhuş>: † Pîră ce am avut al doil(ea) r<înd>[4] cu Boldeştii.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Mărica Homicenească şi Toderiţă, cu soţia lui, Păscălina, şi Costantin, cu soţia lui, Tofana, fiicele lui Ghiorghie Calapod, şi cu fratele lor, Ion, şi au pîrît de faţă pe credinciosul boier al Domniei Mele, Dumitru Buhuş vistiernic, şi au voit să-i întoarcă jumătate din satul Boldeşti şi jumătate din seliştea Sîrbi, care sînt în ţinutul Sucevii, care îi sînt lui cumpărătură de la Ilinca, fiica lui Toader Calapod, şi de la copiii ei, Isac şi Safta, şi, de asemenea, două părţi din cealaltă jumătate din acelaşi sat Boldeşti, care îi este lui cumpărătură de la Păcurari şi de la soţia lui, Nastasiia, şi de la Vasilie, fiii lui Ghiorghie Calapod. Iar mai sus scrisul credincios boier al Domniei Mele, Dumitru Buhuş vistiernic, a spus aşa, că atunci cînd a cumpărat aceste mai sus scrise ocini şi a schimbat au fost toţi de faţă.

Deci, Noi i-am judecat după legea ţării şi aşa am aflat: să nu aibă a întoarce, pentru că au fost de faţă cînd a cumpărat şi a schimbat vistiernicul aceste ocini de la fraţii lor, numai să aibă ei a stăpîni părţile lor, pe care le-a întors Homicenească, iar cu alte părţi să nu aibă treabă, fiindcă au fost de faţă cînd a cumpărat Buhuş vistiernic. Deci, mai susscrişii, Mărica Homicenească şi cu Toderiţă, cu soţia sa, Păscălina, şi Costantin, cu soţia sa, Tofana, şi fratele lor, Ion, fiul liu Calapod, au rămas din toată legea ţării, iar mai sus scrisul boier al Domniei Mele, Dumitru Buhuş vistiernic, s-a îndreptat şi şi-a pus fierîe în vistieria Domniei Mele, ca să-i fie această jumătate din

www.dacoromanica.ro

satul Boideşti şi jumătate din Sîrbi şi două părţi din cealaltă jumătate din acelaşi sat Boldeşti, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi schimb, şi uric şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7145 <1636> septembrie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt <m. p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav>.

Arh. St. Iaşi, CDXXIV/22.

Orig., hîrtie (31,3 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipit, pecete mijlocie, timbrată între foi, cu emblema, deteriorată şi legenda obişnuită (v. doc. nr. 479).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/156 (xero.).

---

[1] ѣ, trnsformat din altă literă, probabil o.

[2] о (o), adăugat, înghesuit, între litere.

[2] Rupt.

[3] Omis prin haplologie.

[4] Sub lipitura de la restaurare.

512 1636 (7145) septembrie 15, Trotuş.

† Сѣ убо ми, Сочи Мнхан, шолтуз шт Тръг Тотрши, и вї̃ пъргар(и) шт там, и другнх людї добрнх и стари, wръшани и wколнии меџиташ(и), болѣрии и нишїи слуги г(ос)п(о)д(а)рскїх, имѣ: Бнаки къмъраш, Бпнфанїе староста, и Некула старосте шт Тотрши[1], şi Iane vamăşul, Dumitru Puia de Negoeşti, Bosiioc de Bordzeşti, Ionaşcu vo<r>[2]nicul de Bogdana. Adecă au vinit înnaintea nostră Ion Tazlăonul, ficiorul lui Toader diiaconul, şi Măteiu de Provăzăşti, cum au fostu vîndutu frate nostru, Ion, a nostră dereaptă moşii, un bătrîn din sat din Dănăeşti, cu tot vinitul, din vatra satolui, şi din cîmpŭ, şi den pădure şi den f<în>[3]ŭ, lui Arhip biv cămăraş şi fămei sale, Evgheniei, dereptu cinsprădzăci galbeni, bani buni.

Noi, dac-am audzit că o-u vîndut, noi am făcut carte[4] Mării Sale, lui Vodă, să-i întorce<m>[5]. El n-au vrut; deci ne-am pîrît înnaintea Mării Sale, lui Vodă, pentru ce ne-au zălojit moşiia. Deci ne-u rămas Arhip, ca să ţie toate păr[ă]ţile lui Ion, din Dănăeşti şi din Mănceşte şi den Dzeameş, iar cu părţile nostre să n-aibă treabă. Eu m-am chizăşluit cum c-oiu trimit(e) un cal, cum au fostŭ calul lui Arhip, ce i-au dat lui Ion, dereptu 6 ug(hi) p(o)l şi optu ug(hi) p(o)l, bani gata, de astădzŭ, mai, 23 dzile, în doo luni. Iar de nu vor fi banii şi calul la dzi, să f<ie>[3] [a] partea nostră de ocină peitoare, cum au vîndut Ion.

Iarăş(i), dup-acéia, ne-am vorovit şi am vinit, cum mai sus scrie, şi ne-am tocmit cu Arhip biv cămăraş, să ţie toată partea noastră din Dănăeşti, cum mai sus scrie. Şi ne-u dat ban(i), 10 ug(hi), ban(i) bun(i), de ne-u făcut dereaptă plat(ă), ca să fie lui dereaptă moşie, dumisale, şi fămeii dumisale şi cuconilor dumisal(e).

Neme ca să nu aibă treabă a să amesteca [nime] la acea moşie din Dănăeşti, den rudele nostre, că ne-au făcut deplin(ă) plat(ă). Iar, de să va scula vreun om de ai noştri cu neescar(i) cărţi, să nu să bage în sam(ă), că noi ne-am tocmit şi ne-au plătit toată partea nostră din sat din Dănăeşti[4].

www.dacoromanica.ro

Deci, noi, vădzindu a lor de bunăvoe tocmală şi plată deplin(ă), făcut-am acestŭ zapis lui Arhip cămăraşul şi fămeii sale, Evghenie, ca să fie de credinţă şi de mărturie, pîn(ă) cîndu va face şi dirése domneşti.

Eu, Prodan, ce am fostŭ vesternecel, am scriis acestŭ zapis.

Инс ѵ Тотрѵш, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѣ <7145/1636> сѣ<пт>^{6}(ємврїѣ), ѣї <15> а(ь)нн.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVII>: † Dăneşti.

Arh. St. Iaşi, CCLXXXVII/33.

Orig., hîrtie (27,3 x 20,3 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă treimea din dreapta a f. a doua, pecetea Tîrgului Trotuş, în fum (d = 2,8 cm), avînd ca emblemă o mînă ţinînd un ciocan, iar în exergă, legenda: "† Pecetea Totruşului".

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/157 (xero.).

---

[1] "Iată deci noi, Soci Mihai, şoltuz de Tîrgul Totruş, şi 12 pîrgari de acolo şi alţi oameni buni şi bătrîni, orăşeni şi megiaşi de prin prejur, boieri şi alte slugi domneşti, anume: Enachi cămăraş, Epifanie staroste şi Necula staroste de Totruş".

[2] Omis.

[3] Rupt şi şters.

[4] "o" redat prin ѣ.

[5] De la "Noi" (începutul celui de al doilea paragraf), pînă aici, textul reprezintă, probabil, un extras din zapisul de mărturie al celor aflaţi în pricină.

[6] Rupt.

513 1636 (7145) septembrie 15, Suceava.

Adică eu, Dumitraşco Evloghie, şi cu fimeia me, Antemiia, fata lui Bochiuc ce au fost spatar, scriem acestu zapis al nostru, cum ni-am tocmit cu dumnialui, cu fratile nostru, cu Nacul, ficiorul lui Simion din Soloneţ, şi cu fimeia sa, cu Nastasiia, de bunăvoia noastră, de ni-amu învoit şi ni-am tocmit, de nimine nevoi(ţ)i, nici asupri(ţ)i, de am tocmit şi am schimbat ocină pentru ocină. Am dat noi a patra parte de sat de Nemerniceni, cu heleşteu întreg şi cu moară şi cu tot venitul, în vatra satului, şi în ţarină, şi în fînaţe, şi la imaş şi în sprăţări[1] şi în tot locul, cît să va alege din toate, pre ace a patra parte de sat de Nemerniceni. Şi mie mi-au dat dumnialui, fratile nostru, Nacul, aşijdere, a patra parte de sat de Dărmăneşti, care au fost a noastră moşie şi au fost de noi vîndut(ă) iarăş(i) fraţilor noştri, ficiorilor lui Simion din Soloneţ. Am schimbatu noi, de bunăvoia noastră, şi am luat moşie drept moşie, cu tot venitul şi cu apă şi cu vad de moară, însă numai ce mi-au plătit iazul heleşteului din Nemerniceni, cu bani gata, 100 lei bătuţi, cît spun(e) într-un zapis a tătîni-meu. Şi i-am dat şi diresile, ca să-i fie lui driaptă ocină şi moşie, lui şi cuconilor lui, neclătită în veci de veci, şi să aibă a-ş(i) face şi diresă domneşti de schimbătură.

Şi în tocmala noastră au fost: Simion Mălaiu visternic, şi Dima portariul, şi Ionaşco Bîtcianul, şi Ioraşco portariul, din Pleşeşti, şi Gheorghiţă Mălaiu, şi Arame din Hriasca, şi Vasilie din Nemerniceni, şi Roşcolcţ Vicol, şi Ştefan din Buneşti, şi Strătulat Dobrenchie, şi Ţica postelnic, şi Gligorce din Ilişeşti şi Ion de acole.

Şi, pre mai mare credinţă, ni-am pus şi peceţile şi alţi mulţi oameni buni, să să ştie.

S-au scris în Suceava, V(ă)let 7145 <1636> săpt(em)v(rie) 15.

www.dacoromanica.ro

Dumitraşcu Evloghie.

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, p. 828-829, nr. 9.

Copie, din 1818 noiembrie 10, de Theodor Gasparovici diac de Divan, în Cond. Mitrop. Mold.

Ibidem, CDLVI/6, f. 3 r., nr. 62 (rez., într-un opis din 1841).

---

[1] Aşa în copie.

514 1636 (7145) septembrie 18.

7145 <1636>[1] septembrie 18.

Scrisoare cum s-au tocmit Gheorghi Jora părcălab cu Buhuş vist(iernic)[1], pentru hotarul Costeştilor, ca să nu mai jure nimeni pentru acei stîlpi, ce s-au lepădat, şi să-şi împărţească tot locul di iznovă şi în vatra satului, în ţarină, şi în fănaţ şi în tot locul, iar heleşteele şi imaşul morilor să le ţie cum au fost împărţite de bătrîni; şi Buhuş vist(iernic)[1] să ţie o parte, iar Jora părcălabul să ţie două părţi în tot locul[2].

După Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 163/3, p. 289.

Rez. dezv., într-un opis de "scrisori pentru moşii din ţinutul Hotinului, ce au aiătat dumnealui banul Arghire Cuza cu fraţii şi neamurile sale" (*Ms. Surete*, VI, p. 533-552).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MXXXI/68, f. 136 r., nr. 7 (rez., într-un opis din 1851).

---

[1] Parantezele ns.

[2] Urmează: "mai fiind şi altă asemenea scrisoare, dată dintr-acel an şi zi".

515 1636 (7145) septembrie 19, Iaşi.

† Иw Ѣасилїє воєводѧ, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)рь Земли Мwлдавскоѳ. Scriem la slugile Domniei Méle, ...[1]. Dămu-v(ă) ştire că v-am ales de oameni buni şi bătrîni. Deaca veţi vedea cartea Domniei Méle, iar voi să mérgeţi, să alégeţi giumătate de sat de Boldeşt(i) şi giumătate de selişte de Sîrbi şi doao părţi dentr-altă giumătate de sat, iarăş(i) den Boldeşt(i), ce sîmtu de cumpărătură boiarenului Domniei Mél(e) credincios, Dumitru Buluş vistérnicul. Cum va fi cu direptul, aşea să alégeţi, pre dirése, den vatra satului, şi den cîmpu, şi den pădure, şi den locuri de prisacă, şi dentr-apă, şi den hăleştée, şi den vecini şi den tot vinitul.

Şi la dajde să-i tocmiţi iarăş(i) pre putére şi să dea toţi, nime scutelnic să nu fie. Ş<i>[2] în ce chi<p ve>[3]ţi afla mai cu direptul, s<ă>[3] faceţi mărturie de la voi. Тоє пишєм.

V Иїс, л(ѣ)то хзр҃мѣ <7145/1636> сєпт(ємврїє) к҃ї <19>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѧл.

† Шандир <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Pre ales: Boldeşt(i).

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXCV/210.

Orig., hîrtie (31,8 x 19,3 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea de la doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/236 (foto.).

EDIŢII: Rosetti, *Vascani,* nr. LXIX, p. 95 (orig.).

---

[1] Loc alb în orig.; slugă domnească însărcinată cu această alegere a fost Gheorghie Năvrăpăscul (v. doc. urm.).

[2] Ros de cari.

[3] Rupt.

516 <După 1636 septembrie 19>.

†Întru tot cinstit al nostru părinte, dumneata, jupîne Log(o)f(e)t(e) Mar(e). Dăm ştir(e) dumitale că au venit o cinstit(ă) carte a Măriei Sal(e), lui Vod(ă), la noi, să alégem giumătate de sat de Boldeşt(i), ce iaste cumpărătur(ă) a dumisal(e), vistérnicului Buhuş, de la jupîneasa Ilinca[1] Moţocoie, şi din céia jumătate, din a şés(a) parte, doo părţi, partea lui Vasilie, ficiorul lui Ghiorghie Calapod, şi partea lui Păcurar şi cu a femeei lui, Nastasie, fata I<u>[2]i Ghiorghie Cal<apo>[3]d, din vatra satului şi din cîmpu; din heleştée să ţie înpreună, cum au ţinut depreună.

Şi s-au aflat noo[4] vecini bătrîni, rămaş(i) de la Calapod. Deci am socotit că să vin pre doo părţi, trei vecini[5].

Pre mai mar(e) mărtu<rie>[6], [adevărat]-să-ş(i) fac(ă) dămnealui[7] şi dirése pre această adevărat(ă) scrisoar(e) a noastră-şi ne-am pos peceţil(e).

De aceasta dăm ştir(e) domitale, и ликоѣш(и) съ Б(о)гѵ, амин[8].

† Из Гєѡргиє Нъвръпъскѵл бив ворник искаах m. p.; <sig.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † De la Năvrăpăscul, pre împărţeala Boldeştilor.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCIX/143.

Orig., hîrtie (27,3 x 20 cm), filigran, patru peceţi inelare, în tuş, trei rotunde şi una hexagonală, neclare.

EDIŢII: Rosetti, *Vascani,* nr. LXX, p. 95 (orig.).

Datat după porunca domnească din 1636 (7145) septembrie 19 (v. doc. ant.).

---

[1] La Rosetti (v. EDIŢII), citit greşit: "Tinca".

[2] Rupt.

[3] Ros de cari.

[4] La Rosetti, lectură deficitară: "nişte".

[5] "vecini", corectat din "părţi".

[6] Omis.

[7] Aşa în orig.

[8] "şi să te bucuri cu Dumnezeu, amin".

www.dacoromanica.ro

7145 <1636>.

Un zapis de la Tofana, fata lui Gheorghie Calapod, <precum>[1] au vîndut parte iei de moşie, din a 4 parte din satul Văscanii, ce se înpărţia în şes(e) părţi, o parte, şi cu 10 pămînturi în ţarină, şi cu vad de moară în Balhlueţu, şi cu fînaţi la luncă şi cu tot venitul, ce s(e) va alege parte iei, Lupului Prăjescului cliucer.

Arh. St. Iaşi, CDXXVIII/57, f. 1 v.

Rez., într-un opis din 1756 (7264) iunie 24, "de scrisori pe satul Onceşti, ce să numeşte Văscanii, ot ţinutul Romanului".

EDIŢII: Rosetti, *Vascani,* p. 51 (acelaşi rez., cu calitatea cumpărătorului indicată greşit: "medelnicer").

Datat după mărturia boierească din 1636 (7145) septembrie 20 (v. doc. urm.), confirmată de întărirea domnească din 20 decembrie, acelaşi an (v. doc. nr. 571).

---

[1] Compl. ns.

518 1636 (7145) septembrie 20, Iaşi.

† Ѳто аз, Гаврила<ш>[1] вел лог(о)ѳет, и Савин вел дворник Долнѣи[и] Земле, и Грама вел столник, и Тома вел сѣлцѣр и Василїе Рошка дворник mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cum au venit înnaintea noastră Tofana, fata lui Ghiorghie Calapod, de nime nevoită, nece asuprită, ce de a sa bunăvoe, de-au <v>[1]îndut a sa dreaptă ocină şi moşie, den[n] a patra parte den sat den Văscani, ce să înparte în şése părţi, o parte, şi cu dzéce pămînturi în ţarină, şi cu vad de moară în Balhlueţu, şi cu fînaţ la luncă şi cu tot venitul, ce să va alége partea ei. Acéia o au vîndut dumisale, Lupului Prăjescul clucériul, dreptu ...[2] galbeni, bani de-argintu.

Dece, noi, vădzîndu de-a lor bunăvoe tocmală tocmindu-să, noi încă am iscălit şi ne-am pus şi pe<ce>[1]ţile într-acestu adev<ă>[1]rat za<pis>[1] al nostru, ca să să ştie.

Ѯ Їс, хрⷭте <7145/1636> септ(емврїе) к̄ <20>.

† Гаврил Мътиаш вел логоѳ(ε)т m. p.

† Аз Тома вел сулцер искал m. p. <sig.>.

Пръжескѹл вел дворник m. p.; <sig.>.

Аз Василие Рошка дворник искаҳ м. ■.; <сиг.>.

Грама вел столник искал м. ■.

Arh. St. Iaşi, DCLXXXV/31.

Orig., hîrtie (29,3 x 20,2 cm), filigran, rupt la îndoituri, trei peceţi inelare, în tuş negru, neclare.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. doc., I/158 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete,* III, nr. 86, p. 130-131 (orig., cu caractere chirilice, cu unele omisiuni); Rosetti, *Vascani,* p. 45 (rez. vechi, fără dată), şi p. 51 (rez. vechi, numai cu văleatul)

www.dacoromanica.ro

[1] Rupt.

[2] Loc lăsat liber în orig.; preţul a fost de 20 de lei (cf. întărirea domnească din 1636 (7145) decembrie 20 - v. doc. nr. 572).

519 1636 (7145) septembrie 20, Iaşi.

† Adecă eu, Vasilie Fugle croitoriul, de tîrg de Iaşi, şi cu feméia mea, Mărica, scriem şi mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nice asupriţi, am făcut tocmală cu dumnealui, cu log(o)fătul Toderaşco, şi ne-au dat dumnealui noao o vie, cu tot vinitul, de-aicea, de la Iaşi. Şi ne-au mai dat şi bani, şésedzec(i) de galbeni. Iar pentru acea vie şi pentru aceşt(i) bani, datu-i-am şi noi, dumisale, un loc de prisacă, cu pométe şi cu vii părăsite, în ţînutul Cîrligăturei, în hotarul Ştorneştilor; ce acel loc de prisacă fost-au cumpărătură răpăusatului Enachi postelnicul, cu vii şi cu pométe, cum mai sus scriem, de la Ursan, şi de la Zahariia, ficiorul Nasturei, şi de la Sava Veveriţă[1], ficiorul Madonei, nepotul Cozmei Ştornescului. Iar mie îm(i) iaste daanie de la giupîneasa Vamba, sora postelnicului Enachi, şi de la giupînu-său, Hriza, şi de la nepotu-său, Iane, pentru slujba mea, ce am slujit acelui boiaren, lui Enachi postelnicul, Dumnedzău să-l pomenească.

Şi aiastă tocmală o am făcut dennaintea dumisale, Gavrilaş log(o)fătul cel mare, şi Dumitraşco Şoldan vornicul cel mare, şi Ştefan Moimăscul armaşul cel mare, şi Banul vistérnicul şi Neaniul vornicul şi dennaintea a mulţi boiari.

Şi eu, Şaidir, am scris, să s(e) ştie.

V Ꙗ҃с, л(ѣ)т(о) ҳзр҃мѣ <7145/1636> септ(емврїе) к҃ <20>.

† Гаврил Ѫтиш вел логоф(е)т m. p.

Шолдан вел дворник искал m. p.; <sig.>.

† Из Васил(е) Банъл вист(їарник) m. p.; <sig.>.

Щефан вел ржжник искал m. p.; <sig.>.

<Pe verso, o îns. din prima jum a sec. XIX>: Storneştii. 7145 (1636) săpt(em)v(rie) 20. No. 1.

Arh. St. Bucureşti, Mitrop. Mold., CXLV/1.

Orig., hîrtie (30,5 x 21,5 cm), filigran, trei peceţi inelare, în tuş, slab imprimate.

Ibidem, Ms. nr. 522 (Cond. Mitrop. Mold.), f. 227 v. -228 r. (copie).

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, p. 558, nr. 1 (copie de la înc. sec. XIX, în Cond. Mitrop. Mold.); ibidem, CCCVII/5, f. 2 r. (menţ., cu vălcatul: 7144 <1635>, în copia unui opis de doc. moşiei Batireşti, ţ. Iaşi); Arh. M. Costăchescu, caiet I, p. 805-806, nr. 330 (copie, de M. Costăchescu, după copia de la Arh. St. Iaşi).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/89 (xero.).

EDIŢII: M. Costăchescu, *Sîneştii*, p. 334 (rez. dezv., după copia de la Arh. St. Bucureşti);

Catalog, II, p. 246-247, nr. 1174 (rez.).

[1] Primul "e", redat prin ѣ.

www.dacoromanica.ro

† Iw Басилїе воевода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоⷩ[1]. Wж(е) принидошѣ, прад Нами и прад всими н(а)шими мwлдавскими болѣри, великими и малими, Басилїе Фугле кравец, wт тръг[2] Мшски, и съ жителница своа, Марика, по нѫ доброи воли, неким непонѹждени, а ни приселовани, и сътворилѫ[3] токмеж и измѣненїе съ наш вѣрини болѣрии, Тодерашко[4] третъи[2] лwг(w)фет: и дал им Тодерашко лwг(w)фет една виноград wт Мшскиⷯ виноградї и ѥшеж(е) им маи[5] дал шест десат бѹгарскиⷯ, а виш(е) писаниⷯ, Басилїе Фѹгле ши[5] съ жителница своа, Марика; wни дали, радї сїи виноград и радї сиⷯ пинази, едно масто за пасикѹ, и съ садове, и съ виноградї и съ вес приход, wт в(w)лwст Кърлигътурски, wт хотар село Шwрнеш(н), что тое пасикѹ[6] и съ садове и съ виноградї бѣше кѹпежно покоиномѹ Онаки постелник wт Ѹрсан и wт Захарїа, съи Настѹра, и wт Сава Бѣверич(ъ), съи Мадона, внѹк Козма Шорескѹл. Й по съмъртн Онаки постелник въстала сѣ кнѣгинѣ Бамба, сестра Онакїевн пост(елник), и пан ен, Хриза, и внѹк ен, Ине, и дали и миловали тое мѣсто за пасикѹ, съ садове и съ виноградї, прѣд реченномѹ Басилїевн Фѹгле, радї ег(о) висловженїе, что wн послѹжил покоиномѹ Онаки постелник.

Того радї, и Ми, видѣше иⷯ добровwлное тwкмеж и правда измѣненїе, такождере, и wт Нас, дадохом и потвръдихом[3] н(а)шемѹ варномѹ болѣрин(ѹ), Тодерашко[4] лwг(w)фет, на тое мѣсто за пасикѹ, съ садове и съ виноградї, како да ест емѹ правда wтн(и)на, и измѣненїе, и ѹрик и потвръжденїе[3], съ въсам доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки. И ни да сѣ не ѹмишает.

V Иѕ, л(ѣ)т(о) ×зрмѣ сеп(темврїе) к̃.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велал.

† Гаврил Мътеш вел логоф(е)т m. p.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tutror boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Vasilie Fugle croitor, din tîrgul Iaşi, şi cu soţia sa, Marica, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au făcut tocmeală şi schimb cu credinciosul nostru boier, Toderaşco logofăt al treilea: şi le-a dat Toderaşco logofăt o vie din viile Iaşilor şi încă le-a mai[5] dat şasezeci de ughi, lor, mai susscrişii, Vasilie Fugle şi[6] cu soţia sa, Marica; ei au dat pentru această vie şi pentru aceşti bani un loc de prisacă, şi cu grădini, şi cu vii şi cu tot venitul, din hotarl satului Ştorneşti, din ţinutul Cîrligăturii, care, această prisacă, şi cu grădini şi cu vii, au fost cumpărătura răposatului Enachi postelnic de la Ursan şi de la Zaharia, fiul Nasturei, şi de la Sava Veveriţă, fiul Madonei, nepotul lui Cozma Ştornescul. Iar după moartea lui Enachi postelnic, s-a sculat cneaghina Vamba, sora lui Enache postelnic, şi panul ei, Hriza, şi nepotul ei, Ianc, şi au dat şi au miluit acest loc de prisacă, cu grădini şi cu vii, mai suszisului Vasilie Fugle, pentru slujba lui, pe care a slujit-o răposatului Enachi postelnic.

Pentru aceea, şi Noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie şi schimbătura dreaptă, de asemenea, şi de la Noi, am dat şi am întărit credinciosului nostru boier, Toderaşco logofăt, acest loc de prisacă, cu grădini şi cu vii, ca să-i fie dreaptă ocină, şi schimbătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7145 <1636> septembrie 20.

www.dacoromanica.ro

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt m. p.

† Şaidir <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Mitropolia Moldovei, CXLV/2.
Orig., hîrtie (30,5 x 21,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie timbrată.
Ibidem, Ms. nr. 522 (Cond. Mitrop. Mold.), f. 228 v. - 229 r. (trad.).
Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX (Cond. Mitrop. Mold.), p. 558 - 559, nr. 2 (copie din 1818); ibidem, Arh. M. Costăchescu, Caiet I, p. 806-808, nr. 337 (copie, de M. Costăchescu, după copia precedentă); CCCVII/5, f. 2 r., nr. 2 (menţ.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/90 (xero.).

EDIŢII: Aricescu, *Indice*, II, p. 39, nr. 1703 (rez.); *Catalog*, II, p. 247, nr. 1175 (rez.).

---

[1] ѧ şi ѕ, suprascrise în ligatură.
[2] т şi ρ, în ligatură.
[3] т şi ѕ, în ligatură.
[4] о şi к, în ligatură (ѡ, suprascris).
[5] Aşa în orig.
[6] с scris peste altă literă.

521 1636 (7145) septembrie 20.

7145 <1636> săpt(emvrie) 20.

Un zapis a lui Vasili Sturza, zăt lui Mirăuţi, i cu niamurile sale, prin care au vîndut sat(ul) Părucenii, ci s-au chemat mai înnainte Stancăuţii, lui Irimie Vînculeţ vor(nic).

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVI/180.
Rez., într-un perilipsis din 1818 septembrie 29.

522 1636 (7145) septembrie 21, Iaşi.

Noi[1], Vasîli v(oie)vod, cu mila lui D(u)mnezău, domnu pămîntului Moldovii. Adică au vinit, înnainte Noastră şi înnainte alor noştri boeri, Ţigan de Ţibăneşti, şi Păcurar di acolo, şi Avram di acolo, şi Gligori di ...[2] şi alţi răzăş(i) a lor, şi s-au pîrît de faţă, înnainte noastră, cu boeriul nostru, cu Ghiorghii Roşca ce-au fost visternic, pentru o parte de ocină din sat din Ţîbăneşti, din parte din sus, di pre Gîrbovăţu, zicînd ei, ceia ce mai sus scriu, că le înpresoară Roşca acea parte de ocină şi au cumpărat-o fără de ştire lor şi acmu vor să întoarcă ce-au dat Roşca, înnapoi, şi să-ş(i) ţie ocina. Iar boerenul nostru, ce mai sus scrie, au arătat, înnainte Domnii Meli, dresă de cunpărătură şi ispisoc şi uric de întăritură di la Domnie Me, scriind cum au cunpărat ace parte de ocină di la Mărica, fata Cîrstei ce-au fost şătrar.

Deci, Domnie Me şi cu tot Sfatul nostru am socotit şi am aflat lor lege driaptă, după lege ţării, că nu pot ei încăpe să întoarcă banii boerinului nostru, Roşcăi visternicul, pentru căci s-au uricit şi au fost vîndut de bunăvoe lor. Deci, Ţigan, şi Gligorii, şi Păcurar, şi Avram şi alte sămeţii a lor, ei au rămas dinainti Nostră şi din

www.dacoromanica.ro

toata lege ţarii. Iar boeriul nostru, Roşca visternicul, el s-au îndreptat şi ş-au pus ferîe în visteriul nostru, ca să aibă a-ş(i) ţine ocina şi cunpărătura, cu tot venitul.

Şi această pîră să nu mai fii nici odănăoară, în veci, preste carte Domnii Meli, şi alta, să nu mai fii.

În Iaş(i), let 7145 <1636> săpt(emvrie) 21.

Sîngur domnul a poroncit.

[Locul peceţii g(o)sp(o)dŭ][3].

Gavrilaş vel log(o)f(ă)t, iscălit.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/48.
Copie de la înc. sec. XIX, în Cond. Ţibăneştilor.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/237 a, b (foto.).

[1] Pentru Hw ("Io").
[2] Loc alb în copie.
[3] Menţ. copistului, marcată într-un cerc.

523 1636 (7145) septembrie 25, Iaşi.

Noi[1], Vasîli v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu pămîntului Moldovii. Adică au venit, înnainte Noastră şi înnainte alor noştri boeri, Costantin şi cu fimeia sa, cu ...[2], fata Anii, nepoata Tocsabii, strănepoata lui Băloş, şi s-au pîrît de faţă, înnainte Noastră, cu Ghiorghii Roşca visternicul, pentru o parte de ocină, din a trie parte de sat de Ţibăneşti, din parte din mijloc, giumătate, zicînd ceia ce mai sus scriu, că le face lor mare înpresurătură şi le ia moşie făr-de ispravă. Iar boeriul nostru, Roşca ce-au fost visternic, au arătat, înnainte Domnii Mele, ispisoc şi uric de cumpărătură[3] di la Barnoschii Vodă şi de întăritură de la Domnie Me. Scrie într-aceli dresă cum au cumpărat Roşca visternicul ace parte de ocină di la unchiul lor, di la Istratie, şi di la sora lui, Ana, ficiorii Tocsabii, nepoţii lui Băloş; iar lui Istrate şi surorii sale, Anii, au fost lor schinbătură cu sora lor, cu ...[2], fimeia lui Costantin, cu altă parte de ocină, din Dracsîni.

Deci, Costantin şi cu fimeia lui, ce mai sus scrie, ei au rămas denainte Noastră şi din toată lege ţării, iar boeriul nostru, Roşca visternicul, s-au îndreptat şi ş-au pus ferîe în visteriul nostru, ca să aibă a-ş(i) ţine ocina şi cunpărătura, cu tot vinitul. Iar fimee lui Costantin şi cu toată sămînţie lor să aibă a-ş(i) ţine parte lor din Dracsîni, şi de această pîră să nu să mai pîrască niciodată. Şi altul să n-aibă a să amesteca.

În Iaş(i), l(e)t 7145 <1636> săpt(emvrie) 25.

Sîngur domnul au poroncit.

[Locul peceţii g(o)sp(o)dŭ][4].

Gavrilaş vel log(o)f(ă)t, iscălit[5].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/47.
Copie de la înc. sec. XIX, în Cond. Ţibăneştilor.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/238 a, b (foto.).

[1] Pentru Hw ("Io").
[2] Loc alb în copie.

www.dacoromanica.ro

[3] Scris peste cuvîntul "întăritură".
[4] Mcnţ. copistului, marcată într-un cerc.
[5] Aşa în copie.

524 1636 (7145) septembrie 26, Iaşi.

Io Vasilie voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn pămîntului[1] Moldaviei. <Adică>[2] au venit, înaintea Noastră şi înainte tuturor boerilor noştri a Moldaviei, mari şi mici, credinciosul nostru boerio[3], Panu ce au fost paharnic, şi au arătat înainte Noastră un zapis de mărturie de la credincioşii noştrii cinstiţi boeri: de la Petraşco Başot(ă)[4] ce au fost logofăt, şi de la Saba[5] Prăj<escu>[6] marele vornic a[4] Ţării de Jos, şi de la Gavril hatman şi părcălab al Sucevii şi de la alţi boeri din Curtea domnească, scriind aşa întru acel zapis, cum au venit înainte lor Pietra, cu bărbatul său, Nuor, fiica lui Gavriil şi a Marinchii, nepoata lui Constantin şi a Brăndușii, de nimenea îndemnaţi, nici siliţi, ci de a lor bunăvoinţă, şi au dat şi au dăruit a sa dreaptă ocină şi moşie, a patra parte din satul Zîrneşti, care iaste în ţinutul Cuvurluiului, împreună cu tot venitul; l-au dăruit aceia[7] boeriolui[3] nostru cel mai sus scris, Panu ce au fost paharnic, pentru ale sale sufleteşti a născătorilor săi[8] şi ca să fie lor pomenire.

Şi tot de acolo, tij au arătat înaintea Noastră alti zapise de mărturie de la mulţi oameni buni, slugi domneşti, anume: popa Ignat ot Tărgoveşte[9] i ot Cernica[10] i[11] de acolo, şi den[12] Ionaşco Boean, şi de la alţi oameni buni şi bătrîni, scriind cum au venit, înaintea lor, Tiron Negre, fiiol[3] lui Condra, de nimenea îndemnat, nici silit, şi au vîndut a sa dreapta otcina[13] şi moşie, tij a patra parte din acel mai sus scris sat, Zîrneşti; acea au vîndut tij boerioliui[3] celui mai sus scris, Panu paharn(ic)[4], drept patruzeci <galbeni>[2] ungureşti, pentru care au fost datorio[3] cu doi cai buni lui Mihail Sîrbul şi au dat acei bani pentru aceşti cai în mîinele lui Mihail Sîrbul.

Şi aşijdere, au arătat înaintea Noastră boeriol[3] nostru cel mai sus scris alt zapis de mărturie de la mulţi oameni buni, anume: <de la>[2] Matei de la Puţeni şi de la Apostol de acolo, şi de la Ionaşco de acolo, şi de la Sinzan, şi de la Grigorie, şi de la Petroşcan[14], şi de la Toader Rouă, şi de la bătrînii lor[15], şi de la Simeon Rîdeanul, şi de la Ilarion Borotca ot Zărneşti, şi de la Miron de acolo, şi de la Ursul diac[16] din Galan[17] şi de la alţi oameni buni şi bătrîni, scriind cum au venit, înainte lor, Sava cu muerea sa, nepoată Bălaei, de nimenea îndemnaţi, nici siliţi, şi au vîndut dreapta a sa ocină şi moşie, ce se va alege partea lor dintru acel mai sus scris sat[ul][18] Zîrneşti, din o parte a patra parte, din vatra satului, şi din cîmp, şi din şes şi cu tot venitul; acea au vîndut tij credinciosului nostru boerio[3], Panu ce au fost vel paharnic, pentru douăzeci ungureşti galbeni.

Şi Noi, deacă am văzut acel adevărat zapis de la cei mai sus scrişi boeri a Domnii Meale şi de la alţi oameni buni şi bătrîni, am crezut <şi>[2] aşijderea, şi de la Noi, încă am dat şi am întărit boeriolui[3] nostru cel mai sus scris, Panu ce au fost păharnic, pe aceli mai sus scrise părţi pentru[19] moşie din satul Zîrneşti, ca să fie lui şi fiilor lui dreaptă moşii, şi cumpărătoare[13], şi uric şi întăritură, cu tot venitul, nestrămutat niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înainte acestuia adevărat hrisov al nostru.

Eşi, anul 7145 <1636> sept(embrie) 26.

[L(ocul) p(eceţii)][20].

După Bulat, *Doc. m-rii Văratec*, nr. XIII, p. 16-17.

www.dacoromanica.ro

Trad. din sec. XIX; orig. slav, hîrtie (42 x 27 cm), pecete aplicată, stricată, se afla, în anii 1965-1966, în arh. M-rii Văratec, sub dată, unde a fost examinat de edit. colecţiei *D.R.H.*, : I. Caproşu şi L. Şimanschi, dar nu a mai fost regăsit la Arh. St. Neamţ, care a preluat întregul fond documentar al m-rii.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 251 (rez.).

Arh. St. Iaşi, CXLVII/1, f. 8, şi CCLVIII/49, f. 1 r. (rez. cu data de zi: 21, într-un perilipsis din 1815 martie 10).

ALTE EDIŢII: Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, V, nr. XIII, p. 375 şi VI, p. 65 (aceeaşi trad.);

Catalog, II, p. 247, nr. 1176 (rez. din ms. nr. 628, completat după Bulat).

---

[1] Trad. ad litteram, în loc de "Ţării".
[2] Omis în trad.
[3] Probabil, transliteraţie grc. a diftongului ю: "io" în loc de "iu".
[4] Într. ns.
[5] Gr., în loc de "Sava",.
[6] Compl. edit., dar în paranteze rotunde: ( ).
[7] Inversiunea trad.; în loc de "aceea au dăruit-o".
[8] Trad. defectuoasă; v. zapisul din 1633 septembrie 8 (*D.R.H.*, A, XXI, nr. 388, p. 488).
[9] În loc de "Ţîrgoveţi" ?
[10] După "Cernica" urmează un (sic) pus de edit., care l-a interpretat, probabil, drept toponim.
[11] Desigur greşit, în loc de "tij".
[12] Trad. gr.; pentru "de la".
[13] Aşa în trad.
[14] Desigur gr., pentru "Pătrăşcan".
[15] În orig., probabil: стараго (cel bătrîn).
[16] După "diac" urmează un semn de întrebare al edit.: (?).
[17] În loc de "Galaţi" ?
[18] Parantezele ns.
[19] Gr., pentru "de".
[20] Menţ. trad.

525 1636 (7145) septembrie 27, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоu[1]. Ѡж(є) прїидошѣ, прад Нами и прѣд ѳсими нашими мwлдавскими болѣри, великими и малими, слѹги нашим, Костантин Ситарюл и с(ъ)нъ его, Тодєр, и зѣт его, Дѧмитрашко, и съ внѹци емѹ, Дѹра и брат его, Костантин, и сестра иχ, Дорофтїѧ, виуци Гаврил и прѣwнѹци Тодєр Зѣщал(ъ), и тѣгал(и) са за лици, прѣд Нами, съ Некифор Цѣкию и <съ>[2] с(ъ)нъ его(), Лѹка, с(ъ)нъ Сима, и съ иниχ племеници иχ[3], въси внѹци и прѣwнѹци Бъилови, радї половина село Зѣщелещи, что на Богдана, ѹ в(о)лости Тоутовѣ, рѣкѫщи слуги нашим въш(є) писании аж(є) ест им правда wти(и)ну и дѣдн(и)ну. И ѳказовал(и) прѣд Нами ѳриче[4] за дѣдн(и)ну, wт Стараг(о) Стефана воєвода и wт Петръ воєвода, и дрѹг исписок за тѣж, wт Петръ воєвода, како сѣ тегал тогда w(ть)цу иχ[3], Гаврил, съ Сима, w(ть)цъ Некифор, радї тоа половина село Зѣщелещи. Ино тогда зостал на Сима и вратил им п(и)нѣзи, что дал за тоа половина село, и възѣл Гаврил соби своа правда wти(и)на и дѣд<нина>[5]. Ѝ слуга наш, Некифор, и с(ъ)нъ его, Лу<ка, и

www.dacoromanica.ro

с>^{5}ъ племеници и$\overline{х}^{3}$, wнн не имаютъ ни ед<но>^{5} нарѣденїе <на тои половнн>^{5}а село <З>^{5}вжщелещи, да <ѳказовати прѣд>^{5} Нами и прѣд нашнми болѣри. Та wни зостал(н) wт пр<ѣд На>^{5}ми и прѣд въсег(о) нашего Съвѣта н w<т въсег(о)>^{5} закона земскаго, а слѣги наши въш(е) писанни, Костантин Снтарюл и с(ъ)нъ его, Тоадер, и <з>^{5}ѣт его, Думнтрашко^{6}, и внѣци его, Дѣра и брат его, Костантин, <и>^{5} сестра и$\overline{х}^{3}$, Дороѳтїа, с(ъ)н(о)ви Драгаа, и съ племеннци и$\overline{х}^{3}$, въси внуци и прѣwнѣци Гаврил и Тоадер Звжщалъ, wни ѳправнл(н) сѣ и поставили собъ ферѣю ѳ вистѣр Г(о)сп(о)дстве(а) Ѫи.

Таже, wт н(ъ)нѣ на прѣд, да не имает маи^{4} тѣгати радї сїа тѣж ннколнж(е), на вѣкн. И ин да с(ѣ) не ѳмишает прѣд снм истинном листом наш(е).

Оу Їис, л(ѣ)т(о) хзрмѣ сеп(темврїе) кз.

† Саам г(о)сп(о)д(н)нъ велал.

<† Га>^{5}врнл Ѫатѣш вел логоф(е)т m. p.

† Думитрашко^{6} <пнсал>. m. p.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre, Costantin Sitariul şi fiul lui, Toader, şi ginerele lui, Dumitraşco, şi cu nepoţii lui, Dura şi fratele lui, Costantin, şi sora lor, Doroftiia, nepoţii lui Gavril şi strănepoţii lui Toader Zvîştal(ă), şi s-au pîrît de faţă, înaintea Noastră, cu Nechifor Ţenchiu, fiul lui Sima, şi cu fiul lui, Luca, şi cu alte rude ale lor, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Băilă, pentru o jumătate din satul Zvîşteleşti, care este pe Bogdana, în ţinutul Tutova, spunînd slugile noastre mai sus scrise că le este dreptă ocină şi dedină. Şi au arătat înaintea Noastră urice^{4} de moştenire, de la Ştefan voievod cel Bătrîn şi de la Petru voievod, şi alt ispisoc de pîră, de la Petru voievod, că s-a pîrît atunci tatăl lor, Gavril, cu Sima, tatăl lui Nechifor, pentru această jumătate din satul Zvîşteleşti. Deci, atunci a rămas pe Sima şi i-a întors banii pe care i-a dat pe această jumătate de sat şi şi-a luat Gavril dreapta sa ocină şi ded<ină>^{5}. Iar sluga noastră, Nechifor, şi fiul lui, Lu<ca, şi>^{5} cu rudele lor, ei nu au nici un dres <pe această jumătate din>^{5} satul <Z>^{5}vîşteleşti, să-l <arate înaintea>^{5} Noastră şi înaintea boierilor noştri. Deci, ei au rămas dinaintea Noastră şi înaintea întregului nostru Sfat şi din <toată>^{5} legea ţării, iar slugile noastre mai sus scrise, Costantin Sitariul şi fiul lui, Toader, şi ginerele lui, Dumitraşco, şi nepoţii lui, Dura, şi fratele lui, Costantin, <şi>^{5} sora lor, Doroftiia, fiii Dragăi, şi cu rudele lor, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Gavril şi Toader Zvîştală, ei s-au îndreptat şi şi-au pus ferîie în vistieria Domniei Mele.

Astfel, de acum înainte, să nu aibă a mai^{4} pîrî pentru această pîră niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7145 <1636> septembric 27.

† Însuşi domnul a poruncit.

† <Ga>^{5}vril Mătiaş mare logofăt m. p.

† Dumitraşco <a scris> m. p.

<Pe partea de jos a actului, o ins. ulterioară>: † Com au dat Toder Sitariùl de au <în>^{2}tors ocina de Veşteleşt(i), 13 ugh(i) au dat chcltoiala.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCIX/17.

Orig., hîrtie (29 x 18 cm), pecete mijlocie, în ceară roşie stricată. Cu un decalc şi o trad., din 1739 iunie 26, de Tănasă logofăt, cu data de zi greşită: 26).

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Iaşi, DXII/20 (decalc după trad. din 1739).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/239 a, b, c (foto.).

---

[1] а şi в, suprascrise în ligatură.
[2] Omis.
[3] După consoana finală, scrisă în rînd, paieroc.
[4] Aşa în orig.
[5] Rupt.
[6] т şi р, în ligatură.

526 1636 (7145) octombrie, Iaşi.

† Їw Василїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мwлдавскоѭ. Ѡж(є) пріѭдє, прѣд Нами и прѣд всими нашеми молдавскими болѣри, м(о)л(є)бници наши, єгуменом и вѣсем събор wт с(вѣ)таа мwнастир називаема С(вѣ)ти Сава, и тєгали сѣ за лиця, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми съ Иѳтинїє и съ Щєфан, с(ъ)н(о)въ Дънъил(ъ) дїак wт Ромънєщи, радї єдна пасик(а), что в хотар Бутунєщим, в в(о)лwсту Кърлигътвр(ъ), съ виноград и съ садове и съ wчищенїє, рекоч Ѩфтенїє[1] и Щєфан аж(є) wни по[с]ставле на[2] заклад таа пасик(а) до Ѳнаки по[с]стелник, радї десѣт злотї битиҳ, а м(о)л(є)бници наш(и), калугери, wни казали, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми, аж(є) не била поставлена заклад, нъ продал(и) wни таа пасик(а) Ѳнакиов(и) постелник, съ виноград, и съ садов(є) и съ wчищенїє в лес, радї чотир[3] д(є)сѣт[4] злотї битиҳ, и пріѭнесил(и) м(о)л(є)бници наш(и), калугери, и мартурїє на болѣри[5] Г(о)сп(о)дств(а) Ми, Нѣнюл дворник, ц свѣдителствовал[6] аж(є) куповал Ѳнаки постелник таа пасик(а) и дал до с(вѣ)таа монастир еж(є) виш(є) пиш<ем>[7].

Таж(є), Г(о)сп(о)дств(о) Ми съдиҳом им по законо земскомv и wбрѣтоҳом, коли бил продал таа пасик(а), да имает търпити Ѩфтенїє[1] и Щєфан, с(ъ)н(о)въ Дън(ъ)ил(ъ) дїак, и вѣсѣ племеници иҳ, и зо[с]стал(и), wт пред Г(о)сп(о)дств(а) Ми, и wт вес Съват Г(о)сп(о)дств(а) Ми, wт законо земскомv. Ѝ м(о)л(є)бници наш(и), калугери, wправил(и) сѣ и по[с]ставили соби ѳеръю в вистѣр Г(о)сп(о)дств(а) Ми. И един исписок, что wни имали wт Радул воєвода, на тоа пасик(а), ѣщеж(є) възеҳом и дадоҳом въ рvк калугером. И wт силѣ на прѣд, да не имает ман тѣгати с(ѣ), а ни добиватї, за сїа тежбv, николиж(є), на вѣки, прѣд сим ли[с]стом Г(о)сп(о)дств(а) Ми.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмѕ wк(томврїє).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил Мътwш вел логоѳ(є)т m. p.

† Ѧупул <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, rugătorii noştri, egumenul şi întregul sobor de la sfînta mănăstire numită Sfîntul Sava, şi s-au pîrît de faţă, înaintea Domniei Mele, cu Iftinie şi cu Ştefan, fiii lui Dănăilă diac din Romăneşti, pentru o prisacă, care este în hotarul Butuneştilor, în ţinutul Cîrligătura, cu vie şi cu livezi şi cu curătură, zicînd Aftenie[1] şi Ştefan că ei au pus zălog această prisacă la Enachi postelnic, pentru zece zloţi bătuţi, iar rugătorii noştri, călugării, ei au spus înaintea Domniei Mele, că nu a fost pusă zălog, ci ei au vîndut această prisacă lui

www.dacoromanica.ro

Enachi postelnic, cu vie şi cu livezi şi cu curătură în pădure, pentru patruzeci[4] de zloţi bătuţi, şi au adus rugătorii noştri călugării, şi mărturie pe boierul[5] Domniei Mele, Neaniul vornic, şi a mărturisit că a cumpărat Enachi postelnic aceasta prisacă şi a dat-o sfintei mănăstiri, pe care o scriem mai sus.

Astfel, Domnia Mea i-am judecat după legea ţării şi am aflat că, dacă au vîndut această prisacă, să aibă a răbda Aftenie[1] şi Ştefan, fiii lui Dănăilă diac, şi toate rudele lor, şi au rămas din legea ţării, înaintea Domniei Mele şi a întregului Sfat al Domniei Mele. Iar rugătorii noştri, călugării, s-au îndreptat şi şi-au pus fierîie în vistieria Domniei Mele. Şi un ispisoc, pe care ei l-au avut de la Radul voievod, pe această prisacă, încă l-am luat şi l-am dat în mîinile călugărilor. Şi de acum înainte, să nu se mai pîrască pentru această pîră şi nici să dobîndească niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.

La Iaşi, în anul 7145 <1636> octombrie.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt m. p.

† Lupul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCXCV/41.

Orig., hîrtie (31,5 x 20 cm), difolio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată, dar imprimată pe trimea stîngă a doc. Cu o copie modernă după trad., de Gheorghe Evloghie dascăl.

Ibidem, MCLXXI/73 (trad., de Gheorghe Evloghie dascăl).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/240 a-b (foto.).

---

[1] Mai sus: Нфтиніе (Iftinie).

[2] Greşit, pentru по[с]ставиан (au pus).

[3] Aşa în orig.

[4] чотир д(е)сѣт (patruzeci), scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

[5] на болѣри, calc după limba română.

[6] т şi ѣ, în ligatură.

[7] Omis.

527 <Cca 1636> octombrie 4.

Oc(tom)v(rie) 4.

O mărturie hotarnică de la Dumitru uricaru, că au ales partea lui Pană palı(arnic), din Zămeşti.

Arh. St. Iaşi, CCLVIII/49, f. 1 r.

Rez., într-un perilipsis din 1815 martie 10.

Datat după seria actelor lui Pană paharnic, referitoare la Zămeşti, datînd din 1636 septembrie 26 şi noiembrie 9 (v. doc. nr. 524 şi 551), precum şi din 1637 mai 8 şi mai 12 (v. Arh. St. Neamţ, M-rea Văratec, II/139 şi 142); v. şi *D.R.H.*, A, XXI, nr. 388, p. 488.

www.dacoromanica.ro

† Иw Басиліє воєвод(а), в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоѥ. Scriem Domniia Mea la slugile Domnii Méli, la Costantin Ciogolea vornicul de Botăşen(i) şi la Bor(ă)leanul uricar. Dămu-v(ă) ştire de carte ce ne-aţ(i) tremis aicea, la Domniia Mea, printru o pîră a Onciului Iuraşcovici, ce au avut cu Dumitraşco, cumnatul lui Rugină, şi Talpă Lupul comisul, printru o bucată de hotar[r]ul Şendricénilor, car(e) vrea ei să o ia spre[1] hotarul Şeleşeului. Printr-a<ce>[2]ia, aţi socotit voi, cu oamin(i) bun(i) şi bătrîn(i) şi slugi <a>[2] Domnii Mél(i), cum aţ(i) aflat cu sufletele vostre[3], cum acel loc iaste de hotarul Onciu<l>[2]ui din Şendricéni.

Deaca veţ(i) vedea <ca>[4]rte Domnii Méle, iar voi să aveţ(i) <a>[5] merge cu oamen(i) bun(i), să puneţ(i) stîlpi pre unde aţ(i) socotit şi aţ(i) <af>[2]lat cu sufletel(e) vostre[3] şi cu megiiaş(i), pre hotarul Şendricénilor, de cătră alte hotară; şi stîlpii ce i-au pus Dumitraşco cu Lupul Talpă să aveţi a le[3] lepăda, să să pue stîlpii pre unde au fost de vac hotarul de Şendricén(i).

Şi, aşijdere, să aveţ(i) a face lege Onciului, cu Lupul Talpă, printru neşte fîn ce i-au luat, de pre hotarul Onciului: să-i plătească, cum veţi afla cu direptul şi cu oamin(i) bun(i). Şi <de la>[2] cine va fi arat pre hotarul lui, să aibă a lua a dzécea şi să-şi oprească hotarul, cu ceastă carte <a>[2] Domnii Méle; nime să n-aibă a ara sau a cosi făr(ă) voia lui.

De iasta scriem Domniia Mea. Инак не вчиниτε!

Ѡ Ммс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрмѕ <7145/1636> окт(омврїє) а̃ <4>.

† Сам г(ос)п(о)д(н)нъ вєлѣл.

† Гаврил Мътнаш вєл логоф(ѳ)т m. p.

Глиторїє <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Лист до Чоголѣ ворник и до Бор(ъ)лѣнюл за хотарь Шєндрич(ѣ)н(и)[6]; <şi alta, tîrzie>: De la Vasili Vod(ă). 7145 <1636> oct(omvrie) 4.

Arh. St. Iaşi, CDXXIII/33.

Orig., hîrtie (32 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt şi lipit la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, identică cu cea a doc. nr. 25.

Ibidem, CLXII/9, f. 1 v. (rez., în copia din 1843, a unei cărţi de judecată a Divanului, din 1784); DCCLV/86, f. 1 r., nr. 19 (menţ., din 1844 iulie 1).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/159 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, nr. XXV, p. 22-23 (orig.).

---

[1] "pr" scris pe loc şters.
[2] Omis.
[3] Aşa în orig.
[4] Şters şi rupt.
[5] Rupt.
[6] "Carte către Ciogolea vornic şi către Bor(ă)leaniul, pentru hotarul Şendricenilor".

www.dacoromanica.ro

† Adec(ă) eu, Cîrstiian şi Ilea, feciorii lui Cocioban de în Romăneşti, mărturisim noi, cu cest zapis al nostru, cum noi, de bun(ă)voe a noastră[1], de nime nevoiţi, nice îndemnaţi, am vîndut un pămîntŭ în frunte, şi prespe tot locul, sv(i)ntei mănăstiri Beserecanilor, la sat la Romăneşt(i), pre lîngă moara mănăstirei[1], derept<t>[2] doi boi buni, biciuluiţi derep<t>[2] doisprădzéce[1] galbeni şi 30 de potroinic(i) şi doo oi şi doosprădzéc(i)[1] mirţe de pîine, cîte patru potrinic(i) mirţa.

Şi într-această[1] tocmală[1] au fost: iuzbaşa Pepelea Cireş, şi vătavul Scîntée, şi Lupul călăraşiul[1], şi Vasilie Lucoc(i), şi Crăciun[1] călăraşiul[1], şi Borvină călugărul[1], şi Gîrbovină[1] călugărul[1] şi de înnaintea a mulţi oameni bun(i), de pre înpregiur megiiaş(i).

Şi, <pentru>[2] mai mare credinţă, ne-am pus peceţile noastre, ca să să creadză[3] această[3] această[1] a noastră[1] scrisoare.

† Ѯ(ъ) л(ѣ)тѡ ҳ҃зрмѕ <7145/1636>, м(ѣ)с(а)ца wкт(омвріа) ѕ҃ <6>.

<Pe verso-ul primei f., două îns. din sec. XVIII>: Putna. 7145 <1636> oct(omvrie) 7; <şi>: Romăneşti, Cocioban; <şi una din prima jum. a sec. XIX>: Zapis di vînzare de la Cristiian şi de la a lui ficiori, lui Cocioban, din 7145 <1636>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Biserecani, XV/16.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, lipsă mai mult de două treimi din f. a doua, filigran, rupt la îndoituri, şase peceţi inelare, în tuş.

Ibidem, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Biserecani), f. 67 v. (rez., cu data de lună şi zi: mai 6).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., *I/91* (xero.).

EDIŢII: Hăjdeu, *Arch. ist.*, I, 1, nr. 110, p. 86-87 (orig., cu caractere chirilice, cu data de zi: 7); Stoide, *Biserecani*, p. 151 (rez., după Hăjdeu, fără dată de zi);
Catalog, II, p. 247, nr. 1178 (rez.).

---

[1] "ă"/ ultimul "ă" redat prin ѧ.

[2] Omis.

[3] În textul chirilic: крѣѕѧ. Litera "dz" (ѕ), scrisă peste un "ţ" (ц).

530 <După 1636 octombrie 6>.

† Adecă noi, Cîrstiian şi Ilca, feciorii lui Cocioban, nepoţii lui Bălan, strănepoţi Tomei lui Bir, şi Mariia, fata lui Ilie, nepoata Tomei lui Bir, scriem şi mărturisim înşine, cu cest zapis al nostru, cum noi, de a noastră[1] voe, de niine îndemnaţi, nici sîliţi, am vîndut un pămîntu în frunte, în sat în Romăneşti, ce iaste pre Gîrla Putnei de Gios, cu partea de în vadul morei şi în sileştea satului, cu pomăt, de în apa Putnei la cîmpu, cît ţine hotarul satului, cu tot venitul. Aceasta pămîntu, ce mai sus scriem, l-am vîndut călugărilor de la sv(î)nta mănăstire de la Beserecani, dereptu patru boi, biciuluiţi dereptu 24 de galbeni şi 30 pot(ronici), bani gata, şi 12 merţe de grîu, cîte patru pot(ronici) merţa, şi 2 oi.

Şi, aşijdere, eu, Alexandra, fata lui Ion Andreicăi, nepoata Faurului, şi fratemieu, Vasilie, semenţiile acestora ce mai sus sîntu scriş(i), mărturisim cum au fost rămas într-acest pămîntu o părticea a noastră, nevîndută. După acéia, şi noi, cu fratemieu, Vas(i)lie, am vîndut acestor părinţi, dereptu o vacă şi 14 pot(ronici), să chiiam(ă)

www.dacoromanica.ro

tot pămîntul vîndut, cum, de acmu înnainte, să hie ocină dereaptă sv(i)ntei mănăstiri, în veci[2].

Tocmala ne-au fost denaintea a mulţi oameni buni: iuzbaşea Pepelea Cireş, şi Scîntée vătavul, şi Lupul călăraş, Vas(i)lie Lucoc(i), Crăciun tij[3], Gîrbovin(ă) calugher, şi Borvin(ă) calugher, şi Gavril de Balomireşti, Avram ot Căpoteşti.

Pe întru credinţa, şi peceţile ne-am pus, cu aceşti oameni buni, cu toţi, să s(e) ştie.

† Pepelea Cireş m. p.

Lucoc(i) <a. d.>.

Crăciun <a. d.>.

Gavril <a. d.>.

Scîntée <a. d.>.

Gîrbovin(ă) <a. d.>.

Borvin(ă) <a. d.>.

Avram <a. d.>.

† Из Захарїа Цага пис(ал).

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Putna; <una din sec. XVIII>: La Romăneşt(i); <şi una din prima jum. a sec. XIX>: Zapis de vînzare de la Cîrstiian şi Ilii, feciorii lui Cocioban. Făr(ă) an sau lună.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, XV/27.

Orig., hîrtie (30,5 x 21,5 cm), difolio, filigran, o pecete inelară, în tuş, şi şapte amprente digitale.

Ibidem, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericani), f. 69 r. (rez.).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/92 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 247, nr. 1178 (rez.).

Datat după doc. ant., faţă de care acesta ar putea fi considerat doar o altă variantă (cu preţul vînzării modificat), dacă adaosul unui nou paragraf nu ar proba insuficienţa juridică a formei dintîi.

---

[1] "ă", redat prin ѧ.

[2] "e" redat prin ѣ.

[3] Adică tot "călăraş" (v. doc. anterior).

531 1636 (7145) octombrie 7.

Copie de pe un ispisoc sîrbesc, a d(omnu)lui Vasile Voivod, din 7145 octombrie 7 <1637>[1], tălmăcit de Gheorghe Evloghie dascăl, de pîra ce au avut un Stan Vişa, i Vasilca, i Turcul, Măgdălina, fecior[1] Neagului Momic, şi Vasile, cu feciorii lui, şi Tudoriţă, cu feciorii lui, şi Ion, sin Scîntee, şi cu multe rude a lor, toţi nepoţi şi strănepoţi Manii, şi Stancului[2], şi Bratului şi Bolcăi, cu un Gheorghe şi cu Husan şi cu alte rudenii a lor, strănepoţi Oanii Ureche şi Boaghii şi Fătuşcăi, pentru jumătatea satul<ui> Brătuleşti, parte din sus, care se numeşte Focşani, pe Milcov, la Vadul Vechi,

www.dacoromanica.ro

şi să dă dreptate neamului lui Manea, i Stanciului, Bratului şi Bolcăi, ca să stăpînească acea jumătate de sat Brătuleşti.

După Caian, *Focşani,* Anexe, nr. IV/1, p. 10-11.
Rez. dezv., într-o hotărîre a Divanului Domnesc, din 1803 august 20.

---

[1] Aşa în text. edit.
[2] V., mai jos: "Stanciului".
[3] Omis.

532 1636 (7145) octombrie 10, Iaşi.

† Їѡ Ѣасилїѣ воєводѧ, б(о)жїю м(н)л(о)стїєю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem Domniia Mea la slugile nostre, ...[1] Dămu-vă ştire că s-au jeluit boiarenul nostru, Buhuş ce-au fost vistiarnic, pre sat pre Pietrişan(i), c-au întrat cu pluguril(e), de au stricat hotarul şi au arat cîtva loc din hotarul Criveştilor.

Pintru acéia, dacă veţ(i) vedea cartea[2] nostră, iar voi să aveţ(i) a strînge omen(i) buni şi bătrîni şi din pregiur megeiaş(i) şi <să>[3] socotiţ(i) acéle hotară, pre unde au fost de veacu. Şi, cum veţ(i) afla cu sufletel(e) vostre şi cu omen(i) bun(i), să aveţ(i) a fac(e) scrisore, să daţ(i) ştire Domniei Méle. Aiasta scriem. Într-alt chip să nu[4] faceţ(i)!

V Їѝс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмѕ <7145/1636> wкт(омврїѕ) ї <10>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рѣч(ѣ).

† Гаврил Мътнаш вѣл логоф(ѣ)т m. p.

<Pe verso, o ins. a lui Dumitru Buhuş>: † Pentru hotarul Criveştilor, ce au stricat Pietrişénii.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLIV/175.
Orig., hîrtie (30,7 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea a doc. nr. 25.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol-Iaşi, Fotografii, XXIII/241 a, b (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete,* III, nr. 144, p. 244-245 (orig.);
"Creşterea colecţiunilor", 1913, p. 90 (rez.).

---

[1] Loc alb în orig.
[2] "ca", redat prin ѧ.
[3] Omis.
[4] "nu", adăugat deasupra rîndului.

533 1636 (7145) octombrie 10.

Zapis din 7145 <1636> oct(ombrie) 10, de la Gheroghie, ficior lui Nistor vatav, de Miteşti, cu care au vîndut lui Gheorghe Jora pîrcălabul de Hotin a treia parte din Miteşti, ce au avut de la tatăl lor.

După Bulat, *Hotinul,* p. 32.

www.dacoromanica.ro

Rez., într-o înştiinţare din 1810 martie 14, către Divanul Cnejiei Moldovei, ce se afla la Arh. St. Chişinău, nr. 1638/1810.

534 1636 (7145) octombrie 12, Iaşi.

† Сѣ вѣо ми, Бърсан дворник глотиїн, и Иримїа Винкулец дворник, и Стрътулат ворник, и Ишашко Ботич дворник, и Шандир врикар, и Гиwргїе Сабла wт Прочѣлнич, и Костаки wт Фолтеши, wт в(о)лост Тѣтов(а), <и>[1] иниx болѣри wт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ Бг(о) м(и)л(о)ствъ[2]. Adec(ă) au venit înnaintea noastră Tănasie, feciorul lui Nicoar(ă) de Munteneşti, şi Vărvara, fata Petrei, şi fratesău, Costantin, şi vărul lor, Tacul, feciorul Măricăi, de nime nevoiţ(i), nici asupriţ(i), ce d<e>[3] a lor bunăvoe, şi au vîndut un loc de prisacă, ce iaste în hotarul Munteneştilor, în pădure, cu pomăt, ce va hi înpr<e>[3]giurul prisăcei, şi c<u>[2] vie <şi cu po>[3]hrib de stupi, ...[4].

Acéia au vîndut priia<t>[3]inului nostru, lui Costanti<n>[3] de Tărîcéni, direptu treidzec(i) <d>[3]e zloţi bătuţi şi un cal, biciu<l>[3]uit direptu doisprădzéce galb<en>[3]i, bani buni.

Deci noi, deacă am vădzut între dînşii tocmală şi platâ deplin(ă), am făcut această scrisoare de la noi, ca să-i fie <d>[3]e mărturie, pînă-ş(i) va face şi dirés(e) domneşti.

Şi eu, Vasilie <C>[3]orlătescul cămăraş, am scris cătră acestu adevărat zapis, să <s>[3](e) ştie.

Ѳ Ис, в(ъ) л(ѣ)тw хѯрмѣ <7145/1636> wк(томврїе) ѳї <12>.

Бърсан д<вор>[3]ник <m. p.; sig.>.

† йз Стрътѣлат дворник <m. p.; sig.>.

Ботич дворник <m. p.; sig.>.

† йз Иремиа Бенкѣлец, искал <m. p.; sig.>.

† йз Сабле къпитан, искалx <m. p.>.

† йз Шандир врикар, искалx <m. p.>.

<Pe verso-ul primei f. o îns. rom., cu litere greceşti, din sec. XVIII>: Μ(ου)ταινεστι, δαι λα Τανασι Νηκορα[5].

Arh. St. Iaşi, CLXXIV/20.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipsă două treimi din f. a doua, patru peceţi inelare, în tuş, din care: prima, rotundă, cu legenda: Γερακις Παναγιοτι; celelalte, octogonale, ultima avînd ca emblemă pe Sf. Gheorghe, ucigînd balaurul. Cu o copie din 1780 iulie 8, de Andrei "biv izbaşe".

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/160 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Arhiva,* nr. 33, p. 42-43, (orig., cu caractere chirilice); idem, *Surete,* XXI, nr. 33, p. 42-43 (acelaşi text).

---

[1] Omis.

[2] "Iată dar noi, Bîrsan vornic de gloată, şi Irimiia Vinculeţ vornic, şi Strătulat vornic, şi Ionaşco Botic(i) vornic, şi Şaidir uricar, şi Ghiorghie Saula din Procélnici, şi Costachi din Folteşti, din ţinutul Tutov(a), <şi>[1] alţi boieri de la Curtea Milostivrii Sale, domnul".

[3] Rupt.

www.dacoromanica.ro

[4] Rupt cca. 6 litere.
[5] "Munteneşti, de la Tanasi Nicora".

535 1636 (7145) octombrie 12, Iaşi.

A

† Adec(ă) eu, Ionaşco Huşan, den sat den Ciuceşti, scriiu şi mărturisescu, cu cest zapis al miu, de nime nevoit, nici asuprit, ce de a mea[1] bunăvoe[2], am vîndut partea[1] mea de ocină[2], den sat den Ciuceşti, den partea[1] de sus, unde cade Bărhéciul[3] în apa Bîrladului, ce iaste în ţinutul Tecuciului, ce să va alége dentr-un bătrîn[2], a treia parte, în vatra satului, şi într-apă[2], şi în ţarină[2] şi den tot vinitul. Acéia parte de ocin(ă) am vîndut-(o) unchiu-miu, lui Simion Barhon vătavul, dereptŭ dzéce lei bătuţi[2], pentru neşti bani ce i-am fost dator. Şi mi s-au făcut[2] plată[2] deplin(ă), denaintea[1] unchéşului[4] Bălan[2] Bîrdea, de Bosinceşti, şi Pavăl[2], brat Buhuş, o<t>[5] tam, şi Ionaşco vezeteu, de Iaşi, şi Goian stegar, tij, şi Ion Chilineş, tij.

Mai pre mari credinţă[2], ne-am pus peceţile, să să[2] ştie.

Eu, Vlasie diiac, пис(а) ѳ Їѿши, л(ѣ)т(о) хзрмѕ <7145/1636> wкт(омвріѥ) вї <12>.

† Ionaşco Huşan <sig.>.

† Bălan Bîrdea[1] <sig.>.

† Pavăl[2] <a. d.>.

† Ionaşco vezeteu <a. d.>.

† Goian steg(ar) <a. d.>.

† Ion Chilineş <a. d.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din prima jum. a sec. XIX>: Ciuceşti.

B

† Adecă eu, Ionaşco, den sat den Ciuceşti, scriiu şi mărtur(i)s(e)scu[7], cu cest zapis al mieu, de nime nevoit, nici asuprit, ce de a mea bunăvoe[2], am vîndut parte me de ocină[2], ce am avut, den sat den [den] Ciuceşti, den partea[1] de sus[6], ce s(e) va alége dentr-un [un] bătrîn, a treia parte, den vatra satului, şi dentr-apă[2], şi den ţarină[2] şi den tot vinitul, unde dă[2] Bărhéciul în apa Bîrladului, ce iaste Barhon vătavul, dereptu dzece lei bătuţi, pentru neşti bani, ce am fost dator. Şi mi s-au făcut plată[2] deplin.

Şi la toc[u]mala noastră[8] au fost unchieşul[4] Bălan Bîrdea, de Bosinceşti, şi Pavăl[1], fratéle lui Buhuş, ot tam, şi Ionaşco vezeteul, de Iaşi, şi Goian stegar şi Ion Chilineş.

Mai pre mari credinţă, ne-am pus peceţili, să să ştie.

A-B. Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXIX/46.

Orig., hîrtie (23,5 x 18 cm), difolio, rupt în partea de jos şi pătat, două peceţi inelare şi patru amprente digitale, în cerneala doc. Pe rectoul f. a doua, ciorna zapisului, cu unele greşeli, fără datare şi subscrieri (B).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/242 a, b (foto., după A şi B).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 134-136 (orig., cu caractere chirilice şi trasliteraţie latină, după forma validată); Tiktin, *Zapis din 1637*, p. 379 (idem, cu data socotită în stilul de 1 ianuarie).

---

[1] "ea", redat prin ѧ.
[2] "ă", redat prin ѫ.
[3] În textul chirilic: Кърчачюл.
[4] "é", redat prin ѧ.
[5] Omis prin haplologie.
[6] "de sus", adăugat deasupra rîndului.
[7] Sau mărtur(e)scu", "s" figurînd o singură dată, suprascris.
[8] "ă", adăugat deasupra rîndului.

536 1636 (7145) octombrie 13, Iaşi.

† Иw Басилїе воевода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Gдж(е) прїинде, прѣд Нами и прѣд всими нашеми мwлдавскими болѣри, великими и малими, м(о)л(е)бици наши, егумениm и вес събор wт с(вѣ)таа молбъ, монастир зовиаемаⁱ С(вѣ)ти Сава, и тѣгали с(ѣ) за лици, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми, съ Йнгелина Фотѣс(а) и съ сестра еи, Палага, и съ дъщи еи, Мѫрїа и Йлеѯандра, wт тръг Й[с]скомu, радї една домов, что ест в хород калѹгером, рекуч Йнгелина Фотѣс(а) и съ сестра еи, Палага, аж(е) естu и таа дом wт дѣдовъ иχ. Й молебици наш(и), калугери, сици казали, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми, аж(е) wни купили таа домов, за два сто левкови битиχ, wт Маноlаки бив вамъш.

Таж(е), Г(о)сп(о)дств(о) Ми съдиχом на иниχ, по законо земскомu, и wбрѣтохом съ наш Съвѣт да будет таа дом м(о)л(е)бици наш(и), калугером, почто <w>[2]ни кѹпил(и), съ χроши готови, и вказовали калугери и едни запис wт Маноlа[лa]ки вамъш. Таж(е), Йнгелина Фотѣс(а) и сес[с]тра еи, Палага, и дѫщи иχ, Мъріа и Йлеѯандра, и въсѣ племеници иχ зостали wт прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми и wт вес закон земскомu, а м(о)л(е)бици наш(и), калугери wт с(вѣ)таа монастир, еж(е) виш(е) пишем, wправил(и) сѣ и поставили соби феръю в вистѣр Г(о)сп(о)дств(а) Ми. И wт силѣ на прѣд, да не имает ма<н>[3] тѣгатї а ни добиватї Йнгелина Фотѣс(а) и съ плѣмениц(и) еи на м(о)л(е)биц(и) наш(и), калугери, за сїа теж, николиж(е), на вѣки, прѣд сим листом Г(о)с<п(о)дств(а) Ми>[4].

Оу Йс, в(ъ) л(ѣ)то хѕрмѣ wк(томврїе) гї.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил М(ъ)тиш вел логоф(е)т m. p.

† Йупил <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul de la sfînta rugă, mănăstirea numită Sfîntul Sava, şi s-au pîrît de faţă, înaintea Domniei Mele, cu Anghelina Foteasa şi sora ei, Palaga, şi cu fiicele ei, Măriia şi Alexandra, din tîrgul Iaşi, pentru o casă, care este în grădina călugărilor, spunînd Anghelina Foteasa şi cu sora ei, Palaga, că este şi această casă de la bunicii lor. Iar rugătorii noştri, călugării, aşa au spus înaintea Domniei Mele

www.dacoromanica.ro

că ei au cumpărat această casă, pentru două sute de lei bătuţi, de la Manolachi fost vameş.

Astfel, Domnia Mea i-am judecat după legea ţării şi am aflat cu Sfatul nostru să fie această casă a rugătorilor noştri, călugărilor, fiindcă ei au cumpărat cu hroşi[5] gata, şi au arătat călugării şi un zapis de la Manolachi vameş. Astfel, Anghelina Foteasa şi sora ei, Palaga, şi fiicele lor[6], Măriia şi Alexandra, şi toate rudele lor au rămas dinaintea Domniei Mele şi din toată legea ţării, iar rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire pe care o scriem mai sus, s-au îndreptat şi ş-au pus ferîie în vistieria Domniei Mele. Şi de acum înainte să nu mai[7] pîrască şi nici să dobîndească Anghelina Foteasa şi cu rudele ei pe rugătorii noştri, călugării, pentru această pîră, niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a Domniei <Mele>[4].

La Iaşi în anul 7145 <1636> octombrie 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt m. p.

† Lupul <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava-Iaşi, LVII/3.
Orig., hîrtie (32 x 20 cm), pecete mijlocie în ceară roşie, stricată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/93 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 247-248, nr. 1179 (rez.).

---

[1] Greşit, în loc de **называема**.
[2] Rupt.
[3] Omis.
[4] Acoperit de pecete.
[5] Aşa în textul slav, pentru пинѣзи ("bani").
[6] Mai sus "fiicele ei".
[7] Aşa în orig.

537 1636 (7145) octombrie 14, Iaşi.

† Иw Басилїе воєвода, б(о)жї<ю>[1] м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскон. Ѡж(є) прїндоше, прѣд Нами и прѣд нашеми молдавскими болѣри, великими и малими, Юрашко, с(ъ)нъ Инесїен[2], внѹк Иwнашкови вътаχ wт Събчеци, неким непонождєн а ни приселован, нъ за его доброю волю, и дал и подаровал своа правда wти(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ wт село Богдънеци, ѹ волости Романскон, wт пол село вишна, что с(ѣ) изберет въсѣ части его wт въсѣдѹ, wт ватрѹ село, и wт полѣ, и съ сѣножатї, и съ wчеще[т]енїе, и съ бо<ло>[1]ти за рибѹ и съ вес приχод. Тоа дал и подаровал сестрииичеви своє, Севериикъи[2], дѣтиця Бѣкїен[2] вив пъркълаб, за д(ѹ)ше своє и за д(ѹ)ше родителе своє.

Тѣм радї, и Г(о)сп(о)дстве(о) Ми, wко ѹвидѣχом за его доброволион даніе и подарованїе, и wт Нас, ещеж(є) дадоχом и потвъ<р>[3]диχом иж(є) виш(є) писанномѹ, Севериикъи[2], дѣтиця Бѣкїен[2] вив пъркълаб, на тоа прѣд реченнаа части за wти(и)нѹ wт Богдънеще, wт пол село вишна, въсѣ части Юрашкови, что с(ѣ) изберет wт въсєдѹ, wт ватрѹ село, и wт полѣ, и съ сѣножатї, и съ wчещенїе и съ болотї за рибѹ, како да ест ен и wт Нас[тѹ] права wти(и)нѹ и

www.dacoromanica.ro

даніѥ и подарованіѥ, им и дѣтим им, съ въсѣм доходом, непорꙋшенно неколнж(ѥ), на вѣки вѣчнїн. И нн да сѥ не ѕмншает.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хѕрмѣ wкт(омврїѥ) а҃ї.

† Саам г(о)сп(о)д(н)нъ вела.

† Гаврнл Мътнаш вел логоф(ѥ)т m. p.

† Бласїѥ <пнсал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Iurașco, fiul Anesiei[2], nepotul lui Ionașco vătah din Săucești, nesilit de nimeni şi nici asuprit, ci de bunăvoia lui, şi a dat şi a dăruit dreapta sa ocină şi dedină din satul Bogdăneşti, în ţinutul Romanului, toată partea lui care se va alege din jumătatea de sus a satului, de pretutindeni, din vatra satului, şi din cîmp, şi cu fîneţe, şi cu curături, şi cu bălţi de peşte şi cu tot venitul. Aceasta a dat-o şi a dăruit-o nepoatei sale de soră, Severincăi[2], fiica Béchiei[2] fost pîrcălab, pentru sufletul său şi pentru sufletul părinţilor săi.

Pentru aceasta, şi Domnia Mea, dacă am văzut dania şi dăruirea lui de bunăvoie, şi de la Noi, încă am dat şi am întărit celei care este mai sus scrisă, Severincăi[2], fiica Béchiei[2] fost pîrcălab, această înainte zisă parte de ocină din Bogdăneşti, toată partea lui Iurașco, care se va alege din jumătatea de sus a satului, de pretutindeni, din vatra satului, şi din cîmp, şi cu fîneţe, şi cu curătură şi cu bălţi de peşte, ca să-i fie şi de la Noi dreaptă ocină şi danie şi dăruire, ei şi copiilor ei, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7145 <1636> octombrie 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt m. p.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CIX/57.
Orig., hîrtie (38 x 21 cm), pecete mijlocie în ceară roşie, stricată.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/243 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 126, p. 205-207 (text slav şi trad.).

---

[1] Omis.
[2] Aşa în orig.
[3] Rupt.

538 1636 (7145) octombrie 14, Iaşi.

† Adecă eu, Ion, din sat din Obîrşie, s(î)nă Danciul[1], de ţinutul Tecuciului, însumi pre mine scriu şi mărturisăscu, cu ceastă scrisoare a mea, cum eu, de bunăvoia mea, de nime[2] nevoit, nic(i) asuprit, am dat dumisal(e), lui Savin, vornicul cel mare de Ţ(a)ra de Gios, un loc de prisac(ă), anume la Obîrşie, pintru o deşugubină, ce-au făcut un ginere al mieu[3], anume pintru Roman, ca să-i hie dumisal(e) dir[e]eaptă ocină şi moşie, neclătită[4], înnaintea scrisorei méle. Şi, de pre aest adevărat al mieu zapis, ca să aibă dumnealui a-ş(i) fac(e) şi zapis domnescu.

www.dacoromanica.ro

Şi-ntr-aceasta tocmal(ă) au fost: Moisea din Obîrşie, şi Ion, şi Albul, feciorul Lupului de acolea, şi alţi mulţi oameni buni, megiiaş(i).

Şi eu singur, Ghiorghie[5] Prăjescul, cu mîna mea, am scris şi am şi iscălit, să s(e) ştie.

V Їѭс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѕ <7145/1636>, м(ѣ)с(а)ца wкт(омврїи) аї <14>.

Dégetul lui Ion <a. d.>.

A Moisei pecéte <sig.>.

Dégetul Albului <a. d.>.

Гїѡргїѕ Пр(ъ)жескул нскал <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXIII/3.

Orig., hîrtie (33,7 x 20,5 cm), difolio, lipsă două treimi din f. a doua, o pecete inelară octogonală, în tuş negru, şi două amprente digitale.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol-Iaşi, Fotografii, XXIII/244 (foto.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor,* 1933-1936, p. 24 (rez.).

---

[1] "s(înă Danciul", adăugat deasupra rîndului.

[2] "i", corectat din "e".

[3] и ("i") scris peste un ѣ ("ea"), iar "e", adăugat deasupra rîndului.

[4] Ultimul "ă", redat prin ѧ.

[5] "ie", scris peste altă literă.

539 1636 (7145) octombrie 15, Iaşi.

† Иѡ Ѣасилїѕ воєводѧ, в(о)жїю[1] м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскон. Adăca[2] s-au pîrîtu de faţi, înnaintea Domniei Méle, boiarinul nostru, Fortuna ce-au fostu postelnic, şi cu ceş[t]ti[3] oameni den Prăjeşt(i), anumi: Simion Carciul[4], [iarăş(i)] şi Miron, şi Istratie, şi Ştefan şi Cîrstea, şi aşă au dzîs, înaintea Domniei Méle, boiarinul nostru, ce scriem mai sus, că-i sîmtu vecini aceş[t]ti[3] oamini, iar <ei>[5] au dzîs că nu-i sîmtu vecini, ce sîmtu şi ei oamini de moşie şi au ocină acolea, în satu, şi dirése.

Deci, Domniia Mea le-am pus dzi, să-şi aduc(ă) dirésile, şi au adus nişte dirése menciunoase. Deci, au rămas denaintea Domniei Méle boiarinul nostru ce scriem mai sus, Furtuna postelnicul, pre Simion Mareş, şi pre Miron, şi pre Istratie, şi pre Ştefan şi pre Cîrstea, ce scriu şi mai sus, ca să-i fie vecini, pentru căci au rămas nişt[t]te[3] oamini de menciună, că n-<au>[5] nici o ocină.

Deci, să <hi>[5]e vecini boiarinului nostru, ce scriem mai sus, şi să nu s(e) mai pîreas[s]că[2] nici dănăoar(ă), înaintea cărţii Domniei Méli. Într-altu chip să nu fie.

V Їѭс, л(ѣ)т(о) хзрмѕ[6] <7145/1636> ок(томврїе) її <15>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел ѣ.

Гаврил Мътнаш вел логоф(ѣ)т m. p.

<Pe verso, o ins. cont.>: De rămas, pe vecin(i) ot Prăjeşti.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXII/40.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,3 cm), difolio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea a doc. nr. 25.

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/245 (foto.).

---

[1] ѫ, scris peste ѡ, iar deasupra, un ѧ, superfluu.

[2] Aşa în orig.

[3] Baza literei ш ("ş") din textul chirilic, suprascrisă, tăiată oblic cu o hastă şi sugerînd lectura щ ("şt").

[4] Iniţial diacul a scris Мѧ/рєш (Mareş); apoi, a modificat litera М ("M") în К ("C"), a suprascris un р ("r") şi a adăugat, în rînd, grupul чѵѧ ("ciul"), iar silaba -рєш (-reş), de la înc: rîndului următor, a fost şi ea modificată în -рѣш (-răş); în sfîrşit, prin antescrierea unui ꙗ ("ia") şi transformarea lui є ("e") în ѣ ("ă"), a rezultat noul text.

[5] Rupt.

[6] Cifra unităţilor: ҃ѕ (5), modificată ulterior, cu altă cerneală, în ҃ѳ (9), rezultînd astfel vălcatul 7149/1640, cînd, însă, Mihai Fortuna era mare comis (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 400).

540 1636 (7145) octombrie 15, Iaşi.

† Eu, Ştefana, fata lui Ionaşco Dăvidu din V<ăléni>[1], ot v(o)lost Falciiu, scriem şi mărturisăscu însămi pe mene, c<um>[2], de bunăvoia mea[3], m-am tocmit cu giupînul Scărlet de Zoriléni, de i-am vîndut partea mea[3] de ocină din Văléni, dereptu 15 galbeni, denaintea giupînului[4] Chicoş şetrariul cel mare, şi Ursul aprodul, ot Zmiiani, şi Gligoraşco, s(î)n Dumitraşco Gheuca biv dvornic, şi Simion Oana ot Stoeneşt(i), şi Pavăl aprodul, ot Olăneşti şi a mulţi oameni buni şi voinic(i) denainte.

Mai pre mare mărturie, am iscălit şi am pecetluit.

Eu, Dumitraşco Cam(î)rzan, am scris.

Пнс ѵ Їѣс, хзрмѣ <7145/1636> wк(томвріѥ) ѳї <15>.

† ѣз Симиwн искал <m. p.>.

† Ursulu aprod <m. p.>.

Кикош вєл шєт(рар) <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din sec. XVII>: † Zapis(ul) Vălénilor; <două din sec. XVIII>: Ştefana, fata lui Ionaşcu; <şi>: În condică; <şi una din prima jum. a sec. XIX>: În copii hrisovului di la Gheuca esti sept(emvrie). No. 5.

Arh. St. Bucureşti, Eforia Şcoalelor din Moldova, I/4.
Orig., hîrtie (29 x 20,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, o pecete inelară.
Ibidem, I/73, nr. 2 (rez., într-un perilipsis din 1810 decembrie 11).
Arh. St. Iaşi, Ms. nr. 106, f. 40 r. (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/94 a-d (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 248, nr. 1180 (rez.).

---

[1] Rupt; v. mai jos.

[2] Rupt.

[3] "ea", redat prin ѧ.

[4] "u", scris peste un "o".

www.dacoromanica.ro

Noi, Vasilie voęvoda, cu mila lui D(u)mnezeu, domnu Ţării Moldavvii. Precum au venit, înnaintea Noastră şi înnaintea a tot Svatul Domniei Mele, sluga noastră, Ilie, şi fratile lui, Gheorghiţă, ficiorii lui Şeptelici biv hatman, şi s-au pîrît <de>[1] faţă, înnainte Domniei Mele, cu Vasilie, şi cu Vasilie Roşca, şi cu Ana, şi cu Corne şi Varvara, toţi nepoţii lui Ştefan şi fratele lui, Coifeş, pentru un heleşteu, ce-i pe pîrîul Şumuz, în satul Nemernicenii, ce-i în ţînutul Sucevii, care, acel heleşteu, este mai gios de toate heleşteile, care să chiamă Heleşteul lui Coifeş, zicînd Ilie şi cu frate-său, Gheorghiţă, precum au giumătate şi ei într-acel heleşteu, şi au arătat înnainte Domniei Mele un ispisocu ce-au avut moşul lor, de cumpărătură, de la Ştefan şi de la frate-său, Coifeş, de întăritură, de la Petru v(oie)vod; iar Vasilie şi cu fraţii lui au zis, înnaintea Domniei Mele, precum că n-au parte într-acel heleşteu Ilie şi fratele lui, Gheorghiţă; au alte locuri de heleştei mai <în sus>[2] de acesta.

Drept aceia, Domniia Mea am triimes <...>[3] şi n-au găsit alt loc de heleşteu, precum au zis Vasilie cu fraţii lui.

Pentru aceia, Domniia Me<a>[1], văzînd a lor dreptate, ce au după ispisocul ce am văzut, de la Petru v(oie)vod, am găsit lege ca să aibă a ţine Ilie şi cu frate-său, Gheorghiţă, giumătate dintr-acel heleşteu, şi izitura şi în apă, în lungu.

Pentru aceia, să nu mai pîrască nici odinioară, în veci; nici o lege să nu mai aibă înnaintea aceştii cărţi a Domniei Mele.

7145 <1636> octomv(rie) 16.

Sîngur domnul a poroncit.

L(ocul) p(eceţii) g(ospod)][4].

Gavril vel logofăt.

S-au posleduit, Costandin Leondari sulger.

Vel log(o)f(ă)t.

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, p. 829, nr. 10.

Copie, din 1818 noiembrie 10, de Theodor Gaşparovici diac de divan, în Cond. Mitrop. Mold., după trad.

Ibidem, CDLVI/6, f. 3 r., nr. 63 (menţ., după orig. slav, într-un opis din 1841, cu data de lună greşită: "septembrie").

---

[1] Omis.

[2] Evidentă omisiune, completată după precizarea anterioară privind poziţia heleşteielor.

[3] În orig. urma, desigur, numele slugilor domneşti trimise să cerceteze situaţia.

[4] Precizarea trad.

542 <În. de 1636 octombrie 18>.

Suret.

Adecă eu, Obrejie, feciorul lui Dănil(ă), eu însumi mărturisăscu, cu cestu zapis al meu, <cum eu>[1], de nimi nevoit, nic(i) înpresurat, am vîndut parte me tot(ă) de ocină, di sat di Drăgăneşti, din partea lui Roteşti[2], cu tot vinitul, di vatra satului, şi di în

www.dacoromanica.ro

cîmpu, şi în păduri, şi di vad di moară la Sîret[3] şi di fînaţi şi di bălţi şi de tutundirile, în hotarul acelui sat, a Drăgăneştilor, giupînului Fortunii postelnicului, direpţ cincisprăzăci taler(i), ca să-i hii dumisali ocină, în veci, şi dumi<sali>[1] şi feciorilor dumi(sa)li.

Aşijdire, Cozma, feciorul lui Bărcan, mărturisăscu, cu acestu zapis, cum şi eu am vîndut parte mea tot(ă) şi cu tot vinitul, din sat di Drăgăneşti, di vatra satului, şi di în cîmpu, şi di pădure, şi di în fînaţe, şi di în bălţi, şi di vad de moară la Sîretiu[3], giupînului Fortunii post(e)l(nic), direptu cinsprăzăci [de] taler(i), ca să-i hii dumi(sa)le ocină, şi feciorilor dumi(sa)li, în vec(i).

Aşijdire Ilie, feciorul Arvasîei, mărturisăscu, cu acestu zapis, cum şi eu am vîndut parte mea tot(ă) şi cu tot vinitul, ce mi să va vini[i], din sat di Drăgăneşti, di vatra satului, şi di cîmpu, şi di îm pădure, şi di fînaţe, şi di îm bălţi şi di vad di moară la Sîret[3], giupînului Fortunii post(e)l(nic), drept opt taler(i), ca să-i hii dumi(sali) ocină şi feciorilor dumi(sali), în vec(i).

Şi în tocmelile noastri au fost mulţi oamini buni, megeiaşi, anume: Béchea, şi Ion, şi Gavriţa de-acolu, şi Grapă de Cereteiani, şi Ionaşcu, feciorul Béchei, şi alţi oameni buni de pripregiur.

De-aceasta mărturisim noi, cu cestu zapis al nostru. Ni-am pus şi peceţili noastri, să să ştie.

Acesta este fără velet şi fără lună[4].

Di mini s-au posleduit şi, fiind asemine, am iscălit, ...[5]. 1770 iuli 16.

Înnainte noastră s-au posleduit suretul acesta şi fiind întocma, s-au încredinţat cu al(e) noastre iscăliturі: ...[5] vel log(o)f(ă)t, ...[4] vel vornic. 1880 iuli 17.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bistriţa, XI/18.
Copie.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/95 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 303, nr. 1473 (rez., datat: <1640-1643>).

Datat după întărirea domnească a cumpărăturilor lui Fortuna postelnic (v. doc. urm.).

---

[1] Omis.
[2] Pentru "Roteşti"/"Roateş", sau pentru "partea Roteştilor"/"Răteştilor"?.
[3] "e" redat prin ѣ.
[4] Urmează mărcile a nouă amprente digitale.
[5] Isc. indescifr.

543 1636 (7145) octombrie 18.

Suret.

Noi[1] Vasîlie v(oie)vod, божїѣ милости, <господар>[2] Земли Мwлдw<в>[2]скїи. Adică au vinit înnainte Domnie Meli slugile noastri, Miron, şi Andrunichi Grosul, şi Chirighim, şi Istratei şi alţi oamini ai lor şi s-au pîrît de faţă, înnainte Noastră, cu boeriul nostru, cu Furtuna ce au fost postelnic, pentru o parte de ocină din sat din Drăgăneşti, ci esti în ţin(u)t(ul) Romanului, zicînd ciia ci mai sus scriu cum au

www.dacoromanica.ro

cumpărat Furtuna postelnic ace parte de ocină de la nişti răzăşi a lor şi ei n-au ştiut nimică şi acmu le faci multă asuprială. Pentru acela lucru, Domniia Me şi cu tot Sfatul no[e]stru am socotit şi le-am dat lor legi, ca să aibă ei a-i întoarci banii Fortunii înnapoi şi toată cheltuiala, ce va fi făcut Fortuna.

Şi am făcut carte Domnii Meli la sluga noastră, la Bechea ce-au fost pîrcălab, ca să le socotească toată cheltuiala, ce va fi făcut Fortuna, cum va afla mai cu dreptul, cu oamini buni. Şi au socotit cît au aflat cu oamini buni şi li-au pus zi, ca să-i dei banii toţi, în doî săptămîni, cumu-i légea[3] ţării.

Deci, cînd au fost la zi, ei nici un banu nu i-au dat, ci au rămas din zi şi din toată legea[3] ţării, dinnainte Noastră. Iar boiarul nostru, Fortuna post(e)l(nic), el s-au îndreptat, dinnaintea Noastră, ca să aibă a-ş(i) ţine ocina şi cumpărătura din Drăgăneşti, cu tot vinitul.

7145 <1636> oct(om)v(rie) 18.

[Loc(ul) peceţii g(o)sp(o)d][4].

Гаврилашъ[кѵ] вєл лѡг(ѡ)ѳ(є)т.

Дѣмитръ <писал>.

Di mini s-au posleduit, şi, fiind asemine, am iscălit.

1800 iuli 16.

Dumitru <m. p.>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bistriţa, XI/2.
Copie.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/96 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 248, nr. 1181 (rez.).

---

[1] Pentru Ѩw ("Io").
[2] Omis.
[3] "ea", redat prin ѧ.
[4] Menţ. copistului, marcată într-un cerc.

544 1636 (7145) octombrie 23.

Suret di pe ispisocul de la Vas(i)lie Vod(ă), din v(e)let 7145 <1636> oc(tombrie) 23.

† Precum au venit, înainte Noastră şi înnainte <a tuturor>[1] ai[2] noştri moldoveneşti boiari[3], a mari şi a mici, aceşti oameni, anume: Toader, ficiorul lui Hîrbor din Blăjeri, şi Răchitan, ficiorul Ghizălii, şi Ionaşco, nepot Grecului, şi Fetion, nepotul lui Fetion cel bătrîn, şi Ştefan izbaşe, din Dumbrăviţă, şi Hîrbor de acolo, şi Antonii den Lieşti, toţi nepoţii şi strănepoţii Niagului Buze, şi sora lor, Muşe[4], şi verii lor, Buze, ş(i) surorile lor, Stana[5], şi s-au pîrît de faţă cu al nostru boiarin[3], Vas(i)lie Roşca vornicul, ginerile Măricăi Cernătoae, şi cu sluga noastră, Toader căm(ă)raşul, gineril(e) Schivei[6], fetii Cîrstii vornicul<ui>[7], pentru un sat, anume Dimăcenii, ce iaste[3] în ţinutul Tecuciului, dzîcînd aceşti di mai sus scrişi oameni precum acel sat, Dimăcenii, le iaste[3] lor driaptă ocină şi moşie, din uric ce au arătat înnainte Noastră de la Ştefan v(oie)vod Bătrînul. Iar acest de mai sus scris, Vas(i)lie Roşca vornicul, şi Toader căm(ă)raşul, ei

www.dacoromanica.ro

aşia[3] au mărturisit, precum acel sat [sat], Dimăcenii, le iaste[3] driaptă ocină şi cumpărătură răpăosatului Cîrstii, vornicul de Ţara di Gios, de la Hîrbor şi de la Andrei, fratel(e) lui Moţoc, şi de la Chizăle[8], şi de la Fition, şi de la Grecul, şi de la Bratin, şi de la Albotă, şi de la Corni, şi de la Zîmbrilă şi de la Bîlor. Şi au arătat un adivărat zapis de demult, de la Ursul ce-au fost pitar mare, şi de la Ghenghe logofătul, cînd au fost vornic de gloată, şi de la Lupul Balşi sulger mare, şi de la Pilipovschi, ce-au fost vătav mare de Iaş(i)[3], şi de la Barnovschi, cînd au fost drigător de Huşi, şi de la Irimie armaşul, şi de la Gheorghe ce-au fost armaş; precum şi într-alte drese scrie <că iaste>[7] de cumpărătură acel sat, Dimăcenii, Cîrstii vornicul<ui>[7], de la acei oamen(i), ce sint mai sus scrişi.

Şi aşia[3] mărturisind într-acel zapis, precum, cînd au vîndut acei oameni ace mai sus scrisă ocin(ă), tot satul Dimăcenii, ei aşia[3] au mărturisit, precum n-au drese, că i-au prădat pe dînşii nişte limbi streini, şi atunci li-au perit toate dresîli ci-au avut ei. Iar acmu, ei au arătat un uric de demult, de la Bătrînul Ştefan v(oie)vod, de 120 di ani, şi l-am luat acel uric de la dînşii, pentru căc(i) am aflat cu adevărat precum n-au nic(i) o triabă la acel sat, Dimăcenii. Aşijderi, şi într-alt chip au răspuns, precum s-au făcut într-acel hotar o moart(e) de om şi au căzut pi capul lor, şi au plătit.

Deci, Noi aşia[3] am aflat, dup(ă) lege ţărîi: dac(ă) n-au avut ei moşie într-acel sat, în Dimăceni, să nu să fi aşedzat ei într-acel hotar.

Deci, aceşti di mai sus scrişi oameni au rămas din toată lege ţărîi, iar Vas(i)lie Roşca vornicul şi Toader căm(ă)raşul s-au îndreptat şi ş-au[9] pus şi ferîe în vistirie Domnii Méli, ca să n-aibă a să mai pîrî pentru această pîră niciodată, în veci. Şi altul să nu s(ă) amesteci.

U Ias, 7260<1752> mai 17.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Adam, VI/13.

Traducere.

Ibidem, VI/12 (trad., din 1726 (7234) mai 17, cu unele omisiuni şi într-o grafie deficitară, făcînd imposibilă diferenţierea corectă între "i" şi "e"); VI/90, nr. 39 (rez.).

Arh. St. Iaşi, Tr. 692, op. 765, dos. 31, f. 382 v., şi Anaf., nr. 32, f. 293 v. (rez., cu data de lună: septembrie, într-o anaf. din 1839 octombrie 31).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/97 a-e (xero. după ambele trad.).

EDIŢII: Solomon - Stoide, *Doc. tecucene*, I, nr. XVIII, p. 13-14 (rez. de la Arh. St. Iaşi, cu data de lună: septembrie) şi nr. XVII, p. 14-15 (trad. din 1752).

---

[1] Omis; completat după trad. din 1726 (v. *descr. arhcogr.).*

[2] Sau "al", putîndu-se citi, mai ales că a doua literă este suprascrisă sub titlă, şi "al(or)"; aceeaşi ortografie o prezintă şi trad. menţ.

[3] "ia", redat prin A.

[4] Evident, Muşa nu putea fi "sora" tuturor celor menţ. anterior; ne aflăm în faţa unei trad. greşite a pronumelui, în loc de: "şi ai surorii *lui*", sau chiar a filiaţiei, în loc de "nepoata lor de soră", сестриница?

[5] Ca şi mai sus, trad. deficitară; în orig. era, desigur, fie "şi sora lui", fie, după "Stana", încă un nume şi, eventual, ascendentul.

[6] În trad. din 1726, probabil greşit: "Chivii".

[7] Omis.

[8] Mai sus, Ghizăle !

[9] "şi ş-au": cei doi "ş", în ligatură, "i", fiind subscris.

www.dacoromanica.ro

7145 <1636> octomvri 24.

Hotarnica lui Dumitraşcu Cîrnu stol(ni)c, iscălită şi de alţi boieri şi megieşi, prin care să arată că, după poronca domnească, au stîlpit giumătate de sat de Mărceşti, ţînut(ul) Tecuci, partea ce din sus, lui Iorga cămăraşul, din apa Sîretiului, pîn(ă) în hotarul tîrgului Tecuci, şi în sus, pîn(ă) în hotarul Oncenilor, cu vatră de sat, cu ţarină şi cîmp, iar lunca au rămas neînpărţită; cînd să va înpărţi, să fie giumătate a cămăraşului şi giumătate a satului.

Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 38, f. 240 v. - 241 r., nr. 5.
Rez. din 1841 februarie 28.
Ibidem, Fond Divanul Domnesc, Tr. 692, op. 765, dos. 33, f. 110 r. (rez.).

EDIŢII: Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, I, nr. XIX, p. 15 (acelaşi rez.).

546 1636 (7145) octombrie 28, Iaşi.

† Сѣ вбо, ми, Иѡнашко Стежеран и Бърсан и Нѣнюл, дворници глотнїи, и Бежан бнв пъхарни<к>[1] и нннѫ болѣри wт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ Бго Ѡ(н)л(о)стъ. Ѡж(ε) прїиде прѣд нами Ѡбрѣжїε, с(ъ)нъ Бренен[2], внук Лазброви, некнм непонождєн а ни приселован, и продал своа права wтн(и)на и дѣдн(и)на wт село Брътвлѣнн, wт привїлїε что имает wт Богдан воевод, что ς(ε) изберет въсѣ часту его, wт часту Ѯрекїещим, wт полѣ, и wт ватру село, и съ сѣножати и съ вес[ту] приѫод. Таа продал приятелю нашему, Басилїε Рошка дворник глотнїи, радї десѣт талери битї. И въстал се прїятелю нашему, иж(ε) виш(ε) пишем, Басилїε Рошка дворник, и платил бсе испълно, тиѫ виш(ε) писаниѫ пинѣзи, ї талери битї, ѳ руки Ѡбрѣжїε, с(ъ)нъ Бренен[2], внбк Лазорови, wт прѣд нами.

Ино ми, ещеж(ε) ѡко ѳвидѣхом им доброволнон токмѣж и исполнон заплату, сътвориҳом им[3] сїѫ писанїε, да будут за вѣрности.

И съ ман[2] великое вѣр<и>[1]остv, искахом съ руки наши и поставиҳом наш(и) печатї, да с(ε) знает.

V Ис, л(ѣ)т(о) хзрмε wк(томврїε) кн.

Ѳv Басилїε дворник искал m. p.

† Adică noi, Ionaşco Stejeran şi Bîrsan şi Neaniul, vornici de gloată, şi Bejan fost paharnic(c)[1] şi alţi boieri de la Curtea Milostivirii Sale, domnul. Iată a venit înaintea noastră Obréjie, fiul Erenei[2], nepotul lui Lazur, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină din satul Brătuléni, din privilegiul pe care îl are de la Bogdan voievod, ce se va alege toată partea lui, din partea Urechieştilor, din cîmp, şi din vatra satului, şi cu fineţe şi cu tot venitul. Aceasta a vîndut prietenului nostru, Vasilie Roşca vornic de gloată, pentru zece taleri bătuţi. Şi s-a sculat prietenul nostru, pe care îl scrim mai sus, Vasilie Roşca vornic, şi a plătit totul deplin, aceşti bani mai sus scrişi, 10 taleri bătuţi, în mîinile lui Obréjie, fiul Erenei[2], nepotul lui Lazor, dinaintea noastră.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, încă le[3]-am făcut această scrisoare, să fie de credinţă.

www.dacoromanica.ro

Şi, pentru mai[2] mare credinţă, am iscălit cu mîinile noastre şi am pus peceţile noastre, să se ştie.

La Iaşi, anul 7145 <1636> octombrie 28.

Eu Vasilie vornic am iscălit m. p.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIX/71.
Orig., hîrtie (37 x 13 cm), trei peceţi inclare în tuş, slab imprimate.
Inst: de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/246 (foto.).

[1] Rupt.
[2] Aşa în orig.
[3] În loc de ѥмѕ ("i-").

547 1636 (7145) octombrie 29, Iaşi.

† Сто аз, Лупул Пръжескул вел клучар, Бас(и)лїе Банул второїн вистѣрник, Vas(i)lie Roşca vornicul de Poartă, scriem noi şi dăm ştiri, cu ccastă scrisoare[1] a nostră, cum au vinit Ionaşco Capotă, den Petreşti, şi Bosie, ficiorul Măricăi, şi Gligorie, fratele lui Bosie den Crăeşti, şi Ionaşco, brat Bosie, şi Florea, ficiorul lui Capotă den Petreşti, toţi nepoţi lui Capotă şi ficiori lui Capotă, cum au vinit c<i>[2] toţi înnaintea noastră, pentru o parte de ocin(ă) den sat den Porceşte, loc cu patru case, den vatra satului, şi-[n] den ţarin(ă), şi den fînaţ, şi den cîmpu, şi den păduri, şi dentr-apă şi den tot locul, ce s-a vini; au vîndutu această ocin(ă), ce mai sus scrie, dumisal(e), lui Iuraşco hatmanul, Dumn(e)dzău-l pomenească. Deci, hatmanul au apucat de-a dat numai optusprădzéci galbeni, bani buni, şi un poloboc de miiarc.

După acea, cu cît au rămas să dea den zapisul hatmanului, s-au sculat dumncalui, fratel(e) nostru, Toma sulgérul cel mari, ş-au datu banii toţi deplin, optudzăci şi şćs(e) de taleri şi giumătate, întru mîna cestor oameni, ce mai sus scrie.

Deci, dac-am vădzut şi noi tocmal(ă) bună şi plată deplin(ă), am făcut această scrisoare şi mărturie, ca s(ă) să ştie şi să s(ă) creadză. De-accasta scriem şi mărturisim.

Şi, pe mai mari credinţă, ne-am pus şi peceţil(e) ş-am iscălit.

V Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѣ <7145/1636> wк(томврїе) кд <29>.

† Из Лѵпѵл Пръжескул клучѣр m. p.; <sig.>.

† Из Басилїи Банѵл вистѣр(ник) <m. p.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Zapis de la Capota, pe întru ocină, ce[1] au vîndut la Porceştii[1].

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonic, XXXVI/22.
Orig., hîrtie (29,3 x 20 cm), difolio, filigran, două peceţi inclare octogonale, în cerneala doc., din care, a doua, slab imprimată, are ca emblemă un scut în care se află un leu rampant, privind spre stînga, iar deasupra, tot în scut, inscripţia: Банѵ.
Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DLXIX/104 (copie modernă).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/161 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1 nr. 97, p. 125 (orig.).

[1] "c", redat prin ѣ.

www.dacoromanica.ro

[2] Pătat cu cerneală.

548 1636 (7145) noiembrie 1, Iaşi.

† Иw Басилїє воєвода, в(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскон. Ѡж(є) прїндошѣ, прѣд Нами и прѣд въсими н(а)ш(н)ми мwлдавскими болѣри, великиx и малиx, болѣринъ наш, Нѣнюл дворник глотнїи, и тѣгал[н] <сѣ>[1] за лнцн, прѣд Нами, съ болѣринъ нашемъ, Тънасїє ворник глотнїи, радї едни цигап, на нмѣ Лъпул Кобълѣнул, рѣкъщи Нѣнюл дворник аж(є) ест емъ правда даанїє и мн<ло>[1]ванїє, wт Моїси Могнли воєвода, а Тънасїє дворник, wн тако казал, прѣд Нами, аж(є) естъ тот цигап правда за дѣдиниу wт на тестъ емъ, Мнхънлескул, и принесна прѣд Нами и многъ цъзъ и въташи за цигани и свѣд(н)телствовали прѣд Нами како есту право за дѣдн(н)ну Мнхънлещим. И зостал Тънасїє на болѣринъ наш, Нѣнюл ворник, wт прѣд Нами, и раздѣлили между нимн тиx цигани и дѣтї им.

Ѩ въ том, Нѣнюл ворник не лишает са и ходити и въспитати съ истинное на тъиx цъзи за цигани и шедше до наше вѣрниомъ и почтенномъ болѣринъ Г(о)сп(о)дств(а) Мн, Гаврил хетман, купно съ нимї и съ Тънасїє ворник, нно тиx цъзъ и въташ(н) за цигани, wни тако казали, прѣд болѣрни Г(о)сп(о)дств(а) Мн вѣрниому и почтенному, Гаврил хетман, аж(є) тот цигап, Лъпул Кобълѣнъл, бѣше право г(о)сп(о)д(а)рскїи и н(ъ)нѣ естъ Нѣнюлов(н) правда даніє и м(н)л(о)ванїє, wт Моїсъ воєвода, а Тънасїє[2] дворник не имают нн едно трѣбу и свѣд(н)телствовал(н) wни пръвїи неправ(о) до прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Мн. Таж(є), Тънасїє ворник, wн лишн<л>[1] с(ѣ) за тотї цигани и сътворил[н] сам на себе запис како не имают нн едно трѣбу съ тни цигап вниш(є) писаннаг(о) и възѣл[н] <его>[1] без нѣкое дѣло.

Ѩ потом, въстал(н) сѣ наше вѣрнїи и почтенїи болѣри, Юрдакїи вел вистїєрник и Мълап бив вистїєрник, и възѣли <сѣ>[1] тиж(є) за тот цигап и снцн казали, аж(є) естъ им правда дѣди(н)ну wт на Бъчок[3]. Ѩ въ том, wни тако лишн<лн>[1] с(ѣ) wт нег(о), понеж(є) wни wбрѣтали како не ест им и такождер(є) сътворили лист wт ниx Нѣн<юл>[4]ов(н), да имают държати собн цигап, на нмѣ Лъпул Кобълѣн<ъл>[4], съ въсими дѣти нx[5], и вправил сѣ wт прѣд Нами, како да ест емъ wт Г(о)сп(о)дств(а) Мн правда даанїє и врик, съ въсѣм доходом.

V Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ×ѕрмѣ ноєв(рїє) а.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

† Гаврил Мътwш вел логоф(є)т m. p.

† Дѣмитрu[6] <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru, Neaniul vornic de gloată, şi <s>[1]-a pîrît de faţă, înaintea Noastră, cu boierul nostru, Tănasie vornic de gloată, pentru un ţigan, anume Lupul Cobăleanul, spunînd Neaniul vornic că îi este dreaptă danie şi miluire, de la Moisi Moghila voievod, iar Tănasie vornic, el aşa a spus, înaintea Noastră, că îi este acest ţigan drept de moştenire de la socrul lui, Mihăilescul, şi a adus înaintea Noastră şi mulţi giudzi[7] şi vătaji[7] de ţigani şi au mărturisit înaintea Noastră că este drept moştenire Mihăileştilor.

www.dacoromanica.ro

Şi a rămas Tănasie pe boierul nostru, Neaniul vornic, dinaintea Noastră, şi au împărţit între ei aceşti ţigani şi pe copiii lor.

Iar întru aceea, Neaniul vornic nu s-a lipsit şi a umblat şi au cercetat cu dreptul pe aceşti giudzi[7] de ţigani şi a venit la credinciosul şi cinstitul boier al Domniei Mele, Gavril hatman, împreună cu ei şi cu Tănasie vornic, iar aceşti giudzi[7] şi vătaji[7] de ţigani, ei aşa au spus, înaintea credinciosului şi cinstitului boier al Domniei Mele, Gavril hatman, că acest ţigan, Lupul Cobăleanul, a fost drept domnesc şi acum este dreaptă danie şi miluire lui Neaniul vornic, de la Moisi voievod, iar Tănasie[2] vornic nu are nici o treabă şi au mărturisit prima dată nedrept dinaintea Domniei Noastre. Astfel, Tănasie vornic s-a lipsit de acei ţigani şi şi-a făcut însuşi zapis că nu are nici o treabă cu acest ţigan mai sus scris şi <l>[1]-a luat fără nici o treabă.

Iar după aceea, s-au sculat credincioşii şi cinstiţii noştri boieri, Iurdachie mare vistiernic şi Mălai fost vistiernic, şi <s>[1]-au luat, de asemenea, de acest ţigan şi aşa au spus, că le este drept de moştenire de la Băcioc[3]. Iar întru aceea, ei aşa s-au lipsit de el, pentru că au aflat că nu este al lor, şi au făcut, de asemenea, carte de la ei lui Nean<iul>[4], să aibă a-şi stăpîni ţiganul, anume Lupul Cobălean<ul>[4], cu toţi copiii lor[5], şi s-a îndreptat dinaintea Noastră, ca să-i fie de la Domnia Mea dreaptă danie şi uric, cu tot venitul.

La Iaşi, în anul 7145 <1636> noiembrie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt m. p.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, A. N., MCCXCIII/1.

Orig., hîrtie (30,5 x 20 cm), difolio, pecete mijlocie în ceară roşie, deteriorată, dar imprimată pe ambele laturi ale doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/247 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 248, nr. 1183 (rez.).

---

[1] Omis.

[2] -насїѣ (-nasie), adăugat ulterior de diac deasupra rîndului.

[3] Ultima literă, suprascrisă, nesigură, poate fi şi ѓ (g).

[4] Sub pecete.

[5] Greşit, în loc de ѥго (lui).

[6] т şi ρ, în ligatură.

[7] Aşa în textul slavon.

549 1636 (7145) noiembrie 3, Iaşi.

† Ию Басилїѣ воєводд, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарь Земли Мwлдавскоѥ. Adec(ă) s-au pîrît de faţ(ă), înnaintea Domnii Méle, sluga noastră, Toader diiacul, den Portari, cu Huhuloae şi cu Bosiiucoae şi cu Busca, fetele i Măndăoae[1], prentru [patru] patrudzec(i) de galbeni, ce au plătit Toader diiacul, prentru dajdea lor, şi doi boi şi şes(e) ilişe, cum au arătat, înnaintea Domnii Méle, şi dirése de pîr(ă) şi de rămas, de la Barnovschi Vod(ă) şi de la Alexandru Iliiaş Vod(ă), cum s-au aflat cu adevărat că au plătit Toader diiacul toate acéle bucate prentru dînşii.

www.dacoromanica.ro

Prentr-acéia, Domniia Mea i-am giudecat, dup(ă) légea ţărîi, cu Divanul Domn<iei>[2] Méle, să hie tare şi pu<té>[2]rnic, cu cartea Domnii Méle, sluga noastră, ce-i mai sus scris(ă), Toader diiacul, den Portari, a le ţine şi a le ţinea[3] ocina lor toat(ă), ce au ei în sat în Torceşti, şi a o vinde cui va da banii şi céle bucate toate, prentru căc(i) le-u rămas şi dennaintea Domnii Méle[4] şi a tot Divanul Domnii Méle.

Şi, de acmu înnainte, să nu aibă a să mai pîr(î) unul pre altul de iasta pîr(ă) nic(i) dănăoar(ă), în vec(i), înnaintea cărţii Domnii Méle. Инак не бу<дет>[5].

† ✠ Їс, в(ъ) л(ѣ)то ×зрмѕ[6] <7145/1636> ноев(рїе), ѕ <3> д(ь)н(и).

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил Мътиш вел логоф(ѳ)т m. p.

† Гаврил <писал>.

<Pe verso, o îns. rom., cu litere greceşti, din sec. XVIII>: Δαι λα Πορταρ(ι), δα λα διακον(ου) Τοδαρ[7].

Arh. St. Iaşi, Fond Spiridonie, XXII/2.

Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă 2/3 din f. a doua, restaurat, pecete mijlocie, în ceară roşie, căzută, dar imprimată în chinovar, pe ambele laturi ale doc.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/162 (xero.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, nr. 109, p. 24 (menţ., cu extrase); Ghibănescu *Ispisoace*, II, 1 nr. 98, p. 126 (orig.).

---

[1] Ultimul "ă", redat prin ѧ.

[2] Rupt.

[3] Greşit, pentru "opri".

[4] "é", redat prin ѧ.

[5] Sub pecete.

[6] Cifra unităţilor ѕ (5), corectată, cu altă cerneală, în s (6).

[7] "De la Portar(i), de la diaconul Todar".

550 1636 (7145) noiembrie 8, Iaşi.

<✠ Ѡ Їс Василї>[1]є воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. <Dat-am car>[1]tea Domniei Méle lui Naşco de Muşeteşti, <să fie tare>[1] şi putérnic, cu cartea Domniei Méle, <a ţinea ş>[1]i a apăra ale sale direpte bucate, boi şi <... şi ce va a>[1]vea la casa lui, nemărui să nu dea nimic(ă), <numai să-ş>[1]i plătească dajdea <s>[2]a.

Iar cui va părea <cu strî>[1]mbul, să vie să stea de faţi, înnaintea <Domniei>[1] Méle. Într-altu chip să nu fie.

✠ Їс, л(ѣ)т(о) ×зрмѕ <7145/1636> ноев(рїе) ѳ <8>.

<Сам г(о)сп(о)д(и)нъ>[1] велѣл.

<Pe verso, o îns. din sec. XVIII>: S-au dat carte de apărare Naşcului.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/106.

Orig., hîrtie, fragmentar (16 x 14 cm), lipsă jum. de jos şi o treime din partea stîngă, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată.

www.dacoromanica.ro

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/248 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 124, p. 204 (orig.).

---

[1] Lipsă.
[2] Rupt.

551 1636 (7145) noiembrie 9, Iaşi.

† Иw Ѣасилїє воєводд, в(о)жїею м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоѡ. Adecă, s-au pîrît de faţă, înnaintea Domniei Méle, boiarinul nostru, Pană ce-au fost păharnic, cu vecinii săi den sat den Zărneşti, anume: cu Lazor, şi cu Ştefan cojcariul, şi Condrea, şi Toader, feciorul Frăsinei, Ştefan Hulpe, Gligorie Hulpe, Nacul, Vasilie, Bîzrdîgea, Sava, Jabulicul, Costantin Bulai, Ionaşco Giugariul, alt Ionaşco, Ciuparda, Nastasiia Mă[1]era, Teleagă[1], Nistor Purteţ, Ivanu ezariul, Todosi, Micul, Andronic Corcul, Dragoş, Costantin, brat Micul, Dămghian rotariul, Bolghea, Ionaşco, nepotu lui Bolghea, Pavăl rusul, Ion, den casa Micului, dzicîndu Pană păharnicul că-i simtu drepţi v<e>[2]cini şi nu vor să asculte de dînsul.

Deci, au rămas păharnicul pre aceşti oameni, ce scrie mai sus, ca să-i fie vecini şi să aibă a asculta de dumiialui. Iară carele nu va asculta, de mare certare va fi de la Domniia Mea. Тоє пишєм Г(о)сп(о)дствоѡ Ми. Инак нє бъдєт.

V Иїс, въ л(ѣ)т(о) хзр҃мє <7145/1636> ноєв(рїє) к҃ <9>.

Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

Гаврил Мътнєш вєл лwгоф(є)т m. p.

† Инаки <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. din sec. XVIII>: Carte de vecini, de la Vasili Vod(ă); <şi>: 17 vecini.

Arh. St. Neamţ, Colecţia "doc. şi scrisori", M-rea Văratec, II/141.
Orig., hîrtie (31 x 19,5 cm), difolio, foile lipite din vechime, rupt la îndoituri şi la pecete, pecete mijlocie, în chinovar, parţial lizibilă, lipsă un fragment.
Arh. St. Bucureşti, A. N., MMCMV/6, nr. 36 (rez.).
Arh. St. Iaşi, CCLVIII/49 (menţ., într-un perilipsis din 1815 martie 10).

EDIŢII: Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, an. VI, nr. XV, p. 66-67 (orig., cu vălcatul echivalat greşit: 7145/1637 în regest); idem, *Doc. M-rii Văratec*, nr. XV, p. 18-19 (orig., cu aceeaşi greşeală);
Catalog, Supl. I, p. 190, nr. 556 (rez. de la Arh. St. Bucureşti, completat după Bulat).

---

[1] "ă" redat prin ѧ.
[2] Rupt.

www.dacoromanica.ro

† Сѣ ѳбо ми, Гаврилаш великїи логоф(ѣ)т, и Савии Пръжескѹл великїи дворник Долнеи Земли, и Дѹмитрашко Шолдан великїи дворник Кишнеи Земли, и Глигорїе Ѹрѣкѣ вел спътар, и Гиѡргїе вел чашник, и Їѡрдакїе вистарник, и Тома вел сѹлцѣрю, и Грама вел столник, и Ѧѹпѹл Пръжескѹл вел клѹчѣрю, и Дѹмитрѹ Бѹхѹш вистарник, и Щефан Ѫоимъскѹл вел армаш, и Раковиц(ъ) д[т]орїи[1] логоф(ѣ)т, и Банѹл вистѣрник, и Тодерашко третїи логоф(ѣ)т, и Ѧким Бандѹр дворник, Нѣнюл дворник и нии болѣри ѡт Двор г(о)сп(о)д(н)инъ Ѳг(о) Ѫ(н)л(о)сти, scriem şi mărturisim, cu cestu zapis al nostru, cum au venit înnaintea[2] noastră Costantin Dracea, de nimene nevoit, nici asuprit, ce de a lui bunăvoe, şi au vîndut a lui direaptă ocină şi dare şi miluire, giumătate de sat de Goşmani, ce iaste în ţînutul Neamţului, pre apa Orbicului, şi cu un hăleşteu mai mare, ce iaste mai din sus, şi dintr-altu hăleşteu, den mişlocul[1] satului, cît să va alége partea lui, cu tot venitul, din tot locul. Acéia au vîndut-o dumisale, fratelui nostru, Gavril hatmanul şi pîrcălabul Sucévii, direptu doau sute de galbeni. Ce, acea giumătate de sat din Goşmani, şi cu acel hăleşteu mare din sus şi cu cît să va alége din cel hăleşteu de mijloc, iaste lui direaptă dare şi miluire de la răpăusatul Dumitraşco Ştefan şi de la feciorii săi, Ghiorghiţ(ă) şi Vasilaşco şi Gligoraşco, pentru direaptă slujbă ce i-au slujit şi căce a fostu şi omul lor, cum au arătat înnaintea noastră şi zapis făcut de feciorii logofătului, de la Ghiorghiţ(ă) şi de la Gligoraşco şi Vasilaşco, căce n-au apucat a-i face zapis logofătul Dumitraşco, că i-au fostu aproape de svîrşenie, ce i-au făcut de la dinşii[1], după darea părintelui lor, pre acea giumătate de sat.

Deci, dumn(ea)lui, fratele nostru, Gavril hatmanul, i-au făcut plată deplin, de acei bani, ce scrie mai sus, de 200 de galben(i), întru mînule lui Costantin Dracea, denaintea noastră. Şi un uric de la Ştefan Vodă şi alte dirése mai noau şi întărituri datule-au toate pre mîna dumisale.

Pentr-aceasta, ca să-i hie dumisale, hatmanului, acea giumătate de sat de Gocimani, că hăleştiu întreg şi dintr-altul, cît să va alége, cum scriem şi mai sus, direaptă ocin(ă) şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi să aibă dumnealui a-şi face şi dirés(e) domneşti, pre acestu zapis al nostru.

Şi, pre mai mare credinţă, am iscălit şi ne-am pus peceţile, să s(e) ştie.

Eu, Dumitraşco Şaidir, am scris.

Ѕ Ѭс, в(ъ) л(ѣ)то ҳѕрмѕ <7145/1636> ноев(рїе) ѳ̃ <9>.

† Гаврил Ѫътиѫш вел логоф(ѣ)т m. p.; <sig.>.

Пръжескѹл вел дворник искаѧ <m. p.>.

Шолдан вел дворник искал <m. p.; sig.>.

Гиѡргие вел пъхарник <m. p.; sig.>.

Ѹрѣкѣ спът(ар) искал <m. p.; sig.>.

† Ѩз Ѧѹпѹл Пръжескѹл клучѣр искал <m. p.; sig.>.

† Ѩз Їѡрдакїе вел вистиер(ник) <m. p.; sig.>.

† Ѩз Тодерашко третїи лѡг(ѡ)ф(ѣ)т искал <m. p.; sig.>.

Раковиц(ъ) Чехан лѡг(ѡ)ф(ѣ)т <m. p.; sig.>.

Грамма вел стол(ник) <m. p.; sig.>.

Ѩз Баснїе Банѹл вист(їериик) (m. p.; sig.>.

† Şi eu, Ştefan Moimăscul vel armaş, m-am prelejit la ceastă tocmală.

www.dacoromanica.ro

Мънтъскъл вел вржжник искал m. p.; <sig>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Ѿт сило Гочимани[3]; <una din sec. XVII>: De la boerii cei mari, cîndu au cumpărat hatman(ul); <şi alta din sec. XVIII>: Zapisul de vînzare a lui Gavrilaş vel log(o)f(ăt), pe Goşmani. 7145 <1636> noem(vrie) 9.

Arh. St. Iaşi, Fond. Spiridonie, XLVIII/4.
Orig., hîrtie (38,5 x 25,5 cm), difolio, filigran, douăsprezece peceţi inelare, în cerneala doc., puţin clare; la prima (a lui Gavrilaş Mătiiaş), în partea de sus, se disting iniţialele Г. М.; la a patra (a lui Şoldan mare vornic) se vede într-un scut, în ligaturi, inscripţia Шолдан; iar la penultima (a lui Vasile Banul vistiernic) se distinge, în partea de sus a scutului, inscripţia Банъ.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/163 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, Ispisoace, II, 1 nr. 99, p. 127-128 (orig., fără iscălituri); Iorga, *St. şi doc.*, V, nr. 110, p. 24 (rez.).

[1] Aşa în orig.
[2] "ea", redat prin ѧ.
[3] "De satul Gocimani".

553 1636 (7145) noiembrie 11, Iaşi.

† При а(ѣ)нн їѡ Василіе воєводѣ[1].

† Adec(ă) eu, Focşea de Gîrbéni, şi cu nepoţii miei, cu Buda, ficiorul lui Ştefan, şi cu Urîta, fata lui Spiridon, scriem şi mărturisim, cu cest zapis, cum am vîndut dum(i)sale, logofătului, lui Toderaşco, giumătate de sat de Gîrbéni, pre Başeu, în ţinutul Dorohoiului, cu tot venitul ce să va alége, derept noaodzec(i) de taleri, bani proşti.

Şi în tocmala noastră au fost: Frim Hăjdeu, şi Hruc(i) vornicul, şi Ghiorghiţă de Botăşéni, şi Guţul de[2] acolo, şi Mumic(i) ce-au fost şoltuz. Dec(i), de[2] acmu, preste vîndzarea noastră, ca să n-aibă nime a mai face pîră sau amestecătură, nic(i) den ficiorii noştri, nic(i) den nepoţii noştri, nic(i) nime den oamenii noştri.

Iar dumnealui, logofătul Toderaşco, ca să aibă a-ş(i) face şi ispisoc domnescu, de pre zapisul nostru, pre-acea giumătate de sat, ce i-am vîndut, ce mai sus scrie. Şi zapisul nostru să fie de mărturie, şi ne-am pus şi peceţile. Тоѥ пишѣм.

V Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѕ <7145/1636> ноєв(рїе) аї <11>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXVIII/6.
Orig., hîrtie (31 x 20,2 cm), cinci peceţi inelare, în fum.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/249 (foto.).

[1] "În zilele lui Io Vasilie voievod".
[2] "c", redat prin ѧ.

www.dacoromanica.ro

Suret de pe on zapis a Lupului, ficiorul Liahului şi a Sofronii, ci vindi a sa parti din sat(ul) Mălăeştii, cîtă i să va alegi, cluceriului Lupul Prăjăscu.

Гаврилаш вел лwг(w)ф(є)т, и Грама вел столник, и Банъл вистерник, и Стрътъслат дворник глотнїи, и Бърсан дворник, и Ириміїа дворник, и Шким Бандър дворник. Mărturisîm, cu această scris<o>[1]are a noastră, cum au venit înnainte noastră Lupul, ficiorul Liahului şi a Sofronii, strenepot Cîrstii, di nime nevoit, nici asuprit, ce[2] de bunăvoia lui, di-au vîndut a lui driaptă ocină şi moşie, ce au avut din uric de la Alexandru v(oie)vod, din a triie parte din sat din Mălăeşti, ci esti în ţîn(u)t(ul) Fălciiului, pre Părăul Săc, parte sa toată, cîtă să va alegi, cu tot venitul. Acéia o au vîndut dumisali, fratilui nostru, Lupului Prăjăscu cluceriu, drept cincispreci ...[3], bani buni.

Deci noi, văzînd di a lor bunăvoi tocmală tocmindu-s(e), şi făcîndu-i plata deplin, noi încă am iscălit şi ni-am pus şi peceţili într-acest adivărat zapis al nostru, ca să s(e) ştii.

Let 7145 <1636> noemv(rie) 24.

Arh. St. Iaşi, CCXLI/2.
Copie de la înc. sec. XIX.
Ibidem, CCCVI/13, f. 3 v., nr. 14 (menţ.).

EDIŢII: Bălcanu, <*Doc. comunicate*>, nr. LXXIII, p. 148 (aceeaşi copie).

[1] Omis.
[2] "c", redat prin ѣ.
[3] Loc alb în copie.

555 . 1636 (7145) noiembrie 28, Băiceni.

† Сто аз, Нѣнюл дворник глwтнїи, и Іwнашко Шерам бив дворник, mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cumu s-au tocmit, de bun(ă)voia lor, egumenul Galation şi cu tot săborul de la sfînta mănăstiri de la Sfeti Sava, cu Toder Franga şi cu Oprea, ficiorul Lupei, şi cu tot(ă) sămenţiia lor, şi cu Rusca şi cu Toder Găluşcă şi cu totă sămenţiia lor, ca să aibă a ţinea călugării de la Sf(c)ti Sava satul Băicénii, cu tot venitul, şi din hotarul Carauleştilor, cît loc s-au ales şi s-au stîlpit, pre acolo să ţie călugării de la Sveti Sava. Cari părţi de ocin(ă) s-au ales, ce au dat Lupul Dragotă şi cu giupîineasa sa sfintei mănistiri, ce au avut de moşie şi de cumpărături în sat în Băicéni şi în Carauleşti. Însă, nişti părţi de cumpărătur(ă), ce au mărturisit megeiaşii cu sufleteli lor c-au fost luot[1] Lupul Dragot(ă) cu înpresurătur(ă) şi au fost puse şi în uric, egumenul Galation şi cu tot săborul de la sfînta mănăstiri i-au lăsat să-ş(i) ţie ocina, cin(e) cîtă parte va avea, ficiorii lui Drăgan, şi a Solomiei, şi <a>[2] Anuşcăi, şi a Părascăi, şi a Nastei, şi a Saftei şi a Dochiţei.

Şi s-au ales părţile lor tote, să ţie cu Toder Franga şi cu Oprea şi cu Rusca şi cu totă sămenţiia lor săliştea Carauleştii, cini cît(ă) parte va avea, în ţarină şi în fînaţ, cît loc s-au ales şi s-au stîlpit, să ţie cu tot venitul. Iar la Băicéni şi în hotarul sfintei mănăstiri, cu<m s>[3] -au ales şi s-au stîlpit, să nu mai aibă a să mesteca, nici să aibă

www.dacoromanica.ro

treabă To<der F>[3]ranga, nici sămenţiia loi, nice călugării, nice ve<ci>[4]nii lor să n-aibă t<rea>[3]bă în săliştea Cărăuleştilor, nici în hotarul lor, <pre>[3] unde s-au hotărît <şi s>[3]-au <s>[3]tîlpit. Iar carii dintru dînşii vor întra în hotarul altuia, peste stîlpi, să aibă a da Porţei 50 de boi.

Aşea s-au tocmit dinnaintea nostră şi dinnaintea po<pi>[3]i, lui Avram, de Piticéni, şi a Tomei de acolo, şi a popei, lui Maftei, de Sălevestri, şi a lui Ionaşco Băhnaşul, de Săcuiani, şi a lui Andronic Buzdug, de Sălev<est>[3]ri, şi a lui Isac de acolo, şi a lui Ionaşco de acolo, şi <a>[2] altui Ionaşco de acolo, şi a Barbului de Odobeşti, şi a lui Ionaşco de acolo, şi a lui Costantin din Rusi, şi lui Vasilie de Mesăhăneşti, şi a lui Ion de acolo, şi a Vlaşcăi de U<n>[4]guréni, şi a popei, lui [lui] Andronic, de Obîrşie, şi a Sociului de Odobeşti şi a mulţi oamen(i) buni, din megeiaşi.

Şi, pre mai mari mărturie, şi-au pus şi peceţile lor.

Însă pădurea nu ş-au ales, ce să ţie cum au ţinut de vac.

Deci noi, vădzîndŭ că s-au tocmit de bun(ă)voia lor, noi le-m făcut această scrisoare, să le hie de credinţă, şi să-ş(i) facă şi dirése domneşti pre această scrisoare a nostră.

Şi eu, Neaniul vornic, sîngur, cu mîna mea, am scris acest zapis, să să ştie.

Їз Нѣнюл дворник искалх <m. p.>.

† Γαλακτηων ερ<ομον>[4]αχος κ<αι>[4] ηγουμ<εν>ος[5].

† Popa Mafteiu <m. p.>.

Кладшк(а) искал <m. p.>.

Ignat, sin Toder.

† Popa Andrunic <m. p.>.

† **Поп(ъ) Їврам, wт Питничѣн(и)** <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, îns. din sec. XVIII>: **Бъничани, съ Къръвлещїн**; <şi alta în greceşte>: Εις το τζινουτο του Ρωμανου δια το Παιτζενι και Καραουλεστι[6].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava-Iaşi, XLI/2.

Orig., hîrtie (27 x 20 cm), difolio, filigran, rupt, opt peceţi inelare, din care una în tuş şi şapte în fum, şi douăsprezece amprente digitale.

Ibidem, XLI/42, nr. 11 (rez. din 1820 iunie 13); ibidem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDCXII/10, f. 1 r., coloana stîngă, nr. 6 (rez. dezv., într-o anaf. din 1804, cu data de zi: 18).

Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 325, f. 179 r., nr. 9 (rez. dezv. în copia unei anaf. din 1805 august 18).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/98 a, b (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 249, nr. 1184 (rez.).

---

[1] "luot", scris deasupra rîndului.

[2] Omis prin haplologie.

[3] Rupt.

[4] Omis.

[5] "Galaction ier<omon>ah şi egum<en>".

[6] "<Zapis>[4] pentru Băiceni şi Cărăuleşti, de la ţinutul Romanului".

www.dacoromanica.ro

A

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоu. Wж(є) прїиде, прѣд Нами и прѣд всими нашеми мwлдавскими болѣри, кнѣгинѣ Мїерла Стецкоае и вказовал(а) прад Г(о)сп(о)дств(а) Ми нѣкиx записє, wт Алеѯандрv воєвода и wт Петръ воєвода, на ем правїи x(о)лопи цигани, на имѣ: Петрѣ и съ жена єг(о), Магда, и Цикшѣ и с(ъ)и(о)вѣ єг(о)[1] и дѣти иx, Иwи <и Г>[2]лигорїє, и вичата иx, Миxъил(ъ), и с(ъ) Н<ас>[3]тѣ и Wдокиа, с(ъ)и(о)вѣ Миxаи, и Дронца и с(ъ)ии ем, и Иwи Рмчил(ъ) и съ жена єг(о), и Кръчvи, съ жена єг(о), и Глиго<рї>[3]є, и Цоа, съ жена его, и Марика, и Бървара[4], и Магда, съ дѣти ем, и Wдокїа, и Настѣ и Маргис<т>[3]а, що сеси више писани x(о)лопи цигани сvт ем правїи цигани, за дѣди(и)иv.

И <ти>[2]ж(є), vказовал, прѣд Г(о)сп(о)дств(а) Ми, едини запис wт Партенїє егvмен и wт Ввологе егvм<ен, wт>[2] Побрата, како дал ем [ем] една циганкъ, имене Мvшѣ, съ едини дѣт<атьм>[5], радї едини цигани ем, име<нє>[6] Мош, почто вбил(и) на М<о>[2]ш, цигани с(ва)тин монастир.

Тог(о) радї, Г(о)сп(о)дств(о) Ми ещ(є) дадоxом и повтвръдиxом кнѣгини Мїерла Стецкоае на ем правїи x(о)лопи <ци>[2]гани, еж(є) виш(є) сvт писани, да ест [<є>[7]мv] ем, и wт Нас, съ въсѣм доxодом. <И>[6] ни да сѣ не вмиша<є>[2]т.

Ꙋ Иcоx, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмѣ, ноєв(рїє), ks д(ь)и(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

1636 (7145) noiembrie 30, Iaşi.

B

† Иw Басилїє воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскоu. Wж(є) Г(о)сп(о)дств(о) Ми дали и потвръдили есмъ кнѣгинѣ Миерла Стецкоае съ ем правїи xолопъ цигани wт нарѣдєнїє[1], что wна имали[2] wт, Алеѯандръ воєвода, и за потвръжденїє wт Петръвоєвода, на имѣ цигани: Петрѣ и жена єг(о), Магда, и дѣтї иx, Иwи и Глигорїє[3], и вночатове иx, [и][4] Миxъилъ, и Настѣ и Wдокїа, с(ъ)и(о)вє Миxаи, и тиж(є) Wпрѣ[5], и Кръчюи, цигани, и Козма[5] и дѣти иx, и тиж(є) Іwи Ръчюл(ъ) и жен(а)[6] его и дѣти иx, и Кръчюи и жен(а)[6] єг(о) и дѣтї иx, и Глигорїє, съ дѣти єг(о), и Цоа, съ женна єг(о), и Магда, съ дѣти ем, и Wдокїа[7], и Настѣ и Маргитж и дѣти иx.

И тиж(є), даем и потвръждаем <ем>[7] [съ] нииx сълаше за цигани, wт исписок за измѣнио, что имал ...[8] Дмитр<в в>[9]р<и>[10]кар, wт ермонаx Ввологїє егvмен и wт <в>[9]ес събор wт с(ва)та монастир Побрата, на имѣ цигани: Иwи Цикшѣ и дѣти иx, и сестра єг(о), Дрон<ц>[9]а, и с(ъ)и(о)вє[10] ем, Марикъ и Бървара, и съ дѣти иx.

Там радъ, <сеси>[7] въш(є) [прѣд] ре<ч(є)>[7]нiъ цигани како да ест ем, и wт Нас, правъ xолопи цигани, и врик и потвръжденїє, непорвшенно николиж(є), на вѣки. И ни да с(а) не vмишает.

Оу Иc, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзрмѣ ноєв(рїє), l д(ь)и(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Гаврил Мътиш вел логоф(є)т т. р.

www.dacoromanica.ro

† Дѵмитрашко Гоѣан m. p. <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din sec. XVIII>: † Pentru Ion ţig(an) şi ţig(anii) ot Pobrata i alţi ţig(ani), ispisoc ot V(a)sili Vad(ă); <şi în continuare, de altă mînă>: rusăscu.

A

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea Noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, cneaghina Mierla Steţcoae şi a arătat, înaintea Domniei Mele, nişte zapise de la Alexandru voievod şi de la Petru voievod, pe drepţii ei robi ţigani, anume: Petrea şi cu femeia lui, Magda, şi Ţicşea şi fiii lui[1] şi copiii lor, Ion <şi G>[2]ligorie, şi nepoţii lor, Mihăilă, şi cu N<as>[3]tea şi Odochiia, fiii lui Mihai, şi Dronţa şi fiii ei, şi Ion Răcilă şi cu femeia lui, şi Crăciun, cu femeia lui, şi Gligo<ri>[3]e şi Gioia, cu femeia lui, şi Marica, şi Vărvara[4], şi Magda, cu copiii ei, şi Odochiia, şi Nastea şi Marghi<t>[3]a, care, aceşti mai sus scrişi robi ţigani îi sînt ei ţigani drepţi, de moştenire.

Şi, de asemenea, a arătat, înaintea Domniei Mele, un zapis de la Partenie egumen şi de la Evloghie egum<en, de la>[2] Pobrata, cum i-au dat ei [ei] o ţigancă, anume Muşea, cu un copil[8], pentru un ţigan al ei, anume Moş, pentru că l-au ucis pe M<o>[2]ş ţiganii sfintei mănăstiri.

Pentru aceea, Domnia Mea încă am dat şi am întărit cneaghinei Mierla Steţcoae drepţii ei robi <ţi>[2]gani, care sînt mai susscrişi, să-i fie [lui] ei, şi de la Noi, cu tot venitul. <Şi>[6] altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7145 <1636> noiembrie, 26 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

---

[1] Ицкшѣ и с(ъ)н(о)вѣ его (Ţicşea şi fiii lui), adăugat greşit, în continuarea rîndului, de aceeaşi mînă; v. şi n. 3 de la varianta B.

[2] Rupt.

[3] Rupt; întregit după varianta B.

[4] и Вѣрвара (şi Vărvara), adăugat marginal, de aceeaşi mînă.

[5] Spaţiul rupt nu permite o întregire de atîtea litere, dar este greu de presupus ce terminaţie a imaginat autorul.

[6] Omis.

[7] Omis prin haplologie, în condiţiile în care grupul ст, din cuvîntul precedent fusese suprascris.

[8] V. şi nota de la textul slav.

B

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit cneaghinei Mierla Steţcoae drepţii ei robi ţigani, din dresele[11] pe care le-a avut de la Alexandru voievod şi, de întărire, de la Petru voievod, anume ţiganii: Petrea şi femeia lui, Magda, şi copiii lor, Ion şi Gligorie[3], şi nepoţii lor, [şi][4] Mihăilă, şi Nastea şi Odochiia, copiii lui Mihai, şi, de asemenea, ţiganii Oprea[5], şi Crăciun şi Cozma[5] şi copiii lor, şi, de asemenea, Ion Răciulă şi femeia lui şi copiii lor, şi, de asemenea, Ion Răciulă şi femeia lui şi copiii lor, şi Crăciun şi femeia lui şi copiii

www.dacoromanica.ro

lor, şi Gligorie, cu copiii lui, şi Gioiu cu femeia lui, şi Magda, cu copiii ei, şi Odochiia, şi Nastea şi Marghită şi copiii lor.

Şi, de asemenea, <îi>[7] dăm şi <îi>[7] întărim alte sălaşe de ţigani, din ispisocul de schimb, pe care l-a avut ...[8] Dumitr<u u>[9]ricar, de la ieromonahul Evloghie egumen şi de la tot soborul de la sfînta mănăstire Pobrata, anume ţiganii: Ion Ţicşea şi copiii lor şi sora lui Dron<ţ>[9]a şi fiicele[10] ei, Marica şi Vărvara, şi cu copiii lor.

Pentru aceea, <aceşti>[7] mai sus [mai înainte] scrişi ţigani să-i fie ei, şi de la Noi, drepţi robi ţigani, şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7145 <1636> noiembrie, 30 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiiaş mare logofăt m. p.

† Dumitraşco Goian m. p. <a scris>.

<Pentru îns. verso, v. text. slav).

A-B. Arh. St. Iaşi, CDLIX/20.

Orig., hîrtie (39 x 26 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată; pe recto-ul f. a doua, varianta A, nevalidată, cu un paragraf care nu a mai fost reluat n forma definitivă.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc. I/164 a, b (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 63, p. 98-101 (ambele variante, după orig., şi trad.).

---

[1] Greşit, în loc de dualul/pluralul нарѣдєнїи/ꙋ (drese); v. şi n. 2.

[2] Acord greşit, cu "drese" (v. şi n. 1); ar fi trebuit: имала, în acord cu жна.

[3] "Ion şi Gligorie", sînt indicaţi, în varianta A (v. n. 1), ca fii ai lui Ţicşea, în urma unei interpolări greşite.

[4] În varianta B (v. mai sus) и (şi) lipseşte, rezultînd o descendenţă certă din Petru şi Magda.

[5] În varianta A, nume lipsă.

[6] După ultima consoană, scrisă în rînd, paieroc.

[7] Omis.

[8] Loc alb.

[9] Rupt.

[10] Ar fi trebuit дѣвица (fiicele), în loc de forma utilizată pentru "fii".

[11] V. n. de la textul slav.

557 1636 (7145) decembrie 2.

† Їѡ Басилиѧ воєвод(а), б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскоѧ. Scriem slugei noastri, lui Gavril din Aldeşti. Dămu-ţ(i) ştir(e) că ni s-au jăluit Gheorghie ce-au fost sulgér pre Pătraşco de-acolea şi pre Scîntée, iar(ă) de-acolea, dzicîndu înnaintea Domnii Méli, că le-au cumpărat partea lor de ocin(ă) de-acolea, dintr-acel sat, cum au arătat şi dirés(e) domneşti, şi ei tot şid[1] în locul lor, carili au vîndut.

Drept acea, deaca vii videa cartea Domnii Méli, iar tu să le dai dzi, în 2 săptămîni, să ias(ă) dintr-acel loc, ce-au vîndut. Iar, de nu vor vrea să iasă, iar tu să le

www.dacoromanica.ro

dai dzi, să stea faţ(ă) <cu>[2] Ghiorghi, înnaintea Domnii Mél<i>[2]. Într-alt chip să nu faci.

<л(ѣ)т(о)>[2] хзрмѣ <7145/1636> анк(ємврїє) ѕ̃ <2>.

† Г(о)сп(о)д(н)нъ рєч(є).

† Бєл логоф(є)т ѵч(н).

<Pe verso, o ins. cont.>: La Gavril de la Aldeşti.

Arh. St. Bucureşti, Mitrop. Mold., CXLIV/4.
Orig., hîrtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, pecte mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea a doc. nr. 25.
Ibidem, Ms. nr. 523 (Cond. Mitrop. Mold.), f. 123 r. (copie).
Arh. St. Iaşi, CXXIII/45 (rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 249, nr. 1185 (rez.).

[1] Aşa în orig.
[2] Şters.

558 1636 (7145) decembrie 4, Iaşi.

† Eu, Stamati diiac, şi fămeia mea, Măriia, fata Măriicăi, nepoată Dan Bolei dvornicului, dăm ştire, cu cest zapis al nostru, cum noi, de nimene siliţ(i), nic(i) înpresuraţ(i), ce de bunăvoia noastră, am vîndut a noastră direaptă ocină şi moşie, toată partea noastră din sat din Costeşti, ce iaste în ţînutul Romanului, din vatra satului, şi din cîmpu, şi din ţarin(ă), şi dintr-apă şi din t<o>[1]t venitul. Aceasta o am vîndut giupînesei Grozavei, direptu treidzăci şi optu de galbeni, bani buni.

Şi în tocmala noastră au fost: Dumitraşco stolnicul, şi Ivaşco Cîrjeu, şi Sava cămăraşul, şi Gligorie Bogdan, şi Cozma Bast(e), şi Postalic, şi Dumitru Dzamă, şi Vas(i)lie de Sănăteşt(i), şi An<d>[1]rei din Sîrbi, ş Mafte<i>[1] Răbîia[2] şi alţi mulţi oameni buni.

Mai pre mare credindză[3], ne-am pus peceţile şi am iscălit, să-i hie de credinţă, pînă-ş(i) va face şi dirése domneşti, ca să s(e) ştie.

V Їѳс, л(ѣ)т(о) хзрмѣ <7145/1636> дек(ємврїє) а̃ <4>.

† Їз Стамати искал <m. p.; sig.>.

† Їз Дѵмитрашко Соломон стольник <m. p.; sig.>.

Гліигори Богдан искал <m. p.; sig.>.

Сава къмъраш писах m. p.; <sig.>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXCV/36.
Orig., hîrtie (30,2 x 20 cm), rupt la îndoituri, patru peceţi inelare, în cerneala doc.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/250 a, b (foto.).

[1] Rupt.
[2] Lectură nesigură.
[3] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

† Иw Касїлїє воєводд, в(о)жїю м(н)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)ръ Земли Молдавскои. Dat-am cartea Domnii Méle boiarinului Domnii Méle, lui Ghiorghe Arapul ce-au fost sulgér, ca să fie tari şi putérnic, cu cartea Domnii Méle, a ţinea şi a opri satul Săcălîşeştii, ce iaste în ţin(u)tul[1] Neamţului, tot hotarul, pre unde au fostu de vac. Şi pîine, ce să va fi luat de a dzéci, să aibă a opri.

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie să-ş(i) întrébe de faţ(ă), înnaintea Domnii Méle.

Şi nime să nu cutédze a ţinea sau a opri, peste cartea Domnii Méle.

V Иc, хзрмѣ <7145/1636> дек(емврїє) ѣ <5>.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ вєлѣл.

† Гаврил Мътиш вєл логоѳ(є)т m. p.

<Pe verso, o îns. cont.>: De oprit, la Sacaluşeşti; <una, din sec. XVIII>: Vasilie v(oie)vod, cătră Gheorghe Arapul; <şi una, din prima jum. a sec. XIX>: Sacalîşeşti. 7145 <1636> de(che)mv(rie) 5.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Văratec, XV/8.

Orig., hîrtie (32 x 20 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, slab imprimată, identică cu cea a doc. nr. 25.

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/99 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 249, nr. 1186 (rez.).

---

[1] "t" scris peste un "n"

560 1636 (7145) decembrie 5, Bacău.

† Adec(ă) eu, Iacob Răspop(ă), feciorul Măriicăi, nepot lui[1] Paingu din Dumeşti, scriu şi mărturisescu, cu cestu zapis al mieu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici silit, am vîndut toată partea mîne-mea, Măriicăi, cîtă să va alége, din sat din Măstacăn, din vatra satului, şi din cîmpu, şi din păduri, şi din poeni şi din tot locul, cît să va alége din partea nemişască. Acéia toată o am vîndut, dereptu dzéci lei bătuţi, giupînului Gligoraşco Bejan, ca să-i fie direaptă ocină şi moşie, în ve[2]ci, cu toţ venitul.

Şi-n tocmala noastră au fostu: Ghiorghe şoltuzul, din tîrg din Bacău, şi 12 pîrgari, şi Vasilie Pelin, şi Anton ce-au fostu pitar şi mulţi oameni buni.

Pentru mai ma[i]re credinţă, am pus pecétea oraşului, să aibă a-ş(i) faci şi dirése domneşti. И нн да сѣ не умишаєт.

V Бакъу, хзрмѣ <7145/1636> дек(емврїє) ѣ <5>.

Iu Iac(o)bŭ, amŭ vîndutŭ <m. p.; sig.>.

† Из Йнтон бив пнтар m. p.

<Pe verso, o îns., de la înc. sec. XIX>: Di Măstacăn.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLVI/35.

www.dacoromanica.ro

Orig., hîrtie (27 x 19,5 cm), pecetea tîrgului Bacău, ovală (3, 3 x 2, 5 cm), în fum, şi o peceto inelară octogonală, în cerneala doc.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/251 (foto.).

---

[1] "u", scris peste un "o"
[2] "c" redat prin ѣ.

561 1636 (7145) decembrie 5, <Iaşi>.

† Un zapis, den velet 7145 <1636> dechevri 5, întru cari scrie:

Adec(ă)[1] eu, Ionaşco Buciulescul, scriu şi mărturisăscu, cu acestu zapis al meu, cum eu, de bun(ă)voe me, di nime sîlit, nici asuprit, am vîndut a me driapt(ă) ocen(ă) şi moşie, toată parte me, ci să va alege den tot locul, den sat den Hălăseni, ci esti pri apa Bistriţii, în ţînutul Niamţului, şi cu vad de mori în Limpide; eu am vîndut-o dumisali, vornicului Neniului, drept dzeci galbini, bani buni.

Şi mi-au dat banii deplin, cîţi mai sus scrie, dinaint(ea) dumisali, lui Lupaşco cluceriul cel mari, şi dinaint(ea) dumisali, Ghiorghii Roşca biv visternic, şi denaint(ea) lui Vas(i)lii Roşca vornic glotnii, şi denaint(ea) lui Iazim[2] vornic glotnii, şi dinaint(ea) lui Ghiorgliţ(ă) cămăraş di Ocnă, şi a lui Gligoraşco Bejan, şi a lui Dobrenclii uricariul şi a mulţi boeri şi a ficiori di boeri.

Şi dres(ă), ce am pi aiastă ocin(ă), nu mi s-au prilijit aice, la Eşi, ci să aibu a i li da la mîna dumisali.

Şi, pentru mai mari credinţa, am iscălit cu mîna me într-acestu zapis şi ca să aibă a-şi faci şi dres(e) domneşti, pre acestu zapis al miu.

Arh. St. Iaşi, DCCCI, f. 76 r.-v.
Copie, din 1747 (7255) martie 18, într-o cond. de doc. a postelnicului Lascar.

---

[1] Aici şi deseori în continuare, "e" făcut ca "i".
[2] Greşit, pentru "Iachim".

562 1636 (7145) decembrie 8, Iaşi.

† Иw Ѳасилїѣ воєводѧ, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Ѻж(є) Г(о)сп(о)дстѵ(о) Ми дали и потвръдили есмъ м(о)л(є)бници нашим, калѵгером wт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир гл(аголе)ма Бєс(є)рекани, гдеж(є) єстѵ храм Бл(а)[и]говещенїѣ прѣс(вѣ)тѣи и чистѣи и прѣбл(а)гословеннѣи вл(адъ)ч(и)це наше и Б(огороди)це и присно д(ѣ)вѣи, Марїѧ, на иχ правїи wтн(и)ни и викѻпленїѣ, wт исписок за кѻпежнѻ, что wни имали wт Моїсъ Могила воєводѧ, два брѣдове за млини, на Беликою Гърло Пѻтною, на тои странно Пѻтно(ю), что тиχ два брѣдове за млин(и) било им правда кѻпежно, wт Ѳремїѧ и wт брат ег(о), Дѻмитрашко, и wт шѻрин иχ, Костантин, и wт сестра иχ, Тѻдосїѧ, с(ъ)н(о)вє Нъдмѻаико бъıє дворник, радї сто и два десѣт ѻгарскиχ жолтиχ.

www.dacoromanica.ro

Тѣм радн, како да єсть имь, и wт Нас, правда wтн(и)ну, и вѣкоплєннїє, и ѳрик и потвръжденнїє, съ въсѣм доходом, непорѣшенно николиж(є), на вѣки. И ин да с(ѣ) не ѳмишаєт, прад сим истинном листом н(а)шим.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)то ×зрмѣ деκ(емврїє) й.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велал.

† Гаврил Мътиаш вел логоф(є)т m. p.

† Думитрашко[1] m. p. <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată Domnia Mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugării de la sfînta mănăstire numită Beserecani, unde este hramul Bunavestirea preasfintei şi curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre şi născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, dreptele lor ocini şi cumpărături, din ispisocul de cumpărătură, pe care ei l-au avut de la Moisi Mogliila voievod, două vaduri de moară pe Gîrla cea Mare a Putnei, de această parte a Putnei, care, aceste două vaduri de moară, le-au fost dreaptă cumpărătură de la Eremiia şi de la fratele lui, Dumitraşco şi de la cumnatul lor, Costantin, şi de la sora lor, Tudosiia, fiii lui Nădăbaico fost vornic, pentru o sută şi douăzeci de galbeni ungureşti.

Pentru aceea, să le fie şi de la Noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7145 <1636> decembrie 8.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiiaş mare logofăt m. p.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Biserieani, XV/17

Orig., hîrtie (42 x 28 cm), difolio, pecete mijlocie în ceară roşie, stricată. Cu o trad., din 1820 mai 30, de Ion Stamate pitar.

Ibidem, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Biserieani) f. 66 v. (rez.).

Arh. St. Iaşi, Anaf., nr. 20, f. 81 (rez., din 1838); Cond. K, nr. 3 331, f. 47 (rez., într-o carte de judecată a Divanului din 1824 februarie 14).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/100 a, b (xero.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul,* VI, p. 227, nr. 5/2 (menţ.);
Catalog, II, p. 249, nr. 1187 (rez.).

[1] т şi р, în ligatură.

563 1636 (7145) decembrie 8, Iaşi.

Cu toţii, noi, şi chir Varlaamu, arhiepiscop şi mitropolit Sucevii, şi Gavrilaş marili log(o)f(ă)t, şi Dumitraşcu Şoldan, marili vornic de Ţara de Gios, şi Gligorie Urechie vel spat(ar), şi Iordachi vel visternic, şi Toma vel sulger, şi Grama vel stolnic, şi Lupul Prăjăscul vel clucear, scriem şi mărturisîm, cu această scrisoari a noastră, cum au vinit înnaint(e) noastră Mărica spătăriţa, fata Todosîi şătrăroae, nepoata ...[1], de a ei bunăvoe, de nimi nevoită, nici asuprită, ş-au vîndut parte de ocină şi di moşie, parte fraţini-său, lui Ionaşcu, cîtă să va alegi, în sat în Ţibăneşti, din a trie parti, în parti di

www.dacoromanica.ro

sus, o parti, din uric ce-au avut ei di moşie, di la ...[1] v(oie)vod. Aceasta o au vîndut-o prietinilui nostru, Gheorghii Roşcăi ce-au fost visternic, drept doîzăci de lei bătuţi, pintru căci s-au sculat frati-său, Ionaşcu, di au vîndut parti surori-sa, Măricăi spătăriţa, ce mai sus scrie, din ...[1], din parte de sus.

Deci, noi, dacă am văzut de bunăvoe ei vînzind şi tocmală între dînşii şi platâ deplin(ă), dinaint(e) noastră, noi încă am făcut di la noi această mărturii prietinului nostru, Ghiorghii Roşcăi visternicul, ca să-i fii de credinţă şi să-ş(i) facă şi ispisoc domnesc.

Şi, <pentru>[2] mai mare credinţă, iscălit-am şi ne-am[3] pus şi piceţile, să să ştii.

Писал Фоче вркар.

În Eş(i), let 7145 <1636> dich(e)mv(rie) 8.

Кардаам митрополит.

Гаврилаш вел лwг(w)ф(ε)т.

Ѯрєки вел спътар.

Грама стол(ник).

Лвпвл Пръжескy клyч(ε)р.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/46.
Copie de la înc. sec. XIX, în Cond. Ţibăneştilor.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/252 a, b (foto.).

---

[1] Loc alb în copie.
[2] Omis.
[3] "e-a", redat prin ѧ.

564 1636 (7145) decembrie 8.

† Adecă eu, Ghiorghie Borodac(i), feciorul Anghelinei, nepotul lui Frăţiian, de nime nevoit, nice asuprit, ce de bunăvoe a me, am vîndut a me dereaptă ocină şi moşie, den a [a] treia parte de sat den Voicouţ(i), a treia parte, ce este în ţinutul Dorohoiului, pre Prut, cu vad de moră întra apa Prutului şi cu fînaţe şi cu tot vinitul, ce este întra acela hotar aceluia sat, ce mai sus scriem. Şi am vîndut nepotu-mie<u>[1], lui Vasilie Vartic, ficiorul Grăpinei, nepotu lui Gînscă, strănepotu lui Frăţiian, dereptu doodzec(i) de galbeni de-aur.

Şi în tocmala nostră s-au tîmplat: Ifrim Hăjdeu, şi Costantin Drăgăşescul, şi Corosteaniul, şi Paraschiva sulgeariul, şi Lupul Păulel, şi Golăi, şi Gavril, ficiorul lui Groza[a]u, ca s(ă)-i hie direaptă ocină şi moşie.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus pecetea şi iscălitur(a) către acesta adevărat zapis al nostru, ca să-ş(i) facă şi deres domnescu, de pre acesta zapis.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрмѕ <7145/1636> дєкєв(рїє) и̃ <8>.

† Ghiorghie Borodac(i) însumi, am scris, ca s(ă) <se>[1] ştie <m. p.>.

† Paraschiva, ci au fost sulgér <m. p.; sig.>.

Из Андриаш Ялеч, искаах <m. p.>, m-am tîmplat la această tocmel(ă).

Ifrim Hăjdeu <m. p.; sig.>.

† Из Гиwргиє Коростѣнyл искал <m. p.>.

† Из Костантин Дръгyшескyл <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† Аз Голъи, искал <m. p.>.

† Eu, Ştefan Tăban, бист при тои токмалъ[2] <m. p.; sig.>.

† Аз Лъпъл Пъулел, сам писах сии запис <и>[1] искал[3] <m. p.>.

† Аз Костантин Мигл, искал <m. p.>.

† Аз Дмитрашко, искалх; приложихом въ сїи токмеж[4] <m. p.>.

† Eu, Mihalce Tăban, încă m-am prilejit <m. p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † На Бои[тъ][5]къъци, за къпежно, wт Бородачи[6].

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXIII/60.
Orig., hîrtie (29,2 x 20,3 cm), difolio, filigran, trei peceţi inelare, în tuş, slab imprimate.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXI(II/253 a, b (foto.).

---

[1] Omis.
[2] "am fost la această tocmeală.
[3] "Eu, Lupul Păulel, însumi am scris acest zapis <şi>[1] am iscălit".
[4] "Eu, Dumitraşco, am iscălit; m-am prilejit la această tocmeală".
[5] Tăiat, cu altă cerneală.
[6] "Pe Voi[tu][5]cuuţi, de cumpărătură, de la Borodaci".

565 1636 (7145) decembrie 10, Iaşi.

Noi[1], Vasîli v(oic)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu pămîntului Moldovii. Adică au venit, înnaintc Noastră şi înainte tuturor boerilor noştri moldoveneşti, la mari şi mici, Mărica spătăriţa, fata Todosii şătrăroae, nepoata popii Glighii, şi, de a ei bunăvoe, de nimeni sîlită, nici asuprită, ş-au vîndut a sa dreaptă[2] ocină şi moşie, parte frăţîne-său, lui Ionaşcu, cîtă i s-ar alegi parte de ocină a frăţîni-său, ce-i sus scris, Ionaşcu, din trei părţi a satului Ţibăneştii, din partc cea din sus, a trie parte a lor, ce să înparte parte lor di moşie în una parte, parte frăţîne-său, lui Ionaşcu, cîtă să va alegi de ocină. Aceasta o au vîndut boeriului Domnii Meli, lui Gheorghii Roşca visternicul, drept doîzăci de lei, din uricul ce-au avut ei pentru ce au vîndut ea[2] parte frăţîne-său, pentru căci s-au fost sculat frate-său, Ionaşcu, de au vîndut parte surori-sa, Măricăi, din partc de sus, care parte lui Ionaşcu este despre răsărit, din giumătate satului.

Iar Domnie Me, dacă am văzut între dînşii cu bunăvoinţă tocmală şi deplină plată, iar Domnic Me, aşijdere, datu-i-am şi i-am întărit lui pre această ocină şi moşie, parte de ocină a lui Ionaşcu, cîtă să va alege, ca să-i fii şi dc la Domnie Me boeriului nostru, Gheorghii Roşca visternic, drcaptă[2] ocină şi moşie[3] şi cunpărătură, cu uric de întăritură, cu tot venitul, nerăşluit nici odănăoară, în veci. Şi altul să n-aibă a să amestica.

În Iaş(i), l(e)t 7145 <1636> dic(hemvrie) 10.

Sîngur domnul a poroncit.

[Locul peccţii g(o)sp(o)dŭ][4].

Гаврилаш вел лwг(w)ф(ε)т <искал>.

Iwнашкv <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXVI/49.

www.dacoromanica.ro

Copie de la înc. sec. XIX, în Cond. Ţibăneştilor.
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/254 a, b (foto.).

---

[1] Pentru Hw ("Io").
[2] "ea", redat prin A.
[3] "şi moşie", repetat pe p. următoare.
[4] Menţ. copistului, marcată într-un cerc.

566 1<6>36 (7<1>45) decembrie 12.

Copie de pe un suret, ce este tălmăcit de Evloghie dascal, de pe ispisocul cel sirbesc, a lui Vasilie v(oie)vod, din v(ă)leat 7<1>[1]45 (1<6>36) dec(hemvrie) 12.

Facem înştiinţare precum am dat şi am întărit cinstitului şi credinciosului boiariului nostru, dumisale, Grigoraş Uréche vel spatar, pre a lui dreaptă ocină şi cumpărătură, ce au avut tatăl său, Uréche biv vel vornic, din uric de întăritură, de la Radul Mihnea v(oie)vod, toată parte, cîtă să va alege din satul, anume Dragomireştii, ce-i pe Părăul Albŭ, la ţinutul Neamţului, partea Todosiei şi a surorilor sale, Sora şi Tudora, fetile Mălineştilor, şi Ştefana a lui Chelbere şi Nastasiia, fata vornicului, de baştină şi de cumpărătură, şi Blăgoae, din partea Epureştilor, şi Condre hotnog şi a rudeniilor sale, a Titei şi a Măriei şi a Antonidei, fetile Giurgei Vipere, şi Ştefana a Şoimului, şi fratele lor, şi a lui Simeon, feciorul Cîrstinii, nepot lui Vipere, şi popa Ion, din partea Bonţii, şi Pînte a preutesii, şi Cernuşcoae, sora lui Hudici, şi Andronic a Vătăguţului, şi Carpŭ, feciorul lui Cărhană, din parte medelniceriului, şi din Tîmpeşti, ce să va alege din parte Cornii.

Toate acéle părţi, ce au fost cumpărat de mai sus scris, Uréche vornic, de la acei de mai sus ziş(i) vînzători, să-i fie, şi de la Noi, cu tot venitul, din cîmpŭ, şi din pădure, şi din apă, şi din iazuri, şi din poeni şi din tot venitul, pentru că au avut şi dzi credincios boiariulŭ nostru, Uréche vel spat(ar), cu vînzătorii săi, dinnainte Noastră, şi ei la dzi n-au venit, ci au rămas de dzi şi din toate[2] légea ţării. Iar credincios boiariul nostru de mai sus scris s-au îndreptat şi au pus şi ferue, în visteriia Domniei Méle. Pentru acéia, ca să nu mai aibă a să mai pîrî pentru aceste părţi niciodată, în veci[3].

Şi altul să nu se amestice peste această adevărată carte a noastră.

[L(ocul) p(eceţii) g(os)pod][4].

Această copie s-au scris de pe suretul cel scos de Evloghii dascal, dar, fiind şi ispisocul cel sirbesc faţă, am urmat acelui sirbesc; şi, pentru acéia, poate, la une<le>[1] cuvinte, nu s-a potrivit copie aceasta cu suretul acela.

Gheorghie Evloghi, am scris această copie.

1785 iulie 7.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XXIII/11.
Copie după trad.
Ibidem, XXXVI/65, nr. 8 (rez.).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/101 a-d (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 249, nr. 1188 (rez.).

www.dacoromanica.ro

[1] Omis.
[2] Aşa în copie.
[3] "o" redat prin ѣ.
[4] Menţ. copistului, marcată într-un cerc.

567 1636 (7145) decembrie 13, Iaşi.

† Iw Васїлиє воєвода, божїею милостею, г(ос)п(о)даръ Земли Мwлдавскоѥ[1]. Adecă au venit, înaintea Domnii Méle şi a boérilor noştri, mici şi mari, al nostru boiarin, Gheorghe Roşca ce-au fost vistérnic, cu multe mărturii şi cu boiari din Curtea Domnii Méle, jeluindu-se Domnii Méle c-au avut nişte părţi de ocină în sat în Geréni, în gura Gerului, pre Sirét, cumpărat(e) de părintele său, Ion Roşca dvornicul; şi acélia părţi, déca le-au cumpărat, datu-le-au pomană la mănăstirea vornicului Uréche, la Săcul. Deci, vornicul Uréche făcut-au acolea sat mănăstirei şi-au şi mai cumpărat şi-alte părţi. După acea, déca s-au prilejit eşire vornicului Uréche din ţară, în Ţara Leşască, cu Constantin voevoda, înblat-au acel sat din mînă în mînă, pînă acmu, la domniia noastră.

Deci, vădzîndu Domnea Mea jaloba boiarinului nostru ce mai sus scrie, cu atîtea mărturii şi boiari din Curtea Dumi Méli, Domnia Mea am dat şi am întărit acélia părţi, toate de cumpărătură, svintei mănăstiri Săcului, cu tot venitul, ca să [le][2] fie mănăstirei ocină şi moşie, în véci.

Iar dirése de cumpărătură, ce-au avut părintele lui, Ion Roşca vornicul, dzîs-au c-au perit cînd au mărsu canţilériul în Ţara Muntenească, cum au arătat carte de mărturie şi uric de întăritură de la [loc alb][3] voevod. Deci, altul să nu să améstece preste cartea noastră.

Сам господинъ(ъ) вєлѣл[4].

✠ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) хзрмѕ <7145/1636> дєк(ємврїє) гї[5] <13>.

Гаврил Мѣтиш вєл логоф(є)т.

Фочѣ[1] <писал>[6].

După Antonovici, *Doc. comunicate,* p. 14-15.

Orig., hîrtie (31,7 x 19,7 cm), peceţe mijlocie, în ceară roşie, parţial deteriorată. Doc. făcea parte din col. lui Emilgar (Emil Gîrleanu).

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XXVII/7 b (copie din sec. XVIII, cu data de an: 1646 (7155); ibidem, XXXVI/32, nr. 18 a (menţ., cu aceeaşi dată).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/102 (xero., după copie).

ALTE EDIŢII: *Catalog,* II, p. 380, nr. 1939 (rez., după copia de la Arh. St. Bucureşti).

Pentru data de an 1636 (7145) pledează şi faptul că este menţionat ca mare logofăt Gavril Mătiiaş, care în 1646 nu mai deţinea această funcţie.

[1] În text. edit., cu caractere latine.
[2] Parantezele ns.
[3] Menţ. edit.
[4] În text. edit., cu litere latine, urmat, în paranteză, de trad. ("Însuşi domnul a poruncit").
[5] În text. edit., cu litere latine şi cu cifre arabe.
[6] Într. ns.

www.dacoromanica.ro

† Ioan[1] Vasilie voevod, cu mila lui D(u)mn(e)zău, d(o)mnu Ţării Moldovii. Precum au venit înnainte Nostră Nacul, sîn Ene neguţitoriul, de la tîrgul Bîrladului; dat-am Noi lui înnoitură, dintr-a lui drept şi adevărat uric de la Stefan Tomşa voevod, a lui dreaptă ocină şi cumpărătură, ce are tatăl lui, Ene neguţitoriul, un loc pentru vad de moară pre Gîrla Putnii şi o viie[2], în sileşte Vităneştilor, ce acel loc de vad de moar(ă) şi acea viie[2] i-au fost lui cumpărătură de la Dumitru Bălteanul ce-au fost pitar, direptŭ[3] o sută şi 20 de ug(hi), iar lui Dumitru Bălteanul i-au fost cumpărătură de la Tisul, sîn Măricăi, nepot luiTăbălae, strenepot lui Vitan, dintr-a lui drept uric ce are[3] de moşie, de la Bătrînul Stefan voevod. Iar(ă) dup(ă) acéia, încă au mai dat lor 20 şi 5 taler(i) bătuţi, precum i-am dat Noi lui, şi de la Noi, cu tot vinitul.

Şi, dup(ă) acéia, aşijdere i-am dat Noi lui întărire[5] de doî pămînturi, care-s mai sus[4] de vie, ce-au fost lui cumpărătură de la Anghelŭ, sînŭ Lupe, ne<po>[5]t lui Dragoş şi Andruşcă, şi o <b>[5]ucată de pămîntŭ, ce au fost lui cumpărătură de l(a) Precop şi de l(a) Axintie, precum i-am dat Noi lui, şi de la Noi, cu tot venitul.

Şi, dup(ă) acéia, tij i-am dat şi întăritur(ă) Noi lui, deŋtru acel dres[6] de[3] a lui dreptă moşie şi cumpărătur(ă), o parte de moşie, dintru acéia sileşte a Vităneştilor, din a patra parte, a patra, cu vad de moar(ă), ce este pe Gîrla Putnii de Gios; ce acea parte de moşie şi acel vad de moar(ă) i-au fost lui iarăş(i) cumpărătură de la Dumitru Bălteanul bîv pitar, dreptŭ 100 tal(eri) de argint şi cinci boi buni, iar lui Dumitru Bălteanul i-au fost cumpărătură de la toţ(i) nepoţii şi strenepoţii lui Văscan şi Dragotă, feciorii Petrii, şi de l(a) Costachii şi de la fratel(e) lui, Lazar Tărîţ(ă), feciorii lui Struţian ce-au fost staroste.

Şi, dup(ă) acéia, tij[7] i-am dat Noi lui întăritur(ă) de acéia preste-[mare][8]e[9] o vie în sileşte Sirbilor de Sus, ce acea cumpărătură i-au fost tatălui lui, Ene neguţ(i)t(oriul), de l(a) Buceagu şi de l(a) frate-său, Burghéle, feciorii lui Hilip, pentru 50 t(a)l(eri) de argint.

Şi, dup(ă) acéia, tij i-am dat şi Noi întăritură lui, din ispisocul de întăritur(ă), de l(a) Alixandru Iliiaş voevod, o parte de un bătrîn, din frunte[10], de vad de moar(ă), pe Gîrla Putnii de Gios, supt Măgur(ă), ce este cumpărătur(ă) tătîne-său, lui Ene neguţ(i)t(oriul), de l(a) Toma Savii, ot Străoan(i), şi cu fratele[11] lui, feciori[12] lui Alban, şi de la Ionaşcu şi de la frate-său, Berdelin, şi Costin Sirbul, şi Bătiia, şi[13] de l(a) Groza, şi de l(a) Mihăil(ă) şi de l(a) Andronic Şchiopul, drept 20 de taler(i) de argint.

Şi, aşijderea, au cumpărat de la Costantin, sîn Vlădiul, şi de l(a) Marie, nepota Vlădioe, şi de l(a) Grozava Arioneasă, şi altă Marie, fată Simii, şi de l(a) Giurgea, zet Vlădioe, şi Tudora Alexuţoe şi Anuşca, sora ei, şi de la toţi nepoţii şi strenepoţ(ii)[14], o parte de alt bătrîn dintr-acel vad de moar(ă), supt Măgură, pentru 20 tal(eri) de argint.

Şi încă au mai cumpărat parte altui bătrîn, tot dintru acel vad de moară, de la Andronic şi sora lui, Mărica, şi de l(a) Vasilie, sîn Lupul(u)i, şi nepotul lui Lupul, şi de la Ionaşco, sîn Grigorcea, feciorii Trifănésă, şi de l(a) toat(ă) seminţie lor, pentru 20 t(a)l(eri) buni. Pentru aceia, i-am dat Noi lui, şi de la Noi, cu tot venitul.

Şi, dup(ă) acéia, tij au arătat, înnainte Nostră, un zapis de l(a) Podolean şoltuzul, cu 12 pîrgar(i), cu pecete tîrgului Bîrladului, aşa încă scriindŭ, cum au venit înnainte nostră[15] Bocul[16] stegar ot Bătineşt(i), cu sora lui, Catrina, feciorii lui Stan, de a lor bunăvoe, au vîndut a lor dreptă moşie, parte lor, ce să va alege din sileşte Hălmezeştilor, cu vad de moar(ă) şi din cîmpŭ, şi di peste tot. Aceia au vîndut tătîne-său, lui Ene neg(u)ţitor, ot Bîrladŭ, drept 20 ug(hi).

www.dacoromanica.ro

Şi, dup(ă) acéia, încă au arătat înnainte Nostră altŭ zapis de mărturie, de l(a) Precop ce-au fost giudecător[17], ot Bîrlad, şi de l(a) şoltuzul cu 12 pîrgar(i). Aşa scrie încă, cum au venit înnainte nostră[15] Sora, fata Stanii, cu unchiul ei, Turcea, sîn Lupul(ui), şi cu mătuşa ei, Hiica, şi cu fratel(e) ei, Toma, şi au dat toat(ă) parte lor din sileşte Hălmezeştilor, cu loc de vad de moar(ă) din acéia sileşte. Dat-au şi au vîndut lui Ene neguţ(i)t(oriul), pentru 30 ug(hi) de aur, ce au răscumpărat pe Sora, fata Stanii, de la tătar(i), şi, altă neavîndŭ ce da ei pentru acei bani, ce tot ce acea mai sus scrie, au dat toat(ă) parte lor dintru aceiaş(i) sileşte Hălmezeşti, cu vad de moar(ă).

Pentru acéia, tot ce scrie mai sus, parte de moşie, cu vad de moar(ă), i s-au dat şi de la Noi Nacului, feciorul lui Ene neguţitoriului, cu tot venitul, neluat nic(i) de cum, în vec(i).

Şi altul să nu să amestice[3].

† Ѧ(ѣ)т(о) ҳϑр҃мѣ <7145/1636> ѧєк(ємврїѥ) ѣ҃ <15>.

† Şi s-au tălmăcit pe rumînie de pre limba slovenească, la anii ҳϑснѣ <7255/1746>, м(ѣ)с(а)ца сєп(тємврїѝ), ѕ̃ <6> а(ь)н(и), de ieromonahul Amvrosie de la Scîntee.

Acestu suret s-au cetit de mine şi, aflîndu-l drept, m-am iscălit.

Evloghie dascal.

Iunie 20, l(e)t 1766.

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LIV/6.
Traducere.
Ibidem, LIV/117 (copie, din 1786 ianuarie 9, după trad. de Evloghie dascăl).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Fotografii, XXIII/255 a, b (foto.).

---

[1] Pentru Ꙗw ("Io").
[2] "ie", redat prin ѧ.
[3] "e"/ultimul "e", redat prin ѣ.
[4] "su-", scris deasupra rîndului.
[5] Rupt.
[6] "acel dres", scris pe margine, de Evloghie dascăl, în locul cuvintelor "acéia scrisoare", tăiate cu cerneală.
[7] Scris deasupra rîndului.
[8] Tăiat cu aceeaşi cerneală.
[9] "e", redat prin ѣ, iar "p", scris peste un "d" răzuit.
[10] "frunte", scris de Evloghie dascăl deasupra rîndului, în locul cuvîntului "sileşte", din rînd, care a fost tăiat.
[11] Aşa în trad.
[12] Adăugat pe margine.
[13] "şi", repetat la începutul p. următoare.
[14] "şi strenepoţ(ii), scris deasupra rîndului.
[15] "au venit înnainte nostră", probabil reprodus după zapisul menţionat.
[16] "c", scris peste un "g".
[17] Trad. gr., pentru "vornic" (ureadnic ?, namesnic ?) de Bîrlad.

www.dacoromanica.ro

Dec(he)mv(rie) 15.

Un zapis a lui Prăjîn(ă), sîn Androinic, că au vîndut lui Pan(ă) pah(arnic) partea sa din Zărneşti, cu tot venit(u)l, cîtă să va alege.

Arh. St. Iaşi, CCLVIII/49, f. 1 r.
Rez., într-un perilipsis din 1815 martie 10.

Datat după întărirea domnească, din 1636 septembrie 26, a cumpărăturilor lui Pană paharnic din satul Zărneşti, în care cea de faţă nu este menţionată (v. doc. nr. 524), precum şi după celelalte cumpărături, care au urmat (v. *comentariul* doc. nr. 527 din <Cca 1636> octombrie 4).

570 1636 (7145) decembrie 18.

† И<ѡ Бас>[1]лїє воєвод(а), в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Зє<м>[1]ли Ѭ<ѡ>[2]лд<а>[1]вскои. Пишєм сл҃в<га>[2]м на<шим>[2], Дв҃м(итраш>[2]ко Пв҃ш. Dămu-ţi ştire că s-a<u j>[2]eloit, înnaintea Domnii Méli, <s>[1]luga noastră, Mihalcea ş<i>[2] Cozmiţa, frat<e>[2]l(e) <l>[2]ui, pre Arh<i>[3]p de Dănăeşti, dzicîndu că le ţine el ocina şi moş<ia lo>[2]r <di>[2]reaptă, ce au la Sa<calîş>[4]eşti şi la Dzemeşeşti, în cu<r>[2]a[5] Tazlăului.

Dirept acéia, daca vei vedea <cart>[2]ea Domnii M<éle>[2], iar tu să a<i>[6]bi a opri pr<e>[2] Arhip dintr-ace moşii a lor şi <s>[2]ă-i dai dzi, să vie să stea de <faţă>[6], înnaint<ea Dom>[2]nii Méli; şi să aibă a-ş(i) aduce şi diresele de la ci<i>[6] ce-u cumpăr<at>[3]u, să le arăte înnaintea Domnii Méli. Та<к>[2] да знаитє! Инак нє вч(и)нитє!

<Ѯ Їѭс>[2], в(ъ) л(ѣ)т(о) ×з<р>[2]мє <7<1>45/1<6>36> дєк(ємврїє) ѝї <18>.

† Са<м г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл>[2].

Arh. St. Iaşi, CDLXI/53.
Orig., hîrtie (cca 31 x 19 cm), filigran, deteriorat şi şters, restaurat, pecete mijlocie, în chinovar, identică cu cea de la doc. nr. 25.
Ibidem, CDXXVIII/2 (copie, din 1768 iunie 22, de Niculai Ştiucă).
Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/166 (xero.).

---

[1] Şters.
[2] Rupt.
[3] Rupt şi şters.
[4] Şters şi rupt; completat după copie (v. *descr. archeogr.).*
[5] Greşit, pentru "gura".
[6] Omis.

571 1636 (7145) decembrie 20, Iaşi.

† Иѡ Басилїє воєвода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарь Зємли Ѭлдавскои. Ѿж(є) приндѣ прѣд, Нами и прѣд нашими ѭлдавскими болѣри,

www.dacoromanica.ro

великн<ѵ>[1] и малн<ѵ>[1], Tofana, fata lui Ghiorghie Calapod, de nime nevoită, nice asupritä, ce de a sa bunăvoe, de-au vîndut a sa dreaptă ocină şi moşie, den[n] a patra parte den sat den Văscani, ce să înparte în şése părţi, o parte, şi cu vad de moară în Bahlueţu şi cu fînaţ la luncă şi cu tot venitul, ce să va alége partea ei. Acéia o au vîndut boiarinului Domnii Méle credincios, Lupului Prăjescul cliucériul, dreptu 30 de lei de-argintu.

Aşijderea, au venit înnaintea Noastră Păscălina şi cu frate-său, cu Vasilie, feciorii lui Ghiorghie Calapod, de nime nevoiţi, nice asupriţi, ce de a lor bunăvoe, de-au vîndut a lor dreaptă ocină şi moşie, den[n] a patra parte den sat den Văscani, ce să înparte în sés<e>[2] părţi, doao părţi, şi cu vad de moară în Bahlueţu, şi cu fînaţiu la luncă şi cu tot venitul, ce să va alége partea lor. Acéia o a<u>[1] vîndut, aşijderea, boiarinului Domnii Méle, ce mai sus scriem, Lupului Prăjescul clucériul, dreptu 60 de lei de-argintu.

Dece, Domniia Mea, vădzîndu de a lor bunăvoe tocmală tocmindu-să şi făcîndu-li-s(e) plata deplin, am dat şi am întărit şi de la Noi, ca să-i fie lui dreaptă ocină şi moşie, neclătită nice odănăoară, în veci[3]. Инак не бъдет.

V Ис, в(ъ) л(ѣ)то хзрмѣ <7145/1636> дек(емврїе), к <20> д(ьни).

† Сдам г(ос)п(о)д(н)нъ велѣл.

† Гавр<л Мътнаш вел лwгwф(е)т>[4] m. p.

Arh. St. Iaşi, DCLXXXV/32.

Orig., hîrtie (30,7 x 19,7 cm), difolio, lipsă trei pătrimi din f. a doua, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în ceară roşie, deteriorată.

Ibidem, CDXXVIII/57, f. 2 v. (rez. numai cu vălcatul, într-un perilipsis din 1756 (7264) iunie 28).

Inst. de ist. "A. D. Xenopol"-Iaşi, Xerogr. de doc., I/166 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete,* III, nr. 72, p. 111-112 (orig., cu caractere chirilice); Rosetti *Vascani,* p. 52 (rez., numai cu vălcatul, după perilipsisul din 1756); p. 64-65 (rez., numai cu vălcatul, într-o carte de judecată din 1764 (7272) iulie 12).

---

[1] Omis.
[2] Şters şi rupt.
[3] "c" redat prin ѣ.
[4] Sub pecete.

572 1635 (7145) decembrie 24, Iaşi.

Suret de pe on ispisoc a lui Vasîli v(oie)vod, ce[1] întăreşti vînzare Lupului, ficiorul Lialiului şi a Sofronii, pentru parte sa, cîtă să va alegi, din sat din Mălăeşti, de la ţîn(u)t(ul) Fălciiului, ci au vîndut-o Lupului Prăjăscu cluceriu; asămini întăreşti vînzare lui Grigori Mojîlă, din sat din Drăgeşti, pentru on loc di prisacă, la Drăgeşti, în margine Bărbosului, ci au vîndut tot <lui> Lupul Prăjăscu clucer, drept noî galbini, bani buni.

Ив Басълие воєвwда, вwжи(ю) милостию, г(ос)подарє . Земле Мwлдавскwи. Ѡ<ж>[2](є) принде, прѣ<д>[2] Нами и прѣд нашими мwлдавскими волѣри, великн<м>[2]н и маликин[3], Lupul, ficiorul Liahului şi a Sofronii, strenepot Cîrstii, de nimi nevoit, nici asuprit, ce[1] de a lui bunăvoe, di-au vîndut a lui driaptă ocină şi moşîe, ce[1] au avut elu, din uric de la Alexandru v(oie)vod, a triie parte din sat din

www.dacoromanica.ro

Mălăeşti, ce[1] esti în ţîn(u)t(ul) Fălciiului, pre Părăul Săc, parte sa toată, cîtă să va alegi, cu tot venit(ul). Acée o au vîndut boiarinului Domnii Meli credincios, Lupului Prăjăscu cluciariul, drept zăci galbeni, bani buni.

Aşişdire, au venit înnainte Noastră Grigorii Mojîlă, din sat din Drăgeşti, de nimi nevoit, nici asuprit, ce[1] di a lui bunăvoie[4], di-au vîndut a sa driaptă ocină şi moşîe, on loc di prisacă la Drăgeşti, în margine la Bărbosul, boiarinului Domnii Meli, ce[1] mai sus scrie, Lupului Prăjăscu cluceriul, drept noî galbini, bani buni, ca să-ş(i) puie stupii pe acel loc.

Deci, Domnie Mea, văzînd de a lor bunăvoie[4] vînzînd[5] şi făcîndu-li pala[6] diplin, am dat şi am întărit, şi de la Noi, boiarinului nostru, ce[1] mai sus scrie, ca să-i fiie lui driaptă ocină şo moşîe, cu tot vinitul, acel loc di prisacă, neclătită nici odinioară, în veci. Инак не бъдет.

И їїс, в(ъ) лот(о)[7] хзрмѣ <7145/1636> дек(ем)в(рїе) к̄д <24>.

Arh. St. Iaşi, CCXLI/3.
Copie de la înc. sec. XIX.
Ibidem, CCCVI/13, f. 3 v., nr. 8 (menţ.).

---

[1] "e", redat prin ѣ.
[2] Omis
[3] Greşit, pentru малими.
[4] "ie", redat prin а.
[5] Cuvîntul "vînzînd", repetat pe p. următoare.
[6] Greşit, pentru "plata".
[7] Greşit, pentru лѣт(о).

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

A 1635 (7143) aprilie 3.

Zapisul lui Simion Coadă[1], pentru o a trie parti din moşia Grumăzoae.

După Gane, *Ştiri noui*, p. 415, nr. 12.

Rez., într-un "opis de documenturi", "ci avem noi, răzăşii din Grumăzoae şi Plopeni", de la 1841 septembrie 3.

După conţinut, acest act pare identic cu cel din 1648 (7156) mai 1 (v. Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 28, p. 51-52), prin care Simion Codău vinde o treime dintr-un bătrîn din satul Grumăzoaia lui Vasilie Strătulat. Avînd însă în vedere că ele sînt înregistrate separat în perilipsis, precum şi faptul că prezumtivul cumpărător din 1635, Vasilie Strătulat, stăpînea la 1649 (7156) septembrie 12 *(ibidem*, nr. 22, p. 43-44) două părţi în Grumezoaia, este posibil ca ambele zapise să fie valabile.

Observăm, totuşi, că în 1667 sau 1668, cînd Vasile Strătulat i-a dăruit lui Enache Penişoară partea cumpărată de la Simion Codău, actul de mărturie nu aminteşte decît de o treime dintr-un bătrîn şi de un singur zapis. De asemenea, în cadrul neînţelegilor care au izbucnit în sec. XVIII, cu privire la stăpînirea părţilor din moşia Grumezoaia (v. Gane, *op. cit.*, I şi II, *passim)*, zapisul apare tîrziu, la 1805, printre mărturiile neamului Penişoresc şi, tocmai de aceea, nici nu a fost luat în consideraţie la judecată. Mai mult încă, el este menţionat, cu acest prilej, sub vălcatul 7146 <1638>, obiectul tranzacţiei constituindu-l *o pătrime (s. ns.)* "din bătrînu Dieniş"(*ibidem*, II, nr. 30, p. 410-411).

Ca urmare, pînă la apariţia altor informaţii, autenticitatea actului trebuie considerată îndoielnică, iar data, nesigură.

---

[1] În loc de "Codău", cum apare în zapisul din 1648 mai 1 (v. *comentariul).*

www.dacoromanica.ro

I 1635 (7143) iunie.

Suret di la Vasîlii v(oie)v(o)d, din velct 7143 <1635> iunii.

† Иw Басълин в(оє)в(о)д(а), божи милости[в], <г(о)сп(о)д(а)ръ>[1] Зъмле Молдовскиие. Arătăm[2]: au vinit sluga noastră, Tudor ci au fost căp(i)t(a)n în Chilieni, din ţin(u)t(ul) Tutovii, şi dinainte boerilor Domnii Mele, cclor mari şi celor mici, cu uric de o<ci>[1]niie ali sali drepte, di la moşii săi şi di la părinţii săi, şi cu ispisoc de cumpărături. Şi au vinit Tudor căpitanul cu fiică-sa, cu Ioana, înnaintea Domnii Méle şi a tot Sfatul Domnii Meli.

Văzînd Domniia Mea uric şi ispisoc, zapisă de moşii[i]e şi cumpărături, Domniea Mea m-am milostivit şi am făcut acest ispisoc priste toati moş<iil>[2]e cele bătrîne, de moşie, şi priste toate cumpărăturile; li-am dat <lui>[1] Tudor căpitanului şi fiicăi-sa, Ioanii, în veci, din sat din Şăndrcşti, de pre vale Pereschiv(u)lui, din aceasta parte, dintr-un bătrîn, giumătati. Şi, aşijderea, tot pi vale Pereschiv(u)lui, dintru un bătrîn, din a triie parti, giumătate, din sat din Şărpeni. Tij, au cumpărat dintru un bătrîn, din a trie parte, a cince parte, ci au cumpărat tot din Şărpeni. Tij, au cumpărat dintru un bătrîn, a trii[i]a parti [parte], a cincea parte[4], ci au cumpărat di la bătrînul[5], tot din Şărpeni[6]; tij, tot pi acel <pîrîu>[1] Pereschiv, în gios, din sat <din>[1] Mesăni, dintru un bătrîn, a triie parte; tij, pre apa Zăletinului, din sat <din>[1] Horjeştii, din bătrînul[4], a trii[i]a parte; pre aceia [la] vale, din sat din Jărdăneşti, dintru un bătrîn, giumătati, iar mai gios, pre vale, din sat din Scorţeni, ci să va alegi din partea mea[7]; [fără de ei să ţiie][8]; aşîjderea, din sat din Mireni, pi apa Pereschiv(u)lui de mijloc, din fundul despre apus, din a triie parte[6] [parte], giumătatc[6], pi Pereschiv. Tij, <pi apa>[1] Pereschiv(u)<lui>[1] di mijloc, din sat din Chiliiani, din a triia parte, ci au cumpărat-o [ci au] părintele lui, Mihăilă. Tij, pi Pereschiv<ul>[1] cel Mari, din sat din Păcurăreni, au cumpărat parte Leicăi, din satu, din a şaptea parte[6], însă partea [partca] bătrînă, partea Leicăi, tij pi acel Pereschiv, mai gios. Tij, au mai cumpărat din sat din Stănuieşti partea lui Foniţi, a patra partc. Tij, au mai cumpărat partea di acolo, di la acel Ion Bîrlatu tătariul[ui], din a patra parti, giumătatie. Tij ot tam, au mai cumpărat, dinaintea[9] lui Burlan, din a patra parte[6], a triia parte.

Acesti moşii şi cumpărături li-au dat dar fiicăi sali, Ioanii, dinaintca Domnii Mcle şi a tot Sfatul Domnii Mele, ca să-i fii ei drcpte[6] occne şi moşii, ncrăşuite şi neclătite, în veci, lor[10] şi ficiorilor săi[10], şi nepoţilor săi[10] şi strănepoţilor, în veci.

Aşîjdere, [însă cumpărături], au cumpărat aceste[11] parte[6] din Cernuieşti di la moşii săi, nepotul[12] Petrii, [la acestea s-au greşit cei ci au scris mai gios][13] tij să <fie>[1] ei dreptă ocină şi moşii[i]e, în veci.

Am dat dinaintea boerilor Domnii Mele credincioşi пєрєд Гиwргии[14] Кашотъ, и пєрєд Савин вєл бан[15] сън Долни Зъмлєѫ, и род[16] Шолдан, и Дропи[17], и

www.dacoromanica.ro

Одал[18], и пред Павел[19] ворн(и)к и пред нашим нан добрии лалмери[20], пиши слъги[21] и ...[22].

хзрмг <7143/1635> їѳнїѥ.

Această copiie am scris-o şi am poslăduit-o, din cuvînt în cuvînt, şi, fiind asămene de pe cel adivărat, am iscălit.

Grigori Lăudat(a)t <m. p.>.

Arh. St. Iaşi, CDX/3.
Copie, de la înc. sec. XIX.

Fals, după formular (*dispoziţie* dublă: înainte de *naraţie*: confirmarea cumpărăturilor, iar după ea: întărirea danici; întărire domnească făcută *înaintea* (subl. ns.) boierilor, cînd normal ar fi fost să se invoce *credinţa* lor), conţinut (în dreptul moldovenesc, fiicele nu aveau nevoie de dotă, recunoscîndu-li-se, ca şi fiilor, accesul la moştenire; cumpărăturile nu sînt susţinute de acte probatorii; sfatul domnesc, parţial greşit), şi identitatea arhivistică (copie după copie, după orig. rom. sau după orig. slav., cum pare, uneori, să sugereze textul ?). În plus, prezenţa termenului "ban", indicînd dregătoria (v. Grigoraş, *Instituţii*, p. 277-278), şi a unui vornic Pavel (v. n. 19) atestă realităţi mai tîrzii, din sec. XVIII.

---

[1] Omis.

[2] În orig., probabil: вже (iată).

[3] Rupt.

[4] Text incomplet; în orig a putut fi: "din a triia parti, a cincea parte", sau "a triia parti din a cincea parte".

[5] Probabil greşit, pentru "dintr-un bătrîn".

[6] Întreaga propoziţie pare a fi o reluare a celei precedente.

[7] Pronume potrivit unui zapis de vînzare, şi nu unui ispisoc domnesc.

[8] Expresie neinteligibilă, putînd fi raportată atît la textul precedent: beneficiarii "să ţie" "ci să va alegi din partea" lui Tudor, cît şi la cel care urmează: "ci să ţie, aşişderea" şi partea din Mireni.

[9] În orig. slav., probabil: отъ часть (din partea), expresie citită greşit: отъ прѣдъ (dinaintea).

[10] Greşit, în loc de "ci".

[11] Greşit, pentru "altă", aşa cum cere contextul ?

[12] Greşit, pentru "moşul său, nepotul" sau pentru "moşii săi, nepoţii" ?

[13] Probabil precizarea copistului, avînd în vedere adăugarea, după *dispoziţie* (!), a încă unei cumpărături.

[14] Greşit, pentru Пътрашко (Pătraşco).

[15] Termen impropriu perioadei şi de natură să indice momentul mistificării: sec. XVIII (v. *comentariul)*.

[16] Greşit, pentru пѣред (înainte), ca mai sus.

[17] Greşit, pentru дворник (vornic) ?

[18] Greşit, pentru Чогол̀ъ (Ciogolea) ?

[19] Pavel Albotă, vornic de Poartă între 1641 şi 1650, sau Pavel Ciocîrlan, mare vornic de Ţara de Sus, între 1700 şi 1703 (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 338 şi 374-375) - ceea ce ar constitui un indiciu al momentului mistificării -?

[20] Probabil, greşit, în loc de болъри (boieri).

[21] În orig., probabil: инших слъги <господарских> (alte slugi <domneşti>).

[22] Loc alb în copie.

www.dacoromanica.ro

"...

mărturie din 7145 <1636> noiembrie 28, tot dintr-o zi cu mărt(u)rie, ce-au dat măn(ă)stirii[1] Neniul vor(nic) de Poartă, cu întocma cuprindere, dar pe mărtorie aceasta giudecata nici un temeiu n-au putut să pue, căci, osăbit că domnul Vasile v(oie)vod cu giudecata li-au aneresit, cum dovedesc cărţile Domnii Sale, ce sînt arătate din partea mă(nă)stirii[1], dar iei au stricat-o, ştergînd vro trei rînduri dintr-însa, adăogînd însuşi cu slovă streină şi numele satului Ciutureştii, şi, mai vîrtos, că în dosul aceştii mărtorii au mai scris iei, ca din parte acelui Neniul vor(nic), puind veletul cu un an în urmă, care alăturîndu-s(e) cu acea adev(ă)rată iscălitură a Neniului, nici într-un chip nu s-au potrivit, ce aceasta au făcut-o ei, vorbitoare de părţ(i) a mă(nă)st(i)rii[1], cu chip ca să poată zice că şi ei ar fi fost rămaşi amestecaţi cu părţi în Băiceni şi în Cărăuleşti".

Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDCXII/10, coloana dreaptă, nr. 3. Menţ., într-o anaf. din 1804.

După cum rezultă din comentariul în legătură cu menţiunea, doc. prezentat la judecată era un fals.

[1] Este vorba de M-rea Sf. Sava, din Iaşi (v. doc. nr. 556).

www.dacoromanica.ro

INDICE DE NUME PROPRII

ABREVIERI*, SIMBOLURI, LĂMURIRI

c.	= comun
c.s.	= comună suburbană
l.c.	= localitate componentă
m.	= municipiu
or.	= oraş
r.	= raion
reg.	= regiune
top.	= toponim
ţ.	= ţinut
*	= indică aşezări dispărute
( )	= prezintă variantele cuvîntului titlu
(?)	= exprimă îndoiala editorilor
(*menţ.*)	= atenţionează asupra încadrării cronologice anterioare datei doc. a cuvîntului situaţiei tratate.
< >	= cuprind completările sau identificările editorilor.
<milesimul>	= precizează data consemnării termenului/acţiunii cînd aceasta s-a produs.
~	= repetă vocea de bază
/	= *semnifică* alternanţa (fonetică sau terminologică).

*
* *

Indicii înglobează atît informaţia documentară directă, cît şi cea adiţională; din descrierea arheografică, note sau comentarii.

Indicele de materii a fost corelat cu cel de nume proprii, astfel încît depistarea informaţiei de referinţă să se poată face cu maximum de rapiditate.

La omonime, indexarea a avut în vedere al doilea element definitoriu, iar variantele au fost ordonate alfabetic.

Vocile indicînd persoane atestate pînă spre mijlocul sec. al XIX-lea au fost ordonate alfabetic în funcţie de numele de botez, iar apoi, după numele de familie.

Cînd trimiterile au urmat unele după altele ele s-au unificat.

La *Indicele de nume proprii,* ordinea: nume de botez-nume de familie, s-a inversat în situaţiile moderne (sec. XIX-XX).

Trimiterile s-au făcut la numărul documentului.

---

* Pentru alte abrevieri, v. lista iniţială

www.dacoromanica.ro

...

...; martor hotarnic la Bîrzăşti 56.
..., <din Botoşani>; martor 486.
..., fiica Anii, nepoata lui Tocsabă, soţia lui Costantin; se judecă cu Gheorghii Roşca vistiernic pentru o parte din Ţibăneşti şi pierde 523.
..., fiul Anisiei, nepotul lui Zaharia; partea lui ~, din s. Balomireşti şi Hoiseşti, vîndută de Zaharia 389.
..., fiul lui Condrea 481.
..., fiul lui Dragoş, din Cetnicăuţi, frate cu Iurăşcul, cu Nechifor ş. a.; vinde părţi din Cetnicăuţi 206.
..., fiul lui Penteleiu 325.
..., fost armaş; martor hotarnic la Bîrzăşti 56.
..., ieromonah, egumen al m-rii Solca; dă mărturie pentru satul Iubăneşti şi o parte din Licina 122.
..., mare logofăt; autentifică act (1817) 180.
..., mama Candachiei 421.
...; medelnicer; partea lui ~, din s. Dragomireşti, vîndută 566.
..., pîrcălab de Cetatea Nouă; în sfat 93.
..., sora lui Banteş 206.
..., strămoş al lui Pîntea fost şetrar; uric de moştenire de la Ştefan voievod "cel Bătrîn" 54.
..., ţigancă, soţia lui Macovei, mama lui Bejan şi a lui Mafteiu; dăruită de Miron Barnovschi voievod lui Ionaşco Cehan fost mare vornic (menţ.) şi întărită 54.
...; vecin din Onut, vîndut 30.
..., voievod, domn al Moldovei; "dires" de cumpărătură dat lui Bălan Haţimirschi (menţ.) 219.
..., voievod, domn al Moldovei; uric de la ~, pentru părţi de ocină din s. Geréni 567.
..., vornic, tatăl Nastasiei 566.

A

A..., fiica lui Braia 277.
Aaron, v. <Petru> ~.
Acsana, fiica lui Groza, nepoata lui Bantăş; partea ei din Brătăşeni, vîndută 240.
Acsana, v. şi Axana.
Acsenie, fiul lui Petrea, fratele lui Anton, Andronic ş. a. vinde parte din Răchitiş (menţ.) 369.
Acsinia, -e, v. şi Acsînie, Axenia, Axinia.
Acsinie, fiica lui Broştoc, soţia lui Andrei; dăruieşte vad de moară <de la Găgeşti> 301.
Acsiniia (Acsînie, Ocsinie) fiica Ilenei, sora popii Isac şi al lui Ostahi; primeşte în schimb un loc de fînaţ la Şchei 250 A-B, 407.
Acsiniia, fiica Tudorii, nepoata lui Purcel postelnic; vinde părţi din Dudeşti 67.
Acsintie (gr.: Alsintie 295), din Furniceni; vinde un pămînt din Turtureşti 259, 295.
Acsintie, v. şi Axintie.
Adam, v. Iuraşcu ~.
<Adjud>, oraş, v. Agiud, tîrg.
Adormirea Maicii Domnului, hram al m-rii Homor 468;
v. şi Homor, m-re.
Aftenie, v. Iftinie.
Aftimiia, fiica Nastasiei, mama Măriei 154.
Aftimiia, nepoata lui Ionaşco; partea ei din Dănceni, vîndută (menţ) 273.
Agafia, fiica lui Andreian, sora lui Marco; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Agafia, mama lui Sava, Ştefan ş. a. 180.
Agafia, fiica lui Duma, soră cu Gliga, Mărica şi Stanca, mama Todosiei 315.
<Agafia> Boac, soţia lui Toader Boul vistiernic, soacra lui Neculachie <Ralli>; se judecă pentru o parte din Nesporeşti şi cîştigă (menţ.) 178.
Agafiia, fiica lui Toader armaş, mama lui Toader; dă, pentru plata capului, parte din Orbic 147.
Agafiia, sora lui Drăgan; vinde pămînturi din Oncéni 174.
Agafiia, ţigancă, fiica lui Ursul, soţia lui Buţurcă; întărită lui Isac Stîrcea 10.
Agafiţa, fiica lui Ghiorghie Albotă, soţia lui Ionaşco <din Sinihău>; vinde parte din Corlăteni 31, 61.
Agaftia, fiica lui Toader pîrcălab, mama Irinei 293, 294.
Agafton, egumen al m-rii Rîşca 298, 299, 315; cumpără un iaz şi-l dăruieşte m-rii Rîşca 298; dă mărturie pentru un heleşteu 299; schimbă şi vinde sate 315, 395.
Agahia, fiica lui Hérţeş, nepoata lui Turlui 69.
Agahia, fiica Ilenei, nepoata lui Liciul; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Agahia, mama lui Zaharie 85.
Agahia Şuverdeneasa, mama lui Cornea 389.
Agahie, tatăl lui Toader, al Gaftei ş. a. 69.
Agahiia, ţigancă; întărită lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Agahiia, ţigancă, fiica lui Bodin; întărită lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.

www.dacoromanica.ro

Agapia; poienile Agapici, în hotarul s. Torceşti 281.
Agapia (Agapia Veche 91, Agapiia), m-re, <ţ. Neamţ; în s. Agapia, c. ~, j. Neamţ>; hram: Sf. arhanghel Mihail 12, 91;
ieromonah de la ~ (1783) 91;
primeşte danie, se judecă şi împarte cu Nacul Brut averea lui <Maxim> Popovici 11, 12; se judecă pentru vad de moară şi loc de prisacă la gura Bahluiului şi cîştigă 91; se judecă cu tîrgoveţii din Fălciu pentru loc cu bălţi de peşte şi cîştigă 248;
pecetea ei 11, 12.
Agarra, ţigancă, sora lui Larion Babeţ, a Vîrnavei ş. a.; dată, în schimb, de Savin Prăjescul lui Pătraşco Başotă 329.
Agăriceşti, neam; scrisorile ~ lor (1754) 247.
Agere, v. Dumitru ~.
Agiud (gr.: Ajut 109), tîrg; <or. Adjud, j. Vrancea>; şoltuz (voit) şi pîrgari din ~, dau mărturie 109, 110.
Alba, baltă de peşte în Măicani; întărită lui Ionaşco Cehan <fost mare> vornic 54.
Alba, mama lui Ciudin şi a lui Ioniţă 129.
Alba, soţia lui Drăgan Şepteş, mama Chelsiei 93.
Alban, tatăl lui Toma Savii 568.
Albeşti, sat, pe Stemnic, <ţ. Vaslui; c. Deleşti, j. Vaslui>; martori din ~ 56, 361.
<Albeşti, sat, c. Brăceşti, j. Iaşi>; sat înglobat în ~, v. Scorţeşti.
Albici, v. Ion ~.
Albotă, rudă cu Andrei, Hîrbor ş. a.; vinde s. Dimăceni (menţ.) 544; se judecă pentru el şi pierde 307.
Albotă, tatăl Mariicăi, socrul lui Gheorghie Prébiciu 442.
Albotă, v. şi Gheorghie ~, Gheorghiţă <~>, Pătraşco ~, Petru ~.
*Alboteşti, sat, la gura Sărăţii, ţ. Tigheci; <în Republica Moldova, r. Leova>; loc din ~, dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava (menţ.) şi întărit 76.
Albotești, sat <ţ. Bacău; înglobat în or. Moineşti, j. Bacău>[1]; martor din ~ 327.
Alboteştii, neamul lui Petru Albotă 94.
Albu, v. Andriaş ~.
Albul, din Obîrşie, fiul lui Lupu; martor 538.
Albul, fiul Măricăi, nepotul lui Drujinca, fratele lui Dumitru; vinde parte din Piciorogani (menţ.) 161.
Albul, tatăl lui Neculai; se judecă cu Tăutul logofăt pentru s. Dămileni şi pierde 267.
Albulŭ, din Turbureşti; martor la o danie 496.
Aldeşti, sat, <ţ. Neamţ; contopit cu Cîrligi, c. Filipeşti, j. Bacău>; slugă domnească din ~ primeşte poruncă 557.
Alecsa; martor la o hotărnicire din Băsăşti şi Edumireşti 327.
Alecsa, fiul lui Dumitru Hudici, frate cu Gherman ş. a.; se judecă şi primeşte întărire pentru o parte din Dragomireşti 277.
Alecsa (Alexa), fiul Giurgioaiei; partea lui din Prigorceni, vîndută 173, 177.
Alecsa, popă, soţul Palaghiei, ginerele lui Simion Barză; primeşte întărire pentru Mihăileşti şi pentru părţi din Horgeşti şi Brăneşti 502.
Alecsa, v. şi Alexa.
Alecsandra, fiica Varvarei, sora lui Ionaşco şi a Părăscăi; vinde parte din Macicăuţi 193.
Alecsandra, Alecsandru, v. şi Alexandra, Alexandru.
Alecu Greceanu, agă; autentifică copie (1814) 206.
Alexa; martor la o vînzare din Băloşeni 155.
Alexa, fiul Buscăi, frate cu Dumitru; se judecă pentru o parte din Futeşti, numită Boteşti, şi pierde 479.
Alexa, fiul lui Maftei Căras, nepotul lui Nicoară; vinde parte din Grădeşti şi Strîmba (menţ.) 366.
Alexa, fiul Măricăi Mătiiasa, nepotul lui Andronic; vinde parte din Todereşti (menţ.) 93.
Alexa <Mustaţă (?)>, fost <mare> stolnic; parte din Scobinţăni, răscumpărată de la ~ (menţ.) 389.
Alexa Măniiacul; partea lui din Prigorceni, vîndută 173, 177.
Alexa, v. şi Alecsa.
Alexandra, fiica Anghelinei Foteasa, soră cu Măria; se judecă pentru o casă din Iaşi şi pierde 536.
Alexandra, fiica lui Condrea, nepoata lui Ilie; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Alexandra, fiica lui Gavril Tihul, soţia lui Simion; vinde parte din Prigorceni 444, 445.
Alexandra, fiica lui Ion Andreica, nepoata lui Faur; vinde o parte din Romăneşti 530.
Alexandra, fiica Măricuţei Cernătoaia, nepoata lui Cîrstea Ghenovici mare vornic; împarte, cu rudele, averea bunicului şi primeşte întărire pentru s. Movileni, o treime din Dumeşti ş. a. 321, 350.

[1] V. şi Stoica, Observaţii: Trotuş, p.898.

www.dacoromanica.ro

Alc|c|xandra, fiica lui Zaharia, sora lui Ionaşco, a Dochiţei ş. a.; vinde parte din Pungeşti 287.
Alexandra, v. şi Alecsandra.
Alexandru (Alecsandru), diac; scrie acte 178, 355;
cumpără şi primeşte întărire pentru parte din Mihăeşti 37.
Alexandru Anastasă, serdar; deţinător al actului orig. pentru Mihăilăşăni şi Lopatinţi (1809) 352.
Alexandru <cel Bun> (Bunul, cel Bătrîn, Bătrînul) voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 352, 357.
Alexandru <Coconul> (Radul) voievod, domn al Moldovei, fiul lui Radu Mihnea voievod; danii făcute de ~ 144, 201, 202, 278;
acte de la ~ 295, 389.
Alexandru (Alecsandru, Alixandru, gr.: Gaşpar 77) Iliaş (Ilieş, Iliiaş) voievod, domn al Moldovei, fiul lui Iliaş voievod; hotărnicire în vremea lui ~ 493; judecată înaintea lui 304, 305; danii făcute de ~ 55, 69, 77, 219;
acte de la ~ 10, 54, 60, 64, 68, 69, 73, 78, 85, 93, 101, 178, 190, 199, 228, 252, 289, 291, 315, 318, 327, 354, 366, 389(2), 399, 549, 554, 568, 572;
<sec. XVIII>: gr. Iliaş Alexandru 232.
Alexandru <Lăpuşneanu> (cel Bătrîn) voievod; domn al Moldovei, tatăl lui Bogdan voievod 451;
acte de la ~ 64, 72, 272, 389, 556.
<Alexandru Vlahuţă>, sat, v. Pătrăşcani.
Alexandru, v. şi Alecsandru, Alixandru.
Alexeşti (Alexăşti), sat, ţ. Vaslui; <c. Ipatele, j. Iaşi>; parte din ~, vîndută de Erina monaliia lui Lupul Prăjescul clucer 293, 294,.
Alexuţoc, v. Tudora ~.
Alixandru (Alexăndrel), voievod, fiul lui Ştefan <cel Mare> voievod; stîlpeşte hotarul unui sat (menţ.) 261.
Alixandru, v. şi Alexandru.
Alsintie, gr. pentru Acsintie 295;
v. Acsintie.
Alvanitul, v. Vasile voievod ~;
v. şi Avăr.
Ambrohie, din Brădeani; martor la o danie 137.
Ambros, vătăman, din Cajva; martor hotarnic 381.
Amvrosie, ieromonah, de la Scînteia; traducere act (1746) 568.
Ana (Anna), fiica lui Dumitru Purcel, sora Annesiei şi a Nastasiei; vinde parte din Codăeşti 116, 417.
Ana (Anna), fiica lui Machedon, soră cu Procopie; vinde părţi din selişlea Ostăpşeşti (menţ.) 85.
Ana, fiica Mărinei, nepoata lui Radul; vinde parte din Ungurași 404.
Ana, fiica Nastasiei, mama lui Ionaşco 64.
Ana, fiica popii Anton şi a Măricăi; primeşte, în schimb, un loc de finaţ la Şchei 250 A-B, 407.
Ana, (gr.: Ileana 235) fiica lui Simion Pilipovschi şi a Măricăi, sora lui Vasilie, Ionaşco ş. a.; dă, pentru plata capului fraţilor săi, jumătate din Şerbiceni 143, 235.
Ana (Anna), fiica lui Tocsabă, nepoata lui Băloş; primeşte, în schimb, o parte din Ţîbăneşti, pe care o vinde 214, 389, 523.
Ana, fiica Vasuschii, nepoata lui Luca Pojar; vinde parte din Ţîbăneşti (menţ.) 214.
Ana, mama lui Iachim, Toader ş. a. 93.
Ana, nepoata lui Ştefan sau a lui Coifeş, rudă cu Vasilie Roşca ş. a.; se judecă şi pierde o parte dintr-un heleşteu de la Nemerniceni 541.
Ana Ghingoac, fiica Măricăi Uscătoac, sora lui Gligorce, a Severinei ş. a.; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.
Ana, v. şi Anna.
Anasia (Nasii), fiica Schivei, nepoata lui Cîrstea <Ghenovici fost mare> vornic; moşteneşte, prin împărţire, s. Blîndăreşti, Săcătura ş. a. 350.
Anasia, v. şi Anăseea, Anesia, Anesiia, Anisia, Annesiia.
Anastasă, v. Alexandru ~.
Anastasia (Nastasia), fiica lui Gliga Hrincovici, mama lui Ionaşco şi a Măricăi 166, 167.
Anastasie, călugăr, de la m-rea Sucevița; vinde vii la Cotnari (menţ.) 291.
Anastasie, ieromonah, egumen al m-rii Slatina; dă mărturie 501.
Anastasie, gr. pentru Tănăsie 310.
A(nastasie) Başotă, logofăt; condică cu doc. moşiilor lui ~ (sec. XIX) 354.
Anastasius, v. Johann ~ Manovarda.
Anatodie, pîrîu, <ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Bisericani 68.
Anăseea, soră cu Mihăilă; vinde ogoare din Băloşeşti 318.
Anăseea, v. şi Anasia, Anesia, Anesiia, Anisia, Annesiia.
Ancăş, v. Ion ~.

www.dacoromanica.ro

Andonesc; neamul ~ 49.
Andonie, din Grozeşti; martor hotarnic 476.
Andonie (Andon), [gr.: Dănîlian 250 B], din Hăsnăşeani; martor 250 A-B.
Andonie, din Mădîrjeci; martor hotarnic 201.
Andonie, din Toporăşti; se judecă pentru un loc de prisacă din Toporăşti şi pierde 99.
Andonie, fiul lui Zemeş, strănepotul lui Dumitru Budura; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Andonie (Andonii), fratele lui Vasile Croitorul; vinde răzoare din Onceni 175.
Andonie, popă, din Bescricani, martor la o danie, sig. 254.
Andrei; partea lui din Mileşti, alcasă 409.
Andrei, din Odobeşti; vinde "pămînturi" din Odobeşti 508.
Andrei, din Sîrbi; martor la o vînzare 558.
Andrei, fiul lui Fîrtat, tatăl lui Lupul şi al Ţigancei 244.
Andrei, fiul lui Ilca, fratele lui Ionaşco, Marco ş. a.; martor hotarnic 135; primeşte întărire pentru s. Cetereni 398.
Andrei (Andreiu), fiul Măricăi, nepotul Nastasiei şi al Anei; vinde parte din Onceşti 64.
Andrei (Andrii), fratele lui Moţoc; vinde s. Dimăceni (menţ.) 544; se judecă pentru acelaşi sat şi pierde 307.
Andrei, fratele lui Ursu, al Antimiei ş. a.; vinde părţi din Băloşeni 155.
Andrei, ginerele lui Gligorie Pobircu; vinde parte din Glodeni 318.
Andrei, gr. pentru Ardare 206.
Andrei, fost iuzbaşă; copie act (1780) 534.
Andrei, popă, duhovnic şi executor testamentar al lui Trifan 53.
Andrei (Andreiu), ţigan; întărit episcopului de Roman 489.
Andrei (Andreiu) Chiorul, fost armaş, fiul lui Ilie şetrar şi al Irinei; cumpără şi apoi vinde părţi din s. Hoteşti (menţ.) 85.
Andrei <Corcodel ?>, hatman; primeşte danie şi apoi dăruieşte un loc din hotarul s. Podoleni (menţ.) 368, 475, 481.
Andrei Daşchevici; copie acte (sec. XVIII) 233 A-B, 463.
Andrei Grebince, fiul lui Gavrilaş Gribince, nepotul Magdei; vinde jumătate din seliştile Drăjăşti şi Greci (menţ.) 394.
Andrei Ivaşcu; adevereşte copia unui "ispisoc sîrbesc" (sec. XIX) 472.
Andrei Măcău, <din Brătila>; martor la stabilirea unei stăpîniri 126.
Andrei (Andreiu) Murguleţ, frate cu Eremia, Ştefan şi Ipatie; primeşte întărire pentru s. Todereşti 397; martor la o vînzare din Cernacău 363 şi Ternauca 460.
Andrei <Sabii>, căpitan, tălmaci; traduce acte (1794) 77, 228.
Andrei Terţipa (Munţaga, Tunţiga), soţul Anei, ginerele lui Petrica; partea sa din Cetnicăuţi, vîndută 206.
Andrei (Îndreiu) Turcul; dă mărturie pentru parte din Coşeşti 145, 146.
Andrei, v. şi Andreiu, Andrii, Îndreiu.
Andreian, tatăl lui Marco şi al Agahiei 69.
Andreian, ţigan; întărit m-rii <Aroneanu> 288.
Andreica; martor la o vînzare din Codăeşti 116.
Andreica, din Ciohoreni; martor 401.
Andreica, fiul lui Isaico, nepotul Maruşcăi, tatăl lui Zahariia 389.
Andreica, popă, din Vereşeni; dă mărturie 37.
Andreica, soţul Nedelei, tatăl lui Chirilă; cumpără parte din Băseşti (menţ.) 272.
Andreica, vărul lui Ion; vînzător din Hriţcani 155.
Andreică, vecin din Oglindeşti; întărit lui Tănasie fost vornic 430.
Andreica, v. şi Ion ~.
Andreiu, fiul lui Baciul, fratele lui Galirie; vinde parte din Văscani 64.
Andreiu, fiul lui Evghenie şi al Ionei, soţul Acsiniei, v. Avram, călugăr.
Andreiu, fiul Tudorei, fratele popii Ionaşco; înapoiază un ţigan 329.
Andreiu, vornic de Botoşani; martor 12.
Andreiu <Condrea>, fratele Solomiei; vinde parte din Hotceşti (menţ.) 85.
Andreiu, v. şi Andrei, Andrii, Îndreiu.
Andriaş Albu, martor la o vînzare din Voicuţi 564.
Andrieş; martor la împărţirea s. Rădăuţi 241.
Andrieşu, şoltuz de Bîrlad; dă mărturie pentru ocini şi plata unei amenzi 249.
Andrii, v. şi Andrei, Andreiu, Îndreiu.
Andriian, tatăl lui Vasîle 277.
Andronic; jirebia lui din s. Nemerniceni, alcasă 465.
Andronic, "bătrînul", <din Botoşani>; dă mărturie într-o pricină 484.
Andronic, din Bogdăneşti; martor 284.
Andronic, din Grozeşti; martor hotarnic 476.
Andronic, din Vîrîţi; martor hotarnic 2 A-B.
Andronic, fiul lui Drăgan, nepotul lui Dragoş; vinde parte din Lieşti (menţ.) 315.
Andronic, fiul lui Petrea, fratele lui Anton, Arsenie ş. a.; vinde parte din Răchitiş (menţ.) 369.

www.dacoromanica.ro

Andronic (Androinic), fiul lui Tîmpa pîrcălab, tatăl lui Dumitraşco diac 210; pomenire făcută de ~ 165.
Andronic, fiul lui Varnav, fratele lui Miftodie şi al lui Ionaşco; dăruieşte loc de la prisacă la Răchitoasa 366.
Andronic, fiul lui Vasilie din Volcineţi, nepotul lui Bilava; vinde parte din Sencheuţi 211.
Andronic, fratele Măricăi; vinde parte din vad de moară sub Măgură 568.
Andronic, popă; cumpără părţi din Părtănoşi 176.
Andronic (Andrunic), popă din Obîrşie; martor 555.
Andronic, tatăl (?) Cîrstinei, bunicul lui Arpentie, Tănasie ş. a. 93.
Andronic, tatăl Măricăi Mătiiasa, bunicul lui Alexa, Ghervasie ş. a. 93.
Andronic, tatăl lui Toader 318.
Andronic a Vătăguţului; vinde parte din Dragomireşti 566.
Andronic Badiul, fiul lui Badiul, fratele lui Dumitaşcu şi al lui Sturza; cedează jumătate din s. Rădăuţi, cu vecini 241.
Andronic Balş; copie act (1785) 184.
Andronic Bogdan, căpitan, soţul Irinei; vinde vie şi pivniţă de piatră la Cotnari (menţ.) 1.
Andronic Buzdug, din Selevestri; martor 555.
Andronic Corcul, vecin din Zărneşti; întărit lui Pană fost paharnic 551.
Andronic Donici, agă; autentifică copie (1814) 206.
Andronic Huia, ţigan; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Andronic Şchiopul, vinde parte de bătrîn şi vad de moară pe Gîrla Putnei (menţ.) 568.
Andronichi Grosul, răzeş din Drăgăneşti; se judecă pentru o parte de sat şi pierde 543.
Andruşcă, bunicul lui Anghelu 568.
Anesia (Annesia), mama lui Costin, a Muşei, ş. a. 165, 210.
Anesia, mama lui Iuraşco, soara lui Bechea fost pîrcălab 537.
Anesiia (Anesie, Annesia), fiica lui Dumitru Purcel, nepoata lui Purcel postelnic; vinde părţi din Vilneşti 342, 343, Părîşeni 415 şi Codăeşti (menţ.) 417.
Annesia, v. şi Anasia, Anăseea, Anesia, Anisia, Annesiia.
Anfilofie, <din Miroslăveşti>; martor 11.
Anghel, fratele lui lui Ştefan; cumpără parte din Grădinari 71.
Anghel, v. şi Anghelu;
<Angheleşti, sat, c. Ruginesti, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Budca.
Anghelina, fiica Anei, nepoata lui Bulaşco; vinde parte din Todereşti (menţ.) 93.
Anghelina, fiica lui Bratu vătaf; vinde un vad de moară pe Gîrla Putnei (menţ.) 302.
Anghelina, fiica Cîrstînei, sora lui Ionaşco Arbure şi a Mariei; moşteneşte parte din Corlăteni şi Godineşti 95.
Anghelina, fiica lui Frate vătaf; vinde vad de moară la Găgeşti (menţ.) 138.
Anghelina, fiica lui Fraţian, mama lui Ghiorghie Borodaci 564.
Anghelina, fiica lui Gavrilaş Gribince, nepoata Magdei; vinde jumătate din seliştile Drăjăşti şi Greci 394.
Anghelina, fiica lui Ion Ancăş, sora lui Ursul; vinde părţi din seliştea Bircesti (Ostăpşeşti) 85.
Anghelina, fiica lui Ionaşco din Tomeşti, nepoata Măricăi Românească, soră cu Gligorcea, cu Vasilie şi cu Nastasiia; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Anghelina, fiica Măricăi, mama lui Gligorie; dă parte din Bogdăneşti, pentru plata capului fiului ei 70.
Anghelina, fiica Măricăi Uscătoaia, sora lui Gligoce, a Severinei ş. a.; vinde parte din Scînteia 84.
Anghelina (Anghilena), fiica lui Mihai, soţia lui Curu, sora lui Enachi şi a Părascăi; vinde vie din Iaşi 403.
Anghelina, fiica lui Sămionu Codău; dăruieşte un loc de casă 496.
Anghelina, fiica lui Toader, soţia lui Toader Capşea pitărel; vinde parte din Băluşeşti (menţ.) 315.
Anghelina, fiica Tomascăi, nepoata lui Turlui; vinde parte din Tomeşti 69.
Anghelina, fiica lui Zaharia, sora lui Ionaşco, a Dochiţei ş. a; vinde parte din Pungeşti 287.
Anghelina, mama Antimiei Pătrăşcioae 452.
Anghelina, mama lui Ghiorghie Borodaci 564.
Anghelina, mama lui Gligore, nepoata lui Dumitru 389.
Anghelina, soţia lui Nechita; vinde loc de casă din Săoani 64.
Anghelina, soţia lui Toader Başotă, mama lui Gheorghie, a Maricăi ş. a.; părţile sale din Boteşti, Mogoşeşti, ş. a., împărţite între urmaşi 427.
Anghelina (Anghelinoaia) Bărboae, mama Nastasiei şi a Greacăi 271.
Anghelina Fotcasa, mama Alexandrei şi a Măriei, sora Palagăi; se judecă pentru o casă din Iaşi şi pierde 536.

www.dacoromanica.ro

Anghelina Şeptelicioc, mama lui Gheorghie şi a popii Strătulat 418.
Anghelina (Anghilina) Vasilioaia, fiica lui Cîrstea Ghenovici fost <mare> vornic, mama lui Crăciun, Dumitraşcu ş. a.; se judecă pentru s. Dimăceni şi cîştigă 307; moşteneşte, prin împărţire, s. Bujoreni, Negoeşti ş. a. 321, 350.
Anghelŭ, fiul lui Lupe, nepotul lui Dragoş; vinde pămînturi din Vităneşti 568.
Anghelŭ, v. şi Anghel.
Anghenia, ţigancă, fiica lui Bodin; întărită lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Anghilen(a), Anghilina, v. Anghelina.
Anisia, fiica lui Andreica, sora lui Zaharia 389.
Anisia, fiica Buhloaei şi a lui Văruş; carte de apărare pentru ocina sa din Micleşti 467.
Anisia, fiica lui Mihăilă Moinescul; vinde parte din Orbic, cumpărată pentru ea 147.
Anisia, nepoata lui Ionaşco; partea ei din Dănceni, vîndută 273.
Anisia Purceloae, mama Tudorei 54.
Anisie, fiica lui Condrea, nepoata lui Ilie; vinde seliştea Petreşti 84.
Anisie, rudă cu Drăgan, Tiron Căuia ş. a.; vinde parte din Şepeleuţi (menţ.) 504.
Anisia, Anisie, Anissia, v. şi Anasia, Anăseca, Anesiia, Annesiia.
Aniţa, fiica lui Gangur, sora lui Ion şi a lui Goian; părţi din Păuleşti, răscumpărate de la ea 448.
Aniţa, fiica lui Gavril, strănepoata lui Dumitru şi a Vasilcăi; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 389.
Aniţa, mama Urîtei 85.
Aniţa, sora lui Boldescu din Băloşeşti; vinde ogoare din Lăţcani 221.
Anna, fiica lui Gavril, mama lui Pavel şi a lui Vasilie 389.
Anna, fiica lui Gherman, nepoata lui Nichita; vinde seliştea Hrobnea 255, 280.
Anna, fiica Nastei, soră cu Gherghina ş. a.; posedă act de întărire pentru o parte din Hotceşti (menţ.) 85.
Anna, fiica lui Petrică, soţia lui Andrei Tertipa; partea sa din Cetnicăuţi, vîndută 206.
Anna, mama lui Toader şi a Nastasiei Trifăncasa 69.
Anna, sora Dochiei preoteasa; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Anna, sora Marinei şi a Lupşei; cumpără părţi din seliştea Birceşti (Ostăpşeşti) 85.
Anna, v. şi Ana.
Annesia, fiica lui Necoară armaş, sora lui Dumitru, Mihăilă ş. a.; pămînturile ei din Mijlocani, în altă stăpînire 317.
Annesia (Annasiia), fiica lui Sofron stolnicel şi a Ilenei, soţia lui Vasilie Corlătescul; primeşte întărire pentru părţi din Gurbăneşti 28 şi Găngureşti 231.
Annesia, fiica lui Eremiia Rujină şi a Grozavei, nepoata Marinei, soră cu Petrea, cu Toader ş. a.; vinde parte din Văscani (menţ.) 64.
Annesia, v. şi Anasia, Anăseca, Anesia, Anesiia, Anisia.
Annuşca, mama lui Gheorghiţă 190.
Annuşca, v. şi Anuşca.
Antal, v. Mihai ~.
Antănaş, v. Antonaş.
Antemia, fiica lui Baciul, sora lui Costin, Galerie ş. a.; vinde parte din Văscani 64.
Antemia, v. şi Antimia, Antimiia.
Antemiia, fiica lui Bochiuc fost spătar, soţia lui Dumitraşco Evloghie; vinde şi apoi schimbă părţi din Dărmăneşti pentru părţi din Nemernicenі 513.
Antemiia (Antimiia), fiica lui danovici cel Bătrîn, sora lui Pătraşco Danovici; vinde jumătate din Dumeni 353, 362.
Antemiia(Antimiia), fiica lui Liciul, sora lui Ionaşco Caraciul şi a lui Vasilie; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Antemiia (Antimie), fiica Vasutcăi, nepoată lui Luca Pojar; vinde parte din Ţibăneşti 214, 389.
Antemiia (Antemia) Cîrstieneasa, soţia lui Cîrstiian logofăt, fiica lui Petricicо logofăt şi a Măricăi, mama lui Ionaşco şi a lui Gheorghiţă; se judecă pentru s. Lămăşeni şi cîştigă 106; se judecă pentru parte şi pive din Băişeşti şi pierde 468; moşteneşte, prin împărţire, s. Băscăceni şi părţi din Pătrăuţi, Teţcani ş. a. 332.
Antemia Turetcoae, fiica Solomii Tudorăneasă, soţia lui Dumitraşco <Mihul> din Turcatca; primeşte bani pentru a-şi plăti o "năpastă" 32.
Antenac, gr. pentru Antonaş 214;
v. Antonaş.
Antimia, fiica lui Ionaşco Ghianghea logofăt, mama lui Ion Ciolpan 461, 500.
Antimie, v. Antemiia.
Antimiia, fiica Irinei, nepoata lui Nechita; vinde parte din Mănăileşti 77.
Antimiia, fiica Măricăi Românească, sora lui Gavril Românescul şi a lui Ionaşco din Tomeşti; vinde parte din Tomeşti 69.

www.dacoromanica.ro

Antimiia, fiica lui Nicoară Capotă, nepoata lui Marco Capotă, mama Saftei şi a Nastasiei 85.
Antimiia, fiica lui Simionel, sora lui Costantin, a lui Dociul paharnic ş. a.; vinde fraţilor săi părţile de moştenire 59.
Antimiia, nepoata lui Dumitru şi a Vasilcăi, mama Parascăi preoteasa; vinde parte din Hlăpeşti 389.
Antimiia, sora lui Andrei, a lui Ursu ş. a.; vinde parte din Băloşeni 155.
Antimiia, sora lui Turcu; vinde partea lui Turlui din Tomeşti 69.
Antimiia Pătrăşcioac, fiica Anghelinii, strănepoata lui Şoldan şi a lui Stan vistiernic; vinde părţi din s. Şăndreni, Ezerul Alb ş. a. 452.
Antimiia, v. şi Antemia, Antemiia, Antimia.
Anton, probabil gr. pentru "ot tam" 407.
Anton, din Paşcani, slugă domnească; primeşte întărire pentru un loc de prisacă 158.
Anton, din Pungeşti; martor 287.
Anton, din Tomeşti; hotarnic 381.
Anton, fiul lui Petrea, fratele lui Andronic, al lui Arsenie ş. a.; vinde parte din Răchitiş (menţ.) 369.
Anton, nepotul lui Bazga; vinde părţi din Hoisăşti şi Balomireşti (menţ.) 389.
Anton, nepotul lui Hérteş, tatăl Soficăi; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Anton, fost pitar; martor la Bacău 560.
Anton, popă, din Ciocovéni; dă mărturie 326.
Anton, popă, din Oboroceni, soţul Măricăi, tatăl Anei şi al Măricăi; primeşte în schimb, un loc de fînaţ la Şchei 250 A-B, 407.
Anton, popă, din Săpoteni; dă mărturie 421.
Anton, răzeş, din Sîrbii de Sus, fiul lui Galeş, fratele lui Lazor şi al lui Ion Robe; vinde vad de moară pe Gîrla Putnei 138, 302.
Anton, tatăl lui Graur 85.
Anton, ţigan, fiul lui Simion, nepotul lui Tatul; întărit lui Ionaşco Avram 184.
<Antonaş> (Antănaş, Antenac), fiul Vasutcăi, nepotul lui Luca Pojar, fratele lui Marco şi al Antemiei; vinde parte din Ţibăneşti (menţ.) 389.
Antoni; pecetea lui, pusă pe un zapis (menţ.) 83.
Antonida, fiica lui Giurge Vipere, sora Măriei şi a Titei; vinde parte din Dragomireşti 566.
Antonii, din Lieşti; se judecă pentru s. Dimăceni şi pierde 544.
Antoniia, soşia lui Dragomir; vinde parte din Sacalaşa 499.
Anuşca, fiii ei, stăpîni în seliştea Caraulești 555.
Anuşca, fiica lui Luca Pojar; vinde parte din Ţibăneşti (menţ.) 214, 389.
Anuşca, fiica lui Macsin Smiteanca, sora lui Sîmion; vinde parte din Şepeleuţi 504.
Anuşca, fiica Marincăi, nepoata lui Vlaico Căprioară, mama lui Mihăilă 180.
Anuşca (Annuşca, Anuţa), fiica lui Pătraşco Banul, sora Drăguţei, a lui Vasilie Banul ş. a.; primeşte, în schimb, părţi din Bărboşi şi Melinteşti 42, 62.
Anuşca, fiica Soficăi şi a lui Ivanco, mama Nastei 164.
Anuşca, mama lui Cîrstea 93.
Anuşca, sora Tudorei Alexuţoac; vinde vad de moară de sub Măgură (menţ.) 568.
Anuşca, v. şi Annuşca.
Anuţa, v. Anuşca.
Apa Neagră, pîrîu, v. Pîrîul Negru.
Apostol; tocmeala lui Ştefan <Moimăscul> mare armaş cu ~ ş. a. pentu desetina din stupi de la ţinuturile Tutova şi Bîrlad 464.
Apostol, aprod; primeşte danie loc de casă din Bezăn 496.
Apostol, scric acte 28, 30, 52.
Apostol, din Puteni; dă mărturie 524.
Apostol, fiul lui Dumitru Goia, fratele lui Iordachie, Lupaşco ş. a.; cumpără ogoare la Lăţcani 221;
martor 325.
Apostol, fiul Erinei, fratele lui Vasilie Corlătescul cămăraş şi al lui Toader; primeşte întărire pentru s. Tămăşeni şi Fîntînele 28.
Apostol, mare medelnicer; cumpără părţi din Băloşeşti 185; părţile lui din Băloşeşti, Glodeni ş. a., alese 317 şi întărite 318;
dă mărturie 204, 293, 294, 316,.
Apostol (Apostolache), fost mare pitar; dă mărturie 46, 47, 104, 159.
Apostol Catargiul, <mare> postelnic; boier în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399.
Apostol Cehan, fratele lui Racoviţă <Celan> logofăt al doilea, ginerele lui Bolca vornic; cumpără şi se judecă pentru părţi din Prigorceni 19, 173, 177, 230, 444, 445.
Apostol, gr., pentru "aprod", 449;
v. Prodan, aprod.
Apostolache, v. şi Apostol.
Apostolachi (Postolachi); dă mărturie 175.

www.dacoromanica.ro

Apostolachi (Apostolachie, Postolachi), din Oşeşti, slugă domnească, fratele lui Poreca; cumpără o parte din Oşeşti 45;
în pricină pntru o poiană şi un loc 226, 360, 361, 450, 451;
în pricină pentru plata unei eisle 129;
martor hotarnic 56.
Apostolachi (Postolachi), fiul Anghelinei Vasilioaia, nepotul lui Cîrstea Ghenovici fost mare vornic; moşteneşte şi primeşte întărire pentru s. Bujoreni, Negoeşti ş. a. 321; împarte cu rudele sale moştenirea lăsată de bunicul său şi primeşte întărire pentru s. Bujoreni, Pipăreani ş. a. 350.
Apostolachi, fiul lui Grecul din Tutova; martor la Bîrlad 440.
Aramă Şeptelici; dă mărturie pentru alegerea unor părţi din Nemernieeni 465.
Arame, din Hriasca; martor la un schimb 513.
Arapul, v. Gheorghe ~, Ioniţi ~.
Arămeşti, sat, ţ. Neamţ; <c. Bahna, j. Neamţ>; parte din ~, dată în schimb de Focea uricar lui Iuraşco 447.
Arătarea (gr. pentru Învierea) Domnului; hramul m-rii Sucevita 463;
v. şi Sucevita, m-re.
Arăteştii, gr. pentru Frăteşti, 227;
v. Frăteşti.
<Arbore, sat, c. ~, j. Suceava>; sat lîngă ~, v. *Hrinteşti.
Arbure (Arbore), v. Ionaşcul ~, Toader ~.
<Ardare> (gr.: Andrei, Sardare) Golăescul, tatăl lui Procopie uricar, dascăl domnesc 206.
Ardarie, fiul lui Dumitru Purcel, fratele Anesiei, al Nazariei ş. a.; martor la Codăeşti 116;
vinde parte din Vilneşti 342, 343.
Ardarie, fiul lui Pătraşco Purcel, fratele Soloncăi şi al Dicii; vinde parte din Codăeşti 417.
Ardeal, ţară, <Transilvania>; craiul Ardealului (în notă) 54.
<Arghira>, sat, v. Vlădeni.
Arghire Cuza, ban; scrisori pentru moşiile sale din ţ. Hotin (1810) 57, 58, 514.
Argig, v. Ionaşco ~.
Arhip, fost cămăraş, soţul Evghenici; cumpără părţi din Dănăeşti, Măneşti ş. a. 512 şi se judecă pentru altele, din Sacalîşeşti şi Dzemeşeşti 570.
Arhivele Statului Bucureşti; director la ~ (1874) 389;
v. Aricescu C. D.
Aricescu, C(onstantin) D.; isc. lui pe doc. orig. (1874) 389.
Aric (Ariia); în blestem 12, 51, 76, 86, 104, 132, 159.
Arimiia (în isc.: Arion); martor la o vînzare din Onceni 175.
Arimiica, nepoata Florii; vinde părţi din Rotumpăneşti (menţ.) 366.
Arion, din Grădinari; martor 71.
Arion, fiul lui Pătrăşcan din Văsiiani, fratele lui Ostahie 169 A.
Arion Talger, din Elan; cumpără părţi din Polocineşti 41.
Arion, v. şi Arimiia.
Arioneasă, v. Grozava ~.
Arman, tatăl Nastasiei; partea lui din Todereşti, vîndută (menţ.) 93.
Armanca, fiica Măricuţei Cernătoaia, nepoata lui Cîrstea Ghenovici fost mare vornic; moşteneşte, prin împărţire, s. Movileni, o treime din Dumeşti ş. a. 321, 350.
Armanca, fiica Vasilcăi, nepoata lui Sion Coşeseul; vinde parte din Coşeşti 145, 146.
Armanca Fîntînoae, fiica Măricăi, nepoata lui Ion Iuga; vinde un răzor din Oleşeşti (menţ.) 139.
Armăşeni, sat; <c. Băceşti, j. Vaslui>; judecată pentru parte din ~, dăruită 443;
vad de moară pe apa ~ -lor 443.
<Armăşoaia, sat, c. Pungeşti, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Stîngaci.
*Armeneşti, sat, pe Bîrlăzel, <ţ. Vaslui; lîngă Cotic, c. Todireşti, j. Vaslui>; aprod din ~ 165; martori din ~ 361.
Aron <Tiranul>, domn al Moldovei; sate vîndute şi dăruite de el 15, 96; ctitor al m-rii <Aroneanu>, din ţarina tîrgului Iaşi 289;
acte de la ~ 91, 288, 449.
<Aroneanu>, m-re, v. Iaşi, tîrg.
Aronescul; vinde s. Brătuleşti lui Mitrofan episcop 96, 97.
Arpăşeşti, sat, <ţ. Cîrligătura; Hărpăşeşti, c. Popeşti, j. Iaşi>; martor din ~ 312, 313.
Arpentie, fiul lui Mareo şi al Cîrstinei, nepotul lui Andronie; vinde parte din Todereşti 93.
Arsăne, ieromonah la Episcopia Romanului; copie act (1727) 49.
Arsenie, martor la Zmiiani 111.
Arsenie, din Şendreni; martor hotarnic 148, 365.
Arsenie, egumen (fost ~) al m-rii Hangu; martor 11, 12.
Arsenie, fiul lui Petrea, fratele lui Andronie, al lui Anton ş. a.; vinde parte din Răchitiş (menţ.) 369.
Arsenie (gr.: Vasilie 394), fratele lui Ghiorghie Năvrăpăseul; vinde jirebie din

www.dacoromanica.ro

Boureni (menţ.) 404; vinde cîte o jumătate din seliştile Drăjeni şi Greci (menţ.) 394.
Arsenie, nepotul lui Ion, vărul lui Drăgan aprod, al lui Ifrim ş. a.; se judecă pentru părţi din Păuleşti şi cîştigă 448.
Arsenie, popă; martor la Mănești 117.
Arvasia, fiica Todosiei, nepoata Duţii; vinde părţi din Hoisăşti şi Balomireşti 389.
Arvasiia, fiica Varvarei, strănepoata lui Turlui; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Arvasîca, mama lui Ilie 542.
Arvat, fost armaş; dă mărtrie 109.
Arvat, tatăl Nastasiei, ginerele lui Vasilie 389.
Asachi; Condica ~ 68, 170, 171.
Avăr (gr.: Alvanitul); primeşte întărire pe o parte a s. Bungeşti 49.
Aviron; în blestem 104.
Avraam (Avram, Balta Avramului), în hotarul s. Stărpeni; întărită lui Gheorghe Roşca fost vistiernic 2 A-B, 3.
Avradin, păhărnicel, din Coneeşti; dă mărturie (menţ.) 357.
Avram; martor la o vînzare din Onceni 174.
Avram, martor hotarnic 469.
Avram (fost Andrei), călugăr, fiul lui Evghenie şi al Ionei, fost soţ al Aesiniei şi ginere al lui Broştoc din Vizantia; dăruieşte vad de moară la Găgeşti 301; se judecă pentru el şi pierde 302.
Avram, din Căpoteşti; martor 470, 530.
Avram, din Iueşeşti, martor 317, 318.
Avram, din Lucăceni, v. Avram <Căpoticl>.
Avram, din Ţibăneşti; se judecă pentru ocină din Ţibăneşti şi pierde 522.
Avram (Avraam), fiul lui Mantea, tatăl lui Foeşca 323, 324.
Avram, fiul Măricăi, nepotul Fădorei; vinde parte din Şeneheuţi 211.
Avram, fiul Odochiei, strănepotul lui Bratăş; partea lui din Brătăşeni, vîndută 240.
Avram, fiul lui Ştefan, tatăl Todosiei; parte lui din Lăzăşti, vîndută 113.
Avram, popă, din Piticeni; martor 555.
Avram, tatăl lui Ionaşco, al lui Ştefan ş. a.; cumpără părţi din Mesehenești şi Giureani 184.
Avram, ţigan, fiul lui Simion, nepotul lui Tatul; întărit lui Ionaşeo Avram 184.
Avram, unchiul lui Ion; partea lui din Dăneeni, vîndută 273.
Avram (Avraam) <Căpoticl>, diac, din Lucăceni; cumpără părţi din Soloniuca 58, 207 şi din Şeneheuţi 211; vinde şi răscumpără părţi din Hănţăşti 414, 433; hotarnic 156, 373; martor 255, 280, 363.
Avram <Mesehenescul (?)>, fost vornic, vărul lui <Toader> Petriceico mare armaş; moşteneşte, prin împărţire, părţi din Cărbuneşti, Năneşti ş. a. 228.
Avram Pîrvul; dă mărturie pentru vînzare din Lăţeani 221.
Avram, v. şi Ionaşco ~.
Avramie, dascăl, de la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 205, 218.
*Avrămeşti, sat (seliște), pe Plotoniţa, <ţ. Cîrligătura; lîngă Prigorenii Mari, c. s. Tîrgu Frumos, j. Iaşi>; dăruit şi întărit lui Tănasie vornic de gloată 144; judecată pentru hotarul s. ~ 144, 278; în stăpînirea lui Tănasie 201, 202.
Avrămie, fiica lui Nicoară, sora Nastei; vinde parte din Hudeşti 85.
Avrămiia, fiica lui Puşcă, nepoata lui Oţăl; vinde vad de moară (menţ.) 110.
Avrămiia Popoac, mama Tudosiei; se judecă pentru parte şi jirebii din Cămîrzani 474.
Axana, fiica lui Lupul, nepoata lui Vartic; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Axana, soţia lui Nicoriei, mama Evdochiei; vinde părţi din Derzsea 364.
Axana, v. şi Aesana.
Axenia, fiica Nastasiei, nepoata lui Ionaşco; vinde loc de prisacă la Cîrsteşti 158.
Axenia, soţia lui Nădăbaico; vinde parte din Batărăşti (menţ.) 318.
Axentie, din Mileşti; martor hotarnic 409.
Axinia, fiica lui Hérţeş, nepoata lui Turlui, mama Măricăi preoteasa 69.
Axinia, ţigancă, fiica Ionigăi; vîndută de Cotluei lui Erimiia 338.
Axinte Uricariul; traduce acte (1708, 1712) 271, 482.
Axintie; vinde pămînturi din Vităneşti (menţ.) 568.
Axintie, v. şi Aesintie.

B

Babas, armean din Vaslui; martor 145, 146.
Babele, v. Partenie (Sehitul lui ~), m-re.
Babeţ, v. Larion ~.
Babici, v. Simion <~>, Toader ~.
Bacău, tîrg; <m. ~, j. ~>; şoltuz şi pîrgari din ~, martori 560; popă din ~ 374;
baraţii din ~, împresoară s. Trebeşul de Sus Rumânese 73;
<Episcopia catolică> (episcopul <catolic>) de ~, se judecă pentru acelaşi sat şi pierde 439;

www.dacoromanica.ro

pecetea tîrgului 560.
Bacău, ţinut; sate din ~ 68, 228, 261, 272, 286 (sec. XIX), 327 (sec. XIX), 371, 374, 425, 458, 462;
fost pîrcălab de ~ 113.
Baci, v. Cozma ~.
Baciul, din Glodeni; martor 317.
Baciul, fiul lui Ion diac, tatăl lui Andrei, Costin ş. a. 64.
Baciul, vecin din Macicăuţi; al lui Lupul vornic 193.
Badiul, fiul lui Miron, nepotul Gatonei; vinde ocină din Morozeni 388.
Badiul, tatăl lui Andronic, al lui Dumitraşcu ş. a. 241.
Badiul, v. şi Andronic ~, Dumitraşcu (Dumitraş) ~, Sturza <~>.
Badiuţi, sat, <Bădiuţi, c. Ştefăneşti, j. Botoşani>; pîră pentru ~, între Patraşcu Ciogole fost logofăt şi Căzacul, fiul lui Ghiorghie Ciulei, ş. a. 386 B;
sat lîngă ~, v. *Săbăşeni.
Bae, v. Baia.
Bahlueţ (gr.: Bahlui 64), pîrîu, <afluent al Bahluiului la Podu Iloaiei, c. ~, j. Iaşi>; iazuri pe ~ 92; mori pe ~ 64, 92, 517, 518, 571; sate pe ~ 64, 517, 518, 571.
Bahlui, rîu, <afluent al Jijiei lîngă Chipereşti, c. Ţuţora, j. Iaşi>; mori pe ~ 91, 389; prisăci pe ~ 91; sate pe ~ 91, 170, 171, 389; hotar 51, 170, 171;
v. şi Poiana Bahluiului.
Bahna, sat, <ţ. Trotuş; c. Pîrgăreşti, j. Bacău>; părţi din ~, împresurate 179.
Bahna, selişte, <ţ. Neamţ; s. ~, c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~, cumpărate de <Ionaşco> Jorea vornic <de gloată> 229;
sat înglobat în ~, v. Urdzici.
Baia (Bae), tîrg, <ţ. Suceava; s. ~, c. ~, j. Suceava>; martor din ~ 122;
loc de moară şi de prisacă, din hotarul tîrgului ~, întărit lui Costantin Udrea Gînscă diac 127.
<Bajura, sat, aparţinînd or. Darabani, j. Botoşani>; sat înglobat în ~, v. Voicouţi.
*Balasineşti (Balasînesti), sat; <lîngă Săcăreşti, c. Cucuteni, j. Iaşi>; alegerea unei ocini din ~ 454;
oameni din ~ 454.
Balasineşti (Balasăneşti, Balasîneşti), sat, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, Bălăsineşti, c. ~, r. Briceni>; dăruit de domn lui Necolae sălitrariul 33;
oameni din ~, împresoară hotarul s. Pererîta 156.
Balcăuţi, sat, ţ. Hotin, <în Republica Moldova, c. ~, r. Briceni>; dat, în schimb, de m-rea Rîşca lui Gavril logofăt (menţ.) 315.
Balica, v. Isac ~, Mănăstirea Balicăi.
*Balomireşti, sat pe Bahlui; <ţ. Cîrligătura; lîngă Hoiseşti, c. Dumeşti, j. Iaşi>; în acelaşi hotar cu s. Hoiseşti; întărit lui Gheorghe Roşca vistiernic şi hotărnicit 389.
*Balomireşti, sat, <ţ. Putna; lîngă Putna, c. Bolotesti, j. Vrancea>; martor din ~ 530.
Balş (Balşe, Balşi, Balşŭ), v. Andronic ~, Bejan ~, Gheorghie ~, Lupul ~, Teodor ~, Vasile ~.
Balta Avraamului/Avramului (Balta lui Avram), baltă peste Prut, în hotarul s. Stărpeni 2 A-B; întărită lui Ghiorghe Roşca fost vistiernic 3.
Balta Lungă, baltă, peste Prut, în hotarul s. Stărpeni; întărită lui Ghiorghe Roşca fost vistiernic 3.
Balta Simei (Balta lui Sima), baltă, peste Prut, în hotarul s. Stărpeni 2 A-B; întărită lui Ghiorghe Roşca fost vistiernic 3.
<Banca, sat, c. ~, j. Vaslui>; sate lîngă ~, v. *Bîcsăneşti, *Pipărcani, *Negoeşti.
Bandur, v. Iachim ~.
Bantăş, vătaf, din Corneşti; martor 357.
Bantăş, v. şi Costantin ~, Dumitru ~.
Banteş (Bantăş); partea lui din Cetnicăuţi, vîndută 206.
<Banu>, sat, v. Căcărădzeni.
Banul; vinde părţi din s. Prigorceni (menţ.) 177.
martor 173, 177.
Banul (unde a fost odaia Banului), v. Glodişoare.
Banul, v. şi Gavril ~, Maximiian <~>, Pătraşco ~, Vasilie ~.
Baranca, top., la Hudeştii cei Mari; poieni cu fîn pe ~ 150.
<Baraţi>, sat, v. Trebeşul de Jos Unguresc.
Barboţchie, v. Pintilei ~.
Barbovschi, v. Dumitraş ~.
Barbovuceştii, neam 460;
v. şi Dumitraşcu, Păntălei şi Simion Barbovucescul.
Barbul, din Odobeşti; martor 555.
Barciul, ţigan; întărit lui Apostol <fost mare> medelnicer 318.
Barhon, v. Simion ~.
Barnoschi, fiul Călinei, nepotul lui Şerban; vinde un răzor din Oleşeşti 139.
Barnoschioae, v. Safta ~.
Barnovschi, m-re, v. Iaşi, tîrg.

www.dacoromanica.ro

Barnovschi (Barnoschi, Barnoschie, Barnoschii, Barnovsche, Barnovschie, Bărnoschi, Bărnoschie, Bărnovschi, Bărnovschie, Bărnovschii, Bîrnoschi, Bîrnovschii), v. <Dumitru> ~, Miron ~ Moghila.
Barociul, ţigan; întărit lui Apostol <fost mare> medelnicer 318.
Barză, v. Simion ~.
Baste, v. Cozma ~.
Başcu (Başău, Başou), pîrîu; <afluent al Prutului la Ostăpceni, contopit cu Românești, c. ~, j. Botoşani>; mori şi iazuri pe ~ 78, 104, 323, 324; sate şi selişti pe ~ 78, 104, 150, 289, 323, 324, 553.
Başcu, sat, <ţ. Dorohoi; înglobat în Mlenăuţi, c. Hudeşti, j. Botoşani>; al m-rii <Pantocrator> 441; vecini din ~, fugiţi în Dimileani 441.
Başotă (Başută), v. A(nastasie) ~, Gheorghie (Ghiorghi) ~, Iurașco ~, Pătrașco (Pătrașcu) ~, Toader ~.
*Batărăşti (sec. XVIII: Batireşti), sat, ţ. Cîrligătura; <lîngă Crucea, c. Lungani, j. Iaşi>; părţi din ~, întărite lui Apostol <fost mare> medelnicer 318;
opis de doc. ale moşiei ~ (sec. XVIII) 521.
Batin, v. Saia ~.
Baţura; posesoarea (?) unui zapis (sec. XVII) 175.
Bazga, din Căpoteni; martor 233.
Bazga, unchiul lui Anton şi al lui Marco; partea sa din Hoiseşti şi din Balomireşti, vîndută 389;
deţinător al unui privilegiu de la Ştefan <"cel Mare"> (cel Bătrîn) (menţ.) 389.
Băban, ţigan; întărit m-rii <Aroneanu> 288.
Băcani (gr.: Băsiani 159), sat, pe Smila, ţ. Tutova; <c. ~, j. Vaslui>; om din ~ 8;
părţi din ~, întărite lui Simion Gheuca mare medelnicer 8; cumpărat de acelaşi, împreună cu soţia sa, şi lăsat acesteia la moarte 159;
sat lîngă ~, v. *Păuleşti.
Băcioc, v. Coste ~.
Bădam, <ţigan>, cu femeia şi copiii lui, <întărit m-rii Neamţ> 507.
Bădiliţi, fiu vitreg al lui Buzanoschie; cumpără şi primeşte întărire pentru părţi din Brăteni 260.
Bădiţa; martor 338.
<Bădiuţi> sat, v. Badiuţi.
Băduleşti, neamul lui Badiul; heleşteu din Rădăuţi, făcut de ~ 241;
v. şi Andronic Badiul, Dumitraşcu Badiul şi Surza <Badiul>.
Băgea, v. Vasile ~.
Băhnaşul, v. Ionaşco ~.
Băiceni, sat, <ţ. Hîrlău; c. Todireşti, j. Iaşi>; oameni din ~ vînd părţi din Băloşeni 123; vii din ~, vîndute de Căzacul ş. a. şi de Măriica Ionăşcoae lui Lupul Prăjescul mare clucer 14, 322.
Băiceni, sat, ţ. Hîrlău <l. c. a c. s. Curteşti, m. Botoşani, j. ~>; parte din ~, întărită lui Gheorghie Roşca fost vistiernic 389.
*Băiceni, sat, <ţ. Roman; lîngă Ciuturești, c. Secuieni, j. Bacău>; în stăpînirea m-rii Sf. Sava 555, II.
Băilă, tatăl lui Sima, bunicul lui Nechifor Ţenchiu 495, 525.
Băisan (M-rea lui ~), v. Rafaila.
Băisan (Băiseanul), v. şi Eremia ~, Simion ~.
Băişăşti, sat, pe Moldova, ţ. Suceava; <Băişeşti, c. Cornu Luncii, j. Suceava>; jumătate din ~, întărită m-rii Homor 468; jirebii din ~, întărite aceleiaşi m-ri 501.
Bălaci, răzeş din Prerarîta, fiul lui Udrea; se jeluieşte pentru împresurare de hotar 156.
Bălae, fiica lui Agahie; vinde o parte din Tomeşti 69.
Bălaia, din Bogdăneşti; partea ei, vîndută 284.
Bălaia, fiica lui Gavril, strănepoata lui Dumitru şi a Vasilcăi 389.
Bălaia, nepoata lui Ionaşco; partea ei din Dănceni, vîndută 273.
Bălaia, rudă cu soţia lui Sava 524.
Bălan; martor 174.
Bălan, din Cozmeşti; martor 476.
Bălan, din Glodeni, fratele Zaharioaei; martor 317.
Bălan, din Şerboteşti; martor 416 A-B.
Bălan, fiul lui Danciul din Obîrşie, fratele lui Ion şi al Varvarei;
vinde parte din Dănceni 273.
Bălan, fiul Floarei (al lui Florea?); vinde părţi din seliştea Bîrceşti 85.
Bălan, nepotul lui Ionaşco; partea lui din Dănceni, vîndută 273.
Bălan, tatăl lui Cocioban, bunicul lui Cîrstiian şi al lui Ilea 530.
Bălan Bîrdea, din Bosinceşti; martor 535 A-B.
Bălan Haţimirschi (Haţemirschi, Haţimirschii, Haţimirţchi), postelnic al doilea; dă mărturie 204; cercetează o pricină 484;
primeşte întărire pentru s. Stăucenii 55, 219; cumpără jumătate din seliştea Forăşti 334 şi primeşte întărire pentru ea 337; o schimbă cu m-rea Bîrnova pentru seliştea Rădeni 348, 349, 393.

www.dacoromanica.ro

Bălan Vulpe, fiul lui Păcurar Vulpe, fratele Sorei; vinde parte din Rătumpăneşti, 366.
Bizinŭ popă, socrul lui Ionaşcu din martor 496.
Bălăban, soţul Vărvarei, ginerele popii Toader din Teişori; se judecă pentru o parte din Orgoeşti, o cîştigă şi apoi o vinde 411.
Bălăban, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Bălănaş, fiul Dochiţei, nepotul lui Crăciunaş 193.
<Bălăneşti, sat, c. Bîrgăoani, j. Neamţ>; sat înglobat în ~, v. Maxineşti.
Bălăneţŭ, v. Ioan ~.
<Bălăsineşti>, sat, v. Balasineşti.
Bălăşeni, sat, <ţ. Suceava; Stamate, fost Băluşeni-Stamate, c. Fîntînele, j. Suceava>; martori din ~ 435.
<Bălăşeşti>, sat, v. Băloşeşti.
Bălcu, "moşul" lui Focşea; loc din partea lui ~, vîndut 480.
Bălceşti, sat, pe Stemnic, <ţ. Vaslui; c. Deleşti, j. Vaslui>; martor din ~ 361.
Băloş, din Dieneşeşti; vinde parte din sat 100.
Băloş, fiul lui Nistor, nepotul lui Caramiz, strănepotul lui Giurgiu Liescul; vinde părţi din Feţinghesti (menţ.) 9, 68.
Băloş, rudă cu Andrii, Hărbor ş. a; se judecă pentru s. Dimăceni şi pierde 307.
Băloş, stăpîn în Horgeşti, Brăneşti şi Mihăileşti (menţ.) 502.
Băloş, tatăl lui Tocsabă, bunicul lui Istrate 214, 389, 523.
Băloşăni, sat, <ţ. Hîrlău; Băluşeni, c. ~, j. Botoşani>; martor din ~ 255.
*Băloşeni (Băloşani, Băloşăni (sec. XIX), Băloşéni, Băloşeşte, Băloşeşti), sat, cu cuturi pe Jijia, ţ. Iaşi; <lîngă Borşa, c. Vlădeni, j. Iaşi>; părţi din ~, cumpărate de Mihai Ungurul, Toader Ştefan şi Paradis Saula 35, 120, 123, 155, 244, 266 şi de Neaniul vornic de gloată 220, 279.
Băloşescul, v. Isaia ~.
Băloşeşti, sat, <ţ. Tutova; Bălăşeşti, c. ~, j. Galaţi>; martor din ~ 71.
Băloşeşti (Băloşăşti, Băloşeşte), sat, ţ. Roman; <Băluşeşti, c. Icuşeşti, j. Neamţ>; om din ~ 221, 317;
martori din ~ 113, 317;
părţi din ~, vîndute de Grosul, de Vasile Hasnaş ş. a. lui Apostol mare medelnicer 185, 318, şi alese 317;
sat lîngă ~, v. *Mijlocéni.
<*Băloşeşti>, sat, v. şi *Brăneşti.
Băloşeşti, sat, pe Gîrla Putnei, <ţ. Putna; Boloteşti, c. ~, j. Vrancea>; martor din ~ 385;
pămînturi, răzoare şi vad de moară, cumpărate de Dumitraşco Gheuca de la Vasilie şi soţia sa, Mărica 369.
Bălşăşti, familie; boierii ~ primesc copia unui act (1809) 352.
Băltag; partea lui ~ din Iurghiceni 478.
<Băltăreţi, sat, c. Cozmeşti, j. Galaţi>; sat lîngă ~, v. *Onceni.
<Băltăţeni, sat, c. Băcani, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Zmiiani.
Bălteanul, v. Dumitru ~.
Bălţaţi, sat, <ţ. Cîrligătura, c. ~, j. Iaşi>; martor din ~ 201;
sat înglobat în ~, v. Cudreşti.
<Bălţaţi, sat, c. Tătărăni, j. Vaslui>; sat înglobat în ~ v. Tăoşti.
Băluşăşti, sat; <ţ. Neamţ; Băluşeşti, c. Girov, j. Neamţ>; om din ~ dă mărturie la Iaşi 264.
Băluşeni, sat, v. Bălăşeni, Băloşăni.
<Băluşeni>, sat, v. Băloşăni.
<Băluşeni-Stamate>, sat, v. Bălăşeni.
*Băluşeşti, sat, ţ. Suceava, <lîngă Todireşti, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~, întărită lui Ionăşcuţă Prăjescul postelnic al treilea 315.
<Băluşeşti, sat, c. Girov, j. Neamţ>; sat lîngă ~, v. *Sîrbii Sasului.
<Băluşeşti>, sat, v. Băloşeşti.
<Băluşeşti>, sat, v. Băluşăşti.
Băluţa, ţigancă, sora lui Larion Babeţ, a Vărvarei ş. a.; dată în schimb, de Savin Prăjescul lui Pătraşco Başotă 329.
Băncea, fiul lui Dumitru; vinde parte din Băseşti (menţ.) 459.
Băncesti, sat, pe Horaeţ, ţ. Suceava; <c. Mușeniţa, j. Suceava>; vîndut de fiii Drăghinei lui Vidraşco şi soţiei sale, Nastasia, iar de aceştia lui Petriceaico mare armaş 243.
Băncesti, sat, <ţ. Tutova; c. Voineşti, j. Vaslui>; parte din ~, dată de Petra lui Scărlet 249.
Băneşti, sat, <ţ. Fălciu; probabil Buneşti, c. Buneşti-Averesti, j. Vaslui>; martori din ~ 476.
Băneşti, sat, <ţ. Suceava; c. Fîntînele, j. Suceava>; martor din ~ 435.
Băneşti, sat, v. şi *Beneşti.
Bănila Hulpeş, gr. pentru Bălan Hulpe 366.
Bănuleanul (Bănuleţii), v. Ioan ~.
Bărboac, v. Anghelina ~.
Bărboi, m-re; v. Iaşi, tîrg.
Bărboi, v. şi Ursu ~.
Bărbosul (La ~), top. la Drăgeşti; loc de prisacă la ~, vîndut 509, 572.

www.dacoromanica.ro

*Bărboşi, sat, <ţ. Cîrligătura; lîngă Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; părţi din ~, date, în schimb, de Vasilie Banul surorilor sale, Anuşca, Drăguţa ş. a. 42, 62.
Bărbulescu, Ilie; rezumă acte (1901) 7, 86; traduce act (sec. XX) 272.
Bărcan, tatăl lui Cozma 542.
Bărgăoani, sat, v. Bîrgăoani.
Bărheci, rîu; <Berheci, afluent al Bîrladului la Negrileşti, c. s. Munteni, m. Tecuci, j. Galaţi>; sat la confluenţa sa 535.
Bărnat; martor la Hălăştiani 322.
Bărnat; scrie act 265.
Bărnoschi (Bărnoschie, Bărnovschi), v. Barnovschi.
Băsărab, ţigan, fratele lui Condre, al lui Ion ş. a.; întărit Episcopiei de Roman 489.
Băsăşti (Băseşti), sat, pe Tazlăul Mare, ţ. Bacău; <c. Pîrjol, j. Bacău>; părţi din ~, întărite lui Chirilă 272 şi Schitului Drăguşani 459; ale Nastasiei Solomoneasa, alese 327.
Băscăceni, sat; <Boscoteni, lîngă Romăneşti, c. ~, j. Botoşani>, cu vecini; moştenit, prin împărţire, de Antemia Cîrstienească de la părinţii ei, Petricicu logofăt şi Mărica 332.
Băsiani, gr. pentru Băcani 159.
Băşeni, sat <ţ. Iaşi; denumire schimbată în Mihail Kogălniceanu, c. Ţigănaşi, j. Iaşi>; martori din ~ 155.
Bătiia; vinde parte dintr-un vad de moară (menţ.) 568.
Bătineşti, sat, pe Gîrla Putnei, <ţ. Putna; c. Ţifeşti, j. Vrancea>; om din ~ <1, 385>; stegar din ~ 568;
martori din ~ 138;
sat înglobat în ~, v. Ţigăneşti.
Băţu (Bîţă), v. Ionaşcu ~.
*Băzaci, sat, <ţ. Suceava; lîngă Mereşti, c. Vultureşti, j. Suceava>; martor din ~ 414.
Băzăceanul, v. Ionaşco ~.
Beceşti, sat, <ţ. Dorohoi; azi în Ucraina, c. Mogoşeşti, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; martor din ~ 95.
Bechea, bunicul Măricăi; părţi din Bogdăneşti stăpînite de ~ (sec. XVI) 284.
Bechea, tatăl lui Ionaşco; martor în Drăgăneşti 542.
Bechea (Beche) v. şi Ştefan ~.
*Becheni, sat, ţ. Tigheci; <in Republica Moldova, r. Cahul>; dăruit de Enachi postelnic m-rii Sf. Sava (menţ.) şi întărit acesteia 457.
Bejan, din Dumeşti; martor hotarnic 165, 361.
Bejan, din Pungeşti; martor 287.
Bejan, din Răfleşti; martor 90.
Bejan, fiul lui Dumitraşco; dă zapis de mărturie 331.
Bejan, fiul Măriuţei, fratele lui Creţul, Gavril ş. a.; vinde parte din Mogoşăşti 77.
Bejan, fiul lui Trifan; martor 123.
Bejan, paharnic (fost paharnic); dă mărturie 201, 269, 327, 546;
se judecă pentru poiana Burui eneşti 446.
Bejan, ţigan; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Bejan, ţigan, fiul lui Macovei; întărit lui Ionaşco Cehan 54.
Bejan Balş (Balşe, Balşŭ); martor 12, 168, 251.
Bejan, v. şi Gligoraşco ~, Nicolai ~, <Ştefan> ~.
Bejan, v. şi Bijan.
Beldiceanu, N(icolae); traduce act (sec. XIX) 69; traduce expresii slave (sec. XIX) 430.
Beldiman, fiul lui Istratie; partea lui din Băsăşti, în stăpînirea Nastasiei Solomoneasa şi a răzeşilor 327.
Beldiman, fost logofăt, tatăl Mariei, al lui Toader şi al lui Mihăilaş 391.
Beldiman, v. şi Mihăilaş ~, <Nichifor> ~, Toader ~.
Belcul, stăpîn (?) în Hîrleşti; loc de prisacă alături de ~ 480.
<Belgorod-Dnestrovskii>, oraş, v. Cetatea Albă.
Belmezoae, soţia lui Ihnat Bulmezu, mama lui Ionaşco şi a lui Pascal; se judecă pentru parte din Suceveni şi o vinde 426.
Bena, v. Vasilie ~.
Benche, v. Gavril ~.
Benea (Benia); întemeietorul s. Beneşti 126, 269.
Benea, fiul Măricăi, nepotul lui Duma, fratele lui Nechita; vinde parte din Ionăşeni (menţ.) 315.
Benei, v. Vasilie ~.
Beneşti, neam; partea Beneştilor din s. Iurgliceni, în stăpînirea lui Dumitru Buhuş vistiernic 478.
Beneşti (gr.: Boneşte 342, Găneşti 342), sat, <ţ. Vaslui; c. Tanacu, j. Vaslui>; păhărnicel din ~ 342, 343.
*Beneşti (Bănceşti, Beneşte, Bineşti), vechea denumire a seliştii Pleşăşti 126, 269;
v. şi Pleşăşti.
Bercea, fiul lui Fratea din Brădeani, frate cu Iacob şi cu Negruţu; dăruieşte partea sa din Brădeani 137.
Berdelin, fratele lui Ionaşco; vinde vad de moară pe Gîrla Putnei (menţ.) 568.

www.dacoromanica.ro

Berdilă cel bătrîn; frate cu Ignătoae 19; stăpîn în Prigorceni; partea lui, întăritā lui Moisea din Olăneşti 173, 177, 230.
Berea; arhivă de familie din Huşi; act în ~ (sec. XIX) 492.
*Bereşti, sat (selişte din Dumeşti), <ţ. Cîrligătura; lîngă Dumeşti, c. ~, j. Iaşi>; în stăpînirea Schivei, fiica lui Cîrstea <Ghenovici> vornic 350;
martor din ~ 135.
Bereşti, sat, <ţ. Neamţ; Bereşti-Bistriţa, c. ~, j. Bacău>; parte din ~, vîndută de Gheorghiţă Ciolpan lui Toader Başotă şi întărită fiilor acestuia 427.
<Bereşti-Bistriţa>, sat, v. Bereşti.
<Berheci>, rîu, v. Bărheci.
Berici, aprod, tatăl lui Pentelei şi al Maricī, bunicul lui Ionaşco; act de cumpărătură al lui ~ (menţ.) 389.
Beserecani (Besericani, Bisericani), m-re, <ţ. Neamţ; în s. Bisericani, c. Viişoara, j. Neamţ> hram: Bunavestire 9, 68, 562; egumen 43, 68; preot de la ~, martor 254;
sate în stăpînire 9, 42, 43, 62, 68, 259, 295, 466, 469, 470, 529, 530; mori şi vaduri de moară 529, 562; branişte 68, 238;
act falsificat în folosul m-rii 238;
condica m-rii 529, 530.
Beserecani, Besericani, Besiricani, sat v. Bisăricani.
Beşetea, v. Simion ~.
Beşină, v. Gavril ~.
<Bethlen>, v. <Gabriel ~>.
Bezănu (Bizinŭ), sat, <ţ. Orhei, în Republica Moldova, Bezeni, denumire schimbată în Donici, c. ~, r. Orhei>; loc din ~, vîndut de Anghelina lui Apostol aprod 496;
martori din ~ 496.
Bichiul, din Popi; martor 440.
Bieta, berar armean, tatăl lui Simion berarul 77.
Biha, <din Orhei>; dă mărturie 388.
Bijan, fiul lui Păşcanu, nepotul Paholcii; vinde părţi din Părtănoşi 176.
Bijan, v. şi Bejan.
Bilava, din Sencheuţi; stîlpul lui ~, vîndut de nepoţii săi 211.
Bilauca (Bilăuca), vale, <ţ. Dorohoi; Ghilăuca, c. Broscăuţi, j. Botoşani>; vale şi heleşteu în hotarul s. Miclăuşeni, Dumeni şi Cordăreni 216, 217.
Bilăceşti, sat, <ţ. Neamţ; Ghelăceşti, c. Bîrgăuani, j. Neamţ>; martori din ~ 182.
Bilăi, popă, din Şchiai; falsifică un act în folosul m-rii Bisericani (menţ.) 238.
Bilăi; fost stăpîn în Torceşti 281.
Bilăuca, vale, v. Bilauca.
Bilăuţi (Bi[t]lăuţi), sat, ţ. Hotin, <azi în Ucraina, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; jumătate din ~, întăritā lui Ion Ciolpan 188, 227, 500.
Bilca, fiica lui Gheorghie, nepoata lui Gavril; vinde parte din Hlăpeşti 389.
Bilţă, tatăl Doroftiei şi al lui Zaharia 83, 115.
Bineşti, sat, v. *Beneşti.
Bir, tatăl lui Toma 530.
Birceşti (unde au fost <Duma> Negrul>), numită înainte Ostăpşeşti, selişte, pe Rebricea, <ţ. Vaslui; lîngă Scînteia, c. ~, j. Iaşi>; părţi din ~, întărite m-rii Bîrnova 85.
Birtoc, v. Toma ~.
Birtocoaia, mama lui Mafteiu şi al lui Toma, bunica lui Pătraşco 84.
Bisăricani (Beserecani, Besericani, Besiricani), sat; <în Republica Moldova, Bisericani, c. Cuhneşti, r. Glodeni>; întărit lui <Dumitru> Ponici diac 105; partea lui Onciul Iuraşcovici şi a Măricuţei şoltuzoaia, din ~, hotărnicită 381;
act scris la ~ <381>.
Biserica (Besereca) de Piiatră (Peatră), biserică, în hotarul Tîrgului Frumos; <or. ~, j. Iaşi> 201, 278.
Biserica Florei, v. Florea (Biserica Florei).
Bisericani, m-re, v. Beserecani.
<Bisericani, sat, c. Viişoara, j. Neamţ>; m-re în ~, v. Beserecani.
Bistriţa, m-re, <ţ. Neamţ; în s. ~, c. Viişoara, j. Neamţ>; hram: Adormirea 303;
egumen 238;
sate 90; mori şi vaduri de ~ 138, 186, 301—303;
act falsificat la ~ 238.
Bistriţa, rîu, <afluent al Siretului>; mori pe ~ 68, 77; prisacă (loc de prisacă) peste ~ 371, 426;
sate pe ~ 68, 427, 561; m-re pe ~ 87;
hotar 68.
Bistriţă (Schitul de peste ~), m-re, v. <Văleni>.
Bi[t]lăuţi, sat, v. Bilăuţi.
Bizinŭ, sat, v. Bezănu.
Bîc, rîu, <afluent al Nistrului la Gura Bîcului, r. Bender, Republica Moldova>; sat pe ~ 142.
Bîcă, tatăl lui Petrea şi al Teclei 173, 177.
<Bîcu>, sat, v. Şăndreni.
*Bîcsăneşti, sat, ţ. Bîrlad; <lîngă Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; moştenit de Anghelina Vasiloaia şi copiii ei de la Cîrstea Ghenovici 350.

www.dacoromanica.ro

Bîlhaeca, stăpîn în Bogdăneşti; partea lui, vîndută 285.
Bîlor; vinde s. Dimăceni 544.
Bîrdea, v. Bălan ~.
Bîrgăoni (Bărgăoani), sat, <ţ. Neamţ; Bîrgăoani, c. ~, j. Neamţ>; popă din ~ 412;
martor din ~ 113;
perilipsis de scrisorile s. ~ (1806) 412.
Bîrjovéni, sat, <ţ. Neamţ; înglobat în Siliştea, c. Români, j. Neamţ>; parte din ~, vîndută de Mihăilă şi Mariica lui Dumitraşco Sechil (menţ.) 200; zapis dat de aceiaşi lui Neculai Sechil 200.
Bîrlad, rîu; <afluent al Siretului>; mori (locuri de mori, vaduri de mori) în ~ 184, 203, 227, 321, 344, 345; 350;
sate pe ~ 184, 203, 224, 502, 535; seliştе pe ~ 203;
hotar 281;
afluenţi 184, 535.
Bîrlad, tîrg; <m. ~, j. Vaslui>; <vornic de tîrg> (în text: "giudecător") 568; şoltuz şi pîrgari din ~ 41, 100, 249, 426, 442, 568; negustori din ~ 306, 309, 568;
acte scrise la ~ 41, 100, 440, 426;
pecetea tîrgului 41, 100, 249, 426, 518, 568 (menţ.).
Bîrlad, ţinut; sate în ~ 321, 350;
desetină din stupi din ~ 464.
Bîrlaţu; v. Ion ~.
Bîrlădeanul, din Cruce; martor 339, 340, 469, 470.
Bîrlădeanul, v. şi <Zaharia> ~.
<*Bîrlădeni>, sat, v. Bîrlădeşti.
Bîrlădeniţa, stăpînă în Hănţeşti; se judecă pentru o poiană cu m-rea Galata şi cîştigă 414.
*Bîrlădeşti, sat, <ţ. Putna; *Bîrlădeni, lîngă Rădulеşti, c. Vînători, j. Vrancea>; martor din ~ 110.
Bîrlădiţa, pîrîu, <afluent al Bîrladului, la s. Umbrăreşti-Tămăşeşti, c. Umbrăreşti, j. Galaţi>; hotar 281.
Bîrlădzel, pîrîu; <cursul superior al Bîrladului>; sate pe ~ 38, 165, 210.
Bîrleşti, moşie numită şi Tîrzii (sec. XIX), <ţ. Tecuci; s. ~, lîngă Slobozia Corni, c. Ghidigeni, j. Galaţi>; documente ale moşiei ~ 498;
v. şi *Tîrzii, sat.
*Bîrleşti, sat, <ţ. Neamţ; lîngă Oşlobeni, c. Bodeşti, j. Neamţ>; poiană în hotarul său 133;
v. şi Poiana Costei.
Bîrleşti, sat, în hotar cu Boldeşti şi Todereşti; <ţ. Suceava>; <înglobat[1] în Hărmăneştii Vechi, c. Todireşti, j. Iaşi>; pămînturi din ~, în hotar 377.
Bîrlibaş, ţigan, tatăl Tudorei; întărit lui Apostol <fost mare> medelnicer 318.
Bîrnaga, v. Iachim ~.
Bîrnova, m-re, în Codrul Iaşilor, <ţ. Iaşi; în s. ~, c. s. ~, m. Iaşi, j. ~>; ctitor 393; hram: Sf. Gheorghe şi Sf. Ioan cel Nou 84, 393; egumen 84, 348;
sate şi seliştі 84, 85, 215, 334, 348, 349, 393, 394, 424.
Bîrnova, sat, <ţ. Soroca; în Republica Moldova, c. ~, r. Ocniţa>; vătăman şi martor din ~ 233 B.
Bîrsan, din Nilipeşti; martor la Piciorogani 160.
Bîrsan, v. şi Costantin ~, Toader ~.
Bîrsăneasсă (partea ~), din s. Odobeşti, ţ. Roman; pămînturi din ~, vîndute 508.
Bîrsăneşti (Bîrsineşti), sat, aproape de Cărpeniş, ţ. Dorohoi; <c. Durneşti, j. Botoşani>; dăruit de către Lupul Stroici mare logofăt m-rii Dragomirna, care-l vinde lui Ionaşco cupar 197, 204, 205, 218.
Bîrsăneşti, sat, <ţ. Trotuş; c. ~, j. Bacău>; în pricină cu Neniul vornic pentru seliştea Pleşeşti 126, 134, 269.
Bîrzeşti (Bîrzăşti), sat, <ţ. Vaslui; c. Ştefan cel Mare, j. Vaslui>; oameni din ~ 56;
împărţirea satului în patru părţi şi alegerea părţii lui Costantin 56;
act scris la ~ 56.
Bîscotianul, v. Boscătianul ~.
Bîtcianul, v. Ionaşco ~.
Bîzdîga, vecin, din Zăneşti; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
Blaca, vînător; martor 476.
Blaga, din Ruşcıori; stupi furaţi de la ~ 70.
Blaga, v. şi Marcu ~.
Blagul, din Hărţeşti, tatăl lui Mihăilă, bunicul Măriicăi 200.
Blajari, sat, v. Blăjeri (Blăjari).
Blăgeşti, sat, ţ. Bacău; <c. ~, j. Bacău>; împărţit de nepoţii şi strănepoţii lui Petrică hatman 228;
sat lîngă ~, v. *Petreşti.
Blăgoae; vinde parte din Dragomireşti lui Nestor Ureche (menţ.) 566.
Blăjeri(Blăjari, sec. XVIII: Blajeri), sat, ţ. Tecuci; <Blăjerii de Jos şi Blăjerii de Sus, înglobat în Iveşti, c. ~, j. Galaţi>; parte din

[1] V. *Tezaur*, I, p.93 (*Bîrleştii*[3]).

www.dacoromanica.ro

~, întărită, după judecată, lui Vasile Roşca vornic de gloată 203, 256, 275.
Blendea; stăpîn al unei vii din Băiceni 322.
Blendea, v. şi Paşco ~, Ştefan ~.
*Blideşti (Blîndăreşti), sat, ţ. Trotuş; <lîngă Buciumi, c. Ştefan cel Mare, j. Bacău>; moştenit de Sehiva, de la Cîrstea Ghenoviei 350.
Blisco, v. Pavăl ~.
Boae, v. <Agafia> ~.
Boaghea, strămoaşa lui Gheorghe şi a lui Huşan 531.
Bobăscul, stăpîn în Ocnina; martor 351.
Bobescul; martor 494.
*Bobeşti (Bobeştii cei din Deal şi Bobeştii ce sînt în Vale), sat; <lîngă Movileni, c. Coneeşti, j. Botoşani>; martori din ~ 216, 217;
părţi cumpărate de Isae Balica, moştenite de Pătraşeo Ciogolea pîreălab de Hotin şi alese 150.
Bobotă, v. Robul ~.
Bobul, v. Vasilie ~.
Bochiue, gr. pentru Bosiioc 513.
Bocoteo, v. Toader ~.
Bocul, stegar, din Bătineşti, fiul lui Stan, fratele Catrinei; vinde parte din seliştea Hălmezeşti 568.
Bodeşti, sat, pe Cracău, ţ. Neamţ; <Bodeşti şi Bodeştii de Jos, c. Bodeşti, j. Neamţ>; parte din ~, vîndută de Gheorghiţă Ciolpan lui Toader Başotă şi întărită Marieăi elueeroaia 427;
martori din ~ 254;
act seris la ~ 254;
selişte în ~, v. Vîrtop.
Bodeşti, sat, <ţ. Suceava; înglobat în Heci, c. Lespezi, j. Iaşi>; martori din ~ 442.
Bodeşti, sat, v. Boteşti.
<Bodeştii de Jos, sat, c. Bodeşti, j. Neamţ>; sat lîngă ~, v. *Dăneeşti.
Bodin, <ţigan; întărit m-rii Neamţ>, eu soţia şi copiii 507.
Bodin, ţigan; tatăl lui Erimia, Neehifor ş. a. 184.
Bocan, v. Ionaşco ~.
Bogdan, din Botoşani; dă mărturie 484.
Bogdan, fiul Stancăi, strănepotul lui Isae; luat în robie peste Dunăre, îşi pierde ocina 193.
Bogdan cel Bătrîn, voievod, domn al Moldovei, <fiul lui Ştefan cel Mare (?)>; act de la ~ 315.
Bogdan <Lăpuşneanu>, voievod, domn al Moldovei, fiul lui Alexandru voievod; acte de la ~ 72, 85. 93, 222, 272, 341, 360, 451, 546.
Bogdan, v. şi Andronie ~, Gheorghie ~, Gligorie ~, M. ~.
Bogdana, pîrîu, <afluent al Smilei la Coroieşti, c. ~, j. Vaslui>; sate pe ~ 495, 502, 525.
Bogdana, sat, <ţ. Trotuş; c. s. Ştefan cel Mare, m. Oneşti, j. Bacău>; vornic din ~, martor 512;
sat lîngă ~, v. *Săcătura.
<Bogdana-Voloseni>, sat, v. Voloseni.
Bogdăneşti, sat, lîngă Simeni, pe Prut; <ţ. Iaşi, în Republica Moldova, eontopit eu Semeni, c. Bereşti, r. Ungheni>; veein eu s. Simeni 376.
Bogdăneşti (Bugdăneşti, Bugdănişti), sat, ţ. Roman; <c. Traian, j. Bacău>; oameni din ~ 70, 163, 242, 284;
părţi din ~, ale lui Ştefan Beehea pîrcălab din ~ 70, 284, 285; ale altora 163, 242, 537;
martori din ~ 70, 284, 318, 420;
sat înglobat în ~, v. Ruşciori.
*Bogdăneşti, sat, <ţ. Roman; lîngă Hăbăşeşti, c. Strunga, j. Iaşi>; drumul spre ~ şi hotarul s. ~ 64.
Bogdăneşti, sat, <ţ. Trotuş; c. ~, j. Bacău>; om din ~ 179;
sate înglobate în ~, v. Bahna, Hilipeşti.
<Bogdăneşti, sat, c. Horleşti, j. Iaşi>; sat înglobat în ~, v. Dî<r>j<eni>.
<Bogdăneşti, sat, c. ~, j. Vaslui>; sate înglobate în ~, v. Corlăteşti, Folteşti.
<Boghesti, sat, c. ~, j. Vrancea>; sat lîngă ~, v. *Mesăni; sate probabil lîngă ~, v. *Jărdăneşti, *Scorţeni.
Boghiul (Iazul lui ~), în hotarul s. Şendrieeni; hotar 232.
Bogonosie (Bogonie), din Gîreini; martor 287, 361.
Bogza; serie act 462.
Bogza, v. şi <Drăghiei> ~, Visarion ~.
Bohotin, braniştc domnească; <zona deluroasă şi împădurită de la confluenţa Jijiei eu Prutul, j. Iaşi>; loc din ~, dat de domn lui Dumitru Buhuş vistiernie 162, 368, 475, 476, 481-483;
loc de prisaeă la ~, dat în sehimb 371, 425; dăruit m-rii Dragomirna 406;
hotărnieire (menţ.) 488;
v. şi *Hemeiani, sat.
Bohotin (Dealul ~ -ului), <în braniştea de la ~>; hotar 476.
Bohotin, pîrîu, <afluent al Jijiei la Gura Bohotin, c. Gorban, j. Iaşi>; hotar 482.
Bohotin, sat (încep. sec. XIX), <în braniştea de la ~> 162.

www.dacoromanica.ro

Boian, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, c. ~, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; fost al lui Ionaşco Gheanghea; revenit lui Lupul Prăjescu clucer, pentru o datorie 227; parte din ~, dată de Isac Stîrcea lui Gavrilaş <Mateiaş> vornic pentru plata unui jaf 304, 305; revenit lui Ion Ciolpan la împărţirea ocinilor lui Ionaşco Gheanghea 500.
*Bojéni, sat, <ţ. Tutova; lîngă Sălceni, c. Tutova, j. Vaslui>; martor din ~ 440.
Bolaţi, sat, <ţ. Vaslui; c. Rebricea, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ 56.
Bolboacă, ţigan, fiul lui Simion, nepotul lui Tatul; întărit lui Ionaşco Avram 184.
Bolbocani, sat, v. Bulbucani.
Bolca, strămoşul lui Stan Vişa, Turcul ş. a. 531.
Boldea; partea lui din Răchitiş, vîndută de Toma lui Dumitaşco Gheuca vornic de gloată 369.
Boldescu, din Băloşeşti, fratele Aniţei 221.
Boldescul; martor 469.
Boldescul, v. şi Ionaşco ~, Pătraşco ~, Toader ~
Boldeşti, sat, ţ. Suceava; <c. Todireşti, j. Iaşi>; izvod de pămînturi din ~ 337; judecată pentru ~, între Lupul Prăjescu şi Dumitru Buhuş 367; părţi din ~, cumpărate de ultimul 486, 511, 515, 516; partea Homicenească din ~, redobîndită de aceasta 486;
sat şi selişte lîngă ~, v. *Sîrbi.
Boldur, v. Costantin ~.
Bolduşco, v. Toader ~.
Bolea, fost vornic, socrul lui Apostol Cehan; cumpără părţi din s. Prigorceni (menţ.) 173, 177, 230.
Bolea, v. şi Dan ~, Stratul ~.
Bolghea, vecin din Zărneşti, rudă cu Ionaşco; întărit lui Pană fost paharnic, în urma judecăţii 551.
<Bolotești>, sat, v. Bălotești.
Boneşte, gr. pentru Beneşti 342.
Bonţa, din Dragomireşti; judecată pentru partea lui de sat 566.
Bonţea, v. Sîmion ~.
Borălceanul, v. Strătulat ~.
Borălceanul, v. şi Borleanul, Borolianul, Boruleanul, Burlaş (gr.), Burlianul, Buteanu (gr.).
Borăşti, sat, pe Bîrlădzel, ţ. Vaslui; <azi Cuza Vodă, c. Ipatele, j. Iaşi>; părţi din ~, moştenite de Dumitraşco diac şi alese 165, 210;
martori din ~ 165, 361.
Borăuţi, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, Borivţi, c. ~, r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; parte din ~, moştenită de Irina 95.
Borce, vistiernicel, tatăl lui Condre 77.
Bordzea, v. Petrea ~.
Bordzeşti, sat, <ţ. Trotuş; Borzeşti, m. Oneşti, j. Bacău>; martor din ~ 512.
Borleanul, v. Borălceanul.
<Borivţi>, sat, v. Borăuţi.
<Boroaia, sat, c. ~, j. Suceava>; sat lîngă ~, v. *Petreşti.
Borodacea (Borodacica), pîrîu; locuri de mori şi de heleştee pe ~ 304, 305;
sate pe ~ 292, 304, 305, 480;
v. şi Lozéni şi Borodiceni.
Borodaci, v. Ghiorghie ~.
*Borodiceni, sat, în hotar cu s. Popeni, <ţ. Dorohoi; lîngă Popeni, c. George Enescu, j. Botoşani>; judecată pentru o treime din ~, între fiii lui Iurşe şi Isac Stîrce 292, 485.
Borolianul, v. Borălceanul.
Borotco, v. Ilarion ~.
<Borşa, sat, c. Vlădeni, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Băloşeni.
Borşa (Borşea), v. Gheorghie ~.
Borşe, v. Ştefan ~.
Boruleanul, v. Borălceanul.
Borvină, călugăr; martor la Romăneşti 529, 530.
<Borzeşti>, sat, v. Bordzeşti.
<Bosanci, sat, c. ~, j. Suceava>; sat înglobat în ~, v. Nemerniceni şi <Nemirceni>.
Bosanciu; cumpără, cu Anghel, Nichita ş. a., un sfert din s. Grădinari 71.
Bosăi, din Gărbeşti; martor 496.
Boscătianul, v. Griigorii ~.
Boschi, gr. pentru Botăş 479.
<Boscoteni>, sat, v. *Băscăceni.
Bosie, diacon; martor 444, 445.
Bosie, din Crăeşti, fiul Măricăi, fratele lui Gligorie şi al lui Ionaşco 547.
Bosie, fiul Măricăi; vinde parte din Porceşti 547.
Bosie, medelnicer; posesor al unui act (1793) 75.
Bosie, v. şi Ghiorghie ~.
Bosii, <din Orhei>; dă mărturie 388.
Bosiioc, din Bordzeşti; dă mărturie 512.
Bosiioc (gr.: Bochiuc 513), fost <mare> spătar, tatăl Antemiei, socrul lui Dumitraşco Evloghie 513; cumpără o treime din Todereşti (menţ.) 397.
Bosiiuc, diac, soţul Măricuţii; primeşte întărire pentru o parte din Armăşeni 443.

www.dacoromanica.ro

Bosiucoae, fiica Mandaoaei, sora Hudiroaei şi a Buscăi; pierde partea ei din Torceşti, pentru neplata dajdiei 549.
*Bosinceşti, sat, <ţ. Tecuci; lîngă Slobozia Blăneasa, c. s. Munteni, m. Tecuci, j. Galaţi>; martori din ~ 535.
Bostelul, probabil gr. pentru Botescu 269.
Botăş (gr.: Boschi 479), v. Ionaşco ~.
Botăş, v. şi Ionaşco ~, Lupan ~.
Botedzu, v. Vasilie ~.
Botescu (probabil gr.: Bostelui 269), sulger, directorul Judecătoriei din Iaşi (1835); autentifică copii (1835) 126, 269.
Botescul, v. Ion ~.
*Boteşti (Buteşti; gr,: Buleşti 183), loc de <odae>, pe Ciuhur, în s. Parcova, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, c. Parcova, r. edineţ>; vîndut de fii lui Ghianghea logofăt lui Lupul Prăjescul 183, 379.
Boteşti (Bodeşti), sat, pe Moldova, ţ. Succava; <c. ~, j. Neamţ>; parte din ~, întărită Maricăi cluceroaia 427;
martor din ~ 401.
*Boteşti, sat, v. *Futeşti.
<Boteşti>, sat, v. Oteşti.
Botez, v. Constantin ~.
Botezatul, spătar; deţinător al unui act (1841) 134.
Botici, fost ureadnic de Dorohoi; dă mărturie 421.
Botici, v. şi Ionaşco ~.
Botoşani (Botăşani, Botăşéni, Botoşăni, Botoşéni, Botuşani), tîrg, <ţ. Hîrlău; m. ~, j. ~); şoltuz din ~ 191, 484, 553; tîrgoveţi 105, 335, 484, 491, 553;
vornic de ~ 12, 211, 403, 456, 461, 491, 528;
hotarul tîrgului 157;
ocolul tîrgului 65, 78, 252, 472, 484; în hotar cu un s. 399;
act scris la ~ 252;
sate înglobate în ~, v. Popouţi, Turburéni.
Botoşani, ţinut; sat în ~ (1804) 472.
<Botoşani> (Codrul <~ -lor>), ţ. Hîrlău, <în zona or. ~, între Miletin şi Siret, j. Botoşani>; sat sub ~ 65;
v. Stînceşti, sat.
Boţ, v. Ghiorghie ~.
Boţăse (neamul ~); descendent din Dumitru aprod (sec. XIX) 172.
Boţul (Buţul), popă; se judecă pentru părţi din Tăoşti, Cibarţu şi Gănceştin şi pierde 418.
Boul, v. Dumitru ~, Ionaşco ~, Pătraşco ~, Ştefan ~, Toader ~.
Boulească, din Orheiul Vechi, parte de sat <Ionaşco> Jorca vornic 229.
Boureni (Buoreni), sat, <pe Moldova, ţ. Succava; c. Moţca, j. Iaşi>; jirebii din ~, vîndute de Pană vistiernic lui Toderaşco <Ianovici> logofăt 404;
jaf la ~ (?) 143, 235;
sat lîngă ~, v. *Dobruleşti.
Brae, vătăman, din Făureşti; martor hotarnic 170.
Brahă, v. Ion ~.
Braia, cel bătrîn; martor la Şendriceni 232.
Bran; martor la Măstacăni 462.
Bran, v. Necolcea ~, Vasilie ~.
Braniştc, v. Bohotin.
Brata, bunicul lui Pătraşco Stănilă 153.
Bratăş, din Brătăşeni, tatăl lui Grozea, străbunicul lui Avram şi al lui Mihăilo 240.
Bratcic, din Parcova, socrul lui Ştefan 233.
Bratei, tatăl lui Ţoţa, bunicul lui Pătraşco Stănilă 328.
Bratin, rudă cu Andrei, Hîrbor ş. a.; se judecă pentru s. Dimăceni şi pierde 307, 544.
Bratu, vătaf, tatăl Anghelinei 302.
Bratul, strămoşul lui Stan Vişa, Turcul ş. a. 531.
Bratul, ţigan, tatăl lui Dumitru şi al lui Toader 184.
*Brădcani, sat, <ţ. Iaşi; în Republica Moldova, probabil lîngă Mirceşti, c. Boghenii Noi, r. Ungheni>; parte din ~, dăruită de Bercea lui Costantin iuzbaşă din Mi<r>ceşti 137.
Brăescu, fam. din Călugăra, j. Bacău; orig. aflat la ~ (sec. XX) 439.
Brăeşti, sat, <ţ. Cîligătura; c. ~, j. Iaşi>; martor din ~ 220;
sat lîngă ~, v. *Ciuncşti.
Brăileanul, v. Cîrstea Chiusca ~.
*Brăiţăni, sat, ţ. Fălciu; <lîngă Şuletea, c. ~, j. Vaslui>; moştenit de Măricuţa Cernătoaioa şi fiii ei, de la Cîrstea Ghenovici 350.
Brănduşa, v. Brîduşa.
Brăneasă, mama Măriei, soacra lui Vasilie 369.
*Brăneşti, sat, <ţ. Tutova; denumire schimbată în *Băloşeşti[1], lîngă Tunseşti, c. Bogdăniţa, j. Vaslui>; parte din ~, întărită lui Grigori Surtă şi rudelor sale 502.
Brătăşéni, sat, ţ. Iaşi; <în Republica Moldova, Brătuşeni, c. ~, r. Edineţ>; om din ~ 240;
parte din ~, vîndută de Mihailo lui Dumitru Buhuş 240.

[1] Cf. Antonovici, *Bogdana*, p.410 (1825) şi *Tezaur*, I, Băloşeştii (s. v.), IV.

www.dacoromanica.ro

Brăteni, sat, ţ. Suceava; <înglobat în Iespezi, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~, vîndută de Elinca lui Buzanoschie şi lui Bădiliţi 260.
<**Brăteşti**, sat, c. Stolniceni-Prăjescu; j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Vlădeşti.
Brătila, sat, <ţ. Trotuş; c. Helegiu, j. Bacău>; martor hotarnic din ~ 126;
sate lîngă ~, v. *Dzcameş, *Grieşti, *Măneşte;
selişte lîngă ~, v. Mănişti.
Brătineşti, sat, ocolul Botoşani; <Tulbureni, c. s. Curteşti, m. Botoşani, j. ~>; dăruit de Miron Barnovschi voievod lui Dumitru Roşca (menţ.); întărit aceluiaşi 484.
Brătuleni, sat, <ţ. Cîligătura; c. s. Miroslava, j. Iaşi>; în pricină cu m-rea Homor pentru hotarul s. Mihăileşti; alegerea acestuia 170, 171; parte din ~, vîndută de Obréjie lui Vasilie Roşca vornic de gloată 546;
vătăman din ~, martor 170;
sat lîngă ~, v. *Mihăileşti.
Brătuleşti, sat, pe Milcov; la Vadul Vechi, <ţ. Putna; înglobat în m. Focşani, j. Vrancea>; partea de sus, numită Focşani 531;
parte din ~, întărită lui Stan Vişa şi rudelor sale, în urma judecăţii 531;
v. şi Focşani.
Brătuleţi (Brătuleşti), sat, ţ. Neamţ; <înglobat în Netezi, c. Grumăzeşti, j. Neamţ>; întărit Episcopiei de Roman 96, 97.
<**Brătuşeni**>, sat, v. Brătăşeni.
Brînduşa (Brănduşa), soţia lui Costantin, bunica Piietrei 132, 524.
Brînzăni, sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, Brînzeni, c. ~, r. Edineţ>; moştenit de Toader Petriceico mare armaş 332;
sat lîngă ~, v. *Căfieni.
Brohniciu; vinde jumătate din Ciuteşti 102.
Brohnin, ginerele Părascăi; primeşte întărire pentru o parte din Simeni 376.
Brona, fiica Nastei, sora lui Costin, Simion ş. a.; vinde parte din Ţîbăneşti 214, 389.
Broscariul, v. Petre ~.
Broscăşeni, sat, <ţ. Fălciu; Broscoşeşti, c. Lunca Banului, j. Vaslui>; martor din ~ 2 A-B.
*Broşteni, sat, ţ. Neamţ; <lîngă Ştefan cel Mare, c. ~, j. Neamţ>; în hotar cu s. Bungeşti 49.
Broştoc, (gr.: Groşstoc), din Vizantiia, tatăl Acsiniei 301, 302.
Brudur, v. **Duma ~, Dumitru ~**;
v. şi **Brudura**.
Brudura (Budura), v. **Dumitru ~**;
v. şi **Brudur**.
*Brudureşti, sat; <ţ. Putna, j. Vrancea>; martor din ~ 385.
Brut, tatăl lui Nacul 12.
Buca, ţigancă, soţia lui Ursul, mama lui Ion, Ţogoe ş. a.; întărită lui Isac Stîrcea 10.
Buceagu, fiul lui Hilip, fratele lui Burghele; vinde o vie din seliştea Sîrbii de Sus (menţ.) 568.
<**Bucecca**>, sat, v. Vîlceşti.
Buchilă, tatăl lui Ionaşco; partea sa din Platoneşti, dată pentru plata capului fiului său 6.
*Bucileşti, sat, <ţ. Neamţ; Buciuleşti, lîngă Podoleni, c. ~, j. Neamţ>; parte din ~, dată în schimb de Gheorghie Arapul sulger lui Dumitraşco Ştefan <fost mare> logofăt (menţ.) 77.
Bucinschi (Buceschi), din Cetnicăuţi; vinde parte de sat (menţ.) 206.
Buciulescul, v. Ionaşco ~.
Buciumi, sat, <ţ. Neamţ; Buciumii Precistei, înglobat în Galbeni, c. Filipeşti, j. Bacău>; om din ~ 318;
parte din ~, dăruită de Ionaşco m-rii Pîngăraţi 182, 187.
<**Buciumi**, sat, c. Valea Ursului, j. Neamţ>; sat înglobat în ~, v. Glodéni.
<**Buciumi**, sat, c. Ştefan cel Mare, j. Bacău>; sat lîngă ~, v. *Blidereşti.
Buciumoe, mama Ştefan 111.
Bucotco, v. Bocotco.
Bucur, armaş, tatăl Agafiei, bunicul lui Toader; partea lui din Orbic, dată lui Vasilie pentru a se plăti capul nepotului său 147.
Buda, nepotul lui Focşa; partea lui din Gîrbeni, vîndută 323, 324, 553.
Buda, v. Budul.
Budea, sat, <ţ. Putna; Buda, înglobat în Angheleşti, c. Rugineşti, j. Vrancea>; martor din ~ 385.
*Budeni, sat, ţ. Dorohoi; <probabil lîngă Păltiniş, c. ~, j. Botoşani>; părţi din ~, vîndute de Tudori pircălab lui Gavrilaş <Măteiaş> fost <mare> vornic (menţ.) 58.
Budeşti, sat, pe Apa Neagră, <ţ. Neamţ c. Făurei, j. Neamţ>; jumătate din ~, dată de <Toader> Boul, <fost> vistiernic, lui <Ionaşco> Talpă <fost mare> paharnic (menţ.) 213.
Budeşti, sat, pe Pîrîul Glodului; <ţ. Cîrligătura; c. Mogoşeşti, j. Iaşi>; om din ~ 28;
prisacă în hotarul s. ~ 39.

www.dacoromanica.ro

*Budeşti, sat, ţ. Chigheci; <în Republica Moldova, r. Leova>, dăruit m-rii Sf. Sava de Enache postelnic (menţ.) 76, 125, 457.
Budeşti, sat, <ţ. Fălciu; c. Creţeşti, j. Vaslui>; martor din ~ 2 A-B.
Budul, (Buda), bunicul Salomiei 440.
Budura, v. Brudur.
Budză, v. Dumitru ~.
Budzea, ţigan, fratele lui Dămian şi al lui Bunul; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Budzea, v. şi Gligoric ~.
Buga, v. Ion ~, Toader ~.
Bugdăneşti, Bugdănişti, sat, v. Bogdăneşti.
Bugulţea, v. Petrea ~.
Buguţa, popă, din Cordăreni; dă mărturie 426.
Buha, v. Marco ~.
Buhaici (Buhaci, Buhaiciu, Buhăcciul), sat; <Buhai, denumire schimbată în Pădureni, c. Şendriceni, j. Botoşani>; vătăman din ~ 191, 382, 491;
al m-rii Bîrnova 191, 382, 394, 424, 491.
Buhăescu (Buhăescul) v. Toader ~.
Buhăeşti, sat, pe Bîrlădzel, <ţ. Vaslui; Buhăieşti, c. Vultureşti, j. Vaslui>; martori din ~ 56, 361.
Buhloac, din Micleşti, mama Anisiei 467.
Buhuş, din Bosinceşti, fratele lui Pavăl 535.
Buhuş, v. şi Costantin ~, Dumitru ~, Gligoric ~.
<Buhuşi, oraş, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Orbic.
<Buimăceni, sat, c. Albeşti, j. Botoşani>; sat lîngă ~, v. *Petreşti.
Bujeniţă, v. Ion ~.
Bujoranul, v. Lupu ~.
Bujoreni, sat, ţ. Bîrlad; <înglobat în Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ 331;
moştenit de Anghelina Vasiloaia şi copiii săi de la Cîrstea Ghenovici 321, 350.
Bulaşco, tatăl Annei, bunicul lui Iachim, Toader ş. a. 93.
Bulboacă, v. Vasile ~.
Bulbucani (Bolbocani), sat, <ţ. Iaşi; c. Gropniţa, j. Iaşi>; martori din ~ 35, 196.
Bulbuceni, sat, <ţ. Tutova, numit şi Pulpeşti (sec. XIX), înglobat în Voineşti, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Istratii lui Dumitru aprod 172;
v. şi Pulpeşti.
Buleşti, gr. pentru *Boteşti 183.
Bulmezea, <din Orhei>; dă mărturie 388.
Bulmezu, v. Ihnat ~.
Buna, străbunica Maricăi 64.
Bunavestire, hram al m-rii Bescricani, 9, 68, 562; al m-rii Moldoviţa 89.
Bunea (valea Bunei); hotar 60.
Buneşti, neam; partea Buneştilor, din s. Mileşti, alcasă 409.
Buneşti, sat, <ţ. Suceava; c. ~, j. Suceava>; martor din ~ 513.
<Buneşti> sat, v. Băneşti.
*Bungeşti, sat, pe Valea Neagră, ţ. Neamţ; <lîngă Ghigoeşti, c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; parte din ~, întărită, cu indicarea hotarelor, lui Ponici 49;
v. şi Matasă, Cîmpul lui Dragoş, p. 13.
Buniţu, v. Toader ~.
Bunul, ţigan, fratele lui Dămian şi al lui Buzea; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Bununc, ţigan; vîndut de Dabija lui Erimia, fiul lui Cîrstiian 339.
Buoreni, sat, v. Boureni.
Burduşel, v. Ionaşco ~.
Burghele, fiul lui Hilip, frate cu Buceagu; vinde o vie din seliştea Sîrbii de Sus (menţ.) 568.
Burlan; martor 326;
vinde parte din Stănueşti 326, I.
Burlaş, gr. pentru Borăleanul 219.
Burlianul, v. Borăleanul.
Buroban, vinde părţile sale din Miréni 326.
Buruenești (Buruianul), poiană, <ţ. Trotuş; lîngă or. Comăneşti şi Moineşti, j. Bacău>; pricină pentru ~, a s. Comăneşti şi Văsîeşti cu Bejan paharnic 446;
moarte de om în ~ 446.
Buruenești, sat, <ţ. Roman; Buruienești, c. Doljeşti, j. Neamţ>; jumătate din hotarul s. ~, vîndută 119, 151.
Busca, fiica Măndăoaei, sora Huhuloaei şi a Bosiiucoaei; pierde partea ei din Torceşti, pentru neplata dajdiei 549.
Busca, fiica lui Ursu Bărboi, sora lui Micotici; vinde jumătate din Şendreşti 68.
Busca, mama lui Alexa şi a lui Dumitru; judecată pentru partea ei din Boteşti 479.
Busca, sora lui Andrei, a Antimiei ş. a.; vinde părţi din Băloşéni 155.
Busteşti, seliște, ţ. Fălciu; <lîngă Peicani, c. Găgeşti, j. Vaslui>; întărită lui Vasilie Corlătescul şi fraţilor săi 28.
Busul, din Fîstîci; martor hotarnic 361.
Buşilă; dă mărturie la Dănceni 273.
Buteanu, gr. pentru Borăleanul 219.
Buteşti, loc, v. Boteşti.
*Butici (Buticiulŭ 207, gr.: Butuşeni 206), sat; <ţ. Hotin, azi în Ucraina, lîngă Lucăceni, c. Nelipăuţi, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; vătaf din ~ 206;
în hotar cu s. Soloniuca 207.
<Butucăria, sat, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Vilneşti.

www.dacoromanica.ro

*Butuneşti, sat, ţ. Cîrligătura; <lîngă Todereşti, înglobat în Chilişoaia, c. Dumeşti, j. Iaşi>; pricină pentru o prisacă din hotarul s. ~ 526.
Butuşeni, gr. pentru Butici 206.
Buţcăteanul, v. Boscătianul.
Buţul, v. Boţul.
Buţurca, din Frăteni; martor 201, 202.
Buţurca, din Todireşti; martor la Codăeşti 416 A-B.
Buţurcă, ţigan, din Hotin, soţul Agafiei; vîndut de urmaşii lui Gheorghe comis lui Isac Stîrcea 10.
Buţureanu, Gr(igore); act aflat în posesia lui (1907) 335.
Buzanovschie, fost vornic, tatăl lui Bădiliţi; martor 131;
cumpără o parte din Brăteni 260.
Buzca, fiica Maricăi, sora lui Istrate ş. a.; vinde o parte din Hotceşti 85.
Buzdug, v. Andronic ~.
Buzdugan, tatăl lui Petru, bunicul lui Ionaşco şi al lui Păntelei Haruţul 65.
Buze; se judecă pentru s. Dimăceni şi pierde 544.
Buze, v. şi Gheorghe ~, Niagul ~.
Buzea, din Băloşeni, tatăl lui Ionaşco 120.
Buzea, v. şi Ionaşco ~.
<Buznea, sat, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; selişte lîngă ~, v. Ruscani.
Buzoac, v. Lupea ~.
Buzova, gîrlă, pe Jijia, la gura Covasnei; <la Costuleni, c. ~, j. Iaşi>; vad de moară la ~, dăruit lui Dumitru Buhuş vistiernic 482.

C

C...; martor hotarnic (menţ) 399.
Caceaun v. Pană ~.
Cacotu, gr. pentru Calotă 250 B.
Cadirco; stapîn al unor părţi din <Rujavinţi> şi din Horbineşti (menţ.) 449.
Cajva, sat, <ţ. Iaşi; în Republica Moldova, Cajba, c. Hîjdieni, r. Glodeni>; martor din ~ 381.
Calapod, v. Gheorghie ~, Toader ~, Vasilie ~.
Calcea, din Muncel; martor hotarnic la Şoldeşti 385.
Calibir, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Calimah, v. Scarlat ~.
Calinder, fiul Măricăi Todereasă, fratele lui Vasilie şi al lui Toder; vinde jumătate din Todireni 108.
Callimachi, Alexandru; col. de doc. a lui ~ (sec. XX) 183, 205.
Calotă, din Hruieşti; dă zapis de mărturie 326.
Calotă (gr; Cacotu 250 B;
v. Gavril ~, Ionaşcu ~.
Camena, tîrg, v. Piatra.
Canano, v. Ionu ~.
Candachie (Candachiţa), fiica lui Pătrăşcan fost clucer, soţia lui Toader Beldiman; primeşte întăriri pentru o parte din Ruşi, în urma judecăţii 261.
Candachie, soţia lui Broştocu, mama Acsiniei 301.
Candachia, fiica... 421.
Candachiia, fiica lui Agahie, soră cu Toader, Gafta ş. a.; vinde parte din Tomeşti 69.
Candahiia, fiica lui Toader Dragotă şi a Nastasiei, soţia lui Ieremia Murguleţ; primeşte întărire pentru părţi din s. Dărmăneşti, Liteni şi Păuşeşti şi pentru două fălci de vie de la Cotnari 72, pentru s. Cetiréni 398.
Candachiia, soţia lui <Dumitru> Goia fost vornic; vinde jumătate din Şendreşti (menţ.) 68.
<Candachiia ?> Goioac, fiica Solomiei; invitata de domn la Suceava 112; fiii ei primesc la împărţire părţi din s. Blăgeşti, Cărbuneşti, Fărăoani, Huşi, Sîngerei şi Vlădeşti şi o falce de vie la Cotnari 228.
Candachiţa, v. Candachia.
Cantacuzino, v. Costache ~, Iordachie ~, Toma ~.
Capotă, v. Ionaşco ~, Marco ~, Nicoară ~.
Capşea, v. Căzacul ~, Ion ~, Simion ~, Toader ~.
Capul Stîncii, top., mai sus de Ionăşeni 315.
Caracaş, mare uşer; martor la întocmirea unei diate 159.
Carachizel, v. Caraghiuzel.
Caraclău, pîrîu, <afluent al Trotuşului>; hotar al s. Rediul 269.
<Caraclău, sat, c. Bîrsăneşti, j. Bacău>; selişte lîngă ~, v. Pleşăşti.
<Caragea>, v. Enache (Enachie, Ianachie, Iane) ~.
Caraghiuzel (Carachizel); primeşte danie de la Bogdan voievod un loc prisacă (menţ.) 360; urmaşii ("semenţiile") lui ~ se judecă pentru o bucată de loc şi pierd 451.
Caramiz, fiul lui Giurgiu Liescul, tatăl lui Duraşco, al Tonţei ş. a.; parte din Feţinghieşti stăpînită de ~ (menţ.) 9, 68.
Carapciu, sat, <ţ. Suceava; azi în Ucraina, Karapciv, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; om din ~ 30.

www.dacoromanica.ro

<Carasa, sat, c. Corlăteni, j. Botoşani>; sat înglobat în ~, v. Miclăuşeni.

*Caraulești (Cărăulești), sat; <lîngă Chiticeni, c. Secuieni, j. Bacău> în stăpînirea m-rii Sf. Sava 555; părți din ~, introduse într-un act falsificat II.

Carciul, v. Ionaşco ~.

<Carp?>, v. ~ Lungul.

Carpu, fiul lui Cărhană; vinde parte din Dragomirești (menț.), după care se judecă cu cumpărătorul și pierde 566.

Carul, pîrîu, v. <Pîrîul> Carului.

Casian; părțile <din Năfordești> ale fiicelor lui ~, vîndute 274.

Caşul, v. Gheorghe (Gheorghie) ~.

Caşuțile, poiană, ț. Cîrligătura; <Căşuțele, lîngă Horlești, c. ~, j. Iași>; vîndută de Nicon, Nechifor ş. a., nepoții Fratei, lui Ştefan diacon și întărită acestuia 50.

Catargiu, familie, deține acte (sec. XX) 453.

Catargiul, v. Apostol ~, Enachi ~, Gheorghie ~, Necula ~.

Catrina, din Măstacăni, soră cu Nenul; dă acestuia, împreună cu toți frații, partea lor din Măstacăni 413.

Catrina, fiica lui Stan, soră cu Bocul stegar din Bătinești; vinde parte din seliștea Hălmezești 568.

Cazacul, fiul lui Gheorghie comis și al Dumitrei, frate cu Pătraşco; vinde țigani (menț.) 10.

Cazacul, v. și Căzacul.

*Căbicéni, sat, ț. Dorohoi; <lîngă Hlipiceni, c. ~, j. Botoșani>; întărit lui Pătraşcu 164.

Căcaina, pîrîu; <la Tîrgu Frumos, j. Iași>; hotar 64.

*Căcăceni (gr.: Măcăceni 82), sat, pe Cracău, ț. Neamț, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Piatra; <lîngă Căciulești, c. Girov, j. Neamț>; vîndut și întărit lui <Visarion> Bogza călugăr 15, 82; dăruit lui Ghiorghie Arapul fost sulger 77.

Căcărădzéni, sat., <ț. Cîrligătura; Banu, c. Dumești, j. Iași>; părți din ~, date în schimb de Vasile Banul vistiernic fratelui său, Maximiian, și surorii sale, Irina 42, 62.

Căcian, v. Jăvărdan ~.

<Căciulați>, sat, v. Cuciulați.

<Căciulești>, sat, v. Căuciulești.

*Căfieni, sat, <ț. Hotin; în Republica Moldova, lîngă Brînzeni. c. ~, r. Edineț>; moștenit de Toader Petricicu mare armaș 332.

Căldare (La ~), loc de fînaț, în hotarul tîrgului Suceava; <lîngă m. Suceava, j. ~>; în stăpînirea m-rii Sf. Ilie 311.

Căldare, popă; cumpără parte din Părtănoși 21.

<Că>l<d>ăruşoae, v. Rusca ~.

Călina; partea ei din Dănceni, vîndută 273.

Călina; mama lui Barnoschi, fiica lui Şerban 139.

Călinești, sat; <probabil ț. Cernăuți, azi în Ucraina, r. Coțmani, reg. Cernăuți>; martor din ~ 61.

Călugăra, sat; <denumire schimbată în Măgura, c. ~, j. Bacău>; fam. din ~ (sec. XX) 439.

Călugărița, gîrlă și vale, la hotarul dintre ț. Tecuci și Covurlui; <între Mogești, c. Independența, și Piscu, c. ~, j. Galați>; hotar între s. Mogești și Piscul 90.

Cămîrzan, v. Dumitraşco ~.

Cămîrzani, sat; <c. Vadu Moldovei, j. Suceava> întărit, după judecată, lui Racoviță <Cehan> logofăt al doilea 474; sat lîngă ~, v. *Costești.

Căpățini, v. Gligorie ~.

Căpățînă, v. Ionaşcu ~.

Căpitan, din Bănești, tatăl lui Vasilie 435.

*Căpoteni, sat, <ț. Hotin; în Republica Moldova, lîngă Cupcina, denumire schimbată în Kalininsk, r. Edineț>; martor din ~ 233 B, 240; partea lui Căzacul din ~, întărită lui Pătraşco Ciogole fost logofăt 386 A-B.

Căpotești, sat, sub Codru, pe Stavnic, ț. Vaslui, numit anterior Hotcești; <înglobat în Şcheia, c. ~, j. Iași>; întărit m-rii Bîrnova 85; împresurat dinspre Şăndreni 215.

*Căpotești, sat, pe Gîrla de Jos a Putnei; <lîngă Putna, c. Bolotești, j. Vrancea>; întărit lui Ionaşco Avram fost vornic 184; martori din ~ 469, 470, 530.

*Căpotești, sat; <lîngă Fitionești, c. ~, j. Vrancea>; dealul de la ~, în hotarnica s. Şoldești 385.

Căpotici, v. <Avram> ~, Toader ~.

Căpracea, v. Vasilie ~.

Căpriian, <țigan>; fratele lui Zahariia; <întărit m-rii Neamț> 507.

Căprioară, <țigan>, fratele lui Ionaşco; <întărit m-rii Neamț> 507.

Căprioară, v. și Vlaico ~.

Căras, v. Maftei ~.

Cărăbăț, v. Dumitru ~.

Cărăiman, v. Precop ~.

Cărăscul, v. Gligorie ~.

www.dacoromanica.ro

Cărăuleşti, sat, v. *Caraulesti.
*Cărbuneşti, sat, ţ. Neamţ; <lîngă Goşmani, c. Români, j. Neamţ>; parte din ~, întăritä urmaşilor lui Petricä hatman 228.
Cărhană, tatăl lui Carpu 566.
Cărpeniş (Cărpiniş), loc, aproape de Bîrsăneşti, ţ. Dorohoi; sat aproape de ~ 197, 204, 205.
Cărştineşti, sat, v. <Cîrstineşti>.
Căruvan; în pricină cu Ionaşco din Todereşti şi cu Gheorghii de acolo, pentru părţi din Balaşineşti şi Tîmpeşti 454.
<Căşuţele>, poiană, v. Caşuţile.
Cătălina, fiica Floarei, sora lui Isarie; se judecă pentru parte din Orgoeşti şi pierde 411.
Cătălina, fiica Ruscăi, soţia lui Dămiian; vinde parte din Hotceşti (menţ.) 85.
Căţăleşti, sat; <Siretul, c. Săuceşti, j. Bacău>; om din ~ 318.
Căuciuleşti, sat; <Căciuleşti, c. Girov, j. Neamţ>; în hotar 15;
sate lîngă ~, v. *Căcăceni, *Lăleşti.
Căue, v. Tiron ~.
Căuşul, baltă de peşte a s. Măicani; <lîngă Măicani, c. Lunca Banului, j. Vaslui>; întăritä lui Ionaşco Cehan fost mare vornic 54.
Căzacul; martor la împărţirea unei moşteniri 494.
Căzacul; stăpîn în Căpoteni (menţ.); partea lui, întăritä lui Pătraşco Ciogole 386 A-B.
Căzacul bătrînul; cumpără parte din Neşcani (menţ.) 142.
Căzacul, diac, din Mişăşti; martor hotarnic 196;
scrie acte 156, 185, 189, 190, 246, 260, 401.
Căzacul, din Curceci; martor hotarnic 361.
Căzacul, din Joldeşti; martor 240.
Căzacul, din Mălăeşti; martor 120, 123, 155, 266.
Căzacul, fiul lui Gavrilaş Gribince; vinde jumătate din seliştile Drăjăşti şi Greci (menţ.) 394.
Căzacul, fiul lui Gheorghie Ciulei 386 A.
Căzacul, fiul lui Mihul; vinde parte din Hotceşti (menţ.) 85.
Căzacul, fiul Nastascăi, nepotul lui Petriman, frate cu Dumitra; primeşte întărire pentru jumătate din Jurjeşti, în urma împărţirii 357.
Căzacul, fiul lui Ştefan Blendea, frate cu Paşco; vinde o falce de vie la Băiceni 14.
Căzacul, fiul lui Tiron, frate cu Dumitru, Vasile, Safta ş. a.; primeşte, în urma împărţelii, împreună cu fraţii săi, părţi din s. Godineşti şi Lihăceni 95.
Căzacul, părcălab; scrie zapis 174.
Căzacul, tatăl Irinei 95.
Căzacul Capşea, tatăl lui Dumitru şi al lui Necula; loc de prisacă din Todereşti, unde a fost casa sa, vîndut de fiii săi 93.
Căzacul Comişescul, din Zubriceni; martor la Cupcici 233 B.
Căzan, din Nisporeşti, frate cu Ionaşco; vinde parte din Nisporeşti (menţ.); poruncă domnească pentru a fi izgonit de pe partea vîndută 178.
Căzăcescul, v. Vasilie ~.
Cehan, v. Apostol ~, Ionaşco ~, Racoviţă ~.
Cenuşe, v. Vasilie ~.
<Cepeleuţi>, sat, v. Şepeleuţi.
<Cepeşti, sat, c. Bogdăniţa, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Rătumpăneşti.
Cepiica, Cepijca, v. Cipejca.
Ceplenţi (Ceplinţi), sat, <ţ. Hîrlău; Cepleniţa, c. ~, j. Iaşi>; martori din ~ 220, 279.
Cerbicana, baltă de peşte a s. Măicani; întăritä lui Ionaşco Cehan fost mare vornic 54.
*Cerbicani, (sec. XIX: Şerbăcani); <cut al s. *Măicani, c. Lunca Banului, j. Vaslui>; întărit lui Ionaşco Cehan <fost mare> vornic 54.
Cereteoani (Cerăteoani, Cereteiani), sat; <Hertioana-Răzeşi, c. Traian, j. Bacău>; spătărel din ~ 242, 285; martor din ~ 542;
sat lîngă ~, v. *Movileni.
Cerişnovăţ, vale; <în Republica Moldova, între Stoicani şi Racovăţ, r. Soroca>; hotar al s. Voroncăuţi 341.
Cerlena, pîrîu, la Cerlena; <afluent al Prutului>; iaz şi moară pe ~ 362.
Cerlena (Cerlina), sat; <azi în Ucraina, Cerlenivka, c. ~, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; în hotar cu s Stăuceni 219.
Cerlinca, sat (ins. sec. XVII-XVIII); act pentru ~ (menţ) 398.
*Cernacău (Cernăcău), sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, Cincău (Ciunkiv), c. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; jumătate din ~, vîndută de Pătraşco Boldescul lui Gavrilaş Mătiiaş <mare> vornic 363;
v. şi Balan, Sate dispărute, p. 21.
Cernat, soţul Măricăi Cernătoae, tatăl lui Ştefan şi al lui Meriuţă 307.
Cernat, v. Ştefan ~.
Cernăcău, sat, v. *Cernacău.
Cernăcăuţi, gr. pentru Cetnicăuţi 206.
Cernătoaie, v. Mărica (Măricuţa) ~.
Cernăuca, gr. pentru Ternauca 500.

www.dacoromanica.ro

Cernăuți, tîrg; <azi în Ucraina, or. ~, reg. ~>; dregători și martori din ~ 192; conte din ~ (ante 1937) 95;
acte copiate și atestate la ~ (1784) 140, 233, 463.
Cernăuți, ținut; sate în ~ 25, 95, 121 (gr. pentru Suceava), 122, 188, 227, 363, 460, 461, 500.
Cernăuți, gr. pentru Cetnicăuți 206.
Cernecău, gr. pentru Cetnicăuți 206.
Cerneşti, sat, <ț. Hîrlău; c. Todireni, j. Botoşani>; popă din ~ 161.
Cernica, din Tîrgoviște; martor la Zărnești 524.
Cernicăuți, gr. pentru Cetnicăuți 206.
*Cernuiești, sat; <lîngă Fîntînele, c. Motoşeni, j. Bacău.; întărit lui Tudor căpitan de Chilieni și fiicei sale, Ioana I.
Cernuşcoae, sora lui Hudici; vinde parte din Dragomirești, pentru care apoi se judecă și pierde 566.
<Certieni, sat, c. Bîrgăoani, j. Neamț>; sat lîngă ~, v. *Mărişăşti.
<Certești, sat, c. ~, j. Galați>; sat înglobat în ~, v. Dajbigeni.
Cetatea Albă, oraș; <azi în Ucraina, Belgorod-Dnestrovskii, reg. Odessa>; turc din ~ 152.
Cetatea Nouă, cetate, v. Roman.
Cetățuia, deal, lîngă valea Bohotinului; în hotarnica unui sat din Braniștea de la Bohotin 482.
<Cetățuia>, sat, v. Strîmba.
*Cetiréni (Citereni), sat, ț. Cîrligătura; <lîngă Hoisești, c. Dumești, j. Iași>; om din ~ 473;
întărit lui Eremia Murguleț și soției sale, Candachia 398.
*Cetnicăuți (Cernăcăuți, gr.: Cernăuți, Cernecău, Cernicăuți, Cetnecăuți), sat; <azi în Ucraina, lîngă Vaşkivți, c. ~, r. Sotireni, reg. Cernăuți.>; om din ~ 206; părți din ~, întărite lui Efrim Hăjdău 206.
Ceuca, fiica lui Nechita, nepoata Maricăi, strănepoata lui Duma, soră cu Gligorie și Vărvara; vinde parte din Ionășeni (ment.) 315.
Ceuca, fiica lui Vasilie, nepoata lui Isaico, soră cu Dumitru Isăicel, cu Sava și cu Ceuca, mama lui Iurașco 389.
Ceucani, sat, <ț. Tutova; Ciocani, c. Perieni, j. Vaslui>; om din ~ 331.
Chearu, top., la Condrătești, ț. Orhei 500.
Chelbere, soțul (?) Ștefanei 566.
<Chelmenți>, oraș, v. Chilmești, sat.
Chelsie, fiica lui Ionașco, sora lui Istratie 84.
Chelsiia, fiica lui Drăgan Șepteș, soția lui Condrea Malici, mama lui Lupul și a lui Iliiaș; dăruiește o prisacă din hotarul s. Șepteșéni (ment.) 93.
Chelsiia, fiica lui Gheorghie Caşul și a Nastasiei, nepoata Măricăi, soră cu Mărica, cu Dumitra ș. a.; vinde parte din Tomești 69.
Chelsiia, fiica Măricăi, nepoata lui Ionaşcu, soră cu Gligorie și cu Țuica; vinde parte din Bogdănești 284.
Chelsiia, fiica Mărinei, nepoata lui Radul, soră cu Larion, cu Ștefan ș. a.; vinde parte din Unguraşi 404.
Chervasie, din Giordzești; dă zapis de mărturie 326.
Chervasie, v. și Ghervasie.
Cheşco, v. Ioan ~, Simion ~.
<Chetreni>, sat, v. Petreni.
<Chetrești>, sat, v. Pietrești.
<Chetrosu>, sat, v. Pietrosul.
Chicera (gr.: Chizara), deal; în hotarnica s. Bungești și Mînjăști 49.
Chiceră, din Dărmănești; martor hotarnic 381.
Chiceră, v. și Petrea ~.
Chichiț, v. Gligorie ~.
Chicoş <Tomiac>, stolnic, din Pătrășcani; fost desetnic la ț. Tutova, împreună cu Nechifor Țănchiu, de la care primește parte din Veștești, în schimbul unei restanțe plătite la Cămara domnească 495;
mare șetrar; hotarnic 256, 368, 478, 484, 490;
dă zapis de mărturie 204, 366;
martor 108, 159, 173, 542.
Chicuş (Chicoş, Cocoş), popă; dăruiește m-rii <Aroneanu> două vii 114.
Chiful, fiul lui Oräş. frate cu Țiplic, nepotul lui Crăciunaș, al Dochiței ș. a. 193.
Chigheci (Tigheci), ținut; <în Republica Moldova, r. Leova, Cahul și, parțial, Comrat și Vulcănești>; sate în ~ 76, 321, 350. 394, 411, 457,.
Chighician; dă zapis de mărturie 326;
vinde parte din Miréni 326.
Chihaia; martor 126.
Chilieni (Chiliiani), sat, pe Pereschiv, ț. Tutova; <c. Coroiești, j. Vaslui>; dăruit de Tudor fiicei sale, Ioana, care primește întărire I.
Chilineş, v. Ion ~.
<Chilişoaia, sat, c. Dumești, j. Iași>; sat înglobat în ~, v. <Todereşti>.
Chilmești, sat, ț. Hotin; <azi în Ucraina, or. Chelmenți, r, ~, reg. Cernăuți>; moștenit

www.dacoromanica.ro

de Lupul Prăjescul mare clucer şi soţia sa, Safta, după împărţire 227.
Chimaşco, gr. pentru Ichimaşco 155.
Chipărco, bunicul lui Ion Iujdilă, tatăl lui Dumşe 93.
Chiper (gr.: Hiperi), socrul lui Vlad 277.
Chipereşti (Pipereşti), sat, fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Iaşi, pe Bahlui, ţ. Iaşi; c. Ţuţora, j. Iaşi>; loc de moară şi de prisacă în hotarul s. ~ 91; întărit m-rii Bîrnova 394.
Chira, negustor, <din Suceava>; martor 197.
Chireana, soţia lui Vîrnav; vinde parte din Răchitiş 369.
Chirena, fiica lui Toader, nepoata lui Voico; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.
Chirena, mama Maricăi, fiica Ilenei 84.
Chirena, mama Nastasiei, <fiica Sofroniei> 84.
Chirena (Chirana) Zberoaia (Zbiroaia), vorniceasă, bunica lui Dumitru, Ionaşco ş. a. 128, 389.
Chiriac, cumnatul lui Mălin; cumpără pămînturi în Odobeşti 508.
Chiriac, v. şi Chiriiac.
Chirica, ban; autentifică acte (prima jum. a sec. XIX) 67, 116, 160, 309, 416 A-B, 490.
Chirica Stamate, stolnic; adevereşte copie (1821) 44.
Chiricel, vătah de sineţari, <din Orhei>; dă zapis de mărturie 388.
Chiriceşti, sat, ţ. Vaslui; <Chirceşti, c. Micleşti, j. Vaslui>; menţ. (secXVIII) lîngă Micleşti 415;
sat lîngă ~, v. Părîşeni.
Chirighim; se judecă pentru o parte din Drăgăneşti şi pierde 543.
Chiriiac, secretar; autentifică act (1844) 351.
Chiriiac, vameş, <din Orhei>; dă zapis de mărturie 388.
Chiriiacu, egumen al m-rii Zugrav; martor 21.
Chirila, din Bălţaţi; martor la Prigoreni 201.
Chirila, din Cudreşti; martor la Prigoreni 202.
Chirila, din Dănuţăni; martor hotarnic la Forăşti 196.
Chirilă, <din Botoşani>; martor 484.
Chirilă, din Sîrbi; martor la Băsăşti 327.
Chirilă, fiul lui Andreica şi al Nedelei; primeşte întărire pentru o parte din Băseşti 272.
Chirilă, popă, din Prăjeşti; martor în Bogdăneşti 284.
Chirilă, tatăl lui Ursul 376.
Chirilă, v. şi Chirila.
Chirilovici, v. Leca ~.
Chiriţa, popă; martor la Coşăşti 145, 146.
Chiriţă, v. Dumitrachi ~ Paleologu.
Chişinău, tîrg, <ţ. Lăpuşna; în Republica Moldova, or. ~>; act necesar la ~ (sec. XIX 206;
acte copiate şi traduse la ~ 142, 227 (sec XX), 351 (1844);
dascăl din ~ 142;
polcovnic din ~ (1836) 261.
<Chiticeni, sat, c. Secuieni, j. Bacău>; sat lîngă ~, v. *Caraulești;
v. şi Piticéni.
Chiţa, mama lui Iacob 435.
Chiţa, ţigancă, fiica lui Eremia ţigan, soră cu Fătula; vîndută de Procopie şi fraţii săi lui Neaniul vornic de gloată 46 şi întărită 48.
<Chiţcani, sat, c. Bogheşti, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Horjeşti.
<Chiţcani, sat, c. Costeşti, j. Vaslui>; sat probabil lîngă ~, v. *Olăneşti.
*Chiujdeşti, sat, <ţ. Tutova; lîngă Sălceni, c. Tutova, j. Vaslui>; martor din ~ 440.
Chiva, v. Schiva.
Chivărul, sat, ţ. Orhei; <în Republica Moldova, probabil înglobat în Speia, c. ~, r. Anenii Noi>; împuternicire dată lui Iliaş şi lui Gheorghiţă pentru stăpînire 225.
*Chivereşti, sat, ţ. Lăpuşna; <în Republica Moldova, r. Hînceşti>; om din ~ 244.
Chizăra, gr. pentru Chicera 48.
Chizel, rudă cu Andrii, Hărbor ş. a.; se judecă pentru Dimăceni şi pierde 307.
Chizele, v. Ghizela.
*Cibarţu, sat, ţ. Vaslui; <probabil lîngă Găneşti, c. Boţeşti, j. Vaslui>; părţi din ~, întărite popii Strătulat şi rudelor sale, în urma judecăţii cu Gheorghe Goga 418.
Cicovéni, sat <ţ. Tutova; înglobat în Movileni, c. Coroieşti, j. Vaslui>; martor din ~ 326.
Cihan, v. Cehan.
Cihodaru, C(ostache); act în colecţia ~ (sec. XX) 129.
Cilibi, v. Hasan ~.
Cimbăloe, mama lui Vasilie 403.
<Cincău>, sat, v. Cernacău
Cinceşti, sat, v. Ciunceşti.
Cioban, unchiul lui Strătulat; vinde parte din Hotceşti (menţ.) 83.
Ciobăniţă, din Mirceşti; martor la Păşcani 83.
Ciobotă, v. Sîmeon ~, Vasîle ~.
Ciocan, din Leoşti; martor hotarnic la Stănileşti 2 A-B.
<Ciocani, sat, c. Perieni, j. Vaslui>;
sat înglobat în ~, v. Cogeni; sat lîngă ~, v. *Spineni.
<Ciocani>, sat, v. Ceucani.

www.dacoromanica.ro

Ciocîrlie, pitărel, din Fereşti; martor 19. 342, 343.
Ciocîrlie, fost pîrcălab; partea lui ~ din Munteni şi din Sîrbi, luată pentru o datorie a lui 257, 355.
Ciocîrlie, tatăl lui Gavril 462.
Ciocîrlie, v. Gavril ~.
Ciocodei, v. Zaharie ~.
<Ciofeni, sat, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Condreşte.
*Ciofrăceşti, sat; <lîngă Trifeşti, c. ~, j. Neamţ>; pricină pentru ~ între Enachie şi Purece 432.
Ciogolea (Ciogole), v. Constantin ~, Miron ~, Pătraşco ~.
Ciohodar, namesnic; martor la Valeva 192.
Ciohoreni, sat; <ţ. Suceava; Ciohorăni, c. Miroslăveşti, j. Iaşi>; parte din ~, vîndută de Gligorie lui Pătraşco Başotă fost logofăt (menţ.) 401.
Ciolpan, din Bîrleşti, bunicul lui Ghiorghiţă 190.
Ciolpan, v. şi Gavril ~, Gheorghiţă ~, Gligorie ~, Ion ~.
Ciolpăneasa, v. Nastasia ~.
Ciolpăneşti, familie; ţigan de moşie, după ~ 329.
Ciomîrtan, din Căţăleşti; dă zapis de mărturie 318.
Ciomîrtan, fiul lui Ignat Scînteie, nepotul lui Pătraşco Scînteie vătaf, frate cu Sîrghie; vinde parte din Scînteia 84.
Ciomîrtan, v. şi Vasilie ~.
Ciorba, din Cîrlegaţi; martor hotarnic la Stănileşti 2 A-B.
Ciorcea, fiica lui Coste, mama lui Marco 315.
Ciorcea, fiica lui Drăgoi, nepoata Varvarei; vinde parte din Oleşeşti 139.
Ciorcea fiul (?) lui Zabulic, nepotul (?) Ilenii, strănepotul (?) lui Manoil, tatăl (?) lui Marco 389.
Ciorecească, sat, <ţ. Fălciu; înglobat în Lunca Banului, c. ~, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ 2 A-B.
Ciorilă, v. Ioan ~.
<Cioropcani, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Ungheni>; sat înglobat în ~, v. Stolnicéni.
<Ciortolom, sat, c. Tutova, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Surdeşti.
Ciotăricostă, v. Pătraşco ~.
Cipejca (Cepiica, Cepijca), din Dorohoi; cumpără parte din heleşteul de la Dumeni, pe care o revinde lui Isac Balica hatman (menţ.) 217.
<Ciprian Porumbescu>, sat, v. Stupca.
Cireş, v. Pepelea ~.
<Cişmăneşti>, sat v. Şuşmăneşti.
Citereni, sat, v. *Cetiréni.
*Ciuceşti, sat, la confluenţa Berheciului cu Bîrladul, ţ. Tecuci; <lîngă Negrileşti, l. c. a c. s. Munteni, m. Tecuci, j. Galaţi>; parte din ~, vîndută de Ionaşco Huşan lui Simion Barhon 535.
Ciudenschi, v. Dumitru ~, Mihail ~.
Ciudin, fiul Albei, frate cu Ioniţă 129.
Ciudin, nepotul lui Oancea; vinde <partea sa de ocină> 497.
Ciuhur, rîu; <afluent al Prutului>; sate pe ~ 183, 352; loc de heleşteu şi moară pe ~ 352.
Ciulei, v. Căzacul ~, Gheorghie ~.
Ciumuleşti, <sat, ţ. Suceava; c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; ~ -i în pricină cu Gheorghe Roşca vistiernic pentru un loc de prisacă 434.
*Ciunceşti (Ciuceşti), sat, <ţ. Cîrligătura; lîngă Brăeşti, c. ~, j. Iaşi>; martori din ~ 201, 202, 220, 279.
<Ciunkiv>, sat, v. *Cernacău.
Ciuparda, v. Ionaşco ~.
Ciure, v. Tudurache ~.
Ciurea, v. Ion ~.
<Ciureştii Noi, sat, c. Bălăşeşti, j. Galaţi>; sat lîngă ~, v. *Sauleşti.
Ciurlan, v. Gavril ~.
<Ciuşlea, sat, c. Garoafa, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Văcăreşti.
Ciuteşti, sat; <în Republica Moldova, c. ~, r. Nisporeni>; jumătate din ~, vîndută de Brohniciu şi de sora sa lui Ştefan armaş al doilea 102.
Ciuturești, sat; <c. Secuieni, j. Bacău>; judecată pentru ~ II;
sat lîngă ~, v. *Băiceni.
Cîmpan; vinde parte din Simeni 376.
<Cîmpeni>, sat, v. Lătăi.
Cîmpul lui Dragoş, <zonă între Bistriţa şi Tazlău, la nord şi la sud de Nechid, j. Neamţ>; sat în ~ 68.
Cîmpulung, sat; <or. ~ Moldovenesc, j. Suceava>; ureadnici din ~ 89.
Cîndeşti, sat, în Cîmpul lui Dragoş, <ţ. Neamţ; c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~, cumpărate de m-rea Bisericani de la copiii lui Dumitru Meleşco ş. a. 68.
Cîndeşti, sat; <ţ. Iaşi; înglobat în Perieni, c. Probota, j. Iaşi>; martor din ~ (?) 266.
Cîndeşti (Gîndeşti), sat, ţ. Suceava; <c. Mihăileni, j. Botoşani>; parte din ~, moştenită de Anghelina şi copiii ei de la Cîrstea Ghenovici 321, 350.

www.dacoromanica.ro

*Cîrceni, sat; <în Republica Moldova, lîngă Hancăuți, c. ~, r. Edineț>; moștenit de Toader Petriceicu mare armaș 332.
<Cîrja, c. Murgeni, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Elan.
Cîrjești (Cîrjăști), deal, la Cotnari; <în Cîrjoaia, c. Cotnari, j. Iași>; vie la ~, vîndută de Ion Ciolpan lui Lupul Prăjescu clucer 253;
fălci de vie de la ~, moștenite de Dumitrașco ghianghea și Lupul Prăjescu de la <Ionașco> Gheanghea <fost mare> logofăt 392.;
vii de la ~, luate de <Marica> Hăbășeasca la împărțeală 22.
Cîrjeu, v. Ionașco ~.
Cîrlegați, sat, <ț. Fălciu; denumire schimbată în Pădureni, c. ~, j. Vaslui>; martor din 2 A-B.
Cîrlig, v. Ștefan ~.
Cîrligătura, ținut; sate în ~ 28, 42, 43, 62, 69, 72, 93, 158, 227, 228, 234, 314, 318, 347, 350, 370, 389, 398, 500, 519, 526;
seliște în ~ 16;
tîrg în ~ 92;
poiană în ~ 50;
loc de poiană în ~ 519, 520.
Cîrligi, (îns. v.: Cîrlidzi 263), sat; <c. Filipești, j. Bacău>; judecată pentru parte din ~; între popa Ionașcu și ginerii lui Ion Ciurea 412; pămînturi din ~, cumpărate de Iordachi <Cantacuzino> mare vistiernic 263;
sat înglobat în ~, v. Aldești.
Cîrniceni, sat, <ț. Iași; c. Țigănești, j. Iași>; martori hotarnici din ~ 148, 365.
Cîrnu, v. Dumitrașcu ~.
Cîrste, din Milești; se judecă cu jupîncasa lui Ionașco Paos din Zlătari pentru părți din Milești (menț.) 409.
Cîrste, fiul Lupei Buzoae, nepotul lui Ion Giosanul; vinde parte din seliștea Bircești (menț.) 85.
Cîrste, fiul lui Lupul, nepotul lui Vartic, frate cu Maxim și Axana; vinde seliștea Petrești (menț.) 84.
Cîrste, tatăl lui Ignat, rudă cu Simion 180.
Cîrste, v. și Crîste.
Cîrstea; vinde parte din Băsești (menț.) 272.
Cîrstea, "cel bătrîn"; dă zapis de mărturie 421.
Cîrstea, din Răfăcești; martor hotarnic 90.
Cîrstea, din Ungureni, tatăl lui Ionașco 326.
Cîrstea, din Vicoléni, socrul lui Leca Turciul 354.
Cîrstea, fiul Anușcăi; vinde parte din Todorești (menț.) 93.
Cîrstea, fiul lui Ilea, frate cu Andrei, Ionașco, și Marco; primește întărire, împreună cu rudele, s. pentru Cetiréni 398;
martor hotarnic 135.
Cîrstea, fiul lui Robul, frate cu Toader; vinde parte din Costești 366.
Cîrstea, fiul Sorei, frate cu Toader; vinde parte din Rătumpănești 366.
Cîrstea, ginerele preotesei din Iași; cumpără un loc de prisacă la Ștoboréni 325.
Cîrstea, ginerele lui Ionașco 191, 232.
Cîrstea, popă, din Armășeni; se judecă cu Bosiiuc pentru o parte din Armășéni și pierde 443.
Cîrstea, străbunicul lui Lupul 554, 572.
Cîrstea, șetrar (fost ~ 522), ginerele popii Gliga (?), tatăl lui Ionașco, al Maricăi și al Țoncăi, soțul Todosici 312, 313, 522, 565;
cumpără părți din Țibănești (menț.) 214, 389.
Cîrstea, tatăl lui Gheorghie Răspop 180.
Cîrstea, tatăl Lupei, bunicul Vasutcăi și al Sofroniei 315.
Cîrstea, fiul lui Miron, frate cu Ionașco și cu Ștefan; vinde cîte o jumătate din seliștile Drăjeni și Greci (menț.) 394.
Cîrstea, vecin, din Prăjești; se judecă cu Fortuna fost postelnic, pentru vecinie, și pierde 539.
Cîrstea Chiusea Brăileanul; primește întărire pentru satul Ruși 399.
Cîrstea Drăguș; scrie zapis 135.
Cîrstea (Cîrste) Ghenovici, fost mare vornic, tatăl Anghelinei, al Măricuții Cernătoae și al Schivei, bunicul lui Dumitrașco, Costantin, Crăciun ș. a.; ctitor al m-rii Florești (menț.) 203;
primește 45 de jderi și 5 boi pentru o moarte de om (menț.) 446;
dăruiește m-rii Florești jumătate din Blăjeri 203;
cumpără s. Dimaci (menț.) 258, 307, 544;
curte făcută de ~ 44;
împărțirea averii lăsată de ~ 321, 359;
martor hotarnic (menț.) 135.
Cîrstea Zăpodie, din Cozmești; martor hotarnic 361.
Cîrstea, și Cîrste, Crîstea.
Cîrsteiași, gr. pentru <Cîrstinești> 353.
Cîrstești, sat, ț. Cîrligătura; <Cristești, c. Brăcești, j. Iași>; loc de prisacă din rediul s. ~, vîndut de Nastasia și fiii ei lui Anton din Pașcani 158;
seliște lîngă ~, v. Coșești.
Cîrstești, gr. pentru <Cîrstinești> 219.

www.dacoromanica.ro

Cîrstieneasa, v. Antemiia ~.
Cîrstiian, fiul lui Cocioban, nepotul lui Bălan, frate cu Ilca; vinde un pămînt din Romăneşti 529, 530.
Cîrstiian, logofăt, frate cu Costantin uricar, soţul Antemiei, cumnatul lui Toader Petriceicu 332; primeşte danie de la Simion Movilă voievod s. Lămăşeni, care-i este luat de Ştefan Tomşa voievod, care-l dă m-rii Solca; se judecă pentru acest sat, apoi îl cumpără de la m-re (menţ.) 106.
Cîrstiian, tatăl lui Erimiia 339, 340.
Cîrstiian, vătaf; primeşte poruncă să facă o cercetare la Torceşti 281.
Cîrstina, mama lui Petrea Bugulétea 168, 251.
Cîrstina, mama lui Simeon 566.
Cîrstina, soţia lui Gheorghi <Lozonschi> pîrcălab de Hotin; vinde parte din Borodiceni (menţ.) 292, 485, s. Lozeni (menţ.)304, 305, selişteа Păltinişul (menţ.) 23.
Cîrstina, soţia lui Marco, mama lui Arpentic şi a lui Tănasie 93.
<Cîrstineşti> (Cărştineşti, Cîrsteiaşti (gr. 353), Cîrsteşti (gr. 219), Cîrştineşti, Crîsteşti (gr. 219), Crîstineşti, Crîştineşti), sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, Cîrstinţi, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; în hotar cu s. Stăuceni 219;
martor din ~ 353.
Cîrstîna, mama lui Ionaşcul Arbore, a Anghelinei şi a Mariei 95.
<Cîşla-Zamji>, sat, v. Medvidca.
Clima; martor la Temerleni 510.
*Clinul Soluneţului, sat, în Dealul Domnesc, La Şură; <lîngă Scobinţi, c. ~, j. Iaşi>; jumătate din ~, întărită lui Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin 78.
Clipeş, v. Pătraşco ~.
Clipiceşti, sat, <ţ. Putna; c. Ţifeşti, j. Vrancea.>; oameni din ~ 53, 306, 308;
sat lîngă ~, v. *Scorţeşti.
*Clocicari, sat, <ţ. Fălciu; lîngă Văleni, c. Pădureni, j. Vaslui.>;
martor din ~ 2 A-B.
Clocucina, sat; <în Republica Moldova, Clocuşna, c. ~, r. Ocniţa>; ureadnic din ~, martor 233 B;
sat lîngă ~, v. *Vozdouţi.
Clonciu, v. Toader ~.
Coadă, vornic, <prob. de Suceava>; martor 333.
Coadă, v. şi Simion ~.
Cobălca, sat, ţ. Soroca; <în Republica Moldova, Cobîlna, c. ~, r. Şoldăneşti>; fost al lui Ion Movila, dăruit de Moise Movilă lui Pătraşco Ciogolea (menţ.); vîndută fără drept de Bandur lui Gorgan (menţ.); întărit de Vasile Lupu voievod lui Pătraşco Ciogolea 222.
Cobăleanul, v. Lupul ~.
Cobolta, rîu; <Cubolta, afluent al Răutului la Putineşti, în Republica Moldova, c. Gura Căinari, r. Floreşti>; loc de heleşteu şi sat pe ~ 453.
Coborîrea Sf. Duh, hram, v. Pogorîrea.
Cocea, v. Vasilie ~.
Cochiujăni, sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, Cotiujeni, c. ~, r. Briceni>; în hotar cu s. Soloniuca 207;
sat lîngă ~, v. *Săncăuţi.
<Coci>, v. Gavril ~, Gheorghie ~.
Cocială, v. Vasilie ~.
<Cociu, sat, c. Stănueşti, j. Bacău>; sat înglubat în ~, v. Şărpeni;
v. şi Stănueşti.
Cocioban, din Romăneşti, fiul lui Bălan, tatăl lui Cîrstiian şi al lui Ilca 529, 530.
Cocoara, poiană a s. Scînteia; întărită m-rii Bîrnova 84.
Cocol, din Prăjeşti; i se restituie stupi furaţi 70.
<Coconul>, v. Alexandru ~.
Cocoran(ul), v. Roman ~.
Cocoş, v. Chicuş.
Codan, v. Codău.
Codan, v. Văscan ~.
Codăeşti, sat, pe Dobrovăţ, ţ. Vaslui; <c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Pîntea, fost şetrar lui Ionaşco Cehan <fost mare> vornic şi întărită acestuia 54; parte din ~, vîndută de Nastasiia şi Anna aceluiaşi 116; părţi din ~, vîndute de fiicele lui Dumitru Purcel lui Dumitru fost vornic 416 A-B şi de Vasilie Purcel aceluiaşi 417;
martori din ~ 67;
stăpîni din ~ 309;
act scris la ~ 116;
uricul s. ~ 309.
Codău, v. Sămionu ~.
Codrul <Botoşanilor>, v. <Botoşani> (Codrul <~ -lor>).
Codrul <Herţei>, v. Herţa (Codrul <Herţei>).
<Codrul Hîrlăului>, v. Marginea <Codrului Hîrlăului> (Crăeşti).
Codrul Iaşilor (Codrul cel Mare), v. Iaşi (Codrul ~ -lor).
*Cofeşti, sat, <ţ. Putna; lîngă Putna, c. Bolotești, j. Vrancea>; martor hotarnic din ~ 470.
Cogea, tatăl lui Gavril Tihul, bunicul Alexandrei 445.

www.dacoromanica.ro

Cogeni, sat, ţ. Tutova; <înglobat în Ciocani, c. Perieni, j. Vaslui>; moştenit de Schiva şi de Anghelina, fiicele lui Cîrstea Ghenovici 350.
Cogeşti, sat, <ţ. Cîrligătura; Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; în hotar cu s. Mihăileşti 170, 171;
sat înglobat în ~, v. Hăsnăşćni;
sate lîngă ~, v. *Bărboşi, *Melintieşti, *Nijeşti.
Cohurlui, ţinut, v. Covurlui.
Coifeş, fratele lui Ştefan; vinde un heleşteu din Nemerniceni 541.
Coifeş, (Heleşteul lui ~), heleşteu de la Nemireeni; judecată pentru ~ 541.
Cojoc, gr. pentru Corlat, diac 281;
v. şi Vasilie Corlat.
Colac, v. Gligorie ~.
Colacul Ulmului, top., în hotarul s. *Mihăileşti 170, 171.
Comăneşti, sat, ţ. Suceava; <c. Botoşana, j. Suceava>; parte din ~ (în notă), vîndută de Antimiia fraţilor ei 59.
Comăneşti, <sat, ţ. Trotuş; or. ~, j. Bacău>; sătenii din ~ se judecă cu Bejan paharnic şi primesc întărire pentru poiana Buruieneşti 446;
martor din ~ 327;
poiană lîngă ~, v. Buruieneşti (Buruianul).
Comişcscul; martor la Brătăşeni 240.
Comişcsculi, v. şi Cazacul ~.
Conceşti, sat, <ţ. Dorohoi; c. ~, j. Botoşani; păhărniccl din ~, martor 357;
sat înglobat în ~, v. Bobeşti.
Conde (Condre, Condrea), fost mare vameş; primeşte danie s. Stăuceni, pe care-l vinde (menţ.) 55, 219; vinde Popricani 148, 365.
Condra, tatăl lui Tiron Negre 524.
Condrata, poiană a s. Seînteia; întărită m-rii Bîrnova 84.
Condrăteşti, sat, pe Cula, ţ. Orhei; <în Republica Moldova, c. ~, r. Ungheni>; moştenit de Ion Ciolpan, după împărţire 500.
Condre, fiul lui Borce visti(ernicel); vinde parte din Buciuleşti (menţ.) 77.
Condre, hotnog; vinde parte din Dragomireşti, pentru care apoi se judecă şi pierde 566.
Condre, nepotul lui Daneiul, frate cu Irimie, Zaharie ş. a.; vinde părţi din Mogoşăşti (menţ.) 77.
Condre, şoltuz din Tîrgu-Trotuş; face cercetare la seliştea Pleşăşti 126, 269.
Condre, v. şi Conde.
Condrea, din Dorneşti, tatăl Ghindei, bunicul lui Vasilie 410; partea lui din Dorneşti, vîndută 410.
Condrea, din Todireşti; martor la Codăeşti 416 B.
Condrea, fiul lui Liciul, frate cu Ilie, tatăl popii Ionaşco, al Alexandrei şi al Anisiei 84.
Condrea, fiul Sorei, nepotul lui Dragoş, văr cu Andronic şi cu Grigore; vinde parte din Lieşti 315.
Condrea, hotnog de călăraşi, din Vertep; martor 233 B.
Condrea, tatăl lui...; vinde parte din Futeşti 479.
Condrea, ţigan, frate cu Băsărab, Ion şi Necoară; dăruit Episcopiei de Roman (menţ.); împuternicire pentru stăpînirea sa 489.
Condrea, vecin, din Oglindeşti; întărit lui Tănasie fost vornic şi soacrei sale, Soltana 430.
Condrea, vecin, din Zărneşti; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
Condrea, zlătar; martor 403.
Codrea Maliei, soţul Chelsiei, ginerele lui Drăgan Şepteş şi al Albei, tatăl lui Lupul şi al lui Iliiaş; consimte ca soţia sa să dăruiască o prisacă la Şepteşeni (menţ.) 93; primeşte întărire pentru părţi din Uricani 370.
Condrea, v. şi Andreiu ~.
Condrea, v. şi Conde, Condre.
*Condreşte, sat, pe Bîrlăzel, <ţ. Vaslui; lîngă Ciofeni, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ 361.
Constantin Botez; <propietar al s. Siliştea>; strămută satul cu acelaşi nume (sec XIX) 282 (indice, notă la vocea Siliştea).
Constantin Roset, <fost> jitnicer; izvod de moşii ale lui ~ (secXVIII) 439.
Consulatul, imperial <rus>, din Iaşi; act adeverit de ~ (1880) 389.
Copăceanu, v. Cupăceanu.
Coposăni, sat, v. Scoposăni.
*Coposćni, sat, <ţ. Tutova; j. Vaslui>; martor din ~ 440.
Copou, deal, <lîngă Iaşi>; vie de la ~, vîndută de Enachi şi sora sa, Anghelina, m-rii Sf. Sava 403.
*Copujani, sat, ţ. Lăpuşna; <în Republica Moldova>; părţi din ~, cumpărate de Gheorghe Roşca fost vistiernic şi întărite 389.
Corbul (La ~) loc, pe Lipovăţ, în hotarul tîrgului Vaslui; <lîngă or. Vaslui, j. ~>;

www.dacoromanica.ro

ales de Racoviţă Cehan logofăt al doilea pentru construirea unei mănăstioare 194.
Corcul, v. Andronic ~.
Cordăreni (Cordarcni), sat, <ţ. Dorohoi; c. ~, j. Botoşani>; în hotar cu Dumeni şi Miclăuşeni 149, 217;
martori din ~ 216, 255, 280.
<Corestăuţi>, sat, v. Corosteni.
Corin, tatăl lui Macsin, bunicul lui Ionaşcu 330.
Corlat, "cel bătrîn", tatăl Erinei, bunicul lui Apostol, Toader şi Vasilie 28.
Corlat, v. şi Vasilie ~.
Corlăteni, sat, pe Jijia, ţ. Dorohoi; <c. ~, j. Botoşani>; părţi din ~, vîndute de fiicele lui Gheorghe Albotă lui Petriceico mare armaş şi întărite acestuia 31, 61;
părţi din ~, moştenite de Ionaşcu Arbore şi surorile lui, după împărţire 95.
Corlătescul, v. Corlat.
Corlăteşti, sat, <ţ. Tutova; înglobat în Bogdăneşti, c. ~, j. Vaslui>; popi din ~ dau mărturie 426.
Cornaciu, popă, din Dersca, tatăl lui Mihaşco <~>; cumpără parte din Dersca (menţ.) 505.
Cornaciu, v. şi Mihaşco ~.
Corne, nepotul lui Coifeş sau al lui Ştefan; împreună cu rudele se judecă pentru un heleşteu de la Nemericeni şi pierde 541.
Cornea,; partea lui ~, din Tîmpeşti, întărită lui Grigoraş Ureche 566.
Cornea, fiul Agahici Şuverdeneasa; vinde parte din Scobenţeni (menţ.) 389.
Corneşti, sat, în hotarul Tg. Frumos; <înglobat în Săcăreşti, c. Cucuteni, j. Iaşi>; în hotar cu Tîrgul Frumos 60.
Corneşti, sat, <ţ. Dorohoi; înglobat în or. Dărăbani, j. Botoşani>; vătaf din ~, martor 357.
Corni, rudă cu Hărbor, Andrii ş. a.; împreună cu rudele se judecă pentru s. Dimăceni şi pierde 307, îl vinde lui Cîrstea <Ghenovici> fost mare vornic (menţ.) 544.
Cornu (Supt ~), top, <ţ. Hîrlău; lîngă Dolina, c. Leorda, j. Botoşani>; în hotar 44.
Corobca, v. Gheorghe ~.
*Corod (Movila Corodului), sat (?), <lîngă Matca, c. ~ j. Galaţi>; popă din ~, martor la Părîşeni 415.
Coroieşti, sat, <ţ. Tutova; c. ~, j. Vaslui>; martor din ~, 495;
sat lîngă, v. *Gropeni.
<Coroiu, sat, c. Tutova, j. Vaslui.; sat probabil lîngă ~, v. *Mihăileşti.
Coropceni, sat, <ţ. Vaslui; c. Ciorteşti, j. Iaşi>; martor hotarnic din ~ 476.
Corosteanul, v. Gheorghie ~.
*Corosteni, sat, <ţ. Fălciu; lîngă s. Gara Roşieşti, c. Roşieşti, j. Vaslui>; menţ. în ins. pe verso 89.
Corostenul, v. Corosteanul.
Corostilă, v. Gavril ~.
<Costache Negri, sat, c. ~, j. Galaţi>; sat lîngă ~, v. *Fîntînă.
Costache Cantacuzino, fost mare vistiernic; condică de doc. a lui ~ (1820) 287, 372.
Costachi; parte din Vităneşti răscumpărată de la ~ (menţ.) 306.
Costachi, fiul (gr.: "nepotul" 9) lui Giurgiu, nepotul lui Giurgiu Liescul, frarte cu Eremiia şi cu Gligorcea; vinde o parte din Feţingheşti (menţ.) 9, 68.
Costachi, fiul lui Gligorie Pobircu şi al Lélei, frate cu Severiian, cu Cozma ş. a., nepotul lui Grozav; vinde parte din Glodeni (menţ.) 318.
Costachi, fiul lui Porava, frate cu Rusul şi cu Eftimie; vinde părţi din Hoisăşti şi Balomireşti (menţ.) 389.
Costachi, fiul lui Struţian, fratele lui Lazar Tăriţă; vinde parte din seliştea Vităneşti (menţ.) 568.
Costachii; cumpără parte din Grădinari 71.
Costachii,. din Folteşti; cumpără parte din Sucevéni 426;
martor 534.
Costanda, fiica Pătrăşcoaei, sora lui Gligorie, mama lui Lupul 435.
Costanda, fiica lui Vasilie din Volcineţ, nepoata lui Bilava, sora lui Andronic; vinde parte din Şencheuţi 211.
Constanda, şora lui Vasilie Ciomîrtan; zapis de la ~, pe Tîrzii 498.
Costanda, ţigancă, fiica lui Simion, soră cu Lazor, cu Avram ş. a.; întărită lui Ionaşco Avram 184.
Costanda, v. şi Gheorghii ~.
Costandin; martor hotarnic 135.
Costandin, din Bîrzeşti; partea lui din Bîrzeşti, alcasă 56.
Costandin, din Onceşti; martor 56.
Costandin, fiul lui Gligorie, tatăl lui Lupul 435.
Costandin, fiul lui Ion, fratele Dochiţei, văr cu Grigorce ş. a.; vinde parte din Costeni 77.
Costandin, fiul popii Sava, frate cu Erimie Dabija; primeşte întărire pe robi ţigani 195.
Costandin, fost pîrcălab; martor hotarnic 196.
Costandin Donici, sulger şi logofăt de taină; adevereşte copie (1813) 227.

www.dacoromanica.ro

Costandin Horhaz, ispravnic; act orig. aflat la ~, (prima jum. a sec. XIX) 454.
Costandin Leondari, sulger şi logofăt de taină; autentifică act (1813) 241, 541.
Costandin <Liciul>, fost agă, fiul lui Liciul cel bătrîn, nepotul lui Cotela, frate cu Toader; primeşte întărire pentru Şcpeleuţi 504.
Costandin Ursuian, serdar; <autentifică act (1809)> 227.
Costantin, din Comăneşti; martor la Băsăşti 327,
Costantin, din Grădinari; martor 71.
Costantin, din Rusi; martor 555.
Costantin, din Tărîceni; martor hotarnic 361; cumpără loc de prisacă la Munteneşti 534.
Costantin (Costandin), fiul Anghelinei Vasilioaia, nepotul lui Cîrstea <Ghenovici> fost mare vornic, frate cu Dumitraşco, cu Crăciun, cu Neculai ş. a.; primeşte întărire pentru s. Bujoreni, Negoeşti ş. a. 321, 350.
Costantin, fiul Dragăi, nepotul lui Constantin Sitariul, frate cu Dura şi cu Doroftia; primeşte întărire, în urma judecăţii, pe jumătate din Zvîşteleşti 525.
Costantin, fiul lui Ionaşco Guglă; martor 410.
Costantin, fiul lui Nădăbaiaco fost vornic, frate cu Eremia, cu Dumitraşcu ş. a.; vinde două vaduri de moară pe Gîrla cea Mare a Putnei 9, 68.
Costantin, fiul lui Nistor, nepotul lui Caramiz, frate cu Băloş, Irodiia ş. a.; vinde parte din Feţinghesti (menţ.) 9, 68.
Costantin, fiul lui Petrea, frate cu Vărvara, văr cu Tacul; vinde un loc de prisacă la Munteneşti 534.
Constantin, fiul lui Sava din Ceucani; primeşte întărire pentru o parte din Strîmba 331.
Constantin, fiul lui Simionel, fratele Antimiei, al lui Dociul paharnic ş. a.; primeşte parte din <Soloneţ, Comăneşti sau Dărmăneşti?> 59.
Costantin, fiul lui Ursul; vinde părţi din Oleşeşti (menţ.) 139.
Costantin, fiul Vlădioaei; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla Putnii (menţ.) 568.
Costantin, ginerele lui Nădăbaico, soţul Todosiei (?), cumnat cu Eremiia, Dumitraşco ş. a.; vinde două vaduri de moară (menţ.) 562.
Costantin, (Costandin, sec. XVIII: Constantin), ginerele lui Ştefan din Mărgineni; se judecă pentru Trebeşul de Sus şi pierde 73; în pîră cu socrul său pentru Mărgineni 372.
Costantin, iuzbaşă, din Micesti, văr cu Bercea ş. a.; primeşte danie o parte din Brădeani 137.
Costantin, soţul..., ginerele Anei; primeşte întărire pentru parte din Dragsîni 523.
Costantin, (sec. XIX: Constantin), soţul Brînduşei, bunicul Pietrei 132, 524.
Costantin, soţul Tofanei, ginerele lui Calapod, cumnatul Măricăi Homicenească 486; se judecă pentru Boldeşti şi seliştea Sîrbi şi pierde 511.
Costantin, ţigan; întărit m-rii <Aroneanu> 288.
Costantin, uricar, frate cu Cîrstiian logofăt, soţul Tofanei, tatăl lui Savin 106; părţile sale din Rotompăneşti, Hreasca ş. a. împărţite 335.
Costantin, vecin, din Zărneşti, fratele lui Micul; întărit lui Pană fost paharnic 551.
Costantin Bantăş; martor la Măstacăni 462; isc. şi sig. lui ~ 462.
Costantin Bîrsan; arendează trei sferturi din desetina de stupi de la ţ. Tutova şi Bîrlad (isc.) 464.
Costantin Boldur, răzeş; primeşte împuternicire pentru stăpînirea unei părţi din Negreşti 262.
Costantin Buhuş, fiul lui Gligorie Buhuş; martor 200; isc. şi sig. lui ~ 200.
Costantin Bulai, vecin, din Zărneşti; întărit lui Pană fost paharnic 551.
Costantin (Costandin) Ciogolea, fost pîrcălab de Hotin 61, 211, 354; vornic (ureadnic) de Botoşani 456, 460, 461, 491, 528; primeşte porunci domneşti 456, 491; înştiinţează pe domn 528; cumpără satul Ternauca 460, întărit 461; jefuit de tîlhari 354; hotarnic 196; martor 61, 211 (menţ.) 304; isc. lui ~ 61.
Costantin Dracea, <slugă> a lui Dumitraşco Ştefan şi a fiilor săi; primeşte întărire pe două iazuri de la Goşmani 383; vinde jumătate din Goşmani 552.
Costantin (Costandin) Drăgăşescul (Drăgăşăscul, Drăgăţăscul, Drăguşescul, Drăguţescul, gr.: Drăguşa, Drăguşe 353); martor 211, 255, 280, 304, 353, 363, 564; isc. lui ~ 304, 363, 564; sig. lui ~ 363.
Costantin Drăgoşescul; martor (menţ.) 1.

www.dacoromanica.ro

Costantin Grosul, din Brădeani; martor 137.
Costantin Hăugul, slugă domnească, fiul lui Hăugul, frate cu Vasile, Sava şi Toader; primeşte poruncă domnească pentru hotărnicirea unui sat 171; hotărniceşte s. Mihăileşti 170;
vinde parte din Băloşeni 266; martor 35, 120, 241;
isc. lui ~ 35, 120, 241, 266;
sig. lui ~ 120.
Costantin Iacus, vătav; martor la Veşteleşti 495.
Costantin Miul; martor la Voicouţi; isc. lui 564.
Costantin (Costandin) Moghila (Movilă) voievod; domn al Moldovei; vinde s. Vînători 68;
se "ridică" împotriva lui Ştefan Tomşa (menţ.) 101; plecat în Ţara Leşească (menţ.) 567;
acte de la ~ (menţ.): 65, 72, 77, 91, 94, 147, 184, 282, 315, 348, 349, 352, 355, 370, 389, 397.
Costantin (Costandin, Custantin) Nebojatco (ginerele lui Nebojatco 334), fost vornic <de gloată/Poartă>, din Glodeni; martor 35, 155, 334, 384;
se judecă pentru vecini 181.
Costantin Paladi,.hatman (sec. XIX); isc. lui ~ 478.
Costantin Polimaz, logofăt, copie acte (1796) 85, 394.
Costantin Puia; împresoară ocini la Hilipeşti şi Bahnă 179.
Costantin Rosăt, <fost mare> vornic; stăpîn al seliştii Pietrosul (ins.) 128.
Costantin Roşca, vistiernic, frate cu Gheorghie şi Vasile; părţile lui din Cotelova, moştenite 389.
Costantin Sitariul, din Veşteleşti, tatăl lui Toader, socrul lui Dumitraşco; primeşte întărire pe jumătate d'n Zvîşteleşti 525; martor 495.
Costantin (Costandin) Stîrcea, pîrcălab (fost pîrcălab) de Hotin 104, 255, 280, 304, 353, 384, frate cu Darie şi Isac;
cumpără seliştea Hrobnea 255, întărită 280; în pricină pentru Dumeni 216 şi pentru Hrobne 373; renunţă la dreptul de protimisis pentru Boian, Onutul de Sus ş. a. 304;
martor 1 (menţ.), 104, 353, 384;
isc. şi sig. lui ~ 104.
Costantin Udrea Gînscă, diac; primeşte întărire pentru un loc de moară 127.
Costăchescu, Mihai; copie acte sec. (XX) 91, 520;
Arhiva ~ 66, 171, 235, 345, 519.
Coste, din Oşeşti, tatăl Ilianei 45.
Coste, fiul lui Ghiorghe Simineceanul, frate cu Ionaşco, Gavrilaş ş. a.; dă în schimb jumătate dim Mateuţi (menţ.) 389.
Coste, fratele lui Hrană; vinde s. Nămăeşti (menţ.) 184.
Coste, nepotul Agafiţei, strănepotul lui Ghiorghie Albotă; scrie act 61.
Coste, popă, din Deleşti; martor hotarnic 56.
Coste, strămoşul lui Grigori Surtă, Simion Barză ş. a.; urmaşii lui primesc întărire pentru s. Horgeşti, Brăneşti ş. a. 502.
Coste, tatăl Ciorcei, bunicul lui Marco 315.
Coste, tatăl lui Ionaşco 182, 187.
Coste, unchiul lui Porce şi al lui Postolache din Oşeşti; în pricină pentru o moşie zălogită 226.
Coste, vameş, tatăl Ilincăi, bunicul lui Vidraşco 243.
Coste Băcioc, vornic; socrul lui Iordache Cantacuzino şi al lui Simion Mălai, vistiernici 548; părţile lui din Hănţeşti, alese pentru Simion Mălai 414.
Coste Hrana; vinde seliştea Măneşti (menţ.) 492.
Coste Mir(onescul), fiul lui Miron din Sinihău, frate cu Ionaşco; martor 61.
Costea, ţigan; răscumpărat de la un turc din Cetatea Albă 152.
Costea (Poiana Costei), poiană, în hotarul s. Bîrleşti; întărită lui Toma <Cantacuzino> mare sulger 133;
v. şi Bîrleşti, sat.
Costeasa, ţigancă, fiica lui Costea, mama lui Ion; revenită lui Lupu Prăjescul, după împărţire 152.
Costéni, sat; <înglobat în Costişa, c. ~, j. Neamţ>; parte din ~, primită în schimb de Gheorghie Arapul fost sulger şi întărită acestuia 77.
*Costeşti, sat, <ţ. Suceava; lîngă Cămîrzani, c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; om din ~ 72.
Costeşti, sat, ţ. Roman; <c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; în hotar cu Tîrgu Frumos 60, cu seliştea Dădeşti 64;
parte din ~, moştenită de Lupul Ghenghea de la tatăl său, Ionaşco Ghenghea mare logofăt 227; parte din ~, întărită lui Lupul Prăjescul mare clucer, în urma judecăţii cu Heloteiu ieromonah 358; parte din ~, vîndută de Stamati diac şi de soţia sa, Măriia, jupînesei Grozava 558;

www.dacoromanica.ro

sat înglobat în ~, v. Pietriş; sat probabil lîngă ~, v. *Sănătești.
*Costești, sat, fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Botoşani, sub Cozancc, pe Jijia, ţ. Hîrlău; <lîngă Drislea, c. Truşeşti, j. Botoşani>; dăruit de domn lui Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin şi soţiei sale 78.
Costeşti, sat ţ. Tutova; <c. ~, j. Vaslui>; moştenit de Ion Ciolpan de la bunicul său, Ionaşco Ghenghea mare logofăt 188, 227, 500.
Costeşti, sat, <ţ. Iaşi; în Republica Moldova, or. ~, r. Rîşcani>; pricină de hotar între Dumitru Buhuş vistiernic şi Gheorghe Jora fost pîrcălab 359, 514.
*Costeşti, sat, pe Horăiata, <ţ. Tutova; lîngă Unţeşti, c. Bogdăneşti, j. Vaslui>; întărit lui Dumitraşco Gheuca fost vornic de gloată 366.
Costin, fiul Annesiei, frate cu Costin, Vasilca şi Muşa; partea lui ~, din Borăşti, vîndută şi alcasă (menţ.) 165, 210;
"comîndat" de Dumitraşco diac 165.
Costin, fiul lui Baciul, fratele lui Galiric ş. a.; vinde parte din Văscani 64.
Costin, fiul lui Guţan, nepotul Gulieşei şi al Drăgostinesei; se judecă pentru s. Brătineşti şi pierde 484.
Costin, fiul Nastii, frate cu Simion, Brona ş. a.; vinde parte din Ţibăneşti (menţ.) 214, 389.
Costin, fiul lui Roman, rudă cu Isac, Gavril ş. a.; vinde ocină din Valeva 192.
Costin, nepotul lui Mihăilaş; vinde parte din Mihăilăşani 352.
Costin, popă, <din Botoşani>; martor 484.
Costin, soţul Maricăi, tatăl lui Drumitaşco; răscumpără şi cumpără părţi din Epoteşti (menţ.) 39.
Costin, ţigan, fiul lui Bodin, frate cu Erimiia, Necliifor ş. a.; întărit lui Ionaşco Avram 184.
Costin Sirbul; vinde parte de vad de moară pe Gîrla Putnei de Jos (menţ.) 568.
Costin, v. şi <Iancu> ~.
Costineşti, sat, <ţ. Hîrlău; c. Leorda, j. Botoşani> om din ~ 17;
martori hotarnici din ~ 149, 150, 216, 217, 484.
Costinu, din Bizinu; martor 496.
<Costişa, sat, c. ~, j. Neamţ>; sate înglobate în ~, v. Costéni, Mogoşeşti, Vătămani;
sat lîngă ~, v. *Sirbi.
Costul, fiul Todosii, fratele lui Dămian nepotul lui Romaşco, vinde părţi din Bîrceşti 85.
Coşciug, slugă domnească, din Cîrniceni; martor hotarnic 148, 365.
Coşciug, v. şi Lupul ~.
Coşescul (Coşăscul), v. Ionaşco ~, Mierăuţă ~, Sîon ~.
Coşeşti (Coşăşti), sat, pe Racova; <ţ. Tutova; c. Ivăneşti, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Armanca unchiului ei, Ionaşco Coşăscu 145; întărită 146.
Coşeşti, selişte, ţ. Cîrligătura; <lîngă Cristeşti, c. Brăeşti, j. Iaşi>; dată, în schimb, de mrea Pobrata lui Vasilie Banul vistiernic şi cumnatului său, Simion Mihăilescu 16.
<Coteala>, sat, v. Cotela, Solominca.
Cotela (Co[s]tela, Cotelc), pîrîu, la Cotela, sat, ţ. Hotin; sat pe ~, v. Solominca.
Cotela, sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, Coteala, c. ~, r. Briceni>; martor din ~ 211.
Cotela, tatăl lui Liciul, bunicul lui Toader şi al lui Costandin 504.
Cotelova (Cotelcva, probabil gr.: Tolc 227), sat, ţ. Hotin (gr.: Hîrlău 227); <azi în Ucraina, Kotelcve, c. ~, r. Novoselita, reg. Cernăuţi>; jumătate din ~, întărite lui Dumitraşco Ghenghe, în urma împărţirii averii părinteşti 227; părţi din ~, întărite lui Gheorghe Roşca vistiernic 389.
<Cotic; sat, c. Todireşti, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Armeneşti.
<Cotiujeni>, sat, v. Cochiujăni.
<Cotiujenii Mici>, sat, v. Vîrbova.
Cotîrlă, paharnic, din Epoteşti; hotarnic 65.
Cotluci (Cotluşe), nepotul lui Dan Hurul; vinde ţigani 338.
Cotnari, tîrg; <ţ. Hîrlău; s. ~, c. ~, j. Iaşi>; tîrg 433;
om din ~ 433;
vii la 1, 4, 36, 72, 77, 78, 228, 253, 291, 335, 392, 442;
sat la ~ 139;
acte scrise la ~ 251, 433;
<catastiful> tîrgului ~ 253.
*Cotojăni, sat, ţ. Neamţ; <lîngă Ştefan cel Mare, c. ~, j. Neamţ>; în hotar 49.
<Cotoroaia, sat, c. Cerţeşti, j. Galaţi>; sat lîngă ~, v. *Dajbigeni.
Covasna (gura Covasnei), pîrîu, afluient al Jijiei; gîrlă la ~, dăruită 482.
Covrig, fiul lui Trifan; dăruieşte parte din Toporăşti (menţ.) 99.
<Covrig>, popă, din Toporăşti, tatăl lui Ionaşcu 99.
Covrig, v. şi Ionaşcu ~.

www.dacoromanica.ro

Covurlui (Cohurlui, Covullui), ţinut; sate în ~, 90, 321, 350, 524,; seliște în ~ 132.
Cozance, <codru, pe ambele părți ale pîrîului Cozancea, afluent al Sitnei>; sat sub ~ 78.
Cozia, pîrîu, <afluent al Jijiei, la Roşu, c. Costuleni, j. Iaşi>; hotar al unui loc de sat 482.
Cozma, din Clipicești; martor 53.
Cozma, din <Filipești>; martor 126.
Cozma, fiul lui Bărcan; vinde parte din Drăgănești 542.
Cozma, fiul Dochiei Iachimoae, frate cu Vasilie; se judecă pentru s. Tomești şi pierde 63.
Cozma, fiul lui Gligorie Pobrcu şi al Lélei, nepotul lui Grozav, frate cu Costachi, cu Severiian ş. a.; vinde parte din Glodéni (menţ.) 318.
Cozma, fiul lui Eonaşco; vinde parte din Lieşti (menţ.) 315.
Cozma, fiul lui Ion vistiernic, tatăl lui Ghiorghe vistiernic 184.
Cozma, fiul lui Robul, nepotul lui Fătul şi al Saftei; vinde parte din Şuşmăneşti 330.
Cozma, fiul lui Zabulic, tatăl Măricăi 389.
Cozma, fratele (?) Vărvarei; dăruieşte părţi din Tăoşti, Cibarţu ş. a. (menţ.) 418.
Cozma, sluga lui Gheorghe Roşca vistiernic; martor 240;
isc. şi sig. lui 240.
Cozma, sulgerel, tatăl lui Păcurar; posesor al unui act pentru Dolheşti (menţ.) 54.
Cozma, tatăl Ioanei 77.
Cozma, ţigan; întărit lui Apostol mare medelnicer 318.
Cozma, ţigan; întărit Mierlei Steţcoae 556.
Cozma, văr cu Petriceico mare armaş, cu Ionaşco Avram ş. a.; primeşte, după împărţire, părţi din Cărbuneşti, Blăgeşti ş. a. (menţ.) 228.
Cozma, vistiernicel, din Macsineşti; martor 221.
Cozma Baci; martor 273.
Cozma Bast(e); martor la Costeşti 558.
Cozma Şarpe, postelnic, soţul Drăghinei 315.
Cozma Ştornescul, tatăl Madonei, bunicul lui Sava Veveriţă (menţ.) 519, 520.
Cozmeşti, sat; <c. ~, j. Iaşi>; martor din ~ 476.
*Cozmeşti, sat, pe Prut, ţ. Lăpuşna; <în Republica Moldova, r. Nisporeni>; întărit lui Gheorghie Roşca vistiernic 389.
Cozmeşti, sat, pe Stemnic, <ţ. Vaslui, c. Deleşti, j. Vaslui>; oameni din ~ 129, 226, 361.
Cozmiţă, frate cu Mihalcea; vinde parte din Mogoşeşti (menţ.) 419; primeşte împuternicire pentru ca stăpîni s. Sacalîşeşti şi Dzemeşeşti 570.
Cracău, pîrîu; <afluent al Bistriţei, la Zăneşti, c. ~, j. Neamţ>; sate pe ~ 15, 77, 427;
moară pe ~ 77.
*Craeşti, sat; <lîngă Domeşti, c. Costişa, j. Neamţ>; în hotar 77.
Crance, v. Crisco.
Crasna, pîrîu, <afluent al Bîrladului la Crasna, c. Albeşti, j. Vaslui.; sat pe obîrşia ei 54.
Crasnaleuca, sat, <ţ. Dorohoi; c. Coţuşca, j. Botoşani>; parte din ~, dată de Turcul stolnic surorii sale, Nastasia 494.
Crăciun; martor 469.
Crăciun (Fîntîna lui ~); punct de hotar al unui sat 399.
Crăciun, călăraş; martor la Romăneşti 529, 530.
Crăciun, din Clipicești; martor 53.
Crăciun, <din Turbăteşti>; martor la Găngureşti 231.
Crăciun, din Vlăgeşti; martor hotarnic 90.
Crăciun, fiul Anghelinei Vasiloaia, frate cu Dumitraşcu, cu Constantin ş. a.; primeste întărire pentru părţi moştenite din Bujoreni, Pipărcani ş. a. 321, 350.
Crăciun, preot, din Văsiiani; martor 169 A.
Crăciun, tatăl lui Dumitru 64.
Crăciun, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Crăciun, ţigan; întărit Mierlei Steţcoae 556.
Crăciun Găozu, tatăl Irinei, socrul lui Iordachi 247.
Crăciunaş, fiul lui Isac, tatăl Dodchiţei, al Varvarei ş. a.; aduce pe Bogdan de peste Dunăre, de la Mecin 193.
Crăciunu, vecin din Rădăuţi; dat lui Gligoraşu 241.
Crăceşti, sat; <Crăeşti, c. Bozieni, j. Neamţ>; om din ~ 547;
sat lîngă ~, v. *Giosăni.
Crăceşti (Margine), top. [1], ţ. Hîrlău; <lîngă Rădeni, c. Frumuşica, j. Botoşani>; seliște sub ~ 348, 349, 393.
<Crăieşti>, sat, v. Crăceşti.
Crăsnăşeni, sat, <ţ. Orhei, în Republica Moldova, c. ~, r. Teleneşti>; popă din ~ 169 A-B.

[1] După forma slavonă (doc. nr. 349); Crăceşti, se poate presupune a fi un nume de sat, dar forma din doc. rom. (nr. 348): "Margine" sugerează un top.: "Marginea Codrului".

www.dacoromanica.ro

Creaţa, fiica lui Pătraşco vătaf, soră cu Dochia şi cu Ionaşco, mătuşa lui Istratie şi a Chelsiei; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.
Creţul, din Gurbăneşti; martor hotarnic 2 A-B.
Creţul, fiul Măriuţei, frate cu Gavril, cu Ştefan şi cu Bejan; vinde parte din Mogoşăşti (menţ.) 77.
Creţul, v. şi Maxim ~.
Crisco (Crance, Iraşco); jumătate din partea lui ~, <din Pricupia? sau Centicăuţi ?>, vîndută 206.
<Cristeşti>, sat, v. Cîrsteşti.
Cristiian, v. Cîrstiian.
<Cristineşti>, sat, v. Crîstineşti.
Criveşti, sat; <c. Strunga, j. Iaşi>; poruncă domnească pentru hotărnicire 532;
act scris la ~ 22.
Crîste, v. Cîrstea.
Crîstineşti (Crîstenești, sec. XVIII: Crestineşte, Crestineşti, Creştineşti), sat, ţ. Dorohoi; <Cristineşti, c. ~, j. Botoşani>; dăruit de Ştefan Tomşa m-rii Solca (menţ.) 333;
sat înglobat în ~, v. Dămileni.
Crîstineşti, Çrîştineşti, sat, v. <Cîrstineşti>.
Croitorul, v. Vasilie ~.
Cruce (Cruci), sat; <Crucea de Sus şi Crucea de Jos, înglobate în or. Panciu, j. Vrancea>; popi din ~, martori 340, 385;
oameni din 186, 470.
<Crucea, sat, c. Lungani, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Batărăşti.
*Cruglic, sat; <lîngă Dersca, c. ~, j. Botoşani>; om din ~ 505.
Cruhlic, sat; <azi în Ucraina, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; în hotar 219.
Cruhlic, top., la Nemirovca; punct de hotar 341.
Cubcici, sat, v. Cupcici.
<Cubolta>, rîu, v. Cobolta.
Cuci, sat; <c. Bozieni, j. Neamţ>; oameni din ~ 165, 175.
Cuciulaţi, sat, ţ. Neamţ; <Căciulaţi, înglobat în Secuieni, c. j. Neamţ>; parte din ~, moştenită de Gheorghie şi Iuraşco Başotă, după împărţire 427;
martor din ~ 462.
Cucoranu, v. Tiron ~.
Cucorăni, sat; <ţ. Hîrlău; c. Mihai Eminescu, j. Botoşani>; Condica ~ lor şi a Ipoteştilor (1821) 157.
*Cucorăni, sat; <ţ. Iaşi; lîngă Perieni, c. Probota, j. Iaşi>; martor din ~ 35.
Cudreşti, sat; <ţ. Cîrlıgătura; ınglobat ın Bălţaţi, c. ~, j. Iaşi>; martor din ~ 201, 202.
<Cuhneşti, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Glodeni>; sat înglobat în ~, v. Giuleşti;
sat lîngă ~, v. *Tomeşti.
Cujbă, v. Ionaşco ~.
Cula, rîu; <în Republica Moldova, afluent al Răutului, lîngă Breanova, c. Morozeni, r. Orhei>; sat pe ~ 500.
Culiceni, sat; <azi în Ucraina, c. Tureatca, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; părţi din ~, moştenite de Toader Petriceico mare armaş, şi de sora lui, Antimia, de la părinţii lor, Petriceico logofăt şi Mărica 332.
Cupcea, iaz, în hotarul tg. Suceava, lîngă Tătăraşi; întărit m-rii Sfintul Ilie 477.
Cupcici (Cubcici), sat, ţ. Hotin; <în Republica Moldoda, Cupcina, denumire schimbată în Kalininsk, r. Edineţ>; movilă săpată în hotarul s. ~ 233;
acte scrise la ~ 233, 240.
Cur..., din Bogdăneşti; martor 284.
Curilă, vecin din Macicăuţi, al lui Lupul vornic; martor 193.
Curlat, v. <Corlat>.
Curseci (Curceci), sat, pe Racova; <Curseşti-Deal, c. Pungeşti, j. Vaslui>; martori din ~ 99, 361.
Curte, boieri, fii de boieri, oşteni şi slujitori de la ~ -a domnească 12, 46, 47, 108, 173, 177, 196, 204, 264, 283, 316, 323, 348, 371, 376, 425, 526, 536, 548, 554, 569.
<Curteşti, localitate suburbană, m. Botoşani, j. ~>; sat înglobat în ~, v. Băiceni.
Curu, soţul Anghelinei, ginerele lui Mihai fost vornic de Botoşani, cumnat cu Enachi şi cu Părasca 403.
Custantin, v. Costantin.
Cuţitna, pîrîu; <afluent al Dobrovăţului la Codăeşti, c. ~, j. Vaslui>; sate pe ~ 83, 115;
loc de moară în ~ 416 A-B, 417.
Cuţuian, gr. pentru Ţuţuian 338.
Cuza, v. Arghire ~.
<Cuza Vodă>, sat, v. Borăşti.
Cuzlău, sat, <ţ. Dorohoi; c. Păltiniş, j. Botoşani>; oameni din ~ 352, 363;
parte din ~, cu vecini, dată de Turcul stolnic surorii sale Nastasia 494.

www.dacoromanica.ro

D

Dabija, fost mare ceaşnic, soţul Schivei, ginerele lui Cîrstea Ghenovici, cumnatul Anghelinei şi al Măricuţei Cernătoaia 350; cumpără cu soţia părţi din s. Mireni şi Stănueşti; actele părţilor cumpărate, pierdute la decesul său 326.

Dabija (Dabije), v. şi Erimie ~, Eustratie ~, Ion ~.

Daftan; în blestem 104.

Dahnovici, v. Petru ~.

Daiul, ţigan; întărit, cu familia, lui Apostol <fost> mare medelnicer 318.

*Dajbigeni, sat, <ţ. Tutova; lîngă Cotoroaia, c. Cerţeşti, j. Galaţi>; om din ~, scrie act 71.

Damaschin, fiul lui Manea; dă zapis de mărturie 264.

Damaschin, preot, <la m-rea Agapia>; martor 12.

Damaschina, fiica lui Ursu, nepoata lui Caramiz, soră cu Simdzeana şi cu Marta; vinde, cu rudele, parte din Feţinghești (menţ.) 9, 68.

Dan Bolea, vornic, tatăl Măricăi, bunicul Măriei 558.

Dan Hurul, bunicul lui Cotluci 338.

Danciul, bunicul lui Zaharia ş. a. 77.

Danciul, din Obîrşie; tatăl lui Ion, al Varvarei şi al lui Bălan 273, 538.

Danciul, ţigan, tatăl lui Guguian, al Loghinei şi al lui Gligorie 184.

Danco, v. Ştefan ~.

Dane (Danea), din Potropopeşti; martor 471.

Daniel, Albert; act aflat în posesia lui (1907) 281.

Danovici, "cel bătrîn", tatăl lui Pătraşco şi al Antemiei 362.

Danovici (Dahnovici), v. Petru (Pătraşco) ~.

Danu, v. Vasilii ~.

<Darabani, oraş, j. Botoşani>; sat înglobat în ~, v. Cornești;
sat lîngă ~, v. *Jurjeşti.

Darie (Darii) Stîrcea, (Stîrce) frate cu Isac şi cu Costantin; renunţă la dreptul de protimisis asupra unor părţi din s. Boian, Onutul de Sus şi Lozeni 304;
martor la Dumeni 353.

Daşchevici, v. Andrei ~.

David; martor la Ţibăneşti 312, 314.

David, (gr.: Davii 284), din Bogdăneşti; martor 70, 284.

David, soţul Micăi; vinde vie la Cotnari 36.

Davideni, sat, pe Moldova, ţ. Neamţ; <c. Ţibucani, j. Neamţ>; întărit lui Ştefan Boul 213.

Davidu, diac; martor la Temerleni 510.

Davii, gr, pentru David 284.

Dădeşti, seliște, pe Sîrbca, <ţ. Cîrligătura; s. ~, c. s. Tîrgu-Frumos, or. ~, j. Iaşi>; întărită lui Lupul Prăjescul 64.

Dălban, tatăl lui Iurşe 292; bunicul lui Onciul şi al lui Dumitru 485.

Dămăcuş, v. Ion ~.

Dămian, <ţigan; întărit>, cu soţia şi copiii, <m-rii Neamţ> 507.

Dămiian; dă zapis de mărturie 410.

Dămiian, "bătrînul", fiul lui Ifrim, nepotul lui Fătul; vinde, cu rudele, a treia parte din Hotceşti 85.

Dămiian, rotar, vecin, din Zărneşti; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.

Dămiian, fiul Todosiei, nepotul lui Romaşcu, frate cu Costul; vinde, cu alţii, părţi din seliștea Ostăşeşti 85.

Dămiian, soţul Cătălinei, ginerele Ruscăi; vinde, cu rudele, a treia parte din Hotceşti 85.

Dămiian, ţigan, frate cu Buzea şi cu Bunul; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.

Dămileni (Dimileani), sat, <ţ. Dorohoi; înglobat în Cristineşti, c. ~, j. Botoşani>; întărit lui Tăutul logofăt 267;
vecini din s. Başeu, fugiţi în ~ 441.

*Dănăceşti (Dăneşti), sat, <ţ. Trotuş; lîngă m. Oneşti, j. Bacău>; parte din ~, stăpînită de Arhip fost cămăraş 512;
om din ~ 570.

Dănăilă, diac, din, Romăneşti; tatăl lui Iftimie şi al lui Ştefan 526.

Dănăilă, din Ciohoreni; martor 399.

Dănăilă, fiul lui Sofron şi al Ilenei, fratele Annesiei şi al lui Ionaşco, cumnatul lui Vasilie Corlătescul; primeşte întărire pe părţi din Găngureşti 231.

Dănăilă, sulger, din Fereşti; martor la Vilneşti 342, 343.

*Dănceni, sat, <ţ. Roman; lîngă Oţeleni, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~, întărită lui Lupul Prăjescul 64;
în hotar cu s. Hăndreşti 265.

*Dănceni, sat; <ţ. Tecuci; lîngă Podu Turcului, c. ~, j. Bacău>; parte din ~, întărită Grozavei, văduva lui Stratul Bolea ceaşnic 273.

*Dănceşti, sat, pe Cracău, ţ. Neamţ; <lîngă Bodeştii de Jos, c. Bodeşti, j. Neamţ>; parte din ~, moştenită de Marica cluceroae, după împărţire 427.

www.dacoromanica.ro

*Dăneşti, sat, <ţ. Vaslui; lîngă Rediu Galian, c. Codăeşti, j. Vaslui>; martori din ~, 83, 115, 471.
Dăneasa (Fîntîna Dănesei); punct în hotarul s. Bungeşti 49.
Dăneşti, v. *Dănăeşti.
Dănilă, fiul lui Hăinal, frate cu Lupul; vinde parte din Băseşti 459.
Dănilă, fiul Sorcăi, nepotul lui Turlui, fratele lui Fumu; vinde parte din Tomeşti 69.
Dănilă, tatăl lui Obrejie 542.
Dănîlian, gr. pentru "de-acolea" 520 B.
Dănuţăni, sat, <ţ. Iaşi; Gropniţa, c. ~, j. Iaşi>; martori din ~ 196.
Dărăban, ţigan; tatăl Gaftonei şi al Mălinei 184.
Dărman, v. Ion ~, Ionaşco ~.
Dărmăneşti, sat, pe Suceava; <ţ. Suceava; c. ~, j. Suceava>; partea Antemiei din s. ~, cedată fraţilor ei 59; părţi din ~, întărite lui Ieremia Murguleţ şi soţiei sale, Candachia 72; parte din ~, dată în schimb de Nacul, fiul lui Simion din Soloneţ, lui Dumitraşco Evloghie şi soţiei sale, Antimiia 513.
*Dărmăneşti, sat; <lîngă Răuseni, c. ~, j. Botoşani>; martor din ~ 379.
Dăvidu, v. Ionaşco ~.
Dealul..., de la Cotnari; vii din ~, dăruite 78.
Dealul Bohotinului, v. Bohotin (Dealul Bohotinului).
Dealul Domnesc, deal; <la Scobinţi, c. ~, j. Iaşi>; fălci de vie la ~, întărite lui Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin 78;
sat în ~, v. *Clinul Soluneţului.
Dealul lui Laslău, Dealul Laslăului, v. Laslău (Dealul lui ~).
Dealul Mare, deal; în hotarnica s. Popricani 148, 365.
Dealul Mîndru, deal, la Cotnari; vii pe ~, întărite lui Gheorghie Arapul fost sulger 77.
Dealul Piscopului, v. Piscop (Dealul ~ -ului).
Dealul Păcurar, v. Păcurar (Dealul ~, Dealul lui ~).
Dealul Şepteşénilor, v. Şepteşeni (Dealul ~ -lor).
Dealul lui Vodă (Voievodului), deal, la Cotnari; vie din ~, vîndută de Tăutul fost logofăt al doilea ş. a. lui Miron Ciogolea şi întărită acestuia 1; vie din ~, moştenită de Dumitraşco Gheanghea de la tatăl său 392.
Debre, gr. pentru Debrici 219.
Debrici (Debrici, Debriţchi), v. Pavel ~.
Dediul, din tg. Iaşi, fost pîrcălab de Neamţ; vinde parte din s. Mărişăşti 77.
Delec, v. Grigorie ~.
Deleşti, sat, <ţ. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ 56.
Demachi, v. Neculai ~.
Departamentul Pricinilor Străine, <al Moldovei>; autentifică copii (1814) 206, 219.
Derenovăţ, pîrîu, <ţ. Hotin>; hotar al s. Stăuceni 219.
Dersca (Derzsca), sat, <ţ. Suceava; c. ~, j. Botoşani>; părţi din ~, întărite m-rii Homor 364, lui Mihaşco Cornaci 505;
sat lîngă ~, v. *Cruglic.
Derzsca, pitar; vinde o parte din s. Derzsca 364.
Despot (Dispot), v. Ion <Heraclid> ~.
Dia (Diia), fiica lui Pătraşco Purcel, soră cu Ardarie şi cu Solonca; vinde părţi din Codăeşti 416 A-B, 417.
Dieneşeşti, sat, pe Tutova, <ţ. Tutova; j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Tuda, Ionaşco Holteiul ş. a. lui Gligorie Mafteiu Roşca 100.
Dieniş, din Plotoneşti; martor hotarnic 2 A-B.
Diia, paşă; cal bun luat de <Miron> Barnovschi voievod de la Ionaşco Cehan vornic şi dat în "treaba ţării" la ~ (menţ.) 54.
Dileu, din Spătăreşti; martor la Nemirceni 465.
Dima, frate (?) cu Fădar, Griga ş. a., nepotul lui Mihăilaş; vinde parte din Mihăilăşăni (menţ.) 352.
Dima, portar<de Suceava>; martor 197, 333, 513.
Dima, staroste de Cernăuţi; martor la Valeva 192.
Dimache, v. Mandache ~.
*Dimăceni (Dimaceni, Dimaci, Dimaşi), sat, ţ. Tecuci; <lîngă Vadu Roşca, c. Vulturu, j. Vrancea>; vîndut de Hîrbor, Andrei ş. a. lui Cîrstea <Ghenovici fost mare> vornic al Ţării de Jos (menţ.) 544; pricină pentru ~, între Vasilie Roşca şi Hîrbor ş. a. 258, 307; cîte o treime din ~, întărită Schivei, Anghelinei Vasilioaie şi Măricuţii Cernătoae, fiicele lui Cîrstea Ghenovici 321, 350;
selişti în ~, v. Drîngei, Hodoreni;
sat lîngă ~, v. *Bereşti.
Dimian, <ţigan; întărit>, cu soţia şi copiii, <m-rii Neamţ> 507.
Dimideani, gr. pentru Dimileani 441;
v. Dimileani.
Dimileani, v. Dămileni.
Dimitraşcu (Dimiitraşcu), v. Dumitraşcu.
Dimitrie, v. Sfîntul ~.

www.dacoromanica.ro

D(imitrie) Ralet, mare vornic; adevereşte act (1814) 219.
Dimitriu Găluşcă (Galuska), grec; martor 114.
Dimitru, pîrcălab de Hotin; boier în sfat 77.
Dimuţă, v. Ghiorghi ~.
Dina, din Ţigăneşti, mama lui Precopiia 136.
Dina, fiica lui Murgoci Toflea 448.
Dinga, ţigan; fiul lui Stan căldărar, frate cu Hanul ş. a. 195.
Dinga, v. şi Ionaşco ~, Vasilie ~.
Dionisie (gr.: Gavril 205), fost episcop de Roman; cu soborul m-rii Dragomirna vinde s. Bîrsăneşti 197, 204, 205, 218;
acte de danie de la Mărica domnişoara pentru ţigani găsiţi la ~ 489.
Dionisîe, ieromonah, la m-rea Solca; dă mărturie, cu alţi clerici, privind tocmeala m-rii Solca cu rudele lui Isac Balica pentru stăpînirea s. Lujeni, Şipeniţi ş. a. 122.
Direcţia Generală a Arhivelor Statului, <Bucureşti>; sigiliul acesteia (1880) 389.
Divanul Apelativ al Ţării de Sus, <al Moldovei>; act autentificat de ~ (1834) 217.
Divanul de Întăriturî, <al Moldovei> (sec. XIX) 217.
Diviceanul, din Ghetilova, tatăl lui Gheorghiţă şi al Malencăi 142.
Dîmburi, moviliţă; punct de hotar 64.
Dîngeni (Dînjeni), sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, c. ~, r. Ocniţa>; fost al lui Miron Barnovschi; vecini din Ocnină duşi de acesta în ~ (menţ.) 351.
Dî<r>j<eni>, sat, <ţ. Cîrligătura; înglobat în Bogdăneşti, c. Horleşti, j. Iaşi>; martor din ~ 325.
Dîrlău; martor 35.
Dîrlău, v. şi Lupul ~.
Dobre, v. Ion ~.
Dobrenchi (Dobrenchie), v. Ionaşco ~, Strătulat ~.
Dobrinăuţi (gr.: Dobrocăuţi 500), sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, Dobrinivţi, c. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; jumătate din ~, întărită lui Ion Ciolpan 188, 227, 500.
Dobrinschi, din Dînjeni; împuternicire pentru readucerea unor vecini la Ocnină, luaţi pe nedrept de ~ şi de Lupul 351.
Dobrocăuţi, gr. pentru Dobrinăuţi 500;
v. Dobrinăuţi.
Dobrovăţ, pîrîu; <afluent al Vasluiului, la Burcelu, contopit cu Codăeşti, c. ~, j. Vaslui>; sat pe ~ 54; vad de moară la ~ 54; locuri de moară pe ~ 416 A-B, 417.
*Dobruleşti, sat, pe Moldova, ţ. Suceava; <lîngă Boureni, c. Moţca, j. Iaşi>; om din ~ 180;
părţi din ~, întărite lui Gheorghe Borşe 180;
martor din ~ 180.
Docan; colecţie de acte ~ (sec. XIX-XX) 22.
Dochia, călugăriţă; cumpără ocină în s. Strîmba 111.
Dochia, fiica lui Drăgan; vinde parte din Scobenţeni 389.
Dochia, mama lui Fătul 85.
Dochia, mama lui Nistor 85.
Dochia, sora Ioanei, mama preotului Vasile; cumpără parte din Vîrtop (menţ.) 254.
Dochia, v. şi Odochiia.
<Dochia, sat, c. Girov, j. Neamţ>; sat înglobat în ~, v. Vălinci.
Dochie, fiica lui Pătraşco vătaf, soră cu Creaţa şi cu Ionaşco, mătuşa lui Istratie şi a Chelsiei; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.
Dochie, preoteasa popii Ignat, soră cu Anna 84.
Dochiia, fiica lui Ion Plavăţ, sora lui Lazor, Petrea ş. a.; vinde parte din Băsăşti (menţ.) 327.
Dochiia, ţigancă, fiica lui Simion, nepoata lui Tatul, soră cu Lazor, Avram ş. a.; întărită lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Dochiţa; înţelegere între fiii ei şi m-rea Sf. Sava, pentru stăpînirea ocinilor din Băiceni şi pentru seliştea Caraulești 555.
Dochiţa, fiica lui Crăciunaş, nepoata lui Isac, sora Varvarei, a Stancăi ş. a. 193.
Dochiţa, fiica lui Ion, sora lui Costandin, vară cu Grigorce, Marta ş. a.; vinde parte din Costeni 77.
Dochiţa, fiica lui Zaharia şi a Zaharioaiei, soră cu Ionaşco Ale[c]xandra ş. a.; vinde parte din Pungeşti 287.
Dochiţa, fiica lui Marco şi a Cîrstinei, nepoata lui Andronic, sora lui Arpentie şi a lui Tănasie; vinde parte din Todireşti (menţ.) 93.
Dociul (Docol), ceaşnic, fiul lui Simionel, frate cu Antimiia, Costantin ş. a.; primeşte de la Antimiia părţi de ocină 59;
martor 122, 384.
Dodan, din Hălceni; dă mărturie hotarnică 196.
<Dodeşti, sat, c. Viişoara, j. Vaslui>; sat înglobat în ~, v. Tămăşeni;
sat probabil lîngă ~, v. *Fîntînele.
Dodolca, pîrîu; <afluent al Miletinului la Lătăi>; mori în ~ 408.

www.dacoromanica.ro

Dodon, slugă domnească; primește poruncă pentru alegerea unor vecini 181.
Dohatco (Dohatcu), v. Toader ~.
Dolban <țigan; întărit m-rii Neamț> 507.
Dolca, bunica Ilianei 45.
Dolca, mama lui Toma, bunica lui Porcea și a lui Postolachi 451.
Dolhești, sat, la obîrșia Crasnei, ț. Fălciu; <c. ~, j. Iași>; parte din ~, întărită lui Ionașco Cehan <fost mare> vornic 54.
Dolhești, sat, <ț. Neamț; înglobat în Negrești, c. Dobreni, j. Neamț>; martor din ~, la Vîrtop 254.
<Dolhești>, sat, v. Doljăști.
Dolina, pîrîu; <afluent al Sitnei la Dolina>; hotar al s. Pitulușeni 44;
sat pe ~ 44.
Dolina, sat, <ț. Hîrlău; c. Leorda, j. Botoșani>; în hotar 44;
sat înglobat în ~, v. Pitulușăni.
Dolineni, sat; <azi în Ucraina, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuți>; în hotar cu Stăuceni 219.
Doljăști, selițe, ț. Tutova; <s. *Dolhești, lîngă Ciocani, c. Pericni, j. Vaslui>; întărită lui Dumitrașcu Ghenghe, în urma împărțirii 227.
Doljești (Doljăști), m-re, <ț. Roman; în s. ~, c. ~, j. Neamț>; în pricină pentru moșia Buruenești 119 (menț.), 151.
Doljești, sat, <ț. Roman, c. ~, j. Neamț>; în hotar cu s. Lățcani 221;
sat lîngă ~, v. *Lățcani.
Domna, mama Măriei 85.
Domnești, sat, <ț. Adjud; Domnești-Sat, c. Pufești, j. Vrancea>; parte din ~, întărită lui <Eustratie> Dabija staroste 109.
Dondăș, v. Ghiorghie ~.
Donici, autentifică act (1844) 351.
Donici, v. și Costandin ~.
<Donici>, sat, v. Bezănu.
Domești (Durnești), sat, ț. Neamț; <c. Costișa, j. Neamț>; oameni din ~ 410, 462, 560;
părți din ~; vîndute de Ioana cu fiii săi ș. a. lui Gheorghie Arapul 77 de Vasilie, fiul Ghindei, lui Vicol Titici 410;
sat lîngă ~, v. *Crașești.
Dornovca; vinde parte din Derzsca 364.
Doroescul; martor 340.
Doroftia (Doroftiia), fiica Dragăi, nepoata lui Costantin Sitariul, sora lui Dura și a lui Costantin; împreună cu rudele se judecă cu Nechifor Țenchiu pentru jumătate din Zvișteleșți și cîștigă 525.
Doroftiia, fiica lui Bilță, nepoata lui Păscan, sora lui Zahariia; vinde parte din Păscani 115.
Drohoi, tîrg, <ț. Hîrlău; or. ~, j. Botoșani>; dregători din ~ 424; popi domnești, martori 216, 217; șoltuzi 191, 216, 217, 421, 491; tîrgoveți, martori 191, 216, 217, 232, 255, 256, 491;
ocolul tîrgului 394;
iazuri 421;
scaun <de judecată> la 232;
acte scrise la ~ 232, 491;
pecetea tîrgului 232.
Dorohoi, ținut; pîrcălabi din ~ 485; dregător de ~ 491;
sate în ~, 31, 32, 58, 78, 94, 95, 98, 105, 122, 164, 168, 197, 204, 205, 217, 218, 227, 251, 292, 323, 324, 328, 330, 333, 354, 357, 405, 431, 437, 553, 564;
selișți în ~ 104, 289;
moșie la ~ (1813) 241.
Drabișie, pîrîu; <la Șerbiceni>; ț. Hotin; sat pe ~ 143.
Dracea, din tg. Piatra, tatăl lui Varnava, bunicul lui Toader, Hilip ș. a. 259; nepoții lui ~ vînd un loc de prisacă la Turturești 295.
Dracea, v. și Costantin ~, Strătulat ~.
Dracsin, martor la Onceni 174.
Dracsini, sat, <ț. Tutova; Drăxeni, c. Gherghești, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Iurașco lui Eftimie 420.
Dracsîni, sat, <ț. Vaslui; Draxeni, c. Rebricea, j. Vaslui>; parte din ~, dată în schimb (menț.) 523.
Draga, fiica lui Stancul, soția lui Ihnat; vinde părți din Băcani 8.
Draga, mama lui Dura, a lui Costantin și a Doroftiei 525.
Dragolea, sat, <ț. Dorohoi; probabil Dragalina, c. Cristinești, j. Botoșani>; drumul Dragolii, în hotarnica s. Șendriceni 232.
Dragomir, soțul Antonici; vinde parte din Sacalușa 499.
Dragomirești, sat, pe Pîrîul alb, Neamț; <c. ~, j. Neamț>; parte din ~, întărită fiilor lui Dumitru Hudici 277, lui Grigore Ureche mare spătar 566.
Dragomirna, m-re, <ț. Suceava; s. ~, c. s. Mitocu Dragomirnei, m. Suceava, j. ~>; hram: Pogorîrea Sf. Duh 197, 406, 472; egumeni 197, 205, 218;
pecetea 197;
sate 197, 204, 205, 218, 472;
loc de prisacă 406.
Dragonca, soția lui Gherghel fost pîrcălab de Bacău, cumnata Todosiei; cumpără parte din Lăzăști 113.

www.dacoromanica.ro

<Dragoslovești, sat, c. Soveja, j. Vrancea>; m-re în ~, v. Soveja.
Dragoș (gr.: Duraș), din Cetnicăuți, tatăl lui Iurașcul, Nechifor ș. a. 206.
Dragoș, stăpîn al unei părți din s. Mireni; partea lui ~, vîndută 326.
Dragoș, tatăl lui Drăgan și al Sorei, bunicul lui Grigore, Andronic ș. a. 315.
Dragoș, tatăl lui Lupe, bunicul lui Anghelu 568.
Dragoș, vecin, din s. Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
Dragoș, v. Cîmpul lui ~.
Dragotă; hotarnic (menț.) 135.
Dragotă, fiul lui Ivancul Petrescul, nepotul lui Ianco Piiatră; vinde părți din selișteа Bircești (menț.) 85.
Dragotă, fiul lui Oțăl, fratele lui Pușcă, tatăl Tudorei 110.
Dragotă, tatăl lui Văscan, bunicul lui Petrea 568.
Dragotă, v. și Dumitru ~, Lupul ~, Pătrașco ~, Toader ~.
Dragul, slugă domnească; primește poruncă pentru alegerea unor părți din s. Hilipești și din Bahnă 179.
Draguș; "bătrînul" lui ~, din s. Grădinari, vîndut de Ursul 71.
<Draniței>, sat, v. Șăndreni.
<Draxeni>, sat, v. Dracsîni.
Drăcșan, cel bătrîn, rudă cu Mogoș, străbunicul lui Vasilie, Căzacul ș. a. 95.
Drăcșan (Drăgșan), vătaf, din Butici; partea lui și a fiicei sale, din Cetnicăuți, vîndută (menț.) 206.
Drăgaia; vinde parte din Oleșești (menț.) 139.
Drăgan; întelegere între fiii lui ~ și m-rea Sf. Sava pentru părți din Băiceni și Caraulești 555.
Drăgan; moșia lui, din ~ Onceni, în hotar (sec. XVII) 175.
Drăgan; plîngere la domnie împotriva lui ~, pentru împresurare la Hilipești și la Bahnă 179.
Drăgan, din Onceni, frate cu Agafiia; vinde pămînturi în Onceni 174.
Drăgan, din Zmiiani, martor 111.
Drăgan, fiul lui Dragoș, fratele Sorei, tatăl lui Grigore 315.
Drăgan, frate cu Albul și cu Ifrim, nepotul lui Ion ș. a., văr cu Arsenie ș. a.; primește întărire, după judecată, pentru părți din Păulești 448.
Drăgan, rudă cu Tiron Căue ș. a.; vinde parte din Șepeleuți (menț.) 504.
Drăgan, șoltuz armenesc de Roman; martor 480.
Drăgan, tatăl Dochiei 386.
Drăgan, tatăl lui Lupul 404.
Drăgan, tatăl Nastasiei 155.
Drăgan, tatăl Ștefanei 389.
Drăgan, tatăl Varvarei și al lui Robul Bobotă 77.
Drăgan Cupăcean, martor 117.
Drăgan Șepteș, călugăr, soțul Albei, tatăl Chelsiei, bunicul lui Lupul și al lui Iliaș; prisacă la Șepteșeni dăruită pentru sufletul lui 93.
Drăgan Tărîță, fratele Motrei; partea lui și a surorii sale, din Băloșeni, vîndută 266.
<Drăgan>[1] Tăutul, fost logofăt al doilea; dă zapis de mărturie 1; primește întărire pentru parte din Dămileni 267.
Drăgăilă, soțul Dumitrei, bunicul lui Focea uricar și al Mariicăi 447.
Drăgăileasă, v. Dumitra ~.
Drăgănescul, v. Ionașco ~.
Drăgănești, sat, pe Siret, ț. Roman; <înglobat în Prăjești, c. Traian, j. Bacău>; parte din ~, vîndută de Obrejie, fiul lui Dănilă, lui Fortuna postelnic 542; altă parte întărită aceluiași 543.
Drăgănești, sat, ț. <Neamț> (gr.: Suceava); <c. Brusturi-Drăgănești, j. Neamț>; zapis pentru 310.
Drăgănet, v. Isac ~.
Drăgănet, v. și Drăgănescul.
Drăgășăscul, Drăgășescul, Drăgătăscul, v. Costantin Drăgășescul.
Drăgești, sat, ț. Roman; <c. Dămicnești, j. Bacău>; părți din ~, vîndute de Vasilie, fiul lui Ghinda, lui Vicol Titici 410; loc de prisacă din ~, vîndut de Grigore Mojilă lui Lupul Prăjescul 509, 572.
Drăghici, condică de doc. a moșiei ~ (1828); perilipsis de doc. ale moșiei ~ (1813) 509; popă, din Căpotești; dă mărturie 470.
<Drăghici> Bogza, clucer, tatăl lui <Visarion> Bozga călugăr; cumpără de la Aron Vodă satele Lălești și Căcăceni (menț.) 15.
Drăghicioaie (Drăghinoac); parte din Mireni, zălogită la ~, vîndută 326.
Drăghina; stăpînă a unei părți din Mănăilești; două părți din partea ei, vîndute 77.
Drăghina, mama Grozavei, a lui Gligorcea și a popii Scînteie 84.

[1] V. Balan, *Doc. bucovinene*, I, nr. 59, p.139.

www.dacoromanica.ro

Drăghina, mama lui Ionaşco şi a lui Florea 243.
Drăghina, soţia lui Cozma Şarpe postelnic, mătuşa Nastasiei 315.
Drăghina, v. Drăgulina.
Drăghiniasă, v. Frăsina ~.
Drăghinici, v. Gligorie ~, Vasilie ~.
Drăghinoae, v. Drăghicioae.
Drăgoi; martor la Onceni 174.
Drăgoi, fiul Varvarei, tatăl Ciorcei 139.
Drăgostin, soţul Drăgostiniasăi 484.
Drăgostiniasa, soţia lui Drăgostin; se judecă şi pierde un heleşteu la Brătineşti 484.
*Drăgoteni, sat; <înglobat în Vascani, c. Ruginoasa, j. Iaşi>; oameni din ~ 454; martori din ~ 253.
Drăgulina (Drăghina, Drăguna), Gherghiloae (Gherghiloai), fiica lui Pătrăşcan fost clucer, soră cu Candachia, cumnata lui Toader Beldiman; primeşte întărire după judecată, pentru un loc din hotarul s. Ruşi 261.
Drăgun, gr. pentru Drăguţ 507.
Drăguş, v. Cîrstea ~.
Drăguşa (Drăguşe), gr. pentru Drăguşescul 353.
Drăguşan, "bătrînul", din Dvorişte; martor la Hănţeşti 414.
Drăguşan (Schitul lui ~), v. Schitul Drăguşani, m-re.
Drăguşan, v. şi Toader ~.
Drăguşani, v. şi Schitul ~, m-re.
Drăguşescul, v. şi Drăgăşescul.
Drăguţ (gr.: Drăgun), <ţigan>, tatăl lui Bădam; <întărit m-rii Neamţ> 507.
Drăguţa, fiica lui Pătrşco Banul, sora lui Vasilie, a Annuşcăi ş. a.; dă, în schimb, parte din Hăsnăşeni 42, 62.
Drăguţa (gr.: Driguţa), mama lui Moisan ş. a.; vinde parte din Ghitilova (menţ.) 493.
Drăguţescul, v. Costantin ~, Dumitraşco ~.
Drăguţul, socrul lui Dumitru; martor 469.
Drăjeşti (Drăjăşti), selişte, ţ. Vaslui; <s. Drăgeşti, lîngă Scînteia, c. ~, j. Iaşi>; întărită m-rii Bîrnova 394.
<Drăxeni>, sat, v. Dracsini.
Drigei, selişte, v. Drîngei.
Driguţa, gr. pentru Drăguţa 493.
Dringă (fîntîna lui ~); în hotar 389.
<Drislea, sat, c. Truşeşti, j. Botoşani>; sat lîngă ~, v *Costeşti.
Drislive (Drisleve), sat, ţ. Dorohoi; <înglobat în Sîrbi, c. Vlăsineşti, j. Botoşani>; parte din ~, vîndută de Pătraşco Stănilă lui Toma <Cantacuzino> mare sulger 153, 328.
Drîngei (Drigei), selişte, ţ. Cîrligătura; <s. Drinjeşti, înglobat în Hoiseşti, c. Dumeşti, j. Iaşi>; selişte a s. Dumeşti 350.
Droni, din Dorohoi; martor 191, 232.
Dronţa, nepoata lui Mihail logofăt; vinde parte din Pungeşti 287.
Dronţa, ţigancă, soră cu Ion Ţicşea; dată în schimb 556 A-B.
Dropii; boier în sfat I.
Drugă, v. Gligorie ~.
*Drujeni, sat, pe Prut, ţ. Chighegi; <în Republica Moldova, r. Leova>; întărit m-rii Sf. Sava 76.
Drujina, v. Isac ~.
Drujinca, tatăl Măricăi, bunicul lui Albul şi al lui Dumitru 161.
Drulea, din Glodeni; "moşie" zălogită la ~ 471.
Drulea, spătar, tatăl Magdei 394.
Drumul lui Toader, drum, v. Toader (Drumul lui ~).
Dubău, Antonie, econom din Molniţa; comunică act (1922) 396.
Dubniţă, v. Nicoară ~.
Dubniţă, v. şi Dupniţă.
Duca, fost comis; martor hotarnic 2 A-B; fost hotarnic 3; primeşte întărire pentru parte din Novaci 54.
<Duda, sat, c. Duda-Epureni, j. Vaslui>; sat înglobat în ~, v. Novaci
Dudăilă, v. Ursu ~.
Dudescu, grefier, la Tribunalul din Iaşi; autentifică act (1870) 216.
Duguleiu, v. Dumitru ~.
Dulde (Dule), din Pogăneşti; martor 116.
Duma, tatăl Măricăi, al lui Gliga, al Stancăi ş. a., bunicul lui Benea, al lui Nechita ş. a. 315.
Duma Brudur (în notă) 84; v. şi Dumitru Budura (Brudura).
Duma Negrul, străbunicul Maricăi şi al Nastasiei; strănepoţii vînd parte de sat 84.
<Duma> Negrul (unde a fost ~), v. Bîrceşti, selişte
Dumbrava, deal, la Bungeşti; în hotar 49.
Dumbrava, top., la Ionăşeni 315.
Dumbrava Înaltă, top.; în hotarul s. Miclăuşeni şi Cordăreni (1776) 216.
Dumbravă, nepotul Maricăi Românească, fiul Todosiei, frate cu Pavel ş. a.; vinde părţi din Tomeşti 69.
Dumbravă, top., la Ghigoeşti; în hotar 49.
Dumbravă, ţigan, tatăl lui Creţul 184.
Dumbravă, vătaf; martor 470.

www.dacoromanica.ro

Dumbrăviţa, sat; <în Republica Moldova, c. ~, r. Sîngerei>; martor din 137.
Dumbrăviţa, sat, <ţ. Tecuci; înglobat în Suraia, c. ~, j. Vrancea>; iuzbaşă din ~, martor 544.
Dume (Dumitru în notă), fiul lui Toader Purcel, frate cu Gavril ş. a.; vinde parte din Hotceşti (menţ.) 85.
Dumeneccă, v. Iacob ~.
Dumeni, sat, pe Prut, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, c. Costiceni, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; în hotar cu s. Stăuceni 219; jumătate din ~, vîndută de Pătraşco Danovici şi sora sa, Antemiia, lui Efrim Hăjdeu 353 şi întărită 362;
sat lîngă ~, v. *Ezărul Albu.
Dumeni, sat, ţ. Dorohoi; <c. George Enescu, j. Botoşani>; oameni din ~ 216;
fost al lui Isac Balica; confiscat de Ştefan Tomşa şi dăruit m-rii Solca (menţ.) 122; dat de Vasile Lupu rudelor lui Isac Balica 122; al lui Pătraşco Ciogolea; poruncă domnească pentru alegerea hotarelor dinspre satele Miclăuşeni, Cordăreni, Popeni şi Săpoteni 149; judecată pentru un heleşteu la ~, între Ionaşco diac şi Isac Stîrcea 423;
martori din ~ 216, 217;
sat înglobat în ~, v. Săpoteni.
Dumeni, vale; în hotarul s. Stăuceni 219.
Dumeşti, sat, ţ. Cîrligătura; <c. ~, j. Iaşi>; cîte o treime din ~, întărită Schivei, Anghelinei Vasilioae şi Măricuţii Cernătoae, fiicele lui Cîrstea Ghenovici 350;
selişti în ~, v. Drîngei, Hodoreni;
sat lîngă ~, v. *Bereşti.
Dumeşti, sat, pe Bîrtăzel, <ţ. Vaslui; Dumeştii Vechi, c. Dumeşti, j. Vaslui>; martori din ~ 165, 361.
*Dumeşti, sat; <ţ. Fălciu; lîngă Roşieşti, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, moştenită de Anghelina, fiica lui Cîrstea Ghenovici 321.
<Dumeştii Noi, sat, c. Dumeşti, j. Vaslui>; sat înglobat în ~, v. Ţigăneşti;
sat lîngă ~, v. *Meleşcani.
Dumeţian (Dumeţiian), v. Iacob ~.
Dumctir Feţiian, tîrgovăţ, martor care bea adălmaş 428.
Dumireşti, sat, v. *Edumireşti.
Dumitra; partea ei, din Cîndeşti, vîndută (menţ.) 68.
Dumitra, fiica lui Crăciun, nepoata lui Eremiia; vinde părţi din două case la Săoani 64.
Dumitra, fiica lui Gheorghie Caşul şi a Nastasiei, nepoata Măricăi, soră cu Chelsiia, Mărica ş. a.; vinde parte din Tomeşti 69.
Dumitra, fiica Nastascăi, nepoata lui Petriman, sora lui Căzacul; primeşte întărire pentru parte din Jurjeşti, după împărţire 357.
Dumitra, fiica lui Petraşco, nepoata lui Ion Scobenceanul, sora Ţonţei; vinde parte din Scobenţeni (menţ.) 389.
Dumitra, fiica lui Toader Boldescul, sora lui Pătraşco, mătuşa Chirenei; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.
Dumitra, fiica lui Toma Birtoc, nepoata lui Mafteiu, sora lui Pătraşco; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.
Dumitra, soţia lui Gheorghie Comis, mama lui Căzacul şi a lui Pătraşco; vinde ţigani (menţ.) 10.
Dumitra, ţigancă, fiica lui Văscan, soră cu Mura; întărită lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Dumitra Drăgăileasă, soţia lui Drăgăilă, bunica lui Focea uricar şi a Mariicăi; jumătate din partea ei din Arămeşti, dată în schimb 447.
Dumitrache (Dumitraşcu) Chiriţă <Paleologu>, <mare> postelnic, soţul Măricăi; cumpără părţi din Vînători (menţ.) 68 şi din Mihăilăşăni şi Lopatinţi (menţ.) 352;
dăruieşte m-rii Golia s. Pipereşti (menţ.) 91;
slugă a lui ~ 352; v. Mardaric, din Cuzlău.
Dumitrache Măteeş; cumpără pămînturi în Odobeşti 508.
Dumitraş Barbovschi; martor 241.
Dumitraş, v. Dumitraşcu.
Dumitraşco; dăruieşte parte din Feţingheşti 469.
Dumitraşco; martor la Voicouţ 564.
Dumitraşco, mare comis (gr.: stolnic 391); boier în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 78, 88, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397, 399;
dă mărturie 204.
Dumitraşco, diac, fiul lui Andronic, nepotul lui Tîmpa pîrcălab; părţile lui ~, din Borăşti, alese 165 şi întărite 210.
Dumitraşco, diac, fiul lui Costin şi al Maricăi; primeşte întărire pentru părţi din Ipoteşti 39;
hotarnic 65 (menţ.), 149, 150;
martor 484.
Dumitraşco, <diac>; scrie acte domneşti 92, 173, 211, 228, 230, 231, 288, 302, 303,

www.dacoromanica.ro

375, 411, 417, 448, 451, 459, 461, 525, 562.
Dumitraşco, diacon, din Vereşeni; martor 37.
Dumitraşco, din Buhăeşti; martor 361.
Dumitraşco, din Bujoréni, tatăl lui Bejan; dă zapis de mărturie 331.
Dumitraşco, din Hreasca; martor la Henţeşti 414.
Dumitraşco, din Ilişeşti, cumnatul (gr.: ginerele 456) lui Ruginã; în pricinã de hotar cu m-rea Bîrnova 424; se judecă pentru hotarul Şendricenilor şi pierde 456, 491, 528;
trimis de Lupul Talpă comis cu acte la stabilirea hotarului s. Şendriceni 191.
Dumitraşco, din Pietreşti; martor 361.
Dumitraşco, din Temerleni; martor (îns. verso) 510.
Dumitraşco (Dumitraşcu), fiul Anghelinei, frate cu Crăciun, cu Costantin ş. a.; primeşte întărire pentru s. Bujoreni, Negoeşti, Scîndureni ş. a., după împărţire 321, 350.
Dumitraşco, fiul lui Gligorie Drugă şi al Salomiei, frate cu Ion, cu Păteleiu ş. a.; vinde parte din Ungurași (menţ.) 404.
Dumitraşco, fiul Ioanei Măteeşoae; martor 317.
Dumitraşco, fiul lui Nădăbaico; frate cu Eremiia, cumnat cu Costantin şi Tudosiia; vinde vaduri de moară la Gîrla Putnei 9, 68, 562.
Dumitraşco, fiul lui Nicoară; vinde loc de casă din Săoani 64.
Dumitraşco, fiul popii Vasile din Romăneşti, nepotul Toflei; vinde un ţigan 136.
Dumitraşco, fiul lui Şetrar; martor 35, 120, 266;
hotarnic 2 A-B.
Dumitraşco, frate cu Isac şi cu Gligorie, văr cu Drăgan aprod, cu Albul ş. a.; vinde parte din Păuleşti 448.
Dumitraşco, ginerele lui Costantin Sitariul, cumnat cu Toader; se judecă pentru jumătate din Zvăşteleşti şi cîştigă 525.
Dumitraşco, ginerele lui Ignat, nepotul lui Isaca, vătaf; primeşte întărire, după judecată, pentru o parte din Simeni 376.
Dumitraşco, stolnic; martor 348.
Dumitraşco, fost şoltuz <de Dorohoi>; martor 191.
Dumitraşco, tatăl lui Isac 410.
Dumitraşco Cămîrzan, diac; cumpără parte din Orgoeşti 411;
scrie zapis 540.
Dumitraşco Drăguţescul, din Călineşti; martor 61.
Dumitraşco Evloghie, soţul Antemiei, ginerele lui Bochiuc fost spătar; dă, în schimb, parte din Nemericeni 513.
Dumitraşco Fulger, diac, soţul Măricăi, ginerele Nastasiei, cumnatul lui Ionaşco; primeşte întărire pentru părţi din Voroncăuţi, Lupşeni şi Todereşti 93;
pîrcălab de Putna 166; cumpără părţi din Voroncăuţi 166, 167;
cumpără părţi din Răchiteni, Tămăşani şi Iugani 384.
Dumitraşco Gheanghea (Ghenghe, Ghianghia), fiul lui Ionaşco Gheanghea, frate cu Lupul, cu Safta şi cu Antimia, unchiul lui Ion Ciolpan; împarte cu rudele moştenirea tatălui său 188, 227, 392;
scutit de a răspunde pentru zălogirea "uneltelor" nepotului său 131;
dă părţi din Siretel, Stolniceni ş. a., pentru răscumpărarea unor zăloage 183, 379;
martor 304, 322, 460;
menţ. în notă 500.
Dumitraşco Goian; scrie act 556 B.
Dumitraşco Grama, fiul lui Trepăduş armaş, tatăl lui Procopie, al lui Ionaşco şi al lui Gligorie 46, 48.
Dumitraşco Iarali (Erali), mare jitnicer; martor 108, 204, 348.
Dumitraşco <Mihul>[1], din Turcatca, soţul Antemiei Turetcoae, ginerele Solomii Tudorăncească; dăruieşte părţi din Şilişeul de Sus (menţ.) 32.
Dumitraşco Negurici, fost pîrcălab; cumpără loc de prisacă la Hîrleşti 480.
Dumitraşco Pepelea, ţigan; urmaşul lui Pepelea ţigan; copiii lui ~, în stăpînirea m-rii Băboi 271.
Dumitraşco Pîrvul; dă zapis de mărturie (menţ.) 221.
Dumitraşco Séchil, tatăl lui Neculai; cumpără parte din Bîrjoveni (menţ.) 200.
Dumitraşco Solomon, soţul Nastasiei, tatăl lui Ionaşco 199; cumpără părţi din Băsăşti (menţ.) 327;
stolnic 558; martor 558.
Dumitraşco (Dumitru) Sprînceană, fiul lui Lucoci, nepotul lui Caramiz, frate cu Vlasie şi cu Hărita; vinde o parte din

[1] V. doc. din 1634 iulie 18 (*D.R.H.*, A, vol. XXII (1634), nr. 198, p. 225-227).

www.dacoromanica.ro

Feţingheşti (menţ.) 9, 64; se judecă pentru partea vîndută 466, 469, 470.
<Dumitraşco> Şaidir (Şaider, gr.: Şandir 492); uricar, fiul Melintianei, <Şaidiroae>, nepotul lui Tudoran; primeşte întărire pentru părţi din Şilişeul de Sus 354;
martor 534;
scrie acte 122, 162, 234, 477, 481, 482, 486, 487, 492, 511, 515, 519, 520, 552.
Dumitraşco (Dumitraşcu) Şeptelici (Şăptelici), soţul Gaftonei, tatăl Zlatei, socrul lui Ştefan Murguleţ; împarte cu fiica şi ginerele s. Văscăuţi 121;
martor la Nemerniceni 465.
Dumitraşco Şoldan (gr.: Şoldal 98), mare vornic al Ţării de Sus, rudă cu Balica hatman; boier în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 103, 315, 365, 389, 391, 397-399, I;
primeşte întărire pentru părţi din Platoneşti 40 şi Şuşmăneşti 330; dăruieşte seliştea Gîrbeni 104; se judecă şi pierde satele: Şipoteni 94, Plopeni 98, Murguceni 103, Brătuleşti 96, 97;
cu alte rude obţine, prin judecată, satele ce aparţinuseră lui <Isac> Balica hatman 101, 122;
lasă m-rii Solca s. Iubăneşti şi parte din Licina, pentru pomenirea lui Balica 122;
hotarnic 148, 365;
martor 42, 46, 47, 107, 108, 152, 204, 283, 316, 326, 334, 348, 371, 384, 425, 452, 519, 552, 563.
Dumitraşco Ştefan, <fost> mare logofăt, fiul lui Ştefan logofăt, tatăl lui Ghiorghiţă, al lui Vasilaşco şi al lui Gligoraşcu 552;
stăpîn în Hlineşti şi Novacăuţi 237;
dă în schimb parte din Costeni (menţ.) 77; cumpără vad de moară în Gîrla Putnei (gr., în loc de "Ştefan logofătul" (menţ.) 302; dăruieşte m-rii Bistriţa un vad de moară în Gîrla Putnei (menţ.) 138, 302; mori în aceeaşi gîrlă (menţ.) 303;
în pricină pentru un vad de moară (menţ.) 361;
opreşte şi restituie acte 203;
hotarnic 68.
Dumitraşco Zupco; martor (menţ.) 161.
Dumitraşco, v. şi Dumitru.
Dumitraşcu; martor 339.
Dumitraşcu; martor 460.
Dumitraşcu (Dumitraş) Badiul, fiul lui Badiul, frate cu Andronic şi cu Sturza, văr cu Gligoraşu; dă vecini moşteniţi, pentru jumătate din s. Rădăuţi 241.
Dumitraşcu <Barbovucescul>; martor 460.
Dumitraşcu Cîrnu, stolnic; martor hotarnic 545.
Dumitraşcu Iuraşco, <diac>; scrie act 129.
Dumitraşcu Spiru, din Miceşti; martor la Veşteleşti 495.
Dumitraşcul, din Ilişăşti; martor 95.
Dumitru; martor 131.
Dumitru; martor la Dănceni (menţ.) 273.
Dumitru; plîngere împotriva lui ~, pentru împresurare 179.
Dumitru; plîngere împotriva lui ~, pentru împresurare 179.
Dumitru; traduce act (1800) 543.
Dumitru, aprod, din Bulbucani, primeşte întărire pentru Bulbuceni 172.
Dumitru, din Armeneşti; martor 361.
Dumitru, din Bîrsăneşti; martor 126.
Dumitru, din Căpoteşti; martor 470.
Dumitru, din Hărţeşti, tatăl lui Ştefan; martor 200.
Dumitru, din Rînghileşti; martor 381.
Dumitru, din Ţîgăneşti; martor 470.
Dumitru, fiul Buscăi, frate cu Alexa; se judecă pentru Boteşti şi pierde 479.
Dumitru, fiul lui Căzacul Capşea, frate cu Necula; vinde parte din Todereşti 93.
Dumitru, fiul lui Cozma şi al Vărvarei, frate cu Anghelina Şeptelicioae, tatăl lui Grigoric 418.
Dumitru, fiul lui Făbor, tatăl lui Ştefan 352.
Dumitru, fiul lui Fătul, frate cu Ionaşcu şi cu Mărina; dă parte din seliştea Petrosul 128, 389.
Dumitru, fiul lui Gheorghe Pitic, frate cu Nastasiia, unchiul lui Ioan monah; vinde parte din Păuşeşti 72.
Dumitru, fiul lui Gherman, nepotul lui Nechita, frate cu Toader, Irinna şi Anna; vinde seliştea Hrobnea 255, 280.
Dumitru, fiul lui Ionaşco Răspop şi al Măricăi Ionăşcoae, frate cu Epifanie şi cu Erina; vinde vie la Băiceni 14, 322.
Dumitru, fiul lui Iurşea, nepotul lui Dălban, frate cu Onciul; se judecă pentru o parte din Borodiceni 485.
Dumitru, fiul Martei; vinde parte dintr-un vad de moară la Gîrla Putnei 184.
Dumitru, fiul Măricăi, nepotul lui Drujinea, frate cu Albul; vinde parte din Piciorogani 161.
Dumitru, fiul Maricăi Ionăşcoae, frate cu Ipifanie şi Irina; vinde vie la Băiceni 322.
Dumitru, fiul lui Pantea; partea lui din Mireni, vîndută (menţ.) 326.

www.dacoromanica.ro

Dumitru, fiul lui Tiron, frate cu Vasile, cu Căzacul ş. a.; primeşte moştenire părţi din Godineşti şi Lihăceni 95.
Dumitru, fratele Maricăi; partea lui din Tomeşti, întărită lui Neniul (menţ.) 69.
Dumitru, ginerele lui Drăguţul; martor 469.
Dumitru, nepotul lui Ursul; vinde parte din Feţinghești (menţ.) 9, 68; se judecă pentru partea vîndută 366, 369, 370, pe care o dăruieşte m-rii Biserican 469, 470.
Dumitru, nepotul lui Vistèrnic; vinde parte din Mijlociani (menţ) 318;
partea lui din Mijlocani, aleasă 317.
Dumitru, popă; martor la Borăşti 165;
scrie act 165.
Dumitru, popă domnesc, din Tîrgu-Trotuş; martor 126.
Dumitru, fratele (?) Vasilcăi, tatăl lui Gavril, al lui Gheorghie ş. a., bunicul lui Piscul, al Bilcăi ş. a. 389.
Dumitru, şoltuz, din Botoşani; fin luat abuziv de la ~, 191;
martor 484.
Dumitru, tatăl lui Băncea 459.
Dumitru, tatăl lui Florea, bunicul lui Gheorghi 326.
Dumitru, ţigan, fiul lui Bratul, frate cu Toader; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Dumitru, <ţigan>, frate cu Patrichi; <întărit m-rii Neamţ> 507.
Dumitru, (Dumitraşcu), uricar, fost vornic <de gloată>; hotărniceşte s. Budeşti şi Gurbăneşti 125;
stăpîn în Mîndreşti şi Gurguiaţi 489;
scrie acte 7, 66, 94, 103, 130, 161, 208, 270, 271, 282, 289, 328, 329, 354, 356, 382, 441, 453, 456;
v. şi Dumitru Leoa.
Dumitru Agere, ţigan zlătar; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Dumitru Bantăş, fiul Sofronici, nepotul Greacăi; vinde parte din Hotceşti (menţ.) 85.
<Dumitru> **Barnoschi**, <fost mare> postelnic, soţul Saftei, socrul lui Gheorghie Roşca vistiernic; stăpîn al s. Tîmpeşti şi al unei jumătăţi din Mihalcăuţi (menţ.) 389.
Dumitru Bălteanul, fost pitar; cumpără bălţi de peşte la Lăpuşna şi Lăpuşniţa 247; vinde vad de moară şi vie la Vităneşti (menţ.) 306, 568.
Dumitru Boul, frate cu Toader Boul vistiernic, cu Pătraşco şi cu Frosina; se judecă pentru Davideni şi pierde (menţ.) 213.
Dumitru Brudura (Budura), străbunic lui Toader, Sava şi Andonie; cumpără seliştea Petreşti (menţ.) 84;
v. şi Duma Brudur.
Dumitru Budză, frate cu Părasca şi cu Sora, tatăl lui Pavăl, al lui Rusul, al Ştefaniei şi al Varvarei 389.
Dumitru (Dumitraşco) Buhuş, vistiernic/ mare vistiernic (menţ.), fost vistiernic/ fost mare vistiernic 22, 42, 96, 97, 101, 103, 107, 122, 124, 162, 240, 304, 359, 367, 368, 371, 425, 475, 476, 478, 481-483, 486, 488, 511, 514-516, 532, 552;
pîrcălab de Hotin 104, 204, 235, 240, 304, 323, 334, 348, 380; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 315, 365, 389, 391, 397-399;
primeşte, în braniştea Bohotin, danic, un loc de sat 162, 368, 476, 481-483 şi întărire pentru loc de prisacă 476; hotarele lor alese 475, 476;
împuternicit să ia zeciuiala din Tălhăreşti şi Iurghiceni 478; oprit să ia zeciuiala pentru un loc din braniştea Bohotin 483;
obţine drept de preempţiune în Boldeşti 367 şi poruncă domnească pentru hotărnicirea s. Crivești 532;
se judecă şi cîştigă s. Boldeşti 367 şi loc din Podoleni 475, 481; restituie părţi din Boldeşti şi din seliştea Sîrbi 486; pierde s. Murguceni 103;
cumpără părţi din Brătăşeni 240, din Boldeşti şi seliştea Sîrbi, pentru care primeşte întăriri 486, 511; cu hotare alese 515, 516;
în pricină pentru seliştea Costeşti 359, 514, şi se tocmeşte pentru s. Lujeni, Şipeniţi ş. a. 122;
schimbă loc de prisacă de la Mesteacăn pentru loc similar din braniştea Bohotin 371; loc din aceeaşi braniştе, pentru loc din Podoleni 475;
împresoară s. Parcova 380;
dăruieşte seliştea Gîrbeni 104 renunţă la s. Tămăduiani 107 şi lasă m-rii Solca s. Iubăneşti şi Licina 122;
dă un cal pentru o datorie 124;
martor 22, 42, 204, 304, 323, 334, 348, 552; hotarnic 488;
posesor al actelor unui loc din braniştea Bohotin 476 şi ale unor părţi din Boldeşti 486;
dregătorul lui 162;
scrie zapis 124 şi face o însemnare 532;
sig. 22 şi isc. 42, 97, 304.

www.dacoromanica.ro

Dumitru Cărăbăţ, din Lăpuşna; răscumpără ţigani de la un turc din Cetatea Albă 152.
Dumitru Ciudenschii, fiul lui Mihail Ciudenschii; fiii lui împart cu rudele s. Jurjeşti 357.
Dumitru Dragotă, frate cu Pătraşco; hotarnic 135.
Dumitru Duguléiu, din Şerboteşti; martor 416 A-B.
Dumitru Dzamă; martor la Costeşti 558.
Dumitru (Dumitraşco) Gheuca, vornic de gloată, tatăl lui Gligoraşco 540; martor 108; hotarnic 385 (menţ.);
fost vornic de gloată: primeşte întărire pentru părţi din Greci, Grădeşti ş. a. 366, pentru vad de moară la Bălotesti, vie la Ionăşeşti şi părţi din Răchitiş 369; se judecă pentru locul unde a fost m-rea Rafaila, de la Oşeşti 360. 361 şi pierde 451;
isc. lui 108.
Dumitru Goia, fost <mare> vornic <al Ţării de Jos>, soţul Candachiei, tatăl lui Gligoraşco, Iordachie, Apostol ş. a.; cumpără şi vinde părţi din Şendreşti (menţ.) 68; cumpără părţi din Lăţcani (menţ.) 221;
fiii lui, martori 325.
Dumitru Gîdea, din Ţigăneşti; martor hotarnic 361.
Dumitru Haneş (Hanăş), din Piciorogani, tatăl lui Ionaşcu şi al lui Pavel (menţ.) 161;
martor 160.
Dumitru Hudici, tatăl lui Gherman, Ghervasiie, Vasîle ş. a.; stăpîn al unei părţi din Dragomireşti (menţ.) 277.
Dumitru Isăicel, fiul lui Vasilie, nepotul lui Isaico, frate cu Sava, Duţa şi Ceuca, tatăl lui Toader 389.
Dumitru (Dumitraşco) Leoa, fost <vornic de gloată>, socrul lui Vasilie Purcel 417; cumpără parte din Codăeşti 416 A-B; primeşte întărire pentru ea 417;
hotarnic 360, 361, 451;
martor 173, 450 (gr.: Gheuca);
v. şi Dumitru, uricar, fost vornic <de gloată>.
Dumitru Leucă; vinde parte din Ionăşéni (menţ.) 315.
Dumitru Meleşco, tatăl lui Toader şi al Tudorei 68.
Dumitru Movilă, fiul lui Văscan Moghiliţă, nepotul lui Iaţco Hudici, strănepotul lui Pătru Hudici 78.
Dumitru Ponici, diac, din Rugăşeşti, fratele lui Tudoran, unchiul Milintianei <Şaidiroaia>; primeşte întărire pe s. Socruzeni, Bisăricani ş. a. 105;
jefuit de tîlhari 354;
martor hotarnic 381.
Dumitru Popăscul, din Ţigăneşti; martor hotarnic 361.
Dumitru (Dumitraşco) Puia, slugă domnească, din Negoeşti; primeşte poruncă pentru rezolvarea unei pricini la Sacalîşeşti şi Dzemeşeşti 570;
martor la Dănăeşti 512.
Dumitru Purcel (gr.: Domitra Porciol 342), fiul lui Purcel postelnic, tatăl lui Ardaric, al Anesiei, al Nazariei ş. a. 116, 415, 417;
parte din Codăeşti, dată pentru plata capului său 54 şi alte părţi vîndute de fiicele lui 416 A-B;
partea lui, din Vilneşti, vîndută de copii 342, 343.
Dumitru Rînjca, din Meleşcani; martor 165.
Dumitru (Dumitraşcu) Roşca, fost vornic de Botoşani; primeşte întărire, pentru un iaz la Teişoara 157;
"ispravnic", din Iaşi; primeşte întărire după judecată, pe două heleşteie 484.
Dumitru Sîrbul, din tîrgul Iaşi; primeşte întărire pentru parte din Mogoşeşti 419.
<Dumitru> Stavăr, fost pîrcălab; vinde parte din Fîntîna 390;
fost vornic; martor 492.
Dumitru Stîngaciu; martor 99.
Dumitru Şandru, frate cu Gligori; vinde parte din seliştea Măneşti şi Groapa cea Mare 117.
Dumitru Şchiopul, fiul Nastasiei Ciolpăneasa, nepotul doamnei Mărica; vinde robi ţigani 264, 271.
Dumitru Telcagă; zălogeşte moşie din <Glodeni> 471.
Dumitru (Dumitraşco) Varnav; martor 325, 462.
Dumitru (Dumitraşco) Vlăgca, <diac>; scrie acte 438, 448, 468.
Dumitru, v. şi Dumitraşco.
Dumşe, tatăl lui Ion Iujdilă, rudă cu Chipărco şi Lupşe cel bătrîn 93.
Dunăre, fluviu; om adus din robie de peste ~ 193.
Dupniţă, v. Strătulat ~.
Dupniţă, v. şi Dubniţă.
Dura, fiul Dragăi, nepotul lui Costantin Sitariul, frate cu Costantin şi cu Doroftia; primeşte întărire pentru Zvîşteleşti 525.
Durac, v. Mihalcea ~.
Duraşco, fiul lui Caramiz, nepotul lui Giurgiu Liescul, frate cu Tonţa, Lucoci, Nistor ş.

a.; vinde parte din Feţinghești (menț.) 9, 68.
Durău (prisaca lui ~); săpătură dinspre ~ 318.
Durduța, țigancă; întărită lui Apostol <fost> mare medelnicer 318.
Dureşti; partea ~ -lor din Băloşeşti, aleasă 317.
Durnea, bunicul Ioanei 77.
Durneşti, sat; <Dorneşti, c. ~ j. Suceava>; curţile lui Toader Petriceicu în ~; parte din ~, dată acestuia 332;
act scris la ~ 61.
Durneşti, sat, v. şi Dorneşti.
Duroş, din Cernăuţi, gr. pentru Dragoş din Cetnicăuţi 206.
Duşceni, sat, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, înglobat în Lopatnic, c. ~, r. Edineţ>; în hotar cu Lopatinţi şi cu Lopatinţii Vechi 352.
*Duşceşti, sat, <ţ. Vaslui; lîngă Codăeşti, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Ileana şi surorile ei, nepoatele lui Purcel postelnic, lui Ionaşco Cehan 67; parte din ~, zălogită de Pîntea fost şertar la acelaşi 490.
Duţa, fiica lui Vasilie, nepoata lui Isaico, soră cu Dumitru Isăicel, Sava şi Ceuca, mama Todosiei, bunica Arvasiei 389.
Dvoriște, sat, <ţ. Suceava; Zvoriștea, c. ~, j. Suceava>; martor din ~ 414.
Dzamă, v. Dumitru ~, Zaharia ~.
Dzărneşti, sat, v. Zărneşti.
*Dzcameş (Dzemeşeşti), sat, <ţ. Trotuş; Zemeş, lîngă Brătila, c. Helegiu, j. Bacău>; poruncă domnească pentru a fi oprit Arhip din Dănăeşti să stăpînească parte din ~ 570; parte din ~, vîndută de Ion Tăzlăoanul lui Arhip fost cămăraş 512.
Dzijia, v. Jijia.

E

Echimoe, v. şi Iacomoac.
<Edineţ>, oraş, v. Iadinţi, sat.
Edrici, pîrîu; <Idrici, afluent al Bîrladului la Gura Idrici, c. Roşieşti, j. Vaslui>; sat la gura sa 184.
Edumireşit (Dumireşti), sat, ţ. Bacău; <Scorţeni, c. ~, j. Bacău>; poruncă pentru alegerea unor părţi din ~, ale Nastasiei Solomoneasă 327; parte din ~, întărită schitului Drăguşani 459;
v. şi Stoica, Observaţii: Trotuş, p. 901.
Efrem, diacon, la m-rea Solca; martor 122.
Efrim, din Zmiiani; martor 111.
Efrim, tatăl lui Machedon, bunicul lui Procopie şi al Annei 85.
Efrim (Ifrim, Frim) Hăjdeu (Hăjdău, Hîjdău), slugă domnească; cumpără şi primeşte întărire pentru părţi de sate 206, 353, 362;
martor 211 (menţ.), 255, 280, 304, 363, 452, 553, 564.
Efrosin, călugăr, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
Eftimie, fiul lui Porava, frate cu Rusul şi cu Costache; vinde părţi din Hoiseieşti şi Balomireşti (menţ.) 389.
Eftimie, vătaful lui Iordachie <Cantacuzino> vistiernic, fiul popii Gavril, frate cu Ionaşco; cumpără parte din Dracsini 420.
Elan, pîrîu; <afluent al Prutului la Vlădeni, c. Cavadineşti, j. Galaţi>; sate pe ~ 27, 79 (în descr.);
vad de moară pe ~ 350.
*Elan, sat, <ţ. Fălciu; lîngă Cîrja, c. Murgeni, j. Vaslui>; om din ~ 41.
Elena, fiica lui Manea din Suceava şi a Măricăi, soţia lui Căzacul; vinde parte din Crîstineşti 333.
Elescul, v. Liescul.
Elinca, fiica lui Tăbăică, mama Ilenei 389.
Elinca, v. şi Ilinca.
Elinţa, v. Ilinţa.
Emilgar (Emil Gîrleanu); act în colecţia ~ (sec. XX) 567.
Enache; martor 338.
Enache <Caragea>, mare postelnic (menţ.), fost mare postelnic; fratele Vambei, cumnatul lui Hriza, unchiul lui Ianc; cumpără sate şi părţi de sate (menţ.) 290, 519, 520, 526;
dăruieşte m-rii Sf. Sava s. Gurbăneşti, Budeşti ş. a. (menţ.) 76, 125, 457 şi m-rii Galatiia s. Fîntîna (menţ.) 390;
prisacă dată de rude croitorului lui ~ 234.
Enachi, ban; autentifică copii (1835): 67, 116, 309, 416 A-B, 490.
Enachi, cămăraş; martor 512.
Enachi, fiul lui Mihai, frate cu Anghelina şi cu Părasca, cumnatul lui Curu; vinde o vie la Copou 403;
sig. lui ~ 403.
Enachi, fiul lui Şetrar, fratele lui Dumitraşcu; martor 35.
Enachi Catargiul, ban; trimis la Ţarigrad de Ştefan Tomşevici voievod (menţ.) 54.
Enachie (Ianachi), din Ciofrăceşti; în pricină pentru heleşteu, pod şi moară 433.
Enachie, mare pitar; martor 204.
Enachie Gorian, din Bîrlad; martor 249.

www.dacoromanica.ro

Enc, negustor, din Bîrlad, tatăl lui Nacul; cumpără vaduri de moară pe Gîrla Putnei, vie la Vitănești ș. a. (menț.) 568.
Eonașco, tatăl lui Cozma 315.
Eonașco, v. Ionașco.
Eonășcuță, v. Ionășcuță.
Eonășeni, sat, v. *Ionășeni.
Epifanie (Ipifanie), fiul lui Ionașco Răspop și al Măricăi, frate cu Dumitru și cu Erina; vinde vie la Băiceni 14, 322.
Epifanie, pîrcălab de Cetatea Nouă; în sfat 93.
Epifanie, staroste la <Tîrgu-Trotuș>; martor 512.
Epifanie, v. și Ipifanie.
<Episcopia> de Bacău; episcop <catolic> al ~ se judecă pentru un sat și pierde 439.
Episcopia Hușilor, episcopie, <în tg. Huși, ț. Fălciu>; episcopi: 51, 86-89, 122, 141, 218; fost episcop <322>; preot de la ~ 415;
sednic al ~, în Prut 141;
Condica de acte a ~ 2 A-B;
v. și Huși, tîrg.
Episcopia Rădăuților, episcopie, <în s. Rădăuți, ț. Suceava>; episcopi 51, 76, 86-89, 106, 122, 218, 333, 396, 403;
v. și Rădăuți, sat.
Episcopia Romanului, episcopie, <în tg. Roman, ț. ~>; episcopi 51, 76, 86-89, 96, 97, 122, 197, 204, 205, 218, 422, 489;
ereu de la ~ 49;
v. și Roman, tîrg.
Epotești, sat, pe Sitna, <ț. Hîrlău; Ipotești, c. Mihai Eminescu, j. Botoșani>; părți din ~, întărite lui Dumitrașco diac 39;
diac și paharnic din ~ 65;
martori hotarnici din ~ 65;
martori din ~ 149, 150, 484;
Condica Cucoranilor și a ~ lor (1821) 157.
Epurăni, sat; <în Republica Moldova, c. Caniia, r. Cantemir>; parte din ~, dată de Guroaia și Negrescul lui Pantiul ca despăgubire 52.
Epurești, familie; partea lor din Dragomirești, vîndută (menț.) 566.
Erali, v. Iarali.
<Erbiceni>, sat, v. Iurghiceni.
Erema, din Parcova; mărturia lui ~, contestată 233.
Eremia, bunicul lui Isaico și al lui Miron 64.
Eremia (Eremiian), țigan, tatăl Chiței și al lui Fătul 46, 48.
<Eremia> Băisan (Băiseanu) uricar; ctitor al m-rii Rafaila (menț.) 361; fiii lui ~ vînd mori domnului 344.
Eremia (Eremiia) Iulăș (Olăș), <din Suceava>; martor, scrie act 197, 333, 435.
Eremia (Eremiia, Erimia, Erimiia, Irimie, Irimiia) Moghila (Movilă), domn al Moldovei; dăruiește loc cu bălți de pește 248;
<judecată> și hotărnicire în zilele lui ~ 65;
acte de la ~ 39, 54, 91, 93, 184, 190, 252, 321, 350, 363, 389, 397, 402, 427, 448.
Eremia (Eremie, Eremiia, Iremiia, sec. XIX: Irimiia) Murguleț, slugă domnească, soțul Candachiei, frate cu Andrei, Ștefan ș. a., ginerele lui Toader Dragotă și al Nastei; primește întărire pentru părți din Păușești, Dărmănești ș. a. 72, s. Todorești 397 și Cetiréni 398;
hotarul lui ~, din <s. Păușești>, ales 135;
martor 122;
isc. și sig. lui ~ 135.
Eremiia, chihae; martor, sig. 233.
Eremiia, din Șendriceni; martor, sig. 919.
Eremiia (Erimia) fiul (gr.: "nepotul" 9) lui Giurgiu, nepotul lui Giurgiu Liescul, frate cu Costache și cu Gligorcea; vinde parte din Fețingheșți (menț.) 9, 68.
Eremiia, fiul lui Gligorie Drugă și al Salomiei, frate cu Ion, cu Pănteleiu și cu Dumitrașco; vinde părți din Ungurași 404.
Eremiia, unchiul Dumitrei; vinde părți de case de Săoani 64.
Eremiia (Eremie) Nădăbaico, fost vornic, tatăl Nastasiei, fratele lui Dumitrașco, al lui Costantin ș. a.; vinde două vaduri de moară la Gîrla Putnei 9, 68, 562 (menț.)
Eremiia (Iremiia) Pahulcea, din Șerbănești; martor hotarnic 414;
isc. și sig. lui ~ 414.
Eremiia Rujină, fiul Marinei, nepotul lui Toader pîrcălab, soțul Grozavei, tatăl lui Petrea, al lui Toader ș. a. 64.
Eremiia (Iremiia, Irimie, Irimiia) Vînculeț (Venculeț, Vinculeți), vornic de Poartă; primește întărire pentru s. Părucenii, cumpărat 245, 523;
dă zapis de mărturie 371;
martor 123, 283, 425 (menț.), 534, 554;
isc. și sig. lui ~ 534.
Eremiia, v. și Iremie, Irimiia.
Erena, fiica lui Gumitru Goia, soră cu Gligorașco, cu Iordachie ș. a.; primește întărire pentru ogoare din Lățcani 221.
Erena, fiica lui Dumșe, mama lui Griga Vecică 93.
Erena, mama lui Obréjie 546.

www.dacoromanica.ro

Erena, v. şi Erina, Irina.
Erimia, tatăl lui Gavril 318.
Eremie Dabija, frate cu Costandin, fiul popii Sava; primeşte întărire pentru ţigani 195; vinde ţigani 339.
Erimie, v. şi Eremiea, Eremiia, Erimiia, Ieremiia, Iremie, Iremiia.
Erimiia; fiul lui vinde parte din Scobenţeni (menţ.) 389.
Erimiia, comis, soţul Părascăi; vinde părţi din Balomireşti şi Hoiseşti (menţ.) 389.
Erimiia (Erimia), fiul lui Cîrstian, cumpără ţigani 338-340.
Erimiia, ţigan, fiul lui Bodin, frate cu Costin, Nechifor ş. a.; întărit lui Ionaşco Avram 184.
Erimiia, v. şi Erimia, Erimie, Erimiia, Ieremiia, Iremie, Iremiia.
Erimiicea, vornic, socrul lui Malcoci pîrcălab 473.
Erina, fiica lui Corlat cel bătrîn, mama lui Vasilie, a lui Toader ş. a. 28.
Erina, fiica lui Dumitraşco Grama, sora lui Ionaşco, a lui Procopie ş. a.; vinde ţigani 46, 48.
Erina, fiica Măricăi, sora lui Andrei, nepoata Nestasiei; vinde parte din Săoani 64.
Erina, fiica lui Mihalcea, vara Ilenei şi a lui Gheorghi; vinde parte din Liteni 72.
Erina, fiica Odochiei; vinde parte din Scobenţeni (menţ.) 389.
Erina, v. şi Irina.
Eşi, v. Iaşi.
Eţcani, sat; <Iţcanii Vechi, înglobat în m. Suceava, j. ~>; popă din ~, scrie act 433.
Eustratie (Istratie), fost logofăt <al treilea>, soţul Măricuţei, ginerele lui Costantin uricar şi al Tofanei 335; cumpără şi dăruieşte s. Feţinghesti (menţ.): 9, 68, 466.
<Eustratie> Dabija (Dabijca), staroste/ pîrcălab, fost ~ <de Putna>; primeşte întărire pentru parte din Domneşti 109, Vadu lui Puşcă 110, părţi din Olcşeşti 139;
hotarnic 466;
martor 469, 470.
Evanghelie (Sfînta ~); jurămînt pe ~ 94, 98, 103, 173, 177, 230.
Evdochiia, fiica lui Nicorici şi a Axanei; vinde părţi din Derzsca 364.
Evdochiia, v. şi Dochiia, Dochiţa, Odochiia.
Evghenia, soţia lui Arhip fost cămăraş; cumpără părţi din Dănăeşti, Măneşti ş. a. (menţ.) 512.
Evghenie, tatăl lui Andrei, socrul Acsiniei; vad de moară dăruit pentru pomenirea lui ~ 301.
Evloghie (Ivloghie), cîntăreţ ("peveţ"), la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218;
isc. lui ~ 197.
Evloghie, dascăl, la "şcoala sloveneasă", <din Iaşi> (1750) 94; traduce acte (1750-1779) 94, 184, 205, 218, 227, 385, 431, 459, 502, 566;
autentifică trad. (1766) 568.
Evloghie, episcop ("vlădică") de Rădăuţi; în sfat 51, 86-89;
aprobă vinderea s. Lămăşeni de către m-rea Solca (menţ.) 106;
răscumpără s. Lozna 395, 396;
rugăminte adresată lui ~ 333;
martor 122, 218, 403;
isc. şi sig. lui ~ 403.
Evloghie, ieromonah, egumen al m-rii Pobrata; dă în schimb o ţigancă (menţ.) 556.
Evloghie, v. şi Dumitraşco ~, Gheorghie ~, Toderaşco ~.
*Ezărul Albu, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, lîngă Dumeni, c. Costiceni, r. Novoseliţa, r. Cernăuţi>; parte din ~, vîndută de Antimiia Pătrăşcioac şi Stan vistier lui Ifrim Hîjdău 452.
*Ezireni, sat; <probabil în c. s. Tîrgu-Frumos, j. Iaşi>; în hotar cu seliştea Dădeşti 64.

F

Faraoan, ţigan, fiul lui Stan căldărar, frate cu Hanul ş. a. 195.
<Faraoani>, sat, v. Fărăoani.
Fair, bunicul lui Alexandru şi al lui Vasilie 530.
Faur v. şi Ştefan ~.
Făbor, din Băloşeni, tatăl Irinei, bunicul lui Gavril, al lui Pană ş. a. 120.
Făbor, din Popeni; martor 191.
Făbor, fratele lui Griga, al lui Ştefan ş. a., bunicul lui Ştefan, nepotul lui Mihăilaş; vinde jumătate din Mihăilăşani (menţ.) 352.
Făbor, tatăl lui Gherman diac 352.
Făbor, vecin, din Rădăuţi; dat lui Gligoraşu 241.
Făbora, mama Măricăi, bunica lui Avram 211.
Făgeţel (gr.: Făgezel), top., la Lipovăţ; drumul ~-ului, hotar al braniştii m-rii Zugraf 224.
Fălciu, tîrg, <ţ. ~; s. ~, c. ~, j. Vaslui>; tîrgoveţii din ~ se judecă pentru bălţi cu peşte 248.

www.dacoromanica.ro

Făleiu (Făleiiu), ţinut; sate şi selişti în ~ 2 A-B, 27, 28, 54, 79, 122, 184, 227, 346, 350, 389, 457, 492, 500, 540, 554, 572;
loc cu bălţi de peşte în ~ 247.
<Fălticeni, or., j. Suceava>; sat înglobat în ~, v. Tîmpeşti.
Fărăoani, sat, ţ. Bacău; <Faraoani, c. ~, j. Bacău>; parte din ~, întărită lui Vasilie ş. a., urmaşii lui Petrică hatman 228.
Fărcescul, v. Toader ~, Ursul ~.
Fărîmă, v. Ionuţă ~.
Fătu, din Mărăşăni; cumpără două jirebii 336.
Fătul, fiul Dochiei; vinde parte din Hotceşti 85.
Fătul, nepotul lui Ionaşco; partea lui din Dănceni, vîndută (menţ.) 273.
Fătul, rudă cu Gheorghie Goga, cu Petriman şi cu popa Boţul; fiii lui se judecă pentru părţi din Tăoşi, Cibarţu ş. a. şi pierd 418.
Fătul, soţul Saftei, tatăl lui Robul, bunicul lui Cozma ş. a., socrul lui Rusu 330.
Fătul, tatăl lui Dumitru, Ionaşco ş. a. 128, 389.
Fătula, ţigancă, fiica lui Eremia, sora Chiţei; vîndută lui Neniul vornic de gloată 46, 48.
Fătuşca, strămoaşa lui Gheorghe a lui Husan ş. a. 531.
Făurei, sat; <c. ~, j. Neamţ>; drumul ~ -lor, în hotar 77.
*Făureşti, sat; <lîngă Miroslava, c. ~, j. Iaşi>; vătăman din ~, martor hotarnic 170.
Fedoraşco, ţigan; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Felegos, tatăl lui Lenţa; vinde parte din Onceni;
martor 174, 175.
Fene, popă; martor la Temerleni 510;
scrie act 510.
Fereşti, sat, <ţ. Vaslui; c. Văleni, j. Vaslui>; martori din ~ 19, 342, 343;
sate lîngă ~, v. *Prigorceni, *Zlătari.
Fêşchea, v. Marcu ~.
Feteon, tatăl lui Zane, bunicul lui Gligoric Rafeiu, al lui Simion şi al Marici 231.
Feteoneşti, selişte, pe Jijia, ţ. Iaşi; <lîngă Stînca, c. Victoria, j. Iaşi>; întărită m-rii Aroneanu 289.
Fetion (Fition), cel bătrîn, bunicul lui Fetion 544.
Fetion (Fition), nepotul lui Fetion cel bătrîn, rudă cu Toader, cu Ionaşco ş. a.; se judecă pentru Dimăceni şi pierde 307, 544.
Fetion, fost stăpîn în Iurghiceni; împuternicire pentru a se lua zeciuiala de pe partea lui ~ 478.
Feţiian, v. Dumetin ~.
*Feţinghești (Fiţinghești), sat, numit şi Răzimeşti <ţ. Putna; lîngă Ivăncești, c. Boloteşti, j. Vrancea>; părţi din ~, dăruite m-rii Biserieani de Eustratie fost logofăt 9, 68 şi de Dumitraşco şi Harita 469;
mărturie hotarnică pentru părţi din ~ 470.
Filcea, din Nohoreni, tatăl lui Vasilie, al Maricăi ş. a.; vinde ocină din Răchiteni, Tămăşani şi Iugani 384.
Filip, fiul lui Dragoş din Cetnicăuţi, frate cu Iuraşcul, Neehifor, Pente ş. a.; vinde părţi din Cetnicăuţi 206.
Filip, v. şi Hilip.
<Filipeşti>, sat, v. Hilipeşti, Vilipeşti.
Fition, v. Fetion.
<Fitioneşti, sat, c. ~, j. Vrancea>; sate lîngă v. *Căpoteşti, *Şoldeşti.
Fiţinghești, sat, v. Feţinghești.
<Fîntîna Blănarului>, sat, v. Zvîşteleşti.
Fîntîna lui Crăciun, v. Crăciun (Fîntîna lui ~).
Fîntîna Dănesei, v. Dăneasa (Fîntîna Dănesei).
*Fîntîna lui Dringă, v. Dringă (Fîntîna lui ~).
Fîntînă, sat, ţ. Tecuci; <lîngă Costache Negri, c. ~ j. Galaţi>; părţi din ~, întărite m-rii Galata 390;
v. şi Păltănea, Observaţii p. 798.
*Fîntînele, sat, <ţ. Făleiu; probabil lîngă Dodeşti, c. Viişoara, j. Vaslui>; întărit lui Vasile Corlătescul şi fraţilor săi 28.
<Fîntînele, sat, c. Motoşeni, j. Bacău>; sat lîngă ~, v. *Cernuieşti.
Fîntînoae, v. Armanca ~.
Fîrtat, tatăl lui Andrei, unchiul Ţigancei şi al lui Lupul 244.
Fîrtat, tatăl lui Miun, bunicul lui Ursul 35.
Fîstîci, m-re (sec. XVIII), fostă schitul Racoviţa; <c. Deleşti, j. Vaslui> 20.
Fîstîci, sat, pe Stemnic; <c. Deleşti, j. Vaslui>; martori hotarniei din ~ 361;
schit în ~, v. Racoviţa.
Floarea, bunica lui Ursu şi a Anghelinei 85.
Floarea, mama lui Isaric şi a Cătălinei; vinde o parte din Orgoeşti (menţ.) 411.
Floarea, v. şi Florica.
Florea (Biserica Florei), parte din moşia Blăjeri; denumire veche a tîrguşorului Iveşti (1892) 275.
Florea, din Borăşti; martor hotarnic 361.
Florea, din Şencheuţi; martor 240.
Florea, fiul Drăghinei, frate cu Ionaşco; vinde s. Băneeşti (menţ.) 243.
Florea, fiul lui Dumitru, tatăl lui Gheorghi 326.

www.dacoromanica.ro

Florea, fiul lui Ionaşco Capotă; primeşte restul de bani pentru partea vîndută din Porceşti 547.
Florea, rudă cu popa Ionaşco şi cu Mariica; primeşte, după împărţire, parte din Băloşeşti (menţ.) 318.
Florea, tatăl lui Bălan 85.
Florea, unchiul Arimiicăi 366.
Floreşti, m-re; <ţ. Tutova; în s. ~, c. Poieneşti, j. Vaslui>; călugării de la ~ primesc întărire pentru jumătate din Blăjeri 203.
Florica, fiica lui Lupul Vărzariu vornic şi a Gaftonei; vinde două "arături" în s. Mănăileşti 77.
Florica, nepoata lui Moisei; vinde parte din s. Strîmba (menţ.) 331.
Florica, v. şi Floarea.
*Florinteşti, sat, ţ. Vaslui; <lîngă Hîrsova, c. Deleşti, j. Vaslui>; părţi din ~, dăruite de Todora Silioie nepotului ei, Toader 503 şi de Isac lui Gavril diac 506.
Focea, v. Ion ~.
Focşa (Focşea), fiul lui Avram, nepotul lui Mantie, unchiul lui Buda; vinde parte din Gîrbeşti 323, 324, 553.
Focşani, sat, pe Milcov, <ţ. Putna; m. ~, j. Vrancea>; denumire nouă a părţii de sus a s. Brătuleşti 531;
v. Brătuleşti.
Focşani, <m. j. Vrancea>; sate înglobate în ~, v, Brătuleşti, Sîrbii de Sus, Stoişti;
selişte înglobată în ~, v. Sîrbii de Sus; avocat din ~ 110.
Focşea, din Plotoneşti; martor hotarnic 2 B.
Focşea, din Ruginoasa; martor 322.
Focşea, nepotul lui Năduşală şi al lui Bălcu; vinde loc de prisacă din Hîrleşti 480.
Folteşti, sat. ţ. Tutova; <înglobat în Bogdăneşti, c. ~, j. Vaslui>; oameni din ~ 426, 534.
Foma Gheorghe, din Chişnău, dascăl; traduce act (sec. XIX) 142.
Foniţi; partea lui din ~ Stănuieşti, vîndută I.
Forăşti, (Foreşti), sat şi selişte, pe Miletin, <ţ. Iaşi; c. Gropniţa, j. Iaşi>; om din ~ 196;
partea din ~, a lui Vasilie Balş, aleasă 196;
jumătate din ~, vîndută de Vasilie Balş lui Bălan postelnic 334, întărită acestuia 337 şi dată apoi de el, în schimb, m-rii Bîrnova pentru selişte Rădeni 348, 349.
Fordoiu, v. Furduiu.
Fortuna, v. <Mihail> ~.
Fote, avocat, din Iaşi; colecţie şi condică de doc. aflate în posesia lui ~ 497.
Foteasa, v. Maria ~.
Foteasca, v. Anghelina ~.
Franga, v. Toder ~.
Frangule (Franguli), fost stolnic, martor 197, 333;
isc. lui ~ 333.
Franţian, Franţiaş, v. Friţiianu Hrincoviciu.
Frasin (Lacul ~ -ului), lac; în hotar 281.
Frate, bunicul lui Nicon, Nechifor, Nacul ş. a. 50.
Frate din Brădeani, tatăl lui Bercea ş. a.; parte din Brădeani dăruită pentru sufletul lui ~ 137.
Frate, vătaf, tatăl Anghelinei, socrul lui Trifan 138.
Fratele, socrul lui Trifan din Vităneşti 302.
Frăsina, fiica Sorei, strănepoata lui Dumitru şi a Vasilcăi; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 389.
Frăsina, fiica lui Vicol, mătuşa lui Simion Capşea; vinde parte din Todereşti 93.
Frăsina, mama lui Mihalcea 325.
Frăsina, mama lui Toader 551.
Frăsina Drăghiniasă; vinde parte din Balomireşti şi Hoiseşti (menţ.) 389.
Frăsina, v. şi Frosina.
Frăteni, sat; <ţ. Cîrligătura; înglobat în Goeşti, c. Lungani, j. Iaşi>; oameni din ~ 201, 202.
*Frăteşti (gr.: Arăteşti 227), sat, ţ. Suceava; <lîngă Siliştea Nouă, c. Dolhasca, j. Suceava>; moştenit de Ion Ciolpan-de la Ionaşco Gheanghea mare logofăt 188, 227, 500.
Frăţian, din Bogdăneşti; martor 284.
Frăţiian, tatăl Anghelinei, bunicul lui Ghiorghie Borodaci, strămoşul lui Vasilie Vartic 564.
Frăţiian, v. şi Ionaşco ~.
Frăţîman, paharnic, fiul Sorăi; vinde parte din Morozăni 387.
Frim, v. Efrim.
Frimul, din Dăneşti; martor 83, 115.
Frăţianu (Franţian, Franţiaş) Hrincoviciu, strămoşul lui Ionaşco Hrincovici şi al Măricăi 166.
Frîncul, din Nădălbiţi; hotarnic (menţ.) 385.
Frosina, soră cu <Toader> Boul vistiernic, cu Pătraşco şi cu Dumitru; se judecă pentru Davideni şi pierde 213.
Frosina, v. şi Frăsina.
<Frumoasa, sat, c. Balcani, j. Bacău>; schit la ~, v. Schitul Drăguşani.
<Frumuşelu, sat, c. Glăvăneşti; j. Bacău>; sat lîngă ~ v. *Năfordeşti.
Frumuşica, schit, v. Schitul Drăguşani.
Fugle, v. Vasilie ~.
Fulger, v. Dumitraşco ~, Pătraşco ~.

www.dacoromanica.ro

Fume, fiul Sorcăi, nepotul lui Turlui, frate cu Dănilă; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Fundătură, top.; <la Glodeni, înglobat în s. Buciumi, c. Valea Ursului j. Neamţ>; ogoare din ~ 318;
v. şi Glodeni, sat.
Fundătură, top., la Copou; <m. Iaşi, j. ~>; vie la ~, vîndută de Enachie şi sora lui, Anghelina, m-rii Sf. Sava 403.
Fundeni, sat; <c. Secuieni, j. Bacău>; parte din ~, vîndută de Gavril Răul lui Apostol <fost> mare medelnicer 318;
moşia ~, întărită lui Gheorghie, popă din Bacău 374.
Fundul, top. (1836); <la Ruşi-Ciutea, c. s. Letea, m. Bacău, j. ~>; hotărnicit greşit 261; v. şi Ruşi.
<Fundul Tutovei>, sat, v. Giurcani.
Funduri, top; <la *Mărişăşti, lîngă Certieni, c. Bîrgăoani, j. Neamţ>; finaţ din ~, vîndut şi întărit 77.
*Furceni, sat, <ţ. Neamţ; lîngă Turtureşti, c. Girov, j. Neamţ>; oameni din ~ 259, 295.
Furceni, sat, <ţ. Orhei; în Republica Moldova, c. Ivancea, r. Orhei>; vad de moară la ~, întărit lui Gligorie din Orhei, după judecata cu Leleoac 236.
<Furcenii Vechi, sat, c. Cosmeşti, j. Galaţi>; sat lîngă ~, v. *Mărceşti.
Furcitură, top. la Turtureşti, <c. Girov, j. Neamţ>; punct de hotar 259, 295.
Furduiu, v. Gavrilaş ~.
*Furteşti (Furdeşti), sat, pe Prut, ţ. Fălciu, (gr. Chigheci 76); <lîngă Vetrişoaia, c. ~, j. Vaslui>; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava şi întărit 76, 457;
împuternicire domnească dată egumenului de la Sf. Sava pentru zeciuiala de la ~, 458.
Furtună, v. Mihail Fortuna.
*Futeşti, vechea denumire a s. *Boteşti, <ţ. Cîrligătura; lîngă Lungani, c. Voineşti, j. Iaşi>; întărit Titiianei Păntilcasa şi ginerelui ei, Ionaşco Botăş, după judecată 479.
*Futileştii de Sus, sat, pe Elan, ţ. Fălciu; <lîngă Hurdugi, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; jumătate din ~, vîndută de soţia lui Strătulat lui Iordachi 27; jumătate din ~, întărită lui Strătulat sulger 79.

G

G..., vătaf de aprozi; martor; isc., sig. 348.
Ga..., pîrcălab de ţ. Dorohoi; primeşte poruncă domnească 485.
Gabor, pîrcălab, <de ţ. Fălciu>; hotarnic 248.
<Gabriel Bethlen, principe al Transilvaniei ("craiul unguresc")[1]; un cal"bun" trimis de Miron Barnovschi voievod la ~, (menţ.) 54.
Gafta, fiica Agahiei, sora lui Toader, a Bălaci şi a Candachiei; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Gaftin, diacon, <la m-ea Solca>; martor 122.
Gaftona, (gr.: Gata 235), fiica lui Simion Pilipovschi şi a Măricăi, sora lui Vasilie, a lui Ionaşco ş. a.; dă jumătate din Şerbiceni pentru plata capului fraţilor săi 143, 235.
Gaftona, fiica Stancăi, nepoata lui Crăciunaş ş. a., sora lui Bogdan şi a Pătîrlagăi 193.
Gaftona, fiica lui <Zaharia> Bîrlădeanul logofăt; vinde vie la Cotnari (menţ.) 1.
Gaftona, soţia lui Dumitraşcu Şeptelici, mama Zlatei, soacra lui Ştefan <Murguleţ>; împarte cu fiica s. Văscăuţi 121.
Gaftona, soţia lui Lupul Vărzariu vornic, mama lui Gligorie şi a Floricăi; vinde părţi din Mănăileşti 77.
Gaftona, ţigancă, fiica lui Dărăban, soră cu Mălina; întărită lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Gagea, nepotul lui Pătru şi al lui Vlaicul, strămoşul lui Vasilie Corlătescul 28.
Gagea (Gage), din Sîrbii de Sus, tatăl lui Şandru şi al lui Petrea 302.
Gagia, din Dănuţăni; martor hotarnic la Forăşti 196.
Gagiul, v. Ghiciul.
Galaction (Galaftion, Galation), egumen al m-rii Sf. Sava; se tocmeşte pentru stăpînirea s. Băiceni şi Caraulești 555;
martor 234.
Galan, gr. pentru Galaţi 524.
Galata, m-re v. Iaşi, tîrg.
Galation, v. Galaction.
Galaţi (?) (gr.: Galan); <m. ~, j. ~>; diac din ~ 524.
Galbanul, v. Gligorie ~.
Galbăn, v. Ştefan ~.
Galben, pîrîu; <afluent al Turbatei, la Filipeşti, c. ~, j. Bacău>; vad de moară şi loc de iaz pe ~ 182.
<Galbeni, sat, c. Filipeşti, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Buciumi.

[1] În doc. din 1627 (7135) martie 13 (v. n. de la doc.): "craiul Ardealului" (крал Ѡрдѣлскоѓо) (*D.R.H.*, A, XIX, nr. 164, p. 205-206).

www.dacoromanica.ro

Galer; casa lui ~, în s. Mărăşăşti 77.
Galeş, tatăl lui Anton, al lui Ion Robe ş. a. 138, 302.
Galirie, călugăr, la m-rea Rîşca, fiul lui Baciul, frate cu Costin ş. a.; vinde parte din Văscani 64.
Gane, v. Iordache ~.
Gangur, tatăl lui Ion, al Aniţei şi al lui Goian 448.
<Gara Roşieşti, sat, c. Roşieşti, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Corosteni;
seliştе lîngă ~, v. Mănăeşti.
Gaşpar (gr., pentru: <Alexandru> Ilieş 77) <Graţiani>, voievod; pîră în zilele lui ~ 178;
acte de la ~ 10, 77, 85, 93, 133, 184, 369, 389, 404, 492.
Gaşparovici, v. Theodor ~.
Gata, gr. pentru Gafta 235.
Gatona, bunica lui Badiul, mama lui Miron din Morozéni 388.
Gavriil, fiul Măriuţei, frate cu Ştefan şi cu Bejan; vinde parte din Mogoşăşti (menţ.) 77.
Gavriil, gr. pentru Dionisie, episcop 205.
Gavriil, sluga hatmanului; act scris în casa lui ~ 137.
Gavril (înş. verso) 208.
Gavril, din Aldeşti; primeşte poruncă pentru rezolvarea unei pricini 557.
Gavril, din Balomireşti; martor la Romăneşti 530.
Gavril, din Grozeşti; martor hotarnic 476.
Gavril, din Ruginoşi; martor 361.
Gavril, din Şerboteşti; martor 416 A-B.
Gavril, egumen, al m-rii <Aroneanu>; primeşte întărire pentru ocine schimbate 289.
Gavril, fiul lui Erimia; vinde parte din Glodéni (menţ.) 318.
Gavril fiul lui Grozavu; martor la Voicouţi 564.
Gavril, fiul Irinei, nepotul lui Făbor, frate cu Pană şi cu Nastasiia; vinde parte din Băloşeni 120.
Gavril, fiul Lelei din Mihăeşti; vinde parte din Vereşéni (menţ.) 37.
Gavril, fiul Mărinei, frate cu Larion, Ştefan ş. a.; vinde parte din Unguraşi 404.
Gavril, fiul lui Nistor Şuverdeanul; vinde parte din Scobinţeni (menţ.) 389.
Gavril, fiul lui Simion Pilipovschi şi al Măricăi, frate cu Vasilie, Ionaşco ş. a.; dă parte din Şerbiceni pentru plata capului fraţilor săi 143, 235.
Gavril, fiul Sorcăi, frate cu Măriica şi cu Toader; vinde părţi din Oleşeşti (menţ.) 139.
Gavril, fiul lui Tanasie, fratele lui Vasile; vinde părţi din seliştea Bîrceşti 85.
Gavril, fiul lui Toader Buhăescul 188.
Gavril, fiul lui Toader Purcel, frate cu Grigore ş. a.; vinde părţi din Hotceşti (menţ.) 85.
Gavril, fiul lui Toader Zvîştală, tatăl lui Costantin Sitariul, bunicul lui Toader, Dura ş. a.; primeşte întărire pentru jumătate din Zvîşteleşti (menţ.) 525.
Gavril, logofăt, <a doua jumătate a sec. XVI>; dă, în schimb, s. Vlădeni pentru Balcăuţi 315.
Gavril, popă; se judecă pentru partea lui din Armăşeni 443.
Gavril, popă, din Găneşti, fiul lui Steian, tatăl lui Iuraşcu ş. a. 420, 447.
Gavril (Gavriil), soţul Măriichii, tatăl Piietrei, socrul lui Nuor 132, 524.
Gavril, strănepotul lui Dumitru, tatăl lui Piscul, al lui Stratul, al Jiiancăi ş. a., unchiul Bilcăi, 389.
Gavril, tatăl lui Isac, bunicul lui Toader din Valeva 192.
Gavril, tatăl lui Vasilie, al Nastasiei şi al Annii, bunicul lui Pavel şi al lui Vasile; partea lui din Ivoeşti, vîndută (menţ.) 389.
Gavril, vistiernicel, <din Bogdăneşti>; martor la Bogdăneşti 284.
Gavril, ţigan; întărit m-rii <Aroneanu> 288.
Gavril, ţigan, fratele lui Nicula; întărit Episcopiei de Roman 489.
Gavril, ţigan, tatăl lui Pepelea şi al Nastasiei 264, 271.
Gavril Banul; martor 318.
Gavril Benchea (Beanchia), hînsar, din Fereşti; martor 342, 343, 444, 445.
Gavril Beşină, din Ocnină; martor 240.
Gavril Calotă, din Găgeşti; se judecă pentru parte din Vităneşti şi pierde 306, 308.
Gavril (Gavrilaş) Ciocîrlie, fiul lui Ciocîrlie; martor; isc. 462.
Gavril Ciolpan, socrul lui Toader Buhăescul 188.
Gavril Ciurlan, din Albeşti; martor hotarnic 56, 361.
Gavril <Coci>, hatman şi pîrcălab de Suceava; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, <235>, 315, 365, 389, 391, 397-399;
judecă pricina dintre m-rile Aron Vodă şi Hlincea pentru un ţigan 18;
anchetează o pricină (menţ.) 548; porunceşte slujbaşilor săi să lase în pace un ţigan 118;

www.dacoromanica.ro

sluga lui ~ 137;
cumpără jumătate din Todereni 108 şi din Goşmani 552;
martor 46, 104, 107, 122, 132, 152, 204, 316, 323, 334, 348, 371, 425 (menţ.), 524;
isc. şi sig. lui ~ 46, 104, 118, 152, 204, 334, 348, 371.
Gavril Corostilă, din Cotela; martor (menţ.) 211.
Gavril (în notă: Vasiil) Gură-Gata, ţigan; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Gavril Herţul, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Gavril Onciul (gr.: Onul 133), pîrcălab de Roman; în sfat 51, 54;
scrie acte 133, 442, 549; fost pîrcălab, scrie act 315;
primeşte danie jumătate de bătrîn din Florinteşti 506.
Gavril Pîrscă, "om ocinaş", amenajează loc de prisacă la Ciumuleşti (menţ.) 434.
Gavril Purcel, fiul lui Purcel postelnic, frate cu Pătraşco şi cu Dumitru, tatăl lui Vasilie Purcel 417.
Gavril Românescul, fiul Măricăi Românesca, frate cu Antimiia şi cu Ionaşco din Tomeşti; vinde părţi din Tomeşti 69.
Gavril (Gavrilaş) Simeniceanul, fiul lui Ghiorghie Siminiceanul, frate cu Ionaşco şi cu Nastasiia; vinde parte din Dănceni 64; dă în schimb, jumătate din s. Mateuţi (menţ.) 389; martor la Dracsini 420.
Gavril Şelepco (Şelep), <tîrgoveţ>, din Dorohoi; martor hotarnic 232;
martor 191.
Gavril (Gavrilcea) Tăutul; martor 1, 61;
isc. lui 61.
Gavril, tatăl lui Isac, bunicul lui Toader din Valeva 192.
Gavril Tihul (Tiholoi), tatăl Alexandrei, socrul lui Simion 445; partea lui din Prigorceni, vîndută 444.
<Gavril Totruşanul> (Tutruşanul), logofăt, bunicul lui Gligorie Udrea cel bătrîn, rudă cu Eremia Murguleţ ş. a.; satul Todereşti, al lui ~, întărit rudelor 397.
Gavril Ţiul; vinde parte din Fundéni (menţ.) 318.
Gavril Udrea, bunicul lui Ionaşco; partea lui din Todereşti, reîntoarsă (menţ.) 397.
Gavrilaş, din Gîrcini; martor la Pungeşti 287.
Gavrilaş Furduiu (Fordoiu, Furdoiu); primeşte, în schimb, loc de fînaţ la Şchei 250 A-B, 407.
Gavrilaş Gribince, tatăl lui Andrei, al lui Moisi, al lui Căzacul şi al Anghelinei 394.
Găvrilaş (Gavril) Mateiaş (Măteeş, Mătiaş, Mătiiaş), <mare> vornic şi fost <mare> 30, 34, 58, 122, 192, 204, 283, 292, 304, 305, 334, 348, 351, 352, 363, 371;
mare logofăt, ispravnic de act 190, 295, 379-571 (passim);
mărturie hotarnică trimisă lui 491, 516;
cumpără sate şi părţi de sate 58, 192, 292, 351, 363, 396; primeşte, după judecată, despăgubire pentru averea jefuită 30, 34, 304, 305;
primeşte carte de apărare pentru s. Buhaci 382;
martor 122, 204, 283, 334, 348, 371, 381, 422, 518, 519, 552, 554, 563;
isc. lui 204, 295, 334, 348, 379-552 (passim);
sig. lui 552.
Gavrilcea, din Văscăuţi; martor 460.
<Gavri>lcea Polschii; martor hotarnic 381.
Gavrilcea, v. şi Gavriil, Gavril, Gavrilaş.
Gavriţa; martor la Drăgăneşti 542.
Gădjul, v. Ghiciul.
Găgeşti, sat, <ţ. Fălciu; c. ~, j. Vaslui>; selişte din jos de ~ 28.
Găgeşti (îns. grec.: Goţeşti), sat, la Gîrla Putnei; <ţ. Putna; c. Boloteşti; j. Vrancea>; moară la ~, dăruită de Dumitraşco <Ştefan fost mare> logofăt m-rii Bistriţa şi întărită 138;
pricină între călugării de la m-rea Bistriţa şi Toader, Isarie ş. a. pentru moară la ~ 186;
vad de moară la ~, dăruit de Acsinia şi Andrei m-rii Bistriţa, pentru pomenire 301 şi întărit acesteia, după judecata cu Avram călugăr de la Vizantea 302 şi cu Toader Clonciu ş. a. 303;
om din ~ 306.
Găicéni (Găiciani), sat, <ţ. Tecuci; Găiceana, c. ~, j. Bacău>; martori din ~ 273, 326.
Găinaş, v. Gheorghi ~.
Gălata de Sus, Gălatiia, m-re, v. Galata.
Gălăţeşti, sat, <ţ. Tutova; Gîlţeşti, c. Puieşti, j. Vaslui>; martor din ~ 331.
Găluşcă (Galuska), v. Dimitriu ~.
Găluşcă, v. Toader ~.
Găneşti, sat, pe Tutova; <ţ. Tutova; denumire schimbată în Uricari, c. Voineşti, j. Vaslui>; popă din ~, 420;
parte din ~, întărită lui Focea uricar şi soţiei sale, Marica, în urma unui schimb cu Iuraşco 447.
Găneşti, sat, ţ. Vaslui; <c. Boteşti, j. Vaslui>; părţi din ~, întărite popii Strătulat ş. a., în urma judecăţii cu Gheorghi Goga ş. a. 418;

www.dacoromanica.ro

sat probabil lîngă ~, v. *Cibarţu.
Găneşti, gr. (în ed.), pentru Beneşti 342; v. şi Beneşti.
<Găneşti, sat, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Popişcani.
*Găngureşti, sat, ţ. Iaşi; <în Republica Moldova, lîngă or. Ungheni, r. ~>; părţi din ~, întărite lui Vasile Corlătescul, soţiei sale, Annesia, ş. a. 231.
Gărbleşti, gr. pentru Grăbleşti 496;
v. şi Grăbleşti.
Găozu, v. Crăciun ~.
Geamăna, munte; <c. Tazlău, j. Neamţ>; în hotar 327.
Geanta, din Băloşeşti; martor 71.
Geapa, v. Gligorie ~.
<Gefu, sat, c. Ghidigeni, j. Galaţi>; seliştе lîngă ~, v. Ruptura.
<George Enescu>, sat, v. Liveni.
Georgescu, Ştefan, avocat, din Focşani; act în colecţia ~ (sec. XX) 110.
Georgie, transliteraţie greşită pentru Gheorghie 319.
*Geréni, sat; <lîngă Vameş, c. Piscu, j. Galaţi>; părţi din ~, dăruite de Ion Roşca vornic m-rii Secul (menţ.) şi întărite 567;
martor hotarnic din ~ 90.
Gerul, pîrîu;, afluent al Bîrladului la Piscu, c. ~, j. Galaţi>; sat în gura ~-ui 567.
<Ghazi Ghirai II>, hanul Crimeii; daruri trimise de Aron Tiranul voievod mamei lui ~ (menţ.) 15.
Gheanghea, v. Dumitraşco ~, Ionaşco ~, Lupul ~.
Ghedeon (Ghidion, gr.: Gheorghii 204), egumen al m-rii Dragomirna; cu soborul, vinde s. Bîrsăneşti 197, 204, 205, 218.
Ghedeon (Ghidion), popă, la m-rea Rîşca; cu soborul, dă în schimb, s. Balcăuţi pentru Vlădeni şi-l vinde (menţ.) 315;
martor 395.
Ghelasie (Ghilasie), egumen al m-rii Agapia 91; împarte moştenirea lăsată m-rii de Popovici 11, 12.
Ghelasie (Ghelasii), stareţ al m-rii Dragomirna; în sobor 197, 204, 205, 18.
<Ghelăeşti> sat, v. Bilăeşti.
Ghene (gr.: Ghica 49); primeşte întărire pe o parte din Bungeşti 49.
Ghenghe, v. Dumitraşco ~, Lupul ~.
<Ghenovici>, v. Cîrstea ~.
Gheorghe, v. Sfîntul ~.
Gheorghe, fost armaş; martor (menţ.) 544.
Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghie), episcop de Huşi; în sfat 51, 76, 86-89;
primeşte împuternicire pentru "a bate sednicul" în Prut 141;
martor 122, 218.
Gheorghe, urmaşul lui Oană Ureche, al Boaghii şi al Fătuşcăi; se judecă pentru jumătate din s. Brătuleşti şi pierde 531.
Gheorghe Buze, bunicul Nastasiei; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Gheorghe (Gheorghie) Caşul, soţul Nastasiei, tatăl Chelsiei şi al Măricăi; parte din Tomeşti cu casa lui 4, vîndută (menţ.) 69.
Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghie) <Coci>, mare paharnic (ceaşnic); în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;
în pricină pentru zeciuiala de la Mîndreşti şi Gurguiaţi 487;
martor 12, 46, 47, 104, 107, 122, 204, 283, 304, 316, 323, 334, 348, 371, 425, 552;
isc. şi sig. lui ~ 46, 47, 104, 204, 334, 348, 371, 552.
Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghie) Corobca, din Căpoteni; martor 233.
<Gheorghe>Ghica, spătar <al doilea ?>; primeşte poruncă domnească 441.
Gheorghe Viţă, din Stănueşti; martor 326.
Gheorghi, fiul lui Florea, nepotul lui Dumitru; vinde parte din Mireni 326.
Gheorghe Găinaş, popă; primeşte întărire pentru parte din Bungeşti 49.
Gheorghie, comis, soţul Dumitrei, tatăl lui Cazacul şi al lui Pătraşco 10.
Gheorghie, din Clipiceşti; martor 53.
Gheorghie, din Şerboteşti; martor la Codăeşti 416 A-B.
G<he>o<r>ghie, din Tomeşti; martor hotarnic 381.
Gheorghie (Ghiorghi), dregător, din Buhăiciu; martor hotarnic 191, 491.
Gheorghie, fiul lui Lupul <Hăbăşescul fost mare> vornic, frate cu Măria; primeşte partea moştenită din averea tatălui său 22.
Gheorghie, fiul lui Mercu Hore, frate cu Iacov; vinde parte din Radomireşti 286.
Gheorghie, fiul lui Mihalcea, fratele Erinii şi al Ilenei; vinde ocină din Liteni 72.
Gheorghie, (Georgie, transliteraţie greşită), fiul Soloncăi; vinde parte din Şăndreni 319.
Gheorghie, frate cu Ionaşcu şi Grigore; vinde a treia parte din Hotceşti 85.
Gheorghie, păhărnicel, din Beneşti; martor (menţ.) 343.
Gheorghie, pietrar, din Iaşi; martor la Pungeşti 287.

www.dacoromanica.ro

Gheorghie, popă, din Bacău; primește întărire pentru Fundeni 374.
Gheorghie, popă, din Hălceni; martor hotarnic 196.
Gheorghie, popă, din Hriasca; martor hotarnic 465.
Gheorghie, popă, <la m-rea Solca>; martor 333.
Gheorghie, vătaf, din Mitești, fiul lui Nistor; vinde a tria parte din Mitești 533.
Gheorghie, vătăman, din Lățcani; martor 136.
Gheorghie (Ghiorghie) Albotă, tatăl Agafiței și al Mărieuței, bunicul Nastasiei 31, 61.
Gheorghie (Gheorghii) Arapul, sulger si fost sulger; primește întărire 77 și carte de apărare 559 pentru Sacalîșești și întărire pentru Căeăani 82; cumpără parte din Aldești 557;
martor 325.
Gheorghie Balșe, logofăt, tatăl lui Vasilie Balșe 334, 337, 348, 349.
Gheorghie (Ghiroghi) Başotă, fost vistiernic, fiul lui Toader Başotă și al Anghelinei, frate cu Iurașco și cu Marica; boier în sfat I;
primește întărire pentru părți din Cuciulați, Berești, Mogoșești și Șerbănești, moștenite 427.
Gheorghie Bogdan, pitar, frate cu Vasile ș. a.; vinde mori din Găgești 303.
Gheorghie Borșa (Borșe, Borșea), din Dobrulești; martor 11;
primește întărire pentru părți din Dobrulești 123.
Gheorghie (Ghiorghie) Calapod, tatăl Mărieăi Homieeneasă, al Păscălinei, al Tofanei și al lui Ion, socrul lui Păeurar 486, 511, 516-518, 571.
Gheorghie Catargiul, pîrcălab de Orhei, ginerele lui Gorgan; primește danie seliștea Piiatra 378; se judeeă pentru s. Cobălea 222.
Gheoghie Ciulei, tatăl lui Căzaeul 386 A-B.
Gheorghie (Ghiorghie) Corosteanul, slugă domneaseă; martor 1, 211, 233, 304, 353, 363, 564;
ise. și sig. lui 233, 363, 364.
Gheorghie Evloghie, daseăl; traduce acte (1767-1789) 31, 63, 95, 143, 231, 252, 263, <294>, 306, 318, 328, 355, 357, 370, 459, 482, 504, 526, 531; copie trad. (1785) 566; rezumă act (1784) 390.
Gheorghie Gherghina (în notă) 408.
Gheorghie (Gheorghii) Jora (Jorea), sulger și fost sulger 104, 107, 122, 237; fost pîrcălab <de Hotin> 209, 359, 514;
primește împuternicire pentru a lua zeciuială 237;
dă, în schimb, seliștea Feteonești 289;
în pricină pentru Costești 359, 514; martor 104, 107, 122.
Gheorghie (Ghiorghi) <Lozonschi>, pîrcălab de Hotin, soțul Cîrstinei; cumpără seliștea Păltiniș (menț.) 23 și s. Lozeni (menț.) 304, 305; vinde parte din Borodieeni (menț.) 292, 485;
martor hotarnic (menț.) 456 (?), 491.
Gheorghie(Gheorghiță) Mălaiu; hotarnic 465; martor 513.
Gheorghie Moțoc, <vornic de Poartă>; primește împuternicire pentru a stăpîni jumatate din Vlăieeni 356.
Gheorghie Moviliță, din Pungești; cumpără parte din Pungești 287.
Gheorghie (Ghiorghie) Năvrăpăscul, vornic de gloată, <fiul lui Năvrăpăseul vornic>, frate cu Arsenie, cu Nacul și cu Todosia; martor 12, 46, 47, 104, 107, 108, 122, 123, 131, 136, 180, 250, 294, 322;
ise. și sig. lui 46, 47, 108, 123, 131, 136, 322;
primește poruneă pentru alegerea unor părți din Boldești 515, 516;
vinde cîte o jumatate din seliștile Drăjeni și Greci (menț.) 394; cumpără și revinde părți din Boureni 404.
Gheorghie Nigolici; eere autentificarea unei copii (1835) 126; "posleduiește" act (1835) 269.
Gheorghie Pitie, bunicul lui Ioan monah, tatăl lui Pitie fost vornic, al lui Dumitru și al Nastasiei 72.
Gheorghie (Gheorghii, Ghiorghie) <Prăjescul>, fiul lui Ștefan Prăjescul, frate cu Ion paharnic, rudă cu Isae Balica; se judecă pentru Brătulești și renunță 96, 97;
martor, ise. 264;
scrie act, ise. 538.
Gheorghie Prébiciu, soțul Mariieăi, ginerele lui Albotă; vinde vie la Cotnari 442.
Gheorghie Răspop (Răspopa), fiul lui Cîrstea; renunță la o parte din Dobrulești, zălogită 180.
Gheorghie (Gheorghii, Ghiorghi, Ghiorghiță) Roșca, vistiernic și fost vistiernic, frate cu Costantin și cu Vasile, ginerele lui <Dumitru> Barnovschi postelnic și al Saftei; primește poruneă pentru stabilirea unui hotar 144;
cumpără și primește întărire pentru selișți, sate și părți de sate 2 A-B, 3, 128, 214, 312-314, 389, 522, 523, 563, 565;

www.dacoromanica.ro

în pricină pentru un loc de prisacă 434; redobîndeşte pentru m-rea Secul s. Gereni, dăruit de tatăl său 567;
hotarnic 201, 202 (menţ.), 278, 476, 482; martor 42, 46, 47, 220, 279, 348, 561; slugă a lui ~, martor 240;
isc. lui ~ 42, 220, 348, 476;
sig. lui ~ 201, 348.
Gheoghie Turcul, din Cuci; martor 165.
Gheoghie, v. şi Ghiorghe, Ghiorghi, Ghiorghie, Ghioghiiaş, Ghiorghiţă.
Gheorghii, din Todereşti; poruncă pentru alegerea părţilor lui ~, din Balasineşti şi Tîmpeşti 454.
Gheorghii, gr., pentru Ghidion 205.
Gheorghii Costanda, diac de Divan; autentifică act (1780) 327.
Gheorghiţă, fiul lui Cîrstian logofăt şi al Antemiei, frate cu Ionaşco; primeşte întărire, după judecată, pentru s. Lămăşeni 106; se judecă pentru parte din Băsăşti şi pierde 468.
Gheorghiţă, fiul lui Diviceanul de la Ghetilova, frate cu Malenca; vinde parte din Neşcani şi poiana Răcila (menţ.) 142.
Gheorghiţă, fiul lui <Vasilie> Şeptelici fost hatman, nepotul lui Soloman vistiernic, frate cu Ilie; primeşte împuternicire pentru stăpînirea s. Chivărul 225; se judecă şi primeşte întărire pentru helesteul lui Coifeş 541;
martor hotarnic 465.
Gheorghiţă, şoltuz, <de Botoşani>; martor 484.
Gheorghiţă, vătaf, din Bodeşti; martor 442.
Gheorghiţă, <Albotă>, fiul lui Petru Albotă, cumnatul lui Prodan; primeşte întărire, după judecată, pentru parte din Şipoteni 94.
Gheorghiţă, v. şi Gheorghie.
Gherasim; partea lui din Mireni, vîndută 326.
Gherasim, egumen al m-rii Pobrata; dă, în schimb, seliştea Coşeşti 16.
Gherasim, spătar, din Măţcani; martor (menţ.) 326.
Gherasim (Gherasîm), tatăl lui Irimia, al lui Toader şi al Sofroniei 250 B, 407.
Ghereni, sat, <ţ. Dorohoi; Ghireni, c. Coţuşca, j. Botoşani>; om din ~ 156;
sate lîngă ~, v. *Slăvniceni, *Străşneni.
Gherghel, fost pîrcălab de Bacău, fiul lui Avram, soţul Dragonei, fratele Todosiei ş. a.; cumpără parte din Lăzeşti 113.
Gherghel, spătar; autentifică copia unui act (1835) 126, 269.
<Gherghelesti, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat înglobat în ~, v. Micesti.
Gherghcloae, Gherghcloai, Gherghiloae, v. Drăgulina ~.
Gherghentie (Gherghintie), cîntăreţ, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
Gherghil, soţul Magdei; vinde un finaţ pentru un zlot împrumutat 428.
Gherghina, mama lui Ifrim, bunica lui Dămiian 85.
Gherghina, tatăl lui Simion şi a lui Pavăl 408.
Gherghina, rudă cu Nicoară Capotă, cu Safta ş. a. 85.
Gherghina, v. şi Gheorghie ~.
Gherghiţă, din Bodeşti, martor 401.
Gherghiţă, fiul Annuşcăi, nepotul lui Ciolpan din Bîrleşti; se judecă pentru s. Muncei şi pierde 189, 190.
Gherghiţă Cioplan; vinde părţi din Bodeşti, Dăncşti, Bereşti ş. a. (menţ.) 427.
Gherla Pătrăşcoae; vinde jirebii la Hănţeşti (menţ.) 414.
Gherma, din Clocicari; martor hotarnic 2 A-B.
Gherman; martor la Băsăşti şi Edumireşti 327.
Gherman, fiul lui Făbor, nepotul Hapcăi, strănepotul Negritei; vinde părţi din Lopatinţi (menţ.) 352.
Gherman, fiul lui Dumitru Hudiciu, nepotul lui Sîmion Bonţii, frate cu Ghervasiie ş. a.; se judecă şi primeşte întărire pentru o parte din Dragomireşti 277.
Gherman, fiul lui Nichita, tatăl lui Toader, al lui Dumitru ş. a. 255, 280.
Gherman, vistier, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
Gherman, v. si Toader ~.
Ghervasie, fiul Măricăi Mătiiasa, frate cu Alexa, cu Todosie ş. a.; vinde parte din Todereşti (menţ.) 93.
Ghervasie (Chervasie), vărul lui Trifan; împuternicit să dea m-rii Sf. Ioan Bogoslov o vie la Scorţeşti, pentru pomenirea vărului său 53.
Ghervasiie, fiul lui Dumitru Hudici, nepotul lui Sîmion Bonţii, frate cu Gherman, cu Vasîle ş. a.; se judecă şi primeşte întărire pentru o parte din Dragomireşti 277.
Ghervasiia, soacra lui Istratie şi a lui Necoară; vinde parte din Părtănoşi 21.
Ghetilova(Ghitilova), sat, ţ. Orhei; <în Republica Moldova, Ghetlova, c. ~, r. Orhei>; om din ~ 142;
parte din ~ întărită lui Ionaşco Rusul, după judecată 493.
Gheuca, din Cotnari, socrul lui Iacob al Chiţei; martor la Hentesti 433.
Gheuca, gr. pentru Leoa 450.

www.dacoromanica.ro

Gheuca, sora lui Zăgan; vinde parte din Simeni (menţ.) 376.
Gheuca, v. şi Dumitraşco ~, Dumitru ~, Simion ~.
Ghianghea, v. Gheanghea.
Ghibănescum, Gh(eorghe); posesor al trad. unui act (sec. XX) 278.
Ghica, gr. pentru Ghene 49.
Ghica, v. şi <Gheorghe> ~, Grigore ~.
Ghiciul (Gagiul, Gădjul, Gîcil, Gîgiul), tîrgoveţ, din Dorohoi; martor hotarnic 191, 216, 217, 491; isc. 217.
Ghidion, v. Ghedeon.
Ghigoescul, v. Isac ~.
Ghigoeşti, sat, ţ. Neamţ; <c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; în hotar 49;
sat înglobat în ~, v. Trudeşti;
sate lîngă ~, v. *Bungeşti, *Mînjăşti.
<Ghilăuca>, sat, v. Bilauca (Bilăuca), vale.
Ghinda, fiica lui Condrea, mama lui Vasilie 410.
Ghingoac, v. Ana ~.
Ghione (Ghiune), fiul Schivei, nepotul lui Cîrstea <Ghenovici> fost mare vornic; primeşte parte din moştenirea buniculuí său 321, 350.
Ghiorghe, fiul Sanhirei; martor 403.
Ghiorghe, şoltuz, din Bacău; martor 560.
Ghiorghe, vistiernic, fiul lui Cozma, nepotul lui Ion vistiernic; vinde parte din Meschenești (menţ.) 184.
Ghiorghe (Ghiorghie) Simineccanul, vornic, tatăl lui Ionaşco, Gavrilaş, Coste ş. a. 64; posesor al unui act pentru s. Mateuţi (menţ.) 389.
Ghiorghi, butnar; martor 480.
Ghiorghi, fiul Todosiei; vinde parte din Hlăpeşti 389.
Ghiorghi, tatăl lui Gligorie, al lui Ionaşco şi al Măricăi 389.
Ghiorghi, ţigan, fiul lui Dumitraşco Pepelea, frate cu Ionniţă ş. a.; stăpînit de m-rea Bărboi (sec. XVIII) 271.
Ghiorghi Dimuţă, <din Iaşi>; martor 155.
Ghiorghi Grecul, din Băşéni, tatăl lui Toader; martor 155.
Ghiorghi Pîrvul; traduce act (1726) 307.
Ghiorghi Sturza, mare logofăt; adevereşte act (sf. sec. XVIII-înc. sec XIX) 250.
Ghiorghie, arbănaş; martor 234.
Ghiorghie, din Budeşti, tatăl popii Vasilie 28.
Ghiorghie, din Carapciu; se judecă pentru parte din Onut şi pentru vecini 30.
Ghiorghie, <din Iaşi>, de pe Uliţa Strîmbă; martor la Dracsini 420.
Ghiorghie, din Vîrîţi; martor hotarnic 2 A-B.
Ghiorghie, fiul Anghelinei Şeptelicioae, frate cu popa Strătulat, rudă cu Grigore şi cu Macovei; primeşte întărire pentru părţi din Tăoşti, Cibarţu ş. a. (menţ.) 418.
Ghiorghie, fiul lui Gavril, tatăl Bilcăi 389.
Ghiorghie, nepotul lui Moisei; vinde parte din Strîmba (menţ.) 331.
Ghiorghie, păhărnicel, din Gîrbeşti; martor la Vilneşti 342.
Ghiorghie, proegumen, ieromonah, <la m-rea Solca>; martor 122.
Ghiorghie, tatăl lui Simion 123.
Ghiorghie Borodaci, fiul Anghelinii, nepotul lui Frăţiian, unchiul lui Vasilie Vartic; vinde parte din Voicouţi 564;
scrie act 564.
Ghiorghie Bosie, din Dolheşti; martor 254.
Ghiorghie Boţ; martor la Dracsini 420.
Ghiorghie Dondăş, namesnic de Hotin; martor 240.
Ghiorghie(Ghiorghi) Goga, rudă cu Fătu, cu Petriman şi cu popa Boţul; se judecă pentru părţi din Tăoşti şi Cibarţu şi pierde 418.
Ghiorghie Maicăş, din Uricani; martor 370.
Ghiorghie Săula (Saule), căpitan, din Procelnici; martor 534.
Ghiorghie Surca (Sorca), birău de Ocnă; martor 117.
Ghiorghie Todaşco, şoltuz; martor 428.
Ghiorghe, Ghiorghie, Ghiorghi, Ghiorghii, v. şi Gheorghe, Gheorghi, Gheorghie.
Ghiorghiiaş, vecin, din Oglindeşti; întărit lui Tănăsie fost vornic 430.
Ghiorghiie, tatăl lui Vasile 277.
Ghiorghiţă, cămăraş de Ocnă; martor 561.
Ghiorghiţă, din Botăşeni; martor 553.
Ghiorghiţă, fiul lui Dumitraşco Ştefan, frate cu Vasilaşco şi cu Gligoraşco; dă jumătate din s. Goşmani (menţ.) 552.
<Ghirai II>, v. <Ghazi ~>, han al Crimeii.
<Ghireni>, sat, v. Ghereni.
Ghirvăsoae; dă partea ei din Bogdăneşti pentru plata dajdiei 285.
*Ghitcăuţi, sat, ţ. Dorohoi; <lîngă Milcanca, c. ~, j. Botoşani>; act domnesc pentru ~ 437.
Ghivina, deal; <azi în Ucraina, lîngă Cerlenivka, c. ~, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; în hotarnica s. Stăuceni 219.
Ghizăli(Ghizăle), tatăl lui Răchitan; vinde parte din Dimăceni (menţ.) 544.
Giangul, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Gioia (Gioiu), ţigan; întărit Mierlei Steţcoae 556 A-B.
Giordzeşti, sat; <Giurgeni, c. Tătărăşti, j. Bacău>; martor din ~ 326.
Giosanul, v. Ion ~.

www.dacoromanica.ro

*Giosăni, cut(?) al s. Onceni, <ulterior moşie pe teritoriul s. Crăieşti, c. Bozieni, j. Neamţ>; răzoare la ~, vîndute de Felegos lui Vasile Croitorul din Onceni; moşia lui Drăgan de la ~ (îns. diacului) 175.
Giudecătorie, v. Judecătorie.
Giugariul, v. Ionaşco ~.
Giula, din Grădinari; martor 71.
Giuleşti, sat, <ţ. Iaşi; în Republica Moldova, înglobat în Cuhneşti, c. ~, r. Glodeni>; martor din ~ 381.
Giuleşti, sat, pe Moldova, ţ. Suceava; <c. Boroaia, j. Suceava>; părţi din ~, dăruite de Ionaşco Mogîldc m-rii Secul (menţ.) şi întărite acesteia 402.
Giumătăţéni, sat, <ţ. Hîrlău; înglobat în Jijia, c. Albeşti, j. Botoşani>; om din ~ 246;
martor din ~ 161.
Giunescul, v. Lupul ~.
*Giuneşti (gr.: Ţuneşti), sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, lîngă Şişkivţi, c. Ringaci, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; parte din ~, primită de Irina, fiica lui Cazacu, după împărţire 95.
Giurcani, sat, pe Tutova, <ţ. Tutova; Fundul Tutovei, c. Plopana, j. Bacău>; jumătate din ~, întărită lui Ionaşco Avram fost vornic 184.
Giurel Theodor, vecin, frate cu Giurirul; luat în stăpînire de Toader Tăutul şi Nastasia, după împărţire 494.
Giurgea, călugăr; martor 470.
Giurgea, din Huşi; martor hotarnic 2 A-B.
Giurgea, ginerele Vlădio<a>e<i>; vinde vad de moară la Gîrla de Jos a Putnei (menţ.) 568.
Giurgea Liescul (Elescul), tatăl lui Caramiz, al lui Giurgiu şi al Rujei, bunicul lui Duraşco, Lucoci, Ursul, Gligorcea ş. a. 9, 68.
Giurgea Merilă, nepotul Petrenilor; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Giurgea Vipere, tatăl Titei, al Măricl şi al Antonidei, bunicul lui Simeon 566.
<Giurgeni>, sat, v. Giordzeşti.
<Giurgeşti>, sat, v. *Jurjeşti.
Giurgioaia (Giurgioae), mama lui Alecsa 173, 177.
Giurgiu (Giurgea), fiul lui Giurgiu Liescul, frate cu Caramiz şi Ruja, tatăl lui Costachi, Eremiia şi Gligorcea 9, 68.
Giurirul, vecin, din Cuzlău, frate cu Giurel Theodor; revenit lui Toadir Tăutul, după împărţirea moştenirii 494.
Gîcil, v. Ghiciul.
Gîdea, din Dăncşti; martor 471.
Gîdea, v. şi Dumitru ~.
Gîdin; martor 340.
Gîgiul, v. Ghiciul.
<Gîlţeşti>, sat, v. Gălţeşti.
<Gîndeşti>, sat, v. Cîndeşti.
Gînscă, tatăl Grăpinci, bunicul lui Vasilic Vartic 564.
Gînscă, v. şi Constantin Udrea ~, Petrea ~.
Gîrbeni (Gîrbeşti), sat şi seliştc, pe Başeu, ţ. Dorohoi; <c. Havîrna, j. Botoşani>; seliştea ~, dăruită de Savin Prăjescul ş. a., urmaşii lui Balica hatman, lui Toderaşco <Ianovici> logofăt al treilea 104;
jumătate din satul ~, vîndută de Focşa ş. a. lui Toderaşco <Ianovici> logofăt al treilea şi întărită acestuia 323, 324, 553.
Gîrbeşti (Gîrbeşte), sat, <ţ. Vaslui; c. Ţibana, j. Iaşi>; oameni din ~ 342, 343.
Gîrbovăţ, pîrîu; <afluent al Bîrladului la Băceşti, c. ~,, j. Vaslui>; loc şi vad de moară pe ~ 214, 312;
sate pe ~ 214, 312, 313, 389, 522.
Gîrbovină, călugăr; martor 529, 530.
Gîrcini, sat, pe Racova, <Gîrceni, c. ~, j. Vaslui>; martori din ~ 287, 361.
Gîrdan, fiul Nastei, nepotul lui Ionăş; partea lui din seliştea Bahnă, vîndută (menţ.) 229.
<Gîrdeşti, sat, c. Voineşti, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Tomineşti.
Gîrla <Mare>, pîrîu, ţ. Iaşi; <afluent al Prutului mai jos de Sculeni, r. Ungheni, Republica Moldova>; sat şi loc de iazuri pe ~ 76.
Gîrla cea Mare de Jos a Putnei, gîrlă; <intre Ţifeşti, c. ~, şi Stăjescu, c. Garoafa, j. Vrancea>; sate pe ~ 9, 68, 139, 532;
locuri, vaduri de moară şi mori pe ~ 68, 138, 139, 184, 301-303, 306, 350, 369, 530, 562, 568.
Gîrla lui Spin, gîrlă, v. Spin (gîrla lui ~)
Gîrla lui Spin, gîrlă, v. Spin (Gîrla lui ~)
Gîrla Stîlpului gîrlă a s. Măicani; întărită lui Ionaşco Cehan <fost mare> vornic 54.
Gîrleşti, sat; <înglobat în Nămoloasa, c. ~, j. Galaţi>; martor hotarnic din ~ 90.
Glăvăneşti, sat, pe Zeletin, ţ. Tecuci; <c. ~, j. Bacău>; întărit Anghelinei Vaslioae 350.
Gliga, din Budea; hotarnic (menţ.) 385.
Gliga, din Cuciulaţi; martor 462;
isc. şi sig. lui ~ 462.
Gliga, fiul lui Duma, frate cu Agafia, cu Mărica şi cu Stanca, tatăl Todosiei 315.
Gliga, popă, tatăl Todosîei şetrăroaia, bunicul Măricăi şi al lui Ionaşcu 563, 565.
Gliga Calotă; partea lui din Cîndeşti, întărită m-rii Biserieani 68.

www.dacoromanica.ro

Gliga (Griga) Hrincovici, tatăl Nastasiei, bunicul lui Ionaşco Hrincovici şi al Măricăi 166, 167;
acte avute de ~, pentru Voroncouţi (menţ.) 93.
Gliga Răul, ţigan, tatăl lui Toma, al Voicăi, al Todosiei şi al Odochiei 184.
Gliga, v. şi Gligoraşco, Gligorce (Gligorcea) Gligore (Gligori), Gorcea, Griga, Grigoraş, Grigorce (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigorie).
Gligeni, sat, ţ. Soroca; <în Republica Moldova, Hlijeni, c. ~, r. Şoldăneşti>; întărit m-rii Sf. Sava 76.
Gligor, popă, nepotul lui Oancea; vinde <partea sa de ocină> 497.
Gligoraşco, din Oteşti; împuternicit să stăpinească o moară 80.
Gligoraşco, fiul lui Dumitraşco Gheuca fost vornic; martor la Văleni 540.
Gligoraşco, fiul lui Dumitraşco Ştefan, frate cu Ghiorghiţă şi cu Vasilaşco; dă jumătate din Goşmani (menţ.) 552.
Gligoraşco, fiul lui Dumitru Goia, frate cu Iordachie, Apostol ş. a.; primeşte întărire pentru părţi din Lăţcani, cumpărate 221.
Gligoraşco, zlătar, <din Suceava>; martor la Bîrsineşti 197.
Gligoraşco Bejan; cumpără parte din Măstacăni 462, 560;
martor 561.
Gligoraşco (Gligoraşcu), v. şi Gliga, Gligorce (Gligorcea), Gligore, (Gligori), Gorcea, Griga, Grigoraş, Grigorce (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigorie).
Gligoraşcu, fiul Stancăi şi al lui Isachi Mitieşăscul, fratele lui Neculai; vinde jumătate din Pituluşăni 44.
Gligoraşu (Grigoraşc), fiul Nastasiei, văr cu Andronic, cu Dumitraşcu ş. a.; primeşte vecini şi jumătate din s. Rădăuţi 241.
Gligorce, din Ilişeşti; martor 513.
Gligorce, fiul Drăghinei, frate cu Grozava şi cu popa Scînteie; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.
Gligorce, fiul Măricăi Uscătoae, fratele Severinei şi al Anghelinei; vinde parte din Scînteia 84.
Gligorce, serdar, din Stîngaci; martor 287.
Gligorce (Gligorcea), v. şi Gliga, Gligoraşco, Gligore (Gligori), Gligorie, Gorcea, Griga, Grigoraş, Grigorce (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigorie).
Gligorcea; casa lui ~, în hotar 414.
Gligorcea; martor 327.
Gligorcea, "cel bătrîn", din Henţeşti; martor hotarnic 414.
Gligorcea, diac; scrie act <83>, 115.
Gligorcea, diac, din Ilişeşti; primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini de hotar 468.
Gligorcea, din Broscăşeni; martor hotarnic 2 A-B.
Gligorcea, din Forăşti, tatăl Nastasiei 196.
Gligorcea, fiul (gr.: "nepotul" 9) lui Giurgiu, nepotul lui Giurgiu Liescul, frate cu Costache şi cu Eremiia; vinde parte din Feţinghești (Răzimeşti) (menţ.) 9, 68;
se judecă pentru părţi din Răzimeşti (Feţinghești) 466, 469, 470 şi dăruieşte m-rii Bisericani partea sa 469, 470.
Gligorcea, fiul lui Ionaşco, din Tomeşti, nepotul Măricăi Romăneasca, frate cu Vasilie, Anghelina şi Nastasiia; vinde părţi din Tomeşti 69.
Gligorcea, fiul popii Simion, fratele lui Mirăuţă; martor 200.
Gligorcea(Grigorce), ginerele Lelcoaei; se judecă pentru un vad de moară şi pierde 236.
Gligorcea Durac (al lui Durac); cumpără parte din Morozăni 387, 388.
Gligorcea Herţea; martor; isc. şi sig. lui ~ 462.
Gligorcea Hrécicanul, fiul Grozavei; vinde parte din Boteşti (menţ.) 479.
Gligorcea Pisoschi; vinde parte din Preuteşti (menţ.) 283.
Gligore, din Cozmeşti; martor hotarnic 361.
Gligore, din Gîrcini; martor hotarnic 361.
Gligore, fiul Anghelinei; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 389.
Gligore (Gligori), v. şi Gliga, Gligoraşco, Gligorce (Gligorcea), Gligorie (Gligori), Gorcea, Griga, Grigoraş, Grigorce (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigorie).
Gligori (Gligorii), din Ţibăneşti; se judecă pentru parte din Ţibăneşti şi pierde 522.
Gligori, soţul Tudorei 389.
Gligorie; partea lui din Băcani, vîndută (menţ.) 8.
Gligorie; scrie act 473, 528.
Gligorie, din Băloşeşti, fiul Avram, nepotul lui Ştefan, fratele Todosiei şi al lui Gherghel fost pîcălab; martor 113.
Gligorie, din Bilăeşti; martor 182.
Gligorie, <din Ciumuleşti>; se tocmeşte pentru un loc de prisacă 434.
Gligorie, din Dumeşti; martor 165.
Gligorie, din Grozeşti; martor hotarnic 476.
Gligorie, din Lipăeşti, fiul Pătrăşcoaei, fratele Costandei; vinde parte din Lipăeşti (menţ.) 435.

Gligorie, din Măgiurcani; martor 41.
Gligorie, din Platonești; martor hotarnic 2 A-B.
Gligorie, din Stănești, fiul lui Romașco cel bătrîn; martor (menț.) 161.
Gligorie, din Vîrîți; martor hotarnic 2 B.
Gligorie, egumen, <la m-rea Rîșca>; martor 159; isc. lui ~ 159.
Gligorie, fiul lui Dumitrașco Grama, frate cu Ionașco, cu Procopie și cu Erina, nepotul lui Trepăduș; vinde țigani 46, 48.
Gligorie, fiul lui Gheorghi, frate cu Ionașco și cu Mărica; vinde parte din Scobenteni (menț.) 389.
Gligorie, fiul lui Ionuț, nepotul lui Golăi, frate cu Vasilie Dinga diac; primește întărire pentru locuri de case și parte de iaz 282.
Gligorie, fiul Măricăi, frate cu Bosie și cu Ionașcu; vinde parte din Porcești 547.
Gligorie, fiul Măricăi, nepotul lui Ionașcu, frate cu Țuica și cu Chelsiia; vinde parte din Bogdănești 284.
Gligorie, fiul Munteancăi, rudă cu Pătrșco Basotă; vinde parte din Ciohoreni 401.
Gligorie, fiul lui Nechita, nepotul lui Duma, frate cu Vărvara și cu Ceuca; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
Gligorie, fiul lui Simion Pilipovschi și al Măricăi, frate cu Vasilie, cu Ionașco ș. a.; dă parte din Șerbiceni pentru plata capului fraților săi 143, 235.
Gligorie, fiul Titianei, nepotul lui Liontie, fratele lui Simion; vinde un loc de prisacă 325.
Gligorie, fiul lui Vasilie și al Anghelinei, nepotul Măriicăi; dă parte din Bogdănești pentru plata unei gloabe 70.
Gligorie, frate cu Isac și cu Dumitrașco; vinde parte din Păulești 448.
Gligorie, frate cu Portar; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
Gligorie, slugă domnească; primește poruncă pentru alegerea unor părți de sate 179.
Gligorie, soțul Grozavei; vinde parte din Bătărăști (menț.) 318.
Gligorie, fost șoltuz, <la Dorohoi>; martor (menț.) 421.
Gligorie, tatăl lui Costandin, bunicul lui Lupul 435.
Gligorie, tatăl lui Oncul și al lui Nacul 64.
Gligorie, (Grigoriie: îns. verso), <tîrgovăț>, din Orhei; primește întărire pentru un vad de moară 236.
Gligorie, țigan, fiul lui Danciul, frate cu Guguian și cu Loghina; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi 184.
Gligorie, țigan, fiul lui Petrea și al Magdei, frate cu Ion; întărit Mierlei Stețcoae 556.
Gligorie, țigan, fiul lui Tatul; întărit lui Pătrașco Ciogolea 78.
Gligorie Bogdan, din Găicéni; martor (menț.) 273, 558; isc. lui ~ 558.
Gligorie Budzea, vînător; martor 476.
Gligorie Buhuș, tatăl lui Costantin 200.
Gligorie Capățini; martor 71.
Gligorie Cărăscul; martor 333.
Gligorie Chichiț, țigan; întărit m-rii <Aroneanu> 288.
Gligorie Cioplan, fost hatman, fiul Nastasiei, tatăl lui Ion 131, 253;
odoare moștenite de la el, zălogite 183.
Gligorie Colac, din Vîrîți; martor hotarnic 2 A-B.
Gligorie Drăghinici, <din Orhei>; martor 388.
Gligorie Drugă, soțul Salomiei, tatăl lui Ion ș. a.; vinde parte din Ungurași (menț.) 404.
Gligorie Geapa, (Țapa), fiul lui Ionașco; vinde parte din Băloșéni 123.
Gligorie Hasnăș, din Piciorogani; martor (menț.) 161.
Gligorie Hruci (Hruti, Hrutiu), fost vornic; martor (menț.) 211, 219, 433, 553.
Gligorie Hudici; martor 482; sig. lui ~ 462.
Gligorie Hulpe, vecin din Zărnești; întărit lui Pană fost paharnic 551.
Gligorie Lungul, din Ciorcești; martor hotarnic 2 A-B.
Gligorie Ma[h]fteiu Roșca; cumpără ocină în Dieneșești 100;
martor 440.
Gligorie Muha, din Bîrnova; martor 233; sig. lui ~ 233.
Gligorie Negrul, din Vătămani, frate cu Selevestru călugăr ș. a.; dă parte din Măstacăni pentru plata capului unui frate 413.
Gligorie Oucic (Oucec), din Dorohoi; martor 191, 232.
Gligorie Perjca; martor 440.
Gligorie Pobircu, soțul Lélei, ginerele lui Grozav, tatăl lui Grozav, Severiian, Cozma ș. a.; vinde parte din Glodéni (menț.) 317, 318.
Gligorie Rafciu, fiul lui Zane, nepotul lui Feteon, frate cu Simion și cu Mariia; vinde părți din Gănguresti (menț.) 231.
Gligorie Robceanul, agă; martor 61.
Gligorie Stîrcul; martor 145, 146 (menț.).
Gligorie Susanul; martor (menț.) 109.
Gligorie Tăban; martor 233; isc și sig. lui ~ 233.

www.dacoromanica.ro

Gligorie (Grigorie) **Tăutul**, frate cu Nicolaiu; martor 255, 280, 491.
Gligorie Ţonţea, ţigan, fiul lui Ţicşa, frate cu Stavăr şi cu Ion; întărit lui Ionaşco Avram 184.
Gligorie Udrea, "cel bătrîn", din Părhăuţi, <fost mare vătah, fiul Nastasiei>, nepotul lui <Gavril> Trotuşan <fost mare> logofăt, tatăl lui Isac Udrea, al lui Grozav şi al Nastasiei; moşteneşte parte din Todereşti (menţ.); răscumpără altă parte (menţ.) 397.
Gligorie Vocic; martor hotarnic 491.
Gligorii (Gligore) Şandru, frate cu Dumitru; vinde parte din seliştea Măneşti ş. a. 117.
Gligorŭ Galbanul, slugă domnească, din Cozmeşti; primeşte poruncă să facă o cercetare 129.
Gliguţa, din Giuleşti; martor hotarnic 381.
Glod, top., la Mărişăşti, <ţ. Neamţ> 77.
Glod, top., la Popeşti, ţ. Vaslui 276.
*Glodeni, sat, <pe Ibăneasa, ţ. Dorohoi; lîngă Vorniceni, c. ~, j. Botoşani>; răzeşi din ~, posesori ai copiei unui doc. (1927-1928) 441.
Glodéni, sat, <pe Jijia>, ţ. Iaşi; <înglobat în Iepureni, c. Andrieşeni, j. Iaşi>; martor din ~ 155.
Glodéni, sat, <ţ. Roman; înglobat în Buciumi, c. Valea Ursului, j. Neamţ>; părţi din ~, vîndute, alese şi întărite lui Apostol <fost> mare medelnicer 317, 318.
*Glodéni, sat, <ţ. Vaslui; lîngă Iaz, c. Soleşti, j. Vaslui>; oameni din ~ 83, 115, 471;
martori din ~ 67, 83, 115.
Glodişoare, top, la Dădeşti; selişte în hotar 64.
Glodişorul, fîntînă; în hotarul tg. Şchei 64.
Glodul, pîrîu; <la Siliştea, ţ. Suceava>; lazuri pe ~ 282.
Glodul Albu, top, la s. Mihăileşti; punct de hotar ~ 170, 171.
Gocimani, sat, v. Goşmani.
Gociul, diac, din Dorohoi; martor hotarnic 149, 150, 191, 216, 217, 255, 491.
Godineşti, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, Godinivka, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; a patra parte din ~, moştenită de Dumitru şi fraţii săi şi altă a patra parte de Ionaşcu Arbure şi surorile lui 95.
Goeşti, sat; <ţ. Cîrligătura; c. Lungani, j. Iaşi>; martor din ~ 220;
sat înglobat în ~, v. Frăteni;
sat lîngă ~, v. *Şcepteşani.
Goga; martor la Onceni 174.
Goga, diac; scrie act 388.
Goga, v. şi Ghiorghie ~.
Gogoneţ, v. Toader ~.
Goia, v. Dumitru ~.
Goian, fiul lui Gangur, frate cu Ion şi cu Aniţa, unchiul lui Drăgan aprod ş. a. 448.
Goian, stegar, din Iaşi; martor la Ciucşti 535.
Goian, v. şi Dumitraşco ~, Enachie ~, Grigorie ~.
Goilov; acte în colecţia ~, din Roman (sec. XX) 250 A, 407.
Goilav, Gr(igore), proprietar, din Botoşani; act aflat în posesia lui (sec. XX) 335.
Golăe (Golăi), din Parcova; sapă într-o movilă la s. Cupcici 233.
Golăe (Mănăstirea lui ~), v. Iaşi, tîrg.
Golăescul, v. <Ardare> ~.
Golăi; martor la Voicouţi 564; isc. lui ~ 564.
Golăi (gr.: Gulie 217), din Bobeşti; martor hotarnic 216, 217; isc. lui ~ 217.
Golăi, tatăl lui Ionuţ, bunicul lui Gligorie şi al lui Vasilie Dinga 282.
Golăi, v. şi Golăe.
<Golăieşti>, sat, v. Procelnici.
Gonţul, popă; martor 333.
Gora, "bătrînul", din Dorohoi; martor 191, 491.
<Gorbova>, sat v. Sinihău.
Gorcea, din Ţigăneşti; martor hotarnic 361.
Gorcea, fiul lui Isac Udrea, nepotul lui Gligorie Udrea "cel bătrîn"; parte din Todereşti vîndută de ~, reîntoarsă (menţ.) 397.
Gorcea, v. şi Gliga, Gligoraşco, Gligorce, (Gligorcea), Gligorie, Griga, Grigoraş, Grigorce (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigorie).
Gorciul, fiul lui Oancea, nepotul lui Sava, frate cu Perjul; vinde parte din Ionăşeni (menţ.) 315.
<Gordineşti>, sat, v. Horbineşti.
Gorgan, socrul lui Gheorghe Catargiul pîrcălab; cumpără s. Cobălea (menţ.) 222.
Gorovei, v. Vasilie ~.
Goşmani (Gocimani), sat, pe Orbie, ţ. Neamţ; <c. Romăni, j. Neamţ>; parte din ~, vîndută de Costantin Dracea lui Gavril <Coci> hatman 552;
iazuri la ~ 383;
sat lîngă ~, v. *Cărbuneşti.
Grama, din Onceni, <tatăl lui Pavăl>; cumpără părţi în Onceni 174.
Grama, popă, <din Suceava>; martor 197, 333.
Grama, mare stolnic; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;
primeşte întărire pentru un loc la Tîrgu Frumos 60;

www.dacoromanica.ro

plăteşte o datorie ca chezaş 124; martor 46, 47, 104, 107, 108, 122, 204, 283, 316, 323, 518, 552, 554, 563; isc. şi sig. lui ~ 46, 47, 108, 204, 283, 518, 552.
Grama, v. şi Dumitraşco ~, Procopie ~.
Grani, v. Isac ~.
Grapă (gr.: Grată 285), spătărel, din Cereteoani; hotarnic 285, 542; martor 242.
<Graţiani>, v. Gaşpar ~.
Graur, fiul lui Anton; vinde părţi din selişte Bircești 85.
Grăbleşti (gr.: Gărbleşti), sat; <în Republica Moldova, Grebleşti, c. Rezina, r. Străşeni>; martor (?) din ~ 496.
*Grădeşti, sat, pe Tutova; <ţ. Tutova; lîngă Puieşti, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, cumpărată de Dumitraşco Gheuca de la Alexa şi de la Mărica şi întărită 366.
*Grădinari (îns. ult.: Grădina), sat; <Lîngă Pupezeni, c. Bălăşeşti, j. Galaţi>; parte din ~, vîndută de Ursul lui Nechita ş. a. 71.
Grăjdean(Grăjdanu), fiul lui Ionaşco Verdeş şi al Măricăi Verdişoae; vinde pămînturi din Cîrligi 263.
Grăpina, fiica lui Gînscă, mama lui Vasilie Vartic 564.
Greaca; vinde parte din s. Orbic (menţ.) 147.
Greaca, bunica lui Dumitru Bantăş ş. a. 85.
Greaca, fiica Anghelinei Bărboae, nepoata doamnei Mărica, sora Nastasiei; vinde o ţgancă 271.
Grebince, v. Andrei ~.
Grebince, v. şi Gribince.
<Grebleşti>, sat, v. Grăbleşti.
Greceanu, v. Alecu ~.
Greci, sat; altă denumirea s. *Rătumpăneşti 366.
Greci, selişte, mai sus de Scînteia, sub Codru, ţ. Vaslui; <s. ~, lîngă Scînteia, c. ~, j. Iaşi>; întărită m-rii Bîrnova 394.
Grecul, bunicul lui Ionaşco, rudă cu Andrei, cu Hărbor ş. a.; vinde s. Dimăceni (menţ.) 544; se judecă pentru acelaşi sat şi pierde 307.
Grecul, din Tutova, tatăl lui Apostolachi 440.
Grecul, slugă domnească; primeşte poruncă pentru alegerea unor vecini 181.
Grecul, v. şi Ghiorghi ~
Greul, ţigan; întărit lui Ionaşco Avram 184.
Gribince, v. Gavrilaş ~.
Gribince, v. şi Grebince.
Grieşti, moşie, ţ. Bacău (1834); <s. ~, lîngă Brătila, c. Helegiu, j. Bacău>; împresurarea unor moşii dinspre ~ 286.
Griga; partea lui din Nemericeni, aleasă 465.
Griga, nepotul lui Mihăilaş; fratele lui Făbor, al lui Ştefan ş. a.; vinde jumătate din Mihăilăşani (menţ.) 352.
Griga Vecică, fiul Erenei, nepotul lui Dumşe; vinde parte din seliştea Lupşeni (menţ.) 93.
Griga, v. şi Gliga, Gligoraşco, Gligorce (Gligorcea), Gligore, (Gligori), Gorcea, Grigoraş, Grigorce (Grigorcea), Grigore(Grigori, Grigorie).
Grigoraş (Gligoraş), <ieromonah>, la m-rea Rîcica; cu soborul dă, în schimb, s. Balcăuţi 315; martor 395.
Grigoraş Huştiul; copie act (1765) 350.
Grigoraş, v. şi Gliga, Gligoraşco, Gligorce (Gligorcea), Gligore (Gligori), Gorcea, Griga, Grigorce, (Grigorcea), Grigore (Grigori, Grigorie).
Grigorce, fiul lui Vasîle, nepotul Nastasiei, frate cu Marta, cu Larion ş. a.; vinde parte din Costéni (menţ.) 77.
Grigorce (Grigorcea), v. şi Gliga, Gligoraşco, Gligorce (Gligorcea)
Gligore (Gligori), Gorcea, Grigoraş, Grigore (Grigori, Grigorie), Grigorcea, tatăl lui Ionaşco 568.
Grigore; martor la Bîrsineşti 197.
Grigore, fiul lui Drăgan, nepotul lui Dragoş, frate cu Andronic, văr cu Condrea; vinde parte din Lieşti (menţ.) 315.
<Grigore>, sau <Ion>, fiul lui Lupul <Hăbăşescul fost mare> vornic; poruncă de la Gavril <Coci> hatman să nu fie învăluit un ţigan al lui 118.
Grigore, fiul lui Toader Purcel, frate cu Dume ş. a.; vinde parte din Hotceşti (menţ.) 85.
Grigore, frate cu Ionaşcu şi cu Ghiorghie; vinde parte din Hotceşti 85.
Grigore, nepotul Magdei, strănepotul lui Drulea spătar, fratele popii Ştefan; vinde parte din seliştile Drăjăşti şi Greci (menţ.) 394.
Grigore Ghica, vornic; autentifică act (1834) 217.
Grigore (Gl<igo>rie <Grigorii) Hermeziu (Hermezîu, Urmeziu), din Tă<u>te<şti>; vinde parte din Popeşti 276, 400 (menţ.); martor 325.
Grigore (Grigorii) Mojilă (Mojîlă), din Drăgeşti; vinde loc de prisacă 509, 572.
Grigore (Gligorie, Gligoraşco) Ureche, mare spătar, fiul lui Nistor Ureche, rudă cu Isac Balica; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;

www.dacoromanica.ro

primeşte întărire pentru s. Lărgeni 222, pentru seliştea Măneşti 492, pentru s. Dragomireşti ş. a. 566;
dăruieşte seliştea Gîrbeni 104;
se judecă pentru Brătuleşti 96, 97, pentru Plopeni 98 şi pentru s. moştenite de la Isac Balica 122;
renunţă la stăpînirea s. Tămăduiani 107; hotarnic 201, 202, 278;
martor 108, 204, 220, 279 (menţ.), 283, 304, 316, 323, 334, 348, 371, 425 (menţ.), 552, 563;
isc. lui ~ 97, 108, 202, 204, 220, 304, 334, 348, 552;
sig. lui ~ 201, 220, 334, 348, 552.
Grigore (Grigori, Grigoric), v. şi Gliga, Gligoraşco, Gligorce(Gligorcea), Gligoric, Gorcea, Griga, Grigoraş, Grigorce, (Grigorcea).,
Grigori, diac; martor hotarnic 126.
Grigori, diac, din Cernăuţi; scrie act 192.
Grigori (Gligoric, Grigorii) Boscătianul (Bîscotianul, Buţcăteanul); primeşte în schimb un loc de fînaţ 250 B, 407.
Grigori Lăudat; autentifică act, isc. (sec. XIX) I.
Grigori Orăşul, din Stroeşti; martor 126.
Grigori Surtă, rudă cu Simion Borza ş. a.; primeşte întărire pentru părţi din Horgeşti, Brăneşti ş. a. 502
Grigorie; martor (menţ.) 524.
Grigorie, fiul lui Dumitru, nepotul lui Cozma şi al Vărvarei; primeşte danie şi întărire pentru părţi din Tăoşti, Cibarţu şi Găneşti 418.
Grigorie, fiul lui Ion, frate cu Văscan; vinde parte din Hoteeşti 85.
Grigorie, fiul lui Toader Buga; dă locuri de casă în Mărăşăşti ş. a. 77
Grigorie, frate cu Orăşăl şi cu Pavel; vinde parte din Mărişeşti (menţ.) 77
Grigorie, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Grigorie Delée, nepotul Salomiei, frate cu Vlăgea; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Grigorie Goian, fiul Ilenei, nepotul lui Liciul, frate cu Agahia şi cu Marco; vinde parte din Tomeşti 69.
Grigorii, din Cozmeşti; primeşte poruncă pentru o cercetare la Oşeşti 226.
Grigorii, fiul lui Lupu Vărzariu vornic şi al
Gaftonei, fratele Floricăi; vinde arături în Mănăileşti 77.
Grigorii, popă, <la m-rea Rîcica>; martor 395.
Grindul Lung, grind, ţ. Fălciu, fost în ocolul tg. Huşi; <la vărsarea Lăpuşnei în Prut, lîngă Tochile-Răducani, r. Leova, Republica Moldova>; vîndut de Iordache şi de Irina lui Dumitru fost pitar 247.
Groapa cea Mare, top., la seliştea Măneşti 117.
*Gropéni, sat; <lîngă Coroieşti, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Salomia şi soţul ei, Ihnat, Iliiasci şi fiilor ei 440.
<Gropniţa>, sat, v. Dănuţăni.
Grosul; vinde parte din Băloşeşti 185.
Grosul, din Pungeşti; martor 287.
Grosul, v. şi Andrunichi ~, Costantin ~, Petrea ~.
Groşştoc, gr. pentru Broştoc 302;
v. Broştoc.
Groza; vinde parte din vad de moară la Gîrla Putnei 568.
Groza, fiul lui Bratăş, tatăl Odochiei, al Sofronici şi al Acsanei, bunicul lui Mihailo ş. a. 240.
Groza(Iazul Grozii), iaz, la Dolina; în hotar 44.
Groza, v. şi Grozea.
Grozau, tatăl lui Gavril 564.
Grozav; martor hotarnic 491.
Grozav, bătrînul, fost şoltuz, din Dorohoi; martor hotarnic 191, 216, 217, 232; isc. lui ~ 217.
Grozav, din Răchitiş, tatăl lui Toma 369.
Grozav, fiul lui Gligorie Udrea cel bătrîn, tatăl lui Ionaşco 397.
Grozav, fiul Măriei, frate cu Vasilca; vinde pămînturi din Rotumpăneşti (menţ.) 366.
Grozav, fiul Ţoncăi, nepotul lui Cîrstea şetrar, frate cu Todosca şi Urîta; vinde parte din Ţîbăneşti 214, 389 (menţ.).
Grozav, secretar; autentifică act (1844) 351.
Grozav, tatăl Lélei, socrul lui Gligorie Pobircu, bunicul lui Costachi ş. a. 318.
Grozav, <ţigan>, tatăl lui Ştefan 507.
Grozava; cumpără parte din Costeşti 558.
Grozava, fiica Drăghinei, soră cu Gligorce şi cu popa Scînteie; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.
Grozava, fiica lui Sava, sora lui Nechita şi a Martei; vinde parte din Ionăşeni (menţ.) 315.
Grozava, fiica lui Tudoran, sora lui Toader; vinde loc de casă din Săoani 64.
Grozava, mama lui Gligorcea Hrécicanul 479.
Grozava, soţia lui Eremia Rugină, mama lui Toader ş. a.; vinde parte din Văscani (menţ.) 64.
Grozava, soţia lui Gligorie; vinde parte din Bătărăşti 318.
Grozava, soţia lui Stratul Bolca, mama lui Neculcea, a Catrinei şi a Păscălinei; vinde

www.dacoromanica.ro

vie la Cotnari 36; cumpără parte din Dănceni şi primeşte întărire (menţ.) 273 şi părţi din <s. Năfordeşti> 274.
Grozava Arioneasă; vinde parte de vad de moară la Gîrla de Jos a Putnei (menţ.) 568.
Grozavŭ, din Tulbureşti, tatăl lui Vasîle 496.
Grozavu, tatăl lui Gavril 564.
Grozăvăscul, v. Ionaşco ~.
Grozea; martor la Piciorogani 160.
Grozea, v. Groza.
Grozeşti, sat; <c. ~, j. Iaşi>; martor din ~ 476.
<Grubna>, sat, v. Hrobnca.
Grumazul Zberii, v. Zberca (Grumazul Zberii), top.
Grumăzoae, sat; <ţ. Fălciu; Grumezoaia, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; act pentru ~ (1841) A.
Gudimia, ţigan, fiul lui Tîrzea, frate cu Nistor; întărit lui Ionaşco Avram 184.
Gugea, din Goeşti; martor la Băloşăşti 220.
Guglă, v. Ionaşco ~.
Guguian, ţigan, fiul lui Danciul, frate cu Loghina şi cu Gligorie; întărit lui Ionaşco Avram 184.
Guliiasa, soţia lui Gulîie, soră cu Drăgostincasa, mătuşa lui Costin; se judecă pentru un heleşteu şi pierde 484.
Gulîie, soţul Guliiasei; vinde un heleşteu <la Brătineşti> (menţ.) 484.
<Gura Idrici, sat, c. Roşieşti, j. Vaslui>; sate lîngă ~, v. *Mărceşti, *Nămăeşti.
<Gura Solcii, sat, c. Grăniceşti, j. Suceava>; sat lîngă ~, v. *Hrinţeşti.
Gură-Gata, v. Gavril ~.
*Gurbăneşti, sat, unde a fost Tîrgul Sărăţii, mai sus de gura Sărăţii, ţ. Chigheci; <în Republica Moldova, lîngă Hănăsenii Noi, r. Leova>: martori hotarnici din ~ 2 A-B;
oameni din ~, în pricină pentru zeciuială 487;
întărit m-rii Sf. Sava 76; poruncă pentru hotărnicirea sa 125;
privilegiul s. ~ 28.
*Gurguiaţi (Gurgueţi), sat, pe Prut, ţ. Chigheci; <în Republica Moldova, r. Leova>; întărit m-rii Bîrnova 394; împuternicire dată lui Dumitru fost vornic pentru a lua zeciuiala din ~ 487.
Gurgulen, gr. pentru Murguleţ 121.
Gurie, din Bogdăneşti; martor 284.
Guroae, mama lui Poiană; dă parte din Epureni ca despăgubire pentru un furt de iepe al fiului ei 52.
Guţan, din Botoşani, tatăl lui Costin 484.
Guţul, din Botoşani; martor 553.
Guţul, din Săpoteni; martor (menţ.) 421.
Guzea; martor la Oncéni 174.
<Gvizdivţi>, sat, v. Vozdouţi.

H

Hadîmbul, v. Petrea ~.
<Halm, sat, c. Podu Iloaei, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Ivoieşti.
Halmul, top, în hotarul Tg. Frumos; în hotar 60.
Hanăş, v. Dumitru ~.
Hancăuţi, sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldava, c. ~, r. Edineţ>; moştenit de Toader Petriceicu mare armaş 332;
sat lîngă ~, v. Cîrceni.
Hancie, fost portar de Suceava; vinde jirebii din Mărăşăni 336.
Hangu, m-re, <ţ. Neamţ; în s. ~, c. ~, j. Neamţ>; hram: Intrarea în Biserică 92, 144;
egumen 11, 12;
iazuri şi mori 92, 144;
pecetea m-rii 11.
Hangul, din Mileşti; martor 409.
Hanul, ţigan, fiul lui Stan căldărar, frate cu Simion ş. a. 195.
Hanul, v. şi Ion ~.
Hapca, tatăl lui Făbor, bunicul lui Gherman diac 352.
Haraga; martor 233.
Haraga, popă din Mărişăşti; casa lui ~ 77.
Harcul, v. Toader ~.
Hareta (Harita, Hăr(e)ta), fiica lui Lucoci, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurgiu Liescul, soră cu Dumitraţco Sprînceană şi cu Vlasie; vinde parte din Feţingheşti (Răzimeşti) (menţ.) 9, 68; se judecă pentru partea vîndută 466, 469, 470;
dăruieşte partea ei m-rii Bisericani 469, 470.
Hariton, din Turbăteşti; martor la Găngureşti 231.
Haritona, fiica Măricăi Mătiasa, nepoata lui Andronic, soră cu Ghervasie, cu Alexa ş. a.; vinde parte din Todereşti (menţ.) 93.
Haruţul, v. Păntelei ~.
Hasan Cilibi, frate cu Ilie; vinde vie la Cotnari 77.
Hăsnaş; partea lui din Mijloceni, vîndută (menţ.) 317.
Hăsnaş, soţul(?) Acsanei 453.
Hăsnaş, v. şi Dumitru ~, Gligorie ~, Ionaşco ~, Vasilie ~.
Haşdeu, v. Tadeu ~.

www.dacoromanica.ro

Haşdeu, v. şi Hăjdeu.
Haţimirschi, v. Bălan ~.
Hăbăşesca, v. <Marica> ~.
<Hăbăşăscu>, v. Lupul ~.
<Hăbăşeşti, sat, c. Strunga, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Bogdăneşti.
Hăbiiac; stăpîn al unei părţi din Hlăpeşti 389.
Hăcimăndoc, soacra lui Isac Stîrcea; iezeşte un heleşteu pentru care are pricină cu m-rea Sucevita (menţ.) 422.
Hăcimunda; vinde părţi din s. Mărişăşti (menţ.) 77.
Hăinal, tatăl lui Lupul şi al lui Dănilă 459.
Hăjdeu (Hăjdău), v. Efrim ~.
Hăjdeu, v. şi Haşdeu.
*Hălăseni, sat, pe Bistriţa, ţ. Neamţ; <lîngă Iteşti, c. Bereşti-Bistriţa, j. Bacău>; parte din ~, vîndută de Ionaşco Buciulescul lui Neniul vornic 561;
v. şi Burlacu, Ocolul Bacăului (II), p. 173.
Hălăşteiani, (Hălăştiiani), sat, <ţ. Roman; Heleşteni, c. ~, j. Iaşi>; popă din ~, martor 136, 253;
acte scrise la ~ 136, 253, 322.
Hălceni, sat, <ţ. Iaşi; c. Şipote, j. Iaşi>; martori din ~ 196.
Hălmezeşti, selişte, <numită şi Sîrbii de Jos[1], ţ. Putna; s. Sîrbi, înglobat în Ivăneşti, c. Boloteşti, j. Vrancea>; părţi din ~, întărite lui Nacul, fiul lui Ene neguţător 568.
Hămeiani, sat, <ţ. Bacău; Hemeani, înglobat în Tărîţa, c. Pîrjol, j. Bacău>; întărit <Nastasiei> Solomoneasă, în urma judecăţii cu Toderaşco diac 199.
Hămeiosul, deal, v. Hemeiosul.
<Hănăsenii Noi, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Leova>; sat lîngă ~, v. *Gurbăneşti.
Hăndreşti, sat, <ţ. Roman; Hîndreşti, c. Oţeleni, j. Iaşi>; om din ~ 265;
ocină din hotarul s. ~, vîndută de Ionaşco din ~ lui Lupul Prăjescul 265.
Hănţeşti (Hănceşti, Henţeşti), sat, pe Siret, <ţ. Suceava; c. Adîncata, j. Suceava>; părţi din ~, ale lui Coste Băicioc, alese 414; parte din ~, vîndută de Lupul Pahulcea lui Iorga din Suceava 433;
martor din ~ 414.
Hăr(c)ta, v. Hareta.
*Hărliceşti, sat; <înglobat în Costişa, c. ~, j. Neamţ>; om din ~ 264.
Hărman, bunicul lui Lupul 315.
<Hărmăneştii Vechi, sat, c. Todireşti, j. Iaşi>; sat înglobat în ~, v. Bîrleşti.
<Hărniceşti>, sat, v. Hrinceşti.
<Hărpăşeşti>, sat, v. Arpăşeşti.
Hărţeşti, sat, <ţ. Neamţ; Hîrţeşti, c. Mărgineni, j. Neamţ>; om din ~ 200;
martori din ~ 200.
Hăsnăşăni, (sec. XIX: Hăsnăşeni), sat, pe Cobolta, ţ. Soroca; <în Republica Moldova, Hăsnăşenii Mari, c. ~, r. Drochia>; parte din ~, vîndută lui Ionaşcu Hasnăş 453;
izvod de doc. ale moşiei ~ (sec. XIX) 453.
Hăsnăşeani (Hăsnăseani) sat, <ţ. Suceava; Sodomeni, l. c. a. or. Paşcani, j. Iaşi>; martori din ~ 250 A-B.
Hăsnăşeni, sat, ţ. Cîrligătura; <înglobat în Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; jumătate din ~, dăruită de Vasile Banul m-rii Bisericani 42, 43, 62.
Hăsnăşoac, v. Ileana ~.
Hăugul, tatăl lui Vasilie, al lui Sava şi al lui Costantin 35, 123, 155; martor hotarnic 196.
Hăugul, v. şi Costantin ~, Pătraşco ~, Sava ~, Vasilie ~.
<Heci, sat, c. Lespezi, j. Iaşi> sat lîngă ~, v. *Bodeşti.
<Heleşteni>, sat, v. Hălăşteiani.
Heleşteul lui Coifeş, v. Coifeş (Heleşteul lui ~).
Heleşteul lui Mihail, v. Mihail (Heleşteul lui ~).
Heloteiu (Hiloteiu), ieromonah; se judecă pentru o parte de Costeşti şi pierde 358.
<Hemeeni>, sat, v. Hămeiani.
*Hemeiani, sat (sec. XIX), în braniştea Bohotin; <înglobat în Răducăneni, c. ~, j. Iaşi>; prisacă de la ~, dată în schimb 371
v. şi Bohotin, loc de prisacă la ~.
Hemeiosul (sec. XVIII: Hămeiosul) (vîrful ~), deal, în braniştea Bohotin; în hotar 482.
Henţeşti, sat, v. Hănţeşti.
<Heraclid>, v. Ion ~ Despot.
Herescul, v. Toader ~.
Herîe, căpitan; martor 510.
Hermeziu (Urmeziu), v. Grigore ~, Nicorici ~.
Hernicesti, sat; <înglobat în Perchiu, c. Huruieşti, j. Bacău>; martor din ~ 326.
<Hertiona-Răzeşi>, sat, v. Cereteoani.
Hertul, v. Gavril ~.
<Herţa> (Codrul <Herţei>), ţ. Cernăuţi; sat în/sub ~, 460, 461; v. Ternauca.
Herţca, soţul Iftimiei, ginerele Nastasiei 315.

[1] V. *Catalog*, II, p.225, nr. 1220, unde apare satul "Hălmăşeşti, numit acum Sîrbii de Jos".

www.dacoromanica.ro

Herţea, v. şi Glogorce ~, Ionaşco ~.
Herţeş, tatăl Axinici, al Agahiei ş. a., bunicul Maricăi preuteasa ş. a. 69.
Hiica, mătuşa Sorei şi a lui Toma; vinde parte din seliştea Hălmezeşti 568.
Hilimon Zahul (Zavul); primeşte împuternicire pentru răscumpărarea seliştii Păltiniş 23.
Hilip, din Dumeşti; martor 165.
Hilip, <din Orhei>; martor 388.
Hilip, din Poponeţi; martor hotarnic 476.
Hilip, (curăţitura lui ~), fiul Varvarei, nepotul lui Dracea, frate cu Liontie, cu Toder ş. a.; vinde parte din Tortoreşti 258, 259, 295.
Hilip (Movila lui ~), movilă; în hotarnica s. Popricani 148, 365.
Hilip, popă, dă zapis de mărturie 410;
scrie act 410.
Hilip, popă, rudă cu Nicoară Capotă, cu Safta, cu Salomie ş. a.; act de întărire pentru Hotceşti avut de ~ 85.
Hilip, tatăl lui Buciagu şi al lui Burgliele 568.
Hilip Blehan; vinde parte din Uricani 370.
Hilip Huţuţuiu, ţigan, fratele lui Obrejie; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Hilipeşti, <neam>; partea ~ lor, din Derzsca, vîndută 364.
Hilipeşti, sat, <ţ. Trotuş; Filipeşti, c. Bogdăneşti, j. Bacău>; oameni din ~ 179;
părţi de ocină din ~, împresurate 179.
Hilipu, ţigan, soţul Nastasîei, tatăl Teclei; vîndut de Nastasia lui Eremia al lui Cîrstian 340.
Hilişău, sat, v. Şeleşeu şi Şilişăul de Sus.
<Hilişeu-Horia>, sat, v. Şilişău.
Hilişeul de Sus, sat, v. Şilişăul de Sus.
Hiloteiu, v. Heloteiu.
Hina, din Iaşi; col. de doc., ~ (cca 1900) 344.
Hiperi, gr. pentru Chiper 277.
Hîjdău, v. Hăjdeu.
Hîncu, secretar de stat; traduce act (1818) 105.
Hîndrescul, v. Ionaşco ~.
<Hîndreşti>, sat, v. Hăndreşti.
Hîrbor, din Blăjeri, tatăl lui Toader; se judecă pentru Dimăceni şi pierde 258, 307; vinde s. Dimăceni (menţ.)544;
martor 326.
Hîrbor, din Dumbrăviţa, rudă cu Toader, cu Răchitan ş. a.; se judecă şi pierde s. Dumbrăviţa 544.
Hîrlău, tîrg, <ţ. ~; or ~, j. Iaşi>; jaf la ~ 34, 304, 305;
sat în hotar cu ~ 348;
ocolul tîrgului ~ 78;
vii la ~ 22.
Hîrlău, ţinut (probabil gr. pentru Hotin 227); sate în ~ 44, 65 78, 108, 161, 227, 389;
seliştî în 348, 349, 393.
Hîrleşti, sat, ţ. Neamţ; <c. Filipeşti, j. Bacău>; loc de prisacă de la ~, vîndut de Focşa lui Dumitraşco Negurici 480;
sat probabil înglobat în ~, v. Şerbăneşti.
<Hîsova, sat, c. Deleşti, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Florinteşti.
Hîrsoveni[1] (hotarul ~ lor), <pe Bîrlad, ţ. Vaslui; j. Vaslui>; lîngă braniştea m-rii Zugrafu 224.
Hîrşova, pîrîu; <afluent al Racovei, mai jos de Laza, c. ~, j. Vaslui>; sat pe ~ (1833) 506.
<Hîrtop>, sat, v. *Vîrtop.
<Hîrţeşti>, sat, v.. Hărţeşti.
Hlăpeşti, sat, <ţ. Neamţ; c. Dragomireşti, j. Neamţ>; om din ~ 412.
Hlăpeşti, sat, pe Prut, ţ. Lăpuşna; <în Republica Moldova, înglobat în Nemţeni, c. ~, r. Hînceşti>; parte din ~, întărită lui Gheorghe Roşca vistiernic 389.
Hlibonca, top., v. Hlîboca.
<Hlijeni>, sat, v. Gligeni.
Hlinae, sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, Hlinaia, c. ~, r. Edineţ>; martor din ~ 233 B.
Hlince, m-re; <în s. Hlincea, c. Ciurea, j. Iaşi>; se judecă în faţa hatmanului pentru un ţigan 18.
*Hliniştc, sat, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, lîngă Naslavcea, c. ~, r. Ocniţa>; Gheorghe Jora sulger, împuternicit să ia zeciuiala şi să ţină moara din ~ 237;
act pentru ~ 268.
<Hlipiceni, sat, c. ~, j. Botoşani>; sat lîngă ~, v. *Căbicéni.
Hlîboca (Hlibonca), top, la Dumeni; în hotarnica s. Stăuceni 219.
Hociungi, sat, <ţ. Neamţ; c. Moldoveni, j. Neamţ>; om din ~ 200.
Hodoreni, seliştc, în s. Dumeşti, <ţ. Cîrligătura; c. ~, j. Iaşi>; în stăpînirea Schivei, fiica lui Cîrstea <Ghenovici> vornic 350.
Hodoreni, sat, <ţ. Vaslui; Schinetea, c. Dumeşti, j. Vaslui>; diac de vistierie din ~ 165;
martori din ~ 165.
Hoiceşti, gr. pentru Hotceşti 85.

[1] În *D.R.H.*, A, XXIII, Indice de nume, identificat greşit cu Hîrşoveni, c. Ivăneşti, j. Vaslui

www.dacoromanica.ro

Hoiseşti, sat, <ţ. Cîrligătura; c. Dumeşti, j. Iaşi>; în acelaşi hotar cu s. Balomireşti; întărit lui Gheorghe Roşca vistiernic şi hotărnicit 389;
popă din ~, dă zapis de mărturie 314;
sate lîngă ~, v. *Balomireşti, *Cetiréni;
seliştе în ~, v. Drîngei.
<Hoiseşti, sat, c. Mărgineni, j. Neamţ>; sat înglobat în ~, v. Plopeşti.
Holban Th(eodor); transcrie act (secXX) 441.
<Holt>, sat, v. Moşoteşti.
Holteiul, v. Ionaşco ~.
Homiceneasă, v. Mărica ~.
Homor, m-re; <ţ. Suceava; în s. Mănăstirea Humorului, c. ~, j. Suceava>; hram: Adormirea Maicii Domnului 468;
egumen 501;
sate 170, 171, 364, 468, 501.
Horaeţ, pîrîu, <afluent al Sucevei>>; sat pe ~ 243.
Horăiata, pîrîu; <afluent al Bîrladului la Banca, c. ~, j. Vaslui>; sat pe ~ 366.
Horbineşti, sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova; Gordineşti, c. ~, r. Edineţ>; părţi din ~, ale lui Prodanu aprod 449.
Hore, v. Mercu ~.
Horeleşte, sat, v. Horileşti.
Horeşti, sat, <ţ. Fălciu; înglobat în Urdeşti, c. Viişoara, j. Vaslui>; întărit lui Vasile Corlătescul şi fraţilor săi 28.
Horgeşti, sat, pe Bogdana, ţ. Tutova; <înglobat în Suceveni, c. Bogdana, j. Vaslui>; parte din ~, întărită lui Grigore Surtă şi rudelor sale 502.
Horhaz, v. Costandin ~.
Horileşti (Horeleşte), sat, ţ. Cîrligătura; <Horleşti, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~, întărită lui Ştefan diacon de la biserica domnească <din Iaşi> 50;
poiană lîngă ~, v. Caşuţile;
Horjeşti, sat, <ţ. Lăpuşna; în Republica Moldova, c. Mingir, r. Hînceşti>; martor din ~ 2 A-B.
Horjeşti, sat, pe Zeletin, <ţ. Tecuci; înglobat în Chiţcani, c. Bogheşti, j. Vrancea>; parte din ~, dată de Tudor fost căpitan fiicei sale Ioana I.
<Horleşti>, sat, v. Horileşti.
Horodişte, sat, <ţ. Dorohoi; Horodiştea, c. Păltiniş., j. Botoşani>; parte din ~, dată de Turcul stolnic surorii sale, Nastasia 494.
*Horpaz, sat (?), <ţ. Cîrligătura; c. s. Tîrgu Frumos, j. Iaşi>; în hotarul dintre s. Avrămeşti şi Ruscani 201.
Hortléni, gr. pentru Podoleni 122.
Hotcă (unde a fost ~), sat, v. Hotceşti.
Hotceanul, v. Ion ~.
Hotceşti, (gr.: Hoiceşti85), sat, v. *Căpoteşti.
Hotin, cetate, <ţ. ~, lîngă or. ~, r. ~, reg. Cernăuţi, azi în Ucraina>; pîrcălabi de ~ 23, 51, 54, 55, 61, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 94, 96, 98, 101, 103, 104, 107, 122, 149, 150, 204, 209, 211, 216, 219, 235, 240, 280, 292, 304, 305, 315, 323, 334, 348, 365, 380, 389, 391, 397, 399, 423, 473, 485, 491, 533.
Hotin, tîrg, <ţ. ~, azi în Ucraina, or. ~, r. ~, reg. ~ Cernăuţi>; şoltuzi 433; tîrgoveţi 36; ţigani 10; ocolul tîrgului 69;
act copiat la ~ (1783) 494.
Hotin, ţinut; sate şi seliştі în ~ 33, 55, 58, 95, 105, 143, 183, 188, 219, 227, 235, 237, 255, 268, 315, 319, 352, 353, 362, 373, 386 A-B, 389, 500, 504;
namestnic de ~ 240;
ţărani din ~, obligaţi la palta dajdiei 297;
pîrcălăbia judeţului ~, autentifică act (1856) 57, 255, 386 A-B, 514.
Hrană, fratele lui Coste 184.
Hranici, v. Mirăuţă. ~
Hreasca (Hriasca), sat, <ţ. Suceava; Hreaţca, c. Vultureşti, j. Suceava>; parte din ~, împărţită între copii lui Costantin uricar şi ai Tofanei 335;
martori din ~ 414, 465, 513.
Hrécicanul, v. Gligorcea ~.
Hricicanul, v. Hrişcanul.
Hrimancăuţi, sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, c. ~, r. Briceni>; în hotar 373.
<Hrinceşti>, sat, v. Hrinţeşti.
Hrincovici, "cel bătrîn", bunicul Măricăi; acte în posesia lui (menţ.) 93.
Hrincovici, v. şi Friţiianu ~, Gliga (Griga) ~, Ionaşco ~.
Hrinicеşti, sat, <ţ. Roman; Hărniceşti, denumire schimbată în Rediu, c. Bîra, j. Neamţ>; popă din ~, dă zapis de mărturie 221.
*Hrinţeşti, <Hrinceşti>, sat, <ţ. Suceava; Hrinceşti, între Arbore, c. ~, şi Gura Solcii, c. Grănicеşti, între Arbore, c. ~, şi Gura Solcii, c. Grănicеşti, j. Suceava>; dat de m-rea Solca m-rii Sucevіţa, în schimbul s. Iubăneşti 122;
Hrisant, ieromonah; traduce acte (1839-1845) 182, 220, 279, 365, 442; rezumă act (1844) 181.
v. şi Bălan, Sate dispărute, p. 15.
Hristos, v. Isus ~.
Hrişcanul (Hricicanul); partea lui dintr-un loc de prisacă de la Mesteacăn, dată în schimb 371, 425.

www.dacoromanica.ro

Hriţăni, sat, <ţ. Dorohoi; Hriţeni, înglobat în Manoleasa, c. ~, j. Botoşani>; moştenit de Antimia de la părinţii ei, Petriceico logofăt şi Mărica 332.
*Hriţcani, sat, <ţ. Iaşi; lîngă Ţigănaşi, c. ~, j. Iaşi>; martor din ~ 155.
*Hriţeni, sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, r. Edineţ>; jumătate din ~, întărită lui <Dumitru> Ponici diac 105.
<Hriţeni>, sat, v. Hriţăni.
Hriza, soţul Vambei, cumnatul lui Enachi, postelnic; dăruieşte loc de prisacă, pomete şi vii la Stomeşti 234, 519, 520.
Hrobnea (Hrobne), sat, ("seliste 255, 280), ţ. Hotin; <în Ucraina, Grubna, c. ~, r. Sotireni, reg. Cernăuţi>; vîndut de fiii lui Gherman lui Costantin Stîrce 255, 280;
hotarul încălcat de satele vecine 373.
Hromşa, străbunicul lui Toader, Oncul, Nacul şi al Grozavei 64.
Hruci, v. Gligorie ~.
Hrueşti, sat; <Huruieşti, c. ~, j. Bacău>; om din ~, dă zapis de mărturie 326.
Hubăe, v. Vasilie ~.
Huc, top., la Rusi; în hotar 399.
Hudeştii cei Mari, ("Hudeştii cei Mari"), sat, pe Başcu, ţ. Dorohoi; <Hudeşti, c. ~, j. Botoşani>; întărit lui Pătraşco Ciogole 78; stabilirea hotarelor 150;
sat înglobat în ~, v. Novosăliţa Hudeştilor.
Hudeştii Mici, sat, ţ. Dorohoi; <Miorcani, c. Rădăuţi-Prut, j. Botoşani>; parte din ~, întărită lui Isac Scorpan 431.
Hudici, fratele Cornuşcoaiei 566.
Hudici, v. şi Dumitru ~, Gligorie ~, Iaţco ~, Pătru ~.
Huhulea, stăpîn al unei părţi din s. Negreşti; împuternicire dată lui Costantin Boldur pentru. a-i stăpîni partea din Boldeşti 262.
Huhuloae, fiica Măndăoaei, soră cu Bosiiucoae şi cu Busca; dau partea lor din Turceşti pentru plata dajdiei 549.
Huhuroia, călugăriţă; dăruieşte jirebii din Băiseşti m-rii Humor (ment) 501.
Huia, v. Andronic ~.
Hulpe, v. Gligorie ~, Ştefan ~.
Hultureşti, sat, v. Vultureşti.
Humor, m-re, v. Homor.
<Hurdugi, sat, c. Dimitrie Cantemir, j Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Futileştii de Sus.
Hurtoaia, top., la Bogdăneşti; în hotar 64.
<Huruieşti>, sat, v. Hrueşti.
Hurul, v. Dan ~.
Husan, urmaşul lui Oană Urechc, al Boaghii şi al Fătuşcăi; se judecă şi pierde jumătate din Brătuleşti 531.
Huşan, v. Ionaşco ~.
Huşi, tîrg, <ţ. Fălciu; or ~, j. Vaslui>; şoltuz 2 A-B; dregător de ~ 544; tîrgoveţi, martori 2 A-B 41;
ocolul tîrgului 54, 247; vii 389; episcopie în ~, v. Episcopia Huşilor.
Huştiul, v. Grigoraş ~.
Huţiu (balta Huţiului), baltă, între Pituluşeni şi Popeni; întărită lui Zbera 74.
Huţuţui, v. Hilip ~.

I

Iachim, din Vîlceşti; martor hotarnic la Henţeşti 414.
Iachim, fiul Anei nepotul lui Bulaşco, frate cu Toader, Anghelina şi Măria; vinde parte din Todereţti 93.
Iachim(Ichim, gr.: Iazim 561) Bandur, vornic de gloată/poartă; dă zapis de mărturie 434, 509, 552, 555;
martor 561;
vinde s. Cohălca (ment.) 222.
Iachim Bîrnaga; martor 145, 146.
Iachimoe, v. Iacomoae.
Iacob, "a Chiţei", ginerele lui Gheuca, tîrgoveţ din Suceava;
martor 433.
Iacob, "copilul" lui Enachi <fost mare> postelnic; loc de prisacă primit de la rudele postelnicului şi sat primit danie de la acesta (ment.) 234.
Iacob, diacon, fiul popii Sava; vinde parte din Mănăileşti 77.
Iacob, fiul lui Frate, frate cu Bercea şi cu Negruţu; parte din Brăteani, dăruită pentru sufletul său 137.
Iacob, fiul Varvarei, nepotul lui Mihail, frate cu Ionaşco, cu Miron căpitan şi cu Arvasia 69.
Iacob Dumeneeă, tîrgovăţ din Cotnari 4; proprietar de vie 7.
Iacob Dumentiian, ierodiiacon, la m-rea Bîrnova; în sobor 348, 349.
Iacob (Iacov) Moţoc, soţul Elincăi, ginerele lui <Toader> Calapod 260; se judecă pentru părţi din Tîmpeşti 66.
Iacob (Iacobu) Răspop(ă), fiul Măricăi, nepotul lui Paingu din Dumeşti; vinde parte din Măstacăni 462, 560.

www.dacoromanica.ro

Iacobeni, sat, ţ. Neamţ; <j. Neamţ>; jumătate din ~, întărită Măricuţii Cernătoac 350.
Iacomi, pîrcălab, soţul Păscălinei; cumpără jumătate din Ungurași (menţ.) 404.
Iacomiasa, v. Păscălina ~.
Iacov, fiul lui Mercu Hore, frate cu Gheorghie; vinde părţi din Radomireşti 286.
Iacov, fiul lui Ştiful, frate cu Măria, cu Marta ş. a.; vinde parte din Durneşti 77.
Iacov, v. şi Iacob.
Iacus, v. Costantin ~.
Iadinţi, sat, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, or. Edineţ, r. ~>; a patra parte din ~, "împlinită" lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt, după judecata cu Căzacul 386 A-B.
Iadrici, pîrîu, <afluent al Bîrladului>; selişte la gura sa 492.
Iamandi, ban; act. orig. aflat la ~ (sec. XVIII) 227.
Iamco (Ianco) Piiatră, tatăl lui Ivancul Petrescul, bunicul lui Dragotă 85.
Ianachi, călugăr; scrie act 503.
Ianachi <Plop>; scrie acte 96, 326, 346, 347, 385, 406, 447.
Ianăş (Ianoş, lat.: Ianos, Ianus) 147, 177, 181, 291); scrie acte 15, 125, 138, 147, 171, 177, 181, 187, 210, 212, 291.
Ianăş, fratele Nastei; unchiul lui Gărdan; vinde părţi din selişteа Balma şi din s. Urdzici (menţ.) 229.
<Iancu> Costin, <fost mare> postelnic; dă, în schimb, s. Moreni şi Chipereşti pentru Vîrbova (menţ.) 394
Iancu Mic(Iescu), spătar; autentifică act (1814) 219.
Inacul <Sasul>, voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 184, 225, 284, 315.
Iane, negustor, din Bîrlad, tatăl lui Nacu 308; răscumpără parte din Vităneşti (menţ.) 306.
Iane, negustor, <din Orhei>; dă zapis de mărturie 388.
Iane, (grecește, în isc. şi pe sig.; Ioannis), nepotul lui Enachi postelnic şi al Vambei; dăruieşte un loc de prisacă din Stomeşti 234, 519, 520.
Iane, vameş, <din Tîgu Trotuş>; dă zapis de mărturie 512.
Iane <Caragea ?>, postelnic, ginerele Ilenei 469, 470.
Iane, v. şi Ştefan ~.
Ianos Panu; sig. lui ~ (?) 114.
Ianos, Ianoş, v. Ianăş.
<Ianovici>, v. Toderaşco ~.
Ianul, v. Ion ~.
Iarali, v. Dumitraşco ~.
Iaşi (Eşi), tîrg; <m. ~>; aprod 322; armăşel 169 A;
croitori 220, 234, 415, 519, 520; diacon 50; ispravnic 484; negustor 123; pietrar 287; popi 137, 169 A; preoteasă 325; staroste de neguţători 114; stegar 535; tîrgoveţi 77, 155, 169 A, 419, 536; vameş 536; vizitiu 535; avocat (sec. XX) 497;
ocolul tîrgului 394; case 47, 536; heleşteu 51; ţarina tîrgului 51; vii 22, 114, 183, 379, 519, 520 ("viile Iaşilor");
judecătorie (1835) 126; mitropolie, v. Mitropolia Moldovei;
"şcoală slovenească" (1750) 94; temniţă 70;
drum spre ~ 365;
consulat imperial <rus> (1880) 389;
uliţe:
Uliţa Mare; loc de casă pe ~ 47;
Uliţa Strîmbă; om de pe ~ 420.
acte scrise la ~ 1... 572 (passim); traduse la ~ 33, 44, 110, 280, 544; adeverit la ~ 389; copie autentificată la ~ (1814) 206:
biserici şi mănăstiri:
<Aroneanu> (m-rea lui Aron Vodă, din ţarina tîrgului Iaşi), m-re; <în s. Aroneanu, c. ~, j. Iaşi>; hram: Sf. Nicolae <270>, 288, 289;
egumen 289; sate şi selişti 270, 289, 290;
ţigani 18, 228;
vii 114;
Barnovschi, m-re; condică de acte (menţ.) 56;
Bărboi, m-re; ţigani stăpîniţi de ~ (sec. XVIII) 271;
Biserica Albă, biserică; ereu de la ~, martor 403;
Galata (Gălata de Sus, Gălatiia), m-re; primeşte întărire pentru sate şi părţi de sate: Măcicăteni 252, Fîntîna 390 şi pe Heleşteul lui Mihail 51;
se judecă pentru heleşteie şi poieni 157, 414;
prisaca m-rii ~, în hotar cu un loc de sat al lui Dumitru Buhuş 482;
Golăc (Mănăstirea lui ~), m-re; se judecă pentru un vad de moară şi pentru un loc de prisacă; primeşte danie s. Pipereşti (menţ.) 91;
Mănăstirea Balicăi, m-re; sate 346, 347;
Sfînta Vineri, m-re, 347; stăpînă a unei părţi din s. Simeni (menţ. tîrzie) 376;
<Sfîntul Nicolae Domnesc> ("biserica gospod", "besearecа lui Ştefan Vodă"),

www.dacoromanica.ro

biserică; diacon de la ~ 50; preot de la ~, scrie act 137.
Sfîntul Sava, m-re, metoh al m-rii Lavra cea Mare, <de la Ierusalim>; hram 76; ctitor 125; egumeni 234, 403, 457, 458, 526, 536, 555; soborul 234, 403, 457, 526, 536, 555; călugări <186>, 234, 457, 526, 555;
sate 76, 125, 457, 458, 555; case 536; mori <186>; prisăci 526; vii 403;
Trei Ierarhi, m-re; condică de doc. (sec. XIX) 22, 50.
Iaşi, ţinut; mare vătaf de ~ 544;
Judecătoria ţ. ~ (1835) 126, 269;
sate în ~ 35, 76, 103, 155, 228, 231, 240, 247, 279, 315, 334, 337, 349, 365;
seliştî în ~ 289, 334.
Iaşi (Codrul ~ -lor, Codrul cel Mare), <în ţ. Cîrligătura, Iaşi şi Vaslui, j. Iaşi>; sat sub ~ 85, 349; v. Căpoteşti;
seliştî sub ~ 394, v. Drăjăşti, Greci;
loc de prisacă în 276 ~, v. *Popeşti, sat.
Iaţco, croitor, din Iaşi; martor 415.
Iaţco Hudici, fiul lui Pătru Hudici, strămoş al lui Dumitru Movilă şi al lui Moise Movilă 78.
<Iaz, sat, c. Soleşti, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Glodeni.
Iazărul (Iazul) cel Mare (Iazăr), lac, <ţ. Hîrlău>; în hotarul s. Şendriceni 232; întărit m-rii Bîrnova 394.
Iazim, gr. pentru Iachim 561.
Iazul lui Boghiul, iaz, v. Boghiul (Iazul lui ~).
Iazul Grozîi, v. Groza (Iazul Grozîi).
Iazul lui Pătrănescul, v. Pătrănescul (Iazul lui ~).
Iazul Popei, iaz; în hotar cu s. Popricani 148.
Iazul Pribagului, v. Pribagul (Iazul ~ -lui), iaz.
Iazul Vrînceanului, v. Vrînceanul (Iazul ~ - lui).
Ibăneasa (Iubăneasa), pîrîu, <afluent al Jijiei, la Plopenii Mici, c. Ungureni, j. Botoşani>; sate pe ~ 149, 421; iaz pe ~ 421.
<Ibăneşti>, sat, v. Iubăneşti.
Ichim, v. Iachim.
Ichimaşco, frate cu Andrei, Ursu, Antimiia şi Busca; vinde părţi din Băloşeni 155.
Icomoae, v. Odochiia ~.
<Icuşeşti>, sat, v. Iucşeşti.
Icpureni, sat, c. Andrieşeni, j. Iaşi>; sat înglobat în ~, v. Glodeni.
Ierimiia (Irimiia), tatăl lui Ionaşcu; vinde parte din Şuşmăneşti 330.
Ierimiia, v. şi Eremia, Eremiia, Erimie, Erimiia, Ierimiia, Irimie, Irimiia.
Ierusalim, oraş, <în Israel>; m-re, metoh la ~ 76.
Ifodie; martor 71.
Ifrim; dă mărturie 99.
Ifrim, "cel bătrîn", de la prisaca cămănarului; dă mărturie 476.
Ifrim, frate cu Albul şi cu Drăgan, văr cu Arsănie; primeşte întărire pentru părţi din Păuleşti 448.
Ifrim, tatăl lui Dămiian 85.
Ifrim, v. şi Efrim.
Iftinca, soţia lui Vasilie; vinde, împreună cu soţul său, parte din Dărmăneşti 72.
Iftimiia, fiica Nastasiei, nepoata Drăghinei, soţia lui Herţea, mama lui Lupu; vinde s. Vlădeni 315.
Iftinie (Aftenie), fiul lui Dănăilă diac, frate cu Ştefan; se judecă cu m-rea Sf. Sava pentru o prisacă din hotarul Butuheştilor 526.
Ignat, fost cămăraş; dă zapis de mărturie 326.
Ignat, din Florinteşti, tatăl lui Nicoară 506
Ignat, din Olăneşti; martor la Florinteşti 503.
Ignat, fiul lui Cîrste, unchiul (?) lui Simion; vinde parte din Dobruleşti 180.
Ignat, fiul lui Toder; martor; isc. lui 555.
Ignat, popă, din Tîrgovişte; dă zapis de mărturie 524.
Ignat (Ihnat), socrul lui Dumitraşco 376.
Ignat, ţigan; rămas m-rii Aron Vodă, după judecata cu m-rea Hlincea 18.
Ignat Scîntee, din Rădi, frate cu Selevestru călugărul, cu Gligorie Negrul ş. a.; dă, împreună cu fraţii săi, parte din Măstacăni, pentru plata capului fratelui lor, Neanul 413.
Ignat Scînteie, tatăl lui Ciomîrtan şi al lui Sîrghie, frate cu Pătraşco vătav 84.
Ignătoae, sora lui Berdilă "cel bătrîn", bunica lui Zahariia 19.
Ihnat, din Tomeşti; martor hotarnic 381.
Ihnat, nepotul popii Lungul, tatăl lui Ionaşco şi al lui Pătraşco 69.
Ihnat, popă, <din Bogdăneşti>; partea lui din Bogdăneşti, vîndută 284.
Ihnat, popă, din Prăjeşti; martor la Bogdăneşti 284.
Ihnat, popă, soţul Dochiei 84.
Ihnat, soţul Dragăi, ginerele lui Stancul din Băcani; vinde părţi din Băcani (menţ.) 8.
Ihnat, soţul Salomii; vinde părţi din Gropeni şi Sălciani 440.
Ihnat, stăpîn al unei păiţi din Tomeşti (menţ.); jumătate din partea lui, vîndută 69.

www.dacoromanica.ro

Ihnat, ţigan, soţul Sofroniei, ginerele lui Ursul şi al Bucăi, cumnat cu Ion şi cu Ţogoe; fost al lui Toader Căpotici 10.
Ihnat Bulmezu, soţul Belmezoaei, tatăl lui Ionaşco şi al lui Pascal; partea lui din Sucoveni, vîndută de aceştia 426.
Ihnat, v. şi Ignat.
Ihnatu, comişel, din Vereşeni; dă zapis de mărturie 37.
<Ijivţi>, sat, v. Iugeşti.
Ilarion, rudă cu Nicoară Capotă, Safta, Salomia ş. a.; beneficiar al întăririi pe a treia parte din Hotceşti (menţ.) 85.
Ilarion Bototca, din Zărneşti; dă zapis de mărturie 524.
Ilcescul, v. Isac ~.
Ilc, probabil gr. pentru Iliana 407.
Ilea; vinde parte din Simeni 376.
Ilea, din Cudreşti; martor 201, 202.
Ilea, (sec. XIX; Ilii), fiul lui Cocioban, nepotul lui Bălan, frate cu Cîrstiian; vinde un pămînt din Romăneşti 529, 530.
Ilea, fiul vornicului; martor; isc., sig. 325.
Ilea, sădlariul; martor; sig. 403.
Ilea, tatăl lui Andrei, Cîrstea, Ionaşco şi Marco 135; primeşte s. Cetireni pentru plata unei morţi de om (menţ.) 398.
Ilea, tatăl lui Ştefan şi al lui Vlasie 169 A.
Ilea, v. şi Ilie.
Ileana, gr. pentru Ana 235.
Ileana, fiica lui Baciul, soră cu Andreiu, cu Costin, cu Galirie călugărul ş. a.; vinde parte din Văscani 64.
Ileana, fiica Elincăi, nepoata lui Tăbăică; vinde părţi din Hoiseşti şi Balomireşti (menţ.) 389.
Ileana, fiica lui Liciul, mama lui Grigorie Goian, a Agahici ş. a. 69.
Ileana, fiica lui Mihalcea, sora Erinei şi a lui Gheorghie; vinde ocină din Liteni 72.
Ileana (Iliana), fiica Nastei, nepoata lui Petrea Pojor, sora lui Costin, a lui Simion ş. a.; vinde parţe din Ţîbăneşti (menţ.) 214, 389.
Ileana, fiica Rujei, nepoata lui Giurgiu Liescul, soacra lui Ianc postelnic; vinde parte din Feţinghesti (menţ.) 9, 68;
se judecă pentru părţi din Răzimeşti (Feţinghenesti) 466, 469, 470; dăruieşte partea ei m-rii Bisericani 469, 470.
Ileana, fiica lui Tudoran fost ceaşnic, soră cu Moisei şi cu Măgdălina 331.
Ileana, fiica Tudorii, nepoata lui Purcel postelnic, soră cu Acsinia ş. a.; vinde părţi din Duşeşti 67.
Ileana, mama Chirenei, bunica Maricăi 84.
Ileana, (probabil gr.: Lealea 250 A şi Ile 407), mama lui Ostahie, a popii Isac şi a Acsiniei; primeşte în schimb un loc de finaţ lîngă Şchei 250 A-B, 407.
Ileana, soţia lui Sofron stolnicel, mama Annesiei, a lui Dănăilă şi a lui Ionaşco, soacra lui Vasilie Corlătescul cămăraş; primeşte întărire pentru părţi din Gănguesti, cumpărate 231.
Ileana, strămoaşa lui Marco ş. a. 389.
Ileana Hăsnăşoae, mama (?) lui Vasilie Hasnăş, a Todosiei şi a Nastasiei; partea ei din Băloşeşti, vîndută 318.
Ileana, v. şi Iliana.
Ileaş "Vodă", tatăl lui Alecsandru <Iliaş> voievod 491.
Ileaş, v. şi Iliaş.
Ilenţa, v. Ilinţa.
Iliana, fiica lui Coste, nepoata Dolcăi; vinde parte din Oşeşti 45.
Iliaş; martor; isc. lui 491.
Iliaş, "cel Bătrîn", voievod, domn al Moldovei, <fiul lui Alexandru cel Bun>; act de la ~ 78.
Iliaş, v. şi Ilie, Ilieş, Iliiaş.
Ilicescul, v. Iosip ~.
Ilie; martor la Temerleni 510.
Ilie, fiul Arvasîei; vinde parte din Drăgăneşti 542.
Ilie, fiul lui Liciul, fratele lui Condrea, unchiul popii Ionaşcu, al Alexandrei şi al Anisiei 84.
Ilie, fiul Tomei lui Bir, tatăl Mariei 530.
Ilie, fratele lui Hasan Cilibi; "vinde coberţii fără preţ în Ţarigrad"; vinde două fălci de vie la Cotnari, <moştenite (?) de la fratele său> 77.
Ilie (Ilea), şetrar, fost soţ al Irinei călugăriţa, ginerele Agaftiei, tatăl lui Andreiu 293, 294;) cumpără parte din Hotceşti (menţ.) 85.
Ilie, şoltuz, din Bîrlad; dă zapis de mărturie 424;
martor 440.
Ilie, tatăl lui Lupul 77.
Ilie (Ilieş, Iliiaş), Şeptelici, fiul lui <Vasile>Şeptelici fost hatman, nepotul lui <Ion> Solomon <fost mare> vistiernic, frate cu Gheorghiţă; martor 460, 465;
împuternicit să stăpînească s. Chivărul 225; primeşte întărire pentru jumătate din Helesteul lui Coifeş 541.
Ilie, v. şi Sfintul ~.
Ilieş, (Iliiaş), v. Alexandru ~.
Ilieş, v. şi Iliaş, Ilie, Iliiaş.
Ilii, v. Ilea.

www.dacoromanica.ro

Iliiaş, fiul Chelsiei şi al lui Condrea Malici, nepotul lui Drăgan Şepteş şi al Albei, frate cu Lupul; dăruieşte o prisacă din hotarul s. Şepteşeni (menţ.) 93.
Iliiaş, v. şi Ilie, Ilieş, Iliaş.
Ilinca, fiica lui Coste vameş, mama lui Vidraşco, soacra Nastasiei 243.
Ilinca, (Elinca), fiica lui Toader Calapod, soţia lui Iacob Moţoc, mama lui Isac şi a Saftei; vinde parte din Brăteni 260; vinde părţi din Boldeşti şi din seliştea Sîrbi 511.
Ilinca, nepoata lui Oancea; vinde <partea sa de ocină> 497.
Ilinca, (gr. Tinca) Moţocoae, <fiica lui Ion Moţoc mare vornic (sec. XVI), soţia lui Ionaşco Cujbă mare vornic (sec. XVII); vinde jumătate din Boldeşti (menţ.) 516.
Ilinca Petrea, sora Annei, mătuşa lui Toader şi a Nastasiei; cumpără parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Ilinţa (Elinţa, Ilenţa), fiica Anghelinei Vasilioaia, nepoata lui Cîrstea Ghenovici, soră cu Crăciun, Dumitraşcu, Neculai ş. a.; primeşte întărire pentru s. Bujoreni, Pipărcani ş. a., în urma împărţirii moştenirii lăsate de bunicul său 321, 350.
Ilisăiu, din Pocană, tatăl lui Vasile; martor la seliştea Pleşăşti 126.
Ilişeşti, sat, <ţ. Suceava; c. Ciprian Porumbescu, j. Suceava>; martori din ~ 95, 191, 468, 513.
Inăuţi, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, nume schimbat în Ivanivţi, c. ~, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; încalcă hotarul s. Hrobne 373.
<Independenţa, sat, c. ~, j. Galaţi>; sat lîngă ~, v. *Mogeşti.
Intrarea în Biserică (Vovidenia), hram al m-rii Hangu 92, 144.
Ioachim, popă, "de la mitropolitul Varlaam"; martor hotarnic la Şoldeşti 385.
Ioan, căminar; registrator (1834) 217.
Ioan, gr. pentru Onciul 150.
Ioan, ierei; transcrie act (sec. XVIII) 409.
Ioan, monah, fiul lui Gheorghe Pitic, nepotul lui Dumitru, fratele Nastasiei; vinde parte din Păuşeşti (ment.) 72.
Ioan, paharnic; "posleduieşte" act (1834) 217.
Ioan, popă, <la m-rea Rîşca>; dă zapis de mărturie 395.
Ioan (Ionică 51), voievod, fiul lui Vasile Lupu; credinţa lui 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 235, 365, 389-391, 397-399.
Ioan Bănuleanul (Bănuleţu); martor hotarnic la Dumeni 216, 217.
Ioan Bogoslov, v. Sfîntul ~.
Ioan Botezătorul, v. Sfîntul ~.
Ioan Cheşco, stolnic; autentifică copie (1811) 219.
Ioan Ciorilă, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Ioan Nemişăscu, de la Vistieric; autentifică act (sec. XVIII) 227.
Ioan cel Nou, v. Sfîntul Gheorghie şi ~
Ioan Racoviţă, spătar; autentifică copie (1814) 206.
Ioan Scobenceanul, tatăl lui Petraşco, bunicul Dumitrei şi al Ţoţei 389.
Ioan Scurtu; copie act (1773) 494.
Ioan (Ion) Stamate (Stamati), pitar; traduce acte (1800-1823) 9, 33, 110, 144, 270, 389, 447, 449, 562.
Ioan Tertă (Terte, Tirtă, Tîrte); martor hotarnic la Dumeni 216, 217.
Ioan Ţiganul, tatăl lui Vasîlie Ţiganul 77.
Ioan Vladovici, paharnic, traduce act (1849) 8; copie act (1850) 68.
Ioan, v. şi Ion, Ionaş, Ionaşco, Ionăşcuţă, Ionică, Ioniţă, Ivan.
Ioana, fiica lui Cozma, nepoata lui Durnea; vinde parte din Durneşti (menţ.) 77.
Ioana, fiica lui Gligorie Pobircu, nepoata lui Grozav, sora lui Costachi, Cozma, Severiian ş. a.; vinde parte din Glodeni (menţ.) 318.
Ioana, fiica Ioanei; dă părţi din Mărăşeşti, Sîrbi şi Mogoşăşti (menţ.) 77.
Ioana, fiica Irinei, nepoata lui Nechita, soră cu Nastasiia şi cu Antimiia; vinde parte din Mănăileşti 77.
Ioana, fiica lui Paholcea din Părtănoşi; vinde părţi din acest sat 176.
Ioana, fiica lui Tudor fost căpitan, nepoata lui Mihăilă; primeşte întărire pentru părţi din s. Şăndreşti, Şărpeni, Mesăni, Horgeşti, Jărdăneşti, Scorţeni ş. a. I.
Ioana, mama Ioanei; dă părţi din Mărăşeşti, Sîrbi şi Mogoşăşti (menţ.) 77.
Ioana, sora Dochiei, mătuşa lui Vasile; vinde parte din Vîrtop (menţ.) 254.
Ioana Măteeşoae, mama lui Dumitraşco; martoră 317.
Ioana, v şi Iona.
Ioancăş, v. Ancăş.
Ioannis, v. Iane.
Iocaş Moga, din Olăneşti; martor la Florinteşti 503.
Ioloaia; partea ei din Nemerniceni, aleasă 465.
Ion, martor la Drăgăneşti 542.
Ion, martor la Feţinghesti 469.
Ion, dascăl; copie act (sec. XVIII) 495.

www.dacoromanica.ro

Ion, diac, tatăl lui Baciul, bunicul lui Galirie călugăr; primește întărire pentru o parte din Văscani, cumpărată (menț.) 64.
Ion, diac; scrie acte 262, 430.
Ion, din Bogdănești, tatăl Loghinei; partea lui, aleasă 163.
Ion, din Brătila: martor 126.
Ion, din Ilișești; martor 513.
Ion, din Mesăhănești; martor 555.
Ion, <din Obîrșie>; martor 538.
Ion, din Onești; martor hotarnic 476.
Ion, din Prăjești; primește, după judecată, plata pentru niște stupi furați 70.
Ion, din Șirăței; dă zapis de mărturie 221.
Ion, fiul Anesiei, frate cu Costin, Mușa și Vasilca; partea sa din Borăști, vîndută 165, 210.
Ion, fiul Danciul din Obîrșie, frate cu Bălan și cu Varvara; socrul lui Roman; vinde parte din Dănceni 273; dă un loc de prisacă la Obîrșie pentru o dușegubină 538.
Ion, fiul lui Gangur, frate cu Goian și cu Anița, rudă (?) cu Goian; ocină din Păulești, răscumpărată de la ~ (menț.) 448.
Ion, fiul Gheorghie Calapod, frate cu Mărica Homicenească, cu Păscălina și cu Tofana; se judecă pentru o parte din Boldești și din scliștea Sîrbi 511.
Ion, fiul lui Gligorie Drugă și al Solomiei, frate cu Dumitrașco, cu Eremiia și cu Pânteleiu; vinde parte din Unguraşi 404.
Ion sau Grigore, fiul lui Lupu <Hăbășescul fost mare> vornic; poruncă de la Gavril <Coci> hatman să nu-i fie învăluit un țigan 118.
Ion, fiul Petrăi din Tomînești; dă ocină din Bănceşti și din Tomînești pentru plata unei dușegubine 249.
Ion, fiul lui Scîntee, urmașul lui Manea, Stanciul ș. a.; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Brătulești 531.
Ion, fiul lui Văscan, vărul lui Andreica; vinde parte de ocină (în început de zapis) 155.
Ion, frate cu Grama și cu Irimiia; cumpără două părți din Onceni 174.
Ion, gr. pentru "sîn" (fiul) 465.
Ion, hînsar (gr. Hanul 453); dă zapis de mărturie 431, 453.
Ion, nepotul lui Avram; vinde părți din Dănceni 273.
Ion, nepotul lui Moisei; vinde parte din Strînba 331.
Ion, popă; se judecă pentru o parte din Dragomirești, vîndută, și pierde 566.
Ion, popă, din Sîrbii de Sus; dă zapis de mărturie (menț.) 138.
Ion, spătărel, tatăl lui Istratie 172.
Ion (Ioan), șoltuz, din Dorohoi; martor 216, 217 (isc.), 232;
trimite marelui logofăt scrisoare privind o hotărnicire 491.
Ion, tatăl lui Costantin și al Dochiței 77.
Ion, tatăl lui Grigorie și al lui Văscan 85.
Ion, teslar, <din Iași>; martor 415.
Ion, țigan, fiul Costesei; căzut la împărțeală, în partea lui Lupul Prăjescul clucer 152.
Ion, țigan, fiul lui Petrea și al Magdei, frate cu Gligorie; întărit Mierlei Steţcoae 556.
Ion, țigan, fiul lui Ursul și al Bucăi, frate cu Țogoe, cu Sofroniia ș. a.; întărit lui Isac Stîrcea, după cumpărare 10.
Ion, țigan, fiul lui Țicșa, frate cu Gligorie Țonțea și cu Stavăr; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi 184.
Ion, țigan, frate cu Băsărab, cu Condrea și cu Nicoară; dăruit de doamna Mărica Episcopiei de Roman (menț); împuternicire dată pentru stăpînirea lor 489.
Ion, vecin, din Oglindești; întărit lui Tănasie fost vornic și soacrei sale, Soltana 430.
Ion, vecin, din Zărnești; întărit lui Pană fost paharnic 551.
Ion, visternicel; martor la Bogdănești 284.
Ion, vistiernic, fiul lui Petrică Pîrcălab, tatăl lui Cozma și al lui Isac aprod, bunicul lui Ghiorghe vistiernic 184, 228.
Ion, vornic, martor la Milești 409.
Ion... broșan; zălogește parte <din Glodeni(?)> 471.
Ion Albici, tatăl lui Moisei 389.
Ion Ancăș (Ioancăș), tatăl lui Ursul și al Anghelinei 85.
Ion Andreica, tatăl lui Vasilie și al Alexandrei 530.
Ion Bîrlatu, tătar (?); vinde parte din Stănuiești (menț) I.
Ion Botescul, tatăl lui Vasile, socrul lui Toader; primește un suret (sec. XVIII) 105.
Ion Brahă; cumpără o parte din Todorești (menț) 397.
Ion Buga; zălogește parte <din Glodeni (?)>471.
Ion Bujeniță, vătăman, din Dieneșești; vinde parte din Dieneșești 100.
Ion Capșca, tatăl Odochiei 93.
Ion Chilineș, din Iași, martor 535.
Ion Ciolpan, fiul lui Gligorie Ciolpan fost hatman și al Antimiei, nepotul lui Ionașco Ghenghea și al Nastasiei Ciolpăneasa; participă la împărțirea ocinilor rămase de la Ionașco Ghenghea, bunicul său 188, 227, 500; scoate de sub zălog odoare

www.dacoromanica.ro

încredințate bunicului său 131, 183, 379; vinde satul Tîrnauca 460, 461, locuri de casă din Săoani 64, vie la Cotnari 253;
scrie act 460.
Ion Ciurea, văr cu popa Ionașcu. din Bîrgăoani; vinde parte din Cîrligi (menț.), pentru care se judecă ginerii lui 412.
Ion Dabije, fost postelnic; martor 204.
Ion Dămăcuș, nepotul lui Ionașco...; partea lui din Dănceni, vîndută 273.
Ion Dărman, nepotul lui Șerban; vinde parte din Oleșești 139.
Ion Dobre, fost postelnic; primește împuternicire pentru a stăpîni s. Lucoviți și Mamurinți 25.
Ion Focea, uricar, soțul Mariicăi; primește întărire pentru o parte din Gănești 447; trimis să facă o cercetare la Răzimești 466, 470; hotarnic 375, 385;
înștiințează domnia în legătură cu rezolvarea unei pricini 469;
scrie acte 3, 33, 34, 36, 38, 62, 68, 73, 78, 85, 88, 91, 139, 144, 146, 184, 198, 278, 279, 295, 306, 308, 314, 316, 318, 320, 366, 369, 379, 389, 394, 445, 457, 469, 470, 563, 567.
Ion Giosanul, tatăl Lupei, bunicul lui Cîrste 85.
Ion Hanul, gr. pentru "hîn(sar)" 453; v. Ion, hînsar.
Ion <Heraclid> Dispod/Dispot <Despot>, voievod domn al Moldovei; parte din Eonășeni, restituită de ~ (menț.) 315.
Ion Hotceanul; cumpără o vie la Temerleni 510.
Ion Ianul, de la Vistierie; traduce act (1813) 39.
Ion Iosip; martor 470.
Ion Iujdilă, fiul lui Dumșe, nepotul lui Chipărco, strănepotul lui Lupșe "cel bătrîn"; vinde jumătate din selișteа Lupșeni 93.
Ion Lupe, tatăl lui Liontie și al lui Simion 325.
<Ion Moțoc, <fost mare> vornic, tatăl lui Toader Moțoc și al lui Nichita 77, 375.
Ion Mov(ilă), comis; iscălește copie (1765) 350.
Ion Negrul, din Tîrgoviște; martor 470.
Ion Ouco, din Dorohoi; martor 191.
Ion Petre; martor 126.
Ion Plavăț, fiul lui Luca, tatăl lui Lazor, al lui Petrea Bordzea, al lui Tănasie și al Dochiei 327.
Ion Policeanul, tatăl lui Văsiian, rudă cu Mănăilă și cu Vasilie 93.
Ion Praznic, fiul lui Petrea Păun, tatăl lui Nechita; partea lui din Bogdănești, vîndută 284, <285>.
Ion Prăjescul, fost ceașnic, fiul lui Ștefan Prăjescul, frate cu Gheorghe Prăjescul, rudă cu Isac Balica hatman; se judecă pentru s. Brătuleți 96, 97;
martor 22;
isc., sig. 136.
Ion Roșca, vornic, tatăl lui Gheorghe Roșca fost vistiernic; cumpără părți din Gereni, pe care le dăruiește m-rii Săcul (menț.) 567.
Ion Răciulă (Răcilă), țigan; întărit Mierlei Ștețcoae 556.
Ion Robe, din Sîrbii de Sus, fiul lui Galeș, frate cu Anton și cu Lazor Vechiul; vinde un vad de moară pe Gîrla Putnei 138, 302.
<Ion> Solomon, fost mare vistiernic, bunicul lui Iliiaș și al lui Ghiorghiță 225.
Ion Tazlăonul, fiul lui Toader diacon; stăpîn al unor părți din s. Dănășești, Mănești și Dzeameș; vinde părțile sale din Mănești și din Dzeameș și un bătrîn din Dănășești 512.
Ion Tăutul, paharnic; autentifică act (1809) 352.
<Ion>Tertie (gr.: Terente, Terentie, Terintie); cumpără și răscumpără părți din Cetnicăuți (menț.), pe care, apoi, le vinde 206.
Ion Toderiță, tatăl popii Toader 404.
Ion Țicșea, țigan, frate cu Dronța, unchiul Măricăi și al Varvarei; întărit Mierlei Ștețcoae 556.
Ion Voțic; martor hotarnic 491.
Ion, v și Ioan, Ionaș, Ionașco, Ionășcuță, Ionică, Ioniță, Ivan.
Iona, mama lui Andrei, soacra Acsinicăi; vad de moară dăruit, pentru pomenirea ei 301.
Iona, v. și Ioana.
Ionaș, din Bojani; martor 440.
Ionaș, v. și Ioan, Ion, Ionașco, Ionășcuță, Ionică, Ioniță, Ivan.
Ionașco; martor la Florințești, a. d. 503.
Ionașco, martor la Temerleni 510
Ionașco; partea lui din Băloșești, aleasă 317.
Ionașco; partea lui din Dușești, vîndută 67.
Ionașco; vinde parte de casă din Săoani 64.
Ionașco...; martor la Mileșți 409.
Ionașco...; rudă cu Avram, Ion Dămăcuș, Magda ș. a. 273.
Ionașco, fost cămăraș; primește întărire pentru parte din Neșcani și pentru poiana Răcila 142.
Ionașco, (Ionașcu), cupar; cumpără s. Bîrsănești, pentru care primește întărire 197, 204, 205, 218.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco (Ionaşcu); serie acte 9, 32, 110, 213, 219, 229, 343, 427, 565.
Ionaşco, diac, din Tîrgul Frumos; martor hotarnic 201.
Ionaşco, din Bizinŭ, ginerele popii Bălan; martor 496.
Ionaşco, din Bogdăneşti; se plînge domnului pentru împresurarea ocinilor din Hilipeşti şi din Bahnă 179.
Ionaşco (Ionaşcu), din Dăneşti; martor 83, 115.
Ionaşco, (Ionaş), <din Dorohoi>, ginerele lui Cîrstea; martor hotarnic 232.
Ionaşco, din Folteşti; dă zapis de mărturie 426.
Ionaşco, din Frăteni; martor 201, 202.
Ionaşco, din Giumătăţeni; stăpîn în Iureşti; în pricină pentru împresurarea unui loc din Petreşti 246.
Ionaşco, din Grădinari; dă zapis de mărturie, a. d. 71.
Ionaşco, ("alt ~"), din Grădinari; dă zapis de mărturie; a. d. 71.
Ionaşco, din Hăndreşti; vinde 30 de pămînturi 265.
Ionaşco, din Maxineşti; martor 182.
Ionaşco, (Ionaşcu, Naşco, Naşcul), din Muşeteşti, slugă domnească 372; primeşte poruncă să facă o cercetare la Mărgineni 372;
se judecă pentru un loc din hotarul s. Ruşi şi pierde 261;
împuternicit să-şi stăpînească "bucatele" 550.
Ionaşco, din Odobeşti; martor 555.
Ionaşco, <din Olăneşti (?)>; martor la Florinteşti 503.
Ionaşco, din Pungeşti; martor 287.
Ionaşco, din Puţeni; dă zapis de mărturie 524.
Ionaşco, din Sălevestri; martor 555.
Ionaşco, ("alt ~"), din Sălevestri; martor 555.
Ionaşco, din Şendriceni; martor hotarnic 191.
Ionaşco, din Todereşti; se plînge domnului pentru împresurarea părţilor sale din Balasineşti şi din Tîmpeşti; poruncă pentru alegerea acestora 454.
Ionaşco, din Tomeşti, fiul Măricăi Românească, frate cu Gavril Românescul, cu Antimiia şi cu Todosiia, tatăl lui Vasilie, al lui Gligorcea ş. a. 69.
Ionaşco, din Vercşti, frate cu Selevestru călugăr, cu Gligorie Negrul ş. a.; dă partea sa din Măstacăni, pentru plata capului fratelui său, Neanul 413.
Ionaşco, din Zmiiani; martor 111;
arendează trei sferturi de desetina de stupi de la ţ. Tutovei şi al Bîrladului, isc. lui 464.
Ionaşco, dregător, din Iugşeni; martor hotarnic 491.
Ionaşco, fiul Anei, nepotul Măricăi; vinde parte din Săoani 64.
Ionaşco, fiul Belmezoaei, nepotul lui Ihnat Belmezu, fratele lui Pascal; vinde parte din Suceveni 426.
Ionaşco, fiul lui Buzea; martor 120.
Ionaşco, fiul lui Cîrstea din Ungureni; dă zapis de mărturie 326.
Ionaşco, (Ionaşcu), fiul lui Cîrstea şetrar, frate cu Mariica şi cu Ţonca, unchiul lui Grozav şi al Tudoscăi; vinde parte din Ţibăneşti 214, 389 (menţ.).
Ionaşco, fiul lui Cîrstiian logofăt şi al <Antemiei> Cîrstieneasa, frate cu Gheorghiţă; primeşte întărire, după judecată, pentru s. Lămăşeni, şi dăruieşte m-rii Solea 100 ughi şi 100 de "matce" 106; se judecă pentru o parte din Băişcşti şi pentru două pive şi pierde 468.
Ionaşco, fiul lui Coste; dăruieşte m-rii Pîngăraţi parte din Buciumi 182, 187 (menţ.).
Ionaşco, fiul Drăghinei, fratele lui Florea; vinde s. Dăneşti (menţ.) 243.
Ionaşco, fiul lui Dumitraşco Grama, nepotul lui Trepăduş, strănepotul lui Oprea, frate cu Gligorie, cu Precopie şi cu Erina; vinde ţigani 46, 48.
Ionaşco, fiul lui Dumitru Haneş din Piciorogani, frate cu Pavel; dă zapis de mărturie 161.
Ionaşco, fiul lui Fătul, nepotul Chirenei Zberoaia vornicească, frate cu Dumitru şi cu Marina, rudă cu Gheorghie Roşca vistiernic; dă acestuia jumătate din selişteа Petrosul 128, 389 şi cîte jumătate din s. Izbişte şi Slobozia Zberoaei 389.
Ionaşco, fiul lui Gheorghi, fratele lui Gligorie şi al Măricăi; vinde părţi din Scobenţeni 389.
Ionaşco, fiul lui Ghiorghie Siminiceanul, frate cu Coste, Gavrilaş, Nastasiia ş. a.; vinde parte din Dănceni 64; dă în schimb jumătate din Matuţi (menţ.) 389.
Ionaşco, fiul lui Grigorcea; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei 568.
Ionaşco, fiul lui Grozav, nepotul lui Gavril Udrea; vinde parte din Todereşti (menţ.) 397.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco, fiul lui Ihnat, fratele lui Pătraşco; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Ionaşco, fiul lui Ilea, frate cu Andrei, Cîrstea şi cu Marco; hotarnic 135.
Ionaşco, fiul lui Macsin Surilă; scrie zapis, isc. lui 244.
Ionaşco, fiul Mariei, nepotul lui Berici aprod; vinde părţi din Copujani (menţ.) 389.
Ionaşco, fiul Nastasiei, nepotul lui Gligorie Udrea "cel bătrîn"; răscumpără parte din Todereşti (menţ.) 397.
Ionaşco, fiul Nastasiei, nepotul lui Griga Hrincovici, fratele Măricăi, cumnatul lui Dumitraşco Fulger; vinde parte din Voroncouţi 93.
Ionaşco, fiul lui Pătraşco; cumpără părţi din Lăţcani (menţ.), pe care le vinde 221.
Ionaşco, fiul lui Pătraşco vătah, frate cu Creaţa şi cu Dochia, tatăl lui Istratie şi al Chelsiei 84.
Ionaşco, fiul lui Petru, nepotul lui Buzdugan, fratele lui Păntelei Haruţul; vinde parte din Stînceşti 65.
Ionaşco, fiul lui Sava; dă zapis de mărturie 331.
Ionaşco, fiul lui Simion Pilipovschi şi al Măricăi, frate cu Gligorie, cu Vasilie ş. a.; jefuieşte pe Isar cămăraş şi ucide nişte negustori; i se răscumpără "capul" 143, 235.
Ionaşco, fiul lui Sofron şi al Ilenei, frate cu Dănăilă şi cu Annesia, cumnatul lui Vasilie Corlătescul; primeşte întărire pentru părţi din Găngureşti 231.
Ionaşco, fiul lui Solom, fratele lui Vasilie; vinde parte din Cîndeşti 68.
Ionaşco, fiul lui Ţîgan 389.
Ionaşco, fiul lui Varnav, frate cu Andronic şi cu Miftodie; dăruieşte un loc de prisacă la Răchitoasa 366.
Ionaşco, fiul Varvarei, nepotul lui Mihail, strănepotul lui Turlui, frate cu Miron căpitan şi cu Arvasiia; vinde parte din Tomeşti 69.
Ionaşco, fiul lui Zaharia şi al Zaharioaiei, frate cu Alexandra, cu Dochiţa ş. a.; vinde parte din Pungeşti 287.
Ionaşco, fratele lui Berdelin; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei (menţ.) 568.
Ionaşco, frate cu Bosie din Crăceşti şi cu Gligorie; vinde parte din Porceşti 547.
Ionaşco, fratele lui Căzan; vinde parte din Nesporeşti (menţ.); poruncă pentru a fi scos de pe partea vîndută 178.
Ionaşco, nepotul lui Grecul, urmaşul lui Niagul Buze, rudă cu Toader Răchitan ş. a.; se judecă pentru s. Dimăceni şi pierde 544.
Ionaşco, păhărnicel, din Orăşeni; martor hotarnic (menţ.) 65.
Ionaşco, pîrcălab de Neamţ; în sfat 64, 68, 72.
Ionaşco, popă; partea lui din Băloşeşti, vîndută (menţ.) 317.
Ionaşco, popă, din Succava, de la Eţcani; scrie zapis 433.
Ionaşco, popă, fiul lui Condrea, nepotul lui Ilie, frate cu Alexandra şi cu Anisia; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Ionaşco, popă, fiul Tudorei, fratele lui Andreiu; ţigan răscumpărat de la ~ (menţ.) 329.
Ionaşco, popă, ginerele lui Urzică, soţul Mariicăi; vinde parte din Băloşeşti 318.
Ionaşco, soţul Saftei; martor, isc. 403.
Ionaşco, tatăl lui Gligorie Geapa 123.
Ionaşco, tatăl lui Petrea 459.
Ionaşco, tatăl Nastasiei, bunicul Axeniei, al <Mari>icăi şi al P. t... 158.
Ionaşco, (Ionaşcu), teslar, <din Iaşi>, fiul lui Mihăilă; martor 415;
vinde parte din seliştea Bîrceşti (menţ) 85.
Ionaşco, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Ionaşco, ţigan; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Ionaşco, ţigan, fiul lui Sacul; al m-rii Voroneţ, fugit; împuternicire dată m-rii pentru readucerea lui 81.
Ionaşco, <ţigan>; fratele lui Căprioară, tatăl lui Pentelei; <întărit m-rii Neamţ> 507.
Ionaşco, vătaf, din Săuceşti, fiul lui Bechea, tatăl lui Ştefan Bechea fost pîrcălab, al Anesiei şi al Măricăi, bunicul lui Gligorie, al lui Iuraşco, al Chelsiei şi al Ţuicăi 284, 537.
Ionaşco, vătaf, la Toma<Cantacuzino mare> sulger; martor la Dracsini 420.
Ionaşco, vecin, din Oglindeşti; întărit lui Tănasie fost vornic şi soacrei sale, Soltana 430.
Ionaşco, vecin, din Zărneşti; nepotul lui Bolghea, întărit lui Pană fost paharnic, în urma judecăţii 551.
Ionaşco, vizitiu, din Iaşi; martor 535.
Ionaşco, vornic, din Mirăsliveşti; martor 11.
Ionaşco Argig, din Tăuteşti; martor hotarnic 170.
Ionaşco Avram, fost vornic <de gloată>, fiul lui Avram, frate cu Ştefan şi cu Vasilie; dă zapis de mărturie 555;

www.dacoromanica.ro

primeşte întărire, împreună cu fraţii săi, pentru părţi din Mesehenești, pentru jumătate din Giurcani şi pentru ţigani, iar deosebit, pentru s. Nămăeşti şi pentru o parte dintr-un vad de moară de pe Gîrla de Jos a Putnei 184; împarte cu rudele s. Blăgeşti, Cărbuneşti, Fărăoani, Movileni ş. a. şi primeşte întărire pentru părţi din acestea şi pentru două fălci de vie la Cotnari 228.

Ionaşco Avram (Avraam), tatăl lui Isac; cumpără seliştea Măneşti cu banii lui Nistor Ureche (menţ.) 492.

Ionaşco Băhnaşul, din Săcuiani; martor 555.

Ionaşco Băţu (Biţă), din Bizinŭ; martor 496.

Ionaşco Băzăceanul (Băzăcean), din Băzaci; dă zapis de mărturie 435;
martor hotarnic 414.

Ionaşco Bîtcianul; martor 513.

Ionaşco Bocan; dă zapis de mărturie 524.

Ionaşco Boldescul, cupar, din Cruce; martor 472;
primeşte danie s. Vînători, pe care, mai tîrziu îl dă m-rii Bisericani (menţ.) 68.

Ionaşco Botăş (Botici), vornic de gloată, ginerele Titiianei Păntileiasa; dă zapis de mărturie, 509, isc., sig. 534;
martor 12;
după judecată, primeşte întărire, împreună cu soacra sa, pentru o parte din Futeşti 479.

Ionaşco Boul, din Nelipeşti; dă zapis de mărturie 435.

Ionaşco Buciulescul; vinde parte din Hălăseni 561.

Ionaşco Burduşel, tatăl lui Toader; vecin al lui Eremia vornic 473.

Ionaşco Buzea, fratele lui Ştiful, unchiul lui Iacov, al lui Romaşco ş. a.; vinde parte din Durneşti (menţ.) 77.

Ionaşco (Ionaşcu) Calotă (gr.: Cacotu 250 B), tatăl lui Nechifor 250 A, 407.

Ionaşco Capotă, din Petreşti, tatăl lui Florea; vinde parte din Porceşti (menţ.) 547.

Ionaşco Capotă, fiul lui Nicoară Capotă, nepotul lui Marco Capotă, unchiul lui Nistor, al Nastasiei şi al Saftei; vinde parte din Hotceşti (menţ.) 85.

Ionaşco Carciul, fiul lui Liciul, frate cu Vasilie şi cu Antemiia; vinde parte din Tomeşti 69.

Ionaşco Căpăţînă (sec. XIX: Căpăţînă), birău de Ocnă; cumpără parte din seliştea Mănişti şi din Groapa cea Mare 117.

Ionaşco Cehan, fost mare vornic, soţul Nastasiei; dă zapis de mărturie 108, 371;
martor 358;
împuternicit să cheme la domnie pe deţinătorii unui act 309;
stăpîn în Stănileşti 2 A-B, 3;
cumpără părţi din Codăeşti 116, 417, Duşeşti 67, Părîşeni 415; primeşte ca zălog parte din Părîşeni; primeşte întărire, împreună cu Duca comis, pentru s. Novaci, şi singur pentru seliştea Stănileşti, s. Voloseni, Măicani şi Cerbicani ş. a. 54.

Ionaşco Ciuparda, vecin, din Zărneşti; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.

Ionaşco Coşescul (Coşăscul), fost pîrcălab, unchiul Armancăi; cumpără şi primeşte întărire pentru părţi din Coşeşti 145, 146.

Ionaşco Cujbă, fost mare vornic; dă zapis de mărturie, isc. sig. 108;
martor hotarnic, sig. 2 A-B, 3;
martor, isc. 47;
scrie acte 2 A-B.

Ionaşco Dărman, din Ungureni, fiul lui Vrîncean, soţul Măricăi, tatăl Măricăi, socrul lui Simion Pilipovschi, bunicul lui Gligorie, al lui Vasilie ş. a. 143, 235; martor hotarnic în Hănţeşti, isc., sig. 414;
primeşte întărire pentru două jirebii din Lipăeşti 435.

Ionaşco (Ionaşcu) Dăvidu, din Văleni; vinde parte din Văleni 540.

Ionaşco Dinga, din Bîrlad; dă zapis de mărturie 249.

Ionaşco Dobrenchi (Dobrenchie), uricar; scrie act 31;
martor 561;
se judecă cu m-rea Galata de Sus pentru s. Măcicăteni şi pierde; prezintă acte false, care au fost rupte 252.

Ionaşco Drăgănescul (Drăgăneţ, "cel bătrîn"), <din Dorohoi>; martor 191, 232.

Ionaşco Gheanghea (Gheanghia, Ghenghe, Ghenghea, Ghianghe, Ghianghea), fost vornic de gloată (menţ.) 544; fost mare logofăt, tatăl lui Dumitraşco, al lui Lupul, al Antimiei şi al Saftei, socrul lui Lupul Prăjescul, bunicul lui Ion Ciolpan; dă carte de poruncă (menţ.) 421; dă zapis de mărturie, 108, 544 (menţ.);
martor 42, 47; isc;
cumpără şi primeşte întărire pentru sate şi părţi de sate 38, 358, 461; dăruieşte s. Ruginoasa 227;
zălogeşte odoare, primite de la nepotul său (menţ.): 131, 183, 227, 379;
împărţirea averii rămase de la ~ 188, 227, 392, 500.

Ionaşco Giugariul, vecin din Zărneşti· întărit, dupa jud cată lui Pana fost paharnic 551.
Ionaşco Gugl" tatăl lui Costantin 410.
Ionaşco Grozăvascul, din Mun eni; dă zapis de mărturie 161, 304.
Ionaşco (Ionaşcu) Hasnăş; primeşte întărire pentru părţi din Hăsnăşăni 453.
Ionaşco Herţea; vinde parte din Cotelova (menţ.) 389.
Ionaşco Hîndrescul; martor hotarnic 201.
Ionaşco Holteiul (Holteul); vinde parte din Dieneşeşti 100.
Ionaşco Hrincovici, fiul Anastasiei, nepotul lui Gliga Hrincovici, fratele Măricăi, cumnatul lui Dumitraşco Fulger; vinde parte din Voroncăuţi 166, 167;
scrie act, isc. 166.
Ionaşco Huşan, nepotul lui Simion Barhon; împrumuta bani de la unchiul său (menţ.); vinde partea sa din Ciuceşti, pentru plata datoriei 535.
Ionaşco Jora (Jorea), vornic <de gloată>; dă zapis de mărturie, 371, isc., <sig.>, 425;
se plînge domnului că părţi de ocină, cumpărate de el, sînt ţinute de vînzători 229.
Ionaşco Latăş, <din Dorohoi>; martor hotarnic 491.
Ionaşco Liciul, tatăl lui Necoară, al Mariei şi al Mădăliţei 69.
Ionaşco Lîncariul, fiul Varvarei, nepotul lui Crăciunaş, fratele Alecsandrei şi al Părascăi; stăpîn în Macicăuţi 193.
Ionaşco Machidon, din Cudreşti; martor 202.
Ionaşco Mironescul, fiul lui Miron din Sinihău, ginerele lui Ghiorghie Albotă, soţul Agafiţei, fratele lui Coste; vinde parte din Corlăteni, isc. 61.
Ionaşco (Onaşco) Mînjea; scrie acte 1, 51, 54, 55, 60, 76, 235, 252, 341, 378, 391, 397-399, 445.
Ionaşco Mogîldea, fost <mare> vornic; cumpără părţi din Giuleşti, pe care le dăruieşte m-rii Secul (menţ.) 402.
Ionaşco Nechiforescul, din Vîlceşti; martoe hotarnic la Hănţeşti 414.
Ionaşco Oana (Ona); dă zapis de mărturie, 146;
martor 145.
Ionaşco Paos, din Zlătari; cumpără părţi din Mileşti (menţ.); soţiei sale i se aleg părţile cumpărate 409.
Ionaşco Paus, <din Suceava>; în pricină cu Mitropolia, pentru casele lui Iurco fost logofăt 140.
Ionaşco Popăscul, ginerele Soficăi, soţul Măriei; vinde parte din Tomeşti 69.
Ionaşco Popăscul, pîrcălab de Ştefăneşti; primeşte întărire pentru s. Murguceni, în urma judecăţii 103;
v. şi Popăscul, pîrcălab.
Ionaşco Popăsculŭ, din Turbureşti; martor 496.
Ionaşco (Eonăşcuţă, Ionaşcu, Ionaşcul, Ionăşcuţă) Prăjescul (Prăjescu), fiul lui Nicoară Prăjescul, frate cu Lupul Prăjescul, rudă cu Isac Balica hatman, postelnic <al treilea> 46, 47, 94, 96-98, 101, 103, 104, 107, 122, 168, 204, 250, 251, 315, 334 (în isc.; jitnicer); jitnicer 348, 367, 384, 407;
dă zapis de mărturie, 46, 204, 348, 384;
martor 47, 334;
în pricină, pentru sate care au fost ale lui Isac Balica hatman 94, 96, 97, isc. 98, 101, 103, 104, 107, 122; se judecă pentru s. Boldeşti şi pierde 367; face un heleşteu (menţ) şi dă un loc, pentru altul care fusese înnecat de heleşteul lui 250, 407 şi pentru care primeşte întărire 407; cumpără sate şi părţi de sate şi primeşte întărire pentru ele 168, 251, 315, isc. 264, 334;
isc. sig. 46, 47, 348.
Ionaşco Prăvălie; martor, isc., sig. 159.
Ionaşco Rafeiu, fiul lui Zane; vinde parte din Turbăteşti (menţ.) 28.
Ionaşco (Eonaşco) Răspop, din Bodeşti; dă zapis de mărturie, 442.
Ionaşco Răspop, din Pleşăşti; dă zapis de mărturie, 220, 279.
Ionaşco Răspop, soţul Măricăi, tatăl lui Dumitru, al lui Epifanie şi al Erinei 14, <322>.
Ionaşco Robul; se jeluieşte pentru împresurarea s. Pererîta 156.
Ionaşco Roşca, diac, din Popeni; se judecă pentru un heleşteu 422, 423; primeşte întărire pentru părţi din Popeni şi Săpoteni 421;
hotarnic 491;
martor hotarnic 216, 217;
martor 403.
Ionaşco Rusul; primeşte întărire pentru o parte din Ghitilova 493.
Ionaşco Sasul, din Şendreni; martor hotarnic 148, 365.
Ionaşco Scorniei, fiul popii Toader, nepotul lui Crăciunaş, strănepotul lui Isac, frate cu Slăvilă; partea lui ~, din Macicăuţi, rămasă la Pîrvuleţi, deoarece a murit la el 193.
Ionaşco Solomon, fiul lui Dumitraşco Solomon şi al Nastasiei Solomoneasa;

www.dacoromanica.ro

vinde un cal bun; ocinile lui din Băsăşti şi Edumireşti, alese 327;
primeşte întărire pentru s. Hămeiani 199.
Ionaşco Sorăci, fratele Maxinesei şi al Mirei; vinde parte din Băloşeşti 318.
Ionaşco Stejăreanul(Stejeran, Stejeranul), vornic de gloată/poartă; dă zapis de mărturie, 283, 546;
martor 334.
Ionaşco Stroici, fiul lui Lupul Stroici fost mare logofăt şi al Păscălinei, fratele lui Vasilie; vinde sate şi părţi de sate (menţ.): 30, 199, 304, 305, 404; zălogeşte s. Lozna (menţ.) 395, apoi îl dăruieşte m-rii Solca (menţ.) 396.
<Ionaşco> Talpă, <mare> paharnic; fost stăpîn al s. Davideni 213.
Ionaşco Tutovanul; dă zapis de mărturie 331.
Ionaşco Vérdeş, de la Neamţ, soţul Măricăi, tatăl lui Grăjdean 263.
Ionaşco Vlădicianul; martor hotarnic 476.
<Ionaşco Zberea, fost mare> vornic, soţul Chirenei Zberoaia 389.
Ionaşco, v. şi Ioan, Ion, Ionaş, Ionăşcuţă, Ionică, Ioniţă, Ivan.
Ionaşcu, martor 339.
Ionaşcu, aprod din Soci; dă zapis de mărturie 180.
Ionaşcu, din Curseci; dă zapis de mărturie 99.
Ionaşcu, din Tunsăşti; martor la Veşteleşti 495.
Ionaşcu, fiul lui Béchea; martor la Drăgăneşti 542.
Ionaşcu, fiul lui Buchilă; dă partea sa din Platoneşti, pentru a-şi plăti capul, în urma unei tîlhării 6.
Ionaşcu, fiul lui Ierimia; vinde jumătate din Şuşmăneşti 330.
Ionaşcŭ, fiul lui Macsin, nepotul lui Corin; vinde jumătate din Şuşmăneşti 330.
Ionaşcu, fiul Măricăi, frate cu Buzca, cu Istrate şi cu Simion; vinde parte din Hotceşti 85.
Ionaşcu, fiul lui Miron, frate cu Cîrstea şi cu Ştefan; vinde cîte o jumătate din seliştile Drăjeni şi Greci (menţ.) 394.
Ionaşcu, fiul Todosiei şetrăroaie, fratele Măricăi spătăriţa; vinde partea Măricăi, din Ţibăneşti (menţ.); partea lui, din acelaşi sat, vîndută de Mărica 563, 565.
Ionaşcu, fratele lui Ghiorghie şi al lui Grigore; vinde parte din Hotceşti 85.
Ionaşcu, popă, din Bîrgăoani, vărul lui Ion Ciurea; se judecă pentru parte din Cîrligi 412.
Ionaşcu, popă, <din Botoşani>; martor 484.
Ionaşcu, popă, din Curseci; dă zapis de mărturie 99.
Ionaşcu, rudă cu Drăgan ş. a.; vinde parte din Şepeleuţi (menţ.) 504.
Ionaşcu, vornic, din Bogdana; dă zapis de mărturie 512.
Ionaşcu Covrig, fiul popii <Covrig>, cumnat cu Todosiia; primeşte întărire pentru o parte din Toporăşti şi pentru un loc de prisacă 99.
Ionaşcu Moise, hotnog; martor hotarnic 56.
Ionaşcu Nichita; martor 494.
Ionaşcu (Iunaşcu) Talpă, din Dănceşti; martor 471.
Ionaşcu, Ionaşcul, v. Ionaşco.
Ionaşcul; martor 110.
Ionaşcul Arbure, fiul Cîrstinei, frate cu Anghelina şi cu Mariia; primeşte moştenire cîte o parte din Corlăteni şi din Godineşti 95.
Ionăşcuţă, v. şi Ioan, Ion, Ionaş, Ionaşco, Ionică, Ioniţă, Ivan.
Ionăşăni, sat, <ţ. Hîrlău, Ionăşeni, c. Vîrfu Cîmpului, j. Botoşani>; în hotar cu s. Pitulușăni 44.
Ionăşcoae, v. Măriica ~.
*Ionăşeni (Ionăşeani, Eonăşéni), sat, pe Jijia <ţ. Iaşi; lîngă Stînca, c. Victoria, j. Iaşi>; părţi din ~, vîndute de Benea lui Nicoară <Prăjescul> logofăt (menţ.) şi întărite lui Ionăşcuţă Prăjescul 315;
hotarnici din ~ 148, 365.
Ionăşeni, sat, ţ. Tecuci; <c. Nicoreşti, j. Galaţi>; vie din ~, vîndută de Năstasie lui Dumitraşco Gheuca fost vornic de gloată şi întărită acestuia 369.
<Ionăşeni>, sat, v. Ionăşăni.
Ionel, din Potropopeşti; martor 471.
Ionel, v. şi Ioan, Ion etc.
Ionică; martor la Temerleni 510.
Ionică, v. şi Ioan, Ion, Ionaş, Ionaşco, Ionăşcuţă, Ioniţă, Ivan.
Ioniga, ţigancă, mama (?) Axiniei 338.
Ioniia, ţigancă, soră cu Larion Babeţ, cu Vărvara ş. a.; dată în schimb 333.
Ioniţă, fiul Albei, fratele lui Ciudin 129.
Ioniţă Prăjescul, serdar; posesor al unui act orig. (1811) 219.
Ioniţă, v. şi Ioan, Ion, Ionaş, Ionaşco, Ionăşcuţă, Ionică, Ivan.
Ioniţi, birău <de Ocnă>; martor hotarnic 126.
Ioniţi, fiul popii Manea; martor hotarnic 126.
Ioniţi Arapul, soţul Mariei (1816) 77.
Ionniţă, ţigan, fiul lui Dumitraşco Pepelea, frate cu Ghiorghi ş. a.; stăpînit de m-rea Bărboi (sec. XVIII) 271.

www.dacoromanica.ro

Ionu, vecin, din Rădăuți; fost al Nastasiei, dat fiului ei, Gligoraşcu 244.
Ionŭ Canano, spătar; perilipsis cu scrisorile moşiilor sale din ţ. Suceava (sec. XVIII) 336.
Ionuţ, fiul lui Golăi, tatăl lui Gligorie şi al lui Vasilie Dinga diac 282.
Ionuţă Fărîmă, tatăl lui Ştefan 402.
Ionuţ, Ionuţă, v. şi Ioan, Ion, Ionaşco etc.
Ionaşco, v. şi Iuraşco.
Iordache, mare culcer; "încredinţează" trad. (1777) 365.
Iordache Gane, spătar; se judecă cu m-rea Bîrnova, pentru împresurarea s. Căpoteşti de către s. Şendreşti (1845) 215.
Iordache Roset (Ruset), mare vistiernic; posesor de doc. (1809): 237, 255, 268, 280, 373, 386 B.
Iodache, v. Iordachi, Iordachie.
Iordachi, martor, la Oneşti 314.
Iordachi, martor la Ţibăneşti 312.
Iordachi, ginerele lui Strătulat şi al...; cumpără jumătate din Futileştii de Sus 27.
Iordachi, popă domnesc, din Dorohoi; martor hotarnic 216, 217, isc.
Iordachi, soţul Irinei, ginerele lui Crăciun Găozu; vinde Grindul Lung şi bălţile Lăpuşna şi Lăpuşniţa 247.
Iordachi Cantacuzino, mare logofăt (1765); iscăleşte act 350 (menţ.).
Iordachi, v. şi Iordache, Iordachie.
Iordachie(Iordachi), fiul lui Dumitru Goia, frate cu Apostol, cu Gligoraşco ş. a.; martor 325;
primeşte întărire pentru o parte din Lăţcani, cumpărată 221.
Iordachie (Iordache, Iordachi, Iorgachi, Iurdachi, Iurdachie, Iurdachii) <Cantacuzino>, mare vistiernic, frate cu Toma <Cantacuzino>, rudă cu Isac Balica hatman; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 389, 391, 397-399;
dă zapis de mărturie 46, 108, 204, 264, 304, 316, 323, 348, 371, 425, 552, 563;
martor 47, isc., sig.;
isc. 304, 371; isc., sig. 47, 204, 348;
primeşte întărire pentru sate şi părţi de sate 101, 107, 148, 263, 365; renunţă la un ţigan 548;
vătaf al lui ~ 420.
Iordachie Millo, din Pohărniceni; doc. împrumutat lui ~ 206.
Iocrst (Iorestu), <călugăr>, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204.
Iorga; martor la Codăeşti 116.
Iorga, cămăraş; partea lui ~ din Mărceşti, stîlpită 545.
Iorga, din Suceava; dă zapis de mărturie 433.
Iorga, şoltuz, din Bîrlad; dă zapis de mărturie 41.
Iorga, v. şi Iurga.
Iosăpu, din Gîrleşti; martor 496.
Iosif, ieromonah, la m-rea Bîrnova; în sobor 348, 349.
Iosip, (Iosîp) [gr.: dascăl 250 B], din Hăsnăşeani; martor 250 A-B.
Iosip, fiul Sofiicăi din Iugeşti; vinde o jirebie din Şelişeu (menţ.) 354.
Iosip, ieromonah, la m-rea Solca; dă zapis de mărturie 122.
Iosip Ilicescul, <din Dorohoi>; martor hotarnic 232.
Iosip, v. şi Ion ~.
Iosip, v. şi Iosif, Iusip.
Iosipescul, din Piciorogani, tatăl lui Istratie 161.
<Ipatele, sat, c. ~, j. Iaşi>, sate înglobate în ~, v. Mogoşeşti, Petreşti.
Ipatie, din Slobodzia Zbiroae; dă zapis de mărturie 476.
Ipatie, fratele lui Andrei Murguleţ, al lui Eremiia şi al lui Ştefan; dă zapis de mărturie, isc. 304;
primeşte întărire pentru Todereşti 397.
Ipatie Sîrbea, fratele lui Toader şi al Sirbea din Lungani, unchiul lui Nemăiaco (Neleaico), al lui Isaico şi al Măricăi; vinde parte din Băloşeşti (Băloşeni) 220, 279.
Ipifanie, v. şi Epifanie.
<Ipoteşti>, sat, v. şi Epoteşti.
Iraşco, v. Crisco.
Irimescu, Spiridon; act în Arhiva ~ (sec. XX) 438.
Irimie, armaş; dă zapis de mărturie (menţ.) 544.
Irimie, frate cu Simion, cu Zaharie ş. a.; nepotul lui Danciul; vinde parte din Mogoşăşti 77.
Irimie v. şi Eremia, Eremiia, Erimie, Ierimiia, Irimiia.
Irimiia; cumpără părţi din Onceni 174.
Irimiia; primeşte întărire pentru părţi din Tîmpeşti 66.
Irimiia, din Olăneşti; martor la Florinteşti 503.
Irimiia, din Păuneşti; martor 110.
Irimiia (Irimie), fiul lui Gherasim, frate cu Toader şi cu Sofroniia; face schimb de locuri 250 B, 407.

www.dacoromanica.ro

Irimiia, pîrcălab; cumpără o parte din Ştiuborăni 154.
Irimiia, ţigan; întărit m-rii <Aroneanu> 288.
Irimiia Piţigac, fiul lui Petrica hatman, tatăl Todosiei 228.
Irimiia, v. şi Erimia, Eremiia, Erimie, Ierimiia, Irimie.
Irina (Erina), călugăriţă, fiica Agaftiei, fosta soţie a lui Ilie şetrar, mama lui Andreiu Chiorul fost armaş; vinde parte din Hotceşti 85 şi din Alexeşti 293, 294.
Irina, din Băloşeni, mama lui Gavril, a lui Pană şi a Nastasiei 120.
Irina, fiica Agafiei, soră cu Sava şi cu Ştefan; vinde parte din Dobruleşti (menţ.) 180.
Irina, fiica lui Căzacul; primeşte moştenire parte din Borăuţi 95.
Irina, fiica lui Crăciun Găozu, soţia lui Iordachi; vinde o bucată din Grindul Lung, cu bălţile Lăpuşna şi Lăpuşniţa 247.
Irina (Irinna), fiica lui Gherman, nepoata lui Nechita, soră cu Dumitru, cu Toader şi cu Anna; vinde seliştea Hrobnea 255, 280.
Irina, fiica lui Nechita, mama Antimiei, a Ioanei şi a Nastasiei 77.
Irina (Erinna), fiica lui Ionaşco Răspop şi a Măricăi Ionăşcoae, soră cu Dumitru şi cu Ipifanie; vinde o vie la Băiceni 14, 322.
Irina, fiica lui Păşcanu, nepoata lui Paholcea, soră cu Bejan, cu Simion, cu Nastasia şi cu Protasiia; vinde părţi din Părtănoşi 176.
Irina (Erina), fiica lui Pătraşco Banul, <soţia lui Ştefan Moimăscul>, soră cu Vasilie Banul, cu Anuşca, cu Drăguţa ş. a.; dă parte din Hasnăşeni pentru părţi din Căcărădzeni 42, 62.
Irina, fiica Schivei, nepota lui Cîrstea Ghenovici, soră cu Ghiune, cu Nastasia ş. a.; primeşte întărire pentru părţi din Blîndeşti, Săcătura ş. a. 350.
Irina, soţia lui Andronic Bogdan căpitan; cumpără două fălci de vie la Cotnari (menţ.), pe care le vinde 1.
Irina, v. şi Erena, Erina.
Irodiia, fiica lui Nistor, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurgiu Liescul, soră cu Băloş, cu Măriia şi cu Costantin; vinde parte din Feţinghesti (menţ.) 9, 68.
Isac; primeşte întărire pentru s. Plopeni 98.
Isac; scrie act 149.
Isac, aprod, fiul lui Ion vistiernic, nepotul lui Petrica pîrcălab 228; vinde parte din Mesehenești (menţ.) 184.
Isac, din Băloşeni; dă zapis de mărturie 435.
Isac, din Bobeşti; martor hotarnic 216, 217, isc.
Isac, din Costineşti, tatăl lui Vasîlie 217; hotarnic 149, 150, 216;
deţinător al unei "scrisori de împărţeală" (menţ.) 17.
Isac, din Hermiceşti; dă zapis de mărturie 326.
Isac, din Mileşti; se judecă pentru părţi din Mileşti 409.
Isac, din Sălevestri; martor 555.
Isac, fiul lui Dumitraşco; martor 410.
Isac, fiul lui Gavril, unchiul lui Toader din Valeva; vinde parte din Valeva 192.
Isac, fiul Ilincăi, nepotul lui Toader Calapod, frate cu Safta; vinde parte din Boldeşti şi din seliştea Sîrbi (menţ.) 511.
Isac, fiul lui Ionaşco Avram; se judecă pentru seliştea Măneşti, numită acum Vlădeşti 492.
Isac, fiul Stanei, nepotul lui Toflea; vinde un ţigan 136.
Isac, ginerele lui Feştilă; martor 325.
Isac, popă; dă zapis de mărturie 407.
Isac, popă, fiul Ilenei, frate cu Ostahie şi cu Acsiniia; primeşte în schimb un loc de finaţ lîngă Şchei 250 A-B, 407.
Isac, "strămoşul", <din Macicăuţi>, tatăl lui Crăciunaş, bunicul popii Toader, al Dochiţei, al Stancăi şi al Varvarei; îl aduce la Macicăuţi, pe strănepotul său, Bogdan, din robie, de la Mecin (menţ.); dă zapis de mărturie 193.
Isac, tatăl Magdei 95.
Isac, văr cu Albul, cu Drăgan aprod, cu Dumitraşco şi cu popa Gligorie; vinde parte din Păuleşti (menţ.) 448.
Isac (gr.: Isat 107) Balica, hatman, rudă cu <Miron> Barnovschi voievod, cu Savin Prăjescul, cu Dumitraşco Şoldan, cu Iordache <Cantacuzino> ş. a.; se ridică împotriva lui Ştefan Tomşa voievod şi este executat (menţ.) 101;
cumpără sau schimbă sate şi părţi de sate (menţ.): 94, 101, 103, 107, 150, 216, 217, 346, 347, 397;
dă zapis de întoarcere pentru o parte din Todereşti (menţ.) 397;
satele lui ~, împărţite între rude 94, 101, 104, 107, 122.
Isac Drujina (Drujinca), din Piciorogani; dă zapis de mărturie 161;
vinde parte din Piciorogani 160.
Isac Ghigoescul, nepotul lui Urdugaş; vinde un loc de casă din Săoani (menţ.) 64.
Isac Grani; martor hotarnic la Mileşti 409.
Isac Huţul (Hutul); martor 137.
Isac Ilcescul, din Dorohoi; martor 191.

www.dacoromanica.ro

Isac (Isachi) Mătiaşescul (Mitieşăscul), soţul Staneăi, tatăl lui Gligoraşcu şi al lui Neculai 44; martor 175.
Isac Scorpan; primeşte întărire pentru o parte din Hudeştii Miei, cumpărată 431.
Isac Stîrcea, din Popeni, fiul lui Stîrcea "cel bătrîn", ginerele Haeimăndoaei, frate cu Costantin <Stîrcea> pîrcălab şi cu Dariie <Stîrcea>; dă zapis de mărturie 431, 453;
hotarnic 130, 191, 232, 491;
martor 104, 494;
jefuieşte pe Gavrilaş <Mătiiaş fost mare> vornic (menţ.) şi dă, ca despăgubire, s. Loziani şi cîte o parte din Boian şi din Onutul de Sus 34, 304, 305;
stăpîn în Dumeni 149;
se judecă pentru un heleşteu 422, 423şi pentru o parte din Borodiceni 487;
primeşte întărire pentru o parte din Borodiceni 292 şi pentru ţigani cumpăraţi 10;
primeşte, după judecată, aprobare pentru alegerea părţilor sale din Onut şi pentru alegerea vecinilor 30; ise., sig. 232.
Isac Udrea, <fost medelnicer>, fiul lui Gligorie Udrea "cel bătrîn", din Parhăuţi, frate cu Grozav şi cu Nastasia, tatăl lui Gorcea; partea lui din Todereşti, vîndută, apoi răscumpărată 397.
Isac, v. şi Vasîle ~.
Isaca, vătaf de seimeni (?), tatăl lui Chirila, al lui Ignat, al lui Neehifor şi al Părascăi, bunicul lui Dumitru, al lui Brohnin, al lui Solomon ş. a.; cumpără parte din Simeni (menţ.) 376.
Isachi, călugăr; scrie act 503.
Isachi, popă; martor la Băloşeni 113.
Isacu, <rudă cu Gligorie Geapa; vinde parte din Băloşeşti> 123.
Isaia, ieromonah, la m-rea Agapia Veehe; traduce act (1783) 91.
Isaia Băloşescul, arhimandrit; "înerediţează" traducere (1811) 406.
Isaia, v. şi Isaiia.
Isaico; vînzări din partea sa din Tomeşti 63, 69.
Isaico, fiul Maruşcăi, tatăl lui Andreica şi al lui Vasilie, bunicul lui Dumitru Isăieel, al lui Sava, al lui Zahariia ş. a. 389.
Isaico, fiul lui Sîrbea din Lungani, nepotul lui Ipatie Sîrbea, frate cu Nelevaico (Nămăiaco) şi cu Măriica; vinde parte din Băloşeşti 220, 279.
Isaico, tatăl lui Vasilie; vinde parte de casă din Săoani 64.
Isaiia Batin, fost pitar, martor hotarnic 469, 470.
Isar (Isriu, Isaru) cămăraş/varneş; primeşte jumătate din Şerbiceni, pentru că a fost jefuit 143, 235.
Isarie (Isariia), din Găgeşti; se judecă pentru o parte de vad de moară şi pierde 186, 303.
Isarie, fiul Floarei, frate cu Cătălina; se judecă pentru o parte din Orgoeşti şi pierde 411.
Isat, gr. pentru Isac 107.
Isăieel, v. Dumitru ~.
Isăie, hotnog; martor 325.
Isăie, v. şi Isaia, Isaiia.
<Istanbul>, oraş, v. Ţarigrad.
Istrate, lectură greşită 85.
Istratei; se judecă pentru o parte din Drăgăneşti şi pierde 543.
Istratie, din Glodeni; dă zapis de mărturie 67; cumpără parte din Păşcani 83, 115.
Istratie, <din Iaşi>, de pe Uliţa Strîmbă; martor 420.
Istratie, din Olăneşti; martor la Florinteşti 503.
Istratie, din Perţeşti; martor, a. d. 71.
Istratie, din Uricani; martor 370.
Istratie, fiul lui Ionaşeo, nepotul lui Pătraşeo vătaf, nepot de frate al Creţei şi al Doehiei, fratele Chelsiei; vinde parte din Seînteia 84.
Istratie, fiul lui Iosipăscul din Picioroganl; dă zapis de mărturie 161.
Istratie (Istrate), fiul lui Tocsabă, nepotul lui Băloş, fratele Anei; vinde parte din Ţibăneşti 214, 389, 523 (menţ.).
Istratie, ginerele lui Costantin uricar şi al Tofanei, cumnatul lui Savin; se judecă pentru Lămăşeni şi pierde 106.
Istratie, ginerele Ghervasîei 21.
Istratie, tatăl lui Beldiman; vinde parte din Băsăşti (menţ.) 327.
Istratie, vecin, din Prăjeşti; întărit, după judecată, lui Fortuna fost postelnic 539.
Istratie, v. şi Eustratie.
Istratii, fiul lui Ion spătărel; vinde parte din Bulbuceni 172.
Isus Hristos; în blestem 394.
Işnovăţ (Işnoveţ), pîrîu, <în Republica Moldova, afluent al Bîcului la Sîngera, or. Chişinău>; sate pe ~ 389;
vad de moară pe ~ 389.
<Iteşti, sat, c. Bereşti-Bistriţa, j. Bacău>; sate lîngă ~, v. *Hălăseni, *Şendreşti.
Itrineşti, sat; <c. Mărgineni, j. Neamţ>; diac din ~, martor 182.
<Iţcanii Vechi>, sat, v. Eţcani.
Iubăncasa, pîrîu, v. Ibăncasa.

www.dacoromanica.ro

Iubăneşti, sat, ţ. Dorohoi; <Ibăneşti, c. ~, j. Botoşani>; dăruit de Ştefan Tomşa voievod m-rii Solca (menţ.) 122.
Iucşeşti, sat, <Icuşeşti, c. ~, j. Neamţ>; oameni din ~ 31, 317, 318.
Iuda (Iudaa) Scarioteanu; în blestem 4, 42, 51, 76, 86, 89, 104, 159.
Iuga, tatăl lui Lupul şi al Măricăi, bunicul Armancăi Fîntînoac; cumpără parte din Oleşeşti (menţ.) 139.
Iugani, sat, <ţ. Suceava; c. Mirceşti, j. Iaşi>; parte din ~, vîndută de Filcea şi copiii săi lui Dumitraşco Fulger 384.
Iugeşti, sat, <ţ. Suceava; azi în Ucraina, Ijivţi, c. ~, r. Storojineţ, reg. Cernăuţi>; om din ~ 354.
*Iugeşeni, sat; <ţ. Hîrlău; probabil lîngă Şendriceni, c. ~, j. Botoşani>; hotarnic din ~ 491.
Iujdilă, v. Ion ~.
Iulăş, v. Eremia ~.
Iunaşcu, v. Ionaşcu.
Iuniu Lecca; condică de doc. a lui ~ 496.
Iura, din Bîrlădeşti; martor 110.
Iuraşco, "bătrînul", din Dorohoi; martor hotarnic 191, 491.
Iuraşco, diac; dă zapis de mărturie 109.
Iuraşco, diac de visterie, din Hodoreni; martor hotarnic la Borăşti 165.
Iu<raşco>, din Hilipeşti; hotarnic la Bahnă şi la Hilipeşti 179.
Iuraşco (Ioraşco), portar, din Pleşeşti; dă zapis de mărturie 465; martor 513.
Iuraşco, fiul Anesiei, nepotul lui Ionaşco vătaf, cumnatul lui <Ştefan> Bechea fost pîrcălab, unchiul Severincăi; dăruieşte nepoatei sale partea sa din Bogdăneşti 537.
Iuraşco, fiul Ceucăi, nepotul lui Vasilie, strănepotul lui Isaico; vinde parte din Balomireşti şi Hoiseşti (menţ.) 389.
Iuraşco, fiul popii Gavril din Găneşti, nepotul lui Steian aprod; vinde parte din Dracsini 426; dă parte din Găneşti, în schimbul alteia din Arămeşti 447.
Iuraşco (Iuraşcu, gr. pentru Pătraşco 195) Başotă, fiul lui Toader Başotă şi al Anghelinei, frate cu Gheorghie şi cu Marica 427; fost hatman 47, 427, 547; pîrcălab de Neamţ 51, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 77; în sfat 51, 55, 64, 69, 76, 77;
martor 47;
primeşte întărire pentru părţi din satele Bereşti, Cuciulaţi, Mogoşeşti şi Şerbăneşti 427; cumpără loc de patru case în Porceşti (menţ.) 547;
răposat 547;
isc. lui 47.
Iuraşco Şeptelici; martor hotarnic, isc. 465.
Iuraşco, v. şi Dumitraşcu ~.
Iuraşco, v. şi Ioraşco.
Iuraşcovici, v. Onciul ~.
Iuraşcu Adam, din Vlădeşti; martor 250.
Iuraşcul, fiul lui Dragoş din Cetnicăuţi, frate cu Filip, cu Nechifor, cu Pente ş. a.; vinde părţi din Cetnicăuţi 206.
*Iurcéni, sat, <ţ. Vaslui; lîngă or. Negreşti, j. Vaslui>; în hotar 38.
Iurco, logofăt (fost ~), <din Suceava>; casa lui, din Suceava, întăritâ Mitropoliei 5, 140;
trecut în pomelnicul Mitropoliei 140.
Iureşti, sat, <ţ. Hîrlău; c. Todireni, j. Botoşani>; pricină pentru hotarul dintre ~ şi Petreşti 246.
Iurga, cămănar; încasează o datorie 124;
stăpîn al unei prisăci 476.
Iurga (Iorga, pe pecete 2 A), din Horjeşti; hotarnic 2 A-B.
Iurga, v. şi Iorga.
Iurghiceni (Iurgiceani, Iurghiţeni), sat, <ţ. Hîrlău; Erbiceni, c. ~, j. Iaşi>; împuternicire pentru Dumitru Buhuş vistiernic de a lua zeciuiala din ~ 478;
popă din ~ martor 220;
sat lîngă ~, v. *Tălhăreşti.
Iucşe, fiul lui Dălban, tatăl lui Onciul şi al lui Dumitru; vinde parte din Borodiceni (menţ.) 292, 485.
Iusip, din Brăeşti, dă zapis de mărturie 220.
Iusip, fost şoltuz, din Hotin; martor la Henţeşti 433.
Ivan iezar, vecin, din Zărneşti; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
Ivan, fost ureadnic de Dorohoi; dă zapis de mărturie (menţ.) 421.
Ivan Piiatră, nepotul Petrenilor; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Ivan, v. şi Ioan, Ion etc.
Ivanco, din Bizin; martor 496.
Ivanco (Ivan), sulger, străbunicul lui Pătraşco, bunicul Nsatei, tatăl Anuşcăi, soţul Sofiicăi 164.
Ivancul Petrescul, tatăl lui Dragotă 85.
<Ivanivţi>, sat, v. Înăuţi.
Ivaşco, străbunicul Ştefanei 389.
Ivaşco, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Ivaşco Cîrjeu; martor la Costeşti 558.
Ivaşcu, v. Andrei ~.
<Ivăncești, sat, c. Bolotești, j. Vrancea>; sat lîngă ~, v. *Feţinghești;
seliște înglobată în ~, v. Hălmezești.

www.dacoromanica.ro

<Ivăneşti, sat, c. Pădureni, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Temerleni.
<Iveşti, sat, c. ~, j. Galaţi>; sat înglobat în ~, v. Blăjeri;
v. şi Florea (Biserica Florei).
<Iveşti, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Luminata;
v. şi Măgiurcani.
Iveşti, tîrguşor (1892), denumire a unei părţi din moşia Blăjeri, numită anterior şi Biserica Florei 275;
v. şi <Iveşti>, sat.
*Ivoeşti, sat, pe Bahlui, ţ. Cîrligătura; <lîngă Holm, c. Podu Iloaiei, j. Iaşi>; părţi din ~, cumpărate de Gheorghie Roşca de la fiii lui Gavril şi întărite 389.
Ivoiseşti, sat, probabil gr. pentru Ivoeşti 389.
Izbişte, sat, ţ. Orhei; <în Republica Moldova, c. ~, r. Criuleni>; părţi din ~, întărite lui Gheorghe Roşca vistiernic 389.
Izvoare (Vadul Izvoarelor), vad, ţ. Neamţ; în hotarul s. Lăleşti 15.

Î

Împărăţia <Turcească>; înştiinţare, făcută de ~, pentru plata haraciului 297.
Înălţarea Crucii; anchetă efectuată în ziua de ~ 232.
Înălţarea Domnului, hram al m-rii Galata 51, 390; hram al m-rii Neamţ 90.
Îndreiu, fiul lui Oancea; vinde parte din Băsăşti (menţ.) 327.
Îndreiu, v. şi Andrei, Andreiu, Andrii.
Între Şiraguri, movilă, în braniştea Bohotinului, între rîul Jijia şi valea Coziei; în hotar 482.
Învierea (gr.: Arătarea) Domului, hram al m-rii Sucevita 463.

J

<Jan Zamoyski>, cancelar ("cantlériu") <al Polonici>; expediţia lui ~, în "Ţara Muntenească" (menţ.) 567.
*Jărdăneşti, sat, pe Zeletin, <ţ. Tecuci; probabil lîngă Boghesti, c. ~, j. Vrancea>; partea din ~, dată de Tudor căpitan fiicei sale, întărită I.
Jăvărdan Căcian; martor la Dumeni 353.
Jidovca, (piscul ~), top. la Şendriceni; în hotar 191, 232, 491.
Jigălia, pîrîu; <afluent al Elanului, la Giurcani, c. Găgeşti, j. Vaslui>; sat pe ~ 28.
Jiianca, fiica lui Gavril, soră cu Piscul, cu Stratul, cu Anita ş. a.; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 389.
Jijia (Dzijia), rîu, <afluent al Prutului>; sate şi selişte pe ~ 31, 35, 78, 94, 120, 155, 168, 220, 244, 251, 279 (sec. XVIII), 289, 315, 356, 368;
mori, vaduri şi locuri de moară pe ~ 31, 78, 91, 148, 162, 289, 315, 368, 476;
loc de prisacă la confluenţa cu Bahluiul 91;
hotar 365, 476, 482;
drept de a scoate apă din ~, dat unui boier 482.
<Jijia>, sat, v. Şătrăreni.
Joldeşti (Jioldeşti), sat, ţ. Suceava; <c. Vorona, j. Botoşani>; om din ~ 240;
jumătate din ~, moştenită de Dumitrşco Ghenghea 227;
act scris ~ la 131.
Jora; vinde parte din Solominca (menţ.) 58.
Jora, v. şi Ionaşco ~.
<Jorăşti, sat, c. ~, j. Galaţi>; sat înglobat în ~, v. Puteni.
Judecătoria judeţului Hotin; autentifică act (1856) 219.
<Judecătoria> ("Giudecătorie")/Tribunal ale ţ. Iaşi; autentifică copii (1835) 126, 269.
<Judecătoria Tutovei: act în ~ (1833) 506.
Jurebiesc, neam; descendent din Dumitru aprod (sec. XIX) 172.
*Jurjeşti, sat, pe Podraga, ţ. Dorohoi; <Giurgeşti, lîngă or. Darabani, j. Botoşani>; jumătate din ~, întărită, după împărţire, lui Căzacul şi surorii sale, Dumitra 357.

K

<Kalininsk, or., în Republica _Moldova, r. Edineţ>; sat lîngă ~, v. *Căpoteni;
v. şi Cupcici.
Karapciv, sat, v. Carapciu.
Kirileanu, G(heorghe) Teodorescu, din Piatra-Neamţ; act aflat în posesia lui (sec. XX) 278.
<Koteleve>, sat, v. Cotelova.

www.dacoromanica.ro

L

La Bărbosul, v. Bărbosul (La ~), top.
La Capătul Cîmpului, curătură, în s. Siliştea; dată în schimb de Vasilie Dinga diac fratelui său, Gligorie (menţ.) şi întărită 282.
Lacul Negru, lac; hotar al s. Cotiujăni 49.
Lacul Tătăraşului, v. Tătăraşul (Lacul ~ -ului), lac.
Lapteacru, v. Roman ~.
Larga, pîrîu; <în Republica Moldova, afluent al Prutului, la nord de Chircani, c. Larga Nouă, r. Cahul>; sat în gura sa 222.
<Larga-Veche>, sat, v. Lărgeni.
Larion; scrie acte 186, 467.
Larion; vinde un loc de casă din Săoni 64.
Larion, din Iucşeşti; martor, 317, 318; sig. 317.
Larion, fiul Mărinei, nepotul lui Radul, frate cu Gavril, cu Ştefan ş. a.; vinde parte din Ungurași (menţ.) 404.
Larion, fiul lui Vasîle, nepotul Nastasiei, fratele lui Gligorce; vinde părţi din Durneşti şi Costeni 77.
Larion, ieromonah, la m-rea Bîrnova; în sobor 348, 349.
Larion, popă; partea lui din Mijloceni, vîndută şi aleasă 317.
Larion Babeţ, ţigan, frate cu Agarra, cu Vărvara ş. a.; dat în schimb de Savin Prăjescul lui Pătraşco Başotă 329.
Lascar, postelnic; act în posesia lui ~ (1747) 561.
Laslău (Dealul lui ~, Dealul Laslăului), deal, la Cotnari; vie din ~, vîndută şi întărită lui Lupul Prăjescul 36 şi lui Toma <Cantacuzino> mare sluger 442.
Latăş, v. Ionaşco ~.
Lateş; dăruieşte m-rii Slatina jirebii din Băişeşti 501.
Laver, gr. pentru Lazăr 211.
Lavra cea Mare, m-re, la Ierusalim, <în Israel>, cu hramul Sf. Sava; metoh al ei 76; v. şi Sf. Sava, m-re.
<Laza>, sat, v. Fereşti.
Lazar; din partea lui din Durneşti, vîndută 77.
Lazar, din Cernăuţi; martor la Valeva 192.
Lazar, egumen al m-rii Bîrnova; dă ocină în schimb 348 şi primeşte întărire pentru seliştea Rădeni 349.
Lazar, v. şi Lazăr, Lazor, Lazur.
Lazăr, din Poiană; martor 126.
Lazăr (gr.: Laver), diacon, din Lucăciani; martor 211.
Lazăr Mancăş, din Stupca; posesor al unui act (1727) 49.
Lazor, din Hultureşti; martor hotarnic 361.
Lazor, din Prăjeşti; primeşte plată pentru stupi furaţi 70.
Lazor, din Tîrgu Frumos; martor 201.
Lazor, fiul lui Ion Plavăţ, nepotul popii Luca, frate cu Petrea Bordzea, cu Tănasie şi cu Dochiia; vinde parte din Băsăşti (menţ.) 327.
Lazor, soţul Nastei; partea lui din seliştea Bahna, vîndută 229.
Lazor, tatăl Mărinei 139.
Lazor, ţigan, fiul lui Simion, nepotul lui Tatul, frate cu Avram, cu Bolboacă ş. a.; întărit lui Ionaşco Avram 184.
Lazor, ţigan, nepotul Soriţei; întărit lui Apostol <fost> mare medelnicer 318.
Lazor, vătaf, din Sîrbii de Sus; martor 138.
Lazor, vecin, din Zărneşti; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
Lazor Drulca, din Glodeni; martor 67, 83, 115;
primeşte zălog parte din Glodeni 471.
Lazor (Lazur) Moţoc, din Movileni; martor 136, 253, 322; isc. şi sig. lui 136;
dă un cal pentru o datorie 124.
Lazor (Lazar) Tărîţă, fiul lui Struţian, fratele lui Costachi; vinde parte din Vităneşti (menţ.) 306, 568.
Lazor Vechiul, fiul lui Galeş, frate cu Anton şi cu Ion Robc; vinde un vad de moară 138, 302.
Lazor, v. şi Lazar, Lazăr, Lazur.
Lazur (Lazor), bunicul lui Obrejie 546.
*Lăleşti, sat, fost domnesc, pe Cracău, ţ. Neamţ; <lîngă Căciuleşti, c. Girov, j. Neamţ>; întărit lui <Visarion> Bogza călugăr 15.
Lămăşeni, sat, ţ. Suceava; <c. Rădăşeni, j. Suceava>; întărit Antemiei, soţia lui Cîrstian logofăt, după judecată 106.
Lăpuşna, baltă cu peşte, ţ. Fălciu, fostă în ocolul tg. Huşi; vîndută de Iordachi lui Dumitru fost pitar 247.
Lăpuşna <tîrg; ţ. ~, în Republica Moldova, s. ~, c. ~, r. Hînceşti>; om din ~ 152.
Lăpuşna, ţinut; sate în ~ 244, 389;
bălţi în ~ 2 A.
<Lăpuşnenu>, v. Alexandru ~, Bogdan ~.
Lăpuşniţa, baltă cu peşte, ţ. Fălciu, fostă în ocolul tg. Huşi; vîndută de Iordachi lui Dumitru fost pitar 247.
Lărgenaul (Lărgianul), v. Oanea ~.
Lărgeni (unde a fost casa lui Oanea Lărgianul), sat, pe Prut, în gura Largii; <în

www.dacoromanica.ro

Republica Moldova, Larga-Veche, c. Larga Nouă, r. Cahul>; vîndut de rudele lui Largenaul lui Gligori Ureche şi întărit acestuia 222.
Lăscani, sat, v. Leţcani.
Lătăi (gr.: Lături 160), sat, pe Miletin, ţ. Hîrlău; <denumire schimbată în Cîmpeni, c. Prăjeni, j. Botoşani>; om din ~ 160;
jumătate din ~, întăritä fiilor lui Gherghina, iar altă jumătate fiilor lui Lucoci, 408.
*Lăţcani, sat, <ţ. Roman; Leţcani, lîngă Doljeşti, c. ~, j. Neamţ>; martor din ~ 136;
moştenit de Lupul Prăjescul şi soţia sa, Safta, de la Ionaşco Ghenghea <fost> mare logofăt 227; parte din ~, întăritä fiilor lui Dumitru Goia 221.
Lăţcani, sat, v. Leţcani.
Lăudat, v. Grigori ~.
Lăzăşti, sat, pe Siret, ţ. Neamţ; <înglobat în Secuieni, c. ~, j. Neamţ>; partea lui Ştefan din ~, vîndută de Todosia fratelui ei, Gherghel fost pîrcălab 113;
împuternicire dată lui Ştefan pentru stăpînirea unei părţi din ~ 455.
Lăziian; vinde s. Lozeni 304, 305.
Leahul, diac, din Olăşeşti; martor 19.
Lealca, probabil gr. pentru Ileana 250 A.
Leca Chirilovici; autentifică act (1773) 494.
Leca Turciul, din Vîrtop, ginerele lui Cîrstea din Vicoleni; vinde jirebii din Şeliştul de Sus (menţ.) 354.
Lecca, v. Iuniu ~.
Leciul, top., la Mărăşeşti; săpătură lîngă ~, cumpărată 77.
Lehăceni, sat, v. Lihăceni.
<Lehuceni>, sat, v. Lihăceni.
Léia, slugă domnească, din Citereni; primeşte poruncă 473.
Leica, stăpîn al unei părţi din Păcurăreni; partea lui, vîndută (menţ.) I.
Lelcoae (Lelicoae), din Furceni, soacra lui Gligorcea; se judecă pentru un vad de moară şi pierde 236.
Lelca, din Mihăeşti, mama lui Gavril; partea ei din Vereşeni, vîndută (menţ.) 37.
Lélca, fiica lui Grozav, soţia lui Gligoric Pobircu, mama lui Costachi, a lui Severiian ş. a.; vinde parte din Glodeni (menţ.) 318.
Lelicoae, v. Lelcoae.
Lemberg, oraş; în Galiţia; <azi în Ucraina, or. Lvov, reg. ~>; casier al or. ~ (1783) 239;
v. şi Johann Anastius Manovarda.
Lenţa, fiul lui Felegos (îns. v., sec XVIII) 175.
<Leoa>, v. Dumitraşco ~.
Leondari, v. Costandin ~.
Leontie (Liontie), fiul lui Varnava, nepotul lui Dracea din Piatra, frate cu Hilip, cu Toader şi cu Parasca; vinde un loc de prisacă la scliştea Turtureşti 259, 295.
Leontie, ieromonah, la m-rea Solca; martor 122.
Leontie, răzeş, <din Simeni>; se judecă şi primeşte împuternicire pentru cutul de sus al s. Simeni 376.
Leontie <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
<Leorda>, sat, v. Leverda.
Leoşti, sat, ţ. Fălciu; <c. Pădureni, j. Vaslui>; hotarnic din ~ 2 A-B;
moştenit de Lupul Ghenghe şi întărit acestuia 227.
<Lespezi>, sat, v. Plopoasa.
Leţcani (Lăscanî, Lăţcani), sat, <c. ~, j. Iaşi>; valea ~ -lor, în hotar cu s. Mihăieşti 170, 171.
<Leţcani>, sat, v. *Lăţcani.
Leţca, v. Vasilie ~.
Leucă (Leucu), logofăt; strămoşul lui Gherman diac ş. a. 352.
Leucă, v. şi Dumitru ~.
Leuşeni, sat; <în Republica Moldova, c. ~, r. Teleneşti>; om din ~ 169 A.
Leuştan, vecin, din Macicăuţi, al lui Lupul vornic; martor 193.
Leveni, sat, v. Liveni.
Leverda, sat, <ţ. Hîrlău; Leorda, c. ~, j. Botoşani>; în hotar cu s. Pitulueşani 44.
Liahul, soţul Sofroniei, tatăl lui Lupul 554, 572.
Licina, sat, ţ. Dorohoi; <Lişna, c. Suharău, j. Botoşani>; dăruit m-rii Solca de rudele lui Isac Balica 122.
Liciul, "cel bătrîn", fiul lui Cotela, tatăl lui Toader şi al lui Costandin 504.
Liciul, "cel bătrîn", strămoşul lui Grigorie Goian ş. a. 69.
Liciul, bunicul lui Grigorie Goian, al Agafiei ş. a. 69.
Liciul, din Chiujdeşti, tatăl lui Simion 440.
Liciul, tatăl lui Ilie şi al Condrea, bunicul popii Ionaşco, al Anisiei ş. a. 84.
Liciul, tatăl lui Ionaşco Carciul, al lui Vasilie şi al Antemiei 69.
Liciul, tatăl Măriicăi şi al Anesiei, bunicul Muşei, al lui Costin ş. a.; vinde parte din Borăşti (menţ.) 210.
Liciul, v. şi Ionaşco ~, Toader ~.
Liescul, v. Giurgea ~.
Lieşti (Leeşti), sat, ţ. Iaşi; <înglobat în Popricani, c. ~, j. Iaşi>; om din ~ 544;
părţi din ~, cumpărate de Nicoară <Prăjescul> logofăt de la Cozma, Marco ş.

www.dacoromanica.ro

a. şi întărite fiului acestuia, Ionăşcuţă Prăjescul 315.
<Licşti, sat, c. ~, j. Galaţi>; sate lîngă ~, v. *Merăeşti, *Năvîrniţi.
Lihăceni (Lehăceni), sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, Lehuceni, denumire schimbată în Pripruttea, c. Boian, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; a patra parte din ~, moştenită de Dumitru şi fraţii săi, iar altă a patra parte de Magda 95.
Liica, din Mireni; martor 326.
Limpide, gîrlă; <braţ al Bistriţei, la Gherăeşti>; vad de moară în ~ 561.
*Lineşti, sat ţ. Vaslui; <lîngă or. Negreşti, j. Vaslui>; în hotar 38;
seliştea ~, moştenită de Lupul Prăjescul şi soţia lui, Safta 227.
Liontie, din Hodoréni; martor 165.
Liontie (Leonti), fiul lui Ion Lupe, frate cu Simion, unchiul lui Gligorie ş. a.; vinde loc de prisacă la Ştoborcani 325.
Liontie, v. şi Leontie.
*Lipăeşti (gr: Nelipeşti), sat <ţ. Suceava; lîngă Stamate, c. Fîntînele, j. Suceava>; jirebii din ~, cumpărate de Ionaşco Dărman de la Gligorie ş. a. şi întărite 435;
om din ~ 435;
martori din ~ 435.
Lipovăţ, m-re, v. Zugraf.
Lipovăţ, pîrîu, <afluent al Bîrladului> loc şi m-re pe ~ 224;
hotar al braniştii m-rii Zugraf 224.
<Lişna>, sat, v. Licina.
Liténi, sat, pe Şomuz, ţ. Suceava; <c. Moara, j. Suceava>; parte din ~, cumpărată de Ieremia Murguleţ de la copiii lui Mihalcea şi întărită 72.
Liveni (Leveni), sat, <ţ. Dorohoi; George Enescu, c. ~. j. Botoşani>; om din ~ 211;
pricină pentru heleşteul ~ -lor 422.
Lîncariul, v. Ionaşco ~.
Locoviţi, sat, v. Lucoviţa.
Loghin, din Bîrgăoani, cumnatul Todosiei; martor 113.
Loghin, din Mircești; martor 83.
Loghina, fiica lui Gligorie Pobircu şi a Lélei, nepoata lui Grozav, sora lui Costachi, a lui Severiian ş. a.; vinde parte din Glodeni (menţ.) 318.
Loghina, ţigancă, fiica lui Danciul, soră cu Guguian şi cu Gligorie; întărită lui Ionaşco Avram 184.
Loghina, v. şi Lughina.
Lola, sora lui Onul; vinde jirebii din Hănţeşti (menţ.) 414.
Lopatinţi, sat, pe Vilia Mică, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, Lopatnic, c. ~, r. Edineţ>; părţi din ~, întărite lui Gavrilaş Măteeş vornic 352;
în hotar cu s. Duşceni 352.
Lopatinţii Vechi, sat, pe Vilia Mică, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, înglobat în Lopatnic, c. ~, r. Edineţ>; în hotar cu s. Duşceni 352.
<Lopatnic>, pîrîu, v. Viliia Mică.
<Lopatnic, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Edineţ>; sate înglobate în ~, v. Duşceni, Lopatinţii Vechi;
v. Lopatinţi.
*Lozeni, sat; <ţ. Dorohoi; lîngă Recea-Verbia, c. Corlăteni, j. Botoşani>; a treia parte din ~, întărită lui Isac Stîrcea, în urma judecăţii cu Gavrilaş <Mătiiaş> fost <mare> vornic 292;
primit de acesta, drept despăgubire, de la Isac Stîrcea pentru furt 304, 305.
Lozna, sat, ţ. Suceava; <c. Dersca, j. Botoşani>; dat de m-rea Rîşca, după judecată, m-rii Solca 395, 396.
Lozniţa, top., la Cozia 482.
<Lozonschi>, v. Gheorghie ~.
Luca, aprod, din Iaşi; martor 322.
Luca, fiul lui Nechifor Ţenchiu, nepotul lui Sima; se judecă pentru Zvîşteleşti şi pierde 525.
Luca, popă, tatăl lui Ion şi al lui Vasilie Plavăţ, bunicul lui Petrea Bordzea ş. a. 327.
Luca, (gr.; Lupul), rudă cu Nicoară Capotă, cu Safta, cu Salomie ş. a.; act pentru s. Hotceşti în posesia lui (menţ.) 85.
Luca, <ţigan>, fratele lui Toader Bolduşco; <întărit m-rii Neamţ> 507.
Luca, uricadnic, din Hlinac; martor 233.
Luca Pojar, tatăl Anuşcăi şi al Vasutcăi, bunicul lui Antonaş, al lui Marco ş. a. 214, 389.
Lucăceanul, gr. pentru Lucăceni 255.
<Lucăceni>, pîrîu, v. Viliia Seacă.
Lucăceni (Lucăciani, gr.: Lucăceanul 255), sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, Lukacivka, c. Nelipăuţi, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; oameni din ~ 58, 156, 207, 211, 255, 280, 363, 373, 433;
sat înglobat în ~, v. Mihalcăuţi;
sat lîngă ~, v. *Butici.
Luchian, diac; scrie domnului despre alegerea unor ocine 317; alege părţi din Băloşeşti (menţ.) 318; isc. lui 317.

www.dacoromanica.ro

Lucoci (Lococi), din Lătăi; fiii lui se judecă şi primesc întărire pentru jumătate din Lătăi 408;
martor 160.
Lucoci, fiul lui Caramiz, nepotul lui Giurgiu Liescul, tatăl lui Dumitraşco Sprînceană, al lui Vlasie şi al Hîrtei 9, 68.
Lucoci, tatăl lui Vîrlan 124.
Lucoci, v. şi Vasilie ~.
Lucoviţa (Locoviţi, Lucoveţ), sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, Lukivţi, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; parte din ~, în stăpînirea lui Ion postelnic 25, 188, 227, 500.
Lughina, fiica lui Ion din Bugdăneşti; poruncă pentru alegerea ocinei sale din Bogdăneşti 163.
Lughina, v. şi Loghina.
Lujeni, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, Lujani, c. ~, r. Cotmani, reg. Cernăuţi>; fost al lui Isac Balica hatman; dăruit de Ştefan Tomşa voievod m-rii Solca (menţ.), care-l cedează rudelor lui Isac Balica, în schimbul altor sate 122.
<Lukacivka>, sat, v. Lucăceni.
<Lukivţi>, sat, v. Lucoviţa.
*Luminata, sat, <ţ. Tutova; lîngă Iveşti, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ 331.
<Lunca Banului, sat, c. ~, j. Vaslui>; sate înglobate în ~, v. Cioreceşti, Vîrîţi;
sat lîngă ~, v. *Vlăşineşti; sat pe teritoriul c. ~, v. *Măicani.
<Lunca Moldovei, sat, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; sat lîngă ~, v. Unguraşi.
Lungani, sat, <ţ. Cîrligătura; c. ~, j. Iaşi>; om din ~ 220.
<Lungani, sat, c. Voineşti, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Futeşti.
<Lungeşti, sat, c. Bălăbăneşti, j. Galaţi>; sat probabil lîngă ~, v. *Popîrşoci.
Lungul, armaş şi fost armaş; primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini 360, 451;
martor hotarnic 361, 450;
martor 123.
Lungul (iezerul ~), baltă a s. Măicani; întărită lui Gheorghe Roşca fost vistiernic şi lui Ionaşco Cehan <fost mare> vornic 54; în hotar 2 A-B.
Lungul, v. şi Gligoric ~.
Lupan, fost sulger; martor 492.
Lupan Botăş, bunicul lui Miron 389.
Lupan, v. şi Vasilie ~.
Lupaşco, fiul lui Dumitru Goia, frate cu Gligoraşco, cu Iordache ş. a.; primeşte întărire pentru părţi din Lăţcani 221.
Lupaşco, fiul lui Toader din Ocnină, nepotul lui Nicorici; vinde parte din Hudeştii Mici (menţ.) 431.
Lupaşco, v. şi Lupaşcu, Lupu.
Lupaşcu; martor 494.
Lupăneasa, v. Varvara ~.
Lupe, tatăl lui Anghelu 568.
Lupe, v. şi Ion ~.
Lupea, fiul lui Cîrstea, tatăl Vasutcăi şi al Sofronici 315.
Lupea, tatăl lui Oprea 555.
Lupea Buzoae, mama lui Cîrste 85.
Lupşa, fratele Annei şi al Marinei 85.
Lupşe, "cel bătrîn", străbunicul lui Ion Iujdilă; uric avut de ~ pentru seliştea Lupşeni (menţ.) 93.
*Lupşéni, seliştc, pe Soloneţ, ţ. Soroca; <în Republica Moldova, r. Sîngerei sau Floreşti>; întărită lui Dumitraşco Fulger şi soţiei sale 93.
Lupu Bujoreanul; posesor al unui act de la Vasile Lupu voievod (1756) 350.
Lupul; scrie acte 423, 443, 526, 536.
Lupul, călăraş; martor 529, 530.
Lupul, fost cupar; martor 304.
Lupul, din Băloşeni, fiul lui Andrei, nepotul lui Fîrtat, fratele Ţigancei; vinde parte din Băloşeni 244;
martor 255.
Lupul, din Căpoteşti; martor 469.
Lupul, din Mijloceni, fiul lui Mircea; pămînturi din partea lui, alese lui Apostol mare medelnicer 317.
Lupul, din Obîrşie, tatăl lui Albul 538.
Lupul, din Uricani; martor 370.
Lupul, fiul lui Căpitan din Băneşti, fratele lui Vasili; martor (menţ.) 435.
Lupul, fiul Chelsiei şi al lui Condrea Malici, nepotul lui Drăgan Şepteş, frate cu Iliiaş; dăruieşte o prisacă la Şepteşeni (menţ.) 93.
Lupul, fiul Costandei, nepotul lui Gligorie; martor 435.
Lupul, fiul lui Drăgan; vinde parte din Unguraşi (menţ.) 404.
Lupul, fiul lui Hăinal, fratele lui Dănilă; vinde parte din Băseşti (menţ.) 459.
Lupul, fiul Iftimiei, nepotul lui Hărman; vinde s. Vlădeni (menţ.) 315.
Lupul, fiul lui Ilie; vinde parte din Mănăileşti 77.
Lupul, fiul lui Iuga; vinde parte din Oleşeşti (menţ.) 139.
Lupul, fiul lui Liahul şi al Sofronici; vinde parte din Mălăeşti 554, 572.
Lupul, fiul lui Lupul, tatăl lui Vasilie 568.

www.dacoromanica.ro

Lupul, fiul lui Vartic, tatăl lui Cîrste, al lui Maxim şi al Axanei 84.
Lupul, gr. pentru Luca 85.
Lupul, popă, strămoş al lui Ihnat 69.
Lupul, <stăpîn> în Dînjeni; obligat să restituie vecini luaţi din Ocnina şi animale 351.
Lupul, tatăl lui Lupul, bunicul lui Vasilie 568.
Lupul, tatăl lui Turcea 568.
Lupul, ţigan, fiul lui Răchită; vîndut lui Lupul Prăjescul mare clucer 136.
Lupul, vornic; "opreşte" partea lui Bogdan din s. Macicăuţi 193.
Lupul (Valea Lupului), vale; hotar al seliştii Prigoreni; heleşteu 201.
Lupul Balş, mare logofăt; autentifică copie (1800) 542.
Lupul Balşi, mare sulger; martor (menţ.) 544.
Lupul Cobăleanul, ţigan, fost domnesc; întărit, după judecată, lui Neniul 548.
Lupul Coşciug, din Băloşéni, bunicul lui Nemăiaco, al lui Isaico şi al Măriicăi 220, 279.
Lupul Dîrlău, din Cîrniceni, slugă domnească; martor 120, 148, 266, 365.
Lupul Dragotă, fratele lui Toader Dragotă, unchiul Candachiei; vinde parte din Păuşeşti (menţ.) 72; dăruieşte m-rii Sf. Sava ocini din Băiceni şi Caraulești (menţ.) 555.
Lupul Ghianghea (Ghenghe, Ghenghea), fiul lui Ionaşco Ghiangea fost logofăt, frate cu Dumitraşco, cu Safta ş. a.; unchiul lui Ion Ciolpan; împarte cu rudele moştenirea lăsată de tatăl său 188, 227, 500;
răscumpără zăloage 131, 183, 379;
isc. şi sig. lui 131.
Lupul Giunescul; martor 304.
Lupul <Hăbăşescu>, fost mare vornic, soţul <Maricăi> Hăbăşeasca, tatăl lui Ion şi al Mariei 22, 118.
Lupul Moga; vinde parte din Păuşeşti 72.
Lupul Pahulcea; vinde jierbie din Henţeşti (menţ.) 433.
Lupul Păulescul (Păulel); martor la Dumeni 353;
scrie zapis la Voicouţi, isc. 564.
Lupul (Lupaşco) Prăjescul, mare clucer, soţul Saftei, ginerele lui Ionaşco Ghianghea fost <mare> logofăt, cumnat cu Lupul Ghianghea ş. a., rudă cu Isac Balica fost hatman 500 (în notă); împarte cu rudele moştenirea de la Ionaşco Ghianghea logofăt, şi de la Isac Balica 101, 188, 227, 315, 392;
cumpără şi primeşte întărire pentru sate, selişti, vii, vaduri de mori ş. a. 13, 14, 36, 64, 253, 265, 293, 294, 322, 358, 379, 509, 517, 518, 554, 571, 572;
cumpără şi împarte ţigani 136, 152;
se judecă pentru sate şi pierde 94, 96, 97, 98, 103, 367, 380;
dăruieşte sate şi selişti 104, 122;
răscumpără zăloage 183;
martor 42, 47, 107, 108, 204, 283, 316, 323, 334, 348, 363, 371, 384, 425, 460, 547, 563;
isc. lui 42, 47, 97, 104, 107, 108, 204, 283, 334, 348, 363, 371, 547, 552;
sig. lui 47, 104, 108, 334, 348, 547, 552, 561, 552.
Lupul Stroescul; martor, isc. lui 304.
Lupul Stroici, fost mare logofăt, soţul Păscălinei, tatăl lui Ionaşco şi al lui Vasilie 404; dăruieşte m-rii Dragomirna s. Bîrsăneşti (menţ.) 197, 204, 205, 218, 396.
Lupul Talpă, comis şi fost ~; hotarnic 216, 217;
martor 304;
în pricină pentru un loc din Şendriceni 130, 191, 232, 424, 491, 538;
isc. lui 217, 304;
sig. lui 217.
Lupul Trandafir, vameş; martor la Valeva 192.
Lupul Vărzariu, vornic, soţul Gaftanei, tatăl lui Grigorie şi al Floricăi; vinde o arătură în Dumeşti şi o parte din Mănăileşti (menţ.) 77.
Lupul Veisa; vinde parte din Dobruleşti (menţ.) 180.
<Lvov>, oraş, v. Lemberg.

M

M. Bogdan, agă; autentifică act (1834) 217.
Macarie, cojocar, din Vaslui; martor 145, 146.
Macarie, fiul lui Neagoie (Niagul); vinde parte din Mirăeşti 270.
Machedon, tatăl lui Procopie şi al Annei 85.
Machidon, din Cudreşti; martor hotarnic 201.
Machidon, v. şi Ionaşco ~.
Macicăuţi, sat, <ţ. Orhei; în Republica Moldova, Măşcăuţi, c. ~, r. Criuleni>; om din ~ 429; oamenii din ~ ("satul Mac(i)căuţi", "Măcicăuţeanii") dau mărturie 429;
zapis de mărturie privind stăpînirea părţilor din ~ 193.

www.dacoromanica.ro

Macovei, nepotul lui Cozma şi al Vărvarei; primeşte întărire, în urma judecăţii, pentru părţi din Cibarţu, Gănești şi Tăoşti 418.
Macovei, ţigan, tatăl lui Bejan, al lui Maftei ş. a.; întărit lui Ionaşco Cehan 54.
Macoveiu, vînător; martor hotarnic 476.
Macri, căpitan; dă zapis de mărturie 251; se plînge pentru împresurarea unui loc de prisacă 246.
Macri, v. şi Vasilie ~.
Macsin, din Meleşcani; martor hotarnic 361.
Macsin, tatăl lui Ionaşcu, fiul lui Corin; vinde parte din Şuşmăneşti 330.
Macsin Surîlă, din Chiveresti, tatăl lui Ionaşco 244.
Macsineşti, sat, <ţ. Roman; Maxineşti, înglobat în Oţeleni, c. ~, j. Neamţ>; oameni din ~, dau zapis de mărturie 221.
Macsîn Smiteanca, tatăl lui Sîmion şi al Anuşcăi, rudă cu Drăgan ş. a.; vinde parte din Şepeleuţi (menţ.) 504.
Madona, fiica lui Cozma Ştomescu, mama lui Sava Veveriţă 519, 520.
Madona, sora Mintei şi a lui Zaharia, mama lui Tudoran, mătuşa lui Strătulat 505.
Maftei, popă, din Sălevestri; martor la Băiceni şi Caraulşti, isc. 555.
Maftei, ţigan fiul lui Macovei, fratele lui Bejan; întărit lui Ionaşco Celian 54.
Maftei Căras, fiul lui Nicoară, tatăl lui Alexa şi al Măricăi 366.
Maftei Răbîia; martor la Costeşti 558.
Mafteiu, fiul Birtocoaiei, frate cu Toma Bîrtoc, unchiul lui Pătraşco şi al Dumitrei; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.
Mafteiu, fiul lui Stiian aprod, unchiul lui Iuraşco; dă partea sa din Gănești, în schimbul alteia, din Arămeşti 447.
Mafteiu, popă, de la Episcopia de Huşi; martor 415.
Magda, fiica lui Drulea spătar; primeşte uric de împărţeală de la Ştefan voievod (menţ.) 394.
Magda, fiica lui Isac; primeşte cîte o parte din satele Lehăceni şi Ternauca 95.
Magda, nepoata lui Ionaşco; partea ei din Dănceni, vîndută 273.
Magda, soţia lui Gherghil; vinde un finaţ care fusese zălogit 428.
Magda, ţigancă; întărită Merlei Steţcoae 556 A-B.
Magda, ţigancă, soţia lui Petrea, mama lui Gligorie şi a lui Ion; întărită Merlei Steţcoae 556 A-B.
Magoş, strămoşul lui Vasilie, al lui Căzacul ş. a., rudă cu Drăcşan 95.
Maguş; dă zapis de mărturie 421.
Ma[h]ftei, v. Gligorie ~ Roşca.
Ma[h]fteiu, din Pogăneşti, tatăl lui Ştefan 41.
Maicăş, v. Ghiorghie ~.
<Maiovka>, sat, v. Volcineţi.
Malcoci, pîrcălab <de Hotin>; ginerele lui Erimiicea vornic; se judecă cu un vecin 473.
Malca, strămoaşa lui Vasile şi a lui Vlad 277.
Malenca (Malevca), fiica lui Diviceanul din Ghetilova, soră cu Gheorghiţă; vinde parte din Neşcani, cu poiana Răcila 142.
Malici, fost hotnog, din Şepteşani; dă zapis de mărturie 220, 279.
Malici, v. şi Condrea ~.
Malinţi, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; martor din ~ 304.
Mamurinţi, sat, <ţ. Cernăuţi; în Republica Ucraina, Mamornița, c. Ostriţa, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; parte din ~, în stăpînirea lui Ion postelnic 25.
Mancăş, v. Lazăr ~.
Manciul; partea lui <din Năfordeşti>, vîndută 274.
Manea, din Gîrleşti, martor hotarnic 90.
Manea, din Suceava, soţul Măricăi, tatăl Elenei ş. a., socrul lui Căzacul; dă jumătate din Cîrstineşti ca zestre fiicei sale (menţ.); primeşte ca ajutor de la m-rea Solca vin şi miere şi dă actul de cumpărare a s. menţionat 333.
Manea, popă, tatăl lui Ioniţi 126.
Manea, strămoşul lui Stan Vişa, al lui Turcul, al Vasilcăi ş a. 531.
Manea, tatăl lui Damaschin 264.
Manolache (Manolachi), fost vameş; vinde parte din Bîrzăşti 56 şi o casă din Iaşi (menţ.) 536.
Manoil, strămoşul lui Cozma, al Măriicăi ş. a. 389.
Manolache Dimache, vornic; autentifică act (1809) 352.
Manole, negustor <din Suceava>; martor 197.
Manole, v. şi Toader ~.
<Manolea>, sat, v. Platoneşti.
<Manoleasa, sat, c. ~, j. Botoşani>; sat înglobat în ~, v. Hriţăni.
Manoli, negustor, din Botoşani, nepotul lui Pascal; cumpără parte din Hriţeni şi traduce act., isc. (a doua jum. a sec. XVIII) 105.
Manovarda, Johann Anastasius, casier, din Lemberg; întocmeşte, la Zolkiew, Inventarul doc. Mitopoliei Sucevei (1783) 239.

www.dacoromanica.ro

Mantie, tatăl lui Avraam, bunicul lui Focşa 323, 324;
iazul lui ~, în hotarul s. Jurjeşti 357.
Marco, comis, din Drobuleşti; dă zapis de mărturie 180.
Marco, diac, sluga lui <Grigore> Ureche; dă zapis de mărturie 220.
Marco, fiul lui Andreian, fratele Agahiei; vinde parte din Tomeşti 69.
Marco, fiul lui Ciorcea, nepotul lui Zabulic, strănepotul Ilenii; cumpără parte din Hoiseşti şi Balomireşti (menţ.); vinde părţi din aceleaşi sate 389.
Marco, fiul Ciorcei, nepotul lui Coste; vinde parte din Lieşti (menţ.) 315.
Marco, fiul lui Ilea, frate cu Andrei, cu Cîrstea şi cu Ionaşco; hotarnic 135;
primeşte întărire pentru s. Cetireni 398.
Marco, fiul lui Petriman; martor 480.
Marco, fiul Vasutcăi, nepotul lui Luca Pojor, frate cu Antănaş, cu Ana şi cu Antimiia; vinde parte din Ţîbăneşti (menţ.) 214, 389.
Marco, ginerele lui Andronic, soţul Cîrstinei, tatăl lui Arpentie, al lui Tănasie şi al Cîrstinei; vinde parte din Todereşti 93.
Marco, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Marco Buha, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Marco Capotă, fratele Nastei, tatăl lui Nicoară Capotă, bunicul lui Ionaşco Capota, al Antimiei şi al Dochiei; deţinător de uric de la Petru <Şchiopul> voievod (menţ.) 85.
Marcu, martor 126.
Marcu, din Brătila; martor hotarnic 126.
Marcu, popă, <din Botoşani>; martor 484.
Marcu Blaga, din Ruşciori, slugă domnească; hotarnic 163.
Marcu Fêşchea; maror 70.
Marcul, din Clipiceşti; martor 53.
Mardarie; scrie act 424.
Mardarie, din Cuzlău; primeşte danie părţi din Mihăilăşăni şi din Lopatinţi (menţ.), pe care le vinde 352.
Mardarie, fiul lui Toma fost vornic de Botoşani şi al Dochiei; vinde parte din Sencheuţi 211.
Mareş, v. Simion ~.
Marga, din Ruşi; vinde parte din Băseşti (menţ.) 459.
Marghita, întoarce două locuri de casă din Săoani (menţ.) 64.
Marghita, (Marghită); ţigancă; întărită Mierlei Steţcoae 556 A-B.
Marginea <Codrul Hîrlăului> (Crăeşti); top., la Rădeni, ţ. Hîrlău; sat sub ~ 348, 349, 393;
v. Rădeni.
Margini; cumpără parte din Ştiuborăni 154.
Maria; prtea ei din Drăgeşti, vîndută 410.
Maria (Măria), fiica Anghelinei Vasilioaia, nepoata lui Cîrstea Ghenovici, soră cu Crăciun, Dumitraşcu, Neculai ş. a.; primeşte întărire pentru s. Bujoreni, Pipărcani, Scîndureni ş. a. 321, 350.
Maria (Măria), fiica lui Caramiz, nepoata lui Giurgiu Liescul, mama lui Pătrăşcan şi a Mariei 9, 68.
Maria, fiica Mariei, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurgiu Liescul, sora lui Pătrăşcan; vinde parte din Feţingheşti (menţ.) 9, 68.
Maria, fiica lui <Nichifor> Beldiman fost mare logofăt, soţia lui Savin Prăjescul, soră cu Mihăilaş şi cu Toader; primeşte întărire pentru Negoeşti 391.
Maria, fiica Schivei, nepoata lui Cîrstea Ghenovici, soră cu Ghiune, cu Nastasia ş. a.; primeşte întărire pentru s. Blîndăreşti, Săcătura ş. a. 350.
Maria, fiica lui Sima; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnii, sub Măgură 568.
Maria, fiica lui Zaharia şi a Zaharioaei, soră cu Ionaşco, cu Dochiţa ş. a.; vinde parte din Pungeşti 287.
Maria, mama lui Ionaşco 389.
Maria, nepoata lui Dumitru, a lui Ionaşcu şi a Marinei, rudă cu Gheorghie Roşca vistier; dă jumătate din satul Pietrosul pentru cîte o jumătate din satele Izbişte, Slobodziia Zberoaei şi Petrosul 389.
Maria, nepoata lui Zane; partea ei din Turbăteşti, vîndută (menţ.) 28.
Maria (Mărica), soţia lui <Dumitrachi> Chiriţă Paleologu; dăruieşte s. Vînători (menţ.) 68 şi părţi din Lopatinţi şi Mihăilăşăni (menţ.) 352.
Maria, soţia lui Ionaşco Roşca; primeşte întărire pentru o parte de iaz 421.
Maria, soţia lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt, fina lui Vasile <Lupu> voievod; primeşte danie s. Costeşti, vii la Cotnari, un loc de casă din Iaşi şi două sălaşe de ţigani 47, 78.
Maria Micleasca; act aflat în posesia ei (1809) 143.
Maria, v. Sfînta ~.
Maria, v. şi Marica, Marie, Mariia, Mariica, Mariţa, Maruşca, Măria, Mărica, Măricuţa, Măriie, Măriia, Măriica, Măriuţa.
Marica, cluceroae, fiica lui Toader Başotă şi a Anghelinei, soră cu Gheorghie şi cu

www.dacoromanica.ro

Iurașco; primește întărire pentru părți din Bodești, Botești și Dăncești 427.
Marica, din Suceava, sora lui Matieș; parte din Cetnicăuți, răscumpărată de la ~ (menț.) 206.
Marica (Mărica), doamna ("domnișoara" 489), <soția lui Ioan Vodă cel Cumplit, fiica lui Lupe Huru>, soră cu Nastasia Ciolpăneasă și cu Anghelina Bărboac, mătușa lui Dumitru Șchiopul, a Greacăi, a Nastasiei și a lui Dionisie fost episcop de Roman; țigani rămași moștenire de la ~ 264, 271;
dăruiește la moartea ei țigani Episcopiei de Roman (menț.) 489.
Marica, fiica Chirenei, nepoata Ilenei, strănepoata lui Duma Negru, mătușa Nastasiei; vinde jumătate din Scînteia (menț.) 84.
Marica, fiica lui Filcea din Nohoreni, soră cu Vasilie, cu Sanfira și cu Tudora; vinde părți din Iugani, Răchiteni și Tămășeni 384.
Marica, preuteasa, fiica Axinici, nepoata lui Herțeș, strănepoata lui Turlui; vinde parte din Tomești 69.
Marica, sora lui Dumitru; partea ei din Tomești, întărită lui Neniul vornic 69.
Marica, soția lui Costin, mama lui Dumitrașco diac 39.
Marica, soția lui Simion Pilipovschi; primește întărire pentru jumătate din Șerbiceni 235.
Marica, soția lui Vasilie Fugle; dă o prisacă în schimbul unei vii de la Iași și a șasezeci de ughi 520.
Marica, țigancă, fiica Drontei, sora Varvarei; întărită Mierlei Stețcoae 556.
Marica, țigancă, soția lui Pepelea, <sec. XVIII>: Pepeloe; întărită lui Pătrașco Bașotă mare logofăt 375.
<Marica> Hăbășeasca, vornicească, soția lui Lupu <Hăbășescu> vornic, mama lui Gheorghie și a Măriei; împarte cu copiii "bucatele" rămase de la soț și ia și vii de la Hîrlău și de la Cîrjești 22;
prisăcarul ei, martor 476.
Marica, v. și Maria, Marie, Mariia, Mariica, Mariță, Marușca, Măria, Mărica, Măricuța, Mărie, Măriia, Măriica, Măriuța
Marie, fiica lui Știful, soră cu Romașco, cu Marta ș. a.; vinde parte din Drulești 77.
Marie, nepoata lui Fratea; vinde parte din Horilești 50.
Marie, nepoată Vlădioei; vinde parte dintr-un vad de moară de pe Gîrla de Jos a Putnei, sub Măgură 568.
Marie, v. și Maria, Marica, Mariia, Mariica, Mariță, Marușca, Măria, Mărica, Măricuța, Mărie, Măriia, Măriica, Măriuța.
Mariia, căpitan; martor 510.
Mariia, fiica Cîrstinei, soră cu Arbure, cu Ionașcul și cu Anghelina; primește moștenire cîte o parte din s. Corlăteni și Godinești 95.
Mariia, fiica lui Ilie, nepoata lui Toma Bir; vinde un pămînt din Romănești 530.
Mariia, fiica lui Ionașco Liciul, soră cu Necoară și cu Mădăliță; vinde parte din Tomești 69.
Mariia, fiica lui Zane, nepoata lui Feteon, soră cu Gligorie Rafciu și cu Simion; vinde părți din Gănguresti 231.
Mariia, preoteasă, fiica lui Urzică, soția popii Ionașco; vinde parte din Băloșești 318.
Mariia, soția lui Ioniță Arapul; deține act original (1816) 77.
Mariia, soția lui Simion Gheuca; dăruiește m-rii Pîngărați patru fălci de vie la Cotnari 4, 7.
Mariia, v. și Maria, Marica, Marie, Mariica, Mariță, Marușca, Măria, Mărica, Măriica, Măriuța.
Mariica, fiica lui Albotă, soția lui Prébiciu; vinde vie la Cotnari 442.
Mariica, fiica Nastasiei, nepoata lui Ionașco, soră cu Axeniia; vinde un loc de prisacă la Cîrstești 158.
Mariica (Marica), nepoata lui Drăgăilă și a Dumitrei, soția lui <Ion> Focea uricar; primește întărire pentru o parte din Gănești 447.
Mariica, v. și Maria, Marica, Marie, Mariia, Mariță, Marușca, Măria, Mărica, Măricuța, Mărie, Măriia, Măriica, Măriuța.
Marina (Mărina), fiica lui Fătul, nepoata Chirenei Zberoaia, soră cu Dumitrașcu și cu Ionașcu, mătușa Mariei, rudă cu Gheorghie Roșca; dă în schimb cîte o jumătate din s. Izbește și Pietrosul 128, 389.
Marina, fiica lui Toader pîrcălab, bunica lui Eremiia Rugină, străbunica lui Petrea, a lui Toader ș. a. 64.
Marina (gr.: Mărica), sora lui Lupșa și a Annei; stăpînă a seliștii Bircești (Ostăpșești) (menț.) 85.
Marina, țigancă, fiica lui Costea, soră cu Pădure și cu Răzvan; dată, prin împărțire, lui Dumitru Cărăbăț 152.
Marina, v. și Mărina.
Marinca, v. și Măriica.

www.dacoromanica.ro

Marinca, fiica lui Vlaico Căprioară, mama Anuşcăi, bunica lui Mihailă 180.
Mariţa, mama lui Ursul 389.
Mariţa, v. şi Maria, Marica, Marie, Mariia, Mariica, Maruşca, Măria, Mărica, Măricuţa, Mărie, Măriia, Măriica, Măriuţa.
<Maroş>cu, v. Necula ~.
<Marşinţi>, sat, v. Mărăşăni.
Marta, fiica lui Sava, sora lui Nechita şi a Grozavei, mama lui Toader 315.
Marta, fiica lui Ştiful, soră cu Romaşco, cu Maria ş. a.; vinde parte din Durneşti 77.
Marta, fiica lui Ursul, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurgiu Liescul; vinde parte din Răzimeşti (menţ.) 9, 68.
Marta, fiica lui Vasîle, nepoata Nastasiei, soră cu Girgorce, cu Larion ş. a., vară cu Constantin şi cu Dochiţa; vinde parte din Costeni 77.
Marta, mama lui Dumitru 184.
Marta, nepoata lui Moisei; vinde parte din Strîmba 331.
Marta, <vecin>, mama lui Toader 430.
Maruşca, strămoaşa lui Zahariia; stăpînă în Hoiseşti şi în Balomireşti (menţ.) 389.
<Mastacăn>, sat, v. Măstacăn, Măstacăni.
<Matca, sat, c. ~, j. Galaţi>; sat lîngă ~, v. *Corod (Movila Corodului).
Mateeşoae, v. Ioana ~.
Matei, din Puteni; dă zapis de mărturie 524.
Matei, v. şi Matieş, Mătei, Mătiiaş.
Mateiaş, v. Mătiiaş.
<Matcieni>, sat, v. *Matieni.
Mateuţi, sat, pe Nistru, ţ. Orhei; <în Republica Moldova, c. ~, r. Rezina>; parte din ~, întărită lui Gheorghe Roşca vistiernic 389.
<Mateuţi>, sat, v. Măteuţi.
Matiaş, v. Mătiiaş.
*Matieni, sat, ţ. Botoşani (1804); <ţ. Hîrlău; Mateieni, lîngă Zlătunoaia, c. Lunca, j. Botoşani>; întărit m-rii Dragomirna 472.
Matieş, fratele Maricăi din Suceava; partea lui ~, din Cetnicăuţi, vîndută 206.
Matieşi, popă, din Popeni; martor hotarnic 216.
Maţarin (Maţurei/Maţarei); fost stăpîn în s. Siliştea 282.
Maxim, fiul lui Lupul, nepotul lui Vartic, frate cu Cîrste şi cu Axana; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Maxim Creţul, din Mogoşeşti; vinde o prisacă 77.
Maximiian (Maxim) <Banul>; fiul lui Pătraşco Banul, frate cu Vasilie Banul, cu Irina ş. a.; dă parte din Hăsnăşeni, în schimbul unor părţi din Căcărădzeni 62.
Maxin; stăpîn în Băloşeşti (menţ.) 317.
Maxin, fiul lui Turcul din Bereşti; hotarnic 135.
Maxin Popovici, soţul Sofianci, cumnatul lui Nacul al lui Brut; lasă la moarte o parte din avere m-rii Agapia, care se judecă cu cumnatul său 11, 12.
Maxineasă, soră cu Ionaşco Sorăci şi cu Mira; vinde parte din Băloşeşti 318.
Maxineşti, sat, <ţ. Neamţ; înglobat în Bălăneşti, c. Bîrgăoani, j. Neamţ>; om din ~ 182.
<Maxineşti>, sat, v. Macsineşti.
Mazerean, v. <Vartolomei> ~.
Măcăceni, sat, gr. pentru Căcăceni 82.
Măcăriţă, din Onceni; martor 174.
Măcău, v. Andrei ~.
Măcicăténi, sat, în ocolul tîrgului Botoşani; <Măşcăteni, c. Albeşti, j. Botoşani>; întărit m-rii Galata de Sus, în urma judecăţii cu Ionaşco Dobrenchie uricar 252.
<Măcin>, oraş, v. Mecin, sat.
Mădăliţa, fiica lui Ionaşco Liciul, soră cu Necoară şi cu Mariia; vinde parte din Tomeşti 69.
Mădîrjéci, sat, <ţ. Cîrligătura; Mădîrjeşti, c. Bălţaţi, j. Iaşi>; martor din ~ 201.
Măgdălina; se judecă pentru jumătate din Brătuleşti 531.
Măgdălina, fiica lui Tudoran fost ceaşnic, soră cu Moisei şi cu Ileana 331.
Măgdălina, mama Măricăi 459.
Măgiurcani, sat, ţ. Tutova; <denumire schimbată în Iveşti, c. ~, j. Vaslui>; întărit lui Dumitraşcu Ghenghe, în urma împărţirii 227;
martor din ~ 41.
Măgura, deal, lîngă Vităneşti 568.
Măicani, cut al s. Stărpéni, <ţ. Fălciu>; întărit lui Ghiorghiţă Roşca fost vistiernic 3.
*Măicani, sat, fost ascultător de ocolul Stănileştilor, <ţ. Fălciu; pe teritoriul c. Lunca Banului, j. Vaslui>; baltă de peşte în hotarul s. ~ 2 A-B;
în hotar cu s. Stărpeni 2 A-B, 3;
întărit lui Ionaşco Cehan 54.
Mălaiu, ţigan; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Mălaiu, vătaf, tatăl Tofanei, socrul lui Costantin uricar, bunicul lui Savin, al Măricuţei ş. a. 335.
Mălaiu, v. şi Gheorghie ~, Simion ~.
<Mălăcşti>, pîrîu, v. Părăul Săc.
Mălăeşti, sat, pe Părăul Săc, ţ. Fălciu; <Mălăieşti, c. Vutcani, j. Vaslui>; întărit lui Lupul Ghenghe 227; stăpînit de Ion

www.dacoromanica.ro

Ciolpan 500; parte din ~ cumpărată de Lupul Prăjescul 554, 572.
Mălăceşti, sat, <ţ. Iaşi; c. Gropniţa, j. Iaşi>; în hotar cu seliştea Forăşti 334, 337, 349;
martori din ~ 120, 123, 148, 155, 196, 266, 365;
sat înglobat în ~, v. Mişăşti.
Mălin, cumnat cu Chiriac şi cu Dumitraşcu 508.
Mălina, ţigancă, fiica lui Dărăban, sora Gaftonei; întăritră lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Mălineşti, neam, părinţii Sorei, ai Todosiei şi ai Tudorei; stăpîn al unei părţi din Dragomireşti 566.
Mănăeşti, (sec. XIX: Măneşti), seliştc, v. *Nămăeşti, sat. numită şi Vlădeşti, <pe Bîrlad>, în gura Idriciului, ţ. Fălciu; <lîngă s. Gara - Roşieşti, c. Roşieşti, j. Vaslui>; întărită lui Grigore Ureche mare spătar 492;
ştearsă din uric 492;
acte ale s. ~ (sec. XIX) 492.
Mănăilă, tatăl lui Vasilie, urmaşul lui Purcar, rudă cu Ion Policeanul şi cu Văsiian 93.
Mănăilă, ţigan; întărit lui Apostol <fost> mare medelnicer 318.
Mănăileşti, sat, <ţ. Neamţ; Mănoaia, c. Costişa, j. Neamţ>; părţi din ~, întărite lui Gheorghe Arapul 77.
Mănăstirea Balicăi, m-re, v. Iaşi, tîrg.
Mănăstirea lui Aron Vodă, v. <Aronceanu>, m-re.
Mănăstirea lui Băisan, v. Băisan (M-rea lui ~).
Mănăstirea lui Golăe, v. Iaşi, tîrg.
Mănăstirea lui Toader <Movilă>, v. <Pantocrator>, m-re.
Mănoaia, sat, v. Mănăileşti.
Mărăşăni, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, Marşinţi, c. ~, r. Novoselita, reg. Cernăuţi>; moştenit de Lupul Prăjescu mare clucer şi soţia lui, Safta, după împărţire 227.
*Mărăşăni, sat, <ţ. Suceava; lîngă Ştirbăţ, c. Udeşti, j. Suceava>; om din ~ 336;
parte din ~, vîndută de Fătul lui Hancic fost portar de Suceava 336.
Mărăşăşti, sat, v. Mărişăşti.
*Mărceşti, sat, la gura Edriciului, ţ. Fălciu; <lîngă Gura Idrici, c. Roşieşti, j. Vaslui>; în hotar cu s. Nămăeşti 184.
*Mărceşti, sat, <ţ. Tecuci; lîngă Furcenii Noi, c. Cosmeşti, j. Galaţi>; vecin cu hotarul tîrgului Tecuci şi cu s. Onceni; parte din ~, a lui Iorga cămăraş, stîlpită 545.
Mărgineni, sat, <ţ. Bacău; c. s. ~, j. Bacău>; om din ~ 73, 208, 372;
pricină pentru o parte de ocină din ~, între Ştefan diac din ~ şi ginerele său, Costandin 372.
Măria, fiica Anghelinei Foteasa, nepoata Palagăi, soră cu Alexandra; se judecă pentru o casă din Iaşi 536.
Măria, fiica lui Giurge Vipere, soră cu Antonida şi cu Tita; vinde parte din Dragomireşti (menţ.); se judecă pentru partea vîndută şi pierde 566.
Măria, fiica lui Lupul <Hăbăşescul fost mare> vornic, sora lui Gheorghie; primeşte partea moştenită din averea tatălui său 22.
Măria, fiica Soficăi, nepoata lui Anton, strănepoata lui Herţeş, soţia lui Ionaşco Popăscul; vinde parte din Tomeşti 69.
Măria, sora Negritei, mama lui Grozav şi a Vasilcăi 366.
Măria, v. Maria, Marica, Marie, Mariia, Mariica, Mariţa, Maruşca, Mărica, Măricuţa, Mărie, Măriia, Măriica, Măricuţa.
Măria Mică, v. Sfînta ~.
Mărian; martor hotarnic 327.
Mărica; vinde parte din Ungurași 404.
Mărica, bunica Chelsiei, a Măricăi ş. a. 69.
Mărica, cluceroae, mătuşa preotului Vasile; cumpără parte din Vîrtop (menţ.), pe care o dăruieşte 254.
Mărica (Marica, Mariica), fiica lui Cîrstea fost şetrar, sora lui Ionaşcu; vinde părţi din Ţibăneşti 214, 312, 313, 389, 522.
Mărica, fiica lui Drujinca, mama lui Albul şi a lui Dumitru; vinde parte din Piciorogani 161.
Mărica, fiica lui Duma, soră cu Gliga, cu Agafia şi cu Stanca, mama lui Benca şi a lui Nechita 315.
Mărica, fiica Fădorei, mama lui Avram 211.

www.dacoromanica.ro

Mărica, fiica lui Gheorghi, soră cu Gligorie şi cu Ionaşco; vinde parte din Scobenţeni (menţ.) 389.

Mărica, fiica lui Gheorghie Caşul şi a Nastasiei, nepoata Măricăi, strănepoata lui Isaico, soră cu Chelsiia, cu Dumitra ş. a.; vinde parte din Tomeşti 69.

Mărica, fiica Ilenei, soră cu Grigorie Goian şi cu Agahia, mama Nastasiei 69.

Mărica, fiica lui Ionaşco Dărman, nepoata lui Vrîncean, soţia lui Simion Pilipovschi, mama lui Gligorie, a lui Vasilie ş. a.; dă jumătate din Şerbiceani, pentru plata capetelor unor fii ai ei 143, 235.

Mărica, fiica lui Ionaşcu vătaf, sora lui Ştefan Bechea fost pîrcălab, mama lui Gligorie, a Chelsiei şi a Ţuicăi; vinde parte din Bogdăneşti 284.

Mărica, fiica lui Isaico, bunica Chelsiei, a Dumitrei şi a Măricăi 69.

Mărica, fiica lui Maftei Căras, nepoata lui Nicoară, sora lui Alexa; vinde cîte o parte din Grădeşti şi din Strîmba 366.

Mărica, fiica Măgdălinei; vinde parte din Băsăşti (menţ.) 459.

Mărica, fiica lui Mihăilă, soră cu Pătraşco; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.

Mărica (Marica), fiica Nastasiei, nepoata lui Griga Hrincovici, sora lui Ionaşco, soţia lui Dumitaşco Fulger pîrcălab de Putna; primeşte întărire pentru părţi din Voroncăuţi, Todereşti, seliştea Lupşeni ş. a. 93, 166, 167.

Mărica, fiica Nastasiei, sora Anei, mama lui Andrei şi a Erinei, bunica lui Ionaşco; vinde parte din Onceşti 64.

Mărica (Măriica), fiica lui Paingu din Durneşti, mama lui Iacob; partea ei din Măstacăni, vîndută 462, 560.

Mărica (Măriia), fiica popii Anton şi a Măricăi, sora Anei; schimbă un loc 250 A-B, 407.

Mărica, fiica lui Tăbălac, nepoata lui Vitan, mama lui Tisul 568.

Mărica, mama lui Bosie din Crăieşti, a lui Gligorie şi a lui Ionaşco 547.

Mărica, mama lui Ionaşcu, a lui Simion şi a Buzcăi 85.

Mărica, mama lui Tacul 534.

Mărica, nepoata lui Zaharia; vinde parte din Păscari 115.

Mărica, rudă cu Drăgan ş. a.; vinde parte din Şepeleuţi (menţ.) 504.

Mărica, rudă cu Nicoară Capotă, cu Gherghina ş. a.; stăpînă în Hotcşti (menţ.) 85.

Mărica, sora lui Andronic; vinde parte dintr-un vad de moară de pe Gîrla de Jos a Putnei, sub Măgură 568.

Mărica, soţia lui Ionaşco Dărman; primeşte întărire pentru două jirebii din Lipăcşti 435.

Mărica, soţia lui Manea, mama Elenei ş. a., soacra lui Căzacul; dă zestre fiicei sale jumătate din Lipăeşti (menţ.); primeşte ajutor în miere şi vin de la m-rea Solca 333.

Mărica, soţia lui Petriceicu logofăt, mama lui Toader Petriceicu şi a Antimiei; stăpînă în s. Brînzeni, Căfieni şi Culiceni (menţ.) 332.

Mărica, soţia popii Anton din Oboroceni, mama lui Anton, a Anei şi a Măriicăi; face schimb de locuri 250, A-B, 407.

Mărica, soţia lui Simion Gheuca mare medelnicer; primeşte, la moartea soţului său, jumătate din Băcani 159.

Mărica, soţia lui Vasile Fugle; dă loc de prisacă şi vii părăsite, în schimbul unei vii din Iaşi şi a 60 de galbeni 519.

Mărica, spătăriţă, fiica Todosiei şetrăroae, nepoata popii Gliga, sora lui Ionaşcu; vinde parte din Ţibăneşti 563, 565.

Mărica, ţigancă, soţia lui Răzvan, cumnata lui Pădure; revenită lui Dumitru Cărăbăţ prin împărţire 152.

Mărica, umaşă a lui Toader Ponici, probabil soră cu Dumitru Ponici, soţia lui Isac din Costineşti 17.

Mărica (Măricuţa) Cernătoae, fiica lui Cîrstea Ghenovici fost mare vornic, soră cu Anghelina şi cu Schiva, mama lui Ştefana Cernat, a lui Meriuţă, a Alexandrei ş. a., soacra lui Vasile Roşca vornic 307, 321, 544;

împarte cu rudele sale moştenirea lăsată de tatăl său şi primeşte întărire pentru s. Movileni şi pentru părţi din Durneşti ş. a. 350.

Mărica Homiceneasă (Homiceneasc, Homiceniţa), fiica lui Ghiorghie Calapod, soră cu Păscălina, cu Tofana ş. a.; primeşte întărire pentru părţi din Boldeşti şi din seliştea Sîrbi, în urma judecăţii 486, 511.

Mărica (Măriica) **Ionăşcoae Răspopoae** (în. ins. v.), soţia lui Ionaşco Răspop, mama lui Dumitru, a lui Epifanie şi a Erinei; vinde o vie la Băicani 14, 322.

Mărica Mătiiasa, fiica lui Andronic, mama lui Alexa, a lui Ghervasie ş. a.; vinde parte din Todereşti 93.

www.dacoromanica.ro

<Mărica (Mariţa)> Orăşoaie (Orăşoae), <văduva lui Vasile Orăş fost mare vornic al Ţării de Sus>[1]; datorie restituită ei de Antemiia Turetcoae 32;
vinde două fălci de vie de la Cotnari 72.

Mărica (Marica) Românească, mama lui Gavril Românescul, a lui Ionaşco din Tomeşti, a Antimiei şi a Todosiei; cumpără parte din Tomeşti (menţ.) 69.

Mărica (Marica) Todercasă, fiica lui Zubco, mama lui Vasilie Calinder şi a lui Toader; vinde Jumătate din Todereni 108.

Mărica Uscătoae, mama lui Gligorce, a Severinei ş. a. 84.

Mărica Verdişoae, de la Neamţ, soţia lui Ionaşco Verdeş, mama lui Grăjdean 263.

Mărica, v. şi Maria, Marica, Marie, Mariia, Mariica, Mariţa, Maruşca, Măria, Măricuţa, Mărie, Măriia, Măriica, Măriuţa.

Măricuţa, fiica lui Bosiuc, fina popii Gavril; primeşte danie parte din Armăşeni (menţ.) 443.

Măricuţa, fiica lui Costantin uricar şi a Tofanei, nepoata lui Mălaiu vătaf, soţia lui Istratie fost logofăt, soră cu Savin, cu Mierla şi cu Nastasia; împarte cu fraţii săi părţi din s. Hreasca, Onceşti şi Rotompăneşti şi o falce de vie de la Cotnari 335.

Măricuţa, fiica lui Gheorghie Albotă, soră cu Agafiţa, mătuşa Nastasiei; vinde parte din Corlăteni 31.

Măricuţa, şoltuzoae; partea ei din Beserecani, hotărnicită 381.

Măricuţa, v. şi Maria, Marica, Marie, Mariia, Mariica, Mariţa, Maruşca, Măria, Mărica, Mărie, Măriia, Măriica, Măriuţa.

Mărie, fiica Aftimii, nepoata Nastasiii; vinde parte din Ştiuborăni 154.

Mărie, fiica Domnii; vinde parte din Hotceşti 85.

Mărie, nepoata lui Dumitru, a lui Ionaşcu şi a Măriei; dă o jumătate din seliştea Petrosul 128.

Mărie, v. şi Maria, Marica, Marie, Mariia, Mariica, Mariţa, Maruşca, Măria, Mărica, Măriia, Măriica, Măriuţa.

Măriia, <din Armăşeni>, rudă cu popa Cîrstea şi cu Ştefăneasă; se judecă pentru o parte din Armăşeni şi pierde 443.

Măriia, fiica Annei, nepoata lui Bulaşco, soră cu Iachim, cu Toader şi cu Anghelina; vinde parte din Todereşti 93.

Măriia, fiica Brănesei, soţia lui Vasilie; vinde jumătate de vad de moară de pe Gîrla Putnei (menţ.) 369.

Măriia, fiica lui Geapa 123.

Măriia, fiica Măriicăi, nepoata lui Dan Bolca, soţia lui Stamati diac; vinde parte din Costeşti 558.

Măriia (Măria), fiica lui Nistor, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurgiu Liescul, soră cu Băloş, cu Costantin şi cu Irodiia; vinde parte din Feţinghesti (menţ.) 9, 68.

Măriia, v. Maria, Marica, Marie, Mariia, Mariica, Mariţa, Maruşca, Măria, Mărie, Măriica, Măriuţa.

Măriica, fiica lui Cozma, nepoata lui Zabulic, strănepoata lui Manoil; vinde parte din Hoiseşti şi din Balomireşti (menţ.) 389.

Măriica, fiica lui Dan Bolea, mama Măriei, soacra lui Stamati diac 558.

Măriica, fiica lui Gligorie Pobircu şi a Lelei, nepoata lui Grozav, soră cu Costachi, cu Cozma, cu Severiian ş. a.; vinde parte din Glodeni (menţ.) 318.

Măriica, fiica lui Ion Iuga, mama Armancăi Fîntînoae 139.

Măriica, fiica lui Liciul, sara Anesiei, mătuşa Muşei; vinde parte din Borăşti (menţ.) 210.

Măriica, fiica lui Sîrbea din Lungani, nepoata lui Ipatie Sîrbea, soră cu Nelevaico (Nemăiaco) şi cu Isaico; vinde parte din Băloşeşti (Băloşeni) 220, 279.

Măriica, fiica Sorcăi, nepoata lui Oniul, soră cu Gavril şi cu Toader; vinde parte din Oleşeşti (menţ.) 139.

Măriica, fiica Tudorii, nepoata lui Purcel postelnic, soră cu Ileana ş. a.; vinde părţi din Duşeşti 67.

Măriica, fiica lui Valeş din Hociungi, nepoata lui Mihăilă; vinde parte din Bîrjoveni (menţ.); dă zapis pentru partea vîndută 200.

Măriica, mama Anghelinei, soacra lui Vasilie, bunica lui Gligorie; parte ei din Bogdăneşti, dată în schimb 70.

Măriica (Marinca), soţia lui Gavril, mama Piietrei, soacra lui Nuor 132, 524.

Măriica, v. Maria, Marica, Marie, Mariia, Mariica, Mariţa, Maruşca, Măria, Mărie, Măriuţa.

Mărina, fiica lui Lazor; vinde parte din Oleşeşti (menţ.) 139.

Mărina, fiica lui Radul, mama lui Gavril ş. a.; vinde parte din Ungurasi 404.

---

[1] V. *D.R.H.*, A, v. XVII, vol. II, nr. 367, p. 278-279, şi nr. 448, p. 334-335, *D.R.H.*, A, XXI, nr. 198, p. 254-255, şi nr. 267, p. 337-339, şi Stoicescu, *Dicţionar*, p.422.

www.dacoromanica.ro

Mărina, v. şi Marina.

*Mărişăşti (Mărăşăşti), sat, <ţ. Neamţ; lîngă Certieni, c. Bîrgăoani, j. Neamţ>; părţi din ~, întărite lui Gheorghe Arapul 77.

Măriuţa, mama lui Bejan, a lui Creţul, a lui Gavriil şi a lui Ştefan 77.

Măriuţa, v. şi Maria, Marica, Marie, Mariia, Mariica, Mariţa, Maruşca, Măria, Mărie, Măriica.

Mărtin, şoltuz, din Bîrlad; dă zapis de mărturie 100.

Mărturia (Svedenia), pîrîu, <afluent al Covasnei>, în Braniştea <de la Bohotin>; loc de prisacă pe ~ 406.

Măstacăn (Măstacăni, Mestacăn, Mesteacăn), sat, ţ. Bacău; <Mastacăn, c. Borleşti, j. Neamţ>; om din ~ 413;

parte din ~, dată de Selevestru călugăr ş. a. lui Neanul, ca să-şi plătească capul 413; parte din ~, vîndută de Iacob Răspop(ă) lui Gligoraşco Bejan 462, 560; loc de prisacă de la ~, dat de Dumitru Buhuş vistiernic m-rii Pîngăraţi, în schimb 371, 425.

Măstacăni, sat, <ţ. Neamţ; Mastacăn, c. Dragomireşti, j. Neamţ>, în hotar cu s. Bungeşti şi Mînjeşti 49.

*Măstăcani, sat, ţ. Bîrlad; <Măstatici, lîngă Sălcioara, c. Banca, j. Vaslui>; întărit Anghelinei Vasilioae, fiica lui Cîrstea Ghenovici, şi copiilor ei, în urma împărţirii averii părinteşti 350.

<Măşcăteni>, sat, v. Măcicăteni.

<Măşcăuţi>, sat, v. Macicăuţi.

Măteeş, v. Dumitrache ~.

Măteeş, v. şi Mătiiaş.

Măteeşoae, v. Ioana ~.

Mătei, fratele lui Pavel; vinde parte din Scobinţăni (menţ.) 389.

Mătei, Măteiu, v. şi Matei, Mătiiaş.

Măteiu, "cel bătrîn", din Conceşti; dă zapis de mărturie 357.

Măteiu, din Provăzăşti, stăpîn al unor părţi din Dănăceşti, Dzameş şi Măneşti; se judecă pentru o parte din Dănăceşti, vîndută fără ştirea sa; vinde, după judecată, acea parte 512.

Măteiu, popă, din Mirceşti; dă zapis de mărturie 67;

martor la Păşcani 115.

Măteiu, v. şi Matei, Mătiiaş.

Măteuţi, sat, pe Nistru, ţ. Soroca; <în Republica Moldova, Mateuţi, c. ~, r. Rezina>; dăruit de Moise Movilă voievod lui Pătraşco Ciogolea (menţ.); întărit aceluiaşi 78.

Mătiaş, Mătieş, v. Mătiiaş.

Mătiiasa, v. Mărica ~.

Mătiiaş, popă, din Popeni; martor hotarnic 217.

Mătiiaş, v. şi Gavril ~.

Mătiiaş, v. şi Matei, Mătei, Măteiu.

Mătiişăscul, v. Isac ~.

Mătcani, sat; <înglobat în Drăgeşti, c. Tătărăşti, j. Bacău>; spătar din ~, dă zapis de mărturie 326.

Mătcş (Mătăş), din Clipiceşti; se judecă pentru o moară din Vităneşti 308.

Măzăreanu, v. Mazerean.

Mecin, sat, peste Dunăre; <or. Măcin, j. Tulcea>; om adus <din robie> de la ~ 193.

Medvidca, sat, <ţ. Hotin; în Ucraina, pîrîul ~, Cîşla-Zamji (?), denumire schimbată în Podvirevka, c. ~, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; parte din ~, dată de Turcul stolnic surorii sale, Nastasia 494.

Meica, din Vicoleni; dă zapis de mărturie 95.

Melentie, ieromonah, egumenul m-rii Suceviţa; dă zapis de mărturie 422.

*Meleşcani, sat, <ţ. Vaslui; lîngă Dumeştii Noi, c. Dumeşti, j. Vaslui>; martori din 165, 361.

Melentina (Milintiana), v. Melintiiana.

Meleşco, v. Dumitru ~.

Meleştan, din Olăneşti; maror 503.

Melintie, din Dumeşti; martor hotarnic 361.

*Melintieşti, sat; <ţ. Cîrligătura; probabil lîngă Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi> parte din ~, dată de Vasilie Banul vistiernic în schimb 42, 62.

Melintiiana (Melentina, Milintiiana) <Şaidiroaia>, fiica lui Tudoran, nepoata lui <Dumitru> Ponici, mama lui <Dumitraşco> Şaidir; primeşte întărire pentru Hilişău 105 şi pentru părţi din Şilişăul de Sus 354.

Merăeşti, sat, v. *Mirăeşti.

Merăuţă, v. Meriuţă.

Mercu Hore, tatăl lui Gheorghie şi al lui Iacov 286.

Mereşti, sat, <ţ. Suceava; c. Vultureşti, j. Suceava>; carte de apărare pentru o parte din ~, dată lui Vasile Murguleţ 24;

sat lîngă ~, v. *Băzaci.

Meriuţă (Merăuţă), ginerele Măricăi Cemătoae, cumnat cu Ştefan Cernat şi cu Vasilie Roşca; se judecă şi primeşte întărire pentru Dimăceni 307.

Meriuţă, v. şi Mierăuţă, Mirăuţă.

Mesăhăneşti (Meschenesţi), sat, ţ. Roman; <Misihăneşti, c. Roşiori, j. Bacău>; parte din ~, întărită lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184; revenită lui Toader Petriceico

www.dacoromanica.ro

mare armaş şi verilor săi, în urma împărţelii 228;
martori din ~ 555.
Mesăni, sat, pe Pereschiv, <ţ. Tecuci; Meseni, înglobat în Tăbuceni, c. Boghesti, j. Vrancea>; parte din ~, dată de Tudor fost căpitan, fiicei sale, Ioana I.
<Mesehenescul>, v. Avram ~.
Mesehenesti, sat, v. Mesăhănesti.
Mestacăn, sat, v. Măstacăn.
Mesteacăn, sat, v. Măstacăn.
Metitelul, v. Toader ~.
Mica, fiica Tudorii, nepoata lui Purcel postelnic, soră cu Ileana ş. a.; vinde părţi din Duşeşti 67.
Mica, soţia lui David; vinde vie la Cotnari 36.
Micău, sat, <ţ. Putna; j. Vrancea>; oameni din ~, dau zapis de mărturie 138.
Micesti (probabil gr. pentru Mircesti), sat, <ţ. Iaşi; în Republica Moldova, Mircesti, c. Boghenii Noi, r. Ungheni>; om din ~ 137;
sat lîngă ~, v. *Brădeani.
Micesti, sat, <ţ. Tutova; înglobat în Ghergheleşti, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ 495.
Miclăuşeni (Miclăuşani, Miclăuşăni), sat, <ţ. Dorohoi; înglobat în Carasa, c. Corlăteni, j. Botoşani>; al lui Costantin Stîrcea; la hotar cu s. Dumeni 149, 216, 217; act scris la ~ 255.
Miclăuşeni, sat, <ţ. Roman; c. Butea, j. Iaşi>; martor din ~ 136;
condică de documente a moşiei ~ 265.
Micleasca, v. Maria ~.
Mic(Iescu), v. Iancu ~.
Micleşti, sat, <ţ. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; om din ~ 467;
în hotar cu s. Părîşeni 415;
carte de apărare pentru o parte de ocină din ~, dată Anisiei, fiica Buhloaei 467.
Micotici, fiul lui Ursu Bărboi vornic, fratele Buscăi; vinde jumătate din Şendreşti (menţ.) 68.
Micul; martor la Temerleni 510.
Micul; vinde jumătate din Giurcani (menţ.) 184.
Micul, din Nilipeşti; dă zapis de mărturie 161.
Micul, vecin din Zărneşti, fratele lui Costantin; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic;
vecin din casa lui ~ 551.
Micra; stăpîn în Băloşeşti 317.
Micra, vecin din Zărneşti; întărit, după judecată, lui Pană, fost paharnic 551.
Mierăuţă, din Coposiani; martor 440.
Mierăuţă Coşescul, slugă domnească; dă zapis de mărturie 99.
Mierăuţă, v. şi Meriuţă, Mirăuţă.
Mierla, fiica lui Costantin uricar şi a Tofanei, nepoata lui Mălaiu vătaf, soţia lui Strătulat Dobrenchi, soră cu Savin, cu Măricuţa şi cu Nastasia; împarte cu fraţii şi surorile părţi din Rotompăneşti, Hreasca, Onceni şi Nemericeni şi o falce de vie de la Cotnari 335.
Mierla Steţcoac; primeşte întărire pentru ţigani 556 A-B.
Miftodie, fiul lui Varnav, frate cu Ionaşco şi cu Andronic; dăruieşte un loc de prisacă la Răchitoasa 366.
Mihai, popă; martor 338, 340.
Mihai, ţigan, tatăl lui Mihăilă, al Nastei şi al Odochiei 556.
Mihai (Mihali), fost vornic de Botoşani, tatăl lui Enachi, al Anghelinei şi al Părascăi, socrul lui Curu 403.
Mihai Veisa, agă; autentifică act (1834) 217.
Mihai (Mihaiu) Ungurul; cumpără părţi din Băloşeni 35, 120, 123, 155, 247, 266.
Mihai, v. şi Antal ~, Soci ~.
Mihai, v. şi Mihailă, Mihailo, Mihaiu, Mihalcea, Mihali, Mihaşco, Mihăilaş, Mihăilă, Mihălachie, Mihălaşco, Mihil, Mihnea, Mihul, Mihuţa.
Mihail, fiul lui Turlui, tatăl Varvarei, bunicul lui Ionaşco Miron căpitan şi al Arvasiei 69.
Mihail, logofăt; rudă cu Dronţa 87.
Mihail Ciudenschi, fiul lui Dumitru Ciudenschi 357.
<Mihail> (Mihaiul 283) Fortuna (Fortunas, isc. gr. 70, Furtuna, Furtună), fost mare postelnic 46, 198, 283, 539, 542, 543; pîrcălab de Neamţ 70, 315, 391, 398, 399; pîrcălab de Roman 55, 69, 76, 77;
în sfat 55, 69, 76, 77, 315, 391, 398, 399;
dă zapis de mărturie 46;
judecă un furt, pentru care primeşte gloabă şi dă scrisoare de mărturie, isc., sig. 70;
pîrît pentru o iapă, ucisă de vecinii lui 198;
vinde jumătate din Preuteşti 283;
se judecă pentru vecini 539;
primeşte întărire pentru părţi din Drăgăneşti, cumpărate 542, 543.
Mihail (Heleşteul lui ~), heleşteu, în ţarina tg. Iaşi; întărit m-rii Galata 51.
<Mihail Kogălniceanu>, sat v. Băşeni.
Mihail Sîrbul; primeşte contravaloarea a doi cai buni 524.
Mihail (arhanghelul ~), v. Sfîntul ~.

www.dacoromanica.ro

Mihail, v. şi Mihai, Mihailă, Mihailo, Mihaiu, Mihalcea, Mihali, Mihaşco, Mihăilaş, Mihăilă, Mihălachie, Mihălaşco, Mihil, Mihnea, Mihul, Mihuţa.
Mihailă, fiul Anuşcăi, nepotul Marinicăi, strănepotul lui Vlaico Căprioară; vinde parte din Dobruleşti 180.
Mihailo, fiul Odochiei, nepotul lui Groza, al Acsinei şi al Sofronici, frate cu Avram; vinde parte din Brătăşeni, sig., 240.
Mihaiu, frate cu Tănasie şi cu Tudor; vinde o vie la Temerleni 180.
Mihalcăuţi, sat, pe Viliia Seacă, ţ. Hotin; <în Ucraina, înglobat în Lukacivka, c. Nelipovţi, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; jumătate din ~, dată zestre de Safta Barnoschioae ginerelui ei, Gheorghe Roşca (menţ.) şi întărită acestuia 389.
Mihalce; dă zapis de mărturie 410.
Mihalcea; scrie act 141.
Mihalcea, din Costeşti, tatăl lui Gheorghie, al Erinei şi al Ilenei 72.
Mihalcea, din Gurbăneşti; hotarnic 2 A-B.
Mihalcea, ereu, la Biserica Albă, <din Iaşi>; martor, isc., sig. 403.
Mihalcea, fiul Frăsinei; vinde un loc de prisacă din Ştoboreani 325.
Mihalcea, fratele lui Cozmiţa; împuternicit să stăpînească ocina din Sacalîşeşti şi din Dzemeşeşti, pînă la judecată 570.
Mihalcea, fratele lui Cozmiţă; vinde parte din Mogoşeşti 419.
Mihalcea Durac; jefuieşte pe Gavrilaş <Mătiiaş fost mare> vornic şi plăteşte, după judecată (menţ.) 304, 305.
Mihalcea Tăban; martor la Voicouţi 564.
Mihali, v. Mihai.
Mihaşco (Mihălaşco) Cornaciu, fiul popii Cornaciu; primeşte întărire pentru două jirebii din Dersca 505.
*Mihăceşti, sat, <ţ. Suceava; lîngă Miteşti, c. Miroslovești, j. Iaşi>; om din ~ 37.
Mihăilaş, bunicul lui Făbor, Griga, Ştefan ş. a. 352.
Mihăilaş Beldiman, fiul lui <Nichifor> Beldiman fost <mare> logofăt, frate cu Toader; martor, isc., sig. 200;
primeşte moştenire jumătate din Plopeşti 391.
Mihăilă; partea lui din Cîndeşti, vîndută (menţ.) 68.
Mihăilă; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei, sub Măgura 568.
Mihăilă, "cel bătrîn", din Bîrsăneşti; martor hotarnic 126.
Mihăilă, din Luminata; dă zapis de mărturie 331.
Mihăilă, din Oişeni; primeşte poruncă să facă o cercetare privind nişte vecini 473.
Mihăilă, fiul lui Blagul din Hărţeşti, unchiul Măriicăi; vinde parte din Bîrjoveni, a. d. 200.
Mihăilă, fiul lui Necoară armaş, fratele Annesiei; părţile lui din Mijloceni, alese 317.
Mihăilă, fratele Anăseei; vinde 12 ogoare din Băloşeşti 318.
Mihăilă, tatăl lui Ionaşcu teslar 85.
Mihăilă, tatăl lui Pătraşco şi al Măricăi 84.
Mihăilă, tatăl lui Tudor fost căpitan, bunicul Ioanei; cumpără parte din Chilieni (menţ.) I.
Mihăilă, ţigan, fiul lui Mihai, frate cu Nastea şi cu Odochiia; întărit Mierlei Steţcoae 556.
Mihăilă Moinescul, tatăl lui Anisiei; cumpără parte din s. Orbic (menţ.) 147.
Mihăilă (Mihail) Strilbiţchi, protoiereu; traduce acte (1786, 1779) 39, 212.
Mihăilă, v. şi Mihai, Mihail etc.
Mihăilăşăni, sat, la Obîrşia Ciuhurului, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, Mihălăşeni, c. ~, r. Ocniţa>; părţi din ~, întărite lui Gavrilaş Măteeş vornic 352.
<Mihăileni, sat, c. ~, j. Botoşani>; sate înglobate în ~, v. Vlădeni, Sănăuţi.
Mihăilescul, socrul lui Tănasie vornic de gloată; ţigan pretins a fi fost al lui ~ 548.
Mihăilescul (Mihăilescu), v. şi Simion ~.
Mihăileşti, neam; ţigan pretins a fi fost al ~ lor 548.
*Mihăileşti, sat, <ţ. Cîrligătura; lîngă Brătuleni, c. Miroslava, j. Iaşi>; în hotar cu satele Brătuléni şi Tăuteşti; alegerea hotarului, cu indicarea hotarnicii 170, 171; întărit m-rii Homor 171;
în stăpînirea lui Toader Palade mare vistiernic (1745) 170;
vătăman din ~, martor hotarnic 170.
*Mihăileşti, sat, pe Bîrlad, în gura Tutovei, <ţ. Tutova; probabil lîngă Coroiu, c. Tutova, j. Vaslui>; întărit lui Grigori Surtă şi rudelor sale 502.
Mihălachie, aprod; scrie act 155.
Mihălachie (Mihalachi, isc.), <din Suceava>; martor 197.
Mihălaşco, v. Mihaşco.
<Mihălăşăni>, sat, v. Mihăilăşeni.
Mihil, slugă a lui <Grigore> Ureche; dă zapis de mărturie 220.
Mihnea; dă mărturie hotarnică 491.

www.dacoromanica.ro

<Mihnea> (Mihnovici), v. şi Radul ~, voievod.
Mihoci; hotarnic 56.
Mihoci, tatăl Nastei 326.
Mihul, şetrar; "ctitor" al m-rii Pobrota; dăruieşte seliştea Coşeşti (menţ.) 16.
Mihul, tatăl lui Căzacul 85.
<Mihul>, v. şi Dumitraşco <~>.
Mihul, v. şi Mihai, Mihail etc.
Mihuţa, vecin, din Oglindeşti; întărit lui Tănasie vornic <de gloată> şi soacrei sale, Soltana 430.
*Mijlocéni (Mijlociani), sat, <ţ. Roman; lîngă Băluşeşti, c. Icuşeşti, j. Neamţ>; părţi din ~, alese lui Apostol <fost> mare medelnicer 317 şi întărite 318.
Milaş, <din Orhei>; dă zapis de mărturie 388.
Milcov, rîu, <afluent al Siretului>; sat pe ~ 531.
<Milcanca>, sat, v. Ghiţcăuţi.
Mileşti, sat, <Mileştii de Jos şi Mileştii de Sus, c. Parincea, j. Bacău>; oameni din ~ 409;
părţi din ~, alese 409;
martori din ~ 409.
Miletin, pîrîu, <afluent al Jijiei>; sate şi selişti pe mori 334, 337, 348, 349, 408; mori şi locuri de mori pe ~ 161, 408.
Milintiana, v. Melintiiana.
Millo, v. Iordache ~.
Minta, sora lui Zaharia din Dersca şi a Madonii, mama lui Strătulat, soacra lui Pătraşco Ciotăricostu (sic!), mătuşa lui Tudoran; vinde parte din Dersca (menţ.), pentru care, mai tîrziu, se judecă şi pierde 505.
<Miorcani>, sat, v. Hudeştii Mici.
Mira, fratele lui Ionaşco Sorăci şi al Maxinesei; vinde parte din Băloşeşti 318.
Miralichia, <or. Myra, în provincia antică Lycia, din Asia Mică; azi în Turcia>; centru episcopal, în care a păstorit Sf. Nicolae de la ~ 289.
*Mirăeşti (Merăeşti), sat, ţ. Tecuci; <lîngă Lieşti, c. ~, j. Galaţi>; părţi din ~, cumpărate de m-rea Aron Vodă şi întărite acesteia 270, 290;
izvod de zapise ale s. ~ (sec. XVIII) 290.
Mirăsliveşti, sat, <ţ. Succava; Mirosloveşti, c. ~, j. Iaşi>; vornic din ~, martor 11;
sat înglobat în ~, v. Năvrăpeşti.
Mirăuţă, din Bălueşti; dă zapis de mărturie 264.
Mirăuţă, din Bogdăneşti, fratele lui Tănasie; în pricină pentru nişte datorii 242.
Mirăuţă, fiul popii Simion din Hărţeşti, fratele lui Gligorcea; martor 200.
Mirăuţă Hranici (<Hraniţă>[1]), <fost> vornic <de gloată>; vinde jumătate din seliştile Drăjăşti şi Greci (menţ.) 394 şi trei jirebii de case din Boureni (menţ.) 404.
Mirăuţi, din Sauleşti; dă zapis de mărturie, a. d. 71.
Mirăuţi, socrul lui Vasili Sturza 521.
Mirăuţă, Mirăuţi, v. şi Merăuţă, Meriuţă, Micrăuţă.
Mircea; martor 110.
Mircea, rudă cu Nicoară Capotă, cu Safta, cu Salomie ş. a.; stăpîn în Hotceşti (menţ.) 85.
Mircea, răzeş, <din Simeni>; se judecă pentru o parte din Simeni 376.
Mircea, tatăl lui Lupul din Mijloceni 317.
Mirceşti, sat, <ţ. Vaslui; c. Tăcuta, j. Vaslui>; popă din ~, dă zapis de mărturie 67;
martori din ~ 83;
sat lîngă ~, v. *Păşcani.
<Mirceşti, sat, c. ~, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Torceşti.
Mircu; martor la Temerleni 510.
Miréni, sat, pe Pereschiv, <ţ. Tutova; c. Coroieşti, j. Vaslui>; părţi din ~, întărite Schivei, soţia lui Dabija mare ceaşnic şi copiilor ei 326; parte din ~, dată de Tudor fost căpitan fiicei sale, Ioana, şi întărită acesteia I;
om din ~, dă zapis de mărturie 326.
Miron, se judecă pentru o parte din Drăgăneşti şi pierde 543.
Miron, căpitan, fiul Varvarei, nepotul lui Mihail, strănepotul lui Turlui, frate cu Ionaşco şi cu Arvasiia; vinde parte din Tomeşti 69.
Miron, din Dorohoi; martor hotarnic 216.
Miron, din Morozeni, fiul Gatonei, tatăl lui Badiul 388.
Miron, din Păşcani; tatăl lui Vasilie 244.
Miron, din Sinehău, tatăl lui Ionaşco Mironescul şi al lui Coste, socrul Agafiţei 61, rudă cu Pătraşco Boldescul 363.
Miron, din Zărneşti; dă zapis de mărturie 524.
Miron, nepotul lui Lupan Botăş; vinde parte din Scobenţeni 389.
Miron, răspopă; vinde parte din Pricupiia (menţ.) 206.
Miron, soţul Vărvarei, nepotul lui Eremia, strănepotul Stancăi; vinde parte din Săoani 64.

[1] V. *D.R.H.*, A, XIX, p. 698.

www.dacoromanica.ro

Miron, fost şoltuz (voiut), din Dorohoi; martor hotarnic, isc. 217, 232.
Miron, tatăl lui Cîrstea, al lui Ionaşcu, şi al lui Ştefan 394.
Miron, ţigan; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Miron, vecin, din Prăjeşti; întărit, după judecată, lui <Mihail> Fortuna fost postelnic 539.
Miron Barnovschi (Barnoschi, Barnoschie, Barnoschii, Barnovsche, Barnovschie, Bărnoschi, Bărnoschie, Bărnovschi, Bărnovschie, Bărnovschii, Bîrnoschi, Bîrnovschii), dregător de Huşi; dă zapis de mărturie (menţ.) 544; Moghila, voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 10, 28, 54, 63, 68, 72, 77, 84, 85, 92, 101, 203, 213, 214, 252, 282, 288, 315, 318, 354, 389, 404, 408, 418, 472, 523, 549, 563;
ctitor al m-rii Bîrnova 393, 394; al m-rii Dragomirna 197;
ieşirea lui din ţară (menţ.): jafuri 34, 304, 305; vecini fugiţi 441;
dăruieşte sate, selişti, heleşteie etc. 54, 77, 78, 144, 348, 349, 393, 394, 472, 484;
rudă cu Isac Balica, fost hatman; ia sate care au aparţinut acestuia, pe care le dăruieşte la m-ri 101, 107;
stăpîneşte cu silnicie un sat (menţ.) 164.
Miron Ciogolea; cumpără două fălci de vie la Cotnari, pentru care primeşte întărire 1.
Miron Gofenco; traduce act (1741) 357.
Miron, v. şi Mirun.
Mironescul, v. Ionaşco ~, Coste <~>.
Mironu, din Cruglic; primeşte zălog două jirebii din Dersca (menţ.) 505.
Miroslava, pîrîu, <afluent al Bahluiului>; loc de prisacă la obîrşia sa 51.
<Miroslava, sat, c. ~, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Făureşti.
<Mirosloveşti>, sat, v. Mirăsliveşti.
Mirun, tatăl lui Vasilii diac 510.
Mirun (Măriun, îns. v.), fiul lui Fîrtat, tatăl lui Orsul 35.
Misail, ieromonah, la m-rea Bîrnova; în sobor 348, 349.
Misaiu, sluga lui Dumitraşco <Gheanghea>; dă zapis de mărturie 322.
Misăileasa; fostă stăpînă în Tălhăreşti 478.
<Miseşti>, sat, v. Mişăşti.
<Misihăneşti>, sat, v. Mesăhăneşti.
Mişăşti, sat, <ţ. Iaşi; Miseşti, înglobat în Mălăieşti, c. Gropniţa, j. Iaşi>; martor din ~ 196.
*Miteşti, sat, <pe Prut[1], ţ. Hotin; în Republica Moldova, r. Edineţ>; parte din ~, vîndută de Gheorghe, fiul lui Nistor vătaf din ~, lui Gheorghe Jora <fost> pîrcălab de Hotin 533.
<Miteşti, sat, c. Mirosloveşti, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Mihăeşti.
Mitieşăscul, v. Isachi ~.
Mitrofan, <călugăr>, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
Mitrofan, episcop de Roman; în sfatul domnesc 51, 76, 86-89; dă zapis de mărturie 218; martor 122;
primeşte carte de apărare pentru ţigani 489;
primeşte întărire pentru sate 96, 97.
Mitropolia Moldovei, <din Iaşi>; condică de documente (sec. XIX) 35, 91, 513, 541;
polcovnic de la ~, traduce acte (sec. XIX) 44, 99, 341, 352, 484;
v. şi Iaşi, tîrg.
Mitropolia <Moldovei şi> Sucevei, mitropolie, * <în tg. Suceava, ţ. ~>; mitropoliţi 5, 51, 76, 86, 88, 89, 91, 122, 218, 238, 371, 425, 563;
case 5, 140;
documente 239;
pecetea 238
v. şi Suceava, tîrg.
Miul, v. Costantin ~.
*Mîndreşti, sat, pe Prut, mai sus de gura Sărăţii, <ţ. Chigheci; în Republica Moldova, r. Leova>; stăpînit de Dumitru fost vornic 487.
Mîndreşti, sat, pe Siret, ţ. Suceava; <c. Vlădeni, j. Botoşani>; întărit m-rii Sucevita 463.
Mîndzare, v. Vasi<l>e ~.
Mîndzul, v. Pătraşco ~.
Mînjăşti, sat, <ţ. Cîrligătura; Mînjeşti, c. Mogoşeşti, j. Iaşi>; parte din seliştea ~, scoasă din hotarul s. ~, numindu-se Văcoteşti 75.
*Mînjăşti, sat, pe Valea Neagră, ţ. Neamţ; <lîngă Ghigoeşti, c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; în acelaşi hotar cu s. Bungeşti 49.
Mînjea, v. Ionaşco ~.
<Mînjeşti>, sat, v. Mînjăşti.
Mînzăşti, neam; parte din Mogoşăşti, numită a ~-lor 77.
Mîrzea; martor 340.

[1] V. doc. din 1638 (7146) mai 17 (Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), IV/226.

www.dacoromanica.ro

<Mlenăuţi, sat, c. Hudeşti, j. Botoşani>; sat înglobat în ~, v. Başcu.
Modruz, din Urlaţi; martor hotarnic 2 A-B.
Moga, din Tubureşti; martor 496.
Moga, v. Iocaş ~, Lupul ~.
*Mogeşti, sat, la gura Sohuluiului, ţ. Covurlui; <lîngă Independenţa, c. ~, j. Galaţi>; întărit m-rii Bistriţa, cu indicarea hotarului dinspre s. Piscul 90;
v. şi Păltănea, *Top. jud. Galaţi*, XXXV, nr. 5, p. 430.
Moghila, Moghilă, v. Movilă.
Moghiliţă, v. Văscan ~.
Mogîldea, v. Ionaşco ~.
Moglan, din Moşoteşti, slugă domnească; primeşte poruncă să facă o cercetare la Mărgineni 372;
se judecă pentru loc din hotarul s. Rusi, pe care l-a împresurat, şi pierde 261.
Mogoşeşti, sat, ţ. Cîrligătura; <c. ~, j. Iaşi>; fost al lui <Isac> Balica hatman; carte de apărare pentru ~, dată M-rii lui Balica 347.
Mogoşeşti (Mogoşăşti), sat, pe Bistriţa, <ţ. Neamţ; înglobat în Costişa, c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~, întărite lui Gheorghe Arapul 77; parte din ~, moştenită de Gheorghe Başotă şi de Iuraşco Başotă, după împărţire 427.
Mogoşeşti, sat, pe Vilna, ţ. Vaslui; <înglobat în Ipatele, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~, vîndută de Mihalcea şi Cozmiţă lui Dumitru Sîrbul 419.
Moimăscul, v. Ştefan ~.
Moimeşti, sat, <ţ. Dalţ, c. Popricani, j. Iaşi>; în hotar cu s. Popricani 148, 365;
martor din ~ 325.
Moinescul, v. Mihăilă ~.
<Moineşti, or., j. Bacău>; poiana lîngă ~, v. Buruieneşti (Buruianul);
sat înglobat în ~, v. Alboteşti.
Moisan, fiul Drăguţei; se judecă pentru o parte din Ghitilova şi pierde 493.
Moisăi (Moise), căpitan, din Olăneşti; martor la Florinteşti 503.
Moisca; martor hotarnic la Şendriceni 191.
Moisca, din Obîrşie; martor, sig. 538.
Moisca, din Olăneşti, slugă domnească; dă zapis de mărturie 444, 445; se judecă pentru părţi din Prigorceni 173, 177, 230.
Moise (Moisei, Moiseiu, Moisi) Movilă (Moghila, Moghilă), voievod, domn al Moldovei, nepotul lui Dumitru Movilă 78; menţ. domniei 38, 124, 278, 305;
acte de la ~, 9, 10, 44, 63-65, 68, 69, 72, 77, 78, 93, 101, 127, 142, 166, 190, 195, 304, 315, 318, 354, 389, 391, 562;
dărieşte sate, selişti, părţi de sate, ţigani etc. 60, 69, 78, 144, 164, 212, 222, 548;
rudă cu Isac Balica; ia s. Tămăduieni, fost al acestuia, şi-l redă vechiului proprietar în schimbul unei noi părţi 107.
Moise, v. şi Ionaşco ~.
Moisei, din Romăneşti; martor 325.
Moisei, fiul lui Ioan Albici; vinde parte din Ivoeşti (menţ.) 389.
Moisei, fiul lui Tudoran fost ceaşnic, fratele Ilenii şi al Măgdălinei, unchiul lui Ion, al lui Ghiorghie ş. a.; vinde parte din Strîmba 331.
Moisi, fiul lui Gavrilaş Gribince, nepotul Magdei, frate cu Andrei Grebince, cu Căzacul ş. a.; vinde jumătate din seliştile Drăjăşti şi Greci (menţ.) 394.
Moişeniţa; vinde parte din Licina (menţ.) 122.
Mojilă, v. Grigore ~.
Moldova, rîu, afluent al Siretului>; sate pe ~ 37, 127, 180, 213, 402, 404, 427, 438, 468; loc de prisacă pe ~ 127; pive pe ~ 468;
vaduri de moară pe ~ 404, 438.
Moldova <stat>, v. Ţara Moldovei.
Moldovan; arendează trei sferturi din desetina de stupi de la ţ. Tutovei şi al Bîrladului, isc. 464.
Moldoviţa, m-re, <ţ. Suceava; în vatra Moldoviţei, c. ~, j. Suceava>; hram: Bunavestire 89; primeşte scutire pentru opt poslušnici 89.
Molna, <gîrlă> ("rîu") <a Moldovei?>; pîrîu care izvorăşte din ~ 127.
Molniţa, sat; <azi în Ucraina, c. ~, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; econom din ~ (1922) 396.
Molodeţu, turc (?), din Cetatea Albă (?); vinde ţigani (menţ.) 152.
Momic, v. Neagul ~.
Moncei, poiană, v. Munceii.
<Moravia>, ţară; <în Republica Cehă; stofă de ~> ("muravschiu") 234.
Morcov, v. Vasilie ~.
Moréni, sat, <ţ. Iaşi· c. Prisăcani, j. Iaşi>; fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Iaşi 394;
întărit m-rii Bîrnova 394.
Mormînt, v. Sfîntul ~.
Morozeni (Morozăni), sat, <ţ. Orhei; în Republica Moldova, c. ~, r. Orhei>; om din ~ 388;
părţi din ~, vîndute lui Gligorcea Durac 387, 388.
Moş, ţigan; ucis de ţiganii m-rii Pobrata 556.
Moşeteşti, sat; v. Muşceşti.
Moşoteşti (Mosetcşti, Moşeteşti, Muşăteşti, Muşeteşti), sat, ţ. Neamţ; <Holt, l. c. a c. s. Letea Veche, m. Bacău, j. ~>; oameni din ~

www.dacoromanica.ro

70, 261, 550; oameni din ~, slugi d mneşti 372;
jumatate din ~, în stapînirea m-rii Tazlău 436;
martori din ~ 409:
v. şi Burlacu, *Ocolul Bacăului* (II), p. 275.
Motoi, ţigan, fiul lui Costea; revenit, prin împărţire, lui Lupul Prăjescul 152.
Motrea, sora lui Drăgan Tărîţă; vinde parte din Băloşeni (menţ.) 266.
Moţoc, fratele lui Andrei, rudă cu Hărbor ş. a. 370, 544
Moţoc, v. şi Iacob ~, Ion ~, Gheorghie ~, Lazor ~, Nechita<~>, Toader ~.
Moţococ, v. Ilinca ~.
Movila Bocrilor, movilă; drum care merge la ~ 148, 365.
Movila Corodului, sat (?), v. *Corod (Movila Corodului).
Movila Domniască, top., la Lipovăţ; în hotarul braniştii m-rii Zugraf 224.
Movila Găunoasă, movilă; în hotarul s. Mihăileşti 170, 171.
Movila lui Hilip, v. Hilip (Movila lui ~).
Movila Vulturului, movilă; în hotarnica s. Balomireşti şi Hoiseşti 389.
Movilă, v. Costantin ~, Dumitru ~, Eremia ~, Ion ~, Miron Barnovschi ~, Moise ~, Simion ~, Toader <~>.
Movilă (Movila), v. şi Moghila, Moghilă.
*Movileni, sat, ţ. Bacău; <lîngă Hertioana-Răzeşi, c. Traian, j. Bacău>; revenit lui Toader Moţoc şi fraţilor săi, în urma împărţelii 228.
*Movileni, sat, pe Valea Neagră, ţ. Neamţ; <lîngă Trifeşti, c. ~, j. Neamţ>; întărit Măricuţii Cernătoae 350.
Movileni, sat, <ţ. Roman; c. Heleşteni, j. Iaşi>; martor din ~ 136.
Movileni, sat, ţ. Tutova; <c. Coroieşti, j. Vaslui>; moştenit de Anghelina şi Schiva, fiicele lui Cîrstea Ghenovici 350;
sat înglobat în ~, v. Cicovéni;
sat lîngă ~, v. *Tătărăşti.
<Movileni, sat, c. Conceşti, j. Botoşani>; sat lîngă ~, v. *Bobeşti.
<Moviliţa, sat, c. ~, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Spăriiaţi.
Moviliţa, v. şi Gheorghie ~.
Moviliţă, top., semn de hotar la Hăndreşti 265.
Muha, v. Gligorie ~.
Mumici, fost şoltuz, <în Botoşani>; martor 553.
Munceii (Moncei), poiană, <ţ. Neamţ; probabil lîngă Oşlobeni, c. Bodeşti, j. Neamţ>; pricină pentru ~, între Gheorghiţă şi ursul 189; întărită lui Ursul 190.
Muncel, sat; <ţ. Putna; Muncelu, c. Străoane, j. Vrancea>; martor hotarnic din ~ 385.
Muncel, top.; în hotarul Tîrgului Frumos 60.
Munteanul, v. Ştefan ~.
Muntele Athos, munte, <în Grecia>; m-re de la ~ <224>;
v. Zograf.
Muntele Trudeştilor, movilă, la Trudeşti; în hotar 49.
Muntenca, mama lui Gligorie, rudă cu Pătraşco Başotă 401.
Munteneşti, sat, <ţ. Vaslui; c. Ştefan cel Mare, j. Vaslui>; om din ~ 534;
loc de prisacă din hotarul s. ~, vîndut de Tănasie lui Costantin din Tărîcéni 534;
sat înglobat în ~, v. Sacalusa.
Munténi, cut al s. Stărpéni, <ţ. Fălciu>; întărit lui Gheorghe Roşca fost vistiernic 2 A-B, 3.
Munténi, sat, <ţ. Hîrlău; înglobat în Sîngeri, c. Gropniţa, j. Iaşi>; parte din ~, întărită popii Neculai 161;
om din ~, dă zapis de mărturie 161.
Munteni (Munteni), sat, ţ. Neamţ; <înglobat în Răuceşti, c. ~, j. Neamţ>; poruncă domnească pentru alegerea unei părţi din ~, a lui Ştefan Boul clucer 257; împuternicire pentru a o stăpîni 355.
Munteni, sat, <ţ. Vaslui; Muntenii de Jos, c. ~, j. Vaslui>; vad de moară din hotarul s. ~, dăruit m-rii Zugraf 345.
Muntini, sat, v. Munteni.
Mura, ţigancă, fiica lui Văscan, soră cu Dumitra; întărită lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Murgeşti, neam, <Murguleţ>; martori 460.
Murgină, din Clipiceşti; martor 53.
Murgoci, soţul Stancăi 85.
Murgoci Toflea, tatăl Dinei, bunicul lui Isac, al lui Dumitraşco şi al popii Gligorie 448.
Murgu, popă, din Vrancea; se judecă pentru o parte din Vităneşti şi pierde 306.
Murgucéni, sat, ţ. Iaşi; <în Republica Moldova, probabil r. Călăraşi>; întărit lui Ionaşco Popăscul pîrcălab de Ştefăneşti, în urma judecăţii cu rudele lui Isac Balica hatman 103.
Murguleţ (Murguleţi), v. Andrei ~, Eremia ~, Ipatie ~, Ştefan ~, Vasilie ~.
Mustafa, v. Uzon ~.
<Mustaţă (?)>, v. Alexa <~ (?)>.
Muste, v. Vasilie ~.

www.dacoromanica.ro

Musteaţă, pîrcălab, rudă cu Isac Stîrcea; cumpără s. Lozeni (menţ.) 304, 305.
Muşa (Muşea), fiica Annesiei, soră cu Ion, cu Costin şi cu Vasilca 165; se judecă pentru o parte din Borăşti şi pierde 210.
Muşa, v. şi Muşe, Muşea.
Muşat, din Popi; martor hotarnic 90.
Muşăteşti, sat, v. Moşoteşti.
Muşe, rudă cu Ionaşco, cu Răchitan, cu Toader ş. a.; se judecă pentru s. Dimăceni şi pierde 544.
Muşca, ţigancă; dată în schimb 556.
Muşeteşti, sat, v. Moşoteşti.

N

Naca; cumpără parte din Grădinari 71.
Nacul, al lui Brut, fratele Sofiianei, cumnatul lui <Maxin> Popovici; împarte, după judecată, cu m-rea Agapia, moştenirea lăsată de Popovici şi primeşte o casă în Năvrăpeşti 12.
Nacul, din Dî<r>j<eni> martor 325.
Nacul, din Malinţi; martor, isc. lui 304.
Nacul, din Muşeteşti; martor la Mileşti 409.
Nacul, fiuul lui <Gheorghie> Năvrăpăscul <vornic>, strănepotul Magdei, frate cu <Arsenie> şi cu Todosie; vinde m-rii Bîrnova jumătate din seliştile Drăjăşti şi Greci (menţ.) 394.
Nacul, fiul lui Gligorie, fratele lui Oncul; vinde loc de casă din Săoani 64.
Nacul, fiul lui Iane din Bîrlad; se judecă şi primeşte întărire pentru o parte din Vităneşti 306, 308, 568.
Nacul, fiul lui Simion din <Soloneţ>, ginerele lui Costantin uricar şi al Tofanei, frate cu Costantin, cu Dociul păhărnicel ş. a., soţul Nastasiei, cumnat cu Istratie fost logofăt, cu Savin şi cu Strătulat Dobrenchi; se tocmeşte pentru părţi de ocină şi pentru vecini 59; schimbă parte din Dărmăneşti pentru alta din Nemernicenî 513; împarte cu cumnaţii părţi din Rotompăneşti, Hreasca şi Onceşti şi o falce de vie la Cotnari 335; se judecă pentru Lămăşeni şi pierde 106.
Nacul, fiul lui Simionel din Rotompăneşti; scrie act 465.
Nacul, (Neculai), nepotul lui Fratea; vinde partea dintr-un loc de la obîrşia Volocei şi poiana Caşuţele 50.
Nacul, vecin din Zărneşti; întărit, după judecată, lui Pană fost mare paharnic 551.
Nacul Năvrăpăscul; martor isc. şi sig. lui 131.
Nacul Poşchină, din Olăneşti; martor, isc. lui 503.
Nacul Zbére; martor 384.
Naftanail, ieromonah, de la m-rea Neamţ; traduce act (1827) 427.
<Nagoreai>, sat, v. Nohoreni.
<Naslavcea, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Oniţa>; sate lîngă, v. *Hlinişte, *Novacăuţi.
Nasta, fiica Anuşcăi, nepoata Sofiicăi şi a lui Ivanco, mama lui Pătraşco 164.
<Nasta> (gr.: Vista), soţia lui Gheorghie Arapul fost sulger; cumpără părţi din Mogoşăşti (menţ.) 77.
Nastasca, (Năstasca), fiica lui Petriman, mama Dumitrei şi a lui Căzacul 357.
Nastasia, fiica Anghelinei Bărboae, nepoata doamnei Mărica, sora Greacăi; vinde o ţigancă 271.
Nastasia, fiica lui Arman; vinde parte din Todireşti (menţ.) 93.
Nastasia, fiica lui Costantin uricar şi a Tofanei, soră cu Mierla, cu Măricuţa ş. a., soţia lui Nacul; împarte cu familia parte din Rotompăneşti, din Hreasca ş. a. 335.
Nastasia, fiica lui Gavril, soră cu Vasilie, mătuşa lui Pavel ş. a.; vinde parte din Ivoeşti (menţ..) 389.
Nastasia, fiica lui Ghiorghe Siminiceanul, soră cu Ionaşco, cu Gavrilaş ş. a.; dă, în schimb, jumătate din Mateuţi (menţ.) 389.
Nastasia, fiica lui Griga Hrincovici, mama Măricăi şi a lui Ionaşco, soacra lui Dumitrşco Fulger 93.
Nastasia, fiica Schivei, nepoata lui Cîrstea Ghenovici, soră cu Ghiune, cu Maria ş. a.; împarte cu rudele moştenirea de la bunic şi primeşte întărire pentru Blîndăreşti şi Săcătura 350.
Nastasia, fiica Stancăi, nepoata lui Duma; vinde parte din Ionăşeni (menţ.) 315.
Nastasia, mama lui Gligoraşu; stăpînă a unei jumătăţi din s. Rădăuţi şi a unor vecini (menţ.) 241.
Nastasia, mama Iftimiei, soacra lui Herţea, bunica lui Lupul 315.
Nastasia, mama lui Ionaşco 397.
Nastasia, mama Măricăi şi a Anei, bunica lui Andreiu, a lui Ionaşco şi a Erinei 64.
Nastasia, mama lui Vasîle, mătuşa lui Grigorce, a Martei ş. a. 77.
Nastasia, soţia lui Gheorghie Caşul, mama Chelsiei, a Măricăi ş. a.; vinde o parte din Tomeşti (menţ.) 69.

www.dacoromanica.ro

Nastasia, (Nastasiia), ţigancă, fiica lui Gavril, soră cu Pepelea; vîndută şi întărită lui Pătraşco Başotă 271; dăruită şi întărită Episcopiei de Roman (menţ.) 489.

Nastasia Solomoncasa, soţia lui Dumitraşco Solomon, mama lui Ionaşco; se judecă şi primeşte întărire pentru Hămciani 199 şi pentru părţi alese din Băsăşti şi Edumireşti 327;

se judecă şi pierde părţi din Băseşti şi Edumireşti 459.

Nastasia, v. şi Nasta, Nastasca, Nastasie, Nastasiia, Nastasîe, Nastia.

Nastasie, fiica Antimiei, nepoata lui Ionaşco Capotă, sora Saftei; vinde parte din Hotceşti 85.

Nastasie, Fiiica Chirenei, nepoata Sofroniei şi a Măricăi, strănepoata lui Duma Negrul; vinde m-rii Bîrnova jumătate din Scînteia (menţ.) 84.

Nastasie, fiica lui Ghiorghie Calapod, sora lui Vasilie, soţia lui Păcurar; vinde parte din Boldeşti, cu vecini (menţ.) 516.

Nastasie, fiica lui Păşcanu, soră cu Simion, cu Bijan, cu Irina ş. a.; vinde părţi din Părtănoşi 176.

Nastasie, nepoata lui Buze; vinde m-rii Bîrnova seliştea Petreşti (menţ.) 84.

Nastasie, v. şi Nasta, Nastasca, Nastasia, Nastasiia, Nastasîe, Nastea Nastia, Nastiia.

Nastasiia; vinde parte din Dobruleşti (menţ.) 180.

Nastasiia, din Romăneşti, soră cu Selevestru călugăr, cu Gligorie Negrul ş. a.; dă parte de ocină din Măstacăni pentru plata capului unui frate 413.

Nastasiia, (Nastasie), fiica Anghelinei Vasilioaia, nepoata lui Cîrstea Ghenovici ş. a., soră cu Dumitraşcu, cu Crăciun ş. a.; împarte cu rudele moştenirea de la bunic şi primeşte întărire pentru Bujorăni, Pipărcani ş. a. 321, 350.

Nastasiia, fiica lui Arvat, nepoata lui Sava şi a lui Vasilie, urmaşa lui Isaico şi a Maruşcăi; vinde parte din Hoiseşti şi a Balomireşti (menţ.) 389.

Nastasiia, fiica lui Drăgan, soră cu Sohiica; vinde parte din Băloşéni 155.

Nastasiia, fiica lui Dumitru Purcel, nepoata lui Purcel postelnic, soră cu Anna şi cu Ardarie; vinde parte din Codăeşti 116.

Nastasiia, fiica lui Eremiia Rugină şi a Grozavei, nepoata Marinei, strănepoata lui Toader pîrcălab, soră cu Petrea, cu Toader ş. a.; vinde parte din Văscani (menţ.) 64.

Nastasiia, fiica lui Ghiorghie Calapod, soră cu Vasilie ş. a., soţia lui Păcurar; vinde jumătate din s. Boldeşti şi din seliştea Sîrbi (menţ.) 511.

Nastasiia, fiica lui Gheorghe Pitic, sora lui Dumitru, mătuşa lui Ioan monah; vinde parte din Păuşeşti (menţ.) 72.

Nastasiia, fiica lui Ghiorghie Siminicianul, sora lui Ionaşco şi a lui Gavrilaş; vinde parte din Dănceni 64.

Nastasiia, fiica lui Gligorcea din Forăşti; stăpînă a unei părţi din Forăşti 196.

Nastasiia, fiica Ilenei Hăşnăşoac, sora lui Vasilie Hasnăş; vinde parte din Băloşeşti (menţ.) 318.

Nastasiia, fiica lui Ionaşco, mama lui P. t...., a <Mari>căi şi a Axeniei; vinde un loc de prisacă la Cîrsteşti 158.

Nastasiia, fiica lui Ionaşco din Tomeşti, nepoata Măricăi Romăneasa, soră cu Vasilie ş. a.; vinde parte din Tomeşti 69.

Nastasiia, fiica Irinei, nepoata lui Făbor, soră cu Gavril şi cu Pană; vinde parte din Băloşeni 120.

Nastasiia, fiica Irinei, nepoata lui Nechita, sora Antimiei şi a Ioanei; vinde parte din Mănăileşti 77.

Nastasiia, fiica lui <Nistor Ureche fost mare> vornic, rudă cu Todosia Sora, cu Tudura ş. a.; se judecă şi pierde parte din Dragomireşti 566.

Nastasiia, fiica lui Pîrvul, sora Stancăi; primeşte întărire pentru Cetiréni 398.

Nastasiia, fiica Todoscăi, nepoata lui Gheorghie Albotă; vinde parte din Corlăteni 31.

Nastasiia, fiica Todosiei, nepoata Măricăi Romănesa, soră cu Pavăl ş. a.; vinde părţi din Tomeşti 69.

Nastasiia, nepoata Nemţenei; vinde jumătate dintr-un loc de casă din Săoani 64.

Nastasiia, nepoata lui Pîntea, a Ruscăi şi a Sorcanei; vinde jumătate dintr-un loc de casă din Săoani 64.

Nastasiia, soţia lui Ionaşco Cehan <fost mare> vornic; cumpără părţi din Duşeşti 67.

Nastasiia, soţia lui Nacul, nora lui Simion din Soloneţ; cu soţul, dă în schimb parte din Dărmăneşti pentrru parte din Nemerniceni 513.

Nastasiia, soţia lui Ursul, soră cu Simzeana; vinde parte din Băloşeşti (menţ.) 318.

Nastasiia, soţia lui Vidraşco, nora Ilincăi; cu soţul, cumpără s. Bănceşti (menţ.) 243.

www.dacoromanica.ro

Nastasiia, ţigancă, fiica lui Ursu şi a Bucăi, sora lui Ţogoe, a lui Ion ş. a.; întăriţă lui Isac Stîrcea 10.
Nastasiia, vecină, din Zărneşti; întăriţă lui Pană fost paharnic 551.
Nastasiia Ciolpăncasa, sora doamnei Mărica şi a Anghelinei Bărboac, mama lui Dumitru Şchiopul, mătuşa Nastasiei şi Greacăi 264, 271; bunica lui Ion Ciolpan; stăpîneşte vie la Cotnari (menţ.) 253.
Nastasiia Trifăneasa, fiica Annei, nepoata lui Liciul şi a Ilincăi Petrea, sora lui Toader; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Nastasiia, v. şi Nasta, Nastasca, Nastasia, Nastasie, Nastasîe, Nastea, Nastia, Nastiia.
Nastasîe, ţigancă, soţia lui Hilipu, mama Teclei; vîndută de Nastasîia lui Erimia 340.
Nastasîia, fiica lui Erimia Nădăbaico; vinde ţigani 340.
Nastasîia, mama Aftimiei, bunica Măriei 154.
Nastasîia, soţia lui Toadir Tăutul, sora lui Turcul stolnic; primeşte, după împărţire, vecini şi părţi din s. Cuzlău, Horodişte ş. a. 494.
Nastasîia, v. şi Nasta, Nastasca, Nastasia, Naastasie, Nastasiia, Nastea, Nastia, Nastiia.
Nastea, înţelegere între fiii ei ş. a. cu m-rea Sf. Sava pentru stăpînire în Băiceni şi Caraulești 555.
Nastea, fiica lui Mihoci; vinde parte din Mireni 326.
Nastea, fiica lui Nicoară, soră cu Avrămie; vinde parte din Hotcești 85.
Nastea, fiica lui Petrea Pojar, nepoata lui Pojar, mama lui Costin, a lui Simion ş. a. 214, 389.
Nastea, sora lui Marco Capotă; vinde parte din Hotcești 85.
Nastea, soţia lui Lazor, sora lui Ianăş, mama lui Gărdan; partea ei din baltna, vîndută 229.
Nastea, soţia lui Toader Dragotă, mama Candachiei, soacra lui Ieremia Murguleţ; primeşte întărire pentru părţi din Păuşeşti, cumpărate 72.
Nastea, ţigancă; întăriţă Mierlei Steţcoae 556 A-B.
Nastea, ţigancă, fiica lui Mihai, soră cu Mihăilă şi cu Odochiia; întăriţă Mierlei Steţcoae 556 A-B.
Nastea, v. şi Nasta, Nastasca, Nastasia, Nastasie, Nastasiia, Nastasîia, Nastia, Nastiia.
Nastia, fiica Saftei; vinde parte din Hotcești 85.
Nastiia, fiica Măricăi, nepoata lui Grigorie Goian ş. a.; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Nastura, mama lui Zahariia 519, 520.
Naşcul (Naşco), v. Ionaşco.
Nazaria, fiica lui Dumitru Purcel, soră cu Ardarie, cu Annesia ş. a.; vinde parte din Vilneşti 342, 343.
Nădăbaico, soţul Axeniei; vinde parte din Bătărăşti 318.
Nădăbaico, fost mare vornic, tatăl lui Costantin, al lui Dumitraşco, al lui Eremiia, al Todosiei, ş. a. 195, 316, 562; cumpără vaduri de moară la Gîrla Putnei (menţ.) 9, 68.
Nădăbaico, v. şi Eremie ~.
Nădăbăuţi, sat, <azi în Ucraina, c. Rucşin, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; în hotar cu s. Stăuceni 219.
Nădălbiţi, sat, <ţ. Putna; j. Vrancea>; martor din ~ 385.
Nădilă; stăpîn al unui rob 71.
Năduşală, bunicul lui Focşea 480.
*Năfordeşti, sat, ţ. Tecuci; <lîngă Frumuşelu, c. Glăvăneşti, j. Bacău>; parte din ~, aleasă (menţ., 1754) 274.
*Nămăcşti, (Mănăeşti, selişte 492, sec. XIX: Măneşti), sat, şi selişte, numită şi Vlădeşti 492, pe Bîrlad, la gura Edriciului, ţ. Fălciu; <lîngă Gura Idrici, c. Roşieşti, j. Vaslui>; în hotar cu s. Mărceşti; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184;
selişte, întărită lui Grigorie Uréche mare spătar 422;
ştearsă din uric 492;
acte ale ~ (sec. XIX) 492.
<Nămoloasa, sat, c. ~, j. Galaţi>; sat înglobat în ~, v. Gîrleşti.
Năneşti, sat, ţ. Tecuci; <c. Tănăsoaia, j. Vrancea>; a patra parte din ~, moştenită de Petricecico mare armaş 228.
Năstasca, v. Nastasca.
Năstase, din Vicoleni; martor 95.
Năstasie; vinde vie din Ionăşeşti (menţ.) 369.
Năstasie (isc.: Anăstasie), popă, de la Movila Corodului; martor 415.
*Năvîrniţi, sat; <ţ. Tecuci; lîngă Lieşti, c. ~, j. Galaţi>; hotarnic din ~ 90.
Năvoloacele, top, în hotarul Tîrgului Frumos; <lîngă Costeşti, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; în hotar 60.
Năvrăpăscul, tatăl lui <Gheorghie> Năvrăpăscul, al lui Nacul, al lui Vasilie (gr. pentru Arsenie) şi al Todosiei 394.
Năvrăpăscul, v. şi Gheorghie ~.

www.dacoromanica.ro

Năvrăpești (sec. XVIII: Nivrăpești), sat, <ț. Succava; înglobat în Mirosloveşti, c. ~, j. Iaşi>; case din ~, dăruite m-rii Agapia de Maxin Popovici 11, 12.
Neaga, țigancă, mama lui Ştoica 338.
Neagoie, (sec. XIX: Niagul), tatăl lui Macarie 270.
Neagomir, din Micău; martor (menț.) 138.
Neagra, baltă de pește a s. Măicani; întărită lui Ionaşco Cehanl <fost mare> vornic 54.
Neagul; martor (menț.) 453.
Neagul, slugă domnească; martor (menț.) 431.
Neagul Momic, tatăl Magdalinei 531.
Neamț, cetate; <în or. Tîrgu Neamț, j. Neamț>; pîrălabi de ~ 51, 54, 55, 64, 68-70, 72, 76-78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;
v. şi Fortuna, Ionaşco, Iuraşco Başotă, Niculachi <Ralli> şi Dediul fost pîrcălab de ~.
Neamț, m-re; <în s. Mînăstirea Neamț, c. Vînători-Neamț, j. Neamț>; hram; Înălțarea 90; primește întărire pentru sate 90, 507;
în hotar 482;
călugări (1827) 427.
Neamț, tîrg, v. Tîrgul Neamț.
Neamț, ținut; sate în ~ 15, 49, 68, 70, 77, 86, 96, 97, 113, 213, 228, 257, 263, 277, 295, 310, 350, 355, 383, 391, 404, 410, 427, 447, 480, 552, 559, 561, 566.
Neania, din Obîrşiieni; martor 249.
Neaniul (Neanul, Neniul, Nianul), vornic de gloată; primește poruncă pentru stabilirea unor hotare 144, 177, 359, 475, 481;
împuternicit să ia gloabă 50 de boi 488;
cumpără sate, părți de sate 220, 286, 518, şi țigani; primește întărire pentru sate şi selişti 63, 69, 134, 269, 278, 279 şi pentru țigani 48, 548;
se învoiește pentru stăpînirea unei selişti 202;
dă în schimb, s. Hudești Mari 78; în pricină pentru sate şi selişti 126, 173, 201;
martor hotarnic 56, 327, 476, 482;
martor 42, 47, 108, 122, 204, 234, 264, 283, 294, 312, 313, 316, 323, 334, 348, 371, 425, 509, 519, 526, 546, 552, II;
scrie acte 56, 202, 403, 555;
isc. şi sig. lui 42, 47, 56, 108, 202, 234, 264, 327, 334, 348, 371, 403, 476, 555.
Neanul (Neaniul), frate cu Selevestru călugăr, cu Gligorie Negrul ş. a.; primește de la frați partea lui din Măstacăni pentru a-şi plăti capul 413.
Neanul, țigan, din ț. Orhei, al fiului lui Lupul <Hăbăşescu> fost <mare> vornic; apărat de "învăluirea" slujitorilor hatmanului 118.
Nebojatco, socrul lui Costantin fost vornic 334.
Nebojatco, v. şi Costantin ~.
Nebojetcoaia, soția lui Costantin Nebojatco; chemată la judecată pentru vecini 181.
Nechifor; martor la Bogdănești 284.
Nechifor, armăşel; vinde părți din Tomeşti (menț.) 69.
Nechifor, din Bolați; hotarnic 56.
Nechifor, fiul lui Dragoş din Cetnicăuți, frate cu Iuraşcul, cu Pente ş. a.; vinde părți din Cetnicăuți 206.
Nechifor (Nichifor), fiul lui Ionaşco Calotă; primește, în schimb, un loc de fînaț la Şchei 250 A-B, 407;
isc. 250 A.
Nechifor, nepotul lui Fratei; vinde parte din Horeleşti, un loc şi o poiană 50.
Nechifor, tatăl lui Solomon 376.
Nechifor, țigan, fiul lui Badiu, frate cu Erimiia, cu Costin ş. a.; întărit lui Ionaşco Avram 184.
Nechifor Țănchiu, <desetnic>, la ț. Tutova, fiul lui Sima, tatăl lui Luca; dă moşie la Zvîşteleşti lui Chicoş stolnic pentru galbeni achitați 495; se judecă pentru jumătate din Zvîşteleşti şi pierde 525.
Nechifor, v. şi Nichifor.
Nechiforescul, v. Ionaşco ~.
Nechita, bunicul Măricăi 64.
Nechita, din Bulbucani; hotarnic 196;
martor 35.
Nechita, din Piatra; martor (menț.) 295.
Nechita, fiul lui <Ion> Moțoc <fost mare> vornic, frate cu Toader; vinde jumătate din Petreşti 77.
Nechita, fiul lui Ion Praznic, nepotul lui Petrea Păun; vinde parte din Bogdănești 284, 285.
Nechita, fiul Măricăi, nepotul lui Duma, fratele lui Benea, tatăl lui Grigore, al Varvarei ş. a. 315.
Nechita, fiul lui Sava, fratele Grozavei şi al Martei; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
Nechita, fiul lui Săcuianul, tatăl lui Gherman, bunicul lui Toader, al lui Dumitru ş. a. 280.
Nechita, fiul lui Toader, urmaş al lui Petrica hatman, tatăl lui Vasilie ş. a. 228.
Nechita, pîrgar, <din Piatra>; martor 259.
Nechita, popă din Lucăceni; martor (menț.) 211.
Nechita, popă din Vîrtop, tatăl lui Ursul 190.

www.dacoromanica.ro

Nechita, soţul Anghelinei; vinde jumătate de loc de casă din Săoani 64.
Nechita, tatăl Irinei, bunicul Nastasiei, al Antimiei ş. a. 77.
Nechita, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Nechita, <ţigan>, tatăl lui Vasîle Ciobotă 507.
Nechita, v. şi Nichita.
Necoară, armaş, tatăl lui Mihăilă şi al Amesiei 317.
Necoară, din Grozeşti; hotarnic 477.
Necoară, fiul lui Ionaşco Liciul, frate cu Mădăliţa şi cu Mariia; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Necoară, ginerele Ghervasîei 21.
Necoară, ţigan, frate cu Băsărab, cu Ion ş. a.; în stăpînirea Episcopiei de Roman 489.
Necoară, v. şi Nicoară.
Necolae, v. Nicolai.
Necolcea Bran, martor, isc., sig. 401.
Necopoc; martor (menţ.) 318.
Necoriţă, din Văsiiani; martor 169 A.
Necşeni, sat, v. Nicşăni.
Necula (Neculai), fiul Anghelinei, nepotul lui Cîrstea <Ghenovici> fost mare vornic, frate cu Dumitraşco, cu Crăciun ş. a.; primeşte întărire pentru s. Bujoreni, Negoeşti ş. a., moştenite 321.
Necula, fiul lui Căzacul Capşea, frate cu Dumitru; vinde parte din Todereşti (menţ.) 93.
Necula, staroste din Tîrgu Trotuş; martor la Dănăeşti 512.
Necula Catargiul, mare vistiernic şi fost ~; hotarnic 68, 148, 365;
martor 204, 371, 425 (menţ.).
Necula <Maroş>cu, slugă domnească; primeşte poruncă pentru alegerea unor părţi din Hilipeşti şi din Bahna 179.
Necula, v. şi Nicula.
Neculai; martor 340.
Neculai, (sf. ~), <de la Miralichia> 289; hram al m-rii <Aroneanu> 270.
Neculai, (Nicolai), fiul lui Albu; se judecă pentru s. Dămileni şi pierde 267.
Neculai, fiul Anghelinei Vasilioaia, nepotul lui Cîrstea Ghenovici, frate cu Dumitraşcu, cu Crăciun ş. a.; primeşte întărire pentru părţi din Bujoreni şi Pipărcani, moştenite 350.
Neculai, fiul Stancăi şi al lui Isachi Mitieşescul, fratele lui Gligoraşcu; vinde jumătae din Pituluşăni 44.
Neculai, (Nicolai), popă, din Cerneşti; primeşte întărire pentru parte din Piciorogani, cumpărată 161.
Neculai Domachi, vornic; cere autentificarea copiei unui act (1834) 217.
Neculai, (Nicolaiu) Séchil, cupar şi fost ~, fiul lui Dumitraşco Séchil, ginerele lui Toader Boul; obţine act de vînzare pentru parte din Bîrjoveni, vîndută tatălui său 200;
martor 462;
isc. şi sig. lui 462.
Neculai, v. şi Nacul, Necula.
Neculaiu, din Ghereni; primeşte poruncă pentru stabilirea hotarului s. Prererîta 156.
Neculaiu, fiul lui Tăutul, frate cu Grigore; martor 280.
Neculcea, fiul Grozavei, frate cu Catirina şi cu Păscălina; vinde vie la Cotnari 36.
Nedelco, vinde s. Lozeni (menţ.) 304, 305.
Nedelea, soţia lui Andreica, mama lui Chirilă 272.
*Negoeşti, sat, ţ. Bîrlad, <lîngă Banca, c. ~, j. Vaslui>; moştenit de Anghelina şi copiii ei de la Cîrstea Ghenovici fost mare vornic 321.
*Negoeşti, sat, pe Orbic, ţ. Neamţ; <lîngă Orbic, înglobat în or. Buhuşi, j. Bacău>; moştenit de Maria, soţia lui Savin Prăjescul, de la tatăl ei, <Nechifor> Beldiman fost logofăt 391.
Negoeşti, sat; <Negoieşti, c. s. Ştefan cel Mare, m. Oneşti, j. Bacău>; martor din ~ 512.
Negre, v. Tiron ~
Negrescul; dă parte din Epureni pentru furtul lui Poiană, fiul Guroaei 52.
Negreşti, sat, pe Bîrlădzel, ţ. Vaslui; <or. ~, j. Vaslui>; întărit, după hotărnicirea, lui Ionaşco Ghenghea fost mare logofăt 38; moştenit de Lupu Prăjescu de la Ionaşco Ghenghea fost mare logofăt 227; Constantin Boldur primeşte împuternicire pentru stăpînirea părţii lui Huliulea, din 262;
jumătate din ~, stăpînită de Ion Cioplan, după împărţire 500;
sate lîngă ~, v. *Iurcéni, *Lineşti.
Negreşti, sat, pe Işnovăţ, <ţ. Lăpuşna; în Republica Moldova, c. ~, r. Străşeni>; întărit lui Gheorghie Roşca vistiernic 389.
Negreşti, seliştе, pe Prut, <azi în Ucraina, s. Negrinţi, c. Draniţea, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; parte din ~, vîndută de Antimiia Pătrăşcioae şi Stan vistiernic lui Efrim Hîjdău 452.
<Negreşti, sat, c. Dobreni, j. Neamţ>; sat înglobat în ~, v. Dolheşti.
Negrilă, ceaşnic; vinde s. Tămăşeni (menţ.) 28.

www.dacoromanica.ro

<Negrileşti, sat, c. s. Munteni, m. Tecuci, j. Galaţi>; sat lîngă ~, v. *Ciucesti.
<Negrinţi>, sat, v. Negreşti, selişte.
Negrita, sora Mariei, mătuşa Vasilcăi şi a lui Grozav 366.
Negrita, străbunica lui Gherman diac 352.
<Negriteşti, sat, c. Podoleni, j. Neamţ>; sat lîngă ~, v. *Vereeşti.
Negrul, v. Duma ~, Gligorie ~, Ion ~.
Negruţu, fiul lui Frate, frate cu Bercea şi cu Iacob; parte din Brădeani dată danie pentru sufletul lui 137.
Negruzeşti, neam (sec. XIX) 448.
Negurici, v. Dumitraşco ~.
Nemăiaco (Nelcăiaco, Nelevaico), fiul lui Sîrbea din Lungani, nepotul lui Ipatie Sîrbea, frate cu Isaico şi cu Măriica; vinde parte din Băloşeni 220, 279.
Nelipeşti, gr. pentru Lipăeşti, sat 435.
Nemerniceni, sat, ţ. Suceava; <înglobat în Bosanci, c. ~, j. Suceava>; locuri la ~, împărţite între copiii lui Costantin uricar 335;
părţi din ~, alese 465; a patra parte din ~, dată în schimb de Dumitraşco Evloghie Nacul 513;
helcşteul lui Coifeş din ~ 541.
Nemirov (Nemirenca), sat, <ţ. Soroca; în Republica Moldova, Nemirovca, c. ~, r. Camenca>; oameni din ~, aşezaţi în Voroncăuţi 93;
drumul Nemirencăi, hotar al s. Voroncăuţi 341.
Nemişăscu, v. Ioan ~.
Nemţena, ruda Nastasiei 64.
<Nemţeni, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Hînceşti>; sat înglobat în ~, v. Hlăpeşti.
Nenuţa, din Dieneşeşti; vinde parte din Dieneşti 100.
Nesporeşti, sat, v. Nisporeşti.
Nestor, din Mărăşăşti; vinde parte din Mărăşăşti 77.
Nestor (Nestorŭ), păhărnicel, din Beneşti; martor 342, 343.
Nestor, v. şi Nistor.
Neşcani, sat, v. Nişcani.
<Netezi>, sat, c. Grumăzăşti, j. Neamţ>; sat înglobat în ~, v. Brătuleţi.
Niacşa, fiica lui Toader Purcel, soră cu Dume ş. a.; vinde parte din Hotceşti (menţ.) 85.
Niagul Buze, strămoşul lui Toader, al lui Răchitan, al lui Ionaşco ş. a. (menţ.) 544.
Nicheia, (Nechiia, Niche) <oraş din Asia Mică; azi Iznik, în Republica Turcia>; 318 părinţi de la ~, în blestem 4, 12, 51, 132, 301;
v. şi blestem.
<Nichifor> Beldeman, logofăt, tatăl lui Toader 77.
Nichifor, v. şi Nechifor.
Nichita; cumpără parte din Grădinari 71.
Nichita; martor 99.
Nichita; în pricină cu Ianachii pentru heleşteu, pod şi moară 432.
Nichita din Pungeşti; martor 287.
Nichita, urmaş al lui Secuian, tatăl lui Gherman, bunicul lui Toader, al lui Dumitru ş. a. 255.
Nichita, v. şi Ionaşcu ~.
Nichita, v. şi Nechita.
Nicoară; se judecă şi primeşte întărire pentru s. Plopeni 98.
Nicoară; martor hotarnic la Băsăşti 327.
Nicoară; vinde m-rii Biserieani partea lui din Cîndeşti (menţ.) 68.
Nicoară, din Bîrzeşti; părţile lui din Bîrzeşti, alese 56.
Nicoară, din Munteneşti, tatăl lui Tănasie 534.
Nicoară; fiul lui Ignat din Florinteşti; dăruieşte parte din Florinteşti şi lasă altă parte fiilor săi 506.
Nicoară; tatăl lui Dumitraşco 64.
Nicoară; tatăl lui Maftei Căras, unchiul lui Alexa şi al Măricăi 366.
Nicoară, tatăl Nastei şi al Avrămiei 85.
Nicoară Capotă, fiul lui Marco Capotă, tatăl lui Ionaşcu; act de întărire pentru parte din Hotceşti în posesia lui 85.
Nicoară (Necoară) Dubniţă, frate cu Strătulat; martor 155, 196.
Nicoară Pop; vinde parte din Bătăreşti (menţ.) 318.
Nicoară Prăjescul; logofăt, tatăl lui Ionaşco şi al lui Lupul; cumpără părţi din s. Liesti (menţ.) 315; schimbă s. Boldeşti (menţ.) 367.
Nicoară Sfeclă din Răşcani; hotarnic 56.
Nicoară, v. şi Necoară.
Nicolachi, (Necolachi) <Ralli>, pîrcălab de Neamţ, ginerele lui Toader Boul vistiernic; în sfat 68, 76 (în note), 78, 93, 389;
se judecă pentru o parte din Nesporeşti (menţ.) 178.
<Nicolae Bălcescu, sat, c. ~, j. Botoşani>, v. Uriceni;
sate înglobate în ~, v. Nilipeşti, Piciorogani.
Nicolaescu Stoica; traduce acte (1908, 1909) 7, 86, 213.
Nicolai; scrie act 117.
Nicolai, din Stolniceşti, ierei; copie act (1771) 55.

www.dacoromanica.ro

Nicolai (Necolae), silitar, rudă cu Isac Stîrcea şi cu Costantin; primeşte danie de la domn s. Balasăneşti 33;
renunţă la dreptul de protimisis asupra unei părţi din s. Boian, Onutul de Sus şi Lozeni 304.
Nicolai Bejan, fost paharnic; hotarnic 126;
martor 201 (gr.), 269, 327;
se judecă pentru poiana Buruieneşti 446.
Nicolai Stratulat, vornic; autentifică copie (1814) 206.
Nicolaiasa, Gh(eorghe), (Col. ~); act în ~ 47.
Nicolaiu, fiul lui Tăutul, frate cu Grigorie; martor 255.
Nicolaiu, v. Neculae.
Nicon, nepotul lui Fratea; vinde parte din Horeleşti ş. a. 50.
Nicorici (Nicoriciŭ), soţul Axanei, tatăl Eudochiei, unchiul lui Tănasie; părţile lui din Derzasca, vîndute 364.
Nicorici, tatăl lui Nicorici Urmeziu, bunicul Todoscăi şi al lui Toader 431.
Nicorici Hermeziu (Urmeziu), fiul lui Nicorici, tatăl Tudoscăi, bunicul lui Lupaşco 431, 453.
Nicoriţă, mare vornic; martor (menţ.) 364.
Nicşăni (Necşeni), sat, ţ. Botoşani (1804), <ascultător de ocolul tîrgului Botoşani, ţ. Hîrlău; Nicşeni, c. ~, j. Botoşani>; întărit m-rii Dragomirna 472.
Nicula, popă; martor 177.
Nicula, ţigan fratele lui Gavril; dăruit de doamna Mărica Episcopiei de Roman 489.
Niculae, egumen al m-rii Bistriţa; uric falsificat din dispoziţia sa (menţ.) 238.
Niculae (Nicolae), v. Sfîntul ~, şi <Sfîntul> ~ de la Miralichia.
Niculai Ştiucă; copie act (1768) 570.
Nigolici v. Gheorghi (Gheorghie) ~.
*Nijeşti, sat, <ţ. Cîrligătura; Vartici, lîngă Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; în hotar cu satele Balomireşti, Hoiseşti, şi Ivoiseşti 389.
Nilipeşti, sat, <ţ. Hîrlău; înglobat în s. Nicolae Bălcescu, c. ~ j. Botoşani>; martori din ~, 160, 161.
<Nimirceni>, sat, v. Nemerniceni.
Nisporeşti (Nesporeşti), sat; <în Republica Molova, or. Nisporeni, r. ~>; parte din ~, vîndută de Ionaşco şi Căzan lui Toader Boul vistiernic (menţ.); poruncă pentru izgonirea vînzătorilor menţionaţi 178.
<Nisporeşti, sat, c. Boteşti, j. Roman>; sat înglobat în ~, v. Tomeşti.
Nistor, partea lui din seliştea Bahna şi din Urdzici, vîndută (menţ.) 229.
Nistor, fiul lui Caramiz, nepotul lui Giurgea Liescul, tatăl lui Dumitraşcu, al lui Băloş ş. a. 9, 68.
Nistor, fiul Dochiei, nepotul lui Ionaşco Capotă; vinde parte din Hotceşti 85.
Nistor, fiul lui Petrea, frate cu Anton, cu Andronic şi cu Arsenie; vinde ocină în Răchitiş (menţ.) 369.
Nistor, ginerele lui Gligorie Pobircu şi al Lélei, cumnat cu Costachi, cu Severiian ş. a.; vinde parte din Glodéni (menţ.) 318.
Nistor, negustor; martor 403.
Nistor, <o>sluhari; martor hotarnic 126.
Nistor, fost şoltuz, din <Orhei>; martor 388.
Nistor, ţigan, fiul lui Tîrzea, frate cu Gudimia; întărit lui Ionaşco Avram 184.
Nistor, vătăf, din Miteşti, tatăl lui Gheorghie; partea lui din Miteşti, vîndută 533.
Nistor Pîrteţ, vecin, din Zărneşti; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
Nistor Şuverdeanul, tatăl lui Gavril 389.
Nistor Ureche; <mare> vornic şi fost mare vornic, tatăl lui Gligori Ureche 222.; părţi cumpărate din Dragomireşti, întărite (menţ.) 566;
seliştea Măneşti cumpărată de Ionaşco Avram cu banii lui (menţ.) 492;
ctitor al m-rii Secul, căreia îi dăruieşte s. Gereni (menţ.) 567;
plecat în Ţara Leşască, împreună cu Constantin <Movilă> voievod (menţ.) 567.
Nistor, v. şi Nestor.
Nistru, rîu; sate şi vaduri de moară pe ~ 78, 93 389;
hotar 341.
Nişcani (Neşcani), sat, pe Bîc, ţ. Orhei; <în Republica Moldova, c. ~, r. Călăraşi>; a patra parte din ~, întărită lui Ionaşco fost cămăraş 142; poiană a s. ~ 142;
v. şi Răcilă.
Niţu, fost vornic, tatăl lui Solon 244; primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini pentru furt de iepe 52.
Nivrăpeşti, sat, v. Năvrăpeşti.
Noaî Suliţi, sat v. Novosiliţa.
Nohoreni, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, Nagoreani, c. Gruşiţvi, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; om din ~ 384.
*Novacăuţi, sat, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, lîngă Naslavcea, c. ~, r. Ocniţa>; Gheorghe Jora sulger, împuternicit să ia zeciuiala din ~ 237;
act pentru ~ 268.
*Novaci, sat, ţ. Fălciu, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Huşi; <înglobat în Duda, c. Duda-Epureni, j.

www.dacoromanica.ro

Vaslui>; întărit lui Ionaşco Cehan fost <mare> vornic şi lui Duca comis 54.
Novăsăliţa Hudeştilor, sat, <pe Başeu, ţ. Dorohoi; înglobat în Hudeşti, c. ~, j. Botoşani>; poruncă domnească pentru hotărnicire 150.
Novosiliţa, (Noaî Suliţi), sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, c. ~, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; moştenit de Lupul Prăjescu de la Ionaşco Ghenghea fost mare logofăt şi întărit 227;
în pricină cu Costantin Stîrce pentru încălcare de hotar 373.
Nuor, soţul Piietei, ginerele lui Gavril şi al Măriicăi; dăruieşte parte din Zărneşti 132, 524.

O

Oana, v. Ionaşco ~, Simion ~.
Oană Ureche, strămoşul lui Ghiorghe Husan ş. a. 531.
Oancea, bunicul lui Ciudin, al lui Zaharia, al Ilincăi ş. a. 497.
Oancea, fiul Dochiţei, nepotul lui Crăciunaş ş. a., fratele lui Toader Metitelul şi al lui Bălănaş 193.
Oancea, fiul lui Sava, tatăl lui Gorciul şi al lui Perjul 315.
Oancea (Oance), sat, pe Prut, <ţ. Covurlui; c. ~, j. Galaţi>; moştenit, după împărţire, de Dumitraşco Ghianghiea 392.
Oancea, (Oncea), sat; <probabil Valea Oancei, <c. Ivăneşti, j. Vaslui>; martor din ~ 145, 146.
Oancea, tatăl lui Îndreiu 327.
Oanea Lărgianul (unde a fost casa lui ~), v. Lărgeni, sat.
Oardzea (Valea Oardzei), top.; în hotarul Tîrgului Frumos 60.
<Obîrşeni>, sat, v. Obîrşiiani.
Obîrşia Volocei, v. Voloca (Obîrşia Volocei), loc.
Obîrşie, sat, <ţ. Tecuci; Obîrşia, c. Izvorul Berheciului, j. Băcău>; om din ~ 273; popă din ~ 555;
loc de prisacă din ~, dat de Ion lui Savin <Prăjescul> mare vornic de Ţara de Jos pentru o moarte de om săvîrşită de ginerele său, Roman 538.
Obîrşiiani, sat; <ţ. Tutova; Obîrşieni, c. Vinderei, j. Vaslui>;
martor din ~ 249.
Oboroceni (Oborocani), sat, <ţ. Roman; c. Heleşteni, j. Iaşi>; popi din ~ 250 A-B, 407;
act scris la ~ 250 A
Obréjie, din Tătărăşti; martor 331.
Obréjie, fiul lui Dănil(ă); vinde partea sa din Drăgăneşti 542.
Obréjie, fiul Erenei, nepotul lui Lazur; vinde ocină din Brătuleni 546.
Obrejie, ţigan, frate cu Hilip Huţuţuiu; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Ochişorul, livadă, în Lăzăşti 455.
Ocna, moşie la <Tîrgu> ~; Condica de acte a Ocnei 126.
Ocniţa (Ocnina), sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, c. ~, r. ~>; oameni din ~ 240, 431, 453;
vecini din ~, duşi de Miron Barnovschi în Dîngeni (menţ.); împuternicire dată lui Gavrilaş <Mateiaş> să-i aducă în ~ 351.
Ocsinie; v. Acsiniia.
Odobeşti, sat, ţ. Roman; <c. Secuieni, j. Bacău>; oameni din ~ 555;
părţi din ~, vîndute de Andrei lui Dumitrache Măteeş ş. a. 508;
v. şi Vereşeni.
Odochia, fiica lui Groza, nepoata lui Bratăş, soră cu Sofronia şi cu Acsana; mama lui Mihailo şi a lui Avram 240.
Odochia, fiica lui Ion Capşea; vinde partea sa din Todereşti (menţ.) 93.
Odochiia, fiica lui Dragoş din Cetnicăuţi, soră cu Iuraşcul, cu Nechifor ş. a.; vinde părţi din Cetnicăuţi 206.
Odochiia, fiica lui Tiron, soră cu Dumitru, cu Vasile ş. a.; primeşte, după împărţire, partea moştenită din Godineşti şi Lihăceni 95.
Odochiia, soţia lui Toma fost vornic de Botoşani, mama lui Mardarie, nepoata lui Bilava; vinde parte din Sencheuţi (menţ.) 211.
Odochiia, soţia lui Trifan; dăruieşte m-rii Sf. Ioan Bogoslov o vie la Scorţeşti 53.
Odochiia (Dochiia), ţigancă; întărită Mierlei Steţcoae 556 A-B.
Odochiia, ţigancă, fiica lui Gliga Răul, soră cu Toma ş. a.; întărită lui Ionaşco Avram 184.
Odochiia, ţigancă; întărită Mierlei Steţcoae 556 A-B.
Odochiia, ţigancă, fiica lui Mihai, soră cu Mihăilă şi cu Nastea; întărită Mierlei Steţcoae 556 A-B.
Odochiia (Dochia) Iacomoae, mama lui Vasilie şi a lui Cozma; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 63.

www.dacoromanica.ro

Odochiia, v. şi Dochiia, Dochiţa, Evdochiia.
Oglindeşti, sat, <ţ. Neamţ; Oglinzi, c. Răuceşti, j. Neamţ>; vecini din ~, împărţiţi şi întăriţi 430.
*Oişeni, sat, <ţ. Iaşi, în Republica Moldova, lîngă Scumpia, c. ~, r. Făleşti>; om din ~ 473.
Olan, din Bobeşti, martor hotarnic la Dumeni 216, 217.
*Olăneşti, sat, <ţ. Tutova; probabil lîngă Chiţcani, c. Costeşti, j. Vaslui>; aprod din ~, martor 540.
Olăneşti (Olăşeşti), sat, <ţ. Vaslui; înglobat în Portari, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; oameni din ~ 173, 177, 230, 503;
diac din ~ 19.
Olăş, v. Iulăş.
Oleşeşti (Oleşăşti), sat, pe Gîrla Putnei, <ţ. Putna; c. Ţifeşti, j. Vrancea>; părţi din ~, cumpărate de Dabija staroste de la nepoţii lui Oniul ş. a. şi întărite 139.
Ona, v. Ionaşco ~.
Onaca, fratele lui Romăşcel; martor 153.
Oncani, sat, ţ. Hîrlău; <înglobat în Orăşeni-Deal, c. s. Curteşti, m. Botoşani, j. ~>; jumătate din ~, întărită lui Gheorghie Roşca fost vistiernic 389.
Oncea, sat, v. Oancea.
Onceni (Oncene), sat; <Oniceni, c. ~, j. Neamţ>; răzoare din ~, vîndute de Felegos lui Vasilie Croitorul din ~ 175;
v. şi Giosani.
*Oncéni, sat, <ţ. Tecuci; lîngă Băltăreţi, c. Cosmeşti, j. Galaţi>; oameni din ~ vînd, cumpără, martori 174;
în hotar 545.
Oncescul, v. Toader ~.
Onceşti, sat, pe Bahluieţ, lîngă Vascani, <ţ. Roman; înglobat în Vascani, c. Ruginoasa, j. Iaşi>; parte din ~, întărită lui Lupul Prăjescul 64;
numit şi Văscani (1756) 517;
v. şi Văscani.
Onceşti, sat, <ţ. Vaslui; Unceşti, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ 56.
Onceşti, sat; <Unceşti, c. Secuieni, j. Neamţ>; slugă domnească din ~ 432.
Onceşti, sat, <ţ. Suceava; Unceşti, c. Buneşti, j. Suceava>; jirebii din ~, împărţite între copiii lui Costantin uricar 335.
Onciul; scrie act 164.
Onciul, diac, din Itrineşti; martor 182.
Onciul, fiul lui Iurşea, nepotul lui Dălban, frate cu Dumitru; în pricină pentru o parte din Borodiceni 485.
Onciul, pîrcălab de Roman; în sfat 76 (în note), 78.
Onciul, popă, din Bilăeşti; martor 182.
Onciul, tatăl lui Vasilie 479.
Onciul (gr.: Ioan 150) Iuraşcovici (Iuraşco), ginerele lui <Vasile> Orăş 363; fost staroste 130, 216, 217; pîrcălab şi fost ~ 149, 150, 191, 232, 424;
primeşte poruncă pentru hotărnicire 30, 149, 150;
rapotează domnului despre hotărniciri 216, 217;
se plînge domnului pentru împresurarea părţii sale din Şendriceni 130, 191, 424; în pricină cu Lupul Talpă pentru Şendriceni 232, 456, 491, 528;
partea sa din Beserecani, aleasă 381;
isc şi sig. lui 217.
Onciul, v. şi Gavril ~.
Oncul, fiul lui Gligorie, fratele lui Nacul; vinde loc de casă în Săoani 64.
<Oneşti, municipiu, j. Bacău>; sat lîngă ~, v. *Dănăeşti.
Oneşti, sat, ţ. Cîrligătura; <înglobat în Păuşeşti, c. Dumeşti, j. Iaşi>; în hotar 135;
parte din ~, vîndută de Sofronia lui Gheorghie Roşca vistiernic şi întărită 314.
Oneşti, sat, <ţ. Vaslui; Unceşti, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; oameni din ~ 476.
<Oneşti, sat, c. Plugari, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Paşcani.
<Oniceni>, sat, v. Onceni.
Oniţă (Oniţi), călugăr, din Hărţeşti; martor, isc. 200.
Oniul, tatăl Sorcăi, bunicul Mariicăi, al lui Gavril şi al lui Toader; partea lui din Oleşeşti, vîndută 139.
Onul, din Onceşti; primeşte poruncă pentru a stabili zi de judecată lui Enachie ş. a. 432.
Onul, fratele Lolei 414.
Onul, v. şi Gavril ~.
Onut (Onutul de Sus), sat, <ţ. Cernăuţi; în Ucraina, c. ~ r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; pricina lui Isac Stîrcea cu Gheorghie din Carapciu, pentru jumătate din ~, hotărnicită 30;
jumătate din ~, dată de Isac Stîrcea lui Gavrilaş <Mătiaş> fost vornic, drept despăgubire pentru jaf şi întărită 304, 305.
Oprea; martor la Ciohoreni 401.
Oprea, fost mare armaş, tatăl lui Trepăduş, bunicul lui Dumitraşco Grama, străbunicul lui Procopie ş. a. 46, 48.
Oprea, din Bătineşti; martor 470.

www.dacoromanica.ro

Oprea, fiul lui Lupea; se tocmeşte cu m-rea Sf. Sava pentru ocini din Băiceni şi Caraulcşti 555.
Oprea, pîrcălab şi fost ~; scrie act 53; ţ hotarnic (menţ.) 385.
Oprea, ţigan; întărit Mierlei Steţcoac 556.
Orăş, fiul lui Crăciunaş, nepotul lui Isac, fratele Dochiţei, al Varvarei ş. a. 193.
Orăş, v. şi <Vasile> ~.
Orăşăl, frate cu Grigorie şi cu Pavel; vinde părţi din Mărişeşti 77.
Orăşéni, sat, <ţ. Hîrlău; Orăşeni-Deal şi Orăşeni-Vale, c. s. Curteşti, m. Botoşani, j. ~>; păhărnicel din ~ 65.
<Orăşeni-Deal, sat, c. s. Curteşti, m. Botoşani, j. ~>; sat înglobat în ~, v. Oncani.
Orăşoaie (Orăşoac), v. <Mărica> (Mariţa) ~.
Orăşul, v. Grigori ~.
Orbic, pîrîu; <afluent al Bistriţei, la or. Buhuşi, j. Bacău>; sate pe ~ 383, 391, 552; iazuri la ~ 383.
Orbic, sat, <ţ. Neamţ; înglobat în or. Buhuşi, j. Bacău>; parte din ~, vîndută de Anisia lui Zaharia diac şi întărită acestuia 147;
parte din ~, dată de Agafia lui Pentelei ş. a., pentru plata capului fiului ei, Toader 147;
sat lîngă ~, v. *Negoeşti.
Ordzăşti, sat, <ţ. Vaslui; înglobat în Tanacu, c. ~, j. Vaslui>; menţ., îns. verso (sec. XVII) 297.
Ordzea, v. Orzea.
Ordzea, v. Văsiian ~.
Orestii (Orestŭ), <călugăr>, la m-rea Dragomirna; în sobor 205, 218.
Orgoeşti, sat, ţ. Tutova; <Orgoieşti, c. Bogdăneşti, j. Vaslui>; parte din ~, întărită lui Cămîrzan diac, după judecată 411.
Orhei, cetate, <în Republica Moldova, c. Trebujeni, r. Orhei>; pîrcălabi de ~ 222, 378, 388, 429.
Orhei, tîrg; <în Republica Moldova, or. ~, r. ~>; şoltuz şi pîrgari din ~ 388; tîrgoveţi din ~ 236, 388;
ocolul tîrgului ~ 378;
act scris la ~ 388.
Orhei, ţinut; dregători de la ~ 118;
sate în ~ 142, 225, 227, 244, 389, 493, 500.
Orlaa, v. Orliia, deal.
Orlandini, V., "prim auditor şi auditor de stat major"; autentifică copie (1784) 140.
Orliia (Orlaa), deal, în hotarul s. Şendriceni 491.
Orsul, (Ursul, îns. verso), fiul lui Mirun, nepotul lui Fîrtat; vinde parte din Băloşeni 35;
v. şi Ursul.
Orzea, (Ordzea) (Podul Ordzii, Orzii), pod, la Oboroceni; heleşteu la ~ 250, 407.
Ostafie (Ostahi), fiul lui Pătrăşcan din Văsiiani, frate cu Arion;
cumpără parte din Văsiiani 169 A.
Ostahie, din Dumbrăviţa; martor, sig. lui 137.
Ostahie, din Săpoteni; martor (menţ.) 421.
Ostahie, din Vertep; martor 233.
Ostahie (Ostahi), fiul Ilenei, frate cu popa Isac şi cu Acsiniia; primeşte, în schimb, un loc de finaţ la Şchei 250 A-B, 407.
Ostăpşeşti, v. Bîrceşti (unde a fost <Duma> Negrul), seliştc.
Oşeşti (Oşăşti), sat, pe Stemnic, ţ. Vaslui; <c. ~, j. Vaslui>; oameni din ~ 45, 129, 226, 499;
pricină pentru un loc în hotarul s. ~ 360, 361, 450, 451;
sat înglobat în ~, v. Ruginoşi.
<Oşlobeni, sat, c. Bodeşti, j. Neamţ>; sat lîngă ~, v. *Bîrleşti;
poiană lîngă ~, v. Munceii.
Oteşti, sat, pe Răcătău; <Boteşti, c. Ungureni, j. Bacău>; oameni din ~ 80.
Oţăl, bunicul Tudorei şi al Avrămiei 110.
<Oţeleni, sat, c. ~, j. Iaşi>; sate înglobate în ~, v. Macsineşti, Sirăţei;
sat lîngă ~, v. *Dănceni.
Oucic, v. Gligoric ~.
Ouco, v. Ion ~.
Ovanes, <armean>, din Botoşani; martor 484.

P

P... t....., fiica Nastasiei, nepoata lui Ionaşco, soră cu Axenia şi cu Mariica; vinde un loc de prisacă la Cîrsteşti 158.
Pac, v. Ursul ~.
Paholcea, din Părtănoşi, tatăl lui Păşcanu, bunicul lui Bejan, al lui Simion, al Nastasiei ş. a.; partea lui din Părtănoşi, vîndută 176.
Pahomie, fiul lui.....; vinde parte din Mireni 326.
Pahulcea, "bătrînul", din Tomeşti; martor hotarnic 381.
Pahulcea, v. şi Eremiia ~, Lupul ~.
Pahulcea, v. şi Paholcea.
Paingu, din Dumeşti, tatăl Maricăi, bunicul lui Iacob Răspop 462.

www.dacoromanica.ro

Paisii, popă, <la m-rea Rîşca>; în sobor 395.
Palade, fost logofăt al doilea; scrie act, isc. 220.
Paladi, familie; condică de acte 176.
Paladi, v. şi Costantin ~, Toader ~.
Palaga, sora Anghelinei Foteasa; se judecă pentru o casă din Iaşi şi pierde 536.
Palaghia, preoteasă, fiica lui Simion Barză, soţia popii Alecsa, rudă cu Grigori Surtă; primeşte întărire pentru s. Mihăileşti şi pentru părţi din Brăneşti şi Horgeşti 502.
Palcologu, v. Dumitrachi Chirită ~.
Pană, din Cucorăni; martor 35.
Pană (sec. XIX: Panu), fiul Irinei, nepotul lui Fădor, frate cu Gavril şi cu Nastasiia; vinde parte din Băloşeni 120.
Pană (Panu), fost mare paharnic, stăpîn în Zărneşti 527;
primeşte danie şi cumpără părţi din acelaşi sat 132, 524, 569; primeşte întărire pentru vecini 551.
Pană, vistiernic;
vinde părţi din Unguraşi şi patru jirebii din Bourcni (menţ.) 404.
Pană Caceaun, din Iaşi (gr. din Cîndeşti ? 266); martor 155, 266.
Panăş, popă din Crăsnăşeni, tatăl lui Vasilie 169 A.
<Panciu, oraş, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Cruce.
Panagarani, gr. pentru Pîngăraţi 77.
Panhilie, călugăr; martor hotarnic 165.
Pantea, tatăl lui Dumitru 326.
Pantiul, din Perisicina; primeşte parte din Epureni, ca despăgubire pentru nişte iepe furate 52.
<Pantocrator>, m-re, v. Succava, tîrg.
Panu, v. Ianos ~
Panu, v. şi Pană.
Paos, v. Ionaşco ~.
Parades (Paradis, Părades, gr.: Păradic 244) Saula; cumpără părţi din Băloşeni 35, 120, 155, 244, 266.
Parasca (Paraschiva (sec. XIX) 295, Părasca), fiica lui Varnava, nepoata lui Dracea din Piatra, soră cu Hilip, cu Leontie şi cu Toader; vinde un loc de prisacă la seliştea Tortureşti 259, 295.
Parasca, v. şi Părasca.
Paraschiva, fost sulger; martor la Voicouţi, isc., sig. 564.
Parca, şetrărel, din Fereşti; dă zapis de mărturie 342, 343, <444, 445>.
Parcova, sat, pe Ciuhur, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, c. ~, r. Edineţ>; oameni din ~ 233;
jumătate din ~, stăpînită de Ion Ciolpan 131, 183, 500; jumătate din ~, stăpînită de Lupul Prăjescu 379;
pricină între Lupul Prăjescu clucer şi Dumitru Buhuş pîrcălab de Hotin pentru împresurarea hotarului s. ~ 380.
Parel, gr. pentru Pavel 77.
Partenie, egumen, al m-rii Pobrata; schimbă ţigani 556.
Partenie (Schitul lui ~, Sf. Ioan Bogoslov, sec. XIX: Babele), m-re, <ţ. Putna; în s. Babele, înglobat în Vităneştii de sub Măgură, c. Bolotești, j. Vrancea>; primeşte danie o vie la Scorţeşti 53.
Parvana (Pîrvanu), fiul Anghelinei Vasilioaia, nepotul lui Cîrstea Ghenovici, frate cu Crăciun, cu Dumitraşco ş. a.; împarte cu rudele moştenirea bunicului său şi primeşte întărire pentru s. Bujoreni, Negoeşti, Pipărcani ş. a. 321, 350.
Pascal, din Buhăeşti; martor hotarnic 361.
Pascal, fiul Belmezoaei, nepotul lui Ihnat Bulmezu, fratele lui Ionaşco; se judecă pentru parte din Suceveni (menţ.), pe care o vinde 426.
Pascal, unchiul lui Manoli cupeţ (sec. XVIII); vinde parte din Hriţeni 105;
posesor al unui act 105.
<Paşcani>, oraş, v. Păşcani, sat.
Paşcani, sat, <ţ. Hîrlău; lîngă Oneşti, c. Plugari, j. Iaşi>; om din ~ 158.
Paşco, tatăl lui Toader 326.
Paşco Blendea, fiul lui Ştefan Blendea, fratele lui Căzacul; vinde o falce de vie la Băiceni 14 şi parte din Tupilaţi 438.
Paşcul; dă zapis de mărturie 326.
Paşti; teren de plată 59.
Patraşcu; dă zapis de mărturie 269.
Patraşcu; v. şi Pătraşco, Pătraşcu.
Patrichi, <ţigan>, fratele lui Dumitru; <întărit m-rii Neamţ> 507.
Paţuşcu, v. Sîmion ~.
Paul, tatăl lui Ursul 139.
Paul, v. şi Pavăl, Pavel.
Paus, v. Ionaşco ~.
Pavăl; martor hotarnic la Mileşti 409.
Pavăl, aprod, din Olăneşti; martor la Văleni 540.
Pavăl, "cel bătrîn", din Şendriceni; martor 191.
Pavăl, din Clipiceşti; martor 53.
Pavăl, din Gurbăneşti; martor hotarnic 2 A-B.
Pavăl, din Plăvăţeni; martor hotarnic 2 A-B.
Pavăl, fiul lui Dumitru Budză, frate cu Rusul, cu Varvara şi cu Ştefaniia, văr cu Frăsina şi

www.dacoromanica.ro

cu Părasca; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 389.
Pavăl, fiul lui Gherghina, fratele lui Simion; primeşte întărire pentru jumătate din Lătăi, în urma judecăţii 408.
Pavăl, fiul lui Grama din Onceni; stăpîn în Onceni (1649); vînzare către Vasile Lupu voievod, pe cînd acesta era boier (1649) 174 (în notă).
Pavăl, fiul Todosiei, nepotul Măricăi Românceasca, frate cu Dumbravă, cu Nastasiia şi cu Uliiana; vinde parte din Tomeşti 69.
Pavăl, fratele lui Buhuş din Bosinceşti; martor la Ciuceşti 535.
Pavăl, rus, vecin, din Zărneşti; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
Pavăl, vlădică, <fost episcop la Huşi>; via lui de la Băiceni, în hotar cu o vie vîndută 322.
Pavăl Blisco, <tîrgovăţ, din Dorohoi>; martor hotarnic 232.
Pavel (Pavăl) din Cozmeşti; dă zapis de mărturie 476;
martor hotarnic 361.
Pavel (Pavăl), din Mălăeşti; martor hotarnic 148, 365.
Pavel, fiul Annei, nepotul lui Gavril, frate cu Vasilie; vinde parte din Ivoeşti (menţ.) 389.
Pavel, fiul lui Dumitru Haneş din Piciorogani, fratele lui Ionaşcu; dă zapis de mărturie 161.
Pavel, fratele lui Grigorie şi al lui Orăşel; vinde părţi din Mărişăşti (menţ.) 77.
Pavel, fratele lui Mătei; vinde parte din Scobinţeni (menţ.) 389.
Pavel, fost logofăt; vinde părţi din Oleşeşti 139.
Pavel, popă, din Sîrbi; dă zapis de mărturie 273.
Pavel (gr.: Parel), vistiernicel; jumătate din partea lui din Mănăileşti, vîndută 77.
Pavel, vornic; în sfat I.
Pavel, v. Sfîntul Petru şi ~.
Pavel (Pavăl) Debrici (gr.: Debre 219, Debriţ, Debriţchi), clucer (1806-1818); polcovnic, de la Mitropolie (1799-1809); adevereşte traduceri 143, 504; traduce acte 28, 44, 54, 69, 96, 99, 161, 219, 278, 337, 341, 349, 352, 425, 484.
Pavel, v. şi Pavăl.
Păcurar (Dealul ~, Dealul lui ~), deal, la Cotnari; vii pe ~, întărite 291.
Păcurar, din Ţibăneşti; se judecă pentru o parte de ocină şi pierde 522.
Păcurar, fiul lui Cozma sulgerel; vinde parte din Dolheşti (menţ.) 54.
Păcurar, fiul Erinei, fratele lui Vasile Corlătescul cămăraş; primeşte întărire pentru s. Tămăşeni şi pentru două seliştі 28.
Păcurar (Păcurari), ginerele lui Ghiorghie Calapod, soţul Nastasiei, cumnat cu Vasilie ş. a.; vinde parte din Boldeşti (menţ.) 511, 516.
Păcurar Vulpe, tatăl lui Bălan şi al Sorei, bunicul lui Toader ş. a.; cumpără părţi din Rotumpăneşti (menţ.) 366.
Păcurăreni, sat, pe Pereschivul Mare, <ţ. Tecuci; Păcurăreşti, c. Coroieşti, j. Vaslui>; parte din ~, dată de Tudor fost căpitan fiicei sale, Ioana I.
Pădure, copil de ţigan, fratele lui Răzvan şi al Marinei; revenit lui Dumitru Cărăbaţ prin împărţire 152.
<Pădureni>, sat, v. Buhaici.
<Pădureni>, sat, v. Cîrlegaţi.
Păltiniş (Păltenişu), sat şi seliştе, ţ. Dorohoi; <c. ~, j. Botoşani>; pricină între Hilimon Zahul şi Tudori pîrcălab de Hotin pentru seliştea ~ 23; cumpărat de Gavrilaş fost vornic 58;
sat probabil lîngă ~, v. *Budeni.
Păntéleasa, v. Titiiana ~.
Păntelei; martor 460.
Păntelei, din Budeşti; hotarnic 2 A-B.
Păntelei, din Gîrcini; martor la Pungeşti 287.
Păntelei, soţul Titiianei Păntileasa, socrul lui Ionaşco Botăş; cumpără parte din Futeşti (menţ.) 479.
Păntelеĭ (Pintelei) Bărboţchie (Barbovucescul), din Beceşti; dă zapis de mărturie 95;
martor 460.
Păntelei Haruţul, fiul lui Petru, nepotul lui Buzdugan, fratele lui Ionaşco; vinde părţi din Stînceşti (menţ.) 65.
Pănteleiu, din Hărliceşti; dă zapis de mărturie 264.
Pănteleiu, fiul lui Gligorie Drugă şi al Salomiei, frate cu Dumitraşco, cu Eremiia şi cu Ion; vinde parte din Unguraşi 404.
Păntelei, Pănteleiu, v. şi Pentelei, Pintelei.
Păradie, gr. pentru Parades 244.
Părades, v. şi Parades.
Părasca; stăpînă în Băiceni şi în seliştea Caraulеşti (menţ.) 555.
Părasca; vinde parte din Stăneşti 326.
Părasca, fiica lui Mihai, soră cu Enachi şi cu Anghelina, cumnata lui Curu; vinde vie la Copou, fără ştirea rudelor (menţ.) 403.

www.dacoromanica.ro

Părasca, fiica Nastei, nepoata lui Petrea Pojar, soră cu Costantin, cu Simion ş. a.; vinde parte din Ţîbăneşti (menţ.) 214, 389.
Părasca, fiica Varvarei, sora Alecsandrei şi a lui Ionaşco Lîncariul; stăpînă în Macicăuţi (menţ.) 193.
Părasca, preoteasă, fiica Antemiei, mătuşa lui Pavăl; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 389.
Părasca, soacra lui Brohnin 376.
Părasca, soţia lui Eremiia comis; vinde parte din Hoiseşti şi Balomireşti (menţ.) 389.
Părasca, v. şi Parasca.
Părăul Albu, pîrîu, <Valea Albă, afluent al Moldovei, la Tupilaţi>; sat pe ~ 566.
Părăul Săc, pîrîu, <Mălăeşti, ţ. Fălciu; afluent al Elanului, la Poşta Elan>; sat pe ~ 554, 572.
Părhăuţi, sat, <ţ. Suceava; c. Todireşti, j. Suceava>; om din ~ 397.
*Părîşeni, sat, ţ. Vaslui; <lîngă Chiriceşti, c. Micleşti, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Anesiia lui Ionaşco Cehan fost mare vornic 415.
*Părtănoşi, sat, <ţ. Vaslui; lîngă Tanacu, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Ghervasîia popii Căldare 21;
părţi din ~, vîndute de Simion Bijan ş. a. preotului Andronic 176.
Păruceni, sat, numit înainte Stancăuţi; <în Republica Moldova, Poruceni, c. Seliştc, r. Nisporeni>; vîndut de Vasile Sturza lui Irimie Vînculeţ şi întărit 245, 521.
Păscari, sat, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Dorohoi, <ţ. Hîrlău; înglobat în Şendriceni, c. ~, j. Botoşani>; în hotar 191, 232;
seliştea ~, întărit m-rii Bîrnova 394;
pricină pentru încălcare de hotar 424;
drumul ~ -lor 491.
Păscălina, fiica lui Ghiorghie Calapod, soţia lui Toderiţă, cumnata lui Costantin, soră cu Vasilie, cu Marica Homicencasă şi cu Tofana; vinde părţi din Boldeşti şi din seliştea Sîrbi 486, 511 şi o parte din Văscani 572.
Păscălina, fiica Grozavei, soră cu Neculcea şi cu Catirina; vinde vie la Cotnari 36.
Păscălina Iacomiasa, soţia lui Iacomi pîrcălab; cumpără jumătate din Unguraşi, pe care o vinde (menţ.) 404.
Păscălina Strovicioae, soţia lui Lupul Stroici <fost mare logofăt>, mama lui Ionaşco şi a lui Vasilie; vinde s. Hămciani (menţ.) 199 şi jumătate din Unguraşi (menţ.) 404;
sat dăruit pentru pomenirea ei (menţ.) 396.
Păşcan, tatăl lui Bilţă, bunicul lui Zaharia 83, 115.
Păşcani, sat, <ţ. Suceava, or. Paşcani, j. Iaşi>; om din ~ 136;
sat lîngă ~, v. *Tămăduiani.
Păşcani, sat, ţ. Orhei; <în Republica Moldova, c. ~, r. Criuleni>; martor din ~ 244.
*Păşcani, sat, <ţ. Vaslui; lîngă Mirceşti, c. Tăcuta, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Zaharia lui Istratie din Glodeni 83, 115.
Păşcani, v. şi Paşcani.
Păşcanu, fiul lui Paholcea, tatăl lui Bijan, al lui Simion, al Irinei, al Nastasiei şi al Protasiei 176.
Păşco, v. Toader ~.
Pătîrlaga, fiica Stancăi, nepoata lui Crăciunaş, a Dochiţei ş. a., sora lui Bogdan şi a Gaftonei 193.
Pătraşco; martor 175.
Pătraşco, cămăraş, <din Bătineşti>[1]; dă zapis de mărturie 1;
primeşte întărire pentru jumătate din Şoldeşti 385.
Pătraşco, croitor, din Iaşi; dă zapis de mărturie 220.
Pătraşco, diac; martor hotarnic 469;
scrie acte 63, 69, 86, 109, 479.
Pătraşco, din Alboteşti; martor hotarnic 327.
Pătraşco, din Aldeşti; vinde parte din Aldeşti (menţ.); poruncă să fie scos de pe parte vîndută 557.
Pătraşco, din Cudreşti; martor 202.
Pătraşco, din Drăgoteni; hotarnic 454;
martor 253.
Pătraşco, din Tomeşti; dă zapis de mărturie 322.
Pătraşco, fiul lui Gheorghie comis şi al Dumitrei, fratele lui Cazacul; vinde ţigani (menţ.) 10.
Pătraşco, fiul lui Hăugul, fratele lui Sava; martor 123.
Pătraşco, fiul lui Ihnat, fratele lui Ionaşco; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Pătraşco, fiul lui Mihăilă, fratele Măricăi; vinde parte din Scînteia 84.
Pătraşco, fiul lui Simionel, fratele lui Dociul paharnic şi al Antimiei; cumpără de la sora sa partea ei de moştenire 59.
Pătraşco, fiul Nastei, nepotul Anuşcăi, strănepotul Sofiicăi şi al lui Ivanco sulger;

[1] V. *D.R.H.*, A, XXII, nr. 35, p.39-40.

www.dacoromanica.ro

primeşte întărire pentru părţi din Căbieeni 164.
Pătraşco, fiul lui Toma Birtoc, nepotul lui Mafteiu, fratele Dumitrei; vinde o parte din Scînteia 84.
Pătraşco, nepotul lui Stan; vinde jumătate din Giurcani (menţ.) 184.
Pătraşco, pîrcălab de Succava; martor 12.
Pătraşco, fost postelnic; dă zapis de mărturie, isc. 304.
Pătraşco, rudă cu Petru Albotă; se judecă şi primeşte întărire pentru o jumătate de cut din Şipoteni 94.
Pătraşco (Pătraşcu); fost stăpîn în Duşeşti; jumătate din partea lui, vîndută 67.
Pătraşco, şoltuz, din Huşi; martor hotarnic 2 A-B.
Pătraşco, tatăl lui Ionaşco 221.
Pătraşco, ureadnic, din Vozdăuţi; martor 233.
Pătraşco, vătah, tatăl lui Ionaşco, al Creţici şi al Dochiei 84.
Pătraşco, fost vornic; hotarnic (menţ.) 65.
Pătraşco Albotă; primeşte întărire, după judecată, pentru parte din Şipoteni 94.
Pătraşco Banul, tatăl lui Maximian, al lui Vasilie, al Anuşcăi ş. a. 42, 62; danie pentru pomenirea lui 42.
Pătraşco (Pătraşcu, gr.; Iuraşcu 195, gr.: Toderaşco 128) Başotă, logofăt al doilea; hotarnic (menţ.) 68;
mare logofăt, ispravnic de act, isc. 1-399 (passim), 442;
lăsat de domn la Scaun 256;
judecată în faţa sa 126; primeşte scrisoare privind o cercetare 232;
dă zapis de mărturie 46, 108, 152, 153, 204, 247, 283, 316, 323, 348, 371, 425;
martor 42, 47, 59, 104, 122, 132, 524;
primeşte întărire pentru selişlea Turtureşti 212;
cumpără o parte din Ciohoreni 401;
cumpără şi schimbă ţigani 264, 271, 329, 375.
Pătraşco (Pătraşcu) Boldescul, fiul lui Toader Boldescul, fratele Dumitrei, văr cu fiii lui Miron din Sinehău; pîrcălab de Roman; în sfat 315, 391, 398, 399; hotarnic 257;
martor 363;
vinde parte din Scînteia 84; cumpără parte din Plopoasa 208; zălogeşte, apoi vinde, parte din Cernacău 363.
Pătraşco Boul, fost mare spătar, frate cu <Toader Boul> vistiernic, cu Dumitru şi cu Frăsina; hotarnic 439;
se judecă pentru s. Davideni şi pierde 213.
Pătraşco (Pătraşcu) Ciogolea (Ciogole, gr.: Gogolea 235), fost mare logofăt, pîrcălab de Hotin, soţul Mariei, cumnatul lui Simion Ţîra, rudă cu Isac Balica <fost> hatman, finul lui Vasile Lupu; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;
hotarnic 149, 257, 423;
pîrcălab de Hotin 222;
dă zapis de mărturie 204, 304, 316, 348;
martor 42, 253 isc., sig., 334 isc.;
se judecă, împreună cu rudele, pentru satele rămase de la Isac Balica 94, 96-98, 101, 103, 104, 107, 122;
stăpîn în Dumeni 216 şi în Hudeştii Mari 150;
primeşte danie şi întărire pentru sate, case, vii ş. a. 47, 78, 222, 386 A-B;
ia bani cu împrumut 209.
Pătraşco Ciotăricosti, ginerele Mintei, cumnat cu Strătulat; se judecă pentru două jirebii din Dersca şi pierde 505.
Pătraşco Clipeş, din Cudreşti; martor hotarnic 201.
Pătraşco (Pătraşcu, Petru) Danovici (Dahnovici), fiul lui Danovici "cel bătrîn", fratele Antemiei; martor 241;
vinde jumătate din Dumeni 353, 362.
Pătraşco Dragotă, fost spătar, fratele lui Dumitru; hotarnic, isc. sig. 135.
Pătraşco Fulger, din Goeşti; dă zapis de mărturie 220.
Pătraşco Hăugul; scrie act 266.
Pătraşco Mîndzul; dă zapis de mărturie 476.
Pătraşco Peicul, din Dăneeşti; martor 83, 115.
Pătraşco Purcel, fiul lui Purcel postelnic, frate cu Dumitru şi cu Gavril, tatăl lui Ardaric; partea lui din Codăeşti, vîndută (menţ.) 417.
Pătraşco Scînteic, vătaf, strămoş al lui Mihăilă, al lui Scînteic ş. a. 84.
Pătraşco Stănilă, din Giumătăţeni, fiul lui Ţoţa, nepotul lui Bratei; dă zapis de mărturie 161;
vinde parte din Drislive 153, 328.
Pătraşco Tălabă, aprod; martor hotarnic 90.
Pătraşco, v. şi Pătraşcu, Pătru, Petraşco, Petre, Petrea, Petru.
Pătraşcu, din Buhăeşti; martor hotarnic 56.
Pătraşcu, din Hlăpeşti, slugă domnească; primeşte poruncă să facă o cercetare la Bîrgăoani 412.
Pătraşcu, păhărniccl, din Dăneeşti; martor 471.
Pătraşcu, v. şi Pătraşco, Pătru, Petraşco, Petre, Petrea, Petru.

www.dacoromanica.ro

Pătrănescul (Iazul lui ~); hotar al s. Rusi 399.
Pătrăşcan (gr.: Petroşcan); dă zapis de mărturie 524.
Pătrăşcan, fost clucer, tatăl Candachiei şi al Drăgulinei, socrul lui Toader Beldiman 261.
Pătrăşcan, din Huşi; martor hotarnic 2 A-B.
Pătrăşcan, din Văsiiani, tatăl <lui Arion> şi al lui Ostahie 169 A.
Pătrăşcan, fiul Mariei, nepotul lui Caramiz, fratele Mariei; vinde parte din Feţinghești (menţ.) 9, 68.
Pătrăşcani, sat, <ţ. Tutova; Alexandru Vlahuţă, c. ~, j. Vaslui>; stolnic din ~ 495.
Pătrăşcioaie, v. Antimii ~.
Pătrăşcoae, v. Gherla ~.
Pătrăşcoaia, mama lui Gligorie şi a Costandei, bunica lui Lupul 435.
*Pătrăuţi, sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, lîngă Teţcani, c. ~, r. Briceni>; moştenit de Antemia de la părinţii ei, Petriceico logofăt şi Mărica 332.
Pătru; martor hotarnic 469.
Pătru, fratele lui Vlaicul, străbunul lui Vasilie Corlătescul ş. a.; cumpără s. Tămăşeni (menţ.) 28.
Pătru Hudici, tatăl lui Iaţco Hudici, bunicul lui Văscan Moghiliţă, străbunicul lui Dumitru Movilă, strămoş al lui Moise Movilă 78.
Pătru, v. şi Pătraşco, Pătraşcu, Petraşco, Petre, Petrea, Petru.
Păulescul (Păulel), v. Lupul ~.
*Păuleşti, sat, pe Simila, ţ. Tutova; <lîngă Băcani, c. ~, j. Vaslui>; părţi din ~, întărite lui Drăgan aprod, lui Albul ş. a., după judecata cu Simion Ghuca 448.
Păun, v. Petrea ~.
Păuneşti, sat, <ţ. Adjud; c. ~, j. Vrancea>; martor din ~ 110.
Păuniacica (Păuneasca, Păunialca, Puniacica), movilă; în hotarnica s. Stăuceni 219.
Păuşeşti, sat, pe pîrîul Carul, ţ. Cîrligătura; <c. Dumeşti, j. Iaşi>; părţi din ~, vîndute de fiii lui Gheorghe Pitic, de Lupul Dragotă ş. a. lui Ieremia Murguleţ şi întărite acestuia 72;
loc de iaz în hotarul s. ~ 135;
sat înglobat în ~, v. Oneşti.
<Peicani, sat, c. Găgeşti, j. Vaslui>; selişte lîngă ~, v. Busteşti.
Peicul, v. Pătraşco ~.
Pelin, v. Vasilie ~.
Pente, fiul lui Dragoş din Cetnicăuţi, frate cu Iuraşcul, cu Nechifor ş. a.; vinde părţi din Cetnicăuţi 206.
Pentelei, fiul lui Berici, unchiul lui Ionaşco; vinde părţi din Copujani 389.
Pentelei, fratele lui Vasilie; primeşte întărire pentru o parte din Orbic 147.
Pentelei, <ţigan>, fiul lui Ionaşco; <întărit m-rii Neamţ> 507.
Penteleiu, din Buciumi; vinde parte din Băloşeşti 318.
Penteleiu, vornic, tatăl lui... 325.
Pentelei, Penteleiu, v. şi Păntelei, Pintelei.
Pepelea; martor hotarnic la Băsăşti 327.
Pepelea, baltă de peşte a s. Măicani; întărită lui Ionaşco Cehan <fost mare> vornic 54.
Pepelea, ţigan, fiul lui Gavril, soţul Măricăi 375; întărit lui Pătraşco Başotă 264, 271; dăruit Episcopiei de Roman 489.
Pepelea Cireş, iuzbaşă, din Tîrgoveţi; martor hotarnic 470;
martor 529, 530, isc.
Pepelea, v. şi Dumitraşco ~.
Pepeloe, v. Marica, ţigancă.
Perărîta, v. Prererîta.
<Perchiu, sat, c. Huruieşti, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Hemiceşti.
Pereschiv (Pereschivul cel Mari I), pîrîu, <afluent al Bîrladului, mai sus de Ghidigeni>; sate pe ~ 326, I.
<Perieni, sat c. Probota, j. Iaşi>; sat înglobat în ~, v. Cîndeşti;
sat lîngă ~, v. *Cucorăni.
Perisicina, sat, <ţ. Orhei; în Republica Moldova, Peresecina, c. ~, r. Orhei>; om din ~ 52.
Perja, v. Gligorie ~.
Perjul, fiul lui Oancea, nepotul lui Sava, fratele lui Gorciul; vinde parte la Ionăşeni (menţ.) 315.
*Perţeşti, sat, <lîngă Pupezeni, c. Bălăşeşti, j. Galaţi>; om din ~ 71.
Pescop, deal, v. Piscop.
Peştera, top, la Nemirovca; punct de hotar 341.
Peştilă, socrul lui Isac 325.
Pètir, v. Pitircă ~, Turda ~.
Petra, din Tomineşti, mama lui Ion; dă parte din Bănceşti şi din Tomineşti pentru plata unei duşegubine 249.
Petraşco, fiul lui Ion Scobenceanul, tatăl Dumitrei şi al Ţoţăi 389.
Petraşco Solomon (gr.: Şolomon); hotarnic 126.
Petraşco, v. şi Pătraşco, Pătraşcu, Pătru, Petre, Petrea, Petru.
Petraşcu, gr. pentru Petrina 506.
Petre, din Turbureşti; martor 496.

www.dacoromanica.ro

Petre, şoltuz, din Agiud; dă zapis de mărturie 110.
Petre Broscariul; martor hotarnic 196.
Petre Trufaşul, pîrcălab de Orhei; dă zapis de mărturie 388;
judecă şi dă hotărîre într-o pricină de furt 429.
Petre, v. şi Ion ~.
Petre, v. şi Pătraşco, Pătraşcu, Pătru, Petraşco, Petrea, Petru.
Petrea; fost stăpîn al unei prisăci cu livadă, din Tomeşti 69.
Petrea; stăpîn al unor părţi din iazul de la Popeni şi Săpoteni 421.
Petrea, din Cîrniceni; martor hotarnic 148, 365.
Petrea, din Mielăuşeni; martor 136.
Petrea, din Sîrbii de Sus, fiul lui Gagea, fratele lui Şandru; vinde un vad de moară pe Gîrla Putnei, la Găgeşti (menţ.) 138, 302.
Petrea, dregător de Dorohoi; martor hotarnic 491.
Petrea, fiul lui Bîcă, fratele Teclei; partea lui din Prigoreeni, vîndută 173, 177.
Petrea, fiul lui Eremiia Rugină şi al Grozavei, nepotul Marinei, strănepotul lui Toader pîrcălab, frate cu Toader, cu Annesiia ş. a.; vinde parte la Văscani (menţ.) 64.
Petrea, fiul lui Ionaşco; dăruieşte schitului Drăguşani o parte din Băseşti (menţ.) 459.
Petrea, fiul lui Văscan, nepotul lui Dragotă 568.
Petrea, păhărniceI, din Fereşti; dă zapis de mărturie 19.
Petrea, rudă cu Tudor fost căpitan I.
Petrea, slugă a vlădicăi <mitropolitul Varlaam>; martor 325.
Petrea, tatăl lui Anton, al lui Andronic ş. a.; partea lui din Răchitiş, vîndută 369.
Petrea, tatăl lui Costantin şi al Vărvarei 354.
Petrea, ţigan, soţul Magdei, tatăl lui Ion şi al lui Gligorie; întărit Mierlei Steţcoae 556 A-B.
Petrea Bordzea, fiul lui Ion Plavăţ, nepotul popii Luca, frate cu Lazor, cu Tănasie ş. a.; vinde parte din Băsăşti 327.
Petrea Bugulétea, fiul Cîrstinei; vinde parte din Petreşti 168, 251.
Petrea Chiceră; dă zapis de mărturie 168, 251.
Petrea Gînscă, "fecior" al marelui logofăt; hotarnic; înştiinţează pe marele logofăt despre alegerea unei părţi din Borăşti 165.
Petrea (Petria) Grosul, din Baia; vinde vie la Cotnari (menţ.) 122.
Petrea (Petru) Hadîmbul, rudă cu <Toader> Petriceaico mare armaş, cu Ionaşco Avram fost vornic ş. a., urmaşul lui Petrica hatman; împarte cu rudele sale s. Blăgeşti, Cărbuneşti, Fărăoani ş. a. 228; vinde parte din Cîndeşti 68.
Petrea Păun, ("lui Păun"); bătrînul lui din Blăgeşti, vîndut 284, 285.
Petrea Pojar ("lui Pojar"), fiul lui Pojar, fratele lui Luca Pojar, tatăl Nastii 214.
Petrea Temerleanul, din Temerleni; martor 510.
Petrea, v. şi Ilinca ~.
Petreceicu, logofăt, soţul Măricăi, tatăl lui Toader Petriceicu şi al Antemiei; averea lui, împărţită între copiii săi 332.
Petreni, neam 84.
Petreni, sat; <Chetreni, c. Motoşeşti, j. Bacău>; om din ~ 326.
*Petreşti, sat, <ţ. Bacău; lîngă Blăgeşti, c. ~, j. Bacău>; partea lui <Ion> Moţoc <mare> vornic din ~, întărită lui Gheorghe Arapul 77;
v. şi Matasă, *Cîmpul lui Dragoş*, p. 35.
*Petreşti, sat, pe Jijia, ţ. Dorohoi; <lîngă Buimăceni, c. Albeşti, j. Botoşani>; parte din ~, vîndută de Petrea Bugulţea lui Ionaşco Prăjescul postelnic şi întărită 168, 251;
pricină între Maeri căpitan şi Ionaşco din Giumătăţeni pentru împresurarea unui loc din ~ 246.
*Petreşti,, <sat, ţ. Suceava; Petrileşti, lîngă Boroaia, c. ~, j. Suceava>; ~ -i, în pricină cu Gheorghe Roşca vistiernic şi cu s. Ciumuleşti pentru un loc de prisacă 434.
Petreşti, sat; <Slobozia, c. Bîra, j. Neamţ>; om din ~ 547.
Petreşti, selişte, pe Rebricea, ţ. Vaslui; <s. Sasova, c. Rebricea, j. Vaslui>; întărită m-rii Bîrnova 84.
Petriaşiul, din Dorohoi; martor 191.
Petrica, hatman (pîrcălab), tatăl lui Ion vistiernic, al lui Irimia Piţigac, al lui Toader şi al Solomiei, bunicul lui Isac aprod, al lui Nechita, al Goioaei şi al Todosiei; fost stăpîn în Meschenești 184; împărţirea averii lui între urmaşi 228.
Petrică, tatăl Anii, socrul lui Andrei Terţipa; partea lui din Cetnicăuţi, vîndută 206.
Petriceaico, v. şi Toader ~.
Petricéico, Petriciaico, v. şi Petreceicu.
<Petrileşti>, sat v. *Petreşti.
Petriman, rudă cu Fătul, cu Gheorghie Goga şi cu popa Boţul; se judecă pentru părţi din Cibarţu, Găneşti şi Tăoşti şi pierde 418.

www.dacoromanica.ro

Petriman, tatăl lui Marco 480.
Petriman, tatăl Nastascăi, bunicul lui Căzacul şi al Dumitrei; stăpîn al unui iaz din Jurjeşti (menţ.) 357.
Petrina (gr.: Petraşcu); vinde un bătrîn din Florinteşti (menţ.) 506.
Petrişor, aprod; cumpără un loc de prisacă la Popeşti 276, 400 (notă).
Petronie, diacon, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
<Petrosu>, sat, v. Pietroasa.
Petrosul, seliştc, v. Pietrosul, sat.
Petroşcan, gr. pentru Pătrăşcan 524.
Petru; vinde o jumătate din Giurcani (menţ.) 184.
Petru, fiul lui Buzdugan, tatăl lui Păntelei Haruţul şi al lui Ionaşco 65..
<Petru> Aaron, tălmaci; autentifică act (1784) 140.
Petru Albotă, tatăl lui Gheorghiţă <Albotă>, socrul lui Prodan 94.
Petru (Pătru) <Rareş> ("cel Bătrîn"), voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 68, 85, 184, 238, 395, 439, 525.
Petru (Pătru) <Şchiopul>, voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 46, 51, 54, 64, 72, 84, 147, 247, 252, 284, 288, 315, 368, 389, 397, 398, 449, 456, 459, 463, 475, 481, 491, 501, 502, 525, 541, 556 A-B;
dăruieşte un loc din Braniştea domnească (menţ.) 368 şi ţigani (menţ.) 48;
hotarnică făcută în zilele lui ~ 90.
Petru, v. Sfîntul ~ şi Pavel.
Petru, v. şi Pătraşco, Pătraşcu, Pătru, Petraşco, Petre, Petrea.
Piatra (Camena), tîrg; <or. Piatra Neamţ, j. Neamţ>; şoltuz şi pîrgari; oameni din ~ 259, 295;
ocolul tîrgului ~ 68, 77, 212;
drumul tîrgului <~> 15;
sat înglobat în ~, v. Vînători.
Piatra, top, la Nemirovca; punct de hotar 341.
*Piciorogani, sat, ţ. Hîrlău; <inclus în Nicolae Bălcescu, c. ~, j. Botoşani>; oameni din ~ 160, 161;
parte din ~, vîndută de Isac Drujina lui Toader Babici din Uriceni şi fiului său, Simion 160;
parte din ~, vîndută de Mărica şi fiii ei popii Nicolae din Cerneşti 161.
Pierdutul; cumpără doi cai şi dă banii lui Grama stolnic (menţ.) 124.
Pietra, v. Piiatra.
Pietreşti, sat, pe Stemnic, <ţ. Vaslui; Chetreşti, c. Bălteni, j. Vaslui>; om din ~ 361.*
Pietriş, sat; <înglobat în Costeşti, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; pricină a lui Dumitru Buhuş vistiernic cu oameni din ~, pentru încălcare de hotar 532.
Pietroasa, sat; <în Republica Moldova, Petrosu, c. ~, r. Făleşti>; parte din ~ şi din Stăncăuţi, dată de Lupul Ghenghe rudelor sale pentru jumătate din Tulucesti 227.
Pietroase deal, în Braniştc; hotar 482.
Pietrosul (Petrosul), sat şi seliştc, ţ. Lăpuşna; <în Republica Moldova, Chetrosu, c. ~, r. Anenii Noi>; întărit lui Gheorghe Roşca vistiernic 389;
jumătate din seliştea ~, dată de Dumitru, Ionaşcu ş. a. rudei lor, Ghorghe Roşca fost vistiernic şi întărită 128.
Piiatra, seliştc domnească, ascultătoare de ocolul tg. Orhei, <ţ. Orhei; în Republica Moldova, r. Orhei>; dăruită lui Gheorghie Catargiul pîrcălab de Hotin 378.
Piiatra (Pietra), soţia lui Nuor, fiica lui Gavriil şi a Măriicăi, nepoata lui Costantin şi a Brînduşei; dăruieşte ocină din Zărneşti 132, 524.
Pilat; vinde două jirebii din Hănţeşti (menţ.) 414.
Pilat v. şi <Vasile> ~.
Pilipovschi; hotarnic 373.
Pilipovschi, fost mare vătaf de Iaşi; dă zapis de mărturie (menţ.) 544.
Pilipovschi, v. şi Simion ~, Vasile ~.
Pinul, din Hultureşti; martor hotarnic 361.
*Pipărcani, sat, ţ. Bîrlad; <probabil lîngă Banca, c. ~, j. Vaslui>; întărit Anghelinei Vasilioaie 350.
Pipereşti, sat, v. Chipereşti.
Piscop (Pescop, Dealul ~ -ului Piscopul), deal, la Cotnari; vii pe ~ 72, 77.
Piscu, vătaf, din Gereni; martor hotarnic 90.
Piscul, fiul lui Gavril, frate cu Stratul, cu Aniţa, cu Jiianca ş. a.; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 389.
Piscul, moviliţă; în hotarnica s. Dădeşti 64.
Piscul, top; în hotarul seliştii Busteşti 28.
Piscul, sat, la gura Sohuluiului, ţ. Tecuci; <c. ~, j. Galaţi>; hotarnică întărită 90.
Pisoschi, v. Gligorcea ~.
Pitic, fost vornic, fiul lui Gheorghe Pitic, fratele lui Dumitru şi al Nastasiiei, tatăl lui Ioan monah 72.
Pitic, v. şi Gheorghie ~.
Piticéni, sat, <ţ. Roman; Chiticeni, c. Secuieni, j. Bacău>; martori din ~ 555;

www.dacoromanica.ro

sat lîngă ~, v. *Carauleşti.
Pitircă Pétir (Pétiri); ia cu zălog un finaţ, pe care apoi îl cumpără; i se întorc banii (îns. verso) 428.
Pituluşăni (Pituluşeni), sat, pe Dolina, ţ. Hîrlău; <înglobat în Dolina, c. Leorda, j. Botoşani>; parte din ~, întărită lui Borăleanul uricar, cu indicarea hotarului 44; parte din ~, întărită lui Zbera 74.
Pîngăraţi, m-re <ţ. Neamţ; în ~, c. ~, j. Neamţ>; hram: Sf. Dimitrie 4, 7, 86, 182;
călugări 4, 7, 86; egumen 4, 86, 187, 371; sobarul 187, 371;
sate 182, 187; prisăci 77, 368, 371, 425, 475, 481; vii 4, 7;
poslușnici 86;
pomelnicul mare 7.
Pîngăraţi, pîrîu ("rîu"), <afluent al Bistriţei>; hotar al locului dimprejurul m-rii Beserecani 68.
Pînte, "a preotesei"; vinde parte din Dragomireşti (menţ.) 566.
Pîntea, din Mireeşti; dă zapis de mărturie 67.
Pîntea, rudă cu Nastasia 64.
Pîntea, fost şetrar, fiul Tudorei; stăpîn în Codăeşti 309; primeşte parte din Codăeşti (menţ.) 54; vinde părţi din acelaşi sat (menţ.) 54; zălogeşte parte din Duşeşti 490; împuternicire pentru a fi adus în faţa Domniei cu uricul s. Codăeşti 309;
scrie act 490.
Pîrcălăbia <ţ.> Hotin; adevereşte copie (1817) 219.
<Pîrîul> Carului, pîrîu, ţ. Cîrligătura; <la Păuşeşti, c. Dumeşti, j. Iaşi>; sate şi loc de mori pe ~ 72.
Pîrîul Glodului, pîrîu, la s. Budeşti; loc de priscacă pe ~ 28.
Pîrîul <Negru> (Ciorniiu), pîrîu, v. Valea Neagră.
Pîrjolita, top. (?); drumul Pîrjolitei, hotar al seliştii Prigoreni 201.
Pîrscă, v. Gavril ~.
Pîrteţ, v. şi Nistor ~.
Pîrvul, "moşan", din Macicăuţi; martor 193.
Pîrvul, pitar, tatăl Nastasiei şi al Stancăi; primeşte s. Cetireni pentru plata unei morţi de om 398.
Pîrvul, v. şi Avram ~, Dumitraşco ~, Gheorghie ~.
<Pîrvuleşti>, sat, v. Vranceа.
Pîrvuleţi; cumpără o parte din Macicăuţi şi "opreşte" altă parte (menţ.) 193.
Platon, ţigan; dat în schimb 333.
Platoneşti, sat, pe Şomuz; <ţ. Suceava; Manolea, c. Forăşti, j. Suceava>; ispisoc pentru ~ 26;
parte din ~, dată fiului lui Tiron Cucoranu 6;
întărit lui Dumitraşco Şoldan <mare> vornic 40.
Plavăţ, v. Ion ~, Vasilie ~.
*Plăvăţeni, sat, <ţ. Fălciu; lîngă Urlaţi, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; martor din ~ 2 A-B.
Pleşa, top., în hotarul m-rii Galata; prisacă în rediu, sub ~ 51.
Pleşăşti, selişte, numită anterior Beneşti, <ţ. Trotuş, lîngă s. Caraclău, c. Bîrsăneşti, j. Bacău>; pricină pentru ~ între Neniul vornic şi s. Bîrsăneşti 126, 269; întărită lui Neniul vornic 134, 269;
carte de mărturie pentru ~ (îns.) 201;
v. şi Stoica, *Observaţii: Trotuş*, p. 902.
Pleşeşti (Pleşăşti), sat, ţ. Cîrligătura; <Zmeu, c. Lungani, j. Iaşi>; fost al lui Petrica hatman; împărţit între urmaşii acestuia 228;
martori din ~ 220, 279.
Pleşeşti, (sec. XIX: Polpeşti), sat, <ţ. Suceava, c. Vultureşti, j. Suceava>; martori din ~ 465, 513.
Plopéni, sat, ţ. Dorohoi; <Plopenii Mari şi Plopenii Mici, c. Ungureni, j. Botoşani>; întărit lui Isac şi lui Nicoară, în urma judecăţii cu rudele lui Isac Balica hatman 98.
Plopeşti, sat, ţ. Neamţ; <înglobat în Hoiseşti, c. Mărgineni, j. Neamţ>; jumătate din ~, revenită la împărţeala lui Mihăilaş Beldiman 391.
Plopoasa, sat, <ţ. Adjud; Lespezi, c. Homocea, j. Vrancea>; parte din ~, a lui Pătraşco Boldescul; poruncă pentru alegerea ei 208.
Ploscuţan, diac; martor 109.
Plotoneşti, sat, <ţ. Fălciu, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; martori din ~ 2 A-B.
Plotun, munte; hotar al locului dimprejurul m-rii Bisericani 68.
Plotuniţa (Plotuniţă), pîrîu, <afluent al Bahlueţului>; hotar al seliştilor Avrămeşti şi Ruscani 144, 201, 202;
selişte pe ~ 201, 202, 278.
Plotuniţa, selişte, la Rediu, <ţ. Cîrligătura; lîngă Tîrgu Frumos>; cuprinsă în uricul Tîrgului Frumos 144.
Poarta, domnească, <instituţie>: vornici de ~ 104, 123, 126, 136, 234, 245, 261, 334, 435, 481, 549, II (?); gloabe pentru ~ 178,

www.dacoromanica.ro

327, 429, 557; jalbă/judecată la ~ 186, 451, 469;
v. şi vornici, de gloată.
Pobircu, v. Gligorie ~.
Pobrata, m-re, <ţ. Suceava; în Probota, c. Dolhasca, j. Suceava>; egumen 16, 556; seliştc 16; ţigani 556; pecetea m-rii 16.
<Pochidia>, sat, v. Popi.
<Pocreaca, sat, c. Schitu Duca, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Popeşti.
Podolcan, şoltuz, din Bîrlad; dă zapis de mărturie 568.
Podoleni (gr.: Hortléni 122), sat, ţ. Fălciu; <Podolenii de Jos şi Podolenii de Sus, c. Cozmeşti, j. Iaşi>; fost al lui Isac Balica hatman şi dăruit de Ştefan Tomşa m-rii Solca (menţ.); restituit rudelor lui Isac Balica 122;
în pricină cu Dumitru Buhuş pentru hotar 475, 476, 481, 488;
oameni din ~, ai marelui cămănar 483;
în hotar cu un loc din Braniştc, dăruit lui Dumitru Buhuş 482.
<Podoleni, sat, c. ~, j. Neamţ>; sat lîngă ~, v. *Bucileşti; sat probabil lîngă ~, v. *Romăneşti.
Podraga, pîrîu, <Podriga, afluent al Başcului, la Satul Nou>; sat pe ~ 357.
<Podu Turcului, sat, c. ~, j. Bacău>; sate lîngă ~, v. *Dănceni, *Tîrzii.
Podul Orzii, v. Orzea (Podul Orzii).
<Podvirevka>, sat, v. Medvidca.
*Pogănéşti, sat, <probabil în c. Stănileşti, j. Vaslui>; martor din ~ 116.
Pogăneşti, sat, <ţ. Tutova, c. Iveşti, j. Vaslui>; om din ~ 41;
parte din ~, vîndută de Ştefan lui Arion Talger 41.
Pogorîrea (Coborîrea) Sfîntului Duh; hram al m-rii Dragomirna 197, 472;
v. şi Dragomirna, m-re.
Pohărniceni (Poharniczeny), sat, <ţ. Orhei; în Republica Moldova, Polmiceni, c. ~, r. Orhei>; om din ~ (sf. sec. XVIII) 206.
Poiana, sat, <ţ. Trotuş; c. Livezi, j. Bacău>; martor hotarnic din ~ 126.
Poiana Bahluiului, poiană; în hotarnica s. Hoiseşti şi Balomireşti 389.
Poiana Boului, poiană, la Edumireşti; întărită schitului Drăguşani 459.
Poiana cu Cetate (Cetăţuie), poiană a s. Scînteia; <ţ. Vaslui; s. ~, c. Grajduri, j. Iaşi>; întărită m-rii Bîrnova 84.
Poiana Costei, v. Costea (Poiana Costei), poiană.
Poiana ce Mari, în hotar cu Mănăstirea lui Băisan 226.
Poiana lui Timofeiu, v. Timofeiu (Poiana lui ~), loc.
Poiana dintre Vaduri, v. Vaduri, top.
Poiană; scrie act 325.
Poiană, fiul Guroaiei; fură iepe (menţ.) 52.
Pojar, tatăl lui Luca ~ şi al lui Petrea ~, bunicul Anuşcăi şi al Nastii 214.
Pojar, v. şi Luca ~, Petrea ~.
<Polonia>, v. Ţara Leşească.
Policeanul, v. Ion ~.
Polimaz, v. Costantin ~.
Poliţan; stăpîn în Băcani (menţ.); partea lui, vîndută 8.
Poliţăni, <sat> ("moşie"), <ţ. Tutova; Poliţeni, denumire schimbată în Vadurile, c. Iana, j. Vaslui>; act pentru ~ 296;
izvod de documente ale moşiei ~ (1786) 296.
Polocineşti, sat, <ţ. Tutova; Polocin, c. Iveşti, j. Vaslui>; parte din ~ vîndută de Ştefan lui Arion Talger 41.
Polpeşti, sat, v. Plopeşti.
Polschii, v. <Gavri>Icca ~.
Pomîrla, sat, <ţ. Dorohoi; c. ~, j. Botoşani>; în hotar cu s. Şendriceni 232;
martori din ~ 491;
condică de documente a moşiei ~ (sec. XIX) 354;
sat înglobat în ~, v. Şilişăul de Sus.
Ponici; martor hotarnic la Băsăşti şi Edumireşti 327.
Ponici, fiul lui Simion Ungurăşanul; primeşte întărire pentru o parte din Bungeşti 49.
Ponici, v. şi Dumitru ~, Toader ~.
Popa, v. Nicoară ~.
Popăscul, din Botoşani; vinde un heleşteu din hotarul tg. Botoşani 484.
Popăscul, pîrcălab de ţ. Dorohoi; primeşte poruncă să facă o cercetare la Borodiceni 485;
v. şi Ionaşco ~, pîrcălab.
Popăscul (Popăsculŭ) v. şi Dumitru ~.
<Popăuţi>, sat, v. Popouţi.
Popeni, sat, pe Iubăneasa, <ţ. Dorohoi; c. George Enescu, j. Botoşani>; în hotar cu s. Borodiceni, Dumeni, Săpoteni şi Leveni 149, 292, 422;
pricină pentru un heleşteu de la ~, între Ionaşco Roşca diac şi Isac Stîrcea 421, 423;
martori din ~ 216, 217; sat lîngă ~, v. *Borodiceni.
Popeni, sat, <ţ. Hîrlău; c. Brăeşti, j. Botoşani>; în hotar cu s. Pituluşăni 44;

www.dacoromanica.ro

baltă lîngă ~ (1824) 74;
martor din ~ 191.
Popeşti, sat, pe Elan, ţ. Fălciu; <Popeni, c. Găgeşti, j. Vaslui>; întărit Măricuţii Cernătoae 350.
*Popeşti, sat, ţ. Vaslui; <lîngă Pocreaca, c. Schitu Duca, j. Iaşi>; loc de prisacă din ~, în Codrul <Iaşilor>, vîndut de Grigore Hermeziu lui Petrişor aprod 276, 400.
<Popeşti>, sat, v. Popşăşti.
Popi, sat, <ţ. Tecuci; Vameş, c. Piscu, j. Galaţi>; martor din ~ 90.
Popi, sat, ţ. Tutova; <Pochidia, c. Tutova, j. Vaslui>; fost al lui Ionaşco Ghenghe mare logofăt; întărit, după împărţeală, fiului acestuia, Dumitraşco 227;
martori din ~ 440.
*Popişcani, sat, <ţ. Cîrligătura; lîngă Găneşti, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; în hotar cu s. Prigoreni 201.
*Popîrşioci, sat, ţ. Bîrlad; <probabil lîngă Lungeşti, c. Bălăbăneşti, j. Galaţi>; întărit Măricuţii Cernătoae 350.
Popîrşoc; martor 469.
Popoai, v. Avrămiia ~.
*Poponeţi, sat; <în Braniştea de la Bohotin; j. Iaşi (?)>; martor din ~ 476.
Popouţi, sat; <Popăuţi, înglobat în m. Botoşani, j. ~>; se judecă cu Toader aprod pentru o bucată de loc din hotarul s. Stînceşti (menţ.) 65.
Popovici, v. Maxin ~.
Popovschii, fost stăpîn în Onut; partea lui, vîndută 30.
<Popricani>, pîrîu, v. Tivova.
Popricani, sat, pe Tivova, între Posadnici şi Cîmîceni, ţ. Iaşi; <c. ~, j. Iaşi>; întărit lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic 148, 365;
sat înglobat în ~, v. Liceşti.
Popşăşti, sat, <ţ. Neamţ; Popeşti, c. Girov, j. Neamţ>; pretinsă denumire pentru satul Căcăceni (gr.: Măcăceni) 82.
Porava, tatăl lui Costachi, al lui Eftimie şi al lui Rusul; fost stăpîn în Hoiseşti şi în Balomireşti 389.
Porcar, v.... ~.
Porcea, din Băleşti; martor hotarnic 361.
Porcea (Porce), din Oşăşti, fost pîrcălab, fiul lui Toma, fratele lui Apostolachi; cumpără o parte din Oşeşti 45 şi o parte din Sacaluşa 499;
în pricină pentru o poiană şi un loc 226, 360, 361, 450, 451;
în pricină pentru plata unei cisle 129;
martor hotarnic 56.
Porcel (Porciol), v. Purcel.
Porceşti, sat, <ţ. Neamţ; denumire schimbată în Moldoveni, c. ~, j. Neamţ>; parte de ocină din ~, vîndută de Ionaşco Capotă şi rudele sale lui Iuraşco <Başotă> hatman (menţ.); apoi, nepotului acestuia, Toma <Cantacuzino> sulger 547.
Portar, fratele lui Gligorie; vinde parte din Ionăşeni (menţ.) 315.
Portari, sat, <ţ. Vaslui; c. Zăpodeni, j. Vaslui>; om din ~ 19, 173, 177, 549;
sat înglobat în ~, v. Olăneşti.
Portărescul, din Condreşte; martor hotarnic 361.
<Poruceni>, sat, v. Părucenі.
*Posadnici, sat, <ţ. Iaşi; lîngă Stînca, c. Victoria, j. Iaşi>; în hotar cu s. Popricani 148, 365.
Posmăgoae, v. Solomie ~.
Postalic; martor la Costeşti 558.
Postoiache, Postolachi, v. Apostolachi.
Poşchină, v. Nacol ~.
<Poşta Elan, sat, c. Vutcani, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Stoceşti (<Stoileşti>).
Potîngeni, sat, <ţ. Iaşi; c. Movileni, j. Iaşi>; martor din ~ 196.
Potîrniche, nepotul Petrenilor; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Potolianul (valea ~ -ui), vale, la Cîrstineşti; în hotarnica s. Stăuceni 219.
Potropopeşti, sat, <ţ. Vaslui; Protopopeşti, c. Tăcuta, j. Vaslui>; martori din ~ 471.
Praznic, v. Ion ~.
Prăjăscul, v. Prăjescul.
Prăjăşti, sat, <ţ. Neamţ, Prăjeşti, c. Secuieni, j. Neamţ>; act scris la ~ 200.
Prăjescul, v. Gheorghie ~, Ion ~, Ionaşco ~, Ioniţă ~, Lupul ~, Nicoară ~, Savin ~, Ştefan ~.
Prăjescul, v. Prăjăscul.
Prăjeşti (Prăjăşti), sat, <ţ. Roman; c. Traian, j. Bacău>; oameni din ~ 70, 539;
popi din ~, martori 284;
sat inclus în ~, v. Drăgăneşti.
<Prăjeşti>, sat, v. Prăjăşti.
Prăjîn(ă), fiul lui Androinic; vinde parte din Zărneşti 569.
Prăvălie, v. Ionaşco ~.
Prebiciu, v. Gheorghie ~.
Precop, vinde o parte din Vităneşti (menţ.) 568.
Precop, fost "judecător" <vornic de tîrg>, în Bîrlad; dă zapis de mărturie (menţ.) 568.
Precop, teslar, <din Iaşi>; martor 415.
Precop (Procop) Cărăiman, vistiernic; primeşte danie seliştea Rădeni (menţ.) 348,

www.dacoromanica.ro

349; fiii săi vînd aceeaşi selişte (menţ.) 348.
Precop, Precopiia, Precup, v. şi Procopie.
Precopiia, fiul Dinei, nepotul lui Toflea; vinde un ţigan 136.
Precup, hotnog, din Iaşi; martor 325.
Precup, popă, din Cofeşti; martor 470.
Precup Urduca; zălogeşte parte din <Glodeni ?> 471.
Prererîta (Prerarîta, Prerărîta), sat, <ţ. Hotin; Republica Moldova, Pererîta, c. ~, r. Briceni>; hotarul s. ~, împresurat dinspre Balasineşti 156.
Preuteşti, sat, pe Şomuz, ţ. Suceava; <c. ~, j. Suceava>; jumătate din ~, vîndută de Mihail Furtună lui Toader Şoldan pîrcălab 283.
Pribagul (Pribeg) (Iazul ~ -ui), iaz; în hotarul s. Şendriceni 232, 491.
Pricopie, diac, din Bălotești; hotarnic 385.
Pricupiia, probabil selişte, la s. Cetnicăuţi; vîndută lui Efrim Hăjdău 206.
*Prigorcéni, sat, ţ. Vaslui; <lîngă Fereşti, c. Văleni, j. Vaslui>; părţi din ~, cumpărate de Apostol Cehan şi de fratele său, Racoviţă Cehan 19, 173, 177, 444, 445; parte din ~, întărită lui Moise din Olăneşti 230.
Prigoreni, selişte, "unde a fost biserica de piatră", pe Plotonița, în hotarul Tîrgului Frumos; <ţ. Cîrligătura; s. ~, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; întărită lui Neniul vornic 201, 202, 278;
sat lîngă ~, v. Avrămeşti.
<Priprutteа>, sat, v. Lihăceni.
<Probota>, sat, v. Pobrata, m-re.
Procelnici, sat, <Proselnici, c. Miroslava, j. Iaşi, sau Golăieşti, c. ~, j. Iaşi>; martor din ~ 534.
Procop, v. Precop.
Procopie, călugăr, de la m-rea Rîşca; în sobor (menţ.) 315.
Procopie, diac; martor 469, 470.
Procopie, fiul lui Dumitraşco Grama (în ins. v.: "Precopie Grama" 46), nepotul lui Trepăduş, strănepotul lui Oprea, frate cu Gligorie, cu Ionaşco şi cu Erina; vinde ţigani 46, 48.
Procopie, fiul lui Machedon, nepotul lui Efrim, fratele Anei; vinde părţi din selişteа Bîrceşti (menţ.) 85.
Procopie, popă; martor hotarnic 469.
Procopie, uricar şi dascăl domnesc, fiul lui <Ardare> Golăescu; traduce acte slavone (1776, 1773) 206, 358.
Procopie, v. şi Precop, Precopiia, Precup, Pricopie.
Prodan, din Căpoteni; martor 240.
Prodan, ginerele lui Petru Albotă; se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate de cut din Şipoteni 94.
Prodan, fost visternicel; scrie act 512.
Prodanu, aprod (gr.: Apostol); împuternicit să stăpînească părţi din Rujavinţi şi din Horbineşti 449.
<Prohozeşti>, sat, v. Provăzăşti.
Proselia, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
<Proselnici>, sat, v. Procelnici.
Protasie, fiica lui Păşcanu, nepoata lui Paholcea, soră cu Bijan, cu Simion şi cu Nastasie; vinde parte din Părtănoşi 176.
<Protopopeşti>, sat, v. Potropopeşti.
Provăzăşti, sat, <ţ. Trotuş; Prohozeşti, c. Poduri, j. Bacău>; martor din ~ 512.
Prut, rîu; hotar al unor s. 2 A-B, 3; parte de s. cu parte din apa sa 376;
sate şi selişti pe ~ 76, 222, 353, 362, 389, 392, 394, 452, 487, 564; selişte peste ~ 128;
bălţi şi gîrle la ~ 319, 389;
heleşteu pe ~ 431;
mori şi vaduri de moară pe ~ 54, 76, 162, 319, 362, 392, 431;
poduri umblătoare pe ~ 376, 482;
sednic bătut în ~ 141.
Pruteţ, braţ al Prutului; vadul Pruteţului hotar al s. Stărpeni 2 A-B, 3.
Puia, v. Costantin ~, Dumitru ~.
<Puieşti, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Grădeşti.
Puiul, din Mileşti; se judecă pentru părţi de ocină, vîndute 409.
Pulpeşti, nouă denumire a s. Bulbuceni (sec. XIX) 172.
Puncacia, top., v. Păuncacica.
Pungeşti, sat, <ţ. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; oameni din ~ 287;
parte din ~, vîndută de Zaharioaie din ~ lui Gheorghe Moviliţa 287;
martori din ~ 287.
<Pupezeni, sat, c. Bălăşeşti, j. Galaţi>; sate lîngă ~, v. *Grădinari, *Perţeşti.
Purcar, strămoşul lui Ion Policeanul, al lui Mănăilă, al lui Vasilie şi al lui Văsiian 93.
Purcel, postelnic, tatăl lui Dumitru ~, al lui Gavril ~, al lui Pătraşco ~ şi al Tudorii, bunicul Acsinici, al Annei ş. a. 67, 116, 415, 416 B, 417.
Purcel, v. şi Dumitru ~, Gavril ~, Pătraşco ~, Toader ~, Vasilie ~.

www.dacoromanica.ro

Purceleşti, familie; zapis de la ~ (îns. verso) 415.
Purceloae, v. Anisia ~.
Purceloaia, soţia lui Dumitru Purcel, mama Diei şi a Soloncăi; martoră 416 A.
Purece; în pricină pentru un heleşteu, un pod şi o moară 432.
*Puricéni, sat, <ţ. Iaşi; lîngă Stinca, c. Victoria, j. Iaşi>; martori din ~ 148, 365.
Puşcă, fiul lui Oţăl, fratele lui Dragotă, tatăl Avrămiei 110.
Puşcă (Vadu lui ~), vad de moară, mai sus de Sto'aşti; întărit lui Dabija pîrcălab 110.
Putna, m-re, <ţ. Suceava; c. ~, j. Suceava>; arhimandrit de la ~, traduce act (1764) 243.
Putna, riu, v. Gîrla cea Mare de Jos a Putnei, gîrlă
<Putna, sat, c. Boloteşti, j. Vrancea>; sate lîngă ~, v. *Balomireşti, *Căpoteşti, *Cofeşti, *Tîrgoveţi.
Putna, ţinut; pîrcălab de ~ 166; staroste de ~ 139, <568>;
sate în ~ 9, 68, 270, 350, 466, 469, 530; seliştе în ~ 568.
Puteni, sat, <ţ. Covurlui; înglobat în Jorăşti, c. ~, j. Galaţi>; martori din ~ 524.

R

Racela (Racila), baltă, peste Prut; hotar al s. Stîrpeni 2 A-B, 3.
Racliş, v. Vasile ~.
Racova, pîrîu; <afluent al Bîrladului, la or. Vaslui>; sat pe ~ 146, 361.
Racovăţul (matca Racovăţului), pîrîu; <în Republica Moldova, la Racovăţ, c. ~, r. Soroca>; în hotar 341.
Racoviţa (sec. XVIII: Fistîci), schit, ţ. Vaslui; în s. Fîstici, c. Deleşti, j. Vaslui>; hram: Sfîntul Nicolae 20;
scutiri acordate unor posluşnici 20.
Racoviţă (Racoviţi, Răcoviţă) Cehan (Cihan), logof˘t al doilea, frate cu Apostol Cehan; primeşte poruncă pentru stabilirea unui hotar 144;
s rie domnului despre alegerea unui loc p ntru m-rea de la tg. Vaslui 194;
tocmeală cu ~, pentru slujba desetinii de la ţ. Tutova şi Bîrlad 464;
cumpără parte din Vilneşti 342; primeşte întărire pentru parte din Prigorceni 19 şi Vilneşti 343;
se judecă pentru părţi din Prigorceni 173. 177, 230 şi din Cămîrzani 474;
hotarnic isc. şi sig. lui 108, 159, 552;
martor 107, 108, 122, 159, 204, 457, 552.
Racoviţă, v. şi Ioan ~.
Radul Mihnea (Mihnovici), voievod, domn al Moldovei, tatăl lui Alexandru <Coconul> şi al Mărinei, bunicul lui Gavril, al lui Larion ş. a. 278, 295, 389, 404;
dăruieşte sate şi seliştі 68, 144, 288; întăreşte călugărilor de la m-rea Sf. Ilie un iaz 479;
judecată în zilele lui ~ 106, 203;
împlinirea unor hotărîri ale lui ~ 421, 422;
acte de la ~ 8, 28, 54, 72, 73, 77, 91, 105, 133, 184, 199, 282, 292, 306, 316, 320, 354, 358, 364, 389, 404, 479, 492, 504, 505, 526, 566.
Radul, v. Alexandru, fiul lui ~ voievod.
Radz˙vill, prinţ, din Zólkiew; act aflat în arhiva ~ (1783) 239.
Rafaila (M-rea lui Băisan, Rafailă), m-re, ţ. Vaslui; <în s. ~, c. Todireşti, j. Vaslui>; făcută de Baisan în hotarul s. Oşeşti (menţ.), pîră pentru locul; m-rii ~ 361;
în hotar cu Poiana ce Mari 226;
dispărută 360, 361, 450, 451.
Rafaiu, v. Gligorie ~, Ionaşco ~.
Raico, fiul lui Vasîlie din Florinteşti, fratele Todorei Silioic, tatăl lui Toader 503.
Ralet, v. D(imitrie) ~.
<Ralei>, v. Nicolachi (Neculachi) ~.
Ranghileşti, sat; <Rînghileşti, c. Santa Mare, j. Botoşani>; martor din ~ 381.
Raţca, din Ţigăneşti; martor hotarnic 361.
Razimeşti, sat, v. Răzimeşti.
Ră..., gr. pentru Movilă 441.
Ră..., v. Toader ~.
Răbîia, v. Maftei ~
Răbrice, pîrîu; <Rebricea, afluent al Bîrladului lîngă staţia C. F. R. Buhăieşti, c. Vultureşti, j. Vaslui>; seliştі pe ~ 84, 85;
poieni şi mori la ~ 85.
Răcătău, pîrîu; <afluent al Siretului, la Gura Răcătău, c. Horgeşti, j. Bacău>; moară pe ~ (1732) 80.
Răcea (Recea), pîrîu; <în c. Miroslava, j. Iaşi>; hotar al s. Mihăileşti 170, 171.
Răchitan, fiul Ghizelei, rudă cu Toader, cu Ionaşco ş. a.; urmaşul lui Niagul Buze; se judecă pentru Dimăceni şi pierde 544.
Răchită, ţigan, tatăl lui Lupul 136.
Răchiteni, sat, <ţ. Suceava; c. Mirceşti, j. Iaşi>; parte din ~, vîndută de Filcea din Nohoreni lui Dumitraşco Fulger 384.

www.dacoromanica.ro

Răchitoasa, m-re, <ţ. Tecuci; în s. ~, c. ~, j. Bacău>; condică de doc. (sec. XIX) 195.
Răchitoasa (Răchitiş), sat, pe Zeletin, <ţ Tecuci; c. ~, j. Bacău>; om din ~ 369;
parte din ~ şi loc de prisacă din ~, întărite lui Dumitraşco Gheuca 366, 369.
Răcila (Poiana lui Răcilă, Răcilaie), poiană, în hotarul s. Neşcani, pe Bîc, ţ. Orhei; <în Republica Moldova, s. Răciula, c. ~, r. Călăraşi>; întărită lui Ionaşco fost cămăraş 142.
Răciulă (Răcilă), v. Ion ~.
Răciuleşti, sat, ţ. Fălciu; <înglobat în Vetrişoaia, c. ~, j. Vaslui>; dăruit m-rii Sf. Sava de Enache postelnic (menţ.) şi întărit acesteia 457.
Rădăuţi, sat, ţ. Dorohoi; <Rădăuţi-Prut, c. ~, j. Botoşani>; vecini din ~, împărţiţi între fiii lui Badiul şi vărul lor, Gligoraşcu, fiul Nastasiei 241;
condică de doc. ale moşiei ~ (1813) 241.
Rădăuţi, sat, <ţ. Suceava; or. ~, j. Suceava>; episcopie în ~, v. Episcopia Rădăuţilor.
Rădeni, sat, <ţ. Iaşi; c. Trifeşti, j. Iaşi>; acte pentru ~ (1825) 368.
Rădeni, selişte, sub Marginea <Codrului Hîrlăului> (Crăeşti), mai sus de Hîrlău, ţ. Hîrlău; <s. ~, c. Frumuşica, j. Botoşani>; fostă a lui Miron Barnovschi şi dăruită de el m-rii Bîrnova (menţ.); dată lui Bălan Haţimirschi postelnic în schimbul unei jumătăţi din s. Forăşti 348, 349, 393.
Rădescu, S.; posesor de doc. (sec. XIX ?) 365.
Rădiu, top., pe pîrîul Drabiştea, la s. Şerbiceani, ţ. Hotin 143.
Rădul Spinos (gr.: Spăimos), afluent al Coboltei, la Hăsnăşăni; ocini la gura văii ~ 453.
<Rădueşti, sat, c. Vînători, j. Vrancea>; sat lîngă ~, v. *Bîrlădeşti.
Rădzimeşti, sat, v. Răzimeşti.
*Răfleşti, sat, <ţ. Tecuci; lîngă Vameş, c. Piscu, j. Galaţi>; martori din ~ 90.
Răspop (Răspopa, Răspopă), v. Gheorghie ~, Iacob ~, Ionaşco ~.
Răspopoaia, v. Măriica Ionăşcoae (~).
Răşcani, sat, <ţ. Vaslui; c. Dăneşti, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ 56.
*Rătumpăneşti, sat, "care se numeşte Grecii", <ţ. Tutova; lîngă Cepeşti, c. Bogdăniţa, j. Vaslui>; părţi din ~, întărite lui Dumitraşco Gheuca 366.
<Răuceşti, sat, c. ~, j. Neamţ>; sat înglobat în ~, v. Munteni.
Răul, v. Stan ~.
<Răuseni, sat, c. ~, j. Botoşani>; sat lîngă ~, v. *Dărmăneşti.
Războieni, sat, <ţ. Neamţ, c. ~, j. Neamţ>; împărţit între Lupul Prăjescul clucer şi fratele său, Ionăşcuţă Prăjescul postelnic (menţ.); jumătate din ~, întărită celui din urmă 315.
Răzimeşti (Razimeşti, Rădzimeşti), sat; noua denumire a s. Feţinghesti 9, 68, 466, 470;
v. *Feţinghesti.
Răzmiriţă, din Codăeşti; martor 67.
Răzvan, ţigan, fiul lui Costea, fratele lui Pădure, soţul Maricăi; revenit lui Dumitru Cărăbăţ, după împărţire 152.
<Recea-Verbia, sat, c. Corlăteni, j. Botoşani>; sat lîngă ~, v. *Lozéni.
Rédi, sat, <ţ. Neamţ; Rediu, c. ~, j. Neamţ>; om din ~, dă zapis de mărturie 413.
Rediu (Redu), top. la Prigoreni; selişte sub ~ 144, 201, 202, 278.
<Rediu>, sat, v. Hrinicesti.
<Rediu Galian, sat, c. Codăeşti, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Dăncesti.
*Rediul (Rădiu, Rădiul, Rediu), sat, <ţ. Trotuş; lîngă Gura Văii, c. ~, j. Bacău>; fost domnesc, ascultător de ocolul Tîrgului Trotuş; dăruit de Moise Movilă voievod lui Neaniul vornic (menţ.) 69, 78;
selişteа Pleşăşti, în hotarul său 126, 134, 269; întărit lui Neaniul vornic 69;
v. şi Pleşăşti, selişte.
Rediul Popei, top., la Hăndreşti; în hotar 265.
Rimut, diac; copie de pe act scris de ~ (1744-1745) 409.
Rîca, top., la Ghigoeşti; în hotar 49.
Rîcica, m-re, v. Rîşca.
Rîdeanul, v. Simeon ~.
<Rînghileşti>, sat, v. Ranghileşti.
Rînjea, v. Dumitru ~.
Rîpceanul, v. Vasilie ~.
Rîşca (Rîcica), m-re, <ţ. Suceava; în s. ~, c. ~, j. Suceava>; egumeni 159, <298>, 299, <300>, 315, 395, <396>; soborul <300>, 315, 395, <396>; călugări ("Rîşcani") 300, 396 (gr.: "Rîcinani"), 64, 300, 315, <396>; heleşteie, iazuri 298, 299, 300; sate 315, 395, 396;
condică de documente 77;
pecetea m-rii 159, 395.
Rîşco, din Bănesti; martor hotarnic 476.
<Rjavinţi>, sat, v. Rujavinţi.
Roatăş, din Popi; martor hotarnic 90.
Roateş (gr.: Roteşti); partea lui din Drăgăneşti, vîndută 542.
Robceanu, v. Gligorie ~.
Robe, v. Ion ~.

www.dacoromanica.ro

Robul, <răzeș>, din Ocnina; martor 351.
Robul, fiul lui Fătul și al Saftei, tatăl lui Cozma 330.
Robul, tatăl lui Toader și al lui Cîrstea 366.
Robul Babotă, fiul lui Drăgan, frate cu Varvara; vinde parte din Durnești (menț.) 77.
Robul, v. și Ionașco ~.
Rogășești, Rogojești, sat, v. Rugășești.
Rohat (Răhat) (Spinii lui ~), top., la s. Mihăilești; în hotar 170, 171.
<Roma, sat, c. ~, j. Botoșani>; sat înglobat în ~, v. Teișoara.
Roman, cetate; pîrcălabi de ~ <165, 210>; în sfat 51, 54, 55, 68, 69, 76, 78, 93, 208, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;
v. și Cetatea Nouă;
v. și Epifanie, Furtuna, Gavril Onciul, Pătrașco Boldescul.
Roman, din Dorohoi; martor 191.
Roman, din Macicăuți; obligat să plătească cheltuieli de judecată pentru furtul unui cal 427;
martor 193.
Roman, ginerele lui Ion; plata dușegubinei pentru ~ 538.
Roman, nepotul lui Isac, tatăl lui Costin, rudă cu Toader din Valeva; vinde ocină în Valeva 192.
Roman, tîrg, <ț. ~; m. ~, j. Neamț>; șoltuz armenesc 480; tîrgoveți 480;
episcopie în ~, v. Episcopia Romanului.
Roman, ținut; sate în ~ 64, 66, 119, 151, 184, 221, 227, 228, 284, 315, 318, 410, 508, 517 (1756), 537, 543, 558.
Roman Cocoranul (Cocoran); parte din Epotești răscumpărată de la ~ (menț.) 39.
Roman Laptcacru (Laptcacrea); martor, sig. lui 403.
Romanco; vinde parte din Onut (menț.) 30.
Romașco, "cel bătrîn", din Piciorogani; martor 160, 161 (menț.).
Romașco, "cel bătrîn", din Stănești, tatăl lui Gligorie; martor (menț.) 161.
Romașco, din Dorohoi; martor 191.
Romașco, fiul lui Știful, frate cu Maria, cu Marta ș. a.; vinde parte din Durnești 77.
Romașco, tatăl Todosiei, bunicul lui Dămiian și al lui Costul 85.
Romănescul, v. Gavril ~.
Romănești, sat, <ț. Cîrligătura; c. ~, j. Iași>; om din ~ 526;
martor din ~ 325.
*Romănești, sat, <ț. Neamț; probabil lîngă Podoleni, c. ~, j. Neamț>; om din ~ dă zapis de mărturie 413.
Romănești, sat, <ț. Roman; înglobat în Trifești, c. ~, j. Neamț>; popă din ~ 136.
Romănești, sat, pe Gîrla de Jos a Putnei, <ț. Putna; înglobat în Vetrești-Herăstrău, c. Nistorești, j. Vrancea>; om din ~ 529;
parte din ~, vîndută de Cîrstiian și Ilca, fiii lui Cocioban, m-rii Bisericani 529, 530.
<Romănești, sat, c. Berești-Tazlău, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Stroești.
Romășcel, frate cu Onaca 155.
Ronipănești, gr. pentru Rotompănești 465.
Roset, Rosăt, Ruset, v. Constantin ~, Costantin ~, Iordache ~, Ștefan ~.
Rosetti Ana, din Iași; act în col. ~ (sec XX) 178.
Rosoșăni, sat, <ț. Hotin; azi în Ucraina, Rosoșani, c. ~, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; încalcă hotarul s. Hrobne 373.
Roșca (vadul Roșcăi), vad, <pe Siret>; s. la ~ (sec. XVIII) 258.
Roșca Steclar, popă; martor, isc. și sig. lui 403.
Roșca, v. și Costantin ~, Dumitru ~, Gheorghe ~, Ion ~, Ionașco ~, Toader ~, Vasilie ~, Gligorie Ma[h]fteiu ~.
Roșculeț Vicol; martor 513.
<Roșiești, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Dumcști.
<Roșiori, sat, c. ~, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Ruși.
Rotești, gr. pentru Roateș 542.
Rotompănești (gr. Ronipănești 465), sat, <ț. Suceava; Rotopănești, c. Horodniceni, j. Suceava>; om din ~ 465;
parte din ~, împărțită între copii lui Costantin uricar și ai Tofanei 335.
Rotumpan (Rotopană), sulger; martor (menț.) 431, 453.
Rouă, v. bToader ~.
Rugășești (Rogășești, Rogojești), sat, ț. Suceava; <Rogojești, c. Mihăileni, j. Botoșani>; om din ~ 105, 381, 354;
jumătate din ~, dată de Isac Balica hatman Alboteștilor, în schimbul unei jumătăți din cutul Vlădéni, al s. Șipoteni (menț.) 94.
Rugină, cumnatul lui Dumitrașco din Ilișești 191, 424, <456>, 491, 528.
Rugină, v. și Vasilie ~.
Rugină, v. și Rujină.
Ruginoasa, sat, <ț. Suceava; c. ~, j. Iași>; dăruit de Ionașco Ghenghea lui Lupul Prăjescul și soției sale, Safta (menț.), și întărit acestora 227;
martori din ~ 322.

Ruginoşi, sat, pe Stemnic; <ţ. Vaslui; Ruginoasa, înglobat în Oşeşti, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ 361.
Ruja, fiica lui Giurgiu Liescul, soră cu Caramiz şi cu Giurgiu, mama Ilenei 9, 68.
Rujaviniţi, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, Rjavinţi, c. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; părţi din ~, ale lui Prodanu aprod 449.
Rujină, v. Eremiia ~.
Ruptura, seliştc, ţ. Tutova; <s. ~, lîngă Gefu, c. Ghidiceni, j. Galaţi>; stăpînită de Ion Cioplan, prin moştenire de la bunicul său, Ionaşco Gheanghea <fost> mare logofăt 188, 227, 500.
Rusca; se tocmeşte cu m-rea Sf. Sava pentru ocini din Băiceni şi Caraulcşti 555.
Rusca, mama Cătălinei, soacra lui Dămiian 85.
Rusca, mama Nastasiei 64.
Rusca <Că>l<d>uruşaoc, <rudă cu Gligorie Geapă; vinde parte din Băloşeni> 123.
Ruscani, seliştc, fostă domnească, ascultătoare de ocolul Tîrgului Frumos, <ţ. Cîrliugătura; s. ~, lîngă Buznea, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; dăruită de Radul <Mihnea> voievod lui Tănasie vornic de gloată (menţ.) şi de întărită acestuia 144;
în hotar ce seliştea Prigoreni 201, 202, 278.
Ruséni, sat, v. Ruşi.
Ruset, v. Iordache ~, Ştefan ~.
Rusi, cut al. s. Stănileşti, <ţ. Fălciu>; al lui Ionaşco Celan fost mare vornic 2 A-B.
Rusi, sat, v. Ruşi.
Rusul, din Cozmeşti; martor 476.
Rusul, din Glodeni; martor 83, 115.
Rusul, din Macicăuţi; se judecă pentru un cal furat 429.
Rusul, fiul lui Dumitru Budză, frate cu Varvara şi cu Ştefaniia; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 189.
Rusul, fiul lui Porava, frate cu Costachi şi cu Eftimie; vinde parte din Hoiseşti şi Balomireşti (menţ.) 389.
Rusul, ginerele lui Fătul şi al Saftei; vinde parte din Şuşmăneşti 330.
Rusul, v. şi Ionaşco ~.
Ruşciori (Ruşciuri), sat, <ţ. Roman; înglobat în Bogdăneşti, c. Traian, j. Bacău>; om din ~ 70, 163.
Ruşi, sat, <ţ. Bacău; probabil înglobat în Verşeşti, c. Săndulcni, j. Bacău>; om din ~ 459.
Ruşi, sat, peste Bistriţa, ţ. Bacău; <Ruşi-Ciutea, c. s. Letea Veche, m. Bacău, j. ~>; parte din ~, întărită lui Toader Beldiman şi soţiei sale, Candachia 261;
moşia ~ (1836) 261.
Ruşi (Rusi), sat, ţ. Roman; <înglobat în Roşiori, c. ~, j. Bacău>; jumătate din ~, întărită lui Vasilie şi fraţilor săi 228;
martor din 555.
Ruşi (Ruséni), sat, pe Sitna, mai sus de tîrgul Botoşani, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Botoşani; <înglobat în m. Botoşani, j. ~>; dăruit de Alexandru Iliaş voievod lui Cîrstea Chiusea Brăileanul (menţ.) şi întărit acestuia 399; cotropeşte o bucată din hotarul s. Stînceşti 65;
martori din ~ 65.
<Ruşi-Ciutea>, sat, v. Ruşi.

S

Sacalîşăşti, Sacalîşeşti, Sacaluşeşti, sat, v. Săcălîşeşti
Sacalîşeşti, sat, <ţ. Trotuş; lîngă Slobozia, l. c. a m. Oneşti, j. Bacău>; poruncă domnească pentru a fi oprit Arhip din Dănăeşti să stăpînească parte din ~ 570.
Sacaluşa, sat, <ţ. Vaslui; Săcăluşa, înglobat în Munteneşti, c. Ştefan cel Mare, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Dragomir lui Porcea din Oşăşti 499.
Sacul, ţigan, tatăl lui Ionaşco 81.
Safta; înţelegere între fiii ei şi m-rea Sf. Ilie pentru Băiceni şi Caraulcşti 555.
Safta (Gafta), fiica Antimiei, nepoata lui Ionaşco Capotă, soră cu Nastasia 85.
Safta, fiica Ilincăi, nepoata lui Toader Calapod, soră cu Isac; vinde părţi din Boldeşti 511.
Safta, fiica lui <Ionaşco> Ghenghe, sora lui Lupul şi a lui Dumitraşco, soţia lui Lupul Prăjescul 500; primeşte întărire, după împărţire, pe satele moştenite: Chilmeşti, Lăţcani, Scoposăni ş. a. şi dobîndeşte s. Săveni şi Boian pentru o datorie 227;
scutită de a răspunde pentru zălogirea "uneltelor" nepotului ei 131.
Safta (gr.: Işta 235), fiica lui Simion Pilipovschi şi a Măricăi, sora lui Vasilie, a lui Ionaşco ş. a.; dă parte din Şerbiceni pentru plata capului fraţilor săi 143, 235.
Safta, fiica lui Tiron, soră cu Dumitru, cu Vasilie ş. a.; primeşte, după împărţire, părţi moştenite din Godineşti şi Lihăceni 95.
Safta, mama Nastei 85.

www.dacoromanica.ro

Safta, rudă cu Nicoară Capotă, cu Salomie, cu Ilarion ş. a. 85.
Safta, soţia lui Fătul, mama lui Robul, bunica lui Cozma ş. a. 330.
Safta, soţia lui Ionaşco Roşca 403.
Safta Barnoschioaie, postelniceasă, soţia lui <Dumitru> Barnoschi postelnic, mătuşa lui Ghiorghie Roşca fost vistiernic; dă nepotului ei, ca zestre, jumătate din s. Mihalcăuţi şi s. Tîmpeşti (menţ.) 389.
Saint-Georges, A(lexandru); act comunicat de ~ (sec XX) 500.
<Salcia, sat, c. Umbreşti, j. Galaţi>; sat lîngă ~ v. *Ţigănci.
Salom, tatăl lui Ionaşco şi al lui Vasilie 68.
Salomia, bunica (?) lui Grigorie Delée şi a lui Vlăgea 84.
Salomie, rudă cu Nicoară Capotă, cu Safta, cu Ilarion ş. a. 85.
Salomie, sora lui Andreiu <Condrea>; vinde partea din Hotceşti (menţ.) 85.
Salomiia (Solomia), soţia lui Ilınat, nepoata lui Budul/Budei; vinde parte din Gropeni şi Sălciiani 440.
Samoilă, <răzeş, din Muşeteşti>; se judecă pentru Ruşi şi pierde 261.
Samson; martor hotarnic 56.
Samson; vinde parte din Săoani 64.
Samson, din Albeşti; martor hotarnic 361.
Samson, popă, de la biserica domnească din Iaşi; scrie act 137.
Samson, <tîrgoveţ, din Dorohoi>; martor hotarnic 232.
<Săncăuţi>, sat, v. *Săncăuţi.
Sandu Sturza; adevereşte trad. (sec. XVIII) 184.
Sanfira, fiica lui Filcea din Nohoreni, sora lui Vasilie, a Maricăi şi a Tudorei; vinde părţi din Răchiteni, Tămăşani şi Iugani 384.
Sanhira, <din Glodeni>; zălogeşte parte din <Glodeni> 471.
Sanhira, mama lui Gheorghe 403.
Sanson, din Şendreni; martor hotarnic 148, 365.
Sardare, gr. pentru Ardare 206;
v. Ardare.
Sasca, pîrîu, afluent al Molnei, <lîngă Baia, c. ~, j. Suceava>; loc pe ~ 127.
<Sasova> sat, v. Petreşti, seliştc.
<Sasul>, v. Iancu ~, Ionaşco ~.
Sauca, vecin, din Rădăuţi, fost al Nastasiei; dat fiului său, Gligoraşu 241.
Saula, şetrărel, din Macsineşti; martor la Lăţcani 221.
Saula, v. şi Ghiorghie ~, Parades ~.
*Sauleşti, sat, <ţ. Tutova; lîngă Ciureştii Noi, c. Bălăşeşti, j. Galaţi>; martori din ~ 71.
Sava; martor la Bogdăneşti 284.
Sava; vinde parte din Zîrneşti (menţ.) 524.
Sava, cămăraş; primeşte poruncă pentru cercetare la Dimaci 258 şi pentru a stabili zi de judecată într-o pricină 259;
martor 558;
scrie act 558;
isc. şi sig. lui 558.
Sava, din Ceucani, tatăl lui Costantin 331.
Sava, din Cuci; scrie act 175.
Sava, fiul Agafiei, frate cu Ştefan şi cu Irina; vinde parte din Dobruleşti (menţ.) 180.
Sava, fiul Agahiei, nepotul lui Herţeş, strănepotul lui Turlui; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Sava, fiul lui Vasilie, nepotul lui Isaico, strănepotul Maruşcăi, frate cu Dumitru Isăicel, cu Ceuca şi cu Duţa; vinde parte din Balomireşti şi Hoiseşti (menţ.) 389.
Sava, fiul lui Zemeş strănepotul lui Duma Brudur, frate cu Toader şi cu Andronic; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Sava, gr. pentru Savin 51.
Sava, popă din Cruce; martor 340;
hotarnic (menţ.) 385.
Sava, popă, din Tomeşti 90.
Sava, popă, tatăl lui Erimie Dabija şi al lui Costandin 195.
Sava, popă, tatăl lui Iacob diacon 77.
Sava, preot; martor 110.
Sava, tatăl lui Nechita şi al Grozavei (menţ.) 315.
Sava, tatăl Oancei, bunicul lui Gorciul şi al lui Perjul (menţ.) 315.
Sava, ţigan; dăruit de doamna Mărica şi întărit Episcipiei din Roman 489.
Sav[v]a, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Sava, ţigan; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Sava, vecin, din Zărneşti; întărit lui Pană fost paharnic 551.
Sava, Aurel; copie de ~ (sec. XX) 227.
Sava Hăugul, fiul lui Hăugul, frate cu Costantin, cu Pătraşco, cu Toader, şi cu Vasilie; martor 35, 120, 123, 155, 244;
vinde parte din Băloşeni 266;
isc. lui 35, 120, 244, 266.
Sava Veveriţă, fiul Madonei, nepotul lui Cozma Ştornescu; vinde loc de prisacă la Ştorneşti (menţ.) 519, 520.
Sava, v. Sfîntul ~.
Savii, v. Toma ~.
Savin, fiul lui Costantin uricar şi al Tofanei, nepotul lui Mălaiu vătah, frate cu Mierla, cu Nastasia şi cu Măricuţa; primeşte, după

www.dacoromanica.ro

împărţire, ocini din Rotompăneşti şi Hreasca, jirebii la Onceşti, fălci de vie la Cotnari şi locuri la Nemerniceni 335;
se judecă pentru s. Lămăşeni şi pierde 106.
Savin (gr.: Sava 51) Prăjescul, mare vornic al Ţării de Jos, soţul Mariei, ginerele lui <Nichifor> Beldiman fost logofăt, rudă cu Isac Balica, cu Dumitraşco Şoldan, cu Dumitru Buhuş ş. a. 391;
în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 235, 315, 389, 391, 397-399, I;
ispravnic de act 375;
martor 42, 46, 108, 132, 152, 200, 204, 247, 264, 283, 316, 323, 334, 348, 366, 371, 384, 392, 425, 440, 518, 524, 552;
dăruieşte un loc de casă, cu pivniţă din Iaşi 47 şi seliştea Gîrbeşti 104;
cumpără fălci de vie la Cotnari, întărite 291;
primeşte un loc de prisacă pentru o duşegubină 538;
renunţă la stăpînirea s. Tămăduieni 107;
se judecă pentru sate şi părţi de sate 94, 96-98, 101, 122;
schimbă ţigani 329;
isc. şi sig. lui 42, 46, 47, 97, 104, 108, 132, 152, 200, 204, 264, 283, 329, 334, 348, 371, 375, 518, 552.
*Săbăşeni, sat; <lîngă Bădiuţi, c. Ştefăneşti, j. Botoşani>; pîră pentru ~, între Pătraşcu Ciogolea fost logofăt şi Căzacul, fiul lui Gheorghie Ciulei, ş. a. 386 B.
Săcălîşeşti (Sacalîşăşti, sec. XIX: Sacalîşeşti, Sacaluşeşti), sat, pe Topoliţa, ţ. Neamţ, fost domnesc, ascultător de ocolul Tîrgului Neamţ; <Săcăluşeşti, c. Agapia, j. Neamţ>; întărit lui Gheorghe Arapul 77, 559.
<Săcăluşa>, sat, v. Sacaluşa.
<Săcăreşti, sat c. Cucuteni, j. Iaşi>; sate înglobate în ~, v. Corneşti, Tîmpeşti;
sat lîngă ~, v. *Balasineşti.
*Săcătura, sat, ţ. Trotuş; <lîngă Bogdana, c. s. Ştefan cel Mare, m. Oneşti, j. Bacău>; revenit Schivei, fiica lui Cîrstea Ghenovici, în urma împărţirii averii părinteşti 350.
Săcătură, sat, <ţ. Putna; înglobat în Viişoara, c. Vidra, j. Vrancea>; martor din ~ 385.
Săcuiani, sat; <Secuieni, c. ~, j. Bacău>; martor din ~ 555.
Săcuianul, tatăl lui Nechita, bunicul lui Gherman, străbunicul lui Toader, al lui Dumitru ş. a. 255, 280.
Săcul, m-re, <ţ. Neamţ; Secu, în c. Vînători-Neamţ, j. Neamţ>; hram: Sf. Ioan Botezătorul 402;
ctitor 567;
stareţ (1796) 402;
sate 402, 567 şi prisăci <60>.
Săcul, pîrîu; <Secu, afluent al Bistriţei la Vaduri, c. Viişoara, j. Neamţ>; gura pîrîului ~, hotar al locului din jurul m-rii Bisericani 68.
Sălcéni (sec. XVIII: Sălceni), <ţ. Tutova; c. Tutova, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Salomiia şi soţul ei, Ihnat, Iliiasei şi fiilor ei 440;
sate lîngă ~, v. *Bojeni, *Chiujdeşti.
<Sălcioara, sat, c. Banca, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Măstăcani.
Sălevestri, sat, <ţ. Roman; Tisa-Silvestri, c. Secuieni, j. Bacău>; martori din ~ 555.
Sălişte; martor 339.
Sămionu Codău, din Bezănu, tatăl Anghelinei 496.
*Sănăteşti, sat, <ţ. Roman; probabil lîngă Costeşti, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; martor din ~ 558.
Sănăuţi, sat, ţ. Succava; <Sinăuţii de Jos, înglobat în Mihăileni, c. ~, j. Botoşani, şi Sinăuţii de Sus, azi în Ucraina, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; menţ. în îns. de pe verso 32.
*Săncăuţi (Senchcuţi), sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, Sancăuţi; lîngă Cotiujeni, c. ~, r. Briceni>; om din ~ 211;
în hotar cu s. Soloniuca 207; parte din ~, vîndută de Odochia, soţia lui Toma fost vornic de Botoşani, şi de alţii lui Avram din Lucăceni; întărită acestuia 211;
martor din ~ 240.
Săndel Tofilovici, vătaf de vieri; scrisoare a domnului către ~ 29.
*Săoani, sat, ţ. Roman; <lîngă Volintireşti, c. Alexandru I. Cuza, j. Iaşi>; om din ~ 13;
părţi din ~, cumpărate de Lupul Prăjescul clucer şi întărite acestuia 13, 64.
Săpanca (Săpejca, Supanca), top., la Nădăbăuţi; în hotarnica s. Stăuceni 219.
Săpoteni, sat, <ţ. Dorohoi; Şipoteni, înglobat în Dumeni, c. George Enescu, j. Botoşani>; în hotar cu s. Dumeni 149;
pricină între Ionaşco Roşca diac şi Isac Stîrcea pentru un heleşteu de la ~ 421-423.
Sărata, munte; în hotarul locului dimprejurul m-rii Bisericani 68.
Sărata, pîrîu; <afluent al Prutului, lîngă Toceni, r. Cantemir, Republica Moldova>; loc de sat şi sat la gura ei 76, 487.
Sărafit, gr. pentru Serafim 205.
Săuceşti, sat, <ţ. Bacău; c. ~, j. Bacău>; vătaf din ~ 284, 537.

www.dacoromanica.ro

Săulescu (Donaţiunea ~); col. de doc. (sec. XX) 159.
Săveni, sat, ţ. Dorohoi; <or. ~, j. Botoşani>; fost al lui Ionaşco Ghenghea mare logofăt; luat de Lupul Prăjescul, pentru o datorie 227.
Scarioteanu, v. Iuda ~.
Scarlat Calimah, voievod, domn al Moldovei; sigiliul său, pus pe act autentificat (1806) 227.
Scăniale (drumul S ănialelor, Sc uiale); hotar al braniştii m-rii Galata 51.
Scărlet; primeşte ocină din Tomineşti şi Bănceşti pentru plata unei duşegubine 249.
Scărlet, din Zorileni; cumpără parte din Văleni 540.
<Scheia>, sat, v. Şchei.
<Schinetea>, sat, v. Hodoreni.
Schitul de peste Bistriţă, v. <Văleni>, m-re.
Schitul Drăguşani (Schitul lui Drăguşan, sec. XIX: Frumuşica), m-re, <ţ. Bacău; la Frumoasa, c. Balcani, j. Bacău>; hram: Sf. Ioan Botezătorul 459;
călugări 459;
sate 327, 459.
Schitul lui Partenie, v. Partenie (Schitul lui ~), m-re.
Schiva (Chiva), fiica lui Cirstea <Ghenovici>, sora Anghelinei Vasilioae şi a Măricuţei Cernătoae, soţia lui Dabija mare ceaşnic 544; primeşte întărire pentru părţi din Mireni şi Stănueşti 326;
se judecă şi împarte cu rudele moştenirea de la tatăl ei 307, 321, 350.
*Scîndureni (Scîndurini), sat, ţ. Covurlui; <j. Galaţi>; întărit Angl elinei Vasilioae 321, 350.
Scîntec; martor 469.
Scintéc, din Aldeşti; în pricină pentru o parte din Aldeşti, vîndută 557.
Scîntéc, slugă domnească; primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini 186.
Scîntec, tatăl lui Ion 531.
Scîntec, vătaf; primeşte poruncă pentru rezolvarea unei pricini la Vităneşti 308;
martor 470, 529, 530.
Scînteia (Scîntei), sat, ţ. Vaslui; <c. ~, j. Vaslui>; în hotar cu seliştile Drăjeşti şi Greci 394;
întărit m-rii Bîrnova 84;
selişti lîngă ~, v. Bîrceşti, Drăjeşti, Greci, Ostăşeşti.
Scînteia (Scînteie), <schit (sec. XVIII), ţ. Putna; la or. Odobeşti, j. Vrancea>; ieromonah de la ~, traduce act (1746) 568.
Scîntéie, bunicul lui Pătraşco Boldescul, al Dumitrei ş. a. 84.
Scîntéie, fiul lui Mihăilă, frate cu Pătraşco şi cu Mărica 84.
Scîntéie, popă, fiul Drăghinei, frate cu Grozava şi cu Gligorce; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.
Scîntéie, v. şi Ignat ~, Pătraşco ~.
Scobenceanul, Scobinceanul, v. Ioan ~.
Scobenţéni, sat, ţ. Cîrligătura; <Scobîlţeni, c. Podu Iloaiei, j. Iaşi>; întărit lui Gheorghe Roşca vistiernic 389;
selişte lîngă ~, v. Vălişéni.
<Scobinţi> sat, v. Scubenţi.
Scoposăni (Coposăni), sat, ţ. Cîrligătura; <Scoposeni, c. Horleşti, j. Iaşi>; jumătate din ~, întărită lui Lupul Prăjescul şi soţiei sale, Safta 227;
jumătate din ~, moştenită de Ion Ciolpan <de la bunicul său, Ionaşco Ghenghea mare logofăt> 500.
<Scoposeni, sat, c. Gorban, j. Iaşi>; sat înglobat în ~, v. Tăist<r>eni.
Scornici, v. Ionaşco ~.
Scorţăşti, sat, v. *Scorţeşti.
*Scorţeni, sat, pe Zeletin, <ţ. Tecuci, probabil lîngă Boghesti, c. ~, j. Vrancea>; parte din ~, dată de Tudor fost căpitan fiicei sale, Ioana I.
<Scorţeni>, sat, v. Edumireşti.
Scorţeşti, sat, <ţ. Cîrligătura; înglobat în Albeşti, c. Brăeşti, j. Iaşi>; mare vătaf din ~, martor 220, 279.
*Scorţeşti (Scorţeşte, sec. XIX: Scorţăşti), sat, <ţ. Putna; lîngă Clipiceşti, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; vie de la ~, dăruită m-rii Sf. Ioan Bogoslov de Trifan şi soţia sa, Odochiia 53.
Scridon, fiul lui Gheorghie Caşul şi al Nastasiei, frate cu Chelsiia, cu Mărica ş. a.; vinde parte din Tomeşti (menţ.) 69.
Scubenţi, sat, fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Hîrlău, <ţ. Hîrlău; Scobinţi, c. ~, j. Iaşi>; întărit lui Pătraşco Ciogolea pîrcălab de Hotin şi cumnatului său, Simion Ţîra fost vornic 78;
sat lîngă ~, v. *Clinul Solunţului.
Sculeş, vătaf; dă zapis de mărturie 431;
martor (menţ.) 453.
Scumpiia, cătun al s. Stolniceni, <ţ. Iaşi; în Republica Moldova, s. ~, c. ~, r. Făleşti>; întărit m-rii Sf. Sava 76;
sat lîngă ~, v. *Oişeni.
Scurtu, v. Ioan ~.
Seachil, nepotul lui Oancea; vinde <partea sa de ocină> 497.

www.dacoromanica.ro

Séchil, v. Dumitraşco ~, Neculae ~.
Secu, m-re, v. Săcul.
<Secuieni>, sat, v. Săcuiani.
<Secuieni, sat, c. ~, j. Neamţ>; sat înglobat în ~, v. Lăzăşti.
Selevăstru (Sălevăstru), ierodiacon, la m-rea Bîrnova; în sobor 348, 349.
Selevestru, călugăr, frate cu Gligorie Negrul, cu Ionaşco ş. a.; dă parte de ocină din Măstăcani pentru plata capului fratelui său 413.
Selicicani, seliştc, pe Başeu, ţ. Dorohoi; <s. Slobozia Silişcani, c. Mihălăşeni, j. Botoşani>; dată de m-rea Aron Vodă lui Gheorghe Jora fost pîrcălab, în schimbul seliştii Feteneşti (menţ.) 289.
Selion, din Moineşti; martor 325.
<Seliştc>, sat, v. Siliştea, moşie.
<Semeni>, sat, v. Simeni (Siimeni).
Sencheuţi, sat, v. *Săncăuţi.
Serafim, ieromonah; copie trad. (sec. XVIII) 459.
Serafim (gr.: Sărafit 205), ieromonah, de la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 205, 218.
Serapion, călugăr; martor 99.
Serghie; scrie act 263.
Severiian, fiul lui Gligorie Pobircu şi al Lélei, nepotul lui Grozav, frate cu Costachi, cu Cozma ş. a.; vinde parte din Glodeni (menţ.) 318.
Severina, fiica Măricăi Uscătoae, sora lui Gligorie, a Anghelinei ş. a.; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.
Severinca, fiica lui Bechea fost pîrcălab, nepoata lui Iuraşco; primeşte întărire pentru parte din Bogdăneşti, dăruită 537.
Sfeclă, v. Nicoară ~.
Sfetcoţi (Svicicăuţi), sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, Sfetcăuţi, înglobat în Trinca, c. ~, r. Edineţ>; întărit lui <Dumitru> Ponici diac 105.
Sfînta Maria; hramul m-rii Bistriţa 303.
Sfînta Mărie Mică; zi de judecată după ~ 485.
Sfînta Vineri, m-re, v. Iaşi, tîrg.
Sfîntul Dimitrie; hramul m-rii Pîngăraţi 4, 7, 86, 182.
Sfîntul Gheorghe; pomenire în fiecare an la ~, pentru Lupul Stroici şi soţia lui 396.
<Sfîntul Gheorghe>; hramul m-rii Zugraf <224>.
Sfîntul Gheorghie şi Sfîntul Ioan cel Nou (Novi); hram al m-rii Bîrnova 84, 85, 394; în blestem 394.
Sfîntul Ilie, m-re, <ţ. Suceava; în Sfîntu Ilie, s. c. al c. s. Şcheia, m. Suceava, j. ~>; sate şi seliştі 389; iazuri 477; locuri de fînaţ 311, 477; loc de prisacă (sec. XVIII) 234.
Sfîntul Ioan Bogoslov, v. Partenie (Schitul lui ~).
Sfîntul Ioan Botezătorul, hramul Schitului Drăguşani 459.
Sfîntul Ioan cel Nou (Novi); Sfîntul Gheorghie şi ~, hram al m-rii Bîrnova 84, 85, 394.
Sfîntul Mihail; hram al m-rii Agapia 12, 91.
Sfîntul Mormînt; m-re supusă la ~ (sec. XIX) 76;
v. şi Sf. Sava, m-re.
<Sfîntul> Nicolae (Neculae) de la Miralichia; hram al m-rii <Aroneanu> 289; hram al schitului Racoviţa 20;
danie pentru pomenire în ziua de ~ 4, 7.
Sfîntul Petru şi Pavel, hramul m-rii Solca 88.
Sfîntul Sava, hram al m-rii Lavra cea Mare, de la Ierusalim 76.
Sfîntul Sava, m-re, v. Iaşi, tîrg.
Silevestru, diacon; în soborul m-rii Solca 122.
Silioaie, v. Todora ~.
Silion; martor la Ştuboreni 325.
Silion (Sîlion); martor la Ţibăneşti 312, 313.
Silion (Silioan), aprod; cumpără şi vinde părţi din Balomireşti şi Hoisetti (menţ.) 389; martor (menţ.) 314.
Silişcan, (sec. XVIII, Silicican), ţigan; întărit m-ri <Aroneanu> 288.
Siliştea, moşie (1818); <în Republica Moldova, s. Seliştc, c. ~, r. Nisporeni>; scrisori ale moşiei ~ 102, 245.
Siliştea, sat, pe Şomuzul Împuţit, ţ. Suceava; <în c. Liteni[1], j. Suceava>; parte din ~ şi lazuri din hotar, întărite lui Gligorie, fiul lui Ionuţ 282.
<Siliştea, sat, c. Români, j. Neamţ>; sat înglobat în ~, v. Bîrjovéni.
<Siliştea Nouă, sat, c. Dolhasca, j. Suceava>; sat lîngă ~, v. *Frăteşti.
Sima (Balta lui ~), baltă, în hotarul s. Stărpeni; întărită lui Gheorghie Roşca fost vistiernic 2 A-B, 3.
Sima, tatăl Mariei 568.
Sima, tatăl lui Nechofor Ţenchiu; se judecă pentru Zvîşteleşti şi pierde (menţ.) 525.
Simdzeana (Simdzana), fiica lui Ursul, nepoata lui Lucoci, strănepoata lui Giurgiu

[1] Satul actual, cu acelaşi nume, provine din strămutarea celui vechi de către Constantin Botez, în sec. XIX (v. Marele dicţ. geogr., X, p. 385).

www.dacoromanica.ro

Liescul, soră cu Damaschina şi cu Marta; vinde parte din Feţinghești (menţ.) 9, 68.
Simeni (Siimeni), sat, pe Prut; <ţ. Iaşi; Semeni, în Republica Moldova, c. Bereşti, r. Ungheni>; parte din ~, întărită lui Dumitraşco, ginerele lui Ignat 376.
Simeniceanul, v. Gavril ~.
Simeon, fiul Cîrstinii, nepotul lui Vipere; se judecă pentru parte din Dragomireşti şi pierde 566.
Simeon Rîdeanul; dă zapis de mărturie pentru vînzarea unei părţi de sat 524.
Simila (Smila), pîrîu, <afluent al Bîrladului, la Simila, c. Zorleni, j. Vaslui>; sate şi mori pe ~ 8, 448.
Simina, fica (?) lui Băilă, mama lui Nechifor Ţănchiu 495.
Siminiceanul (Simineceanul), v. Ghiorghe (Ghiorghie) ~.
Simion; vinde parte din Dobruleşti (menţ.) 180.
Simion, berar, fiul lui Bieta berar; vinde vie la Cotnari 77.
Simion, din Armeneşti; martor hotarnic 361.
Simion, din Curseci; martor 99.
Simion, din Piciorogani; martor (menţ.) 161.
Simion, din Toţorca; martor hotarnic 476.
Simion, fiul lui Gherghina, frate cu Pavăl; se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate din Lătăi 408.
Simion, fiul lui Ghiorghie; martor 123.
Simion, fiul lui Ion Lupe, frate cu Liontie, unchiul lui Gligorie ş. a.; vinde loc de prisacă şi pădure la Slobozeni 325.
Simion, fiul lui Liciul din Chiujdeşti; martor 440.
Simion, fiul Măricăi, frate cu Buzea şi Ionaşcu; vinde a treia parte din Hotceşti 85.
Simion, (Sîmion), fiul Nastii, frate cu Costin, cu Brona ş. a.; vinde parte din Ţîbăneşti (menţ.) 214.
Simion, fiul lui Păşcanu, nepotul Paholcii, frate cu Bijan, cu Nastasie, cu Irina ş. a.; vinde părţi din Părtănoşi 176.
Simion, fiul Titianei, nepotul lui Liontie şi al lui Simion, frate cu Gligorie; vinde loc de prisacă şi pădure la Ştoboreni 325.
Simion, fiul lui Zane, nepotul lui Fetion; frate cu Gligorie Rafeiu şi cu Mariia; vinde părţi din Găngureşti (menţ.) 231.
Simion, frate cu Cioban, unchiul lui Strătulat; vinde a treia parte din Hotceşti 85.
Simion, nepotul lui Danciul, frate cu Irimie, cu Zaharie ş. a.; vinde parte din Mogoşăşti (menţ.) 77.
Simion, nepotul lui Ignat, rudă cu Cîrste; cumpără şi vinde parte din Dobruleşti (menţ.) 180.
Simion, pitărel, din Pleşăşti, frate cu Vasilie; martor 220;
dă zapis de mărturie pentru vînzarea unei părţi din Băloşeni (menţ.) 279.
Simion, popă; martor 510.
Simion, popă, din Dăncești; martor 115.
Simion, popă, din Hărţeşti, tatăl lui Gligorcea şi al lui Mirăuţă; martor, isc. lui 200.
Simion, popă, din Popi; martor 440.
Simion, popă, din Tîrzii; dă zapis de mărturie (menţ.) 273.
Simion, (Sîmion), soţul Alexandrei, ginerele lui Gavril Tihul; vinde parte din Prigorceni 444, 445.
Simion, ţigan, fiul lui Stan căldărar, frate cu Hanul ş. a. 195.
Simion, ţigan, fiul lui Tatul, tatăl lui Lazor ş. a. 184.
Simion <Babici>, fiul lui Toader Babici; cumpără parte din Piciorogani 160.
Simion <Barbovucescul>; martor 460.
Simion Barhon, vătaf, unchiul lui Ionaşco Huşan; cumpără parte din Ciuceşti 535.
Simion Barză, tatăl Palaghiei, socrul popii Alecsa, rudă cu Grigori Surtă ş. a.; primeşte întărire pentru părţi de sate şi jumătate de moară 502.
Simion Băisan, din Băloşeşti; în pricină pentru moşii 226;
martor 317;
<isc. şi sig. lui> 317;
v. şi Băisan (Mănăstirea lui ~).
Simion Beşctea; vinde parte din Vîrtop (menţ.) 254.
Simion Capşea, medelnicer, frate cu Ion Capşea pi cu Căzacul Capşea, nepotul Frăsinei şi al lui Vicol, unchiul Odochiei; vinde părţi din Todereşti, cumpărate (menţ.) 93;
prisaca lui ~ 93.
Simion Coadă (Codău); zapisul lui pentru o parte din Grumăzoac A.
Simion Gheuca, mare medelnicer, soţul Maricăi; dăruieşte m-rii Pîngăraţi vie la Cotnari 4, 7;
primeşte întărire pentru părţi din Băcani, cumpărate 8;
lasă prin testament soţiei sale jumătate din avere pentru pomenire şi jumătate în stăpînirea ei 159;
se judecă pentru s. Păuleşti şi pierde 448;
martor 108;
isc. şi sig. lui 4, 159.

www.dacoromanica.ro

Simion Mareş (Mariş, gr.: Carciul), <vecin>; întărit lui Fortuna fost postelnic 539.
Simion Mălai (Mălaiu), vistiernic şi fost ~; renunţă la dreptul de moştenire asupra unui ţigan 550;
act încredinţat lui ~ (menţ.) 414;
martor 304, 334, 513;
isc. lui 304, 334.
Simion Mihăilescu, cumnatul lui <Vasile> Banul vistiernic; dă m-rii Pobrata oi cu miei şi cai pentru seliştea Coşeşti 16.
Simion (Semeon, Simion) Moghila (Movilă), voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 65, 72, 91, 106 ("mincinos"), 191, 282, 406, 427, 448, 459.
Simeon Oana, din Stoceşti; martor, isc. lui 540.
Simion Pilipovschi, soţul Măricăi, ginerele lui Ionaşco Dărman, tatăl lui Gligorie, al lui Vasilie ş. a.; dă jumătate din Şerbiceni pentru plata capului fiilor săi 143, 235;
scrie act 143.
Simion Sprînceană, diac; scrie act 415.
Simion Stroici, vistiernic, unchiul lui Lupul Prăjescul; loc din hotarul tg. Şchei, avut de ~ (menţ.) 64.
Simion Ţîra (Ţîrea), mare vătaf de Suceava, cumnat cu Pătraşco Ciogolea; primeşte întărire pentru Scobinţeni, dăruit 78;
martor hotarnic 414;
isc. şi sig. lui 414.
Simion Ungurăşanul, tatăl lui Ponici 49.
Simion, v. şi Sîmeon, Sîmion.
Simionel, din Rotompăneşti, tatăl lui Nacul 465.
Simionel (Simion), din Soloneţ, slugă domnească, tatăl lui Nacul 513, al Antimiei, al lui Costantin ş. a.; cumpără parte de sat (menţ.) 59.
Simon, <egumen>, la m-rea Floreşti; se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate din Blăjeri 203.
Simon, munte; hotar al locului dimprejurul m-rii Beserecani 68.
Simon, vînător; martor hotarnic 476.
Simzeana (Sîndzeana), sora Nastasiei, cumnata lui Ursul, mama lui Ştefan 317; vinde parte din Băloşeşti, cumpărată (menţ.) 318.
<Sinăuţii de Jos>, sat, v. Sănăuţi.
<Sinăuţii de Sus>, sat, v. Sănăuţi.
Sinehău, sat, v. Sinihău.
*Singureni (Sîngureni), sat, ţ. Tigheci; <în Republica Moldova, r. Cahul>; întărit Anghelinei Vasilioae, fiica lui Cîrstea Ghenovici vornic, şi copiilor ei 321, 350.
Sinihău (Sinehău), sat, <ţ. Dorohoi; azi în Ucraina, Gorbova, c. ~, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; om din ~ 61, 363;
martor din ~ 61.
Sinzian; dă zapis de mărturie (menţ.) 524.
Sioan, <ieromonah>, la m-rea Solca; în sobor 122.
Sion (Sîon) Coşescul, tatăl Vasilcăi, bunicul Armancăi 145, 146.
Sirbca, v. Sîrbca.
Sirbca, din Lungani, frate cu Ipatie Sirbca şi cu Teader, tatăl lui Nelevaico, al lui Isaico ş. a. 220.
Sirbi, sat, v. Sîrbi.
Sirbi de Sus, sat, <ţ. Putna; înglobat în m. Focşani, j. Vrancea>; oameni din ~ 138;
martori din ~ 138.
Sirbii de Sus, seliştc, <ţ. Putna; s. Sîrbii de Sus, înglobat în m. Focşani, j. Vrancea>; vie din ~, întărită lui Nacul, fiul lui Ene neguţător 568.
Sirbul, v. Costin ~.
Siret (Seret, Sîret, Sîretiu), rîu; sate, mori şi vaduri de mori pe ~ 13, 64, 101, 107, 113, 227, 315, 374, 414, 436, 463, 542, 545, 567;
pod peste ~ 250;
hotar 64, 90, 174, 414.
<Siretul>, sat, v. Căţăleşti.
Sireţel (Siriţel), sat, <ţ. Suceava; c. ~, j. Iaşi>; jumătate din ~, stăpînită de Ion <Ciolpan> 131, de copiii lui Ionaşco Ghenghea 183; dată lui Lupul Prăjescul 379;
vameş din ~, martor 420.
Sirghi, din Potropopeşti; martor 471.
Sirghie, fiul lui Ignat Scînteie, nepotul lui Pătraşco Scînteie vătaf, fratele lui Ciomîrtan; vinde parte din Scînteia (menţ.) 84.
Sitariul, v. Costantin ~.
Sîmeon Ciobotă, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Sîmion, fiul lui Macsîn Smiteancă, frate cu Anuşca, rudă cu Drăgan ş. a.; vinde parte din Şepeleuţi 504.
Sîmion, <ţigan>, căldărar; <întărit m-rii Neamţ> 507.
Sîmion Bonţea bunicul lui Gherman, al lui Ghervasiie ş. a. 277.
Sîmion Cheşco, uricar; traduce act (1760) 453.
Sîmion Paţuşcu, vecin, din Rădăuţi, tatăl lui Zahara; dat lui Gligoraşu 241.
Sîmion, v. şi Simion.

www.dacoromanica.ro

Sîngerei, sat, ţ. Iaşi; <în Republica Moldova, Sîngerei, r. ~>; jumătate din ~, întărită lui Vasile şi fraţilor săi 228.
<Sîngeri, sat, c. Gropniţa, j. Iaşi>; sat înglobat în ~, v. Munténi.
Sîngureni, sat, v. Sîngureni.
Sîrbca (Sirbca), pîrîu; <Sîrca, afluent al Bahluieţului, la Sîrca, c. Bălţaţi, j. Iaşi>; seliştepe ~ 64.
Sîrbca, fratele lui Ipatie şi al lui Toader, tatăl lui Nemăiaco, al lui Isaico ş. a., ginerele lui Lupul Coşciug (menţ.) 279.
Sîrbca, v. şi Ipatie ~.
Sîrbi, sat, <ţ. Bacău; înglobat în Floreşti, c. Scorţeşti, j. Bacău>; martor din ~ 327.
*Sîrbi (Sirbi), sat, <ţ. Neamţ; lîngă Costişa, c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~, întărite lui Gheorghe Arapul 77.
Sîrbi (Sirbi), sat, ţ. Neamţ; <înglobat în Ungheni, c. Răucesti, j. Neamţ>; poruncă domnească pentru alegerea unei părţi din ~, a lui Ştefan Boul clucer 257; împuternicire pentru a o stăpîni 355.
*Sîrbi, sat, <ţ. Suceava; lîngă Boldeşti, c. Todireşti, j. Iaşi>; pămînturi din ~, în hotar 377;
martor din ~ 558.
Sîrbi, sat, <ţ. Tecuci, c. Podu Turcului, j. Bacău>; popă din ~, martor 273.
<Sîrbi>, sat, v. Hălmezeşti, selişte.
<Sîrbi>, sat, v. *Sîrbii Sasului.
Sîrbi, selişte, ţ. Suceava; <lîngă Boldeşti, c. Todireşti, j. Iaşi>; părţi din ~, stăpînite de Dumitru Buhuş vistiernic 486, 511, 515.
<Sîrbii de Jos>, sat, v. Hălmezeşti, selişte.
<Sîrbii de Sus>, sat, v. Sirbii de Sus, selişte.
*Sîrbii (Sirbii) Sasului, sat, <ţ. Neamţ; Sîrbi, lîngă Bălueşti, c. Girov, j. Neamţ>; părţi din ~, revenite la împărţeală lui Toader Beldiman 391.
Sîrbul, v. Dumitru ~, Mihail ~.
Sîtna (Sîcna), pîrîu; <afluent al Jijiei la Hlipiceni>; locuri de iazuri şi mori pe ~ 39, 44, 399.
Slatina, m-re, <ţ. Suceava; în c. ~, j. Suceava>; egumen şi soborul 501;
sate 501.
Slav, ţigan, fiul lui Stan căldărar 195.
Slăvilă; scrie act 250 A.
Slăvilă, fiul popii Toader, nepotul lui Crăciunaş, al Varvarei ş. a., fratele lui Ionaşco Scornici, 193.
*Slăvniceni, sat, <ţ. Dorohoi; lîngă Ghireni, c. Coţuşca, j. Botoşani>; în hotar cu s. Hudeşti (sec. XIX) 431.
Slobodziia Zberoaci, sat, v. Zberoaia (Slobodziia Zberoaci).
<Slobozia, l. c. am. Oneşti, j. Bacău>; sate lîngă ~, v. *Dzameş, *Sacalîşeşti.
<Slobozia>, sat, v. Petreşti.
<Slobozia Blăncasa, sat, c. s. Munteni, m. Tecuci, j. Galaţi>; sat lîngă ~, v. *Bosinceşti.
<Slobozia Silişcani>, sat, v. Selicicani, selişte.
Smila, v. Simila, pîrîu.
Smiteanca, v. Macsîn ~.
Soci, sat, <ţ. Suceava; c. Miroslovesti, j. Iaşi>; aprod din ~, dă zapis de mărturie 180.
Soci Mihai, şoltuz, la Tîrgu Trotuş 512; martor 126;
dă carte de mărturie pentru vînzarea unei părţi din Dănăeşti 512.
Sociul, din Odobeşti; martor 555.
Socrujeşti, sat, gr. pentru Cîrjeşti 22.
Socruzeni (Socrujeni), sat, <ţ. Hîrlău; Socrujeni, c. Gorbăneşti, j. Botoşani>; întărit lui <Dumitraşco> Ponici diac 105.
<Sodomeni>, sat, v. Hăsnăsăni.
Sofiana (Sofiiana), soţia lui Maxin Popovici, sora lui Nacul Brut; lasă averea m-rii Agapia, care dă o parte în schimb 11, 12.
Sofiica, din Iugeşti, mama lui Iosip 354.
Sofiica, fiica lui Anton, nepoata lui Herţeş, mama Mărici, soacra lui Ionaşco Popăscul 69.
Sofiica, soţia lui Ivanco sulger, mama Anuşcăi, bunica Nastei 164.
Sofron, stolnicel, soţul Ilenei, tatăl Annesiei, al lui Dănilă ş. a., socrul lui Vasilie Corlătescul; cumpără parte din Găngureşti (menţ.) 231; partea din Turbăteşti şi o prisacă, întărite fiicei sale 28.
Sofronia; vinde ocină din Oneşti (menţ.) 314.
Sofronia, fiica Grozei, nepoata lui Bratăş, soră cu Odochia şi cu Acsana, mătuşa lui Mihailo şi a lui Avram 240.
Sofronia, mama Chirenei, bunica Nastasiei 84.
Sofronia, soţia lui Liahul, mama lui Lupul 554, 572.
Sofronie, stareţ al m-rilor Neamţ şi Secul; autentifică trad. (1796) 402.
Sofronii; nume anulat de copist 407.
Sofroniia (Sofronica), fiica lui Gherasim, soră cu Toader şi cu Irimiia; primeşte, în schimb, un loc de fînaţ la Şchei 250 B, 407.
Sofroniia, fiica lui Lupea, nepoata lui Cîrstea, sora Vasutcăi; vinde parte din Ionăşeni 315.
Sofroniia, mama lui Dumitru Bantăş 85.

www.dacoromanica.ro

Sofroniia, ţigancă, fiica lui Ursu şi a Bucăi, soră cu Ţogoe, cu Ion ş. a., soţia lui Ihnat; vîndută lui Isac Stîrcea şi întărită 10.
Sohiica, fiica lui Drăgan, soră cu Nastasiia; vinde parte din Băloşeni 155.
Sohodomii (neamul Sohodomilor); partea lor din Mileşti 409.
Sohului (Sovului), pîrîu; <afluent al Bîrlăzelului, la Independenţa, c. ~, j. Galaţi>; sat la gura ~-ului 90.
Solca, m-re, <ţ. Suceava, în or. ~, j. Suceava>; hram: Sf. Petru şi Pavel 88;
egumen 122; soborul 333; călugări 106;
scutiri pentru poslușnici; drept de judecată al egumenului 88;
sate 106, 122, 217, 333, 395, 396.
Solomia; înţelegere între fiii ei şi m-rea Sf. Sava pentru stăpînire în Băiceni şi Caraulești 555.
Solomia, soţia lui Gligorie Drugă, mama lui Ion ş. a.; vinde parte din Unguraşi 404.
Solomia Tudorăneasă, mama Antemiei Turetcoae, soacra lui Dumitraşco <Mihul> din Turcatca 32.
Solomica, gr. pentru Solonca 319.
Solomie Posmăgoc, soacra lui Ionaşco diacul; iezeşte un heleşteu 422.
Solomiia, mama Goioaei, urmaşă a lui Petrica hatman 228.
Solominca (Soloniuca), sat, pe Cotela, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, Coteala, c. ~, r. Briceni>; întărită lui Avram din Lucăceni 58, 207.
Solomon; martor 269.
Solomon, din Huşi; martor 41.
Solomon, fiul lui Nechifor, nepotul lui Isaca vătaf; primeşte întărire pentru parte din Simeni 376.
Solomon, v. şi Dumitraşco ~, <Ion> ~, Petraşco ~, Vasilie ~.
Solomoncasă, v. Nastasia ~.
Solon, fiul lui Niţul fost vornic; martor, isc. lui 224.
Solonca, fiica lui Dumitru Purcel, soră cu Ardarie, cu Anesie ş. a.; vinde parte din Vilneşti 342, 343 şi din Codăeşti 416 A-B, 417.
Solonca, ţigancă; întărită lui Apostol <fost> mare medelnicer 318.
Soloneţ, pîrîu; <afluent al Sucevei, la Costîna, c. Todireşti, j. Suceava>; sat pe ~ 397.
Soloneţ, pîrîu; <la Voroncăuţi, ţ. Soroca>; valea Soloneţului, în hotar 341.
Soloneţ, sat, <ţ. Suceava; c. Todireşti, j. Suceava>; om din ~ 59, 513.
Soloniuca, sat, v. Solominca.
Solonca (gr.: Solomica), mama lui Gheorghie 319.
Solonţ, pîrîu; <la s. ~, c. ~, j. Bacău>; locuri de mori pe ~ 459.
Soltan, din Mălăcştil; martor hotarnic la Forăşti 196.
Soltan, fost vătaf de pitari; dă zapis de mărturie (menţ.) 357.
Soltana, soacra lui Tănasie fost vornic; primeşte întărire pentru vecini 430.
Sora, fiica lui Dragoş, sora lui Drăgan, mama lui Condrea, mătuşa lui Grigorie ş. a. 315.
Sora, fiica Mălineştilor, soră cu Todosia şi cu Tudora; se judecă şi pierde parte din Dragomireşti 566.
Sora, fiica Stanei, nepoata lui Turcea ş. a., sora lui Toma; răscumpărată de la tătari 568.
Sora, mama Frăsinei, nepoata lui Dumitru şi a Vasilcăi; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 389.
Sora, mama lui Frăţîman paharnic; partea ei din Morozăni, vîndută 387.
Sora, mama lui Toader şi a lui Cîrstea, sora lui Bălan Vulpe 366.
Sora, sora Antimiei, vară cu Piscul, cu Stratul ş. a.; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 389.
Sorăci, v. Ionaşco ~.
Sorca, fiica lui Turlui, soră cu Tomasca, mama lui Dănilă şi lui Fume 69.
Sorca, mama Măriicăi, a lui Gavril şi a lui Toader (menţ.) 139.
Sorca, v. Surca.
Sorcana, ruda Nastasiei 64.
Soriţa, ţigancă, bunica lui Lazor 318.
Soroca, ţinut; sate în ~ 76, 78, 93, 167, 222, 394, 453.
Soveja, m-re, <ţ. Putna; în s. Dragosloveni, c. Soveja, j. Vrancea>; condică de doc. (sec. XIX) 53.
Sovului, v. Sohului.
Spanachi (Valea lui ~), vale, la Lipovăţ; hotar al braniştii m-rii Zugraf 224.
Spăriiaţi, sat, <ţ. Putna; Speriaţi, denumire schimbată în Zăbrăuţi, înglobat în Movilița, c. ~, j. Vrancea>; în hotar cu s. Şoldeşti 385.
Spătăreşti, sat, <ţ. Suceava; c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; martor din ~ 465.
<Speia, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Anenii Noi>; sat, probabil înglobat în ~, v. Chivărul.
<Speriaţi>, sat, v. Spăriiaţi.
Spin (Gîrla lui ~), gîrlă; <lîngă Torceşti, c. Umbrăreşti, j. Galaţi>; în hoar 281.

www.dacoromanica.ro

*Spineni, sat, ţ. Tutova; <lîngă Ciocani, c. Perieni, j. Vaslui>; întărit Schivei şi Anghelinei, fiicele lui Cîrstea Ghenovici vornic, în urma împărţelii 350.
Spinii lui Rohat, v. Rohat (Spinii lui ~).
Spiridon, frate cu Focşea din Gîrbeni şi cu Ştefan, tatăl Urîtei 553.
Spiru, v. Dumitraşcu ~.
Sprînceană, v. Dumitru ~, Simion ~.
Stafii (Stahie), ieromonah, <la m-rea Rîcica>; în sobor 315, 395.
<Stahor> Durac, pîrcălab de Orhei, tatăl lui Gligorcea 387, 388.
<Stamate, sat, fost Bălușeni-Stamate, c. Fîntînele, j. Suceava>; v. Bălăşeni;
sate lîngă ~, v. *Lipăeşti, *Ungureni.
Stamate, v. şi Chirica ~, Ioan ~, Vasile ~.
Stamati, diac, soţul Măriei, ginerele Măricăi; vinde parte din Costeşti 558;
isc. şi sig. lui 558.
Stan, bunicul lui Pătraşco 184.
Stan, fratele lui Toader ceaşnic 28.
Stan, spătar, fost staroste al ţ. Tecuci; dă zapis de mărturie 90.
Stan, tatăl lui Bocul şi al Catrinei 568.
Stan, vistiernic, străbunicul Antimiei Pătrăşcioae 452.
Stan Răul, ţigan; întărit lui Erimia Dabija şi fratelui său 195.
Stan Vişa, urmaşul lui Manea, al lui Stanciul ş. a.; se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate din Brătuleşti 531.
Stana, din Păşcani, mama lui Isac 136.
Stana, mama Sorei şi a lui Toma 568.
Stana, rudă cu Toader, cu Răchitan ş. a., urmaşa lui Niagul Buze; se judecă şi pierde s. Dimăceni 544.
Stanca; partea ei din Dolheşti, vîndută 54.
Stanca, fiica lui Crăciunaş, nepoata lui Isac, sora Dochiţei, a Varvarei ş. a., mama lui Bogdan, a Pătîrlagăi ş. a. 193.
Stanca, fiica lui Duma, soră cu Gliga, cu Agafia şi cu Mărica, mama Nastasiei 315.
Stanca, fiica Nastei, soră cu Gherghina ş. a.; act de întărire pentru a treia parte din Hotceşti avut de ~ 85.
Stanca, fiica lui Pîrvul, sora Nastasiei; primeşte întărire pentru Cetireni 398.
Stanca, nepoata lui Murgoci, nora lui Drăgan; vinde fără drept parte din Păuleşti 448.
Stanca, soţia lui Isachi Mitieşăscul, mama lui Neculai şi a lui Gligoraşcu; vinde jumătate din Pituluşăni 44.
Stanca, soţia lui Murgoci; vinde a treia parte din Hotceşti 85.
Stanca, străbunica lui Isaico şi a lui Miron 64.
Stancăuţi, vechea denumire a s. Părucenii 521.
Stanciul, (Stancul), strămoşul lui Stan Vişa, al Vasilcăi, al lui Turcul ş. a.; primeşte întărire pentru jumătate din Brătuleşti (menţ.) 521.
Stancul; o parte a lui din Băcani, vîndută (menţ.) 8.
Stanu, <ţigan>, căldărar; întărit lui Erimia Dabija şi fratelui său 195.
Statie, neguţător; martor 420.
Stavăr, tatăl lui Ursul, bunicul lui Costantin 139.
Stavăr, ţigan, fiul lui Ţicşa, frate cu Gligorie, cu Ţonţea şi cu Ion; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Stavăr, v. şi <Dumitru> ~.
<Stavceani>, sat, v. Stăuceni.
Stavnic, pîrîu; <afluent al Bîrladului, la Voineşti, c. Vultureşti, j. Vaslui>; sate şi locuri de moară pe ~ 85, 215.
Stăjăreanul, v. Ionaşco ~.
Stancăuţi, sat; <în Republica Moldova, Şaptebani, c. ~, r. Rîşcani>; parte din ~, dată de Lupul Ghenghea rudelor sale 227.
Stăneşti, sat, <ţ. Hîrlău; înglobat în Zlătunoaia, c. Lunca, j. Botoşani>; martori din ~ 161.
Stănilă, v. Pătraşco ~.
Stănileşti, ocol domnesc, <ţ. Fălciu; j. Vaslui>; sate ascultătoare de ~ 54, 389.
Stănileşti, sat, ţ. Lăpuşna (gr. pentru Fălciu) <ţ. Fălciu; c. ~, j. Vaslui>; stăpînit de Ionaşco Cehan fost mare vornic; alegerea hotarelor 2 A-B, 3;
sat lîngă ~, v. *Stărpeni.
Stănileşti, selişte, pe Prut, ţ. Fălciu, fostă domnească, ascultătoare de ocolul tg. Huşi; întărită lui Ionaşco Cehan fost vornic 54.
Stănuieşti (Stănueşti), sat, pe Pereschiv; <ţ. Tecuci; Stănueşti, denumire schimbată în Cociu, c. Motoşeni, j. Bacău>; părţi din ~, întărite lui Dabija ceaşnic 326; părţi din ~, date de Tudor fost căpitan fiicei sale Ioana I;
oameni din ~, dau zapis de mărturie 326.
Stărce, v. Stîrcea.
*Stărpéni (Sterpeni), sat, pe Prut, ţ. Fălciu; <lîngă Stănileşti, c. ~, j. Vaslui>; fost domnesc, ascultător de ocolul Stănileştilor 389; stăpînit de Gheorghe Roşca vistiernic 2 A-B şi întărit acestuia 3, 389.
Stăuceni, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, Stavceani, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; întărit lui Bălan Haţimirschi 55, 219.
Stebnic, v. Stemnic.
Steclar, v. Roşca ~.

www.dacoromanica.ro

Stegar; partea lui din Mireni, vîndută 326.
Steian (Stiian), aprod, tatăl popii Gavril, bunicul lui Iurașco și al lui Eftimie 420, 447.
<Stejari>, sat, v. Șetrăreni.
Stejeran<ul>, v. Ionașco ~.
Stemnic (Stebnic, gr.: Telezna 45), pîrîu; <Buda, afluent al Bîrladului, la Bălteni, c. ~, j. Vaslui>; sate și locuri pe ~ 45, 361, 451.
<Sterce>, sat, v. Stîrceni.
Sterpeni, sat, v. Stărpeni.
Steţcoae, v. Mierla ~.
<Stînca, sat, c. Victoria, j. Iași>; sate lîngă ~, v. *Ionășeni, *Posadnici, *Puricéni; selişte lîngă ~, v. Feteonești.
Stîncești, sat, sub Codrul <Botoșanilor>, ţ. Hîrlău; <c. Mihai Eminescu, j. Botoșani>; în hotar cu s. Ruși 339; părți din ~, întărite lui Toader aprod 65.
*Stîngaci, sat, <ţ. Tutova; lîngă Armășoaia, c. Pungești, j. Vaslui>; serdar din ~, martor 287.
Stîngaciu, v. Dumitru ~.
Stîrcea, "cel bătrîn", tatăl lui Isac Stîrcea; cumpără parte din Onut cu un vecin (menţ.) 30.
Stîrcea, familie; condică de doc. a fam. ~ (sf. sec. XVIII) 10, 292, 485; baronii ~ depun doc. la Arh. St. București (sec. XX) 206.
Stîrcea, v. și Costandin ~, Daric ~, Isac ~.
Stîrceni, sat, pe Siret, ţ. Suceava; <azi în Ucraina, Stercea, c. Tereblecea, r. Hliboca, reg. Cernăuți>; întărit lui Dumitrașco Ghenghe, în urma împărţelii ocinilor părintești 227.
Stîrcul, v. Gligorie ~.
*Stocnești, sat, <ţ. Fălciu; Stoilești, lîngă Poșta Elan, c. Vutcani, j. Vaslui>; martor din ~ 540.
Stoica, din Clipicești; se judecă pentru parte de sat și pierde 306; martor 53.
Stoicani, sat; <în Republica Moldova, c. ~, r. Soroca>; drumul spre ~, hotar al s. Voroncăuți 341.
<Stoilești>, sat, v. *Stocnești.
Stoiști, sat, <ţ. Putna; înglobat în m. Focșani, j. Vrancea>; vad de moară din sus de ~ 110.
Stolnicéni, sat, pe Gîrla <Mare>, <ţ. Iași; în Republica Moldova, înglobat în Cioropcani, c. ~, r. Ungheni>; întărit m-rii Sf. Sava, cu cătunele sale, Scumpiia, Stroicéni și Vlășineasa 76.
Stolniceni, sat (selişte), <ţ. Suceava; azi Vînători, c. ~, j. Iași>; jumătate din ~, fostă a lui Ionașco Ghenghea mare logofăt (menţ.) 183, 379; stăpînită de urmașii acestuia 183; întărită lui Lupul Prăjescul 379.
Stolniceni, sat, <ţ. Suceava; Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iași>; casele lui Ionașco Prăjescul, în ~ 367; dat de <Toader> Calapod lui Nicoară Prăjescul, în schimbul s. Boldești (menţ.) 367.
Stolnicești, sat, <probabil Stolniceni, în Republica Moldova, c. ~, r. Edineţ>; preot din ~, copie act (1771) 55.
Storești, sat, <ţ. Hîrlău; c. Frumușica, j. Botoșani>; popă din ~, scrie zapis 160.
Stornescul, v. Cozma ~.
Stornești (Știornești), sat, ţ. Cîrligătura; <c. Sinești, j. Iași>; loc de prisacă de la ~, fost al lui Enache postelnic, dăruit de cumnatul acestuia, Hriza, și de sora acestuia, Vamba, lui Vasilie Fuglea croitor din Iași 234; dat de acesta lui Toderașco <Ianovici> logofăt, pentru o vie și pentru 60 de galbeni 519 și întărit acestuia 520.
Stratilat, sluga lui <Grigore> Ureche; martor 220.
Stratilat, vornic; martor hotarnic 482.
Stratilat, v. și Stratulat.
Stratul, fiul lui Gavril, frate cu Piscul, cu Jiianca ș. a.; vinde parte din Hlăpești (menţ.) 389.
Stratul, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Stratul Bolea, fost mare șetrar, soţul Grozavei 36; paharnic 273, 274; partea lui din Păușești, vîndută 72.
Stratulat, <din Dorohoi>; martor hotarnic 191, 491.
Stratulat, v. și Nicolai ~.
Străoani, sat, <ţ. Putna; Străoane, c. ~, j. Vrancea>; om din ~ 568.
Strășneni, sat, ţ. Dorohoi; <lîngă Ghireni, c. Coţușca, j. Botoșani>; parte din ~, stăpînită de Ionașco Ghenghea mare logofăt (menţ.); întărită după împărţirea averii acestuia fiului său, Lupul 227.
Strătulat (Stratulat), fiul Mantei, cumnat cu Pătrașco Ciotăricostu; se judecă pentru jirebii din Dersca și pierde 505.
Strătulat, frate cu Nicoară Dubniţă; martor 155.
Strătulat, nepotul lui Cioban și al lui Simion; vinde a treia parte din Hotcești 85.
Strătulat, popă, fiul Anghelinei Șeptelici, frate cu Gheorghie, rudă cu Grigorie și cu

www.dacoromanica.ro

Macovei; primeşte întărire pentru părţi din Tăoşti, Cibarţu şi Găneşti 418.
Strătulat, sulger, soţul..., socrul lui Iordachi 27; primeşte întărire pentru jumătate din Futileşti, cumpărată 79.
Strătulat, vornic de gloată/Poartă; dă zapis de mărturie 294, 509;
martor hotarnic 476;
martor 122, 204, 234, 534, 554;
isc. şi sig. lui 204, 234, 476, 534.
Strătulat (Stratilat) Borăleanul (Borleanul, Borolianul, Boruleanul), uricar; scrie acte 10, 14, 19, 20, 23, 39, 46-48, 64, 65, 72, 77, 93, 101, 106, 107, 127, 148, 158, 159, 334, 335, 337, 349, 352, 357, 362, 363, 365, 381, 435;
hotarnic 130, 144, 148-150, 191, 216, 217, 219, 232, 381, 414, 456, 491, 528;
primeşte întărire pentru jumtate din Pituluşăni, cumpărată 44;
isc. şi sig. lui 159, 217, 414.
Strătulat Dobrenchi, soţul Mierlei, ginerele Tofanei şi al lui Costantin uricar, cumnat cu Savin, cu Nastasia şi cu Măricuţa 335; se judecă pentru Lămăşeni şi pierde 106;
martor 513.
Strătulat (Stratulat) Dracea; martor 253;
isc. şi sig. lui 253.
Strătulat Dupniţă; martor 120.
Strătulat, v. şi Toader ~.
Strătulat, v. şi Stratulat.
Strilbiţchi, v. Mihăilă ~.
Strînba, sat, <ţ. Tutova; Strîmba, azi Cetăţuia, c. Puieşti, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Ştefan, fiul Bţciumoaei, Dochiei călugăriţa 111; parte din ~, întărită lui Costantin, fiul lui Sava din Ceucani 331; parte din ~, întărită lui Dumitraşco Gheuca 336.
Stroescul, v. Lupul ~.
Stroeşti, sat, <ţ. Trotuş; contopit cu Romăneşti, c. Bereşti-Tazlău, j. Bacău>; martor hotarnic din ~ 126.
Stroiceni, cătun al s. Stolnicéni, <ţ. Iaşi; în Republica Moldova, r. Făleşti>; întărit m-rii Sf. Sava 76.
Stroici, v. Ionaşco ~, Lupul ~, Simion ~, Vasilie ~.
Strovicioae, v. Păscălina ~.
Struica (Strunca), top., la Stăuceni, <ţ. Hotin>; în hotar 219.
Struţian, fost staroste <de Putna>, tatăl lui Costachi şi al lui Lazor Tărîţă 568.
Stupca (gr.: Stulca), sat, ţ. Suceava; <denumire schimbată în Ciprian Porumbescu, c. ~, j. Suceava>; om din ~, deţinător al unui act (1727) 49.
Sturza, agă; autentifică act (1834) 217.
Sturza (Familia ~); condică de doc. a ~ (sec. XIX) 11, 12, 180, 319.
Sturza <Badiul>, fiul lui Badiul, frate cu Andronic şi cu Dumitraşcu, văr cu Gligoraşu; dă jumătate din Rădăuţi cu loc de heleşteu şi vecini 241.
Sturza, Olga; transcrie act (sec. XX) 452.
Sturza, v. şi Ghiorghi ~, Sandu ~, Vasili ~.
Suceava, cetate; hatman şi pîrcălab de ~ 12, 46, 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 104, 107, 118, 122, 204, 235, 315, 316, 323, 334, 348, 365, 371, 389, 391, 397, 398, 524, 552.
Suceava, rîu; <afluent al Siretului>; sat pe ~ 72.
Suceava, tîrg, <ţ. ~; m. ~, j. ~>; şoltuzul şi pîrgarii 197; tîrgoveţi 78, 140 <197>, 206, 333, 433, 435;
hotarul tîrgului 311, 477;
case 140;
jupîneasă chemată de domn la ~ 112;
acte scrise la ~ 122, 124, 197, 333, 430, 432, 513;
m-ri: <Pantocrator> (M-rea lui Toader <Movilă>, m-re; călugării de la ~, în pricină pentru vecini fugiţi dintr-un sat al m-rii 441;
mitropolie în ~, v. Mitropolia Sucevei; sat înglobat în ~, v. Eţcani.
Suceava (gr. pentru Neamţ 310 şi pentru Cernăuţi 121), ţinut; dregători din ~, opriţi 88, 89;
isprăvnicia ţ. ~ (1816) 77;
mare vătaf de ~ 414;
sate şi selişti în ~ 26, 32, 37, 59, 72, 94, 101, 106, 121, 180, 188, 227, 240, 243, 260, 282, 283, 310, 315, 321, 336, 389, 396, 397, 402, 427, 438, 463, 468, 486, 500, 501, 511, 541;
m-re la ~ 238;
om din ~ (sec. XIX) 49.
Sucevenі, sat; <ţ. Tutova; c. Bogdana, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Bulmezoae şi de fiii ei lui Costachii din Folteşti 426;
sat înglobat în ~, v. Horgeşti.
Sucevіţa, m-re, <ţ. Suceava, în s. Sucevіţa, c. ~, j. Suceava>; hram: Arătarea (gr. pentru Învierea) Domnului 463;
egumeni 422; sobor 422; călugări 122, 291, 463;
heleşteu 422; sate 122, 463;
pecetea m-rii 422.
Suilă; vinde parte din Epoteşti (menţ.) 39.

Supanca, top., v. Săpanca.
Supt Cornu, top., v. Cornu (Supt ~).
Surca (Sorca), v. Ghiorghie ~.
*Surdeşti, sat, ţ. Tutova; <lîngă Ciortolom, c. Tutova, j. Vaslui>; întărit lui Lupul Prăjescul 227.
Surîlă, v. Macsin ~.
Surtă, v. Grigori ~.
Susanul, v. Gligorie ~.
Susénca, mama lui Ursul 71.
Svedenia, pîrîu, v. Mărturia.
Svicicăuţi, sat, v. Sfetcoţi.

Ş

Şaidir, v. Dumitraşcu ~.
<Şaidiroaia>, v. Melentina ~.
Şandru, răzeş, din Sîrbii de Sus, fiul lui Gage, frate cu Petre; vinde un vad de moară la Găgeşti (menţ.) 138, 302.
Şandru, v. şi Dumitru ~, Gligorii ~.
<Şaptebeni>, sat, v. Stancăuţi.
Şardicov, polcovnic, din Chişinău; deţine trad. după un act (1836) 261.
Şarpe, v. Cozma ~.
Şăndreni (Şendreni), sat, pe Prut, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, nume schimbat în Draniţea, c. ~, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; părţi din ~, vîndute lui Efrim Hăjdău 319, 452.
Şăndreni, sat pe Stavnic, <ţ. Vaslui; Bîcu, c. Ipatele, j. Iaşi>; întărire domnească pentru jumătate din ~ 215; împresoară s. Căpoteşti (1845) 215.
Şăndreni, gr. pentru Şendriceni 130.
Şăndreşti, sat, pe Pereschiv, <ţ. Tutova; Şendreşti, c. Motoşeni, j. Bacău>; parte dintr-un bătrîn din ~, dată de Tudor fost căpitan fiicei sale, Ioana şi întărită acesteia I.
Şăptelici, v. Dumitraşcu ~.
Şăptelici, v. şi Şeptelici.
Şărăuţi, sat, v. Şireuţi.
Şărban, din Coroieşti; martor 495.
Şărban, v. şi Şerban.
Şărbăuţi, sat (selişte), <ţ. Suceava> (gr.: Cernăuţi); <Şerbăuţi, c. Calafindeşti, j. Suceava>; foste ale lui Ionaşco Ghenghea (menţ.); jumătate din ~ şi selişte ~, întărite lui Lupul Ghenghea, în urma împărţirii averii părinteşti 227.
Şărpeni, sat; <ţ. Tecuci; înglobat în Cociu, c. Moţoşeni, j. Bacău>; părţi din ~, date de Tudor fost căpitan fiicei sale, Ioana I.
Şătrăreni, sat, <ţ. Hîrlău; Şetrăreni, denumire schimbată în Jijia, c. Albeşti, j. Botoşani>; om din ~ 246;
sate înglobate în ~, v. Giumătăţeni, Vlăiceni.
<Şătrăreni>, sat, v. Şetrăreni.
Şcheauca, nepoata lui Moisei; vinde parte din Strîmba 331.
Şchei (Şchiai), tîrg, <ţ. Roman; Şcheia, c. Alexandru I. Cuza, j. Iaşi>; popă din ~ 238;
loc din hotarul tîrgului ~, întărit lui Lupul Prăjescul 64; prisacă în apropiere de ~ 250.
<Şcheia, sat, c. ~, j. Iaşi>; sat înglobat în ~, v. Căpoteşti.
Şchiopul, v. Andronic ~, Dumitru ~, Pătru ~.
Şcoala sloveneacă, <din Iaşi>; act tradus la ~ (secXVIII) 94.
Şelepco (Şelep), v. Gavril ~.
Şeleşeu, v. Şilişău, Şilişăul de Sus.
Şendreni, sat, <ţ. Iaşi; c. Victoria, j. Iaşi>; martori din ~ 148, 365.
Şendreni, sat, v. Şăndreni.
*Şendreşti, sat, pe Bistriţa, ţ. Bacău; <lîngă Iteşti, c. Bereşti-Bistriţa, j. Bacău>; jumătate din ~, vîndută de Candachia, cneaghina lui <Dumitru> Goia fost vornic, m-rii Bisericani şi întărită acesteia 68.
<Şendreşti>, sat, v. Şăndreşti.
Şendriceni (gr.: Şăndreni 130), sat, <ţ. Hîrlău; c. ~, j. Botoşani>; pricină pentru o parte din ~, între Onciul Iuraşcovici şi Lupul Talpă comis 130, 191, 232, 424, 456, 491, 528; "catagrafie" de doc. moşiei ~ (1842) 456;
sat înglobat în ~, v. Păscari;
sat probabil lîngă ~, v. *Iugşeni.
Şepe[n]leuţi, sat, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, Cepeleuţi, c. ~, r. Ocniţa>; jumătate din ~, întărită lui Toader Liciul şi fraţilor săi 504.
Şepeniţi (Şipeniţi), sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, Şipinţi, c. ~, r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; fost al lui Isac Balica hatman; dăruit de Ştefan Tomşa voievod m-rii Solca (menţ.), care-l cedează rudelor lui Isac Balica, în schimbul altor sate 122.
Şeptelici, v. Aramă ~, Gheorghiţă ~, Iliaş ~, Ilie ~, Ion ~, <Vasile> ~..
Şeptelicioae, v. Anghelina ~.
Şepteş, v. Drăgan ~.
*Şepteşani (Şepteşeni), sat, ţ. Cîrligătura; <lîngă Goeşti, c. Lungani, j. Iaşi>; prisacă din hotarul s. ~, întărită lui Dumitraşco Fulger şi cneaghinei sale, Mărica 93; chilie care a fost în hotarul s. ~ 93;

www.dacoromanica.ro

hotnog din ~, martor 220.
Şepteşéni (Dealul ~ -lor), la Şepteşéni; chilie şi prisacă în ~ 93.
Şerban, tatăl Călinei, bunicul lui Barnoschi şi al lui Ion Dărman; cumpără parte din Oleşeşti (mnţ.) 139.
Şerban, v. şi Şărban.
Şerbaceani, sat, v. Şerbiceani.
Şerbăcani, sat, v. *Cerbicani.
Şerbăneşti, sat, <ţ. Neamţ; probabil înglobat în Hîrleşti, c. Filipeşti, j. Bacău>; parte din ~, moştenită de Gheorghie şi Iuraşco Başotă, după împărţire 427.
Şerbăneşti, sat, <ţ. Suceava; c. Zvoriştea, j. Suceava>; martor din ~ 414.
<Şerbăuţi>, sat, v. Şărbăuţi.
Şerbeşti, sat, <ţ. Neamţ; nume schimbat în Ştefan cel Mare, c. ~, j. Neamţ>; popă din ~ 254.
Şerbiceani, (Şerbaceani, Şerbiceni) sat, în vîrful Rădiului, pe Drabişte, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, c. ~, r. Sotireni, reg. Cernăuţi>; jumătate din ~, dată de Simion Pilipovschi şi de soţia sa, Marica, lui Isar cămăraş. pentru plata capetelor fiilor lor, Ionaşco şi Vasilie 143, 235.
Şerboteşti, sat, <ţ. Vaslui; c. Soleşti, j. Vaslui>; martori din ~ 416 A-B.
Şetrar (Şetrarul), tatăl lui Dumitraşco şi al lui Enachi 2 A-B, 35, 120, 266.
Şetrăreni, sat, ţ. Iaşi; <Şătrăreni, denumire schimbată în Stejari, c. Ţigănaşi, j. Iaşi>; întărit m-rii Sf. Sava 76.
<Şetrăreni>, sat, v. Şătrăreni.
Şilişău (Şeleşeu), sat, <ţ. Dorohoi; Hilişeu-Horia, c. ~, j. Botoşani>; în hotar cu s. Şendriceni; pricină pentru încălcarea acestuia 191, 232, 456, 528.
Şilişăul de Sus (Hilişău, Şeleşeu, Şileşeu, Şileşeul de Sus, Şilişeu, (sec. XIX: Hilişeul de Sus), sat, ţ. Dorohoi; <Hilişeul de Sus, înglobat în Pomîrla, c. ~, j. Botoşani>; părţi din ~, întărite Mulintiianei <Şaidiroae>, fiica lui Tudoran, şi fiului ei, Dumitraşco Şaidir 105, 354; părţi din ~, întărite lui <Toader> Petriceico mare armaş 32.
Şipeniţi, sat, v. Şepeniţi.
<Şipinţi>, sat, v. Şepeniţi.
Şipoteni, sat, care acum se numeşte Vlădéni, pe Jijia, ţ. Dorohoi; <Vlădeni, c. Corlăteni, j. Botoşani>; jumătate dintr-un cut al s. ~, întărită lui Pătraşco Albotă şi rudelor sale ("Alboteştilor"), în urma judecăţii cu rudele lui Isac Balica hatman 94.
Şirăţei, sat, <ţ. Roman; Şireţei, înglobat în Oţeleni, c. ~, j. Iaşi>; om din ~, dă zapis de mărturie 221.
Şirceuţi (Şărăuţi), sat, fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Hotin; <ţ. Hotin; azi în Ucraina, Şirivţi, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; în hotar cu s. Stăuceni 219; întărit lui Neaniul vornic 69.
<Şişkivţi, sat, azi, în Ucraina, c. Ringaci, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; sat lîngă ~, v. *Giuneşti.
Şoica, ţigan, fiul Neagăi; vîndut lui Eremiia 338.
Şoimul, tatăl (?) Ştefanei 566.
Şoldal, gr. pentru Şoldan 98.
Şoldan, strămoşul Antimiei Pătrăşcioae 452.
Şoldan, v. şi Dumitraşco ~, Toader ~.
*Şoldeşti, sat, pe Zăbrăuţi; <lîngă Fitioneşti, c. ~, j. Vrancea>; jumătate din ~, hotărnicită de Dumitraşco Gheuca şi întărită lui Pătraşco cămăraş şi rudelor sale 385.
Şomuz, pîrîu; <Şomuzul Mare, afluent al Siretului, la Dolhasca, c. ~, j. Suceava>; sate şi mori pe ~ 26, 40, 283.
Şomuzul Împuţit, pîrîu; <Şumuzul Mic, afluent al Siretului, la Rotunda, c. Liteni, j. Suceava>; sate pe ~ 72, 282, 335, 541; iaz şi heleşteu pe ~ 282, 541.
Ştefa, "bătrînul", <din Dorohoi>; martor 191, 232.
Ştefa, din Buhaiciu; martor 191.
Ştefan; scrie act 251, 258, 309, 466.
Ştefan; vinde vie la Copou (mnţ.) 403.
Ştefan, "cel bătrîn", martor hotarnic 135.
Ştefan, al doilea armaş; cumpără parte din Ciuteşti (mnţ.) 102.
Ştefan, cojocar, vecin, din Zărneşti; întărit lui Pană fost paharnic 551.
Ştefan, diac, din Mărgineni, socrul lui Costandin; se judecă pentru părţi din Mărgineni 372.
Ştefan, diacon, la biserica domnească <din Iaşi>; primeşte întărire pentru parte din Horeleşti ş. a., cumpărată 50.
Ştefan, din Arpăşăşti; martor 313.
Ştefan, din Bălăşeni; martor 435.
Ştefan, din Buneşti; martor 513.
Ştefan, din Cudreşti; martor hotarnic 201.
Ştefan, din Drăgoténi; martor, sig. lui 253.
Ştefan, din Fîstîci; martor hotarnic 361.
Ştefan, din Mileşti; se judecă pentru părţi din Mileşti 409.
Ştefan, din Ungureni; martor 95.
Ştefan, fiul Agafiei, frate cu Sava şi cu Irina; vinde parte din Dobruleşti (mnţ.) 180.

www.dacoromanica.ro

Ştefan, fiul lui Avram, frate cu Ionaşco Avram şi cu Vasilie; primeşte întărire pentru părţi din Mescheneşti, jumătate din Giureani şi pentru ţigani 184.
Ştefan, fiul Bucium oaei; vinde ocină din Strîmba 111.
Ştefan, fiul lui Dănăilă diac, frate cu Iftimie; se judecă pentru o prisacă şi pierde 526.
Ştefan, fiul lui Dumitru, nepotul lui Făcior; vinde parte din Mihălăşăni 352.
Ştefan, fiul lui Dumitru din Hărţeşti; martor 200.
Ştefan, fiul lui Ghiorghie Simineceanul; frate cu Ionaşco, cu Gavrilaş ş. a.; dă în schimb jumătate din Mateuţi (menţ.) 389.
Ştefan, fiul lui Ilea, fratele lui Vlasie; martor 169 A.
Ştefan, fiul lui Ionuţă Fărîmă; vinde părţi din Giuleşti (menţ.) 402.
Ştefan, fiul lui Ma[h]fteiu din Pogăneşti; vinde părţi din Pogăneşti şi din Polocineşti 41.
Ştefan, fiul Mărieuţei Cernătoae, frate cu Armanca şi cu Alexandra, nepotul lui Cîrstea <Ghenoviei> foast mare vornic; împarte cu rudele moştenirea de la bunicul său 321, 350.
Ştefan, fiul Mărinei, nepotul lui Radul, frate cu Gavril, cu Larion ş. a.; vinde parte din Unguraşi 404.
Ştefan, fiul Măriuţei, frate cu Creţul, cu Gavriil şi cu Bejan; vinde parte din Mogoşăşti 77.
Ştefan, fiul lui Miron, frate cu Cîrstea şi cu Ionaşcu; vinde jumătate din seliştile Drăjăşti şi Greci (menţ.) 394.
Ştefan, fiul Sămzeanei; vinde o eurătură (menţ.) 317 şi o parte din Băloşeşti (menţ.) 318.
Ştefan, fiul lui Simion Pilipovschi şi al Mărieăi, frate cu Vasilie, cu Ionaşco ş. a.; dă o parte din Şerbieeni pentru plata capului fraţilor săi 143.
Ştefan, frate cu Anghel; cumpără parte din Grădinari 71.
Ştefan, frate cu Coifeş; vinde un heleşteu de la Nemernieeni (menţ.) 541.
Ştefan, fratele lui Eremiia Murguleţ, al lui Andrei şi al lui Ipatie, rudă cu Totruşan logofăt; primeşte întărire pentru s. Todereşti 397.
Ştefan, frate cu Focşea din Gîrbeni şi cu Spiridon, tatăl lui Buda 553.
Ştefan, fratele mitropolitului <Varlaam>; martor 333.
Ştefan, ginerele lui Brateie din Pareova; sapă într-o movilă din hotarul s. Cupeiei 233.
Ştefan, ginerele lui Toader; martor 120.
Ştefan, logofăt, tatăl lui Dumitraşco <Ştefan> logofăt; cumpără vad de moară la Găgeşti în Gîrla Putnei şi face moară (menţ.) 138.
Ştefan, iuzbaşă, din Dumbrăviţa, rudă cu Toader, cu Răchitan ş. a., urmaşul lui Niagul Buze 544.
Ştefan, nepotul lui Mihăilaş, frate cu Făcior, cu Griga ş. a.; vinde parte din Mihăilăşăni (menţ.) 352.
Ştefan, pîreălab; martor hotarnie 201;
martor 202.
Ştefan, popă, din Dorohoi; martor hotarnie 216.
Ştefan, popă, din Dumeni; martor hotarnie 216, 217.
Ştefan, popă, din Hălăştiani; martor, ise. şi sig. lui 136, 253.
Ştefan, popă, nepotul Magdei, strănepotul lui Drulea; frate cu Grigore; vinde jumătate din seliştile Drăjăşti şi Greci (menţ.) 394.
Ştefan, preot, <din Tîrgul Frumos>; martor 201.
Ştefan, răzeş; primeşte împuternicire pentru stăpînirea unei ocini din Lăzăşti 455.
Ştefan, şetrărel, din Maesineşti; dă zapis de mărturie 221.
Ştefan, tatăl lui Avram, bunicul Todosiei; partea lui din Lăzăşti, vîndută 113.
Ştefan, ţigan; întărit lui Pătraşco Ciogolea 78.
Ştefan, <ţigan>, fiul lui Grozav; <întărit m-rii Neamţ> 507.
Ştefan, mare vătaf, din Seorţeşti; martor 220, 279 (menţ.);
ise. lui 220.
Ştefan, (Ştifan), vecin, din Prăjeşti; întărit lui Fortuna fost postelnic 539.
Ştefan, vecin din Rădăuţi; dat lui Gligoraşu, fiul Nastasiei 241.
Ştefan, fost vornic, din Mărgineni, socrul lui Costantin; primeşte întărire, după judecată, pentru Trebeşul de Sus Rumânese 73, 439;
primeşte poruncă pentru alegerea unei părţi de sat 208.
<Ştefan cel Mare, sat, c. ~, j. Neamţ>; sate lîngă ~, v. *Broşteni, *Cotojăni.
Ştefan <cel Mare> ("cel Bătrîn"), voievod, domn al Moldovei, tatăl lui Alexandru voievod 261;
biserica lui <din Iaşi> (menţ.) 137;
acte de la ~ 54, 78, 85, 144, 148, 184, 315, 323, 324, 365, 385, 389, 397, 468, 502, 525, 544, 568.

www.dacoromanica.ro

Ştefan <cel Tînăr>, voievod, domn al Moldovei; act de la ~ 68.
Ştefan Bechea, pîrcălab şi fost ~, din Bogdăneşti, fiul lui Ionaşcu, frate cu Mărica, tatăl Severincăi 537;
primeşte poruncă pentru rezolvarea unei pricini 543;
martor hotarnic 409;
se plînge domnului pentru uciderea unei iepe 198 şi pentru dabile plătite altora 242;
primeşte în schimb parte din Bogdăneşti pentru stupi 70; cumpără părţi din Bogdăneşti 284;
poruncă pentru alegerea părţilor lui din Bogdăneşti 285;
martor 318, 420.
<Ştefan (?)> Bejan[1], fost paharnic; dă mărturie 546.
Ştefan Blendea, tatăl lui Paşco şi al lui Căzacul 14.
Ştefan Borşe; în pricină pentru o ocină 454.
Ştefan Boul, clucer şi fost clucer, fiul lui <Toader> Boul vistiernic, nepotul lui Pătraşco, al lui Dumitru şi al Frasinei; primeşte întărire, după judecată, pentru Davideni 213; poruncă pentru alegerea unor părţi ale lui din Munteni şi Sîrbi 257 şi împuternicit să le stăpînească 355.
Ştefan Cernat, fiul Măricăi Cernătoae, frate cu Meriuţă, cumnat cu Vasilie Roşca vornic; se judecă şi primeşte întărire pentru Dimăceni 307.
Ştefan Ciocîrlan, din Iaşi; martor 169 A, 312, 313.
Ştefan Cîrlig, tatăl lui Toader 77.
Ştefan Danco, stolnicel, tatăl lui Gheorghie; parte din s. Todereşti dată în contul plăţii unchiului lui pentru curtenie (menţ.) 93.
Ştefan Faurul, din Tristreni; martor hotarnic 476.
Ştefan Galbăn, din Huşi; martor hotarnic 2 A-B.
Ştefan Hulpe, vecin, din Zărneşti; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
Ştefan Ianev, logofăt al doilea; copia unui act (sec. XVIII) într-un izvod cu ispisoacele lui 225.
Ştefan Moimăscul, mare pitar şi fost mare pitar, <soţul Irinei, ginerele lui Pătraşco Banul, cumnat cu Vasilie Banul ş. a.>;
dă zapis de mărturie 263, 283;
mare armaş; se tocmeşte pentru desetina din stupi de la ţ. Tutova şi Bîrlad 464;
dă zapis de mărturie 552;
martor 42, 108, 519;
isc. şi sig. lui 42, 108, 263, 283, 519, 552.
Ştefan Munteanul, pîrgar, din Piatra; martor 259, 295.
Ştefan Murguleţ (gr.: Gurgulen 121), soţul Zlatei, ginerele lui Dumitraşcu Şeptelici şi al Gaftonei; împarte cu socrii s. Văscăuţi 121;
martor 304, 460.
Ştefan Prăjescul, tatăl lui Gheorghie şi al lui Ion paharnic, rudă cu Isac Balica 96, 97.
Ştefan Ruset, stolnic (1720); izvod cu "scrisorile" lui pentru Bohotin 483.
Ştefan Ştucă, ţigan, fiul lui Simion, nepotul lui Tatul, frate cu Lazor, cu Avram ş. a.; întărit lui Ionaşco Avram şi rudelor sale 164.
Ştefan Tăban; martor 255, 564;
isc. şi sig. lui 564.
Ştefan Tomşa (Tomşca, Tomşevici) <al doilea>, voievod, domn al Moldovei; bani daţi lui pentru nevoia ţării 54;
taie capul lui Isac Balica şi-i confiscă s. Tămăduiani pe care-l dăruieşte 101;
ctitor al m-rii Solca 106, căreia-i dăruieşte sate şi vii 122, 395;
cumpără şi dăruieşte jumătate din s. Crîstineşti 333 şi din Tămăduiani 107;
boier decedat şi acte pierdute în prima domnie a lui 326;
acte de la ~ 77, 93, 133, 184, 282, 318, 389, 390, 394, 448, 477, 552, 568.
Ştefan Ungureanul, din Cernăuţi; martor 192.
Ştefan Zătreanu, diac de divan; copie trad. (sf. sec. XVIII) 95.
Ştefan, v. şi Dumitraşco ~, Toader ~.
Ştefana, fiica lui Chelbere; se judecă şi pierde parte din Dragomireşti 566.
Ştefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivaşco; vinde parte din Scobinţi (menţ.) 389.
Ştefana, fiica lui Ionaşco Dăvidu; vinde partea sa de ocină din Văleni lui Scărlet 540.
Ştefana, "a Şoimului"; se judecă şi pierde parte din Dragomireşti 566.
Ştefaniia, fiica lui Dumitru Budză, soră cu Rusul şi cu Varvara; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 389.
Ştefăncas(a), din Armăşeni, rudă cu popa Cristea şi cu Măriia; se judecă pentru părţi din Armăşeni şi pierde 443.

[1] V. şi *D.R.H.*, A, XXI, nr. 22, p.19, şi *Indice*, p.647, sub voce.

www.dacoromanica.ro

Ştefăneşti, tîrg; <c. ~, j. Botoşani>; pîrcălab de ~ 103.
Ştefăniţă, nepotul lui Orăş 193.
Ştiful, frate cu Ionaşco Buzea, tatăl Maricăi, al Martei, al lui Romaşco ş. a. 77.
<Ştirbăţ, sat, c. Udeşti, j. Suceava>; sat lîngă ~, v. *Mărăşeni.
Ştiuborăni, sat, <ţ. Vaslui; Ştioboreni, c. Soleşti, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Mărie, fiica Aftimiei, lui Margini şi lui Irimia pîrcălab 154.
Ştiucă, v. Nicolai ~.
*Ştoboréni, sat, <ţ. Cîrligătura[1]; j. Iaşi>; loc de prisacă din ~, vîndut de Leontie şi fratele său, Simion, lui Cîrstea 325.
Ştorneşti, sat, v. Storneşti.
Ştucă, v. Ştefan ~.
<Şuletea, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Brăiţăni.
Şură (la ~), top.; <la Dealul Domnesc, c. Scobinţi, j. Iaşi>; vie la ~ 78;
sat la ~, v. Clinul Solunţului.
Şuşmăneşti (Şuşimăneşti), sat, ţ. Dorohoi; <Cişmăneşti, c. Dobîrceni, j. Botoşani>; părţi din ~, întărite lui Dumitraşco Şoldan 330.
Şuverdean, vătaf; vinde parte din Hoiseşti şi Balomireşti (menţ.) 389.
Şuverdeanul, v. şi Gavril ~, Nistor ~.
Şuverdeneasa, v. Agahia ~.

T

Tabără, ureadnic, din Clocucina; martor, sig. 233.
Tacul, fiul Măricăi, văr cu Costantin şi cu Vărvara; vinde un loc de prisacă din hotarul s. Muntenesti 534.
Tadeu Haşdeu (sec. XIX); condică de acte a lui ~ 206, 219, 332;
împrumută act original; scrie însemnare 206.
Talabă, v. Tălabă.
Talger, v. Arion. ~.
Talpă, v. <Ionaşco> ~, Lupul ~.
<Tanacu, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat înglobat în ~, v. Ordzăşti;
sat lîngă ~, v. *Părtnoşi.
Tanasie, tatăl lui Gavril şi al lui Vasile 85.
Tanasie, v. şi Tănasă, Tănase, Tănasie.
Tataraşi, sat, lîngă Iaşi; <Tătăraşi, înglobat în m. Iaşi, j. ~>; popă din ~, martor 169 B.
Tatul, ţigan, tatăl lui Gligorie 78.
Tatul, ţigan, tatăl lui Simion, bunicul lui Avram, al lui Bolboacă, al lui Lazor ş. a. 184.
Tazlăonul, v. Ion ~, Toader <~>.
Tazlău, m-re, <ţ. Neamţ; în s. ~, c. ~, j. Neamţ>; călugări 298-300;
iazuri 298-300;
sate 436.
Tazlău(Tazlăul Mare), rîu, <afluent al Trotuşului>; sate pe ~ 459, 570;
locuri de mori pe ~ 459.
Tăban, v. Gligorie ~, Mihalcea ~, Ştefan ~.
Tăbăică, tatăl Elincăi, bunicul Ilenei 389.
Tăbălac, fiul lui Vitan, tatăl Măricăi, bunicul lui Tisul 568.
Tăbîltoc, călugăr; se judecă cu m-rea Bistriţa, pentru nişte mori de la Găgeşti şi pierde 303.
Tăist<r>eni, sat,; <înglobat în Scoposeni, c. Gorban, j. Iaşi>; martori din ~ 76.
Tălabă, v. Pătraşco ~.
*Tălhăreşti, sat, <ţ. Hîrlău; lîngă Erbiceni, c. ~, j. Iaşi>; om din ~ 246;
împuternicire dată lui Dumitru Buliuş vistiernic pentru a lua zeciuiala de pe părţile sale din ~ 478.
Tălpălăi, top., la Mihăileşti; în hotar 170, 171.
Tămaşă, nepotul lui Nicorici; vinde părţi din Derzsca 364.
*Tămăduiani (Tămăduceni, sec. XVIII: Temaduceni), sat, pe Siret, ţ. Suceava; <lîngă or. Paşcani, j. Iaşi>; fost al lui Isac Balica hatman; dăruit de Ştefan Tomşa voievod lui Iordache <Cantacuzino> (menţ.); lăsat lui de rudele lui Isac Balica 101, 107.
Tămăşani, sat; <Tămăşeni, c. ~, j. Neamţ>; parte din ~, vîndută de Filcea din Nohoreni lui Dumitraşco Fulger 384.
Tămăşéni, sat, pe Jigălia, ţ. Fălciu; <înglobat în Dodeşti, c. Viişoara, j. Vaslui>; întărit lui Vasile Corlătescul şi fraţilor săi 28.
Tănasă, logofăt; traduce act (1739) 525.
Tănase Tăutul; posesor al unui act (1773) 494.
Tănasie; dă zapis de mărturie 146.
Tănasie, din Bogdăneşti, fratele lui Mirăuţă; în pricină pentru neplata unor datorii 242.
Tănasie, din Oniceni; martor 145.
Tănasie, fiul lui Ion Plavăţ, nepotul popii Luca, frate cu Bordzea, cu Lazor, cu Petrea şi cu Dochiia; vinde parte din Băsăşti (menţ.) 327.

[1] V. doc. din 1648 (7156) iulie 22 (Arh. St. Iaşi, CCXLVIII/16), unde apare satul "Stogoráni", la ţinutul Cîrligătura.

www.dacoromanica.ro

Tănăsie, fiul lui Marco şi al Cîrstinei, nepotul lui Andronic, frate cu Arpentie şi cu Dochiţa; vinde parte din Todereşti (menţ.) 93.
Tănasie, fiul Măricăi Mătiiasa, nepotul lui Andronic, frate cu Alexa, cu Ghervasie ş. a.; vinde parte din Todereşti (menţ.) 93.
Tănasie, fiul lui Nicoară din Muntenești; vinde un loc de prisacă 534.
Tănasie, fratele lui Mihaiu şi al lui Tudor; vinde o vie la Temerleni 510.
Tănăsie (gr.: Anastasie 310), vornic de gloată/poartă, ginerele Soltanei; primeşte poruncă pentru o cercetare 261;
dă zapis de mărturie 46, 108, 204, 283, 310, 316, 323, 348, 371, 425;
martor 42, 122;
primeşte întărire pentru vecini din Oglindeşti 430;
se judecă pentru seliştea Avrămeşti 144, 201, 202, 278;
se judecă pentru un ţigan 548.
Tănasie, v. şi Tanasie, Tănasă, Tănase.
Tăoşti, sat, ţ. Vaslui; <înglobat în Bălţaţi, c. Tătărani, j. Vaslui>; părţi din ~, întărite popii Strătulat şi rudelor sale, în urma judecăţii cu Gheorghe Goga 418.
*Tărîcéni, sat, <ţ. Vaslui; lîngă Unceşti, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; om din ~ 534;
martor din ~ 361.
<Tărîţa, sat, c. Pîrjol, j. Bacău>; sat înglobat în ~, v. Hămeiani.
Tărîţă, v. Drăgan ~, Lazăr ~.
Tărnovschi; dă zapis de mărturie 476.
Tătăraşi, sat, <ţ. Succava; înglobat în m. Succava, j. ~>; vecin cu hotarul tg. Succava 477.
<Tătăraşi>, sat, v Tataraşi.
Tătăraşi, top., la Hoiseşti şi Balomireşti; în hotar 389.
Tătăraşul (Lacul ~ -ui), lac; în hotarul s. Bungeşti 49.
*Tătărăşti, sat, <ţ. Tutova; lîngă Movileni, c. Coroieşti, j. Vaslui>; martor din ~ 331.
Tăuteşti, sat, <ţ. Iaşi; c. s. Rediu, m. Iaşi, j. ~>; în hotar cu s. Mihăileşti; pricină pentru împresurare 170, 171;
martori din ~ 170, 325.
Tăutul, logofăt (fost ~ al doilea); hotarnic 30;
dă zapis de mărturie 392;
martor 61, isc., 122.
Tăutul, tatăl lui Grigorie şi al lui Nicolaiu 255, 280.
Tăutul, v. şi <Drăgan> ~, Gavril ~, Gligorie ~, Ion ~, Tănase ~, Toader ~.
Tăzlăonul, v. Ion ~, Toader ~.
Tecla, fiica lui Bîcă, sora lui Petrea; partea ei din Prigorceni, vîndută (menţ.) 173, 177.
Tecla, ţigancă, fiica lui Hilipu; vîndută lui Erimiia, fiul lui Cîrstian 340.
Tecman, fost vornic de Poartă; hotarnic (menţ.) 38.
Tecuci, tîrg, <ţ. ~; m. ~, j. Galaţi>; hotarul tîrgului 545.
Tecuci, ţinut; staroste de ~ 90; oameni din ~ 256;
sate în ~ 90, 203, 228, 256, 270, 274, 307, 321, 350, 369, 390, 535, 538, 544, 545.
Teişoara (Teişori), pîrîu al s. ~, sat pe ~, heleşteie pe ~ 154, 157.
Teişoara, sat; <înglobat în Roma, c. ~, j. Botoşani>; pricină între Dumitru fost vornic de Botoşani şi m-rea Galata, pentru heleşteie din hotarul s. ~ 157.
*Teişori, sat, ţ. Chigheci; <în Republica Moldova, r. Leova>; popă din ~ 411.
Teleagă, vecin, din Zărneşti; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
Teleagă, v. şi Dumitru ~.
Telejna (Telezna), pîrîu, <afluent al Bîrladului, mai sus de Mărăşeni>; sate pe ~ 343.
Telezna, gr. pentru Stebnic 45.
Temaduени, sat, v. Tămăduiani.
*Temerleni, sat, <ţ. Fălciu; Timirleni, lîngă Ivăneşti, c. Pădureni, j. Vaslui>; vie de la ~, vîndută de Mihaiu şi fraţii săi lui Ion Hotceanul şi fiilor săi 510.
Temerlenul, v. Petrea ~.
Teodor Balş, spătar; aurtentifică copie (1814) 206;
condică de doc. a lui ~ (1821) 160, 161.
Teodor, v. şi Theodor, Toader, Toadir, Toder, Toderache (Toderachi), Toderaşco, Toderiţă.
Terchilă, fost stăpîn în Stănueşti; partea sa vîndută 326.
Terente, Terentie, Terintie, gr. pentru Tertie 206.
Ternauca (Tîrnauca, gr.: Cernăuca 227), sat, în/sub Codrul <Herţei>, ţ. Cernăuţi; <azi în Republica Ucraina, Tîrnauca, c. ~, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; a treia parte din ~, revenită Magdei la împărţire 95; fost al lui Ionaşco Ghenghea; moştenit de nepotul său, Ion Ciolpan 188, 227, 500; vîndut de acesta lui Constantin Ciogolea 460, 461.
Tertie, v. <Ion> ~.
Terţipa, v. Andrei ~.
Tetea, din Şendriceni, slugă domnească; martor hotarnic 148, 365.

www.dacoromanica.ro

Teţcani, sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, c. ~, r. Briceni>; moştenit de Antimia de la părinţii ei, Petriceico logofăt şi Mărica 332;
în acelaş hotar cu s. Pătrăuţi 332;
sat lîngă ~, v. *Pătrăuţi.
Theoctist, monah; martor (?); inscripţie pe pecete 165.
Theodor (Teodor), diacon, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
Theodor Gaşparovici (Gaşpar), serdar şi diac/condicar de Divan; traduce act (1817) 180; copie acte (1818-1820) 66, 410, 465, 513, 541.
Theodor, v. şi Giurel ~.
Theodor, v. şi Teodor, Toader, Toadir, Toder, Toderache (Toderachi), Toderaşco, Toderiţă.
Theodosie, ieromonah, la m-rea Bîrnova; în sobor 348, 349.
Theodosie, v. şi Todosie, Tudosă, Tudosi, Tudosie.
Theofan, fost mitropolit; împreună cu egumenul şi soborul m-rii Slatina vinde jirebii din Băişeşti 501.
Theofan, v. şi Tofan.
Thoma, v. Toma.
Tigheci, v. Chigheci.
Tihul, v. Gavril ~.
Tilie, din Codăeşti; dă zapis de mărturie 67.
Timileuţi, sat; <în Republica Moldova, c. ~, r. Camenca>; drumul ~ -lor, hotar 341.
<Timirleni>, sat, v. *Temerleni.
Timofeiu (Poiana lui ~), loc, <lîngă Vaslui>; dăruit m-rii Lipovăţ (în n.) 224.
Tinaşco, vătăman, din Buhaici; martor hotarnic 491.
Tinca, gr. pentru Ilinca 516.
Tiova, pîrîu, v. Tivova.
Tiron, din Pomîrla; martor hotarnic 491.
Tiron, tatăl lui Căzacul, al lui Dumitru, al lui Vasilie ş. a. 95.
Tiron Căue, rudă cu Drăgan ş. a.; vinde parte din Şepeleuţi (menţ.) 504.
Tiro Cucoranul (Cucoranu); ucis de Ionaşcu, fiul lui Buchilă (menţ.); fiul său primeşte întarire pentru părţi din Platoneşti 6; stăpîn al un i p ţi din Pla oneşti (menţ.), vîndută de soţia sa 40.
Tiron Negre, fiul lui Condra; vinde parte din Zîmeşti 524.
<Tisa-Silvestri>, sat, v. Sălevestri.
Tisul, fiul Măricăi, nepotul lui Tăbălae, strănepotul lui Vitan; vinde un vad de moară pe Gîrla Putnei şi o vie în seliştea Vităneşti (menţ.) 568.
Tita, fiica lui Giurgea Vipere, soră cu Antonida şi cu Măria; vinde parte din Dragomireşti (menţ.); se judecă pentru partea vîndută şi pierde 566.
Titiana, fiica lui Ion Lupe, sora lui Liontie şi a lui Simion, mama lui Gligorie şi a lui Simion 325.
Titici, v. Vicol ~.
Titiiana Păntileasa (Păntelcasa, Păntiliiasa), soţia lui Păntelci, sora lui Ionaşco Botăş; primeşte întărire, după judecată, pentru părţi din Futeşti 479.
Tivova, (sec. XVIII: Tiova), pîrîu, al s. Popricani, <afluent al Jijiei, Popricani>; sat pe ~, hotar 148, 365.
Tîmpa, pîrcălab, <de Roman, 1545-1546?>, tatăl lui Andronic, bunicul lui Dumitraşco diac 165, 210.
Tîmpeşti, sat, <ţ. Neamţ; parte de ocină din ~, întărită lui Grigore Ureche mare spătar 566.
Tîmpeşti, sat, <ţ. Roman; înglobat în Săcăreşti, c. Cucuteni, j. Iaşi>; părţi din ~, întărite lui Irimia, după judecata cu Iacob Moţoc 66;
poruncă pentru alegerea unei părţi de ocină din ~ 454.
Tîmpeşti, sat, ţ. Suceva; <înglobat în or. Fălticeni, j. Suceava>; primit zestre de Gheorghe Roşca de la Safta Barnoschioae (menţ.) şi întărit 389.
Tîrdzca, ţigan; tatăl lui Gudimia şi al lui Nistor 184.
*Tîrgoveţi (Tîrgovişte), sat, <ţ. Putna; lîngă Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; martori din ~ 470, 524.
<Tîrgu> Ocna, v. Ocna, moşie.
Tîrgul Frumos, tîrg, <ţ. Cîrligătura; or. ~, j. Iaşi>; ocolul tîrgului 144;
hotarul tîrgului 60, 92, 278;
uricul tîrgului 201, 202;
preoţi şi tîrgoveţi din ~, martori hotarnici 201, 202.
Tîrgul Neamţ, tîrg; <or. ~, j. Neamţ>; ocolul său 77.
Tîrgul Sărăţii (unde a fost ~), v. *Gurbăneşti sat.
Tîrgul Trotuş (Totruş, Trotuş), tîrg. <ţ. Trotuş, s. ~, c. ~, j. Bacău>;
şoltuzul, pîrgarii şi tîrgoveţi din ~ 48, 126, 201, 269; <biserică domnească> 126; popă domnesc din ~ 126; vameş din <512>;
popă domnesc din ~ 126;
ocolul tîrgului 69;
pecetea tîrgului 126, 269.

www.dacoromanica.ro

Tîrnăuca, sat, v. Ternauca.
Tîrnoschi; martor, a. d. 71.
Tîrte, v. Tertie.
*Tîrzii sat, <ţ. Tecuci; lîngă Podu Turcului, c. ~, j. Iaşi>; popă din ~, martor 273.
*Tîrzii, sat, <ţ. Tecuci; lîngă Slobozia Corni, c. Ghidigeni, j. Galaţi>; zapis de la Ciomîrtan şi soţia sa, Costanda, pe ~ 498; moşie, numită şi Bîrleşti (sec. XIX) 498.
Toader; dabile plătite pentru ~ 129.
Toader; dă zapis de mărturie la Prigorceni 444, 445.
Toader; martor, sig. 339.
Toader; scrie acte domneşti 8, 256.
Toader; vinde parte din Băloşeni, isc. 266.
Toader; vinde vie la Copou (menţ.) 403.
Toader, aprod; deţine doc. original (sec. XIX) 332.
Toader, aprod; primeşte întărire pentru părţi din Stînceşti 65.
Toader, cămăraş, ginerele Schivei; primeşte întărire pentru s. Dimăceni, în urma judecăţii 544.
Toader, ceaşnic, fratele lui Stan; vinde s. Tămăşeni (menţ.) 28.
Toader, diacon; soţia sa vinde parte din Băsăşti (menţ.) 327.
Toader, din Băloşeni, socrul lui Ştefan 120.
Toader, din Băluşeşti, tatăl Anghelinei, socrul lui Toader Capşea pitărel 315.
Toader, din Cruci; în pricină pentru o parte de moară de la Găgeşti 186.
Toader, din Drăgoteni; hotarnic 454.
Toader, din Liveni; vinde parte din Sencheuţi 211.
Toader, din Măşăteşti; se judecă pentru un loc din s. Ruşi şi pierde 261.
Toader, din Ocniţa, tatăl lui Lupaşco 431, 453.
Toader, din Răfleşti; martor hotarnic 90.
Toader, din Slobodzia Zbiroae; dă zapis de mărturie 476.
Toader, din Turbăteşti; dă zapis de mărturie 231.
Toader, din Valeva, nepotul lui Gavril şi al lui Isac; vinde parte din Valeva 192.
Toader, din Zmiiani; martor 111.
Toader, fiul Agafiei, nepotul lui Bucur armaş; fură un cal (menţ.); mama lui dă o parte din Orbic, pentru a-i plăti capul 147.
Toader, fiul lui Agahie, frate cu Bălae, cu Candachiia şi cu Gafta; vinde parte din Tomeşti 69.
Toader, fiul lui Andronic; vinde două ogoare din Fundeni 318.
Toader, fiul Annei, nepotul lui Bulaşco, frate cu Iachim, cu Anghelina şi cu Măriia; vinde parte din Todereşti 93.
Toader, fiul Annei, nepotul lui Liciul şi al Ilincăi Petrea, fratele Nastasiei Trifăneasa; vinde parte din Tomeşti 69.
Toader, fiul lui Costantin Sitariul, nepotul lui Gavril, cumnatul lui Dumitraşco; primeşte întărire pentru jumătate din Zvîşteleşti 525.
Toader, fiul lui Dumitru Isăicel, nepotul lui Vasilie, strănepotul lui Isaico; vinde parte din s. Balomireşti şi Hoiseşti (menţ.) 389.
Toader, fiul lui Dumitru Meleşco, fratele Tudorei; vinde parte din Cîndeşti 68.
Toader, fiul lui Erimiia Rugină şi al Grozavei, nepotul Martei, strănepotul lui Toader pîrcălab, frate cu Petrea, cu Annesiia ş. a.; vinde parte din Văscani (menţ.) 64.
Toader, fiul Erinei, frate cu Apostol şi cu Vasile Corlătescul, cumnat cu Annasia; primeşte întărire pentru satele Tămăşeni şi Fîntînele şi pentru două selişti 28.
Toader, fiul lui Gherasim, frate cu Irimie şi cu Sofroniia; schimbă un loc de fînaţ 250 B, 407.
Toader, fiul lui <Ghiorghi> Grecul; martor 155.
Toader, fiul lui Hîrbor din Blăjeri, rudă cu Ionaşco, cu Răchitan ş. a.; se judecă pentru s. Dimăceni şi pierde 544.
Toader, fiul lui Ionaşco Burduşel; se judecă pentru vecinire 473.
Toader, fiul Martei, nepotul lui Sava; vinde parte din Ionăşeni (menţ.) 315.
Toader, fiul lui <Nichifor> Beldiman logofăt; cumpără o moară pe Gîrla Putnei, pe care o vinde (menţ.) 77.
Toader, fiul lui Paşco; vinde o parte din Mireni 326.
Toader, fiul lui Raico, nepotul lui Vasilie şi al Todorei Silioic; primeşte de la mătuşa sa o parte din Florinteşti 503.
Toader, fiul lui Robul, fratele lui Cîrstea; dă o parte din Costeşti 366.
Toader, fiul lui Simionel, frate cu Costantin, cu Antemiia ş. a.; primeşte de la Antemiia părţile sale de ocină şi se tocmeşte cu aceasta pentru vecini 59.
Toader, fiul Sorcăi, frate cu Gavril şi cu Măriica; vinde parte din Oleşeşti 139.
Toader, fiul Sorei, nepotul lui Bălan Vulpe, fratele lui Cîrstea; vinde părţi din Rotumpăneşti 366.
Toader, fiul lui Ştefan Cîrlig; vinde un loc de casă din Durneşti (menţ.) 77.

www.dacoromanica.ro

Toader, fiul lui Tudoran, strănepotul lui Hromşea, fratele Grozavei; vinde un loc de casă din Săoani 64.
Toader, fiul lui Varnava, nepotul lui Dracea, frate cu Hilip, cu Leontie şi cu Parasca; vinde un loc de prisacă în seliştea Torturești (menţ.) 259, 295.
Toader, fiul lui Zemeş, strănepotul lui Dumitru Budura; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Toader, fratele lui Ipatie Sîrbea, unchiul lui Isaico, al lui Nemăiaco ş. a.; vinde parte din Băloşeni 220, 279.
Toader, ginerele lui Ion Botescul, cumnat cu Vasile; primeşte copie (sec. XVIII) 105.
Toader, logofăt, străbunicul lui Ştefan fost vornic 439.
Toader, pîrcălab, tatăl Agafiei, bunicul Irinei călugăriţa 293, 294.
Toader, pîrcălab, tatăl Mariei, bunicul lui Eremiia Rugină 64.
Toader, popă, din Ceaplinţi; dă zapis de mărturie 279.
Toader, popă din Stroeşti; scrie act 160.
Toader, popă din Teişori, tatăl Vărvarei, socrul lui Bălăban; cumpără o parte din Orgoeşti (menţ.) 411.
Toader (Toder), popă, fiul lui Crăciunaş, nepotul lui Isac, fratele Dochiţei, al Stancăi, al Varvarei ş. a., tatăl lui Scornici şi al lui Slăvilă; fost stăpîn în Măcicăuţi 193.
Toader, şoltuz, din Piatra; dă zapis de mărturie 295;
martor hotarnic 259.
Toader, tatăl Chirenei 84.
Toader, tatăl lui Zahariia 19.
Toader, ţigan; fiii lui, întăriţi lui Pătraşco Ciogolea 78.
Toader, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Toader, ţigan; vîndut lui Toderaşco <Ianovici> logofăt al treilea 316, 320.
Toader, ţigan, fiul lui Bratul, fratele lui Dumitru; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Toader, urmaş al lui Petrica hatman, tatăl lui Nechita, bunicul lui Vasilie ş. a. 228.
Toader, vătăman, din Bîrnova; martor 233.
Toader, vecin, din Oglindeşti, fiul Martei; întărit lui Tănasie fost vornic şi soacrei sale 430.
Toader, vecin, din Zărneşti, fiul Frăsînei; întărit, după judecată, lui Pană paharnic 551.
Toader Arbure (Arbore, Arburi), din Cordăreni; hotarnic 149, 150, 216, 217;
martor 255, 280.
Toader Babici, din Uriceni, tatăl lui Simion; cumpără parte din Piciorogani 160.
Toader Başotă, "cel bătrîn", pivnicer, soţul Anghelinei, tatăl lui Gheorghie <Başotă>, al lui Iuraşco <Başotă> şi al Măricăi; cumpără părţi din Bereşti, Bodeşti şi Dăncești (menţ.) 427.
Toader Beldiman, fiul lui <Nichifor> Beldiman fost <mare> logofăt, ginerele lui Pătrăşcan fost clucer, frate cu Mihăilaş şi cu Maria; dă zapis de mărturie, isc. 264;
martor, isc., sig. 200;
primeşte întărire pentru un loc din s. Ruşi 261, pentru jumătate din Vălinei şi pentru părţi din Sîrbii Sasului 391.
<Toader> Bîrsan, vornic de gloată; dă zapis de mărturie 534, isc., sig., 546, 554.
Toader Bocotco (Bucotco), clucer, strămoşul lui Ionaşco Hrincovici şi al Măricăi 166.
Toader Boldescul, tatăl lui Pătraşco şi al Dumitrei, bunicul Chirenei 84.
Toader Bolduşco, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Toader Boul, din Lipăeşti; dă zapis de mărturie 435.
Toader Boul, <fost> vistiernic al doilea, frate cu Dumitru, cu Pătraşco, şi cu Frosina, tatăl lui Ştefan Boul, socrul lui Necolachie <Rali pîrcălab>; cumpără o parte din Nesporeşti (menţ.) 178, răscumpără s. Davideni, pentru care primeşte întărire (menţ.) 213;
dă bani cu împrumut (menţ.) <257>, 355.
Toader Buga, tatăl lui Grigorie; cumpără loc de casă ş. a. în s. Mărăşăşti şi Sirbi (menţ.) 77.
Toader Buhăescul, fost clucer al doilea, ginerele lui Gavril Ciolpan, tatăl lui Gavril; "scrisori arătate" de ~ (1750) 188 A;
alcătuieşte un izvod de "moşii" (sec. XVIII) 500.
Toader Buniţu; martor 484.
Toader Calapod, tatăl Ilincăi, socrul lui Iacob Moţoc, bunicul lui Isac şi al Saftei 260, 511; dă satul Stolniceni în schimb (menţ.) 367.
Toader Capşea, pitărel, ginerele lui Toader din Băluşeşti, soţul Anghelinei 315.
Toader Căpotici; stăpîn al unor ţigani 10.
Toader Clonciu; se judecă pentru nişte mori de la Găgeşti şi pierde 303.
Toader Dohatco (Dohatcu), diac; martor hotarnic 381;
martor, isc. 61.

www.dacoromanica.ro

Toader Dragotă, paharnic 398; fost mare vătaf 72, fratele lui Lupul Dragotă, soţul Nastei, tatăl Candachiei, socrul lui Eremiia Murguleţ; cumpără părţi din Păuşeşti (menţ.) 72;
primeşte s. Cetireni, pentru plata unei morţi de om (menţ.) 398.
Toader Drăguşan, din Todereşti; dă zapis de mărturie 220, 279.
Toader (Drumul lui ~), drum; în hotarul braniştii m-rii Zugraf 224.
Toader Fărcescul, din Iucşeşti; martor hotarnic 317.
Toader Găluşcă; se tocmeşte pentru părţi din Băiceni şi Caraulești 555.
Toader (Toadir) Gherman, fiul lui Gherman, nepotul lui Nechita, frate cu Dumitru, cu Anna şi cu Irinna; vinde seliştea Hrobnea 255, 280;
scrie act 255.
Toader Gogoneţ; vinde s. Popricani (menţ.) 148, 365.
Toader Harcul, din Vereşeni; dă zapis de mărturie 37.
Toader Herescul, din Hăsnăşăni; martor 250.
Toader Liciul, fiul lui Liciul "cel bătrîn", nepotul lui Cotela, fratele lui Costandin fost agă; primeşte întărire pentru jumătate din Şepeleuţi 504.
Toader Moţoc, fiul lui <Ion> Moţoc <fost mare> vornic şi al Todosiei, nepotul lui Irimia Piţigae, fratele lui Nechita, rudă cu <Toader> Petriceico mare armaş, cu Ionaşco Avram fost vornic ş. a.; împarte cu rudele s. Blăgeşti, Cărbuneşti, Fărăoani, Movileni ş. a. 228; vinde jumătate din Petreşti 77 şi o ţigancă 375.
Toader <Movilă> (gr.: Ră...); m-rea lui ~ 441.
Toader Oncescul, din Iucşeşti; martor hotarnic 317.
Toader Paladi, mare vistiernic; catastiful moşiilor lui ~ (1745) 170, 171, 274.
Toader Păşco, "cel bătrîn", din Coropceni; martor hotarnic 476.
Toader Petriceico (Petreceico, Petreceicu, Petriciaico), mare armaş, fiul lui Petreceicu logofăt şi al Măricăi, nepotul lui Ionaşco Mironescul şi al lui Coste Mironescul, urmaş al lui Petrica hatman, fratele Antemiei; dă zapis de mărturie 108, 204, 263, 304;
martor 122, 334;
se judecă pentru vecini 181;
împarte cu sora sa averea părintească 332; cumpără parte din Corlăteni 61;
primeşte întărire pentru sate şi părţi de sate 31, 32, 228, 243.
Toader Ponici, strămoşul lui Dumitru Ponici şi al Măricăi; spiţa de neam a lui ~ 17.
Toader Purcel, tatăl lui Dume, al lui Gavril ş. a. 85.
Toader Ră... [1] (M-rea lui ~); ctitorul m-rii <Pantocrator> ("M-rea lui ~") 441; v. Toader <Movilă>.
Toader Roşca, vecin, al lui Lupul vornic; martor 193.
Toader Roua; dă zapis de mărturie 524.
Toader Strătulat, diac, din Portari; dă zapis de mărturie 293, 294, 326; scrie act 8, 256;
vinde parte din Prigorceni 19, 173, 177;
împuternicit să stăpînească o parte din Portari 549.
Toader Şoldan, pîrcălab; dă zapis de mărturie 384;
cumpără jumătate din Preuteşti 283.
Toader Ştefan; cumpără părţi din Băloşeni 35, 120, 155, 247, 266.
Toader <Tazlăoanul>, diacon, tatăl lui Ion Tazlăonul 512.
Toader Zăpalcea; dă zapis de mărturie 410.
Toader Zvîştală, tatăl lui Gavril, bunicul lui Costantin Sitariul, străbunicul lui Dura, al lui Toader ş. a. 525.
Toader, v. şi Teodor, Theodor, Toadir, Toderache (Toderachi), Toderaşco, Toderiţă.
Toadir Manole; cere copie după un act (1773) 494.
Toadir Tăutul, soţul Nastasîei, cumnatul lui Turcul stolnic; primeşte în urma împărţirii cu cumnatul său, părţi din s. Crasnaleuca, Cuzlău, Horodişte şi Medvidea şi vecini 494.
Tocsabă (Tocsaba, Tocsabe), fiul lui Băloş, tatăl lui Istratie şi al Anei 214, 389, 523.
Todaşco, v. Ghiorghie ~.
Toder; martor la Bogdăneşti 284.
Toder, din Ceaplinţi; dă zapis de mărturie 220.
Toder, din Scoriţeşti, ginerele lui Zgîia; dă zapis de mărturie 220.
Toder, fiul Măricăi Toderasă, nepotul lui Zubco, frate cu Calinder şi cu Vasilie; vinde jumătate din Todereni 108.
Toder, popă din Iurghiţeni; martor, isc. 220.
Toder, tatăl lui Ignat 555.
Toder Franga; se înţelege cu m-rea Sf. Sava în privinţa stăpînirii seliştii Caraulești 555.

[1] V. nota 6 de la doc.

www.dacoromanica.ro

Toder Metitelul, fiul *Dochiței*, nepotul lui Crăciunaș, al Stancăi și al Varvarei, fratele lui Bălănaș și al lui Oancea 193.
Toder, v. și Teodor, Theodor, Toader, Toadir, Toderache (Toderachi), Toderașco, Toderiță.
Toderache; vinde s. Gurguiați (menț.) 394.
Toderachi, popă; martor 111.
Toderașco, diac; se judecă pentru o parte din Hămeiani și pierde 199.
Toderașco Evloghie; dă zapis de mărturie 465.
Toderașco <Ianovici>, logofăt al treilea; dă zapis de mărturie 108, 204, 304, 348, sig., 371, 425, 552, isc. sig.;
martor 47, 107, 122, 159, 334;
dă o vie din Iași în schimbul unei prisăci 519;
primește danie seliștea Gîrbeni 104;
cumpără și primește întărire pentru părți de sate 323, 324, 404, 520, 553; cumpără țigani 316, 320.
Toderașco, v. și Teodor, Theodor, Toader, Toadir, Toder, Toderache (Toderachi), Toderiță.
Todereasă, v. Mărica ~.
Toderéni (Tudăreni), sat, ț. Hîrlău; <Todireni, c. ~, j. Botoșani>; jumătate din ~, vîndută de Mărica Todereasă și de fiii ei lui Gavril <Coci> hatman și întărită acestuia 108.
Todereşti, sat, ț. Cîrligătura; <Todirești, înglobat în Chilișoaia, c. Dumești, j. Iași>; părți din ~, întărite lui Dumitrașco Fulger și cneaghinei sale, Mărica 93;
martor din ~ 220, 279;
sat lîngă ~, v. *Butunești.
Todereşti, sat, <ț. Suceava; Todirești, c. ~, j. Iași>; oameni din ~ 454; în hotar cu s. Bîrlești și Boldești; pămînturi din ~ 377.
Todereşti, sat, pe Soloneț, ț. Suceava; <Todirești, c. ~, j. Suceava>; întărit lui Eremia Murguleț și fraților săi, Andrei, Ștefan și Ipatie 397.
Todereşti (Todireşti), sat, <ț. Vaslui; Todirești, c. ~, j. Vaslui>; în hotar cu s. Negrești 38;
martori din ~ 416 A-B.
Toderiță, ginerele lui Ghiorghie Calapod, soțul Păscălinei, cumnat cu Mărica Hominceasă ș. a. 486; se judecă pentru o parte din s. Boldești și din seliștea Sîrbi și pierde 511.
Toderiță, v. și Ion ~.
Toderiță, v. și Teodor, Theodor, Toader, Toadir, Toder, Toderache (Toderachi), Toderașco.
<Todireni>, sat, v. Toderéni.
Todireşti, sat, v. Todereşti.
Todora Silioie, fiica lui Vasilie din Florințești, sora lui Raico, mătușa lui Toader; dăruiește nepotului ei o parte din Florințești 503.
Todora, v. și Tudora.
Todoran; vinde parte din Derzsca 364.
Todoran, v. și Tudoran, Tuduran.
Todosca, fiica lui Gheorghie Albotă, mama Nastasiei 31.
Todosca, fiica lui Nicorici Urmeziu, nepoata lui Nicorici; vinde parte din Hudeștii Mici (menț.) 431.
Todosi, vecin, din Zărnești; întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
Todosia, fiica Mălinești lor, soră cu Sora și cu Tudora; vinde parte din Dragomirești (menț.), pentru care, apoi, se judecă și pierde 566.
Todosia, fiica Măricăi Românească, mama lui Dumbravă, a lui Pavăl ș. a. 69.
Todosie, din Clipicești; martor 53.
Todosie, fiica lui Avram, nepoata lui Ștefan, sora lui Gherghel pîrcălab de Bacău și a lui Gligorie din Băloșești, cumnata lui Loghin din Bîrgăoani; vinde parte din Lăzești 113.
Todosie, fiica lui Năvrăpăscul <vornic>, strănepoata Magdei, soră cu <Arsenie>, cu Nacul și cu <Gheorghie> Năvrăpăscul; vinde jumătate din seliștile Drăjești și Greci (menț.) 394.
Todosie, fiul Măricăi Mătiiasa, nepotul lui Andronic, frate cu Alexa, cu Ghervasie ș. a.; vinde parte din Todereşti 93.
Todosie, v. și Theodosie, Tudosă, Tudosi, Tudosie.
Todosie, v. și Todosca, Todosia, Todosiia, Tudosca, Tudosia, Tudosiia, Tudosîia.
Todosiia, fiica Agafiei, nepoata lui Duma; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
Todosiia, fiica Dușei, nepoata lui Vasilie, strănepoata lui Isaico, mama Arvasiei; vinde parte din s. Balomirești și Hoisești (menț.) 389.
Todosiia, fiica lui Eremiia Rujină și a Grozavei, soră cu Petrea, cu Toader, cu Anesia și cu Nastasia; vinde parte din Văscani (menț.) 64.
Todosiia, fiica lui Gliga, nepoata lui Duma; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
Todosiia, fiica (?) Ilenei Hăsnășoae, sora lui Vasilie Hasnăș și a Nastasiei; vinde parte din Băloșești (menț.) 318.
Todosiia, fiica lui Irimia Pițigac, mama lui Toader Moțoc 228.
Todosiia, fiica Măricăi Romăneasa, soră cu Gavril Romănescul, cu Ionașco din

www.dacoromanica.ro

Tomeşti şi cu Antimiia, mama lui Dumbravă, a lui Pavăl ş. a. 69.
Todosiia, (Tudosie), fiica lui Nădăbaico fost mare vornic, soră cu Dumitraşco <Nădăbaico> şi cu Eremiia <Nădăbaico>, soţia (?) lui Costantin; vinde două vaduri de moară pe Gîrla Putnei (menţ.) 562;
se judecă pentru ţigani şi pierde 195; vinde ţigani 316, 320.
Todosiia, fiica lui Romaşco, mama lui Costul şi a lui Dămiian 85.
Todosiia, mama lui Ghiorghi 389.
Todosiia, (Todosiia), şetrăroaie, mama Măricăi spătăriţa şi a lui Ionaşco 563, 565.
Todosiia, ţigancă, fiica lui Gliga Răul, soră cu Toma ş. a.; întărită lui Ionaşcu Avram şi fraţilor săi 184.
Todosiia, v. şi Todosca, Todosie, Tudosca, Tudosiia.
Tofan; martor la Dumeni 353.
Tofan, din Goşmani; primeşte împuternicire să stăpînească parte de ocină 383.
Tofan, v. şi Theofan.
Tofana, fiica Anghelinei Vasilioae, nepoata lui Cîrstea Ghenoviei fost <mare> vornic, soră cu Crăciun, cu Dumitraşco, cu Neculai ş. a.; primeşte întărire pentru s. Bujoreni, Negoeşti, Pipărcani ş. a. 321, 350.
Tofana, fiica lui Ghiorghie Calapod, soţia lui Costantin, soră cu Vasilie Calapod, cu Mărica Homiceneasă şi cu Păscălina, cumnata lui Toderiţă; vinde părţi din Boldeşti şi din seliştea Sîrbi 486, pentru care se judecă şi pierde 511; vinde părţi din Văscani 517, 518, 571.
Tofana, fiica lui Mălaiu vătaf, mama lui Savin, a Măricuţei, a Mierlei şi a Nastasiei, soacra lui Istratie logofăt, a lui Nacul şi a lui Strătulat Dobrenchi 335.
Tofana, fiica Schivei, nepoata lui Cîrstea <Ghenovici> fost <mare> vornic, soră cu Ghiunc, cu Nastasiia ş. a.; împarte moştenirea bunicului său şi primeşte întărire pentru s. Blîndăreşti şi Săcătura 350.
Tofana, soţia lui Costantin uricar, cumnata lui Cîrstian logofăt, mama lui Savin, soacra lui Istratie, a lui Nacul şi a lui Strătulat Dobrenchi; se judecă pentru s. Lămăşeni şi pierde 106.
Tofil, ieromonah, <la m-rea Solea>; dă carte de mărturie 122.
Tofilovici, v. Săndel ~.
Toflea, tatăl lui Vasilie, al Dinei şi al Stanei, bunicul lui Dumitraşco, al lui Isac şi al lui Precopiia 136.
Toflea, v. şi Murgoci ~.
Tolc (probabil gr. pentru Cotcleva 227), sat, ţ. Hîrlău (probabil gr. pentru Hotin) 227;
v. Cotcleva.
Toma; partea lui din Cîndeşti, vîndută (menţ.) 68.
Toma; vinde parte din Ionăşeni (menţ.) 315.
Toma, "cel bătrîn", prisăcar; martor hotarnic 476.
Toma, din Piticeani; martor 555.
Toma, fiul lui Bir ("lui Bir"), tatăl lui Ilie, bunicul lui Bălan şi al Marici, străbunicul lui Cîrstiian şi al lui Ilca 530.
Toma, fiul lui Grozav din Răchitiş; vinde parte din Răchitiş (menţ.) 369.
Toma, fiul Stanii, nepotul lui Lupul, fratele Sorei; vinde parte din seliştea Hălmezeşti 568.
Toma, postelnic; dă zapis de mărturie 254.
Toma (Thoma), proegumen, la m-rea Bîrnova; în sobor 348, 349.
Toma, tatăl lui Apostolachi şi al lui Porcea 451.
Toma, ţigan, fiul lui Gliga Răul, frate cu Voica ş. a.; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Toma, fost vornic de Botoşani, soţul Odochiei, tatăl lui Mardarie 211,
Toma Birtoc, tatăl lui Pătraşco şi al Dumitrei 84.
Toma <Cantacuzino>, mare sulger, fratele lui Iordache <Cantacuzino>; hotarnic 189;
dă zapis de mărturie 46, 108, 316, 323, 518, 552, 563; martor 47, 104, 107, 122, 255, 280, 353;
cumpără şi primeşte întărire pentru păcţi de sate, vii ş. a. 133, 153, 328, 442, 448, 547;
vătaf al său 420.
Toma Savii, din Străoani, fiul lui Alban; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei (menţ.) 568.
Tomasca, fiica lui Turlui, mama Anghelinei 69.
*Tomeşti, sat; <lîngă Tudor Vadimirescu, c. ~, j. Galaţi>; martor hotarnic din ~ 90.
Tomescu, Const(antin) N.; trad colaţionată de ~ (1930) 93.
*Tomeşti, sat, ţ. Cîrligătura; <lîngă Popeşti, c. ~, j. Iaşi>; om din ~ 69;
părţi din ~, întărite lui Neaniul vornic 63, 69.
Tomeşti, sat, <ţ. Iaşi; în Republica Moldova, Tomeştii Vechi, c. Bolotina, r. Glodeni>; martori din ~ 381.

www.dacoromanica.ro

Tomeşti, sat, <ţ. Roman; înglobat în Nisporeşti, c. Boteşti, j. Neamţ>; martor din ~ 322.
Tomeşti, sat, ţ. Tutova; <c. Pogana, j. Vaslui>; întărit Anghelinei Vasilioae, fiica lui Cîrstea Ghenovici <fost mare> vornic, şi copiilor ei 321, 350.
<Tomeştii Vechi>, sat, v. Tomeşti.
<Tomiac>, v. Chicoş <~>.
*Tomineşti, sat, <ţ. Tutova; lîngă Gîrdeşti, c. Voineşti, j. Vaslui.>; om din ~ 249;
parte din ~, vîndută de Petra din ~ lui Scărlet 249.
Tomiţa; dă zapis de mărturie 251;
martor la Petreşti 168.
Tomiţa, din Şătrăreni; hotarnic 246.
Tomşa, vecin, din Rădăuţi; dat lui Gligoraşu 241.
Tomşa (Tomşca, Tomşevici), v. şi Ştefan ~.
Tonţa, fiica lui Caramiz, nepoata lui Giurgiu Liescul; vinde parte din Feţinghesti (menţ.) 9, 68.
Tonul, vecin, din Nemerniceni; locul casei sale, ales 465.
Topoliţa, pîrîu, ţ. Neamţ, <afluent al Moldovei>; sat pe ~ 77; loc de moară pe ~ 404.
<Topoliţa, sat, c. Grumăzeşti, j. Neamţ>; sat lîngă ~, v. *Brătuleţi.
Toporăşti, sat, <ţ. Tutova; c. Pungeşti, j. Vaslui>; oameni din ~ 99;
loc de prisacă din Zănoaga ~ -lor, întărit lui Ionaşcu Covrig 99;
cumpărături din ~ (îns. sec. XVIII) 145.
*Torceşti, sat, ţ. Suceava; <lîngă Mirceşti, c. ~, j. Iaşi>; jumătate din ~, revenită lui Ion Ciolpan în urma împărţelii averii bunicului său 500.
Torceşti, sat, <ţ. Tecuci; c. Umbrăreşti, j. Galaţi>; în hotar cu s. Umbrăreşti 281;
moşia ~ -lor, împresurată 281.
*Torceşti, sat, <ţ. Vaslui; Turceşti, lîngă Unceşti, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; împuternicire dată lui Toader diac din Portari să ţină şi să vîndă o ocină din ~ 549.
Tortoreşti, Torturesti, seliste, v. Turtureşti.
Tortuş, tîrg, v. Tîrgul Trotuş.
Trotuş, ţinut; sat în ~ 78.
<Tortuşanul>, v. <Gavril ~>.
Trandafir (Trandahir), căpitan; martor la Iaşi, isc. 266.
Trandafir, v. şi Lupul ~.
<Transilvania>, ţară; un cal bun trimis de domn în ~ ("craiului unguresc") 54.
Trebeş, pîrîu, <Trebiş, afluent al Bistriţei, în m. Bacău>; hotar al unui sat 439.
Trebeşul de Jos Unguresc, sat, <ţ. Bacău; Baraţi, c. s. Mărgineni, m. Bacău, j. ~>; hotărnicit, la cererea episcopului de Bacău, "Zamosti" <Zamoiski> 439.
Trebeşul de Sus Rumănescu, loc şi sat, <ţ. Bacău; Trebeş, c. s. Mărgineni, m. Bacău, j. ~>; loc care s-a chemat ~, întărit lui Ştefan din Mărgineni 73; s. ~, întărit lui Ştefan fost vornic 439.
Trei Ierarhi, m-re, v. Iaşi, tîrg.
Trepăduş, armaş, tatăl lui Dumitraşco Grama, bunicul lui Gligorie, al lui Ionaşco, al lui Procopie şi al Erinei 46, 48.
Trestiana, moşie, ţ. Vaslui; izvod de acte (sec. XIX) 400.
Trif Zmeurnă (Zmiurnă); se judecă pentru o parte din Vităneşti 306 şi pentru o moară de acolo 308.
Trifan, din Vităneşti, ginerele lui Frate; vinde un vad de moară la Găgeşti, pe Gîrla Putnei (menţ.) 138, 302.
Trifan, soţul Odochiei, vărul lui Ghervasie; dăruieşte m-rii Sf. Ioan Bogoslov o vie la Scorţeşti 53.
Trifan, tatăl lui Covrig 99.
Trifan, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Trifăneasa, v. Nastasiia ~.
Trifăneasă; fiii ei vînd parte dintr-un bătrîn (menţ.) 568.
<Trifeşti, sat, c. ~, j. Neamţ>; sat lîngă ~, v. *Ciofrăceşti.
<Trinca, sat, în Republica Moldova, c. ~, r. Briceni>; sat înglobat în ~, v. Sfetcoţi.
Trofana, fiica lui Pătraşco Banul, soră cu Vasilie Banul, cu Anuşca şi cu Drăguţa; primeşte în schimb părţi din Bărboşi şi din Melinteşti 42, 62.
Trofin, din Trăist<r>eni; dă zapis de mărturie 476.
Tribunal, v. <Judecătorie>.
Troian, top., la Popricani; gura ~ -lui, în hotarnică 148, 365.
Troian, top., la Voroncăuţi; în hotarnică 341.
Trotuş, tîrg, v. Tîrgul Trotuş.
Trudeşti, sat, pe Valea Neagră, ţ. Neamţ; <înglobat în Ghigoieşti, c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; în hotar cu s. Bungeşti şi Mînjeşti 49.
Trufaşul, v. Petre ~.
Tuda; vinde parte din Dieneşeşti 100.
Tudăreni, sat, v. Todireni.
Tudor, fost căpitan, din Chilieni, fiul lui Mihăilă, tatăl Ioanei; cumpără părţi din Păcurăreni, Stănuieşti şi Şărpeni (menţ.);

www.dacoromanica.ro

dă fiicei sale părți din Horjești, Mesăni, Șăndrești, Șărpeni ș. a. I.

<Tudor> (gr.: Tutor), frate cu Mihaiu și cu Tănasie; vinde o vie la Temerleni 510.

Tudor, țigan; întărit lui Apostol mare medelnicer 318.

<Tudor Vladimirescu, sat, c. ~, j. Galați>; sat lîngă ~, v. *Tomcești.

Tudora, fiica Anisiei Purceloae, vara lui Pîntea, soacra lui Dumitru Purcel; dă o parte din Codăești pentru plata capului ginerelui ei (menț.) 54.

Tudora, fiica lui Dragotă, nepoata lui Oțăl; vinde Vadul lui Pușcă (menț.) 110.

Tudora, fiica lui Dumitru Meleșco, sora lui Toader; vinde parte din Cîndești 68.

Tudora, fiica lui Filcea din Nohoreni, soră cu Vasilie, cu Marica și cu Sanfira; vinde părți din Iugani, Răchiteni și Tămășani 384.

Tudora, fiica Mălinești lor, soră cu Sora și cu Todosiia; vinde parte din Dragomirești (menț.), pentru care, apoi, se judecă și pierde 566.

Tudora, fiica lui Toader Purcel, soră cu Gavril ș. a.; vinde parte din Hotcești (menț.) 85.

Tudora, mama Acsinici, a Ilenei ș. a.; partea ei din Dușești, vîndută 67.

Tudora, mama lui Pîntea fost șetrar; fostă stăpînă în Codăești 54.

Tudora, mama popii Ionașco și a lui Andreiu 329.

Tudora, nepoata lui Danciul, soră cu Irimie, cu Zaharie ș. a.; vinde parte din Mogoșăști (menț.) 77.

Tudora, soția lui Gligori; vinde parte din Scobințăni (menț.) 389.

Tudora, țigancă, fiica lui Bîrlibaș; întărită lui Apostol <fost> mare medelnicer 318.

Tudora Alexuțoe, sora Anușcăi; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei, sub Măgură (menț.) 568.

Tudora, v. și Todora.

Tudoran, fost ceașnic, din Strîmba, tatăl lui Moisei, al Ilenii și al Măgdălinii 331.

Tudoran, fiul Madonii, nepotul Mintei; vinde două jirebii din Dresca (menț.) 505.

Tudoran (Tuduran), fratele lui <Dumitru> Ponici, tatăl Milintianei <Șaidiroae>, bunicul lui Dumitrașco Șaidir 105, 354.

Tudoran, tatăl lui Toader și al Grozavei 64.

Tudorăncasă, v. Salomia ~.

Tudori, fost pîrcălab de Hotin; dă zapis 57;
cumpără s. Solominca pe care, ulterior, îl vinde (menț.), apoi îl ia înapoi fiindcă nu a fost plătit 58, 207; se judecă pentru selișteа Păltinișul 23.

Tudoriță, urmașul lui Manea, al lui Stanciul ș. a.; se judecă pentru jumătate din Brătulești 531.

Tudosă (Tudosii) Udre; dă zapis de mărturie 384;
martor 484.

Tudosă, v. și Theodosie, Todosie, Tudosi, Tudosie.

Tudosca, fiica lui Nicorici Hermeziu, rudă cu Lupașco și cu Ionașco Hasnăș; vinde părți din Hăsnășeni 453.

Tudosca, fiica lui Tiron, soră cu Dumitru, cu Vasilie ș. a.; primește cîte o parte din Godinești și Lihăceni, la împărțirea moștenirii 95.

Tudosca, fiica Țoncăi, nepoata lui Grozav, sora Urîtei; vinde parte din Țîbănești (menț.) 214.

Tudosia, cumnata lui Ionașcu Covrig; primește întărire pentru o parte din Toporăuți 99.

Tudosie (Todosie, Tudosii), stareț al m-rii Dragomirna; împreună cu soborul, vinde s. Bîrsănești 197, 204, 205, 218.

Tudosie, v. și Theodosie, Todosie, Tudosă, Tudosi.

Tudosiia, fiica Avrămiei Popoai; se judecă pentru părți din Cămîrzani și pierde 474.

Tudosiia, v. și Todosca, Todosie, Todosia, Todosiia, Tudosca.

Tudosîia, fiica lui Dumitru Hudici, nepoata lui Simion Bonții, soră cu Gherman, cu Ghervasiie ș. a.; se judecă și primește întărire pentru o parte din Dragomirești 277.

Tudurache Ciure, paharnic; deținător de act (sec. XIX) 227.

Tuduran, v. Tudoran.

Tulbureni, sat, v. Brătinești.

<Tulbureni>, sat, v. Turburéni.

*Tulburești (Turburești), sat; <în Republica Moldova, lîngă Greblești, c. Recea, r. Strășeni>; martor din ~ 496.

Tulucești, sat, ț. Covurlui; <c. ~, j. Galați>; fost al lui <Ionașco> Ghenghe mare logofăt (menț.); stăpînit de fiul acestuia, Lupul 227.

Tunsăști, sat, <ț. Tutova; Tunsești; tunsești, c. Bogdănița, j. Vaslui>; martor din ~ 495;
sate lîngă ~ v. *Băloșești, *Brănești.

Tupilați, sat, pe Moldova, ț. Suceava; <c. ~, j. Neamț>; parte din ~, vîndută de Pașco Blendea lui Toma <Cantacuzino> mare sulger și întărită acestuia 438.

www.dacoromanica.ro

Turbăteşti, sat, ţ. Cîrligătura; <înglobat în Vocoteşti, c. Voineşti, j. Iaşi>; părţi din ~, întărite lui Vasilie Corlătescul cămăraş şi soţiei sale, Annasiia 28;
martori din ~ 231.
Turburéni, sat, ţ. Hîrlău; <Tulbureni, înglobat în m. Botoşani, j. ~>; jumătate din ~, întărită lui Ghoerghe Roşca vistiernic 389.
Turbureşti, sat, v. Tulbureşti.
Turcea, fiul lui Lupul, frate cu Toma, cu Hiica şi cu Stana, unchiul Sorei; vinde seliştea Hălmezeşti 568.
Turceac, <din Orhei>; dă zapis de mărturie 388.
<Turceşti>, sat, v. *Torceşti.
<Turcia>, v. Împărăţia <turcească>.
Turciul, v. Leca ~.
Turcu, soţul Antimiiei 69.
Turcul, din Bereşti, tatăl lui Maxin 135.
Turcul, fost stolnic, fratele Nastasiiei, cumnatul lui Toader Tăutul; hotarnic 216, 217;
martor 363;
împarte cu sora şi cumnatul său părţi din Crasnaleuca, Cuzlău, Horodişte şi Medvica şi vecini din Cuzlău 494.
Turcul, urmaş al lui Manea, al lui Stanciul ş. a.; se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate din Brătuleşti 531.
Turcul, v. şi Andrei ~, Gheorghie ~.
Turda Pétir, tîrgoveţ; martor 428.
Turcatca, sat, <ţ. Dorohoi; azi în Ucraina, c. ~, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; om din ~ 32.
Turetcoac, v. Antemiia ~.
Turlui, tatăl Tomascăi şi al Sorcăi, bunicul Anghelinei ş. a.; părţi din partea lui, din Tomeşti, vîndute şi întărite lui Neniul vornic 69.
Turtureşti (Tortoreşti, Torturesti), selişte, <ţ. Neamţ; s. ~, c. Girov, j. Neamţ>; fostă domnească, ascultătoare de ocolul tg. Piatra 212; dăruită de Moise Movilă voievod lui Pătraşco Başotă (menţ.) şi întărită acestuia 259;
loc de prisacă din ~, vîndut m-rii Bisericani şi întărit acesteia 259, 295;
sat lîngă ~, v. *Furceni.
Tutor, gr. pentru Tudor 510.
Tutova, pîrîu, <afluent al Bîrladului>; sate şi selişti pe ~ 100, <172>, 228, 366, 447, 502;
locuri de iaz şi de moară pe ~ 184, 350.
Tutova, sat, <ţ. ~; c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ 440.
Tutova, ţinut; sate şi selişti în ~ 8, 172 (1837), <188>, <227>, 321, 326, 350, 411, 448, 500, 502, 506 (1833), 525, 534, I;
desetina din stupi de la ~ 464, 495.
Tutovanul, v. Ionaşco ~.
Tutruşanul, v. <Gavril Totruşanul>.

Ţ

Ţaga, v. Zaharia ~.
Ţapa, v. Geapa.
Ţara de Jos; mare vornic de ~ 46, 47, 51, 54, 55, 64, 68, 69, 76-78, 93, 94, 96-98, 101, 104, 107, 108, 113, 122, 200, 204, 235, 247, 264, 283, 291, 315, 316, 323, 329, 334, 348, 365, 371, 384, 389, 391, 397, 399, 425, 440, 518, 524, 538, 544, 552, 563, I;
sate din ~ 392.
Ţara de Sus; mare vornoic de ~ 46, 47, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 94, 96-98, 101, 103, 104, 107, 108, 122, 148, 204, 217, 235, 283, 315, 316, 323, 330, 334, 348, 371, 384, 389, 391, 397-399, 425, 552, 567;
boieri din ~, jefuiţi 354.
Ţara Leşească, <Polonia>; domn şi fost <mare> vornic de plecaţi în ~ (menţ.) 67;
v. şi Costantin Movilă, voievod, şi Nistor Ureche, <fost mare> vornic.
Ţara Moldovei: passim; v. şi ţară;
domn al Ţării Moldovei: passim; v. şi domn;
v. şi acte.
Ţara Muntenească; expediţie a cancelarului ("canţilériul") <polon Ian Zamoyski> în ~ (menţ.) 567.
Ţarigrad, oraş, <Istanbul, în Turcia>; boier trimis de domn la ~ 54, 124;
slujbă adusă ţării <Moldovei> la ~ 483;
"coberţi" fără preţ vînduţi la ~ 77.
Ţarină (În ~), v. <Aroneanu>, m-re.
Ţăloit, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Ţănchiu, v. Nechifor ~.
Ţăul, v. Gavril ~.
Ţepişca, din Dorohoi; cumpără şi vinde o parte dintr-un helesteu (menţ.) 216.
Ţibăneşti (Ţîbăneşti), sat, pe Gîrbovăţ, ţ. Vaslui; <~ i Buhlii, c. Băceşti, j. Vaslui>; părţi din ~, vîndute lui Gheorghe Roşca vistiernic şi întărite acestuia 214, 312, 313, 389, 522, 523, 563, 565.
Ţica, postelnic; martor 513.
Ţicşa; partea lui din Derzsca, vîndută (menţ.) 505.
Ţicşa, ţigan, tatăl lui Stavăr, al lui Gligorie Ţonţea ş. a. 184.

www.dacoromanica.ro

Ticşea, ţigan; întărit Mierlei Steţcoc 556 A.
Ţicşea, v. şi Ion ~.
Ţigan, din Micău; dă zapis de mărturie (menţ.) 138.
Ţigan, răzeş, din Ţibăneşti; se judecă pentru parte din Ţibăneşti şi pierde 522.
Ţigan, tatăl lui Vasilie Bobul din Domneşti 109.
Ţiganca, din Băloşeni, fiica lui Andrei, nepoata lui Fîrtat, sora lui Lupul; vinde parte din Băloşeni 244.
Ţiganca, fiica lui Gavril, soră cu Piscul, cu Stratul ş. a.; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 389.
Ţiganul, v. Ioan ~, Vasîlie ~.
<Ţigănaşi, sat, c. ~, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Hriţcani.
*Ţigănci, sat, ţ. Tecuci; <lîngă Salcia, c. Umbrăreşti, j. Galaţi>; poruncă pentru alegerea părţilor din ~, ale lui <Vasile> Roşca vornic de gloată 256;
v. şi Păltănea, *Observaţii*, p. 535.
Ţigăneşti (Ţigăneni), sat, ţ. Tecuci; <c. s Munteni, m. Tecuci, j. Galaţi>; întărit Măricuţii Cernătoae 350.
Ţigăneşti, sat, pe Bîrlăzel, <ţ. Vaslui; înglobat în Dumeştii Noi, c. Dumeşti, j. Vaslui>; martori din ~ 361.
<Ţigăneşti>, sat, v. Ţîgăneşti.
Ţiplic, fiul lui Oraş, frate cu Chiful, nepotul lui Crăciunaş, al Dochiţei ş. a. 193.
Ţiul, din Vultureşti; martor hotarnic 56.
Ţîbăneşti, sat, v. Ţibăneşti.
Ţîgan, tatăl lui Ionaşco 389.
*Ţîgăneşti, sat, <probabil ţ. Neamţ; lîngă Dochia, c. Girov, j. Neamţ>; om din ~ 136.
Ţîgăneşti, sat, <ţ. Putna; Ţigăneşti, înglobat în Bătineşti, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; martori din ~ 470.
Ţîra, v. Simion ~.
Ţogoe, ţigan, fiul lui Ursul şi al Bucăi, frate cu Ion, cu Sofronia ş. a.; vîndut lui Isac Stîrcea şi întărit 10.
Ţombric, deal, la Cotnari; falce de vie de la ~, împărţită 335; fălci de vie în ~, vîndute 122.
Ţonca, fiica lui Cîrstea şetrar, soră cu Ionaşco şi cu Mariica, mama lui Grozav şi a Urîtei 214, 389.
Ţonţa, fiica lui Caramiz, nepoata lui Giurgiu Liescul, soră cu Duraşco; vinde parte din Feţinghesti (menţ.) 9, 68.
Ţonţa, fiica lui Petraşco, nepoata lui Ioan Scobenceanul, sora Dumitrei; vinde părţi din Scobenţéni (menţ.) 389.
Ţonţca, v. Gligoric ~.
Ţopa; martor (menţ.) 331.
Ţoţa, fiul lui Bratei, tatăl lui Pătraşco Stănilă 328.
Ţoţorca, sat, <ţ. Iaşi; Ţuţora, c. ~, j. Iaşi>; martor din ~ 476.
<Ţudcoac> (gr.: Ţulţoac); "botăiu în rîndul ~ ", în s. Mărăşăşti 77.
Ţuica, fiica Măricăi, nepoata lui Ionaşco, soră cu Gligoric şi cu Chelsiia; vinde parte din Bogdăneşti 284.
Ţuneşti, sat, gr. pentru Giuneşti 95.
<Ţuţora>, sat, v. Ţoţorca.
Ţuţuian (gr.: Cuţuian 338); martor 338, 340.
Ţuţurmac, din Hălăştiani; martor 253.

U

Udre, v. Tudosă ~.
Udrea, tatăl lui Bălaci 156.
Udrea, v. şi Gavril ~, Gligoric ~.
Udrea Gînscă, v. Costantin ~.
Uhareul, vale; <lîngă Nădăbăuţi>; în hotarnica s. Stăuceni 219.
Uliiana, fiica Todosiei, nepoata Măricăi Romăncasca, soră cu Dumbravă, cu Pavăl şi cu Nastasiia; vinde parte din Tomeşti 69.
Uliţa Înfundată, la Cotnari; fălci de vie în ~, dăruite şi întărite unei m-ri 4, 7.
Uliţa cea Mare, uliţă în Iaşi; loc de casă cu pivniţă de piatră pe ~, dăruit 47.
Uliţa Strîmbă, uliţă, <din Iaşi>; oameni de pe ~, martori 420.
Ulmu, pădure, la malul Siretului; <între s. Piscul, c. ~, şi Mogoeşti, c. Independenţa, j. Galaţi>; punct de hotar 90.
Umbrăreşti, sat, <ţ. Tecuci; Umbrăreşti, c. ~, j. Galaţi>; în hotar cu s. Toreeşti 281.
<Uncşti, sat, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; sate lîngă ~, v. *Tărîceni, *Toreeşti.
<Uneeşti>, sat, v. Oneeşti.
<Uneeşti>, sat, v. Oneşti.
Unde a (au) fost..., unde este (sînt): biserica, casa (casele), mănăstirea, satul = pentru toate cazurile de acest fel, v. numele persoanei, al locului sau al apei la care se raportează expresia;
v. Buteşti, Fîntînele, Hoiceşti, Lărgeni, Prigoreni, Rafaila, Stolniceni.
<Ungaria>, v. crai ungurese.
<Ungheni, oraş; în Republica Moldova, r. ~>; sat lîngă ~, v. *Găngureşti.
<Ungheni, sat, c. Răuceşti, j. Neamţ>; sat înglobat în ~, v. Sîrbi.
Ungurcanul, v. Ştefan ~.

www.dacoromanica.ro

*Unguraşi, sat, pe Moldova, ţ. Neamţ; <lîngă Lunca Moldovei, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; părţi din ~, întărite lui Toderaşco <Ianovici> logofăt al treilea 404.
<Unguraşi>, sat, v. *Ungureni.
Ungurăşanul, v. Simion ~.
Ungureni, sat, <ţ. Dorohoi; c. ~, j. Botoşani>; martor din ~ 95.
Ungureni, sat, <ţ. Putna; c. ~, j. Bacău>; martor din ~ 555.
Ungureni, sat, <ţ. Tecuci; c. Tătărăşti, j. Bacău>; martor din ~ 326.
*Ungureni, sat, <ţ. Succava; unguraşi, lîngă Stamate, c. Fîntînele, j. Succava>; martor din ~ 414.
Unguroaica (gr.: Unfuroaica), poiană; în hotarul unui loc de sat, întărit lui Dumitru Buhuş 482.
Ungurul, v. Mihai ~.
<Unţeşti, sat, c. Bogdăneşti, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Costeşti.
Urdeşti, sat, <ţ. Fălciu; c. Viişoara, j. Vaslui>; întărit lui Vasile Corlătescul şi fraţilor săi 28;
sat înglobat în ~, v. Horeşti.
Urduca, v. Precup ~.
Urdugaş, bunicul lui Isac Ghigoescul 64.
Urdzici, sat, <ţ. Neamţ; Urzici, înglobat în Bahna, c. ~, j. Neamţ>; poruncă pentru alegerea unei părţi din ~ 229.
Urechie, v. Grigore ~, Nistor ~, Oană ~.
Urecheşti, familie; partea ~ -lor din Bogdăneşti, vîndută 546.
Urgieşti, familie 317.
Uricani, sat, ţ. Cîrligătura; <c. Miroslava, j. Iaşi>; părţi din ~, întărite lui Condrea Malici 370;
martori din ~ 370.
<Uricari>, sat, v. Găneşti.
Uricariul, v. Axinte ~.
Uriceni, sat, <ţ. Hîrlău; denumire schimbată în Nicolae Bălcescu, c. Flămînzi, j. Botoşani>; om din ~ 160.
Urîta, fiica Aniţei, nepoata Buzcăi, a lui Ionaşcu şi a lui Simion; vinde parte din Hotceşti 85.
Urîta, fiica lui Spiridon, nepoata lui Focşea din Gîrbeni; vinde jumătate din Gîrbeni 553.
Urîta, fiica Ţoncăi, sora Todoscăi şi a lui Grozav; vinde parte din Ţibăneşti 214, 389.
Urîta, nepoata Petrenilor; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Urîta, soţia lui Vicol Titici 410.
Urlaţi, sat, <ţ. Fălciu; c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; martor din ~ 2 A-B;
sat lîngă ~, v. *Plăvăţeni.
Urlea, deal (?); în hotarul s. Şendriceni 19, 232.
Urlea, din Dumeşti; martor 165.
Urmeziu, v. Nicorici ~.
Ursan; vinde loc de prisacă din hotarul s. Storneşti 519.
Ursăcescu, A.; col. de doc. a lui ~ (sec. XX) 28.
Ursu, partea lui din Mijloceni, aleasă lui Apostol mare medelnicer 317.
Ursu, din Băloşeşti; martor 317.
Ursu, din Ciohoreni; martor 401.
Ursu, din Iaşi; martor 169 A.
Ursu, din Năvîrniţi; martor hotarnic 90.
Ursu, frate cu Chimaşco, cu Andrei, cu Antimiia şi cu Busca; vinde parte din Băloşeni 155.
Ursu, (Ursul) Bărboi, vornic, tatăl lui Micotici şi al Buscăi 68;
fost mare pitar; dă zapis de mărturie (menţ.) 544.
Ursu Dudăilă, din Săcătură; hotarnic (menţ.) 385.
Ursuian, v. Costandin ~.
Ursul; primeşte întărire după judecată, pentru poiana Muncei 189.
Ursul (Ursulu), aprod, din Zmiiani; martor, isc. lui 540.
Ursul, diac, <din Galaţi>; dă zapis de mărturie 524.
Ursul, din Găliţeşti; martor (menţ.) 331.
Ursul, din Mileşti; martor 409.
Ursul, din Slobodziia Zbiroac; martor hotarnic 476.
Ursul, din Vereşeni; primeşte poruncă pentru rezolvarea unei pricini 372.
Ursul, din Verşeşti; martor 327.
Ursul, fiul lui Caramiz, nepotul lui Giurgiu Liescul, tatăl Damaschinei, al Martei şi al Simdzanei 9, 68.
Ursul, fiul lui Chirilă, nepotul lui Isaca vătaf; primeşte întărire pentru parte din Simeni 376.
Ursul, fiul lui Ion Ancăş (prob. gr.), fratele Anghelinei; vinde părţi din Bîrceşti 85.
Ursul, fiul Mariţei; vinde parte din Hlăpeşti (menţ.) 389.
Ursul, fiul lui Paul; vinde parte din Oleşeşti (menţ.) 139.
Ursul, fiul preotului Nechita din Vîrtop; se judecă pentru poiana Muncei şi cîştigă 190.
Ursul, fiul lui Stavăr, tatăl lui Costantin 139.
Ursul, fost logofăt; scrie act 304, 305;
isc. lui 304.

www.dacoromanica.ro

Ursul, fost rob la Nădilă, fiul Susencăi; vinde parte din Grădinari 71.
Ursul, soţul Nastasiei, cumnat cu Simzeana; vinde parte din Băloşeşti (menţ.) 318.
Ursul, tatăl Simdzeanei, al Damaschinei şi al Martei, bunicul lui Dumitru 9, 68.
Ursul, ţigan, soţul Bucăi, tatăl lui Ţogoe, al lui Ion ş. a.; vîndut lui Isac Sîrcea şi întărit 10.
Ursul (Ursu), vameş, din Sireţel; martor 420.
Ursul (îns. verso), v. Orsul.
Ursul Pae; martor 233.
<Ursul> Vartic, <fost> vornic <de Poartă>; martor 440.
Ursul Vîntul, din Bîrlad; dă zapis de mărturie 249.
Urzică, tatăl Mariicăi, ginerele popii Ionaşco 318.
<Urzici>, sat, v. Urdzici.
Uscătoae, v. Mărica ~.
Utmanovca, vale; în hotarul s. Voroncouţi 93.
Uzon Mustafa, turc; împrumută lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt de Hotin 500 de lei 209.

V

Vadu lui Puşcă, v. Puşcă (Vadu lui ~), vad.
Vadul Roşcăi, v. Roşca (Vadul Roşcăi), vad.
Vadul Vechi, vad, la Milcov; s. la ~ 531.
Vaduri, top., în hotarul m-rii Bisericani; <s. ~, c. Viişoara, j. Neamţ>; Poiana dintre ~, hotar 68.
<Vaduri>, sat, v. Poliţăni.
<Valea albă>, pîrîu, v. Părăul Albu.
Valea Bunei, vale, în hotarul Tîrgului Frumos; <lîngă Costeşti, c. s. Tîrgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; în hotar 60.
Valea Lăscanilor (Lăţcanilor), vale; <la Leţcani, c. ~, j. Iaşi>; în hotar 170, 171;
v. şi Leţcani, sat.
Valea Lupului, v. Lupu (Valea Lupului), vale.
<Valea Mare>, sat, v. Tîmpeşti.
Valea Neagră (Apa Neagră, Pîrîul <Negru> (Cîrniiu), pîrîu, <afluent al Siretului, la Hîrleşti, c. Filipeşti, j. Bacău>; hotar al s. Bungeşti, Mînjăşti şi Trudeşti 49;
poieni pe ~ 455;
sate pe ~ 49, 213, 350;
vad de moară pe ~ 350.
<Valea Oanei>, sat, v. Oancea.
Valea Oardzei, top., în hotarul Tîrgului Frumos; în hotar 60.
Valea lui Spanachi, vale, v. Spanachi (Valea lui ~).
Valea Vedzuniilor (Gedzuniilor), vale; hotar al s. Mihăileşti 170, 171.
Valea Utmanovca, v. Utmanovca.
Valeş, din Hociungi, tatăl Măriicăi 200.
Valeva, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, c. ~, r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; om din ~ 192;
parte din ~, vîndută de Isac, fiul lui Gavril, şi de rudele sale lui Gavrilaş <Mătiaş> vornic 192.
Vamba, sora lui Enachi postelnic, soţia lui Hriza, mătuşa lui Ianc; dăruieşte un loc de prisacă la Ştorneşti 234, menţ: 519, 520.
<Vameş, sat, c. Piscu, j. Galaţi>; sate lîngă ~, v. *Gereni, *Răfleşti;
v. şi Popi.
Varlaam, arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, frate cu Ştefan <333>;
în sfatul domenesc 51, 76, 86-89, 91;
dă zapis de mărturie 218, 371, 425, 563;
dă mărturie privind cele aflate de el, la mărturisirea unui preot, privind falsificarea unui act 238;
martor 122;
primeşte scrisoare de la domn în legătură cu nişte case din Suceava 140;
preot de la ~, martor hotarnic 385;
slugă a sa <325>.
Varlaam (Varlam), diacon, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
Varlam; scrie act 489.
Varlan (Vîrlam, Vîrlan), uşerel, din Ciunceşti; dă zapis de mărturie 220, 279;
martor hotarnic 201, 202.
Varlam, v. şi Vărlan, Vîrlan.
Varnav, v. Dumitru ~.
Varnava, fiul lui Dracea din Piatra, tatăl lui Hilip, al lui Leontie, al lui Toader şi al Parascăi 259, 295.
Varnava, ieromonah, la m-rea Bîrnova; în sobor 348, 349.
Varnava, tatăl lui Andronic, al lui Ionaşco şi al lui Miftodie; dăruieşte un loc de prisacă de la Răchitoasa 366.
Varvara, v. şi Vărnava, Vîrnav.
Vartic, din Cîrstineşti; martor la Dumeni 353.
Vartic, ginerele Albei (?) din Oşăşti; în pricină, pentru plata cislei 129.
Vartic, tatăl lui Lupul, bunicul lui Cîrste, al lui Maxim şi al Axanei 84.
Vartic, v. şi <Ursul> ~, Vasilie ~.
Varticăuţi, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, Vartikivţi, c. ~, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; în hotar cu s. Solomînca 207.
<Vartici>, sat, v. *Nijeşti.
Vartolomei, ţigan; întărit m-rii <Aroneanu> 288.

www.dacoromanica.ro

Vartholomei Mazorean, arhimandrit, la m-rea Putna; traduce act (1764) 243;
scrie condică (sec. XVIII) 88.
Varvara (Vărvara), fiica lui Crăciunaș, nepoata lui Isac, mama lui Ionașco Lîncariul, a Alecsandrei și a Părascăi; fostă stăpînă în Macicăuți 193.
Varvara, fiica lui Danciul din Obîrșie, soră cu Bălan și cu Ion; vinde parte din Dănceni 273.
Varvara, fiica lui Drăgan sora lui Robul Bobotă; vinde parte din Dumești (menț.) 77.
Varvara, fiica lui Dumitru Budză, soră cu Pavăl, cu Rusul, și cu Ștefania; vinde parte din Hlăpești (menț.) 389.
Varvara, fiica lui Mihail, nepoata lui Turlui, mama lui Ionașco, a lui Miron căpitan și a Arvasiei 69.
Varvara, fiica lui Nechita, nepoata Măricăi, strănepoata lui Duma, soră cu Gligorie și cu Ceuca; vinde parte din Ionășeni (menț.) 315.
Varvara, mama lui Drăgoi, bunica Ciorcei 139.
Varvara, soția lui strătulat, soacra lui Iordachi, vinde ginerelui său jum. sin s. Futilești.
Varvara, nepoata lui Coifeș sau a lui Ștefan, rudă cu Vasilie Roșca ș. a.; se judecă pentru un hleșteu de la Nemerniceni și pierde 541.
Varvara, țigancă, fiica Drontei, sora Maricăi; întărită Mierlei Ștețcoae 556 A-B.
Varvara Lupăneasa, fiica lui Ghiorghe Simineceanul, sora lui Ionașco, a lui Gavrilaș ș. a.; dă în schimb jumătate din Mateuți (menț.) 389.
Varvara, v. și Vărvara.
Vasăle, fiul lui Grozavu din Tulburești; martor 496.
Vasăle, v. și Vasilașco, Vasilcea, Vasile, Vasilie, Vasilii, Vasîle, Vasîli, Vasîlie.
<Vascani>, sat, v. Văscani.
Vascăuți (Vascăuțeni, Văscăuțăni), sat, <ț. Hotin; azi în Ucraina, Vașkivți, c. ~, r. Sotireni, reg. Cernăuți>; uricul s. ~ 206;
în hotar cu s. Hrobne;
poruncă pentru cercetare la ~ 373;
sat lîngă ~, v. *Cetnicăuți.
Vasco, ureadnic, din Vasileuți; martor, sig. 233.
Vasiiani, sat, v. Văsiiani.
Vasilașco, fiul lui Dumitrașco Ștefan <fost mare logofăt>, frate cu Ghiorghiță și cu Gligorașco; dăruiește jumătate din Goșmani (menț.) 552.
Vasilașco, v. și Vasăle, Vasilcea, Vasile, Vasilie, Vasilii, Vasîle, Vasîli, Vasîlie.
Vasilca; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Brătulești 531.
Vasilca, fiica Annesiei, nepoata lui Liciul, soră cu Ion, cu Costin și cu Mușa; partea ei din Borăști, vîndută și aleasă ș165, 210;
comîndată de Dumitrașco diac 165.
Vasilca, fiica Măriei, nepoata Negritei, sora lui Grozav; vinde pămînturi din Rotumpănești (menț.) 366.
Vasilca, fiica lui Sîon, mama Armancăi 145, 146.
Vasilca, sora (?) lui Dumitru, mama lui Dumitru Buză, a Anghelinei, a Mariiței și a Todosiei, bunica lui Pavel, a lui Gheorghie, a lui Gligorie, a lui Ursul ș. a. 389.
Vasilcea; fost stăpîn în Băloșești 317.
Vasilco, Gheorghe; conte, din Cernăuți; posesor al unui act (secXX) 95.
Vasile; vinde s. Solominca (menț.) 58.
Vasile, fiul Annei, nepotul lui Gavril, frate cu Pavel; vinde parte din Ivoești 389.
Vasile, fiul lui Ghiorghiie 277.
Vasile, fiul lui Ilisăiu din Poiană; martor hotarnic 126.
Vasile, fiul lui Ion Botescul, cumnatul lui Toader, vărul lui Manoli cupeț din Botoșani; primește zapis (sec. XVIII)105.
Vasile, fiul lui Tanasie, fratele lui Gavril; vinde părți din seliștea Bircești 85.
Vasile, fiul lui Tiron, frate cu Căzacul, cu Dumitru ș. a.; primește moștenire a patra parte din s. Godinești și Liliăceni 95.
Vasile, nepotul lui Condrea din Domești; vinde parte din Drăgești 410.
Vasile, popă, din Românești, tatăl lui Dumitrașco 136.
Vasile, popă, din Șerbești, fiul Dochiei, nepotul Măricăi cluceroae; a slujit "din pruncie" la mătușa sa; primește danie părți din s. Vîrtop 254.
Vasile, popă din Veștelești; scrie act 495.
Vasile, probabil slugă a lui Ionașco Celan fost mare vornic; zapis dat în mîna lui 116.
Vasile, urmașul lui Manea, al lui Stanciul ș. a.; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Brătulești 531.
Vasile Băgea, diac; martor 109.
Vasile Bulboacă; martor hotarnic 196.
Vasile Cocială; adeverește copie (înc. sec. XIX) 449.
Vasile Macri, căpitan; martor, isc., sig. 168.
Vasi<l>e Mîndzare; martor la Temerleni 510.

www.dacoromanica.ro

<Vasile> Orăş, <fost mare vornic al Ţării de Sus; soţul Măricăi> Orăşoae 32, 72; socrul lui Oneiul Iuraşcoviei 363.
<Vasile> Pilat, elucer; martor hotarnic 219.
Vasile Rachiş, med(elni)cer; "posleduieşte" copie (1814) 219.
Vasile Stamati, stolnic; act orig., aflat la ~ (sec. XVIII) 227.
Vasile (Vasilie, Vasilii), v. şi Vasăle, Vasilaşco, Vasilicea, Vasîle (Vasîli, Vasîlie).
Vasileuţi, sat; <în Republica Moldova, c. ~, r. Rîşcani>; ureadnic din ~, martor 233 B.
Vasili Sturza, ginerele lui Mirăuţi; vinde s. Părueeni 521.
Vasilie; dă zapis de mărturie 445.
Vasilie; scrie act 167.
Vasilie, călăraş; vinde seliştea Petreşti (menţ.) 84.
Vasilie, croitor, din Iaşi; martor 415.
Vasilie, (alt ~ croitor), croitor, din Iaşi; martor 415.
Vasilie, diac din Bătineşti; martor 470.
Vasilie, diac din Zlătari; dă zapis de mărturie 19.
Vasilie, diacon; scrie act 169 A-B.
Vasilie, din Băloşeni; dă zapis de mărturie 435.
Vasilie, din Băloşeni, fiul lui Căpitan; dă zapis de mărturie 435.
Vasilie, fiul Cinbăloei; martor, sig. 403.
Vasilie, fiul Dochiei Iachimoae, fratele lui Cozma; se judecă pantru o parte din Tomeşti şi pierde 63.
Vasilie, din Ionăşeni; martor hotarnic 148, 365.
Vasilie, din Iueşeşti; martor hotarnic, sig. 317.
Vasilie, din Mesăhăneşti; martor la Băiceni şi Carauleşti 555.
Vasilie, din Mirăsliveşti; martor 11.
Vasilie, din Nemernieeni; martor 513.
Vasilie, din Pareova; martor (menţ.) 233.
Vasilie, din Pleşeşti, fratele lui Simion pitărel; dă zapis de mărturie 220, 279.
Vasilie, din Sănăteşti; martor la Costeşti 558.
Vasilie, din Voleineţi, tatăl lui Andronie şi al Costandei 211.
Vasilie, fiul lui Avram, frate eu Ionaşco fost vornic şi eu Ştefan; primeşte întărire pentru jumătate din Giureani, pentru părţi din Meschenesti şi pentru ţigani 184.
Vasilie, fiul lui Căpitan din Bănesti, fratele lui Lupul; dă zapis de mărturie 435.
Vasilie, fiul lui Filcea din Nohoreni, frate eu Marica, eu Sanfira şi eu Tudora; vinde părţi din Iugani, Răchiteni şi Tămăşeni 384.
Vasilie, fiul lui Gavril, frate eu Ana şi eu Nastasiia, unchiul lui Pavel şi al lui Vasile; vinde parte din Ivoeşti (menţ.) 389.
Vasilie, fiul Ghindei, nepotul lui Condrea din Domeşti; vinde părţi din Domeşti 410.
Vasilie, fiul lui Ghiorghie Calapod, frate eu Nastasiia, eu Păscălina şi eu Tofana, cumnatul lui Păcurar; vinde parte din Boldeşti şi din seliştea Sîrbi 511, 516 şi din Văscani 571.
Vasilie, fiul lui Ion Andreiea, nepotul lui Faur; fratele Alexandrei; vinde parte din Romăneşti 530.
Vasilie, fiul lui Ionaşeo din Tomeşti, nepotul Măricăi Romăneasca, frate eu Gligoreea, eu Anghelina şi eu Nastasiia; vinde parte din Tomeşti 69.
Vasilie, fiul lui Isaieo; vinde parte din Săoani 64.
Vasilie, fiul Isaieo, nepotul Maruşeăi, tatăl lui Dumitru Isăieel, al lui Sava, al Ceueăi şi al Druţei 389.
Vasilie, fiul lui Lieiul, frate eu Ionaşeo Careiul şi eu Antemiia; vinde parte din Tomeşti 69.
Vasilie, fiul lui Lupul, nepotul lui Lupul ş. a.; vinde parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei, sub Măgură 568.
Vasilie, fiul lui Mănăilă, nepotul lui Purcar, rudă eu Ion Polieeanul şi eu Văsiian; vinde parte din Todereşti 93.
Vasilie, fiul Măricăi Todereasă, nepotul lui Zubco, frate eu Calinder şi eu Toader; vinde jumătate din Todereni 108.
Vasilie, fiul lui Miron din Păşeani; martor, isc. 244.
Vasilie, fiul lui Neehita, nepotul lui Toader, rudă eu <Toader> Petrieeaieo mare armaş ş. a., urmaş al lui Petriea hatman; primeşte întărire pentru părţi din Blăgeşti, Cărbuneşti, Fărăoani, Ruşi, Sîngerei, Vlădeşti şi pentru o falee de vie la Cotnari 228.
Vasilie, fiul lui Oneiul; vinde parte din *Futeşti* (menţ.) 479.
Vasilie, fiul popii Panăş din Crăsnăşeni; vinde partea sa din Văsiiani 169 A.
Vasilie, fiul lui Salom, fratele lui Ionaşeo; vinde parte din Cîndeşti 68.
Vasilie, fratele lui Gheorghie Bogdan; vinde mori pe Gîrla *Putnei*, la Găgeşti (menţ.) 303.
Vasilie, fratele lui Pentelei; primeşte parte din s. Orbie 147.

www.dacoromanica.ro

Vasilie, ginerele Brănesci, soțul Măriicî; vinde jumătate de moară și de loc de moară pe Gîrla Putnei (menț.) 369.
Vasilie, ginerele Măriicăi, soțul Anghelinei, tatăl lui Gligorie; dă parte din Bogdănești pentru a plăti gloaba și a despăgubi pe păgubaș, pentru furt săvîrșit de fiul său 70.
Vasilie, gr. pentru Arsenie 394.
Vasilie, nepotul lui Coifeș sau al lui Ștefan, rudă cu Vasilie Roșca ș. a.; se judecă pentru un helești de la Nemericeni și pierde 541.
Vasilie, popă din Fereșți; dă zapis de mărturie 19, 444;
scrie act 342, 444.
Vasilie, popă, din Hrinicești; dă zapis de mărturie (menț.) 221.
Vasilie, popă, fiul lui Ghirghie din Budești; dă în schimb un loc din hotarul Budeștilor (menț.) 28.
Vasilie, soțul Iftincăi; vinde jumătate din Dărmănești (menț.) 72.
Vasilie, spătărel, din Todirești; martor la Codăești 416 B.
Vasilie, urmașul lui Isaico și al Marușcăi, tatăl lui Sava, bunicul Nastasiei; vinde parte din Hoisești și Balomirești 389.
Vasilie, vecin, din Zărnești, întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
Vasilie, vornic (îns. verso) 233.
Vasilie (Vasile, Vasili) Balșe (Balș, sec. XVIII: Balșă) fiul lui Gheorghie Balșe, nepotul lui <Zaharia> Bîrlădeanul logofăt; i se alege jumătate din seliștea Forăști 196, pe care, apoi, o vinde 334, 337, 348, 349.
Vasilie Banul, din Dumești; martor hotarnic la Borăști 165.
Vasilie, (Vasile) Banul (Ban), vistiernic al doilea, fiul lui Pătrașco Banul, frate cu Maximiian <Banul>, cu Anușca, cu Drăguța ș. a., cumnat cu Simion Mihăilescul și cu Ștefan Moimăscul; dă zapis de mărturie 204, isc., 263, 316, 323, 384, 547 isc., sig., 552, 554;
martor 283, 519; (menț.);
schimbă sate și părți de sate 16, 42, 62;
dăruiește jumătate din s. Hăsnășeni 42, 43, 62.
Vasilie Benei, martor 136.
Vasilie Bobul, fiul lui Țigan din Domnești; vinde parte din Domnești 109.
Vasilie Botedzu; scrie act 420.
Vasilie Bran; martor 462.
Vasilie Căpracea, aprod, din Armenești, "fecior de boier"; scrie marelui logofăt despre alegerea unor părți din Borăști 165.
Vasilie Căzăcescul, din Pomîrla; martor hotarnic la Șendriceni 491.
Vasilie Cenușe; vinde Poiana Costei, din hotarul Bîrlești (menț.) 133.
Vasilie Ciomîrtan, fratele Costandei; dă zapis pentru Tîrzii 498.
Vasilie Cocea, agă; dă zapis de mărturie, isc. 204.
Vasilie Corlat, (gr.: Cojoc 281, Corlătescul, Curlat), diac 431;
cămăraș 28, 231, 534, fiul Erinei, soțul Annesiei, ginerele lui Sofron stolnicel și al Ilenei, frate cu Apostol și cu Toader, cumnat cu Dănăilă și cu Ionașco; dă zapis de mărturie 431, 453;
scrie acte 90, 236, 281, 370, 408, 419, 534;
primește întărire pentru sate și părți de sate 28, 231.
Vasilie Croitorul, din Onceni; cumpără trei răzoare din Onceni 175.
Vasilie Dinga, diac, fiul lui Ionuț, nepotul lui Golăi, fratele lui Gligorie; face schimb de ocine din s. Siliștea, cu fratele său 282; se judecă pentru lazuri din hotarul aceluiași sat (menț.) 282.
Vasilie Drăghinici, din Orhei; dă zapis de mărturie 388.
Vasilie Fugle (Fuglea), croitor, din Iași, soțul Maricăi; fost croitor al lui Enachi <fost mare> postelnic 234; primește de la rudele postelnicului un loc de prisacă la Ștornești 234, pe care îl schimbă cu o vie de la Iași 519, 520.
Vasilie Gorovei, diac; scrie acte 123, 204, 218, 348.
Vasilie Hasnăș, fiul Ilenei Hăsnășoae, fratele Todosiei și al Nastasiei; vinde parte din Băloșești (menț.) 318.
Vasilie (Vasile) Hăugul, fiul lui Hăugul, frate cu Costantin, cu Sava și cu Toader; martor 120, 155;
cumpără parte din Băloșeni (menț.), pe care, apoi, o vinde 266.
Vasilie Hubăe, din Hrițcani; martor 155.
Vasilie Lețea, din Fereșți; dă zapis de mărturie 342, 343.
Vasilie Lucoci; martor la Romănești 529, 530.
Vasilie Lupan, fratele Loghinei; vinde parte din Scobenteni (menț.) 389.
Vasilie, (Vasile, Vasili, Vasîli, Vasîlie) <Lupu> (sec. XVIII: Alvanitul 49), voievod, domn al Moldovei; tatăl lui Ioan voievod 51, 54, 55, 64, 69, 72, 76-78, 93, 235, 389-391, 397, 398; <ctitor al m-rii Zugraf> 345;

www.dacoromanica.ro

naşul lui Pătraşco Cioglea şi al soţie sale, Maria 78;
cumpără sate, părţi de sate şi mori 33 (menţ.), 112 (menţ.), 174 (menţ.), 344; dăruieşte sate, selşti, case, locuri în Braniştе 33, 47, 78, 101, 140, 224, 345, 378, 482;
stabileşte un aşezământ pentru rînduiala clerului 239; hotărăşte introducerea plăţii dajdiei pentru haraciu, pentru toate categoriile sociale 297;
acordă scutiri 20, 86-89, 162, 239;
întăreşte sate, selişti, mori, ţigani ş. a.; passim; dă cărţi de apărare şi împuternicire 24, 25, 80, 81, 141, 185, 187, 225, 237, 262, 309, 311, 346, 347, 351, 355, 356, 382, 449, 455, 457, 458, 467, 478, 489, 541, 549, 559;
judecă 6, 23, 34, 63, 66, 73, 75, 91, 94, 96, 98, 103, 106, 107, 122, 129, 134, 144, 157, 177, 203, 210, 213, 223, 230, 236, 252, 261, 267, 269, 277, 278, 298, 300, 302-304, 306, 307, 358, 367, 372, 376, 383, 386 A-B, 395, 408, 409, 411, 418, 426, 439, 446, 448, 451, 459, 468, 474, 479, 481, 484, 486, 487, 492, 493, 505, 511, 522, 523, 525, 526, 536, 539, 541, 543, 544, 548, 551, 566, 567;
porunceşte dregătorilor şi slugilor domneşti 29, 30, 56, 125, 126, 130, 149, 150, 156, 163, 165, 173, 178, 179, 181, 186, 189, 191, 196, 198, 201, 208, 216, 217, 226, 229, 232, 242, 246, 248, 256, 257, 259, 281, 285, 308, 317, 327, 359-361, 368, 373, 381, 412, 414, 423, 424, 432, 434, 436, 454, 456, 465, 466, 469, 470, 473, 475, 476, 485, 488, 491, 515, 516, 528, 532, 545, 557, 570;
scrisori ale lui ~ 5, 52, 112, 140, 194, 483;
scrisori (rapoarte) trimise lui ~ 2 A-B, 126, 165, 170, 191, 291, 216, 317, 361, 409, 469, 476, 512;
acte scrise în zilele lui ~ 71, 495, 553, II;
act de la ~, rupt în Divan 451;
datorie plătită în zilele lui ~ 124.
Vasilie Moreov; vinde parte din Dieneşeşti 100.
Vasilie Murguleţi; primeşte împuternicire să stăpînească o parte din Mereşti 24.
Vasilie Muste; primeşte poruncă să vegheze la plata unei iepe ucise 198.
Vasilie Pelin; martor 560.
Vasilie Pilipovschi, fiul lui Simion Pilipovschi şi al Măricăi, frate cu Gligorie, cu Ionaşco ş. a..; martor, isc. 233 B;
împreună cu Ionaşco, jefuieşte pe Isar cămăraş şi pe alţi negustori; părinţii lor dau jumătate din Şerbiceni, pentru plata capului 143, 235.
Vasilie Plavăţ; vinde parte din Băsăşti (menţ.) 327.
Vasilie Purcel, fiul lui Gavril Purcel, nepotul lui Purcel postelnic, ginerele lui Dumitru fost vornic; împuternicire dată lui Ionaşco Cehan spre a-l aduce în faţa domnului, cu uricul s. Codăeşti 309;
vinde părţi din acelaşi sat 417.
Vasilie Răpceanul; dă zapis de mărturie 384.
Vasilie Roşca, fost <mare> jitnicer 135, vornic de gloată/Poartă, frate cu Ghiorghe Roşca şi cu Costantin Roşca, ginerele Măricăi Cernătoaia, cumnat cu Meriuţă şi cu Ştefan Cernat; dă zapis de mărturie 518, 547;
martor hotarnic 476;
martor 173, 561;
hotarul lui, din Păuşeşti, ales 135;
vinde părţi din Băiceni, Oneani şi Turbureni (menţ.) 389;
stăpîn în Blăjeri şi Ţigănci 203, 256, 275;
se judecă şi primeşte întărire pentru Dimăceni 258, 307, 544; cumpără parte din Brătuleni 546;
ise lui 546.
Vasilie Roşca, nepotul lui Ştefan sau al lui Coifeş, rudă cu Vasilie, Ana, Corne şi Varvara; se judecă pentru un heleşteu de la Nemernieeni şi pierde 541.
Vasilie Rugină, din Găieiani; dă zapis de mărturie 326.
Vasilie Solomon; martor la Băsăşti 327.
Vasilie Stroici, fiul lui Lupul Stroici şi al Păscălinei Stroicioae, fratele lui Ionaşco 199; martor, isc. 363;
înscris în pomelnicul cel mare al m-rii Solea (menţ.) 396.
<Vasilie> (gr.: Ion 465) Şcpteliei, fost hatman, ginerele lui <Ion> Solomon fost mare vistiernic, tatăl lui Gheorghiţă şi al lui Ilie 225, 465, 541.
Vasilie Vartic, fiul Grăpinei, nepotul lui Ghiorghie Borodaei şi al lui Gînseă, strănepotul lui Frăţiian; dă zapis de mărturie 1;
cumpără parte din Voicouţi 564.
Vasilii, diac, fiul lui Mirun; martor la Temerleni 510.
Vasilii, fost popă, din Dojbigeni; scrie act 71.
Vasilii, uricar; traduce act (sec. XVIII) 203.
Vasilii Danu; colaţionează copie (1814) 206.

www.dacoromanica.ro

Vasilii Zotov; traduce act. (sec. XIX) 241.
Vasiloae, v. Anghelina ~.
Vasîle, fiul lui Andriian 277.
Vasîle, fiul lui Dumitru Hudici, nepotul lui Simion Bonţea, frate cu Gherman, cu Ghervasiie ş. a.; se judecă şi primeşte întărire pentru parte din Dragomireşti 277.
Vasîle, tatăl lui Larion, al lui Maxim ş. a. 77.
Vasîle Ciobotă, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Vasîle (Vasîlie) Isac, fiul lui Isac din Costineşti; hotarnic, isc., sig. 217.
Vasîle (Vasîlii, Vasîlie), v. şi Vasăle, Vasilaşco, Vasilcea, Vasile (Vasilie, Vasilii).
Vasîlei, din Bolobocani; martor 35.
Vasîli, din Costinşti; martor 484.
Vasîli, din Oteşti; împuternicit să stăpînească o moară 80.
Vasîlie, din Florinteşti, tatăl Todorei Silioie şi al lui Raico, bunicul lui Toader; parte din bătrînul lui ~, dăruită 503.
Vasîlie Ţiganul, fiul lui Ion Ţiganul; vinde locuri de casă din Mărăşăşti şi din Sîrbi (menţ.). 77.
Vaslui, tîrg, <ţ. ~; m. ~, j. ~>; armeni din ~ 145, 146; tîrgoveţi, martori 145, 146, 194;
curte domnească 194;
hotarul tîrgului 194, 224, 344;
mori 344, 345; m-ri:
Zugraf (<sec. XIX: Lipovăţ>, Zugrafi, Zugrav), m-re, <lîngă Vaslui, în c. Lipovăţ, j. Vaslui; închinată la m-rea Zograf, de la Muntele Athos>; hram: <Sfîntul Gheorghie 244>;
ctitor Vasile Lupu 345;
egumenul şi soborul, martori 21; călugăr de la ~, martor 415;
poruncă de la Vasile Lupu voievod, pentru construirea bisericii m-rii ~ 194;
primeşte danie o bucată de loc din hotarul tg. Vaslui, care devine braniştе 224; primeşte danie un vad de moară pe Bîrlad, în hotarul s. Munteni 345.
Vaslui, ţinut; slugi domneşti de la ~, oprite de la a lua dabile de la schitul Racoviţa şi a folosi la munci oamenii de acolo 20;
sate şi selişti în ~ 54, 83-85, 115, 210, 214, 227, 230, 276, 293, 294, 312, 313, 342, 343, 361, 389, 394, 400, 417, 418, 444, 445, 451, 500, 506 (1833); schit în ~ 20;
Isprăvnicia ţ. ~ (1827) 506.
Vasuschi, tatăl lui Antinac, al lui Marco, al Anei şi al Antimiei 214.
Vasutca, fiica lui Luca Pojar, soră cu Anuşca şi cu Nastea, mama lui Antănaş, a lui Marco şi a Antemiei 389.
Vasutca, fiica Lupei, nepoata lui Cîrstea, sora Sofroniei; vinde parte din Ionăşeni (menţ.) 315.
<Vaşkivţi>, sat, v. Vascăuţi.
Văcăreşti, sat, pe Gîrla Putnei, ţ. Putna; <înglbat în Ciuşlea, c. Garoafa, j. Vrancea>; întărit Anghelinei, fiica lui Cîrstea Ghenovici <fost mare> vornic 350.
Văcoteşti, selişte, <ţ. Cîrligătura; s. Vocoteşti, c. Voineşti, j. Iaşi>; scoasă din hotarul s. Mînjăşti 75;
sat înglobat în ~, v. Turbăteşti.
Vădeanul; împarte cu Tănasie fost vornic şi cu soacra acestuia, Soltana, vecini din Oglindeşti 430.
Vălcineşti (sec. XIX), v. *Vlăşineşti, sat.
<Văleni> (schitul de peste Bistriţă), m-re de maici, <ţ. Neamţ; în Văleni, l. c. am. Piatra-Neamţ,, j. Neamţ>; primeşte de la domnie scutire de dări pentru patru poslușnici 87.
Văléni, sat, ţ. Fălciu; <c. Viişoara, j. Vaslui>; om din ~ 540;
parte din ~, vîndută de Ştefana, fiica lui Ionaşco Dăvidu din ~, lui Scărlet din Zoriléni 540.
<Văleni, sat, c. Pădureni, j. Vaslui>; sat lîngă ~, v. *Clocicari.
Vălinei, (sec. XIX: Văleni), sat, ţ. Neamţ; <Văleni, înglobat în Dochia, c. Girov, j. Neamţ>; jumătate din ~, revenită la împărţeală lui Toader Beldiman 391.
Vălişéni, selişte, ţ. Cîrligătura; <s. Văleşeni, lîngă Scobîlţeni, c. Podu Iloaiei, j. Iaşi>; cumpărată de Gheorghe Roşca vistiernic de la m-rea Sf. Ilie (menţ.). şi întărită acestuia 389.
Văratec, m-re, <ţ. Neamţ; în s. ~ c. Agapia, j. Neamţ>; doc. aflate în arhiva m-rii ~ 87 (1774), 524 (1965-1966).
<Vărăncău>, sat, v. Voroncouţi.
Vărlan, călugăr, la m-rea Rîcica; în sobor 315.
Vărlan, v. şi Varlan.
Vărnava, popă, din Brătila; martor hotarnic 126.
Vărnava, v. şi Varnava, Vîrnav.
Văroşti, tatăl (?) Anisiei 467.
Vărvara, fiica lui lui Petrea, sora lui Costantin; vinde un loc de prisacă din hotarul Munteneştilor 534.
Vărvara, fiica popii Toader, soţia lui Bălăban; vinde parte din Orgoeşti (menţ.). 411.

www.dacoromanica.ro

Vărvara, sora (?) lui Cozma; dăruieşte părţi din Cibarţu, Găneşti şi Tăoşti (menţ.). 418.
Vărvara, soţia lui Miron; vinde parte din Săoani 64.
Vărvara, ţigancă, soră cu Larion Babeţ, cu Agarra ş. a.; dată în schimb 329.
Vărvara, v. şi Varvara,
Vărzariu, v. Lupul ~.
Văscan, fiul lui Ion, fratele lui Grigorie; vinde parte din Hotceşti 85.
Văscan; fost stăpîn al seliştii Vităneşti 568.
Văscan, tatăl lui Ion 155.
Văscan, ţigan, tatăl Dumitrei şi al Murei 184.
Văscan Codan, din Ţigăneşti; martor 470.
Văscan Moghiliţă, fost pîrcălab, nepotul lui Iaţco Hudici, strănepotul lui Petru Huduici, tatăl lui Dumitru Moghilă 78.
Văscani, sat, ţ. Roman; <Vascani, c. Ruginoasa, j. Iaşi>; în hotar cu s. Onceşti 64; numit mai înainte Onceşti (1756) 517;
părţi din ~, întărite lui Lupul Prăjescul mare clucer 64, 517, 518, 571;
sate lîngă ~, v. *Drăgoteni, *Onceşti.
Văscăuţăni, sat, v. Vascăuţi.
Văscăuţi, ţ. Orhei; <în Republica Moldova>; moştenit de Lupul Prăjescul mare clucer şi de soţia sa, Safta, după împărţire 227.
Văscăuţi, sat, <ţ. Suceava> (gr.: Cernăuţi 121); <Văşcăuţi, c. Muşeniţa, j. Suceava>; parte de ocină din ~, stăpînită de Dumitraşcu Şeptelici şi împărţită cu soţia, cu fiica şi ginerele său 121;
martor din ~ 460.
Văsiian, fiul lui Ion Policeanul, nepotul lui Purcar, rudă cu Vasilie; vinde parte din Todereşti (menţ.). 93.
Văsiian Ordzea; hotarnic 246.
Văsiiani(Vasiiani), sat, <ţ. Orhei; în Republica Moldova, Văsieni, c. Leuşeni, r. Teleneşti>; om din ~ 169 A-B;
parte din ~, vîndută de Vasilie, fiul popii Panăş, lui Ostahie 169 A-B.
Văsîieşti, <sat, ţ. Trotuş; Văsieşti, înglobat în or. Moineşti, j. Bacău>; sătenii din ~ se judecă cu Bejan paharnic şi primesc întărire pentru poiana Buruieneşti 446.
<Văşcauţi>, sat, v. Văscăuţi.
Vătămani, sat. ţ. Neamţ,; înglobat în Costişa, c. ~, j. Neamţ>; om din ~, dă zapis de mărturie 413.
Vechiul, v. Lazor ~.
Vecică, v. Griga ~
Veisa, v. Lupul ~, Mihai ~.
<Velna>, pîrîu, v. Vilna.
Velicico, postelnic al doilea; dă zapis de mărturie 316, 323;
martor 334, isc., 348 isc., sig.
Venculeţ, din Suceava; vinde vii la Cotnari 78.
Venculeţ, v. şi Vînculeţ.
Venedictu, fost episcop <de Roman> şi <fost egumen> al m-rii Sucevita; trimite scrisoare de mărturie lui Gavrilaş <Mătiiaş> mare logofăt, în legătură cu un heleşteu de la satele Popeni şi Săpoteni 422.
Veniamin, călugăr, la m-rea Zugraf; martor la Părîşeni 415.
Veniamin, ieromonah, la m-rea Dragomirna; în sobor 197, 204, 218.
Veniamin, ieromonah, la m-rea Solca; în sobor 122.
*Verceşti, sat, <ţ. Neamţ; lîngă Negriteşti, c. Podoleni, j. Neamţ>;
om din ~, dă zapis de mărturie 413.
Verdeş, v. Ionaşco ~.
Verdele (Verdile), heleşteu, <Pîrîul Verde, la Negriteşti, c. Podoleni, j. Neamţ>; pricină pentru ~, între m-rile Rîşca şi Tazlău 298-300.
Verdişoaia, v. Mărica ~.
Vereşeni, sat, <ţ. Bacău; Vereşani, denumire schimbată în Odobeşti, c. Secuieni, j. Bacău>; om din ~, slugă domnească 372.
Vereşéni, sat, <ţ. Suceava; Verşeni, c. Mirosloveşti, j. Iaşi>; oameni din ~, dau zapis de mărturie 37;
parte din ~, vîndută de Gavril, fiul Lelei din Mihăeşti, lui Alecsandru diac şi întărită acestuia 37.
Verşeşti, sat, <ţ. Bacău; c. Săndulem, j. Bacău>; martor din ~, 327.
<Verşeşti, sat, c. Gircov, j. Neamţ>; sat lîngă ~, v. *Vîrtop.
Vertcb, top., în hotarul s. Rusi 399.
*Vertep, sat; <ţ. Hotin; în Republica Moldova, lîngă Brătuşeni, c. ~, r. Edineţ>; martor din ~ 233 B.
Vesălina, rudă cu Drăgan ş. a.; vinde parte din Şepeuleţi (menţ.). 504.
Veşteleşti, sat, v. Zvîşteleşti.
<Vetreşti-Herăstrău, sat, c. Nistoreşti, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Romăneşti.
<Vetrişoaia, sat, c. ~, j. Vaslui>; sat înglobat în ~, v. Răciuleşti;
sat lîngă ~, v *Furteşti.
Veveriţă, v. Sava ~.
Vicol, dă zapis de mărturie 318.
Vicol, din Bănesti; martor hotarnic 476.
Vicol, (Vicul) din Borăşti; martor hotarnic 165, 361.
Vicol, din Oneşti; martor hotarnic 476.

www.dacoromanica.ro

Vicol, negustor, <din Suceava>; martor 197.
Vicol, popă; scrie act 113.
Vicol, tatăl Frăsinei, bunicul lui Simion Capşca 93.
Vicol Titici; cumpără parte din Drăgeşti 410.
Vicol, v. şi Roşcoleţ ~.
Vicoleni, sat, <ţ. Dorohoi; c. Ungureni, j. Botoşani>; om din ~ 354;
act domnesc pentru ~ 405;
martori din ~ 95;
sat probabil lîngă ~, v. *Vîrtop.
Viscolesc, neam ("neamul ~"); deţine copie după un act (1727) 49.
Vicul, v. Vicol.
Vidraşco, fiul Ilincăi, nepotul lui Coste vameş, soţul Nastasiei; cumpără s. Bănceşti (menţ.) pe care, apoi, îl vinde 243.
<Viişoara, sat, c. Vidra, j. Vrancea>; sat înglobat în ~, v. Săcătură.
Viliia, pîrîu, <ţ. Hotin, afluent al Prutului, la Teţcani>; sat, iaz şi vad de moară pe ~ 211.
Viliia Mică, pîrîu, <ţ. Hotin, Lopatnic, afluent al Prutului mai jos de s. Lopatnic>; sat, loc de heleşteu şi moară pe ~ 352.
Viliia Seacă, pîrîu, <ţ. Hotin, Lucăceni, afluent al Viliei, la Lucăceni>; sat, iazuri şi loc. de [illegible]ri pe ~ 389.
Vilipeşti, sat, <ţ. Trotuş; Filipeşti, c. Bogdăneşti, j. Bacău>;
martor hotarnic din ~ 126.
Vilna, pîrîu, <Velna, afluent al Bîrladului, mai sus de or. Negreşti>;
sat pe ~ 419.
Vinerea Paştilor 70.
*Vineşti (Vilneşte), sat, pe Teleajna, ţ. Vaslui; <lîngă Butucăria, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; parte din ~, vîndută de Ardarie, fiul lui Dumitru Purcel, lui Racoviţă Cehan logofăt al doilea 342 şi întărită acestuia 343.
Vinerea Paştilor; termen de plată 70.
Vineri, v. Sfînta ~.
Vipere, v. Giurgea ~.
Visarion, călugăr, la m-rea Rîcica; în sobor 315.
Visarion, eclesiarh, la m-rea Bîrnova; în sobor 348, 349.
<Visarion> Bogza, călugăr, fiul lui <Drăghici> Bogza, clucer; primeşte întărire pentru s. Căcăceni şi Lăleşti 15, 82;
scrie act 462.
Vista, gr. pentru Nasta 77.
Vistérnic, bunicul lui Dumitru; părţile lui din Băloşeşti, vîndute, (menţ.). 317, 318.
Viţa, v. Stan ~.
<Viştelești>, sat. v. Zvîşteleşti
Vitan, tatăl lui Tăbălac, bunicul Măricăi, străbunicul lui Tisul 568.
Vităneşti, sat, (selişte 568), <ţ. Putna; c. Ţifeşti, j. Vrancea>; om din ~. 138, 302;
parte din ~, cu vad de moară, întărită lui Nacul, fiul lui Iane din Bîrlad, în urma judecăţii 306, 308; parte din seliştea ~, întărită aceluiaşi 568.
Viţă, v. Gheorghe ~.
Vizantiia, sat, <ţ. Putna; Vizantea Mănăstirească, c. Vizantea-Livezi, j. Vrancea>; om din ~ 302.
Vîlcan; parte din Vităneşti, răscumpărată de la ~ (menţ.). 306.
<Vîlcăneşti>, sat, v. Volnăeşti
Vîlceşti, sat; <Buceceam c. ~, j. Botoşani>; martori din ~ 414.
Vînători, sat, pe Bistriţa, ţ. Neamţ; <înglobat în m. Piatra Neamţ, j. Neamţ>; fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Piatra; cumpărat de Chiriţă <Dumitrachi Paleologu> postelnic de la Costantin <Movilă> voievod şi dăruit m-rii Bisericani de Maria, soţia lui Chiriţă (menţ.).; dat de Radu Mihnea voievod lui Ionaşco Boldescul cupar, care l-a restituit m-rii Bisericani (menţ.).; întărit acesteia 68.
<Vînători>, sat, v. Stolniceni.
Vînculeţ, v. Eremiia ~.
Vîntul, v. Ursul ~.
Vîrbova, sat, ţ. Soroca; <în Republica Moldova, Vîrnova, numită Cotiujenii Mici, r. Sîngerei>; dat de Miron Barnovschi, în schimb, lui Costin postelnic (menţ.). 394.
Vîrîţi, sat, <ţ. Fălciu; înglobat în Lunca Banului, c. ~, j. Vaslui>; împuternicire acordată Episcopiei de Huşi să "bată" sednicul de la ~ 141; martori din ~ 2 A-B.
Vîrlan, <fiul lui Lucoci>; datorie a lui ~, plătită de chezaşi 124.
Vîrlan, v. şi Varlan, Vărlan.
Vîrnav, soţul Chireanei; vinde parte din Răchitiş 369.
Vîrnav, v. şi Varnava, Vărnava.
<Vîrnova>, sat, v. Vîrbova.
*Vîrtop, sat, <ţ. Dorohoi; probabil lîngă Vicoleni, c. Ungureni, j. Botoşani>; om din ~ 354.
*Vîrtop, sat, <ţ. Neamţ; Hîrtop, lîngă Vereşti, c. Girov, j. Neamţ>; preot din ~ 190;
parte din ~, dăruită de Mărica cluceroae popii Vasile din Şerbeşti 254.
Vlad, ginerele lui Chiper 277.

www.dacoromanica.ro

Vlad, ţigan; întărit lui Apostol, <fost> mare medelnicer 318.
<Vladicina>, sat, v. Vlădiceana.
Vladovici, v. Ioan ~.
Vlaico Căprioară, tatăl Marinicăi, bunicul Anuşcăi, străbunicul lui Mihăilă 180.
Vlaicul, fratele lui Pătru, stăbunul lui Vasilie Corlătescul ş. a.; cumpără s. Tămăşeni (menţ.). 28.
Vlasi, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Vlasie; cumpără parte din Dumeşti (menţ.)., pe care, apoi, o vinde 77.
Vlasie, armăşel, fiul lui Ilea, fratele lui Ştefan; martor 169 A.
Vlasie, diac; scrie acte 214, 221, 331, 402, 535, 537.
Vlasie, fiul lui Lucoci, nepotul lui Caramiz, strănepotul lui Giurgiu Liescul, frate cu Dumitraşco Sprînceană şi cu Hareta; vinde parte din Feţinghești (menţ.) 9, 68.
Vlasie, popă, din Tătăraşi; martor la Văsiiani 169 A.
Vlasineşti, sat, v. *Vlăşineşti.
Vlaşca, din Ungureni; martor, isc. 555.
Vlaşin (Vlaşen), din Dorohoi; martor hotarnic 191, 232.
Vlădeni, noua denumire a s. Şiupoténi 94.
Vlădéni, sat, <ţ. Iaşi; c. ~, j. Iaşi>; menţ. ins. verso (sec XVIII) 18.
Vlădeni, sat, <ţ. - Suceava, înglobat în Mihăileni, c. ~, j. Botoşani>; întărit lui <Dumitru Ponici diac 105.
Vlădeni, sat, ţ. Suceava; <Vlădeşti, numit mai tîrziu Arghira, c. Preuteşti, j. Suceava>; jumătate din ~, întărită lui Lupul Ghenghea, în urma împărţirii averii părinteşti 227.
Vlădeşti, (gr. Vlăgeşti), sat, <ţ. Covurlui; c. ~, j. Galaţi>; martor din ~ 90.
*Vlădeşti, sat pe Tutova; <ţ. Tutova; j. Vaslui>; parte din ~, întărită lui Vasilie şi fraţilor săi, fiii lui Nechita 228.
*Vlădeşti, (Vlădéni), sat, pe Siret, ţ. Roman; <lîngă Brăteşti, c. Stolniceni Prăjescu, j. Iaşi>; martor din ~ 250;
dat în schimb de Gavril logofăt m-rii Rîşca (menţ.); vîndut de m-re lui Ionăşcuţă Prăjescul postelnic şi întărit acestuia 315.
<Vlădeşti>, sat, v. Vlădeni
Vlădeşti, selişte, v. Mănăeşti
Vlădiceana (Vlădicina, Vlădicină), sat, <azi în Ucraina, Vladicina, c. Şirivţi, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; în hotar cu s. Stăuceni 219.
Vlădicianul, v. Ionşco ~.
Vlădioe (Vlădiue), mama lui Costantin, bunica Mariei, soacra lui Giurgea 568.
Vlăgea, nepotul Solomiei, fratele lui Grigorie Delée; vinde selişteа Petreşti 84.
Vlăgea, v. şi Dumitru ~.
Vlăgeşti, gr. pentru Vlădeşti 90.
Vlăicéni, sat, pe Jijia; <ţ. Dorohoi; înglobat în Şetrăreni, denumire schimbată în Jijia, c. Albeşti, j. Botoşani>; împuternicire dată lui Gheorghie Moţoc şi rudelor sale să stăpînească jumătate din ~ 356.
Vlăşineasa, cătun al s. Stolniceni, <ţ. Iaşi; în Republica Moldova, r. Făleşti>; întărit m-rii Sf. Sava 76.
*Vlăşineşti, sat, ţ. Chigheci; <în Republica Moldova, r. Leova>; întărit m-rii Sf. Sava 76.
*Vlăşineşti (sec. XIX: Vălcineşti, Vlasineşti), sat, ţ. Fălciu; <lîngă Lunca Banului, c. ~, j. Vaslui>; împuternicire dată Mănăstirii lui Balica pentru stăpînire 346.
Vocic, v. Gligorie ~.
<Vocoteşti>, sat, v. Văcoteşti, selişte.
Vodă, v. Dealul lui ~.
Voica, ţigancă fiica lui Gliga Răul, soră cu Toma ş. a.; întărită lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi 184.
Voico, rudă cu Chireana 84.
Voicouţi (Voicuuţi), sat, pe Prut, ţ. Dorohoi; <Voicăuţi, înglobat în Bajura, s. aparţinînd or. Darabani, j. Botoşani>; parte din ~, vîndută de Ghiorghie Borodaci lui Vasilie Vartic 564.
Voievod, v. Dealul lui Vodă (~ -ului).
Volcăeşti, sat, v. Volnăeşti.
<Volcăneşti>, sat, v. Volnăeşti.
Volcineţi (Volcineşti, Volcineţ), sat, ţ. Hotin; <în Republica Moldova, Volcineţ, denumire schimbată în Maiovka, c. Ocniţa, r. ~>; om din ~ 211;
jumătate din ~, fostă a lui Ionaşco Ghenghea 188, 211; dată de Lupul Ghenghea în schimb 227.
<Volintireşti, sat, c. Alexandru I. Cuza, j. Iaşi>; sat lîngă ~, v. *Săoani.
Volnăeşti (Volcăeşti, <Volcăneşti, Vîlcăneşti>), sat, pe Işnovăţ, ţ. Lăpuşna; <în Republica Moldova, Vulcăneşti, c. Cioreşti, r. Nisporeni>; întărit lui Gheorghie Roşca vistiernic 389.
Voloca (Obîrşia Volocei), loc, la s. Horeleşte; întărit lui Ştefan diacon, de la biserica domnească <din Iaşi> 50.
Voloseni, sat, <ţ. Fălciu; Bogdana-Voloseni, c. Stănileşti, j. Vaslui>; în hotar cu s. Stănileşti 2 A-B;
fost domnesc, ascultător de ocolul Stănileştilor; dăruit de Ştefan Tomşa

www.dacoromanica.ro

voievod lui <Ionaşco> Cehan <fost mare> vornic (menţ.).; întărit aceluiaşi 54.
<Vorniceni, sat, c. ~, j. Botoşani>; sat lîngă ~, v. *Glodeni.
Vorona, sat, ţ. Suceava; <c. ~, j. Botoşani>; jumătate din ~, întărită lui Dumitraşcu Ghenghea, în urma împărţirii averii părinteşti 227.
Voroncăuţi (Vorăncăuţi, Voroncouţi), ast, ţ. Soroca; <în Republica Moldova, Vărăncău, c. Slobozia-Cremene, r. Soroca>; parte din ~, vîndută de Ionaşco Hrincovici surorii sale, Mărica, şi soţului ei, Dumitraşco Fulger 166, 167; părţi din ~, întărite aceloraşi 93;
hotarul s. ~, întărit 341, 398 (ins. sec XVII-XVIII).
Voroneţ, m-re, <ţ. Suceava; în ~, l. c. a or. Gura Humorului, j. Suceava>; egumenul şi soborul 81; ţigani 81.
Voţic, v. Ion ~.
Vovidenia, hram, v. Intrarea în Biserică.
Vozdouţi, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, Gvizdivţi, c. ~, r. Secureni, reg. Cernăuţi>; ureadnic din ~, martor 233 B.
Vrabie, vătaf; dă zapis de mărturie 431.
Vrancea, pîrîu/vale, la Păuşeşti; scursura Vrăncei, hotar 135.
Vrancea, <zonă; j. ~>; popă din ~ 306.
Vrîncean (gr.: Vrîngan 143), tatăl lui Ionaşco Dărman, bunicul Măricăi 143, 235.
Vrînceanul (Iazul Vrînceanului); fost iaz., la s. Păuşeşti 135.
<Vulcăneşti>, sat, v. Volnăeşti.
Vulpe, v. Bălan ~, Păcurar ~
Vultureşti (Hultureşti), sat, <ţ. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; martori din ~ 56, 361.

Z

Zabulic, tatăl lui Ciorcea şi al lui Bazga, bunicul lui Marco şi al lui Anton 389.
Zabulicul, vecin, din Zărneşti, întărit, după judecată, lui Pană fost paharnic 551.
Zahara, vecin din Rădăuţi, fiul lui Sîmion Paţuşcu; fost al Nastasiei şi dat fiului ei, Gligoraşu 241.
Zaharia, din Dersca, fratele Mintei, unchiul lui Strătulat 505.
Zaharia, din Piciorogani; martor (menţ.) 161.
Zaharia, din Pungeşti, soţul Zaharioaei, tatăl lui Ionaşco, al Dochiţei ş. a. 287.
Zaharia (Zahariia), fiul Nasturei; vinde loc de prisacă din hotarul s. Storneşti (menţ.) 519, 520.
Zaharia, nepotul lui Oancea; vinde <partea sa de ocină> 497.
<Zaharia> Bîrlădeanul, logofăt, tatăl Gaftonei, bunicul lui Vasilie Balş, socrul lui Gheorghie Balş logofăt 1, 196, 334, 337, 348, 349.
Zaharia Dzamă; vinde parte din Cîndeşti 68.
Zaharia (Zahariia) Ţaga; martor 469;
scrie act 530.
Zaharie, fiul Agahiei; vinde parte din Hotceşti 85.
Zaharie, frate cu Irimie, cu Simion ş. a., nepotul lui Danciul; vinde parte din Mogoşăşti 77.
Zaharie Ciocodei; martor hotarnic 409.
Zahariia, diac; primeşte întărire pentru parte din s. Orbic, cumpărată 147.
Zahariia, diac, din Ţîgăneşti; dă zapis de mărturie 470.
Zahariia, din Hotin; dă zapis de mărturie (menţ.) 211.
Zahariia, din Ruginoasa; dă zapis de mărturie 322.
Zahariia, fiul lui Andreica, nepotul lui Isaico, strănepotul Maruşcăi; vinde parte din Hoiseşti şi Balomireşti (menţ.) 389.
Zahariia, fiul lui Bilţă, frate cu Doroftiia, unchiul Măricăi, nepotul lui Păşcan; vinde parte din Păşcani 83, 115.
Zahariia, fiul lui Toader, nepotul Ignătoaei; vinde parte din Prigorceani 19.
Zahariia, <ţigan; întărit m-rii Neamţ> 507.
Zahariia, <ţigan>, fratele lui Căpriian; <întărit m-rii Neamţ> 507.
Zaharioae, soţia lui Zaharia din Pungeşti, mama lui Ionaşco, a Dochiţei ş. a.; vinde jumătate din Pungeşti, cumpărată 287.
Zahul (Zavul), v. Hilimon ~.
Zaloceni (Zaluceni), sat, <ţ. Hotin; în Republica Moldova, Zălucea, înglobat în Drepcăuţi, c. ~, r. Briceni>; jumătate din ~, întărită lui <Dumitru> Ponici diac 105.
Zamosti, episcop de Bacău; se judecă pentru s. Trebeşul de Sus şi pierde 439.
<Zamoyski>, v. <Ian ~>.
Zane, fiul lui Fetion, tatăl lui Gligorie, şi al lui Ionaşco Rafeiu, socrul lui Vasilie Corlătescul 28, 231.
Zavul, v. Zahul.
Zăbrăuţ, din Bruduresti; martor hotarnic (menţ.) 385.

www.dacoromanica.ro

Zăbrăuți, pîrîu; <afluent al Siretului la Pădureni, or. Mărășești, j. Vrancea>; sat pe ~ 385.
<Zăbrăuți>, sat, v. Spăriiați.
<Zăbriceni>, sat, v. Zubricéni.
Zăgan, frate cu Gheuca; vinde parte din Simeni (menț.) 376.
Zăgan, popă din Corlătești; dă zapis de mărturie 426.
Zăharioae, sora lui Balan 317.
Zăpalcea, v. Toader ~.
Zăpodie, v. Cîrstea ~.
Zăpodiie, deal; în hotarul s. Lălești 15.
Zărnești (Dzărnești, Zîrnești), sat, ț. Covurlui; <c. Jorăști, j. Galați>; părți din ~, vîndute lui Pană paharnic și întărite 132, 524, 527, 569;
vecini din ~, întăriți aceluiași 551.
Zătreanu, v. Ștefan ~.
Zbera; primește întărire pentru balta Huțiului 74;
v. și Grumazul Zberii.
Zbére, v. Nacul ~.
Zberea (Grumazul Zberii), top., lîngă Popeni și Pitulușeni (1824) 74.
Zberoaia (Slobodziia Zberoaci, Zbiroae), sat, ț. Lăpușna; <în Republica Moldova, Zberoaia, c. Bălăurești, r. Nisiporeni>; jumătate din ~, întărită lui Gheorghe Roșca vistiernic 389;
martor din ~ 476.
Zberoaia, v. și Chiréna ~.
Zbiare, <din Tîrgul Frumos>; martor 201.
Zeletin, rîu, <afluent al Berheciului, la Brăhășești, c. ~, j. Galați>; sate și vaduri de mori pe ~ 350, 366, I.
<Zemeș>, sat, v. Dzameș (Dzemești).
Zgîia, din Scorțești, socrul lui Toder 220.
Zimbrilă, rudă cu Hărbor, cu Andrii ș. a.; se judecă pentru Dimăceni și pierde 307, 544.
Zîrnești, sat, v. Zărnești.
Zlata, fiica lui Dumitrașcu Șeptelici și a Gaftonei, soția lui Ștefan <Murguleț>; împarte cu părinții s. Văscăuți 121.
Zlătari, sat; <c. Ungureni, j. Bacău>; om din ~ 409.
*Zlătari, sat, <ț. Vaslui; lîngă Ferești, c. Vălenii, j. Vaslui>; diac din ~, dă zapis de mărturie 19.
<Zlătunoaia, sat, c. Lunca, j. Botoșani>; sat înglobat în ~, v. Stănești;
sat lîngă ~, v. *Matieni;
sat probabil lîngă ~, v. *Munteni.
<Zmeu>, sat, v. Pleșești.
*Zmiiani, sat, <ț. Tutova; lîngă Băltățeni, c. Băcani, j. Vaslui>; om din ~ 111;
martori din ~ 464, 540.
Zmiurnă (Zmeurnă), v. Trif ~.
Zograf, m-re, la Muntele Athos; m-re închinată ei <244>;
v. Zugraf, m-re.
Zólkiew, oraș, <în Galiția; azi în Ucraina, reg. Lvov>; inventar de doc. întocmit la ~ (1783) 239.
Zorileni, sat, <ț. Tutova, Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; om din ~ 540;
sat înglobat în ~, v. Bujoreni;
sat lîngă ~, v. *Bîcsănești.
Zota, din Cernăuți; martor 192.
Zota, <din Suceava>; martor 197.
Zotov, v. Vasilii ~.
Zubco, tatăl Măricăi Todorească, bunicul lui Vasilie, al lui Calinder și al lui Toder 108.
Zubricéni, sat, <în Republica Moldova, Zăbriceni, c. ~, r. Edineț>; martor din ~ 233 B.
Zugraf, m-re, v. Vaslui, tîrg.
Zupco, v. Dumitrașco ~.
Zvîștală, v. Toader ~.
Zvîștelești (Veștelești), sat, pe Bogdana, ț. Tutova; <Viștelești, denumire schimbată în Fîntîna Blănarului, c. Bogdana, j. Vaslui>; parte din ~, dată de Nechifor Țănchiu lui Chicoș stolnic, pentru o datorie 495; jumătate din ~, întărită lui Costantin Sitariul și rudelor sale, în urma judecății cu Nechifor Țănchiu ș. a. 525;
martor din ~ 405.
<Zvoriștea>, sat, v. Dvoriște.

INDICE DE MATERII

A

<antet> (cărți), dresuri, hîrtii, hrisoave, ispisoace, mărturii, privilegii, scrisori, urice, zapise):

<după natură și conținut>: ~ domnești de concesiune, v. danii, de confirmare în stăpînire: *passim* (privilegii solemne, v. sfat), de scutire 20, 86 - 89 (v. și scutiri, iertare); ~ de împuternicire/ de apărare 24, 25, 66, 80(?) 81, 141, 185, 187, 225, 237, 262, 311, 346, 347, 351, 355, 356, 382, 451, 457, 459, 460, 469, 480, 491, 552, 561 (v. și împresurare, învăluire); ~ domnești de judecată 18, 23, 34, 52, 63, 73, 91, 94, 96, 98, 103, 106, 134, 144, 154, 174, 190, 195, 199, 203, 210, 223, 230, 236, 252, 261, 267, 269, 277, 278, 298, 300, 302, 303, 305-307, 358, 367, 376, 383, 386, 408, 411, 418, 421, 439, 443, 446, 448, 451, 459, 468, 474, 479, 481, 484, 486, 487, 492, 493, 511, 522, 523, 525, 526, 531, 536, 539, 543, 545, 546, 550, 551, 553, 568, 569 (v. și judecată, pîră, plîngere); porunci 20, 29, 30, 52, 118, 125, 129, 130, 149, 150, 156, 162, 163, 178, 179, 181, 186, 189, 198, 208, 226, 229, 239, 242, 246, 248, 256-258, 281, 285, 297, 308, 309, 359, 360, 368, 372, 373, 381, 412, 423, 427, 431, 436, 441, 454, 456, 466, 473, 475, 483, 485, 488, 515, 528, 532, 557, 570 (v. și alegeri, cercetări, hotărniciri); zapise: *passim* (v. și înțelegere/ învoială/ tocmeală, vînzare-cumpărare); mărturii: *passim* (v. și împărțiri/ moșteniri, întoarceri/ răscumpărări, schimburi); scrisori <instrucțiuni sau rapoarte> 2, 5, 30, 43, 112, 125, 126, 130, 140, 156, 165, 170, 179, 181, 189, 191, 194, 201, 208, 216, 229, 232, 246, 360(?), 361, 368, 380, 381, 409, 422, 423, 441, 456, 466, 469, 473, 475, 476, 485, 491, 515, 516, 532; liste de ~ și proprietăți, v. izvoade (v. și catastife, condici, spițe);

<după emitenți>: acte domnești și boierești: *passim* (v. și sfat, boieri); bisericești 11, 16, 87, 114, 122, 197, 218, 238, 250, 299, 371, 395, 396, 410, 413, 422, 563. (v. și mănăstiri); orășenești 41, 100, 249, 426, 433, 491, 512 (v. și tîrgoveți); ale unor mici boieri și slugi/ slujitori domnești 17, 21, 27, 35, 45, 53, 61, 71, 83, 95, 102, 111, 113, 115, 117, 120, 123, 132, 136, 137, 155, 160, 168, 169, 174-176, 182, 192, 193 (moșeni), 200, 233, 240, 241 (moșeni), 244, 255, 266, 276, 284, 286, 287, 301, 319, 325, 333, 338-340, 353, 401, 420, 428, 444, 462, 465, 560, 561, 564, 569 A(v. și oamnei buni și bătrîni);

<după beneficiari>: ~ acordate în favoarea domnului 344, Mitropoliei și episcopilor 5, 96, 97, 141, 491, unor biserici și mănăstiri 4, 9, 11, 12, 18, 20, 40, 43, 51, 53, 62, 68, 76, 81, 84-92, 114, 122, 125, 138, 144, 171, 182, 186, 187, 203, 224, 238, 248, 252, 259, 270, 288-290, 295, 298-303, 311, 333, 345-349, 364, 371, 390, 394-396, 402, 403, 406, 422, 424, 436, 441, 457, 459, 463, 466, 468, 470, 472, 477, 526, 529, 530, 536, 555, 562, II, unor clerici, 15, 21, 35, 82, 83, 111, 161, 176, 203(?), 250(?), 254, 374, 412(?), 418(?), 505, boierilor (dregători și slugi domnești); *passim*, unor meșteri/ meșteșugari 33, 234, unor negustori(fii de negustori) 123, 306, 308, 568; unui vătaf<boieresc>420;

~ pierdute 199, 226, 326, 495, 544, refăcute 354, 370, 567, anulate 16, 204, 218, 238(?), 302, 303, 333, 376, 448, 451, 495, declarate false 238(?), 261, 476, 488, 539, II; rupte în sfat 252, 360, 451;

~ cerute/ prezentate/ pierdute în judecată 25, 156, 203, 346, 356, 424, 449, 458, 489, 526, 544, 570, predate (urmînd a

www.dacoromanica.ro

fi predate) după înstrăinarea stăpînirii 9, 16, 108, 122, 143, 166, 182, 204, 206, 218, 254, 287, 304, 333, 348, 349, 395, 403, 513, 526, 561; recuperate de la logofeţie 203;
~ menţionate: *passim*; v. şi Alexandru <Coconul> (Radul>, Alexandru Iliaş, Alexandru <Lăpuşneanu>, Aron<Tiranul>, Bogdan cel Bătrîn, Bogdan <Lăpuşneanu>, Costantin Moghila, Eremia Moghila, Gaşpar <Graţiani>, Iancul <Saşul>, Iliaş "cel Bătrîn", Ion <Heraclid> Despot, Miron Barnovschi, Moise Movilă, Petru <Rareş>, Petru Schiopul>, Radul Mihnea, Simion Moghila, Ştefan <cel Mare>, Ştefan <cel Tînăr>, Ştefan Tomşa, Vasilie <Lupu>.
a zecea (dzecea), a lua ~, v. zeciuială.
adălmaş, v. aldămaş.
adămască 304, 305.
agii 61, 204, 504; v. şi Costandin <Liciul>, Gligorie Robecanul, Vasile Cocea;
<sec. XIX> 206, 217; v. şi Alecu Greceanu, Andronic Donici, Mihai Veisa, M. Bogdan, C. Sturza.
agneţ 254.
ajutor 32; v. şi împrumut.
albine 86, 88, 89; mătci de ~ 106; v. şi ceară, mied, prisăci, stupi; v. şi zeciuială din ~.
<aldămaş> (adălmaş), băut la o vînzare 428.
alegeri, de hotare 2, 3, 30, 56, 100, 125, 130, 149, 156, 163, 165, 171, 179, 196, 208, 217, 229, 246, 248, 256, 274, 275, 285, 317, 318, 327, 368, 381, 409, 414, 454, 456, 515, 516, 527, 545; de vecini 30;
v. şi hotărniciri, împărţiri, stîlpiri; v. şi oameni buni şi bătrîni.
<altar>, v. <pristol>.
<alvaniţi>, v. Alvanitul; v. şi arbănaşi.
<amanet>, v. zălog.
<amenzi>; v. deşugubine, gloabe.
angherii; scutire de ~ 86, 88, 89.
<animale sălbatice>, v. jderi, vulpi;
<~ domestice>, v. berbeci, boi, cai, iepe, oi, porci, vaci; v. şi dobitoace, vite;
v. şi bucate.
<anotimpuri>; v. primăvară.
apă <element component al patrimoniului sătesc>; venit din ~ 71, 109, 120, 123, 149, 155, 200, 244, 263, 315, 326, 370, 413, 419, 462, 465, 484, 513, 515, 535, 541, 558, 566;
hotar din ~ 149, 541;
drept de folosinţă a unei ape 482;
v. şi bălţi, gîrle, heleşteie, iazuri, iezere, lacuri, rîmnice.
apărare (cărţi de ~), v. împuternicire.
apostoli <cei 12 aflnţi ~, în formula "blestemului"> 51, 86, 88, 89, 301, 394.
aprozi 65, 90, 155, 165, 172, 180, 184, 276, 322, 332, 348, 351, 389, 400, 447, 448, 449 (gr.), 496, 540;
vătaf de ~ 348;
v. şi Apostol, Berici, Drăgan, Dumitru, Ionaşcu, Isac, Luca, Mihălache, Pavăl, Pătraşco Tălabă, Petrişor, Prodan, Steian, Toader, Ursul, Vasilie Căpracea.
apus (asfinţit) <punct cardinal> 2 A + B, 3, 49, 56, 173, 177, 230, 444, I;
v. şi <miazăzi, miazănoapte>, răsărit.
arat (arătură) 24, 77 (= "săpătură"), 162, 187, 216 (iaz arat), 224, 315, 368, 373, 380, 487, 532; v. şi săpătură;
zeciuială pentru ~ 126, 467, 483, 487, 528;
v. şi plug, preţuri.
arbănaşi 234; v. şi <alvaniţi>.
<arbori>, v. <copaci>, pomi;
<arbuşti>, v. ciritei, lozii, rediuri, spini.
argint 304, 305; galbeni de ~ (!) 518; lei de ~ 571; potronici de ~ 297, 416 A; taleri de ~ 13, 14, 37, 39, 44, 50, 54, 65, 68, 69, 72, 77, 84, 85, 93, 120, 122, 138, 139, 158, 161, 172, 180, 184, 200, 203, 206, 211, 214, 231, 243, 260, 291, 292, 304, 314, 318, 323, 324, 330, 352, 354, 364, 369, 389, 390, 394, 397, 404, 435, 445, 568; zloţi de ~ 36, 166, 369;
obiecte de ~ (arginturi) 34.
arhangheli, v. Sf. arhanghel Mihail.
arhiepiscopi, v. mitropoliţi.
arhierei 91; v. şi episcopi, mitropoliţi.
arhimandriţi <sec. XVIII-XIX> 243, 406; v. Isaia Băloşescu, Vartolomei <Mazereanu>;
v. şi egumeni, stareţi.
aric (arca) <element component al patrimoniului sătesc> 170, 171, 496.
armaşi 46, 48, 147, 317, 360, 361, 450, 451, 544; foşti ~ 56, 85, 109, 123, 544;
v. şi Andreiu, Arvat, Bucur, Gheorghe, Irimie, Lungul, Necoară, Trepăduş;
~ al doilea 102; v. şi Ştefan;
mari ~ 31, 32, 61, 108, 122, 181, 204, 228, 243, 263, 304, 332, 334, 464, 519, 552; foşti mari ~ 46, 48; v. şi Oprea, Ştefan Moimăscu, Toader Petriccico.
<armată>, v. <arme>, <comandanţi>; oşteni;
v. şi cetăţi <expediţii militare>, pîrcălabi.
armăşei 69, 169 A; v. şi Nechifor, Vlasie.
<arme>, v. sabie.
armeni (sg. arman) 77, 145, 146;
şoltuz armenesc 480; v. şi Drăgan.

www.dacoromanica.ro

v. şi Armanca, Armeneşti, Ovanes.
aspri 411.
asupreli, căzute asupra ţării 88; v. şi greutăţi, nevoi, silnicii;
asuprire de sate, v. împresurări.
neasuprire de persoane: passim.
<aşezământ>, v. rînduială.
atlaz; dulamă de ~ 304, 305.
august (avgust) <termen de plată> 209, 227.
aur; galbeni de ~ 107, 363, 389, 564; ughi de ~ 389, 396, 568;
inel de ~ 363.
auditor <sec. XVIII>; prin ~ 140; v. şi Orlandini.
avere (avuţie) 143, 305, 326, 354; v. şi bucate.
avocaţi <sec. XIX-XX>; colecţii de doc. ale unor ~ 110, 496; v. şi Fote, Ştefan Georgescu.

B

bani <dare> 297; v. şi lei.
bani <dregători> 54 (titlu moştenit din Ţara Romînească[1]), I; v. şi Enachi C(atargiul);
<sec. XVIII-XIX> 57, 58, 67, 116, 160, 227, 309, 416 A-B, 490, 514; v. şi Arghire Cuza, Chirica, Enachi, Iamandi.
bani <monedă în general> 34, 54, 101, 112, 124, 131, 140, 165, 173, 183, 194, 197, 204, 227, 234, 244, 298, 299, 305, 324, 358, 363, 384, 395, 404, 428, 486, 490, 492, 535; ~ de argint 206, 518; ~ buni 1, 54, 67, 77, 107, 109, 117, 129, 142, 175, 258, 322, 334, 337, 349, 365, 375, 396, 399, 416 A, 417, 440, 444, 461, 512, 534, 547, 554, 558, 561, 572; ~ drepţi 106, 230; ~ gata 31, 32, 83, 94, 110, 115, 116, 143, 160, 211, 216, 235, 263, 266, 284, 304, 305, 330, 333, 410, 426, 460, 462, 513, 530; ~ leşeşti 297; ~ număraţi 110, 200; ~ proşti 59, 545, 553; ~ tătăreşti 376; ~ vechi 495;
v. şi aspri, florinţi, galbeni, groşi, lei, potronici, taleri, ughi, zloţi.
v. şi lipsele banilor;
v. şi treaba ţării (bani daţi în ~).
baraţi <preoţi catolici> 73, 439.
baştină; uric de ~ 85; v. şi moştenire.
<băltoacă>, v. ploştenci.
bălţi <element component al patrimoniului sătesc> 2 A-B, 3, 74, 232, 319, 389, 394, 542;
~ cu/ de peşte 13, 54, 76, 247, 248, 389, 482, 537;
v. şi apă, gîrle, heleşteie, iazuri, iezere, lacuri, rîmnice.
bătrîni 196, 514, I; v. şi oameni buni şi ~; şi tineri, în sobor mănăstiresc 16.
bătrîni <diviziuni ale stăpînirii devălmaşe; trupuri de moşie> 80, 139, 155, 169 A, 284, 285, 326, 409, 417, 503, 506, 535, 568, I (menţ.); v. şi bucăţi, părţi.
bătuţi/ întregi 197, bani ~ <bani plătiţi în moneta de bază, nu în monetă divizionară> 36 "zloţi de argint... zloţi bătuţi" 462, lei bătuţi [ughi] bani gata; v. şi lei, taleri, zloţi.
<băuturi>, v. bere, mied, vin;
v. şi aldămaş.
<beciuri>, v. şi pivniţe, pohrib.
<berar (?)> (birar) 77; v. şi bere.
berbeci 165, 232; v. şi oi.
bere 165; v. şi <berar>, slad.
bezmene, -i, de ceară 70, 165.
biciuluiri, v. preţuri.
<bir>, v. haraciu;
v. şi dări.
birăi, de ocnă 117, 126.
biserici 275, 409, 414; ~ de piatră 194, 201, 202, 278; ~ domneşti 50, 137, 216;
erei, diaconi şi preoţi de la ~ 50, <126>, 137, 216, 403;
loc de biserică 201; "ţintirimul" unei ~ 414; jurămînt la biserică 94, 98, 429; · ·
<viaţă şi practică religioasă>: comîndare, grijanie; v. jertfelnic, liturghii, masle, pamente, parastas, pomelnic, pomană, pomenire, pricestanie, pristol, sărăcuste; spovedanie, suflet;
v. şi obicei, bisericesc.
blană; dulamă de ~ 304, 305; ~ de jder/ de vulpe 304.
<blestem, formulă diplomatică> 4, 12, 42, 51, 76, 86, 89, 104, 159, 193, 254, 301, 394, 496;
v. şi jurămînt.
boală, liturghii pentru ~ 43.
boi, 550; ~ buni, de negoţ 109, 169 A, 376, 388, 411, 568; ~ de plug (jug) 59, 61; pieritori 488;
~ moşteniţi 12, 550; împrumutaţi 355; daţi în preţ 59, 61, 68, 109, 110, 169 A, 270, 376, 388, 411, 442, 529, 530, 568; în schimb 446; "buciuluiţi" 270, 529, 530;
~ luaţi drept gloabă 178, 351, în nr. de cincizeci 246, 327, 359, 488, 555; în nr. de doisprezece 429;
~ daţi pentru dajde (cislă) 129, 549;
v. şi vaci, vite;
v. şi Poiana Boului.

www.dacoromanica.ro

boieri (pani 348), stăpîni; passim; v. şi ctitori; membri ai sfatului domnesc; v. sfat; martori/ dau mărturii 12, 42, 46, 47, 59, 107, 108, 109, 122, 139, 140, 143, 159, 173, 177, 198, 204, 211, 238, 235, 247, 263, 264, 279, 280, 283, 304, 313, 326, 334, 363, 371, 420, 425, 452, 512, 519, 524, 534, 546, 552, 561, 567; ispravnici de act 198; v. şi hotarnici; în funcţii, v. dregători; în slujbă, v. slujbe, slujitori;
<alte situaţii>: dajde pusă pe ~ 297; ~ jefuiţi 354; boier împuternicit să încaseze o gloabă 488;
slugi ale unor ~ 420;
v. şi culte (boieri de ~), feciori de ~, mazili, nemeşi, soţii de ~; v. şi Movila Boierilor.
bolovani, semne de hotar 470; v. şi pietre, stîlpi.
botăie (botéici) 77, 377.
bour, stejar/ tei cu ~ 49, <259>; v. şi semne de hotar.
branişti, domneşti 162, 368, 371, 425, 475, 476, 481-483;
mănăstireşti 51, 224, 406; v. şi Bohotin, Mărturia.
brazdă, jurămînt cu ~ pe/ în cap 144, 191, 216, 361.
bucate <animale domestice şi produse cerealiere> 11, 12, 16, 22, 70, 86-89, 129, 132, 159, 227, 234, 242, 305, 351, 473, 510, 549, 550; v. şi avere.
bucăţi, de hotare/ locuri/ pămînturi <nedeterminate> 64, 65, 76, 130, 183, 191, 224, 232, 261, 407, 451, 456, 475, 491, 528; v. şi părţi.
bucovină, v. Codru, făget.
bulgariu, <piele>; cocie cu ~ 304.
bumbi, de mărgăritar 304, 305.
butnari 480.

C

caftane 34, <304>, "dulamă", 305.
cai 12, 16, 31, 72, 77, 147, 232, 270, 318, 420, 512, 534; ~ roibi 124; ~ buni 54, 60, 68, 69, 327, 342, 343, 355, 366, 510, 524; ~ telegari suri-vineţi 15; ~ turceşti 429; v. şi şca, hamuri;
~ daţi în preţ 31, 68, 72, 77, 124, 270, 318, 327, 342, 343, 366, 420, 510, 512, 524, 534; moşteniţi 12; împrumutaţi 355; daţi în schimb 16, pentru o datorie 124, pentru încălcare de hotar 232; furaţi 147, 429;
daţi în treaba ţării 15, 54, 60, 69;
"preţăluiţi" 31, 72, 77, 270, 512, 534; v. şi iepe, mînji.
<camănă>, v. cămănari.
camătă 183; v. şi datorii, împrumuturi.
<cancelar> (canţilér) <polon>; campanie militară în Ţara Romîncască condusă de un ~ 567.
cap (capă) <limită> 2 A-B, 3, 28, 44, 49, 51, 126, 135, 148, 162, 201, 216 (1776); 217, 219, 269, 282, 315, 341, 373, 389, 399; v. şi coaste, colţ.
cap; plata ~ului 77, 143, 147, 235, 413; cu ~ ul 101; v. şi duşegubină, moarte de om.
car, femeiesc 22.
caragiu (pl.: caragie) <postav> 116, 304, 305, 420.
carpăn 259, 295; v. şi cărpeniş.
case <locuinţe>: ~ gata 243, 315;
~ ţărăneşti 11, 12, 30, 34, 56, 69, 83, 93, 243, 315, 359, 364, 372, 404, 414, 547; ale unor preoţi 77;
~ orăşeneşti 5, 137, 140, 536; ~ domneşti 54; boiereşti 34, 93; ale unor slujitori 137;
locuiri cu ~ 547, de ~ 11, 47, 64, 77, 93, 140, 282, (menţ.) 465, 496; v. şi curţi.
<gospodării> 22, 496.
<construcţii cu altă destinaţie> 54;
<diviziuni ale stăpînirii devălmaşe> 13, 64;
<neamuri ?> 531;
zloţi pentru ~ 89, 162;
v. şi preţuri.
casier <sec. XVIII> 239.
caş <piatră, măsură de greutate>, de ceară 21.
catagrafii, v. izvoade.
catastife, ale unor tîrguri <253>, 428;
de moşii (sec. XVIII) 170, 171, 274.
<categorii sociale>, v. <clase şi categorii sociale>.
<catolici>, v. episcop ~; v. şi baraţi.
călăraşi 84, 297, 529, 530;
hotnog de ~ 233.
căldare, v. La căldare.
căldărari <robi/ şerbi ţigani> 195, 507.
călugări/ fraţi/ monahi/ părinţi/ rugători:
în sobor 4, 7, 12, <16>, 18, 20, 51, 68, 76, 77, 84, 85, 91, 92, 106, 122, 138, 144, 157, 171, 182, 186, 194, 203-205, 217, 218, 234, 238, 248, 252, 259, 288-290, 295, 298-300, 302, 303, 311, 315, 327, 346-349, 364, 371, 394, 402, 406, 414, 425, 441, 457, 459, 463, 466, 468-470,

www.dacoromanica.ro

472, 477, 481, 526, 530, 536, 555, 562; ţarină (arie) a unor ~ 14, 170; dregător al unor ~ 487; ucenic al unor ~ 238; v. şi mănăstiri;
<individuali>: martori 12, 99, 122, 165, 200, 413, 415, 470, 529, 530; stăpîni 15, 64, 72, 82, 291, 302, 303; scriu acte 503; în alte situaţii 43; chilia unui călugăr 93;
călugăraşi 43, 194;
călugăriţe (maici, monahii) 85, 87, 111, 293, 294, 501;
v. şi Călugăriţa; v. şi cler, popi, soboare;
<sec. XVIII> 334 (gr.).
cămară 495; v. şi vistieric.
cămănari 124, 476; mari ~ 483.
cămăraşi 1, 28, 143, 231, 235, 258, 385, 512, 534, 544, 545, 558; foşti ~ 142, 326, 512;
mari ~ 464; ~ de ocnă 561; v. şi Arhip, Enachi, Gheorghiţă, Ignat, Ionaşco, Iorga, Isar, Pătraşco, Sava, Toader, Vasilie Corlătescul.
cămînar <sec. XIX> 217.
căpitani 1, 69, 168, 246, 251, 266, 503, 510, 534, I;
sec. XVIII 77, 228;
v. şi hotnogi, iuzbaşi.
cărări 44, 201; v. şi drumuri.
cărţi, v. acte.
<căruţă>, v. cocie.
cătune, v. cuturi.
ceară 21, 53, 70, 165; v. şi caş de ~, bezmen de ~;
v. şi albine, mied, prisăci, stupi.
ceartă, v. gîlceavă.
ceaşnici, v. paharnici.
cercetare ("socotire"), a unor pricini 3, 30, 56, 65 (menţ.), 126, 130, 144, 165, 170, 173, 177, 179, 186, 191, 196, 198, 201, 208, 216, 217, 226, 229, 232, 246, 261, 269, 278, 317, 327, 359-361, 373, 409, 421-423, 434, 441, 450, 451, 456, 466, 468-470, 473, 475, 476, 481, 484, 491, 528, 541, 543;
v. şi alegere, hotărniciri.
<cereale>, v. grîu, v. şi bucate.
certare (mare ~) domnească 22, 162, 551.
cetăţi, v. pîrcălabi de ~;
v. şi Hotin, Neamţ, Orhei, Poiana cu Cetate, Roman (Cetatea Nouă), Suceava.
cetăţuie 84.
cheltuială 128, 203, 204, 295, 298, 359, 389, 429, 450, 543.
chezaşi 124, 512; v. şi sodăşi.
chihae 233; v. şi Eremiia.
chilie 93; v. şi mănăstiri, schituri.
<cimitir> ("ţintirim") 414.
cireşi 259, 295, 327.
ciritei 219.
cislă 129, 464.
cîmpuri/ şesuri <element component al patrimoniului sătesc> 8, 19, 30, 35, 37, 44, 64, 68, 90, 93, 109, 115, 120, 123, 139, 148, 149, 150, 153, 161, 169, 170, 171, 182, 192, 197, 200, 204, 205, 208, 219, 241, 244, 263, 272, 282, 285, 312, 313, 315, 326, 328, 365, 370, 376, 389, 401, 413, 416, 417, 419, 420, 426, 435, 438, 443, 462, 469, 501, 512, 515, 516, 524, 530, 537, 542, 545-547, 558, 560, 566, 568;
v. şi ogoare, pămînturi, răzoare, ţarini; v. şi Cîmpul lui Dragoş.
cîntăreţi (peveţi) 197, 204, 218;
v. şi dascăli, diaconi.
cîştig/ dobîndă, din negoţ 124; din strîngerea cislei 464.
<clase şi categorii sociale>, v. boieri, cler, <copărtaşi>, megieşi, oşteni, <supuşi>, tîrgoveţi.
cler, aşezămînt pentru rînduiala ~ului 239; v. şi scutiri; <componenţă>: v. călugări, cîntăreţi, dascăli, diaconi, episcopi, mitropoliţi, popi; v. şi baraţi.
clesiarh (clisiariu) 348, 349.
cluceri (cliuceri, cluciari) 15 (menţ.), 166 (menţ.), 219; foşti ~ 213, 261, 355; mari ~ 13, 14, 36, 42, 47, 64, 94, 96-98, 101, 103, 104, 107, 108, 122, 136, 152, 183, 188, 204, 227, 253, 265, 283, 293, 294, 315, 316, 322, 323, 334, 348, 358, 363, 367, 371, 379, 380, 384, 392, 425, 460, 517, 518, 547, 552, 554, 561, 563, 571, 572;
<sec. XVIII-XIX> 28, 143, 188, 219, 278, 365, 500, 504;
hotarnici 219; martori dau mărturii 42, 47, 107, 108, 204, 219, 283, 316, 323, 334, 348, 363, 371, 380, 384, 425, 460, 547, 552, 561, 563; <stăpîni> 13-15, 36, 64, 94, 96-98, 101, 103, 104, 107, 108, 122, 136, 152, 183, 188, 213, 227, 253, 265, 293, 294, 315, 322, 355, 358, 367, 379, 392, 517, 518, 554, 571, 572;
<în filiaţie> 166, 261.
cluceroaie 254, 427;
v. şi <Drăghici>, Bogza, Lupul Prăjăscul, Pavel Debrici, Pătrăşcan, Ştefan Bou1, Toader Bucotco, Toader Buhăescul <Vasile> Pilat.
cneaghine (giupînese, jupînese) soţii (fiice, surori) de boieri 32, 44, 47, 70, 93, 112, 121, 131, 181, 199, 247, 249, 260, 287, 335, 354, 363, 398, 404, 409, 422, 459,

www.dacoromanica.ro

468, 555, 556, 558; de dregători 4, 7, 10, 28, 36, 47, 67, 68, 72, 77, 78, 85, 93, 106, 113, 159, 178, 211, 227, 231, 234, 254, 273, 274, 292-294, 304, 305, 315, 320, 321, 326, 335, 352, 391, 421, 427, 447, 485, 494, 495;
~ călugăriţe/ monahii 85, 293, 294;
v. şi femei.
coaste, de hotar <sec. XVIII> 216; v. şi cap (capăt), colţ.
coberţi <pasăre de pradă> 77.
cocie <căruţă> 304, 305.
codru 65, 85, 276, 348, 349, 393, 394, 460, 461; v. şi Codrul.
cojocari 145, 146, 551.
colac <de apă> <semn de hotar> 90; v. şi Colacul Ulmului.
colecţii, particulare, de documente <sec. XIX-XX> 22, 28, 110, 129, 173, 183, 205, 346, 344, 497, 567; v. şi Callimachi Al(exandru), Cihodarul, C(ostache), Docan, Emilgar, Fote, Georgescu, Ştefan, Hina, Istrati, Lihacev, Ursăcescu, A.
<coloniţti>, v. oameni străini.
colţ, al unui hotar 49, 207, 219; v. şi cap (capăt), coaste.
<comandanţi militari>, v. căpitani, hotnogi, iuzbaşi, polcovnici.
comerţ, v. negoţ.
comişi 10 (menţ.), 130, 180 (menţ.), 191, 216, 217, 232, 235, 304, 350, 389 (menţ.), 491, 528; foşti ~ 2, 3, 54, 424, mari ~ în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 204, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399;
martori 3, 180, 204, 216, 217, 304 (în isc.); hotarnici 2, 3, 216, 217; <stăpîni> 10, 54, 130, 191, 232, 389, 424, 491, 528;
comişel 37 (menţ.);
<sec. XVIII> 350; v. şi Duca, Dumitraşco, Erimiia, Gheorghie, Ion Mov(ilă), Lupu, Lupul Talpă, Marco.
comîndare 143, 159, 165; v. şi parastas, pamente.
<comunicaţie>; căi de ~, v. cărări, drumuri, poduri, vaduri;
mijloace de ~, v. cocii.
condicari <sec. XIX> 410 (v. Theodor Gaşparovici); v. şi <Vartolomei> Mazerean.
condici, de documente <sec. XVIII-XX>, oficiale 68, 91, 93, 96, 170, 171, 225, 248, 289, 376, 390, 406; v. şi Asachi; ale Episcopiei de Huşi 2 A, 443; familiale 10-12, 122, 160, 180, 287, 292, 354, 372, 485, 497, 561; v. şi A(nastasie) Başotă, Costache Cantacuzino, Fote, Lascar, Stîrcea, Sturza; mănăstireşti 18, 50, 53, 56, 77, 85, 88, 114, 149, 195, 212, 216, 217, 259, 272, 289, 292, 295, 338-340, 355, 364, 369, 384, 394, 421-423, 436, 468-470, 505, 522, 528, 529; v. şi Aroncanu, Barnovschi, Bisericani, Bîrnova, Doljeşti, Homor, Neamţ, Răchitoasa, Rîşca, <Solca>, Soveja, Tazlău, Trei Erarhi; ale Mitropoliei Moldovei 23, 75, 91, 465, 513, 519, 520, 541, 557; ale unor moşii 44, 126, 157, 214, 232, 241, 265, 268, 298-300, 312, 313, 354, 410, 452, 509, 522, 523, 563, 565; v. şi Cucorăni, Drăgeşti, Epoteşti, Miclăuşeni, Ocna, Pomîrla, Rădăuţi, Şcheia, Şilişeu, Ţibăneşti, Verdele;
v. şi catastife.
<construcţii>, v. biserici, case, crame, curţi, izăturî, mănăstiri, pivniţi, poduri, temniţi, turnuri, zăgazuri, ziduri.
conte <sec. XX>, din Cernăuţi 95.
<contestare>, juridică, v. danii contestate, plată.
<copaci> v. carpeni, fagi, mesteceni, stejari, ulmi; v. şi pomi.
<copărtaşi>, <stăpîni în devălmăşie/ în indivizie>, v. fraţi, moşeni, oameni, răzeşi, săteni.
copil <bastard ?, servitor ?>, al unui boier 234.
copişti, de acte <sec. XVIII-XIX> 28, 49, 55, 66, 68, 85, 184, 227, 233 A-B, 364, 394, 410, 459, 463, 465, 494, 513, 534, 541, 570; v. şi Andrei fost iuzbaşă, Andrei Daşchevici, Andronic Balş, Arsăne ieromonah, Costantin Polimaz, Ioan Scurtul, Ioan Vladovici, Nicolai ierei, Niculai Ştiucă, Pavel Debrici, Serafim ieromonah, Theodor Gaşparovici, <Vartolomei> Mazerean; v. şi tălmaci.
cosit 24, 281, 311, 373, 467, 483, 528; v. şi fin.
cotropire, v. împresurare.
covor 304, 305; v. şi scoarţă.
crai, unguresc 54.
crame 4, 7, 77.
cratiţă 114.
creştinătate 254.
<crime>, v. moarte de om.
croitori 220, 234, 415, 519, 520; v. şi Vasile Croitorul.
cruce; jurămînt pe ~ 94, 98, 103;
v. şi Cruce sat, Înălţarea Cinstei Cruci, hram.
ctitori: domni 16 (menţ.), 194, <289>, <345>, 393 (menţ.), 394 (menţ.); boieri 106

www.dacoromanica.ro

(parţial), 203 (menţ.), <226>, <327>, <346>, 347, 361 (menţ.), 441, 567 (menţ.);
v. şi mănăstiri.
cumpărări, v. vînzări - cumpărări.
cupari 68, 197, 204, 205, 218; v. şi Ionaşco Boldescul; foşti ~ 200, 304, 462; v. şi Lupul, Neculae Séchil;
v. şi paharnici.
cupeţi, v. negustori.
curături (curăţituri, lazuri, locuri "distupate") 73, 77, 163, 259, 282, 295, 317, 318, 385, 413, 414, 420, 434, 526, 537;
v. şi preţuri.
<curs monetar>, v. lipsele banilor.
curte, domnească, <instituţie>, v. Curte; ~ de piatră 194;
v. şi oşteni, de frunte/ de la Curtea domnească, slugi de la Curtea domnească, vornici, de Poartă.
curteni <membri ai curţii domneşti> 297, 464.
curtenie <instituţie> 93; v. şi slujbe.
curţi <construcţii>, domneşti 194, boiereşti 44, 101, 107, 332, 335, 397;
v. şi case.
cuturi (pricuturi) 2, 3, 76, 94, 123, 193, 266, 376; v. şi cătune.

D

dabile 20, 129, 242; v. şi dăbilari.
dajbe (dare), către domnie 20, 86-89, 162, 239, 285, 297, 515, 549, 550;
pentru curtenie 93;
dajdea împărătească, v. haraciu;
v. şi scutiri, ţară, dajdea (darea) ţării.
danii, domneşti:
de sate, locuri de sate şi selişti 33, 47, 78, 222, 224, 252, 368, 378, 393, 475, 476, 482, 483; menţ.: 54, 55, 60, 69, 77, 96, 107, 122, 144, 164, 201, 202, 212, 219, 278, 348, 349, 389, 394, 399, 456, 472, 481, 484, 502;
de iasuri, mori, prisăci, ş. a. 345, 368; menţ.: 91, 92, 127, 144, 248, 311, 360, 406, 477; v. şi milostenii;
de branişti 51 (menţ.);
de robi ţigani: 10, 46, 48, 54, 78, 548; ~ particulare, la m-ri, pentru pomenire 4, 9, 12, 42, 43, 53, 62, 68, 76, 114, 132, 140, 182, 187, 301, 390, 469, 470, 526; menţ. 7, 68, 91, 125, 138, 197, 204, 205, 218, 302, 303, 402, 457, 459, 466, 475, 489, 501, 555, 567; de suflet, pentru îngrijire şi pomenire 93, 99, 137, 159, 332, 418, 524; către rude 47, 159, 227, 332, 443, 503, 537, I; pentru slujbă 234, 552; de altă natură 32, 104, 352, 366, 389, 413, 496, 506, 520; în schimb 389, 519 drept plată 128, 234;
~ contestate 12;
drept de a face ~, prohibit 486;
v. şi acte.
dascăli 197, 204, 205; v. şi cîntăreţi, diaconi;
<sec. XVIII-XIX> traduc acte 94, 95, 142, 143, 205, 206, 218, 227, 231, 252, 263, 294, <358>, 431, 495, 502, 504, 526, 531, 566, 568; v. şi Evloghie, Gheorghie Evloghie, Foma Gheorghe, Ion, Procopie.
datorii, rezultate din situaţii neprecizate 59, 159, 227, 257, 355, 524; din împrumuturi 77, 209, 237, 395, 396, 495, 535, din cumpărături 112, 234;
~ către visterie 124, 404, 549;
zapise pentru ~ 209, 227.
dăbilari, opriţi să ia vite 20, 86, 88, 89; v. şi globnici;
"hîrtii" de la ~ 129, 242, 285; v. şi dabile.
dări <în general> 162, 239; v. şi dajde; strîngere de ~ 404; v. şi cislă <mod de încasare>, scriere <impozitare>;
<speciale>, v. angherii, bani, bezmene, dabile, gloabe, gorştină, iliş, lei, sulgiu, zeciuală; <către Poartă>, v. haraci; v. şi <amenzi>, <taxe>.
dealuri <limite hotarnice> 1, 15, 19, 36, 49, 51, 56, 72, 77, 78, 93, 148, 170, 171, 207, 216, 217, 219, 224, 232, 250, 253, 259, 276, 291, 295, 315, 341, 365, 377, 385, 389, 392, 403, 442, 476, 482, 568;
v. şi dealul...; Căpoteşti, Cetăţuia, Chicera, Cîrjeşti, Copou, Dumbrava, Ghivina, Măgura, Urlea, Zăpodie.
dedine, v. ocini;
v. şi moştenire.
degete <amprente>, puse pe acte 71, 113, 117, 175, 200, 250, 339, 340, 428, 462, 471, 495, 503, 530, 535 A-B, 538.
descălecare <întemeiere>, a unor sate 132, 162, 368, 475, 482.
desetină, v. zeciuală.
despăgubire 558; v. şi pagubă.
despresurătură; ispisoc de ~ 73; v. şi împresurare.
deşugubină, v. duşegubină.
devălmaşi, v. <copărtaşi>; devălmăşie, v. sate.
diaconi, în sobor 204, 218; martori 37, 122, 144, 197, 211, 444, 445; hotarnici 201; în filiaţie 512; stăpîni 50, 77, 327; scriu acte 169 A;

www.dacoromanica.ro

v. şi ierodiaconi; diaconiţă 327; v. şi cîntăreţi, dascăli.
dieci scriu acte: dispoziţii domneşti 9, 32, 63, 69, 86, 90, 92, 109, 110, <129>, 156, 167, 173, 178, 185, 189, 190, 211, 213, 214, 219, 221, 228, 231, 236, 246, 260, 281, 288, 302, 303, 331, 343, 355, 370, 375, 402, 407, 408, 411, 417, 419, 427, 448, 451, 453, 459, 461, 479, 525, 537, 562, 565; mărturii 173, 204, 348, 388, hotarnice 165, 317, 318; zapise de vînzare-cumpărare 83, 115, 123, 192, 218, 401, 415, 435 A, 534, 540.
martori 65 (menţ.) 126, 182, 196, 201, 381, 385 (menţ.) 469, 470, 484, 491, 510; dau zapise de mărturie 19, 109 (menţ.) 293, 294, 326, 431, 453, 524; hotarnici 468, <534>;
stăpîni 19, 37, 39, 64 (menţ.) 93, 105, 127, (menţ.) 372, 411, 421-423, 443, 506, 549, 558;
în filiaţie 526;
slugi ale unor dregători 220; ~ de vistierie 165;
v. şi Alexandru, Bosiiuc, Căzacul din Mişăşti, Costantin Udrea Ginscă, Davidu, Dănăilă, Dumitraşco, Dumitraşco, fiul lui Andronic, Dumitraşco, fiul lui Costin, Dumitraşco Cămîrzan, Dumitraşco Fulger, Dumitru Ponici, Gavril, Gligorcea, Gligorcea din Ilişeşti, Gociul, Goga, Grigori, Grigori din Cernăuţi, Ion, Ionaşco, Ionaşco Roşca, Iuraşco, Iuraşco din Hodoreni, Leahul din Olăşeşti, Marco, Onciul din Itrineşti, Pătraşco, Ploscuţan, Pricopie din Bălotesti, Procopie, Simion Sprînceană, Stamati, Ştefan din Mărgineni, Toader Dohatco, Toader Strătulat, Toderaşco, Vasile Băgea, Vasile din Bătineşti, Vasilie din Zlătari, Vasilie Corlat, Vasilie Dinga, Vasilie Gorovei, Vasilii fiul lui Mirun, Vlasie, Ursul <din Galaţi>, Zahariia, Zahariia din Ţîgăneşti.
~ <sec. XVIII-XIX>, copie acte 409;
~ de divan 66, 95, 180, 327, 465, 513, 541; v. şi Gheorghii Costanda, Rimut (?), Ştefan Zătreanu, Theodor Gaşparovici.
v. şi <scriitori> de acte, uricari.
director (sec. XIX) 217, 269.
divan <instituţie> v. Sfat.
doamne <soţii de domni> 264, 271; v. şi Marica (Mărica).
v. şi domnişoare.
dobitoace 216, 407; v. şi vite (boi, ialoviţe, junci, vaci, viţei).
dobîndă, v. camătă, cîştig.
<dogar>, v. butnar.
domni (foşti ~), ai Ţării Moldovei; passim; v. şi Alexandru <cel Bun>, Alexandru <Coconul> (Radul), Alexandru Iliaş, Alexandru <Lăpuşneanu>, Aron <Tiranul>, Bogdan cel Bătrîn, Bogdan <Lăpuşneanu, Costantin Moghilă, Eremia Moghila, Gaşpar Graţiani, Iancul <Sasul>, Iliaş "cel Bătrîn", Ion <Heraclid> Despot, Miron Barnovschi, Moise Movilă, Petru <Rareş>, Petru <Şchiopul>, Radul Mihnea, Simion Moghila, Ştefan <cel Mare>, Ştefan <cel Tînăr>, Vasilie <Lupu>; v. şi ctitori;
maziliţi, v. Miron Barnovschi; v. şi doamne, domnişoare.
domnie: împărăţie şi voievodat; <instituţii> —eşti, v. Curte, Poartă, Scaun, Sfat;
v. şi dregători, pristav, slugi/ slujitori;
<guvernare> ~ească v. acte, administraţie, armată, finanţe, justiţie; <patrimoniu> —esc, v. biserici, branişti, cetăţi, curţi, mănăstiri, ocoale, sate, tîrguri, ţigani;
domnişoare <fiice de domni> 489; v. şi Mărica; v. şi doamne.
dregători, domneşti, membri ai Sfatului, v. comişi, hatmani şi pîrcălabi de Suceava, logofeţi, paharnici, pîrcălabi (de Hotin, Neamţ, Roman), postelnici, spătari, stolnici, vistieri, mari vornici (de Ţara de Jos, Ţara de Sus);
<alţi> mari ~ de la Curtea domnească, v. agii, armaşi, bani, cămănari, cămăraşi, cluceri, cupari, jitniceri, medelniceri, pitari, pivniceri, portari, <scriitori>, de acte, şetrari, uşeri, vameşi, vătafi, vornici (de Poartă); v. şi pristavi;
mici ~ v. aprozi, armăşei, birăi, cămănari, păhărnicei, pitărei, spătărei, stolnicei, şetrărei, uşerei, vătăguţi, vistiernicei; v. şi curteni, slugi/ slujitori;
<sec. XVIII-XX>, v. agii; bani, căminari, ispravnici, judecători, serdari; ~ de tîrg 424, 491, 544; v. şi vornici;
~ săteşti (din branişti) 488
~ boiereşti 162, 191, 382, 487, 488, 491; v. şi slugi, vornici, ureadnici, vătămani; ~ mănăstireşti 487;
v. şi cancelar, paşi.
drept, de folosinţă 93, 141, 203, 417, 482, de stăpînire 222; v. şi ţărmuri;
v. şi danii, judecată, lege, moştenire, pbicei, oprire, pîră, protimisis.
drese, v. acte.
drumuri săteşti, formînd hotare 51, 64, 77, 90, 135, 170, 171, 201, 216, 217, 219, 224,

www.dacoromanica.ro

232, 259, 265, 269, 341, 365, 377, 491; ~ vechi (bătrîne) 49, 259, 295; ~ mari 49, 64, 126, 148, 170, 171, 216, 217, 219, 269, 365, 389;
~ ale unor tîrguri 15;
v. şi cărări.
drumuşor 135, 148.
duhovnic 53.
dulame 304, <305>.
<dulgheri>, v. teslari.
dumbrăvi 15, 49, 64, 216, 224, 265, 315; v. şi codri, lunci, păduri.
duminecă, termen de folosinţă 93, de plată 131.
duşegubină/ deşugubină (şugubină), 54, 77, 143, 147, 247, 249, 398, 413, 446, 450, 538, 544;
v. şi cap (plata capului), moarte, de om.
duşegubinari 86, <87>, 88, 89.
dvornic, v. vornic.

E

<echivalenţe, monetare>, v. plată, preţuri.
eclesiarh, v. clesiarh.
econom <sec. XX> 396.
egumeni (stareţi), <mandatari ai unor m-ri> 4, 11, 12, 16, 21, 43, 68, 76, 81, 84-86, 88-90, 122, 138, 159, 187, 197, <203>, 205, 218, 234, 238, 252, 259, 289, 295, 298-300, 315, 348, 349, 364, 371, 389 (menţ.), 394, 395, 403, 422, 424, 425, 457, 458, 501, 526, 536, 555, 556 (menţ.);
~ ieromonahi 16, 122, 197, 422, 501, (menţ.) 555, 556;
preoţi 234; stareţ, gr., pentru dascăl 205; v. şi mănăstiri; martori 11, 21, 122, 159, 234, 501;
act falsificat la cererea unui egumen 238;
v. şi... (egumen al m-rii Solca), Agafton, Anastasie, Arsenie, Chiriiacu, Galaftion, Gavril, Ghedeon, Ghelasie, Gherasim, Gligorie, Lazar, Melentie, Niculae, Tudosie;
<sec. XVIII> 402; v. şi Sofronie;
v. şi arhimandriţi, părinţi.
episcopi (părinţi mari, vlădici), <mandatari eparhiali> 106, 122, 141, 197, 204, 205, 218, 333, 395, 396, 439, 489; foşti ~ 197, 204, 218, 322;
~ catolici 439; martori 218, 396, 403, 422; în sfat 51, 76, 86-89, 122, 297; v. şi Episcopie;
stăpîni individuali 96, 97, 322;
v. şi Dionisie, Evloghie, Gheorghie, Mitrofan, Pavăl, Venedict, Zamo<i>ski.
episcopie, v. Episcopie.
erei, v. ierei.
eromonahi, v. ieromonahi
evanghelie, v. Evanghelie; v. şi jurămînt ~.
ezătură, ezere, ezire; v. iezătură, iezere, iezire.
evanghelişti (cei 4 ~), în blestem 4, 301.
<expediţii militare> moldo - polone 370, 567.

F

fals, v. hiclean; ~şi, v. martori.
făget; bucată de ~ pentru folosinţa porcilor 127;
v. şi Bucovină (Codru), Făgeţel (drumul ~ului).
făină, saci de ~ 165, 416; v. şi mierţe, preţuri.
fălci, de vie 1, 4, 7, 14, 22, 72, 77, 78, 122, 139, 183, 228, 291, 335, 379, 389, 392; de fîn 477; v. şi stînjeni.
februarie, v. fevrari.
feciori (fii), ~ de boieri, martori 12, 42, 59, 109, 165, 173, 196, 204, 304, 334, 348, 363, 420, 561;
~ hătmăneşti <slugi> 118, 137 ("sluga hatmanului"), ai logofeţiei 232, boiereşti 232; v. şi dregători.
femei <soţii de boieri> 11, 61, 77, 333, 467, 484, 486;
v. şi cneaghine.
ferîie (ferăi, ferîe, herîie), achitată la vistierie 63, 66, 73, 91, 94, 98, 103, 106, 144, 190, 199, 210, 230, 252, 302, 303, 307, 411, 418, 429, 439, 443, 448, 451, 459, 468, 479, 481, 484, 492, 505, 511, 522, 523, 525, 526, 536, 544, 566;
~ neachitată 486; ispisoace de pîră şi de ~ (menţ.) 72, 77, 93.
fevrari <termen de plată> 34.
fîn 24, 116, 130, 150, 187, 191, 232, 281, 388, 417, 477, 512, 528; zeciuală din ~ 24, 187, 467, 478, 483;
v. şi cosit, fălci de ~, fineţe.
fineţe (finaţe, finaţi), <elemente componente ale patrimoniului sătesc> 8, 13, 37, 64, 77, 84, 85, 104, 108, 115, 120, 123, 145, 146, 155, 163, 165, 208, 224, 272, 287, 315, 317, 318, 326, 331, 337, 349, 366, 368, 369, 382, 389, 394, 410, 414, 416, 417, 434, 447, 448, 465, 482, 513, 514, 517, 518, 537, 542, 546, 547, 555, 564, 571;
locuri de fînaţ 50, 100, 162, 143, 250, 311, 359, 428;

www.dacoromanica.ro

zeciuală din ~ 457; v. şi fin, hlabnic (finaţ în hlabnic).
lunci (~ în lunci); v. şi botăie, pajişte, vătaştine;
v. şi preţuri.
fîntîni/ puţuri <semne hotarnice> 64, 135, 327, 341, 389, 399;
~ săpate 341; loc cu ~ 361;
v. şi Crăciun (Fîntîna lui ~), Dringă (Fîntîna lui ~), Glodişorul.
firtaie, de vie 36; v. şi măsuri.
florinţi 190, 411; ~ tătăreşti 147, 376.
folosinţă, v. drept, făget.
fraţi <stăpîni copărtaşi> 23, 138, 317; v. şi moşeni, oameni, răzeşi;
<~ mănăstireşti>, v. călugări.
frunte <poziţie>, a unor părţi (pămînturi, răzoare) <în cadrul perimetrului sătesc> 109, 139, 366, 469, 470, 529, 530; v. şi oşteni de ~.
<funcţionari> sec. XVIII-XIX> v. auditor, casier, căminar.
funie <măsură de lungime> 327, 470; v. şi paşi.
furcitură <entopic>, semn de hotar 259, 295.
<furi>, v. tîlhari.
furt 52, 70, 147, 235, 304, 305, 429;
v. şi jaf, tîlhărie.

G

galbeni 23, 41, 124, 131, 146, 153, 165, 234, 249, 304, 307, 339, 340, 411, 416 B, 464, 480, 519, 529, 530, 534, 540, 549, 552; ~, bani buni (gata) 67, 77, 107, 116, 284, 334, 348, 426, 440, 512, 547, 558, 561, 572; ~, bani vechi 495; ~ de aur (roşii) 15, 363, 389, 395, 396, 564; ~ bani de argint 518; ~ ungureşti, v. ughi.
<garanţie>, pentru unelte zălogite 131; v. şi zălog.
garduri, ale unei vii 510; ale unui "ţintirim" 414.
ghenar <termen de plată> 23, 209.
gherb (<herb>), v. peceţi.
ghetman, v. hatman.
giudecător, giudecătorie, v. judecător, Judecătorie.
giudeţ, v. judecată.
giug, v. <jug>.
giunci, v. junci.
giupînese (jupînese), v. cneaghine.
giurui<re>, v. jurămînt.
giuzi, v. juzi.
gîlceavă/ svadă, <ceartă, neînţelegere privind dreptul de stăpînire> 124, 194, 203, 234, 254, 301, 327, 392, 491; v. şi pîră.
gîrle/ pîraie <componente ale patrimoniului sătesc> 2 A-B, 3, 54; v. şi Lungul (Gîrla Lungului), Gîrla Stîlpului;
~ de peşte 389, 394; v. şi bălţi, heleşteie, iazuri, iezăre, lacuri, rîmnice;
<hotare> 90, 281; v. şi Călugăriţa, Spin (Gîrla lui Spin);
mori (locuri/ vaduri de mori) pe ~ 9, 68, 76, 77, 138, 139, 184, 301-303, 306, 350, 368, 369, 482, 530, 562, 568; v. şi Buzova;
sate pe ~, v. Gîrla <Mare>, Gîrla cea Mare a Putnei de Jos, Pruteţ.
gloabă (globire) 86, 88, 89; de 12 boi 178, <429>; de 50 de boi 327, 359, 488, <555>;
~ (în ceară) plătită unui pîrcălab 70;
v. şi Poartă.
globnici 86, <87>, 88, 89; v. şi dăbilari.
glod, v. Glod, Glodeni, Glodişoare, Glodişorul, Glodul, Glodul Albu.
gloată, vornici de ~ 38, 42, 46, 47, 48, 56, 107, 108, 144, 173, 202-204, 220, 256, 264, 279, 283, 294, 310, 311, 316, 323, 327, 348, 371, 403, 425, 475, 476, 479, 481, 482, 534, 544, 546, 548, 561; v. şi Poartă, vornici de gloată/ Poartă.
gorştină, din oi şi porci 86, 88, 89.
grădinar 20.
grădini 64, 65, 69 (= livadă cu pomi), 93 (ment.), 139 (~ cu perji), 146, 263, 326, 389, 392, 399, 426, 536;
locuri de ~ 162, 224, 496 (casă cu ~), 520 (loc de prisacă cu ~), 536 (casă cu ~);
v. şi livezi, pomi, pomăt, rediuri.
grămătici, v. dieci.
greci, v. Greci, Grecul, v. şi <iscăliturigreceşti>.
grefier (1870) 216.
<greşeli>, v. vini.
greutăţi, căzute asupra ţării 88;
v. şi asupreli, nevoi, silnicii.
grijanic, la moarte pentru pomenire 53, <159>, 332; v. şi comîndare, liturghii, pamente, parastas, pomeni, pricestanie, sărăcuste, suflet.
grinduri <limite hotarnice> 377; v. şi Grindul Lung.
grîu, mierţe de grîu 138, 530; v. şi pîine.
gropi <puncte hotarnice> 49, 117, 389; v. şi Groapa cea Mare.
<groşi> (hroşi) 536; v. şi bani leşeşti.

www.dacoromanica.ro

H

haine 234; v. şi caftan, dulamă.
han, tătăresc; mama unui ~ primeşte plocon 15.
hamuri 304, 305.
haraci, dajde pusă pentru plata unui ~ 297.
hat, v. hotar.
hatmani şi pîrcălabi de Suceava: în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399; acte de judecată şi mărturie de la ~ 18, 46, 152, 204, 316, 323, 348, 371, 425, 524; cercetează pricini 548 (menţ.); dau porunci 118; martori/ dau mărturie 104, 107, 122, 334;
stăpîni 108, 547 (menţ.) 552; slugi ale unor ~ 137;
v. şi Gavril <Coci>;
foşti ~: martori 47, ctitori 347, 465, 541; stăpîni 94, 96-98, 101, 103, 104, 107, 122, 216, 217, 228, 346, 347, 361, 397, 427, 475, 481; în rudenie 225, 253;
v. şi Andrei <Corcodel>, Gligorie Ciolpan, Isac Balica, Iuraşco Başotă, Petrica, <Vasilie> Şeptelici.
isc. ale unor ~ (sec. XIX) 478; v. şi Costantin Paladi.
hazna, v. vistierie.
heleşteie (hăleşteie) 33, 51, 56, 58, 135, 149, 150, 153, 192, 214, 216, 217, 259, 295, 299, 300, 350, 408, 423, 484, 513-516, 541, 552, înecate 359, 422, 432, tăiate 359, ezite (făcute, noi) 56, 201, 241, 250, 407, 541; iazul unui heleşteu (!) 513;
locuri de ~ 32, <56> (în pajişte), 104, 206, 241, 255, 280, 292, 304, 305, 324, 352, 420, 431, 541;
v. şi bălţi, gîrle, iazuri, iezere, lacuri, rîmnice.
<herb> (ghierb), v. peceţi.
herîie, v. ferîie.
hiclean, uric ~ 238; v. şi vicleşug; <hiclenie> (în trad. text. slav "viclenie") 101.
v. şi martori, mincinoşi, jurămînt, strîmb.
hig, v. <vig>.
hînsari 342, 431, <453>; v. şi oşteni.
hîrleţ 233.
hîrtii, v. acte.
hlabnic, pentru fin (finaţ în ~) 416 A-B, 417.
hotare (haturi 219), ale unor sate, părţi de sate, selişti şi locuri <în general> 28, 33, 42, 60, 73, 76, 91, 93, 104, 119, 126, 130, 133, 144, 150, 151, 156, 157, 169, 191, 201, 207, 221, 224, 232, 233, 235, 244, 265, 269, 350, 359, 360, 361, 377, 380, 383, 398, 408, 416 A-B, 417, 424, 451, 456, 469, 472, 474, 481, 484, 488, 514, 519, 520, 526, 530, 532, 534, 542, 544, 555, 564; ale unor tîrguri 60, 64, 92, 127, 157, 194, 202, 224, 248, 278, 311, 344, 477, 484; ale unei branişti domneşti 476, 483, 488; ale unor m-ri 51, 68, 238, 482; ale unor domenii boiereşti 250; ale unor prisăci 258, 276, 406; ale unor vii 510;
~ ale unor ţinuturi 90;
~ precizate 3, 15, 44, 49, 51, 64, 68, 90, 148, 170, 171, 191, 216, 217, 219, 224, 232, 258, 281, 295, 341, 365, 385, 389, 399, 482, 491;
~ alese şi stîlpite, v. hotărniciri;
~ vechi (bătrîne, de demult, pe unde au folosit/ umblat din veac) 54, 55, 68, 69, 72, 76-78, 93, 135, 149, 150, 171, 197, 204, 235, 315, 341, 382, 389-391, 397, 398, 439, 528, 532, 559;
~ comune 15, 49, 183, 184, 379, împreunate 171, 201, 216, 217, 369; împărţite 75;
semnne de ~/ ~ în semne 49, 68, 170, 171, 191, 196, 202, 219, 224, 259, 276, 295, 327, 359, 439, 456, 476;
v. şi dealuri, grinduri, gropi, movile, munţi, pietre, stîlpi; v. şi cap, coaste, colţ al unui hotar; v. şi bucăţi de ~.
hotarnici 3, 38, 90, 144, 171, 196, 202, 232, 278, 365, 411, 441, 450, 453, 457, 481, 491, 545; v. şi hotărniciri, oameni buni şi bătrîni, slugi/ slujitori, domneşti.
hotărniciri: alegerea (socotirea, tocmirea) şi stîlpirea unor hotare 2 A-B, 3, 30, 38, 60, 65, 68, 90, 125, 135, 148-150, 156, 170, 171, 191, 194, 196, 202, 216, 217, 219, 250, 261, 275, 311, 317, 327, 353, 361, 365, 368, 373, 376, 381, 385, 399, 411, 414, 434, 439, 450, 456, 457, 468, 475, 476, 481-483, 487, 491, 495, 527, 528; v. şi hotare prescrise.
hotnogi 56, 233, 261, 325, 566; foşti ~ 220, 279; v. şi căpitani, iuzbaşi.
<hoţi>, v. tîlhari.
hramuri 4, 7, 9, 12, 20, 51, 68, 76, 85, 86, 88-92, 144, 182, 194, 197, 234, 270, 288, 289, 303, 345, 390, 394, 402, 459, 463, 468, 472, 477, 536, 562; v. şi Adormirea Maicii Domnului/ Sf. Maria (Uspenia), Bunavestire (Blagoveştenia) Sf. Dimitrie, Sf. Gheorghe, Sf. Gheorghie şi Sf. Ioan cel Nou, Sf. Ilie, Sf. Ioan Botezătorul, Intrarea în biserică (Vovidenia), Înălţarea

www.dacoromanica.ro

Domnului, Sf. Mihail, Sf. Nicolae, Sf. Petru şi Pavel, Pogorîrea Sf. Duh, Sf. Sava.
hrană, loc de ~ 162, 416 A; v. şi pîine, ţarină.
hrisoave, v. acte.
hroşi, v. <groşi>.
hulpe, v. vulpe.

I

ialoviţe 138, 165; v. şi vaci.
<ianuarie, v. ghenar.
iazuri 44, 51, 56, 64, 72, 77, 92, 135, 143, 148, 157, 184, 197, 201, 203, 205, 211, 217, 232, 235, 236, 243, 282, 298, 318, 321, 328, 350, 353, 362, 383, 389, 391, 394, 477, 491, 513, 566; bătrîne 201, cu mori 144, 204, 357;
~ la cîmp 205, lîngă casă 243; iaz în heleşteu 513, în iezer 353; ~ înnoite 298, arate 216;
locuri de ~ 31, 44, 65, 72, 76, 78, 93 (menţ.), 135, 145, 146, 182, 184, 315, 321, 323, 350, 389, 399, 460, 461; vatră de iaz 394; loc de iaz în ţarină 31; v. şi Boghiul (Iazul lui ~), Cupcea, Groza (Iazul Grozîi), Pătrănescul (Iazul lui ~) Pribagul (Iazul Pribagului); Vrînceanul (Iazul Vrînceanului);
v. şi bălţi, gîrle, heleşteie, iezere, lacuri, rîmnice;
v. şi preţuri.
iepe 12, 41, 52, 59, 61, 68, 198, 420; v. şi cai.
ierarhi, v. arhierarhi, episcopi, mitropoliţi.
ierei 55 (1771), 144, 403, 409; v. şi preoţi.
<ierodiaconi> (irodiaconi) 348, 349.
<ieromonahi> (eromonahi) 122, 197, 348, 349, 358;
<sec. XVIII-XIX> copie/ traduc acte 49, 91, 181, 182, 220, 279, 365, 442, 459, 568.
v. şi egumeni ~.
iertare, de o datorie 193; v. şi scutire.
iezar, 551.
iezătură (ezătură, izitură) 389, 484, 541; v. şi zăgazuri; v. şi heleşteie, iezite/ făcute.
iezere (ezere) 2 A-B, 90, 353, 362;
v. şi bălţi, gîrle, heleşteie, iazuri, lacuri, rîmnice.
iezire(ezire) 56, 162, 216, 217,; v. şi iazuri, înnoite.
iliş; scutire de ~ 86, 88, 89, 162,; ilişe (!) date pentru plata dajdiei 549.
ilişari 20.
imaş, al unui s. 513, al unei mori 514.
<impozitare>, v. scriere (inscriere).
inel, de aur 363.
<infirmi>, v. muţi, <surd>, <şchiop>
<infracţiuni> v. împresurare, învăluire, fals, furt, jaf/ tîlhărie, mărturii, mincinoase (nedrepte), moarte de om.
interzicere, a unei acţiuni, v. oprire.
<iscăliturі greceşti> 46, 70, 104, 114, 118, 152, 234, 348, 152, 234, 348, 371, 555; v. şi Dimitriu Găluşcă, Galaction ieromonah şi egumen, Gavril <Coci> hatmen şi pîrcălab, Ioannis Fortuna pîrcălab.
ispisoace, v. acte.
ispravnic <sec. XIX> 454; v. şi Costandin Horhaz.
v. şi vornici, de tîrg.
isprăvnicie <sec. XIX> 77, 506.
iuzbaşi 137, 529, 530, 544; foşti ~ 534;
v. şi căpitani, hotnogi.
izvoade, de jurători 258; de pămînturi 377;
<sec. XVIII-XIX> ~/ catagrafii/ opisuri/ perilipsisuri 31, 153, 188, 225, 247, 290, 296, 319, 330, 333, 336, 351, 365, 368, 400, 406, 410, 412, 433, 437, 439, 452, 453, 456, 472, 483, 498, 505, 509, 519;
v. şi catastife, condici, spiţe.

Î

îmbrăcăminte, v. caftane, dulame, haine.
împăcare/ înţelegere, într-o "pricină" 12, 52, 56, 173, 177, 198;
v. şi tocmeală.
împărat <sultan>; haraciu pentru ~ 297.
împărtăşanie, v. pricestanie.
împărţire, a unor "bucate", case 11, 12; de ocini 17, 84 (menţ.), 93, 95, 188, 227, 228 (menţ.), 321, 332, 335, 357, 363 (menţ.), 389 (menţ.), 391, 427, 494, 500 (menţ.), de ţigani 152, de vecini 181 (~ "cu strîmbul"), 332, 430, 494, 516.
împresurare (asuprire, cotropire, încălcare), a unor stăpîniri 65, 73, 98, 103, 130, 156, 171, 179, 191, 201, 203 (menţ.), 230, 246, 252, 261, 303, 306, 308, 368, 380 (menţ.), 451, 469, 470, 480, 505, 522, 523, 555;
<sec. XIX>: 119, 151, 215, 286;
v. şi asuprire, despresurătură.
împrumuturi 209, 395, 428; v. şi datorii.
<împuterniciri>, v. <acte>.
împuşcare 143; v. şi moarte, de om.
încălcare, v. împresurare.
<închisoare>, v. temniţă.
înnoire, v. iazuri, înnoite.

www.dacoromanica.ro

întemeiere, de sate, v. descălecare; v. şi seliştі, devenite sate;
de mori, v. mori.
<întemniţare>, v. temniţă.
întoarcere, a valorii unor cheltuieli, a unor danii şi împrumuturi, vînzări etc. 12, 64, 73, 129, 173, 175, 183, 203, 213, 236, 298-300, 308, 359, 372, 397, 426, 450, 455, 484, 486, 505, 512, 522, 543; v. şi <protimisis>.
interdicţia dreptului de ~ 175, 183; v. şi moştenire, protimisis, răscumpărare.
înţelegere, v. tocmeală; v. şi împăcare.
învăluire; înterzicerea unei ~ (lăsare "în pace") 20, 118, 162;
v. şi scutiri.
<învelitoare de pat>, v. scoarţă.
învoială, v. tocmeală.

J

jaf (jac, pradă, tâlhuire) 6, 34, 143, 235, 304, 305;
v. şi furt, tîlhari.
jalbă (jalobă) 171, 226, 567;
v şi plîngere.
jărtăvnic, v. <jertfelnic>.
jderi 304, 305, 446.
jeluire, v. plîngere.
<jertfelnic> (jărtăvnic, jirtăvnic) 93, 254.
jienicer, v. jitnicer.
jir (jîr) 388.
jirebii <diviziuni ale stătînirii devălmaşe> 335, 336, 354, 364, 414, 433, 435, 465, 474, 501, 503; ~ la cîmp 282; ~ de case 404, 465; v. şi bătrîni, părţi, stîlpi.
jirtăvnic, v. <jertfelnic>.
jitnicери (jienicери) 334, 348, 367, 384, 407; mari ~ 108, 204, 348;
foşti ~ 135; v. şi Dumitraşco Iarali, Ionaşco Prăjescul, Vasilie Roşca;
<sec. XVIII.> 441; v. şi Constantin Roset.
judecată (giudecată, giudeţ), domnească, privind dreptul de stăpînire funciară <3>, 23, 63, 65 (menţ.), 66, <72> (menţ.), 73, 77 (menţ.), <85> (menţ.), 91, 93, (menţ.), 94, 96, 98, 99 (menţ.), 103, 106, 122, 134, 140, 144, 157, <171>, 177, 178, 180, 189, 190, 198, 199, 203, 210, 213 (menţ.), <216, 217>, 222, 223, 230, 236, 241, 250, 252, 256, <257>, 261, 267, 269, 277, 278, 281, 282, 300, 302, 303, 306-308, <309>, 355, 358, 367, 370, 372, 383, 386, 395, <397> (menţ.), 408, 411, 414 (menţ.), 418, 422 (menţ.), 436, 439, 443, 446, 448, 451, 459, 468, 474, 479, 481, 484, 486, 487, 492, 493, 505, 511, 512, 522, 523, 525, 526, 528, 531, 536, 541, 543, 544, 566, 567, II (menţ.); privind stăpînirea unor ţigani 195, 548 şi vecini 539, 551; pentru plata unei dajdii 549; pentru furturi şi omoruri 6, 143, 235, 304 (menţ.), 305 (menţ.);
~ a unor hatmani şi pîrcălabi 18, 70, 429;
~, în blestem 132, 394;
v. şi lege, obicei, zi de ~;
v. şi cercetare, jeluire, pîră, porunci.
judecători (giudecători), în lexicul sec. XIX: 87 (pentru vătafi de ţinut, pîrcălabi, globnici, deşugubinari>, 568 (pentru vornici de tîrg) (menţ.); v. şi Precop;
v. şi <Judecătorie>.
judeţ <unitate administrativă (1856)> 219; <acţiune de drept>, v. judecată.
<jug> (giug), boi de ~ 61.
jumătăţi <ale unor unităţi de măsură> 165, 333.
junci (giunci) 510;
v. şi dobitoace, vite.
jupînese, v. cneaghine.
jurămînt (giurui<re>) 43, <173>; ~ cu brazda în cap 144, 191, 216, 361; pe Evanghelie (pe Evanghelie şi cruce)/ la biserică 94, 98, 103, 177, 230, 429;
~ strîmb 173;
<privilegii cu ~ = blestem> 51; după lege 173, 191.
v. şi judecată, lege.
jurători (giurători) 94, 103, <191>, 307, 361, <429>; în număr de 24: 98, 103, 173, 230, 258.
<juzi> (giudzi) de ţigani 118, 548; v. şi vătaji, de ţigani.

L

lacuri 259, 281; ~ seci 15;
v. şi bălţi, gîrle, heleşteie, iazuri, iezere, rîmnice.
laduncă (lăduncă) <ladă mică>, fereсată 304, 305.
lazuri 282, 414; v. şi curături.
lege; a afla/ a da/ a face/ a găsi ~ 23, 94, 98, 129, 130, 144, 173, 177, 186, 230, 242, 281, 372, 380, 395, 412, 429, 528, 541;

www.dacoromanica.ro

a te ajunge/ a te întreba cu/ a veni la ~ 232, 301, 304, 305, 380; a rămîne din ~ 73, 302, 303, 355, 411, 418, 443, 451, 461, 468, 481, 484, 492, 523, 525, 526, 543, 544, 549, 566; v. şi acte (cărţi de rămas);
judecată după ~ 106, 144, 189, 190, 199, 210, 230, 252, 307, 367, 383, 439, 448, 486, 492, 505, 511, 522, 526, 536, 543, 544, 549;
jurămînt după ~ 173, 191;
~ ţării 106, 189, 190, 199, 210, 230, 252, 302, 303, 307, 367, 383, 411, 439, 448, 451, 461, 468, 484, 486, 492, 505, 511, 522, 523, 525, 526, 536, 543, 544, 549, 566; ~ pămîntului 418;
v. şi obicei, judecată.
lei <bani>; plată în ~ 77, 143, 155, 169 A, 176, 197, 209, 235, 253, 266, 273, 338, 353, 362, 387, 403, 415, 416 A, 433, 462, 510, 512, 513, 535 A-B, 536, 560, 563, 565, 571, de argint 571; împrumut în ~ 209;
~, bani buni 416 A, bani gata 143, 266, 513, bătuţi 77, 209, 273, 353, 362, 403, 415, 433, 462, 510, 535, 536, 560, 563, întregi 197; <dare> 86, 88, 89, 162;
v. bani, dări.
lemn, stîlp de ~ <semn de hotar> 90.
leoaşi <slujitori domneşti>, opriţi să încaseze dări 20.
<leşi>, v. bani leşeşti, oaste leşească.
v. şi <cancelar>.
limbi <neamuri> străine 544;
v. şi alvaniţi, <armeni>, <greci>, <leşi>, <ruşi>, <sîrbi>, tătari, turci, <unguri>;
v. şi oameni străini.
lipsele banilor (scădere)/ <diferenţă de curs a monedelor> 297.
liturghii, pentru pomenire 43, 165; v. şi comîndare, grijanie, pomeni, pamente, parastas, sărăcuste.
livezi 77, 206, 243, 276, 280, 350, 455, 526; prisăci cu ~ 276, 526;
~ cu pomi 69, 495;
v. şi grădini, pomi, pomăt, rediuri.
locuri (bucăţi de loc) <componente ale patrimoniului sătesc>, <nedeterminate>, ale unor sate, 3, 24, 30, 43, 59, 65, 73, 170, 191, 232, 261, 306, 327, 335, 361, 372, 379, 380, 407, 475, 481, 514, 528, 532, 535, 555, 557, tîrguri 60 (menţ.), 127(menţ.), m-ri 68, 368; domneşti 127 (menţ.), 162, 451, 475, 481-483;
~ pustii 132;
~ de sate 76, 132, 162, 368, <379>, 475, 477, 482;
<determinate>, de arat 315, 368, 487, 532, de arie 496, cu bălţi 76, 247, 248, cu case 547, de hrană 28 (pentru porci) 162, 416 A-B, de folosinţă 482, de m-re/ biserică 194, 201, 361, 450, 451, de ocol <pentru vite ?> 496, cu pămînturi 265, pentru pive 54, 127 (menţ.), cu pivniţe 1, 140, de pod 376, de poieni 350, de rîmnic 64, de ţarină 232; v. şi case, fineţe, grădini, heleşteie, iazuri, mori, pomăt, prisăci, vii;
v. şi părţi.
locuri sfinte, v. Muntele Athos, Ierusalim.
logofetese 199.
logofeţi 5, 106, 139, 140, 287, 315, 332, 352; v. şi Cîrstiian, Gavril, Iurco, Leucă, Mihail, Nicoară Prăjescul, Pavel, Pătaşco Ciogolea, Petreceicu, Ursul;
mari ~, ispravnici de acte: passim; înmînează acte 486; ureadnici domneşti 256; martori 42, 47, 59, 107, 122, 519, dau mărturii 46, 108, 152, 153, 204, 247, 283, 304, 316, 323, 371, 425, 518, 552, 554, 563; primesc scrisori de mărturie 165, 232, 422, 491, 516; pîră/ zi de judecată înaintea unor ~ 126, 232; stăpîni 38, 212, 264, 271, 329, 375, 382, 396, 401; v. şi Gavrilaş Mateiaş, Pătraşco Başotă; Pătraşco Ciogolea;
foşti mari ~ reţin şi restituie acte 203; martori 42, 47; în filiaţie 77, 333, 337, 348, 391; dau mărturii 108, 524, <544>; zapise de împrumut/ drese (urice) ale unor ~ 227, 397, 439; cărţi de la ~ 421; slujitori ai unor ~ 552; în filiaţie 334, 404; stăpîni 77, 138, 188, 196, 227, 237, 301, 358, 392, 461; pun zăloage 131, 183, 379; fac danii 197, 205, 218, 227, 302, 303, 524, 552; v. şi Dumitraşco Ştefan, <Gavril> <Gavril Totruşanul>, Ionaşco Gheanghea, Lupul Stroici, <Nichifor> Beldeman, Pătraşco Başotă, Toader Băloş ?, Bubuiog ?>, <Zaharia> Bîrlădeanul.
~ ai doilea 19, 68, 107, 108, 122, 144, 159, 173, 177, 194, 204, 230, 342, 343, 457, 464, 474, 552; v. şi Pătraşco Başotă, Racoviţă Cehan; foşti ~ ai doilea 1, 30, 61, 122, 220, 267, 334, 337, 348, 349, 358, 392; v. şi Gheorghie Balşe, Palade, Tăutul;
~ ai treilea, martori 47, 107, 122, 159, 304, 334; dau mărturie 108, 204, 349, 371, 552; stăpîni 104, 316, 323, 519, 520, 553; foşti ~ ai treilea, martori 204, 334; dau mărturie 107, 316, 348; în filiaţie 335; stăpîni 9, 47, 68, 97, 104, 209, 386 A-B, 466; scriu acte 209; v. şi Eustratie, Pătraşco Ciugolea, Toderaşco <Ianovici>;

www.dacoromanica.ro

~ (mari ~) <sec. XVIII-XIX> 85, 180, 225, 250, 350, 354, 394, 525, 542; ~ de taină 227, 241; v. şi A(nastasie) Başotă, Costandin Donici, Costantin Léondari, Costantin Polimaz, Iordachi <Cantacuzino>, Ştefan Ianev, Tănasă.
loze,-ii, semne hotarnice 51, 377.
lucru (treabă) <muncă remunerată> 65;
<slujbă domnească> 88, 162;
<rentă boierească> 162, 368, 392;
v. şi mori (~ la mori), munci, robotă.
lucrători <slujitori domneşti> 20.
lunci 221, 276, 545; fineţe în ~ 64, 517, 518, 524, 571.

M

mai <lună; termen de plată> 512.
maici, v. călugăriţe;
v. şi <Văleni>, m-re de ~.
<malţ, pentru bere>, v. slad.
martori, ai unor acţiuni juridice: passim; ~ mincinoşi 278, 548;
v. şi boieri, megieşi, oameni buni şi bătrîni, preoţi, slugi domneşti, tîrgoveţi.
mascuri 59; ~ de jir 388; v. şi porci.
masle, la moartea unui om 254.
mazili; boieri ~ 297;
domni ~ţi 34 A-B.
măcinat 308; v. şi mori.
mănăstiri (rugi), primesc danii 4, 7, 9, 42, 43, 53, 62, 76 (menţ.), 92, 93 (menţ.), 106 (menţ.), 114, 125, 138, 144, 182, 197, 203 (menţ.), 205 (menţ.), 224, 248 (menţ.), 301, 333 (menţ.), 345, 390, 393 (menţ.), 396 (menţ.), 402, 406, 457, 459 (menţ.), 466 (menţ.), 469, 470, 472 (menţ.), 475 (menţ.), 481, 501 (menţ.), 530, 567 (menţ.), scutiri 20 <cu drept de judecată al egumenilor> 86-89, întăriri şi împuterniciri 7, 9, 51, 62, 68, 76, 81, 84-86, 90, 92, 138, 144, 187, 203 (menţ.), 252, 270, 288, 289, 295, 302, 303, 311, 346, 347, 349, 364, 390, 394, 402, 406, 457, 459, 463, 472, 477, 501, 507, 526, 536, 562, 567;
stăpîniri ale unor m-ri, în hotar 217, 226, 238, 327, 368, 482; alese 68, 125, 170, 248; v. şi branişti, poslušnici;
se judecă/ se tocmesc 11, 12, 18, 91, 157, 171, 186, 203 (menţ.), 252, 298, 300, 302, 303, 361, 396, 414 (menţ), 422, 428, 436, 441, 459, 466, 469, 470, 526, 536, 555, II; fac schimburi 16, 289, 315, 334, 348, 349, 371, 393, 425 (menţ.), 475 (menţ.), 481, 556 A-B;
vînd şi cumpără 68, 77, 84, 85, 106 (menţ.), 114, 197, 204, 205, 218, 259, 270, 290, 295, 315, 333, 364, 389 (menţ.), 396, 403, 459 (menţ.), 469 (menţ.), 501 (menţ.), 529, 530, 562; primesc zăloage 395, despăgubiri 556, bani şi stăpîniri, pentru pomenire 4, 42, 43, 53, 93 (menţ.), 101 (menţ.), 159, 396 (menţ.);
~ ctitorie (zidire, înălţare) a unor ~ 86, 88, 89, 194, 361, 394, 441;
~ neisprăvite (neterminate) 197, 204, 218; v. şi ctitori;
locuri unde au fost ~ 224, 360, 450, 451;
acte falsificate la ~ 238; peceţi ale unor ~ 11, 12, 16, 122, 234, 238, 395;
v. şi biserici, chilii, schituri; soboare/ călugări, ale/ ai unor ~, martori/ dau mărturie 11, 12, 21, 122, 159, 197, 234, 254, 299, 395, 415, 422; călugări ai unor ~, stăpîni 50, 64, 291; v. şi soboare;
~ <în sec. XVIII-XIX> 119, 151, 215, 243, 271, 376;
<componenţă>, v. arhiepiscopi, călugări/ călugăriţe, cîntăreţi, dascăli, diaconi, egumeni, ieromonahi, preoţi (popi), pristav, pentru construirea unei ~, ucenic, la o ~e, vistiernic, al unei ~;
v. şi Agapia, <Aroncanu>, ··Bărboi, Bisericani, Bistriţa, Bîrnova, Corbul, Doljeşti, Dragomirna, Floreşti, Galata, Golăe (M-rea lui ~), Hangu, Hlince, Homor, Lipovăţ, M-rea Balicăi, M-rea lui Băisan, (M-rea lui Toader <Movilă>), Neamţ, <Pantoctator>, Pîngăraţi, Pobrata, Rafaila, Rîşca, Schitul Drăguşani, Secu, Sf. Ilie, Sf. Sava, Slatina, Solca, Sucevita, Tazlău, Trei Ierarhi, Vaslui, (Zugraf), <Văleni>, Voroneţ, Zograf; v. şi hramuri.
mărgăritare 304, 305.
mărturii, în cercetări, hotărniciri, tocmeli, tranzacţii, etc. passim; ~ mincinoase (nedrepte) 278, 548; v. şi martori;
v. şi judecată, jurămînt, pîră.
măstacăn, v. şi <mesteacăn>.
<măsuri>, de greutate, v. bezmene; de lungime, v. vig; de lungime şi suprafaţă, v. funie, paşi, prăjini, otgon, stînjeni; de suprafaţă, v. fălci, firtaie, pogoane; de volum, v. car, mierţe, poloboace, saci; v. şi jumătăţi, stoguri.
mătci, de albine 106.
meşteşugari 93 (menţ.), 517 (gr.), 566 (menţ.);
v. şi Simion Capşca;

www.dacoromanica.ro

mari (foşti mari) ~ 4, 7, 8, 108, 159, 185, 204, 293, 294, <316>, 317, 318, 448; v. şi Apostol, Simion Gheuca;
<sec. XVIII-XIX> 75, 219; v. şi Bosie, Vasile Racliş.
megieşi, martori hotarnici/ la alegerea unor părţi 2 A-B, 56, 65 (menţ.), 100, 144, 148-150, 156, 165, 179, 189, 191, 201, 202 (menţ.), 208, 217, 219 (menţ.), 232, 246, 365, 373, 381, 385 (menţ.), 409, 414, 456, 465, 468, 469, 475, 476, 481, 482, 491, 545; la cercetări/ pricini de stăpînire 126, 229, 250, 261, 285, 307, 421 (menţ.), 423, 443, 451, 473, 484, 485, 528 (menţ.), 532, 555; la vînzări-cumpărări 11, 83, 109 (menţ.), 110, 115, 120, 136, 138, 145, 168, 177, 181, 182, 200, 220, 231, 259, 273 (menţ.), 280 (menţ.), 343 (menţ.), 357, 410, 416 A-B, 435, 440, 512, 529, 538, 542; la reconstituirea unui act 370;
~ stăpîni 51, falşi 173;
gloabă luată de la ~ 359; v. şi ocolaşi;
v. şi oameni buni şi bătrîni.
merţe (mierţe), v. mierţe.
<mesteacăn> (măstacăn), semn de hotar 259, 295.
<meşteşugari> (meşteri), pentru facerea unei mori 138, a unei biserici (=<lucrători>) 194;
v. şi berar, blănar, butnari, căldărari, cojocari, croitori, <iezari, iezire>, pietrari, rotari, silitrar, sădlari, tîmplari, teslari, zlătari;
v. şi Fîntîna Blănarului.
metoh, al unei m-ri 76, <224>; v. şi Ierusalim, Zograf.
<miazănoapte> (amiază noapte), <punct cardinal> 49; v. şi apus, <miazăzi>, răsărit.
<miazăzi> (amează), <punct cardinal> 49; v. şi apus, miazănoapte, răsărit.
mied 165; v. şi albine, ceară, prisăci.
miei, oi cu ~ 16, 61, 68, 484.
miere 180, 333, 389, 419, 490, 547.
mierţe (merţe, mirţe), de făină/ grîu/ pîine 138, 416 A, 529.
milostenii (miluiri), domneşti 86, 88, 89; v. şi danii.
mincinoşi, v. martori ~.
mişei (ţărani) 162, 297; v. şi oameni, poslušnici, săraci, săteni, vecini.
mitropoliţi (vlădici), arhiepiscopi şi ~ de Suceava, mandatari eparhiali 140; martori/ dau mărturii 122, 140, 218, 238, 371, 425, 563; în sfat 51, 76, 86-89, 91, 122, 297;
slugi ale unor ~ 325; preoţi ai unor ~ (?) 385;
~ în filiaţie 333;
arhiepiscopi, foşti ~ 501 (menţ.);
v. şi Mitropolia Moldovei şi Sucevei, Theofan, Varlaam.
mînji, iepe cu ~ 68.
mîntuire, danie pentru ~a sufletului 9; v. şi pomenire.
<mlaştină, mocirlă>, v. şi ploştenci.
moarte, danii făcute înainte de ~/ cu limbă de ~ 53, 193, 254; v. şi grijanie, suflet, <testamente>;
~ de om 6, 54, 143, 246 (menţ.), 398 (menţ.), 450 (menţ.), 446 (menţ.), 544; v. şi cap, plata capului, plată, pentru moarte de om.
monahi, v. călugări, ieromonahi.
monahii, v. călugări/ călugăriţe.
<monede>, v. bani.
mori 15, 26, 33, 49, 65, 72, 77, 80, 93, 101, 116, 144, 159, 184, 186, 197, 227, 235, 237, 303, 308, 321, 335, 344, 350, 356, 357, 374, 377, 389, 391, 392, 394, 408, 422, 432, 434, 482, 502, 513, 514, 529; ~ gata 8 (cu pietre), 76, 85, 92, 344; drept de folosire a unor ~ 93, 203;
~ boiereşti 162, domneşti 54, 162; lucru (treabă) la ~ 162, 368, 392;
~ întemeiate (făcute, "puse") 101, 107, 138, 162, 203, 432, 476, 482; heleşteu "tăiat" pentru a "umbla o moară" 422;
locuri de moară 30-32, 39, 72, 77, 78, 84, 85, 104, 127, 139, 143, 148, 161, 184, <204>, 214, 215, 255, 304, 305, 315, 318, 321, 323, 324, 352, 362, 363, 366, 368, 369, 389, 399, 404, 414, 416 A-B, 417, 431, 432, 435, 459-462, 463, 568;
vaduri de ~ 9, 13; (casă cu vad de moară) 37, 54, 55, 64; (pămînturi cu vad de moară) 68, 76, 78, 83-85, 91, 93, 100, 110, 115, 138, 139, 144, 147, 160, 165, 182, 184, 211, 236, 260, 287, 289, 301, 302, 304, 306, 312, 313, 315, 319, 326, 331, 344, 345, 350, 359 (vad înecat), 362, 366 (pămînturi cu vad de moară), 368, 369, 389, 394, 419, 431, 434, 435, 438, 443, 482, 495, 513, 517, 518, 530 (pămînt cu vad de moară), 542, 561, 562, 564, 568, (bătrîn dintr-un vad de moară), 571;
v. şi măcinat, pîine, preţuri.
moşeni (ocinaşi) 193, 241 (vecini), 433, 434; v. şi fraţi, oameni, răzeşi.
moşie <stăpînire funciară moştenită> 25, 32, 41, 42, 50, 61, 67, 71, 95, 97, 99, 100, 105, 110, 111, 113, 116, 117, 120, 121, 153, 163, 188, 217, 226, 235, 286, 295, 305, 312, 317, 321, 324, 330, 334, 342, 350,

www.dacoromanica.ro

353, 360, 364, 367, 372, 374, 381, 416 A, 418, 437, 440, 450, 471, 495, 500, 505, 512; v. şi ocini;
vecini de ~ 494;
<domenii funciare> 207, 224, 296 (1786), 386 A-B (1809);
ţigani de ~ 329; vecini de ~ 351;
v. şi sate, selişti.
moştenire <a dreptului de stăpînire> 22, 65, 72, 78, 95, 228, <271>, 321, 332, 335, 350, 353, <363>, 389, 392, 494, 500;
pîră pentru ~ <104, 107, 159>; v. şi împărţire, întoarcere, răscumpărare;
privilegii de ~ 93.
movili, <semne hotarnice săteşti> 49, 90, 148, 170, 171, 191, 207, 216, 217, 219, 224, 232, 233 A+B, 341, 365, 389, 482; ~ mari 90, 191, 219; moviliţe 44, 64, 170, 191, 216, 217;
~ săpate (găunoase) 90, 170, 207; cu pietre (stîlpi) 49, 170, 233 A-B;
<semne hotarnice ţinutale> 90;
v. şi "Între Şiraguri", Movila Boerilor, Movila Domnească, Movila Găunoasă, Movila lui Hilip, Movila Vulturului, Păuniacica.
mucenici 224; v. şi Sf. Gheorghie.
munci, <obligaţie faţă de domnie> 20; v. şi lucru, robotă.
munţi, în hotar 68, 127, 327.
muravschiu <stofă> 234.
muţi; robi ţigani ~ 184.

N

namesnici, v. vornici, de tîrg.
năpastă 32, 70; v. şi nevoie.
neam 193, 453, 495, <510>;
<sec. XVIII-XIX> 17, 49, 77, 84, 94, 172, 241, 247, 409, 460, 478, 548, 566;
v. şi rude.
negeag (negeg); săpătură făcută cu un ~ 233.
negoţ <în general> 124; boi de ~ 169 A, 376, 388, 411.
negustori (cupeţi, neguţători), martori/ dau mărturii 114, 197, 388, 403, 420;
vînd şi cumpără 123, 139 (menţ.), 234, 306 (menţ.), 308 (menţ.), 568 (menţ.); primesc zăloage 183, 379; fac comerţ 124; v. şi <berar>;
~ ucişi 143, 235;
staroste de ~ 114;
<sec. XVIII> 105.
<neînţelegere>, v. gîlcevă.
<nemeş> ("partea nemişească") 560.
nevoi, ale ţării 15, 86-89, 399; v. şi treaba ţării; ~, ale unor persoane 183, 333; v. şi năpastă.
nuci <semne de hotar> 259, 295.
nume <contribuabil> 93, 297.

O

oameni buni şi bătrîni/ oameni dinainte/ oameni bătrîni şi tineri, martori hotarnici/ la alegeri de stăpîniri/ 2, 3, 30, 38 (menţ.), 56, 65, 90, 98, 103, 125, 130, 135, 144, 148-150, 156, 163, 165, 170, 171, 179, 189, 191, 196, 201, 202 (menţ.), 208, 216, 217, 219 (menţ.), 230, 246, 248, 261, 285, 317, 327, 360, 361, 365, 373, 376, 381, 385 (menţ.), 409, 414, 439, 450, 454, 456, 465, 466, 468, 469, 475, 476, 481, 482, 491, 528, 532 (v. şi jurători), la cercetări privind dreptul de stăpînire, la judecăţi, tocmeli etc. 99, 126, 177, 229, 232, 233, 241, 250, 269, 278, 307, 359, 372, 421 (menţ.), 423, 434, 441, 443, 450 (menţ.), 451, 470, 473, 485, 492, 493, 495, 555, la cercetarea altor pricini (furt, plată, zălogire etc.) 70, 131, 180, 370, 538, 543, la împărţirea unor moşteniri 11, 181, 357, 494, la schimburi de ocini 513, la vînzări-cumpărări 1 (menţ.), 19 (menţ.), 35, 37 (menţ.), 61, 71, 83, 110, 111, 113, 115, 116, 117, 120, 136, 138, 139 (menţ.), 145, 146, 155, 160, 161 (menţ.), 168, 169 A, 174, 175, 180, 197, 200, 211 (menţ.), 220, 221 (menţ.), 231, 240, 244, 251 (menţ.), 253, 259, 266, 273 (menţ.), 279 (menţ.), 280 (menţ.), 284, 287, 295, 302 (menţ.), 312-314, 318 (menţ.), 325, 331 (menţ.), 339, 343 (menţ.), 353, 403, 410, 416 A-B, 426, 428, 431, 433 (menţ.), 435, 440, 442, 444, 445, 453, 462, 480, 504 (menţ.), 524 (menţ.), 529, 530, 540, 542, 543, 558, 560, la danii 182, 503;
~ tîrgoveţi (orăşeni) 249, 388, 484, 512 (v. şi tîrguri, oameni buni şi bătrîni din ~).
~ slugi domneşti 326, 515.
~ dau mărturii false 173;
~ cheltuială făcută pentru ~ 450;
v. şi megieşi, moşeni, oşteni de frunte, slugi boiereşti;
oameni, din ţară: meşteri 194; stăpîni 23, 132, 156, 196, 203 (= răzeşi), 256, 258, 261, 281, 376, 434 şi 435 (= ocinaş; menţ.), 545 (= răzeşi); dau mărturie 351 (v. şi fraţi,

www.dacoromanica.ro

moşeni, răzeşi); <slugi> domneşti 89, 261, 422; vecini 162 (strămutaţi), 232, 368, 465, 483, 539, 551 (v. şi mişei, poslušnici, săraci, săteni, vecini);
~ străini, de sat 93, de neam (de rudenie) 101, 107, 122, de ţară (de peste graniţă) 162; v. şi limbi străine;
v. şi moarte de om.
oaste, leşească 370;
v. şi oşteni.
obicei (~ul ţării, ~ din veac) 51, 191, 297, 307, 418, 467, 487;
~ ("obicină"), bisericesc 396; v. şi rînduială;
v. şi lege.
obraţe; pămînturi la ~le altor pămînturi 377.
ocinaşi, v. moşeni.
ocini (dedine, moşii), <stăpîniri moştenite>: passim; împărţite 22, 93, 227, 228 (menţ.), 321, 332, 350, 357, 391, 427; alese 150, 163, 165, 208, 256, 257, 285, 317, 327, 341, 454, 465, 469;
~ cumpărate-vîndute; passim;
pierdute/ oprite pentru plata unor datorii/ amenzi şi dări 23 (ocină pieritoare) 34, 52, 128, 129, 242, 249, 257, 304, 305, 355, 412, 413, 549; schimbate 42, 43 (menţ.), 94, 227, 250, 282 (menţ.), 289 (menţ.), 348, 349, 389, 487, 513, 523; zălogite 363, 490;
răscumpărate/ întoarse 94, 177, 306, 389, 433, 486;
asuprite/ cotropite/ împresurate 128, 179, 246, 281, 389, 555; aflate în pricină/ litigiu de stăpînire/ judecată 23, 94, 163, 173, 177, 210, 246, 256, 306, 307, 358, 360, 408, 411, 412, 426 (menţ.), 443, 456, 469,, 479, 485, 486, 522, 539, 543, 544, 557, 567, 570;
apărare prin porunci domneşti (împuterniciri) 24, 185, 225, 449, 455, 458, 467;
dăruite 9, 32, 60, 62, 76, 132, 137, 182, 254, 352, 389 (menţ.), 402, 443, 501 (menţ.), 503, 506, 537, 552, 567, I; întărite: passim;
v. şi preţuri.
ocnă, v. birău de ~, cămăraş de ~.
ocoale; sate/ locuri ascultătoare de ~le unor tîrguri 54, 65, 68, 69, 77, 78, 144, <202>, 212, 247, 378, 394, 399, 472, 484, 496, ale unor sate 54, 389;
ureadnici ai unor <~> 89;
v. şi Botoşani, Cîmpulung, Dorohoi, Hîrlău, Hotin, Huşi, Iaşi, Orhei, Piatra, Stănileşti, Tîrgul Frumos, Tîrgul Neamţ.
odăi 64; v. şi tîrle.
ogoare <componente ale patrimoniului sătesc> 64, 109, 139, 182, 318, 326, 365;
v. şi pămînturi, răzoare, ţarini.
oi 12, 59, 68, 232, 274, 351, 529, 530; ~ cu miei 16, 61, 68, 484;
gorştina din ~ <dare> 86, 88, 89;
v. şi berbeci.
omor, v. moarte de om.
opisuri, v. izvoade.
oprire <prohibire>, a dreptului de contestare, v. pîră; de înstrăinare, v. danii; de răscumpărare, v. întoarcere.
oraşe, orăşeni, v. tîrguri, tîrgoveţi.
osîndă, v. plată.
<o>sluhar, martor 126.
oşteni, de frunte/ de la Curtea domnească, martori/ dau mărturie 1, 3, 177, 211, 221, 251, 264, 302, 316, 323, 326, 331, 343;
v. şi arbănaşi, călăraşi, căpitani, hînsari, hotnogi, iuzbaşi, seimeni, sinceţari, stegari, voinici;
v. şi oaste.
<odgon> (otgon) 414; v. şi măsuri.

P

pagubă 34, 495; v. şi jaf.
paharnici (ceaşnici), foşti ~ 22, 59, 96, 122, 126, 136, 201, 269, 327, 331, 384, 444, 544; v. şi Dociul, Ion Prăjescul, Nicolai Bejan, <Ştefan> Bejan, Toader Dragotă, Tudoran; ~ ai doilea 72, 274; v. şi Stratul Bolea; mari ~ 12, 46, 47, 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 104, 107, 122, 204, 283, 304, 315, 316, 323, 334, 348, 365, 371, 389, 391, 397-399, 425, 485, 550; v. şi Gheorghe <Coci>; foşti mari ~ 28, 132, 213 (gr. şi "postelnic"), 326, 350, 524, 527, 551, 569; v. şi Dabija, <Ionaşco> Talpă, Negrilă, Pană, Toader;
păhărnicei (?) 65, 387; v. şi Cotîrlă, Frăţîman;
~ în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399; martori dau mărturie 12, 22, 46, 47, 104, 107, 122, 136, 201 (gr.), 204, 269, 283, 304, 316, 323, 327, 334, 348, 371, 384, 425, 544, 550; hotarnici 65, 126; stăpîni 28 (menţ.), 59, 72 (menţ.). 96, 132, 213, 274 (menţ.), 326 (menţ.), 331, 350 (menţ.), 387, 398, 444, 485, 520, 522, 549, 567; în raporturi de rudenie 28, 59, 96, 274;
soţii de ~ 274, 326, 350;

www.dacoromanica.ro

<sec. XVIII-XIX> 8, 68, 217, 227, 352; v. şi Ioan, Ioan Vladovici, Ion Tăutul, Tudurache Ciure; v. şi cupari, păhărnicei.
pajişte 56; v. şi fineţe.
<palamar, paracliser>, v. eclesiarh.
pamente; liturghii şi parastase la m-ri pentru ~ 4, 16, 159, 165, 396; v. şi comîndare, grijanie, pomeni, sărăcuste.
pană, de scris 175.
pani, v. boieri, feciori de ~.
parastas 165; v. şi pamente.
pas, <unitate de măsură> 135, 175, 469; v. şi funie.
paşă, otoman 54.
păduri <componente ale patrimoniului sătesc> 28, 37, 51, 56, 64, 68, 90, 93, 109, 115, 148, 150, 153, 169 A, 174, 182, 192, 197, 200, 204, 205, 208, 280, 312, 313, 315, 317, 325, 326, 328, 365, 377, 410, 413, 419, 435, 438, 462, 482, 501, 512, 515, 526, 534, 542, 547, 555, 560, 566;
curături 51, 317, 526, loc de hrană pentru porci 28, pomăt 51, 325, prisăci 28, 204, 205, 325, 526, 534, vii 51 în ~; v. şi poieni
v. şi arbuşti, copaci, codru, dumbrăvi, făget, lunci, rediuri.
păhărnicei, martori/ dau mărturie 19, 65, 342, 343, 357, 471;
v. şi paharnici.
<pămînt> (slv.: zemlea = ţară), v. Ţara Moldovei.
pămînturi <componente ale patrimoniului sătesc> 44, 56, 108, 148, 174, 187, 216, 217, 259, 263, 265, 295, 317, 366, 377, 508, 517, 518, 529, 530, 568;
v. şi lege, a pămîntului; bucăţi, de pămînt;
v. şi ogoare, răzoare, ţarini.
părinţi/ rugători (slv.: oteţi 12, 42, 132): călugări şi preoţi 53, 393, 457, 489; egumeni, episcopi, vlădici 141, 204, 333, 395;
~ în blestem 4, 12, 42, 51, 132, 301; v. şi Nicheia (318 ~ de la Nichcia).
părţi, de hotare, ocini, sate etc.: passim;
~ alese, v. alegere; hotărnicite, v. hotărniciri; stîlpite, v. stîlpiri.
~ din case 13, "numţeşti" 560, din "pivniţi" 1, de pod 241;
~ din bucate 159, de slujbă 464;
v. şi sate.
pace ("a lăsa în ~ ") <stăpînire netulburată> 20, 162; v. şi învăluiri.
<păsări>, v. coberţi.
peceţi <sigilii>, ale unor emitenţi/ martori, <puse pentru validarea actelor>: passim; ~ domneşti: passim;
~ eclesiastice 11, 12, 16, 122, 159, 197, 234, 238, 371, 395, 396, 403; v. şi mănăstiri;
~ orăşeneşti 41, 100, 126, 197, 249, 259, 295, 388, 426, 440, 491, 512, 560, 568; v. şi tîrguri;
~ ale Porţii domneşti 123;
~ (gherburi) <sec. XIX> 126, 227, 389.
<pedeapsă>, domnească, v. cercetare;
v şi <amenzi>, <întemniţare>, învăluiri, plata capului.
perilipsisuri, v. izvoade.
perji; grădini cu ~ 139.
<perle>, v. mărgăritare.
pescuit, cu sednicul 141;
~ interzis 144.
peşte; ape naturale/ amenajări hidrotehnice, cu ~ 13, 54, 56, <65>, 76, <141, 144>, 247, 248, 350, 362, 389, 394, 482, 537; v. şi bălţi, gîrle, heleşteie, iazuri, iezere;
~, luat drept plată 65.
peveţi, v. cîntăreţi.
piatră; curte de ~ 194; biserici de ~ 201, 202, 278; pivniţi de ~ 1, 4, 47, 77, 397; ziduri de ~ 106;
pietre, <semne hotarnice> (stîlpi de ~, bolovani) 38, 49, 64, 90, 148, 170, 171, 201, 219, 365, 373, 399, 414, <468>, 475, 476;
~ de moară 8, de var 194;
v. şi "caş" <~> de ceara;
v. şi pietrari.
<piele, prelucrată>, v. bulgariu.
pietrari, martori 287.
pitari 303 (menţ.), 357, 364, 398 (menţ.); foşti ~ 247, 306, 469, 470, 560, 568; v. şi Anton, Dersca, Dumitru Bălteanul, Gheorghie Bogdan, Isaiia Batin, Pîrvul;
mari ~ 42, 108, 204; foşti mari ~ 46, 47, 104, 159, 263, 283, 544; v. şi Apostol, Enachie, Ştefan Moimăscul, Ursu Bărboi;
vătaf de ~ 357; v. şi Soltan;
martori/ dau mărturie 42, 46, 47, 104, 108, 159, 204, 263, 283, 357, 469, 470, 544, 560; stăpîni 247, 303, 306, 364, 398, 568;
<sec. XVIII-XIX>, traduc acte 9, 33, 40, 144, 270, 389, 447, 449, 562.
pitărei 220, 279, 315, 342, 343 (pitar).
pive (sg: chiuă 321); locuri de ~ 54, 127, 363; ~ făcute 468; drept de a face ~ 482; v. şi ştezе.
pivniceri 427; v. şi Toader Başotă.

www.dacoromanica.ro

pivniţi, de piatră 1, 4, 7, 47, 77, 397; loc cu ~ 140; ~ făcute 397;
v. şi pohrib.
pîine <cereale, făină>; zeciuială din ~ 24, 380, 392, 458, 467, 478, 483, 487, 559; ~ luată de la o moară (de măcinat) 308, vîndută 529; v. şi grîu, hrană;
v. şi mori, <stoguri>, de pîine.
<pînzeturi>, v. atlaz;
v. şi <postavuri, stofe>.
pîraie, v. gîrle.
pîră, (a se întreba) în faţa dômnului, pentru drept de stăpînire 3 (menţ.), 12, 23, 30, 39 (menţ.), 56, 63, 65 (menţ.), 66, 72 (menţ.), 73, 78 (menţ.), 85 (menţ.), 91, 94, 96, 98, 101, 103, 104, 106, 107, 122, 144, 173, 177, 178, 189, 190, 199, 201, 203 (menţ.), 213 (menţ.), 216, 217, 223, 226, 230, 232, 234, 236, 248, 252, 256, 258, 261, 267, 269, 277, 278, 282 (menţ.), 259, 300, 302, 303, 306-308, <355>, 358-361, 367, 372, 376, 380, 383, 386 B, 395, 397 (menţ.), 408, 409, 411, 414 (menţ.), 418, 422 (menţ.), 424, 426 (menţ.), 429, 434, 439, 443, 448, 451, 456, 459, 466, 468-470, 475, 479, 481, 484-486, 491, 493, 505, 511, 512, 522, 523, 525 (menţ.), 526, 528 (menţ.), 531, 536, 541, 543, 544, 557; pentru ţigani 195, 548 şi vecini 181, 473, 539, 551;
pentru dajde 549 şi jaf 34 A, 304, 305;
~ în faţa marelui logofăt 126;
prohibirea dreptului de ~ 3, 23, 63, 66, 73, 91, 94, 98, 107, 159, 177, 190, 199, 203, 250, 302, 303, 304, 327, 332, 333, 355, 383, 408, 429, 465;
v. şi gîlcevă, judecată, price (pricină), plîngere, zi;
v. şi ferîie, pîrîşi.
pîrcălabi/ staroşti (pentru ţinuturi de margine), în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 72, 76-78, 89, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399; v. şi Dumitru Buhuş, Epifanie, Gavril <Coci>, Gavril Onciul, Ionaşco, Iuraşco Başotă, <Mihail> Fortuna, Nicolachi <Ralli>, Pătraşco Boldescul, Pătraşco Ciogolea;
~, foşti ~, uricadnici domneşti <87>, 88, 149, 150, 196, 201, 216, 217, 248, 257, 385 (menţ.), 409, 423, 456 (menţ.), 466, 485, 491, 543; judecă 70, <77>, 118, 429; martori/ dau mărturie 12, 46, 56, 61, 90, 104, 107, 122, 202, 204, 211, 304, 316, 323, 334, 348, 353, 371, 384, 388, 409, 469, 470, 512, 524; v. şi Costantin Ciogolea, Costantin Stîrcea, Epifanie, <Eustratie> Dabija, Gabor, Gheorghie <Lozonschi>, Musteaţă, Necula, Onciul Iuraşcovici, Oprea, Pătraşco, Petre Trufaşul, Popăscul, Porcea, Stan, Ştefan, Ştefan Bechea, Toader Şoldan;
stăpîni 23, 57, 58, 70, 77, 78, 94, 96, 98, 101, 103, 109, 110, 113, 122, 130, 139, 146, 149, 150, 154, 166, 184 (menţ.), 191, 198, 207, 208, 216, 222, 232, 240, 255, 280, 283-285, 289, 292, 304 (menţ.), 305, 355, 359, 378, 380, 388, 390, 424, 473, 480, 485, 514, 533, 552; creditori şi debitori 209, 242, 355; v. şi Ciocîrlie, Dediul, Dumitraşco Fulger, Dumitraşco Negurici, <Dumitru> Stavăr, Ghiorghie Catargiul, Gheorghie Jora, Gherghel, Ionaşco Coşescul, Ionaşco Popăscul, Irimiia, Malcoci, Mihalcea Durac, Tudori;
scriu acte 53, 174, 209, 315; v. şi Căzacul, Gavril Onciul;
în filiaţie 64, 78, 165, 184, 210, 293, 404, 537, 568; v. şi Iacomi, Petrică, Struţian, Tîmpa, Toader, Văscan Moghiliţă;
soţii de ~ (sg. pîrcălăboaie) 292, 305, 404, 485; v. şi Cîrstina, Păscălina Iacomiasa;
v. şi hatmani şi ~ de Suceava, ţinuturi (pîrcălabi de ~).
pîrgari; şoltuzi şi ~, martori/ dau mărturie 41, 100, 109 (menţ.), 110 (menţ.), 197, 249, 259, 269, 295 (menţ.), 388, 426, 440, 512, 560, 568 (menţ.), hotarnici 126, 232, 259; v. şi Agiud, Bacău, Bîrlad, Dorohoi, Orhei, Piatra, Suceava, Trotuş;
v. şi tîrguri, tîrgoveţi.
pîrîşi, în blestem 394.
plată, deplină, în tranzacţii: passim (v. şi vînzări-cumpărări); contestată 358, inechitabilă 333;
~ în bani: passim(v. şi preţuri), în animale, peşte şi produse 16, 21, 31, 61, 65, 77, 110, 114, 124, 270, 333, 342, 343, 366, 376, 387, 388, 416 A, 419, 420, 442, 484, 510, 529, 530, 534, 547, 568;
~ pentru amenzi, dări şi slujbe 70, 77, 93, 249, 285, 297, 550;
datorii şi zăloage 183, 209, 234, 237, 363, 379, 396, 524, furturi şi jafuri 34 A-B, 70, 147, 235, 304, 305, lucru (muncă) 65, 513, moarte de om (~ capului) 54, 143, 147, 246, 249 (menţ.), 398, 413, 450, pagube 130, 198, pomenire 396, răscumpărare din robie 568; viclenie (<~> cu capul) 101; viclenie (~ capului) 101;
termene de ~, v. zi.

www.dacoromanica.ro

plîngere (jeluire), la domnie 6, 32, 91, 126, 129, 130, 140, 156, 163, 171, 178, 179, 186, 191, 198, 229, 242, 246, 281, 370, 373, 380, 412, 424, 432, 441, 454, 476, 483, 487, 532, 557, 567, 570, la Poarta domnească 186; v. şi jalbă;
v. şi judecată, pîră.
<plocon>, pentru mama hanului <tătăresc> 15.
ploştenci; "pămînturi" cu ~ 317.
plug; boi de ~ 59; hotar stricat cu ~urile 532; v. şi arat.
poartă, domnească <instituţie>, v. Poartă.
v. şi peceţi, ale Porţii domneşti, vornici de ~.
poduri <de trecere>: <fixe> 241, 407, 432; v. şi Podul Ordzii; umblătoare <376>, 482.
pogoane <îns. ult.>, de vie 53.
pohrib, pentru stupi 534;
v. şi pivniţi.
poieni <componente ale patrimoniului sătesc>, în stăpînire 68, 84, 133, 142, 145, 189, 190, 215, 226, 327, 350, 360, 385, 413, 414, 446, 450, 451, 455, 459, 462, 560, 566, în hotar 44, 68, 281, 361, 389, 482;
~ cu fîn/ cu locuri de fînaţ 50, 85, 150, 394; ~ cu prisăci/ cu locuri de 259, 295;
~ făcute prin "arsura focului" 414; v. şi curături;
v. şi Buruceneşti, Cocoara, Condrata, Munceii, Poiana Bahluiului, Poiana Boului, Poiana cu Cetate, Poiana Costei, Poiana cea Mari, Poiana lui Timofeiu, Poiana dintre Vaduri, Poiana lui Răcilă, Unguroaica.
v. şi locuri, preţuri.
polcovnic (1794-1809), traduce acte la Mitropolie 44, 54, 69, 96, 99, 341, 352, 425, 484; v. şi Pavel Debrici; stăpîn (1836) şi posesor al unui act 261.
poloboace, de mied 165, de miere 180, 333, 389, 419, 490, 547;
v. şi butnar.
<polonezi>, v. leşi.
pomăt (-et, ete,-eţi), <componentă a patrimoniului sătesc>; locuri, sate, selişti cu ~ 37, 115, 145, 192, 200, 224, 255, 361, 364, 388, 426, 450, 451, 530; prisăci (locuri de prisăci) cu ~ 234, 295, 325, 519, 534.
loc pentru ~ 325;
v. şi grădini livezi, pomi.
pomelnic, al unor biserici şi m-ri; danii pentru a fi trecut în ~ 53, 114, 122, în sfîntul şi marele ~ 4, 7 68 (menţ.), 270, 301, 396, 459, în ~ul Mitropolici 140; v. şi <jertfelnic>, pomenire.
pomeni, făcute la m-ri 470, 567; v. şi pamente.
pomenire; danii pentru ~ 7, 9, 42, 62, 68, 86, 88, 89, 93, 101, 137, 140, 254, 345, 459, 524;
v. şi liturghii, pamente, parastas, sărăcuste;
v. şi danii (pentru ~), mănăstiri, obicei.
pomi; livezi cu ~ 69, 495, vii cu ~ 51, 510; prisăci cu ~ 259;
v. şi grădini, livezi, pomăt;
v. şi cireşi, nuci, perji.
popi, v. <preoţi>; v. şi răspopă.
porci; loc de hrană (făget) pentru ~ 28, 127; gorştină din ~ 86, 88, 89; v. şi mascuri.
portari foşti ~ de ~ Succava, martori 197, 333, 513; stăpîni 336; v. şi Dima, Hancic, Iorăşco;
v. şi vornici, de gloată/ Poartă.
portiţă, de gard 414.
porunci, domneşti, v. acte.
poslușnici, ai unor m-ri, scutiţi 20, 86-89; v. şi mişei, oameni, săraci, săteni, vecini.
<postavuri> (postave), furate 304, 305;
v. şi <pînzeturi, stofe>;
v. şi pive, şteze.
postelnici, foşti ~ 25, 67, 116, 204, 254, 304, 415-417, 513 (v. şi Ion Dabije, Ion Dobre, Pătraşco, Purcel, Toma, Ţica); ~ <ai treilea> 46, 47, 94, 96-98, 103, 104, 107, 122, 168, 204, 250, 251, 315, 334 (v. şi Ionaşco Prăjescul); ~ ai doilea 55, 204, 219, 316, 323, 334, 337, 348, 349, 393, 484 (v. şi Bălan Haţimirschi, Velicico);
mari ~ în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399 (v. Apostol Catargiul); foşti mari ~ 46, 68, 76, 91, 125, 198, 213 (gr.), 234, 283, 290, 315, 352, 389, 390, 394, 457, 469, 470, 519, 520, 526, 539, 542, 543; v. şi Cozma Şarpe, <Dumitrache> Chiriţă <Paleologu>, <Dumitru> Barnoschi, Enache <Caragea>, <Iancu> Costin, Ianc <Caragea>, <Ionaşco> Talpă (gr., v. paharnici), <Mihail> Fortuna;
martori/ dau mărturie 46, 47, 107, 204, 254, 304, 316, 323, 334, 348, 513; ispravnici domneşti 484;
stăpîni 25, 55, 68 (menţ.), 76 (menţ.), 91 (menţ.), 94, 96-98, 103, 104, 122, 125 (menţ.), 168, 198, 213 (gr.), 219, 234, 250, 251, 283, 290 (menţ.), 315, 334, 337, 348, 349, 352 (menţ.), 389 (menţ.), 390 (menţ.), 393, 394 (menţ.), 457 (menţ.), 519 (menţ.),

www.dacoromanica.ro

520 (menţ.), 526, 539, 542, 543; slugi ale unor ~ 234, 352, 519; ~ datornici 234;
în filiaţie 67, 116, 315, 415, 416 A-B, 417, 469, 470;
postelnicesc 389 (v. şi Safta Barnoschioaie).
<sec. XVIII>: 561 (v. şi Lascar).
potronici 53, 111, 529, 530; ~ (bani) buni 165, 175; ~ de argint 297, 416 A.
povijie <avere cu valoare deosebită*> 22; v. şi avere, bucate.
pradă, v. jaf.
prăjini (prăjîni), de cîte 3 stînjeni 250, de cîte 4 stînjeni 407;
v. şi <măsuri>.
<preemţiune>, v. <protimisis>.
<preoţi> (preuţi)/ popi/ părinţi/ rugători, de mir: de la biserici domneşti 126, 137, 201 (?), 202, 216, 217, din tîrguri 169 A-B, 197, 201, 202, 238, 333 (?), 374, 403, 433, 484; ~ mănăstireşti 60, 216 (?), 217 (?), 234, 254, 333(?), 395, 484(?); de la episcopii şi mitropolie 385, 415; ~ egumeni 234; foşti ~ 71, 206 ("răspopă"); ~ <catolici>, v. baraţi;
martori/ dau mărturie 19 (menţ.), 37, 67, 99, 110, 111, 113, 115, 117, 126, 136, 138, 145, 146, 169 A-B, 173, 177, 182, 197, 200., 211, 220, 221, 234, 253, 254, 273, 279, 284, 314 (menţ.), 326, 333 (?), 338, 340, 395, 403, 407, 410, 415, 421, 426, 440, 465, 469, 470, 484, 496, 497, 510, 524, 555; hotarnici 56, 90, 156, 165, 196, 201, 202, 216, 217, 246, 385;
obligaţi la plata haraciului 297;
duhovnici 53, fac slujbe de pomenire 165;
stăpîni 21, 28, 49, 60 <călugări de la mrea Secul>, <77>, 84, 85, 114, 161, 176, 193, 216, 217 <călugări?>, 250, 254, 284, 306, 317, 318, 329, 365, 374, 394, 404, 411, 412, 418, 443, 448, 497, 502, 505, 566;
în filiaţie 69, 77, 136, 169 A, 190, 195, 327, 420, 447, 565;
scriu acte 71, 113, 137, 145 (?), 160, 342, 433, 444, 495, 510; falsifică act 238 (menţ.);
preutese 69, 84, 318, 325, 389, 443, 502, 566;
v. şi Iazul Popei, Rediul Popei;
v. şi ierei, părinţi, răspopă;
v. şi cler.
preţuri, ale unor sate, selişti, ocini, părţi şi diviziuni ale hotarului sătesc: passim; ale unor arături 77, case 13, 64, 532, curături 258, fineţe (poieni) 50, 133, 428, iazuri (heleşteie) 484, 513, mori (vaduri de ~) 9, 110, 138, 303, 344, 369, 562, 568, păduri 174, prisăci (locuri de ~) 258, 295 (cu pomăt), 325, 480, 526, 534, 572, vii 14, 36, 71, 77, 114, 122, 253, 291, 302, 322, 369, 403, 442, 510, 568;
~ ale unor robi ţigani 46, 48, 136, 264, 271, 316, 320, 338-340, 375;
~ (biciuluiri) ale unor animale: boi de negoţ 270, 388, 442, 529, 530, cai 31, 72, 77, 124, 270, 327, 366, 512, 534, mascuri 388, vaci, 21, 387, 416 A, 442;
~ ale unor construcţii 1, 77, 138; produse agricole (făină, grîu, pîine) 416 A, 529, 530, apicole 21, 180, 490, meşteşugăreşti 116, 234, 304, 363;
~ ale unor gloabe 70;
v. şi plată.
<pribegie> ("eşire" din ţară), a unui domn, după mazilire 34.
pricestanie <împărtăşanie>, înainte de moarte 254; v. şi spovedanie.
pricină (price) 119, 140, 203, 217, 222; v. şi pîră.
pricuturi, v. cuturi.
<prieten> (priaten) 104, 108; v. şi rude.
primăvară; var pregătit pentru ~ 194.
<principe>, al Transilvaniei, v. crai, unguresc.
prinţ <sec. XVIII>; arhiva unui ~ 239; v. şi <Ianusz> Radziwill.
prisăcari (prisecari) 120, 476.
prisăci 50 (vechi), 60, 69, 85 (gata), 93 (în hotar), 203, 246, 250 (cu finaţ), 317 (în curături), 389, 434, 476, 482, 526;
locuri de ~ 28, 37, 42, 51 (în rediu), 62, 64, 68, 77, 83, 91, 93, 99, 115, 127, 145, 146, 158, 197, 204, 215, 224 (cu pometi), 234, 246, 258 (cu pomi şi poieni), 259, 276, 287, 295 (cu poieni şi pomăt), 312, 313, 318, 325 (cu pomăt), 331 (cu fineţe), 360, 366, 368, 369, 371, 400, 406, 416 A-B, 417, 419, 420, 425, 434, 459, 480, 482, 495, 509, 515, 519, 520 (cu grădini şi vii), 534, 538, 572 hotărnicite/ alese 276, 295, 515; împărţite 434; întemeiate 158;
v. şi ceară, miod, stupi.
pristav, domnesc, pentru constituirea unei mori 194.
<pristol> ("prestol") 254.
<privilegiaţi>, v. boieri, cler, <copărtaşi>, dregători, oşteni, slugi/ slujitori, tîrgoveţi.
privilegii, v. acte.
procumeni 122, 348, 349; v. şi egumeni.
<profit>, v. cîştig.
<prohibire>, v. oprire.

www.dacoromanica.ro

<protimisis>; drept de ~ 23, 104, 107, 122, 143, 152, 227, 363, 367, 379, 396, 418, 426, 433, 486, 511, 512, 522, 543;
interdicţia folosirii dreptului de ~ 4, 42, 43, 183, 304, 305, 413, 511;
v. şi întoarcere, moştenire, răscumpărare.
protoierei 212 (1779); v. şi ierei.
<pruni>, v. perji.
<puncte cardinale>, v. apus, <miazănoapte, miazăzi>, răsărit.
<puşcă>, v. împuşcare.
puţuri, v. fînîni.

R

răsărit <punct cardinal> 2 A-B, 3, 49, 56, 189, 190, 214, 224, 269, 282, 389, 565 I; v. şi apus, <miazăzi, miazănoapte>.
răscumpărare, de ocini 39 (menţ.), 206 (menţ.), 213 (menţ.), 217 (menţ.), 399, 397 (menţ.), 448 (menţ.); de ţigani 152, 329 (menţ.); de zăloage 131, 379;
~ în virtutea dreptului de protimisis 23, 152, 396, 397;
~ din robie de la tătari 568;
v. şi întoarcere, moştenire, protimisis, zălogire.
răspopi (foşti popi) 71, 206(menţ.).
răzeşi <stăpîni devălmaşi> 138 (~ şi fraţi) (menţ.), 150, 156, 163, 203 (~ şi oameni) 206, 229, <258, 261 (oameni)>, 262, 290, 302 (menţ.), 306, 308, 327, 376, 398, 409, 411, 414, 421, 426, 427, 433 (~ şi moşeni), 434 (~ şi moşeni), 450, 451, 454, 455, 487 (~ şi fraţi), 522, 543 (~ şi oameni), <II>;
martori/ dau mărturie 41, <193> (moşeni), 351 (~ şi oameni);
<sec. XVIII-XIX>, posesori de acte 441, A;
v. şi fraţi, moşeni, oameni.
răzoare <subdiviziuni ale teritoriului sătesc> 139, 175; v. şi ogoare, pămînturi, ţarini.
rediuri (rădiuri) 51, 158, 265, 334, 389; v. şi Rediul Popei.
rîmnice (rîbnice) 64, 69, 241, 350; v. şi bălţi, gîrle, heleşteie, iazuri, iezere, lacuri.
rînduială <aşezămînt>, pentru cler 239; v. şi obicei, bisericesc.
rînduri <diviziuni ale stăpînirii devălmaşe> 77; v. şi jirebii, stîlpi.
robi/ şerbi, ţigani 10, 46, 152, 195, 264, 271, 288, 318, 320, 329, <338>, 375;
foşti ~, stăpîni 71;
v. şi preţuri.
<robie>; oameni căzuţi în ~ 193 (?), 568.
robotă; scutire de ~ 86, 89; v. şi lucru, munci.
rotar, 551.
rude(rudenii) 58, 95, 101, 103, 104, 107, 235, 489; v. şi neam, <prieten>.
rugă, preoţească, înainte de moarte 254;
rugi, v. biserici, hramuri.
rugători, v. arhiepiscop şi mitropolit, călugări, egumeni, episcopi, părinţi, <preoţi>.
<ruşi>, 551; v. şi Rusul, Ruşi.

S

sabie, ferecată 304, 305.
saci, de făină 165, 416 A; v. şi mierţe.
<sare>, v. ocnă, sărături.
sate <în general>, passim;
~, cu cuturi 3, 94, 123, 193, 266, 376, în acelaşi hotar 15, 49, cu/ devenite selişti 126, 134, 202, 212, 269, 278, 280, 530;
descălecare <întemeiere> de ~ 132, 162, 368, 475, 482;
<componente ale patrimoniului sătesc>, v. apă, arie, bălţi, cîmp, curături, fînaţe, gîrle, grădini, heleşteie, iazuri, iezere, imaş, lacuri, livezi, locuri (bucăţi de loc), lunci, mori, păduri, pomăt, prisăci, rîmnice, săpături, sărături, toloace, ţarini (v. şi ogoare, pămînturi, răzoare), vetre(v. şi case, curţi), vii;
<diviziuni ale stăpînirii devălmaşe>, v. bătrîni, case (?), jirebii, părţi, rînduri, stîlpi; v. şi ocini;
limite ale unor ~ sau părţi de ~, v. alegeri, hotărniciri, stîlpiri; ~ cu hotare indicate 44, 49, 341, 365, 389;
~ foste domneşti/ de ocol 15, 54, 68, 69, 77, 78, 81, 91, 164, 389, 394, 399, 472, 476, dăruite, v. danii boiereşti şi mănăstireşti, întărite, passim (v. şi împărţiri, moşteniri, răscumpărări, schimburi, vînzări, cumpărări), scutite, v. scutiri;
pierdute pentru datorii, plata capului sau a unor amenzi şi impozite etc. 6, 52, 70, 93, 122, 143, 147, 213, 242, 249, 257, 285, 304, 305, 355, 398, 413, 538, 549 (v. şi judecată), zălogite 131, 180, 326, 395, 471, 490, 505;
asuprite/ împresurate/ încălcate 90, 130, 151 (1844), 171, 179, 191, 201, 203 (menţ.), 230, 246, 252, 261, 281, 373, 380, 389, 424, 532, globite 88, 89;

www.dacoromanica.ro

ţigani fugiţi în ~ 81; v. şi săteni;
v. şi scaun, vătăman;
~ cu denumire schimbată 68, 85, 479;
v. şi hotare.
sădlariu (sudlariu) <şclar> 403.
sălaşe, de ţigani, v. ţigani.
sălbăticiuni, v. <animale, sălbatice>.
sălitrari, v. silitrari.
săpătură <teren săpat pentru cultură> 77 (= "arătură"), 100, 145, 146, 315, 318, 366, 447;
~ <de altă natură> 233;
v. şi arat/ arătură.
<săptămînă>: zile de ~, v. duminecă, sîmbătă, vineri.
săraci; angherii ale unor ~ 86, 88, 89, oameni ~ 380; v. şi mişci, oameni, poslușnici, săteni, ţărani, vecini.
sărăcuste 53, 159; v. şi comîndare, grijanie, liturghii, pamente, pomeni, parastas.
sărături 389.
sărbători, v. Adormirea Maicii Domnului, Bunavestire, Înălţarea Crucii, Înălţarea Domnului, Învierea Domnului, Pogorîrea Sfîntului Duh, Sfînta Maria, Sfînta Mărie Mică, Sfînta Vineri, Sfîntul Dimitrie, Sfîntul Gheorghe, Sfîntul Ilie, Sfîntul Ioan Botezătorul, Sfîntul Ioan cel Nou, Sfîntul Mihail, <Sfîntul>Nicolae de la Miralichia, Sfîntul Petru şi Pavel, Sfîntul Sava, Vinerea Paştilor;
<termen, de judecată/ plată>, v. zi;
v. şi Crăciun <antroponim>, Paşti.
v. şi hramuri, mănăstiri, sfinte/ sfinţi.
săteni<aflaţi sub ascultare> 225, 488; v. şi mişci, oameni, poslușnici, săraci, ţărani, vecini;
<stăpîni>, v. fraţi, moşeni, răzeşi;
v. şi megieşi.
<scadenţă>, v. zi.
scaun <de judecată>, domnesc 56, sătesc/ orăşenesc 70, 232.
schimburi, v. ocini, sate, selişti, ţigani;
v. şi danii, în schimb, m-ri (schimburi ale unor m-rii).
schituri 20, 53, 87, 327, 459;
v. şi Schitul de peste Bistriţa, Schitul lui Drăguşan, Schitul lui Partenie;
v. şi chilie, m-ri.
scoarţă <învelitoare de pat> 304, 305; v. şi covor.
scriere <înscriere> la dări <impozitare> <162>, <515>;
v. şi cislă, dări, scutiri.
<scriitori> de acte: domneşti 1, 8, 15, 28, 30, 51, 52, 54, 55, 60, 76, 96, 98, 125, 129, 133, 138, 141, 147, 149, 164, 171, 177, 181, 186, 187, 210, 212, 235, 251, 252, 256, 258 262, 263, 265, 291, 309, 315, 326, 341, 346, 347, 378, 385, 391, 397-399, 406, 423, 424, 430, 438, 442, 443, 447, 466, 468, 473, 489, 528, 536, 543, 548, 549 (?), 556 B; v. şi Apostol, Bărnat, Dumitraşco, Dumitraşco Goian, Dumitru Vlăgea, Gavril Onciul, Gligorie Ianachi <Plop>, Ianăş, Ion, Ionaşco, Ionaşco Mînjea, Isac, Larion, Lupul, Mardarie, Mihalcea, Serghie, Ştefan, Toader, Varlam, Vasilie, v. şi dieci, uricari;
<sec. XVIII-XIX> 494; v. şi Ioan Scurtu;
de mărturii 2 A-B, 135, 165, 220, 238, 332, 465, 512, 555; v. şi Cîrstea Drăguş, Dumitru, popă, Ionaşco Cujbă fost mare vornic, Nacul, fiul lui Simionel, Neaniul, vornic de gloată, Palade, fost logofăt al doilea, Prodan, fost visternicel, Toader Petriceico mare armaş, Varlaam, mitropolit; de mărturii false 278;
de zapise 4, 11, 12, 16, 42, 43, 53, 56, 61, 71, 113, 117, 137, 143, 155, 160, 166, 169 A-B, 174, 175, 197, 202, 244, 250, 255, 266, 325, 329, 332, 333, 342, 403, 410, 420, 433, 444, 460, 462, 490, 495, 503, 510, 530, 538, 558, 564; v. şi Căzacul, pîrcălab, Coste, nepotul Agafiţei, Eremia Iulăş, Fene, popă, Gheorghie <Prăjescul>, Ghelasie, egumen, Gherasim, egumen, Ghiorghie Borodaci, Hilip popă, Ianachi, călugăr, Ion Ciolpan, Ionaşco, fiul lui Macsin Surîlă, Ionaşco, popă, Ionaşco Cujbă, vornic, Ionaşco Hrincovici, Mihălachie, aprod Neaniul, vornic de gloată, Nicolai, Oprea, pîrcălab, Pătraşcu Hăugul, Pîntea, Poiană, Samson, popă, Sava, cămăraş, Sava din Cuci, Slăvilă, Simion Gheuca, Simion Pilipovschi, Toader, popă din Stroeşti, Toader Gherman, Vasile, popă din Veşteleşti, Vasilie, diacon, Vasilie, fost popă din Dajbigeni, Vasilie, popă din Fereşti, Vasilie Banul, Vasilie Botedzu, Vicol, popă, <Visarion>Bogza, Zaharia Ţaga;
v. şi condicari, copişti, tălmaci;
v. şi aprozi, armaşi, călugări, cămăraşi, pîrcălabi, preoţi, vornici, visternicei.
scriitori <slujitori domneşti> pentru impozitarea contribuabililor 162.
scrisori, v. acte.
scutelnici 515;
sec. <XVIII> 89.

www.dacoromanica.ro

scutiri, acordate clerului 239, poslușnicilor mrești 20, 86-89, unor colonişti 162, <unor vecini> 483; v. şi iertare;
v. şi acte.
secure <"a arunca" o ~, pentru stabilirea unui perimetru> 158.
sednic, v. <setnic>.
<seimeni> (simeni); vătaf de ~ 376; v. şi oşteni.
seliști (siliști); hotare, moşii, ocini, părți, sate cu/ devenite ~ 23, 44, 51, 54, 75, 126, 132 (loc pustiu, devenit sat), 134, 183, 202, 203, 206 (s. cu două ~), 255, <259>, 280, 350 (s. cu patru ~), 359, 379, 530;
<sec. XVIII-XIX> 15, 102, 245, 334 (seliște redevenită sat);
~ cu patrimoniul teritorial (cîmp/ țarină, finețe, iazuri etc.)
în folosință 237, 259, 268, 280, 295, 349, 359, 394, 530, 555, 568; ~ cu vecini 359; zeciuială luată din ~ 268;
~ foste domnești/ de ocol 54, 144, 212;
~ dăruite 16 (menț.), 54, 104, 128, 132, 144, 202(menț.), 212, 278(menț.), 348 (menț.), 349, 378; cumpărate-vîndute 23, 84, 85, 93, 117, 183 (în notă), 206, 229 (menț.), 255, 280, 295, 321, 334, 337, 348(menț.), 379, 389, 393, 452, 492, 511, 515(menț.), 530, 568, în judecată/ pricină 23, 126, 134, 144, 202, 269, 278, 359, 486, 492, 511, 555; răscumpărate 486; moștenite 28, 183, 188, 227, 321, 350, 378, 393(menț.), 394, 500; schimbate 16, 289(menț.), 348, 349; întărite 28, 54, 64, 84, 85, 93, 128, 134, 206, 212, 227, <268>, 269, 278, 280, 289, 321, 337, 350, 379, 389, 393, 394, 492, 511, 568; zălogite 237 (menț.), 268;
~ alese, stîlpite 202, 229, 515, 555; cu hotar precizat 64;
~ cu nume schimbat 126, 269, 492;
v. şi descălecare.
<semințe>, v. neam, rude.
semne (sămne), de hotar 3, 49, 51, 60, 68, 90, 156, 170, 191, 202, 219, 224, 246, 259, 276, 295, 327, 368, 456, 468, 475, 476, 481, 482, 481; v. şi alegere, hotărniciri, stîlpire.
serdari (sărdari) martori 287; <sec. XIX> 219, 227, 352, 410.
<setnic> (sednic), <pentru prins pește> 141.
sfadă ("sfadă"), v. gîlceavă.
sfat/ divan, domnesc <în general> 15, 96, 106, 138, 140, 144, 161, 171, 178, 180, 190, 201(menț. ?), 211, 228, 230, 231, 236, 260, 261, 303, 307, 367, 372, 376, 383, 408, 411, 412, 419, 436, 439, 448, 451, 454, 468, 470, 479, 522, 525, 526, 536, 543, 549; <în componență normală> 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 235, 315, 365, 389, 390, 391, 397-399; <lărgit> 297, I;
~ cu participarea ierarhilor țării 51, 76, 86-89; <desemnat prin alte expresii; boierii/ toți boierii noștri moldoveni/ ai Moldovei/ ai Domniei Mele, mari şi mici> 1, 3, 7, 9, 13, 14, 31, 32, 36-38, 48, 50, 62, 63, 73, 86-91, 94, 98, 99, 103, 109, 110, 128, 139, 146, 148, 158, 203, 206, 221, 243, 251, 252, 263, 269, 270, 271, 273, 278, 280, 294, 295, 305, 314, 320, 321, 324, 326, 328, 330, 331, 337, 343, 349, 350, 352, 357, 358, 362, 366, 370, 375, 379, 407, 417, 418, 421, 425, 431, 435, 438, 442, 447, 453, 461, 481, 484, 486, 492, 501, 512, 520, 523, 524, 537, 541, 544, 548, 556 A, 565, 567, 571, 572.
<sec. XVIII-XIX> 95, 143, 180, 327, 410, 465, 513, 541.
<sfinte, sfinți>, în "blestem", 4, 51, 76, 159, 394; v. şi Sf. Maria, Sf. Vineri, Sf. Dimitrie, Sf. Gheorghe, Sf. Ilie, Sf. Ioan Bogoslov, Sf. Ioan Botezătorul, Sf. Ioan cel Nou, Sf. Mihail, <Sf.>Nicolae, Sf. Petru şi Pavel, Sf. Sava;
v. şi hramuri, mănăstiri, sărbători;
v. şi Sf. Mormînt.
sigilii, v. peceți.
silitrar (sălitrar) 33, 304.
silnicii, asupra țării 86, 87, 89; v. şi asupreli, greutăți, nevoi;
stăpînire cu silnicie 164.
sineţari; vătaf de ~ 388; v. şi oşteni.
sîmbătă <termen de plată> 93.
<sîrbi>, v. Sîrbi (Sîrbi), Sîrbca, Sîrbul.
slad 216; v. şi <berar>.
<slobozii>, v. întemeiere, scutiri.
sluhar, v. <o>sluhar.
slugi/ slujitori (oameni), domnești <în general>: passim; v. şi curteni, feciori;
<strîngători de dări>, v. cămănari, dăbilari, duşegubinari, globnici, ilişari, leoaşi, lucrători, <o>sluhari, scriitori (impozitari), sulgerei, zlotari; v. şi dregători, hotarnici, oameni, oameni buni şi bătrîni, oşteni, pristavi, sălitrari;
ale/ ai unor dregători 118 ("feciori"), 137; v. şi vameşi boiereşti, mănăstireşti 220, 232 ("feciori"), <234>, 240, 322, 325, <352>, 382, 473, 487, 519, 552; v. şi dregători, feciori, vornici;
primesc porunci domnești 20, 52, 103, 125, 129, 130, 163, 178, 179, 181, 186,

www.dacoromanica.ro

198, 216, 229, 242, 246, 248, 258, 261, 281, 285, 308, 318, 372, 373, 376 (menţ.), 421, 424, 432, 454, 456, 466, 473, 485, 515, 528, 532, 543 (menţ.), 557, 570; hotarnici 3, 38 (menţ.), 65 (menţ.), 148-150, 170, 171, 217, 219, 318, 456, 466, 468, 528; strîng dări 297; martori 3, 99, 126, 144, 148, 156, 161, 165, 173, 177, 196, 211, 221, 232, 246, 251, 278, 279, 284, 313, 314, 326, 331, 361, 376, 431, 445, 466, 470, 476, 484, 512, 524, 528;
fac plîngeri 129, 130, 246; stăpîni 1, 3, 10, 24, 28, 37, 39, 44, 54, 65, 73, 93, 94, 98, 99, 103, 105, 109, 127, 129 (?), 130, 142, 146, 147, 158, 164, 180, 184, 189, 190, 206, 208, 210, 211, 213, 221, 225, 228, 230, 231, 243, 246, 252, 260-262, 272, 282, 284, 289 (menţ.), 292, 305, 328, 331, 337, 355, 356, 361, 362, 370, 375, 376, 378, 383, 385, 397-399, 408, 417, 419, 421, 427, 431, 435, 438, 439, 443, 445, 447-449, 451, 453, 484, 485, 487, 492, 502, 504, 525, 541, 543, 544, 549, 570, I;
<sec. XVIII> 49.

slujbă, bisericească, v. rugă.

slujbe, domneşti; danii şi întăriri pentru ~ 33, 54 (menţ.), 77 (menţ.), 78, 101, 107, 162, 164, 315, 378, 389, 399, 482, pentru domnie şi ţară, v. treaba ţării; v. şi lucru, munci;
scutire de ~ 20, 86-89, 162;
tocmeală pentru preluarea unei ~ 464;
v. şi dări, slujitori;
~ boiereşti 254, 352, 552; v. şi robotă.

soboare <în general>, v. călugări, mănăstiri;
<cu precizarea componenţei> 122, 197, 204, 218, 348, 349, 395; din bătrîni şi tineri 16; v. şi cîntăreţi, clesiarh, dascăli, diaconi, egumeni, ierodiaconi, ieromonahi, popi, proegumeni, vistiari.

sodăş, la un furt 429; v. şi soţii.

soroc <termen>, 309 (a soroci); v. şi zi.

soţii <tovarăşi ai unui furt> 70; v. şi sodăşi, tîlhari.

spătari (foşti ~) 90, 135, 326, 394; v. şi Drulea, Gherasim, Pătraşco Dragotă, Stan; ~ ai doilea (?) 441; v. şi <Gheorghe> Ghica;
mari ~, în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 365, 389, 391, 397-399, martori 107, 108, 201, 202, 204, 220, 278, 279, 283, 304, 316, 323, 334, 348, 371, 425, 552, 563, stăpîni 96-98, 104, 122, 492, 566; v. şi Grigore Ureche; foşti <mari> ~ 397, 513; v. şi Bosiioc;
<sec. XVIII-XIX> 126, 134, 206, 215, 219, 269, 336; v. şi Botezatul, Gherghel, Iancu Mic(lescu), Ioan Racoviţă, Ionu Canano, Iordache Gane, Teodor Balş;
spătăriţe 563, 565; v. şi Mărica.

spătărei 172, 242, 416 B.

spinări; blană din ~ de vulpe 304.

spini 170, 171, 365; v. şi Rohat (Spinii lui ~).

spiţe, de neam <sec. XVIII> 17; v. şi Toader Ponici.

spovedanie, înainte de moarte 53; v. şi pricestanie.

stareţi, v. egumeni.

staroşti, de negustori 114; de ţinut, v. pîrcălabi.

<stat>, v. domnie, ţară; v. şi Ţara Moldovei.

stăpîni, stăpîniri: passim;
v. şi boieri <copărtaşi>, domni, mănăstiri; v. şi sate, tîrguri.

stegari 535 A-B, 568.

stejari, cu bour <semne de hotar> 49.

stîlpi, de lemn/ piatră <semne de hotar> 30, 38, 56, 64, 90 (de lemn), 148-150, 170, 171, 196, 201, 219, 232, 256, 327, 341, 353, 359, 361, 365, 389, 399, 414, 482, 491, 514, 528;
<diviziuni ale stăpînirii devălmaşe> 211, 240; v. şi rînduri;
v. şi bolovani, pietre.

stîlpiri, de hotare 2 A-B, 3 (menţ.), 56, 126, 149, 201, 202, 219, 250, 261, 311, 327, 353, 376, 381, 409, 434, 439, 466, 469, 470, 475, 476, 481, 483, 528, 545, 555;
v. şi alegeri, hotărniciri.

stîni, v. odăi, tîrle.

stînjeni <măsură de lungime, întrebuinţată şi pentru suprafaţă> 139 (o falce cu 40 ~), 250 (prăjina de 3 ~), 290, 407 (prăjina de 4 ~).

<stofe>, v. adămască, muravschiu, zarba;
v. şi <pînzeturi, postavuri>.

stoguri (stuguri), de pîine, potcite 487.

stolnicei 28, 93, 231.

stolnici (foşti ~) 197, 217, 333, 348, 363, 494, 495, 545, 558; v. şi Chicoş <Tomiac>, Dumitraşco Cîrnu, Dumitraşco Solomon, Frangule, Turcul;
mari ~, în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 235, 315, 365, 389, 391, 397, 399; martori 46, 47, 104, 107, 108, 122, 204, 216, 283, 316, 323, 518, 552, 554, 563; v. şi Grama, foşti ~ 389; v. şi Alexa <Mustaţă>; stăpîni 6; chezaşi 124;
<sec. XVIII-XIX> 44, 219, 227, 481, 483; v. şi Chirica Stamati, Ioan Cheşco, Ştefan Ruset, Vasile Stamati.

www.dacoromanica.ro

străini, v. limbi, ~e, oameni, ~.
strămutare 162; v. şi oameni.
strîmb (nedrept), v. jurămînt ~; stăpînire cu ~ ul, v. împărţiri.
stupi 11, 12, 61, 70, 434, 471, 534, 572; neroiţi 70; pohrib de ~ 534; desetină din ~ 464;
v. şi albine, ceară, miod, prisăci.
sudlariu, v. sădlariu.
suflet; danii de/ pentru ~ 93, 99, 137, 418, 501, 522;
v. şi grijanic, mîntuire, moarte, danii la/ cu gură de moarte.
sulgerei 54, <342>, 343; v. şi Cozma, Dănăilă.
sulgeri (foşti ~) <27>, 79, 164, 327, 431, 453, 492, 557, 564; v. şi Dumitraşco Solomon, Ivanco, Lupan, Paraschiva, Rotumpan, Strătulat <Bolca>;
mari ~ (foşti ~), martori 46, 47, 104, 107, 108, 122, 255, 280, 316, 323, 353, 420, 518, 552, 563; primesc porunci 189; stăpîni 77, 82, 133, 153, 237, 328, 438, 442, 557, 559; v. şi Toma <Cantacuzino>, Gheorghie Arapul, Gheorghie Jora;
<sec. XVIII-XIX> 126, 227, 241, 269, 541, 544; v. şi Botescu, Constandin Donici, Constandin Leondari, Lupul Balşi.
sulgiu, scutire de ~ 86, 88, 89, 162.
<supuşi>, v. mişei, oameni, poslušnici, săraci, săteni, slugi, ţărani, vecini.
<surd>, v. Surdeşti.

Ş

<şchiop>, v. Şchiopul.
şcoală <sec. XVIII>, v. Şcoala slovenească.
şea, de cal 429.
şelar, v. sădlar.
şerbi, v. robi, ţigani.
şes <formă de relief>; v. cîmpuri/ şesuri.
şetrari (şătrari), foşti ~, stăpîni 16 (menţ.), 54 (menţ.), 214 (menţ.), 389 (menţ.); în filiaţie 85, 214, 293, 294, 312, 313, 389, 522; v. şi Cîrstea, Ilie, Mihul, Pîntea;
mari ~, foşti mari ~ 36, 108, 159, 173, 204, 256, 366, 368, 476, 482, 488, 540; v. şi Chicoş <Tomiac>, Stratul Bolca; hotarnici 256, 366, 368, 476, 482, 488; martori/ dau mărturie 108, 159, 173, 204; stăpîni 36, 540; v. şi Şetrar;
şetrăroaie 563, 565; v. şi Todosiia.
şetrărei, martori/ dau mărturie 221, 342, 343, <444> <445>; v. şi Parca, Saula, Ştefan.
şoltuji/ voiţi (voiuţi), martori la dau mărturie pentru, vînzări-cumpărări 41, 100, 109, 110, 139, 197, 249, 259, 269, 295, 388, 426, 428, 440, 480 (~ armenesc), 484, 512, 560, 568, alegeri de ocini/ hotărniciri 2 A-B, 126, 216, 217, 232, 491; stăpîni 191; v. şi Andrieşu, Condre, Drăgan, Dumitru, Gheorghiţă, Ghiorghe, Ghiorghie Todaşco, Ilie, Ion, Mărtin, Pătraşco, Petre, Podolean, Stoian Iorga, Soci Mihai, Toader;
foşti ~, martori/ dau mărturie 191, 217, 232, 388, 421, 433, 553, v. şi Gligorie, Grozav, Iusip, Miron, Mumici, Nistor;
v. şi pîrgari, tîrguri.
şoltuzoac 381; v. şi Măricuţa.
şteze 482; v. şi pive.
şugubină, v. duşegubină.

T

taleri <în general> 31, 43, 108, 113, 154, 209 (?), 210, 274, 304, 315, 326, 452, 453, 455, 542, 547;
~ de argint 9, 13, 14, 37, 39, 44, 50, 54, 60 (menţ.), 64, 65, 69, 72, 77, 84, 85, 93 (menţ.), 120, 122, 138, 139, 158, 161, 172, 180, 184, 200, 203, 206, 214, 231, 243, 260, 291, 292, 314, 318 (menţ.), 323, 324, 330, 352, 354, 364, 369, 394, 397, 389, 390, 404, 435 (?), 445, 568, bătuţi 35, 46, 68, 78, 93, 100, 123, 133, 138, 139, 174, 204, 205, 218, 240, 244, 254, 255, 265, 273, 280, 295, 302, 312, 313, 315, 318, 319, 389, 431, 471, 501, 505, 506, 546, 568; buni (bani buni) 19, 48, 64, 142, 259, 274, 305, 327, 401, 444, 568; bani gata 32, 110, 160, 211, 216, 221; bani proşti 59, 553, număraţi 315;
~ daţi în treaba ţării 60;
<dare>; scutire de ~ 162;
v. şi bani.
<taxe>, v. ferîie, vameşi.
tălmaci <traducători>, de acte <sec. XVIII-XX> 7-9, 28, 31, 33, 39, 44, 49, 54, 63, 68, 69, 77, 86, 91, 94-96, 99, 110, 140, 142-144, 161, 180, 184, 205, 206, 213, 218, 219, 227, 228, 231, 243, 252, 263, 270, 278, 294, 306, 307, 318, 328, 337, 341, 349, 352, 355, 357, 370, 385, 389, 390, 406, 425, 431, 445, 447, 449, 457, 479, 480, 484, 500, 502, 524, 529, 560, 562, 564, 566; v. şi Amvrosie, ieromonah, Andrei <Sabii>, Arsănc ieromonah, Axinte Uricariul, Evloghie, dascăl, Gheorghe

www.dacoromanica.ro

Evloghie, Gheorghii Pîrvul, Foma Gheorghe, Hîncu, secretar de stat, Hrisant, ieromonah, Ioan Vladovici, Ion Ianul, Ion Stamate, Isaia, ieromonah, Isaia Băloşescu, Luca, fost vistiernic, N<icoară> Beldiceanu, Pavel Debrici, <Petru> Aaron, Procopie <Ardarievici>, Sever Zotta, Stoica Nicolaescu, Theodor Gaşpar<ovici>, Vartolomei Măzăreanu;
v. şi condicari, copişti.
tătari, împămînteniţi, vînd ocini I (menţ.);
răscumpărare din robie de la ~ 566; v. şi bani, tătăreşti;
v. şi Tătăraşi, Tătărăşti.
tei, semne de hotar 49, 259, 295.
telegari 15 (menţ.); v. şi cai.
temniţă 70, 143, 235.
<termen>, de plată/ judecată, v. zi.
teslari, martori 415; stăpîni 85.
<testamente> 159; v. şi acte.
tineri, v. oameni buni, bătrîni şi ~;
bătrîni şi ~, în sobor mănăstiresc 16.
tîlhari ("făcători de rău") 6, 143, 354; v. şi sodăşi, soţii.
<tîlhărie> (tălhuire), v. jaf, furt.
<tîmplari>, v. teslari.
tîrle 148, 365; v. şi odăi.
tîrgoveţi (orăşeni) <în general> 152, 308, 484;
martori/ dau mărturie 2 A-B, 123, 126, <140>, 145, 146, 155, 169 A-B, 191, 194, 197, 201, 202 (menţ.), 216, 217, 220, 232, 234, 238, 249, 255, 259, 295, 388, 421, 428, 433, 435, 440, 456, 480, 484, 491, 512, 535 A-B, 551, 568;
stăpîni <36>, 77, 78, 123, 152, 206, 248, 259, 306, 308, 333, 335, 419, 433, 484, 519, 520, 536, 568;
v. şi <meşteri>, negustori, preoţi, şoltuji şi pîrgari, vornici;
v. şi oameni buni şi batrîni.
tîrguri (oraşe) <1>, <2 A-B>, 4, 5, 7, 12, 15, 22, 33, <34 A>, 36, 41, 44, 47, 51, 54, 60, 64, 65, 68, <70>, 76-78, 81, 91, 92, 100, <105>, 109, 110, <114>, 122, 124, 126, 127, <140>, <143>-147, 152, 157, 169 A-B, <183>, <191>, 194, 197, 201, 202, 206, 211, 212, 216-<218>, 220, 232, 238, <244>, 246-253, 255, 258, 259, 269, 278, -80, 287, <288>, 289, <291>, 295, 304, 305, 308, 311, 322, 325, <333>, <335>, 344-348, 365, 378, 379, 388, 389, 392, 394, 399, 403, 415, 419, 421, <424>, 426, 428, 430, 433, 435, 440, 442, 456, 461, 472, 477, 480, 484, <489>, <491>, 494, 512, 513, 519, 520, <528>, <535 A-B>, 536, 544, 545, <553>, 560, 568; v. şi Agiud, Bîrlad, Botoşani, Cotnari, Dorohoi, Fălciu, Hîrlău, Hotin, Huşi, Iaşi, *Lăpuşna, Orhei, Piatra, Roman, Suceava, Şchei, Tecuci, Tîrgul Frumos, Tîrgul Neamţ, Tîrgul Sărăţii, Tîrgul Trotuş, Vaslui;
<habitat şi construcţii>: biserici şi mănăstiri<50>, 76, 91, <137>, 169 A-B, <194>, 216, 217, 288, 289, 345, 347, 415;
case şi locuri de case 47, 140, 536;
crame şi pivniţi de piatră 1, 4, 7, 47, 140; curţi domneşti 194; drumuri 15, 216, 365; temniţi 70, <143>; uliţi 47; v. şi Uliţa cea Mare;
ocoale 54, 68, 69, 77, 78, 144, 212, 247, 394, 399, 472, 484; v. şi cetăţi;
dregători şi slugi domneşti 12, 77, 114, 157, 169 A-B, 201, 287, 322, 325, 388, 424, 484, 491, 512, 528, 535, 568; v. şi pîrcălabi, vornici; preoţi domneşti 50, 126, 216, 217; v. şi Mitropolie, Episcopie;
<instituţii proprii>, v. şoltuji şi pîrgari; oameni (orăşeni) buni şi bătrîni 126, 191, 194, 232, 249, 259, 388, 435, 456, 484; scaun de judecată 232; v. şi tîrgoveţi;
<instituţii domneşti>, v. vornici;
hotare <în general> 545, fineţe 311, grădinari 536; iazuri şi heleşteie 92, 157, 394, 477, 484; locuri 64, 127, 224, 249; mănăstiri 194, 289; mori şi vaduri de mori 344, 345; prisăci 238, 250; sate şi selişti 201, 202, 345, 348, 389, 394; ţarini 51, 288, 289; v. şi <Aroneanul>; vii 4, 7, 22, 36, 47, 72, 114, 228, 253, 291, 335, 379, 392, 442, 519, 520;
catastife <253>, 428; peceţi 41, 100, 126, 232, 249, 259, 269, 295, 388, 426, 560, 568; urice 201, 202; v. şi acte scrise în ~;
ţigani fugiţi în ~ 81;
foste ~ 76; v. Tîrgul Sărăţii;
<sec. XVIII-XIX> 33, 44, 94, 105, 110, 280, 335, 494; tîrguşoare 275; v. Iveşti.
tocmeală/ înţelegere/ învoială, privind dreptul de stăpînire 11, 12, 22, 41, 42, 56, 59, 62, 95, 96, 107, 122, 135, 152, 173, 177, 183, 201, 202, 227, 241, 250, 327, 329, 332, 348-350, 371, 379, 392, 414, 430, 433, 434, 447, 465, 494, 512 (?), 513, 514, 519, 520; v. şi moşteniri, răscumpărări, schimburi;
la efectuarea unor danii 47, 137, 182;
la înstrăinarea unor stăpîniri v. vînzări-cumpărări;
pentru despăgubiri 52, 198, 235, 304, 305; v. şi furt, jaf, tîlhărie;

www.dacoromanica.ro

pentru plata dușegubinei 249, 538; v. și moarte de om;
pentru datorii și zăloage 131, 183, 209, 234, 379, 471;
pentru munci și slujbe 194, 464;
v. și împăcare.
<toloace> <toloci> <componente ale patrimoniului sătesc>, alese 414.
<topor>, v. secure.
<tovarăș>, v. și <prieten>, sodă și soții.
<traducători> de acte, v. tălmaci.
<transport>, v. cai, car, cocie.
<trăsuri>, v. cocii.
treabă, a țării; bani și cai dați în ~ 15, 54, 60, 69, 78, 162, 399; slujbă pentru ~a țării 483;
v. și nevoi, ale țării; v. și lucru.
tribunal, v. Judecătorie.
<troc>, v. plată, schimburi.
troiene <valuri>, v. Troian.
<tron, domnesc>, v. scaun.
turci 152, <193>; v. și pașă, împărat, împărăția <turcească>;
v. și cai turcești;
v. și Hadîmbul, Hasan Cilibi, Turcul, Uzon Mustafa.
turn, pentru o mănăstire 106.

Ţ

țară (țeară):
~a Moldovei (~a noastră): passim;
v. și dajdea/ darea, legea/ obiceiul, nevoia/ treaba ~ii;
m-ri din ~ 396; săraci din ~ 86-89; slujbă pentru a 483;
v. și Țara de Jos, Țara de Sus;
-i străine 41, 86-89, 162, 483; v. și Împărăția <turcească>, Țara Leșească, Țara Muntenească;
v. și oameni, străini.
țarină <componentă a patrimoniului sătesc> 2 A-B, 14 (vie în ~), 21, 31 (loc de iaz în ~), 56 (pământ în ~), 64 (loc de fînețe în ~), 68, 77 (livezi în ~), 100, 116, 155, 219 (capete de ~), 221 (ogoare din ~), 224 (~ de arătură), 232, 263 (pămînturi din ~), 287, 326, 376, 388, 401, 415, 420, 426, 434, 447, 457, 513, 514, 517, 518 (pămînturi în ~), 535 (bătrîni din ~), 547, 555, 558;
~ alcasă (stîlpită, hotărnicită) 3, 56, 163, 196, 410, 414, 465, 470, 545;
zeciuială din ~ 457; ~, a unor tîrguri 51, <288>, 289;
v. și hrană, loc de ~, sat.
țărani (mișci) 297; v. și mișei, oameni, săraci, săteni, vecini.
țărmuri, ai unei văi; drept asupra ~lor 135.
țelină <pămînt nelucrat>, de vie 42, 43, 53, 62, 234, 253, 442, 519.
țigani; robi/ șerbi ~, domnești 54 (menț.), 264 (menț.), 271 (menț.), . 288 (menț.), mănăstirești 18, 81, 288 (menț.), 489 (menț.), 548 (menț.), 556; boierești 10 (menț.), 46 (menț.), 48 (menț.), 54 (menț.), 78 (menț.), 118, 136, 152, 184 (menț.), 195 (menț.), 264 (menț.), 271 (menț.), 316 (menț.), 318 (menț.), 320 (menț.), 329 (menț.), 388, 340, 375, 507, 548, 556 (menț.);
sălașe de ~ 54, 78, <195>, 556;
juzi (giudzi)/ vătaji de ~ 118, 548.
țintirim <cimitir>; gard al unui ~ 414.
ținuturi; sate/ tîrguri din ~: passim; v. și Bacău, Bîrlad, Botoșani, Cernăuți, Chigheci, Cîrligătura, Covurlui, Dorohoi, Fălciu, Hîrlău, Hotin, Iași, Lăpușna, Neamț, Orhei, Putna, Roman, Soroca, Suceava, Trotuș, Tecuci, Tutova, Vaslui;
hotar al unor ~ 90;
dregători și slugi domnești din ~ 20, 86, 88, 89, 118, 166, 495; v. și pîrcălabi (staroști), vătafi (mari ~);
sec. XVIII-XIX: 26, 27, 43, 57, 83, 115, 126, 172, 241, 270, 286, 295, 310, 327, 372, 472, 506, 514, 517.
<țîrcovnic>, v. clesiarh.

U

ucenic, la o m-re, falsifică act 238.
ughi 1, 54, 83, 93, 106, 109, 115, 117, 129, 136, 183, 184, 227, 237, 263, 284, 300, 315, 318, 326, 337, 340, 349, 358, 365, 375, 396, 399, 417, 442, 459-462, 512, 520, 568; ~ de aur 389, 396, 568; ~ galbeni (galbeni ungurești) 9, 55, 68, 72, 93, 101, 184, 213, 264, 270, 271, 283, 303, 316, 318, 320, 328, 355, 379, 384, 389, 404, 505, 524, 562; v. și bani, galbeni, dări.
ulmi 170, 171, 219; v. și Colacul Ulmului.
unelte <lucruri prețioase, din casă> 22, 131, 304;
<instrumente de muncă>, v. hîrleț, negeag, secure, setnic.
<unguri>, v. crai ~esc, ughi (galbeni ~ești); v. și Ungureni, Unguroaica, Ungurul.
ureadnici, v. vornici;

www.dacoromanica.ro

v. şi pîrcălabi.
uricari:
hotarnici 125, 148, 216, 219, 376, 385, 527; martori 217, 414, 534, 561;
primesc porunci 125, 130, 144, 149, 150, 456, 466, 491;
răspund domnului 191, 216, 469, 470, 528, şi marelui logofăt 232, 381;
scriu acte domneşti 3, 7, 10, 14, 19, 20, 23, 31, 33, 34 A-B, 36, 38, 39, 48, 62, 64-66, 68, 72, 73, 77, 78, 85, 88, 91, 93, 94, 101, 103, 106, 127, 130, 139, 144, 146, 148, 161, 162, 184, 198, 208, 270, 271, 278, 279, 282, 289, 295, 306, 308, 314, 318, 320, 328, 335, 337, 349, 352, 354, 356, 357, 362, 365, 366, 369, 379, 382, 389, 394, 435, 441, 445, 457, 453, 456, 458, 477, 481, 482, 486, 487, 499, 511, 515, 520, 567; scriu zapise 46, 47, 107, 122, 159 (testament), 234, 316, 329, 334, 363, 469, 470, 519, 552, 563;
stăpîni 44, 106, 252, 447, 487, 556;
în filiaţie 335, 344;
v. şi Costantin, Dumitraşco Şaidir, Dumitru, <Eremia> Băisan, Ion Focea, Ionaşco Dobrenchi, Strătulat Borăleanul;
<sec. XVIII-XIX>, traduc acte 203, 206, <358>, 453; v. şi Axinte Uricariul, Procopie <Ardarievici>, Sîmion Cheşco, Vasilii.
urice <stăpîniri>, passim;
<documente de stăpînire>, v. <acte>.
uşerei, dau mărturie 220, 279.
uşeri; mari ~, martori 159.

V

vaci, date în preţ 109, 530, cu viţei 21, 61, 68, 110, 387, 416 A, 442, 510; împrumutate 355; moştenite 12; v. şi boi, ialoviţe;
v. şi preţuri.
vadia, v. zi.
vaduri, de trecere 2 A-B, 3, 15; v. şi Izvoare (Vadul Izvoarelor), Pruteţ (vadul Pruteţului), Vadul lui Puşcă, Vadul Roşcăi, Vadul Vechi;
~ de mori, v. mori;
v. şi Vaduri (Poiana dintre ~).
vameşi (foşti ~) 56, 192, 235, 243, 388, 420, 512, 536; v. şi Chiriiac din Orhei, Ianc din Tîrgul Trotuş, Isariu Lupul Trandafir, Manolache, Ursul din Siretel; foşti mari ~ 55, 148, 219, 365; v. şi Conde (Condre);
martori/ dau mărturie 192, 388, 420, 512;
stăpîni 55, 56, 148, 219, 235, 365, 536;
în filiaţie 243.
var, piiatră de ~ 194.
varniţe 106, 194.
vătafi <în trad. doc. slav.> (<în doc. rom.>: sg. vătah, pl. vătagi, vătaji/ sg. vătav, pl. vătavi), <cu atribuţii nedeterminate> 389, 495, 535; domneşti 90 (?), 281 (?), 308, 431, 452, 470, 529, 530;
v. şi aprozi (~ de aprozi), pitari (~ de pitari), <seimeni> (~ de <seimeni>), sineţari (~ de sineţari), ţigani (~ de ţigani), vieri (~ de vieri);
~ ai unor boieri (?)/ dregători (?) 420; săteşti 206 (?), 442;
<mari ~> de ţinut 72, 86-89, 220, 279, 414, 544;
în filiaţie 84, 138, 206, 284, 302, 335, 537;
primesc porunci 86-89, 281, 308, 544; martori/ dau mărturie 138, 220, 279, 431, 442, 453, 470, 495, 529, 530; hotarnici 90, 414; stăpîni 72, 206, 389, 535;
v. şi dregători, sluji/ slujitori;
v. şi Bratu, Cîrstiian, Costantin Iacuş, Drăcşan, din Butici, Dumbravă, Eftimie, Frate, Gheorghiţă, din Bodeşti, Ionaşco, Ionaşco, din Săucesti, Lazor, din Sirbi, Mălaiu, Pătraşco Scînteie, Pilipovschi, Piscu, din Gereni, Sculeş, Simion Barhon, Simion Ţîrca, Ştefan, din Scorţeşti, Şuverdean, Toader, Dragotă, Vrabie.
vătaştine, din finete 447.
vătăguţ 566.
vătămani, primesc poruncă 488; martori 136, 170, 233, 381, 491; stăpîni 100;
v. şi vornici, ai unor sate.
vecini, boiereşti 30, 34, 59, 143, 162, 166, 181, 191, 198, 241 ("moşeni"), 315, 332, 351, 359, 380, 430, 465, 494, 515, 516, 539, 551, 555; domneşti (?) 351; mănăstireşti 86-89, 441;
împărţiţi, moşteniţi 59, 181, 241, 315, 332, 430, 494, 515, 516, 539, 551; în pricină 191, 380, 423, 441, 539, 551; supuşi jurisdicţiei domneşti 198, 555; strămutaţi 162, 359; vînduţi/ cumpăraţi 30, 34, 59, 143, 166, 465, 515;
fugiţi 351, 441;
v. şi mişei, moşeni, oameni, poslušnici, săraci, săteni.
vecinie 473, 539, 551.
vedzunie, punct de hotar, 170, 171, 233; v. şi Valea Vedzuniilor.

www.dacoromanica.ro

<veselă>, v. cratiță.
vetre, de iaz 394; de sat 2, 3, 8, 19, 21, 30, 35, 56, 64, 69 (livadă în vatra unui s.), 71, 93, 100, 109, 116, 120, 123, 145, 150, 153, 155, 161, 163, 169 A, 182, 200, 201, 208, 241, 285, 287, 315, 318, 331, 359 (vecini din vatra unui s.), 370, 376, 388, 413, 415-417, 419, 420, 443, 462, 465, 469, 470, 495, 501, 512-516, 524, 535, 537, 542, 545-547, 558, 560; de seliște 394.
viclean, v. hiclean.
vicleșug; drese făcute cu ~ 252, II; v. și hiclean.
vieri; vătaf de ~ 29.
vig (hig), de caragiu <postav> 116;
v. și măsuri.
vii 1 (menț.), 4, 7, 14, 22, 36, 51 (~ în branițte), 68, 69, 72, 76, 78, 114, 122, 138, 139, 183, 228 (menț.), 291, 322, 326, 335, 350, 369, 379, 389, 390, 392, 403, 439, 469, 470, 510, 520, 526, 534, 574;
~/locuri de ~ (țelini de ~, ~ părăsite/ pustii) 42, 43, 53, 62, 76, 234, 253, 442, 519;
prisăci/ locuri de prisăci, cu ~ 519, 520, 526, 534;
~ cu garduri 510;
desetină din ~ 51;
v. și fălci de ~, prețuri.
vin, desetină din ~ 51;
<măsură> de ~ 333.
vineri <ziuă din Săptămîna Mare> 70 (Vinerea Paștilor).
vini; pedcapsă pentru ~ 86, 88, 89, 235.
vislujenie 60 (menț.); v. și acte.
vistieri (vistiari, vistiarnici, vistiernici), foști ~ 349, 404, 427, 452; v. și Gheorghie Bașotă, Pană, Precup Cărăiman, Stan; ~ foști ~ al treilea (?) 304, 334, 414, 513, 548; v. și Simion Mălai;
foști ~ al doilea 16, 42, 43, 62, 178, 204, 257, 263, 283, 316, 323, 355, 384, 519, 547, 552, 554; v. și Toader Boul, Vasilie Banul;
mari ~ 46, 47, 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 101, 104, 107, 108, 122, 148, 204, 263, 264, 283, 304, 315, 316, 391, 397-399, 420, 425, 548, 552, 563; v. și Iordachi <Cantacuzino>; foști mari ~ 2 A-B, 3, 22, 42, 46, 47, 64, 68, 96, 97, 101, 103, 107, 122, 124, 128, 144, 148, 162, 184, 201, 202, 204, 214, 220, 225, 228, 240, 278, 279, 304, 312-314, 359, 365, 367, 368, 371, 389, 425, 434, 475, 476, 478, 481-483, 486, 488, 511, 514-516, 522, 523, 532, 561, 563; v. și Costantin Roșca, Dumitru Buhuș, Gheorghie Roșca, Ion, fiul lui Petrică, <Ion> Solomon, Necula Catargiul, Simion Stroici;
mari ~, în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76, 78, 93, 235, 315, 389, 391, 397-399;
martori/ dau mărturie 22, 42, 46, 47, 97, 104, 108, 122, 204, 220, 263 (menț.), 264, 279 (menț.), 283, 304, 316, 323, 334, 348, 371, 384, 425 (menț.), 513, 519, 547, 552, 554, 561, 563; hotarnici 68, 144, 148, 201, 202 (menț.), 278, 365, 476, 482, 488; stăpîni 2 A-B, 3, 16, 42, 43, 62, 64 (menț.), 96, 101, 103, 107, 122, 148, 162, 178, 184 (menț.), 214, 225, 228, 240, 263, 312-314, 349, 359, 365, 367, 368, 371, 389, 404, 414, 425, 427, 434, 475, 476, 478, 481-483, 486, 511, 514-516, 522, 523, 532, 548, 563, 565; fac danii 42, 43, 62, 389; datori/ datornici 124, 257, 355;
în filiație 184, 225, 228, 349, 452;
scriu acte 43, 124;
slujitori ai unor ~ 162, 240, 420; ~ ai unor m-ri 197, 204, 218.
vistierie (vistear, vistiar) domnească/ a țării 63, 67, 73, 91, 94, 98, 103, 106, 144, 190, 199, 210, 230, 252, 297 (?), 303, 307, 411, 418, 439, 443, 448, 451, 459, 468, 479, 481, 484, 492, <495> (cămară), 505, 511, 522, 523, 525, 526, 536, 544, 566;
dări către ~ 87, 297, 495; bani buni, cum umblă la ~ 67;
diac de ~ 165;
v. și cămară, dări, fierie, haznaoa, împărătească.
vistiernicei (vesternicei) 77, 180, 221, 284, 512;
vistiernicese 90;
<sec. XVIII-XIX> 170, 171, 237, 255, 268, 274, 280, 287, 373, 386 B, 481, 482; v. și Costache Cantacuzino, Iordache Roset, Luca, Toader Paladi;
v. și visternic.
vite 86, 88, 89;
v. și dobitoace (boi, ialoviță, junci, vaci, viței).
viței 33, 61, 68, 387, 416, 442, 510; v. și vaci, cu ~, preț.
vizitiu, martor 535.
vînat, v. jderi, vulpi.
vînzări-cumpărări: passim;
v. și <aldămaș>, protimisis, tocmeală.
vlădici, v. <arhiepiscopi>, episcopi, mitropoliți, părinți;
v. și sfat lărgit.

www.dacoromanica.ro

voevozi (voievozi) şi domni ai Ţării Moldovei: passim;
v. şi Alixandru, fiul lui Ştefan cel Mare; v. şi Dealul Voievodului.
voinici, dinainte, martori/ dau mărturie 453, 540; v. şi oşteni.
voiuţi <voiţi>, v. şoltuji.
voloacă 50, 482.
vornici (dvornici):
în situaţii incerte 44 (menţ.), 78, 135 (menţ.), 233, 446 (menţ.), 567 (menţ.), I;
foşti ~ 52, 64 (menţ.), 65 (menţ.), 72 (menţ.), 492; v. şi Cîrstea, Ghiorghie Siminiceanul, Ion Roşca, Niţul, Pătraşco, Pitic, Simion Ţîra, Vasilie;
mari ~ de Ţara de Sus şi Ţara de Jos; acte de mărturie de la ~ 46, 107, 108, 152, 204, 247, 264, 283, 316, 323, 348, 366, 371, 384, 392, 425, 440, 518, 524, 552, 563; martori 42, 47, 200, 235, 334, 375, 521; hotarnici 148, 365; în sfat 51, 54, 55, 64, 68, 69, 72, 76-78, 93, 315, 365, 389, 391, 397-399, 538, I; stăpîni 40, 47, 94, 96-98, 101, 103, 104, 122, 291, 329, 330, 538; în rudenie 391; v. şi Dumitraşco Şoldan, Savin Prăjescul;
foşti mari ~, martori 3, 47, 108, 122, 204, 334, 348, 358, 364, 371, 421; hotarnici 2, 3, 135; ctitori 203, 567; stăpîni 2, 3, 22, 30, 34, 44, 54, 58, 68, 116, 192, 193, 203, 221, 258, 292, 304, 305, 307, 309, 321, 350-352, 363, 375, 402, 414, 415, 417, 439, 490, 492, 544, 566, 567; în rudenie 22, 68, 77, 118, 195, 316, 320, 325, 340, 375, 562; pribegi 567; jefuiţi 304, 305; v. şi Cîrstea Ghenovici, Coste Băcioc, Dumitraşco Ştefan, Dumitru Goia, Eremiia Nădăbaico, Gavrilaş Mateiaş, <Ion> Moţoc, Ionaşco Cehan, Ionaşco Cujbă, Ionaşco Mogîldea, Lupul <Hăbăşescu>, Nicorita <Baltag (?)>, Nistor Urechc, Ursu Bărboi;
~ de gloată/ Poartă: acte de mărturie de la ~ 46, 108, 204, 264, 283, 294, 310, 316, 323, 348, 371, 425, 434, 509, 518, 534, 546, 547, 552, 554, 555, II (menţ.); cercetează pricini 173, 261, 327, 359, 481; încasează gloabe 488; hotarnici 56, 144, 177, 327, 385 (menţ.), 450 (menţ.), 475, 476, 482; martori 11, 12, 42, 46, 47, 104, 107, 122, 123, 131, 136, 173, 234, 312, 313, 334, 403, 476, 519, 526, 561; stăpîni 46, 48, 63, 69, 78, 126, 134, 144, 201-203, 220, 229 (menţ.), 245, 256, 258, 269, 278, 279, 286, 307, 310, 389 (menţ.), 479, 518, 521, 544, 548; v. şi portari, de Suceava; v. şi Dumitru, Dumitru Gheuca, Eremiia Vînculeţ, Gheorghie Năvrăpăscul, Iachim Bandur, Ionaşco, Ionaşco Botăş, Ionaşco Jorea, Ionaşco Stejăreanul, Neaniul, Strătulat, Tănasie, <Toader> Bîrsan, Vasilie Roşca;
foşti ~ de gloată/ Poartă: acte de mărturie de la ~ 38, 180, 294, 322, 384, 450, 544, 555; cercetează pricini 360, 361; hotarnici 38, 125, 451; martori 35, 131, 155, 173, 250, 334; stăpîni 173, 177, 184, 228, 230, 260, 360, 366, 369, 394, 416 A-B, 417, 430, 451, 487, 548; în rudenie 540; v. şi Bolea, Buzanovschie, Costantin Nebojatco, Dumitru, uricar, Dumitru Leoa, Dumitru Gheuca, Gheorghie Năvrăpăscul, Ionaşco Avram, Ionaşco Gheanghea, Mirăuţă Hranici, Tănasie, Tecman; (foşti ~) ureadnici/ ispravnici, namesnici, de ocol 89, de tîrg 12, 157, 192, 211, 219 (?), 233 B, 240, 333 (?), 403, 421, 433 (?), 440 (?), 456, 461, 484, 491, 528, 553 (?); v. şi Andreiu, Botici, Coadă, Ciohodar, Costantin Ciogolea, Dumitru, Dumitru Roşca, Ghiorghie Dondăş, Gligorie Hruci, Ivan, Mihai, Toma, <Ursul> Vartic;
~, ai unor sate (?) 11, 77, 325, 409, 473, 512, 566; ureadnici 233; dregători 487; v. şi vătămani;
<sec. XVIII-XIX> 128, 206, 217, 219, 352, 542; vornicese 22, 128, 389.
<vulpe> (hulpe): blană de ~ 304, 305.
vultur, v. Movila Vulturului.

Z

zapise, v. acte.
zarbă (zărba) <stofă>; căftan de ~ 304, 305.
zăgazuri 65, 365; v. şi iezături.
zăloage/ zălogiri, de stăpîniri 180, 226, 237, 257, 326, 363, 395, 446, 471, 490, 505, 512; de "unelte" (obiecte preţioase) 131, 183, 379 (?); contestate 411;
întoarse, v. răscumpărări;
v. şi garanţie, zi <termen pentru răscumpărarea unor ~>.
zănoagă; prisacă în ~ 99; hotar 259, 295; v. şi zăpodie.
zăpodie; parte din ~ 77; v. şi zănoagă.
<zeciuială> (desetină, a dzecea, a zăcea) 237, 449, 457 ("din tot locul") 530;
din fin/ finaţ 24, 187, 457, 467, 478, 483;

www.dacoromanica.ro

din pîine/ pentru arat 24, 126, 187, 380, 457, 458, 467, 478, 483, 487, 528, 559;
din vin 51;
din miere/ albine/ stupi 86, 88, 89, 464, 495.
zestre 333, 389; v. şi sate.
zi (dzi)/; soroc 309, 412/ vade (vadia) 180; hîrtii/ cărţi de ~ 285, 424, 454;
<termen> de judecată/ pîră 66, 94, 129, 163, 186, 191, 210, 232, 242, 256, 258, 285, 302, 307, 355, 412, 424, 432, 454, 485, 539, 557, 566, 570;
<termen de plată> 23, 34 A-B, 59, 70, 131, 180, 198, 209, 227, 309, 512, 543; v. şi zăloage/ zălogire;
<termen> pentru părăsirea unor locuri vîndute 178, 557; ~ bătrîni 311; fapte petrecute în ~-lele lui <domnia lui>, v. acte; v. şi Miron Barnovschi, Gaşpar <Graţiani>, Alexandru Iliiaş, Vasile <Lupu>, Radu Mihnea, Constantin Movilă, Ieremia Movilă, Moise Movilă, Petru <Schiopul>, Ştefan Tomşa.
ziduri, de piatră, pentru o m-re 106; v. şi ctitorie.
zlătari <tîrgoveţi>, martori 197, 403;
~ <ţigani>, întăriţi 78.
zlotari <slujitori domneşti>, opriţi să ia dări 20.
zloţi <monedă de plată>, a ferîci 63, 94, 98, 106, 230, 252, 303, 307, 479, 492; a unor stăpîniri 168, 247, 287, 484; a unor produse 490;
~ împrumutaţi 428;
~ bani 21, lei (?) 169 A-B; ~ bani buni 416 A, ~ bătuţi folosiţi în tranzacţii 14, 36 (~ de argint), 45, 71, 77, 93, 145, 146, 220, 251, 279, 294, 297, 325, 366, 388, 410, 438, 442, 448, 526, 534;
~ tătăreşti 184, 272, 315, 402, 459, 504; v. şi bani tătăreşti; ungureşti 344; v. şi ughi;
~ de argint, bătuţi 36, 166, 369;
~ pentru casă <dare>; scutire de ~ 86, 88, 89, 162; pentru haraciu 297; v. şi bani, lei.

www.dacoromanica.ro

LISTA DE CONCORDANŢĂ A DOCUMENTELOR CU DATA RECTIFICATĂ*

Nr. crt.	Data,-rea anterioară	Fondul arhivistic EDIŢIA	Nr. doc din vol.	Data,-rea rectificată
1	F. d.	Arh. St. Iaşi, CCCXC/21 (menţ.).	153	1635 (7143) iulie 1, Iaşi (orig.).
2	F. d.	Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CMLII/303 (rez.).	162	1635 (7143) iulie 8 (orig.).
3	F. d.	Arh. St. Bucureşti, M-rea Răchitoasa, X/44, nr. 9 (rez.).	321	1636 (7144) ianuarie 28, Iaşi (copie).
4	F. d.	Ghibănescu, *Surete*, XVI, nr. CLVIII, p. 130 (orig.).	342	<În. de 1636 iulie 3> (orig.).
5	F. d.	Ghibănescu, *Surete*, XVI, nr. LXXIV, p. 49 (orig.).	444	<În. de 1636 iulie 3> (orig.).
6	F. d.	Rosetti, *Vascani*, pag. 45 (rez.).	518	1636 (7145) septembrie 20, Iaşi, (orig.).
7	"Fără veleat" martie 11	Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXIII/47, nr. 10 (rez.).	353	<1636 (7144)> martie 11 (copie).
8	"Fără veleat" aug<ust>13, Prigoreni.	Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 145, p. 345-346 (orig.).	202	<1635 (7143)> august 13, Prigoreni (orig.).
9	"Fără veleat" după 7110 <1602> iulie 25	Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, nr. 25, p. 38-40 (orig.).	182	<1635 (7143)> iulie 25 (orig.).
10	1604 (7112) aprilie 31	Arh. St. Neamţ, Fond M-rea Văratec, I/17, f. 2 v. (menţ.).	97	<1635 (7143)> aprilie 17, Iaşi (orig.).
11	1610(7118) iunie 19	Arh. St. Bucureşti, M-rea Bistriţa VII/28, nr. 6 (copie).	138	1635 (7143) iunie 19 (orig.).
12	1632(7140) ianuarie 8, Iaşi	Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani III/8 (copie).	295	1636 (7144) ianuarie 8, Iaşi (orig.).
13	1633 (7141)	Rosetti, *Bohotin*, nr. X, p. 208 (orig.).	368	1636 (7144) martie 20 (orig.).
14	După 7142 <1633-1634>	Ghibănescu, *Surete*, IV, nr. LXXXIV, p. 78 (orig.).	22	<După 1635 ianurie 24> (orig.).

* În această listă nu au fost incluse doc. datînd din intervalul lunilor septembrie-decembrie, al căror veleat nu a fost socotit, în ediţiile anterioare, conform stilului bizantin.

www.dacoromanica.ro

15	<Cca 1633-1636>	*Catalog*,II, p. 198, nr. 925 (rez.).	338	<Cca 1636 martie 1 (copie prescutată).
16	1634 (7142) martie 26	Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDXCV/29 (orig.).	73	<1635 (7143)> martie 26, <Iaşi> (orig.).
17	7143<1634 septembrie 1 - 1635 august 31>	Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXIX/1 a (copie).	135	1635 (7143) iunie 12 (orig.).
18	7143<1634 septembrie 1- 1635 august 31>	Melchisedec, *Chronica Huşilor*, p. 114 (rez.).	141	1635 (7143) iunie 21, Iaşi (orig.).
19	7143 <1634 septembrie 1 - 1635 august 31>.	Arh. St. Iaşi, CCLXXXVI/112 (menţ.).	157	1635 (7143) iulie 3 (menţ.).
20	7143 <1634 septembrie 1 - 1635 august 31>	Arh. St. Iaşi, CXIII/, f. 12 v (rez.).	171	1635 (7143)iulie 16 (orig.).
21	1635 (7143) ianuarie 13	Arh. St. Bucureşti, Ms. . nr. 1535 (Cond. doc. fam. Sturza), f. 46 v., nr. 13 (rez.); EDIŢII: *Cattalog, II*, p. 223, nr. 1058 (rez.).	13	1635 (7143) ianuarie 15, Iaşi (orig.).
22	1635 (7143) martie	Iorga, *St. şi doc.*, VI,p. 77 nr. 22 (rez.).		<1692-1701> martie
23	1635 (7143) martie 7	Caian, *Focşani*, Anexe, nr. X p. 49 (rez.).	110	1635 (7143) mai 7, Iaşi (trad.)
24	1635 (7143) martie 10	Arh. St. Bucureşti, M-rea Aron Vodă, II/21, nr. 48 (rez.).	114	1635 (7143) mai 10 (orig.).
25	1635 (7143) martie 25	Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 316, nr. 6/10 (menţ.).	74	1635 (7143) martie 26 (menţ.).
26	1635 (7143) martie 28	Ghiănescu, *Surete*, III, nr. 156, p. 261.	281	1635 (7144) noiembrie 28, Iaşi (orig.).
27	1635 (7143) aprilie 15	Balan, *Doc. bucovinene*, III, p. 69 (rez.).	95	1635 (7143) aprilie 16 (copie).
28	1635 (7143) aprilie 16	Melchisedec, *Cronica Romanului I*, p. 256-257 (rez.).	97	<1635 (7143)> aprilie 17, Iaşi (orig.).
29	1635 (7143) aprilie 25	Papadopol-Calimah, *Bîrlad*, p. 82 (rez.).	100	1635 (7143) aprilie 23 (orig.).
30	7143 (1635) mai 5	Arh. St. Iaşi, DCCXCI/545, f. 841 v. (menţ.).		7243 <1735> mai 5
31	1635 (7143) mai 24	Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 108-109, nr. 41 (copie).	66	1635 (7143) martie 24, <Iaşi> (orig.).
32	1635 (7143) iunie	Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 599 (Cond. M-rii Doljeşti), f. 5 v.,nr. 13 (rez.).	149	1635 (7143) iulie, Iaşi, (orig.).
33	1635 (7143) iunie	Arh. St. Iaşi, XLV/70 (trad.); Anaf. nr. 5, f. 3 v. - 4 r. (rez.).	365	1636 (7144) martie 20, Iaşi (orig.).
34	1635 (7143) iunie 7	Arh. St. Iaşi, CCCXXIV/16, f. 16 v., nr. 4; CDLVI/8, f. 5 v., nr. 101 (rez.).	161	1635 iulie 7 (orig.).
35	1635 (7143) iunie 12	Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628 (Cond. Asachi), f. 311 r. (rez.).	171	1635 iulie 16 (orig.).

www.dacoromanica.ro

36	1635 (7144) iunie 15	Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, I, nr. XV, p. 12-13 (orig.).	258	1635 (7144) noiembrie, Iaşi (orig.).
37	1635 (7143) iunie 23	Arh. St. Bucureşti, A. N., MDCCCXV/16, nr. 7 (menţ.).	180	1635 (7143) iulie 23 (rez.).
38	1635 (7143) iulie 1	Ghibănescu, *Tîrgu-Ocna*, p. 602 (rez.).	126	1635 (7143) <iunie>1 (copie).
39	1635 (7143) iulie 7	Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 380, f. 56 v,(rez.).	157	1635 (7143) iulie 3 (rez. dezv.).
40	1635 (7143) iulie 17	Arh. St. Iaşi, Tr. 1146, op. II-1300, dos. 54, f. 491 r., nr. 5 (rez.).	172	1635 (7143) iulie 16 (rez.).
41	1635 (7143) august	Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 598 (Cond. M-rii Doljeşti) f. 50 v. ; Ms. nr. 599 (Cond. M-rii Doljeşti) f. 5 v., nr. 14; M-rea Doljeşti, X/238, nr. 19 (rez.).	217	1635 (7143) august 24, Dumeni (copie).
42	1635 (7143) august 31	Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXXXIX/128b (rez.).	8	1635 (7143) ianuarie 11(orig.).
43	"Cătră" 7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Ghibănescu, *Surete*, V, p. 84, nr. LXXIV (orig.).	22	<După 1635 ianuarie 24> (orig.).
44	7144 <1635 septemrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iaşi, CDIX/105 (rez.).	249	1635 (7144) octombrie 2, <Bîrlad>(orig.).
45	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Iorga, *Doc. Callimachi*, II, p. VII, n. 1 (rez.).	252	1635 <octombrie după 5-în. de 23> (7144), Botoşani (orig.).
46	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iaşi, Divanul de Apel al Ţării de Jos, Tr. 1146, op. II-1300, nr. 49, f. 256 r. -v., nr. 2 (rez.).	269	1635 (7144) noiembrie 15, Iaşi (copie).
47	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Bucureşti, M-rea Adam, IV/112, nr. 3 (rez.).	307	1635 (7144) ianuarie 15 (trad.)
48	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 372, p. 196 (rez.). ; EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 266, nr. 19/1 (menţ.).	318	1636 (7144) ianuarie 26, Iaşi (orig.).
49	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Neamţ, Doc. Drăgeştilor, nr. 228, nr. 4 (rez.).	410	1636 (7144) mai 5 (orig.).
50	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iaşi, CDXX/8 (rez.).	445	1636 (7144) august 21, Iaşi (orig.).
51	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Rosetti, *Vascani*, nr. LXVIII, p. 102 (menţ.).	486	1636 (7144) august 21, Iaşi (orig.).
52	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iaşi, CCCVII/5, f. 2 r. (menţ.).	519	1636 (7145) septembrie 20 Iaşi (orig.).
53	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iaşi, CXL/60, p. 18 (rez.).		7149<1640 septembrie 1 - 1641 august 31>
54	7144 <1635 septembrie 1 - 1636 august 31>	Arh. St. Iaşi, XXIX/34, f. 2 (menţ.).		7149<1641> aprilie 27

www.dacoromanica.ro

55	1635 (7144) septembrie 20	Arh. St. Iaşi, CCCVII/5, f. 2 r., nr. 1 (menţ.).	234	1635 (7144) septembrie 14, Iaşi (orig.).
56	1635 (7144) noiembrie	Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LIV/247; CCCXXXIX/53 şi 81 (rez.). ; EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 252; XXII, p. 149 şi 185 (menţ.).	276	1635 (7144) noiembrie 20 (rez.).
57	<Cca 1636-1639>	*Catalog*, Supl. I, p. 191, nr. 558 (rez.).	381	<1636 după martie 29-1639> (orig.).
58	<Cca 1636>	*Catalog*, II, p. 249-250, nr. 1190 (rez.).	339	<Cca 1636 martie 1> (copie prescurtată).
59	1636 (7144) ianurie 13	Arh. St. Iaşi, D/4, f. 2 v. (rez.). ; EDIŢII: Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ, (sec. XVI-XVIII)*, p. 20, nr. XXXIV (rez.).	299	1636 (7144) <după ianuarie 13 - august 31> (rez.).
60	1636 (7144) ianuarie 13	Arh. St. Iaşi, D/4, f. 2 v. (rez.). ; EDIŢII: Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ, (sec. XVI-XVIII)*, p. 20, nr. XXXII (rez.).	300	1636 (7144) <după ianuarie 13 - august 31> (rez.)
61	1636 (7144) februarie 5. Iaşi	Arh. St. IAşi, DXII/22 (copie după trad.). .	326	1636 (7144) februarie, Iaşi (orig.).
62	1636 (7144) martie	Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXXXVII/4, nr. 3, şi CXXXVII/5, nr. 3 (rez.). ; EDIŢII: *Catalog*, II, p. 241, nr. 114 (rez.).	371	1636 (7144) martie 23, Iaşi (orig.).
63	1636 (7144) martie 9	Arh. St. Iaşi, CCLIX/3, f. 14 r., nr. 24 (menţ.).	364	1636 (7144) martie 19 (copie).
64	1636 (7144) martie 9	Arh. St. Suceava, Doc.,III/18, nr. 8, f. 1 v. (rez.). ; EDIŢII: *Tezaur sucevean*, p. 144, nr. 371 (rez.).	364	1636 (7144) martie 19 (copie).
65	7144 <1636> martie 15	Cdrescu, *Uricariul*, VI, p. 244, nr. 13/9 (menţ.).	226	<1635 septembrie 1 - 16636 august 31> 7144 (rez.).
66	1636 (7144) martie 17	Arh. Centr. de Stat-Chişinău, Fond 220, op. 1, d. 204 (trad.)	362	1636 (7144) martie 16 (orig.).
67	<1636 (7144) > martie 20	Arh. St. Iaşi, Cond. K., nr. 390, p. 275 (rez.).	348	<1636 (7144) > martie 8(orig.).
68	1636 (7144) aprilie	Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXXXIX/53 (rez.). ; EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 252; XXII, p149, 173 şi 252 (menţ.).	400	1636 (7144) aprilie 14 (rez.).
69	1636 (7144) aprilie 5	*Catalog*, II, nr. 1147(rez.).	85	163<5>-163<6> (714<3>-714<4>) aprilie 5 (copie).
70	1636 (7144) aprilie 26	Iorga, *St. şi doc.*, XI, nr. 32, p. 278-279 (rez.).	407	1636 (7144) aprilie 27 (copie).
71	1636 (7144) mai 6	Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 548 (Cond. M-rii Bisericani), f. 67 v (rez.).	531	1636 (7145) octombrie 6 (orig.).

www.dacoromanica.ro

72	1636 (7144) mai 16, Iaşi	Ghibănescu, "Teodor Codrescu", II, nr. 3, p. 5-6 (orig.).	411	1636 (7144) mai 6, Iaşi,(orig.).
73	1636 (7144) iunie 10	Arh. St. Iaşi, CDXVI/54; CDXVI/293, f. 1r. ; CDXVIII/100, f. 1 r. (rez.).	453	1636 (7144) iulie 10, <Iaşi> (copie după trad.)).
74	1636 (7144) iunie 15	Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, I, p. 13, nr. 16 (trad.)	307	1636 (7144) ianuarie 15 (trad.)
75	1636 (7144) iunie 20	Arh. St. Bucureşti, CCXXXIII/896 (trad.)	—	1638 (7146) iunie 20
76	"Cătră" 7144 <1636> iulie 2	Ghibănescu, *Ispisoace*, III_1, nr. 26, p. 38-39 (orig.).	155	<1636-1638> iulie 2 (orig.).
77	1636 (7144) iulie 5	Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.)), CLXXIV/25, f. 1 r. (trad.)	447	1636 (7144) iulie 6 (orig.).
78	1636 (7144) iulie 5	Ghibănescu, *Surete*, IX, nr. LXXI, p. 164-165 (trad.).	453	1636 (7144) iulie 10 <Iaşi> (copie după trad.).
79	<În. 1636 iulie 9>	*Catalog, II*,p. 244, nr. 1160 (rez.).	361	<1636 (7144) - martie 15-iulie 9> (orig.).
80	1636 (7144) august	Rosetti, *Bohotin*, nr. XIII, p. 210-211 (orig.).	476	<1636 (7144) august 12-20> (orig.).
81	1636 (7144) august 12, Iaşi	Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXXIV/14 b, şi CXXXVII/16 (rez.). ; EDIŢII: *Catalog*. II, p. 245, nr. 1169.	482	1636 (7144) august 20 (orig.)
82	7144 <1636> august 15	Papadopol-Calimah, *Bîrlad*, p. 50-51 (orig.).		7134 <1626> august 15
83	"Prope" 7145 <1636 septembrie 1-1637 august 31>	Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, nr. 133, p. 172-173 (orig.).	174	<Cca 1635 (7143) iulie 20> (orig.).
84	1637 (7145) f. l. z.	*Catalog*, Supl. I, p. 193, nr. 567 (rez.).	493	7145 <1636 septembrie 1 - 1637 august 31> (7145) (rez. dezv.).
85	7145 <1636 septembrie 1- 1637 august 31>	Rosetti, *Vascani*, p. 51, (rez.).	518	1636 (7145) septembrie 20, Iaşi, (orig.).
86	7145 <1636 septembrie 1- 1637 august 31>	Arh. St. Iaşi, CDXXVIII/57, f. 2 v. (rez.). ; EDIŢII: Rosetti, *Vascani*, p. 52 şi 64-65	571	1636 (7145) decembrie 20, Iaşi (orig.).
87	7145 <1636 septembrie 1-1637 august 31>	Arh. St. Iaşi, DCXV/77 (menţ.).		7<2>45 <1736 septembrie 1-1737 august 31>
88	7145 <1636 septembrie 1-1637 august 31>	Balan, *Doc. bucovinene*, I, nr. 112, p. 214 (trad.,după copie germ.).		1637(7145) aprilie 28
89	7145 <1636 septembrie 1-1637 august 31>	Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 214-215 nr. 113, p. 214 (trad.,după copie germ.)		<Cca 1637 (7145) aprilie 28>
90	7145 <1636 septembrie 1-1637 august 31>	Arh. St. Iaşi, CDL/38, f. 77 r. (rez.).	39	1635 (7143) februarie 25, Iaşi (orig.).

www.dacoromanica.ro

91	1635 (7145) septembrie 4	Arh. St. Iaşi, DCVII/53; DCCCIII/13; Anaf. 2, f. 179 r. (rez.).	502	1636 (7145) septembrie 3 (trad.)
92	1636 (7145) septembrie 16	Arh. St. Iaşi, CDLVI/6; f. 3 r.,nr. 63 (menţ.).	541	1636 (7145) octombrie 16 (copie).
93	1636 (7145) septembrie 21, Iaşi	Arh. St. Iaşi, CXLVII/1; f. 8 r., şi CCLVIII/49, f. 1 r. (rez.)	524	1636 (7145) septembrie 26, Iaşi (trad.)
94	1636 (7145) septembrie 23	Arh. St. Iaşi, Tr. 692, op. 765, dos. 31, f. 382 v.,şi Anaf. 32, f. 293 v. (rez.); EDIŢII: Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, I, p. 13-14 (rez.).	544	1636 (7145) octombrie 23 (trad.)
95	1636 (7145) septembrie 26	Ghibănescu, *Surete*, XI, nr. 15, p. 33-34 (copie).	504	1636 (7145) septembrie 6 (trad.)
96	1636 (7145) septembrie 26 Iaşi	Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice, (fost Bibl. Acad.) CXCIX/17 (trad.)	525	1636 (7145) septembrie 27 Iaşi, (orig.).
97	1636 (7145) septembrie 26, Iaşi	Arh. St. Iaşi, DXII/20, (decalc după trad.).	525	1636 (7145) septembrie 27 Iaşi, (orig.).
98	1636 (7145) octombrie	Stoide, *Bisericani*, p151 (rez.).	529	1636 (7145) octombrie 6 (orig.).
99	1636 (7145) octombrie 7	Hăjdeu, Arch. ist., I,1,nr. 110, p. 86-87 (orig.).	529	1636 (7145) octombrie 6 (orig.).
100	1636 (7145) noiembrie 18	Arh. St. Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), lîngă MDCXII/10, f. 1 r., coloana stîngă, nr. 6 (rez.).	555	1636 (7145) noiembrie 28 Băiceni (orig.).
101	7145 <1636> noiembrie 25	Arh. St. Iaşi, Cond. K, nr. 376, p. 147 (menţ.).		<1638(7147)> noiembrie 25
102	7145 <1637> august 30	Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 602, (Cond. m-rii Doljeşti, f. 26 (trad.); M-rea Doljeşti, I/47, nr. 14 (menţ.).	221	1635 (7143) august 30 (orig.).
103	7145 <1637> iulie 8, Iaşi	Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 125, p. 205 (orig.).	163	1635 (7143) iulie 8, Iaşi (orig.).
104	<1640-1650>	*Catalog*, Supl. I, p. 198, nr. 590 (rez.).	429	<Cca 1636 (7144) iunie 7, Orhei (orig.).
105	<1640-1643>	*Catalog*, II, p. 303, nr. 1473 (rez.).	542	<În. de 1636 octombrie 18 (copie).
106	"Cătră" 7149 <1640 septembrie 1-1641 august 31>	Ghibănescu, *Surete*, III, nr. 100, p. 169-171 (orig.).	201	<1635 (7143) august 13, Prigoreni> (orig.).
107	7150<1642> ianuarie 8, Iaşi	Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 540 (Cond M-rii Bisericani) f. 35 v (rez.).	295	1636 (7144) ianuarie 8, Iaşi (orig.).
108	7153<1645> mai 5	Iorga, *St. şi doc.*,V, p. 29, nr. 131 (rez.).	108	1635 (7143) mai 5 (orig.).
109	"Ante" 7153 <1645> mai 26	Ghibănescu, *Ispisoace*, IV,2, nr. 17, p. 171-172 (orig.).	123	<1635-1637> mai 25 (orig.).

www.dacoromanica.ro

110	7154 <1645> noiembrie 20	Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 29, nr. 132 (menţ.).	279	1635 (7144) noiembrie 28 (orig.).
111	1646 (7155) decembrie 13, Iaşi	Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XVII/7 b (copie); ibidem, XXXVI/32, nr. 18 a (menţ.). ; EDIŢII: *Catalog, II,* p. 380, nr. 1939 (rez.).	567	1636 (7145) decembrie 13 Iaşi (orig.).
112	7164 <1655 septembrie 1 - 1656 august 31>	Roseetti, *Bohotin,* nr. XXVI, p. 215-216 (orig.).	371	1636 (7144) martie 23, Iaşi (orig.).
113	<1674-1675 noiembrie, f. z. >	*Catalog,* III, p. 500, nr. 2406 (rez.).	321	1636 (7144) ianuarie 28, Iaşi (copie).

www.dacoromanica.ro

LISTĂ DE CUVINTE DISPĂRUTE, DE FORME ŞI SENSURI RARE ŞI DE ARHAISME

a mari/mici <articol genitival>, v. *Ind. de materii* , vocea: *acte* (mărturiile mariloe gregători).

acolisi (a se ~) <a-şi însuşi ceva în mod ilicit> 376*.

adămască <pînză de mătase, obişnuit înflorată, produsă iniţial la damasc> 304, 305.

agneţ <bucata scoasă din prescure şi pusă în împărtăşanie> 254.

a-i(ii) <desinenţa genitivală: "-ei", antepusă> 52, 327.

ai <ani> 191.

amează (~ -zi/noapte) <miază-zi/noapte> 49.

amerisi (a ~) <a anula, a abroga>II.

arca <arie> 170,171.

băhălui (a se ~) <"a se apuca de bîhă" = a ascunde ceva, a tăgădui, a nega> 429.

bărăţi <călugări catolici>.

bătut,-ţi <bani plătiţi în moneda de referinţă>, v. *Ind. de materii: lei/taleri/zloţi.*

bezmen,-i, de ceară <cantitate şi formă; v. şi *caş*> 70.

biciului (a ~) <a preţui, a evalua> 373, 416 etc.

botăiu, pl. botăi/boteici <probabil, loc de cultură> 77, 377.

bucate <animale domestice şi stupi> 11,12 (v. şi *Ind. de materii*, sub voce).

bulgariu <piele/iuft/teletin, cu care se tapiţau trăsurile> 304, 305.

bun, -i, v. *bani/boi/cai* (*Ind. de materii*).

car, femiesc <trăsură> 22.

caragiu, pl. -ie <postav străin de calitate inferioară> 116, 304 etc.

caş, de ceară <în alte doc. : "Piatră"; formă cantitativ determinată, asemănătoare caşului de brînză> 21; v. şi bezmen.

chelşug <bani de cheltuială, venit> 43.

chizăşlui (a se ~) <a se învoi, a se tocmi) 512.

coberţi <o specie inferioară de uli/şoimi de vînătoare> 77.

cocie <căruţă simplă sau cu coviltir; trăsură> 304, 305.

copil <bastard, copil din flori> 234.

crateţă <recipient de valoare> 114.

custa (a ~) <a trăi/ a fi în viaţă> 372.

distupa (a ~) <a curăţi, a amenaja, a defrişa un loc> 434.

gata <bani ~ /numerari, peşin>, v. *bani*; <mori ~ /existente în funcţiune>, v. *mori* (*Ind. de materii).*

giura (a ~ pe cineva, a-l supune la jurămînt) 191.

gîlceavă/gîlcevi (a ~) <diferend, dispută/a contesta> 124, 203 etc.

hlabnic <vladnic; şes pe deal> 416, 417.

ispiti (a se ~) <a fi tentat să acţionezi împotriva unei stări de fapt> 4, 12 etc.

ispravă (fără ~) <fără drept> 308, 376 etc.

iznoavă (de ~) <din nou> 403.

îndrepta (a se ~) <a obţine un drept prin judecată> 63, 73; v. *Ind. de materii, pîră.*

înmă/îmmă <mamă> 15, 27 etc.

înlungi (a ~) 201.

întreba (a se ~) <a apela la lege, a se judeca> 380.

învăţătură <instrucţiune> 53, 225 etc.

jac/jecui (a ~) <jaf/a jefui> 34, 304 etc.

jărtăvnic/jirtăvnic <jertfelnic> 93, 254.

jirebie, v. *Ind. de materii,* sub voce.

laz,-uri <teren curăţat prin defrişare sau incendiere> 414.

lăduncă <lădiţă> 304.

lămurită (ceară ~) <limpezită> 70.

leoaşi <strîngătorii dării plătită în lei> 20.

lovi (a lovi ~) <a se împreuna, a se uni>; hotar care loveşte în altul 144, 217.

---

* Trimiterile la nr. doc. sînt selective; v. şi *Ind. de materii.*

www.dacoromanica.ro

lucrători <slujitori însărcinaţi cu supravegherea efectuării "lucrului" domnesc> 20.
mas (au ~) <a mînca, a rămîne> 233.
mădular <sec. XIX: membru al unei instituţii publice> 138, 271.
mărturi (a ~) <a mărturisi> 173.
muravschiu <stofă de moravia> 234.
năstăvi (a ~) <a sfătui, a îndemna> 208.
negeg (negeag) <topor de luptă> 233.
obraţe <limite, măsuri> 377.
opri (a ~) <a stăpîni> 382.
orîjnic <armaş> 552.
pamente, -ţi <pomenire, -i>, v. *Ind. de materii,* sub voce.
părinte <superior al unor slujitori publici> 165, 232 etc.
piatră, v. *caş.*
picitoare (ocină ~) <proprietate pierdută> 23, 359.
piscop <episcop>, v. *Piscop, deal, (Ind. de nume proprii).*
pîine <cereale, făină>, v. *Ind. de materii.*
ploştenci <mlaştini, mocirle> 317.
pohrib, de stupi <groapă pentru adăpostirea stupilor; zămnic> 534.
ponădit <asuprit, obijduit> 100.
potcit <micşorat>; stoguri ~ -e 487.
povijic <bunuri gospodăreşti> 22.
pricestanie <împărtăşanie> 254.
pusia (a ~) <slavonism: a paşte, a păşuna> 130.
rînd <lege, statut>; ~ -ul unui hotar 201.
sădlar <şelar; meşterul care confecţiona şei> 403.
sărăcuste <slujbe pentru pomenire> 53, 159.
săvai <ori, fie> 124.
slad/slai <mălţ> 216.
smenţi (a se ~) <a se sumeţi> 159.
sodăş <chezaş, garant> 429.
soţie <tovarăş, într-o afacere> 70.
sparge (a ~) <a anula, a rupe, a distruge>; act spart 490.
spăsi (a se ~) <a se mîntui> 53.
sprăţări <teren ? componentă a teritoriului sătesc ?> 513.
svîrşenie <săvîrşenie: moarte, deces> 546.
tălhui (a T) <a tîlhări> 34 B.
titor <ctitor> 16,194.
<toloacă> (pl. : toloci) <subdiviziune a teritoriului sătesc> 414.
tutindire <pretutindeni> 372.
umbla (a ~) <cursul banilor> 67; <modificarea regimului unei proprietăţi> 422, 434.
unelte <obiecte de preţ> 22, 131 etc.
vătaştine, din fineţe 447.
vedzunie (viedzunie) <vizuină> 170,171 etc.
via (a ~) <a trăi, a vieţui> 43.
vig (hig) <val de postav> 166.
zarba, caftan de ~ <stofă de mătase ţesută cu aur sau argint> 304, 305.
zlotari <strîngători de dări în zloţi> 31.

www.dacoromanica.ro

LISTĂ DE CUVINTE ROMÂNEŞTI DIN TEXTELE SLAVONE

braniştе 425.
bucată 64, 124, 371.
cetăţuie 84.
cojocar 146.
colac 90.
dascăl 197.
dvorniceascâ 389.
dziiastre 389.
falce 379.
giudzi 548.
Glodişoare 64.
Glodişorul 64.
hotarnici 3.
ispisoc / ispisoaci 101, 184, 354 ş.a.
Între Şiraguri 482.
lei <bani> 197, 362.
luncă 64.
mai <adv.> 3, 91 ş.a.
matce <de albine> 106.
moghiliţă 64.
odaia 64.
Pietroase 482.
piscu 389.
pisculeţ 389.
pivniţă / pivniţe 7.
poloboc / poloboace 389, 419.
postelniceasă 389.
răzeşi /răzeaşi 389.
rîpă ("în ~" = ѵ рипѳ) 389.
rupturi 389.
şes 389.
şoltuji 139.
tîrlă 365.
turn 106.
ţigancă, ţîgani 320, 375.
Unguroaica 482.
urice 525.
val < de pămînt > 88.
varniţe 106.
vatră 419.
vătaji 548.

www.dacoromanica.ro

LISTA DE CUVINTE ŞI EXPRESII SLAVE DIN DOCUMENTELE DE LIMBA ROMÂNĂ*

az	= eu	ot tam	= de acolo
biv (bîv)	= fost	ot volost...	= din ţinutul...
biv vel	= fost mare	ot(e)ţi	= părinţi
boiaren, -in	= boier	peveţŭ	= cîntăreţ
brat	= frate	pis (u)	= scris (la)
Camen(a)	= Piatra	pis(al)	= a scris
dvornic	= vornic	pol	= jumătate
dvornic glotnii	= vornic de gloată	posledui(t)	= a colecţionat
eto az...	= iată eu...	să	= cu
glotnii	= de gloată	sin (s(î)n, sînă)	= fiul
gospod	= domnesc, -cască	s(î)n(o)ve	= fiii
G(ospod)	= Domnul <Dumnezeu>	star	= cel bătrîn
		Sfeti, S(vea)ti	= Sfîntul
g(ospo)d(in)	= domnul	tij	= de asemenea
i	= şi	trăg	= tîrgul
i proci	= şi celelalte	u	= la
in	= alt	<u>gorschii	= unguresc
iscal	= a (am) iscălit	văsim	= ale tuturor
let (leat)	= anul	vel	= mare
list	= carte, act	velet (văleatu)	= anul
neruşeit	= nestricat	velichii logofetu	= mare logofăt
nicolij(e)	= niciodată	vnuc	= nepot
Novii	= cel Nou	v(o)lost	= ţinutul
Novosăliţa (Novosiliţa)	= Satul Nou	vtori	= al doilea
o H(rist)e	= întru Hristos	zăt, zeat, zet	= ginere
ot	= de, de la, din		

*
* *

* Deoarece prescurtările slavone nu diferă de cele prezentate deja în vol. I-IX şi XXI-XXII, ale colecţiei, nu le vom mai prezenta.

www.dacoromanica.ro

† Ию... воєвода, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мwлдавскоѧ.	=	† Io... voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei.
Ѳто (єтѵ) аз/се ѳбо мы (ми)... архиепископ и митрополит Сѵчавскїи, и ... вел(великїи) логофет, и... вел(великїи) дворник Долнѣи/Бишнеи (Горнѣи) Земли, и... хетман и пъркълаб СКѵчавскїи, и ... вел(великїи) спътар (вистѣрник), и... дворник глотнїи и инїи болѣри wт Двор Г(о)сп(о)д(и)нъ Ѳг(о) М(и)л(о)стъ.	=	Adică cu/adică noi... arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, şi... mare logofăt, şi... mare vornic al Ţării de Jos/de Sus, şi... hatman şi pîrcălab de Suceava, şi mare (spătar, vistiernic etc.), şi... vornic de gloată şi alţi boieri de la Curtea Milostivirii Sale, Domnul.
† Смереніе... еп(и)ск(о)п..., и ... егѹмен wт с(вѣ)та(а) м(о)настир..., и ерwмонах проегумен..., и... дїакwн.	=	† Smeritul... episcop de..., şi eromonahul..., egumenul sfintei mănăstiri..., şi eromonahul proegumen... şi eromonahul... şi diaconul... .
Ѽж(е) приидє прѣд Нами и прѣд нашими мwлдавскими болѣри, великими и малими.	=	Iată a venit înaintea Noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.
Ѽж(е) тоти истинїи наши м(о)лебиници,... <егѹмен> и вес събор с(вѣ)тоє монастир(и)...,	=	Iată aceşti adevăraţi rugători ai noştri,... <egumen> şi tot soborul sfintei mănăstiri... .
Пишем Г(о)сп(о)дстве(о) Ми болѣрѹ нашѹ вѣрномѹ/слѹгѣ (слѹгам, слѹгѣм) Г(о)сп(о)дстве(а) Ми/ нашим... wт...	=	Scrie Domnia Mea boierului nostru credincios/ slugii (-ilor) Domniei Mele/ Noastre... din... .
... и инїи болѣри били при сиѫ нашеи токмежѹ...	=	...şi alţi boieri au fost la această tocmeală a noastră.
прєд... и прєд...	=	înaintea..., şi înaintea...
с(ъ)нъ... wт...	=	fiul lui... din...
...w/wт Х(рит)є /Г(оспод)и, амин.	=	întru/de la Hristos/Domnul, amin.
...непорѹшениw емѹ николиж(е), на вѣки.	=	...neclintit lui niciodată, în veci.
... тиї w(тъ)це	=	...318 părinţi.
... да с(ѣ) знаєт	=	..., să se ştie.
Так да знаитє. Инак не ѵчиниитє	=	Aşa să ştiţi. Altfel să nu faceţi.
Сиѫ/тоє (тон) пишем Г(о)сп(о)дстве(о) Ми. Инак не бъдет (бѹдет)/ѳчиниитє, прѣд сиѫ реченеѫ Г(о)сп(о)дстве(а) Ми.	=	Aceasta scriem Domnia Mea. Altfel să nu fie/să nu faceţi, înaintea acestei zise a Domniei Mele.
И ин да с(ѣ)/се не ѳмишает (wмишает) прѣд сем/сим листом Г(о)сп(о)дстве(а) Ми.	=	Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.
И никто да не смѣет дръжати или wпїрати прѣд сим листом Г(о)сп(о)дстве(а) Ми.	=	Şi nimeni să nu îndrăznească a ţine sau a opri înaintea acestei cărţi a Domniei Mele.
И аз,... дїак, писал тот запис, да с(ѣ) знаєт	=	Şi eu,... diac, am scris acest zapis, să se ştie.
V..., въ д(ь)нъ... воєвод(а)	=	† La..., în zilele lui... voievod.

www.dacoromanica.ro

Пис/пис(а),/писал... дїак/ѵрикар, ѵ ..., в(ъ) лѣт(о)..., м(ѣ)с(а)ца..., ...дьни.	=	A scris... diac/uricar, la..., în anul..., luna..., zile.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл/казал,/реч(е).	=	† Însuşi domnul a poruncit (a spus, a zis).
... вел логоф(е)т ѵчи и с(а) искал.	=	...marc logofăt a învăţat şi s-a iscălit.
† Велиц(и) болѣр(и) ѵч(и).	=	† Marii boieri au învăţat.
Прочит(а) вел лог(о)ф(е)т.	=	A revăzut marele logofăt.
† Аз ... сам искал/искалх.	=	† Eu..., însumi am iscălit.
† Болѣрину Г(о)сп(о)дстве(а) Ми	=	† Boierului Domniei Mele,... .
Запис на/шт...	=	Zapis pe/de...
... шт волост...	=	...din ţinutul...

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE ROMÂNEŞTI ÎN TRANSCRIERE CHIRILICĂ*

53 1635 (7143) martie 9.

† Ѳѵ, Трифан, ши кѵ фъмѣа ма, Ѡдокїа, дин/ Скѡрцеци, мъртѵрес<с>[1]скѳ[2], ла моартѣ ма,/ кум ам кемат пре доховникѵл мїеѵ, пъринтеле, попа/ андреи, де м-ам исповедѵит, ши ам кемат ши/ пре въру-мїеѵ, пре Гервасїе, ши ѫм дневъцат ка/ съ мъ грижаскъ, дѣка вою мури. Кѵ алтъ н-ам/ авут кѵ че, че[3] ам ѡ вїе пъръситъ, ла Скѡрцеще./ †ивъцатѵ-ѫм съ ѡ дѣ свинтеи мъиъстир/ лѵи Иѡан Грослов ши съ мъ скрие ла свънтѵл/ помѣаник, съ-м хие поманъ мие ши фъмеи/мѣале, Ѡдокиен. Ши ам зис съ-м факъ ши трей/ съръкѵсте; ши м[и]ѫѵ дат дчеи пъринци ши/ чаръ, де трейзеч де потроинч, де съ мъ гри/жаскъ ла моартѣ мѣ.[4]

Йше мъртѵресескѵ ев, поп/ Йндреи, ши Керасїе.

Ши с-ав тъмплат Геѡргие/ дин Клипичещ, ши Маркѵл, ши Мѵрѫинъ, ши[5] Стонка,/ ши Кръчѵи, ши Тодосїе, ши Павъл, ши Козма, <де>[6] аколѣ./

Дѣчаста мъртѵрисим кѵ сѵфлетеле нос/тре, съ съ щие.

Ѣ лто ѯзрмг, мсца мрт ѳ дн.

† Пъркълаб ев, Ѡпрѣ, ам скрис.

---

[1] Omis prin haplologie.
[2] ѳ, scris peste altă literă.
[3] е, scris deasupra rîndului.
[4] мѣ, scris deasupra rîndului.
[5] ши, scris deasupra rîndului.
[6] Omis.

107 1635 (7143) mai 2, Iaşi.

† Ѳто мъ, Сабин Пръжескѵл вел дворник ѡт Долнѣи Земли, и Дѳмитрашко Шолдан вел дворник ѡт Бишнѣи Земли, и Дѳмитрѵ Бѵхуш вистериник, и Глигорїе Ѵрѣке вел спътар, и Лупѳл Пръжескѵл вел ключар, <и>[1] Иѡнашко Пръжескѵл постелник, и Пътрашко Чоголѣ пръкълаб Хотинскїи ши алци фраци ан ноштри, тоатъ рѳда ръ/пъсатѳлѳи Исак Баликъи, скрїем ши мъртѳрисим, кѵ чест запис ал нострѳ, де ръндўл ѳнѵи сат че ав фост

---

* Pentru fidelitatea reproducerii, la documentele româneşti în transcriere chirilică s-au marcat, prin două haste oblice, rîndurile.

www.dacoromanica.ro

дирепту/ де кумпъръту р҃ъдеи ноастре, луи Исат[2] Баликъи че ау фост хатман, ануме Тъмъдвани, кум ачел сат ау фост/ даре ши милъире дъмисале, фрателъи ши пр҃иатенълъи ностр҃, луи Юрдакїи вистерникул чел маре,/ де <ла>[3] Щтефан Томшѣ воевода, пентр҃ а лъи дирептъ службъ, че аѳ слъжит ачелуи домну. Ир кънд ау фост ан зилеле/ луи Мирон Бърновскїи воевода, дака ау стътут думнѣлуи домну, с-ау апукат думнѣлуи де тоате сателе/ Баликъи хатманулуи ши лѣу луат, зикъндѳ кум ѿсте р҃ъдъ <маи>[3] апроапе ачелуи боеарин. Лѣат-ау ши ачел сат/, карале маи сус скр҃їе, Тъмъдвани, пре Сирет. Ир дъмнѣлуи, Юрдаки вистерникул чел маре, с-ау скълат/ ши ау дат лъи Бърновскїи водѫ треи сѣте де галбен, бани буни, ши ш-ау фъкут думнѣлъи аколо курци буне/ ши мори антр-апа Сиретюлъи. Ир дака ау венит Моисею Моги<ла>[3] воевода ла домнїе, ашиждере ау лѣат ачел/ сат де ла Юрдаки вистерникул, пентр҃ къче ау фост думнѣлъи р҃ъдъ маи апроапе луи Исак Баликъи хатманул/ декът Бърновскїи воевод. Ир Юрдакїи вистерникул, възънду чѣ келтуѣл маре ла Бърновскїи воевод ши/ апои пре курци ши пре мори ан Сирет, н-аѳ врут съ ласе, че ау дат лъи Моисею Могила воевода дову сѣте/ ши чинзъч де галбен де аур, ши ѿу дат ачел сат.

Ир кънд ау фост акму, антр҃ зилеле Мър҃и Сале, домнѳ ностр҃,/ Ио Василїе воевода, бжїю мастїю, гспдр҃ъ Земли Мѡлдавскои, скълату нѣм ноу, тоатъ р҃ъда луи Исак Баликъи/ хатманул, ши ам пър҃ът ши ам лѣат тоате сате<ле>[3] дъмисале пре мъна ноастр҃ъ де пре ла стреини, къче ни/ с-ау маи къsут нову а цинѣ декът стреинїи. Бенит-ау ши думнѣлъи, Юрдакїи вистерникул, ши ш-ау ар҃ътат/ исписоаче де даре, де ла Стефан Томшѣ воевода, ши де кумпър҃ътур҃ъ, де ла Бърновскїи воевода, ашиждере,/ апои, ши де ла Моисею Могила воевода. Деч, ноу, възънду ши цииндуу къ ѿу дат ши Моисеѭ воевода ачел сат, ши/ пентр҃ къче ѿу дат дъмисали ши ачеи сн҃ де галбени де аур ши пентр҃ къре ау фост думнѣлъи, Моисею воевода,/ р҃ъдъ маи апроапе шн҃ декът ноу, ѿр ноу ам лъсат съ фїе думисале дирепту сат ши милъире ши кумпъ/р҃ътър҃ъ де ла ачеи домни маи денаинте вр҃ѣме, дъмисале ши фїилѡр дъмисали, лъи Юрдаки вистерни/кул, ши непоцилѡр, ши стр҃ънепоцилор думисале, неклътит нич дънъѡар, ін вѣч. Дирепту ачѣа,/ ниме динтр҃ родъл ностр҃, динтр҃ съмънца а р҃ъпъусат Баликъи хатманул, ка съ н-аибъ а маи пър҃ъ, ничѐ/ а маи добънди ачел сат де ла думнѣлуи, Юрдакїи вистерникул, ануме Тъмъдвани, пре Сирет, ши/ ку курци ши ку мори че ау фъкут думнѣлуи ан Сирет, че съ-и фїе думисале ку тот венитул, кум маи сус/ скр҃їе.

Ши ачаст҃ъ токмалъ, че ам лъсат съ фїе думисале ачел сат, фост-ау денаинтѣ думисали, ѭпънул/ Пътрашко Башотѫ маре логоф҃т, ши думнѣлуи Гаврил хатманул, пръкълабул Сѣчѣвеи, ши Гѣргїе мареле/ пъхарник, ши Тома сулжѣрул чел маре, ши Грама столникул чел маре, ши Ръковицъ Чехан логофъту, ши/ Тодерашко логофъту ал треиле, ши Гѣргїе Жорѣ че ау фост сулжѣр, ши Гѣргїе Нъвр҃ъпъскул дворник глотнїи/ ши алци боиари ау фост.

Ши, пре маи маре крединцъ, нѣм пус ши печчиле ши искълитуриле.

Ши ев,/ Боръленул урикарюл, ам скрис ачест адевърат запис, ка съ с цїе.

Пис у Ис, в лт҃ хзрмг маи к҃.

Пътрашко Башот вел лгф҃т.

Пръжескул вел дворник.

www.dacoromanica.ro

† Шолдан вел дворник.
† Из Лупул Пръжескул клучер.
† Из Пътрашко Чоголи бив лѡгфт искал.
† Из Тодерашко третїи лѡгфт искал.

---

[1] Omis prin haplologie.
[2] Greşit, pentru Исак.
[3] Omis.
[4] Aşa în orig.

111 1635 (7143) mai 8, Zmiiani.

† Ѳѕ, Щефан, фечорул и бучумое, мъртурисеску, <ку>[1] чест запис ал миу,/ кум ам въндут а мѣ дирѣптъ wчинъ ши мошїе, де пре мама,/ Бучумое, че съ ва алѣце, дин сат дин Стрънба. Йчаста w ам/ въндут Докиїи кълугъриценъ, дерепт>[2] чиизеч де потронич, ди/ннаинтѣ луи Аръган де Змиган, ши Тодер дѣколѣ, ши попа Тодераки, ши Ѳфрим дѣколѣ, ши Йрсенїе, ши/ Ионашко дѣколѣ ши мѳлци wамеи бѳни, съ същїе.

Ши, <пентрѳ>[2] маи маре крединцъ, нѣм пус печецилe,/ съ съ цїе.

Пис ѳ Змиган, в лт ×зрмг маи й.

---

[1] Omis prin haplologie.
[2] Omis.

112 1635 (7143) mai 9, Iaşi.

† Иw Басилїе воевода, бжїю мълстїю, гспдръ Земли Мwлдавскои. Скрїем Домнїа Мѣ/ ла цупънѣса Гоиwае, дау-ц цире пентру чел сат че ам кумпърат/ Домнїа Мѣ де ла тине ши ау маи ръмас w самъ де ван недац./

Пентр-ачѣа, дѣка вем ведѣ картѣ Домнїи Мѣле, шр ту съ/ вїи ла Сучавъ; ку къц бани вом ци ръмас де пре ачѣ wчин,/ съ цї-и дъм. Ши де вор маи ци ръмас нескаре пѣтече де/ църтїи, че вор ци пре ачел лок, тоате съ ле адучи ла Домнїа Мѣ./

Тое пишем. Имак не учините!/

Ѳ Йс, ×зрмг маи д./

† Сам гпднъ велѣл./

113 1635 (7143) mai 9.

† Йдек ев, Тwдосїе, фата луи Йврам, скриу ши мъртурисъску,/ кѳ чистѳ запис ал миу, прѣкѳм ам винит ла дѳмнѣлуи, ла фрателе/ нострѳ, ла Гергел бив пъркълаб wт Бакъу, ди ниме силитъ, нич/ асѳприт, чи де а ме бѳивои, де ме ам въндѳт парте де мошии дин/ сат дин Лъзъщи, пе Сирет, дн циидѳл Нѣмцулуи, парте де мошии,/ дин цѳмътате де сат, дин[1] а трей парте,

www.dacoromanica.ro

дни партѣ мош[н]ѣни нострѵ, ѧѵи Щефан,/ а трей партѣ, а ме ши а пъринцилор мѣи, ѡ ам вѫндѫт дѵмисалѣ, фра[тѣ]/телѣни нострѵ, ѧѵи Гергел, ши цѫпънесѣ дѫмисалне [н], Драгонѣи[н]. Ши плата мѣѵ дат ла мъна ме, чиничиспръсеч таалр. Ши там фъкѫт/ ши ев ачиста запис, ка съ-н хне [н] дѵмисале дрептъ мошѣ ши кѫм/пъръ[пъръ]тѫр де ла мни нерѵшинт.

Ши <ачест>[2] запис <л ам>[2] фъкѵт диниинте фрате/ѧѵи нострѵ, ѧѵи Глигорѣе ѡт Бълошъщи, ши денаинте ѧѵи Исаки ѡ<т>[3] там,/ ши денаинте кѵмнатѵа ностр[4]<ѵ>[2], а ѧѵи Ѩогни ѡт Бъ<р>[2]гъѡн ши а мулци ѡмен/ бѵн.

Ши, пинтр[р]ѫ ман мар кредиицъ, ми[5] ам пѫс децетел ши печницл, ка с хни/ де кредиицъ.

Б ѧт хзрмг ман д днъ./

Ши ев, попа Бикол, ам скрис/ запислѵ./

Из Тодосѣе.

Из Гангоре искаа.

Из попъ Исаки.

Из Ѩогни искаа.

---

[1] ѧи, adăugat ulterior în rînd.
[2] Omis.
[3] Omis prin haplologie.
[4] р, adăugat ulterior, în ligaturî cu т.
[5] În loc de ни.

115 1635 (7143) mai 13.

‡ Ѳто аз, Заχарѣа, снъ Биицъ, виѫк Пъшкан, и с<ес>[1]три его, Дорофта,/ и виѫка его, Мърика. Ѩдекъ нон, де бѫнъвоа ноастръ,/ де немене невоицн, ниче днпресѫрацн, че де вѫнъ/воа ноасръ, амѫ вѫндѫт партѣ ноастръ де ѡчинъ/ де сат де Пъшканн, партѣ де цос, ден цѫмътате де сат,/ а треа парте, кѫ вад де моаръ, ши кѫ фънацъ, ши/ кѫ док де присакъ ши помът ши кѫ тот венитѫл,/ ши ла къмпѫ ши ла пъдѫре. Нон амѫ вѫндѫт, кѫмѫши ман сѫс аста скрис, ѧѫн Истратѣе дни Гаодѣни, де/репт ДѢ бг, вани гата, ка съ хѣе неклътит нич/ дънъѡаръ, н вѣчн.

Ши ѧѵ фост дитра[а]-ача а ста токмааъ/ мѫацн ѡменн вѫни, дни сѫс ши дни цос мецнаши, анѫме;/ попа Симиѡн де Дъничецн, ши Пътрашко Пѣникѫл ѡт там, ши/ Фримѫл ѡт там, ши Іѡнашко ѡт там, ши Ѩазор де Глодѣни,/ ши Рѫсѫл ѡт там ши алци мѫаци ѡменн вѫни, мецнаши де/ прни пр<е>[1]цѫрѫ.

Дечн нон, възиндѫ ачастъ бѫнъ токмалъ/ де бѫнъвое, нон ан̆мѫ фъкѫт запис ши нѣмѫ пѫс ши пе/чѣцнле, съ се цѣе.

Пис Глигорчѣ дѣак, мсца ман гѣ днъ,/ в лѣт хзрмг.

Попа Мътею м-ам тъмпаат аа чест токмалъ.

---

[1] Omis.
[2] ме, scris pe loc ras.

www.dacoromanica.ro

† Єтѵ аз, Ѵпѵл Гѭнгѣ, скрнѵ шн ѧнсѵмн пре мине мъртѵрисескѵ кѵмѵ/ м-ам прнисѵ ев, де бѣнъвоѭ мѣ, де нимене невонт, нмче ѧнпресѵрат,/ съ анбѵ а да ѡ сѣт ъшн ноѫзечн де галбнин, съ ръскѵмпърѵ ев/ неще зълоаце а непотѵлѵн, а лѵн Їон, фечорѵл лѵн Чѡлпан, каре/ зълоац[а]е лѣ пѵс пърнителе нострѵ, логофътѵл, Дѣмнзъѵ съ-л поменѣскъ. †нсъ м-ам прнисѵ съ дар банин де астъзн, де ѧ/мнникъ, дни лѵна лѵн юни з, ѧнтр-съптъмънъ,/ шн съ ѭ ев ѵмътате де сат де Паркова шн ѵмътате/ де Сирецел.

Шн ѧнтр-ачастъ токмалъ а ноастръ ѧ фостѵ Б<ѵ>[1]за<новск>[1]и че ѧ фостѵ ворнник шн <Гн>[1]оргне Нъвръпъскѵл/ ворнник шн Накѵл Нъвръпъскѵл шн алцн мулцн ѡамнин/ бѵнн шн бътрънн с-ѧ прнлежнт.

Нр де нѵ вор ѵн банин/ ла зн шн де вор перн ѵнѣателе непотѵлѵн, лѵн Їон, съ анбѣ ев/ а-н да ачѣ сѵтъ шн ноѫзечн де галбнин, ѭр кѵ ѵпъннѣса Сафта, сар кѵ ѵпънѵл Дѵмнтрашкѡ, съ-н анбъ непотѵл а-ш ѧнтре/ба. Де ачаста скрнѣ.

†нсъ къте ва ѵнче непотѵл Їѡн, кѵ/ сѵфлетѵл лѵн, къ фак ачѣле зълоаце, съ анбѵ ев а плъти./ Тое пншем.

Пнс ѵ Жолдецн, ѧт ×зрмг юни з.

Ѵпѵл Гѭнгѣ нскаах m.p.

† Нз Гнорґїе Нъвръпъскѵл дворник нскаах.

Нз Дѣмнтрѣ нскаах.

Нз Накѵл нскаах.

---

[1] Rupt.
[2] Aşa în orig.

† Ндекѫ ев, Басилїе Рошка бнв жнтничѣр шн Єремїа Ѵрґѵлец, скрїем шн мъртѵрисн, кѵ частѫ адевѫратѫ скрисоаре а ноастрѫ, ѧншнне мѫртѵрисн кѵм нон, де бѵнѫвоа ноастрѫ,/ ам алес пре фрателе нострѵ, Пътрашко Драготѫ че ѧ фост спътар,/ шн фрате-съѵ, Дѵмнтрѵ Драготѫ, шн Їѡнашко, шн Марко, шн Крстѣ,/ шн Ндрею, фечорїн Илен, шн Щефан чел бътрѫн, шн Маѯнн, фечорѵл/ Тѵркѵлѣн дни [ѧн] Берец, шн мулцн ѡаменн бѣнн, ка съ не алѣгѫ хотареле,/ кѵм ѧ цънѵт ман денанните врѣме мошїн ноцрн шн кѵм ѧ хотърѫт/ шн Крстѣ ворнкѵл, ѧнпреѣнѫ кѵ Драготѫ. Деч, нѣ-ѣ сокотнт/ съ не фїе хотарѵл дн ѧн хотарѵл Ѡнецнлор ѧн ѵос, алатѵра/ кѵ хълещеѵл, ѧнсѫ ѧнтр-апа хълещеѵлѵн съ нѵ анбѫ Єремїа трѣбѫ;/ шн де ла ѭз, пре сѵпт дѣл, пънѫ десѵпра пѵцѵлѵн кѵ ѵн пас; шн де ла пѵц/ пре сѵпт дѣл, пре дрѵмшор, пънѫ ѧ дрѵм; шн пре дрѵм сѵс, пънѫ ѧн капѵл/ пнскѵлѵн; шн ѧн ѧн капѵл пнскѵлѵн, ѧнтр-о скѵрсѵрѫ че дъ ѧн капѵл/ Нзѵлѵн Брѫнчанґлѵн, ка съ-ш факѫ ѭз, ѵнде ѧ фост Нзѵл Брънчанґлѵн; пре/ ачела лок съ-ш факъ шн Єремїа ѭз. †нсѫ ѧн ѧн капѵл Нзѵлѵн Брънчанѣлѣн/ ла дѣл съ нѵ анбѫ Єремїа трѣбѫ шн сатѵл Пъѣшещїн неменѫ,/ нѵман съ анбѫ трѣбѫ кѵ хълещеѵл тот[2]. Шн нме ѧн ѧнтрѣ нон шн/ ѧн ѧнстрѣ> фечорїн ноштрн съ нѵ анбѫ а стрнка ачастѫ токмалѫ/ а ноастрѫ, ѧн вѣч.

www.dacoromanica.ro

Ши, ман пре маре кредин<цъ>[3], ам искълит ши нѣ-м пус печецилѣ[4],/ днпребнѫ ку чещ богари, че-с ман сус скриши./

Б лт ×зрмг юи вї.

†нсѫ съ днбѫ трѣвѫ ку църмурїи пънѫ дн скурсура Брънчеи[5]./

Из Басилие Рошка бив жит искал.

Из Иремїа Мургулец сам искал.

Пътрашко спътар.

Из Максин[6].

Крстѣ Дръгуш ам скрис.

---

[1] к, scris peste altă literă.
[2] тот, scris deasupra rîndului.
[3] Omis.
[4] -лѣ, adăugat deasupra rîndului.
[5] De la †нсѫ, pînă aici, adăugat de diac după semnul de încheiere a textului şi după scrierea *datum*-ului.
[6] Lectură nesigură.

136 1635 (7143) iunie 12, Hălăştiiani.

† Йдекъ, ев, Исак, фичорул Станеи дин Пъшкании, ши Думитрашко, фичорул попеи, луи Басїлїе,/ дин Ромънещи, ши Прекопїа, фичорул Динеи дин Цъгънещи, непоцини Тофлеи, фшенѣ/ пре нои мъртурисим кѫ частъ скрисоаре а ноастръ, кум нои де бунъвое ностръ, де ни/мене невоници ши де нимѣ асупрнцн, ам въндѫт думнсалн, Лупи луи Пръжескулѣи/ калчѣрулѣи челуи маре, ун цъган, днуме Лупул, фичорул луи Ръкит, кѫ фичwрии/ луи, ку тоци, дерептү доawsечн бг[1]. Ши баннн с-ау дат деплин д мъинле ностре.

Ши/ дастъ тотмалъ[2] ау фост диндните луи Гewргїе вориикул де Портъ, шн днн/нднте луи Лазор Моцок дин Мовилѣии,/ ши диндните Петреи днн Мнклъушѣии,/ ши диндните луи Гewргїе въттъманул, дин Лъцкании, ши днндннте попеи дин Хълъ/цинии, ши диндните луи Басїлїе Беиеи ши диндните д мулци wаменн/ бунн ши бътрънн, де прин прецбр мецинши, с-д фъкбт дастъ токмалъ; ши ка/ съ-ши днбъ д-ши фачи думелуи ши дирес домнеску пре дастъ д ностръ скрисwаре./

Пре ман маре кредницъ, не-м пбс ши печецилѣ, съ фїе де кредницъ.

Де каста/ мъртурисим, ка съ съ цїїе.

Пис б Хълъцинии, в лт ×зрмг юи вї.

Из Гиwргїе Нъврънъскул двориик.

Из Iwн Пръжескбл бив чашник искал. М-ам тъмплат дитрачастъ токмалъ, дупъ скрисул записулуи.

Попа Щефан.

Бу Лазбр Моцок.

---

[1] у,adăugat ulterior în rînd, iar г este suprascris.
[2] Greşit, pentru токмалъ.
[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Ию Василїе воевода, бжїю мастїю, гспдръ Земле Молдавскон. Йдек Домнѣ Ма ам дат ши ам/ дитърит слуюилор ноастре, Захарїи дяакъл, пре а лъи дирептъ вчини ши кумпъ/ръtур, дин юмътате де сат де Орбик, а чиничѣ парте, че ав кумпърат де/ ла фата лui Михъил Моноескул, тар лui ави Михъил Моноескул тав фостъ кум/пъръtур де ла Грѣка; ши ав кумпъратv[1] дерптv в сътъ де флориць тъ/търъщи ши шас; че ав кумпърат фѣтен сале, Йнисїин, ши кv вад де моар ши/ кv тот винитул, че съ ва алѣе, дин юмътате де сат де Орбик, а чиничѣ/ парте, дин тот локул. Ка съ ле хїе лор, ачелора че ман сvс скрии, Заха/рїа дяакул, ши де ла Домнѣ Мѣ дирѣптъ вчини ши кумпъръtур,/ че ав авут дин исписок де кумпъръtур де ла Пътрv Бод.

Ши ашиждернан, ам дат ши ам дитърит слъюїи ностре, лъи Пентелею, пре а лui дирѣптъ/ вчини ши кумпъръtур дин сат дин Орбик, че ав кумпърат де ла фата лui/ Букур армашул, анvме Йгафїа, юмътате дин партѣ лui Бv/кур армашул, кv тот винитул, че ав фостv партѣ Йгафїен, дин испи/сок де ла Костантин Бод, пентрv че [пентрv че] ав плътит Пентелею/ ши фрате-сеv, Бъслїе, капул ави Тодер, фичорул Йгафїен, пентрv чv/ ав фостv фурат Тодер vн каа; дечи кv[2] дать н-ав авут кv че плъти, че тав плътит Пентелею ши фрате-сеv Бъсаїе капул, ши ав лuат ачѣ/ вчини.

Пентр ачѣ, ка съ ле хїе лор, ши де ла Домнѣ Мѣ, дирѣптъ/ вчини ши кумпъръtур, кv тот винитул, ачѣле пърци де вчини че/ ман сvс скрии, слъюїи ноастре, лui Пентелею ши фичориаор сеи/ ши непоцилор сеи ши а тоат семиниїа лui, чинии съ ва лаѣце ман апро/апе, ши vрик ши нтърит<vръ>[3]. И н<и>[3] да с не вмишаят.

Ѯ Йс, в лт хзрмг юн кд.

† Гспднъ речи.

Пътрашко Башот вел лвгат нскал m.p..

† Ianos <a scris>.

---

[1] Ultmul v, scris peste un o.

[2] Deasupra lui v, un л suprascris, superfluu.

[3] Sub pecete.

159 1635 (7143) iulie 6, Iaşi.

† Йдекъ ев, Симїон Гевка меделничѣрюл чел маре, скрїv ши мъртвринсескъ, кв чест за/пис ал мїев, кум ев м-ам лъсат, де бвнъвоа мѣ, юпънинѣсїи мѣле, Жърикън, кв партѣ/ мѣ дин бвкате ши дин тот че вом авѣ, юмътате, ка [с] съ мъ комънде кум съ кадь,/ ка пре vн вм. Ши че съ вор прилежи даторїи, тараш съ плътѣскъ дин че ва при/соси де паменци, тар че ва ман присоси ши де даторїи, двпъ паменци, ка съ/ динъ а да пре ла мънъстири, съ-м факъ слvжбе ши съръкъvсте кv букателе/ мѣле. Йр юмътате дин бвкателе ноастре ши дин тот че вом авѣ съ фїе пар/тѣ юпънинѣсїи мѣле, Жърикън, ка съ с хрънѣскъ пънъ vнде ва врѣ Двмнезев/ де ва фи вїе. Йр двпъ моартѣ ен, съ-н фїе ши ен де комъндаре ши де паменци./

www.dacoromanica.ro

Ѩшнждере, де ѵн сат, анѵме Бъканїн, кѫ мори шн кѫ тот вечнинѵл, че не ѫсте/ кѫмпъръткрѫ днпрѣбнѫ кѫ ѭюпънинѣса мѣ, ѫръш л-ам лъсат съ фїе л ен, кѫ тот венн/тѵл, съ на анбъ ниме нич ѡ трѣбъ кѫ ачел сат.

Дирептѫ ачѣа, ниме дни фрацїн/ мїе<н>[2] сав дни непоцїн мїен, ка съ на анбъ л ман пъръ пре ѭюпънинѣса мѣ, Ѫърика,/ пентрѫ бѫкателе мѣле, че ав фост партѣ мѣ, ѭюмътате, сав пентрѫ ачел сат, къч къ м-ам лъсат ен съ мъ гнжаскъ шн съ мъ комънде.

Днитре мѵлцн бонари че ав фост/ дѵмнѣлор де фац, кънд ам фъкѵт ачест запис: дѵмнѣлѵн, Кикош шетрарюл чел маре, шн/ дѵмнѣлѵн Ръковиц Чеҳан логофътѵл, шн дѵмнѣлѵн, Тодерашко логофътѵл ал трениле,/ шн Каракаш ѵшѣрюл чел маре, шн Ѩпостол че аѫ фост питар, шн Іѡнашко Пръвълїе/ шн алцн бонари ав фост.

Деч, чине съ ва сменти, дни фрацїн нощри сав дни сорорн/ сав дни непоцїн нощри, шн ва врѣ съ пърѣскъ пре ѭюпънинѣса мѣ, дупъ моартѣ мѣ,/ пентрѫ бѫкате сав пентрѫ ачел сат, ачела съ фїе тръклѣт шн проклѣт шн съ фїе/ ѵчнс де Домнѫл Дѫмнезѫ шн де Прѣчиста Ѫанка лѵи Хс, шн де тоц свенцїн шн съ/ анвъ партс кѫ Юда шн кѫ Ѩрїа шн съ н анвъ лок дн пъмънтѵ а венн дупъ мене. Де/ ачаста мъртѫрнсескѫ сѫфлетѵл мїев.

Шн ев, Боръл'ѣнѵл ѵрнкарюл, ам скрис, ка съ с/ цїе.

Пнс ѵ Ѩс, в ѧт ҳзрмг юл ѕ .

Снмнѡн вел меделннчер.

Кикош вел шетрар./

Ѩз Ръкѡвнц Чеҳан лѡгфт.

Ѩз Тодерашко третїн лѡгфт нскал.

Ѳѵ, егѵменѵл Глнгорїе де Ръчка; шн нон мър'горнсм.

Ѩз Боръл'ѣнѵл ѫрнкар нскал.

Іѡнашко Пръвълїе.

---

[1] Greşit, probabil, pentru венитѵл.
[2] Omis.

165 1635 (7143) iulie 12, Meleşcani.

† Чнистнт пърнителе нострѫ, логофете. Дъм цнре дмтле къ ав/ веннт ла нон Дѫмитрашко Дїѡкѫл, фечор лѫн Ѩндроннк, непот Тъмпен/ пръкълабѫлѫн, кѫ чнистнтъ картѣ Ѫърїен Сале, лѫн Бодъ, ка съ/ сокотнм шн съ-н алѣем ѡ парте де ѡчнн дни сат дни Боръц, че-с/ пре Брълъзел, че-н лѫн дирептъ кѫмпъръткрѫ де пърнцї/ лѫн, партѣ лѫн Ион шн а лѫн Костнн шн а соѵрорен лѡр, а Басланкън,/ фрацн Ѫѫшен, фечорн Ѩннесїен.

Деч, нон ам стрънсѫ ѡаменн вѫн,/ слѫжн домнецн шн прсвц, анѫме: попа Дѫмитрѫ, шн Панхнлїе/ кълѫгърѫл, шн Гсѡргїе Тѫркѫл дни Кѫч, шн Ѩнѡнтїе де Ходорѣн,/ шн Бнкѫл дни Боръц, шн Хнлнп де Дѫмецн, шн Ѫрлѣ де аколѣ, н Бежан[2],/ шн Баслїе Банѫл де аколѣ, шн Глнгорїе де аколѣ, шн/ Дѫмитрѫ Рънжѣ де Мелешканн шн алцї ѡаменн бѫн,/ бътръни, шн тинерн[3], дни межнш. Шн ам афлат кѫ ачс/цн ѡаменн бѫн шн ѫм алес партѣ лѫн, дни[н] а чиичѣ парте де/ сат [де сат][4] ден Боръцн, дни[н] а трса парте, трен пърцн[5], а

www.dacoromanica.ro

челор/ трен фрац, че-с ман сѣс скриш, дин тот локѣл ши дин вад де моар/ ши дин фънац.

Йшѣ ам афлат кѵ сѣфлетеле ноастре>[6] ши кѣ/ ачеци wаменн бѣн ши дъм цире дмтле, съ динѣ <а ши фаче дерѣ/се[7] домнеци де пре ачаста адевъратъ скрисоаре а ноас/тръ.

Ши, ман пре маре кредницъ, нѣм пѣс ши печецнле/ пре ачест запис, да с знает.

Пис ѵ Мелешкани, в лт хзрмг юл вї .

Ман мнч фечорїн дмтле, ев, Юрашко динак wт вст[8], wт Ходорѣни, и Петрѣ Гънскъ ши Баслїе Къпрачѣ ап де Ерменеци.

Йз, поп Дѣмитрѣ, писал.

---

[1] Д, scris peste altă literă, probabil к.
[2] и Бежан, adăugat pe marginea doc.
[3] н, scris pe loc ras, pe care fusese probabil litera р.
[4] Tăiat cu aceeaşi cerneală.
[5] Litera ъ, transformată dintr-un тр, scris în ligatură.
[6] Omis.
[7] Ultimul є, transformat dintr-un ѣ.
[8] вст wт Ходорѣни scris deasupra rîndului.

193 1635 (7143) august 5, Iaşi.

† Йнчѣ скрїе шн мъртѣрнсѣще Исак стръмошѣл, кѵ фечорѣл съѵ, кѣ Кръчѣнаш, мо/шен ден сат дни Мачкъѵци, дни кутѣл дни цwс. Дни Кръчунаш съмтѵ чничи фачорн[1],/ днѵм: Докица, дма лѵи Тодер Метнтелѵл ши а лѵи Бълънаш ши Wанчѣн, ши/ Барвара, дма Йлександрен ши а лѵи Iwнашко Лжикарюл ши а Пъраскън,/ ши есте Стана, дма лѵи Богдан ши а Пътжрлагън ши а Гафтонен, ши/ есте Тодер попа, татжл лѵи Iwнашко, а лѵи/ Скорнич ши а лѵи Слъвнл,/ ши есте Оржш ши Цнпник ши Кнфѵл ши Щефъницъ, непот де фїю. Дни мо/шїа а чничи фрацн, дни партѣ Бърварен, а вънднт Йлександра лѵи Първѣлецн/ а трея парте, ар партѣ лѵи Iwнашко Лънкарюлѵи ши а Пъраскън парте,/ н-аре трѣбъ нимс ла чѣле пърцн. Ден партѣ лѵи Тодер, а попен, есте оприт парте/ лѵи Iwнашко Скорнчн, а дож парте, ла Първулецн, къ ав мурит ла дънсул. Дни пар/тѣ Станкън, а тра парте, а фост wприт Лупул вwрнкул партѣ лѵи Богдан,/ кънду ав фост дат <дъ>[2]нъwар, ши ав лѵат сама ши н-ав врут дѵмнѣлѵи съ-ши дмпресѣре сѣ/флетѣл кѵ ачел пъмънтѣ ши съ-ши а пъкате, че л-ам ертат.

Йр чине ва ерѣ/ съ а ача парте пре ѵрма ноастръ, партѣ лѵи Богдан, съ фїе неертат ши де/ мене ши де Дѵмнъзъѵ, къ л-ам адус де пестє Дунъре, дни сат дни Мечнн, ла мо/шїа са, ла сат ла мачкъѵцн, ши л-ам ертат. Йчаста [тот][3] скрїем ши мъртѣрнсим./

Пис ѵ Йс, лт хзрмг ав ѣ.

Йасте мжртѵрнї съ фна ѧ лок/ де нс[ъ]кжлнтѵръ./

† Кѵмѵ аре ши мжртѵрнї Бачѵл, ши Кѣрилж,/ ши Йеуцан, ши Тодер[4] Рошка, вечнни де а Лупо/лѵи; ши де мошанн асте Първул ши Роман./ Съ фнїа неар[ъ] тат ши де мине ши де Дѵмнъ/зжѵ, съ н-анѣъ ѵнде вини дупж мине чине-н ва/ wпри локол. Йше скрнам ши мъртороснм.

www.dacoromanica.ro

[1] Corectat din ѳатє.
[2] Omis prin haplologie.
[3] тот, transformat dintr-un "-sta", repetat.
[4] т transformat din д.
[5] Textul de după *datatio*, scris de altă mînă.

202 <1635> august 13, Prigoreni.

† Йдекъ ев, Нѣиюл вориикул де глоатъ, мъртурисеску, ку чест запис ал нострў, куму/ не-м токмит ноу, де вуиъвоа ностръ, ку фрателе нострў, ко ворникул Тънасїе,/ пентру ѡ сълище де сат, ч-ам авут дарє де <ла>[1] Йлеѣадру <водъ>[1], дньме Пригорѣнїи,/ каре сълище скрїе ла урикул търгулуи, пре Плотоници, супту Рѣдв. Йле/с-аў ачѣ сълище думнеалуи, Глигорашко Vрѣке спътарюл чел мари, ши дум/неалуи, вистїѫриикул Гиѭрге Рошка, ши ку преуцїи де Търгул Фрумос/ ши ку търговецини ши ку мулци ѡамени буни, мецеѫши, унде а фост Бесѣрѣ/ка де Пїетръ, ши с-ау стълпит ди сѣмне, диспре Йвръмецни ши диспре/ Рускани.

Дечи, не-м токмит ка съ цїе ворникул Тънасїе диспре Йвръмецни,/ пън матка Плотонецеи, ѫр ев съ цїю ку сълицѣ мѣ, ѫр пъиъ/ ди матка Плотонецеи, диспре хотарул Русканилор; ѫр ку При/горѣнїи ниче ѡ трѣбъ съ и-аибу, ничи а трѣче песте Плотоници,/ диспре хотарул Йвръмецилор, ниче думинѣлуи сѣ и-аибъ трѣбъ/ песте Плотоници, диспре Бесѣрѣка де Пїетръ.

Де ачаста/ мъртурисеску ку чест запис ал мїеу.

Ши, пре мои мари крединцъ, дисум/ ам скрис ачест запис ши ам искълит, съ съ цїе./

V Пригорѣни, ав ѷ̃ї .

† Из Нѣиюл двѡрник искаах.

Ѵрѣке вел спът(ар).

Из Тънасїе искаах.

Фост-аў ди токмала ностръ: Бърлои де Чинчеци, ши Бучурка де Фрътѣни, ши Іѡнашко/ де аколѣ, ши Илѣ де Кудреци, ши Іѡнашко Макидон, ши Пътрашко, ши Кирила/ де аколо ши Щефан пъркълабъл.

[1] Omis.
[2] Aşa în orig.

234 1635 (7144) septembrie 14, Iaşi.

† Вѡ, Хриза, куминатул ръпъусатулуи Виаки постелникул, ши ку цупънѣса мѣ,/ кѫ Бамба, сора постелникулуи, ши ку непотул ностру, ку Йне, скрїем ши мъртурисим,/ ку чест запис ал ност, кум ноу, де вѡиъвоа ноастръ, де ниме невоици, ниче асупрѫц,/ ам дат ши ам дъруит уи лѫк де присакъ, де ла Шорнеци, деи цънутул Карлигътѫреи,/ ку тот локул, ку помѣте ши ку нице вии пъруситє ши ку тот вииитъл. Ичѣа ѡ ам дат/ луи Басилїе Фуглѣ кроиторюл ч-ау фост ла постелникул Виаки, Думнезъ съ-л / поменяскъ,

www.dacoromanica.ro

пентрѫ служба че-ѫи служит; алта, ши пентрѫ ѡ даторїе, ч-ау авѫт/ Басилїе ла постелникул, шѣптеспрѣзѣче галбени, пентрѫ ниџе мѫравскиу,/ ч-ау фост луат Басилїе де ла ниџе[1] негѫцътори, де ау фъкут ханне пѫстелникулуи,/ ши ну л-ау плътит постелникул, че ау плътит Басилїе кѫ бани сън.

Пентр-ачѣа,/ ноу н ам врѫт съ ман траџем пѫрѣ ши гѫлчавѣ дирепту аѫстѣ даторїе, че ѫм дат ачел лук/ де присакъ, ку тот вининтул, кум ман сус скрїем, пентрѫ даторїе; алта, ши пентру/ служба ауи, къче ау служит ден копилърїа луи ла постелникул, пънъ че с-ау съвѫршит/ ачел бо̃рен.

Йдеѣр, фост ам дат маните авст лук луи Йкоб копилул, ѫр акму/ ам сокотит къ Йкоб аре сат де даанїе де ла постелникуа ши аателе мулте ѫу дат ши/ ау ши луат, ар Басилїе н-ау авѫт неминк де ад постелникул ши ау къзут ши ла даторїе,/ де ау плътит пентру упѫиу съу.

Че ѫм дат ачел лук ку тот вининтул, съ ну анвъ трѣбъ/ ниче Йкоб, ниче кълугърии де ла мънъстире, ниче ноу, ниче алту ниме де ѡаменни ноџри./

Ши ам фъкут аѫстѣ тѡкмалъ денинаинтѣ егѫменѫуи, попа Галафтиѡн, ши/ а тот съборѫл де ла мънъктире, де ла Стин Сава, ши денинаинтѣ Нѣнюлѫи ши а луи/ Стрътулат, ворничии де Поартъ, ши денинаинтѣ луи Гиѡргїе арбънашул.

Ши, пре/ мин <маре>[2] крединцъ, искълит-ам ши печецилє нѣм пус.

Ши еу, Шандир, ам скрис, съ съ цїе.

У Йс, ѧт ѯзрмд септ ѧї.

Йз Стрътѫлат дворник искал.

Йз Нѣнюл дворник искаѧ.

---

[1] I, făcut din prima bară a lui ц.

[2] Omis.

[3] "Eu, Ioan, sînt de acord cu cele scrise mai sus".

238 1635 (7144) septembrie 15, Iaşi.

† Кнр Барлам архїи нпскпъ ши митрополит Сѫчавскиу. Скрїем ши дъм џинри, кѫ частъ/ скрисоаре а ноастръ ши кѫ тоатъ крединца ноастръ, кѫм ау мъртурисит, динин/тѣ ноастръ, попа Билъи, ден търгу ден Шкиан[1], исѫши кѫ гура са, кум, кънду ау фост/ еа ѫчиник ла Никулае егуменул ден мънъстирѣ Бистрецъи, л-ау динвъцату/ Никулае егуменул ши ку неџи кълугърь дѣкоаѣ, де ау рас ѫн ѫрик, ку неџи мерџе/шугури[2] дїаволецїи, де а-ау рас пеете тот ши л-ау скрис хиклѣи, де ла Пътру Бодъ чел/ Бътръи; ш-ау пус динтръи<и>[3]сул хотарул мънъстерїи Бесереканиаор. Ши пентру къчи/ с-ау ши мъртурисит де ачест ѫрик хиклѣи, къчи къ с-ау фост спърїат де моарте,/ дентр-о зъкари че ау къзут.

Дечи, де са неи кънду ва ачел ѫрик, дупъ вїаца ноастръ,/ съ ну съ крѣзъ, къчи ѫсте хиклѣи.

Йр кънду ау мъртурисит попа Билъи де ачел урик,/ динаинтѣ ноастръ, мулџи бо̃ари мари ау фост де фаџъ. Пентр-ачѣ, ам фъкут ши ноу/ ачастъ мъртурїе, ка съ съ крѣзъ ши съ с цїе ку аднеърат, кѫм/ спуне ши чел Беерескъ[4] запис./

У Йс, в ѧт ѯзрмд септ ѧї.

www.dacoromanica.ro

Варлам митрополит.

[1] "Şchiai", corectat din "Piiatră", care mai întîi a fost ras.
[2] Aşa în orig.
[3] Omis.
[4] Greşit, pentru боерескъ.

253 1635 (7144) octombrie 11, Hălăştiiani.

† Ѩдекъ ев, Ивн Чолпан, фечорѵл лѵи Глигорїе Чолпан че ав фостѵ хатман, мър/тѵрисескѵ кѵ честѵ запис ал мїев, кѵмѵ м-ам токмит кѵ дѵмнѣлѳн, кѵ/ Ѩупѵл Пръжескѵл ключарел[1], де ѿм въндѵт дѳмисали ѡ вїе ла Кѵтнарю, че/ ѿсте дн дѣл, ла Кържещи, каре вїе мїѿав фостѵ мїе мошїе де ла моа/ше-мѣ, Настасїѿ Чолпънѣсъ. Ши, кънду и-ѡ ам въ<н>[2]дѵт дѵмисали, ачѣ вїе,/ ав фостѵ пустїе, цѣлинъ.

Ши мїав дат дѵмнѣлѵи патрѵсъчн де леи,/ деиианитѣ лѵи Пътрашко Чоголѣ, ши деннаннтѣ лѵи Ѩазор Моцок, ши/ деиианитѣ лѵи Стрътѳлат Драчїи, ши деннаннтѣ лѵи Щефан ден Дръго/тѣни, ши а лѵи Пътрашко дѣколѣ, ши деннаннтѣ попеи де Хълъ/щїѿани, ши а лѵи Цѵцѵрмак дѣколѣ шн а мѵлци ѡамеии бѵнн, къцн нѵ-с скриши./ Де аста скрїем шн мъртѵрнсим.

Ши, ман пре маре кредницъ, ам искълит/ ши иѿам пѵс ши печециле, ка съ съ щїе.

V Хълъщїѿанн, в ѧт хзрмѧ ѡкт аї.

† Ѩз Ивн Чѡлпан нскал.

† Ѩз Страт Драч искал.

† Пътрашко Чоголѣ.

† Попа Щефан ѡт Хълъщиѿанн.

† Цѵцѵрмак.

† Щефан ѡт Дръготѣни.

† Пътрашко ѡт Дръготѣнн.

[1] Greşit, pentru клачарѳл
[2] Omis.

259 1635 (7144) noiembrie 2.

† Ѩдекъ нон, Лїѡнтїе шн Т<о>[1]а[с]дер шн Хилип шн Пъраска, фечорїи Бариаве[е]и,/ непоцїн Драче[е]и ѡт тръг Камен, скрїем[2] шн мъртоѵрисим, кѳ честѵ запис ал нострѳ,/ дншиие пре нон, де ннме невоици, ннч пресѳраци, че де бѳиѫвоа ноастръ, ам въ/идѳт ѳн лок де прнсак, дирѣптъ мошїа ностръ, ѵиде ав фост лъкѳнндѳ[3] стръмошїи/ ноштрн, д Тортѳрещи, ч-ав фост ѡарекъндѳ сат. Ѩм въидѳт сфенте[е]и[4] мънъстнрн Бесе/реканилор, дерептѳ ѡ сѳтъ де тале<рн>[1], баии бѳнн, кѳ келтѳѿала, ка съ ѵїе/ сфенте[е]и мънъстнрн че маи сѳс ск<р>[1]їе, Бесереканилор, дирѣптъ мошїн шн не/клътитъ дн вѣчи, кѳ тот локшорѳл шн кѳ помїн че сѵмт а кѳмпърътѵрїен, кѳ поенн/ кѳ тот.

www.dacoromanica.ro

Ч-ам дѧблат дѣм дрътат локѹл кълѹгърилѡр, ку шолтѹзѹл, кѣ Тодер, ши кѹ/ пъргарїи съи, дивме: ку Некита ши ку алтѹ Некитъ, ши ку Щефан Жунитѣ/нѹл ши кѹ мѹлци wамени вуни, бътръни ши тинери, дни тръгу[5], ши дѣ межїши, ш-ам/ пѹс сѣмне пен прецурѹл локулѹи, че с дичѣпе дни карпънулу че ѣсте дни ѵос дѣ хълъщеу,/ пре зъноагъ ла дѣл, пънъ <дн> нѣкѹл чел маре; дни нѹк пънъ дѧ чиреш; дни чиреш пънъ <дн>[1]/ мъстакъи; дни мъстакъи пънъ дн дрѹмѹл чел [...рън] бътрнѹ, тот дин съмнѹ дн <съ>[1]мнѹ;/ дѣчїа, дрѹмул дн ѵѹс пре марцине, пънъ дн тею, оунде ѣсте съмнѹ; дни тею/ дѧ сус, пънъ дн кѹръцитура луи Хилип, ши пре лънгъ[7] куръцитѹра лѹи Хилип, пънъ/ дѧ вале, ши валѣ дѧ ѵос пънѫ дѧ Фурчитѹръ[8].

Йчаста курътѹръ w ам кѹ<м>[1]пърат/ деѹсебн дѣ ла Лewитїе, фрател лѹи Хилип, ѣръши, шї ѣм фъкѹт платъ дѣ/плини, деѹсебн дѣ чеа фрацн че ман сус скрїе, шї ѣръши денанитѣ шолтѹзѹлѹи ши/ а пъргарилор ши а челор wамени бѹни, че ман сѹс скрїе. Ши ѣръши, дни фурчи/тѹра вънє<н>[1], валѣ дн ѵос, пѣ лъ<н>[1]гъ присакъ, пънъ дѣн ѵос дѣ хълъщеу, оунде/ съ дпрѣунъ сѣмиеле, ла карпън, пен прецурѹл локулуи.

Дечи, сау скула<т>[4] єгуме/нул ши кѹ тот съборѹл дѣ ла сфънта мънъстире, че ман сѹс ск<р>[1]їе, дѣ нѣу/ фъкѹт ноw плат дѣплини, кѹ дчѣи бани, че ман сѹс скрїе./ Ши лѹи Лewитие ѣръш ау фъкѹт платъ дѣплини, дѣоусебн, пре дчѣ курътѹръ./

Ши ѣръши ау ку<м>[1]пърат дчеци пъринци, че<с>[1] ман сус скриши, трѣи пъмънтури дѣ дѣл, ла/ лак[8], доw дѣ ла Лewитїе, ѣръши, шї унау дѣ ла Йксинтїе дни Фурчѣни. Йчѣстѣ/ пърци с-ау кѹ<м>[1]пърат тот денанитѣ шwолтѹзѹлуи Тодер шн а пъргарилwр/ съи шї а мулци wамени бѹни, куму-ши ман сус скрїе.

<Пре>[1] ман маре мъртѹрїе,/ аму пѹс печѣтѣ тръгулуи къторъ дчест запис. Дѣ дчаст скрїем ши мъртѹри/сим кѹ крединца ноастръ.

И быст течєнїе лѣтї ѯзрмд мсца ноєв ѣ дн.

---

[1] Omis.
[2] ρ, adăugat ulterior, între к şi ї.
[3] Litera к, adăugată înghesuit în rînd.
[4] ф, transformat din altă literă.
[5] Deasupra, un r anulat.
[6] Anulat ulterior de diac.
[7] гъ, adăugat deasupra rîndului.
[8] ъ, scris îngroşat, peste altă literă, cu altă cerneală.
[9] "la lac", adăugat pe margine, cu altă cerneală.

304 1636 (7144) ianuarie 15, Iaşi.

† Йдекъ ион, Башотъ логофътѹл чел маре, ши Ѹраке спътарул чел маре, ши Гїwргїе пъхарникул чел маре, ши Їwрдакїе вистарникѹл чел/ маре, ши Бухуш бив вистарник ши Чоголѣ, пъркълабїи дѣ Хотин, ши Жълди чау фост вистарник, ши Тодерашко ал треиле логофет, ши Думитрашко/ Гиангѣ, ши Костантин Чоголѣ, ши Щефан Жургулец, ши Пътрашко постелникул, ши Лупул бив кѹпар, ши Ипатїе Жургулец ши Костантин Дръгъ/шескул, ши Гїwргїе Коростѣникул, ши Лупул Цуиескул, ши Лупул Строескул, ши Хъждеу,

www.dacoromanica.ro

ши Накул де Малиници, ши Іwнашко Грозъвѣскѣл ши алци/ мулци фичори де бощр, адекъ ав винит диндинита ноастръ Исак Стръча де нѣ мърторисит кум с-аѳ фост тъмплат ку Михалчѣ Дурак ла ешира луи Брънковскїи/ Бодъ, Дмизъу-л помеиаскъ, ла Хърлъу, дѣу жекуит w кочїе а вориикулуи Гаврилаш, дѣу фост лоат ден кочїе бан гата, w мїе ши трси суте ши шасе/sѣч де галбени ши w дулямъ де адъмаскъ, ши w дулямъ де атлаз, кѳ блане, ши w блаиъ де ждер, ши w блаиъ де спинъри де хѳлпе, ши/ уи къдан де зърна ча бѳиъ ши уи къфтан де адъмаскъ[1], ку ждер, ку бумби де мъргъритар, ши sѣче караџїе ши w сабїе ферекатж/ кѳ арџинт, ши w лъдуикъ ферекатж, де к̄ де талери, ши уи ковор ноу, ши w скоарцъ ноаѣ ши алте мѳлте бинѣлте ши кочїа кѳ/ булгарїѳ ши хамѳри ноаѣ, пентру каре лукру фост-ау пъръ мѳлтъ ши тот л-ау ръмас вориикул Гаврилаш: дитъи дендинита лѳи Моисеи/ Бодъ, ши де ла Алеѯандру Іліаш Бодъ ши де ла д(ѳ)мнѣлѳи, д(о)миу ноастрѳ, Василїе[2] Бодъ, кум аре ши вориикѳл тот кърци де ръмас./ Ши Михалча Дурак, ч-аѳ фост парта са де баии, ел ау плътит деплии, тр Стръча, ч-ау лоат парте ден баии ши ачале унѣлте тоате ши веш/миите ши поставе ши тот че маи сус скрїе, ку кочїе ку тот, токмиту-с-ау дупъ че л-ау адуису лѣџа ши с-ау афлат адевърат/ виноват: дат-ау Исак Стръча дмсле, вориикѳлѳи Гаврилаш, парта са де мошїе дираптъ, а треа парте де сат де Бощи, парта ден сус, ку вад до[3] моаръ[4], ши џумътате де сат де Gниѳт[т]ѳл де сѳс, парта ден џос, ку вадѳр де моар пре апа сатѳлѳи, че тр фост кѳм/пърътѳръ де ла Іwнашко Строич, ши сатѳл Лозѣнїи, че тр фост кумпърътурь днпреунъ ку Мустацъ де ла Крстина,/ џупънѣса луи Гїwргїе пъркълабул де Хотин, каре парте ш-а луи Мустацъ виниту-с-ау луи, къч ау фост џѳпънѣса Стръчен/ непоата луи Мустѣцъ, тр пъркълабулуи Гїоргїе ашиждѣрѣ тр фост кумпърътурь ачел сат, Лозанїи, де ла Лъзїши ши де ла/ Неделко, тр де мошїа џупънѣсеи Стръчен, ши ку локѳри де мор ши де хълъщѣе пра[5] апа Бородачеи. Ши дирѣсе ч-ау авут/ пре ачасте wчиие, че-с маи сус скрисе, датѳ-лѣу пре мъиа вориикулуи Гаврилаш, ши де мошїе ши де кумпърътурь./

Ши-итр-ачастъ токмалъ фост-ау ши фрацїи Ктръчеи, Костаитии пъркълабѳл ши Дарїе Стръча. Фост-ау ши Николаи силитрарюл/ ши алтъ семиицїе а лор. Титребату-тр ши Исак Стръча ши вориикул Гаврилаш: карїи вор съ кѳмпере ачасте wчиие, еи/ съ ле кѳмпере, тр де ну, дѣкму диндините, ниме деи фичори сау ден рудя лор съ нѳ дикапъ а маи кумпъра, нич а маи/ пъръ дѣчастъ пъръ, къ с-ау токмит де вѳиъвое, дендинита ноастръ, ка съш факъ вориикул дирѣсе домнеџ ши съ-и фїе/ дмсле wчиие ши кумпърътури дирѣпте, ку тот виниту, дн вач.

Ши, пре маи маре кредиицъ, пѳсѳ-иам печециле/ ла ачест адевърат запис, съ съ џїе./

V Мс, в лто ѯзрмд, еї.

† Пътрашко Башот вел лwгѳт.

† Из Симиои Мълаи бив вист.

Урѣке вел спът искаах.

Думитру Бухуш бив вистѣриик.

† Из Юрдаки вел вист искал.

† Из Думитрашко Гwнгѣ искаах.

† Из Урсѳл бив логѳт искаах, аз писах.

† Из Петричаику вел армаш.

† Из Тодерашко третїи лwгѳт искал.

www.dacoromanica.ro

† Из Ипте Мургулец искал.
† Из Пътрашко бнв постелник.
† Из Талпъ комнс.
† Из Накул нскаχ.
† Из Костантин Дръгшескул.
Из Лупул Строескул.
† Из Костантин Чоголѣ.
† Из Данович.

---

[1] адъ, scris pe loc ras.
[2] Cuvînt scris pe loc ras.
[3] Greşit, pentru дѣ.
[4] Litera о, adăugată deasupra rîndului.
[5] Greşit, pentru прѣ.

311 1636 (7144) ianuarie 22, Iaşi.

† Ию Басилїе воевода, бжїю мл҃стїю, гспдръ Земли Молдавскои. Дат-ам картѣ Домнїеи/ Мѣле [рѣгъто] рѣгъторилор нощри, кълѣгърилор дѣ ла свн[с]та/ мънъстире дѣ ла Сти Илїе пророк, спре ачѣа съ фїе тари ши/ пѣтѣрнич, <ку ка>[1]ртѣ Домнїеи Мѣле, а wпри ѣн лок дѣ фънаци/ а свн[с]теи мънъстири, че съ кїамъ Ла Къладаре, че шсти ѧ хо/тарѣл тръгѣлуи Сѣчѣвеи, че шсте дарѣ свнт[с]ен мънъстири/ дѣ ла домнии бътрѣни. Съ аибъ а цинѣ ши а косн фън прѣ ѣнде/ шсте стълпнт днн зиле бътрѣне.

Йлтѣ нниме съ н-аибъ/ трѣбъ а съ аместека ѧнаинтѣ кърцїи Домнїеи Мѣле./ Инак не будет./

V Iис, л҃т хзрмд ген. кв҃./

† Сам гспднъ велѣл.

† Пътрашко Башот вел лшгф҃т.

---

[1] Şters şi rupt.

317 <În. de 1636 ianuarie 26>.

† Прѣ мл҃стивѣ ши лѣмнната доамне. Дъм шир Мърїеи Думтле къ ау веннт ла нон, кѣ чнн/стит картѣ Мърїеи Думтле, думшлуи Йпстлъ меделнничѣрюл чел маре, скрїинд/ ка съ стрънцем wамени бѣни ши съ сокотим кѣ дирептул, ка съ-и алѣцем тоатѫ/ wчина луи дѣ ла Бжлошеш, парте дѣ мошїе ши пърци дѣ кумпъртур дѣ акол./

Сокотитъ-с-ау ши алес ку wамени бунн; афлатъ-с-ау партѣ думсле дѣ мошїе/ ши дѣ ла Басилчѣ чинчиспръзѣче пъмънтури, дин партѣ Дуреѫилор, шапте/ пъмънтури, партѣ луи Маѯин ши а Мїеръи ши а луи Іонашко, дин партѣ Лупу/луи дѣ Мижлочѣни, фечорул Мирчеї, ши доаспръзѣче пъмънтури дин Мижло/чѣни, партѣ луи Миχил, фрателе Йннесїеи, ши шасе пъмънтури, шр дин Мижло/чѣни, партѣ луи [Миχил] Думитру, непотул вистѣрникулуи, че

www.dacoromanica.ro

лї-и кумпъръ/тур де татъл лор, Некоар армашул, шин доаспрѫзѣче пъмѫнтурь, гр дин/ Жижлочѣни, партѣ лун Урсу, дин партѣ винстѣрникулуй, шин wптспрѫзѣче пъ/мѫнтурь, дисъ ку площенчь, дин партѣ [Попещилор][1] Урунчещилор, партѣ/ попен лун Ионашко, шин оптспрѫзѣче пъмѫнтурь, дисъ[2] ку площенчь[3], дин/ партѣ попен лун Ларїwн, партѣ лун Ханъш, шин патрѳ пъмънтурь шин w ѹѳм/тате дин хотарул Глодѣнилор, че ли-и кумпъръ тур де татъл лор, армашул, де ла/ Глигорїе Побирку, шин w куръ тур че-и ди [хотарул Юкшещилор][1] марунѣ пъ/дурь, деспре Присака Бънсѣнулуй, че-и каре кумпъръ тур де ла Щефан, фечо/рул Синзѣнен, шин фър фънацурь, че съ вор алѣце, партѣ думсле, дин хотарул/ Бжлошещилор.

Шин ачаста с-ау алес нуман партѣ лун деспре фрацїи сън, мошїе/ шин кумпъръ тур, диниданнтѣ а мулци wамени бун: Тодер де Юкшещи,/ Басаїе де акол, Аврам де акол, Ларїwн де акол, Симїwн Бжнсан де Бълошещи,/ Урсу де акол, Тодер Фърческул де Юкшещи, шин Бълан де Глодѣни, шин Бачул де/ акол.

Нои ашѣ ам афлат ку суфлетеле ноастре, шин, пентру крединца, нѣм пус шин/ печециле.

Ѳу, Лукан ам скрис.

Шин мастирул Думнезъу съ круце пре Мъріа Дмтле,/ ку бун съпътате шин ку пач, дитру мулци ан шин домнїе диделунгатъ, wт Гн, амин.

Шин Иоана Мътеешоае шин фечорул ен, Думитрашко.

† Жан мик робул Мъріен Дмтле, Лукїан дїак, искал.

† Басаїе.

† Аврам.

† Ларїwн.

† Из Симиwн Бънсанул искал.

† Урсул.

† Фъръческул.

† Тодер Шинчешкул.

† Бълан, фрателе Заxариwаен.

---

[1] Tăiat de diac cu o linie.

[2] ан, scris peste гр, iar "să", adăugat deasupra rîndului.

[3] о, scris peste un у.

413 1636 (7144) mai 8.

† Ѳу, Селевестру кулугъру[1], шин Глигорїе/ Негрул, дин Бътъмани, шин Ишнашко wт Берчещи, шин Иг/нат Скънтѣе wт Рад, шин Катрина wт Мъстакън шин Наста/сїа wт Ромънещ мъртурисим, ку чест запис ал нострѹ, кум/ ау къзут фрате-нострѹ, Нѣлул, дитр-о невое маре. Дечи, въ/зиид невоа шин ръутатѣ луй, ни л-ам лъсат съ-ш поуе капул,/ къче ні-и фрате, че не-ам скулат тоц фрацїи шин тоа/тъ съменцїа ноастръ шин ам дат нои тоатъ партѣ ноа/стръ де wчинъ, кътъ съ ва алѣце ла сат ла Мъстакън, дин ватра сатулуй, шин дин къмпу, шин динтра апъ, шин-и пъ/дуре, шин-[и] дин поенъ шин дин курътурь, ку тот венитул; л-ам/ дат фрателуй нострѹ, Нѣнулуй, [и] ка

www.dacoromanica.ro

съ аибъ а-л венде ачест/ лок тот, съ а прец, съ-ш плътаскъ капул де ла невое./

Иаръ де нои ши де съменцїа ноастр съ н-аивъ ниче/ ѡ невое, чне ва компъра ачастъ мошие, ан вечи/ де вечи. Ачаста мъртурисим.

Ши, пре маи маре кре/диницъ, нам пус печециле. Чине н-а авут печете, не-ам пус децетул, ка съ съ щїе.

×зрмд маю и.

---

[1] Aşa în orig.

414 1636 (7144) mai 9, Iaşi.

† Идекъ нои, Симиѡн Църѣ вел вътаѫ Сѣчавскои и Боръленул ѳрикар, скрїем ши мър/тѳрисим, кѳ чест запис ал нострѳ, кум аѳ венит чинститъ картѣ Мъріи Сале,/ домнѳ нострѳ, Иѡ Басилїе воевода, ка съ ѫотъръм ши съ алѣцем тоате пърцили/ луи Коспе Бъчок ворникѳл, Думнезъу-л поменѣскъ, че ау авут ан сат ан Хънцещи, пре/ Сирѣт, кѳ локѳри де мори ѧтра апа Сирѣтюлуи ши пре валѣ сатѳлѳи. Дечи,/ нои ам стрънсѳ ѡаменн буни ши бътрънн, де прен прецюр межїаш, ши ам сокотит/ пре дирѣсе ши ам мъсѳрат кѳм съ каде, кѳ ѡтгонул, ши с-ау алес пърциле лѳи/ [лѳи] бъчок ворникул, цюмътате де сат, унде ам пус доп стълпи де пїатръ, ѳнул де/ чѣста парте де вале, алтул де чѣа. Ши ѧтра ачѣстъ цюмътате де сат с-ау/ афлат треи жирѣвїи, а луи Иѳраам, ши ѫаръш с-ау стълпит дни цос, ла мижлокѳл/ сатѳлѳи, кѳ стълпи де пїатръ. Ѣисъ мъсѳра сатѳлуи с-ау пус дин гардул цинти/римѳлуи бесеричїи, дин сус де портиц, пънъ ѧ каса Глигорчїи, унде ау фост деспре/ Сирѣт, ши с-ау стълпит ши с-ау токмит.

Иръ дни царинъ съ аибъ а цинѣ ши ан фънаци/ ши дин толочи, тот ан доѡу; нуман че съ вор афла лазури фъкѳте кѳ съпатул, съ/ ле цїе а куи ва фи съпат; ѫаръ, де съ вор фи фъкѳте[1] кѳ арсѳра фокѳлуи ши съ вор/ фи фъкѳте[1] поенн, съ фїе ѫаръш ан доѡу. Йшиждере, де доѡу жирѣвїи, че с-ау афлат ун запис/ ла Иѳраам, кумпъръturъ луи Бъчок де ла Герла Пътръшкоае, че ау със Иѳраам къ ау кумпърат де ла Пилат,/ дикъ с-ау дат пре мъна вистѣрникулуи Мълако ши с-ау алес ан чѣ цюмътате де сус, ан партѣ луи/ Бъчок, деѳсеби де чѣле треи жирѣвїи че ѫам стълпит, че ау фост кумпъръturъ де ла/ Лола, сора Ѻнулуи. Йшижде<ре>[2], ѡ поганъ, че ѫасте приспе Сирѣт, кындѳ с-ау пърът къ/лѳгърїи де Гълата кѳ[3] Бърлъденица ши ау ръмас пре кълѳгър съ цїе пънъ ан Сирѣтул/ бътрън, фост-ау атунче ла пъръ тоци фрацїи къц ау фост ръзеш ан хенцещи, ка съ аибъ а цинѣ/ ѫаръш ан доѡу фръцъще, кум с-ау стълпит ши ан сат.

Ши ла чест ѫотар ау фост Иѡнашко Бъзъчѣнул,/ ѡт Бъчач, ши Иѡнашко Дърман, дин Унгѳрѣни, ши Дръгѳшан бътрънул дин Дворище,/ ши Ѳремїа Пахулчѣ ѡт Шербънещи, ши Шким дин Бълчещи, ши Їѡнашко Некифореску ѡт там,/ ши Думитрашко ѡт Хръска, ши Глигорчѣ стар ѡт Хенцещи ши алци ѡамени буни ши/ вътрънн ау фост ши с-ау токмит ши с-ау воит ши ен, де буниѣое.

Деч, нои ам фъкут ачѣстъ/ мъртѳрїе а ноастр, ка съ с щїе.

Ши, пре маи маре крединицъ, ам пус ши печециле ноастре./

www.dacoromanica.ro

Пнс ѳ Їс, в лт ×зрмд ман д.

† Їз Бѡръльнѣл ѳрнкар искал.

† Їз Симнѡн Църа нскал.

Дърман.

† Їѡнашко Бъзъчѣн.

Иремн<ѡ>[2] Пахул<ча>.

† Дръгѳшан стар.

† Дѳмнтрашко wт Хрѣска.

---

[1] Așa în orig.
[2] Omis.
[3] ѳ, scris peste o altă literă, probabil о.

433 1636 (7144) iunie 11.

† Йдекъ ев, Иѡрга де тръг де Сучав, мъторнсескѳ, кѳ чѣстъ скрї/соаре а мѣ, кум ев ам фост кум[ъ]пърат де ла лупул Пахулчѣ ѡ ж<н>[1]рѣвїе/ ден сат ден Хе<н>цещи, дерептѳ к̃ де лен бътуц, денианитѣ <а>[2] ѡмен бун/ шн дниианн<тѣ>[1] днмен лун шн денианитѣ фрацилор лун, ка съ-м фїе мїе/ ѡчинъ днрѣптъ.

Дупъ ачѣа, а-ав скулат цупънул Йврам де Лукъчѣн,/ къче к-ав фост мошан ман бътрън дн сат дн Ченцещи. Деч, н-ав врут съ хїв/ ръзѣш ку думнѣлун днтр-ачѣ ѡчинъ шї мї-ав днторсу банїн деплнн,/ кум а фост кумпъръткра, к̃ де лен бътуц ч-ам фост ев. Їѡрга, дат Лупулун,/ фъръ пъръ шн фъръ прнче, денианитѣ <а>[2] ѡмен бун, ануме: Хруч ворнинкул,/ шн Геука де тръг де Котнар, шн Йкоб а Кнцен, де тръгъ де Сучав, цннерел/ Геукен, шн Юсип де тръг де Хотнн, <че-ав>[3] фост шолтузу шн алцї ѡмен бун/ ав фост днтр-ачаст токмалъ, ка съ н-анбу ев, Иорга трѣбъ дѣкму/ ла <а>[2]чѣ ѡчинъ, дн вѣч, денианитѣ ачестор ѡмен бун, кум ман сус скрїе./

Дѣчаста мъторнсним, съ-н фїе думисале, де пре партѣ ноастръ, мо/шїе шн кумпъръткръ, дн вѣч.

Шн, пре ман мар мъторїе, нон, ачещї ѡамен/ бун, нѣм пус печецїле де мъторїе.

† Иѡрга.

Йкоѳ.

Поп Їѡнашко.

† Шн ев, попа Їѡнашко, де тръг де Сучав, ануме де ла Ѳцкан, ам скрїс ачест/ запнс де мъторїе, дн тръг дн Котнар, де[4] съ съ щїе.

Б лто ×зрмд мсца юн аї.

† Їз Григѡрне Хрѳч бнѳ двор бнхом на сїта токмеж[но].

---

[1] Omis.
[2] Omis prin haplologie.
[3] Rupt.
[4] Pentru ка.

www.dacoromanica.ro

† Иw Василїе воевода, бжїю мл҃стїю, гс҃пдръ Земли Мwлдавскои. Йдекъ аѣ вснит днаинтѣ ноастръ ши днаинтѣ алор ноштри/ молдовенещи бояри, ла чен мари ши ла чен мичи, слѣуиле ноастре, Порча ши кѣ фрате-съу, кѣ Постолаки, фичорїи/ Томеи, непоцїи Долкъи, ши алци ръзѣши ан лор, кѣ тоци непоцїи Долкъи, ши с-аѣ пърът де фаци, днаинта Домнїеи Мѣли, кѣ бояриля нострѣ, кѣ Дѣмитрашко Геука чє ау фосту ворник, ши кѣ алте сименцїи а ля Карагюзѣл, пентрѣ w бѣ/катъ де лок, ѣнде аѣ фосту мънъстирѣ Рафаила, ши кѣ попънъ днпрецѣрѣл ачелѣи лок помѣте, чє пс/те а хотарѣл сатѣлуи Wшещилор, пре Стемник, а цинѣтул Васлѣюлѣи, зикънду слѣуиле ноастре, чє маи сѣс/ скриу, къ ле пасте лор ачел лок дирѣптъ wчинъ ши мошїе ши лѣу фъкѣт лор маре днпресѣртур Каракизѣл./ Йр бояринѣл нострѣ, Думитрашко Геука ворникул, аша аѣ зис, днаинтѣ ноастръ, къ и-и ля дирѣптъ wчинъ/ ши даре ши милѣире де ла Богдан Бодъ, ши ау арътат ши ѣрик се ла Богдан Бод, фичорѣл ля Йле/ѯандръ Бод.

Дечи, Домнїа Ма ши кѣ тот Сватул Домнїеи Мѣле ам сокотит ши ам алес пре бояри/нѣл Домнїеи Мѣле, пре Дѣмитрѣ Лewа чє ау фосту ворник ши пре Лѣнгул армаш, ши пам тримъс ако/ло, кѣ картѣ Домиїеи Мѣле, ка с стрънгъ wамени бѣни ши бътръни, дин прецѣр меципаш, съ сwкотѣс/къ де рънду ачелѣи лок де мънъстире; де съ ва афла к-ау фосту лок домнескѣ, съ фїе а ля Дѣмитраш/ко ворникул, ар де нѣ ва хи фосту лок домнеску, съ ие дѣ цир.

Дечи, бояринѣл нострѣ, Думитру Лewа/ ворникул, ши ку Лѣнгул армашѣл, аѣ мърсу аколо, кѣ мулци wамени бѣни, ши ау сокотит де рън/ду ачелѣи лок, чє съ кѣмъ Рафаил, ши аша аѣ афлат кѣ сѣфлетеле лор, кум пасте ачел лок дирѣп/тъ wчинъ ши мошїе а Порчеи ши а ля Постолаки, фичорїи Томеи, ши алтор wамени а лор,/ дин хотарул сатѣлуи Wшещилор; нѣ пасте лок домнескѣ.

Дерепт ачѣ, бояринѣл нострѣ, Дѣмитрашко/ Геука ворникѣл, ши кѣ тоате сименцїиле луи Каракизѣл, еи аѣ ръмас днаинтѣ Ноастръ ши дин тоатъ/ лѣца църъи. Йр слуциле ноастре, Порчѣ ши фрате-съу, Постолаки, ши алци. Wамени а лор,/ еи с-аѣ адирептат ши ш-ау пѣс хераа а вистѣрюл Домнїеи Мѣле.

Дечи, де акмѣ днаинтє, ка с/ аибъ а-ш цинѣ еи wчина ши мо<ш>[1]їа лор, ачел лок, ѣнде аѣ фосту мънъстирѣ Р<а>[1]фаил, ши кѣ попан прин пре/цѣрѣл ачелуи лок ши ку помѣте ши ку тот винитѣл.

Йр бояринул нострѣ, Дѣмитрашко/ Геука ворникул, ши ку алте сименцїи а луи Каргюзѣл, ка с нѣ маи аибъ трѣбъ а съ аместека/ атр-ачела лок унде съ кѣмъ Рафаил, нич а маи пъръ де ачаста пър ничwдатъ, а вѣч[2],/ преете карта Домнїеи Мал.

Йр ачел ѣрик, чє ау авут Думитрашко Геука, де ла Богдан Бод, ши де/ атъритур, де ла Домнїа Мѣ, луатѣ-с-ау де ла дънсу ши с-ау рѣпту[3] дин Диван. Дечи, де съ вор/ иви нискар дирѣсе[ле] ла ворникул Геука ши ѣрич, сау ла алте сименцїи а ля/ Карагюзѣл пре ачел лок, съ ну с крѣзъ, чє съ с рѣпъ. Ши алтѣ/ ниме съ нѣ с амѣстеч прест картѣ ноастръ.

Ѯ Йс, в лто ҳѯрмд юл д҃.

† Сам гс҃пднъ велал.

† Гаврил Мътиаш вел логоѳт.

www.dacoromanica.ro

† Дѵмитрашко.

[1] Rupt.
[2] ѣ, transformat din alte litere.
[3] р, scris peste un д.

462 1636 (7144) iulie 15.

† Йдек ев, Йкоѳ, фе<чно>[1]рѵл Мърнкън, непотѵл лѵн Паннгѵ дин Дѵрнецїї, мър/тѵрисъскѵ, кѵ честѵ запис ал меѳ, кѵм ев, дѣ бѵнъвоѫ мѣ, дѣ нїме нево/ит, ничи силнт, че дѣ мѣ бѵи вое, ам вънд‿т тот партѣ мѣ дѣ шчннъ,/ кътъ съ ва алѣце партѣ мъ-не-мѣ, Мърикън, днн сат дин Мъстакъни,/ че ѫсте дн цинѵтѵл Бакъѵлѵн, дин ватра сатѵлѵн, ши дин към/пѵ, ши дин поенї, шн днн пъдѵри, ши динтр-ап ши дин тоту вн/нитѵл, че <се>[2] ва ал<ѣ>[3]це. Йчѣѫ тот шм вънд‿тѵ-ш цѵпънѵлѵи Гліго/рашко Бежан, дерептѵ сѣче леи бътѵц[4] [ѵг],бан гата.

Дечи, ка с анбъ а-и хї дѵмисали/ дирѣптъ шчїнъ ши мошїе, дн вѣчї.

Ши ла токмала нострѫ/ ав фост: Некѵлае Сѣкнл бнв купар, ши Костантин Бантъш, ши Гліга шт Кѵчѵлацї, ши Дѵмитрашко Барнов, ши Гаврнлаш, Снъ Чокърлїе, шї/ Глигорїе Хѵдичн, ши Глигорчѣ Хѣрцѣ ши алцїи мѵлцї шмен/ бѵн. Йчаста скрием ши мъртѵрїснм кѵ честѵ запнс ал нострѵ[5]./

Ши, <прѣ>[2] ман мари кред<и>[3]нцъ, нѣм пѵс тоци печецїле ши нскълїтѵ/риле, ка съ анбъ а<ш ф>[1]аче ши дирѣс домнецїї; ка съ с цїїе.

† Лѣт ×зрмд юл, ѣї дєн.

Иѳ Йкоѳ ам вънд[ъд]от.

Хѵдичи.

Глигорчѣ Хѣрчѣ.

† Йз Никшлаю Сѣк<ил нс>[1]кал.

† Йз Костантин нскал.

† Йз Дѵмитрашко Барнав нскал.

Глига.

† Гаврил Чокърлїе нскал.

† Баслїе Бран м-ам прилє[же]жит ла ѫс[с]тъ токмал. Бран нскал.

† Богза писал.

[1] Şters şi rupt.
[2] Omis.
[3] Rupt.
[4] сѣче леи бътѵц, scris cu altă cerneală.
[5] нос-, corectat peste мєѵ.

469 <1636 august 1, Feţinghești>.

† Милостивє шн лѵминате Доамне, съ хїе Мърїа Домнїєи Тале съижтос. Дъм цирє/ Мърїєи Тале, ка ѵнѵи домнѵ милостивє, пе дntрѵ рънд‿л

www.dacoromanica.ro

кълугърилор де ла Бесереканъ,/ къ ав авоут пърж, диндинтѣ Мъріен Тале, кв Илѣна, соакра а лви Мине постелникул,/ шин кв алте семенціїн але ен, пе дитрв нище парци[1] де вчинъ, че ав зис Илѣна кв ва/менііи ен къ-н дипресуръ кълугъріи. Мъріа Домніен Тале нѣн тримис пре нон/ ачичѣ, кв дневъцътура Мъріен Тале, ла сат ла Фецингещи, ка съ стрънцем ва/менн бунн[2] шин бътрънн, де пре дипрецур меціїашн, кум вор ціі ен, кв сифлетеле лор, ман кв/ дерептул. Карііи вамени, че вор хи въндут кълугърилор, съ хіе въндут, кар карііи вамени/ нв вор хи въндут, съ ле алѣцем кв вамени бунн парцнле[1] де вчинъ, карва[1] пре унде съ/ ва вени партѣ, съ с цііе.

Мерс-ам, милостиве Доамне, ла сат ла Фецингещи, кум ав фост/ дневъцътура Мъріен Тале, шіі ам стрънсв вамени бунн шин бътрънн, мецнашн/ де пре дипрецур, шин кам дитребат кум ціів ен ман кв <дн>[3]рептул, кв сифлетеле лор, шин чине ав/ въндут шин чине н-ав въндут.

Милостиве Доамне, ваменіи чен бунн ашѣ ав мъртурисит,/ кум ачѣа парте де лок, че съ кіямъ а трея парте де сат де Фецингещи, къци вамени/ ав фост де ачѣа парте, тоци ав въндут кълугърилор де ла Бесереканн мошіїа, кв тот венн/тул. Нуман че съ ав афлат невъндутъ партѣ Илѣнен шіі ачѣа, милостиве Доамне, кв/ ачещи вамени бунн кам але парте ен шіі в ам стълпит деспре алціїн, сѣче пашн дн фрунте./ Йшѣ с-ав афлат партѣ ен, кв тот веннтул, де дн ватра сатулуи, шин де дн вад шин ла къмпв,/ дитрв тот локул, кът кисте хотарул сатулоуи.

Шіі, ашиждере, с-ав ман але парцнле[1] а дон вамени,/ кар невъндуте, а лви Думитрашко шіі а Харитен, че ачещи дон вамени, дѣка ш-ав/ але парцнле[1], де бунъвоа лор ав дърунт парцнле[1] лор сфентен мънъстире[4] Бесереканнлор,/ кв тот веннтул, парцнле[1] лор, де дн сат, шин де дн вад, шин ла къмпв, кът ле кисте хотарул, пе дитрв,/ Дмнзъв шин пе дитрв сифлетеле пърницнлор съи, денаіїнтѣ ачестор вамени, а тоци,/ карііи ав фост ачичѣ адунаци, кв дневъцътура Мъріен Тале, анume: Дабѣжѣ че ав фост/ пъркълаб, шин Сава Батин че ав фост пнтар, попа Прокопіе Скънтѣе, Пътрашко дііак, Бърлъдѣн,/ Дрънгуцул, Болдескул, Прокопіе дііак, Заханіа Цага, Думитрв, зѣт Дрънгуцул, Лупул/ де Къпотещи, Іван, Аврам, Попършок, Кръчин, Пътрв шіі алцн мулцн вамени бунн./

Йчаста дъм цире Мъріен Тле, съ хіе Мъріа Дмніен Тале сънътос, в есе съмиренііе, на/ многа лѣта, амин.

† Ман мнк, робул Мъріен Тале, Фочѣ врикарюл./

Шин кв еіінле кълугърещи н-аре трѣбъ Илѣна нимнкъ.

---

[1] Aşa în orig.

[2] бунн, scris deasupra rîndului.

[3] Omis.

[4] нъ, scris deasupra rîndului.

476 <1636 august 12-20>.

† Милстве шин лумннате Доамне, съ фіе Мърна Домніен Тали сънътос. Дъм цире Мъріен/ Домніен Тали, ка домнулуи нострв милостнв, де каре лукрв м-ан тримис Мъріа Домніен Тали/ ка съ алѣцем шин съ стълпим пре сѣмне че ва скріе дтрв брнк а думисали, а лви Думитрв Бухуш/ че ав фост

www.dacoromanica.ro

вистѣриник. Ноѝ ам стръисѵ мулци wаменѝ бунѝ ши бътрънѝ ши слуџи Мъріѣи Домнѣи Тале./ Прилежиту-с-ав де ав фост ла ачест хотар ши Гиwргіѣ Рошка вистиѫрник ши Стрътулат ворникул/ де глоат. Ши wаменѝ карѣн ав фост, аниме: Тома, присъкарюл Хъбъшаскъи, ши Тоадер Пъшк/ де Коропчѣни, шн Рѵсул де Козмещи, шн Ифрим, де ла присака къмънарюлуи, ши Глигорѣе Бѵсѣ/ вънъторюл, ши Маковеѭ вънътор, ши Блака вънътор, ши Симон вънътор, ши Пътрашко/ Мънѕул, ши Търиовски, ши Иwнашко Блъдичаиул, ши Иwн де Ѻнещи, ши Бикол де аколо, ши/ Павъл де Козмещи, ши Бълан де аколо, ши алт Бикол, де Бънеши, Ръшко де аколѣ, Ѝндонѣе/ де Грозещи, Гаврил де аколѣ, ши Некоар де аколѣ, Глигорѣе де аколѣ, Ѝндрокик де аколѣ,/ Хилип де ла Попоиец, Щефан Фаурул де Тъист<р>[1]ѣни, Трофин де аколѣ, Симиwн де Цоцорѣ,/ Ѹрску де ла Слобозѣа ни Збироае, Тоадер де аколѣ, Ипатѣе де аколо.

Дечи, мъстве Доамне,/ с-ав четит урикул дѝнаинтѣ ачестор wаменѝ ши ѫ-м ѫтребат де сѣмнеле урикулуи,/ пре унде симту. Дечи, мъстве Доамне, пре унде с-ав арътат сѣмнеле урикулуи, пус-ам пѣетри,/ кум ав фост дѣъцътура Мъріѣи Домнѣи Тали. Ѝлта, мъстве Доамне, ѫм ѫтребат: диитр-а/чѣле сѣмне а челуи урик, маи ѫсте лок де браниџи де хотарул Мъріѣи Думнѣи Тали,/ пънъ ла хотарул Подолѣнилор ши пънъ унде ле спуне хотарул деспре Бохотин?/ Ѳн, мъстве Думне, с-ав алес диитр-аещи wаменѝ, че скріе маи сус, аниме: Тома чел/ бътрън, де ла присака Хъбъшаскъи, ши Тоадер Пашко чел бътрън де Коропчѣни, ши/ Рѵсул де Козмещ, ши Ифрим чел бътрън, де ла присака къмънарюлуи, ши Глигорѣе Бѵсѣ/ вънъторюл, ши Маковеѭ вънътор ши ав ѕис, ку суфлетели лор, къ ацунџе/ хотарул Подолѣнилор пънъ ѧ зарѣ Дѣлулуи Бохотинулуи; маи џос ну съ кобоаръ./ Дечи, мъстве Доамне, пре унде ав мъртурисит еи, ку суфлетели лор, пус-ам сѣмне деспре Подолѣни./ Ѝр кум с-ав желуит Подолѣнѣи дѝнаинтѣ Мъріѣи Дмнѣе Тали, н-ав фост луат вистѣрникул/ Бухуш нимик дин хотарул Подолѣнилор, нуман кът ав скрис ѧ урик, кариле/ с-ав четит дѝнаинтѣ Мъріѣи Тали.

Ѝр де рънду сатулуи, кариле тѣи мъствит Мъріѫ/ Домнѣи Тали ши л-ау милуит дин хотарул Мъріѣи Домнѣи Тали, алесу-ї-с-ав пре унде/ ав сокотит Кикош, шетрарул чел мари, пре аколѣ ам алес ши ноѝ, де унде съ фак морилѝ/ думисали, ѧ џос пре Жижиѫ, пънъ унде съ ѧпреунъ ку хотарул кариле скріе/ ѧ урикул думисали.

Ѝр де ѡ мъртуріе че ав арътат Подолѣнѣи, ла Кикош шетрарюл,/ ши ав ѕис къ ѡ ав фъкут меџиашѣи, прилежиту-с-ав унѣи диитр-ачеи меџиаши/ аичѣ де фаџ ши ѫм ѫтребат де ачѣ мъртуріе ши де хотарул Подолѣнилор./ Ѳн с-ав тъгъдуит ши ав ѕис къ н-ав фъкут еи ачѣ мъртуріе, че пре унде ав врут еи,/ пре аколѣ ш-ав фъкут хотар дишиши, фър меџиаши, ши кънду ав мърсу Рошка/ ворникул, ашиждери, ав мърсу еи сънгури, фър меџиаши, де ав фъкут сѣмне пре унде/ ав фост воѫ лор.

Ѝаста дъм џири Мъріѣи Домниен[3] Тали, и Гѣ Бѣ, да умножит/ ани и лѣти Гспдстѵ Ти, съ мирепіе, ѡ Хс, амин./

† Маи мик, робул Мъріе Дмнѣи Тали, Нѣиул дворник глwтнеи./

† Мъстве Доамне, тъмплату-нѣм маи мик робул Мъріѣи думитале, Гѣwргіѣ Рошка бив вист.

† Маи мик робул Мъріе Думитале, Стрътулат дворник глwтнин, м-ам прилежит ши ѥу аичѣ, ла ачѣсту хѳтар[4].

www.dacoromanica.ro

[1] Omis.
[2] De aici înainte, scris pe recto-ul f. a doua.
[3] Ао, scris peste alte litere.
[4] ѕ, scris peste un а.

483 1636 (7144) august 20, Iaşi.

† Ии Василїе воевода, бжїю мл҃стїю, гспдръ Земли Мѡлдавскои. Скрїем Домніѣ Мѣ ла крединичос/ боꙗринул Домніѣи Мѣле, Дмитрѹ Бухуш че ав фост вистѣриник. Дав шире дмитале/ къ с-ав желуит, дианитѣ Домніѣи Мѣле, ѡаменїи боꙗринулуи Домніѣи Мѣле, къмънарюлуи/ челуи маре, зикъндѹ къ ле ѡи а сѣчѣ дии пъине ши дии фъи, де пре каре лок ц-ам дат/ Домніѣ Мѣ дии хотарѣл Браницен Домніѣи мѣле.

Пентр-ачѣа, дѣка вем ведѣ картѣ/ Домніѣи Мѣле, съ-и лаши дмита ꙗ частъ вар, съ нѹ ле ѡи а сѣчѣ, къчи ѡм лъсат пентрѹ/ вои ачелуи боꙗрни, къ не служѣще пентр-алте цър, ла Цриград, че сѹнт трѣбеле/ ноастре ши а цръи. Ши ам сокотит къ пънъ акмѹ ачел лок, че ц-ам дат Домніѣ Мѣ,/ и-ав фост алес, ничи стълпит. Ѡр де акмѹ дианите, чине ва ара сав ва коси, волник ещи/ дмита де а апърарѣ локул дмиталe ши а нѹ лъсарѣ пре нимерили, нуман/ пре чине ва хи вои дмитали. Ѡаста скрїем./

Ѯ Ис, лт хѕрмд ав к.

† Гаврил Мътиаш вел логофът./

[1] Omis.

486 1636 (7144) august 21, Iaşi.

† Iи Василїе воевода, бжїю мл҃стїю гспдръ Земли Мѡлдавскои. Ѡдекъ ав винит дианитѣ/ Домніѣи Мѣле ши дианитѣ а тоци боꙗрни Домніѣи Мѣле, мари ши мич,/ Мърика Хомиченѣсъ, фата лѹи Калапод, ши с-ав пѫрт де фацъ кѹ боꙗренул/ Домніѣи Мѣле крединичос, кѹ Дмитрѹ Бухуш вистѣрникул,/ пентрѹ доаѡ пърци де ѡчинь, дии сат дии Болдещ ши дии селище дии Сѫрби,/ де ла цънутул Сучавеи, каре пърци лѣѹ кумпърат Бухуш вистѣрникул/ де ла сурориле ии, де ла Пъскълина, фемѣа луи Тодериц, ши де ла/ Тофана, фемѣа луи Костантин.

Дец, Мърика Хомиченѣсъ/ ав сѫс къ и-ав фост кѹ ширѣ ии кѫндѹ ав кумпърат ачѣле пърци, нич/ ѡ ав ꙗтребат ниме, че с-ав апукат съ ꙗтоаркъ бании вистѣрникулуи./ Дец, ион, ꙗкъ ам сокотит дупъ лѣцѣ цръи ши ѡм фъкут лѣце,/ съ ꙗтоаркъ бании ши ѡв ꙗторсѹ т<о>[1]ци бании деплини, ла мъна/ кърѹа ман <с>[1]ус скрїем, Дмитрѹ Бухуш <вистѣ>[1]р<ни>[1]кул. Ши ашѣ ам/ сокотит <ш>[1]и ам алес аест лукрѹ д<е-ав ꙗ>[1]-торсѹ Мърика/ Хомиченѣсъ бании. Ѡ съ анбъ а-ш цинѣ ѡчина, съ нѹ анбъ вое/ а ѡ винде, ниче а ѡ да немърѹа, ниче а ѡ скимба, ниче алтѹ/ мещершуг съ факъ, че съ анбъ а сѫнгуръ а цинѣ ачѣл ѡчин,/ къче къ ав фост вѫндуте де сурориле ии ши ав ꙗторсѹ бании./

www.dacoromanica.ro

Деч, ничє сѵрорилор сале, ничє фрацилор сѣи, ничѣ непоцилор,/ ничє латкра, немѣрѣа, ничє съ вѣиѕъ, ничє съ дѣ, ничє съ скимбе.

Ши дѣ-асте дирѣсе лѣм фъкут доаw: бига лм дат ла мжна/ вистѣриникулуи, латул л-лм дат ла мжна Мърикъи Хомичеиѣсе./ †тр-алт кип съ ни фїе.

V Мс, лт хзрмд лв кд./

† Сам гспдинъ велал./

Гаврил Мътиш вел логофт./

† Шандир.

---

[1] Rupt.

487 1636 (7144) august 22, Iaşi.

† Иw Басилїе воевода, бжїю мастїю, гспдръ Земли Мулдавскои. Йдекъ аѳ жълуит,/ диианитѣ Доwмнїи Мѣле, слуга Доwмнїи Мѣле, Думитрѵ чѵ ав фост дворник,/ дѣѵ сас диианитѣ Доwмїи Мѣле, къ апе w wчиниж мошїе, сатул Мъи/дрецїи, пре Прут, маи сѵ<с>[1] де кура[2] Сържцїеи, алатурѣ кѵ wчина сатулуи/ Грубжнещилwр, че лчеа сат ште алуи ноктрѵ чинстит ши крединчос/ боѥрин, Гewргїе мареле пъхарник. Деч, wчина слуцеи ноастре, луи Думитрѵ/ ч-лѵ фост ворник, ши л фрацилор сѣи ште стълпитж ши хотърътъ деспре/ wчина Грубънещилор. Че с-лѵ ругат сатул Грубънещїи съ ле дѣ съ аре; деч, Думитрѵ ворникул лѣѵ дат съ аре ши съ дѣ а сѣча. Деч лѵ арат ши тот/ лѣѵ аѵат а сѣча. Йкмѵ диика лѣ алат л сѣча, кулѣ ште wбичаюл, де пре мошїа/ са, кр думнѣлуи, пъхарникул, лѣѵ потчит стугурилє чѣле дѣ/ сѣчѣ.

Пентр-ачѣа, стътут-ав де фацж, диианитѣ До[w]мнїи Мѣле./ Деч, До[w]мнїа Мѣ ам дат слуцїи ноастре, луи Думитрѵ ч-ав фост ворник, ши фрацилwр сѣи, съ-ш цїе пънѣ ч-ав алат дѣ сѣчж де ла Грубънещи, кр дире/гъторюл пъхарникулуи ши а кълугърилwр съ и-дивъ нич w трѣбъ/ кѵ wчина. Мъндрещилwр ши кѵ пънѣ дѣ сѣчж, карѣ ав алат Думи/трѵ ши кѵ ръзѣшїи сѣи дѣ сѣчѣ, де пре локул Мъндрещилwр, ши/ а Гугуцилwр, че синтѵ маи сус де wчина Мъндрещилwр, че ште/ wчина ши мошїа нуман а луи Думитрѵ ворникул, деусубѣ/ де алци ръзѣши.

Йчаста скрїем До[w]мнїа Мѣ ши съ ни куттѣзе / ниме а wпри сав а сж аместека диианитѣ кърцїи До[w]мнїин Мѣле./

† Пис v Мсах, лт хзрмд ав кв./

† Сам гсднъ велѣл.

---

[1] Omis.

[2] Greşit, pentru гура.

www.dacoromanica.ro

† Ѩдекъ ев, Басилїе Ѳѣгле кронторюл, де тръг де Ишии, ши кѫ фемѣа мѣ, Мърика, скрїем шн/ мъртѫрисним, кѫ частъ скрисоаре а ноастръ, кум нон, де бѫнъбоа ноастръ, де нимє невонцн,/ нинче асѫприцн, ам фъкут тѫкмалъ кѫ дѫмнєлуи, ку лѫгфътул Тодерашко, шн нєу дат/ дѫмнєлуи ноаѫ ѡ єїе, кѫ тот енинтѫл, дєнчѣ, де ла Ишии. Шн нєу ман дат шн бани,/ шѣсесеч де галбенн. Ир пентрѫ ачѣ єїе шн пентрѫ ачєцн бани, датѫ-ам шн нон, дѫмисале,/ ѫн лѫк де присакъ, ку помѣте шн ку енн пъръсите, а цънутул Кърлигътѫрен,/ а хотарѫл Шѫрнецилѫр; че ачел лѫк де присакъ фост-ау кумпърътѫръ ръпъусатулуи/ Енаки постелникул, ку енн шн ку помѣте, кум ман сус скрїем, де ла Ѫрсан,/ шн де ла Захарїа, фичорул Настѫрен, шн де ла Сава Бѣверицъ, фичорул Мадонен,/ непотул Козмен Шорнескулуи. Ир мїе дм ѫсте дданїе де ла цѫпънѣка Бамба,/ сора постелникулуи Енаки, шн де ла цѫпъну-съу, Хриза, шн де ла непоту-съу, Ине, пентрѫ слѫжба мѣ, че ам слѫжит ачелуи боѫрен, луи Енаки постелникул,/ Дѫмнезъу съ-л поменѣскъ.

Шн ѫсастъ тѫкмалъ ѡ ам фъкут денинаинтѣ дѫмисале, Гаврилаш лѫгфътул чел маре, шн Дѫмитрашко Шѫлдан ворникул чел маре,/ шн Щефан Монъческул армашул чел маре, шн Банул внстѣрникул/ шн Нѣнюл ворникул шн денинаинтѣ а мулцн боѫрн.

Шн ев, Шандир, ам скрис, съ с цїе./

V Ис, лт хзрмє сеп. к.

† Гаврил Мътиѫш вел логоѳт.m.p.

Шолдан вел дворник искал.

† Из Басил Банѫл внст.

Щефан вел wржжник искал.

† Ѩдек ев, Кръстїѫн шн Ілѣ, фечорїн лѫн Кочобан де а Ромънецн,/ мъртѫрисним нон, кѫ чест запис ал нострѫ, кѫм нон, де бѫнвое а нод/стрж, де нимє невонцн, нинче адеминцн, ам въндѫт ѫн пъмънтъ/ ѫн фрѫнте, шн преете тот локѫл, свитен мънъстирн Бесерекани/лѫр, ла сат ла Ромънецъ, пре лънгъ моара мънжстирен, дерепт>[1] дон бон/ бѫнн, бичулѫнцн дерепт> донспржѣче галбенн шн л де потрон/нич, шн дow ѡн шн дowспржѣч мирце де пъине, кѣте патрѫ/ потринич мирца.

Шн ѫнтр-ачѣстж токмалж ау фост: юзбаша/ Пепелѣ Чиреш, шн вътавѫл Скънтѣе, шн Лѫпѫл кължрашюл, шн/ Басилїе Лѫкоч, шн Кржчюн кължрашюл, шн Бѫрвинъ кълѫгжрѫл,/ шн Гърбовинж кълѫгжрѫл шн деднинаинтѣ а мѫлцн wаменн бѫн,/ де пре ѫпрецюр мецинш.

Шн, <пентрѫ>[1] ман маре кредницъ, нѣм пѫс печецн/ле ноастре, ка съ съ крѣсж ачѣстж а ноастрж скрисоаре.

† Б лтw хзрмє мсца wкт s.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

A

† Ѩдек ев, Ишнашко Хъшан, ден сат ден Чючещи, скрїю шн мъртърнсескъ, кѫ чест/ запис ал мїѫ, де нниме невонт, ннчн асъпрнт, че де а ма бъняеое, ам въндът/ парта мѣ де ѡчннж, ден сат ден Чючещи, ден парта де сѫс, ънде каде/ Бжрхачюл дн апа Бърладълъи, че ѥсте дн цинътоул Текъчюлън, че съ ва алѣце дентр-ън бжтрън, а трея парте, дн ватра сатълън,/ шн днтр-апж, шн дн царнж шн ден тот ннинтъл. Ѩчѣа парте де ѡчнн/ ам въндът ънкю-мїѫ, лън Снмнѡн Бархон въталъл, дерептъ сѣче лен бжтъцн,/ пентръ нещи бани че нам фост датор. Шн мн с-ав фжкът платж депланн, денаинта ънкашълън/ Бжлан Бърдѣ де Босничещ, шн Павжл, брат Бъхъш ѡ<т>[1] там, шн Ишнашко везетев/ де Ишн, шн Гоан стегар тнж, шн Ишн Кнаннеш тнж.

Ман пре марн кредницж, нѣм/ пъс печеццнле съ сж цїе.

Ѳв, Бласїе дньк, пнс ѫ Ишн, ѧт ѯзрме ѡк ѣї./

† Ишнашко Хъшан.

† Бълан Бърда.

† Павжл.

† Ишнашко везетев.

† Гоан стег.

† Ишн Кнаннеш.

---

[1] Omis prin haplologie.

547 1636 (7145) octombrie 29, Iaşi.

† Ѳто аз, Лупул Пръжескул вел клучар, Бласїе Банул вторїн внстѣрник,/ Бласїе Рошка ворникул де поартъ, скрїем нон шн дъм цинрн, ку частъ скрнсоарѣ/ а ностръ, кум ав ннинт Ішнашко Капотъ ден Петрещи шн Босїе, фнчорул Мърн/кън, шн Глнгорїе, фрателе лун Босне ден Кръещи, шн Ішнашко, брат Босїе,/ шн Флорѣ, фнчорул лун Капотъ ден Петрещи, тоцн непоцн лун Капотъ шн фнчорн/ лун Капотъ, кумав ннинт е<н>[1] тоцн днианнтѣ ноастръ пентру ѡ парте де ѡчнн/ ден сат ден Порчещи, лок ку патру касе, ден ватра сатулун, шн-[н] ден царнн, шн ден фънац,/ шн ден къмпу, шн ден пъдурн, шн дентр-апъ шн ден тот локул, че с-а ннин;/ ав въндуту ачастъ ѡчнн, че ман сус скрїе, думнсал, лун Юрашко Хатманул, Думнзъу-л/ поменѣскъ. Дечн, Хатманул ав апукат дѣ дат нуман ѡптуспръсѣчн галбенн,/ бани бунн, шк ун полобок де мїѭре.

Дупъ ачѣ, ку кът ав ръмас съ дѣ ден за/пнсул Хатманулун, с-ав скулат думнѣлун, фрател ностру, Тома сулцѣрул/ чел марн, ш-ав дату банни тоцн депланн, ѡптусъчн шн шѣс де талерн шн цумътате,/ днтру мъна честор ѡаменн, че ман сус скрїе.

www.dacoromanica.ro

Дечи, дак-ам вѣзут ши нои токмал бу/нъ ши платъ деплин, ам фъкут ачастъ скрисоаре ши мъртурїе, ка с съ щїе/ ши съ с крѣзъ. Дечаста скрїем ши мъртурисим.

Ши, пе ман мари кредницъ,/ нѣм пус ши печецнл ш-ам искълит./

V Їс, в лт хзрме wк кд./

† Из Лъпъл Пръжескул клучѣр.

† Из Басилїи Банъл вистѣр.

---

[1] Pătat cu cerneală.

549 1636 (7145) noiembrie 3, Iaşi.

† Иw Басилїе воевода, бжїю мастїю, гспдаръ Земли Мwлдавскои. Йдек с-ау пърът/ де фац, диианитѣ Домнїи Мѣле, слуга ноастръ Тоадер дїакул, ден Портари, ку Хуχулоае ши ку Боснюкоае ши ку Буска, фетеле и Мъндwае, прен/тру [патрѹ] патрусеч де галбени, че ау плътит Тоадер дїакул, прентрѹ даж/дѣ лор, ши доп бои ши шес нлише, кум ау арътат, диианитѣ Домнїи Мѣле, ши дрѣсе де пър ши де ръмас, де ла Барновски Бод ши де ла Йлеѯандру Илиаш/ Бод, кум с-ау афлат ку адевърат къ ау плътит Тоадер дїакул тоате ачѣле бу/кате прентру дъниїи.

Прентр-ачѣа, Домнїа Мѣ там ѹудекат дуп лѣцѣ църън,/ ку Диванул Домн<неи>[1] Мѣле, съ χїе таре ши пу<тѣ>[1]рипк, ку картѣ Домнїи Мѣ/ле, слуга ноастръ, че-и ман сус скрис, Тоадер дїакул, ден Портари, а ле цинѣ шн/ а ле цинѣ[2] wчина лор тоат, че ау ен дн сат дн Торчещи, шн а w винде куи ва да/ баиїи шн чѣле букате тоате, прентру къч ле-у ръмас шн деннаѕитѣ Домнїи/ Мале шн а[у] тот Диванул Домнїи Мѣле.

Шн, де акму диианите, съ ну анѣъ а съ/ ман пър ѕиул пре алтул де щста пър нич дънъwар, дн веч, диианитѣ кърцїи/ Домнїи мѣле. Инак не бу<дет>[3].

† Ѯ Їс, в лто хзрме ноев г дн.

† Саам гспднъ велѣл.

† Гаврил Мътиаш вел логофт.

† Гаврил.

---

[1] Rupt.

[2] Greşit, pentru opri.

[3] Sub pecete.

553 1636 (7145) noiembrie 11, Iaşi.

† При дни Iw Басилїе воевода.

† Йдек еу, Фокшѣ де Гърбѣнп, шн ку непоцин мїен, ку Буда, фичорул луи цефан, шн/ ку Vрята , фата луи Спиридон, скрием шн мъртурисим, ку чест запис, кум/ ам вѣндут думсале, логофътулуи, луи Тодерашко,

www.dacoromanica.ro

цумътате де сат де/ Гърбѣни, пре Башеу, дн цънутул Дорохоюлуи, ку тот венитул че съ ва/ алѣце, дерепт ноаwseч де талери, баии прощи.

Ши дн токмала ноастръ ау фост:/ Фрим Хъждеу, ши Хруч ворникул, ши Гїwргицъ де Ботъшѣни, ши Гуцул дѣ аколо,/ ши Мумич ч-ау фост шолтуз. Деч, дѣ акму, преспе въиsарѣ ноастръ, ка съ н-аи/бъ ниме а маи фаче пъръ сау аместекътуръ, нич ден финчории нощри,/ нич ден непоци нощри, нич ниме ден wамени нощри.

Мр думиѣлуи, логофъ/тул Тодерашко, ка съ аибъ а-ш фаче ши исписок домиеску, де пре записул нострŏ, прѣчѣ цумътате де сат, че ѿм въндут, че ман сус скрїе./ Ши записул ностру съ фие де мъртурїе, ши нѣм пус ши печециле./ Тое пишем.

V Мс, в $\overline{лт}$ $\overline{хзрмѣ}$ ноев $\overline{аї}$.

www.dacoromanica.ro

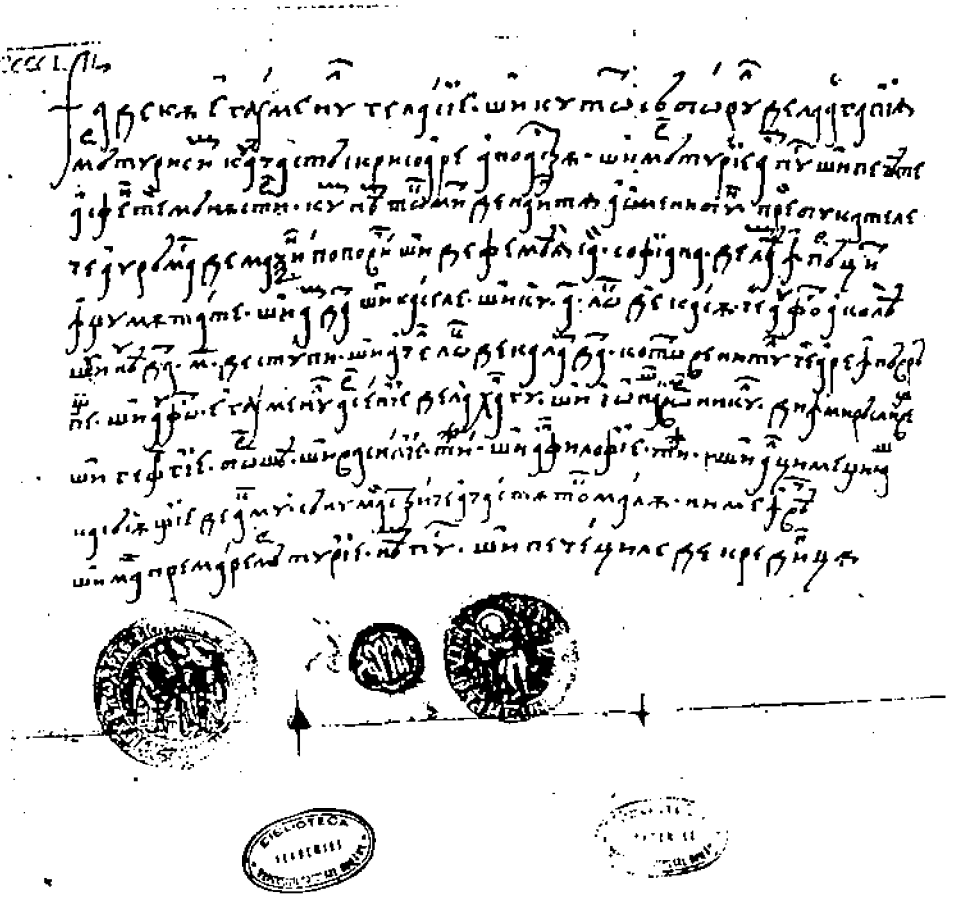

Planşa I = Doc. nr. 11

www.dacoromanica.ro

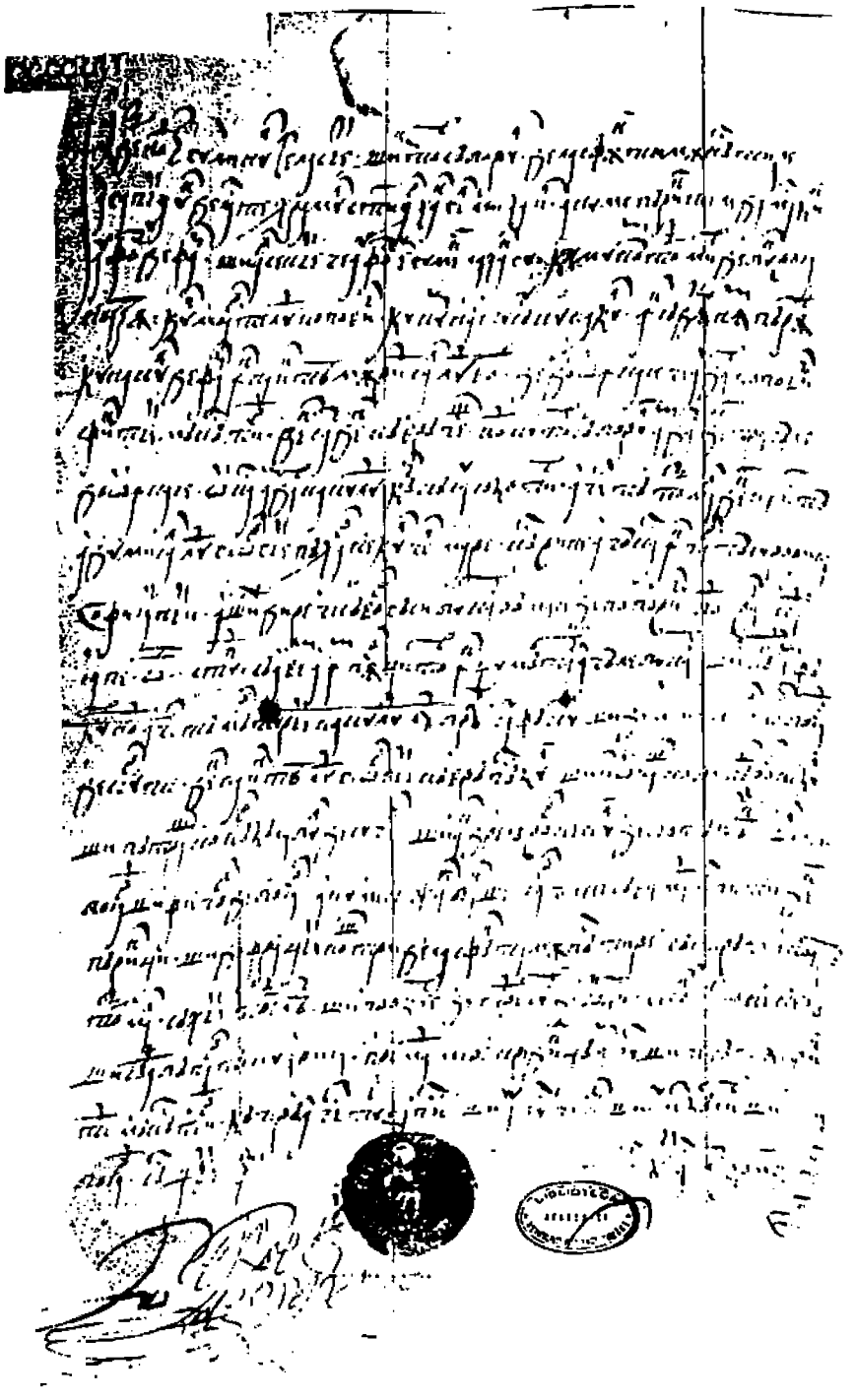

Planşa II = Doc. nr. 12

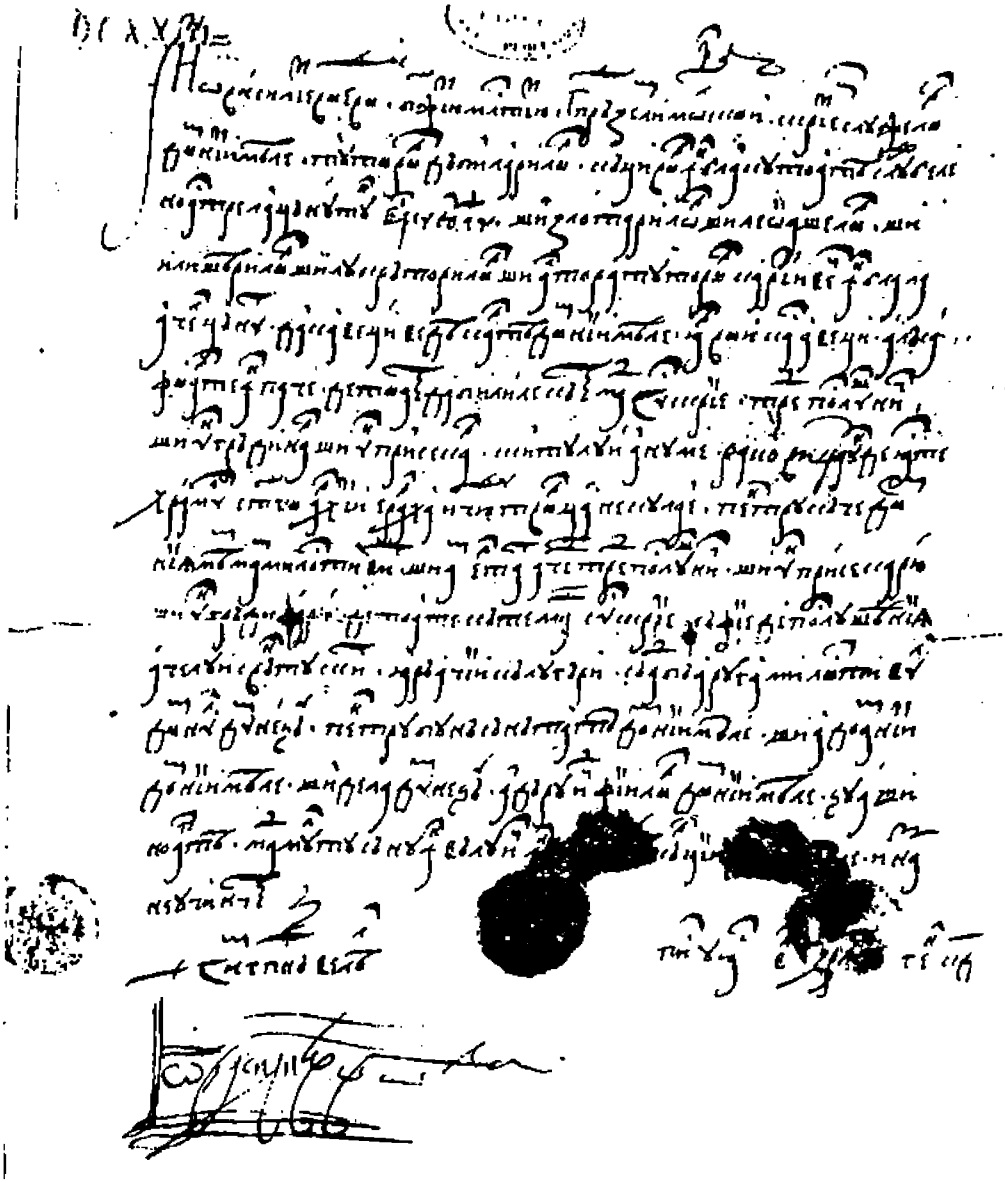

Planşa III = Doc. nr. 20

www.dacoromanica.ro

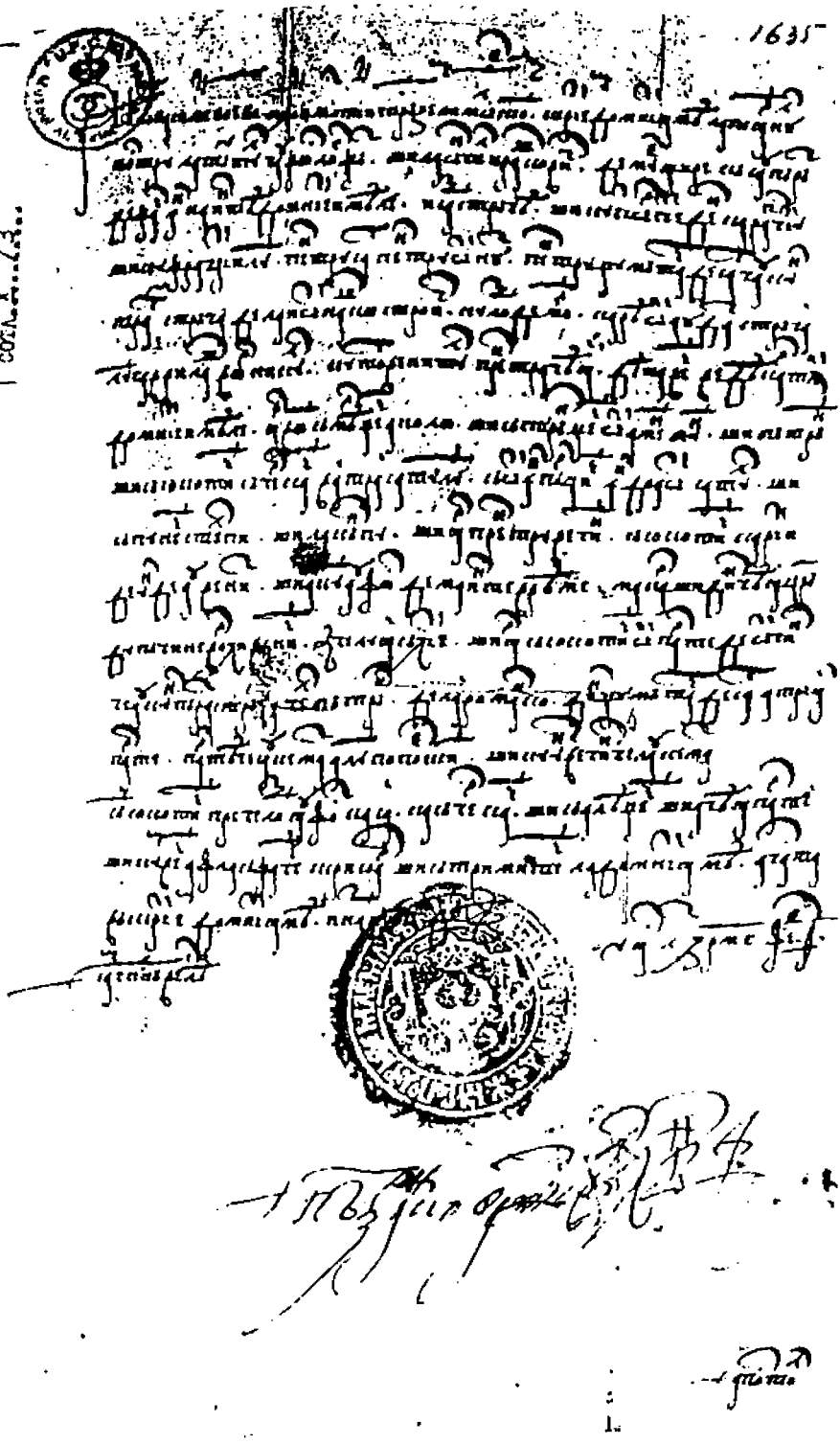

Planşa IV = Doc. nr. 30

www.dacoromanica.ro

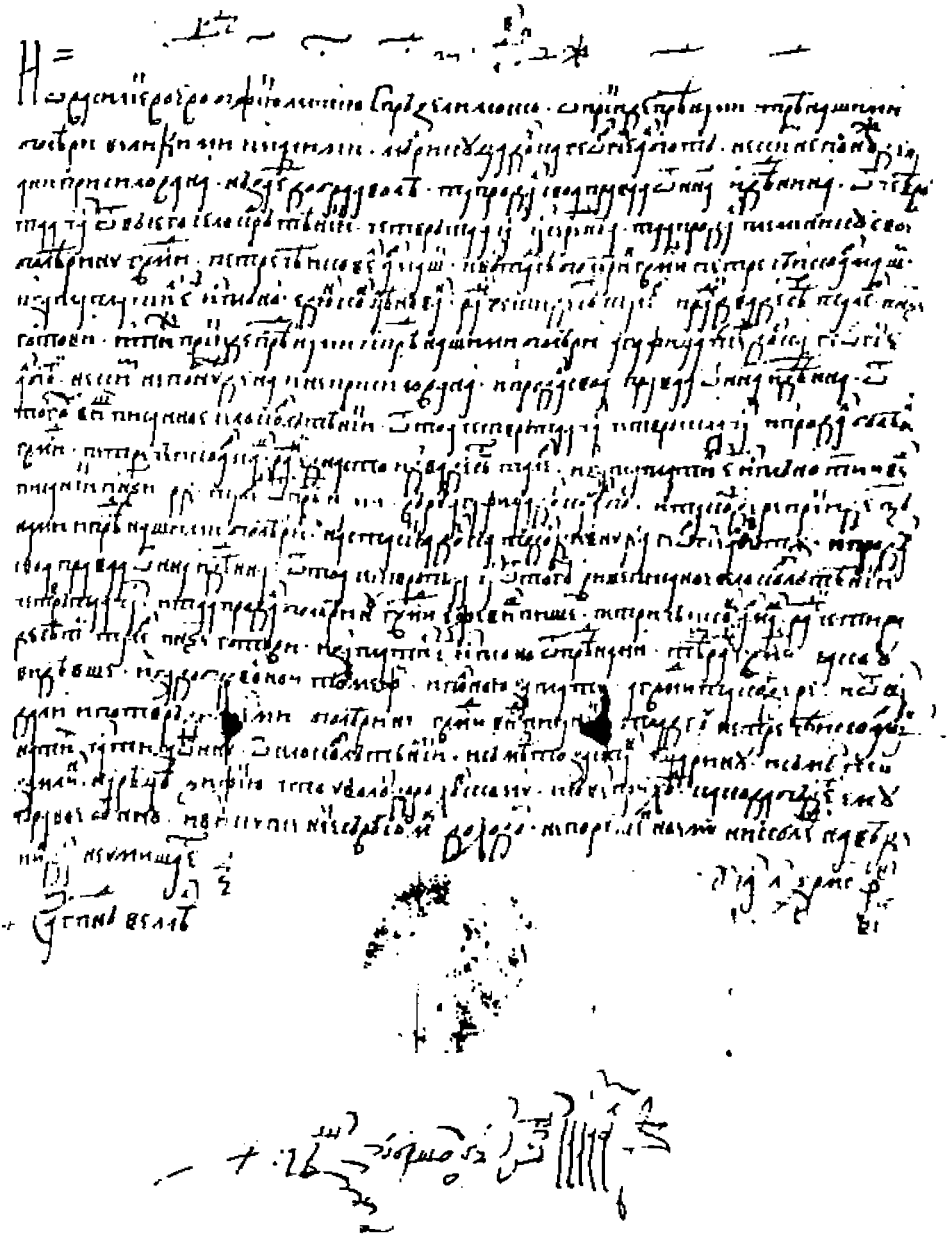

Planşa V = Doc. nr. 31

www.dacoromanica.ro

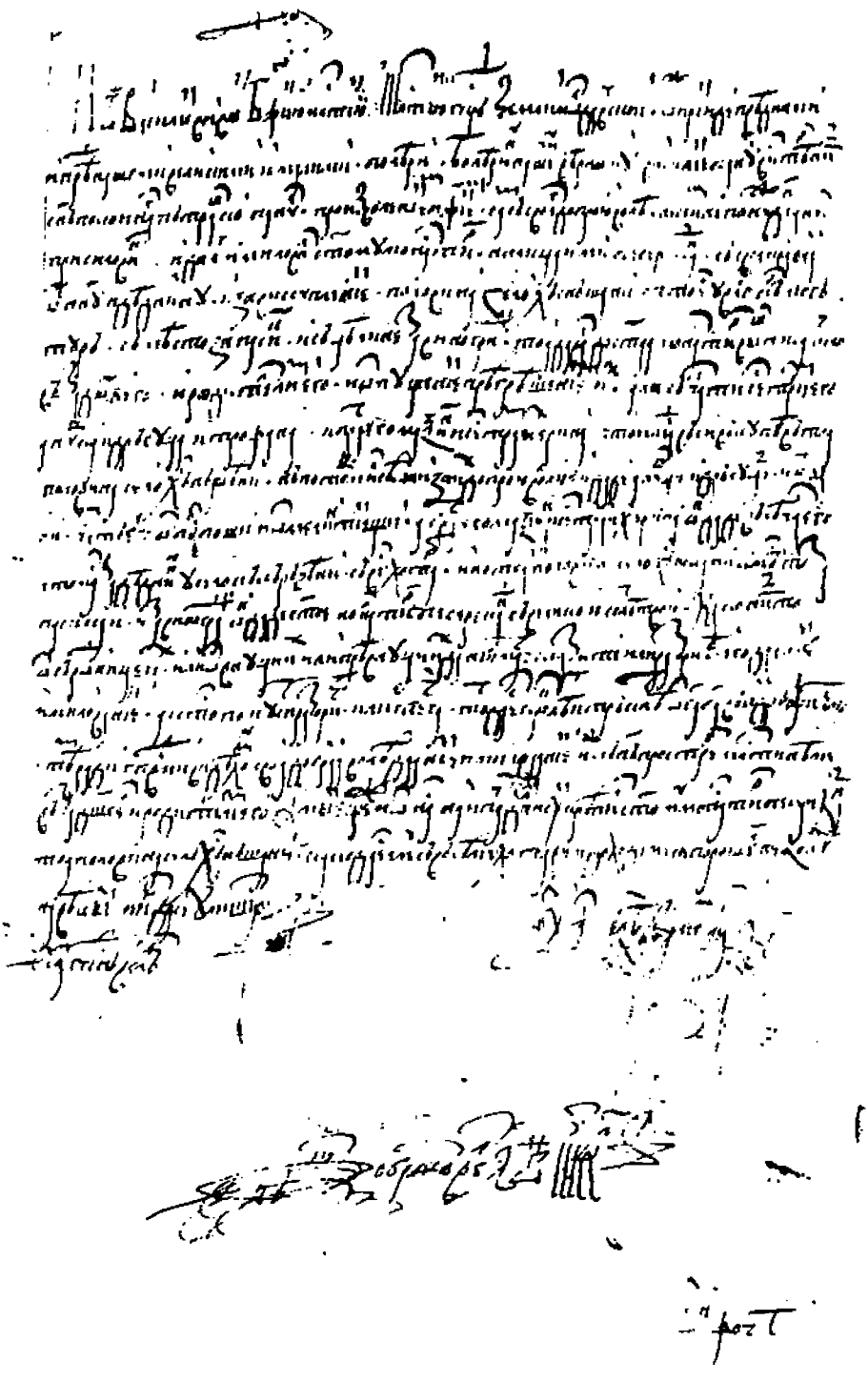

Planşa VI = Doc. nr. 62

www.dacoromanica.ro

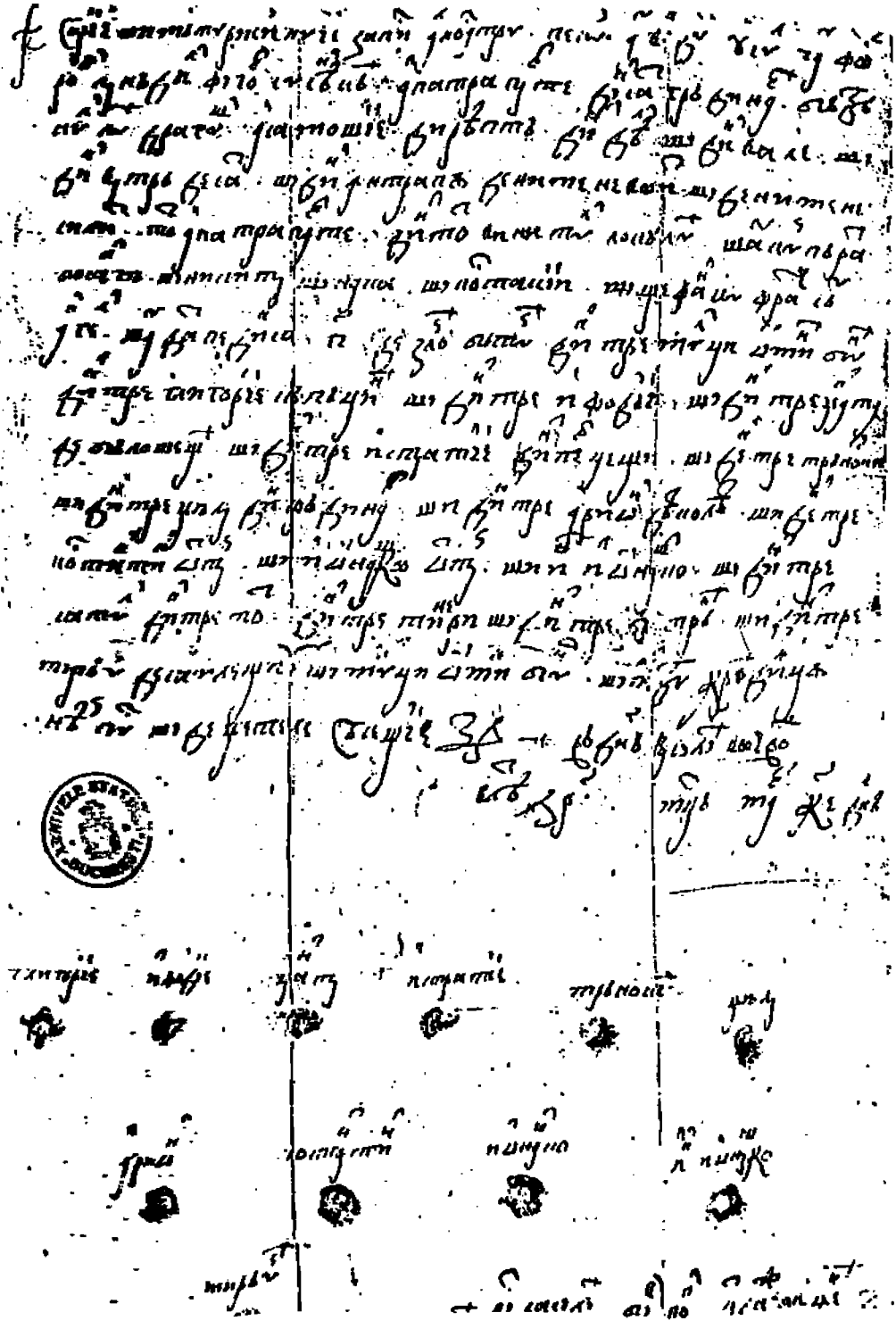

Planşa VII = Doc. nr. 71

www.dacoromanica.ro

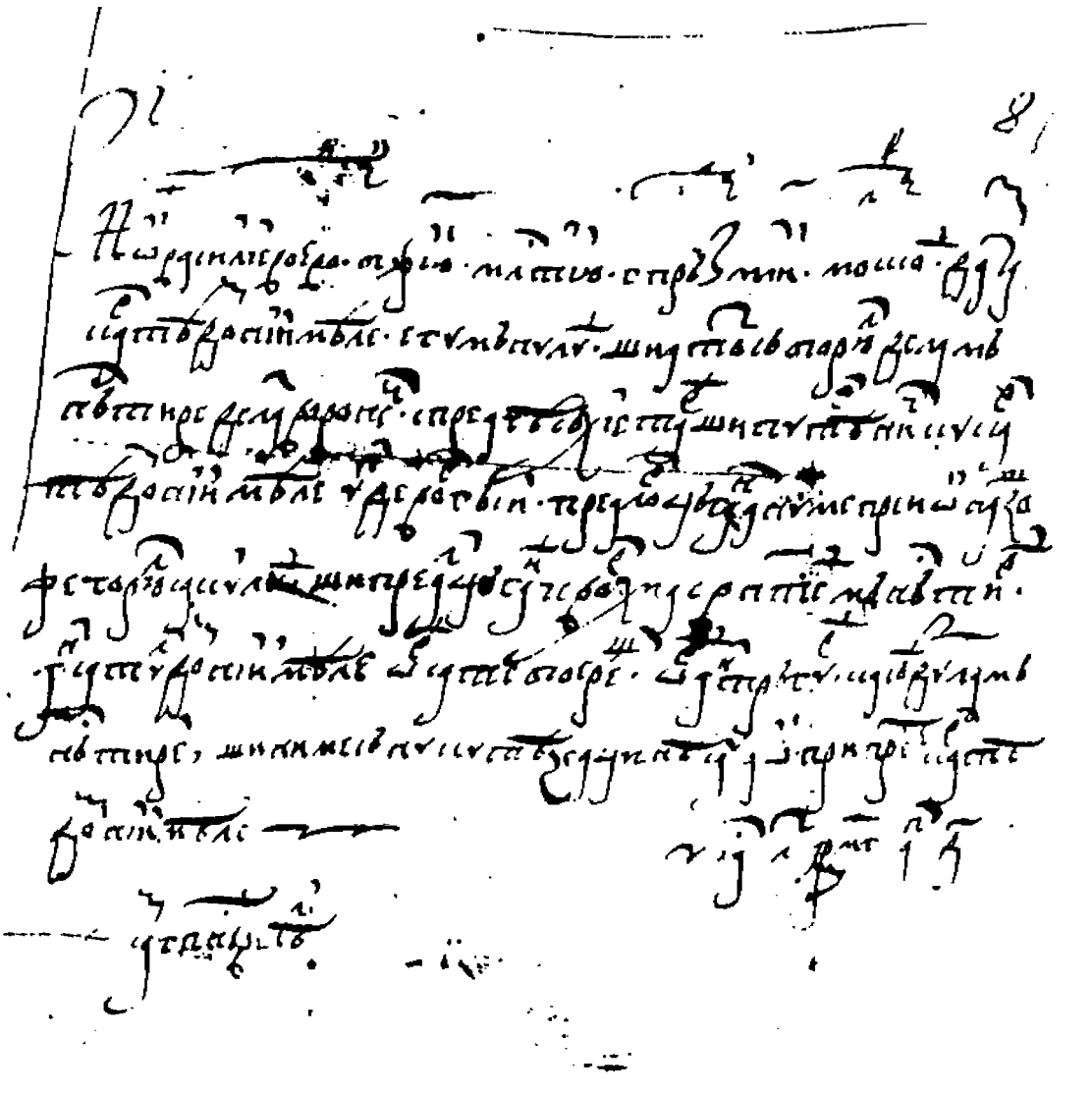

Planşa VIII = Doc. nr. 81

www.dacoromanica.ro

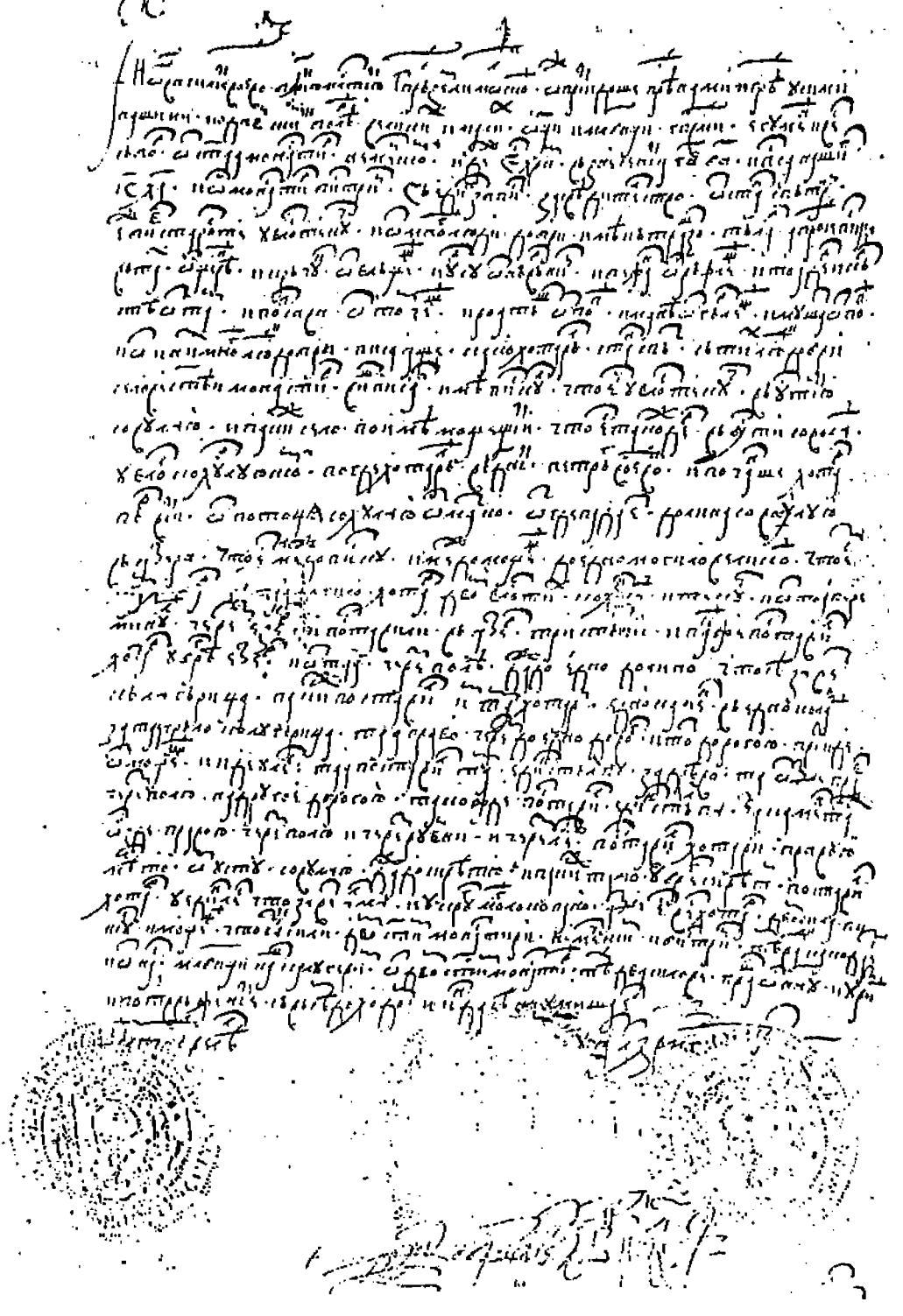

Planșa IX = Doc. nr. 90

www.dacoromanica.ro

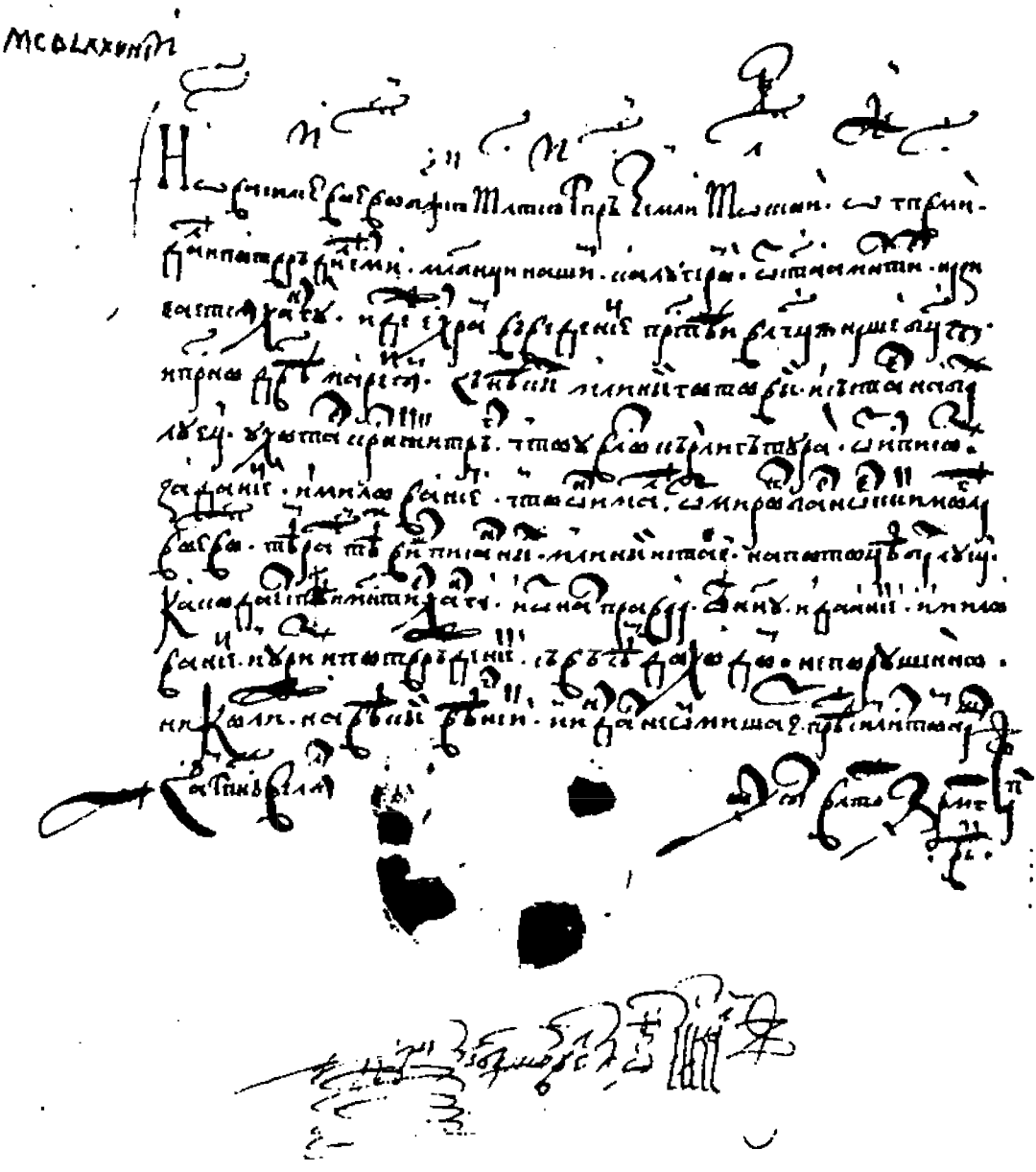

Planşa X = Doc. nr. 92

www.dacoromanica.ro

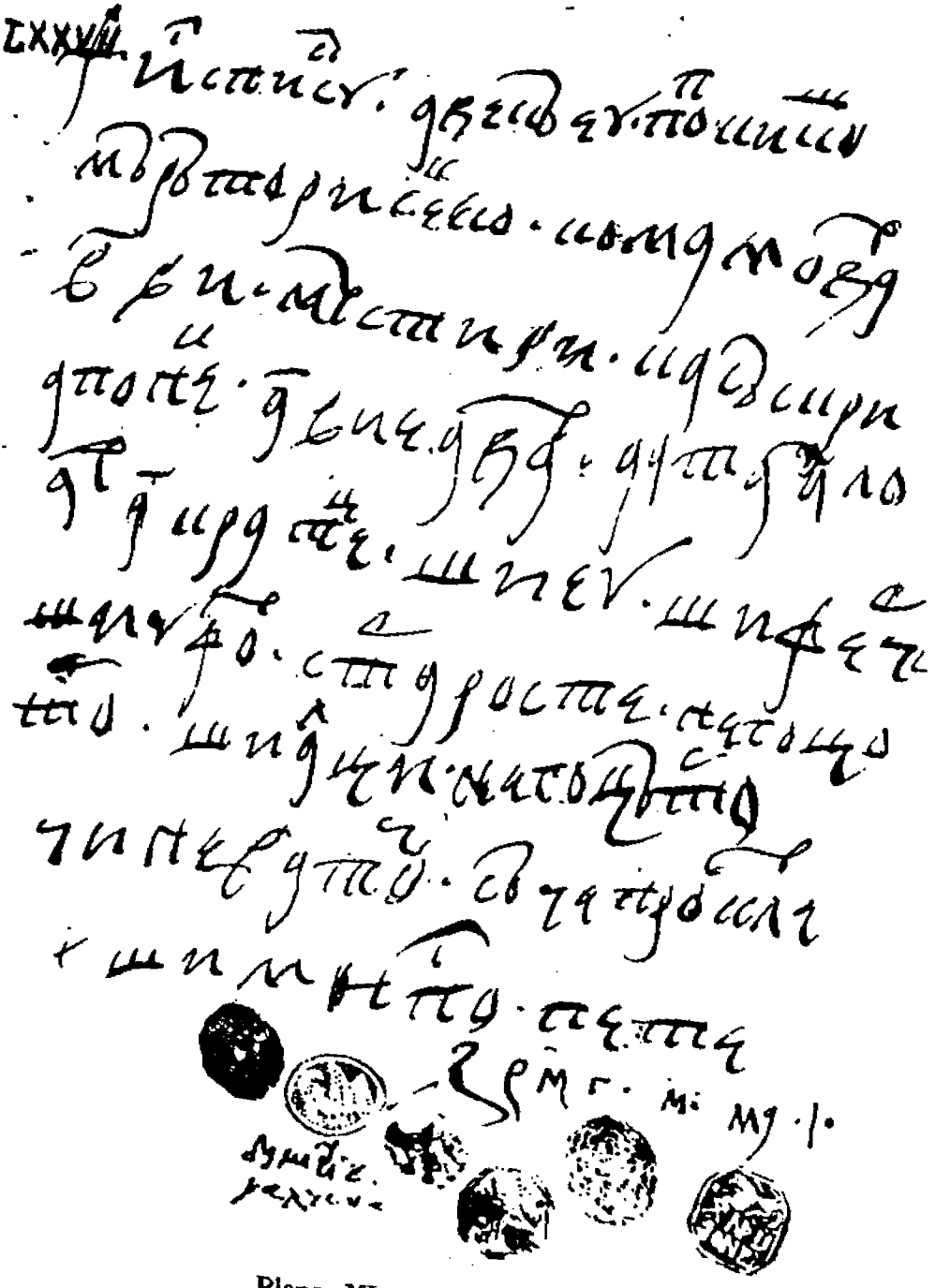

Planşa XI = Doc. nr. 114

www.dacoromanica.ro

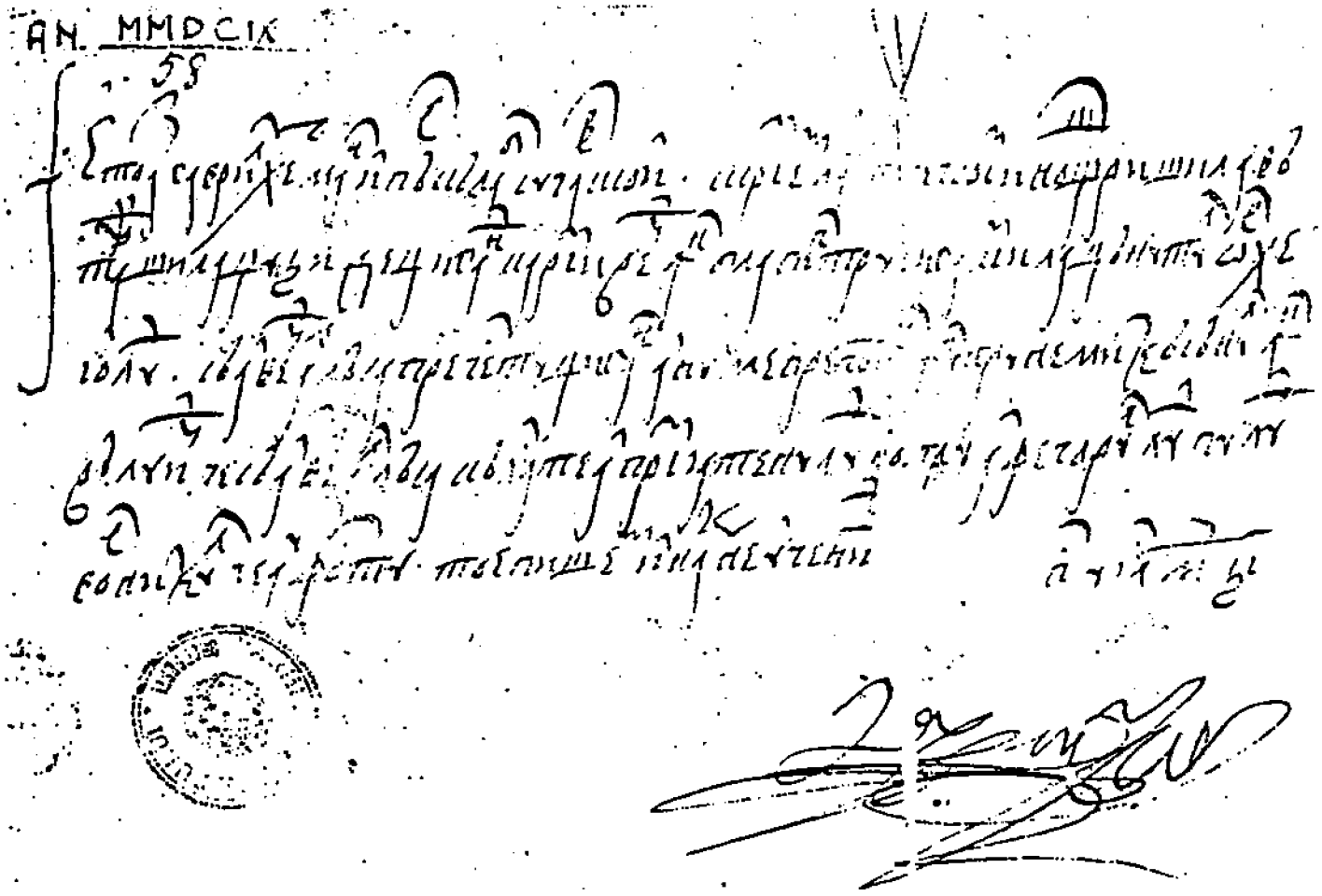

Planşa XII = Doc. nr. 118

www.dacoromanica.ro

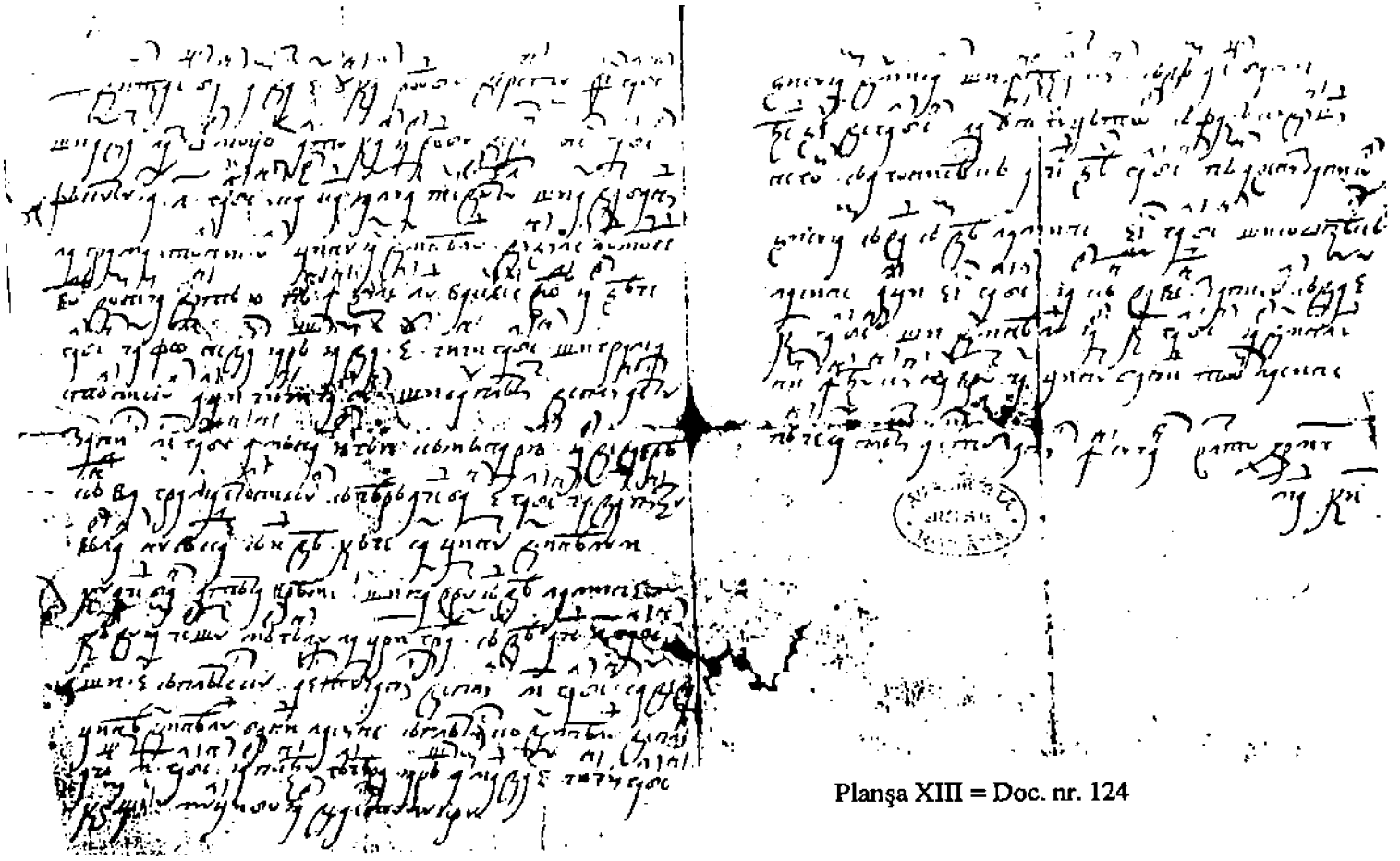

Planşa XIII = Doc. nr. 124

www.dacoromanica.ro

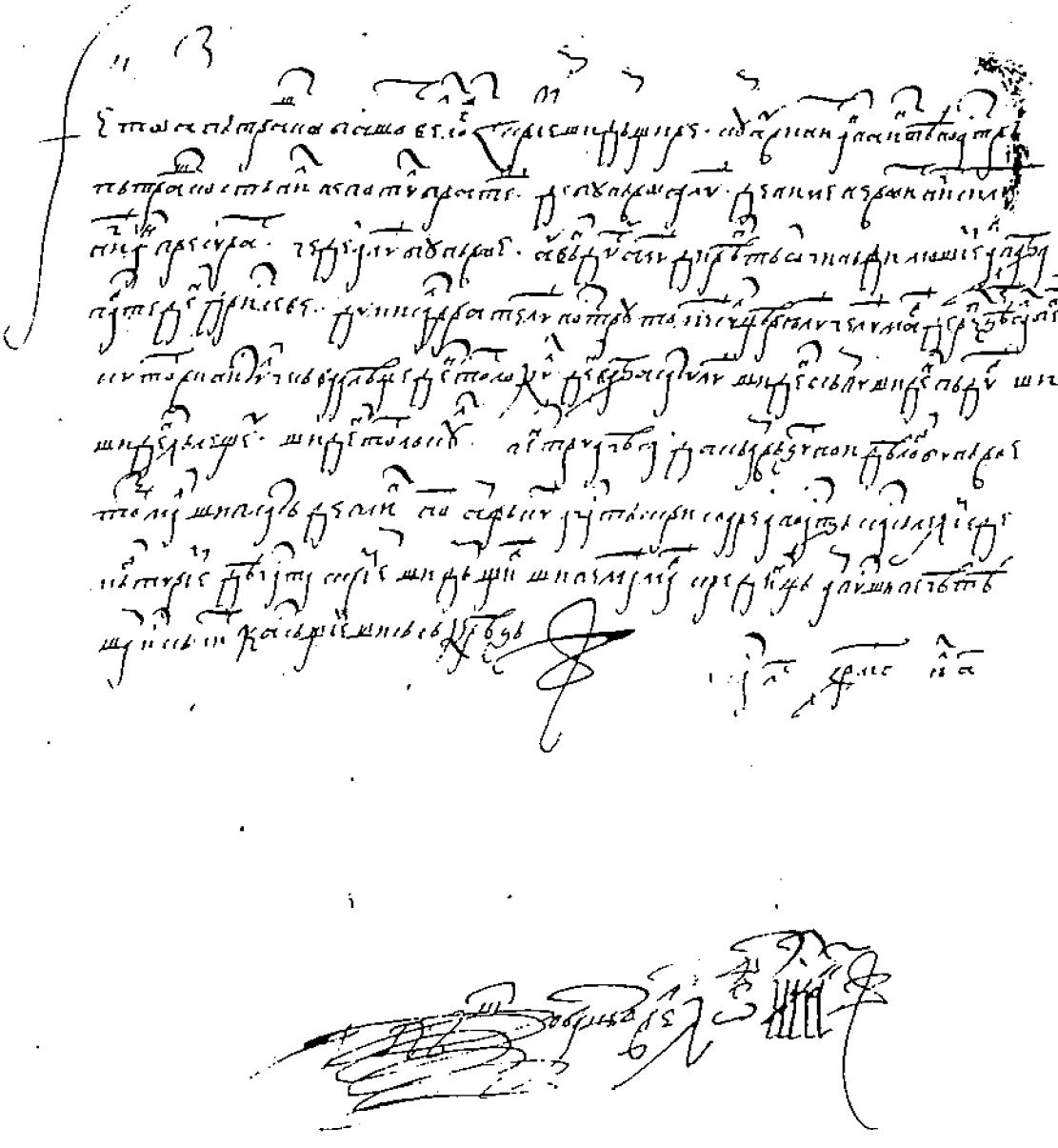

Planşa XIV = Doc. nr. 153

www.dacoromanica.ro

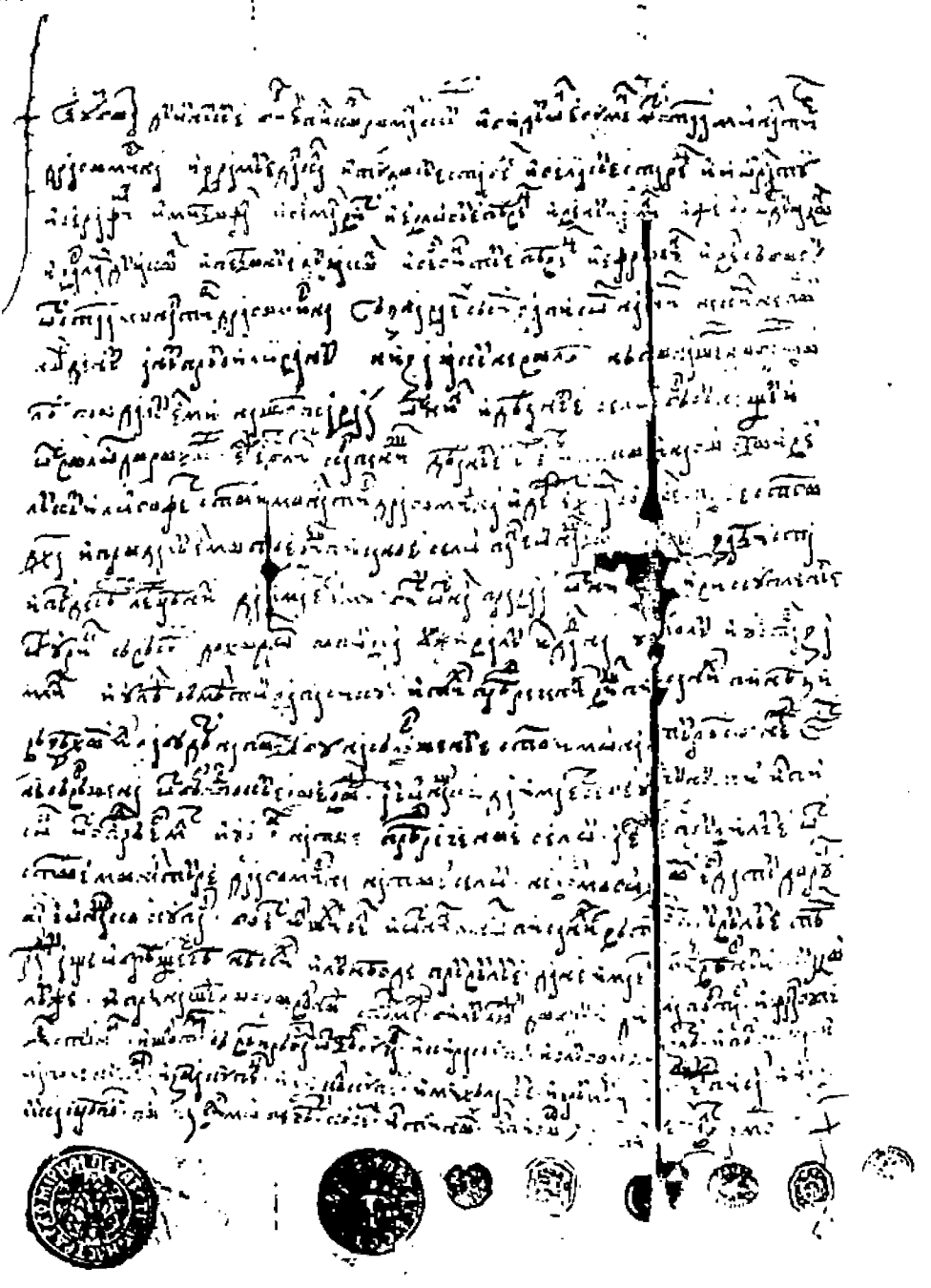

Planşa XV = Doc. nr. 197

www.dacoromanica.ro

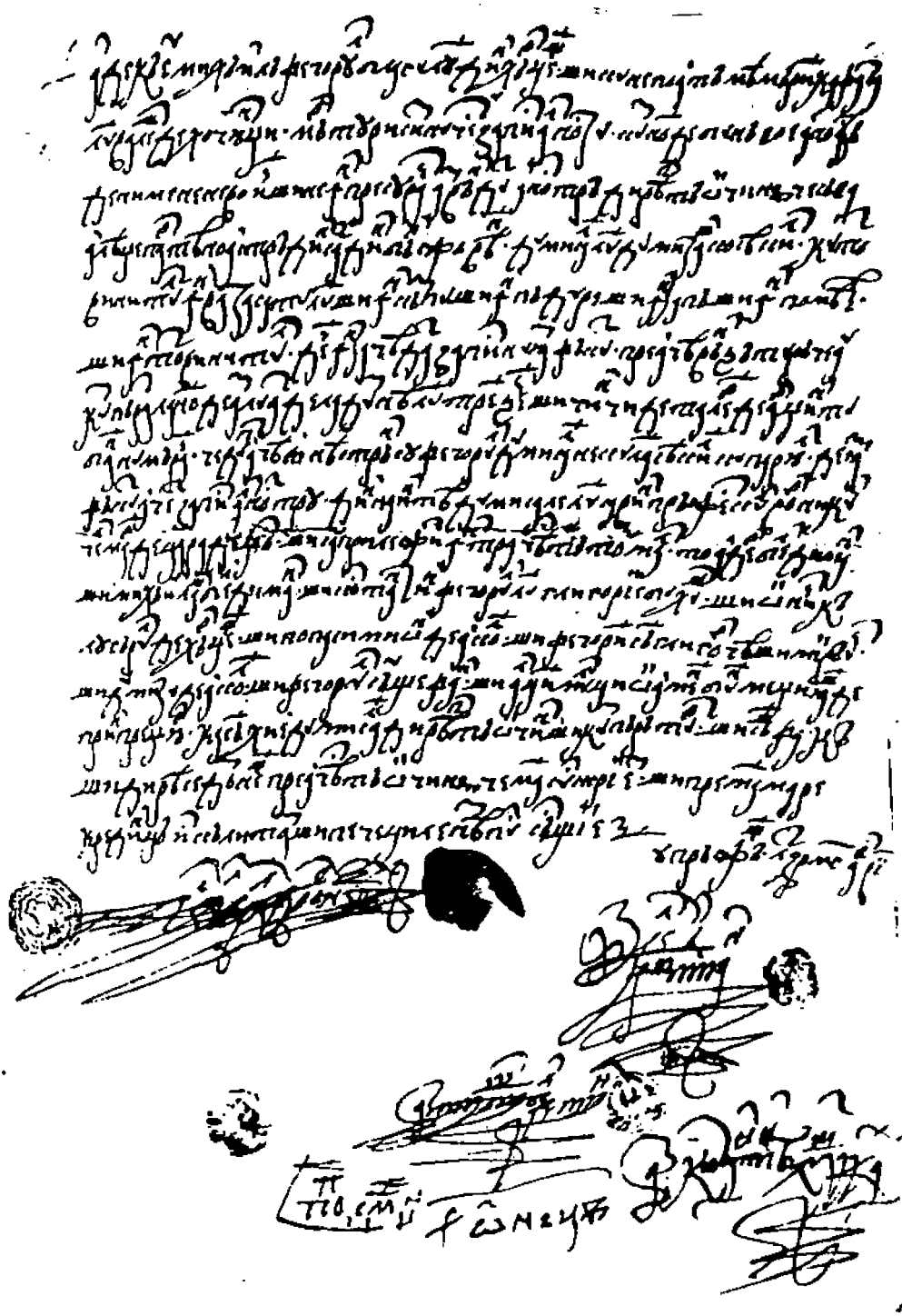

Planşa XVI = Doc. nr. 200

www.dacoromanica.ro

DEPOZIT ARHIVELOR STATULUI

Sec. XVII

CLXXIV/102.

www.dacoromanica.ro

Planşa XVII = Doc. nr. 209

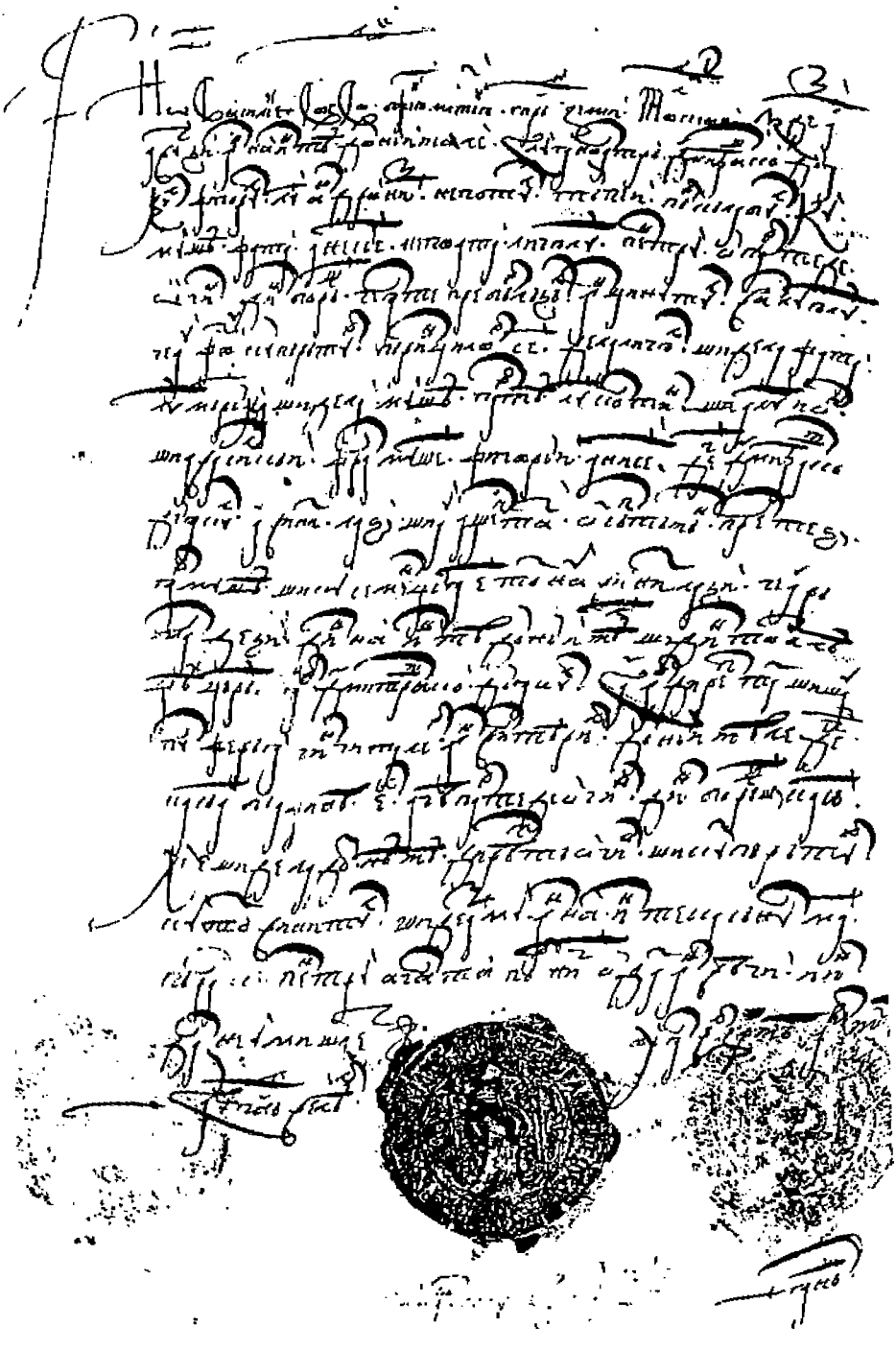

Planşa XVIII = Doc. nr. 210

www.dacoromanica.ro

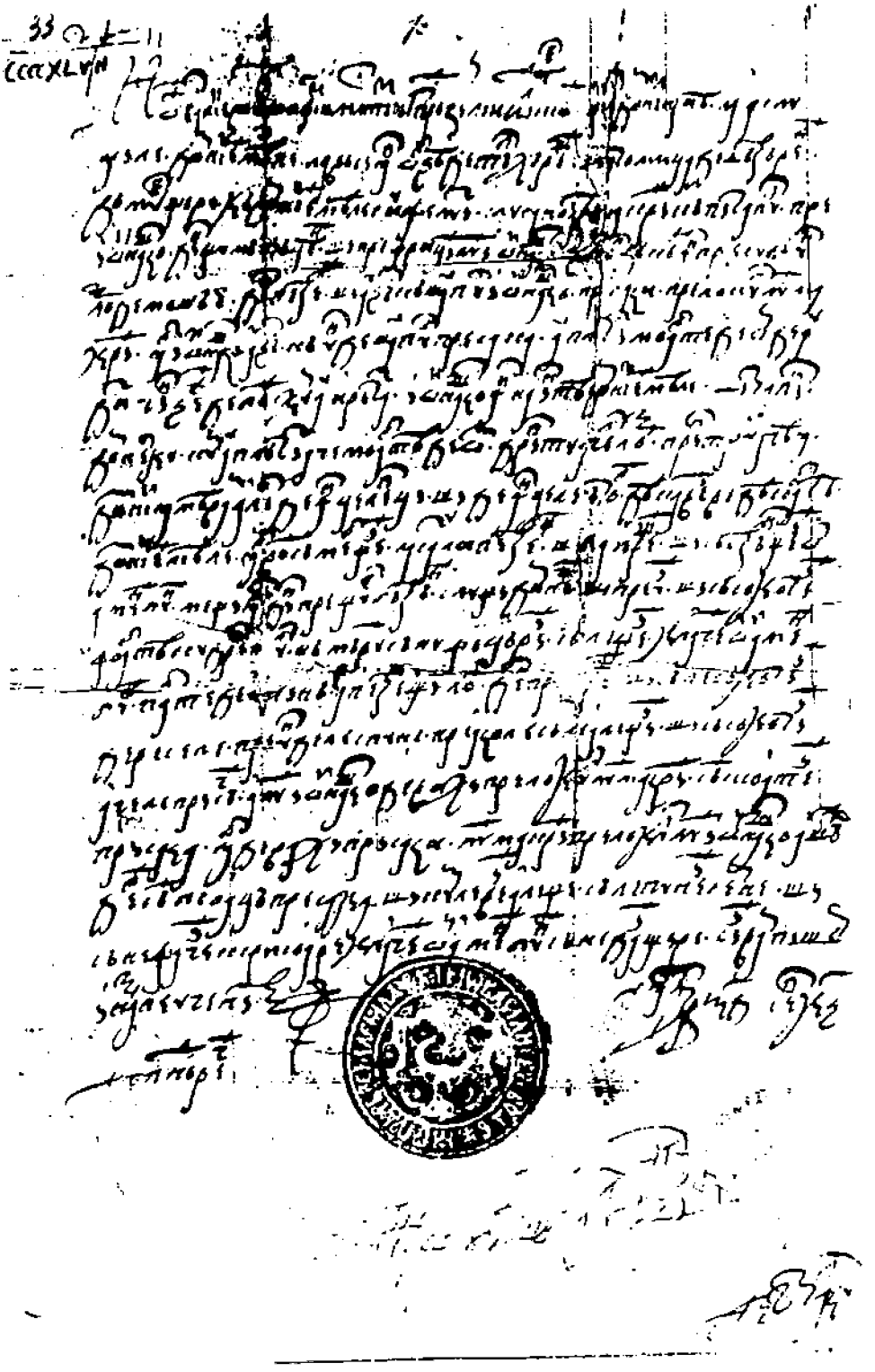

Planşa XIX = Doc. nr. 246

www.dacoromanica.ro

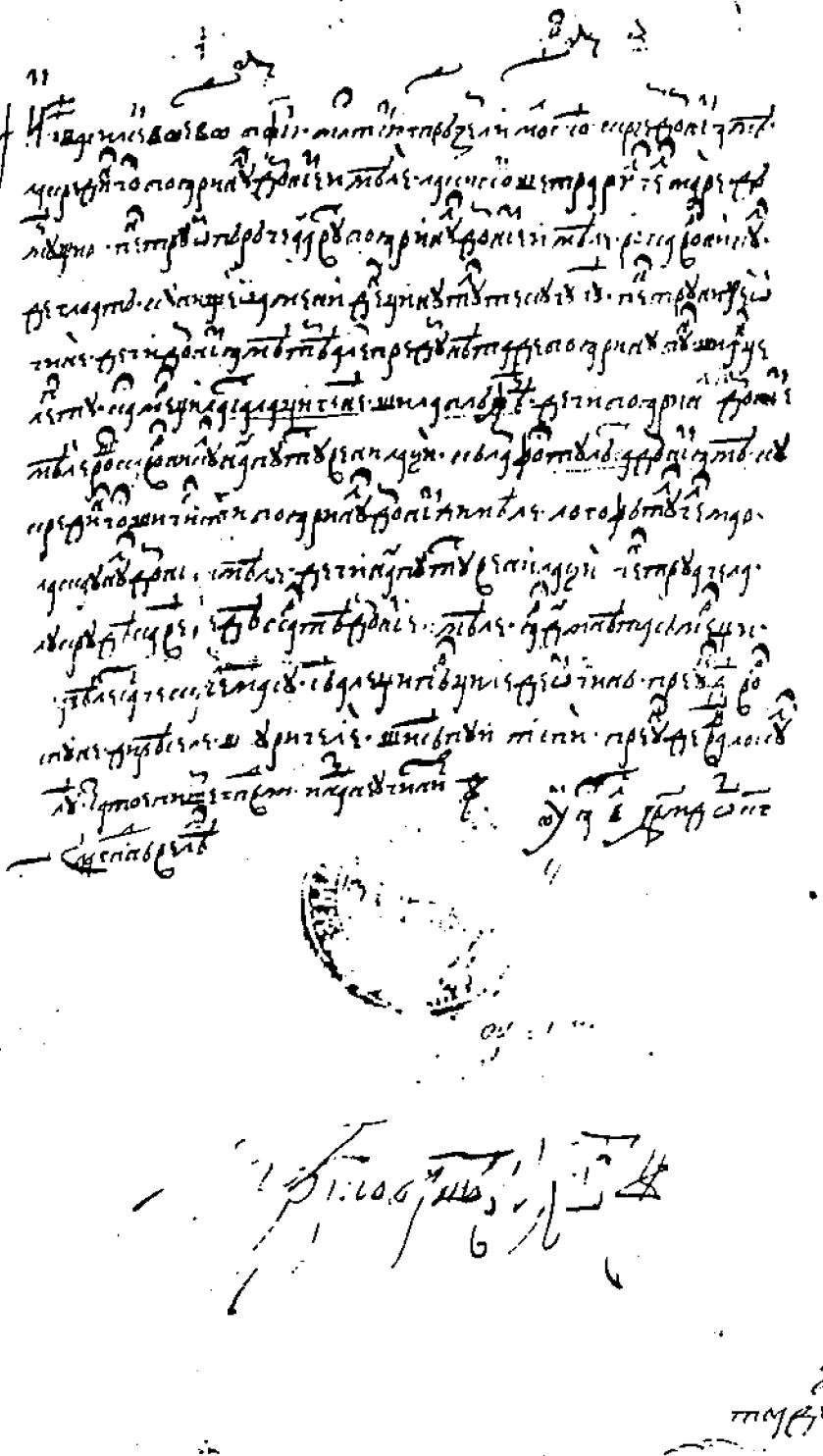

Planşa XX = Doc. nr. 256

www.dacoromanica.ro

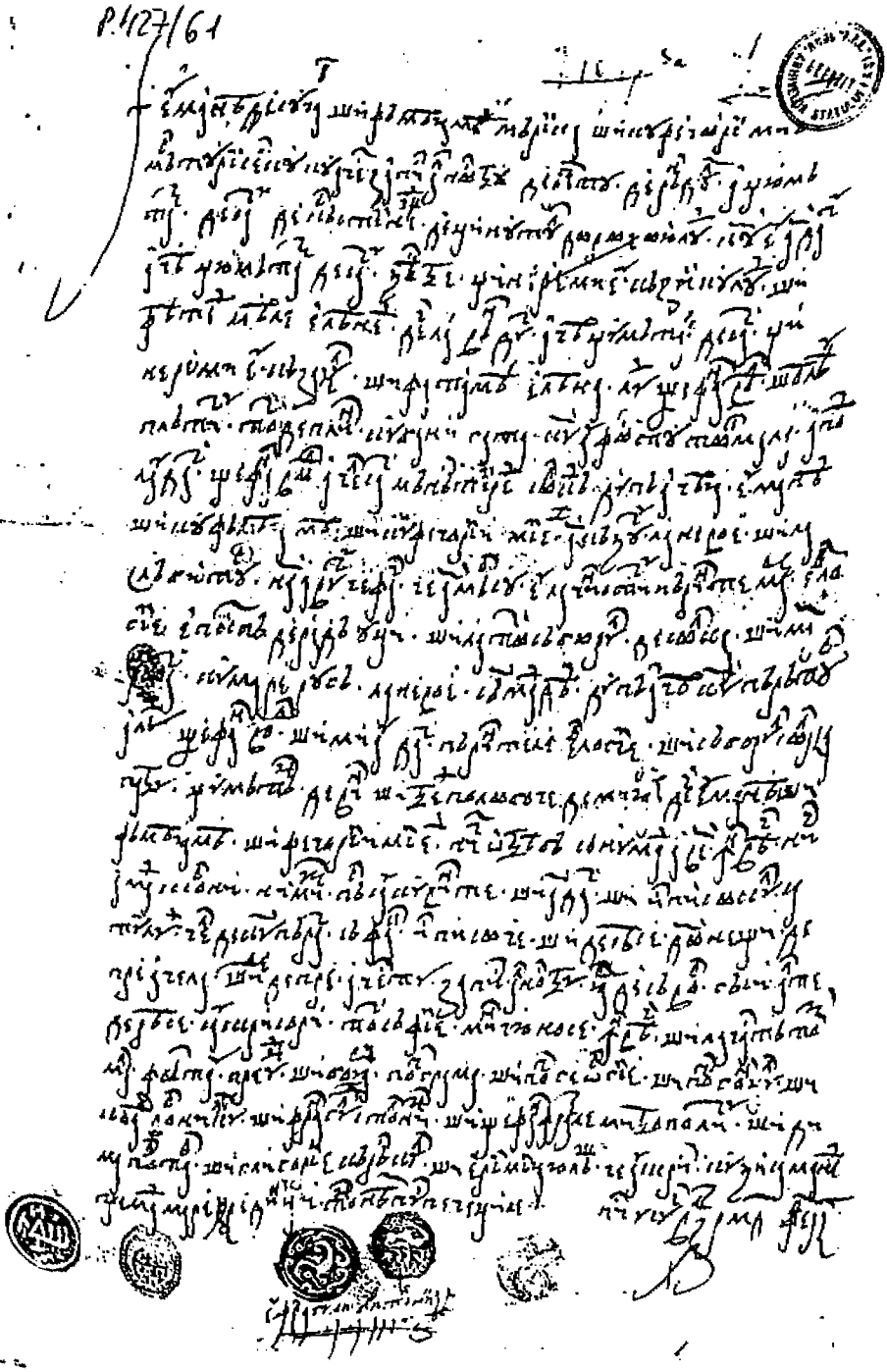

Planşa XXI = Doc. nr. 333

www.dacoromanica.ro

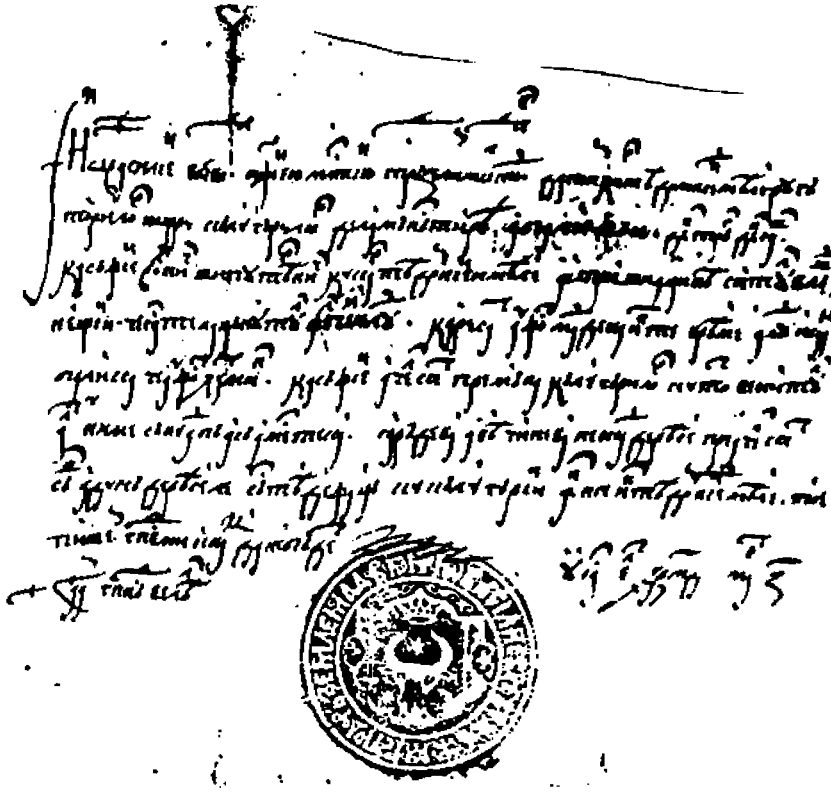

Planşa XXII = Doc. nr. 346

www.dacoromanica.ro

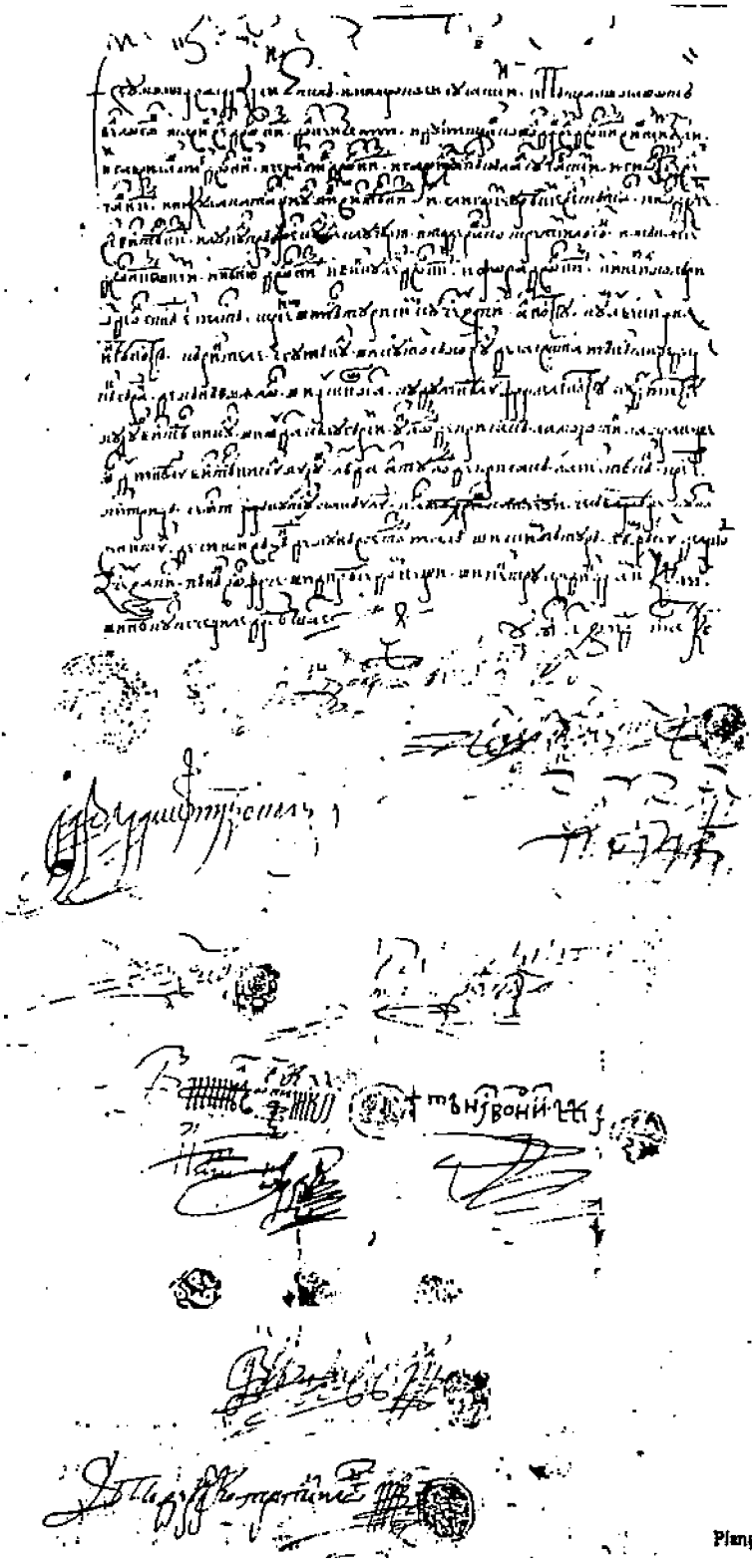

Planşa XXIII = Doc. nr. 371

www.dacoromanica.ro

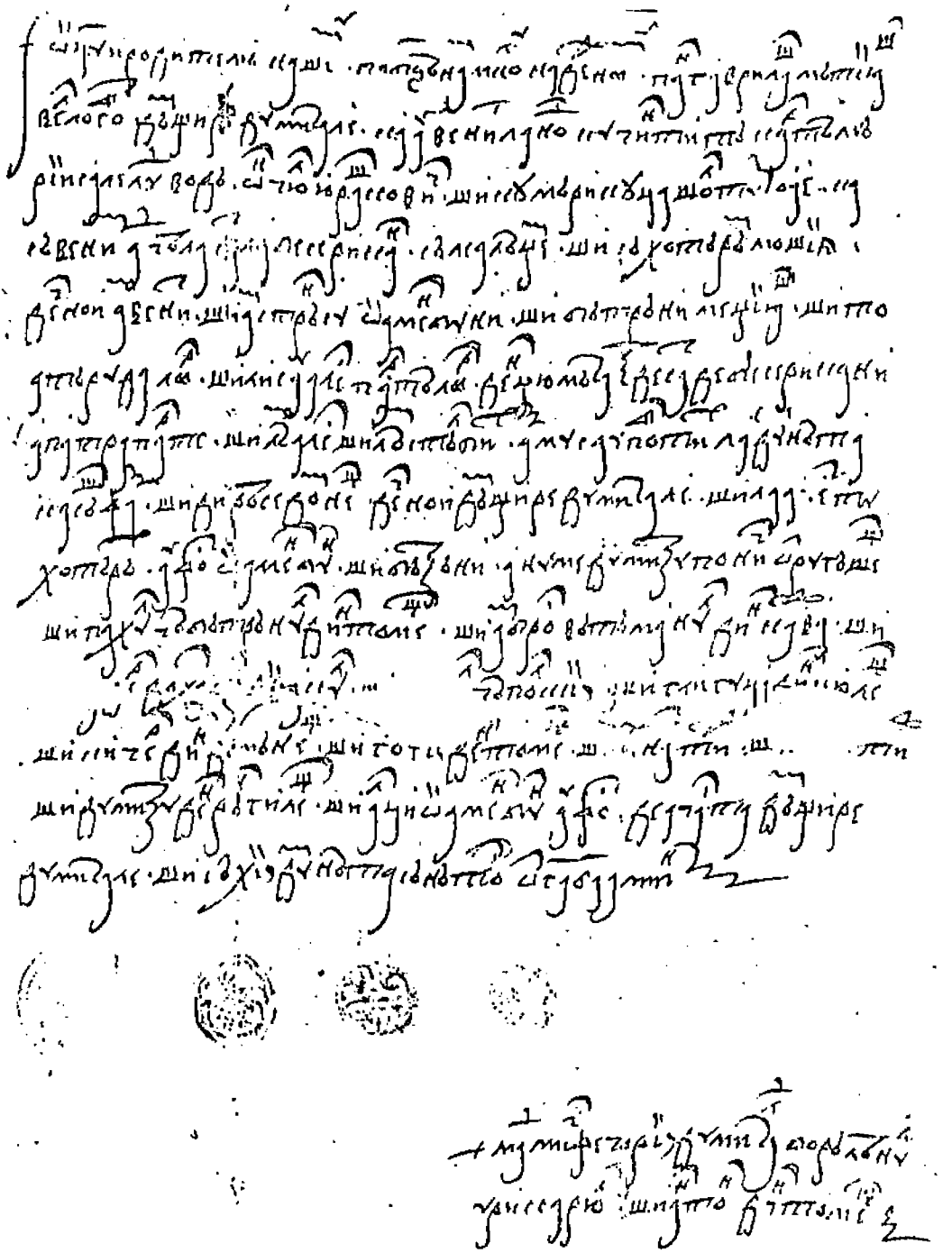

Planşa XXIV = Doc. nr. 381

www.dacoromanica.ro

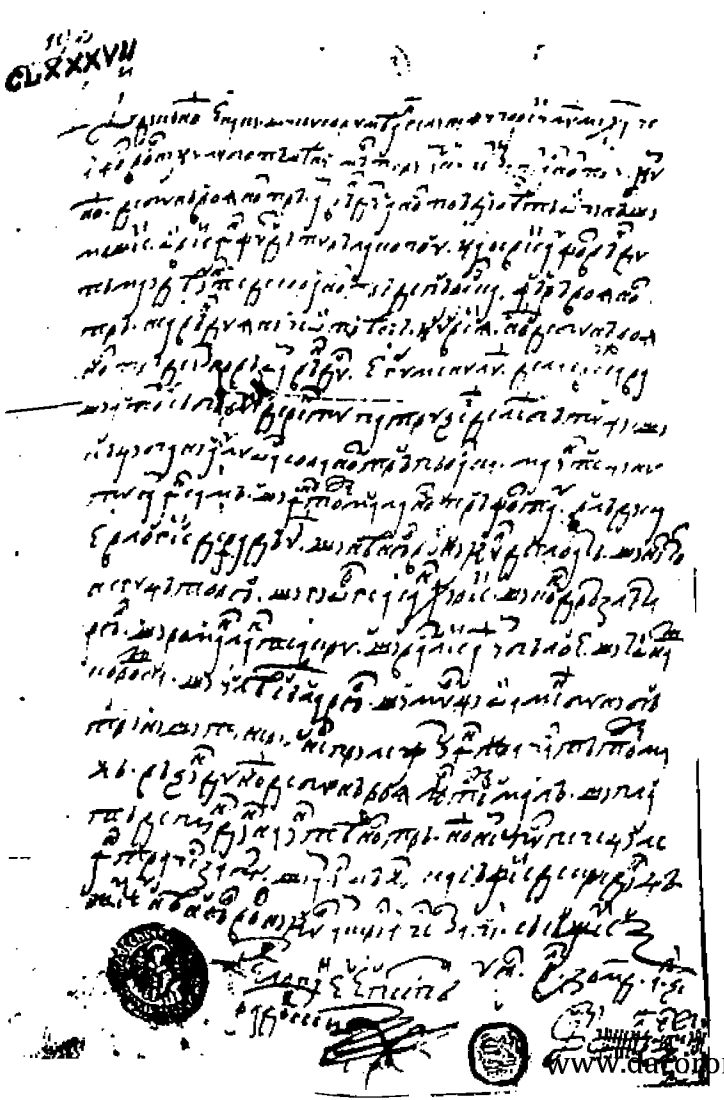

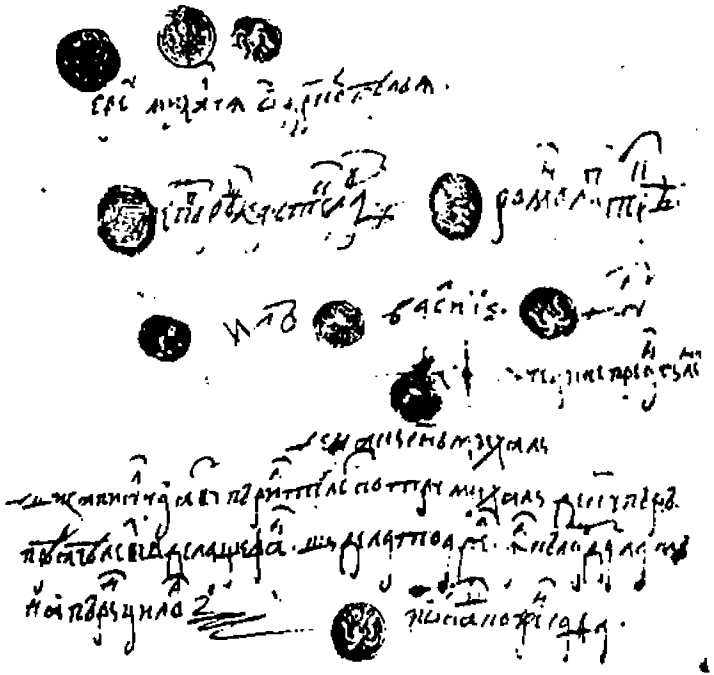

www.dacoromanica.ro

Planşa XXV = Doc. nr. 403

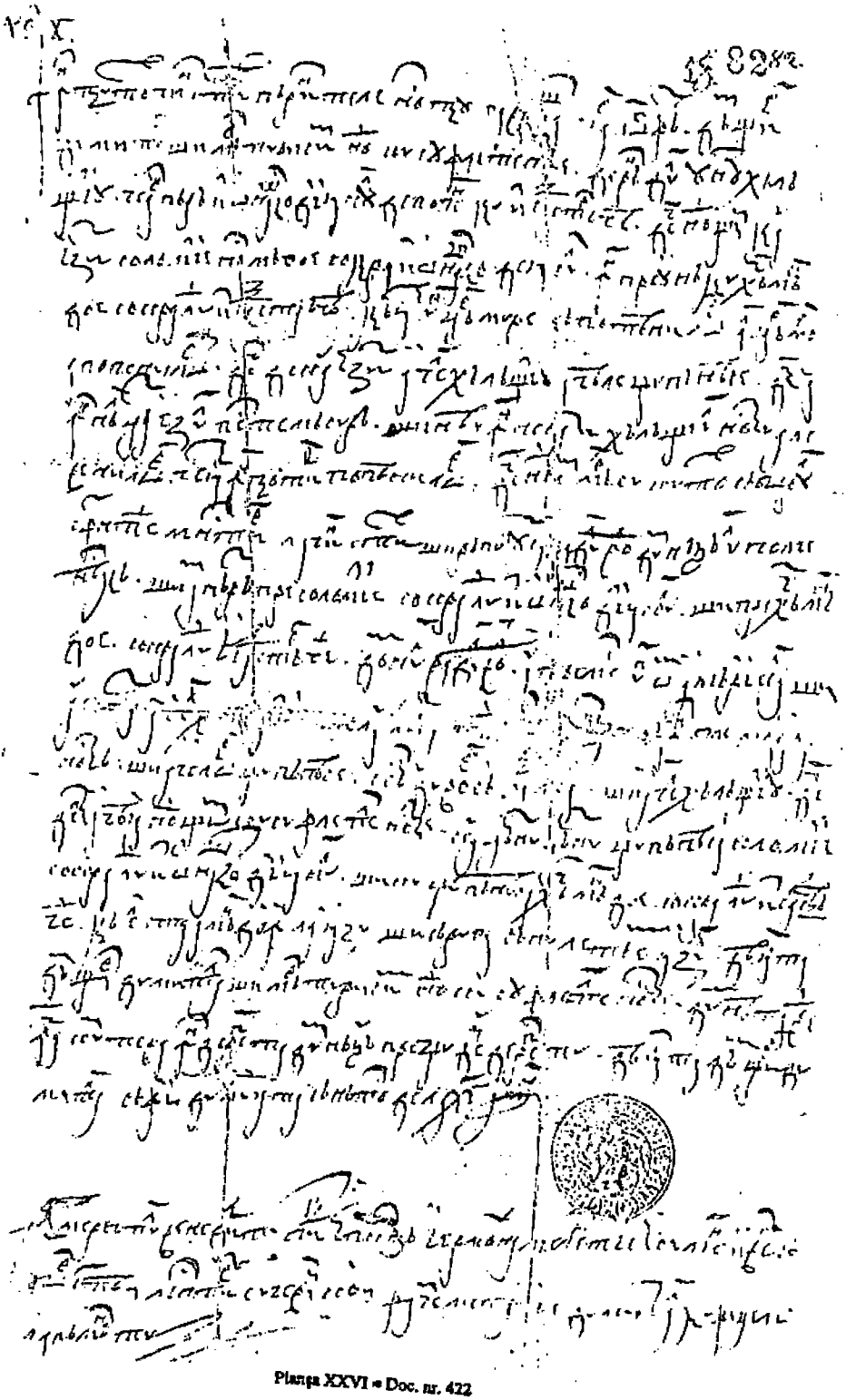

Planșa XXVI = Doc. nr. 422

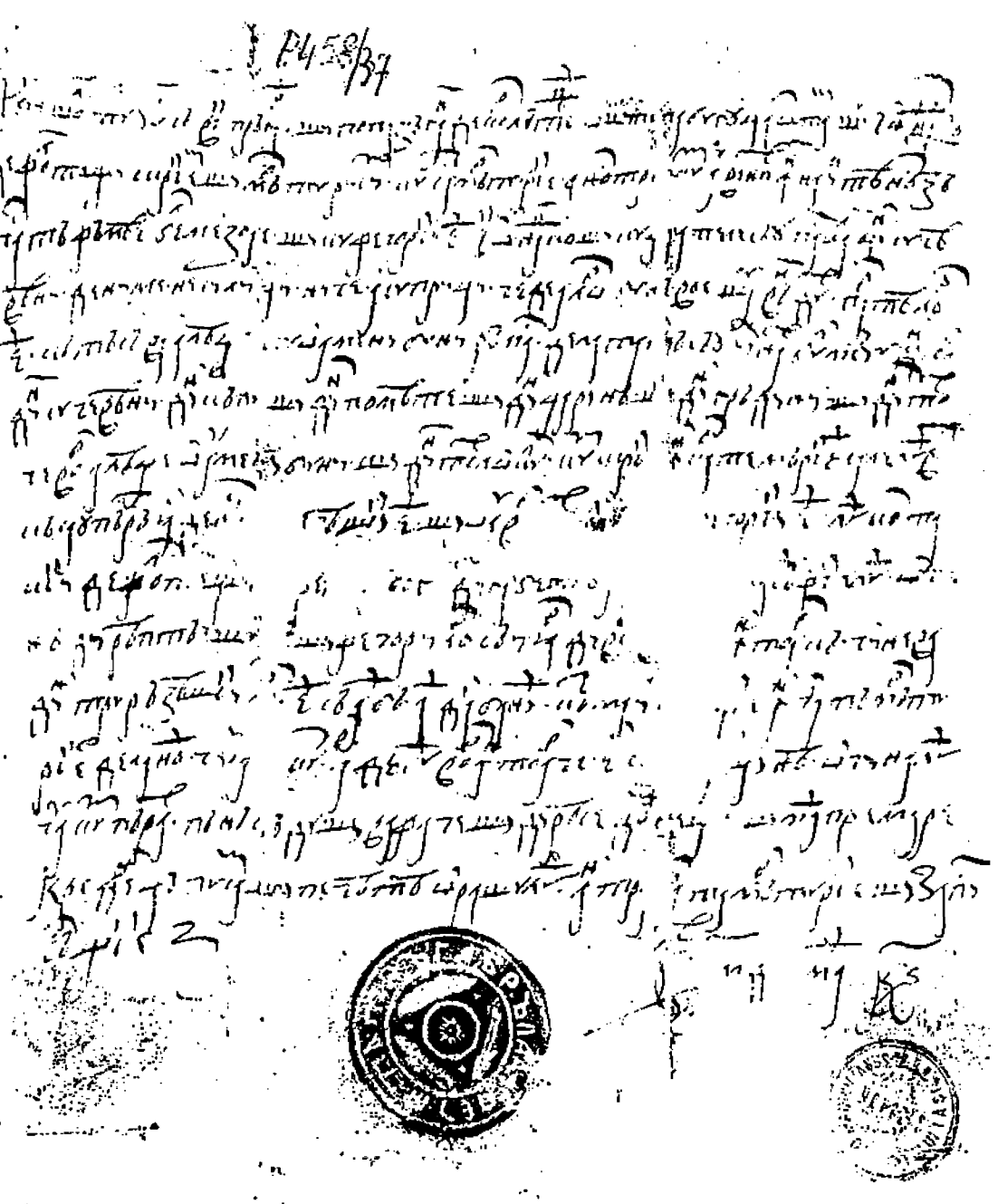

Planşa XXVII = Doc. nr. 426

www.dacoromanica.ro

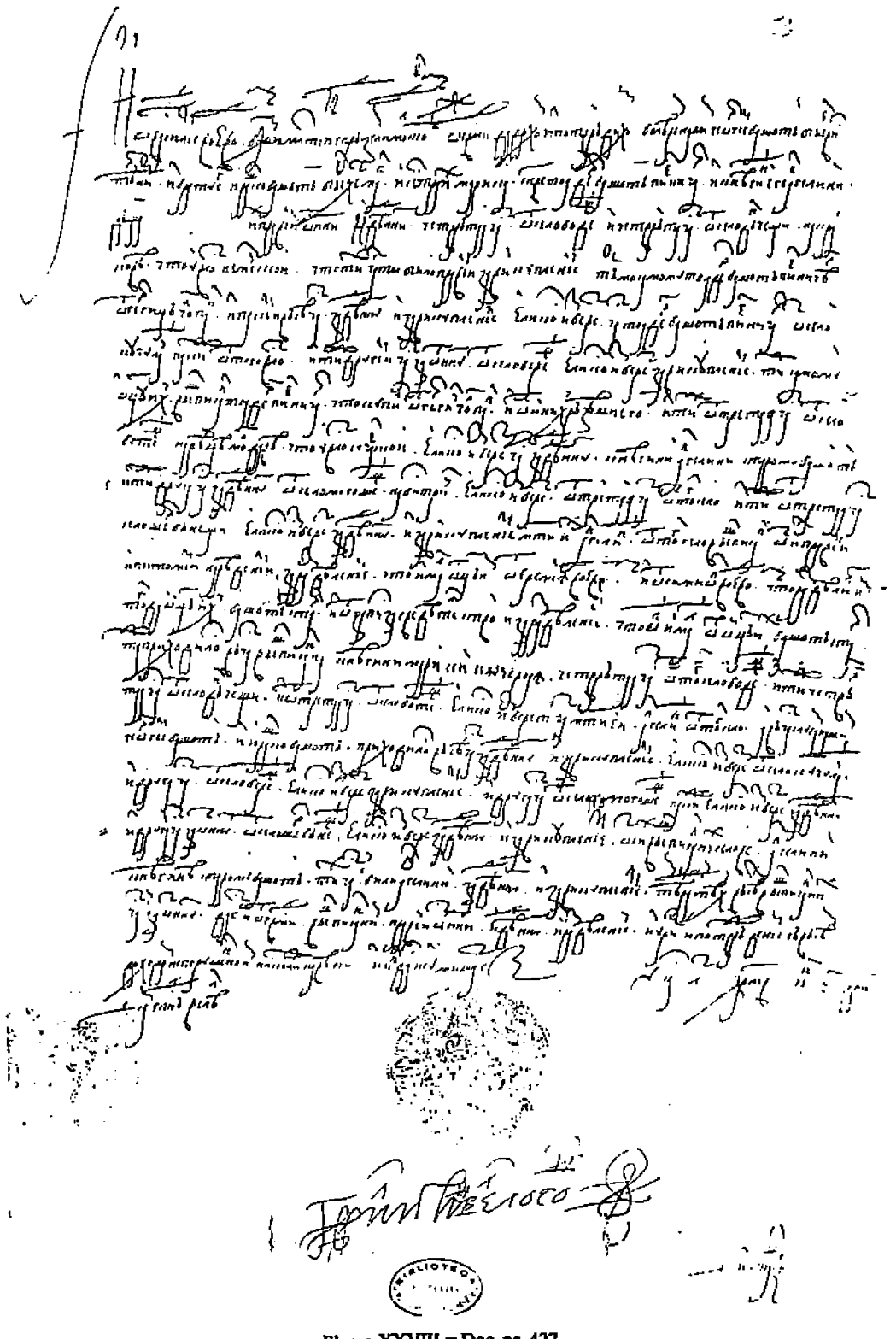

Planşa XXVIII = Doc. nr. 427

www.dacoromanica.ro

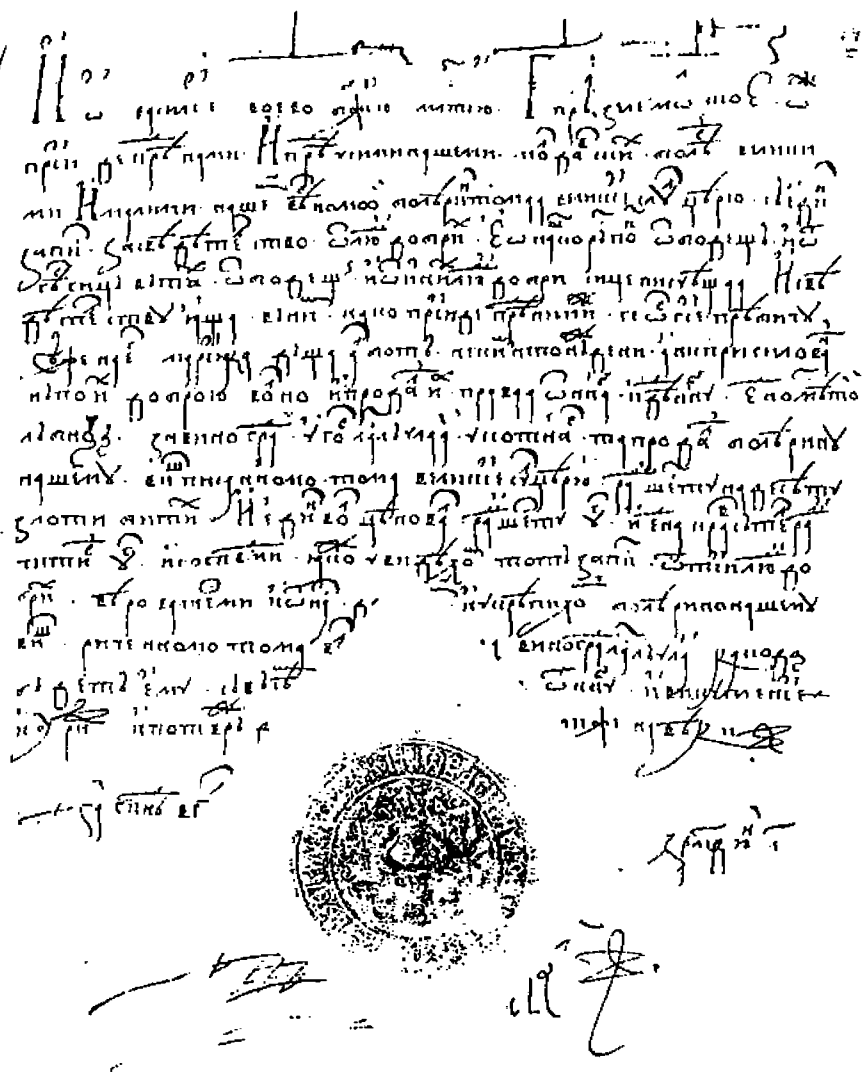

Planșa XXIX = Doc. nr. 442

www.dacoromanica.ro

CXVI

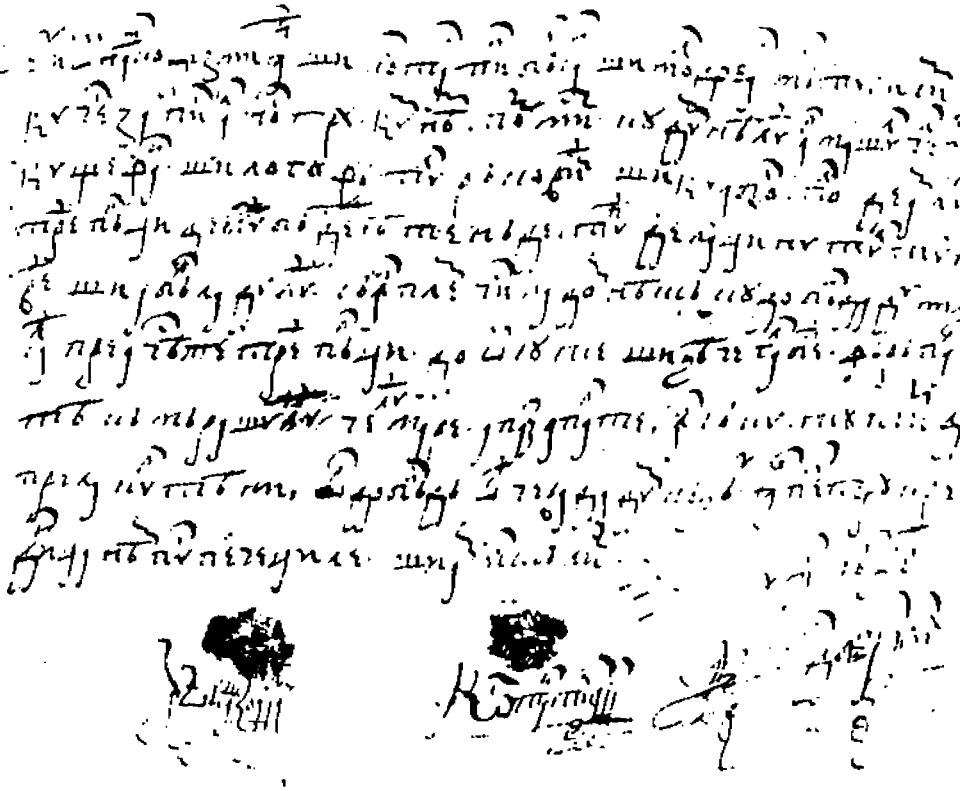

Planşa XXX = Doc. nr. 464

www.dacoromanica.ro

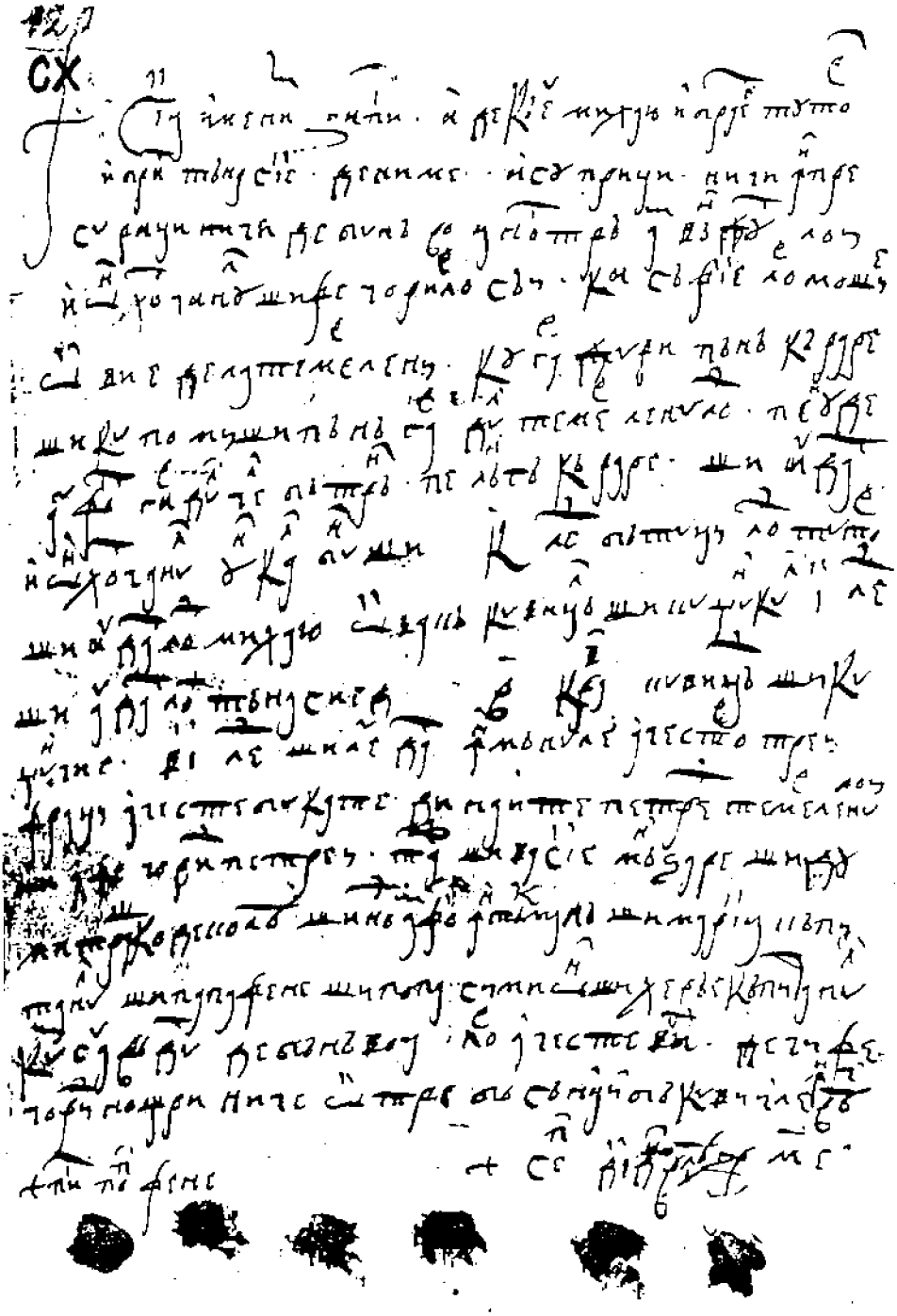

Planşa XXXI = Doc. nr. 510

www.dacoromanica.ro

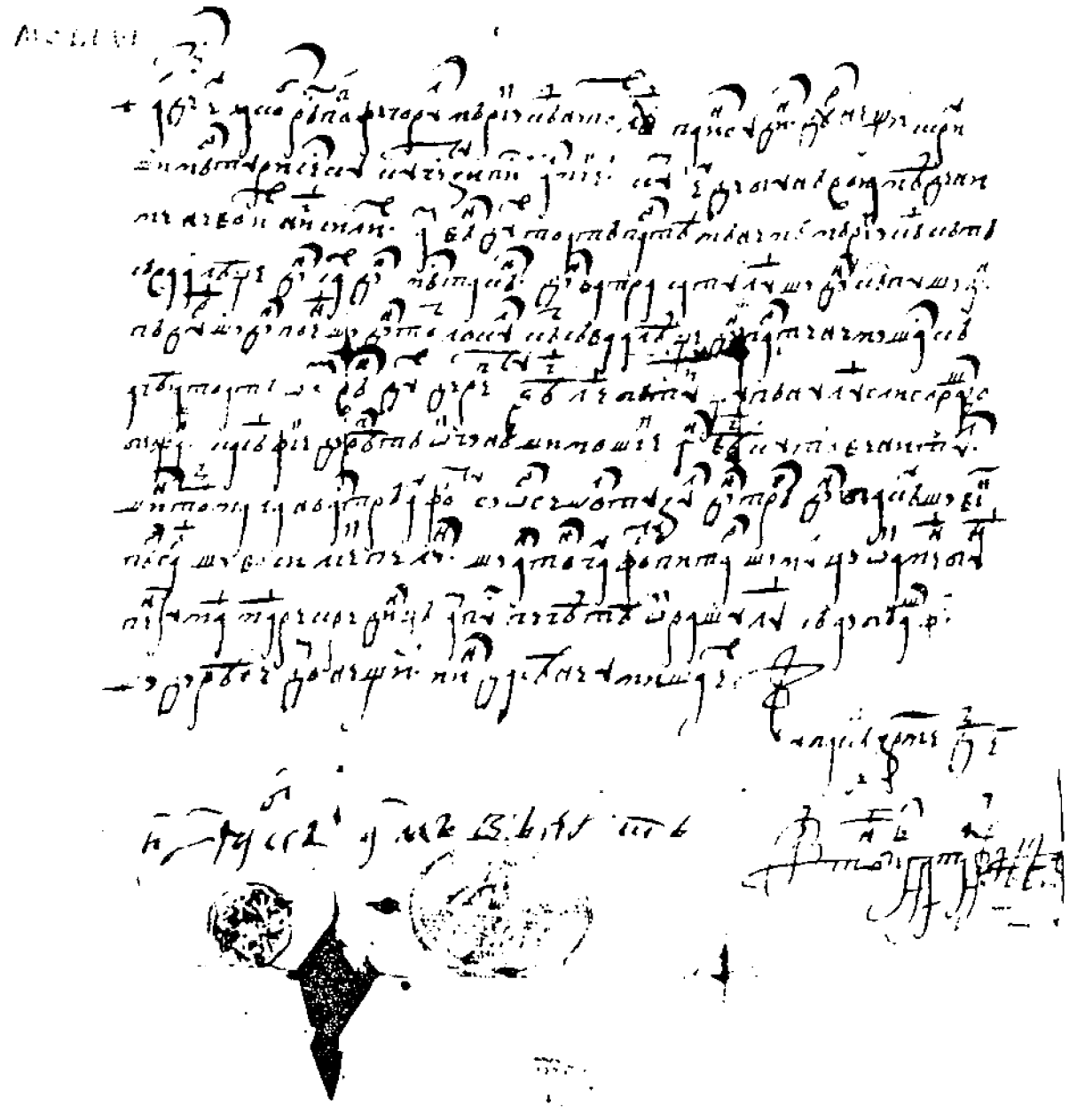

Planşa XXXII = Doc. nr. 560

www.dacoromanica.ro

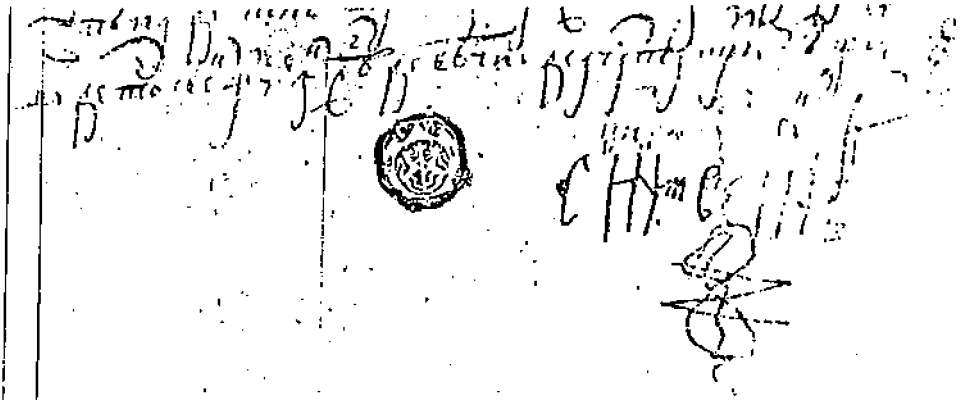

Doc. nr. 4

Doc. nr. 46

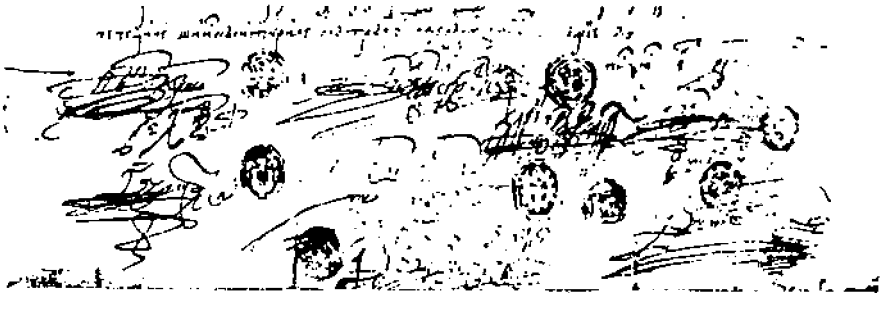

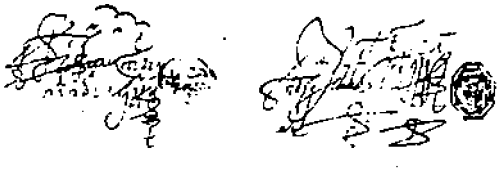

Doc. nr. 104

www.dacoromanica.ro

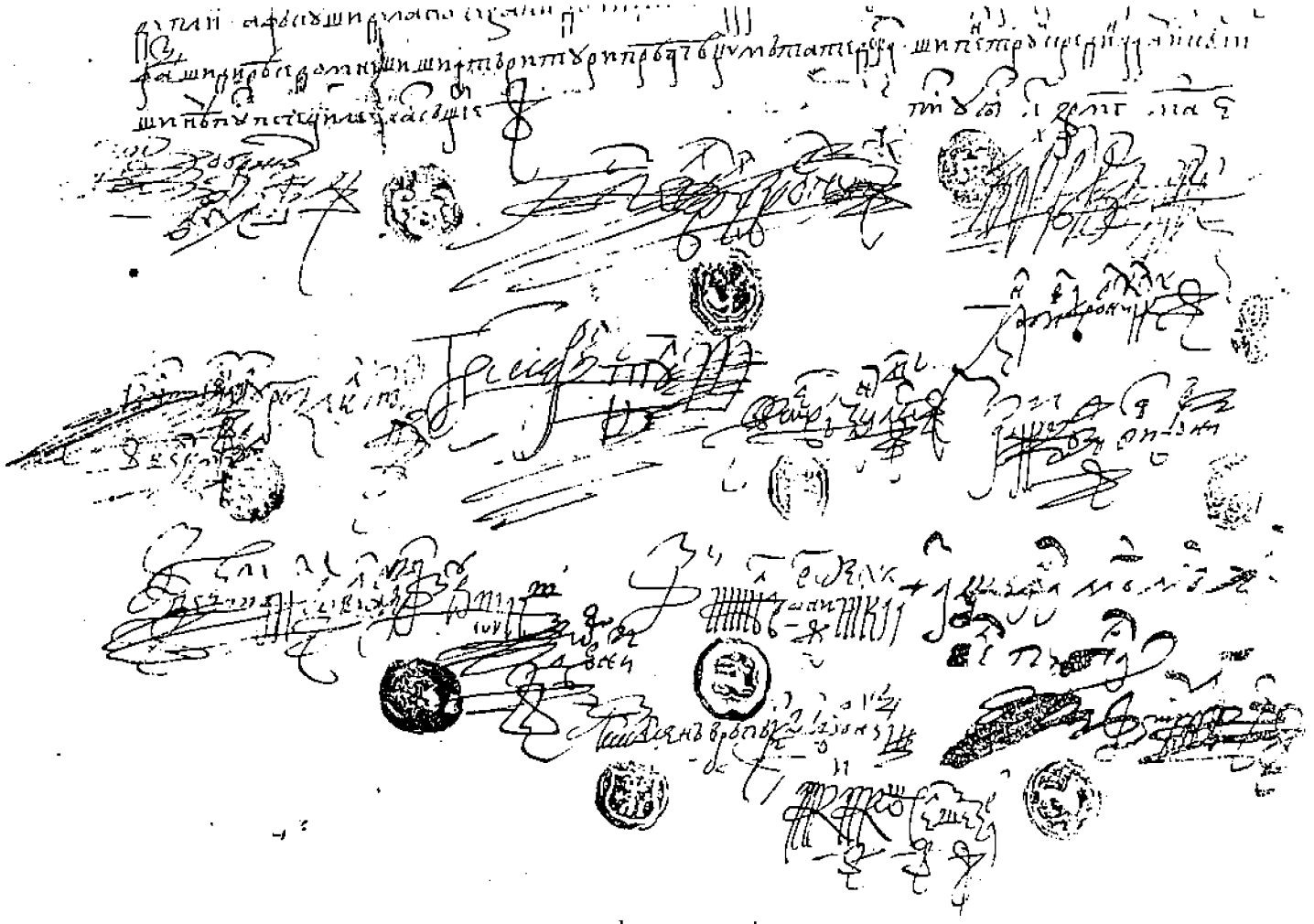

www.dacoromanica.ro

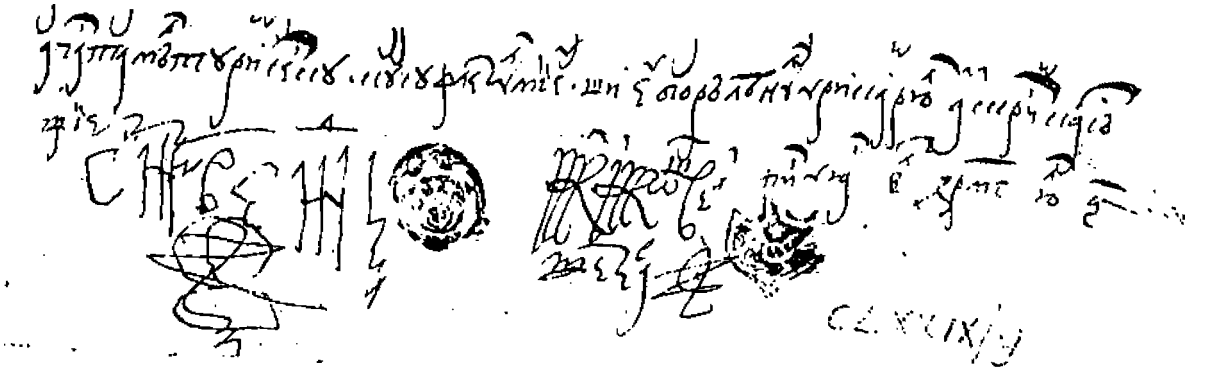

Doc. nr. 159

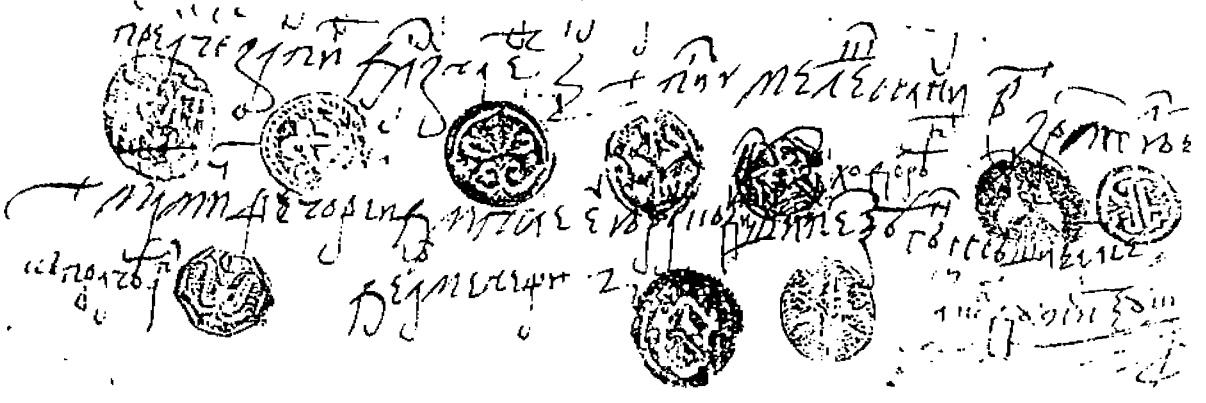

Doc. nr. 165

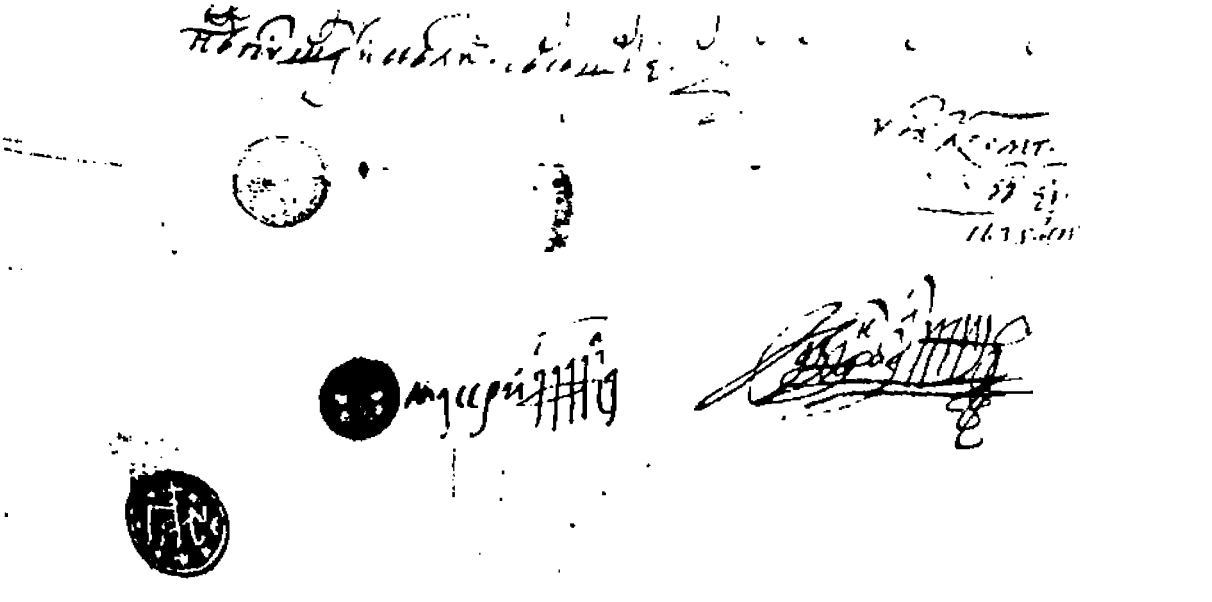

Doc. nr. 168

www.dacoromanica.ro

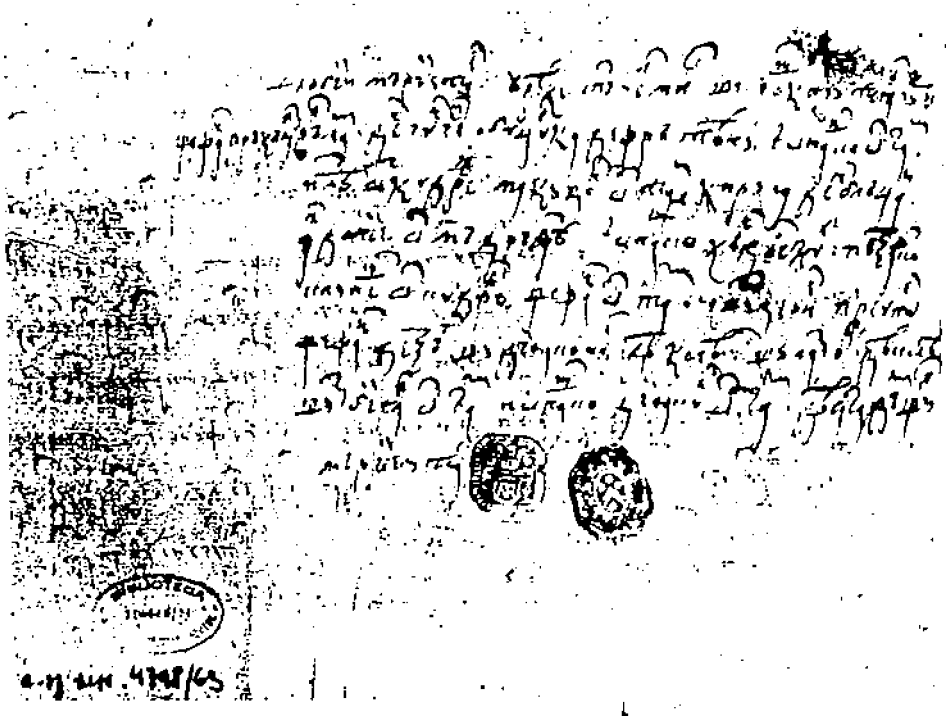

Doc. nr. 201

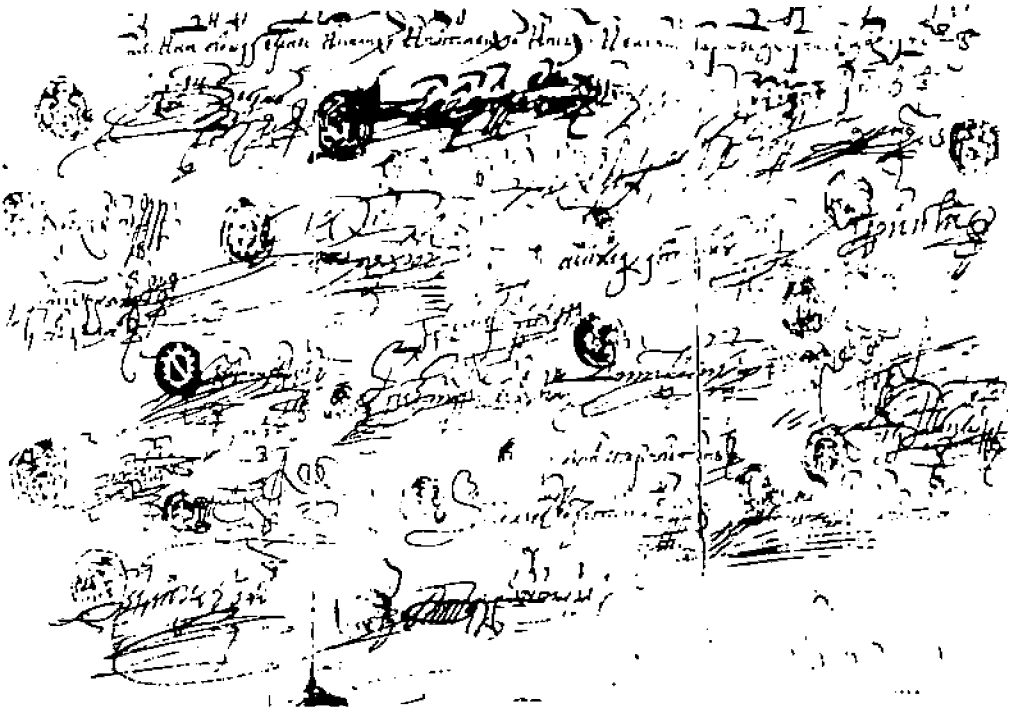

Doc. nr. 204

www.dacoromanica.ro

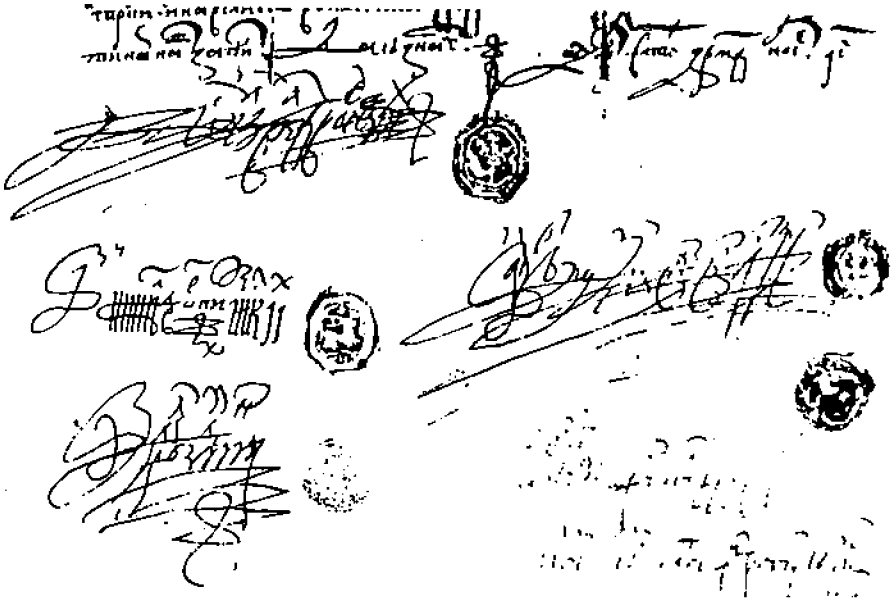

Doc. nr. 264

Doc. nr. 316

www.dacoromanica.ro

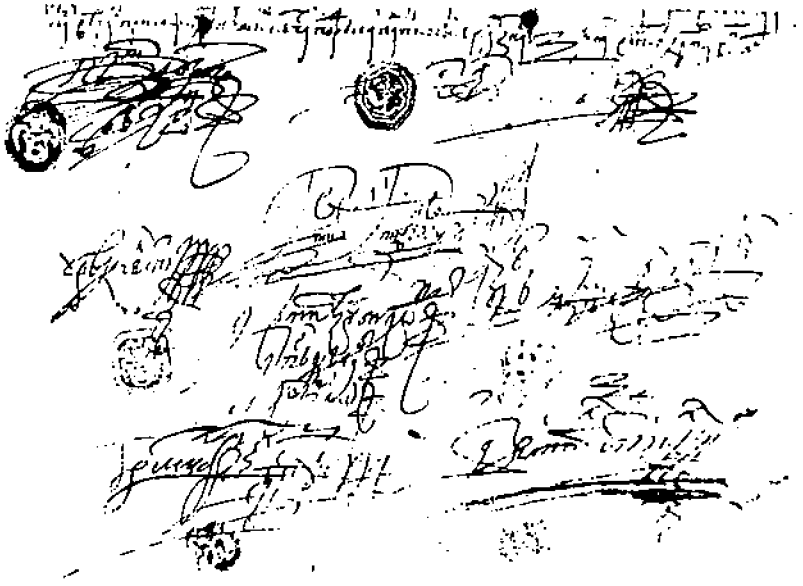

Doc. nr. 323

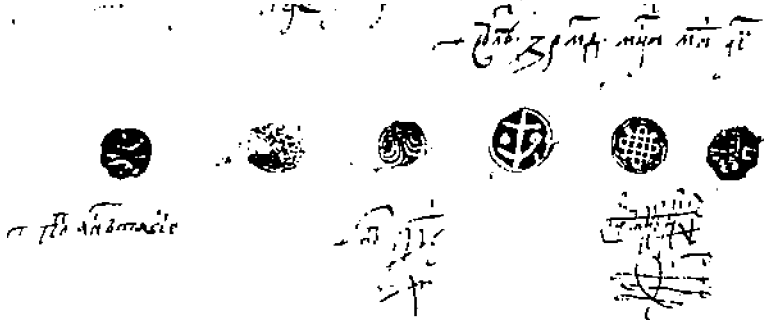

Doc. nr. 415

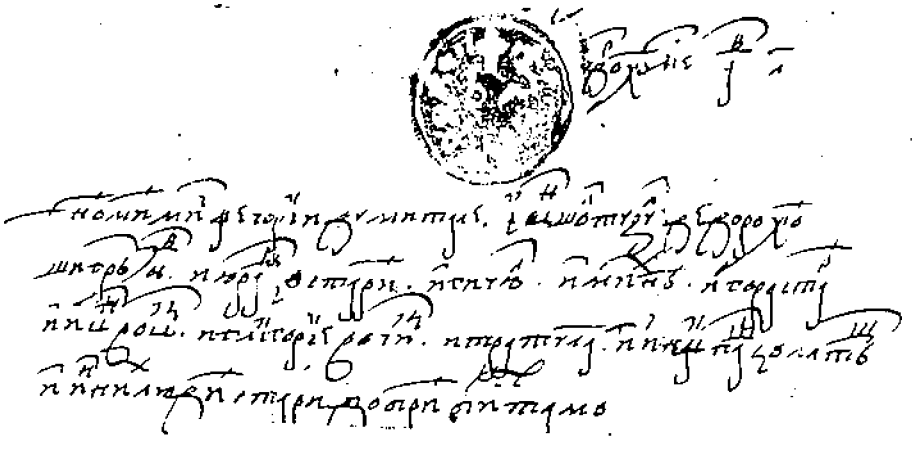

Doc. nr. 491

www.dacoromanica.ro

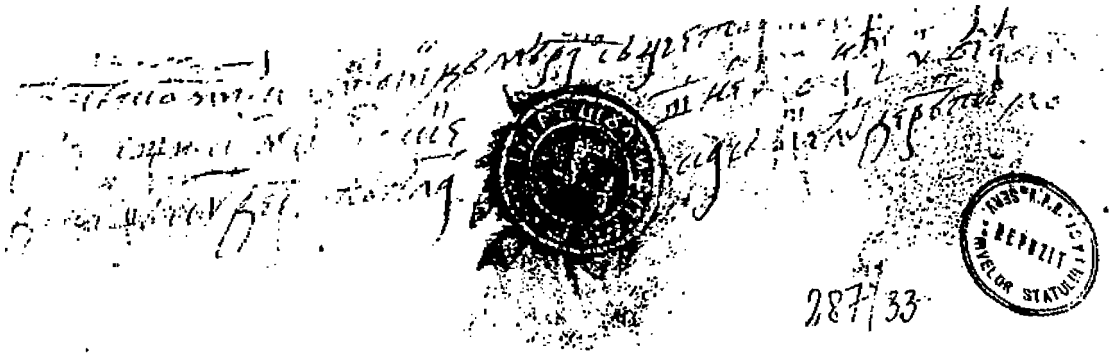

Doc. nr. 512

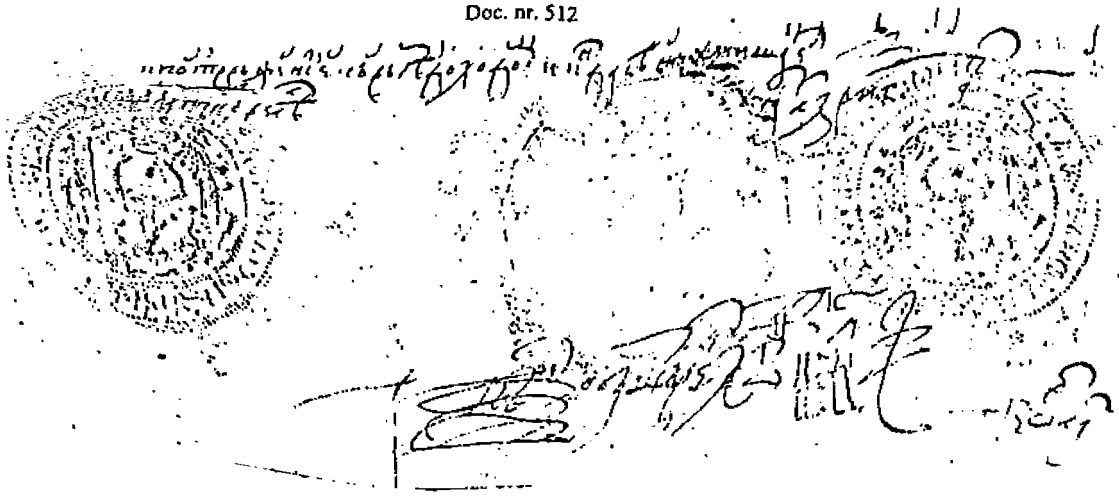

Doc. nr. 520

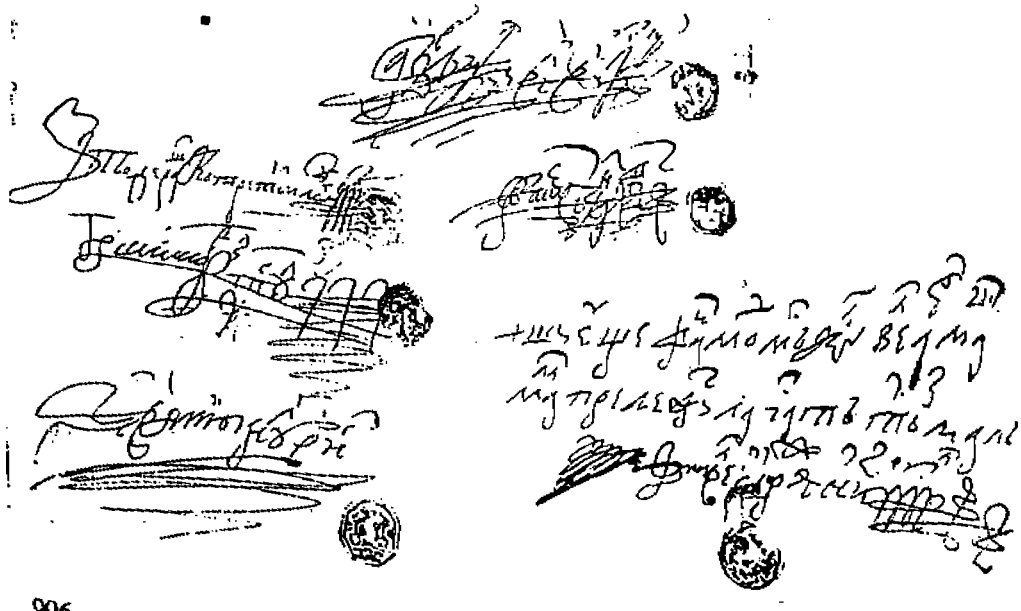

Doc. nr. 552

www.dacoromanica.ro

CUPRINS

Prefaţă VII
Sigle - Prescurtări bibliografice - Abrevieri specifice - Simboluri XV
Rezumatele documentelor XXV
Résumée des documents LX
Documente autentice 1
Documente îndoielnice (A) 621
Documnte false (I - II) 622
Indice de nume proprii 625
Indice de materii 794
Lista de concordanţă a documentelor cu dată rectificată 827
Listă de cuvinte româneşti din textele slavone 836
Listă de cuvinte şi expresii slave din documentele de limbă română 837
Documente româneşti în transcriere chirilică 840
Fotocopii de documente, de peceţi şi de iscălituri 868

www.dacoromanica.ro

Redactor: NICULINA FLOREA
Tehnoredactor: MARIANA CHIRILĂ

Bun de tipar: 10.V.1996. Format: 16 / 70 x 100. Coli de tipar: 63.
C.Z. pentru biblioteci mari: 9(498.3) <1635 : 1636> (001-12).
C.Z. pentru biblioteci mici : 9(498.3) (001-12)

Tipărit: ***Semne***

www.dacoromanica.ro

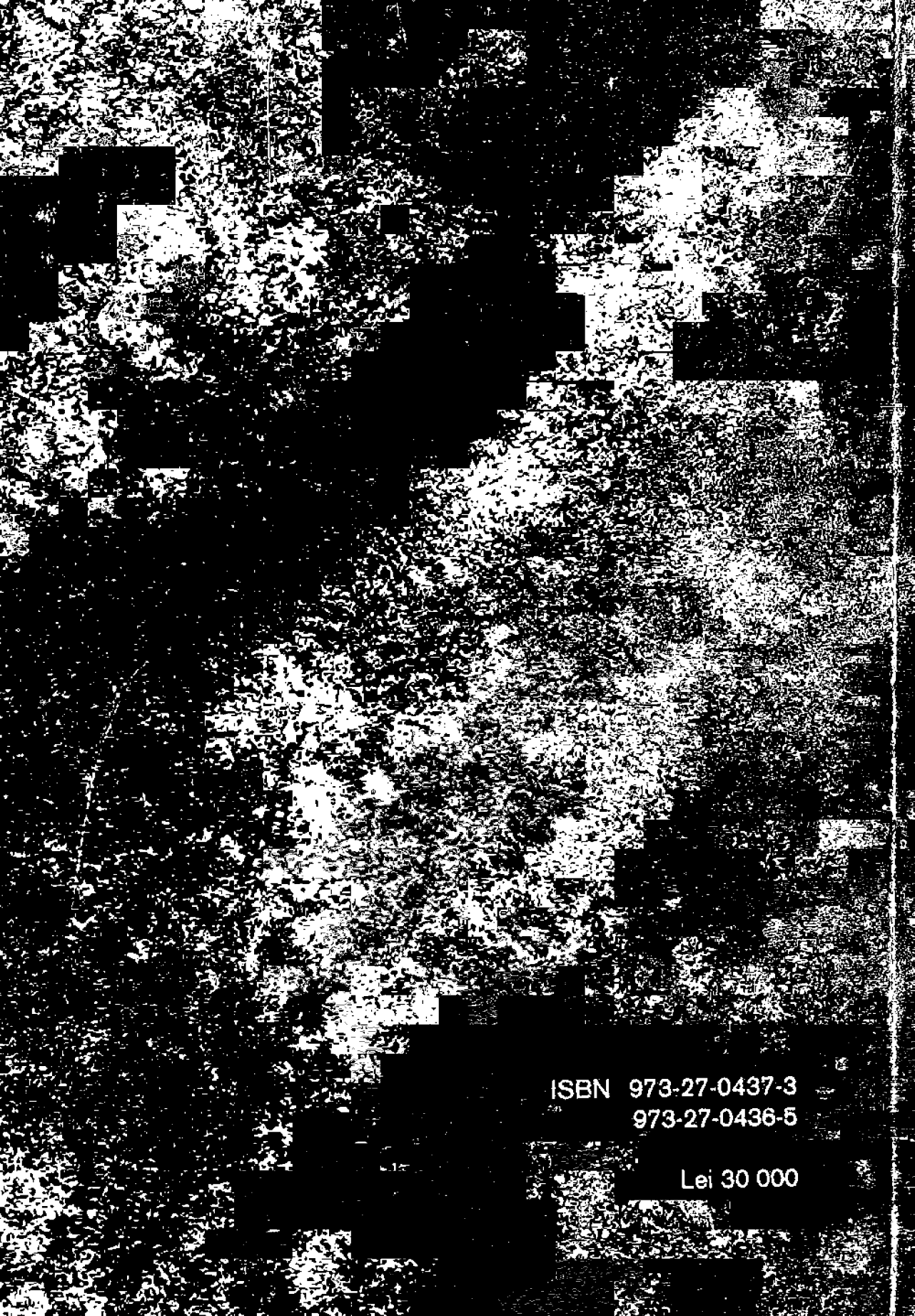

ISBN 973-27-0437-3
973-27-0436-5

Lei 30 000